НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

N. 1798.

VI
141

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

ΟΜΗΡΟΥ

ΟΔΥΣΣΕΙΑ,

HOMERI

ODYSSEA.

Eiuſdem Batrachomyomachia, Hymni, aliaq; eius opuſcula, ſeu catalecta.

Omnia Græcè & Latinè edita quàm emendatiſſimè, Cum Præfatione, Scholijs, & Indice D. Giphanij.

Cum Gratia & Priuilegio Cæſareo.

ARGENTORATI

Excudebat Theodoſius Rihelius.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І. І. МЕЧНИКОВА

32 1/47
НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ІМЕНІ ГОРЬКОГО

ILLVSTRI ET GENEROSO D. D. LVDOVICO, LVDOVICI F. COMITI *Otingensi, &c. Domino suo clementissimo,*

OB. GIPHANIVS IVRISCONS. S. D.

SCITE Alcidamas nobilis & vetus orator, Odysseam Καλὸν ἀνθρωπίνου βίου κάτοπτρον siue præclarum vitæ Speculum; & poëta Horatius, Sapientiæ Exemplar, Vlixem vocat. cum enim omnes vitæ varietates, & casus in hoc opere pulcherrimè depinguntur; tum in ijs diuina quædam lucet Vlixis prudentia. quare de Vlixe, rex ipse Menelaus,

Ἤδη μὲν πολέων ἐδάην βουλήν τε νόον τε &c.

cum multos viderit Sapientia & consilio præstantes viros, multas regiones peragrarit; qui tamen cum Vlixe comparari queat, suis se oculis vidisse, aut reperisse neminem. & Minerua ad ipsum,

Ἀλλ' ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα, &c.

Vlixem mortalibus; se dijs omnibus præstare Sapientia.

De hac Virtute, generose Comes LVDOVICE, siue de scientia potius Ciuili, quam

auctor grauissimus Plato regiam, Aristoteles principem & dominam, seu ἀρχιτεκτονικὴν vocat; operi & instituto conuenienter facturus videor, si breuiter exponam, qua illa ratione viaq; comparetur; vt, quam in Iliade rationem institui de Re militari, eam hîc in Ciuili scientia persequar, digitumq; tantum ad fontem, quod dici solet, intendam. nam dignitatis, (de qua, vti & de vsu, omniq; huius præclariss. scientiæ hodie penè ignotæ, vi & natura, commentarium singularem iam institui) hoc vel vnum non leue argumentum esse potest, quod, vt de Poëtæ nostri patria, vrbes; ita de huius scientiæ possessione multa hominum genera & ordines contenderint, Sophistæ, Oratores, Philosophi, Politici, Iurisconsulti. Verùm de modis & adiumentis etsi magna semper fuit controuersia: nos ea quoque breuitatis causa, prætermissa; quam supra in Re militari, eam & hic sententiam amplectimur, Præceptis & Vsu ciuilem scientiam parari.

DE PEREGRINATIONE, & DE PEREGRINIS.

Huius autem viæ & modi quia vtriusq; & particeps est Peregrinatio; eiusque singulare in hoc opere exemplar (cui enim non est nota, etiam prouerbio celebrata Vlixea peregrinatio) proponitur: de hac potissimum explicandũ hîc mihi putaui. non tamen quem admodum vel instituenda sit vel perficienda (cuius rei ex hoc ipso opere egregia petere

tere documenta per se quisque poterit) sed, An ea & quatenus in rep. εὐνομουμένῃ, bonisq; temperata legibus & institutis, permitti debeat. Quæ res etsi hac ætate, vt alia πολιτεύματα, negligitur:

(Proueniunt oratores noui, stulti, adolescentuli,)

quam magni tamen ea sit momenti & ponderis in vtramq; partem, cum ex ijs, quæ infra dicentur, facilè intelligetur. tum Philosophorum Homerus, Plato, (sic eum vocitabat Panætius) grauiter demonstrat. qui lib. xij. de legib. bono legum scriptori viroque politico, monet hoc in primis curæ esse debere, vt de Peregrinatione & de Peregrinis diligenter & sapienter caueat: quod ea re neglecta, maximum detrimentum ciuitatibus adferatur, βλάβη, inquit grauissimus ille scriptor, μεγίστη πασῶν. Quare hic egregius de Peregrinatione & Peregrinis locus politicus, non solùm quia magni momenti, & iuris, vt ita dicam, controuersi, sed etiam, quia à nemine de quo equidem cognôrim, sit tractatus, etsi requirit ille quidem longiorem commentarium, & peritiorem interpretem: nihil tamen vetat, summa sequi fastigia rerum, quantum epistolæ modus patietur; & ni fallor generose Comes,

animo satis hæc vestigia parua sagaci
Sunt, per quæ poßis cognoscere cætera tute:
ita res accendunt lumina rebus,

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

vt cum poëta Lucretio loquar.

Omnis igitur hæc quæstio bimembris est Platoni, quem auctorem sequor. aut enim de Peregrinis in vrbem recipiendis, pellendisque: aut de suorum Peregrinatione, disputari solet. Græci breuiter & eleganter ἀποδημίαν καὶ εἰσεπιδημίαν vocant. De vtroq; genere seu capite fuerunt olim & sapientium virorum dissentientes sententiæ, & rerum p. instituta dissimilia. quæ tamen omnis varietas tribus velut finibus contineri, atq; definienda mihi videtur. Nam alios fuisse reperio, qui vtrumq; improbarent: qui neque suos peregrinari paterentur, omnesque peregrinos suæ vel vrbis vel regni vsu prohiberent. in his familiam ducunt Spartani, quorum in vrbe, vt eleganter Nicolaus Damascenus Augusti Imp. amicus, ξένοις ἐμβιοῦν οὐκ ἔξεστιν, οὔτε Σπαρτιάτους ξενιτεύειν. etsi longè antiquiores Iudæi non absimile institutũ diutissimè tenuerunt, Mose auctore: cuius sacratis legibus omne ferè cũ peregrinis commercium illis vetitũ fuisse, non solùm ex libris sacris cognosci potest, sed ex Trogo: qui lib. xxvj. cauerunt, inquit, Iudæi, ne cum peregrinis conuiuerent: quod ex causa factum, paulatim in disciplinam religionemq; conuertit. non quo vicinorum more Aegyptiorum, aduenas, Moses vel necari vel malè excipi vellet, (nam de Iudæorum, & Mosis φιλοξενίᾳ,

λοξενίᾳ, eiusque humanissimis in peregrinos legibus Philo. in lib. περὶ τῆς φιλανθρωπίας eruditè disserit) sed vt ne eos apud se consenescere aut ætatem agere paterentur.

Fuerunt alij, qui suos illi quidem peregrinari permitterent, sed Peregrinos vel exterminarent, vel non reciperent. quod ipsum institutum cum prioribus quoq; duabus illis gentibus magis probatum fuisse video, (nam Spartanorum nota & à multis in quæstionem vocata est ξενηλασία) tum & Romani, quorum alioqui magna hac in re fuit licentia, eo interdum sunt vsi. testes sint leges Iulia & Papia, de quibus Cic. alij. Apolloniatas quoq; eodem vsos commemorat Aelianus lib. xix. De Ægyptijs, quorum etiam ξενοκτονία iure accusatur, eorumq; Busiride, res est peruulgata, & meminit Strabo lib. xvij. ijs non ξενηλασίαν, sed ξενοκτονίαν quoque vsitatam fuisse. Omnibus denique barbaris commune hoc esse, auctor est Eratosthenes, peruetus & eruditus geographus, Peregrinos pellere: quem morem & Virgil. lib. I. barbarum appellat. De Germanis veteribus, maioribus nostris, hoc Cæsar libro 2. & 4. commemorat, mercatoribus quidem aditũ ad eos vix fuisse, ad Neruios ab Germanis ortos, planè nullum, qui nihil paterentur vini, reliquarumq; rerum ad luxuriam pertinentium inferri, quod his rebus relangue-

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

ſcere animos, & eorum remitti virtutem exiſtimarent. quod hodie quoque in China & Catayo vſitatum fertur. alios verò aduenas & hoſpites quanta humanitate noſtri olim ſint complexi, exponit Tacitus: Conuictibus, inquit, & hoſpitijs non alia gens effuſius indulget: quemcunque mortalium arcere tecto nefas habetur, &c. Iam qui peregrinos recipiant, ipſi licet non facilè peregrinentur, hodie quoq; reperiuntur. nam Anglis accepi, abſque publico commeatu non licere exteras regiones adire. quod idem vetat Plato lib. v. de legib. Reliqui ſunt qui neque peregrinos vrbe, aut regno prohibere, & ipſi peregrinari conſuêrunt. olim, Græci, Romani, Pœni, alij: hodie totus fere orbis. nam Pericles princeps Athenienſium apud Thucyd. lib. II. tacitè Lacedæmonios perſtringens, de ſuis ciuibus eo nomine gloriatur, τήν τε γὰρ πόλιν κοινὴν παρέχομεν, καὶ οὐκ ἔστιν ὅτε ξενηλασίαις ἀπείργομέν τινα. quanquam Romani veteres meliori iure gloriari poſſunt, qui peregrinos non ſolùm vrbe, ſed etiam ciuitate facilè donarent: quod Græci contrà, Spartani, Thebani, ipſi Athenienſes; qui φυλάττοντες, inquit Dionyſius Halicar. lib. II. τὸ εὐγενὲς. cum nemine, εἰ μὴ σπανίως, ius ciuitatis communicabant.

Expoſitis breuiſsimè veterum ſententijs & inſtitutis; reſtat vt item videamus, quæ ſententia

ſententia maximè ciuitati ſit ſalutaris, veroque magis conſentanea. quæ dijudicatio etſi eſt perdifficilis rei tàm cõtrouerſæ & magnæ: tamen, vt inſtituta hæc diſputatio perficiatur, prætermitti non debet. quæ quidem erit facilior, ſi argumenta illorum in mediũ attulero, quibus permoti fuerint, cur hanc vel illam ſententiam probarent. Qui igitur vel omnem peregrinationem, & cum peregrinis conſuetudinem, vel alteram partem improbant, grauiſsimis illi quoque rationibus niti videntur. Conſtat inter omnes Politicos, Diſciplina, reſp. maximè contineri: adeò quidem, vt de ſingulorum moribus ciuium, ſtatus ciuitatum pendeat. quod grauiter oſtendunt Plato lib. 4. de repub. Iſoc. in Ariop. Ariſtot. libro 5. Polit. Dionyſ. Plutarch. alij. Præterea migrare & mutare inſtituta reipub. vel minima quæque, quàm ſit pernicioſum, cum omnibus eſt notum, tum ab iiſdem illis alijſque magnis viris præclarè explicatur. Ad hæc igitur duo dubium nemini eſſe debet, quin tàm in peregrinationibus, quàm in peregrinis recipiendis, magnum poſitum ſit momentum. nam ſingulorum quidem in moribus & diſciplina, quid conſuetudo cum alijs poſsit, notum vel ex peruulgatis Theognidis verſiculis,

Ἐσθλῶν μὲν γὰρ ἄπ' ἐσθλά

De vniuerſis verò gentibus, pulchrè Liuius

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

lib. 38. Sicut in frugibus &c. Generosius, inquit, in sua quicquid sede gignitur: insitum alienę terræ in id quo alitur, natura vertente se, degenerat, &c. Martis viris cauenda ac fugienda quamprimùm amœnitas est Asiæ. tantum hæ peregrinæ voluptates ad extinguendum vigorem animorum possunt, tantum contagio disciplinæ morisq; accolarum valet. Hos verò externos mores & instituta non solum addiscunt & imbibunt ipsi, sed domum reuersi, alios quoque ciues inficere, rerumq; public. instituta conuellere nituntur. Sic olim ex Persis & Asia luxuriam, de Græcia & Africa calliditatem & perfidiam, Roma seueritatem domum reportare solent. hinc & L. Lucullus summus alioqui imperator, valde olim reprehensus fuit, qui ex Asia affecto iam bello Mithridatico reuersus, peregrinam luxuriam secum Romam deportarit, πρῶτος, inquit idem ille Nicolaus apud Athen. lib. 6. τρυφῆς εἰσηγητὴς ῥωμαίοις. quanquam Liuius lib. 27. Marcello tribuit. & libro 39. exercitui Asiatico. nam deuicto Antiocho, ab hoc peregrinæ luxuriæ origo inuecta in vrbem est, &c. vix tamen illa, inquit, quæ tum conspiciebantur, semina erant futuræ luxuriæ. Scilicet Syracusanis Marcelli spolijs cœpta Romæ, auctaq; posterius per exercitum illum Asiaticum, ab L. Lucullo tandem perfecta fuit, quin Syllano

quoq;

quoq; exercitui culpam attribuit Sallustius. nam à Sylla ductus, inquit, in Asiam exercitus R. ibi primum insueuit amare, potare, signa, tabulas pictas, vasa cælata mirari, ea priuatim ac publicè rapere, &c. quare Lycurgum laudat Valerius quod suos ab Asia abstinuerit. Hac autem de causa Anacharsin quoq; postquam diu apud Græcos versatus, domumque reuersus πολὺς ὢν ἐν τῷ ἑλληνίζειν, patriæ instituta mutare vellet, suus ipsum frater, teste Laërtio, interfecit.

Neq; verò moribus tantum magna labes, rebusq; publicis pernicies hinc est metuenda: sed magna quoq; rei familiaris, magna sæpè temporis, fit iactura. vt nihil de valetudine dicam, quæ tàm multiplici victus ratione, tot iactationibus, & crebra cæli mutatione fieri vix potest, quin sæpenumerò corrumpatur. Præterea videre sæpè licet eorum qui diutius peregrinantur, amorem & studium aduersus patriam paulatim elanguescere. nam vt eleganter poëta, consuetudo, inquit, concinnat amorem. hinc & patriæ tandem existat contemptus necesse est, & peregrinorum aut exterorum amor & admiratio, sæpè etiam cum ijs conspirationes & consilia aduersus patriam. quod sapienti & præstanti viro Xenophonti accidit, propter diuturnam cum Hagesilao Spartano consuetudinem.

Qua.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Quapropter Seneca lib. xviij. epist. Quid, inquit, per se prodesse Peregrinatio cuiquã potuit? non voluptates illa temperauit, &c. Peregrinatio notitiam dabit gentium, nouas tibi montium formas ostendet, inusitata spatia camporum, & irriguas perennibus aquis valles &c. cæterùm neq; meliorem faciet, neq; saniorem, &c. Peregrinatio non facit medicum, non oratorem. nulla ars loco discitur.

De peregrinis autem in vrbes recipiendis eadem ferè dici possunt ac debent. nam quæ sui peregrinando, ea peregrini aduentando mala secum importare solent: luxum in cultu & victu, auaritiam, fraudes, mores peregrinos & instituta, religionem deniq; & cæremonias alias. quibus rebus permotus ξενηλασίαν Lycurgus Spartę instituit, non tàm veritus, ne, vt apud Tducyd. lib. 2. Pericles ait, sua instituta exteri cognoscerent & addiscerent, quàm ne sua illi Spartanos, vsu & consuetudine docerent. vt. n. eleganter Plutarchus, ἅμα ξένοις σώμασιν, ἀνάγκη λόγους ἐπεισιέναι ξένους, &c. Præterea cum Peregrinis immigrat linguæ, cultus, aliarum rerum dissimilitudo, mater omnis discordiæ & seditionis: adeò vt multarum rerumpub. interitũ ex hac dissimilitudine extitisse doceat Aristot. lib. 5. Polit. Omitto occultas coitiones, speculationes, & conspirationes, quæ peregrinorũ hac

hac licentia facilè suscipi & perfici possunt. cuius rei exempla commemorarem, ni spatio excluderer. Quid de Religione dicam? cui à peregrinis quanta labes sit metuenda, non Moses tantùm, qui Religionis maximè caussa suis peregrinorum commercio & consuetudine interdixit, non etiam veterum principum Christianorum de hæreticis pellendis, aut tollendis, de paganis, Iudæis coërcendis, leges; sed profanarum quoque gentium cura & diligentia commonefacere nos debeat, pudorem incutere. qua de re videantur quæstiones de sacris peregrinis, apud Cic. lib. 2. de l. Liuium lib. 39. Dionys. lib. 2. Sueton. in Tiber. & Senecam in Epist. Valer. lib. 1. cap. 3. Hæc aliaq; id genus adferri possunt ab ijs qui vel peregrinari suos nolunt, vel aduenas vrbe regnoque suo prohibere solent.

Reliquum iam erat, eorum quoq; vt argumenta, qui contrariam sententiam & institutum probant, exponeremus. vbi de Peregrinationis vtilitatibus multa dici possent, ea homines & prudentiam, & humanitatem & auctoritatem, multarumque rerum vsum & cognitionem sibi comparare: de Peregrinis, eos non solùm propter naturalem inter homines necessitudinem, sed etiam propter rerum commercia & permutationes, duas omnium ciuitatũ caussas & velut fontes, non esse

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

esse pellendos, vel exterminandos. Verùm, quia res hęc est longior, in præsentia tantum eam notare volui, aliàs Deo volente plenissimè explicaturus. Nam dijudicatio huius controuersiæ, quæ & ipsa vel maximè restat explicanda, cum ex prioribus aliqua capi potest, tum ex Platone peti: quem hac in re, leui adhibita correctione, sequor, verba grauissimi scriptoris extant. lib. xij. de legib. Πόλει δὲ ἥτις ἄν. &c. quæ & ipsa vt nimis multa licet aurea, & huc plane referenda, omittere cogor.

Cum igitur generose Comes LVDOVICE, locus hic de Peregrinatione in rep. sit grauiss. spero hoc præclarum opus tibi eò carius futurum, vt in quo insigne Peregrinationis exemplar proponatur. idque eo magis quod Vlixem obseruarim ex Tacito, non solum in Oceanum Germanicum, (id enim omnibus notum) verùm in interiores quoq; Germaniæ partes penetrasse: adeoque vel in ipso Comitatu Otingensi, vel in vicinia, confinio, inquit ille, Rhetiæ & Germaniæ, eius, aut comitum, Græcorum certè monumenta tumulosq́; olim extitisse. Quanquam tibi domestica Prudentiæ omniumq; virtutum exempla ac monumenta multa suppeditant, externis fortasse & Græcis vt non ita sit opus. Nam ex ea ortus es gente, & familia, quæ cũ illustribus & clariss. Germanicis familijs

OTIN-[...] ũ Comi- familia.

milijs & gentibus cõparari meritissimè queat: siue antiquitatem, eamq; sinceram, siue opes & splendorem, siue denique viros & fœminas virtute præstantes innumerabiles qui ex ea prodierint, spectemus. nam his ferè tribus claritas & amplitudo generis maximè æstimari solet. Vt enim antiquiora tempora omittam, gentem Otingicam. iam Othone Magno Imperatore, annis ab hinc plus quã sexcentis claruisse, & illustrem, Cæsariq; ei præstantissimo carissimam fuisse constat, vt qui Insignibus gentis Otingicæ quædam adiecerit: quæ tunc solent esse magnarum virtutum rectèq; factorum rara præmia. Quod autem Tacitus de Germanis veteribus commemorat, eos nullis aliarum nationum connubijs infectos, propriam & sinceram & tantum sui similem fuisse nationem: eam laudem ex multis gentibus Germanicis, cũ aliæ nonnullæ, tum Otingica iure sibi vendicare potest. alias namq; gentes quantumuis claras & illustres multas externo sanguine infectas, vt loquitur Tacitus, videmus hæc: externi permixtione sanguinis prudenter omissa, intra Germaniæ fines se continuit, & pura putaq; stirps esse Germanica maluit.

Quare & in Germania nulla ferè clara gens est, qua cum Otingicæ vel adfinitas, vel cognatio & necessitudo nõ intercedat. commemorare licet Austriacam, Palatinicam, Saxonicam

xonicam seu Anhaldicam, Burggrauicam, Vuirtembergicam, Badensem: vt minores etiã, claras & illustres gentes prætermittam. Nam Ludouicus nî fallor, VII. Iuditham Alberti Austriaci Cæsaris F. in matrimonio habuit. huius parens Ludouicus VI. ex Hagne Vuirtembergica duas filias procreauit: quarum alteram Irmengarden Adolpho Palatino Rheni, alteram Annam nomine Marchioni Badensi nuptam collocauit. Cum Anhaldica & Saxonica gente clarissima non vna Otingicæ fuit necessitudo. nam vt alios omittam, & Ludouicus xiv. Heuam Anhaldicam, & Ioachimus Vlrici F. Dorotheam eiusdem gentis principem vxores habuerũt, annis ab hinc centũ. Quid de præclara & vetusta Burggrauiorũ Norimbergensium gente commemorem, è qua in Otingicam, Anna Burggrauia enupsit, collocata Ludouico. V. quantum meminisse possum. Nam de Vuirtembergica & Badensi, gentibus valdè claris & illustribus, quanta penè fraterna cum ijs Otingicę fuerit necessitudo, res notior est ex annalibus veteribus & recentioribus, quàm vt hîc commemorari multis verbis debeat. prætereo & Lantgrauios Alsatiæ, & Lichtebergicum, quibuscum non leuis quoq; genti Otingicę fuit cõiunctio. nam Henrici Lantgrauij Alsatiæ filiam in matrimonio habuit Ludouicus Otingensis egregius princeps,

annis

annis ab hinc 350. atque patrum memoria, Lichtebergicam Elisabethã, Carolus Vuolffgangus.

Ex his ita summatim expositis, gentis Otingicæ non solùm vetus origo, puraque & incorrupta progenies καὶ γνησία soboles, sed etiam opes seu potentia, dignitas & splendor, quæ altera est clari generis nota, perspicitur. Neq; verò ex his cõiunctionibus tantum, sed vel in primis ex virtutibus & præclarè factis, atq; adeò ex latè patente Imperio seu finibus, gentis Otingicæ præstantia et amplitudo cognosci perspicuè potest. Magnus hîc mihi aperitur campus, generose Ludouice, de tuis maioribus eorumq; rebus gestis explicandi, de illorum pietate aduersus Deum, in suos clementia, de prudentia, fortitudine, alijs virtutibus: sed cogor intra angustos epistolæ fines, quibus res illæ & præclarè facta, quæ singularem commentarium aliàs fortassis edendum requirunt, pro dignitate explicari nequeunt. Nam si vel domi in Imperio dissidium dirimendum, aut esset cum exteris magni quid agendum: plerunque maiorum opera & prudentia tuorũ Cæsares aut Ordines Imperij vsos reperio. Vt. n. hic illos, de quibus in Iliadem, aliosq; omittam, quis ille, qui anno 1283. inter Cæsarem Rudolphum, & principem Antistitem ad S. Gallis arbiter delectus fuit? Duo

A

præterea illi, quos Albertus in annalibus, legatos à Ludouico Cæſare ad Benedictũ ſcribit? Magna aũt iuſtitiæ laude & auctoritate ſingulari floruit Ludouicus Senior in adminiſtranda Sueuia, cui toti præfuit tanquam Præſes, adhibitis x. Adſeſſorib. deſignatus ab Imper. Carolo IV. In bellis verò & Re militari, non minor eorũ enituit gloria. nam nulla ferè celebris fuit expeditio ab Imperio ſuſcepta, cui non illi vel interfuerint, vel partim præfuerint. Ludouicus Otingenſis, Imp. Friderici II. in bello ſacro in Syriam vſq; comes fuit. Ludouico Bauaro præſtantiſs. Imperatori ſemper præſtò fuit Comes Ludouicus, eiq; omnibus in rebus intimus. etſi ea coniunctio poſtea in magnam ſimultatem conuertit.

His alijſque rebus domi & foris præclarè geſtis, & genti ſuæ magnum ſplendorem pepererunt, & honores illis debitos, magiſtratus, & dignitates ſummas in Imperio ſunt aſſecuti: alij vt Præſides prouinciarum, alij Oratores, Legati, Arbitri, alij Præfecti aulæ Cæſareæ, vt Ludouicus ille Sigiſmundi Cæſaris aulæ Præf. equitum Præfecti, Duces Copiarum, Senatus Imperij principes delecti fuerint, ſummaq; cum laude præfuerint, mirari vt nemo iam debeat, genti Otingicæ cum illuſtribus & principibus gentibus ac familijs tantam ſemper fuiſſe cõiunctionem,

toties

toties expeditam adfinitatem, vt ſuprà expoſui. Vnde factum quoq; eſt, vt cum in Sueuia Comitatum oppidis, foris, arcibuſque multis diſtinctum cum agro vberrimo & latè patente, antiquitùs habeant inſignem: tandem & cis Rhenum magna Alſatiæ parte ſint aucti, factiq; Lantgrauij Alſatiæ, annis ab hinc. ccc. Quæ res etſi vulgo non ita eſt nota (vt plerique domi ſumus peregrini & hoſpites, καὶ ἀεὶ παῖδες) tamen vel hoc ſit argumento, quod Domini à Fleckenſtain/ſuam ditionem in Alſatia ſitam feudum Otingenſium Comitum tanquam patronorum, ipſi clientes etiam hodie agnoſcant. Nordlinga quoque celebre Imperij oppidum Otingenſes Comites dominos ac patronos olim habuit. quo nomine bellũ aliquando inter Ludouicum Oting. & Eberhardũ Vuirtenbergicum, Comites alioſque coniunctiſsimos, exortũ, ſcribit in annalibus idẽ ille Albertus.

Iam verò pietate in Deum, virtutum omnium principe, & Scholarum ſtudio qui excelluerint, cum ex maioribus tuis multos (cui argumento ſunt ab ijs vel ſuſcepta bella ſacra, vel templa, ſcholæ, monaſteria, noſocomia inſtituta, multiſq; reditibus & donarijs aucta) tum inprimis auũ & parentem veſtrum commemorare poſſum. Nam parens, Comes Ludouicus cognomine Iunior, etſi in varijs quoq; & grauiſs. bellis, Pontifi-

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

cio, Gallicis, Turcico, atq; Ciuilibus, alijsq; in actionibus politicis publicisque Imperij virtus & prudentia eius ſigularis, magnique ſemper habita, & Carolo V. Imper. probata mirificè fuit: ſtudio tamen Religionis Chriſtianæ & conſtantia præter cætera excelluiſſe videtur, vix enim ex aula & diſciplina optimi Electoris Palatini Ludouici, ad parentes reuerſus, etiam nunc adoleſcens, controuerſias religionis, quæ tum primùm agitabantur, cognoſcere voluit. Et vt erat acri ſolertiq; ingenio (nam tardis virtus non illabitur) magno adhibito ſtudio, Deoq; adiuuante Veritatem tandem eſt aſſecutus. In qua ille quantos progreſſus fecerit, quàm conſtanter perſeuerarit, longum eſſet, ſingillatim hic exponere, Tot enim peregrinationibus & varijs expeditionibus, quibus multæ ſæpè corruptelæ & labes contrahi ſolent, inuictus ille ſemper, integer & rectus permanſit. Quin etiam bello ciuili religionis cauſa moto, qua conſtantia ſit vſus, perſpicuum eſt. qui de auitis patrijsq; finibus & ditione in exilium, quàm de ſententia, quam rectam ſemel iudicaſſet, decedere maluit. Idemque longo pòſt tempore in integrum reſtitutus, etiam moriens, quàm ſibi curæ eſſet Religio, quàm eius velut ſeminarium, Schola, teſtatum poſteris reliquit: teſtamento alimentarijs xxiv. conſtitutis, qui in Scho-

in Scholis ad Eccleſiæ alioſq; pios & publicos vſus educarentur. Qua autem aduerſus Deum, eadem in patrem ſuum, auũ veſtrum LVDOVICVM Seniorem pietate fuit, quem (Μεσῶν γὰρ ἄφθονοι θύραι) vt primus ipſe ad veritatem magno licet cum labore perduxit, ita conſtantem nunquam poſtea deſeruit: quin potius in exilium vnâ cum eo profectus quas potuit conſolationes ſeni & pio parenti adhibere non deſtitit. Atque hanc parentis veſtri in Deum patremq; pietatem, καὶ τὸ ἀντιπελαργεῖν, Deus miraculo comprobauit. Nam Ciconiæ (auis pietatis cultrix,) quarum Otingæ magna eſt multitudo, multi in arce nidi (mirabile quidem dictu, ſed ibi peruulgatum) abeuntibus in exiliũ auo, & parenti omnes continuò velut comites, auolarunt: totoq; exilij tempore annos ferè vii. Otingæ non viſæ, tandem illis à Cæſare reſtitutis, & ipſæ eodem vniuerſæ reuolarunt.

Etſi igitur illuſtris & generoſe adoleſcẽs, Comes LVDOVICE, hæc aliáque tàm aliarum virtutum, quàm prudentiæ & pietatis exempla domi, vt dici ſolet, tibi naſcuntur & extant innumerabilia: tamen vt Achillem fratri tuo generoſo, ita Vlixem tibi, ſeu potius totum poëtam virtutum omnium pictorem ſuauiſſ. & ſapientiſſ. vtriq; gratum hoſpitem fore arbitratus, eum ad vos mitte-

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

re non sum veritus. nam de generosi Comitis GOTFRIDI, cuius egregiam in me humanitatem sæpè coràm sum expertus, voluntate nunquam dubitaui: de tua verò quo minus dubitarem, non solùm ortu, & indole, quam egregiam ab omnibus prædicari audio, commotus fui, sed etiã CC. VV. D. Lud. GREMPII à Freudenstain, Nestoris, vt ita dicam, vestri, & D. Iacobi MOSERI Cancellarij doctiss. principum Iuriscons. auctoritate & consilio. quib. & clariss. Nic. VVARMBVLLERVM vestrum, præstantiss. I. C. & Antecessorem adsentiri existimo. Quare cum hoc officium in te tuamq; gentem meum, generose LVDOVICE, licet exiguũ, non molestũ tibi forè confido: tum vehementer rogo, vt me, licet penè ignotum, cui tamen, vestræq; clariss. gentis obseruantiss. meaq; omnia commendata habere digneris. Vale. Argentorato, Idib. Septemb.

Ill. Clem. V. deditiss.

Ob. Giphanius, Iuris V. Doctor.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ ΟΜΗΡΟΥ Η Α.

Ῥαψῳδίας ὑπόθεσις.

ΘΕΩΝ ἀγορὰ γίνεται περὶ τοῦ τὸν ὀδυσσέα εἰς ἰθάκην πεμφθῆναι ἀπὸ τῆς καλυψοῦς νήσου· μεθ' ἣν ἡ ἀθηνᾶ εἰς ἰθάκην παραγίνεται πρὸς τηλέμαχον, ὁμοιωθεῖσα μέντῃ βασιλεῖ ταφίων. γινομένης δὲ ὁμιλίας, παραινέσασα ἡ ἀθηνᾶ τηλεμάχῳ, παραγενέσθαι διὰ τὴν τοῦ πατρὸς ζήτησιν, ἐς πύλον μὲν, πρὸς νέστορα, εἰς σπάρτην δὲ, πρὸς μενέλαον, ἀπαίρει, ἔμφασιν δοῦσα ὡς θεὸς εἴη. καὶ τῶν μνηστήρων γίνεται εὐωχία.

ODYSSEAE HOMERI, AVT, I, compositionis argumentum.

DEORVM consilum fit de Vlysse in Ithacam mittendo à Calypsûs Insula. Post quod Pallas in Ithacam proficiscitur ad Telemachum, similis facta Mentæ regi Taphiorum. Facto autem colloquio Pallas adhortata Telemachum, vt proficisceretur ad patris inquisitionẽ; in Pylum quidẽ, ad Nestorem: in Spartam verò ad Menelaum, euanuit, indicio dato quod dea esset. & procorum fit conuiuium.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ ΟΜΗΡΟΥ, Η
Αλφα ῥαψῳδία.

Αλφα, θεῶν ἀγορὴ, ὀδυσσῆϊ δὲ παλλάδι θάρσος.

ΑΝΔΡΑ μοι ἔννεπε μοῦσα πολύτροπον, ὃς μάλα πολλὰ
Πλάγχθη, ἐπεὶ τροίης ἱερὸν πτολίεθρον ἔπερσε·
Πολλῶν δ' ἀνθρώπων ἴδεν ἄστεα, καὶ νόον ἔγνω.
Πολλὰ δ' ὅγ' ἐν πόντῳ πάθεν ἄλγεα ὃν κατὰ θυμὸν,
Αρνύμενος ἥν τε ψυχὴν καὶ νόστον ἑταίρων·
Αλλ' οὐδ' ὣς ἑτάρους ἐρρύσατο ἱέμενός περ.
Αὐτῶν γὰρ σφετέρῃσιν ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο,
Νήπιοι, οἳ κατὰ βοῦς ὑπερίονος ἠελίοιο
Ησθιον. αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ἀφείλετο νόστιμον ἦμαρ.
Τῶν ἁμόθεν γε θεὰ θύγατερ διὸς εἰπὲ καὶ ἡμῖν.
Ενθ' ἄλλοι μὲν πάντες ὅσοι φύγον αἰπὺν ὄλεθρον,
Οἴκοι ἔσαν, πόλεμόν τε πεφευγότες ἠδὲ θάλασσαν.
Τὸν δ' οἶον νόστου κεχρημένον ἠδὲ γυναικὸς,
Νύμφη πότνι' ἔρυκε καλυψὼ δῖα θεάων
Εν σπέεσι γλαφυροῖσι, λιλαιομένη πόσιν εἶναι.
Αλλ' ὅτε δὴ ἔτος ἦλθε περιπλομένων ἐνιαυτῶν,
Τῷ οἱ ἐπεκλώσαντο θεοὶ οἶκόνδε νέεσθαι
Εἰς ἰθάκην, οὐδ' ἔνθα πεφυγμένος ἦεν ἀέθλων,
Καὶ μετὰ οἷσι φίλοισι. θεοὶ δ' ἐλέαιρον ἅπαντες,
Νόσφι ποσειδάωνος· ὁ δ' ἀσπερχὲς μενέαινεν
Αντιθέῳ ὀδυσῆϊ, πάρος ἣν γαῖαν ἱκέσθαι.
Αλλ' ὁ μὲν αἰθίοπας μετεκίαθε τηλόθ' ἐόντας,
(Αἰθίοπας τοὶ διχθὰ δεδαίαται, ἔσχατοι ἀνδρῶν,
Οἱ μὲν δυσομένου ὑπερίονος, οἱ δ' ἀνιόντος,)
Αντιόων ταύρων τε καὶ ἀρνειῶν ἑκατόμβης.
Ενθ' ὅγε τέρπετο δαιτὶ παρήμενος· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Ζηνὸς ἐνὶ μεγάροισιν ὀλυμπίου ἀθρόοι ἦσαν.
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
Μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος αἰγίσθοιο,
Τόν ῥ' ἀγαμεμνονίδης τηλεκλυτὸς ἔκταν' ὀρέστης·

ODYSSEAE HOMERI, I. COMpositio.

In primo libro est deorum concio, Vlysseæ Palladi confidentia.

VIRVM *dic mihi Musa versutum, qui valdè multùm*
Errauit, postquam Troiæ sacrum oppidum diripuit (*nouit.*
Multorum aũt hominũ vidit vrbes et mores
Plurimos vero ille in mari passus est dolores suo in animo,
Magna cura seruans suamq; animam & reditum sociorũ:
Sed neque sic eripuit socios tametsi cupidus.
Suis enim ipsorum nequitijs perierunt
Stulti, qui boues supergradientis solis
Comederunt: ast is his abstulit reditus diem.
Horum partem aliquam dea filia Iouis dic & nobis.
Iam alij quidẽ omnes quotquot effugerant sauam mortem
Domi erant, belloq; elapsi & mari,
Hunc solum reditus indigentem atq; vxoris,
Nympha veneranda detinebat Calypso diua dearum
In specub. cauis, illum *inprimis cupiens* sibi *maritum esse.*
Sed quando tempus venit circummeantibus annis
Quo ei destinarunt dij domum redire
In Ithacam, neq; tum expers erat certaminum,
Etiam inter suos amicos: dij verò miserabantur omnes,
Præter Neptunum: ille indesinenter irascebatur
Diuino Vlyssi, antequam suam in terram veniret.
Sed ille quidem AEthiopas accesserat longè semotos,
(AEthiopas qui bifariam diuisi sunt, vltimi hominum,
Alij quidem occidentalis solis, alij verò orientalis)
Communicans taurorumq; & agnorum hecatombas.
Ille delectabatur conuiuio assidens: cæterùm dij alij
Iouis in regia Olimpi congregati erant.
His autem sermones cæpit pater hominumq; deorumq;.
Recordabatur enim in animo inculpati AEgisthi,
Quem Agamemnonides inclytus occidit Orestes

Malorum f... rum homo... bi causa.

Neptunus ... lus Vlyssi ... fensus.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Τοῦ ὅγ' ἐπιμνησθεὶς, ἔπε' ἀθανάτοισι μετηύδα,
Ὦ πόποι, οἷον δή νυ θεοὺς βροτοὶ αἰτιόωνται.
Ἐξ ἡμέων γάρ φασι κάκ' ἔμμεναι, οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
Σφῇσιν ἀτασθαλίῃσιν ὑπὲρ μόρον ἄλγε' ἔχουσιν.
Ὡς καὶ νῦν αἴγισθος ὑπὲρ μόρον ἀτρείδαο
Γῆμ' ἄλοχον μνηστὴν, τὸν δ' ἔκτανε νοστήσαντα,
Εἰδὼς αἰπὺν ὄλεθρον. ἐπεὶ πρό οἱ εἴπομεν ἡμεῖς,
Ἑρμείαν πέμψαντες ἐΰσκοπον ἀργειφόντην,
Μήτ' αὐτὸν κτείνειν, μήτε μνάασθαι ἄκοιτιν.
Ἐκ γὰρ ὀρέσταο τίσις ἔσσεται ἀτρείδαο.
ἄρ' ἡβήσοι Ὁππότ' * ἂν ἡβήσῃ τε καὶ ἧς ἱμείρεται αἴης.
Ὣς ἔφαθ' ἑρμείας. ἀλλ' οὐ φρένας αἰγίσθοιο
Πεῖθ' ἀγαθὰ φρονέων· νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀπέτισε.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη,
Ὦ πάτερ ἡμέτερε κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
Καὶ λίην κεῖνός γε ἐοικότι κεῖται ὀλέθρῳ·
Ὡς ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος ὅτις τοιαῦτά γε ῥέζοι.
Ἀλλά μοι ἀμφ' ὀδυσῆϊ δαΐφρονι δαίεται ἦτορ
Δυσμόρῳ, ὃς δὴ δηθὰ φίλων ἄπο πήματα πάσχει,
Νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ, ὅθι τ' ὀμφαλός ἐστι θαλάσσης,
Νῆσος δενδρήεσσα· θεὰ δ' ἐν δώμασι ναίει
Ἄτλαντος θυγάτηρ ὀλοόφρονος, ὅστε θαλάσσης
Πάσης βένθεα οἶδεν, ἔχει δέ τε κίονας αὐτὸς
Μακρὰς, αἳ γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἀμφὶς ἔχουσι·
Τοῦ θυγάτηρ δύστηνον ὀδυρόμενον κατερύκει·
Αἰεὶ δὲ μαλακοῖσι καὶ αἱμυλίοισι λόγοισι
Θέλγει, ὅπως ἰθάκης ἐπιλήσεται. αὐτὰρ ὀδυσσεὺς
Ἱέμενος καὶ καπνὸν ἀποθρώσκοντα νοῆσαι
Ἧς γαίης, θανέειν ἱμείρεται. οὐδέ νυ σοί περ
Ἐντρέπεται φίλον ἦτορ ὀλύμπιε. οὔ νύ τ' ὀδυσσεὺς
Ἀργείων παρὰ νηυσὶ χαρίζετο ἱερὰ ῥέζων
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ; τί νύ οἱ τόσον ὠδύσαο ζεῦ;
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα ζεὺς,
Τέκνον ἐμὸν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
Πῶς ἂν ἔπειτ' ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαθοίμην;
Ὃς περὶ μὲν νόον ἐστὶ βροτῶν, περὶ δ' ἱρὰ θεοῖσιν
Ἀθανάτοισιν ἔδωκε τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν;

Ἀλλά

Huius ille memor his verbis immortales affatus est: Iouis Verb in deorum cilio: Iniu in malis l os accusan
Papæ vt scilicet deos mortales culpant.
Ex nobis enim inquiunt mala esse, qui verò ipsi
Suis stultitijs præter fatum angores patiantur.
Quemadmodum & tunc AEgisthus præter fatum Atridis
Duxit vxorem sponsam, ipsum verò occidit reuersum,
Veritus grauem mortem, quoniam illi prædiximus nos.
Mercurio misso speculatore Argicida:
Neq; ipsum occide, nec duc vxorem.
Ex Oreste enim erit vltio Atridæ,
Postquam pubuerit & suam desiderabit ditionem.
Sic ait & Mercurius: sed non mentem AEgisthi
Persuasit bona consulens: nunc simul omnia luit.
Huic respondit posteà dea cæsia Pallas: Minerua Vlysse Iou orat.
O pater noster Saturnie summe regum,
Et valde ille quidem merita perijt morte:
Sic pereat & alius, quicunq; talia fecerit.
Verùm mihi pro Vlysse bellicoso cruciatur cor
Infelice, qui sanè diu ab amicis calamitates patitur
Insula in circumflua, vbi vmbilicus est maris,
Insula syluosa: dea verò intra domum habitat
Atlantis filia multiscij, quiq; maris
Omnes profunditates nouit, sustinet autem columnas ipse
Longas, quæ terramq; & cælum amplectuntur:
Eius filia infortunatum lugentem detinet.
Semper enim mollibus & dulcibus sermonibus
Demulcet, vt Ithaces obliuiscatur: cæterùm Vlysses
Cupiens vel fumum exilientem videre
Suæ terræ mori desiderat. at non tibi tandem
Conuertitur charum cor, Olympie, nónne Vlysses
Græcorum apud naues gratificabatur sacrificando
Troiæ in lata? quid illi tantum irasceris, ô Iupiter?
Huic respondens allocutus est nubium congreg. Iup. Iupiter M neruæ res det.
Mea filia, qualis sermo excidit septum dentium?
Quomodo vnquam ego Vlyssis diuini obliuiscerer?
Qui longè superat prudentia homines, plurima. v. sacra Dijs
Immortalibus persoluit, qui cælum latum inhabitant?

Sed

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Αλλὰ ποσειδάων γαιήοχος ἀσκελὲς αἰὲν
Κύκλωπος κεχόλωται, ὃν ὀφθαλμοῦ ἀλάωσεν,
Αντίθεον πολύφημον, ὅου κράτος ἐστὶ μέγιστον
Πᾶσι κυκλώπεσσι· θόωσα δέ μιν τέκε νύμφη,
Φόρκυνος θυγάτηρ ἁλὸς ἀτρυγέτοιο μέδοντος,
Εν σπέεσι γλαφυροῖσι ποσειδάωνι μιγεῖσα.
Εκ τοῦ δὴ ὀδυσῆα ποσειδάων ἐνοσίχθων
Οὔτι κατακτείνει, πλάζει δ' ἀπὸ πατρίδος αἴης.
Αλλ' ἄγεθ', ἡμεῖς οἵδε περιφραζώμεθα πάντες
Νόστον, ὅπως ἔλθῃσι, ποσειδάων δὲ μεθήσει
Ον χόλον. οὐ μὲν γάρ τι δυνήσεται ἀντία πάντων
Αθανάτων, ἀέκητι θεῶν ἐριδαινέμεν οἶος.
Τὸν δ' ἠμείβετ', ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη,
Ω πάτερ ἡμέτερε κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
Εἰ μὲν δὴ νῦν τοῦτο φίλον μακάρεσσι θεοῖσι,
Νοστῆσαι ὀδυσῆα δαΐφρονα ὅνδε δόμονδε,
Ερμείαν μὲν ἔπειτα διάκτορον ἀργειφόντην
Νῆσον ἐς ὠγυγίην ὀτρύνομεν, ὄφρα τάχιστα
Νύμφῃ ἐϋπλοκάμῳ εἴπῃ νημερτέα βουλὴν,
Νόστον ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, ὥς κε νέηται·
Αὐτὰρ ἐγὼν ἰθάκην δ' ἐσελεύσομαι, ὄφρα οἱ υἱὸν
Μᾶλλον ἐποτρύνω, καί οἱ μένος ἐν φρεσὶ θείω,
Εἰς ἀγορὴν καλέσαντα καρηκομόωντας ἀχαιοὺς,
Πᾶσι μνηστήρεσσιν ἀπειπέμεν, οἵτέ οἱ αἰεὶ
Μῆλ' ἀδινὰ σφάζουσι, καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς.
Πέμψω δ' ἐς σπάρτην τε καὶ ἐς πύλον ἠμαθόεντα,
Νόστον πευσόμενον πατρὸς φίλου, ἤν που ἀκούσῃ,
Η δ' ἵνα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχῃσιν.
Ως εἰποῦσ', ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα
Αμβρόσια, χρύσεια, τά μιν φέρον ἠμὲν ἐφ' ὑγρὴν,
Ηδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν ἅμα πνοιῇς ἀνέμοιο·
Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ,
Βριθὺ, μέγα, στιβαρὸν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν
Ηρώων, τοῖσίν τε κοτέσσεται ὀβριμοπάτρη.
Βῆ δὲ κατ' οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα·
Στῆ δ' ἰθάκης ἐνὶ δήμῳ, ἐπὶ προθύροις ὀδυσῆος,
Οὐδοῦ ἐπ' αὐλείου· παλάμῃ δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος,
Εἰδο-

Sed Neptunus terram continens assiduò semper
Ob Cyclopem irascitur, quem oculo priuauit
Diuinum Polyphemum, cuius robur est maximum
Inter omnes Cyclopas: Thoosa autem eum peperit nympha
Phorcynis filia maris indomiti regis
In specubus cauis Neptuno mixta.
Ex eo tempore Vlyssem Neptunus terræ quassator
Neutiquam occidit, errabundum arcet. a. à patria terra.
Sed agitè nos ipsi verò dispiciamus omnes
Reditum, quo pacto contingat, Neptunus autem deponat
Suam iram: neq; enim quicquã poterit contra omnes vnus
Immortales ipsis inuitis scilicet Deorum contendere.
Huic respondit deinde dea cæsia Minerua:
O pater noster Saturnie, supreme regnantium,
Siquidem nunc hoc gratum beatis dijs,
Redire Vlyssem prudentem ad suam domum.
Mercurium tum internuncium Argicidam
Insulam in Ogygiam celeriter mittamus, vt celerrimè
Nymphæ pulchricomæ edicat firmam voluntatem,
Reditum Vlyssis prudentis, vti redeat.
Porrò ego in Ithacam proficiscar, vt ei filium
Magis excitem, & ipsi robur in mente ponam,
In concionem vocando comatos Græcos,
Omnibus procis intercidere, qui eius semper
Pecora pinguia mactãt, & flexipedes sinuosis cornib. boues.
Mittam autem in Sparten & in Pylum arenosam
Reditum sciscitaturum patris sui, sicubi audiret,
Atq; vt eum gloria insignis inter homines habeat.
Sic fata, pedibus subligauit pulchra talaria,
Immortalia, aurea, quæ ipsam ferebant super mare,
Et super rotundam terram simul cum flatu venti.
Accepit autem fortem hastam, acuminatam acuto ære
Grauem, magnam, validam, qua domat acies virorum
Heroum quibus vtiq; irascitur forti patre nata.
Descendit. a. ab Olympi verticib. impetu ruẽs præcipitãter.
Stabat autem Ithacæ in populo ad vestibulum Vlyssis,
Limine in aula, in manu autem gerebat ferream hastam,
Similis

Polyphem
Neptuni f
us.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І. І. МЕЧНИКОВА

Εἰδομένη ξείνῳ, ταφίων ἡγήτορι Μέντῃ.
Εὗρε δ' ἄρα μνηστῆρας ἀγήνορας· οἱ μὲν ἔπειτα
Πεσσοῖσι προπάροιθε θυράων θυμὸν ἔτερπον,
Ἥμενοι ἐν ῥινοῖσι βοῶν, οὓς ἔκτανον αὐτοί.
Κήρυκες δ' αὐτοῖσι καὶ ὀτρηροὶ θεράποντες,
Οἱ μὲν ἄρ' οἶνον ἔμισγον ἐνὶ κρητῆρσι καὶ ὕδωρ,
Οἱ δ' αὖτε σπόγγοισι πολυτρήτοισι τραπέζας
Νίζον, καὶ πρότιθεντο, ἰδὲ κρέα πολλὰ δατεῦντο.
Τὴν δὲ πολὺ πρῶτος ἴδε Τηλέμαχος θεοειδής.
Ἧστο γὰρ ἐν μνηστῆρσι φίλον τετιημένος ἦτορ,
Ὀσσόμενος πατέρ' ἐσθλὸν ἐνὶ φρεσὶν, εἴποθεν ἐλθὼν
Μνηστήρων τῶν μὲν σκέδασιν κατὰ δώματα θείη,
Τιμὴν δ' αὐτὸς ἔχοι, καὶ κτήμασιν οἷσιν ἀνάσσοι.
Τὰ φρονέων, μνηστῆρσι μεθήμενος, εἴσιδ' Ἀθήνην·
Βῆ δ' ἰθὺς προθύροιο, νεμεσσήθη δ' ἐνὶ θυμῷ
Ξεῖνον δηθὰ θύρῃσιν ἐφεστάμεν. ἐγγύθι δὲ στὰς
Χεῖρ' ἕλε δεξιτερὴν, καὶ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος.
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Χαῖρε ξεῖνε· παρ' ἄμμι φιλήσεαι, αὐτὰρ ἔπειτα
Δείπνου πασσάμενος μυθήσεαι ὅττεό σε χρή.
Ὣς εἰπὼν ἡγεῖθ', ἡ δ' ἕσπετο Παλλὰς Ἀθήνη.
Οἱ δ' ὅτε δή ῥ' ἔντοσθεν ἔσαν δόμου ὑψηλοῖο,
Ἔγχος μὲν ῥ' ἔστησε φέρων πρὸς κίονα μακρὴν,
Δουροδόκης ἔντοσθεν ἐΰξόου, ἔνθα περ ἄλλα
Ἔγχε' Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἵστατο πολλά.
Αὐτὴν δ' ἐς θρόνον εἷσεν ἄγων, ὑπὸ λῖτα πετάσσας
Καλὸν, δαιδάλεον, ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν.
Πὰρ δ' αὐτὸς κλισμὸν θέτο ποικίλον, ἔκτοθεν ἄλλων
Μνηστήρων, μὴ ξεῖνος ἀνιηθεὶς ὀρυμαγδῷ,
Δείπνῳ ἀδήσειεν, ὑπερφιάλοισι μετελθὼν,
Ἠδ' ἵνα μιν περὶ πατρὸς ἀποιχομένοιο ἔροιτο.
Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
Καλῇ, χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
Νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
Σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
Εἴδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
Δαιτρὸς δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν ἀείρας.

Παντοίων

Similis hospiti Taphiorum duci Menta.
Inuenit autem procos superbos, qui quidem tum
Talis ante ianuam animum oblectabant,
Sedentes in pellibus boum quos occiderant ipsi:
Præcones autem ipsis & seduli famuli:
Alij quidem vinum miscebant in crateribus & aquam,
Alij quidem spongijs foraminosis mensas
Abstergebant & proponebant, & carnes multas diuidebat.
Hanc verò longè primus vidit Telemachus deo similis.
Sedebat enim inter procos suo mærens corde,
Repræsentans patrem probum in mente si alicunde veniens
Procorum quidem dispersionem per ædes faceret,
Honorem autem ipse haberet, & bonis suis imperaret.
Hæc cogitans procis assidens vidit Palladem.
Ibat autem rectà foras: indignabatur autem animo
Hospitam diu ad ianuam stare: propè autem astans,
Manum prehendit dextram, & suscepit ferream hastam,
Et ipsam alloquutus verba alata dicebat:
Salue hospes, à nobis amicè tractaberis: cæterùm deinde
Cœna fartus loquere quæcunq; opus sit.
Sic fatus præibat, atq; sequebatur Pallas Minerua.
Illi verò quidem intra domum erant excelsam,
Hastam quidem statuit ferens ad columnam longam,
Intra armarium benè politum, vbi vtiq; aliæ
Hastæ Vlyssis prudentis stabant multæ.
Ipsam verò in thronum collocauit, stragulo substrato,
Pulchro, ingeniosè facto: sub autem pedibus scabellum erat.
Ipsi autem lecticam apposuit variegatam seorsum ab alijs
Procis, ne hospes offensus strepitu,
In conuiuio turbaretur, cum superbis congressus,
Atq; vt ipsam de patre absente interrogaret.
Aquam verò ancilla ex gutto profundebat ferens
Pulchro, aureo, super argenteum lebetem
Ad lauandum: iuxta autem politam strauit mensam.
Panem verò veneranda cellæ custos apponebat,
Fercula multa apponens de præsentibus,
Coquus autem carnium lances apposuit sumens

T

Omni-

Minerua M…
tæ regis ha…
tum ment…
à Telemac…
hospitio e…
pitur.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

* κανέοισι.

Παντοίων, παρὰ δέ σφι τίθει χρύσεια κύπελλα.
Κῆρυξ δ' αὐτοῖσι θάμ' ἐπῴχετο οἰνοχοεύων.
Ἐς δ' ἦλθον μνηστῆρες ἀγήνορες· οἱ μὲν ἔπειτα
Ἑξείης ἕζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε·
Τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
Σῖτον δὲ δμωαὶ παρενήνεον ἐν * κανέοισιν,
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο
Μνηστῆρες, τοῖσιν μὲν ἐνὶ φρεσὶν ἄλλα μεμήλει,
Μολπή τ' ὀρχηστύς τε. (τὰ γάρ τ' ἀναθήματα δαιτός)
Κῆρυξ δ' ἐν χερσὶ κίθαριν περικαλλέα θῆκε
Φημίῳ, ὅς ῥ' ἤειδε παρὰ μνηστῆρσιν ἀνάγκῃ
Ἤτοι ὁ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν·
Αὐτὰρ Τηλέμαχος προσέφη γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
Ἄγχι σχὼν κεφαλήν, ἵνα μὴ πευθοίαθ' οἱ ἄλλοι,
Ξεῖνε φίλ', ἦ καί μοι νεμεσήσεαι ὅ, ττι κεν εἴπω;
Τούτοισι μὲν ταῦτα μέλει, κίθαρις καὶ ἀοιδή,
Ῥεῖ'· ἐπεὶ ἀλλότριον βίοτον νήποινον ἔδουσιν
Ἀνέρος, οὗ δή που λεύκ' ὀστέα πύθεται ὄμβρῳ,
Κείμεν' ἐπ' ἠπείρου, ἢ εἰν ἁλὶ κῦμα κυλίνδει·
Εἰ κεῖνόν γ' Ἰθάκην δὲ ἰδοίατο νοστήσαντα,
Πάντες κ' ἀρησαίατ' ἐλαφρότεροι πόδας εἶναι
Ἢ ἀφνειότεροι χρυσοῖό τε ἐσθῆτός τε.
Νῦν δ' ὁ μὲν ὣς ἀπόλωλε κακὸν μόρον, οὐδέ τις ἡμῖν
Θαλπωρή, εἴπέρ τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
Φησὶν ἐλεύσεσθαι. τοῦ δ' ὤλετο νόστιμον ἦμαρ.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Τίς; πόθεν εἶς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκῆες;
Ὁπποίης δ' ἐπὶ νηὸς ἀφίκεο; πῶς δέ σε ναῦται
Ἤγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωνται;
Οὐ μὲν γάρ τί σε πεζὸν ὀΐομαι ἐνθάδ' ἱκέσθαι.
Καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ
Ἠὲ νέον μεθέπεις, ἢ καὶ πατρώϊός ἐσσι
Ξεῖνος· ἐπεὶ πολλοὶ ἴσαν ἀνέρες ἡμέτερον δῶ
Ἄλλοι, ἐπεὶ καὶ κεῖνος ἐπίστροφος ἦν ἀνθρώπων.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,

Τοι γάρ

Omnigenum, ipsis autem apponebat aurea pocula.
Præco autem eos sedulò obibat vinum fundens.
Ingressi autem sunt proci superbi, qui quidem continuò
Ordine sedebant per sedilia thronosque:
His verò præcones quidem aquam manibus infundebant,
Panem verò ancillæ expediebant è canistris,
Illi .a. ad cibos paratos & antè appositos manus protende-
Pueri verò crateres coronarunt potus. (bant:
Sed postquam potus & escæ desiderium exemerunt
Proci, ipsis verò alia in mente curæ erant.
Cantus saltatioque (hæc enim sunt ornameta conuiuij.)
Præco autem in manus citharam perpulchram posuit
Phemio, qui quidem cecinit inter procos vi, i. coactus,
Videlicet ille cythara ludens cœpit pulchrè canere.
Porrò Telemachus alloquutus est glaucis oculis Palladem,
Propè habens caput, ut non audirent alij.
An hospes chare, ob id *mihi irasceris quod dixero?*
His quidem hæc curæ sunt, cythara & cantus,
Faciliter sanè: *quoniam alienū cibum impunè absumunt*
Viri, cuius certè alicubi alba ossa putrescunt imbre
Iacentia in continenti, vel illa *in mari unda versat.*
Atqui si illum in Ithacam viderint reuersum,
Omnes optarint celeriores pedibus esse,
Quàm instructiores auro vesteque.
Nunc verò ille sic obijt malam mortem, neque ulla nobis
Spes est, etiam si quis terrestrium hominum,
Qui dicat rediturum esse: huius verò perijt reditus dies.
Sed agè, mihi hoc dic & verè enarra.
Quis unde es hominum? ubi tibi ciuitas atque parentes?
Quali autem in naui aduenisti? quo pacto te nautæ
Duxerunt in Ithacam? quinam sic *esse prædicant?*
Neque enim ullo pacto te peditem existimo huc venisse.
Et mihi hoc dic verè, ut bene cognoscam,
An recens venisti, aut paternus es
Hospes, quoniam multi frequentabant viri nostrā domum
Alij, quoniam etiam ille hominibus erat gratiosus.
Hunc rursus alloquuta est dea cæsia Minerua:

Proci Pene- pes epulā-

Telemach- Mineruæ h- spitis collo- quium.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Τοιγὰρ ἐγώ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω,
Μέντης Ἀγχιάλοιο δαΐφρονος εὔχομαι εἶναι
Υἱὸς, ἀτὰρ ταφίοισι φιληρέτμοισιν ἀνάσσω.
Νῦν δ' ὧδε ξὺν νηῒ κατήλυθον ἠδ' ἑτάροισι,
Πλέων οἴνοπα πόντον ἐπ' ἀλλοθρόους ἀνθρώπους,
Ες Τεμέσην μετὰ χαλκόν· ἄγω δ' αἴθωνα σίδηρον.
Νηῦς δέ μοι ἥδ' ἕστηκεν ἐπ' ἀγροῦ νόσφι πόληος,
ὑπονηΐῳ Εν λιμένι ῥείθρῳ, * ὑπὸ νηΐῳ ὑλήεντι.
Ξεῖνοι δ' ἀλλήλων πατρώϊοι εὐχόμεθ' εἶναι
Εξ ἀρχῆς, εἴπερ τε γέροντ' εἴρηαι ἐπελθὼν
Λαέρτην ἥρωα· τὸν οὐκέτι φασὶ πόλινδε
Ερχεσθ', ἀλλ' ἀπάνευθεν ἐπ' ἀγροῦ πήματα πάσχειν
Γρηῒ σὺν ἀμφιπόλῳ, ἥ οἱ βρῶσίν τε πόσιν τε
Παρτιθεῖ, εὖτ' ἄν μιν κάματος κατὰ γυῖα λάβησι,
Ερπύζοντ' ἀνὰ γουνὸν ἀλωῆς οἰνοπέδοιο.
Νῦν δ' ἦλθον· δὴ γάρ μιν ἔφαντ' ἐπιδήμιον εἶναι
Σὸν πατέρ'· ἀλλά νυ τόν γε θεοὶ βλάπτουσι κελεύθου.
Οὐ γάρ πω τέθνηκεν ἐπὶ χθονὶ δῖος ὀδυσσεύς,
Αλλ' ἔτι που ζωὸς κατερύκεται εὐρέϊ πόντῳ,
Νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ· χαλεποὶ δέ μιν ἄνδρες ἔχουσιν
Αγριοι, οἵ που κεῖνον ἐρυκανόωσ' ἀέκοντα.
Αὐτὰρ νῦν τοι ἐγὼ μαντεύσομαι ὡς ἐνὶ θυμῷ
Αθάνατοι βάλλουσι, καὶ ὡς τελέεσθαι ὀΐω,
Οὔτε τι μάντις ἐὼν, οὔτ' οἰωνῶν σάφα εἰδώς·
Οὔτι ἔτι δηρόν γε φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης
Εσσεται, οὐδ' εἴπερ τε σιδήρεα δέσματ' ἔχῃσι·
Φράσσεται ὥς κε νέηται, ἐπεὶ πολυμήχανός ἐστιν.
Αλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Εἰ δὴ ἐξ αὐτοῖο τόσος παῖς εἰς ὀδυσῆος.
Αἰνῶς γὰρ κεφαλήν τε καὶ ὄμματα καλὰ ἔοικας
Κείνῳ. ἐπεὶ θαμὰ τοῖον ἐμισγόμεθ' ἀλλήλοισι
Πρίν γε τὸν ἐς τροίην ἀναβήμεναι, ἔνθά περ ἄλλοι
Αργείων οἱ ἄριστοι ἔβαν κοίλῃς ἐνὶ νηυσίν·
Εκ τοῦδ' οὔτ' ὀδυσῆα ἐγὼν ἴδον, οὔτ' ἐμὲ κεῖνος.
Τὴν δ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Τοίγὰρ ἐγώ τοι ξεῖνε μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω,
Μήτηρ μέν τ' ἐμέ φησι τοῦ ἔμμεναι· αὐτὰρ ἔγωγε

Οὐκ

Enimuero ego tibi hæc Valde Verè narrabo,
Mentis Anchiali prudentis præ me fero esse
Filius: cæterùm Taphijs nauigandi studiosis impero.
Nunc Vero huc cum naui atq; socijs,
Nauigans per obscurum pontum ad alienæ linguæ homines,
Ad Temesen propter æs: duco autem splendidum ferrum.
Nauis autem mihi stat ad agrum seorsim ab Vrbe,
In portu Rethro sub Neio syluoso.
Hospites autem inuicem paterni gloriamur esse:
Ab initio siquidem senem interroges accedens
Laertem heroem, quem non amplius aiunt in Vrbem
Venire, sed seorsum in agro dolores pati
Vetula cum ancilla quæ illi cibumq; potumq;
Apponit, quoties ipsum labor circa membra inuaserit
Repentem per fertile solum planities Vitibus consitæ.
Nunc autem Veni, sed ipsum aiunt peregrè esse
Tuum patrem, Verùm huc dij impediunt iter.
Non enim adhuc mortuus est super terram diuinus Vlysses,
Sed adhuc alicubi Viuus detinetur in lato ponto,
Insula in circumflua: sæui autem ipsum Viri tenent.
Feri, qui alicubi illum inuitum detinet.
Porrò nunc tibi ego Vaticinabor quemadmodum in animo
Immortales suggerunt, & quemadmodũ perfectũ iri puto.
Non quasi Vates sim neq; auspiciorum clare peritus:
Neq; adhuc diu chara a patria terra
Erit, neq; si etiam ferrea Vincula illum *detineant:*
Cogitabit qui redeat, quoniam callidus est.
Sed agè mihi hoc dic, & Verè enarrato.
Si certè ex ipso tantus filius es Vlysse.
Vehementer enim & capite & oculis pulchris similis es
Illi, quoniam frequenter ad eum modũ Versabamur inuicẽ,
Antequam in Troiam conscenderet, quo Vtiq; alij
Græcorum optimates ierant cauis in nauibus:
Ex hoc tempore neq; Vlyssem ego Vidi neq; me ille.
Hanc rursus Telemachus prudens alloquebatur.
Certè enim ego tibi hospes Valde Verè enarrabo,
Mater quidem me inquit eius esse: cæterùm ego

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Οὐκ οἶδ'· οὐ γάρ πώ τις ἑὸν γόνον αὐτὸς ἀνέγνω.
Ὡς δὴ ἐγώ γ' ὄφελον μάκαρος νύ τευ ἔμμενε υἱὸς
Ἀνέρος, ὃν κτεάτεσσιν ἑοῖς ἔπι γῆρας ἔτετμε.
Νῦν δ' ὃς ἀποτμότατος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων,
Τοῦ μ' ἔκ φασι γενέσθαι. ἐπεὶ * σύ με τοῦτ' ἐρεείνεις. — γ. σύ γε
  Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Οὐ μέν τοι γενεὴν γε θεοὶ νώνυμον ὀπίσω
Θῆκαν· ἐπεὶ σέ γε τοῖον ἐγείνατο Πηνελόπεια.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Τίς δαίς, τίς δὲ ὅμιλος ὅδ' ἔπλετο; τίπτε δέ σε χρεώ;
Εἰλαπίν' ἠὲ γάμος; ἐπεὶ οὐκ ἔρανος τάδε γ' ἐστίν.
Ὥστε μοι ὑβρίζοντες ὑπερφιάλως δοκέουσι
Δαίνυσθαι κατὰ δῶμα. νεμεσσήσαιτό κεν ἀνὴρ
Αἴσχεα πόλλ' ὁρόων, ὅστις πινυτός γε μετέλθοι.
  Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ξεῖν', ἐπεὶ ἂρ δὴ ταῦτά μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾷς,
Μέλλεν μέν ποτε οἶκος ὅδ' ἀφνειὸς καὶ ἀμύμων
Ἔμμεναι, ὄφρ' ἔτι κεῖνος ἀνὴρ ἐπιδήμιος ἦεν.
Νῦν δ' ἑτέρως ἐβάλοντο θεοί, κακὰ μητιόωντες,
Οἳ κεῖνον μὲν ἄϊσον ἐποίησαν πέρι πάντων
Ἀνθρώπων· ἐπεὶ οὔ κε θανόντι περ ὧδ' ἀκαχοίμην,
Εἰ μετ' οἷς ἑτάροισι δάμη Τρώων ἐνὶ δήμῳ,
Ἠὲ φίλων ἐν χερσὶν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσε.
Τῷ κέν οἱ τύμβον μὲν ἐποίησαν Παναχαιοί,
Ἠδέ κε καὶ ᾧ παιδὶ μέγα κλέος ἤρατ' ὀπίσω.
Νῦν δέ μιν ἀκλειῶς ἅρπυιαι ἀνηρείψαντο.
Οἴχετ' ἄϊσος, ἄπυσος, ἐμοὶ δ' ὀδύνας τε γόους τε
Κάλλιπεν. οὐδ' ἔτι κεῖνον ὀδυρόμενος στεναχίζω
Οἶον, ἐπεί νύ μοι ἄλλα θεοὶ κακὰ κήδε' ἔτευξαν.
Ὅσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,
Δουλιχίῳ τε Σάμῃ τε καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ,
Ἠδ' ὅσοι κραναὴν Ἰθάκην κατακοιρανέουσι,
Τόσοι μητέρ' ἐμὴν μνῶνται, τρύχουσι δὲ οἶκον.
Ἡ δ' οὔτ' ἀρνεῖται στυγερὸν γάμον, οὔτε τελευτὴν
Ποιῆσαι δύναται· τοὶ δὲ φθινύθουσιν ἔδοντες
Τὸν δὲ πα- ρασήσασα — Οἶκον ἐμόν· τάχα δή με διαρραίσουσι καὶ αὐτόν.
  Τὸν δ' ἐπαλασήσασα προσηύδα Παλλὰς Ἀθήνη,

Ὢ πόποι

Nescio, non enim vllo pacto aliquis semen ipse cognouit. — Nulli suus quam notu est pater.
At ego vtinam felicis cuiusdam forem filius
Viri, quem in facultatibus suis senium deprehendisset:
Nunc verò ille infelicissimus est mortalium hominum.
Ex hoc me inquiunt natū esse: quoniā tu me hoc interrogas.
Hunc.a.rursus alloquuta est dea cæsia Minerua,
Non sanè tibi genus vtiq; dij ignobile in posterum
Dederunt: quandoquidem te talem peperit Penelope.
Sed age mihi hoc dic & verè enarrato,
Quod epulū, quæ verò hæc turba est. quod verò te opus vrget?
An splendidū conuiuiū? an nuptiæ? quoniā non symbolum
Vt qui mihi supra modū contumeliosè videntur (hæc sunt.
Conuiuari per domum, indignè ferat vtiq; vir
Flagitia multa videns, quicunq; cordatus interuenerit.
Hanc rursum Telem. prudens contrà alloquutus est:
Hospes, quando certè me hæc interrogas atq; percontaris:
Futurum quidē erat vt aliquando domus hæc locuples et re-
Esset, quādiu adhuc ille vir p̄sens erat. (prehensione carēs
Nunc verò aliter statuerunt dij mala cogitantes:
Qui illum quidem ignobilem fecerunt supra omnes
Homines, quoniam non ob mortuum vtiq; sic lugere possem,
Si inter suos socios occisus fuisset Troianorum in populo,
Aut amicorum in manib. postquam bellū egregiè admini-
Cui ipsi tumulum fecissent omnes Græci. (strasset,
Atq; etiam suo filio ingentem gloriam retulisset in posterū,
Nunc verò ipsum ingloriè Harpyæ discerpserunt:
Perijt obscurus, inglorius, mihi verò dolores luctumq;
Reliquit, neq; amplius illum lugens defleo
Solū, quoniā mihi alia dij mala incommoda fecerunt
Quotquot enim insulis dominantur optimates
Dulichioq; Samoq; & nemorosa Zacyntho.
Atq; quotquot asperam Ithacam regunt,
Tot matrem meam ambiunt, destruunt autem domum.
Illa verò neq; abnuit odiosas nuptias, neq; finem
Facere potest. hi verò dilapidant epulantes
Domum meam: fortassis me malè perdent & ipsum.
Hunc gemebunda alloquebatur Pallas Minerua:

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Ω πόποι, ἦ δὴ πολλὸν ἀποιχομένου ὀδυσῆος
Δεύῃ, ὅ κε μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφείη.
Εἰ γὰρ νῦν ἐλθὼν, δόμου ἐν πρώτῃσι θύρῃσι
Σταίη. ἔχων πήληκα καὶ ἀσπίδα καὶ δύο δοῦρε,
Τοῖος ἐὼν οἷόν μιν ἐγὼ τὰ πρῶτ᾽ ἐνόησα
Οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ πίνοντά τε τερπόμενόν τε,
Εξ ἐφύρης ἀνιόντα παρ᾽ ἴλου μερμερίδαο,
(Ωχετο γὰρ κἀκεῖσε θοῆς ἐπὶ νηὸς ὀδυσσεὺς,
Φάρμακον ἀνδροφόνον διζήμενος, ὄφρά οἱ εἴη
Ιοὺς χρίεσθαι χαλκήρεας ἀλλ᾽ ὁ μὲν οὔ οἱ
Δῶκεν, ἐπεί ῥα θεοὺς νεμεσίζετο αἰὲν ἐόντας·
Αλλὰ πατήρ οἱ δῶκεν ἐμός· φιλέεσκε γὰρ αἰνῶς)
Τοῖος ἐὼν μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν ὀδυσσεὺς,
Πάντες κ᾽ ὠκύμοροί τε γενοίατο πικρόγαμοί τε.
Αλλ᾽ ἤτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται,
Η κεν νοστήσας ἀποτίσεται, ἠὲ καὶ οὐκὶ,
Οἷσιν ἐνὶ μεγάροισι· σὲ δὲ φράζεσθαι ἄνωγα
Οππως κεν μνηστῆρας ἀπώσεαι ἐκ μεγάροιο,
Εἰ δ᾽ ἄγε νῦν ξυνίει, καὶ ἐμῶν ἐμπάζεο μύθων,
Αὔριον εἰς ἀγορὴν καλέσας ἥρωας ἀχαιοὺς,
Μῦθον πέφραδε πᾶσι, θεοὶ δ᾽ ἐπὶ μάρτυροι ἔστων·
Μνηστῆρας μὲν ἐπὶ σφέτερα σκίδνασθαι ἄνωχθι·
Μητέρα δ᾽ εἴ οἱ θυμὸς ἐφορμᾶται γαμέεσθαι,
Αψ ἴτω ἐς μέγαρον πατρὸς μέγα δυναμένοιο.
Οἱ δὲ γάμον τεύξουσι, καὶ ἀρτυνέουσιν ἔεδνα
Πολλὰ μάλ᾽, ὅσσα ἔοικε φίλης ἐπὶ παιδὸς ἕπεσθαι.
Σοὶ δ᾽ αὐτῷ πυκινῶς ὑποθήσομαι, αἴ κε πίθηαι,
Νῆ᾽ ἄρσας ἐρέτῃσιν ἐείκοσιν ἥτις ἀρίστη,
Ερχεο πευσόμενος πατρὸς δὴν οἰχομένοιο,
Ην τίς τοι εἴπῃσι βροτῶν, ἢ ὄσσαν ἀκούσῃς
Εκ διὸς, ἥτε μάλιστα φέρει κλέος ἀνθρώποισι.
Πρῶτα μὲν ἐς πύλον ἐλθὲ, καὶ εἴρεο νέστορα δῖον·
Κεῖθεν δὲ σπάρτηνδε παρὰ ξανθὸν μενέλαον·
Ος γὰρ δεύτατος ἦλθεν ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
Εἰ μέν κεν πατρὸς βίοτον καὶ νόστον ἀκούσῃς,
Η τ᾽ ἂν τρυχόμενός περ ἔτι τλαίης ἐνιαυτόν·
Εἰ δέ κε τεθνειῶτος ἀκούσῃς, μηδέ τ᾽ ἐόντος,

Νοστήσας

Papè, sanè vero plurimum absentis Vlyssis
Indiges, vt qui quidem procis impudentib. manus injiciat.
Si enim nunc veniens, domus in primis foribus
Staret, habens galeam & scutum & duo hastilia,
Talis, qualem ipsum ego primùm vidi
Domo in nostra bibentemq́; se oblectantemq́;,
Ex Ephyre reuersum ab Ilo Mermerida.
(Profectus enim erat illuc celeri in naui Vlysses,
Venenum mortiferum inquirens, vt ipsi esset
Ad sagittas vngendas ære acuminatas: sed ille quidē non illi
Dedit: quoniam deos verebatur sempiternos.
Sed pater illi dedit meus, amabat enim vehementer.)
Talis existens procis si obuersaretur Vlysses,
Omnes & breuis-fati fierent & amaris nuptijs.
Verùm enimuerò hæc deorum in genibus posita sunt,
Siue reuersus vlciscatur nécne,
Suis in ædibus: te enim considerare iubeo
Quonam modo procos expelles ex ædibus.
Sed agè nunc intellige, & meam aduerte orationem,

Minerua i- / bet Telem- / chum inu- / stigare pat-

Cras in concionem vbi vocaueris Græcos,
Orationem edissere omnibus: dij verò testes sunto:
Procos quidem ad propria abire iube:
Matrem autem si ipsi animus incessit nubere,
Redeat in domum patris multùm potentis.
Hi nuptias conficient & apparabunt dotem,
Sanè eximiam, quantam decet charam filiam comitari.
Tibi autem ipsi prudenter consulam, siquidem parueris,
Naui instructa remigibus viginti quæ sit optima,
Proficiscere interrogaturus de patre diu absente,
Si quis tibi dicat mortalium, aut famam audiueris
Ex Ioue, quæ potissimum gloriam adfert hominibus.
Primùm quidem ad Pylum abi, & interroga Nestorē diui-
Illinc in Spartem ad flauum Menelaum, *(num:*
Hic enim nouissimus venit Græcorum loricatorum.
Si fortè patris vitam & reditum audieris,
Sanè tristis quantumuis adhuc perdurabis annum.
Si verò mortuum audieris, neq; amplius viuentem,

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Νοςήσας δ' ἤπειτα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Σῆμά τέ οἱ χεῦαι, καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερεΐξαι
Πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε· καὶ ἀνέρι μητέρα δοῦναι.
Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ ταῦτα τελευτήσῃς τε καὶ ἔρξῃς,
Φράζεσθαι δ' ἤπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
Ὅππως κεν μνηςῆρας ἐνὶ μεγάροισι τεοῖσι
Κτείνῃς, ἠὲ δόλῳ, ἢ ἀμφαδόν. οὐδέ τί σε χρὴ
Νηπιάχοις Νηπιάας ὀχέειν, ἐπεὶ οὐκ ἔτι τηλίκος ἐσσί.
Ἦ οὐκ ἀΐεις οἷον κλέος ἔλλαβε δῖος Ὀρέςης
Πάντας ἐπ' ἀνθρώποις, ἐπεὶ ἔκτανε πατροφονῆα
Αἴγισθον δολόμητιν, ὅς οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα;
Καὶ σὺ φίλος, (μάλα γάρ σ' ὁρόω καλόν τε μέγαν τε)
Ἄλκιμος ἔσσ', ἵνα τίς σε καὶ ὀψιγόνων ἐῢ εἴπῃ.
Αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆα θοὴν κατελεύσομαι ἤδη,
Ἠδ' ἑτάροις, οἵ πού με μάλ' ἀσχαλόωσι μένοντες.
Σοὶ δ' αὐτῷ μελέτω, καὶ ἐμῶν ἐμπάζεο μύθων.
Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ξεῖν' ἤτοι μὲν ταῦτα φίλα φρονέων ἀγορεύεις,
Ὥστε πατὴρ ᾧ παιδί, καὶ οὔποτε λήσομαι αὐτῶν·
Ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον, ἐπειγόμενός περ ὁδοῖο,
Ὄφρα λοεσσάμενός τε, τεταρπόμενός τε φίλον κῆρ,
Δῶρον ἔχων ἐπὶ νῆα κίῃς, χαίρων ἐνὶ θυμῷ,
Τιμῆεν, μάλα καλὸν, ὅ τοι κειμήλιον ἔςαι
Ἐξ ἐμεῦ· οἷα φίλοι ξεῖνοι ξείνοισι διδοῦσι.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Μή μ' ἔτι νῦν κατέρυκε, λιλαιόμενόν περ ὁδοῖο·
Δῶρον δ' ὅ, τι κέ μοι δοῦναι φίλον ἦτορ ἀνώγει,
Αὖθις ἀνερχομένῳ δόμεναι οἶκόνδε φέρεσθαι,
Καὶ μάλα καλὸν ἑλών· σοὶ δ' ἄξιον ἔςαι ἀμοιβῆς.
Ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ὄρνις δ' ὣς ἀνόπαια διέπτατο· τῷ δ' ἐνὶ θυμῷ,
Θῆκε μένος καὶ θάρσος, ὑπέμνησέν τε ἑ πατρὸς
Μᾶλλον ἔτ' ἢ τὸ πάροιθεν. ὁ δὲ φρεσὶν ᾗσι νοήσας,
Θάμβησεν κατὰ θυμόν· ὀΐσατο γὰρ θεὸν εἶναι.
Αὐτίκα δὲ μνηςῆρας ἐπῴχετο ἰσόθεος φώς·
Τοῖσι δ' ἀοιδὸς ἄειδε περικλυτὸς, οἱ δὲ σιωπῇ
Εἵατ' ἀκούοντες· ὁ δ' Ἀχαιῶν νόστον ἄειδε

Λυγρὸν,

Reuersus postea charam in patriam terram,
Monumentum illi erige & parentalia perfice
Eximia valdè, qualia decet, & viro matrem dare.
Porro postquam quidem hæc finieris & perfeceris,
Considera deinde in mente & in animo,
Quo pacto procos intra ædes tuas
Interficias, siue dolo, siue palam: minimè te conuenit
Puerilia consectari, quoniam non amplius talis es. Telemachi j
An nō audisti qualē gloriā consecutus fuerit diuus Orestes loquendo v
Omnes per homines, postquam interfecit patricidam recunda.
Ægisthum dolosum, qui illi patrem inclytum interemit?
Et tu amice (te enim video eximiumq́; magnumq́;)
Strenuus esto, vt aliquis te etiam posterorū eximiè laudet.
Cæterùm ego ad nauem celerem descendam iam
Atq́; ad socios, qui ibi me plurimùm expectant manentes.
Tibi autem ipsi curæ sit, & meos aduerte sermones.
Hanc rursus Telemachus prudens contra alloquutus est:
Hospes, profectò hæc amicè sentiens dicis,
Perinde atq́; pater suo filio: & nunquam obliuiscar illorū.
Sed agè nunc expecta, accelerans licet iter.
Vt & lotus & oblectatus amicum pectus
Donum habens ad nauem eas gaudens in animo
Preciosum, valdè eximium, quod tibi reconditi muneris loco
Ex me, qualia amici hospitibus dant. (erit
Huic respondebat deinde dea cæsia Minerua,
Ne me amplius detine cupidum nimirum itineris.
Donum autem quodcunq́; mihi dare charum pectus iubet,
Rursus redeunti da vt domum feram,
Etiam eximio accepto, tibi v. dignum erit remuneratione.
Illa quidem sic loquuta abijt cæsia Minerua:
Auis autem vt sublimipeta auolat: huic autem in animo
Indidit robur & audaciam, recordariq́; sui patris
Magis adhuc quàm anteà: hic. a. mente sua considerans,
Obstupuit in animo, putabat enim deum esse.
Continuò autem procos adibat deo æquandus vir: Phemi⁹ c
Illis autem cantor canebat insignis, hi verò tacitè reditum A
Sedebant audientes: ille verò Achæorum reditum canebat uorum,

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І. І. МЕЧНИКОВА

Λυγρὸν, ὃν ἐκ τροίης ἐπετείλατο παλλὰς ἀθήνη.
Τοῦ δ' ὑπερωϊόθεν φρεσὶ σύνθετο θέσπιν ἀοιδὴν
Κούρη ἰκαρίοιο περίφρων πηνελόπεια·
Κλίμακα δ' ὑψηλὴν κατεβήσατο οἷο δόμοιο,
Οὐκ οἴη, ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι δύ' ἕποντο.
Ἡ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
Στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
Ἄντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα·
Ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἑκάτερθε παρέστη.
Δακρύσασα δ' ἔπειτα προσηύδα θεῖον ἀοιδὸν,
Φήμιε, πολλὰ γὰρ ἄλλα βροτῶν θελκτήρια οἶδας,
Ἔργ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε, τά τε κλείουσιν ἀοιδοί,
Τῶν ἕν γέ σφιν ἄειδε παρήμενος. οἱ δὲ σιωπῇ
Οἶνον πινόντων. ταύτης δ' ἀποπαύε' ἀοιδῆς
Λυγρῆς, ἥ τέ μοι αἰεὶ ἐνὶ στήθεσσι φίλον κῆρ
Τείρει. ἐπεί με μάλιστα καθίκετο πένθος ἄλαστον.
Τοίην γὰρ κεφαλὴν ποθέω, μεμνημένη αἰεὶ
Ἀνδρὸς τοῦ κλέος εὐρὺ καθ' ἑλλάδα καὶ μέσον ἄργος.
Τὴν δ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
ἀοιφ φθ. Μῆτερ ἐμὴ, τί τ' * ἄρ' αὖ φθονέεις ἐρίηρον ἀοιδὸν
Τέρπειν ὅππῃ οἱ νόος ὄρνυται; οὔ νύ τ' ἀοιδοὶ
Αἴτιοι, ἀλλά ποθι ζεὺς αἴτιος, ὅς τε δίδωσιν
Ἀνδράσιν ἀλφηστῇσιν ὅπως ἐθέλῃσιν ἑκάστῳ.
Τούτῳ δ' οὐ νέμεσις δαναῶν κακὸν οἶτον ἀείδειν.
Τὴν γὰρ ἀοιδὴν μᾶλλον ἐπικλείουσ' ἄνθρωποι
Ἥ τις ἀκουόντεσσι νεωτάτη ἀμφιπέληται.
Σοὶ δ' ἐπιτολμάτω κραδίη καὶ θυμὸς ἀκούειν.
Οὐ γὰρ ὀδυσσεὺς οἶος ἀπώλεσε νόστιμον ἦμαρ.
Ἐν τροίῃ, πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι φῶτες ὄλοντο,
Ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα τὰ σ' αὐτῆς ἔργα κόμιζε,
Ἱστόν τ' ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
Ἔργον ἐποίχεσθαι· μῦθος δ' ἄνδρεσσι μελήσει
Πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί· τοῦ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ οἴκῳ.
Ἡ μὲν θαμβήσασα πάλιν οἶκόνδε βεβήκει·
Παιδὸς γὰρ μῦθον πεπνυμένον ἔνθετο θυμῷ.
Ἐς δ' ὑπερῷ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶ,
Κλαῖεν ἔπειτ' ὀδυσῆα φίλον πόσιν, ὄφρα οἱ ὕπνον

Ἡδὺν

Molestum, quem ex Troia indixit Pallas Minerua.
Huius e cœnaculo mente intellexit diuinam cantilenam
Filia Icarij prudens Penelope,
Cochleam vero altam descendit suæ domus,
Non sola, vna cum hac ancillæ duæ sequebantur.
Illa vero quando iam ad procos peruenisset diua mulierum,
Stabat sane iuxta limen aulæ bene fabricatæ,
Ante maxillas habens tenues vittas:
Ancilla vero certe ei honesta vtrinq; astabat,
Lacrymans. v. tum alloquebatur diuinum cantorem,
Phemie multa sane alia mortaliũ oblectamenta nouisti — Penelope Phemio loquit[ur]
Gesta hominumq; deorumq;, quæ celebrant cantores,
Horum vnum ipsis cane assidens: illi autem silentio
Vinum bibant, ab hac vero quiesce cantilena
Molesta, quæq; mihi perpetuo in pectoribus charum cor
Affligit: quando me in primis incessit dolor immensus.
Tale enim caput desidero memor semper
Viri, cuius lata est gloria per Græciam & medium Argos.
Hanc rursus Telem. prudens contra alloqutus est: — Telemach[us] matrem rep[re]hendit.
Mater mea, quid sane rursum inuides iucundum cantorẽ
Oblectare, quocunq; illi mens impellitur, non sane cantores
In causa sunt, sed interdũ Iupiter in causa est, qui suggerit
Viris ingeniosis ita vt velit vnicuiq;.
Huic autem non reprehensio quod Danaûm aduersa canit.
Eam enim cantilenam magis celebrant homines,
Quæcunq; auditoribus recentissima existat,
Tibi vero sustineat cor & animus audire.
Non enim Vlysses solus perdidit reditus diem
In Troia: multi vero alij viri perierunt:
Sed in domum profecta, tua opera administra,
Telamq; & colum, & ancillis impera
Opus accelerare: sermo vero viris curæ erit
Omnibus: potissimum. v. mihi. huius. n. imperiũ est in domo.
Illa quidem attonita, rursus in domum iuit:
Filij enim dictum prudens ponebat in animo.
Ad cœnaculum vbi conscendisset cum ancillis mulieribus
Fleuit subinde Vlyssem charum maritum, donec illi somnũ

Dulcem

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Ἡδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις ἀθήνη.
Μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκιόεντα,
Πάντες δ' ἠρήσαντο παραὶ λεχέεσσι κλιθῆναι·
Τοῖσι δὲ τηλέμαχος πεπνυμένος ἤρχετο μύθων,
Μητρὸς ἐμῆς μνηστῆρες ὑπέρβιον ὕβριν ἔχοντες,
Νῦν μὲν δαινύμενοι τερπώμεθα, μηδὲ βοητὺς
Ἔστω· (ἐπεὶ τόγε καλὸν ἀκουέμεν ἐστὶν ἀοιδοῦ
Τοιοῦδ', οἷος ὅδ' ἐστὶ, θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδήν)
Ἠῶθεν δ' ἀγορήνδε καθεζώμεσθα κιόντες
Πάντες, ἵν' ὕμμιν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποείπω,
Ἐξιέναι μεγάρων· ἄλλας δ' ἀλεγύνετε δαῖτας,
Ὑμὰ κτήματ' ἔδοντες, ἀμειβόμενοι κατ' οἴκους.
Εἰ δ' ὕμμιν δοκέει τόδε λωΐτερον καὶ ἄμεινον
Ἔμμεναι, ἀνδρὸς ἑνὸς βίοτον νήποινον ὀλέσθαι,
Κείρετ', ἐγὼ δὲ θεοὺς ἐπιβώσομαι αἰὲν ἐόντας,
Αἴκέ ποθι ζεὺς δῶσι παλίντιτα ἔργα γενέσθαι,
Νήποινοί κεν ἔπειτα δόμων ἔντοσθεν ὄλοισθε.
Ὣς ἔφατ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὀδὰξ ἐν χείλεσι φύντες,
Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευε.
Τὸν δ' αὖ ἀντίνοος προσέφη εὐπείθεος υἱός,
Τηλέμαχ', ἦ μάλα δή σε διδάσκουσιν θεοὶ αὐτοὶ
Ὑψαγόρην τ' ἔμεναι, καὶ θαρσαλέως ἀγορεύειν,
Μή σέ γ' ἐν ἀμφιάλῳ ἰθάκῃ βασιλῆα κρονίων
Ποιήσειεν· ὅ τοι γενεῇ πατρώϊόν ἐστιν.
Τὸν δ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ἀντίνο', εἴπερ μοι καὶ ἀγάσσεαι ὅ,τι κεν εἴπω;
Καί κεν τοῦτ' ἐθέλοιμι διός γε διδόντος ἀρέσθαι.
Ἦ φῂς τοῦτο κάκιστον ἐν ἀνθρώποισι τετύχθαι;
Οὐ μὲν γάρ τι κακὸν βασιλευέμεν· αἶψά τε οἱ δῶ
Ἀφνειὸν πέλεται, καὶ τιμηέστερος αὐτός.
Ἀλλ' ἤτοι βασιλῆες ἀχαιῶν εἰσὶ καὶ ἄλλοι
Πολλοὶ ἐν ἀμφιάλῳ ἰθάκῃ, νέοι ἠδὲ παλαιοί,
Τῶν κέν τις τόδ' ἔχῃσιν, ἐπεὶ θάνε δῖος ὀδυσσεύς.
Αὐτὰρ ἐγὼν οἴκοιο ἄναξ ἔσομ' ἡμετέροιο,
Καὶ δμώων οὕς μοι λῄσσατο δῖος ὀδυσσεύς.
Τὸν δ' αὖ εὐρύμαχος πολύβου παῖς ἀντίον ηὔδα,
Τηλέμαχ', ἤτοι ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται,

Dulcem palpebris immiſit cæſia Minerua.
Proci autem tumultuabantur per ædes obſcuras,
Omnes autem cupiebant ad lectos reclinari:
Illis autem Telem. prudens incepit ſermonem:
Matris meæ proci immenſa contumelia elati,
Nunc quidem conuiuantes delectemur, neq; clamor
Adſit: (nam hoc honeſtum eſt audire cantorem
Talem, qualis ille eſt dijs aſsimilis voce.)
Manè verò in concionem conſideamus venientes
Omnes, vt vobis ſermonem audenter renunciem
Exire ex ædibus: alias porro ſequimini dapes,
Veſtra bona abſumentes, alternis conuiuijs *per ædes* ſingu-(las
Si verò vobis videtur hoc ſatius & melius
Eſſe, viri vnius victum impunè perdere,
Abſumite, ego verò deos inuocabo ſempiternos,
Si vnquam Iupiter det viciſsim pœnã infligeantia opera fieri
Inulti ſanè poſtea intra ædes pereatis.
Sic ait, illi verò omnes mordicùs labijs compreſsis
Telemachum admirabantur, qui audacter loquutus eſſet.
Hunc.a. rurſus Antinous alloquutus eſt Eupithei filius:
Antinous Te-lemacho re-spondet.
O *Telemache, quàm ſanè te docuerunt dij ipſi*
Sublimiloquum eſſe, & confidenter proloqui,
Ne te vtiq; in circumflua Ithaca regem Saturnius
Conſtituat, quod tibi propter genus paternum eſt.
Hunc rurſus Telem. prudens contra alloquutus eſt:
Antinoë, an mihi iraſceris ſi quid dixero?
Et ſanè hoc vellem, Ioue vtiq; concedente accipere.
An dicis hoc peſsimum in hominibus eſſe?
Non enim vllo pacto malum eſt imperare, ſtatim ei domus
Diues fit, & honoratior ipſe,
Sed certè reges Achæorum ſunt etiam alij
Multi in circumflua Ithaca, iuuenes & veteres:
Horum aliquis hoc habeat, mortuus eſt diuus Vlyſſes.
Cæterùm ego domus rex ero noſtræ,
Et mancipiorum quæ mihi acquiſiuit diuus Vlyſſes.
Hunc ſtatim Eurymachus Polybi filius contra alloq. eſt,
Eurymachus Telemacho respondet.
Telemache, certè hæc deorum in genubus poſita ſunt,

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І. І. МЕЧНИКОВА

Οστις ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ βασιλεύσει Ἀχαιῶν·
Κτήματα δ' αὐτὸς ἔχοις, καὶ δώμασιν οἷσιν ἀνάσσοις.
Μὴ γὰρ ὅγ' ἔλθοι ἀνὴρ ὅστις ἀέκοντα βίηφι
Κτήματ' ἀπορραίσει, Ἰθάκης ἔτι ναιεταώσης.
Αλλ' ἐθέλω σε φέριστε περὶ ξείνοιο ἔρεσθαι,
Οππόθεν οὗτος ἀνήρ, ποίης δ' ἐξ εὔχεται εἶναι
Γαίης· ποῦ δέ νύ οἱ γενεὴ καὶ πατρὶς ἄρουρα·
Ηέ τοι ἀγγελίην πατρὸς φέρει ἐρχομένοιο,
Η ἑὸν αὐτοῦ χρεῖος ἐελδόμενος τόδ' ἱκάνει.
Οἷον ἀναΐξας ἄφαρ οἴχεται, οὐδ' ὑπέμεινε
Γνώμεναι· οὐ μὲν γάρ τι κακῷ εἰς ὦπα ἐῴκει.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Εὐρύμαχ', ἤτοι νόστος ἀπώλετο πατρὸς ἐμοῖο,
Οὔτ' οὖν ἀγγελίῃς ἔτι πείθομαι, εἴποθεν ἔλθοι,
Οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι, ἥντινα μήτηρ
Ες μέγαρον καλέσασα θεοπρόπον ἐξερέηται.
Ξεῖνος δ' οὗτος ἐμὸς πατρώϊος ἐκ Τάφου ἐστί,
Μέντης Ἀγχιάλοιο δαΐφρονος εὔχεται εἶναι
Υἱός, ἀτὰρ Ταφίοισι φιληρέτμοισιν ἀνάσσει.
Ως φάτο Τηλέμαχος· φρεσὶ δ' ἀθανάτην θεὸν ἔγνω.
Οἱ δ' εἰς ὀρχηστύν τε καὶ ἱμερόεσσαν ἀοιδὴν
Τρεψάμενοι τέρποντο· μένον δ' ἐπὶ ἕσπερον ἐλθεῖν.
Τοῖσι δὲ τερπομένοισι μέλας ἐπὶ ἕσπερος ἦλθε.
Δὴ τότε κακκείοντες ἔβαν οἶκόνδε ἕκαστος.
Τηλέμαχος δ' ὅθι οἱ θάλαμος περικαλλέος αὐλῆς
Υψηλὸς δέδμητο, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ,
Ενθ' ἔβη εἰς εὐνήν, πολλὰ φρεσὶ μερμηρίζων.
Τῷ δ' ἄρ' ἅμ' αἰθομένας δαΐδας φέρε κέδν' εἰδυῖα
Εὐρύκλει', ὦπος θυγάτηρ Πεισηνορίδαο·
Τήν ποτε Λαέρτης πρίατο κτεάτεσσιν ἑοῖσιν
Πρωθήβην ἔτ' ἐοῦσαν, ἐεικοσάβοια δ' ἔδωκεν.
Ισα δέ μιν κεδνῇ ἀλόχῳ τίεν ἐν μεγάροισιν·
Εὐνῇ δ' οὔποτ' ἔμικτο, χόλον δ' ἀλέεινε γυναικός·
Η οἱ ἅμ' αἰθομένας δαΐδας φέρε, καί ἑ μάλιστα
Δμωάων φιλέεσκε, καὶ ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα.
Ωϊξεν δὲ θύρας θαλάμου πύκα ποιητοῖο·
Εζετο δ' ἐν λέκτρῳ, μαλακὸν δ' ἔκδυνε χιτῶνα·

Καὶ

Quinam circumflua Ithaca dominabitur Achæorum.
Bona verò ipse habeas & ædibus tuis imperes.
Non enim ille veniat vir qui inuitum vi
Bonis deprædaturus sit, Ithaca adhuc habitata,
Sed volo te optime de hospite interrogare
Vnde ille vir, quali autem gloriatur esse
E terra, vbinam ei genus & patrium solum,
An tibi nuncium patris adferat venientis,
An suum ipsius debitum expetens huc veniat.
Vt facto impetu statim abijt, neq; sustinuit
Vt cognosceremus: neq; n. improbi vultum præ se ferebat.
Hunc autem rursus Telemachus prudens alloq. est.
Eurymache, certè reditus perijt patris mei,
Neq; sanè nuncio amplius credo sicunde veniat.
Neq; vaticinium curo, siquem mater
Domum vocatum vatem consulat.
Hospes verò hic meus paternus è Tapho est,
Mentes Anchiali bellicosi prædicat se esse
Filium: cæterùm Taphijs nauigandi studiosis imperat.
Sic ait Telemach. mente. v. immortalem deam cognouit.
Hi verò ad tripudia & dulcem cantum
Conuersi oblectabantur, expectabat. a. vesperum aduentare.
Dum hi autem oblectabantur, niger vesper venit:
Et tunc dormituri ibant domum vnusquisque:
Telemachus autem vbi ipsi thalamus perpulchræ aulæ
Sublimis ædificatus erat perspicuo in loco,
Illuc iuit ad lectum multa mente reputans.
Simul cum eo ardentes faces ferebat pudica sciens
Euryclea Opis filia Pisenoridæ.
Quam olim Laertes emerat facultatibus suis
Impubem adhuc, precium viginti boum dedit.
Perinde. a. ipsam ac pudicam vxorem honorabat in ædibus.
Lecto. v. nunquam comixtus est: ira scilicet fugiebat vxoris.
Hæc illi simul ardentes faces ferebat & ipsum maximè
Ancillarum amabat, & enutrierat paruulus cum esset.
Aperuit autem ianuas thalami benefacti
Sedebat in lecto, molle autem exuit indusium:

Et id

Telemach
Eurymach
loquitur.

Euryclea n
trix.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І.МЕЧНИКОВА

Καὶ τὸν μὲν γραίης πυκιμήδεος ἔμβαλε χερσίν.
Ἡ μὲν τὸν πτύξασα καὶ ἀσκήσασα χιτῶνα,
Πασσάλῳ ἀγκρεμάσασα παρὰ τρητοῖσι λέχεσσι,
Βῆρ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο· θύρην δ' ἐπέρυσε κορώνῃ
Ἀργυρέῃ· ἐπὶ δὲ κληῗδ' ἐτάνυσσεν ἱμάντι.
Ἔνθ' ὅγε παννύχιος, κεκαλυμμένος οἰὸς ἀώτῳ,
Βούλευε φρεσὶν ᾗσιν ὁδὸν τὴν πέφραδ' ἀθήνη.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Β. ΡΑΨΩΔΙ-ας τῆς ὁμήρου ὀδυσσείας.

ΣΥΝΑΓΑΓΩΝ ἐκκλησίαν τηλέμαχος, παραγγέλλει τοῖς μνηστῆρσι ἐξιέναι τῆς οἰκίας τοῦ ὀδυσσέως. λαβὼν δὲ παρὰ μὲν εὐρυκλείας τὰ πρὸς τὴν ἀποδημίαν ἐπιτήδεια, παρὰ δὲ τῆς ἀθηνᾶς ἑταίρους καὶ ναῦν, εἰς πλοῦν ἀνάγεται ἡλίου δύναντος.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Η ΒΗ-τα ῥαψῳδία.

Βῆτ' ἀγορὴν ἔχει, ἥια γρηός, πλοῦν μετ' ἀθηνᾶς.

ΗΜΟΣ δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Ὤρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῆφιν ὀδυσσῆος φίλος υἱός,
Εἵματα ἑσσάμενος. περὶ δὲ ξίφος ὀξὺ θέτ' (ὤμῳ
Ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα.
Βῆ δ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο θεῷ ἐναλίγκιος ἄντην.
Αἶψα δὲ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσε
Κηρύσσειν ἀγορήνδε καρηκομόωντας ἀχαιούς.
Οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἤγερθεν, ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
Βῆ ῥ' ἴμεν εἰς ἀγορήν, παλάμῃ δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος
Οὐκ οἶος, ἅμα τῷγε δύω κύνες ἀργοὶ ἕποντο.
Θεσπεσίην δ' ἄρα τῷγε χάριν κατέχευεν ἀθήνη,
Τὸν δ' ἄρα πάντες λαοὶ ἐπερχόμενον θηεῦντο.

Ἔζετ

Et id quidem anicula sedula imposuit in manus.
Illa quidem plicato & aptato indusio
Trabe suspenso iuxta vermiculatos lectos
Festinabat ire ex thalamo: ianuam attraxit annulo
Argenteo: insuper autem pessulum obtendit loro.
Hic ille pernox tectus Iouis florida lana
Exanimabat mentib. suis viam quã significauerat Pallas.

ODYSSEAE HOMERI, AUT II. compositionis argumentum.

COACTA concione Telemachus denuntiat procis, vt exeant è domo Vlyssis. Acceptis autem ab Eurycleа ijs quæ ad peregrinationem necessaria erant, à Pallade socios & nauem, ad nauigationem proficiscitur sole occidente.

ODYSSEAE HOMERI II. compositio.

B. concionem habet, viatica anus, nauigationem cum Minerua.

QVANDO verò manè genita apparuit roseis digitis aurora,
Surrexit tunc ex lectulo Vlyssis dilectus filius,
Vestes indutus, gladium verò suspendit ab (humeris:
Pedibus verò nitidis alligauit pulchra calceamenta.
Festinabat ire è cubiculo deo similis obuius.
Continuò autem præconibus canoris imperauit
Conuocare ad concionem comatos Achæos.
Hi. v. conuocarunt: illi autem congregabantur valdè celeri- (ter.
Porrò postquam congregati sunt, confertimq; adfuerunt,
Iuit vtiq; ad concionem, manu. a. tenebat ferream hastam Conuocantur Achiui.
Non solus, simul eum duo canes veloces sequebantur.
Diuinam certè huic gratiam perfudit Pallas.
Hunc sanè omnes populi aduenientem admirabantur.

C

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І. І. МЕЧНИКОВА

Ἕζετο δ' ἐν πατρὸς θώκῳ, εἶξαν δὲ γέροντες.
Τοῖσι δ' ἔπειθ' ἥρως αἰγύπτιος ἦρχ' ἀγορεύειν,
Ὃς δὴ γήραϊ κυφὸς ἔην, καὶ μυρία ᾔδη.
Καὶ γὰρ τοῦ φίλος υἱὸς ἅμ' ἀντιθέῳ ὀδυσῆϊ
Ἴλιον εἰς εὔπωλον ἔβη κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν,
Ἄντιφος αἰχμητής· τὸν δ' ἄγριος ἔκτανε κύκλωψ
Ἐν σπῆϊ γλαφυρῷ, πύματον δ' ὡπλίσσατο δόρπον.
Τρεῖς δέ οἱ ἄλλοι ἔσαν, καὶ ὁ μὲν μνηστῆρσιν ὁμίλει
Εὐρύνομος, δύο δ' αἰὲν ἔχον πατρώϊα ἔργα.
Ἀλλ' οὐδ' ὥς τοῦ λήθετ' ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων.
Τοῖς ὄγε δακρυχέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
Κέκλυτε δὴ νῦν μευ ἰθακήσιοι ὅ,ττι κεν εἴπω,
Οὐδέ ποθ' ἡμετέρη ἀγορὴ γένετ' οὐδὲ θόωκος,
Ἐξ οὗ ὀδυσσεὺς δῖος ἔβη κοίλῃς ἐνὶ νηυσί.
Νῦν δὲ τίς ὧδ' ἤγειρε; τίνα χρειὼ τόσον ἵκει
Ἠὲ νέων ἀνδρῶν, ἢ οἳ προγενέστεροί εἰσιν;
Ἠέ τιν' ἀγγελίην στρατοῦ ἔκλυεν ἐρχομένοιο,
Ἥν χ' ἡμῖν σάφα εἴποι ὅτε πρότερός γε πύθοιτο;
Ἠέ τι δήμιον ἄλλο πιφαύσκεται ἠδ' ἀγορεύει;
Ἐσθλός μοι δοκεῖ εἶναι, ὀνήμενος· εἴθε οἱ αὐτῷ
Ζεὺς ἀγαθὸν τελέσειεν ὅ,τι φρεσὶν οἷσι μενοινᾷ.
Ὣς φάτο. χαῖρε δὲ φήμῃ ὀδυσσῆος φίλος υἱὸς,
Οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν ἧστο, μενοίνησεν δ' ἀγορεύειν·
Στῆ δὲ μέσῃ ἀγορῇ· σκῆπτρον δέ οἱ ἔμβαλε χειρὶ
Κῆρυξ πεισήνωρ πεπνυμένα μήδεα εἰδώς.
Πρῶτον ἔπειτα γέροντα καθαπτόμενος προσέειπε.
Ὦ γέρον, οὐχ ἑκὰς οὗτος ἀνὴρ (τάχα δ' εἴσεαι αὐτὸς)
Ὃς λαὸν ἤγειρα· μάλιστα δέ μ' ἄλγος ἱκάνει·
Οὔτε τιν' ἀγγελίην στρατοῦ ἔκλυον ἐρχομένοιο,
Ἥν χ' ὑμῖν σάφα εἴπω, ὅτε πρότερός γε πυθοίμην,
Οὔτε τι δήμιον ἄλλο πιφαύσκομαι οὐδ' ἀγορεύω·
Ἀλλ' ἐμὸν αὐτοῦ χρεῖος, ὅ μοι κακὸν ἔμπεσεν οἴκῳ,
Δοιά· τὸ μὲν, πατέρ' ἐσθλὸν ἀπώλεσα, ὅς ποτ' ἐν ὑμῖν
Τοῖσδεσσιν βασίλευε, πατὴρ δ' ὣς ἤπιος ἦεν.
Νῦν δ' αὖ καὶ πολὺ μεῖζον, ὃ δὴ τάχα οἶκον ἅπαντα
Πάγχυ διαρραίσει, βίοτον δ' ἀπὸ πάμπαν ὀλέσσει·
Μητέρι μοι μνηστῆρες ἐπέχραον οὐκ ἐθελούσῃ,

Τῶν

Sedebat Verò in patris cella, cesserunt autem senes.
His Verò continuò heros AEgyptius cœpit concionari, Heros AEgyptius.
Qui ob senectutem incuruus erat & multa sciebat.
Atqui huius dilectus filius cum diuino Vlysse (bus
Ad Iliũ pulchros equos nutriens cõscenderat cauis in naui-
Antiphus bellator, illum Verò sæuus interfecit Cyclops
In spelunca caua, Vltimamq; parauit cœnam.
Tres autem illi alij erant, & Vnus inter procos Versabatur
Eurynomus, duo autem perpetuò habebant paterna opera.
Sed neq; sic illius oblitus erat lugens & dolens.
Hos lachrymans alloquutus est, & dixit:
Audite sanè nunc me Ithacenses quodcunq; dixero.
Nunquam nostrum consilium factum est neq; consessus,
Ex quo Vlysses diuinus abijt cauis in nauibus,
Nunc. a. quis huc congregauit, quem necessitas tantum Vr-
Siue ex iunioribus Viris, aut qui seniores sunt, (get?
An aliquem nuncium exercitus audiuit Venientis,
Quem nobis palam dicere queat, quoniam prior audiuerit,
An quippiam publicum aliud declarat, aut profert?
Probus mihi Videtur esse, iuuans vel felix: *Vtinam illi ipsi*
Iupiter bene Vertat, quæcunq; mente sua cogitat.
Sic ait, gaudebat autem laude Vlyssis charus filius,
Neq; amplius diu sedit, cupiebat enim concionari.
Stabat. a. in media concione, sceptrum autem ei imposuit
Præco Pisenor prudentia consilia edoctus (manui Pisenor præco.
Primùm, deinde ad senem conuersus loquutus est:
O senex, non procul abest ille Vir, statim. a. ipse cognosces Telemachus concionatur & suam fortunam Achiuis exponit.
Qui populum congregauit: potissimùm me dolor Vrget.
Neq; Vllum nuncium exercitus audiui Venientis,
Quem Vobis palam enarrem, quod prior audiuerim,
Neq; quicquam publici aliud enarro, neq; dico,
Sed meum ipsius negocium, nam malum in domum incidit
Duplex: alterum quod patrem eximiũ perdidi, qui quondã
Ipsos imperabat: pater. a. Velut mitis erat, (inter Vos
Nunc autem longè maius, quod mox cito domũ Vniuersam
Funditùs euertet, facultates autem omnino disperdet.
Matri meæ proci instant nolenti,

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Τῶν ἀνδρῶν φίλοι υἷες οἳ ἐνθάδε γ' εἰσὶν ἄριστοι.
Οἳ πατρὸς μὲν ἐς οἶκον ἀπερρίγασι νέεσθαι
Ἰκαρίου, ὥς κ' αὐτὸς ἐεδνώσαιτο θύγατρα,
Δοίη δ' ᾧ κ' ἐθέλοι καί οἱ κεχαρισμένος ἔλθοι·
Οἳ δ' εἰς ἡμέτερον πωλεύμενοι ἤματα πάντα,
Βοῦς ἱερεύοντες καὶ ὄϊς καὶ πίονας αἶγας,
Εἰλαπινάζουσι, πίνουσί τε αἴθοπα οἶνον
Μαψιδίως. τὰ δὲ πολλὰ κατάνεται. οὐ γὰρ ἔπ' ἀνὴρ
Οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκεν, ἀρὴν ἀπὸ οἴκου ἀμῦναι.
Ἡμεῖς δ' οὔ νύ τι τοῖοι ἀμυνέμεν· ἦ καὶ ἔπειτα
Λευγαλέοι τ' ἐσόμεσθα, καὶ οὐ δεδαηκότες ἀλκήν.
Ἦ τ' ἂν ἀμυναίμην, εἴ μοι δύναμίς γε παρείη.
Οὐ γὰρ ἔτ' ἀνσχετὰ ἔργα τετεύχαται, οὐδ' ἔτι καλῶς
Οἶκος ἐμὸς διόλωλε. νεμεσσήθητε καὶ αὐτοί,
Ἄλλους τ' αἰδέσθητε περικτίονας ἀνθρώπους
Οἳ περιναιετάουσι· θεῶν δ' ὑποδείσατε μῆνιν,
Μή τι μεταστρέψωσιν ἀγασσάμενοι κακὰ ἔργα.
Λίσσομαι ἠμὲν Ζηνὸς ὀλυμπίου ἠδὲ θέμιστος,
Ἥ τ' ἀνδρῶν ἀγορὰς ἠμὲν λύει ἠδὲ καθίζει,
Σχέσθε φίλοι, καί μ' οἶον ἐάσατε πένθεϊ λυγρῷ
τείρεσθαι. Τείρεσθ'.* εἰ μή πού τι πατὴρ ἐμὸς ἐσθλὸς ὀδυσσεὺς
τι π Δυσμενέων κάκ' ἔρεξεν ἐϋκνήμιδας ἀχαιούς·
Τῶν μ' ἀποτινύμενοι κακὰ ῥέζετε δυσμενέοντες,
Τούτους ὀτρύνοντες· ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἴη
Ὑμέας ἐσθέμεναι κειμήλιά τε πρόβασίν τε·
Εἴ χ' ὑμεῖς γε φάγοιτε, τάχ' ἄν ποτε καὶ τίσις εἴη.
Τόφρα γὰρ ἂν κατ' ἄστυ ποτιπτυσσοίμεθα μύθῳ,
Χρήματ' ἀπαιτίζοντες, ἕως κ' ἀπὸ πάντα δοθείη.
Νῦν δέ μοι ἀπρήκτους ὀδύνας ἐμβάλλετε θυμῷ.
Ὣς φάτο χωόμενος, ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ,
Δάκρυ' ἀναπρήσας. οἶκτος δ' ἕλε λαὸν ἅπαντα.
Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀκὴν ἔσαν, οὐδέ τις ἔτλη
Τηλέμαχον μύθοισιν ἀμείψασθαι χαλεποῖσιν·
Ἀντίνοος δέ μιν οἶος ἀμειβόμενος προσέειπεν·
Τηλέμαχ' ὑψαγόρη, μένος ἄσχετε, ποῖον ἔειπες,
Ἡμέας αἰσχύνων· ἐθέλεις δέ κε μῶμον ἀνάψαι.
Σοὶ δ' οὔ τι μνηστῆρες ἀχαιῶν αἴτιοί εἰσιν,

Ἀλλὰ

Eorum virorum chari filij qui hic vtiq; sunt optimi,
Qui patris quidem in domum nolunt proficisci
Icarij, vt ipse quidem docet filiam:
Det verò cui voluerit, & ipse gratus venerit.
Illi verò in nostram domum *diuertentes dieb. omnib.*
Boues mactantes & oues & pingues capras,
Splendidè conuiuantur bibuntq; generosum vinum
Temerè: plurima verò absumunt: non enim adest vir
Qualis Vlyßis erat, qui detrimentum vel diras *à domo ar-*
Nos. v. neutiq̃ qui auertere queamus, quin etiam (ceat:
Imbellesq; sumus, & neq; periti.
Omninò sanè auerterem si mihi vis adesset.
Non enim iam tolerabilia facinora patrantur, neq; honestè
Domus mea perit: indignemini & ipsi,
Alios reueremini vicinos homines
Qui circùm habitant: deorum verò timete iram,
Ne quid infesti retalient malis facinoribus.
Oro siue per Iouem Olympium siue Themidem,
Quæ hominum consilia vel dimittit vel cogit,
Abstinete amici, & me solum sinite dolore molesto
Affligi, si vsquam pater meus probus Vlysses
Hostili animo malis affecit fortes Achæos:
Eorum me vindictam capientes malè afficite hostili animo
Istos incitantes: mihi verò satius esset
Vos absumere possessionemq; prouentumq;:
Quòd si vos comederitis, fortaßis olim etiam vltio fuerit,
Tam diu enim per vrbem prehensabimus colloquio,
Bona repetentes, donec omnia persoluta sint.
Nunc verò mihi inanes dolores inijcitis animo.
Sic ait iratus sceptrum a. iecit in terram,
Lachrymas distillans, commiseratio verò cepit pop. omnem.
Tunc alij quidē oēs in silentio erant, neq; quisquā audebat
Telemacho verbis respondere molestis:
Antinous autem ipsum solus respondens alloquutus est:
Telemache altiloque, animo indomite, vt loquutus es Antinoi responsio.
Nos dedecorans, vis autem maculam inurere.
Tibi verò neutiquam proci Achæorum in causa sunt,

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Ἀλλὰ φίλη μήτηρ, ἥ τοι πέρι κέρδεα οἶδεν,
Ἤδη γὰρ τρίτον ἐστὶν ἔτος, τάχα δ' εἶσι τέταρτον,
Ἐξ οὗ ἀτέμβει θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἀχαιῶν·
Πάντας μὲν ῥ' ἔλπει, καὶ ὑπίσχεται ἀνδρὶ ἑκάστῳ,
Ἀγγελίας προϊεῖσα, νόος δέ οἱ ἄλλα μενοινᾷ.
Ἡ δὲ δόλον τινδ' ἄλλον ἐνὶ φρεσὶ μερμήριξε·
Στησαμένη μέγαν ἱστὸν ἐνὶ μεγάροισιν, ὕφαινε,
Λεπτὸν καὶ περίμετρον· ἄφαρ δ' ἡμῖν μετέειπεν,
Κοῦροι, ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ θάνε δῖος ὀδυσσεύς,
Μίμνετ' ἐπειγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον, εἰσόκε φᾶρος
Ἐκτελέσω, (μή μοι μεταμώλια νήματ' ὄληται)
Λαέρτῃ ἥρωϊ ταφήϊον, εἰς ὅτε κέν μιν
Μοῖρ' ὀλοὴ καθέλῃσι τανηλεγέος θανάτοιο·
Μήτις μοι κατὰ δῆμον ἀχαιϊάδων νεμεσήσῃ,
Αἴκεν ἄτερ σπείρου κεῖται, πολλὰ κτεατίσσας.
Ὣς ἔφαθ'. ἡμῖν δ' αὖτε πεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
Ἔνθα καὶ ἠματίη μὲν ὑφαίνεσκε μέγαν ἱστὸν,
Νύκτας δ' ἀλλύεσκεν, ἐπὴν δαΐδας παραθεῖτο.
Ὣς τρίετες μὲν ἔληθε δόλῳ, καὶ ἔπειθεν ἀχαιούς·
Ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος, καὶ ἐπήλυθον ὧραι,
Καὶ τότε δή τις ἔειπε γυναικῶν ἣ σάφα ᾔδη,
Καὶ τήν γ' ἀλλύουσαν ἐφεύρομεν ἀγλαὸν ἱστόν.
Ὣς τὸ μὲν ἐξετέλεσσε καὶ οὐκ ἐθέλουσ' ὑπ' ἀνάγκης.
Σοὶ δ' ὧδε μνηστῆρες ὑποκρίνονται, ἵν' εἰδῇς
Αὐτὸς σῷ θυμῷ, εἰδῶσι δὲ πάντες ἀχαιοί·
Μητέρα σὴν ἀπόπεμψον, ἄνωχθι δέ μιν γαμέεσθαι
Τῷ ὅτεῳ τε πατὴρ κέλεται, καὶ ἁνδάνει αὐτῇ.
Εἰ δ' ἔτ' ἀνιήσει γε πολὺν χρόνον υἷας ἀχαιῶν,
Τὰ φρονέουσ' ἀνὰ θυμὸν, ἅ οἱ πέρι δῶκεν ἀθήνη,
Ἔργα τ' ἐπίστασθαι περικαλλέα, καὶ φρένας ἐσθλὰς,
Κέρδεά θ' οἷ' οὔπω τιν' ἀκούομεν οὐδὲ παλαιῶν,
Τάων αἳ πάρος ἦσαν ἐϋπλοκαμῖδες ἀχαιαί,
Τυρώ τ', ἀλκμήνη τε, ἐϋπλοκαμός τε μυκήνη·
Τάων οὔτις ὁμοῖα νοήματα πηνελοπείῃ
Ἤδη. ἀτὰρ μὲν τοῦτό γ' ἐναίσιμον οὐκ ἐνόησεν.
Τόφρα γὰρ οὖν βίοτόν τε τεὸν καὶ κτήματ' ἔδονται,
Ὄφρα κε κείνη τοῦτον ἔχῃ νόον ὅντινά οἱ νῦν

Ἐν

Sed tua mater, quæ sanè inprimis versutias callet.
Iam enim tertius est annus, statim.a. aderit quartus,
Ex quo eludit animum intra præcordia Achæorum:
Omnes quidem sperare facit, & promittit viris singulis,
Nuncios præmittens, mens autem illi alia cogitat,
Illa verò dolum hunc alium in mente deliberauit.
Exorsa magnam telam in ædibus texebat,
Subtilem & immensam: statim nos alloquuta est:
Iuuenes mei proci, postquam mortuus est diuinus Vlysses,
Sustinete vrgentes meas nuptias, donec linteum
Perfecero (ne mihi vana fila pereant)
Laërti heroi pollinctum quando tandem ipsum
Fatum malum prehenderit asperæ mortis,
Ne aliqua me in populo mulierum Græcarum culpet,
Si quidem absque tegumento iacuerit multa poßidens.
Sic ait, nobis.v. statim persuasus est animus generosus.
Tum verò interdiu quidem texebat magnam telam,
Noctu verò dissoluebat postquam faces adhibuisset.
Sic triennio quidem latuit dolo, & persuasit Achæos:
Sed quum quartus venit annus, & aduenerunt Horæ,
Et tunc certè aliqua dixit mulierum quæ benè sciebat,
Et ipsam dissoluentem inuenimus pulchram telam,
Sic illa quidem perfecit etiam nolens præ neceßitate.
Tibi verò sic proci respondent, vt scias
Ipse tuo animo, sciant & omnes Achiui,
Matrem tuam dimitte.iube autem ipsam nubere
Illi, cuicunq; pater iusserit & placuerit ipsi.
Sic verò amplius vexabit multo tempore filios Achiuorum,
Hæc agitans in animo, quæ ei abunde dedit Pallas
Operaq; scire insignia, & mentem sanam,
Versutias, quales nũquã aliquãdo audiuimus neq; veterũ
Earum quæ olim fuerunt pulchricomæ Græcæ,
Tyroq; Alcmeneq; pulchricomaq; Mycene
Illarum nulla similes artes Penelopæ
Norat, cæterùm quidem hoc non vidit vtiliter.
Tam diu igitur victum tuum & bona consument,
Donec illa hunc habebit animum, quem quidem nunc illi

C iiij

Penelopes e[...]
ga procos do[...]
li.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Ἐν στήθεσσι τιθεῖσι θεοί· μέγα μὲν κλέος αὐτῇ
Ποιεῖτ', αὐτὰρ σοί γε ποθὴν πολέος βιότοιο.
Ἡμεῖς δ' οὔτ' ἐπὶ ἔργα πάρος γ' ἴμεν, οὔτέ πῃ ἄλλῃ,
Πρίν γ' αὐτὴν γήμασθαι ἀχαιῶν ᾧ κ' ἐθέλῃσιν.
Τὸν δ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ἀντίνο', οὔπως ἔστι δόμων ἀέκουσαν ἀπῶσαι.
Ἥ μ' ἔτεχ', ἥ μ' ἔθρεψε· πατὴρ δ' ἐμὸς ἄλλοθι γαίης
Ζώει ὅγ' ἢ τέθνηκε. κακὸν δέ με πόλλ' ἀποτίνειν
Ἰκαρίῳ, αἴκ' αὐτὸς ἑκὼν ἀπὸ μητέρα πέμψω.
Ἐκ γὰρ τοῦ πατρὸς κακὰ πείσομαι, ἄλλα δὲ δαίμων
Δώσει· ἐπεὶ μήτηρ στυγερὰς ἀρήσετ' ἐριννῦς
Οἴκου ἀπερχομένη, νέμεσις δέ μοι ἐξ ἀνθρώπων
Ἔσσεται. ὣς οὐ τοῦτον ἐγώ ποτε μῦθον ἐνίψω.
Ὑμέτερος δ' εἰ μὲν θυμὸς νεμεσίζεται αὐτῶν,
Ἔξιτέ μοι μεγάρων, ἄλλας δ' ἀλεγύνετε δαῖτας,
Ὑμὰ κτήματ' ἔδοντες, ἀμειβόμενοι κατὰ οἴκους·
Εἰ δ' ὕμμιν δοκέει τόδε λωΐτερον καὶ ἄμεινον
Ἔμμεναι, ἀνδρὸς ἑνὸς βίοτον νήποινον ὀλέσθαι,
Κείρετ'· ἐγὼ δὲ θεοὺς ἐπιβώσομαι αἰὲν ἐόντας,
Αἴκέ ποτε Ζεὺς δῶσι παλίντιτα ἔργα γενέσθαι·
Νήποινοί κεν ἔπειτα δόμων ἔντοσθεν ὄλοισθε.
Ὣς φάτο τηλέμαχος. τῷ δ' αἰετὼ εὐρύοπα Ζεὺς
Ὑψόθεν ἐκ κορυφῆς ὄρεος προέηκε πέτεσθαι.
Τὼ δ' ἕως μέν ῥ' ἐπέτοντο μετὰ πνοιῇς ἀνέμοιο,
Πλησίω ἀλλήλοισι τιταινομένω πτερύγεσσιν·
Ἀλλ' ὅτε δὴ μέσσην ἀγορὴν πολύφημον ἱκέσθην,
Ἔνθ' ἐπιδινηθέντε τιναξάσθην πτερὰ πολλά,
Ἐς δ' ἰδέτην πάντων κεφαλάς, ὄσσοντο δ' ὄλεθρον·
Δρυψαμένω δ' ὀνύχεσσι παρειάς, ἀμφί τε δειράς,
Δεξιὼ ἤϊξαν διά τ' οἰκία καὶ πόλιν αὐτῶν.
Θάμβησαν δ' ὄρνιθας ἐπεὶ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
Ὥρμηναν δ' ἀνὰ θυμὸν ἅπερ τελέεσθαι ἔμελλον.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρων ἥρως ἁλιθέρσης,
Μαστορίδης. ὁ γὰρ οἶος ὁμηλικίην ἐκέκαστο,
Ὄρνιθας γνῶναι, καὶ ἐναίσιμα μυθήσασθαι,
Ὅσφιν ἐῢ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπε.
Κέκλυτε δὴ νῦν μευ ἰθακήσιοι, ὅ, ττι κεν εἴπω·

In pectoribus posuerunt Dij, magnam quidem gloriam sibi
Comparat, cæterùm tibi desiderium multi victus.
Nos v. nec ad res nostras antè ibimus, neq; aliquò aliò,
Antequam ipsa nubet Achiu. cuicunq; voluerit.
Hunc rursus Telemachus prudens contra allocutus est:
Antinoë, nullo modo licet è domo inuitam expellere,
Quæ me peperit, q̃ me enutriuit, pater a. meus alicubi terræ
Viuit, siue mortuus est: durum a. esset me multa reddere
Icario, siquidem ipse ego matrem dimisero.
Ex patre autem mala patiar: alia autem Deus
Dabit postquam mater odiosas imprecata fuerit Furias
A domo discedens, reprehensio autem mihi ex hominibus
Erit. sic itaq; hunc ego sermonem nunquam dicam.
Vester verò siquidem animus indignatur illis,
Exite è domo mea, alias curate dapes,
Vestra bona edentes alternis conuiuijs *per* singulas *domos.*
Si verò vobis videbitur satiùs & meliùs
Esse, viri vnius substantiam impunè perdere,
Corrodite, ego verò deos inuocabo sempiternos,
Si vnquam Iupiter dabit talionis opera fieri,
Inulti deinceps intra domum pereatis.
Sic ait Telemachus: huic aquilas latè-videns Iupiter
Ex alto à vertice montis præmisit volare,
Hæ vsque quidem volabant ad flatum venti,
Propinquæ inuicem extendentes alas.
Sed cum iam ad mediam concionem celebrem peruenissent,
Hic conuersæ quatiebant alas densas,
Aspexerunt a. omnium capita, portendebant a. mortem,
Laniantes verò vnguibus maxillas, circum a. collum
Ad dextram volarunt, & per ædes & per vrbem ipsorum,
Admirati sunt aues postquam viderunt oculis,
Dispiciebant a. in animo quæ perfici debebant,
His verò interfatus est senex heros Halitherses
Mastorides, hic enim solus æquales vincebat,
In auibus dijudicandis & fatalibus edicendis,
Qui inter eos benè sapiens concionatus est & dixit:
Audite nunc me Ithacenses quodcunq; dixero.

Telemachus Antinoo respondet.

Augurium.

Halitherses vates.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Μνηστῆρσιν δὲ μάλιστα πιφαυσκόμενος τάδε εἴρω.
Τοῖσιν γὰρ μέγα πῆμα κυλίνδεται. οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς
Δὴν ἀπάνευθε φίλων ὢν ἔσσεται, ἀλλά που ἤδη
Ἐγγὺς ἐὼν, τοῖσδεσσι φόνον καὶ κῆρα φυτεύει
Πάντεσσιν· πολέσιν δὲ καὶ ἄλλοισιν κακὸν ἔσται,
Οἳ νεμόμεσθ' Ἰθάκην εὐδείελον. ἀλλὰ πολὺ πρὶν
Φραζώμεσθ' ὥς κεν καταπαύσομεν, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
Παυέσθων· καὶ γάρ σφιν ἄφαρ τόδε λώϊόν ἐστιν.
Οὐ γὰρ ἀπείρητος μαντεύσομαι, ἀλλ' εὖ εἰδώς·
Καὶ γὰρ ἐκείνῳ φημὶ τελευτηθῆναι ἅπαντα,
Ὥς οἱ ἐμυθεόμην ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον
Ἀργεῖοι, μετὰ δέ σφιν ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
Φῆν κακὰ πολλὰ παθόντ', ὀλέσαντ' ἄπο πάντας ἑταίρους,
Ἄγνωστον πάντεσσιν ἐεικοστῷ ἐνιαυτῷ
Οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι· τάδε δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος Πολύβου πάϊς ἀντίον ηὔδα,
Ὦ γέρον, εἰ δ' ἄγε νῦν μαντεύεο σοῖσι τέκεσσιν,
Οἴκαδ' ἰὼν, μήπου τι κακὸν πάσχωσιν ὀπίσσω·
Ταῦτα δ' ἐγὼ σέο πολλὸν ἀμείνων μαντεύεσθαι.
Ὄρνιθες δέ τε πολλοὶ ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο
Φοιτῶσ', οὐδέ τε πάντες ἐναίσιμοι· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ὤλετο τῆλ'· ὡς καὶ σὺ καταφθίσθαι σὺν ἐκείνῳ
Ὤφελες· οὐκ ἂν τόσσα θεοπροπέων ἀγόρευες,
Οὐδέ κε Τηλέμαχον κεχολωμένον ὧδ' ἀνιείης,
Σῷ οἴκῳ δῶρον ποτιδέγμενος αἴκε πόρῃσιν.
Ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται,
Αἴκε νεώτερον ἄνδρα, παλαιά τε πολλά τε εἰδὼς,
Παρφάμενος ἐπέεσσιν ἐποτρύνῃς χαλεπαίνειν,
Αὐτῷ μέν οἱ πρῶτον ἀνιηρέστερον ἔσται,
Πρῆξαι δ' ἔμπης οὔτι δυνήσεται εἵνεκα τῶνδε,
Σοὶ δὲ γέρον θωὴν ἐπιθήσομεν, ἥν κ' ἐνὶ θυμῷ
Τίνων ἀσχάλλῃς· χαλεπὸν δέ τοι ἔσσεται ἄλγος.
Τηλεμάχῳ δ' ἐν πᾶσιν ἐγὼν ὑποθήσομαι αὐτὸς,
Μητέρα ἣν ἐς πατρὸς ἀνωγέτω ἀπονέεσθαι,
Οἱ δὲ γάμον τεύξουσι, καὶ ἀρτυνέουσιν ἔεδνα
Πολλὰ μάλ' ὅσσα ἔοικε φίλης ἐπὶ παιδὸς ἕπεσθαι.
Οὐ γὰρ πρὶν παύσεσθαι οἴομαι υἷας Ἀχαιῶν

Μνηστύος

C

Procis.n.potissimum significans ista dico.
Illis.n.ingens periculum imminet, non enim Vlysses,
Diu seorsum a suis amicis aberit, sed alicubi iam
Propè cùm sit, his ipsis cædem & fatum molitur
Omnibus, pluribus etiam alijs male erit,
Qui habitamus Ithacam claram: sed longè antea
Consideremus, quomodo imponamus, attamen etiam ipsi
Quiescant. etenim ipsis statim hoc vtilius est.
Non enim inexpertus vaticinor, sed benè doctus.
Etenim illi puto perfecta esse omnia,
Quemadmodum illi prædixeram quando ad Ilium conscen-
Argiui, cum ipsis etiā conscendit versutus Vlysses. (derunt
Dixi postquam mala multa passus esset, amisissetq; omnes
Incognitum ab omnibus vicesimo demum anno (socios
Domum venturum: hæc.n. omnino perficiuntur.

Hūc rursus Eurymachus Polybi filius contra alloquutus — **Eurymachus vaticinium eleuat.**
O senex, agedum nunc vaticinare tuis liberis (est:
Domum vadens, ne fortè quid mali patiantur in posterum.
In his autem ego te longè melior sum ad vaticinandum,
Aues sanè multæ sub radijs solis
Volitant, neque omnes ad auspicia aptæ. porrò Vlysses
Perijt longè: vtinam etiam tu perijsse cum illo
Debuisses: non tanta vaticinans blaterares,
Neque Telemachum iratum sic incitares,
Sua in domo donum expectans si quod præbeat.
Sed tibi edico, quod etiam perfectum erit,
Si iuuenem virum, veteraq; & multa doctus,
Deceptum verbis incitaueris ad irascendum.
Illi quidem ipsi perniciosius erit,
Efficere autem tamen neutiquam poteris illorum gratia:
Tibi verò ô senex pœnam infligemus, quàm in animo
Luens, indignè feras: grauis autem erit dolor.
Telemacho autem inprimis ego suadebo ipse,
Matrem suam ad patrem iubeat redire,
Illi verò nuptias facient, & component dotem
Insignem, qualem conuenit charam filiam sequi.
Non enim antea quieturos puto filios Græcorum

A con-

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Μνηστύος ἀργαλέης· ἐπεὶ οὔτινα δείδιμεν ἔμπης,
Οὔτ' οὖν Τηλέμαχον μάλα περ πολύμυθον ἐόντα·
Οὔτε θεοπροπίης ἐμπαζόμεθ' ἣν σὺ γεραιὲ
Μυθέαι ἀκράαντον, ἀπεχθάνεαι δ' ἔτι μᾶλλον.
Χρήματα δ' αὖτε κακῶς βεβρώσεται, οὐδέποτ' ἶσα
Ἔσσεται, ὄφρα κεν ἥγε διατρίβησιν ἀχαιοὺς
Ὃν γάμον. ἡμεῖς δ' αὖ ποτιδέγμενοι ἤματα πάντα,
Εἵνεκα τῆς ἀρετῆς ἐριδαίνομεν, οὐδὲ μετ' ἄλλας
Ἐρχόμεθ' ἃς ἐπιεικὲς ὀπυιέμεν ἐστὶν ἑκάστῳ.
Τὸν δ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Εὐρύμαχ', ἠδὲ καὶ ἄλλοι ὅσοι μνηστῆρες ἀγαυοί,
Ταῦτα μὲν οὐχ ὑμέας ἔτι λίσσομαι, οὐδ' ἀγορεύω·
Ἤδη γὰρ τά γ' ἴσασι θεοὶ καὶ πάντες ἀχαιοί.
Ἀλλ' ἄγε μοι δότε νῆα θοὴν καὶ εἴκοσ' ἑταίρους,
Οἵ κέ μοι ἔνθα καὶ ἔνθα διαπρήσσωσι κέλευθον.
Εἶμι γὰρ ἐς σπάρτην τε καὶ ἐς πύλον ἠμαθόεντα,
Νόστον πευσόμενος πατρὸς δὴν οἰχομένοιο,
Ἤν τίς μοι εἴπῃσι βροτῶν, ἢ ὄσσαν ἀκούσω
Ἐκ διός, ἥτε μάλιστα φέρει κλέος ἀνθρώποισι.
Εἰ μέν κεν πατρὸς βίοτον καὶ νόστον ἀκούσω,
Ἦ τ' ἂν τρυχόμενός περ ἔτι τλαίην ἐνιαυτόν·
Εἰ δέ κε τεθνειῶτος ἀκούσω μηδ' ἔτ' ἐόντος,
Νοστήσας δ' ἤπειτα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Σῆμά τέ οἱ χεύσω, καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερεΐξω
Πολλὰ μάλ' ὅσσα ἔοικε, καὶ ἀνέρι μητέρα δώσω.
Ἤτοι ὅγ' ὣς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἕζετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
Μέντωρ' ὅς ῥ' ὀδυσῆος ἀμύμονος ἦεν ἑταῖρος,
Καί οἱ ἰὼν νηυσὶν ἐπέτρεπεν οἶκον ἅπαντα,
Πείθεσθαί τε γέροντι, καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσειν.
Ὅσφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπε.
Κέκλυτε δὴ νῦν μευ ἰθακήσιοι ὅ,ττι κεν εἴπω.
Μήτις ἔτι πρόφρων ἀγανὸς καὶ ἤπιος ἔστω
Σκηπτοῦχος βασιλεύς, μηδὲ φρεσὶν αἴσιμα εἰδώς,
Ἀλλ' αἰεὶ χαλεπός τ' εἴη, καὶ αἴσυλα ῥέζοι.
Ὡς οὔτις μέμνηται ὀδυσσῆος θείοιο
Λαῶν οἷσιν ἄνασσε, πατὴρ δ' ὣς ἤπιος ἦεν.
Ἀλλ' ἤτοι μνηστῆρας ἀγήνορας οὔτι μεγαίρω

Ἔρδειν

A coniugij ambitu: quoniam neminem timemus vtut sit,
Neq; sane Telemachum, tametsi multiloquus sit,
Neq; vaticinium curamus, quod tu senex
Loqueris irritum: odio autem eris adhuc magis:
Bona verò rursus malè absumentur, neq; vnquam paria
Erunt, donec hæc distulerit Græcos
Suis nuptijs, nos verò rursus expectantes diebus omnib.
Gratia eius virtutis contendimus, neq; ad alias
Ibimus, quas decens ducere est vnicuiq;.
Hunc. a. rursum Telemachus prudens cōtra loquutus est: Telemachus procis loquitur.
Eurymache, & alij quotquot sunt proci generosi,
Ista quidem non vos amplius precor, neq; dico:
Iam verò hæc sciunt dij & omnes Græci,
Sed agè mihi date nauem celerem, & viginti socios,
Qui mihi hinc atq; hinc secent viam maris
Ibo enim in Spartam & Pylum arenosam,
Reditum interrogaturus patris diu absentis.
Si aliquis mihi dicat mortalium, aut famam audiam
Ex Ioue, quæ potissimum fert gloriam hominibus,
Siquidem patris vitam & reditum audiuero,
Sane quantumuis afflictus adhuc sustineam annum:
Si verò mortuum audiuero, neq; amplius superstitem,
Reuersus postea charam ad patriam terram,
Sepulchrum illi condam, & parentalia celebrabo
Eximia, qualia conuenit, & viro matrem dabo.
Certè ille sic loquutus consedit, his autem surrexit
Mentor, qui Vlyssis inculpati erat socius,
Et illi cum proficisceretur commisit totam familiam,
Obedireq; seni, & securè omnia custodire,
Qui inter eos bene sapiens concionatus est & dixit:
Audite certè me nunc Ithacenses quodcunq; dixero. Mentor Telemachum tueri studet.
Nec quisquam amplius beneuolus, mansuetus & mitis sit
Sceptriger rex, neq; in mente pia opera cogitans.
Sed semper infestus sit, & iniusta perpetret.
Vt nullus recordatur Vlyssis diuini
Populorum quibus præfuit, vt velut pater mansuetus erat.
Verum enimuero procos superbos nequaquam inuideo

Com-

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Ἔρδειν ἔργα βίαια, κακορραφίῃσι νόοιο·
Σφὰς γὰρ παρθέμενοι κεφαλὰς, κατέδουσι βιαίως
Οἶκον ὀδυσσῆος, τὸν δ' οὐκέτι φασὶ νέεσθαι·
Νῦν δ' ἄλλῳ δήμῳ νεμεσίζομαι· οἷ' ἅπαντες
Ἧσθ' ἄνεῳ, ἀτὰρ οὔτι καθαπτόμενοι ἐπέεσσιν,
Παύρους μνηστῆρας κατερύκετε πολλοὶ ἐόντες.
Τὸν δ' εὐηνορίδης λειώκριτος ἀντίον ηὔδα,
Μέντορ ἀταρτηρὲ, φρένας ἠλεὲ, ποῖον ἔειπες,
Ἡμέας ὀτρύνων καταπαυέμεν· ἀργαλέον δὲ
Ἀνδράσι καὶ πλεόνεσσι μαχήσασθαι περὶ δαιτί.
Εἴ περ γάρ κ' ὀδυσεὺς ἰθακήσιος αὐτὸς ἐπελθὼν
Δαινυμένους κατὰ δῶμα ἑὸν μνηστῆρας ἀγαυοὺς
Ἐξελάσαι μεγάροιο μενοινήσῃ ἐνὶ θυμῷ,
Οὔ κέν οἱ κεχάροιτο γυνὴ, μάλα περ χατέουσα
Ἐλθόντ', ἀλλά κεν αὐτοῦ ἀεικέα πότμον ἐπίσποι,
Εἰ πλεόνεσσι μάχοιτο. σὺ δ' οὐ κατὰ μοῖραν ἔειπες.
Ἀλλ' ἄγε, λαοὶ μὲν σκίδνασθ' ἐπὶ ἔργα ἕκαστος,
Τούτῳ δ' ὀτρυνέει μέντωρ ὁδὸν ἠδ' ἁλιθέρσης,
Οἵ τέ οἱ ἐξ ἀρχῆς πατρώϊοί εἰσιν ἑταῖροι.
Ἀλλ' (ὀΐω) καὶ δηθὰ καθήμενος, ἀγγελιάων
Πεύσεται εἰν ἰθάκῃ, τελέει δ' ὁδὸν οὔποτε ταύτην.
Ὣς ἄρ' ἐφώνησεν· λῦσεν δ' ἀγορὴν αἰψηρήν.
Οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἑὰ πρὸς δώμαθ' ἕκαστος·
Μνηστῆρες δ' ἀνὰ δώματ' ἴσαν θείου ὀδυσῆος.
Τηλέμαχος δ' * ἀπάνευθεν ἰὼν ἐπὶ θῖνα θαλάσσης, — γρ. ἀπάνευθε κιὼν
Χεῖρας νιψάμενος πολιῆς ἁλὸς εὔχετ' ἀθήνῃ.
Κλῦθί μοι * ὁ χθιζὸς θεὸς ἤλυθες ἡμέτερον δῶ, — γρ. ὃς
Καί μ' ἐν νηῒ κέλευσας ἐπ' ἠεροειδέα πόντον
Νόστον πευσόμενον πατρὸς δὴν οἰχομένοιο,
Ἔρχεσθαι· τὰ δὲ πάντα διατρίβουσιν ἀχαιοὶ,
Μνηστῆρες δὲ μάλιστα, κακῶς ὑπερηνορέοντες.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· σχεδόθεν δέ οἱ ἦλθεν ἀθήνη,
Μέντορι εἰδομένη ἠμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδὴν,
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Τηλέμαχ', οὐδ' ὄπιθεν κακὸς ἔσσεαι, οὐδ' ἀνοήμων·
Εἰ δή τοι σοῦ πατρὸς ἐνέστακται μένος ἠΰ,
Οἷος ἐκεῖνος ἔην τελέσαι ἔργον τε ἔπος τε,

Οἱ

Committere facinora violenta malis consilijs mentis,
Suis enim obiectantes capitibus consument violenter
Domum Vlyssis, quem non amplius putant rediturum esse.
Nunc autem alij populo succenseo, vt omnes
Sedetis muti, porrò nullo pacto redarguentes verbis,
Pauciores procos compescitis cùm sitis plures.
Hunc Euenorides Liocritus contra alloquebatur: — Liocritus Mētori respōdet.
Mentor conuitiator, ingenio stolide, vt loquutus es,
Nos adhortans quiescere, difficile autem erit
Cum viris pluribus pugnare de conuiuio,
Etiamsi Vlysses Ithacensis ipse adueniens
Conuiuantes per domum suam procos eximios
Expellere è domo cogitauerit in animo,
Non sanè illo lætabitur vxor quantumuis valdè egens,
Veniente, sed ibi sæuam mortem inuenerit,
Si pluribus pugnarit. tu verò non ex officio loquutus es.
Sed agè, populi quidem dispergamini ad opera vnusquisque:
Huic autem disponat Mentor viam & Halitherses,
Qui illi à principio paterni sunt amici.
Sed (puto) & diu sedens, nuncios
Audiet in Ithaca perficiet viam nunquam hanc.
Sic certè loquutus soluit concionem celerem.
Hi quidem dispergebantur ad domum quisque suam:
Proci autem ad domum ibant diuini Vlyssis,
Telemachus autem seorsum profectus est ad littus maris, — Telemachus Mineruā precatur.
Manus lauans è cano mari, supplicauit Palladi.
Audi me qui heri deus aduenisti ad domum meam,
Et me in naui iussisti per obscurum pontum
Reditum interrogaturum patris diu absentis
Ire: hæc autem omnia impediunt Achiui,
Proci autem potissimùm male superbientes.
Sic ait precatus: propè autem illum venit Pallas, — Minerua sub Mentoris persona iter prosperare hortatur.
Mentori similis facta, tum corpore, tum etiam voce.
Et ipsum compellans verba alata dixit.
Telemache, neque in posterum ignauus eris, neque stolidus,
Siquidem tibi tui patris instillata est indoles bona,
Qualis ille erat ad perficiendum opusque dictumque.

Non

Οὔ τοι ἔπειθ' ἁλίη ὁδὸς ἔσσεται, οὐδ' ἀτέλεστος·
Εἰ δ' οὐ κείνου γ' ἐσσὶ γόνος καὶ πηνελοπείης,
Οὔ σ' ἔτ' ἔπειτα ἔολπα τελευτήσειν ἃ μενοινᾷς.
Παῦροι γάρ τοι παῖδες ὁμοῖοι πατρὶ πέλονται·
Οἱ πλέονες κακίους· παῦροι δέ τε πατρὸς ἀρείους·
Ἀλλ' ἐπεὶ οὐδ' ὄπιθεν κακὸς ἔσσεαι, οὐδ' ἀνοήμων,
Οὐδέ σε πάγχυ γε μῆτις ὀδυσσῆος προλέλοιπεν,
Ἐλπωρή τοι ἔπειτα τελευτῆσαι τάδε ἔργα.
Τῷ νῦν μνηστήρων μὲν ἔα βουλήν τε νόον τε
Ἀφραδέων, ἐπεὶ οὔτι νοήμονες, οὐδὲ δίκαιοι·
Οὐδέ τι ἴσασιν θάνατον, καὶ κῆρα μέλαιναν,
Ὃς δή σφιν σχεδόν ἐστιν ἐπ' ἤματι πάντας ὀλέσθαι.
Σοὶ δ' ὁδὸς οὐκέτι δηρὸν ἀπέσσεται ἣν σὺ μενοινᾷς·
Τοῖος γάρ τοι ἑταῖρος ἐγὼ πατρώϊός εἰμι,
Ὅς τοι νῆα θοὴν στελέω, καὶ ἅμ' ἕψομαι αὐτός.
Ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς δώματ' ἰὼν μνηστῆρσιν ὁμίλει,
Ὅπλισσόν τ' ἤϊα, καὶ ἄγγεσιν ἄρσον ἅπαντα,
Οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσι, καὶ ἄλφιτα μυελὸν ἀνδρῶν,
Δέρμασιν ἐν πυκινοῖσιν· ἐγὼ δ' ἀνὰ δῆμον ἑταίρους
Αἶψ' ἐθελοντῆρας συλλέξομαι. εἰσὶ δὲ νῆες
Πολλαὶ ἐν ἀμφιάλῳ ἰθάκῃ νέαι ἠδὲ παλαιαί·
Τάων μέν τοι ἐγὼν ἐπιόψομαι ἥτις ἀρίστη·
Ὦκα δ' ἐφοπλίσσαντες ἐνήσομεν εὐρέϊ πόντῳ.
Ὣς ἔφατ' ἀθηναίη κούρη διός. οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
Τηλέμαχος παρέμιμνεν, ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυεν αὐδήν.
...ς. ἰέναι Βῆ δ' * ἴμεναι πρὸς δῶμα, φίλον τετιημένος ἦτορ·
Εὗρε δ' ἄρα μνηστῆρας ἀγήνορας ἐν μεγάροισιν
Αἶγας ἀνιεμένους, σιάλους θ' εὕοντας ἐν αὐλῇ.
Ἀντίνοος δ' ἰθὺς γελάσας κίε τηλεμάχοιο,
Ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
Τηλέμαχ' ὑψαγόρη, μένος ἄσχετε, μή τί τοι ἄλλο
Ἐν στήθεσσι κακὸν μελέτω ἔργον τε ἔπος τε,
...ρ. Ἀλλά μοι Ἀλλὰ μάλ' ἐσθιέμεν καὶ πινέμεν, ὡς τὸ πάρος περ·
...θ. Ταῦτα δέ τοι μάλα πάντα τελευτήσουσιν ἀχαιοὶ,
Νῆα καὶ ἐξαίτους ἐρέτας, ἵνα θᾶσσον ἵκηαι
Ἐς πύλον ἠγαθέην μετ' ἀγαυοῦ πατρὸς ἀκουήν.
Τὸν δ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,

Ἀντίνο'

Non sanè continuò vanum iter erit, neq; imperfectum.
Si verò non illius esses filius & Penelopes,
Non sanè praeterea sperarem te perfecturum esse quae mo-
Pauci enim filij similes patri sunt: (liris — Perpauci filij patrum similes sunt.
Plerique peiores: pauci verò parentibus meliores,
Sed quoniam neq; in posterum ignauus eris, neq; stolidus.
Neq; te penitus intelligentia Vlyssis reliquit,
Spes tibi deinceps est te perfecturum esse haec opera.
Ideò nunc procorum sine consiliumq;, mentemq;
Insipientium, quoniam neutiquà prudentes neq; iusti sunt,
Neq; vllo pacto sciunt mortem & fatum nigrum,
Quae illis imminet de vno omnes perire.
Tibi verò via non amplius aberit quam tu cupis.
Talis enim tibi socius ego paternus sum,
Qui tibi nauem celerem parabo, & simul sequar ipse,
Sed tu quidem domum vadens, procis conuersare.
Apparaq; viatica & vasis accommoda singula,
Vinum in amphoris, & farinam medullam hominum,
Vtribus in densis, ego autem per populum socios
Statim voluntarius colligam, sunt autem naues
Multae in circumflua Ithaca nouae & veteres.
Harum quidem ego dispiciam quaecunq; optima est.
Statim armatam deducamus in latum mare.
Sic ait Pallas filia Iouis, neq; amplius diu
Telemachus immoratur postquam deae audiuit vocem,
Festinabat ad domum ire suo tristatus corde,
Inuenit autem procos superbos in aedibus,
Capras excoriantes, porcosq; assantes in aula.
Antinous autem ridens obuiam veniebat Telemacho. — Antinous Telemachū alloquitur.
Illumq; manu apprehēsum affatus est & nomine cōpellauit:
Telemache magniloque, animo indomite, ne tibi aliud
In praecordijs malum sit curae vel opus vel verbum.
Sed egregie comede, & bibe vt antea.
Ista enim omnino omnia perficient tibi Achiui,
Nauem, & electos remiges, vt ocius venias
Ad Pylum diuinam, ad inclyti parentis famam.
Hunc a rursus Telemach prudens cōtra alloquutus est: — Telemachus respondet.

D

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Ἀντίνο', οὔπως ἐστὶν ὑπερφιάλοισι μεθ' ὑμῖν
Δαίνυσθαί τ' ἀέκοντα, καὶ εὐφραίνεσθαι ἕκηλον.
Ἦ οὐχ ἅλις ὡς τὸ πάροιθεν ἐκείρετε πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
Κτήματ' ἐμὰ μνηστῆρες, ἐγὼ δ' ἔτι νήπιος ἦα;
Νῦν δ' ὅτε δὴ μέγας εἰμὶ, καὶ ἄλλων μῦθον ἀκούων
Πυνθάνομαι, καὶ δή μοι ἀέξεται ἔνδοθι θυμὸς,
Πειρήσω ὥς κ' ὔμμι κακὰς ἐπὶ κῆρας ἰήλω,
Ἠὲ πύλονδ' ἐλθὼν, ἢ αὐτοῦ τῷδ' ἐνὶ δήμῳ.
(Εἶμι μὲν, οὐδ' ἁλίη ὁδὸς ἔσσεται ἣν ἀγορεύω)
Ἔμπορος. οὐ γὰρ νηὸς ἐπήβολος οὐδ' ἐρετάων
Γίνομαι, ὥς νύ * περ ὔμμιν ἐείσατο κέρδιον εἶναι.
  Ἦ ῥα, καὶ ἐκ χειρὸς χεῖρα σπάσεν Ἀντινόοιο
Ῥεῖα. μνηστῆρες δὲ δόμον κάτα δαῖτα πένοντο,
Οἱ δ' ἐπελώβευον καὶ * κερτόμεον ἐπέεσσιν,
Ὧδε δέ τις εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων.
  Ἦ μάλα Τηλέμαχος φόνον ἡμῖν μερμηρίζει·
Ἤ τινας ἐκ Πύλου ἄξει ἀμύντορας ἠμαθόεντος,
Ἢ ὅγε καὶ Σπάρτηθεν· ἐπεί νύ περ ἵεται αἰνῶς.
Ἠὲ καὶ εἰς Ἐφύρην ἐθέλει πίειραν ἄρουραν
Ἐλθεῖν, ὄφρ' ἔνθεν θυμοφθόρα φάρμακ' ἐνείκῃ,
Ἐν δὲ βάλῃ κρητῆρι, καὶ ἡμέας πάντας ὀλέσσῃ.
  Ἄλλος δ' αὖτ' εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων,
Τίς δ' οἶδ' εἴ κε καὶ αὐτὸς ἰὼν κοίλης ἐπὶ νηὸς,
Τῆλε φίλων ἀπόληται, ἀλώμενος ὥς περ Ὀδυσσεύς;
Οὕτω κεν καὶ μᾶλλον ὀφέλλειεν πόνον ἄμμι.
Κτήματα γάρ κεν πάντα δασαίμεθα, οἰκία δ' αὖτε
Τούτου μητέρι δοῖμεν ἔχειν, ἠδ' ὅστις ὀπυίοι.
  Ὣς φάν. ὁ δ' ὑψόροφον θάλαμον κατεβήσατο πατρὸς
Εὐρὺν, ὅθι νητὸς χρυσὸς καὶ χαλκὸς ἔκειτο,
Ἐσθής τ' ἐν χηλοῖσιν, ἅλις τ' εὐῶδες ἔλαιον.
Ἐν δὲ πίθοι οἴνοιο παλαιοῦ ἡδυπότοιο
Ἕστασαν, ἄκρητον θεῖον ποτὸν ἐντὸς ἔχοντες,
Ἑξείης ποτὶ τοῖχον ἀρηρότες, εἴποτ' Ὀδυσσεὺς
Οἴκαδε νοστήσειε, καὶ ἄλγεα πολλὰ μογήσας.
Κληϊσταὶ δ' ἔπεσαν σανίδες πυκινῶς ἀραρυῖαι,
Δικλίδες· ἐν δὲ γυνὴ ταμίη νύκτας τε καὶ ἦμαρ
Ἔσκεν, ἣ πάντ' ἐφύλασσε νόου πολυϊδρείῃσιν,

Εὐρύκλει'

Antinoë, neutiquem licet cum vobis superbis
Conuiuari inuitum, & lætari quietum.
An non satis est quòd antea quidem absumpsistis eximia
Bona mea proci, ego autem infans eram?
Nunc.a. quando grandior sum, & aliorum orationē audiēs,
Percipio, & sane mihi intus auget animus,
Tentabo vt vobis malum fatum inferam,
Siue in Pylum profectus, aut hic in populo.
(Ibo sane, neq; inutilis via erit quam dico)
Vel naue conducta, neq;.n. nauis compos neq; remigum
Sum, sic sane vobis videtur conducibilius esse.
* Dixit, & ex manu manum auulsit Antinoi*
Facile, proci autem per domum conuiuium apparabant,
Hi vero cauillabantur & conuitiabantur verbis.
Tum verò aliquis dicebat iuuenum superborum.
* Enimuerò Telemachus cædem nobis molitur:*
Aut quosdam ex Pylo ducet auxiliatores arenosa,
Aut ipse etiam ex Sparta: quandoquidem sane cupit vehe- (menter
Aut & in Ephyram vult pinguem terram
Proficisci, vt inde mortifera venena afferat,
Iniiciat verò crateri, & nos omnes perdat.
* Alius rursus dicebat iuuenum superborum,*
Quis scit, si etiam ipse profectus caua in naue
Longè ab amicis peribit, errans vt Vlysses?
Sic & magis augere poterit nobis laborem.
Bona vero omnia diuideremus, domum verò
Illius matri daremus habendam, atque ei qui illā duxisset.
* Sic aiebant: ille. v. in excelsum thalamum ascendit patris*
Latum, vbi cumulatum aurum & æs iacebat,
Vestisq; & in cistis, abundeq; odoriferum oleum.
Ibi vero dolia vini veteris dulcis
Stabant purum, diuinum potum intus habentia,
Ordine ad murum aptat, si quando Vlysses
In patriam reuerteretur, etiam dolores multos passus.
Obserata vero erant fores accuratè aptatæ,
Duplici-claue, intus autem mulier custos noctesq; diesq;
Erat, quæ omnia asseruabat mentis multa-solertia,

D ij

Minę Telema-
chi aduersu[s]
procos.

Cauilla[tio] pro-
corum in Te-
lemachum
nauigaturū.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Εὐρύκλει', ὦπος θυγάτηρ πεισηνορίδαο·
Τὴν τότε τηλέμαχος προσέφη θάλαμόνδε καλέσσας.
Μαῖ', ἄγε δή μοι οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἄφυσσον
γρ. λαρώτερος Ἡδὺν, ὅτις μετὰ τὸν * λαρώτατος ὃν σὺ φυλάσσεις,
Κεῖνον ὀιομένη τὸν κάμμορον, εἴποθεν ἔλθοι
Διογενὴς ὀδυσεὺς, θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξας.
Δώδεκα δ' ἔμπλησον, καὶ πώμασιν ἄρσον ἅπαντας.
Ἐν δέ μοι ἄλφιτα χεῦον ἐϋρραφέεσσι δοροῖσιν·
Εἴκοσι δ' ἔστω μέτρα μυληφάτου ἀλφίτου ἀκτῆς.
Αὐτὴ δ' οἴη ἴσθι· τὰ δ' ἀθρόα πάντα τετύχθω.
Ἑσπέριος γὰρ ἐγὼν αἱρήσομαι, ὁππότε κεν δὴ
Μήτηρ εἰς ὑπερῷ' ἀναβῇ, κοίτου τε μέδηται,
Εἶμι γὰρ ἐς σπάρτην τε καὶ ἐς πύλον ἠμαθόεντα,
Νόστον πευσόμενος πατρὸς φίλου ἤν που ἀκούσω.
Ὣς φάτο. κώκυσεν δὲ φίλη τροφὸς εὐρύκλεια,
Καί ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Τίπτε δέ τοι, φίλε τέκνον, ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο νόημα
Ἔπλετο; πῇ δ' ἐθέλεις ἰέναι πολλὴν ἐπὶ γαῖαν,
Μοῦνος ἐὼν ἀγαπητός; ὁ δ' ὤλετο τηλόθι πάτρης
Διογενὴς ὀδυσεὺς, ἀλλογνώτῳ ἐνὶ δήμῳ·
Οἱ δέ τοι αὐτίκ' ἰόντι κακὰ φράζονται ὀπίσσω,
Ὥς κε δόλῳ φθίῃς, τάδε δ' αὐτοὶ πάντα δάσονται.
γρ. τοῖσι Ἀλλὰ μέν' αὖθ' ἐπὶ* σοῖσι καθήμενος· οὐδέ τι σε χρὴ
Πόντον ἐπ' ἀτρύγετον κακὰ πάσχειν, οὐδ' ἀλάλησθαι.
Τὴν δ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Θάρσει μαῖ· ἐπεὶ οὔ τοι ἄνευ θεοῦ ἥδε γε βουλή·
Ἀλλ' ὄμοσον μὴ μητρὶ φίλῃ τάδε μυθήσασθαι
Πρίν γ' ὅτ' ἂν ἑνδεκάτη τε δυωδεκάτη τε γένηται,
Ἢ αὐτὴν ποθέσαι, καὶ ἀφορμηθέντος ἀκοῦσαι·
Ὡς ἂν μὴ κλαίουσα κατὰ χρόα καλὸν ἰάπτῃ.
Ὣς ἄρ' ἔφη. γρηῢς δὲ θεῶν μέγαν ὅρκον ἀπώμνυ.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσέν τε τελεύτησέν τε τὸν ὅρκον,
Αὐτίκ' ἔπειτά οἱ οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἄφυσσεν,
Ἐν δέ οἱ ἄλφιτα χεῦεν ἐϋρραφέεσσι δοροῖσιν.
Τηλέμαχος δ' ἐς δώματ' ἰὼν μνηστῆρσιν ὁμίλει.
Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη,
Τηλεμάχῳ δ' εἰκυῖα κατὰ πτόλιν ᾤχετο πάντῃ,

Κα

Euryclea Opis filia Pisenoridæ.
Hanc tunc Telemachus alloquutus est in thalamum voca-
Nutrix age mihi vinum in amphori hauri (tam,
Suaue, quod quidem post illud dulcius est quod tu seruas,
Illum expectans infelicissimum, si quando venerit
Generosus Vlysses mortem & fatum euitato.
Duodecim verò imple & operculis apta omnia:
Mihi verò farinam infunde benè consutis vtribus,
Viginti autem sint mensuræ molitæ farinæ.
Ipsa verò sola scias: hæc autem congregata omnia sint.
Sub noctem enim accipiam, quando certè iam
Mater ad cænaculum conscenderit, lecti curam habuerit.
Vado enim ad Spartam & Pylum arenosam,
Reditum interrogaturus patris chari, sicubi audiero.
Sic dixit, eiulauit verò chara nutrix Euryclea,
Et quidem lugens, verba alata dixit:
Cur verò tibi, chare fili, in mente hæc sententia
Est? quonam vis ire multam per terram,
Solus cum sis dilectus? is. v. periit longè a patria terra
Generosus Vlysses, ignoto in populo:
Illi. v. tibi statim profectò mala machinabuntur posthac
Vt dolo pereas, hæc verò ipsi omnia diuidant.
Sed mane hic apud tuos sedens, neutiquam te oportet
Per pontum indomitum mala pati, neq; errare.
Hanc verò rursus Telemachus prudēs cōtra loquutus est:
Confide nutrix: quia non absq; deo hoc consilium est.
Sed iura ne matri charæ hæc dixeris,
Priusquam vndecimaq; duodecimaq; dies *aderit,*
Aut ipsa desideret & me *soluisse resciuerit,*
Videlicet ne flens pulchrum corpus lædat.
Sic loquuta anus deorū magnum iuramentū iurauit.
Cæterùm postquam iurauit perfecitq; iusiurandum,
Statim postea illi vinum in amphoris hausit.
Farinam autem illi infudit benè-consutis in vtribus.
Telemachus. a. domum ingressus cum procis versabatur.
Tum rursus alia cogitauit dea casia Minerua,
Telemacho autem assimulata vrbem obibat.

Telemachus Eurycleā nutricem alloquitur.

Viaticum paratur nauigaturo Telemacho.

Eurycleæ responsio.

Telemachus Eurycleam solatur.

НАЦИОНАЛНА БИБЛИОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Καί ῥα ἑκάστῳ φωτὶ παρισαμένη φάτο μῦθον,
Εσπερίοις δ' ἐπὶ νῆα θοὴν ἀγέρεσθαι ἀνώγει.
Ηδ' αὖτε Φρονίοιο Νοήμονα φαίδιμον υἱὸν
Ητεε νῆα θοήν· ὁ δέ οἱ πρόφρων ὑπέδεκτο.
Δύσετό τ' ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.
Καὶ τότε νῆα θοὴν ἅλαδ' εἴρυσε, πάντα δ' ἐν αὐτῇ
Οπλ' ἐτίθει τά τε νῆες ἐΰσελμοι φορέοισιν.
Στῆσε δ' ἐπ' ἐσχατιῆς λιμένος· περὶ δ' ἐσθλοὶ ἑταῖροι
Αθρόοι ἠγερέθοντο· θεὰ δ' ὤτρυνεν ἕκαστον.
Ενθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Βῆ δ' ἴμεναι πρὸς δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο·
Ενθα μνηστήρεσσιν ἐπὶ γλυκὺν ὕπνον ἔχευεν,
Πλάζε δὲ πίνοντας· χειρῶν δ' ἔκβαλλε κύπελλα.
Οἱ δ' εὕδειν ὤρνυντο κατὰ πτόλιν· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
Εἵατ', ἐπεί σφισιν ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτεν.
Αὐτὰρ Τηλέμαχον προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Εκπροκαλεσσαμένη μεγάρων εὖ ναιεταόντων,
Μέντορι εἰδομένη ἠμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδήν·
  Τηλέμαχ', ἤδη μέν τοι ἐϋκνήμιδες ἑταῖροι
Εἵατ' ἐπήρετμοι, τὴν σὴν ποτιδέγμενοι ὁρμήν,
Αλλ' ἴομεν, μὴ δηθὰ διατρίβωμεν ὁδοῖο.
  Ως ἄρα φωνήσασ' ἡγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
Καρπαλίμως· ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
Εὗρον ἔπειτ' ἐπὶ θινὶ καρηκομόωντας ἑταίρους·
  Τοῖσι δὲ καὶ μετέειφ' ἱερὴ ἲς Τηλεμάχοιο,
Δεῦτε φίλοι, ἤϊα φερώμεθα· πάντα γὰρ ἤδη
Αθρό' ἐνὶ μεγάρῳ· μήτηρ δ' ἐμὴ οὔτι πέπυσται,
Οὐδ' ἄλλαι δμωαί· μία δ' οἴη μῦθον ἄκουσεν.
  Ως ἄρα φωνήσας ἡγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο.
Οἱ δ' ἄμα πάντα φέροντες ἐϋσέλμῳ ἐπὶ νηῒ
Κάτθεσαν ὡς ἐκέλευσεν Ὀδυσσῆος φίλος υἱός.
Αν δ' ἄρα Τηλέμαχος νηὸς βαῖν', ἦρχε δ' Ἀθήνη.
Νηῒ δ' ἐνὶ πρύμνῃ κατ' ἄρ' ἕζετο· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτῆς
Εζετο Τηλέμαχος. τοὶ δὲ πρυμνήσι' ἔλυσαν.
Αν δὲ καὶ αὐτοὶ βάντες ἐπὶ κληῗσι κάθιζον·
Τοῖσιν δ' ἴκμενον οὖρον ἵει γλαυκῶπις Ἀθήνη,

Et singulis viris astans dicebat sermonem.
Sub noctem vero ad nauem celerem congregari iussit.
Ipsa rursus Phronij Noemone clarum filium
Rogabat nauem celerem: ille vero ipsi vltro promisit.
Occiditq; sol, obumbrabanturq; omnes viæ.
Et tunc nauem celerem in mare protraxit, omnia in ipsa
Arma posuit, quæ naues benè-tabulatæ ferunt.
Statuit in extremitate portus, circùm autem eximij socij
Frequentes congregabantur, dea.q; concitabat singulos.
Tunc alia cogitauit dea cæsia Minerua.
Festinauit ire ad domum Vlyssis diuini.
Hic procis dulcem somnum infudit.
Disturbauit.q; bibentes, è manibus vero excussit pocula.
Hi vero dormitum festinabant in vrbem, neq; amplius
Sedebant, postquam ipsis somnus palpebris incidit.
Cæterùm Telemachum alloquuta est cæsia Minerua,
Euocatum ex ædibus benè-habitatis,
Mentori similis facta tum corpore tum voce.
* Telemache, iam sanè bellicosi socij*
Assident remigio tuam expectantes alacritatem: Mineruæ sollicitudo.
Sed eamus, ne diutius differamus iter.
* Sic certè locuta præcessit Pallas Minerua*
Subitò, ille autem continuò ad vestigia sequutus est deæ.
Cæterùm postquam ad nauem peruenerunt atq; mare,
Inuenerunt postea ad littus comatos socios.
* Hos vero interfatus est diuus Telemachus.* Telemachus socios alloquitur.
Venite amici viatica feramus, omnia enim iam
Congregata sunt in ædibus, mater vero neutiquam scit,
Neq; aliæ ancillæ, vnica sola rem audiuit.
* Sic certè loquutus præcessit, hi simul sequebantur.*
Ipsi.q; simul omnia ferentes benè-tabulatam in nauem
Deposuerunt, quandoquidem præcepit Vlyssis charus filius:
Telemachus.q; nauem conscendit, duxit autem Minerua,
Nauis autem in puppe consedit, propè autem eam
Sedebat Telemachus, ipsi vero oram soluebant,
Etiam ipsi ascendentes per transtra sederunt.
His.q; ferentem secundum ventum misit cæsia Minerua

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Ἀκραῆ ζέφυρον, κελάδοντ' ἐπὶ οἴνοπα πόντον.
Τηλέμαχος δ' ἑτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσεν
Ὅπλων ἅπτεσθαι· τοὶ δ' ὀτρύνοντος ἄκουσαν,
Ἱστὸν δ' εἰλάτινον κοίλης ἔντοσθε μεσόδμης
Στῆσαν ἀείραντες· κατὰ δὲ προτόνοισιν ἔδησαν,
Ἕλκον δ' ἱστία λευκὰ ἐϋστρέπτοισι βοεῦσιν.
Ἔπλησεν δ' ἄνεμος μέσον ἱστίον· ἀμφὶ δὲ κῦμα
Στείρῃ πορφύρεον μεγάλ' ἴαχε νηὸς ἰούσης·
Ἡ δ' ἔθεεν κατὰ κῦμα διαπρήσσουσα κέλευθον.
Δησάμενοι δ' ἄρα ὅπλα θοὴν ἀνὰ νῆα μέλαιναν,
Στήσαντο κρητῆρας ἐπιστεφέας οἴνοιο.
Λεῖβον δ' ἀθανάτοισι θεοῖς αἰειγενέτῃσιν.
Ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Διὸς γλαυκώπιδι κούρῃ,
Παννυχίη μέν ῥ' ἥγε καὶ ἠῶ πεῖρε κέλευθον.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Γ. ΡΑΨΩΔΙ-ας τῆς ὁμήρου ὀδυσσείας.

Τηλέμαχον ἐλθόντα σὺν Ἀθηνᾷ ξενίζει Νέστωρ, καὶ διηγεῖται αὐτῷ τὰ συμβεβηκότα τοῖς Ἕλλησι, καὶ τὸν ἐκ Τροίας ἀπόπλουν. πυθόμενος δὲ τὰ περὶ τοὺς μνηστῆρας, καὶ γνωρίσας τὴν Ἀθηνᾶν ἀπιοῦσαν, θυσίαν αὐτῇ ἐπιτελεῖ. λαβὼν δὲ ὁ Τηλέμαχος ἅρμα σὺν Πεισιστράτῳ Νέστορος υἱεῖ, εἰς Σπάρτην ἀπαίρει. νυκτὸς δὲ ἐπιγενομένης ξενίζονται παρὰ Διοκλεῖ ἐν Φηραῖς.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Η ΓΑΜ-μα ῥαψῳδία.

Γάμμ', ὑπὸ Νέστωρ δέκτο, συνῴχετο δ' ὃς υἱ· θεὰ δ' ἔπτη.

ΗΕΛΙΟΣ δ' ἀνόρουσε, λιπὼν περικαλλέα λίμνην,
Οὐρανὸν ἐς πολύχαλκον, ἵν' ἀθανάτοισι φαείνῃ,
Καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν·
Οἱ δὲ Πύλον Νηλῆος ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,

Ἷξον

Haud miscentem Zephyrum resonantem per obscurū pontum.
Telemachus autem socios hortatus iussit
Arma aptare, hi verò adhortantem audiuerunt, Telemachus nauigat Pylū.
Malum autem abiegnum cauam intra basem
Constituerunt eleuantes, rudentibus autem colligarunt,
Traxerunt autem vela alba benè tortis loris,
Impleuit autem ventus medium velum, circa a. fluctus
Carinam purpureus insonabat naue eunte,
Illa currebat per fluctus, sulcans vadum.
Ligantes autem arma celerem per nauem nigram,
Constituerunt crateras plenas vini.
Libabant autem dijs immortalibus sempiternis:
Ex omnibus autem potißimum Iouis glaucis oculis filia,
Per totam noctem quidem illa & diem traijciebat iter.

ODYSSEAE HOMERI, AVT III. compositionis argumentum.

TELEMACHVM venientem cum Pallade hospitio suscepit Nestor, & enarrat illi quæ acciderint Græcis, & ex Troia nauigationem: vt autem audiuit ea quæ de procis dixit, & cognoscens Palladem discedentem, sacrificium illi facit, vt accepit autem Telemachus currum cum Pisistrato Nestoris filio in Sparten discedit, nocte autem facta hospitio excipitur apud Dioclem in Pheris.

ODYSSEAE HOMERI III. compositio.

T. Nestor suscepit, abijt ipse cum filio, dea euolauit.

SOL verò surrexit relicto pulchro lacu
Cælum ad firmum, vt immortalibus illucesceret,
Et mortalibus hominibus super fertilem terram.
Illi verò ad Pylum Nelei bene ædificatum oppidum

D

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Ιξον· τοὶ δ' ἐπὶ θινὶ θαλάσσης ἱερὰ ῥέζον.
Ταύρους παμμέλανας ἐνοσίχθονι κυανοχαίτῃ.
Εννέα δ' ἕδραι ἔσαν, πεντηκόσιοι δ' ἐν ἑκάστῃ
Εἵατο, καὶ προὔχοντο ἑκάστοθι ἐννέα ταύρους.
γρ. Εὖθ' οἱ σπλάγχνα πάσαντο. Ενθ' οἱ σπλάγχν' ἐπάσαντο, θεῷ δ' ἐπὶ μηρία καῖον,
Οἱ δ' ἰθὺς κατάγοντο, ἰδ' ἱστία νηὸς ἐΐσης
Στεῖλαν ἀείραντες, τὴν δ' ὥρμισαν· ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί,
Εκ δ' ἄρα τηλέμαχος νηὸς βαῖν'· ἦρχε δ' ἀθήνη.
Τὸν προτέρη προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη.
Τηλέμαχ', οὐ μέν σε χρὴ ἔτ' αἰδοῦς οὐδ' ἠβαιόν·
Τοὔνεκα γὰρ καὶ πόντον ἐπέπλως ὄφρα πύθηαι
Πατρὸς, ὅπου κύθε γαῖα, καὶ ὅντινα πότμον ἐπέσπεν.
Αλλ' ἄγε νῦν ἰθὺς κίε νέστορος ἱπποδάμοιο·
Εἴδομεν ἥντινα μῆτιν ἐνὶ στήθεσσι κέκευθε.
Λίσσεσθαι δέ μιν αὐτὸν, ὅπως νημερτέα εἴπῃ.
Ψεῦδος δ' οὐκ ἐρέει· μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐστί.
Τὴν δ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Μέντορ, πῶς τ' ἄρ' ἴω, πῶς τ' ἂρ προσπτύξομαι αὐτόν;
Οὐδέ τι πω μύθοισι πεπείρημαι πυκινοῖσιν:
Αἰδὼς δ' αὖ νέον ἄνδρα γεραίτερον ἐξερέεσθαι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη,
Τηλέμαχ', ἄλλα μὲν αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶ νοήσεις,
Αλλὰ δὲ καὶ δαίμων ὑποθήσεται. οὐ γὰρ ὀΐω
γρ. πετραφέμεν. Οὔ σε θεῶν ἀέκητι γενέσθαι * τετραφέμεν τε.
Ως ἄρα φωνήσασ' ἡγήσατο παλλὰς ἀθήνη
Καρπαλίμως· ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο.
Ιξον δ' ἐς πυλίων ἀνδρῶν ἄγυρίν τε καὶ ἕδρας.
Ενθ' ἄρα νέστωρ ἧστο σὺν υἱάσιν· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
γρ. κρέα τ' ὤπτων, ἄλλα τ'. Δαῖτ' ἐντυνόμενοι, * κρέα ὤπτων, ἄλλα δ' ἔπειρον.
Οἱ δ' ὡς οὖν ξείνους ἴδον, ἀθρόοι ἦλθον ἅπαντες,
Χερσίν τ' ἠσπάζοντο, καὶ ἑδριάασθαι ἄνωγον.
Πρῶτος νεστορίδης πεισίστρατος ἐγγύθεν ἐλθὼν
Αμφοτέρων ἕλε χεῖρα, καὶ ἵδρυσεν παρὰ δαιτὶ
Κώεσιν ἐν μαλακοῖσιν, ἐπὶ ψαμάθοις ἁλίῃσι,
Πάρ τε κασιγνήτῳ θρασυμήδεϊ καὶ πατέρι ᾧ.
Δῶκε δ' ἄρα σπλάγχνων μοίρας, ἐν δ' οἶνον ἔχευε
Χρυσείῳ ἐν δέπαϊ· δειδισκόμενος δὲ προσηύδα

Παλλάδ'

Peruenerunt: ipsi verò in littore maris sacra faciebant,
Tauros omnino-nigros Neptuno cærulea cæsarie:
Nouem autem sedilia erant, quingenti in singulis
Sedebant, & præbebant singulis nouem boues.
Hic illi viscera gustarunt, deo autem coxas incendebant.
Ipsi v. rectà portum subeunt, atq; vela nauis æquatæ
Contrahunt tollentes, illã que firmarũt, ipsi v. egressi sunt.
E verò Telemachus naue exiuit, ducebat verò Pallas.
Illum prior alloquuta est dea cæsia Minerua:
Telemache, non quidem te decet amplius pudor. Minerua Telemacho loquitur.
Eius enim gratia & pontum pernauigasti, vt audires
Patrem vbi occultet terra, quodnam fatum conseq. sit.
Sed age nunc rectà vade ad Nest. equorum domitorem,
Videamus si quod consilium in præcordijs celat.
Precare verò ipsum vt vera dicat.
Mendacium enim non dicet: valdè enim prudens est.
Hanc rursus Telemachus prudens contrà alloquutus est: Telemachus Mineruam alloquitur.
Mentor, quo pacto accedam, quo pacto salutabo ipsum?
Neq; vnquam sermonum experimentum habeo prudentiũ,
Pudor enim iuuenem virum seniorem interrogare.
Hunc autem rursus alloquuta est dea cæsia Minerua:
Telemache, alia quidem in mente tua perspicies,
Alia verò & deus suggeret, non enim puto
Te dijs inuitis natumq; esse nutritumq;.
Sic quidem loquuta præcessit Pallas Minerua
Celeriter: ille verò continuò post vestigia incedebat deæ.
Venerunt.a. in Pyliorum virorũ congregationem & consessum.
Hic sanè Nestor sedebat cum filijs, circum.a. socij
Conuiuium apparantes carnes assabant, aliaq; traijciebãt.
Illi.v. vt igitur hospites viderũt, conglobati venerunt omnes
Manibusq; prehensabant & considere iusserunt.
Primus Nestorides Pisistratus propè accedens, Pisistrati erga peregrinos humanitas.
Vtrorumq; prehendit manum, & collocauit ad epulum
Pellibus in mollibus ad arenas marinas,
Iuxtaq; fratrem Thrasymedem & patrem suum.
Præbuit autem viscerum partes, infundebatq; vinum
Aureo in poculo, propinans autem allocutus est

Palladem

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І.І. МЕЧНИКОВА

Παλλάδ' Ἀθηναίῃ κούρῃ Διὸς αἰγιόχοιο,
Εὔχεο νῦν ὦ ξεῖνε Ποσειδάωνι ἄνακτι·
Τοῦ γὰρ καὶ δαίτης ἠντήσατε δεῦρο μολόντες.
Αὐτὰρ ἐπὴν σπείσῃς τε καὶ εὔξεαι ἣ θέμις ἐστὶ,
Δὸς καὶ τούτῳ ἔπειτα δέπας μελιηδέος οἴνου
Σπεῖσαι· ἐπεὶ καὶ τοῦτον ὀΐομαι ἀθανάτοισιν
Εὔχεσθαι· πάντες δὲ θεῶν χατέουσ' ἄνθρωποι·
Ἀλλὰ νεώτερός ἐστιν, ὁμηλικίη δ' ἐμοὶ αὐτῷ·
Τοὔνεκά τοι προτέρῳ δώσω χρύσειον ἄλεισον.
Ὣς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει δέπας ἡδέος οἴνου,
Χαῖρε δ' Ἀθηναίη πεπνυμένῳ ἀνδρὶ δικαίῳ,
Οὕνεκά οἱ προτέρῃ δῶκε χρύσειον ἄλεισον·
Αὐτίκα δ' εὔχετο πολλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι.
Κλῦθι Ποσείδαον γαιήοχε, μηδὲ μεγήρῃς
Ἡμῖν εὐχομένοισι τελευτῆσαι τάδε ἔργα.
Νέστορι μὲν πρώτιστα καὶ υἱάσι κῦδος ὄπαζε,
Αὐτὰρ ἔπειτ' ἄλλοισι δίδου χαρίεσσαν ἀμοιβὴν,
Σύμπασι Πυλίοισιν, ἀγακλειτῆς ἑκατόμβης.
Δὸς δ' ἔτι Τηλέμαχον καὶ ἐμὲ πρήξαντα νέεσθαι,
Οὕνεκα δεῦρ' ἱκόμεσθα θοῇ σὺν νηῒ μελαίνῃ.
Ὣς ἄρ' ἔπειτ' ἠρᾶτο, καὶ αὐτὴ πάντα τελεύτα,
Δῶκε δὲ Τηλεμάχῳ καλὸν δέπας ἀμφικύπελλον.
Ὣς δ' αὔτως ἠρᾶτο Ὀδυσσῆος φίλος υἱός.
Οἱ δ' ἐπεὶ ὤπτησαν κρέ' ὑπέρτερα καὶ ἐρύσαντο,
Μοίρας δασσάμενοι, δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.
Νῦν δὴ κάλλιόν ἐστι μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι
Ξείνους οἵ τινές εἰσιν, ἐπεὶ τάρπησαν ἐδωδῆς.
Ὦ ξεῖνοι, τίνες ἐστέ; πόθεν πλεῖθ' ὑγρὰ κέλευθα;
Ἤ τι κατὰ πρῆξιν, ἢ μαψιδίως ἀλάλησθε
Οἷά τε ληϊστῆρες ὑπεὶρ ἅλα; * τοί γ' ἀλόωνται
κ. τοί τ'
Ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Θαρσήσας· αὐτὴ γὰρ ἐνὶ φρεσὶ θάρσος Ἀθήνη
Θῆχ', ἵνα μιν περὶ πατρὸς ἀποιχομένοιο ἔροιτο,
Ἠδ' ἵνα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχῃσιν.

Ὦ νέ

Palladem Mineruam filiam Iouis ægidem habentis.
Supplica nunc ô hospes Neptuno regi,
Huius enim dapium participes fuistis huc venientes.
Cæterùm postquam libaueris & supplicaueris vt decens est,
Da & huic deinde poculum dulcis vini
Libare, quoniam etiam hunc puto immortalibus
Supplicare, omnes verò dijs indigent homines,
Sed iunior est, ætate similis mihi ipsi.
Propterea tibi priori dabo aureum poculum.
Sic loquutus in manibus ponit poculum dulcis vini.
Gauisa est.a. Pallas propter prudentem virum iustum.
Eò quod ipsi priori præbuerit aureum poculum.
Statim supplicauit multa Neptuno regi.
Audi Neptune terram continens, non autem inuideas
Nobis supplicantibus perficere hæc opera.
Nestori quidem primò & filijs gloriam præbe.
Cæterùm postea alijs da gratam remunerationem,
Cum omnibus Pylijs ob inclytam Hecatombam,
Da insuper Telemachum & me re confecta redire,
Cuius gratia huc venimus celeri cum naue nigra.
Sic certè deinde precabatur & ipsa omnia perficiebat.
Dedit vero Telemacho pulchrius poculum rotundum.
Vt verò sic supplicauit Vlyssis charus filius,
Hi postquam assarunt, carnes superiores abstraxerunt
Partibus distributis, celebrarunt splendidum conuiuium.
Cæterùm postquam potus & cibi desiderium exemerunt,
His certè sermonibus cæpit Gerenius eques Nestor.
Nunc certè satius est inquirere & interrogare,
Hospites quinam sint postquam saturati sunt cibo.
O hospites, quinam estis? vnde nauigatis humidas vias? Nestor aduenas alloquitur.
An ob aliquod negocium, aut temerè erratis,
Tanquam prædones per mare qui errant,
Animis in discrimen *coniectis, malum alienis ferentes?*
Hunc rursus Telemachus prudens contra alloquutus est
Confidens, ipsa enim intra præcordia confidentiam Pallas
Posuit, vt ipsum de patre absente interrogaret,
Et vt ipsum gloria ingens inter homines consequatur.

O Nestor

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Ὦ νέστωρ νηληϊάδη, μέγα κῦδος ἀχαιῶν,
Εἴρεαι ὁππόθεν εἰμέν· ἐγὼ δέ κέ τοι καταλέξω·
Ἡμεῖς ἐξ ἰθάκης ὑπονηΐου εἰλήλουθμεν,
γρ. ἀγορεύω, Πρῆξις δ' ἥδ' ἰδίη, οὐ δήμιος, ἣν * ἀγορεύσω.
Πατρὸς ἐμοῦ κλέος εὐρὺ μετέρχομαι ἤν που ἀκούσω,
Δίου ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, ὅν ποτέ φασιν
Σὺν σοὶ μαρνάμενον τρώων πόλιν ἐξαλαπάξαι.
Ἄλλους μὲν γὰρ πάντας ὅσοι τρωσὶν πολέμιζον,
Πευθόμεθ' ἧχι ἕκαστος ἀπώλετο λυγρῷ ὀλέθρῳ·
Κείνου δ' αὖ καὶ ὄλεθρον ἀπευθέα θῆκε κρονίων.
Οὐ γάρ τις δύναται σάφα εἰπέμεν ὁππόθ' ὄλωλεν.
Εἴθ' ὅγ' ἐπ' ἠπείρου δάμη ἀνδράσι δυσμενέεσσιν,
Εἴτε καὶ ἐν πελάγει μετὰ κύμασιν ἀμφιτρίτης.
Τοὔνεκα νῦν τὰ σὰ γοῦναθ' ἱκάνομαι, αἴκε θέλῃσθα
Κείνου λυγρὸν ὄλεθρον ἐνισπεῖν, εἴπου ὄπωπας
Ὀφθαλμοῖσι τεοῖσιν, ἢ ἄλλου μῦθον ἄκουσας
Πλαζομένου. πέρι γάρ μιν ὀϊζυρὸν τέκε μήτηρ.
Μηδέ τι μ' αἰδόμενος μειλίσσεο, μηδ' ἐλεαίρων,
Ἀλλ' εὖ μοι κατάλεξον ὅπως ἤντησας ὀπωπῆς·
Λίσσομαι, εἴποτέ τοι τι πατὴρ ἐμὸς ἐσθλὸς ὀδυσσεὺς
Ἢ ἔπος ἠέ τι ἔργον ὑποστὰς ἐξετέλεσσε
Δήμῳ ἔνι τρώων, ὅθι πάσχετε πήματ' ἀχαιοί,
Τῶν νῦν μοι μνῆσαι, καί μοι νημερτὲς ἔνισπε.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γερήνιος ἱππότα νέστωρ,
Ὦ φίλ', ἐπεί μ' ἔμνησας ὀϊζύος ἣν ἐν ἐκείνῳ
Δήμῳ ἀνέτλημεν μένος ἄσχετοι υἷες ἀχαιῶν,
Ἠμὲν ὅσα ξὺν νηυσὶν ἐπ' ἠεροειδέα πόντον
Πλαζόμενοι κατὰ ληΐδ' ὅπη ἄρξειεν ἀχιλλεύς,
Ἠδ' ὅσα καὶ περὶ ἄστυ μέγα πριάμοιο ἄνακτος
Μαρνάμεθ', ἔνθα δ' ἔπειτα κατέκταθεν ὅσσοι ἄριστοι·
Ἔνθα μὲν αἴας κεῖται ἀρήϊος, ἔνθα δ' ἀχιλλεύς,
Ἔνθα δὲ πάτροκλος θεόφιν μήστωρ ἀτάλαντος,
Ἔνθα δ' ἐμὸς φίλος υἱὸς ἅμα κρατερὸς καὶ ἀμύμων
Ἀντίλοχος, περὶ μὲν θείειν ταχὺς, ἠδὲ μαχητής.
Ἄλλα τε πόλλ' ἐπὶ τοῖς πάθομεν κακά. τίς κεν ἐκεῖνα
γρ. ἑξάετες τ' ἄρα μίμνων Πάντα γε μυθήσαιτο καταθνητῶν ἀνθρώπων;
Οὐδ' εἰ πεντάετές γε καὶ ἑξάετες * παραμίμνων

Ἐξερ-

O Nestor Neleiade, ingens gloria Græcorum,
Interrogas vnde simus, ego quidem tibi enarrare possem: Telemachus respondet & interrogat Nestorem.
Nos ex Ithaca ad Neium sita venimus,
Negotium hoc priuatum est non publicum quod dicam,
Patris mei rumorem magnum inquiro sicubi audiero,
Diui Vlyssis patientis, quem pridem aiunt
Vnà tecum pugnantem Troianorum vrbem euertisse.
Alios quidem omnes quotquot cum Troianis pugnarunt,
Audiuimus quo in loco vnusquisq; perijt sæua morte.
Illius verò mortem incognitam fecit Iupiter.
Neque quisquam potest clarè dicere vbinam perierit,
An ille in continenti domitus sit à viris hostibus,
An in Pelago inter fluctus maris.
Eius gratia nunc ad tua genua venio, siquidem velis
Illius sæuam mortem dicere, sicubi videris
Oculis tuis, an alterius orationem audieris
Errantis, nimium n. ipsum ærumnosum peperit mater.
Neq; vllo pacto me veritus blandieris neq; misertus,
Sed planè mihi narres vtcunq; contigit videre:
Supplico si vnquam tibi pater meus bonus Vlysses,
Siue dictum siue factum promittens perfecit
Populo in Troianorum, vbi passi estis clades Græci,
Horum nunc mihi memor sis, & mihi veritatem dicas.
Huic respondit deinde Gerenius eques Nestor:
O amice, quoniã me memorẽ facis calamitatis, quam in illo Nestor Telemacho respõdet.
Populo passi sumus robore indomiti filij Achiuorum,
Siue quæcunq; cum nauibus per obscurum pontum
Errantes ad prædam, vbi dux erat Achilles.
Siue quæcunq; circa vrbem magnam Priami regis
Pugnauimus, ibi subinde occisi sunt quotquot optimi.
Illic quidem Aiax iacet martius, illic Achilles.
Illic verò Patroclus dijs consilio æquiparandus.
Illic meus dilectus filius vnà & fortis & inculpabilis
Antilochus, supra modum currendo velox atq; pugnator.
Aliaq; multa præter hæc passi sumus mala. quis illa
Omnia vtiq; enarraret inter mortales homines?
Neq; si quinquennio vtiq; & sexennio hic permanens

Interro-

НАУЧНА БИБЛИОТЕКА ОНУ им. I.I. МЕЧНИКОВА

Ἐξερέοις ὅσα κεῖθι πάθον κακὰ δῖοι ἀχαιοί·
Πρίν κεν ἀνιηθεὶς σὴν πατρίδα γαῖαν ἵκοιο.
Εἰνάετες γάρ σφιν κακὰ ῥάπτομεν ἀμφιέποντες
Παντοίοισι δόλοισι· μόγις δ' ἐτέλεσσε κρονίων.
Ἔνθ' οὔτίς ποτε μῆτιν ὁμοιωθήμεναι ἄντην
Ἤθελ', ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἐνίκα δῖος ὀδυσσεὺς
Παντοίοισι δόλοισι, πατὴρ τεός· εἰ ἐτεόν γε
Κείνου ἔκγονός ἐσσι· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα·
Ἦτοι γὰρ μῦθοί γε ἐοικότες, οὐδέ κε φαίης
Ἄνδρα νεώτερον ὧδε ἐοικότα μυθήσασθαι.
Ἔνθ' ἤτοι εἵως μὲν ἐγὼ καὶ δῖος ὀδυσσεὺς
Οὔτε ποτ' εἰν ἀγορῇ * δίχ' ἐβάζομεν, οὔτ' ἐνὶ βουλῇ, γρ. δίχα βάζομεν,
Ἀλλ' ἕνα θυμὸν ἔχοντε νόῳ καὶ ἐπίφρονι βουλῇ
Φραζόμεθ' ἀργείοισιν ὅπως ὄχ' ἄριστα γένηται.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπὴν,
Βῆμεν δ' ἐν νήεσσι· θεὸς δ' ἐκέδασσεν ἀχαιούς·
Καὶ τότε δὴ ζεὺς λυγρὸν ἐνὶ φρεσὶ μήδετο νόστον
Ἀργείοις· ἐπεὶ οὔτι νοήμονες οὐδὲ δίκαιοι
Πάντες ἔσαν· τῷ σφέων πολέες κακὸν οἶτον ἐπέσπον,
Μήνιος ἐξ ὀλοῆς γλαυκώπιδος ὀβριμοπάτρης,
Ἥτ' ἔριν ἀτρείδῃσι μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκεν.
Τὼ δὲ καλεσσαμένω ἀγορὴν ἐς πάντας ἀχαιοὺς
Μὰψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐς ἠέλιον καταδύντα.
(Οἱ δ' ἦλθον οἴνῳ βεβαρηότες υἷες ἀχαιῶν)
Μῦθον μυθείσθην, τοῦ εἵνεκα λαὸν ἄγειραν.
Ἔνθ' ἤτοι μενέλαος ἀνώγει πάντας ἀχαιοὺς
Νόστου μιμνήσκεσθαι ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
Οὐδ' ἀγαμέμνονι πάμπαν ἑήνδανε· βούλετο γάρ ῥα
Λαὸν ἐρυκακέειν, * ῥέζειν θ' ἱρὰς ἑκατόμβας, γρ. ῥέξαι
Ὡς τὸν ἀθηναίης δεινὸν χόλον ἐξακέσαιτο.
Νήπιος, οὐδὲ τὸ ᾔδη ὃ οὐ πείσεσθαι ἔμελλεν.
Οὐ γάρ τ' αἶψα θεῶν τρέπεται νόος αἰὲν ἐόντων.
Ὡς τὼ μὲν χαλεποῖσιν ἀμειβομένω ἐπέεσσιν
Ἕστασαν. οἱ δ' ἀνόρουσαν ἐϋκνήμιδες ἀχαιοὶ
Ἠχῇ θεσπεσίῃ· δίχα δέ σφισιν ἥνδανε βουλή,
Νύκτα μὲν ἀέσαμεν χαλεπὰ φρεσὶν ὁρμαίνοντες
Ἀλλήλοις· (ἐπὶ γὰρ ζεὺς ἤρτυε πῆμα κακοῖο)

Ηω

Interrogaueris quæ illic passi sunt mala diui Græci:
Priusquam tædio affectus tuā ad patriam terram peruene-
Nouennio enim ipsis mala nexuimus circum (ris
Omnigenis dolis, vix tandem finem dedit Iupiter.
Ibi nullus vnquam prudentia similis esse palam
Voluit, nam valdè multùm vincebat diuus Vlysses
Omnimodis dolis pater tuus, siquidem tu verè
Illius filius es, admiratio me tenet aspicientem,
Profectò enim sermones similes, neq; tu diceres
Virum iuniorem, vsq; adeò similia loqui.
Ibi profectò vsq; quidem ego & diuus Vlysses,
Nunquā in concione diuersūm dicebamus, neq; in consilio,
Sed eundem animum habentes mente & prudenti consilio,
Consultabamus Græcis, vt quam eximiè optima fierent.
Cæterùm postquam Priami vrbē expugnauimus excelsam
Abiuimus in nauibus, deus autem dispersit Græcos.
Et tunc certè Iup. tristem in mente machinabatur reditum De Achiuorū dissidio.
Græcis, nam neq; prudentes neq; iusti (sunt
Omnes erant. ideoq; ipsorū plures malum fatū consequuti
Ira ex perniciosa Mineruæ, terribilem patrem-habentis,
Quæ contentionem Atridas inter iniecit vtrosq;
Hi verò conuocatis ad concionem omnibus Achiuis
Frustrà, sed neq; ex officio ad solem occidentem,
(Illi verò venerunt vino grauati filij Achiuorum,)
Sermones explicabant, cuius gratia populū congregârant.
Ibi tum Menelaus iubebat omnes Græcos,
Reditus memores esse super lata dorsa maris.
Neq; Agamemnoni penitus placebat, volebat sanè
Populum detinere & facere sacras Hecatombas.
Vt Palladis vehementem iram placaret
Stultus: neq; istuc nouerat, quod non persuasurus erat,
Non enim statim deorum vertitur mens sempiternorum.
Sic hi quidem asperis inter se altereantes dictis
Stabant. ipsi verò surrexerunt fortes Græci,
Clamore ingenti: bifariam ipsis placebat consilium.
Noctem quidem dormiuimus perniciosa mente cogitantes
Inuicem (insuper n. Iupiter parabat damnum maximum)

E

Ἠῶθεν δ' οἱ μὲν νέας ἕλκομεν εἰς ἅλα δῖαν,
Κτήματά τ' ἐντιθέμεσθα, βαθυζώνους τε γυναῖκας.
Ἡμίσεες δ' ἄρα λαοὶ ἐρητύοντο μένοντες
Αὖθι παρ' ἀτρεΐδῃ ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν·
Ἡμίσεες δ' ἀναβάντες ἐλαύνομεν. αἱ δὲ μάλ' ὦκα
Ἔπλεον· ἐστόρεσεν δὲ θεὸς μεγακήτεα πόντον.
Ἐς τένεδον δ' ἐλθόντες, ἐρέξαμεν ἱρὰ θεοῖσιν,
Οἴκαδε ἱέμενοι. ζεὺς δ' οὔπω μήδετο νόστον,
Σχέτλιος, ὅς ῥ' ἔριν ὦρσε κακὴν ἐπὶ δεύτερον αὖτις.
Οἱ μὲν ἀποστρέψαντες ἔβαν νέας ἀμφιελίσσας,
Ἀμφ' ὀδυσῆα ἄνακτα δαΐφρονα ποικιλομήτην,
Αὖτις ἐπ' ἀτρεΐδῃ ἀγαμέμνονι ἦρα φέροντες.
Αὐτὰρ ἐγὼ σὺν νηυσὶν ἀολλέσιν αἵ μοι ἕποντο,
Φεῦγον, ἐπεὶ γίνωσκον ὃ δὴ κακὰ μήδετο δαίμων.
Φεῦγε δὲ τυδέος υἱὸς ἀρήϊος, ὦρσε δ' ἑταίροις.
Ὀψὲ δὲ δὴ μετὰ νῶϊ κίε ξανθὸς μενέλαος,
Ἐν λέσβῳ δ' ἔκιχεν δολιχὸν πλόον ὁρμαίνοντας,
Ἢ καθύπερθε χίοιο νεοίμεθα παιπαλοέσσης,
Νήσου ἐπὶ ψυρίης, αὐτὴν ἐπ' ἀριστέρ' ἔχοντες,
Ἢ ὑπένερθε χίοιο, παρ' ἠνεμόεντα μίμαντα.
Ἤτεομεν δὲ θεὸν φῆναι τέρας. αὐτὰρ ὅ γ' ἡμῖν
Δεῖξε, καὶ ἠνώγει πέλαγος μέσον εἰς εὔβοιαν
Τέμνειν, ὄφρα τάχιστα ὑπὲκ κακότητα φύγοιμεν.
Ὦρτο δ' ἐπὶ λιγὺς οὖρος ἀήμεναι· αἱ δὲ μάλ' ὦκα
Ἰχθυόεντα κέλευθα διέδραμον, ἐς δὲ γεραιστὸν
Ἐννύχιαι κατάγοντο. ποσειδάωνι δὲ ταύρων
Πόλλ' ἐπὶ μῆρ' ἔθεμεν, πέλαγος μέγα μετρήσαντες.
Τέτρατον ἦμαρ ἔην ὅτ' ἐν ἄργεϊ νῆας ἐΐσας
Τυδεΐδεω ἕταροι διομήδεος ἱπποδάμοιο
Ἕστασαν. αὐτὰρ ἔγωγε πύλονδ' ἔχον· οὐδέ ποτ' ἔσβη
Οὖρος, ἐπειδὴ πρῶτα θεὸς προέηκεν ἀῆναι.
Ὣς ἦλθον φίλε τέκνον ἀπευθής· οὐδέ τι οἶδα
Κείνων οἵ τ' ἐσάωθεν ἀχαιῶν οἵ τ' ἀπόλοντο.
Ὅσσα δ' ἐνὶ μεγάροισι καθήμενος ἡμετέροισι
Πεύθομαι, ἣ θέμις ἐστὶ δαήσεαι, οὐδέ σε κεύσω.
Εὖ μὲν μυρμιδόνας φάσ' ἐλθέμεν ἐγχεσιμώρους,
Οὓς ἄγ' ἀχιλλῆος μεγαθύμου φαίδιμος υἱός.

Manè autem quidem naues deduximus in mare humidũ.
Resq; imposuimus, demissas zonas habentesq; mulieres.
Dimidij autem populi retenti sunt manentes
Ibi apud Atridem Agamemnona pastorem populorum.
Dimidij. a. conscensa naue prouecti sumus, hæ. a. valde velociter
Nauigabant. strauit. a. deus monstrosum pontum
In Tenedum autem vbi venimus, fecimus sacra dijs
Domũ peruenire cupientes, Iup. a. nondũ curabat reditum
Infestus, qui contentionem cõcitauit malam secundo iterũ.
Alij. v. auersi ascenderunt naues remis vtrinq; impulsas
Qui circa Vlyssem erant regem prudentem varij consilij,
Rursus Atridæ Agamemnoni gratificantes.
Sed ego cum nauibus congregatis quæ me sequebantur
Fugi, quoniã cognoscebam quòd iã mala meditabatur deus
Fugit & Tydei filius bellicosus. excitauit & socios,
Sero autem ad nos venit flauus Menelaus,
In Lesbo. a. offendit de longa nauigatione deliberantes,
An supra Chium iremus asperam
Ad Insulam Psyriam, ipsam à sinistris habentes,
An sub Chio ad ventosum Mimanta.
Rogauimus autem deum ostendere signum, sed hic nobis
Ostendit & iussit pelagus mediam in Eubœam
Sulcare, vt quam celerrimè infortunium fugeremus.
Cœpit autem stridulus ventus spirare, hæ. a. valde velociter
Piscosas vias percurrerunt & ad Geræstum
Nocturnæ deductæ sunt. Neptuno autem taurorum
Multas coxas imposuimus, pelagus magnum emensi.
Quartus dies erat quando in Argis naues æquales
Tydidæ socij Diomedis bellicosi
Constitere, sed ego Pylum versus cursum tenui, nec vnquam
Ventus postquam primùm deus præmisit flare, desij.
Sic veni, dilecte fili, inscius, nec scio quicquam
De illis qui seruati sunt Achiuorum, quiq; perierint,
Quæcunq; autem in domibus sedens nostris
Audiui, quatenus fas est doceberis, neq; te celabo.
Benè quidem Myrmidonas dicunt iuisse hasta exercitatos,
Quos duxit Achillis magnanimi præclarus filius.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Εὖ δὲ Φιλοκτήτην ποιάντιον ἀγλαὸν υἱόν.
Πάντας δ' Ἰδομενεὺς κρήτην εἰσήγαγ' ἑταίρους
Οἳ φύγον ἐκ πολέμου, πόντος δέ οἱ οὔτιν' ἀπηύρα.
Ατρείδην δὲ καὶ αὐτοὶ ἀκούετε νόσφιν ἐόντες,
Ως τ' ἦλθ', ὥς τ' αἴγισθος ἐμήσατο λυγρὸν ὄλεθρον.
Αλλ' ἤτοι κεῖνος μὲν ἐπισμυγερῶς ἀπέτισεν,
Ως ἀγαθὸν καὶ παῖδα καταφθιμένοιο λιπέσθαι
Ανδρός· ἐπεὶ καὶ κεῖνος ἐτίσατο πατροφονῆα,
Αἴγισθον δολόμητιν, ὅς οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα.
Καὶ σὺ φίλος (μάλα γάρ σ' ὁρόω καλόν τε μέγαν τε)
Αλκιμος ἔσσ', ἵνα τίς σε καὶ ὀψιγόνων εὖ εἴπῃ.
Τὸν δ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ω νέστορ νηληϊάδη, μέγα κῦδος ἀχαιῶν,
Καὶ λίην κεῖνος μὲν ἐτίσατο, καί οἱ ἀχαιοὶ
Οἴσουσι κλέος εὐρὺ, καὶ * ἐσσομένοισιν ἀοιδήν. (γρ. ἐσσομένοισι πυθέσθαι.)
Αἲ γὰρ ἐμοὶ τοσσήνδε θεοὶ δύναμιν παραθεῖεν
Τίσασθαι μνηστῆρας ὑπερβασίης ἀλεγεινῆς,
Οἵ τέ μοι ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόωνται.
Αλλ' οὔ μοι τοιοῦτον ἐπέκλωσαν θεοὶ ὄλβον
Πατρί τ' ἐμῷ καὶ ἐμοί· νῦν δὲ χρὴ τετλάμεν ἔμπης.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γερήνιος ἱππότα νέστωρ,
Ω φίλ', ἐπειδὴ ταῦτά μ' ἀνέμνησας καὶ * ἔειπες, (γρ. ἔειπας)
Φασὶ μνηστῆρας μητέρος εἵνεκα πολλοὺς
Εν μεγάροις ἀέκητι σέθεν κακὰ μηχανάασθαι.
Εἰπέ μοι ἠὲ ἑκὼν ὑποδάμνασαι, ἤ σέ γε λαοὶ
Εχθαίρουσ' ἀνὰ δῆμον, ἐπισπόμενοι θεοῦ ὀμφῇ.
Τίς δ' οἶδ' εἴ κέ ποτέ σφι βίας ἀποτίσεται ἐλθὼν
Η ὅ γε μοῦνος ἐὼν, ἢ καὶ σύμπαντες ἀχαιοί;
Εἰ γάρ σ' ὣς ἐθέλοι φιλέειν γλαυκῶπις ἀθήνη
Ως τότ' ὀδυσσῆος περικήδετο κυδαλίμοιο
Δήμῳ ἔνι τρώων, ὅθι πάσχομεν ἄλγε' ἀχαιοί.
Οὐ γάρ πω ἴδον ὧδε θεοὺς ἀναφανδὰ φιλεῦντας
Ως κείνῳ ἀναφανδὰ παρίστατο παλλὰς ἀθήνη.
Εἴ σ' οὕτως γ' ἐθέλοι φιλέειν, κήδοιτό τε θυμῷ,
Τῷ κέν τις κείνων γε καὶ ἐκλελάθοιτο γάμοιο.
Τὸν δ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ω γέρον, οὔπω τοῦτο ἔπος τελέεσθαι ὀΐω.

Μ

Benè autem Philoctetem Pœantis illustrem filium,
Omnes autem Idomeneus in Cretam duxit socios
Qui fugerunt ex bello: pontus autem ipsi nullum abstulit.
Atridem autem & ipsi auditis, quanquam procul sitis,
Et quò venit, & quo AEgisthus molitus est tristem mortem
Sed ille quidem etiam miserabiliter persoluit,
Quàm bonum, & filium interempti relictum esse
Viri, quoniam & ille vltus est patricidam
AEgisthum dolosum, qui eius patrem inclytum interfecit,
Et tu amice (valdè enim te video bonumq́; magnumq́;)
Fortis sis, vt aliquis tibi, & posterorum benè dicat.
Hunc rursus Telemachus prudens cōtra alloquutus est: Telemachus Nestorem alloquitur.
O Nestor Neleiade magna gloria Græcorum,
Et iure ille quidem vltus est, & ei Græci
Deferent gloriam latam, & posteris præconium.
Vtinam enim mihi tantam dij vim dedissent
Vlcisci procos iniuria molestæ causa,
Qui me contumelia afficientes nefanda moliuntur.
Sed neutiquam mihi huiusmodi destinarunt dij honorem
Patriq́; meo & mihi, nunc a. opus est pati nihilo secius.
Hunc a. mutuis excepit verbis Geren. eques Nestor: Nestor Telemacho loquitur.
O amice quandoquidem de his admones & loquutus es,
Ferunt procos tuam matrem propter multos
Domi te inuito mala machinari.
Dic mihi, an lubens victus es, an te ciues
Odio habeant publicè sequentes dei oraculum,
Quis nouit an aliquando eos ipsorum violentiam puniet,
Siue ille solus siue vniuersi Græci.
Si enim te sic vellet amare cæsia Minerua, (gloriosi
Quemadmodum Vlyssis quondam supra modū curā habuit
Populo in Troianorum, vbi passi sumus dolores Græci.
Non .n. vnquam vidi vsq; adeo deos manifestè amantes,
Quemadmodum illi manifestè astitit Pallas Minerua.
Si te adeò vellet amare, curaretq́; in animo,
Sanè quispiam illorum vtiq; obliuisceretur nuptiarum.
Hunc rursus Telemachus prudens cōtra alloquutus est:
O senex nunquam hanc rem perfectam iri existimo.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

γρ. οὐδ'
Λίην γὰρ μέγα εἶπες· ἄγη μ' ἔχει· *οὐκ ἂν ἔμοιγε
Ἐλπομένῳ τὰ γένοιτ', οὐδ' εἰ θεοὶ ὣς ἐθέλοιεν.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Τηλέμαχε, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
Ῥεῖα θεός γ' ἐθέλων καὶ τηλόθεν ἄνδρα σαώσαι.
Βουλοίμην δ' ἂν ἔγωγε καὶ ἄλγεα πολλὰ μογήσας,
Οἴκαδέ τ' ἐλθέμεναι καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι,
Ἢ ἐλθὼν ἀπολέσθαι ἐφέστιος, ὡς Ἀγαμέμνων
Ὤλεθ' ὑπ' Αἰγίσθοιο δόλῳ καὶ ἧς ἀλόχοιο.
Ἀλλ' ἤτοι θάνατον μὲν ὁμοίιον οὐδὲ θεοί περ
Καὶ φίλῳ ἀνδρὶ δύνανται ἀλαλκέμεν, ὁππότε κεν δὴ
Μοῖρ' ὀλοὴ καθέλῃσι τανηλεγέος θανάτοιο.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Μέντορ, μηκέτι ταῦτα λεγοίμεθα, κηδόμενοί περ.
Κείνῳ δ' οὐκέτι νόστος ἐτήτυμος, ἀλλά οἱ ἤδη
Φράσσαντ' ἀθάνατοι θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν.
Νῦν δ' ἐθέλω ἔπος ἄλλο μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι
Νέστορ', ἐπεὶ περίοιδε δίκας ἠδὲ φρόνιν ἄλλων.
Τρὶς γὰρ δή μιν φασὶν ἀνάξασθαι γένε' ἀνδρῶν·
Ὥστε μοι ἀθανάτοις ἰνδάλλεται εἰσοράασθαι.
Ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, σὺ δ' ἀληθὲς ἔνισπε,
Πῶς ἔθαν' Ἀτρείδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων;
Ποῦ Μενέλαος ἔην; τίνα δ' αὐτῷ μήσατ' ὄλεθρον
Αἴγισθος δολόμητις; ἐπεὶ κτάνε πολλὸν ἀρείω.
Ἢ οὐκ Ἄργεος ἦεν Ἀχαιϊκοῦ, ἀλλά πῃ ἄλλῃ
Πλάζετ' ἐπ' ἀνθρώποις, ὁ δὲ θαρσήσας κατέπεφνε;
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
Τοιγὰρ ἐγώ τοι τέκνον ἀληθέα πάντ' ἀγορεύσω.
Ἤτοι μὲν τάδε κ' αὐτὸς ὀΐεαι ὥς κεν ἐτύχθη·
Εἰ ζώοντ' Αἴγισθον ἐνὶ μεγάροισιν ἔτετμεν
Ἀτρείδης Τροίηθεν ἰὼν ξανθὸς Μενέλαος,
Τῷ κέ οἱ οὐδὲ θανόντι χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν,
Ἀλλ' ἄρα τόν γε κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατέδαψαν
γρ. ἄργεος Κείμενον ἐν πεδίῳ ἑκὰς *ἄστεος. οὐδέ κε τίς μιν
Κλαῦσεν Ἀχαιϊάδων. μάλα γὰρ μέγα μήσατο ἔργον.
Ἡμεῖς μὲν γὰρ κεῖθι πολέας τελέοντες ἀέθλους
Ἥμεθ'· ὁ δ' εὔκηλος μυχῷ Ἄργεος ἱπποβότοιο
Πο

Supra modũ enim magna dixisti, stupor me tenet, nõ vtiq; (mihi
Speranti ea contingerent, neq; si dij sic vellent.
Hunc rursus alloquebatur dea cæsia Minerua.
Telemache, quod tibi dictum effugit septum dentium?
Facile Deus sanè potest ex longinquo virum seruare: Volente Deo nihil est difficile.
Mallem vero ego etiam dolores multos passus
Domum redire, & reditus diem videre,
Potius quam veniens perire incola, veluti Agamemnon
Perijt ab Aegistho fraude & sua vxore.
Verum enimuero mortem omnibus communẽ, neq; dij ipsi
Etiam ab amato viro poterunt arcere, quandocunq; tandẽ
Fatum perniciosum corripuerit aspera mortis.
Hunc rursus Telemachus prudens contra alloquutus est:
Mentor, ne amplius hæc disseramus tristes quamuis,
Illi vero non amplius reditus verus, sed ei iam
Destinarunt immortales mortem & fatum nigrum.
Nunc vero volo dictum aliud inquirere & interrogare
Nestorẽ, quoniã supra modũ nouit iura et ingenia aliorum.
Ter n. ipsum dicunt imperasse sæculis virorum,
Atq; mihi immortalibus æquiparatur aspectu.
O Nestor Neleiade, tu vero verum dic,
Quomodo mortuus est Atrides latè imperans Agamemnon,
Vbi Menelaus erat, quam illi machinatus est mortem
AEgisthus dolosus? quoniam occidit se multò præstantiorẽ.
Annon in Argo erat Achaico, an alicubi alibi
Errabat apud homines, ille. v. sumpto animo interfecit?
Huic respondit deinde Gerenius eques Nestor:
Profectò ego tibi fili vera omnia dicam,
Enimuero quidẽ hoc ipse suspicaris quemadmodũ accidit,
Si viuentem AEgisthum in ædibus inuenisset AEgisthi adulterium.
Atrides à Troia profectus flauus Menelaus,
Sanè ei neq; mortuo fusilem terram infudisset,
Sed certè canesq; & aues comedissent
Iacentem in campo procul ab Argis, neq; vlla ipsum
Deplorasset Achiuarum. valde. n. ingens admisit facinus.
Nos quidem illic multa obeuntes certamina,
Assidebamus, ille desidiosus in secessu Argi equos-pascentis

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Πόλλ' ἀγαμεμνονέην ἄλοχον θέλγεσκ' ἐπέεσσιν,
Ἡ δ' ἤτοι τοπρὶν μὲν ἀναίνετο ἔργον ἀεικὲς
Δῖα κλυταιμνήστρη (φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῇσι·
Πὰρ γὰρ ἔην καὶ ἀοιδὸς ἀνὴρ ᾧ πόλλ' ἐπέτελλεν
Ἀτρείδης τροίηνδε κιὼν, εἴρυσθ' ἄκοιτιν)
Ἀλλ' ὅτε δή μιν μοῖρα θεῶν ἐπέδησε δαμῆναι,
Δὴ τότε τὸν μὲν ἀοιδὸν ἄγων ἐς νῆσον ἐρήμην,
Κάλλιπεν οἰωνοῖσιν ἕλωρ καὶ κύρμα γενέσθαι·
Τὴν δ' ἐθέλων ἐθέλουσαν ἀνήγαγεν ὅνδε δόμονδε.
Πολλὰ δὲ μηρί' ἔκηε θεῶν ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς.
Πολλὰ δ' ἀγάλματ' ἀνῆψεν, ὑφάσματά τε, χρυσόν τε.
Ἐκτελέσας μέγα ἔργον, ὃ οὔποτε ἔλπετο θυμῷ.
Ἡμεῖς μὲν γὰρ ἅμα πλέομεν τροίηθεν ἰόντες
Ἀτρείδης καὶ ἐγὼ, φίλα εἰδότες ἀλλήλοισιν·
Ἀλλ' ὅτε σούνιον ἱρὸν ἀφικόμεθ' ἄκρον ἀθηνῶν,
Ἔνθα κυβερνήτην μενελάου φοῖβος ἀπόλλων
Οἷς ἀγανοῖσι βέλεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνε,
Πηδάλιον μετὰ χερσὶ θεούσης νηὸς ἔχοντα,
Φρόντιν ὀνητορίδην, ὃς ἐκαίνυτο φῦλ' ἀνθρώπων
γρ. σπέρχωσι Νῆα κυβερνῆσαι, ὁπότε * σπέρχοιεν ἄελλαι.
Ὣς ὁ μὲν ἔνθα κατέσχετ', ἐπειγόμενός περ ὁδοῖο,
Ὄφρ' ἕταρον θάπτοι, καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερίσειεν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κεῖνος ἰὼν ἐπὶ οἴνοπα πόντον
Ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι, μαλειάων ὄρος αἰπὺ
Ἶξε θέων, τότε δὴ στυγερὴν ὁδὸν εὐρύοπα Ζεὺς
γρ. λιγέων αὐτ. Ἐφράσατο, * λιγέων δ' ἀνέμων ἐπ' ἀϋτμένα * χεῦε,
π' αὐτ. Κύματά τε * τροφόεντα, πελώρια, ἶσα ὄρεσσιν.
γρ. χεύας. Ἔνθα διατμήξας, τὰς μὲν κρήτῃ ἐπέλασσεν,
γρ. τροφέοντα, Ἧχι κύδωνες ἔναιον, ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα.
Ἔστι δέ τις λισσὴ αἰπεῖά τε εἰς ἅλα πέτρη
Ἐσχατιῇ γόρτυνος, ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ,
γρ. ὠθεῖ Ἔνθα νότος μέγα κῦμα * ποτὶ σκαιὸν ῥίον ὠθεῖ
Ἐς φαιστόν· μικρὸς δὲ λίθος μέγα κῦμ' ἀποέργει.
Αἱ μὲν ἄρ' ἔνθ' ἦλθον, σπουδῇ δ' ἤλυξαν ὄλεθρον
Ἄνδρες, ἀτὰρ νῆάς γε ποτὶ σπιλάδεσσιν ἔαξαν
Κύματ'· ἀτὰρ τὰς πέντε νέας κυανοπρωρείους
Αἰγύπτῳ ἐπέλασσε φέρων ἄνεμός τε καὶ ὕδωρ.

Ὡς

Multùm Agamemnoniam vxorem demulsit verbis. Agamẽnonis exitum narrat Nestor.
Ipsa quidem anteà certè abnuebat facinus indignum
Diua Clytemnestra (mente enim vtebatur bona:
Etenim aderat cantor vir, cui plurimùm mandarat
Atrides ad Troiam profectus seruare vxorem)
Sed cum iam ipsum fatum deorum irretiuit ad hoc vt *do-*
Iã tũ ipsum poetam ducens ad insulã desertã, (maretur,
Dereliquit auibus laceratio & rapina fieri.
Ipsam verò volens volentem duxit suam domum.
Multa verò fœmora adolebat deorum super sacra altaria.
Multa simulachra suspendit, vestemq; aurumq;,
Quòd perfecisset magnũ negocium quod nunq̃ sperasset in a-
Nos quidem simul nauigabamus a Troia profecti (nimo.
Atrides & ego, amica cognoscentes inuicem.
Sed cum ad Sunium sacrum peruenimus promont. Athen.
Illic gubernatorem Menelai augur Appollo Phrontis naucleri obitus.
Suis suauibus telis superueniens occidit,
Clauum in manibus currentis nauis gestantem,
Phrontin Onetoridem, qui vincebat nationes hominum
In naue gubernando, quoties ingruebat procella,
Sic ille quidem illic detentus est festinabundus licet ad iter
Vt socium sepeliret, & parentalia parentaret.
Sed quando certè ille vadens in obscurum pontum
In nauibus cauis Malearum montem excelsum,
Peruenit currendo, tum certè inuisum iter lata voce. Iup.
Edixit stridulorum ventorum flatum effudit,
Fluctusq; nutritos ingentes, æquales montibus,
Illic partitus, partem quidem Cretæ admouit,
Vbi Cydones habitant Iardani circa fluenta
Est autem quædam leuis præruptaq; in mare petra,
Ad fines Gortynis in obscuro ponto.
Huc Auster ingentem fluctũ ad sinistrũ promontoriũ pellit
Ad Phæstum: paruulus aũt lapis ingentem fluctũ impedit.
Illi quidem huc venerunt. Vix autem effugerunt mortem
Viri: cæterùm naues sanè ad saxa fregerunt
Fluctus: cæterùm quinq; naues ceruleis proris
Ægypto admouit ferens ventusq; & aqua.

E 4

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Ὣς ὁ μὲν ἔνθα πολὺν βίοτον καὶ χρυσὸν ἀγείρων,
γρ. νηυσὶ κατ' Ἠλᾶτο ξὺν * νηισὶν ἐπ' ἀλλοθρόοις ἀνθρώποις.
Τόφρα δὲ ταῦτ' αἴγισθος ἐμήσατο οἴκοθι λυγρά,
Κτείνας ἀτρείδην· δέδμητο δὲ λαὸς ὑπ' αὐτῷ.
Ἑπτάετες δ' ἤνασσε πολυχρύσοιο μυκήνης.
Τῷ δέ οἱ ὀγδοάτῳ κακὸν ἤλυθε δῖος ὀρέστης
γρ. Αἶψ' ἀπ' Ἂψ ἀπ' ἀθηνάων, κατὰ δ' ἔκτανε πατροφονῆα
Αἴγισθον δολόμητιν, ὅς οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα.
Ἤτοι ὃς τὸν κτείνας δαίνυ τάφον ἀργείοισιν
Μητρός τε στυγερῆς καὶ ἀνάλκιδος αἰγίσθοιο.
Αὐτῆμαρ δέ οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς μενέλαος,
Πολλὰ κτήματ' ἄγων, ὅσα οἱ νέες ἄχθος ἄειραν.
Καὶ σὺ φίλος μὴ δηθὰ δόμων ἄπο τῆλ' ἀλάλησο,
Κτήματά τε προλιπὼν, ἄνδρας τ' ἐν σοῖσι δόμοισι
Οὕτω ὑπερφιάλοις, μή τοι κατὰ πάντα φάγωσι
Κτήματα δασσάμενοι, σὺ δὲ τηΰσιην ὁδὸν ἔλθῃς.
Ἀλλ' ἐς μὲν μενέλαον ἐγὼ κέλομαι καὶ ἄνωγα
Ἐλθεῖν. κεῖνος γὰρ νέον ἄλλοθεν εἰλήλουθεν
Ἐκ τῶν ἀνθρώπων, ὅθεν οὐκ ἔλποιτό γε θυμῷ
Ἐλθέμεν, ὅντινα πρῶτον ἀποσφήλωσιν ἄελλαι
Ἐς πέλαγος μέγα τοῖον, ὅθεν τέ περ οὐδ' οἰωνοὶ
Αὐτόετες οἰχνεῦσιν, ἐπεὶ μέγα τε δεινόν τε.
Ἀλλ' ἴθι νῦν σὺν νηΐ τε σῇ καὶ σοῖς ἑτάροισιν.
Εἰ δ' ἐθέλεις πεζὸς, πάρα τοι δίφρος τε καὶ ἵπποι,
Πὰρ δέ τοι υἷες ἐμοὶ, οἵ τοι πομπῆες ἔσονται
Ἐς λακεδαίμονα δῖαν, ὅθι ξανθὸς μενέλαος.
Λίσσεσθαι δέ μιν αὐτὸν ἵνα νημερτὲς ἐνίσπῃ.
Ψεῦδος δ' οὐκ ἐρέει· μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐστίν.
Ὣς ἔφατ'. ἠέλιος δ' ἄρ' ἔδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη,
Ὦ γέρον, ἤτοι ταῦτα κατὰ μοῖραν κατέλεξας.
Ἀλλ' ἄγε τάμνετε μὲν γλώσσας, κεράασθε δὲ οἶνον,
Ὄφρα ποσειδάωνι καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι
Σπείσαντες, κοίτοιο μεδώμεθα· τοῖο γὰρ ὥρη.
Ἤδη γὰρ φάος οἴχεθ' ὑπὸ ζόφον· οὐδὲ ἔοικε
Δηθὰ θεῶν ἐν δαιτὶ θαασσέμεν, ἀλλὰ νέεσθαι.
Ἦ ῥα διὸς θυγάτηρ, τοὶ δ' ἔκλυον αὐδησάσης.

Τοῖσ

Sic ille quidem illic plurimum victũ et aurum congregans,
Errabat cum nauibus ad alterius linguæ homines.
Intereà verò illa AEgisthus molitus est domi tristitia,
Occidens Atridem, subactus est autem populus sub illo. Agamẽnonis interitus.
Septennio verò imperauit diuitibus Mycenis.
Ei verò ipsi octauo in perniciem venit diuus Orestes
Rursus ab Athenis: occidit autem patris interfectorem Orestes patrẽ vlciscitur.
AEgisthum dolosum, qui illi patrem inclytum interfecerat.
Sanè hic cùm hunc occidit, dedit cœnã sepulchralẽ Argiuis
Matrisq; inuisæ & imbecillis AEgisthi.
In ipsa verò die superuenit bello bonus Menelaus
Plurima dona ducens, quanta illa nauis pondere portabat.
At tu amice ne diutius à domo longè aberres,
Bonisq; relictis virisq; in tuis ædibus
Sic superbis, ne tibi omnia absumant
Facultatibus diuisis, tu verò vanum iter feceris.
Sed ad Menelaum quidem ego adhortor & iubeo
Proficisci, ille enim nuper alicunde venit
Ex alienis hominibus, vnde non speraret in animo
Redire, quemq; primùm abegerant procellæ
In Pelagus tam magnum, vnde vtiq; nec aues
Intra annum venire possunt, quoniam ingẽns horrendũq;
Sed vade nunc cum naue tua & tuis socijs.
Si verò velis pedes ire aderit currusq; & equi.
Aderunt tibi etiam filij mei qui tibi duces erunt
Ad Lacedæmonem diuinam, vbi flauus Menelaus.
Precare autem eum ipsum vt vera dicat.
Mendacium autem non dicet: valdè enim prudens est.
Sic ait: sol. a. quidem descendit & tenebræ aduenerunt.
His verò & dixit dea cæsia Minerua:
O senex profectò hæc ex officio dixisti, Minerua Nestorẽ alloquitur
Sed agite diuidite quidem linguas, miscete vinum,
Vt Neptuno & alijs immortalibus
Vbi libauerimus, lectum curemus: eius enim hora adest.
Iam enim lumen iuit sub occasum, neq; decet
Diu deorum in epulo sedere, sed redire.
Dixit sanè Iouis filia, hi verò audiuerunt loquutam.

His

Τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
Κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο·
Νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσι.
Γλώσσας δ' ἐν πυρὶ βάλλον, ἀνιστάμενοι δ' ἐπέλειβον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ' ἔπιόν θ' ὅσον ἤθελε θυμὸς,
Δὴ τότ' Ἀθηναίη καὶ Τηλέμαχος θεοειδὴς
Ἄμφω ἱέσθην κοίλην ἐπὶ νῆα νέεσθαι.
Νέστωρ δ' αὖ κατέρυκε καθαπτόμενος ἐπέεσσι·
Ζεὺς τό γ' ἀλεξήσειε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
Ὡς ὑμεῖς παρ' ἐμεῖο θοὴν ἐπὶ νῆα κίοιτε,
Ὥς τέ τευ ἢ παρὰ πάμπαν ἀνείμονος ἠὲ πενιχροῦ,
Ὧ οὔτε χλαῖναι καὶ ῥήγεα πόλλ' ἐνὶ οἴκῳ,
Οὔτ' αὐτῷ μαλακῶς, οὔτε ξείνοισιν ἐνεύδειν.
Αὐτὰρ ἐμοὶ πάρα μὲν χλαῖναι καὶ ῥήγεα καλά.
Οὔ θην δὴ τοῦδ' ἀνδρὸς Ὀδυσσῆος φίλος υἱὸς
Νηὸς ἐπ' ἰκριόφιν καταλέξεται, ὄφρ' ἂν ἔγωγε
Ζώω, ἔπειτα δὲ παῖδες ἐνὶ μεγάροισι λίπωνται,
Ξείνους ξεινίζειν, ὅστις κ' ἐμὰ δώμαθ' ἵκηται.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Εὖ δὴ ταῦτά γ' ἔφησθα γέρον φίλε· σοὶ δὲ ἔοικε
Τηλέμαχον πείθεσθαι, ἐπεὶ πολὺ κάλλιον οὕτω.
Ἀλλ' οὗτος μὲν νῦν σοὶ ἅμ' ἕψεται, ὄφρα κεν εὕδῃ
Σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· ἐγὼ δ' ἐπὶ νῆα μέλαιναν
Εἶμ' ἵνα θαρσύνω θ' ἑτάρους, εἴπω τε ἕκαστα.
Οἶος γὰρ μετὰ τοῖσι γεραίτερος εὔχομαι εἶναι,
Οἱ δ' ἄλλοι φιλότητι νεώτεροι ἄνδρες ἕπονται
Πάντες ὁμηλικίη μεγαθύμου Τηλεμάχοιο·
Ἔνθα κε λεξαίμην κοίλῃ παρὰ νηῒ μελαίνῃ
Νῦν· ἀτὰρ ἠῶθεν μετὰ Καύκωνας μεγαθύμους
Εἶμ', ἔνθα χρεῖός μοι ὀφέλλεται, οὔτι νέον γε
Οὐδ' ὀλίγον. σὺ δὲ τοῦτον (ἐπεὶ τεὸν ἵκετο δῶμα)
Πέμψον σὺν δίφρῳ τε καὶ υἱέϊ· δὸς δέ οἱ ἵππους
Οἵ τοι ἐλαφρότατοι θείειν, καὶ κάρτος ἄριστοι.
Ὣς ἄρα φωνήσασ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Φήνῃ εἰδομένη. θάμβος δ' ἕλε πάντας ἰδόντας·
Θαύμαζεν δ' ὁ γεραιὸς ὅπως ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν.
Τηλεμάχου δ' ἕλε χεῖρα, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν,
Ὦ φίλος,

His quidem precones aquam manibus infuderunt,
Iuuenes autem crateres coronarunt vino,
Diuiserunt autem omnibus, initium sumentes à poculis,
Linguas autem in ignem coniecerunt surgentesq; libarũt.
Caterùm postq̃ libarunt biberuntq; quantum desiderabat
Tum certè Pallas & Telemachus deo-similis (animus,
Ambo desiderabant cauam ad nauem redire.
Nestor autem statim detinuit incessens verbis,
Iupiter hoc prohibeat & immortales dij alij,
Vt vos à me celerem ad nauem eatis,
Tanquã ab aliquo vel prorsus veste careti aut pauperculo,
Cui neq; vestes & opertimenta multa domi,
Vt neq; ipsi molliter neq; hospitibus dormiendi copia sit.
Caterùm mihi adsunt vestes & opertimenta pulchra.
Nunquam certè huius viri Vlyssis charus filius
Nauibus in tabulatis pernoctauerit donec ego
Vixero, donec liberi in regia linquentur
Qui hospites suscipiant, quicunq; ad domũ meã perueniet.
Hunc rursus alloquuta est dea casia Minerua:
Bene sanè hac dixisti senex amice: te vero decet
Telemachum persuadere, quoniam longè melius sic.
Sed ille quidem nunc te sequatur vt dormiat
Domi tua, ego autem ad nauem nigram
Vado, vt confirmem socios, pracipiamq; singula.
Solus enim inter illos senior glorior esse.
Alij verò ob amicitiam iuniores viri sequuti sunt
Omnes aquales atate magnanimi Telemachi.
Illic dormiam caua in naui nigra
Nunc: sed mane ad caupones magnanimos
Vado, vbi nomen mihi debetur, neq; adeò nouum,
Neq; paruũ: tu v. hunc (quandoquidẽ tuã peruenit domũ)
Mitte cum curru & filio: da autem illi equos,
Qui tibi celerrimi currendo, & robore fortissimi.
Sic certè loquuta abijt casijs-oculis Minerua. Disparet Minerua.
Aquila similis, stupor autem inuasit omnes videntes.
Admiratus etiam est senex postquam vidit oculis.
Telemachi vero prahendit manum, verbum, dixit et loq. est:
O amice,

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Ὦ φίλος, οὔ σε ἔολπα κακὸν καὶ ἄναλκιν ἔσεσθαι,
Εἰ δή τοι νέῳ ὧδε θεοὶ πομπῆες ἕπονται.
Οὐ μὲν γάρ τις ὅδ' ἄλλος ὀλύμπια δώματ' ἐχόντων
κυδίστη Ἀλλὰ Διὸς θυγάτηρ * ἀγελείη τριτογένεια,
Ἥτοι καὶ πατέρ' ἐσθλὸν ἐν ἀργείοισιν ἐτίμα.
Ἀλλὰ ἄνασσ' ἵληθι, δίδωθι δέ μοι κλέος ἐσθλὸν,
Αὐτῷ καὶ παίδεσσι καὶ αἰδοίῃ παρακοίτι,
Σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ῥέξω βοῦν ἦνιν, εὐρυμέτωπον,
Ἀδμήτην, ἣν οὔπω ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνήρ.
Τήν τοι ἐγὼ ῥέξω, χρυσὸν κέρασι περιχεύας.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος. τοῦ δ' ἔκλυε παλλὰς ἀθήνη.
Τοῖσιν δ' ἡγεμόνευε γερήνιος ἱππότα νέστωρ,
Υἱάσι καὶ γαμβροῖσιν ἑὰ πρὸς δώματα καλά.
Ἀλλ' ὅτε δώμαθ' ἵκοντο ἀγακλυτὰ τοῖο ἄνακτος,
Ἑξείης ἕζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε.
Τοῖς δ' ὁ γέρων ἐλθοῦσιν ἀνὰ κρητῆρα κέρασσεν
Οἴνου ἡδυπότοιο, τὸν ἑνδεκάτῳ ἐνιαυτῷ
Ὤϊξε ταμίη, καὶ ἀπὸ κρήδεμνον ἔλυσε.
Τοῦ ὁ γέρων κρητῆρα κεράσσατο· πολλὰ δ' ἀθήνῃ
Εὔχετ' ἀποσπένδων, κούρῃ Διὸς αἰγιόχοιο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ' ἔπιόν θ' ὅσον ἤθελε θυμὸς,
Οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἶκόνδε ἕκαστος,
Τὸν δ' αὐτοῦ κοίμησε γερήνιος ἱππότα νέστωρ
Τηλέμαχον φίλον υἱὸν ὀδυσσῆος θείοιο,
Τρητοῖς ἐν λεχέεσσιν, ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ·
Πὰρ δ' ἄρ' ἐϋμμελίην πεισίστρατον ὄρχαμον ἀνδρῶν,
Ὅς οἱ ἔτ' ἠΐθεος παίδων ἦν ἐν μεγάροισιν·
Αὐτὸς δ' αὖτε καθεῦδε μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο,
Τῷ δ' ἄλοχος δέσποινα λέχος πόρσυνε καὶ εὐνήν.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Ὤρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῆφι γερήνιος ἱππότα νέστωρ.
Ἐκ δ' ἐλθὼν, κατ' ἄρ' ἕζετ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισιν,
Οἵ οἱ ἔσαν προπάροιθε θυράων ὑψηλάων,
Λευκοὶ, ἀποστίλβοντες ἀλείφατος· οἷς ἔπι μὲν πρὶν
Νηλεὺς ἵζεσκεν, θεόφιν μήστωρ ἀτάλαντος.
Ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη κηρὶ δαμεὶς ἄϊδόσδε βεβήκει,
Νέστωρ αὖ τότ' ἔφιζε γερήνιος, οὖρος ἀχαιῶν,

Σκῆπτρον

O amice, neq; te spero ignauum & imbellem fore, — Nestor Telemacho loquitur.
Siquidem te iuuenem, sic dij ductores te sequuntur.
Non enim quisquam alius celestes domos habitantium
Sed Iouis filia prædatrix Pallas,
Quæ tibi & patrem bonum inter Græcos honorabat,
Quare regina propitia sis, da autem mihi gloriam bonam,
Mihi ipsi & filijs & venerandæ vxori,
Tibi autem sacrificabo bouem legitimam lata-fronte
Indomitam, quam nullus sub iugum duxit vir.
Hanc tibi ego sacrificabo, aurum cornibus circumfundens.
Sic ait supplicans, hunc audiuit Pallas Minerua.
Illis autem dux erat Gerenius eques Nestor,
Filijs & generis suam ad domum pulchram.
Sed postquam ad domum venerunt inclytam regis,
Ordine sedebant per sediliaq; thronosq;.
His verò senex venientibus craterem miscuit
Vini dulcis, quod vndecimo anno
Aperuit ancilla & operculum remouit.
Huius senex craterem miscuit, plurimùm verò Palladi
Supplicauit, libans filiæ Iouis AEgida habentis.
Cæterùm postquam libarunt biberuntq; quantū voluit animus,
Hi quidem dormiturientes abierunt ad domum singuli. — Itur cubitum
Hunc verò illic dormire-curauit Gerenius eques Nestor
Telemachum charum filium Vlyssis diuini,
Tessellatis in lectis sub porticu sonanti,
Iuxta eum verò bellicosum Pisistratum ducem virorum,
Qui ei adhuc cælebs filiorum erat in regia,
Ipse verò reuersus dormiuit in secessu domus excelsæ.
Huic verò hera lectum præparauerat & cubile.
Quando.a. manè-genita apparuit roseis digitis aurora
Surrexit quidem ex lecto Gerenius eques Nestor:
Egressus autem sedit super politos lapides,
Qui illi erant ante fores excelsas
Albi, resplendentes vnguenti instar *quibus quidem antea*
Neleus sedebat dijs consiliarius æquiparandus.
At ille quidem iam fato domitus ad inferos descendit.
Nestor autem tum insidebat Gerenius custos Græcorum,

Sceptrum

Σκῆπτρον ἔχων. περὶ δ' υἷες ἀολλέες ἠγερέθοντο,
Ἐκ θαλάμων ἐλθόντες, ἐχέφρον τε, στράτιός τε,
Περσεύς τ', ἄρητός τε, καὶ ἀντίθεος θρασυμήδης.
Τοῖσι δ' ἔπειθ' ἕκτος πεισίστρατος ἤλυθεν ἥρως·
Πὰρ δ' ἄρα τηλέμαχον θεοείκελον εἷσαν * ἄγοντες.
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε γερήνιος ἱππότα νέστωρ,
Καρπαλίμως μοι τέκνα φίλα κρηήνατ' ἐέλδωρ,
Ὄφρ' ἤτοι πρώτιστα θεῶν ἱλάσσομ' ἀθήνην
Ἥ μοι ἐναργὴς ἦλθε θεοῦ ἐς δαῖτα θάλειαν.
Ἀλλ' ἄγ' ὁ μὲν πεδίονδ' ἐπὶ βοῦν ἴτω, ὄφρα τάχιστα
Ἔλθῃσιν, ἐλάσῃ δὲ βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ.
Εἷς δ' ἐπὶ τηλεμάχου μεγαθύμου νῆα μέλαιναν
Πάντας ἰὼν ἑτάρους ἀγέτω, λιπέτω δὲ δύ' οἴους·
Εἷς δ' αὖ χρυσοχόον λαέρκεα δεῦρο κελέσθω
Ἐλθεῖν, ὄφρα βοὸς χρυσὸν κέρασιν περιχεύῃ.
Οἱ δ' ἄλλοι μένετ' αὐτοῦ ἀολλέες, εἴπατε δ' εἴσω
Δμωῇσιν κατὰ δώματ' ἀγακλυτὰ δαῖτα πένεσθαι,
Ἕδρας τε ξύλα τ' ἀμφὶ καὶ ἀγλαὸν οἰσέμεν ὕδωρ.
Ὣς ἔφατ'. οἱ δ' ἄρα πάντες ἐποίπνυον· ἦλθε μὲν ἂρ βοῦς
Ἐκ πεδίου, ἦλθον δὲ θοῆς παρὰ νηὸς ἐίσης
Τηλεμάχου ἕταροι μεγαλήτορος· ἦλθε χαλκεὺς,
Ὅπλ' ἐν χερσὶν ἔχων χαλκήϊα, πείρατα τέχνης,
Ἄκμονά τε, σφῦραν τ' εὐποίητόν τε πυράγρην,
Οἷσίν τε χρυσὸν εἰργάζετο. ἦλθε δ' ἀθήνη
Ἱρῶν ἀντιόωσα. γέρων δ' ἱππηλάτα νέστωρ
Χρυσὸν ἔδωχ'· ὁ δ' ἔπειτα βοὸς κέρασιν περίχευεν
Ἀσκήσας, ἵν' ἄγαλμα θεὰ κεχάροιτο ἰδοῦσα.
Βοῦν δ' ἀγέτην κεράων στράτιος καὶ δῖος ἐχέφρων·
Χέρνιβα δέ σφ' ἄρητος ἐν ἀνθεμόεντι λέβητι
Ἤλυθεν ἐκ θαλάμοιο φέρων· ἑτέρῃ δ' ἔχεν οὐλὰς
Ἐν κανέῳ. πέλεκυν δὲ μενεπτόλεμος θρασυμήδης
Ὀξὺν ἔχων ἐν χειρὶ παρίστατο, βοῦν ἐπικόψων.
Περσεὺς δ' ἀμνίον εἶχε· γέρων δ' ἱππηλάτα νέστωρ
Χέρνιβά τ' οὐλοχύτας τε κατήρχετο· πολλὰ δ' ἀθήνῃ
Εὔχετ' ἀπαρχόμενος, κεφαλῆς τρίχας ἐν πυρὶ βάλλων.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' εὔξαντο, καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,
Αὐτίκα νέστορος υἱὸς ὑπέρθυμος θρασυμήδης

Ἤλασεν

[* margin:] ἄγοντες. Οἱ
ἐπεὶ οὖν ἤ-
θεν, ὁ μηγε-
ς τ' ἐγένον-
Τοῖσι δὲ μ.

Sceptrum habens, vndiq; a. filij frequentes congregabantur
Ex thalamis egreßi, Echephronq; Stratiusq;,
Perseusq;, Aretusq;, & diuinus Thrasymedes.
His verò deinceps sextus Pisistratus venit heros.
Iuxta verò Telemachum deo-similem collocarunt ducentes,
Illis verò loqui cepit Gerenius eques Nestor:
E vestigio mihi, filij chari perficite desiderium, Nestoris filij iussu patris Mineruæ sacrũ apparãt.
Vt certè primam deorum placem Palladem,
Quæ mihi palàm venit dei ad conuiuium celebre.
Sed alius quidem rus causa bouis eat, vt celerrimè
Veniat, adducat autem bouem bubulcus vir.
Vnus ad Telemachi magnanimi nauim nigram
Omnes profectos socios adducat relinquat. a. duos solos,
Vnus iterum aurificem Laërceum huc iubeat Laërceus aurarius faber.
Venire, vt bouis aurum cornibus circumfundat.
Vos verò alij manete illic sedulò, dicite autem intus
Ancillis per domum celebre conuiuium apparare,
Sediliaq;, lignaq; vndiq; & limpidam afferre aquam.
Sic ait: illi certè omnes administrabant: venit quidẽ bos
Ex agro, venerunt etiam celeri à naue æquata
Telemachi socij magnanimi: venit autem faber
Arma in manibus tenens fabrilia administra artis,
Incudemq; malleumq; benefactamq; forcipem,
Quibus scilicet aurum faciebat, venit autem Minerua:
Sacris potitura. senex autem eques Nestor
Aurum dedit: ille verò deinde bouis cornibus circumfudit
Aptans, vt simulachrum dea gauderet videns:
Bouem. a. ducebat cornibus Stratius & diuus Echephron:
Lotionem manuum ipsis Aretus in florido lebete
Venit ex thalamo ferens: altera gestabat molas
In canistro: securim autem bellicosus Thrasimedes
Acutam gestans in manu astabat, bouem cæsurus.
Perseus. a. vas sanguini recipiendo *tenebat: senex. a. eques*
Aquamq; molasq; accepit: multis. a. Mineruæ (Nestor
Supplicauit initia faciens ex capite pila in ignem iaciens.
Cæterùm postquam precati sunt, & molas porrexerunt, Bouis mactatio.
Statim Nestoris *filius generosus Thrasymedes,*

F

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Ἤλασεν ἄγχι στάς· πέλεκυς δ' ἀπέκοψε τένοντας
Αὐχενίους, λῦσεν δὲ βοὸς μένος. αἱ δ' ὀλόλυξαν
Θυγατέρες τε νυοί τε, καὶ αἰδοίη παράκοιτις
Νέστορος Εὐρυδίκη, πρέσβα Κλυμένοιο θυγατρῶν.
Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀνελόντες ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
Ἔσχον· ἀτὰρ σφάξεν Πεισίστρατος ὄρχαμος ἀνδρῶν.
Τῆς δ' ἐπεὶ ἐκ μέλαν αἷμα ῥύη, λίπε δ' ὀστέα θυμός,
Αἶψ' ἄρα μιν διέχευαν. ἄφαρ δ' ἐκ μηρία τάμνον
Πάντα κατὰ μοῖραν, κατά τε κνίσῃ ἐκάλυψαν,
Δίπτυχα ποιήσαντες. ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν,
Καῖε δ' ἐπὶ σχίζῃς ὁ γέρων, ἐπὶ δ' αἴθοπα οἶνον
Λεῖβε. νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη, καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
Μίστυλλόν τ' ἄρα τ' ἄλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
Ὤπτων δ', ἀκροπόροις ὀβελοὺς ἐν χερσὶν ἔχοντες.
Τόφρα δὲ Τηλέμαχον λοῦσεν καλὴ Πολυκάστη,
Νέστορος ὁπλοτάτη θυγάτηρ Νηληϊάδαο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ λοῦσέν τε, καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ,
Ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλεν ἠδὲ χιτῶνα,
Ἐκ ῥ' ἀσαμίνθου βῆ δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος.
Πὰρ * δ' ἄρα Νέστορ' ἰὼν κατ' ἄρ' ἕζετο ποιμένι λαῶν. — * ὅ γε
Οἱ δ' ἐπεὶ ὤπτησαν κρέ' ὑπέρτερα, καὶ ἐρύσαντο,
Δαίνυνθ' ἑζόμενοι. ἐπὶ δ' ἀνέρες ἐσθλοὶ ὄροντο
Οἶνον ἐνοινοχοεῦντες ἐνὶ χρυσέοις δεπάεσσιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.
Παῖδες ἐμοί, ἄγε Τηλεμάχῳ καλλίτριχας ἵππους
Ζεύξαθ' ὑφ' ἅρματ' ἄγοντες, ἵνα * πρήσσῃσιν ὁδοῖο. — * πρήσσωσιν
Ὣς ἔφαθ'. οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο.
Καρπαλίμως δ' ἔζευξαν ὑφ' ἅρμασιν ὠκέας ἵππους.
Ἐν δὲ γυνὴ ταμίη σῖτον καὶ οἶνον * ἔθηκεν, — * ἔχευεν,
Ὄψα τε οἷα ἔδουσι διοτρεφέες βασιλῆες.
Ἂν δ' ἄρα Τηλέμαχος περικαλλέα βήσατο δίφρον·
Πὰρ δ' ἄρα Νεστορίδης Πεισίστρατος ὄρχαμος ἀνδρῶν
Ἐς δίφρον τ' ἀνέβαινε, καὶ ἡνία λάζετο χερσί·
Μάστιξεν δ' ἐλάαν, τὼ δ' οὐκ * ἄκοντε πετέσθην — * ἀέκοντε
Ἐς πεδίον, λιπέτην δὲ Πύλου αἰπὺ πτολίεθρον.

Οἱ

Impulit propè stans: securis autem abscidit neruos
Ceruicales, soluit.a.bouis robur, ipsæ verò vlulabant
Filiæque nurusq; & pudica vxor
Nestoris Eurydice maxima-natu Clymeni è filijs. — Eurydice Nestoris vxor.
Hi quidem deinde corripientes à terra spaciosa
Tenebant: cæterùm iugulauit Pisistratus dux virorum.
Ex illa postquam niger sanguis fluxit, reliquit ossa animus,
Celeriter verò ipsam diuiserunt: statim.a.coxas exciderunt
Omnia ritè, insuper omento cooperuerunt,
Bifariam facientes: super ea verò cruda imposuerunt,
Torrebat.a.super ligna senex verò nigrũ vinũ (cuspidum:
Libauit: iuuenes verò iuxta eũ tenebant manib verua qnq;
Cæterùm postq̃ coxæ combustæ sunt, & viscera gustarunt
Minutatimq; dissecuerunt aliaq; verubus transfixerunt,
Assarunt.a.acuta verua in manibus tenentes.
Interea verò Telemachum lauit pulchra Polycaste,
Nestoris minima natu filia Nelei filij.
Porrò postquam lauit, & vnxit pingui oleo,
Circa ipsum.a.indusium pulchrum iecit atq; tunicam
E lauacro exijt corpore immortalibus similis:
Apud Nestorem verò profectus resedit pastor populorum:
Hi verò postquã assarunt carnes exteriores & detraxerunt,
Epulabantur sedentes, deinde viri fortes surgebant
Vinum infundentes in aureis poculis.
Cæterùm postquam potus & cibi desiderium amouerunt,
Inter illos sermonem cæpit Gerenius eques.
Filij mei, agite Telemacho pulchros-pilos habentes equos
Coniungite sub currum ducentes, vt conficiat iter.
Sic ait, hi certè illum statim audierunt atq; paruerunt:
Celeriter.a.iunxerunt sub currum celeres equos.
Custos verò ancilla panem & vinum infudit,
Obsoniaq; qualia edunt à Ioue-nutriti reges,
Telemachus certè perpulchrum conscendit currum: — Telemachus proficiscitur ad Menelaũ.
Iuxta eum verò Nestorides Pisistratus dux virorum
In currumq; conscendit, & habenas cepit manu:
Verberauit ad impellendum, illi verò non inuiti volabant
Ad campum, reliquerunt autem Pyli arduam vrbem.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Οἱ δὲ, πανημέριοι σεῖον ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντες.
Δύσετό τ' ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.
Ες φηρὰς δ' ἵκοντο, διοκλῆος ποτὶ δῶμα
Υἱέος ὀρτιλόχοιο, τὸν ἀλφειὸς τέκε παῖδα.
δ' ἄρα
Ενθα δὲ νύκτ' ἄεσαν· * ὁ δὲ τοῖς πὰρ ξείνια θῆκεν.
α δῶκεν
Ημος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Ιππους τ' ἐζεύγνυντ', ἀνά θ' ἅρματα ποικίλ' ἔβαινον·
Εκ δ' ἔλασαν προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου.
κοντε
Μάστιξεν δ' ἐλάαν· τὼ δ' οὐκ * ἄκοντε πετέσθην·
Ιξον δ' ἐς πεδίον πυρηφόρον. ἔνθα δ' ἔπειτα
Ηνον ὁδόν· τοῖον γὰρ ὑπέκφερον ὠκέες ἵπποι.
Δύσετό τ' ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Δ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ τῆς ὁμήρου ὀδυσσείας.

ΠΑΡΑ μενελάῳ ξενωθεὶς σὺν πεισιστράτῳ τηλέμαχος, ἀπαγγέλλει τὰ κατὰ τὴν ἰθάκην ὑπὸ τῶν μνηστήρων πραττόμενα. ἔπειτα ἐξηγεῖται αὐτῷ ὁ μενέλαος περὶ τοῦ νόστου τῶν ἑλλήνων, καὶ τῆς πρωτέως μαντείας, δι' ἧς ἔγνω τὸν ἀγαμέμνονος θάνατον, καὶ ὡς ὀδυσσεὺς παρὰ καλυψοῖ εἴη. βουλὴ δὲ γίνεται τῶν μνηστήρων περὶ τοῦ τὸν τηλέμαχον ἀνελεῖν, παραμυθεῖται δὲ ἡ ἀθηνᾶ δι' ὀνείρου τὴν πηνελόπην, ἐπὶ τῇ τοῦ παιδὸς ἀποδημίᾳ δυσχεραίνουσαν, διὰ εἰδώλου, ὁμοιωθεῖσα ἰφθίμῃ τῇ τῆς πηνελόπης ἀδελφῇ.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ ἡ Δέλτα ῥαψῳδία.

Δέλτα, μάθ' ἀμφὶ πατρὸς παρ' ἀτρείδαο λοχώμενος υἱός.

ΟΙ δ' ἷξον κοίλην λακεδαίμονα κητώεσσαν·
Πρὸς δ' ἄρα δώματ' ἔλων μενελάου κυδαλίμοιο.
Τὸν δ' εὗρον δαινύντα γάμον πολλοῖσιν ἔτῃσιν,
Υἱέος ἠδὲ θυγατρὸς ἀμύμονος, ᾧ ἐνὶ οἴκῳ.

Τὴν

Illi vero tota die quatiebant iugum utrinque tenentes:
Occidit tum sol obumbranturque omnes viæ,
Ad Pheras autem venerunt Dioclei ad domum
Filij Orthilochi, quem Alpheus genuit puerum,
Vbi per noctem quieuerunt. ille. v. illis hospitalia apposuit.
Quando. v. mane-genita apparuit roseis-digitis aurora,
Equosque iunxerunt, currusque pulchros conscenderunt:
Equè vestibulo agitarunt & e porticu resonanti:
Flagellauit autem ut irent: illi vero non inuiti volabant.
Venerunt. a. in campum frugiferum: hinc autem deinde
Perficiebant iter: huiusmodi strenuè currebãt veloces equi.
Occiditque sol, inumbranturque omnes viæ.

ODYSSEAE HOMERI, AVT IIII. compositionis argumentum.

APVD Menelaum hospitio susceptus cum Pisistrato Telemachus, nunciat ea quæ á procis in Ithaca fiebant. Deinde narrat ipsi Menelaus de reditu Græcorum, & Protei vaticinio, per quod agnouit Agamẽnonis mortem, & quo pacto Vlysses apud Calypso esset. consilium autem habetur à procis de Telemacho occidendo. Consolatur autem Pallas per somnium Penelopen de filij profectione grauiter tristatam per simulachrum, similis facta Iphthimæ Penelopes sorori.

ODYSSEAE HOMERI IIII. compositio.

Δ, discit de patre ab Atrida insidijs circundatus filius.

HI vero venerunt cauam Spartam amplam. Telemachus Spartã venit.
Ad domum autem diuerterunt Menelai gloriosi.
Hunc inuenerunt exhibentem nuptias multis sodalibus.
Filij atque filiæ inculpatæ sua in domo,

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Τὴν μὲν ἀχιλλῆος ῥηξήνορος υἱέϊ πέμπεν·
(Εν τροίῃ γὰρ πρῶτον ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν
Δωσέμεναι· τοῖσιν δὲ θεοὶ γάμον ἐξετέλειον.
Τὴν ἄρ' ὅ γ' ἔνθ' ἵπποισι καὶ ἅρμασι πέμπεν νέεσθαι
Μυρμιδόνων προτὶ ἄστυ περικλυτὸν, οἷσιν ἄνασσεν.)
Υἱέϊ δὲ σπάρτηθεν ἀλέκτορος ἤγετο κούρην,
Ος οἱ τηλύγετος κρατερὸς γένετο μεγαπένθης
Εκ δούλης· ἑλένῃ δὲ θεοὶ γόνον οὐκ ἔτ' ἔφαινον,
Επειδὴ τὸ πρῶτον ἐγείνατο παῖδ' ἐρατεινὴν
Ερμιόνην, ἣ εἶδος ἔχε χρυσῆς ἀφροδίτης.
Ως οἱ μὲν δαίνυντο καθ' ὑψερεφὲς μέγα δῶμα
Γείτονες ἠδ' ἔται μενελάου κυδαλίμοιο,
Τερπόμενοι. μετὰ δέ σφιν ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδὸς,
Φορμίζων· δοιὼ δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτοὺς
Μολπῆς ἐξάρχοντες ἐδίνευον κατὰ μέσον.
Τὼ δ' αὖτ' ἐν προθύροισι δόμων αὐτώ τε καὶ ἵππω,
Τηλέμαχός θ' ἥρως καὶ νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς
Στῆσαν· ὁ δὲ προμολὼν ἴδετο κρείων ἐτεωνεὺς,
Οτρηρὸς θεράπων μενελάου κυδαλίμοιο·
Βῆ δ' ἴμεν ἀγγελέων διὰ δώματα ποιμένι λαῶν·
Αγχοῦ δ' ἱστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ξείνω δή τινε * τώδε, διοτρεφὲς ὦ μενέλαε,
Ανδρε δύω, γενεῇ δὲ διὸς μεγάλοιο * ἔικτον·
Αλλ' εἴπ' εἰ σφῶιν καταλύσομεν ὠκέας ἵππους,
Η ἄλλον πέμπωμεν ἱκανέμεν ὅς κε φιλήσῃ.
Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς μενέλαος.
Οὐ μὲν νήπιος ἦσθα βοηθοΐδη ἐτεωνεῦ
Τὸ πρὶν, ἀτὰρ μὲν νῦν γε πάϊς ὣς νήπια βάζεις.
Η μὲν δὴ νῶϊ ξεινήϊα πολλὰ φαγόντε
Αλλων ἀνθρώπων δεῦρ' ἱκόμεθ', αἴ κέ ποθι ζεὺς
Εξοπίσω περ παύσῃ ὀϊζύος. ἀλλὰ λῦ' ἵππους
Ξείνων, ἐς δ' αὐτοὺς προτέρω ἄγε θοινηθῆναι.
Ως φάτ'· ὁ δ' ἐκ μεγάροιο διέσσυτο, κέκλετο δ' ἄλλους
Οτρηροὺς θεράποντας * ἅμ' ἕσπεσθαι ἑοῖ αὐτῷ.
Οἱ δ' ἵππους μὲν ἔλυσαν ὑπὸ ζυγοῦ ἱδρώοντας·
Καὶ τοὺς μὲν κατέδησαν ἐφ' ἱππείῃσι κάπῃσι,
Πὰρ δ' ἔβαλον ζειὰς, ἀνὰ δὲ κρῖ λευκὸν ἔμιξαν·

Αρματα

Hanc quidem Achillis bellicosi filio mittebat:
(In Troia quidem primùm spoponderat atq; annuerat
Dare, illis verò dij nuptias perficiebant:
Eam certè ipse illuc equis & curribus mittebat ire,
Myrmidonum ad vrbem inclytam, quibus imperabat.)
Filio autem ex Sparta Alectoris tradidit filiam,
Qui ei in senectute-natus erat fortis Megapenthes
E serua: Helenæ autem dij prolem non amplius dabant,
Ex quo semel genuit filiam amabilem
Hermionem quæ speciem habebat aureæ Veneris.
Sic hi quidem epulabantur per sublimẽ magnam domum,
Vicini autem & socij Menelai gloriosi
Oblectati, inter eos autem cantabat diuinus cantor,
Cytharam pulsans, duo autem saltatores inter eos
Cantum auspicantes saltabant in medium.
Porro in vestibulo ædium ipsiq; & equi,
Telemachus heros, & Nestoris inclytus filius
Steterunt, ipse verò procurrens vidit præstans Eteoneus,
Sedulus famulus Menelai gloriosi:
Iuit celeriter annuncians per domos pastoris populorum:
Prope autem stans verba alata dixit:
Hospites iam quidem à-Ioue-nutrite Menelæ:
Viri duo generatione verò Iouis magni similes sunt.
Sed dic si ipsis soluere debeamus veloces equos,
Aut ad alium mittamus ire, qui eos amet.
Hunc grauiter ingemiscens alloquutus est flauus Mene- (laus Menelaͤ adue nas hospitio suscipi iubet.
Non quidem stultus eras Boetides Eteoneu
Antea, cæterum nunc quidem puer veluti puerilia loqueris.
Profectò iam nos hospitalia multa vbi edimus
Aliorum virorum huc venimus, si alicubi Iupiter
In postremum saltem liberaret ab ærumna: sed soluite equos
Hospitum, ipsos verò deinde introduc ad epulandum.
Sic ait, ille verò ex ædibus proruit, vocabat autem alios
Fidos famulos vnà sequi seipsum.
Hi verò equos quidem soluerunt sub iugo sudantes:
Et hos quidem alligarunt ad equina præsepia,
Apponebant.q. auenas & ordeum album commiscuerunt.

F iiij

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Ἅρματα δ' ἔκλιναν πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα,
Αὐτοὺς δ' εἰσῆγον θεῖον δόμον. οἱ δὲ ἰδόντες
Θαύμαζον κατὰ δῶμα διοτρεφέος βασιλῆος.
Ὥστε γὰρ ἠελίου αἴγλη πέλεν ἠὲ σελήνης
Δῶμα καθ' ὑψερεφὲς μενελάου κυδαλίμοιο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ὁρώμενοι ὀφθαλμοῖσιν,
Ἔς ῥ' ἀσαμίνθους βάντες ἐϋξέστας λούσαντο.
Τοὺς δ' ἐπεὶ οὖν δμωαὶ λοῦσαν καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ,
Ἀμφὶ δ' ἄρα χλαίνας οὔλας βάλον ἠδὲ χιτῶνας,
Ἔς ῥα θρόνους ἕζοντο παρ' ἀτρείδην μενελάων.
Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
Καλῇ, χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
Νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
Σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
Εἴδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων·
Δαιτρὸς δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν ἀείρας
Παντοίων· παρὰ δέ σφι τίθει χρύσεια κύπελλα.
Τὼ καὶ δεικνύμενος προσέφη ξανθὸς μενέλαος,
[1] Σίτου θ' ἅπτεσθον, καὶ χαίρετον. αὐτὰρ ἔπειτα
Δείπνου [2] πασσαμένω, εἰρησόμεθ' οἵτινές ἐστον
Ἀνδρῶν. οὐ γὰρ σφῶν γε [3] γένος ἀπόλωλε τοκήων,
Ἀλλ' ἀνδρῶν γένος ἐστὲ διοτρεφέων βασιλήων,
Σκηπτούχων· ἐπεὶ οὔ κε κακοὶ τοιούς τέκοιεν.
Ὣς φάτο· καί σφιν νῶτα βοὸς παρὰ πίονα θῆκεν
Ὀπτ' ἐν χερσὶν ἑλών, τά ῥά οἱ γέρα πάρθεσαν αὐτῷ.
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Δὴ τότε τηλέμαχος προσεφώνεε νέστορος υἱόν,
Ἄγχι σχὼν κεφαλήν, ἵνα μὴ πευθοίαθ' οἱ ἄλλοι,
Φράζεο νεστορίδη τῷ ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
Χαλκοῦ τε στεροπὴν καὶ δώματα ἠχήεντα,
Χρυσοῦ τ', ἠλέκτρου τε, καὶ ἀργύρου, ἠδ' ἐλέφαντος.
Ζηνός που τοιήδε γ' ὀλυμπίου ἔνδοθεν αὐλή.
Ὅσσα τάδ' ἄσπετα πολλά· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.
Τοῦ δ' ἀγορεύοντος ξύνετο ξανθὸς μενέλαος,
Καί σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Τέκνα * φίλ', ἤτοι ζωοὶ βροτῶν οὐκ ἄν τις ἐρίζοι.

(Ἀθάνατοι

Currus verò posuerunt ad parietem pellucidum.
Ipsos .a. duxerunt in diuinam domum, hi autem videntes
Admirabantur per domum à Ioue nutriti regis.
Instar enim solis splendor erat atq; lunæ
Domum per excelsam Menelai gloriosi.
Cæterùm postquam saturati sunt videndo oculis,
Ad labra descendentes perpolita lauabant.
Hos postquam igitur ancillæ lauarunt & vnxerunt oleo
Circa verò chlænas villosas posuerant atq; tunicas,
In thronos collocarunt penè Atriden Menelaum.
Aquam ancilla in gutturnio fudit ferens,
Pulchro, aureo, super argenteo lebete,
Lauare, iuxta verò politam extendit mensam,
Cibum verò veneranda custos apposuit ferens,
Fercula multa imponens de rebus *præsentibus largiens:*
Coquus autem carnium lances proposuit sublatas
Diuersarum: ipsis autem apposuit aurea pocula.
Hos etiam data dextra alloquutus est flauus Menelaus:
Cibumq; gustate & gaudete: cæterùm deinde
Cibo saturati, interrogabimus quinam sitis
Virorum: non enim vestrorum vtiq; genus periit parentū,
Sed virorum genus estis à Ioue nutritorum regum
Sceptriferorū: quoniã neutiq; ignaui huiusmodi parere pos-
Sic ait, & ipsis terga bouis pinguia apposuit (sunt:
Assatum in manibus capiens, quæ sibi dona apposuerãt ipsi.
Hi verò ad cibos paratos appositos manus extendebant.
Cæterùm postquam potus & cibi desiderium ademerunt,
Iam tum Telemachus alloquutus est Nestoris filium,
Propè admouens caput, vt ne audirent alij,
Considera Nestoride meo gratissime animo,
AErisq; splendorem & domum sonantem,
Auroq; electroq; & argento atq; ebore.
Iouis nimirum talis est Olympij intus aula,
Quanta hæc infinita multa, admiratio capit inspicientem.
Hunc ita alloquentem intellexit flauus Menelaus
Et ipsos compellans verba alata dixit:
Filij chari haud sanè cum Ioue mortal. vllus cõtenderit:

Telemachus Pisistratum alloquitur.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І.МЕЧНИКОВА

(Ἀθάνατοι γὰρ τοῦ γε δόμοι καὶ κτήματ' ἔασιν)
Ανδρῶν δ' ἤκεν τίς μοι ἐρίσσεται, ἠὲ οὐκὶ,
Κτήμασιν. ἦ γὰρ πολλὰ παθὼν καὶ πόλλ' ἐπαληθεὶς
Ηγαγόμην ἐν νησὶ, καὶ ὀγδοάτῳ ἔτει ἦλθον
Κύπρον φοινίκην τε· καὶ αἰγυπτίους ἐπαληθεὶς,
Αἰθίοπάς θ' ἱκόμην, καὶ σιδονίους, καὶ ἐρεμβοὺς,
Καὶ λιβύην, ἵνα τ' ἄρνες ἄφαρ κεραοὶ τελέθουσι.
Τρὶς γὰρ τίκτει μῆλα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν·
Ενθα μὲν οὔτε ἄναξ ἐπιδευὴς, οὔτέ τι ποιμὴν,
Τυροῦ καὶ κρειῶν, οὐδὲ γλυκεροῖο γάλακτος·
Αλλ' αἰεὶ παρέχουσιν ἐπηετανὸν γάλα θῆσθαι.
Εως ἐγὼ περὶ κεῖνα πολὺν βίοτον συναγείρων
Ηλώμην, τείως μοι ἀδελφεὸν ἄλλος ἔπεφνε,
Λάθρῃ, ἀνωϊστὶ δόλῳ οὐλομένης ἀλόχοιο·
Ως οὔτοι χαίρων τοῖς δε κτεάτεσσιν ἀνάσσω.
Καὶ πατέρων τάδε μέλλετ' ἀκουέμεν, οἵτινες * ὔμμιν ὑμῖν
πολλὰ πά- Εἰσίν· ἐπεὶ μάλα * πόλλ' ἔπαθον, καὶ ἀπώλεσα οἶκον,
Εὖ μάλα ναιετάοντα, κεχανδότα πολλὰ καὶ ἐσθλά.
Ων ὄφελον τριτάτην περ ἔχων ἐν δώμασι μοῖραν
Ναίειν, οἱ δ' ἄνδρες σόοι ἔμμεναι οἳ τότ' ὄλοντο
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, ἑκὰς ἄργεος ἱπποβότοιο.
Αλλ' ἔμπης πάντας μὲν ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων,
Πολλάκις ἐν μεγάροισι καθήμενος ἡμετέροισιν,
Αλλοτε μέν τε γόῳ φρένα τέρπομαι, ἄλλοτε δ' αὖτε
Παύομαι. αἰψηρὸς δὲ κόρος κρυεροῖο γόοιο,
Τῶν πάντων οὐ τόσσον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ,
Ως ἑνὸς, ὅς τε μοι ὕπνον ἀπεχθαίρει καὶ ἐδωδὴν
Μνωομένῳ. ἐπεὶ οὔτις ἀχαιῶν τόσσ' ἐμόγησεν
Οσσ' ὀδυσεὺς ἐμόγησε καὶ ἤρατο· τῷ δ' ἄρ' ἔμελλεν
Αὐτῷ κήδε' ἔσεσθαι, ἐμοὶ δ' ἄχος αἰὲν ἄλαστον
Κείνου, ὅπως δὴ δηρὸν ἀποίχεται. οὐδέ τι ἴδμεν
Ζώει ὅ γ' ἦ τέθνηκεν. ὀδύρονταί νύ που αὐτὸν
Λαέρτης θ' ὁ γέρων καὶ ἐχέφρων πηνελόπεια,
Τηλέμαχός θ', ὃν ἔλειπε νέον γεγαῶτ' ἐνὶ οἴκῳ.
Ως φάτο. τῷ δ' ἄρα πατρὸς ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο.
Δάκρυ δ' ἀπὸ βλεφάρων χαμάδις βάλε πατρὸς ἀκούσας,
Χλαῖναν πορφυρέην ἄντ' ὀφθαλμοῖιν ἀνασχὼν

Αμφοτέρῃσι

(Immortalia enim huius habitacula & bona sunt.)
Hominum. v. siue aliquis mihi contendere possit siue minus, Menela' Telemach. labores suos narrat.
Rebus, certè plurima passus & multùm errans
Vectus in nauibus, & octauo demum anno veni
Cyprum, Phœnicemq; & AEgyptios oberrans,
AEthiopesq; adij & Sidonios, & Erembos,
Et Lybiam, vbi agni protinus cornuti sunt.
Ter enim pariunt oues per annum perfectum:
Ibi enim neq; herus indigens est neq; pastor
Casei & carnium, neq; dulcis lactis:
Sed semper præbent per-totum-annum lac mulgendum.
Interea dum ego circa loca multum victum congregans
Errabam, intereà mihi fratrem alius interfecit,
Clàm, insperatò, dolo perniciosæ vxoris:
Sic non gaudens istis facultatibus impero,
Et ex patre ista debebatis audiuisse, siquidem vobis
Sunt, quandoquidẽ valde multa passus sum, et p̄didi domũ,
Perquam benè-habitatam, continentem multa, et preciosa.
Quorũ vtinam debuissem vel tertiam habens in domo partẽ
Habitare, illi verò viri salui essent: qui tum perierunt
Troia in lata, longè ab Argis pulchros-equos-pascente.
Sed tamen omnes quidem lugens & deflens,
Crebrò domi desidens nostra,
Interdum quidem luctu mentem oblector, interdum rursus
Quiesco. breuis verò satietas molesti luctus.
Horum omnium non tantùm lugeo, tametsi tristis,
Vt vnius gratia, quiq; mihi somnum inuisum facit & cibũ
Recordanti, quoniam nullus Græcorum tanta elaborauit
Quot Vlysses elaborauit & sustulit: huic futuri sunt
Ipsi dolores fieri, mihi verò tristitia semper incessabilis
Ob illum, quoniam diu longè abest, neq; scimus
An viuat ille an mortuus sit, deflens illum gratia
Laertesq; senex, & prudens Penelope,
Telemachusq; quem reliquit recens natum in domo.
Sic ait, huic certè ob patrem desideriũ excitauit luctus.
Lacrymas verò à palpebris humi fudit de patre audiens,
Chlænam purpuream oculis obtendens

Vtraq;

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Ἀμφοτέρῃσι χερσί. νόησε δέ μιν μενέλαος·
Μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
Ἠέ μιν αὐτὸν πατρὸς * ἐάσειε μνησθῆναι,
Ἦ πρῶτ' ἐξερέοιτο, ἕκαστά τε * μυθήσαιτο.
Ἕως ὃ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
Ἐκ δ' ἑλένη θαλάμοιο θυώδεος ὑψορόφοιο
Ἤλυθεν, ἀρτέμιδι χρυσηλακάτῳ εἰκυῖα·
Τῇ δ' ἄρ' ἀδρήστη κλισίην εὔτυκτον ἔθηκεν·
Ἀλκίππη δὲ τάπητα φέρε μαλακοῦ ἐρίοιο·
Φυλὼ δ' ἀργύρεον τάλαρον φέρε, τόν οἱ ἔδωκε
Ἀλκάνδρη πολύβοιο δάμαρ, ὃς ἔναι' ἐνὶ θήβῃς
Αἰγυπτίῃς, ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐνὶ κτήματα κεῖται.
Ὃς μενελάῳ δῶκε δύ' ἀργυρέας ἀσαμίνθους,
Δοιοὺς δὲ τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα·
Χωρὶς δ' αὖθ' ἑλένῃ ἄλοχος πόρε κάλλιμα δῶρα,
Χρυσῆν τ' ἠλακάτην, τάλαρόν θ' ὑπόκυκλον ὄπασσεν,
Ἀργύρεον, χρυσῷ δ' ἐπὶ χείλεα κεκράαντο.
Τὸν ῥά οἱ ἀμφίπολος φυλὼ παρέθηκε φέρουσα,
Νήματος ἀσκητοῖο βεβυσμένον· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ
Ἠλακάτη τετάνυστο ἰοδνεφὲς εἶρος ἔχουσα.
Ἕζετο δ' ἐν κλισμῷ, ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν·
Αὐτίκα δ' ἥγ' ἐπέεσσι πόσιν ἐρέεινεν ἕκαστα·
  Ἴδμεν δὴ μενέλαε διοτρεφὲς οἵτινες οἵδε
Ἀνδρῶν εὐχετόωνται ἱκανέμεν ἡμέτερον δῶ;
Ψεύσομαι, ἢ ἔτυμον ἐρέω· κέλεται δέ με θυμός.
Οὐ γάρ πω τινά φημι ἐοικότα ὧδε ἰδέσθαι
Οὔτ' ἄνδρ', οὔτε γυναῖκα, (σέβας μ' ἔχει εἰσορόωσαν)
Ὡς ὅδ' ὀδυσσῆος μεγαλήτορος υἷι ἔοικε
Τηλεμάχῳ, τὸν ἔλειπε νέον γεγαῶτ' ἐνὶ οἴκῳ
Κεῖνος ἀνὴρ, ὅτ' ἐμεῖο κυνώπιδος εἵνεκ' ἀχαιοὶ
Ἤλθεθ' ὑπὸ τροίην, πόλεμον θρασὺν ὁρμαίνοντες.
  Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς μενέλαος,
Οὕτω νῦν καὶ ἐγὼ νοέω γύναι ὡς σὺ ἐΐσκεις.
Κείνου γὰρ τοιοίδε πόδες, τοιαίδε τε χεῖρες,
Ὀφθαλμῶν τε βολαὶ, κεφαλή τ', ἐφύπερθέ τε χαῖται.
Καὶ νῦν ἤτοι ἐγὼ μεμνημένος ἀμφ' ὀδυσῆϊ,
Μυθεόμην ὅσα κεῖνος ὀϊζύσας ἐμόγησεν

Ἀμφ'

Vtraq; manu: agnouit autem Menelaus ipsum:
Cogitauit vero deinde in mente & in animo,
An ipsum eum patris sineret memoriam inducere,
An prior interrogaret singulaq; diceret.
Interim dum ille ista deliberabat in mente & in animo,
Helena vero ex thalamo odorifero excelso — Helenæ ornatus.
Egressa est, Dianæ aureum-arcum-habenti similis:
Huic statim Adresta sellam bene factam apposuit:
Alcippe vero tapeta ferebat mollis-lanæ:
Phylo autem argenteum talarum ferebat quem illi dedit
Alcandre Polybij vxor, qui habitabat in Thebis
AEgyptiacis, vbi plurima in ædibus bona iacent,
Qui Menelao dedit duo argentea labra,
Geminos vero tripodas, decem vero auri talenta:
Seorsim. v. rursus Helenæ vxor dederat pulchra dona,
Aureamq; colum, talarumq; rotundum præbuit
Argenteum, auro vero labia immixta erant:
Hunc sane ei ancilla Phylo apposuit ferens,
Filo elaborato repletum: cæterum super eum
Colus extensa erat violaceam lanam habens.
Sedit vero in sella, scabellum vero sub pedibus erat:
Continuo autem illa verbis maritum interrogabat singula: — Helena cum Menelao de aduenis fabulatur.
  Scimusne Menelae rex quinam hi
Viri gloriantur venisse nostram domum?
Mentiar, an verum dicam: iubet me animus.
Nullum enim vnquam puto similiter adeo vidisse
Neq; virum neq; mulierē (admiratio me tenet aspicientē)
Vt iste Vlyssis magnanimi filio similis
Telemacho, quem reliquit recens natum domi suæ
Ille vir quando mei inuerecundi gratia Græci
Venerunt ad Troiam, bellum audax excitantes.
  Hanc vicissim respondens alloquutus est flauus Menelaus:
Sic nunc ego cognosco vxor vt tu putas.
Illius enim eiusmodi pedes eiusmodiq; manus,
Oculorumq; iactus caputq; & supernæ comæ,
Et nunc sane ego recordatus de Vlysse,
Loquebar quantas ille ærumnas patiens tolerauit

Pro me:

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Ἀμφ' ἐμοί· αὐτὰρ ὁ πικρὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἶβε,
Χλαῖναν πορφυρέην ἄντ' ὀφθαλμοῖϊν ἀνασχών.
Τὸν δ' αὖ νεστορίδης πεισίστρατος ἀντίον ηὔδα·
Ἀτρείδη μενέλαε διοτρεφὲς, ὄρχαμε λαῶν,
Κείνου μέντοι ὅδ' υἱὸς ἐτήτυμον, ὡς ἀγορεύεις·
Ἀλλὰ σαόφρων ἐστὶ, νεμεσσᾶται δ' ἐνὶ θυμῷ,
Ὧδ' ἐλθὼν τὸ πρῶτον, ἐπεσβολίας ἀναφαίνειν
Ἄντα σέθεν, τοῦ νῶϊ θεοῦ ὣς τερπόμεθ' αὐδῇ.
Αὐτὰρ ἐμὲ προέηκε γερήνιος ἱππότα νέστωρ
Τῷ ἅμα *πομπὸν ἕπεσθαι· ἐέλδετο γάρ σε ἰδέσθαι, ομπὸς
Ὄφρα οἱ ἤ τι ἔπος ὑποθήσεαι, ἠέ τι ἔργον.
Πολλὰ γὰρ ἄλγε' ἔχει πατρὸς πάϊς οἰχομένοιο,
Ἐν μεγάροις, ᾧ μὴ *πολλοὶ ἀοσσητῆρες ἔωσιν· λλοι
Ὡς νῦν τηλεμάχῳ· ὁ μὲν οἴχεται, οὐδέ οἱ ἄλλοι
Εἴσ' οἵ κεν κατὰ δῆμον ἀλάλκοιεν κακότητα.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς μενέλαος·
Ὢ πόποι, ἦ μάλα δὴ φίλου ἀνέρος υἱὸς ἐμὸν δῶ
Ἵκεθ', ὃς εἵνεκ' ἐμεῖο πολεῖς ἐμόγησεν ἀέθλοις.
Καί μιν ἔφην ἐλθόντα φιλησέμεν ἔξοχον ἄλλων
Ἀργείων, εἰ νῶϊν ὑπεὶρ ἅλα νόστον ἔδωκε
Νηυσὶ θοῇσι γενέσθαι ὀλύμπιος εὐρύοπα ζεύς.
Καί κέν οἱ ἄργεϊ νάσσα πόλιν, καὶ δώματ' ἔτευξα,
Ἐξ ἰθάκης ἀγαγὼν σὺν κτήμασι καὶ τέκεϊ ᾧ,
Καὶ πᾶσιν λαοῖσι, μίαν πόλιν ἐξαλαπάξας,
Αἳ περιναιετάουσιν, ἀνάσσονται δ' ἐμοὶ αὐτῷ·
Καί κε θάμ' ἐνθάδ' ἐόντες ἐμισγόμεθ'· οὐδέ κεν ἡμέας
Ἄλλο διέκρινε φιλέοντέ τε τερπομένω τε,
Πρίν γ' ὅτε δὴ θανάτοιο μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψεν.
Ἀλλὰ τὰ μέν που μέλλεν ἀγάσσεσθαι θεὸς αὐτὸς,
Ὃς κεῖνον δύστηνον ἀνόστιμον οἶον ἔθηκεν.
Ὣς φάτο. τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο.
Κλαῖε μὲν ἀργείη ἑλένη διὸς ἐκγεγαυῖα,
Κλαῖε δὲ τηλέμαχός τε καὶ ἀτρείδης μενέλαος·
Οὐδ' ἄρα νέστορος υἱὸς ἀδακρύτω ἔχεν ὄσσε.
Μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος ἀντιλόχοιο,
Τόν ῥ' ἠοῦς ἔκτεινε φαεινῆς ἀγλαὸς υἱός·
Τοῦ ὅγ' ἐπιμνησθεὶς ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν,

Ἀτρείδη

Pro me: cæterùm hic amaras à palpebris lacrymas stillat,
Chlænam purpuream oculis obtendens.
Hunc rursus Nestorides Pisistratus contrà alloquutus (est,
Atride Menelae a-Ioue-nutrite dux populorum,
Illius quidem certè hic filius est, vere quemadmodum dicis,
Sed modestus est, indignum putat in animo,
Huc veniens primùm iactationes verborum ostentare
Coram te, cuius nos dei tanquam delectamur voce.
Cæterùm me præmisit Gerenius eques Nestor
Hunc simul comes sequerer: cupit enim te videre.
Vt ei aut verbis consulas, siue reipsa.
Plurimos enim dolores patitur ob patrem filius absentem:
Domi suæ, cui non multi auxiliatores sunt:
Sic nunc Telemacho est: hic quidem abest, neq; et alij
Sunt, qui per populum auertere possent calamitatem.
Hunc.a.vicissim respond. alloquu. est flauus Menelaus: Menelaus dolet Vlyssẽ absentem.
Papè, quàm certè amici viri filius meam domum
Peruenit, qui mei gratia plurima subijt certamina.
Atq; ipsum statuebam reuersum amaturum esse præcipuũ
Græcorum, si nobis super mare reditum dedisset
Nauibus velocibus fieri Olympius latè-tonans Iupiter:
Et sanè ei in Argo erexissem vrbem & ædes ædificassem,
Ex Ithaca ferens cum facultatibus & filio suo,
Et omni populo, vna vrbe euacuata earum,
Quæ circum-habitabantur, imperantur.a à me ipso:
Et sanè crebrò hic vna fuissemus versati: neq; nos
Aliud diremisset amantesq; oblectantesq;,
Antequam mortis nigra nebula obruisset.
Sed hæc quidem fortè erat vt inuideret deus ipse
Qui illum infelicem absq; reditu solùm reddidit.
Sic ait, his verò omnibus desiderium excitauit luctus.
Flebat quidem Argiua Helena ex Ioue nata.
Flebat etiam Telemachusq; & Atrides Menelaus:
Neq; sanè Nestoris filius absq; lacrymis habebat oculos.
Recordabatur enim in animo inculpati Antilochi, Antilochus à Memnone occisus.
Quem sanè auroræ interfecit splendidæ inclytus filius:
Huius ille recordatus verba volatilia dixit:

Atride

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Ἀτρείδη, περὶ μέν σε βροτῶν πεπνυμένον εἶναι
Νέστωρ φάσχ' ὁ γέρων, ὅτ' ἐπιμνησαίμεθα σεῖο
Οἷσιν ἐνὶ μεγάροισι, καὶ ἀλλήλοις ἐρέοιμεν.
Καὶ νῦν εἴ τι που ἐστὶ, πίθοιό μοι· οὐ γὰρ ἔγωγε
Τέρπομ' ὀδυρόμενος μεταδόρπιος· ἀλλὰ καὶ ἠὼς
Ἔσσεται ἠριγένεια. νεμεσσῶμαί γε μὲν οὐδὲν
Κλαίειν ὅς κε θάνησι βροτῶν καὶ πότμον ἐπίσπῃ.
Τοῦτό νυ καὶ γέρας οἷον ὀϊζυροῖσι βροτοῖσι,
Κείρασθαί τε κόμην, βαλέειν τ' ἀπὸ δάκρυ παρειῶν·
Καὶ γὰρ ἐμὸς τέθνηκεν ἀδελφεὸς, οὔτι κάκιστος
Ἀργείων· μέλλεις δὲ σὺ ἴδμεναι. οὐ γὰρ ἔγωγε
Ἤντησ', οὐδὲ ἴδον· περὶ δ' ἄλλων φασὶ γενέσθαι
Ἀντίλοχον, περὶ μὲν θείειν ταχὺν, ἠδὲ μαχητήν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος,
Ὦ φίλ', ἐπεὶ τόσα εἶπες ὅσ' ἂν πεπνυμένος ἀνὴρ
Εἴποι καὶ ῥέξειε, καὶ ὃς προγενέστερος εἴη·
(Τοίου γὰρ καὶ πατρὸς, ὃ καὶ πεπνυμένα βάζεις·
ρίγνωτον Ῥεῖα δ' * ἀρίγνωτος γόνος ἀνέρος ᾧ τε Κρονίων
Ὄλβον ἐπικλώσῃ γαμέοντί τε γεινομένῳ τε·
Ὡς νῦν Νέστορι δῶκε διαμπερὲς ἤματα πάντα,
Αὐτὸν μὲν λιπαρῶς γηρασκέμεν ἐν μεγάροισιν,
Υἱέας αὖ πινυτούς τε καὶ ἔγχεσιν εἶναι ἀρίστους)
Ἡμεῖς δὲ κλαυθμὸν μὲν ἐάσομεν, ὃς πρὶν ἐτύχθη·
Δόρπου δ' ἐξαῦτις μνησώμεθα, χερσὶ δ' ἐφ' ὕδωρ
Χευάντων· μῦθοι καὶ ἠῶθέν περ ἔσονται
Τηλεμάχῳ καὶ ἐμοὶ, διαειπέμεν ἀλλήλοισιν.
Ὣς ἔφατ'. Ἀσφαλίων δ' ἄρ' ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευεν,
Ὀτρηρὸς θεράπων Μενελάου κυδαλίμοιο.
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησ' Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα.
Αὐτίκ' ἄρ' εἰς οἶνον βάλε φάρμακον ἔνθεν ἔπινον,
Νηπενθές τ' ἄχολόν τε, κακῶν ἐπίληθον ἁπάντων.
Ὃς τὸ καταβρόξειεν ἐπὴν κρητῆρι μιγείη,
Οὐκ ἂν ἐφημέριός γε βάλοι κατὰ δάκρυ παρειῶν,
Οὐδ' εἴ οἱ κατατεθναίη μήτηρ τε πατήρ τε,
Οὐδ' εἴ οἱ προπάροιθεν ἀδελφεὸν ἢ φίλον υἱὸν
Χαλκῷ δηϊόῳεν, ὁ δ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῷτο.

Τοῖα

Atride, supra alios immortales te prudentem esse
Nestor dicebat ille senex, quando recordaremur tui
Suis in domibus, & nos mutuò alloqueremur.
Quare nunc si forte licet, pareas mihi: non enim ego
Delector flens post cœnam, sed cùm aurora
Erit manè-genita quicquam neq; molestè feram
Flere, quicunq; mortuus fuerit mortaliũ & fatum conseq.
Illud certè munus solũ est miserorum mortalium, (fuerit.
Tondereq; comas, profundereq; lachrymas à genis.
Etenim meus mortuus est frater neutiquam ignauus
Græcorum: scies autem tu, non enim ego
Obuiam fui neq; vidi: supra alios ferunt fuisse
Antilochum, supra alios quidem currendo velocẽ bellatorẽ.
Hunc mutuis verbis excipiens alloq. est flauus Menelaus:
Amice, quandoquidem talia dixisti quæcunq; prudens vir
Diceret & faceret, & qui maior natu esset:
(Eius etenim patris qui etiam prudentia loqueris:
Faciliter insignis proles viri, cui Saturnius
Honorem dedit & dum nuberet nasceretur'q;:
Quemadmodum nunc Nestori dedit assiduè dieb. omnibus,
Ipsum quidem molliter senescere domi suæ,
Filios rursus prudentes, & hasta esse optimos)
Nos verò fletum relinquamus, qui prius incidit:
Cœnæ.a. rursus memores simus, manibus verò aquam
Profundant: sermones.a. etiam manè erunt
Telemacho & mihi, ad colloquendum inuicem.
Sic ait, Asphalion verò aquam manibus infudit
Sedulus famulus Menelai gloriosi.
Hi verò ad cibos paratos appositos manus mittebant.
Ibi tum alia excogitauit Helena è Ioue nata.
Protenus sanè in vinum misit pharmacum vnde bibebant, Pharmacum Helenæ discutiens tristitiã.
Absq; dolore & ira, malorum obliuionem inducens,
Qui illud deglutierit postquam crateri mixtum erit
Non vtiq; tota die profundere poterit lachrymas à palpebris
Neque si ei mortui fuerint materq; paterq;,
Neque si ei coram fratrem, aut charum filium
Ferro trucidarent, ipse verò oculis videret.

G

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Τοῖα διὸς θυγάτηρ ἔχε φάρμακα μητιόεντα
Εσθλὰ, τά οἱ πολύδαμνα πόρεν θῶνος παράκοιτις
Αἰγυπτίη, τῇ πλεῖστα φέρει ζείδωρος ἄρουρα
Φάρμακα, πολλὰ μὲν ἐσθλὰ μεμιγμένα, πολλὰ δὲ λυγρά.
Ιητρὸς δὲ ἕκαστος ἐπιστάμενος περὶ πάντων
Ανθρώπων· ἦ γὰρ παιήονός εἰσι γενέθλης.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐνέηκε, κέλευσέ τε οἰνοχοῆσαι,
Εξαῦτις μύθοισιν ἀμειβομένη προσέειπεν.
Ατρείδη μενέλαε διοτρεφὲς, ἠδὲ καὶ οἵδε
Ανδρῶν ἐσθλῶν παῖδες, (ἀτὰρ θεὸς ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλῳ
Ζεὺς ἀγαθόν τε κακόν τε διδοῖ· δύναται γὰρ ἅπαντα)
Ητοι νῦν δαίνυσθε καθήμενοι ἐν μεγάροισι,
Καὶ μύθοις τέρπεσθε. ἐοικότα γὰρ καταλέξω.
Πάντα μὲν οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω
Οσσοι ὀδυσσῆος ταλασίφρονος εἰσὶν ἄεθλοι·
Αλλ' οἷον τόδ' ἔρεξε καὶ ἔτλη καρτερὸς ἀνὴρ
Δήμῳ ἐνὶ τρώων, ὅθι πάσχετε πήματ' ἀχαιοί·
Αὐτόν μιν πληγῇσιν ἀεικελίῃσι δαμάσσας,
Σπεῖρα κάκ' ἀμφ' ὤμοισι βαλὼν, οἰκῆϊ ἐοικὼς,
Ανδρῶν δυσμενέων κατέδυ πόλιν εὐρυάγυιαν·
Αλλῳ δ' αὐτὸν φωτὶ κατακρύπτων ἤϊσκε
Δέκτῃ, ὃς οὐδὲν τοῖος ἔην ἐπὶ νηυσὶν ἀχαιῶν·
Τῷ ἴκελος κατέδυ τρώων πόλιν. οἱ δ' ἀβάκησαν
Πάντες· ἐγὼ δέ μιν οἴη ἀνέγνων τοῖον ἐόντα,
Καί μιν ἀνηρώτων· ὁ δὲ κερδοσύνῃ ἀλέεινεν.
Αλλ' ὅτε δή μιν ἐγὼ λόεον καὶ χρῖον ἐλαίῳ,
Αμφὶ δὲ εἵματα ἕσσα, καὶ ὤμοσα καρτερὸν ὅρκον,
Μὴ μὲν πρὶν ὀδυσῆα μετὰ τρώεσσ' ἀναφῆναι,
Πρίν γε τὸν ἐς νῆάς τε θοὰς κλισίας τ' ἀφικέσθαι·
Καὶ τότε δή μοι πάντα νόον κατέλεξεν ἀχαιῶν.
Πολλοὺς δὲ τρώων κτείνας ταναήκεϊ χαλκῷ,
Ηλθε μετ' ἀργείους· κατὰ δὲ φρόνιν ἤγαγε πολλήν.
Ενθ' ἄλλαι τρῳαὶ λίγ' ἐκώκυον. αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
Χαῖρ', ἐπεὶ ἤδη μοι κραδίη τέτραπτο νέεσθαι
Αψ οἶκόνδ'· ἄτην δὲ μετέστενον, ἣν ἀφροδίτη
Δῶχ' ὅτε μ' ἤγαγε κεῖσε φίλης ἄπο πατρίδος αἴης,
Παῖδά τ' ἐμὴν νοσφισσαμένη, θάλαμόν τε, πόσιν τε,

Οὐ

Talia Iouis filia habebat pharmaca vtilia
Bona, quæ illi Polydamna præbuit Thonis vxor
AEgyptia, quæ plurima producit fertilis terra
Pharmaca plurima quidẽ salubria mixta, multa lethalia,
Medicus vero vnusquisque peritus supra omnes
Homines: sanè enim Pæonis sunt ex generatione.
Cæterum postquam sane immisit, iussitque vinũ infundere,
Denuo verbis excipiens alloquuta est:
Atride Menelae a Ioue nutrite, atque etiam hi
Virorum fortium filij (porro Deus alterum post alterum
Iupiter bonumque malumque tribuit, potest enim omnia)
Quare tunc conuiuamini sedentes in domibus,
Et sermonibus delectamini: decentia .n. ordine dicam.
Omnia quidem non ego enarrare queam, neque nominare
Quot Vlyßis patientis sunt certamina:
Sed qualiter istud fecit & sustinuit fortis vir
Populo in Troianorum, ibi paßi estis ærumnas Græci:
Seipsum plagis indecentibus domando,
Vilibus pannis circumiectis ad humeros seruo similis,
Virorum hostium ingressus est vrbem latam:
Alteri vero seipsum viro dißimulans aßimilauit
Mendico, qui neutiquam talis erat apud naues Græcorum
Huic similis ingressus est Troianorum vrbem, illi .v. ignora-
Omnes: ego vero ipsum sola agnoui talem (bant
Et ipsum interrogabam: ille .v. astutia tergiuersabatur.
Sed quando certo ipsum laui & vnxi oleo,
Vestibus autem indui & iuraui validum iuramentum,
Non ante Vlyssem Troianis meædituram,
Quam ipse ad naues celeres tentoriaque peruenisset:
Et tandem mihi omnem rem aperuit Græcorum.
Plurimos autem Troianorum cùm interfecisset longo ferro,
Venit ad Græcos: astutiam verò induxit multam,
Ibi aliæ Troianæ stridulè eiulabant: sed meum pectus
Gaudebat. nam iam mihi corde versum erat redire
Rursus domum: damnum verò deflebam quod Venus
Dederat, quando me duxit hinc chara a patria terra,
Filiamque meam defraudans, thalamumque, maritumque

Helena de Vlysse & Ilij excidio.

Οὔ τευ δευόμενον, οὔτ' ἂρ φρένας, οὔτε τι εἶδος.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς μενέλαος,
Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα γύναι κατὰ μοῖραν ἔειπες·
Ἤδη μὲν πολέων ἐδάην βουλήν τε νόον τε
Ἀνδρῶν ἡρώων, πολλὴν δ' ἐπελήλυθα γαῖαν·
Ἀλλ' οὔπω τοιοῦτον ἐγὼν ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
Οἷον ὀδυσσῆος ταλασίφρονος * ἔσκε φίλον κῆρ.
Οἷον καὶ τόδ' ἔρεξε καὶ ἔτλη καρτερὸς ἀνὴρ,
Ἵππῳ ἔνι ξεστῷ, ἵν' ἐνήμεθα πάντες ἄριστοι
Ἀργείων, τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες,
Ἦλθες ἔπειτα σὺ κεῖσε· κελευσέμεναι δέ σ' ἔμελλε
Δαίμων, ὃς τρώεσσιν ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι,
Καί τοι δηΐφοβος θεοείκελος ἕσπετ' ἰούσῃ.
Τρὶς δὲ περίστειξας κοῖλον λόχον ἀμφαφόωσα,
Ἐκ δ' ὀνομακλήδην δαναῶν ὀνόμαζες ἀρίστους,
Πάντων ἀργείων φωνὴν ἴσκουσ' ἀλόχοισιν.
Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ τυδεΐδης καὶ δῖος ὀδυσσεὺς
Ἥμενοι ἐν μέσσοισιν, ἀκούσαμεν ὡς ἐβόησας.
Νῶϊ μὲν ἀμφοτέρω μενεήναμεν ὁρμηθέντε
Ἢ ἐξελθέμεναι, ἢ ἔνδοθεν αἶψ' ὑπακοῦσαι·
Ἀλλ' ὀδυσεὺς κατέρυκε καὶ ἔσχεθεν * ἱεμένω περ.
Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀκὴν ἔσαν υἷες ἀχαιῶν·
Ἄντικλος δὲ σέ γ' οἶος ἀμείψασθαι ἐπέεσσιν
Ἤθελεν· ἀλλ' ὀδυσεὺς ἐπὶ μάστακα χερσὶ πίεζε
Νωλεμέως κρατερῇσι, σάωσε δὲ πάντας ἀχαιούς·
Τόφρα δ' ἔχ' ὄφρα σε νόσφιν ἀπήγαγε παλλὰς ἀθήνη.
Τὸν δ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ἀτρεΐδη μενέλαε διοτρεφὲς, ὄρχαμε λαῶν,
Ἄλγιον· οὐ γάρ οἵ τι τάγ' ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
Οὐδ' εἴ οἱ κραδίη γε σιδηρέη ἔνδοθεν ἦεν.
Ἀλλ' ἄγετ', εἰς εὐνὴν τράπεθ' ἡμέας,* ὄφρα κεν ἤδη
Ὕπνῳ ὕπο γλυκερῷ * ταρπώμεθα κοιμηθέντες.
Ὣς ἔφατ'. ἀργείη δ' ἑλένη δμωῇσι κέλευσε
Δέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι καὶ ῥήγεα καλὰ
Πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,
Χλαίνας τ' ἐνθέμεναι οὔλας καθύπερθεν ἕσασθαι.
Αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο, δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι·

Δέμνια

Nullius rei indigentem, neq; mente, neq; pulchritudine.
Hanc vero dictis excipiens alloquu. est flauus Menelaus.
Et certè hæc omnia vxor vt decet dixisti:
Iam quidem multorum cognoui consiliumq; mentemq;
Virorum heroum, multamq; peragraui terram:
Sed nondum talem ego vidi oculis,
Qualis Vlyssis patientis erat gratum pectus, — Vlysses in equo Troiano.
Quale etiam illud fecit & sustinuit fortis vir,
Equo in Polito, vbi insidebamus omnes optimates
Græcorum, Troianis cædem & fatum inferentes,
Venisti deinde illuc: iussisse autem te debuit
Deus, qui Troianis voluit gloriam præbuisse,
Et te Deiphobus deo similis sequebatur profectum,
Ter autem circumlustrasti cauas insidias attrectans,
Nominatim verò Græcorum nominabas optimates,
Omnium Græcorum voce assimulata vxoribus. — Helena equo inclusos nominatim vocauit.
Cæterùm ego & Diomedes & diuus Vlysses
Sedentes inter medios, audiuimus vt vocabas.
Nos quidem ambo prompti eramus facto impetu
Potius exire quàm intus rursus audire:
Sed Vlysses prohibuit & continuit quantumuis cupidos.
Ibi alij quidem omnes absq; voce filij Græcorum:
Anticlus verò te solus conuenire verbis
Voluit: sed Vlysses os manibus compressit
Indesinenter fortibus, seruauit vero omnes Græcos:
Tā diu detinuit donec te seorsim adduxit Pallas Minerua.
Hunc rursus Telemachus prudens cōtra alloquutus est: — Telemachus Menelao loquitur.
Atride Menelaë à-Ioue-nutrite, dux populorum,
Durum est: non enim ei ista depulerunt tristem mortem,
Neq; si ei cor ferreum intus esset.
Sed agite ad cubile ducite nos, vt iam
Somno à dulci delectemur dormientes.
Sic ait, Argiua autem Helena ancillis præcepit
Cubilia sub porticu ponere, & stragula pulchra
Purpurea inijcere, sternereq; supernè tapetas,
Lanasq; imponere villosas ad supra cooperiendum. — Itur cubitum.
Illæ ibant ex ædibus facem in manibus gestantes.

G iij

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Δέμνια δὲ στόρεσαν. ἐκ δὲ ξείνοις ἄγε κήρυξ.
Οἱ μὲν ἄρ' ἐν προδόμῳ δόμου αὐτόθι κοιμήσαντο
Τηλέμαχός θ' ἥρως καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱός·
Ἀτρείδης δὲ καθεῦδε μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο,
Πὰρ δ' ἑλένη τανύπεπλος ἐλέξατο δῖα γυναικῶν.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Ὤρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῆφι βοὴν ἀγαθὸς μενέλαος
Εἵματα ἑσσάμενος· περὶ δὲ ξίφος ὀξὺ θέτ' ὤμῳ,
Ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα.
Βῆ δ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο θεῷ ἐναλίγκιος ἄντην,
Τηλεμάχῳ δὲ παρῖζεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε.
Τίπτε δέ σε χρειὼ δεῦρ' ἤγαγε τηλέμαχ' ἥρως,
Ἐς λακεδαίμονα δῖαν, ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης;
Δήμιον, ἦ ἴδιον; τόδε μοι νημερτὲς ἔνισπε.
Τὸν δ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ἀτρείδη μενέλαε διοτρεφὲς, ὄρχαμε λαῶν,
Ἤλυθον εἴ τινά μοι κληηδόνα πατρὸς ἐνίσποις·
Ἐσθίεταί μοι οἶκος, ὄλωλε δὲ πίονα ἔργα·
Δυσμενέων δ' ἀνδρῶν πλεῖος δόμος, οἵ τέ μοι αἰεὶ
Μῆλ' ἀδινὰ σφάζουσι καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς,
Μητρὸς ἐμῆς μνηστῆρες ὑπέρβιον ὕβριν ἔχοντες.
Τοὔνεκα νῦν τὰ σὰ γοῦναθ' ἱκάνομαι, αἴ κ' ἐθέλῃσθα
Κείνου λυγρὸν ὄλεθρον ἐνισπεῖν, εἴ που ὄπωπας
Ὀφθαλμοῖσι τεοῖσιν, ἢ ἄλλου μῦθον ἄκουσας
Πλαζομένου. πέρι γάρ μιν ὀϊζυρὸν τέκε μήτηρ.
Μηδέ τι μ' αἰδόμενος μειλίσσεο μηδ' ἐλεαίρων,
Ἀλλ' εὖ μοι κατάλεξον ὅπως ἤντησας ὀπωπῆς.
Λίσσομαι, εἴ ποτέ τοι τι πατὴρ ἐμὸς ἐσθλὸς ὀδυσσεὺς
Ἤ ἔπος * ἠέ τι ἔργον ὑποστὰς ἐξετέλεσσε
Δήμῳ ἐνὶ τρώων, ὅθι πάσχετε πήματ' ἀχαιοί,
Τῶν νῦν μοι μνῆσαι, καί μοι νημερτὲς ἔνισπε.
Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς μενέλαος,
Ὢ πόποι, ἦ μάλα δὴ κρατερόφρονος ἀνδρὸς ἐν εὐνῇ
Ἤθελον εὐνηθῆναι ἀνάλκιδες αὐτοὶ ἐόντες.
Ὡς δ' ὁπότ' ἐν ξυλόχῳ ἔλαφος κρατεροῖο λέοντος
Νεβροὺς κοιμήσασα νεηγενέας γαλαθηνοὺς,
Κνημοὺς ἐξερέῃσι καὶ ἄγκεα ποιήεντα

Βοσκομένη,

Cubilia verò strauerunt, hospites autem eduxit præco.
Hi quidem in vestibulo domus illic dormiebant
Telemachusq; heros & Nestoris inclytus filius:
Atrides verò dormiuit in recessu domus excelsæ,
Iuxta enim Helena lato peplo cubabat præstans mulierum
Quando.v.manè-genita apparuit roseis digitis aurora,
Surrexit ex lectulo voce Menelaus
Vestes indutus, acutum.v.gladium circumposuit humero,
Pedibus verò mollibus subligauit pulchros calceos.
Festinabat ire ex thalamo deo similis obuiam,
Telemacho.v.assidebat sermonemq; habuit & perloquium.

Querit Menelaus ex Telemacho causam profectionis.

Et quid te incitans huc egit Telemache heros
Ad Lacedæmona diuinam per lata dorsa maris?
An publicum an priuatum? hoc mihi verè dic.
Hūc rursus Telemachus prudens contra alloquutus est:
Atride Menelae Ioue nutrite, rex populorum,
Veni si aliquam mihi famam de patre diceres:
Dissipatur mihi domus pereunt verò pinguia opera:
Hostium virorum plena est domus, qui mihi perpetuò
Oues imbecilles mactant & flexipedes, sinuosos boues,
Matris meæ proci, immensam iniuriam habentes.
Præterea nunc ad tua genua venio si quidem velis
Illius sæuam mortem dicere, sicubi vidisti
Oculis tuis, aut alterius sermonibus audiuisti
Errantis. supra modum.n.ipsum ærumnosa peperit mater.
Neq; quicquam me veritus blandiaris neq; misertus,
Sed planè mihi enarra quomodo incidisti conspectu.
Precor, si vnquam tibi aliquod pater meus bonus Vlysses
Aut dictum aut etiam factum promittens effecit
Populo in Troianorum, vbi passi estis ærumnas Græci.
Horum nunc mihi memor sis, & mihi verum enarra.
Hūc multùm suspirans alloquutus est flauus Menelaus:
Pape, certè valdè iam fortis viri in cubili
Voluerunt cubare, imbecilles ipsi cùm sint.
Quemadmodum si quando in lustro cerua fortis leonis
Hinnulos collocans nuper genitos lactantes,
Iuga inuestigat, & valles herbosas

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Δέμνια δὲ στόρεσαν. ἐκ δ' ξείνους ἄγε κῆρυξ.
Οἱ μὲν ἄρ' ἐν προδόμῳ δόμου αὐτόθι κοιμήσαντο
Τηλέμαχος θ' ἥρως κ' νέστορος ἀγλαὸς υἱός·
Ἀτρείδης δ' καθεῦδε μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο,
Πὰρ δ' ἑλένη τανύπεπλος ἐλέξατο δῖα γυναικῶν.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Ὤρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῆφι βοὴν ἀγαθὸς μενέλαος
Εἵματα ἑσσάμενος· περὶ δ' ξίφος ὀξὺ θέτ' ὤμῳ.
Ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα.
Βῆ δ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο θεῷ ἐναλίγκιος ἄντην,
Τηλεμάχῳ δ' παρῖζεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε.
Τίπτε δέ σε χρειὼ δεῦρ' ἤγαγε τηλέμαχ' ἥρως,
Ἐς λακεδαίμονα δῖαν, ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης;
Δήμιον, ἢ ἴδιον; τόδε μοι νημερτὲς ἔνισπε.
Τὸν δ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα.
Ἀτρείδη μενέλαε διοτρεφὲς, ὄρχαμε λαῶν,
Ἤλυθον εἴ τινά μοι κληηδόνα πατρὸς ἐνίσποις·
Ἐσθίεταί μοι οἶκος, ὄλωλε δ' πίονα ἔργα·
Δυσμενέων δ' ἀνδρῶν πλεῖος δόμος, οἵ τέ μοι αἰεὶ
Μῆλ' ἀδινὰ σφάζουσι καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς,
Μητρὸς ἐμῆς μνηστῆρες ὑπέρβιον ὕβριν ἔχοντες.
Τοὔνεκα νῦν τὰ σὰ γούναθ' ἱκάνομαι αἴ κ' ἐθέλῃσθα
Κείνου λυγρὸν ὄλεθρον ἐνισπεῖν, εἴ που ὄπωπας
Ὀφθαλμοῖσι τεοῖσιν, ἢ ἄλλου μῦθον ἄκουσας
Πλαζομένου. περὶ γάρ μιν ὀϊζυρὸν τέκε μήτηρ.
Μηδέ τι μ' αἰδόμενος μειλίσσεο μηδ' ἐλεαίρων,
Ἀλλ' εὖ μοι κατάλεξον ὅπως ἤντησας ὀπωπῆς.
Λίσσομαι, εἴ ποτέ τοι τι πατὴρ ἐμὸς ἐσθλὸς ὀδυσσεὺς
γρ. ἢ ἔπ Ἤ ἔπος * ἠέ τι ἔργον ὑποστὰς ἐξετέλεσσε
Δήμῳ ἔνι τρώων, ὅθι πάσχετε πήματ' ἀχαιοὶ,
Τῶν νῦν μοι μνῆσαι, καί μοι νημερτὲς ἔνισπε.
Τὸν δ' μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς μενέλαος,
Ὢ πόποι, ἦ μάλα δὴ κρατερόφρονος ἀνδρὸς ἐν εὐνῇ
Ἤθελον εὐνηθῆναι ἀνάλκιδες αὐτοὶ ἐόντες.
Ὡς δ' ὁπότ' ἐν ξυλόχῳ ἔλαφος κρατεροῖο λέοντος
Νεβροὺς κοιμήσασα νεηγενέας γαλαθηνοὺς,
Κνημοὺς ἐξερέῃσι καὶ ἄγκεα ποιήεντα

Βοσκομένη

Cubilia vero strauerunt, hospites autem eduxit præco.
Hi quidem in vestibulo domus illic dormiebant
Telemachusq́ heros & Nestoris inclytus filius:
Atrides vero dormiuit in recessu domus excelsæ,
Iuxta enim Helena lato peplo cubabat præstans mulierum.
Quando v. mane-genita apparuit roseis digitis aurora,
Surrexit ex lectulo voce Menelaus
Vestes indutus, acutum v. gladium circumposuit humero,
Pedibus vero mollibus subligauit pulchros calceos.
Festinabat ire ex thalamo deo similis obuiam,
Telemacho v. assidebat sermonemq́ habuit & perloquium.
Et quid te incitans huc egit Telemache heros
Ad Lacedæmona diuinam per lata dorsa maris?
An publicum an priuatum? hoc mihi verè dic.
Hùc rursus Telemachus prudens contra alloquutus est:
Atride Menelae à Ioue nutrite, rex populorum,
Veni si aliquam mihi famam de patre diceres:
Dissipatur mihi domus pereunt verò pinguia opera:
Hostium virorum plena est domus, qui mihi perpetuò
Oues imbecilles mactant & flexipedes, sinuosos boues,
Matris meæ proci, immensam iniuriam habentes.
Præterea nunc ad tua genua venio siquidem velis
Illius sæuam mortem dicere, sicubi vidisti
Oculis tuis, aut alterius sermonibus audiuisti
Errantis. supra modum. n. ipsum ærumnosa peperit mater.
Neq́ quicquam me veritus blandiaris neq́ misertus,
Sed planè mihi enarra quomodo incidisti conspectu.
Precor, si vnquam tibi aliquod pater meus bonus Vlysses
Aut dictum aut etiam factum promittens effecit
Populo in Troianorum, vbi passi estis ærumnas Græci.
Horum nunc mihi memor sis. & mihi verum enarra.
Hùc multùm suspirans alloquutus est flauus Menelaus:
Papè, certè valde iam fortis viri in cubili
Voluerunt cubare, imbecilles ipsi cùm sint.
Quemadmodum si quando in lustro cerua fortis leonis
Hinnulos collocans nuper genitos lactantes,
Iuga inuestigat, & valles herbosas

Quæri[...]
laus ex[...]
macho[...]
sam [...]
ctionis[...]

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Βοσκομένη, ὁ δ' ἔπειτα ἑὴν εἰσήλυθεν εὐνὴν,
Ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆκεν·
Ὡς ὀδυσεὺς κείνοισι ἀεικέα πότμον ἐφήσει.
Αἲ γὰρ ζεῦ τε πάτερ καὶ ἀθηναίη καὶ ἄπολλον,
Τοῖος ἐὼν οἷός ποτ' ἐϋκτιμένῃ ἐνὶ λέσβῳ.
Ἐξ ἔριδος φιλομηλείδῃ ἐπάλαισεν ἀναστὰς,
Κὰδ δ' ἔβαλε κρατερῶς, κεχάροντο δὲ πάντες ἀχαιοί·
Τοῖος ἐὼν μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν ὀδυσσεὺς,
Πάντες κ' ὠκύμοροί τε γενοίατο πικρόγαμοί τε·
Ταῦτα δ' ἅ μ' εἰρωτᾷς καὶ λίσσεαι, οὐκ ἂν ἔγωγε
Ἄλλα παρὲξ εἴποιμι παρακλιδὸν, οὐδ' ἀπατήσω·
Ἀλλὰ τὰ μέν μοι ἔειπε γέρων ἅλιος νημερτὴς,
Τῶν οὐδέν τοι ἐγὼ κρύψω ἔπος οὐδ' ἐπικεύσω.
Αἰγύπτῳ μ' ἔτι δεῦρο θεοὶ μεμαῶτα νέεσθαι
Ἔσχον, ἐπεὶ οὔ σφιν ἔρεξα τεληέσσας ἑκατόμβας·
γρ. βούλοιντο
Οἱ δ' αἰεὶ * βούλοντο θεοὶ μεμνῆσθαι ἐφετμέων·
Νῆσος ἔπειτά τις ἐστὶ πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ,
Αἰγύπτου προπάροιθε (φάρον δέ ἑ κικλήσκουσι)
Τόσσον ἄνευθ' ὅσσον τε πανημερίη γλαφυρὴ νηῦς
Ἤνυσεν ᾗ λιγὺς οὖρος ἐπιπνείῃσιν ὄπισθεν.
Ἐν δὲ λιμὴν εὔορμος, ὅθεν τ' ἀπὸ νῆας ἐΐσας
Ἐς πόντον βάλλουσιν, ἀφυσσάμενοι μέλαν ὕδωρ.
Ἔνθά μ' ἐείκοσιν ἤματ' ἔχον θεοί· οὐδέ ποτ' οὖροι,
Πνείοντες φαίνονθ' ἁλιαέες, οἵ ῥά τε νηῶν
Πομπῆες γίνονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
Καί νύ κεν ἤϊα πάντα κατέφθιτο καὶ μένε' ἀνδρῶν,
γρ. ἐλέησε,
Εἰ μή τίς με θεῶν ὀλοφύρατο καί μ' * ἐσάωσε,
Πρωτέος ἰφθίμου θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος,
Εἰδοθέη· τῇ γάρ ῥα μάλιστά γε θυμὸν ὄρινα,
Ἥ μ' οἴῳ ἔρροντι συνήντετο νόσφιν ἑταίρων.
Αἰεὶ γὰρ περὶ νῆσον ἀλώμενοι ἰχθυάασκον
Γναμπτοῖς ἀγκίστροισιν· ἔτειρε δὲ γαστέρα λιμός.
Ἡ δ' ἐμεῦ ἄγχι στᾶσα ἔπος φάτο, φώνησέν τε,
Νήπιός εἰς ὦ ξεῖνε λίην τόσον, ἠὲ χαλίφρων,
Ἠὲ ἑκὼν μεθίης, καὶ τέρπεαι ἄλγεα πάσχων,
Ὡς δὴ δήθ' ἐνὶ νήσῳ ἐρύκεαι, οὐδέ τι τέκμωρ
Εὑρέμεναι δύνασαι, μινύθει δέ τοι ἦτορ ἑταίρων.

Pascens, hic deinde suum ingressus cubile,
Vtrisq; verò illis indecentem mortem immittit:
Ita Vlysses illis indecens fatum immittet.
Vtinam Iupiterq; pater, & Minerua & Apollo,
Talis sit, qualis olim benè condita in Lesbo,
Contentione cum Philomelide luctatus est insurgens,
Prostrauit verò fortiter, gauisi sunt verò omnes Graci:
Talis existens cum procis versaretur Vlysses,
Omnes sanè breuis vita fierent amariq; matrimonij:
Ista verò quæ me interrogas & precaris, non vtiq; ego
Alia præter verum *dixero declinando, neq; decipiam:*
Sed ea quidem quæ mihi dixit senex marinus verus,
Ex his neutiquam tibi ego celabo dictum, neq; occultabo.
In AEgypto me adhuc huc dij cupidum venire (tombas, Menela[...] gatio.
Detinuerũt, quoniam non ipsis exhibueram legitimas Heca
Ipsi enim semper volunt dij nos memores esse præceptorum.
Insula deinde quædam est valde vndoso in ponto.
AEgyptum ante (Pharum verò ipsam vocant)
Tantùm semota quantùm tota die caua nauis
Confecit, cui stridulus ventus aspirat à puppi:
In ea autem portus portuosus, vnde naues æquales
In pontum deducunt, postquam hauserunt nigram aquam,
Illic me viginti diebus detinuerunt dij, neq; vnquã venti se
Spirantes apparuerunt marini, qui sanè nauiũ (cundi
Ductores sunt supra lata dorsa maris,
Et fortaßis viatica omnia corrupta essent & animi virorũ,
Nisi me aliqua dearum respexisset, & mei miserta esset,
Protei gloriosi filia marini senis,
Edothea: huic sanè potißimùm animum commoui,
Quæ mihi soli inter eundum obuia fuit seorsum à socijs,
Semper enim circa insulam errantes piscabantur
Curuis hamis: domabat verò ventrem fames.
Hæc me propè astans, verbum dixit, & perloquuta est:
Stultus es ò hospes maximopere, aut remisso animo, Edothea[...] nelao e[...] dat cons[...]
Aut sponte cessas, & delectaris dolores ferens,
Qui certè diu in insula detineris, neq; vllum finem
Inuenire poteris, minuitur autem tibi pectus sociorum.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Ως ἔφατ᾽. αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον,
Εκ μέν τοι ἐρέω, ἥ τις σύ περ ἐσσὶ θεάων,
Ως ἐγὼ οὔ τι ἑκὼν κατερύκομαι, ἀλλά νυ μέλλω
Αθανάτοις ἀλιτέσθαι οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
Αλλὰ σύ περ μοι εἰπὲ (θεοὶ δέ τε πάντα ἴσασιν)
Οσ τίς μ᾽ ἀθανάτων πεδάᾳ καὶ ἔδησε κελεύθου.
Νόστον θ᾽, ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσομαι ἰχθυόεντα.
Ως ἐφάμην. ἡ δ᾽ αὐτίκ᾽ ἀμείβετο δῖα θεάων,
Τοιγὰρ ἐγώ τοι ξεῖνε μάλ᾽ ἀτρεκέως καταλέξω,
Πωλεῖταί τις δεῦρο γέρων ἅλιος νημερτὴς,
Αθάνατος πρωτεὺς αἰγύπτιος, ὅς τε θαλάσσης
Πάσης βένθεα οἶδε, ποσειδάωνος ὑποδμώς·
Τόνδε τ᾽ ἐμόν φασιν πατέρ᾽ ἔμμεναι, ἠδὲ τεκέσθαι·
Τόν γ᾽ εἴ πως σὺ δύναιο λοχησάμενος λελαβέσθαι,
Ος κέν τοι εἴπῃσιν ὁδὸν καὶ μέτρα κελεύθου,
Νόστον θ᾽, ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσεαι ἰχθυόεντα,
Καὶ δέ κέ τοι εἴπῃσι διοτρεφὲς, αἴ κ᾽ ἐθέλῃσθα,
Οττι τοι ἐν μεγάροισι κακόν τ᾽ ἀγαθόν τε τέτυκται,
Οἰχομένοιο σέθεν δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλέην τε.
Ως ἔφατ᾽. αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον,
Αὐτὴ νῦν φράζευ σὺ λόχον θείοιο γέροντος,
Μήπως με προϊδὼν ἠὲ προδαεὶς ἀλέηται.
Αργαλέος γάρ τ᾽ ἐστὶ θεὸς βροτῷ ἀνδρὶ δαμῆναι.
Ως ἐφάμην, ἡ δ᾽ αὐτίκ᾽ ἀμείβετο δῖα θεάων,
γρ. ἐγὼν ἐρέω. σὺ δ᾽ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι — Τοιγὰρ * ἐγώ τοι ξεῖνε μάλ᾽ ἀτρεκέως καταλέξω·
Ημος δ᾽ ἠέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει,
Τῆμος ἄρ᾽ ἐξ ἁλὸς εἶσι γέρων ἅλιος νημερτὴς,
Πνοιῇ ὑπὸ ζεφύροιο, μελαίνῃ φρικὶ καλυφθεὶς,
Εκ δ᾽ ἐλθὼν κοιμᾶται ὑπὸ σπέεσι γλαφυροῖσιν.
Αμφὶ δέ μιν φῶκαι νέποδες καλῆς ἁλοσύδνης
Αθρόαι εὕδουσιν, πολιῆς ἁλὸς ἐξαναδῦσαι,
Πικρὸν ἀποπνείουσαι ἁλὸς πολυβενθέος ὀδμήν·
Ενθά σ᾽ ἐγὼν ἀγαγοῦσα ἅμ᾽ ἠοῖ φαινομένηφι,
Εὐνάσω ἑξείης· σὺ δ᾽ εὖ κρίνασθαι ἑταίρους
Τρεῖς, οἵ τοι παρὰ νηυσὶν ἐϋσσέλμοισιν ἄριστοι.
Πάντα δέ τοι ἐρέω ὀλοφώϊα τοῖο γέροντος.
Φώκας μέν τοι πρῶτον ἀριθμήσει, καὶ ἔπεισιν·

Αὐτὰρ

Sic ait, cæterum ego ipsam mutuis excipiens alloquutus sum:
Sanè tibi dicam, quæcunq; tandem sis dearum,
Quod ego neutiquam voluntarius detineor, sed videor
Immortales offendisse qui cœlum latum habitant.
Sed tu mihi dic (dij enim omnia sciunt)
Quisnam me immortalium impedit & moratur iter:
Reditumq́; vt in pontum deueniam piscosum.
Sic dicebam, illa verò statim respondebat diua dearum,
Enimuerò ego tibi, ô hospes, valde verè enarrabo,
Versatur quispiam hic senex marinus veridicus,
Immortalis Proteus Ægyptius, quiq; maris
Totius profunditates nouit, Neptuni minister:
Hunc meum inquiunt patrem esse, atq; genuisse:
Quem si quo pacto tu poteris ex-insidijs prendere,
Qui tibi dicat viam & mensuras itineris,
Reditumq́; vt per mare proficiscaris piscosum.
Atq; præterea tibi diceret ô nobilis, si modo velis,
Quodcunq; tibi in domibus malumq; bonumq́; accidisset,
Absente te per longam viam difficilemq́;.
Sic ait, cæterùm ego ipsam vicißim alloquutus sum:
Ipsa nunc explica insidias senis,
Ne quo pacto me præuidens aut præsciens effugiat,
Difficilis enim est deus mortali homini domari.
Sic dicebam, ipsa continuò respondit diua dearum:
Enimuerò ego tibi hospes valde verè dicam: Edothe[a] patre P[roteo] capiend[i] filium.
Quando verò sol medium cœlum ascenderit,
Tum certè è mari emergit senex marinus veridicus,
Flatu sub Zephyri, nigra procella obtectus,
Egressus verò dormit sub specubus cauis.
Circa ipsum, &. Phocæ carentes pedibus pulchræ Halosydnes
Frequentes dormiunt è cano mari egressæ,
Acerbum spirantes maris profundi odorem.
Illuc te ego ducens simul aurora illucescente,
Collocabo ex ordine: tu verò probè elige socios
Tres, qui tibi apud naues transtratas optimi sunt:
Omnes autem tibi enarrabo astutias ipsius senis.
Phocas quidem primùm numerabit, & inspiciet:

Cæterum

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Αὐτὰρ ἐπὴν πάσας πεμπάσεται, ἠδὲ ἴδηται,
Λέξεται ἐν μέσσοισι νομεὺς ὣς πώεσι μήλων·
Τὸν μὲν ἐπὴν δὴ πρῶτα κατευνηθέντα ἴδησθε,
Καὶ τότ᾽ ἔπειτ᾽ ὔμμιν μελέτω κάρτος τε βίη τε,
Αὖθι δ᾽ ἔχειν μεμαῶτα καὶ ἐσσύμενόν περ ἀλύξαι,
Πάντα δὲ γινόμενος πειρήσεται ὅσσ᾽ ἐπὶ γαῖαν
Ἑρπετὰ γίνονται, καὶ ὕδωρ, καὶ θεσπιδαὲς πῦρ.
Ὑμεῖς δ᾽ ἀστεμφέως ἐχέμεν, μᾶλλόν τε πιέζειν.
Ἀλλ᾽ ὅτε κεν δή σ᾽ αὐτὸς ἀνείρηται ἐπέεσσιν,
Τοῖος ἐὼν, οἷόν κε κατευνηθέντα ἴδησθε,
Καὶ τότε δὴ σχέσθαι τε βίης, λῦσαί τε γέροντα
Ἥρως· εἴρεσθαι δὲ θεῶν ὅστις σε χαλέπτει,
Νόστον θ᾽, ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσεαι ἰχθυόεντα.
Ὣς εἰποῦσ᾽, ὑπὸ πόντον ἐδύσατο κυμαίνοντα.
Αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆας, ὅθ᾽ ἕστασαν ἐν ψαμάθοισιν,
Ἤια. πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κιόντι.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ᾽ ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
Δόρπον θ᾽ ὁπλισάμεσθ᾽, ἐπί τ᾽ ἤλυθεν ἀμβροσίη νὺξ,
Δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
Ἦμος δ᾽ ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Καὶ τότε δὴ παρὰ θῖνα θαλάσσης εὐρυπόροιο
Ἤια, πολλὰ θεοὺς γουνούμενος· αὐτὰρ ἑταίρους
Τρεῖς ἄγον, οἷσι μάλιστα πεποίθεα πᾶσαν ἐπ᾽ ἰθύν.
Τόφρα δ᾽ ἄρ᾽ ἥ γ᾽ ὑποδῦσα θαλάσσης εὐρέα κόλπον,
Τέσσαρα φωκάων ἐκ πόντου δέρματ᾽ ἔνεικε·
Πάντα δ᾽ ἔσαν νεόδαρτα. δόλον δ᾽ ἐπεμήδετο πατρί.
Εὐνὰς δ᾽ ἐν ψαμάθοισι * διαλάψασ᾽ ἁλίῃσιν, (margin: διαγνά-...ασ᾽)
Ἧστο μένουσ᾽, ἡμεῖς δὲ μάλα σχεδὸν ἤλθομεν αὐτῆς·
Ἑξείης δ᾽ εὔνησε, βάλεν δ᾽ ἐπὶ δέρμα ἑκάστῳ.
Κεῖθι δὴ αἰνότατος λόχος ἔπλετο· τεῖρε γὰρ αἰνῶς (margin: Ἔνθά κεν ...οτ᾽.)
Φωκάων ἁλιοτρεφέων ὀλοώτατος ὀδμή·
Τίς * γὰρ ἂν εἰναλίῳ παρὰ κήτεϊ κοιμηθείη; (margin: γάρ κ᾽ εἰν.)
Ἀλλ᾽ αὐτὴ ἐσάωσε, καὶ ἐφράσατο μέγ᾽ ὄνειαρ·
Ἀμβροσίην ὑπὸ ῥῖνα ἑκάστῳ θῆκε φέρουσα,
Ἡδὺ μάλα πνείουσαν· ὄλεσε δὲ κήτεος ὀδμήν.
Πᾶσαν δ᾽ ἠοίην μένομεν τετληότι θυμῷ·
Φῶκαι δ᾽ ἐξ ἁλὸς ἦλθον ἀολλέες· αἱ μὲν ἔπειτα

Ἑξῆς

Cæterum postq̄ omnes per quinterniones numerarit atque (inspexerit
Cubabit in medio, pastor veluti in grege ouiũ
Atqui vbi primùm sopitum videritis,
Tum deinde vobis curæ sit roburque visque,
Illic verò tenete cupientem & gestientem elabi.
Omnia verò factus molietur, quæcunque in terra
Reptilia sunt, & aqua, & diuinitus ardens ignis.
Vos autem firmiter tenete, magisque premite.
Sed quando certè te ipse interrogauerit verbis,
Talis qualem consopitum videratis,
Et tum certè desiste à vi, solueque senem
Heros: interroga verò, deorum quisnam te affligat,
Reditumque, vt per pontum proficiscaris piscopum.
Sic loquuta, sub pontum subijt fluctuantem:
Cæterùm ego ad naues vbi stabant in arena,
Ibam, plurima verò mihi cor cogitabat eunti.
Cæterùm postquam ad nauem veni atque mare,
Cœnam apparauimus, deinde accessit diuina nox,
Tum obdormiuimus in littore maris.
Quando. v. manè-genita apparuit roseis-digitis aurora,
Tunc ad littus maris lata-vada-habentis
Ibam, plurimùm dijs supplicans: porro socios
Tres ducebam, quib. potissimùm cõfidebam ad omnem vim. Edothea[...] in patre[...]
Interea verò hæc ingressa maris latum sinum,
Quatuor Phocarum ex ponto pelles attulit:
Omnes. v. erant recens excoriatæ, dolum. a. struebat patri:
Cubilibus autem in arena exsculptis marina,
Sedebat expectans. nos valdè propè venimus eam.
Ex ordine verò collocauit, iniecit autem corium vnicuique.
Illic iam molestissimæ insidiæ erant: affligebat. n. grauiter
Phocarum in mare-nutritarum pessimus odor:
Quis etenim marinum propè cetum posset cubare?
Sed ipsa seruauit & excogitauit magnam vtilitatem:
Ambrosiam ad nares vnicuique posuit afferendo,
Dulce valdè spirantem: fugauit ceti odorem.
Totum matutinum tempus expectauimus patienti animo:
Phocæ. a. è mari venerunt frequentes: illæ quidem deinde

Ordine

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Εξῆς ἠυνάζοντο παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
Ενδιος δ' ὁ γέρων ἦλθ' ἐξ ἁλὸς, εὗρε δὲ φώκας
Ζατρεφέας· πάσας δ' ἄρ' ἐπῴχετο, λέκτο δ' ἀριθμόν.
Εν δ' ἡμέας πρώτους λέγε κήτεσιν, οὐδέ τι θυμῷ
Ωΐσθη δόλον εἶναι· ἔπειτα δὲ λέκτο καὶ αὐτός.
Ημεῖς δ' αἶψ' ἰάχοντες ἐπεσσύμεθ'. ἀμφὶ δὲ χεῖρας
Βάλλομεν· οὐδ' ὁ γέρων δολίης ἐπελήθετο τέχνης,
Αλλ' ἤτοι πρώτιστα λέων γένετ' ἠϋγένειος,
Αὐτὰρ ἔπειτα δράκων, καὶ πάρδαλις, ἠδὲ μέγα σῦς·
Γίνετο δ' ὑγρὸν ὕδωρ, καὶ δένδρεον ὑψιπέτηλον.
Ημεῖς δ' ἀστεμφέως ἔχομεν τετληότι θυμῷ.
Αλλ' ὅτε δή ῥ' ἀνίαζ' ὁ γέρων ὀλοφώϊα εἰδὼς,
Καὶ τότε δή μ' ἐπέεσσιν ἀνειρόμενος προσέειπεν,
Τίς νύ τοι Ἀτρέος υἱὲ θεῶν συμφράσσατο βουλὰς,
Οφρά μ' ἕλοις ἀέκοντα λοχησάμενος; τέο σε χρή;
Ως ἔφατ'. αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον,
…ορεύεις Οἶσθα γέρον· τί με ταῦτα παρατροπέων * ἐρεείνεις;
Ως δὴ δήθ' ἐνὶ νήσῳ ἐρύκομαι, οὐδέ τι τέκμωρ
Εὑρέμεναι δύναμαι, μινύθει δέ μοι ἔνδοθεν ἦτορ.
Αλλὰ σύ περ μοι εἰπὲ (θεοὶ δέ τε πάντα ἴσασιν)
Οστις μ' ἀθανάτων πεδάᾳ καὶ ἔδησε κελεύθου,
Νόστον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσομαι ἰχθυόεντα.
Ως ἐφάμην. ὁ δέ μ' αὖτις ἀμειβόμενος προσέειπεν,
Αλλὰ μάλ' ὤφελλες Διΐ τ' ἄλλοισίν τε θεοῖσιν
Ρέξας ἱρὰ κάλ' ἀναβαινέμεν, ὄφρα τάχιστα
Σὴν ἐς πατρίδ' ἵκοιο, πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον.
Οὐ γάρ τοι πρὶν μοῖρα φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἱκέσθαι
Οἶκον ἐϋκτίμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν,
Πρίν γ' ὅτ' ἂν Αἰγύπτοιο διϊπετέος ποταμοῖο
Αὖτις ὕδωρ ἔλθῃς, ῥέξῃς θ' ἱρὰς ἑκατόμβας
Αθανάτοισι θεοῖσι τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι·
Καὶ τότε τοι δώσουσιν ὁδὸν θεοὶ ἣν σὺ μενοινᾷς.
Ως ἔφατ'. αὐτὰρ ἐμοί γε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
Οὕνεκά μ' αὖτις ἄνωγεν ἐπ' ἠεροειδέα πόντον
Αἴγυπτόνδ' ἰέναι, δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλέην τε.
Αλλὰ καὶ ὣς μιν ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπον,
Ταῦτα μὲν οὕτω δὴ τελέω γέρων ὡς σὺ κελεύεις.

Αλλ'

Ordine sopiebantur iuxta littus maris.
Meridianus autem senex venit è mari, inuenit. a. Phocas
Obesas: omnes verò adibat, recensuit autem numerum.
Nos autem primos recensuit inter cetos, nulloq; animo Proteus
Putauit dolum esse, deinde cubauit & ipse. ptus à M
Nos. v. protinus vociferantes irruimus: circum. a. manus lao.
Iecimus, neq; ipse senex dolosæ obliuiscitur artis,
Sed certè primum leo factus est magnis-iubis,
Porrò deinde draco, & panthera, atq; ingens sus
Factus est; etiam liquida aqua, & arbor altis-folijs:
Nos verò firmiter tenebamus forti animo.
Sed cum iam angustabatur senex versutias doctus,
Tunc certè me verbis interrogans alloquutus est:
Quis sanè tibi Atrei fili deorum consuluit consilia
Vt me caperes inuitum insidijs, cuius rei opus habes?
Sic ait, cæterùm ego ipsum excipiens alloquutus sum.
Scis senex: quid me ipsa decipiens interrogas?
Quod iam diu in insula detineor, neq; vllo pacto finem
Inuenire queo, minuitur autem mihi intus cor.
Sed tu vtiq; mihi dic (dij verò omnia sciunt,)
Quinam me immortalium impedit & auertit à via,
Reditumq;, vt per pontum vadam piscosum.
Sic dicebam: ille. v. rursus respondens alloquutus est:
Atqui omnino debebas, Ioui alijsq; dijs
Sacris litatis, conscendere, vt velocissimè
Tuam ad patriam venires, nauigans per nigrum pontum.
Non enim tibi anteà fatum est amicosq; videre & venire
Ad domum benè-constructam, & tuã ad patriam terram,
Quàm AEgyptij à-Ioue fluentis fluuij
Rursus ad aquas redieris, fecerisq; sacras Hecatombas
Immortalibus dijs, qui cœlum latum tenent:
Et tunc tibi dabunt viam dij quam tu desideras.
Sic ait, cæterum mihi infractum est charum cor,
Eò quòd me rursus iubebat per obscurum pontum
AEgyptum ire, longam viam difficilemq;.
Verum etiam sic ipsum verbis excipiens alloquutus sum:
Ista quidem sic perficiam senex vt tu præcipis.

Sed

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Εἰ πάντες σὺν νηυσὶν ἀπήμονες ἦλθον ἀχαιοί,
Οὓς νέστωρ καὶ ἐγὼ λίπομεν τροίηθεν ἰόντες,
Ἦέ τις ὤλετ' ὀλέθρῳ ἀδδακέϊ ἧς ἐπὶ νηὸς,
Ἠὲ φίλων ἐν χερσὶν ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσεν.
Ὣς ἐφάμην. ὁ δέ μ' αὖτις ἀμειβόμενος προσέειπεν,
Ἀτρείδη, * τί με ταῦτα διείρεαι; οὐδέ τί σε χρὴ
Ἴδμεναι, οὐδὲ δαῆναι ἐμὸν νόον· οὐδέ σε φημὶ
Δὴν [1] ἄκλαυτον ἔσεσθαι, ἐπὴν εὖ πάντα πύθηαι.
[2] Πολλοὶ μὲν γὰρ τῶνδε δάμεν, πολλοὶ δὲ λίποντο.
Ἀρχοὶ δ' αὖ δύο μοῦνοι ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
Ἐν νόστῳ ἀπόλοντο· μάχῃ δέ τι καὶ σὺ παρῆσθα·
Εἷς δ' ἔτι που ζωὸς κατερύκεται εὐρέϊ πόντῳ.
Αἴας μὲν μετὰ νηυσὶ δάμη δολιχηρέτμοισι.
Γυρῇσι μὲν πρῶτα ποσειδάων ἐπέλασσε
Πέτρῃσι μεγάλῃσι, καὶ ἐξεσάωσε θαλάσσης.
Καί νύ κεν ἔκφυγε κῆρα, καὶ ἐχθόμενός περ ἀθήνῃ,
Εἰ μὴ ὑπερφίαλον ἔπος ἔβαλε, καὶ μέγ' ἀάσθη.
Φῆ ῥ' ἀέκητι θεῶν φυγέειν μέγα λαῖτμα θαλάσσης·
Τοῦ δὲ ποσειδάων μεγάλ' ἔκλυεν αὐδήσαντος.
Αὐτίκ' ἔπειτα τρίαιναν ἑλὼν χερσὶ στιβαρῇσιν,
Ἤλασε γυραίην πέτρην, ἀπὸ δ' ἔσχισεν αὐτήν·
Καὶ τὸ μὲν αὐτόθι μεῖνε, τὸ δὲ τρύφος ἔμπεσε πόντῳ·
Τῷ ῥ' αἴας τὸ πρῶτον ἐφεζόμενος μέγ' ἀάσθη,
Τὸν δ' ἐφόρει κατὰ πόντον ἀπείρονα κυμαίνοντα.
Ὣς ὁ μὲν ἔνθ' ἀπόλωλεν, ἐπεὶ πίεν ἁλμυρὸν ὕδωρ.
Σὸς δέ που ἔκφυγε κῆρας ἀδελφεὸς ἠδ' ὑπάλυξεν,
Ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι· σάωσε δὲ πότνια ἥρη.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλε μαλειάων ὄρος αἰπὺ
Ἵξεσθαι, τότε δή μιν ἀναρπάξασα θύελλα
Πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φέρεν, μεγάλα στενάχοντα,
Ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιήν, ὅθι δώματα ναῖε θυέστης
Τὸ πρίν, ἀτὰρ τότ' ἔναιε θυεστιάδης αἴγισθος.
Ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κεῖθεν ἐφαίνετο νόστος ἀπήμων,
Ἂψ δὲ θεοὶ οὖρον στρέψαν, καὶ οἴκαδ' ἵκοντο.
Ἤτοι ὁ μὲν χαίρων ἐπεβήσετο πατρίδος αἴης,
Καὶ κύνει ἁπτόμενος ἣν πατρίδα· πολλὰ δ' ἀπ' αὐτοῦ

Δάκρυα

…μὴ ταῦτα
…γρ. ἄκλαυ-
…ν ἔσεσθαι. ἐ-
…εί κ' εὖ
…γρ. Πολλοὶ
…εν τούτων ἐ-
…νον, πολ.
… καὶ, Πολλοὶ
…ὲν γὰρ τῶν γε
…νον, πολλ.

Sed agè mihi hoc dic & verè recense,
Num omnes cum nauibus illæsi redierint Græci
Quos Nestor & ego reliquimus à Troia profecti,
Num quispiam perijt morte inopinata sua in naue,
Aut amicorũ in manibus postquam bellum confecerunt?
Sic dicebam, ille me rursus excipiens alloquutus est:
Atride, ne me ista interroga, neutiquam te conuenit
Scire, neq; dicere meum animum, neq; te puto
Diu absq; lacrymis fore, postquam benè omnia audieris,
Multi quidem istorum domiti sunt, plurimi verò relicti.
Duces autem duo Græcorum loricatorum,
In reditu perierunt: pugnæ etenim & tu interfuisti:
Vnus.a. adhuc alicubi viuus detinetur lato in ponto,
Aiax quidem in naui domitus est longos-remos-habente.
Ad Gyras quidem primùm Neptunus aduexit
Petras ingentes, & seruauit è mari.
Et sane effugisset mortem, quantumuis inuisus Palladi,
Nisi impium dictum protulisset, et graue facinus patrasset.
Dixit inuitis dijs effugere ingentes fluctus maris:
Hunc Neptunus magnifica audiuit iactantem,
Statim deinde tridente arrepto manu forti,
Percussit Gyream petram, abscidităq; ipsam:
Et vnũ quidem illic mansit, alterum frustũ incidit mari:
Huic sanè Aiax primùm insidens, valdè læsus est, Aiacis Oil[…] exitus.
Hunc ferebat per mare ingens, vndosum.
Sic ille quidem ibi perijt, postquam bibit salsam aquam:
Tuus verò fortè effugit mortem frater, atq; elapsus est
In naui concaua: seruauit verò veneranda Iuno.
Sed quando certe statim videbatur Malearũ montẽ arduũ
Peruenire, tum certè ipsum abreptum procella
Pontum per piscopum tulit valde ingemiscentem,
Agri ad extremam oram: vbi ædes habitabat Thyestes
Prius, cæterùm tunc habitabat Thyestades Ægisthus.
Sed cum iam & illinc apparebat reditus illæsus,
Retrò verò dij ventum verterunt, & domum venerunt.
Certè ille quidem gaudens conscendit in patriam terram,
Et osculabatur attingens suam patriam: multa ab ipso

H

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І. І. МЕЧНИКОВА

Δάκρυα θερμὰ χέοντ᾽, ἐπεὶ ἀσπασίως ἴδε γαῖαν.
Τὸν δ᾽ ἄρ᾽ ἀπὸ σκοπιῆς εἶδε σκοπὸς, ὅν ῥα καθεῖσεν
Αἴγισθος δολόμητις ἄγων· ὑπὸ δ᾽ ἔσχετο μισθὸν,
Χρυσοῦ δοιὰ τάλαντα. φύλασσε δ᾽ ὅγ᾽ εἰς ἐνιαυτὸν,
Μή ἑ λάθοι παριὼν, μνήσαιτο δὲ θούριδος ἀλκῆς.
Βῆ δ᾽ ἴμεν ἀγγελέων πρὸς δώματα ποιμένι λαῶν·
Αὐτίκα δ᾽ αἴγισθος δολίην ἐφράσσατο τέχνην·
Κρινάμενος κατὰ δῆμον ἐείκοσι φῶτας ἀρίστους,
Εἷσε λόχον, ἑτέρωθι δ᾽ ἀνώγει δαῖτα πένεσθαι.
Αὐτὰρ ὁ βῆ καλέων ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν,
Ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν, ἀεικέα μερμηρίζων,
Τὸν δ᾽ οὐκ εἰδότ᾽ ὄλεθρον ἀνήγαγε καὶ κατέπεφνε
Δειπνίσσας, ὥς τίς τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτνῃ.
Οὐδέ τις ἀτρείδεω ἑτάρων λίπεθ᾽ οἵ οἱ ἕποντο,
Οὐδέ τις αἰγίσθου· ἀλλ᾽ ἔκταθεν ἐν μεγάροισιν.
Ὣς ἔφατ᾽. αὐτὰρ ἐμοί γε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ.
Κλαῖον δ᾽ ἐν ψαμάθοισι καθήμενος· οὐδέ νυ μοι κῆρ
Ἤθελ᾽ ἔτι ζώειν καὶ ὁρᾶν φάος ἠελίοιο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίων τε κυλινδόμενός τ᾽ ἐκορέσθην,
Δὴ τότε με προσέειπε γέρων ἅλιος νημερτὴς,
Μηκέτι ἀτρέος υἱὲ πολὺν χρόνον ἀσκελὲς οὕτω
Κλαῖ᾽, ἐπεὶ οὐκ ἄνυσίν τινα δήομεν· ἀλλὰ τάχιστα
Πείρα ὅπως κεν δὴ σὴν πατρίδα γαῖαν ἵκηαι.
Ἢ γάρ μιν ζωόν γε κιχήσεαι, ἤ κεν ὀρέστης
Κτεῖνεν ὑποφθάμενος· σὺ δέ κεν τάφου ἀντιβολήσαις.
Ὣς ἔφατ᾽· αὐτὰρ ἐμοὶ κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
Αὖτις ἐνὶ στήθεσσι, καὶ ἀχνυμένῳ περ, ἰάνθη,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Τούτους μὲν δὴ οἶδα· σὺ δὲ τρίτον ἄνδρ᾽ ὀνόμαζε,
Ὅστις ἔτι ζωὸς κατερύκεται εὐρέϊ πόντῳ,
Ἠὲ θανών· ἐθέλω δὲ καὶ ἀχνύμενός περ ἀκοῦσαι.
Ὣς ἐφάμην. ὁ δέ μ᾽ αὖτις ἀμειβόμενος προσέειπεν,
Υἱὸς λαέρτεω ἰθάκῃ ἔνι οἰκία ναίων.
Τὸν δ᾽ ἴδον ἐν νήσῳ θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντα
Νύμφης ἐν μεγάροισι καλυψοῦς, ἥ μιν ἀνάγκῃ
Ἴσχει· ὁ δ᾽ οὐ δύναται ἣν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι.
Οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρετμοι, καὶ ἑταῖροι

Lacrymæ frequentes effundebantur, postq̃ lubẽter vidit ter.
Hunc sane à specula conspexit speculator, quem constituit
AEgisthus dolosus, ducens: promisit autem mercedem,
Auri duo talenta: obseruabat verò hic toto anno,
Ne ipsum lateret accedens, memorq́ foret strenui roboris.
Festinabat. a. ire annunciaturus ad ædes past. populorum:
Statim AEgisthus dolosam excogitauit artem:
Delectis ex plebe viginti viris optimis,
Cõstituit insidias, ab altera parte iußit conuiuiũ apparare.
Cæterùm ipse iuit inuitans Agamemnona past. populorum,
Equis & curribus indecentia deliberans.
Hunc imprudentem ad mortem deduxit & trucidauit, Agamemnonis exitus.
Conuiuio excipiens, veluti si qs interfecit bouẽ ad præsepe,
Neq; quisquam Atridæ sociorum relictus qui eum sequitur
Neq; quisquam AEgisthi, sed trucidati sunt in regia.
Sic ait, cæterùm mihi confractus est charus animus.
Flebam autem arenis desidens: neq; mihi cor
Volebat amplius viuere & videre lumen solis.
Porrò postq̃ flendo meq; ipsum *volutando saturatus sum*
Tum me alloquutus est senex marinus veridicus,
Ne amplius Atrei fili, longo tempore indesinenter sic
Fleas, quoniã non remediũ aliquod inuenimus, sed citißimè
Tenta, quo pacto iam tuam ad patriam terram peruenias,
Aut enim ipsum viuum deprehendes, aut Orestes,
Interfecit præueniens: tu verò cœnæ sepulchrali intereris.
Sic ait, cæterùm mihi cor & animus generosus
Rursus intra pectus etiã quantumuis tristi gauisum reflo-
Et ipsum alloquutus verba alata dixi, *(ruit:*
Istos quidem noui: tu verò tertium virum nominabas,
Qui adhuc viuus detinetur in lato mari,
Aut mortuus, volo autem quantumuis mæstus audire.
Sic dicebam, ille me rursus excipiens alloquutus est:
Filius Laërti in Ithaca domos habitans,
Hunc vidi in insula lacrymas vberes fundentem
Nymphæ in ædibus Calypsus, quæ ipsum neceßitate
Detinet, ille non potest suam patriam terram adire.
Non enim ei adsunt naues remigio instructæ & socij,

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Οἳ κέν μιν πέμποιεν ἐπ᾽ εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
Σοὶ δ᾽ οὐ θέσφατόν ἐστι διοτρεφὲς ὦ μενέλαε
Αργει ἐν ἱπποβότῳ θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν.
Αλλ᾽ σ᾽ ἐς ἠλύσιον πεδίον καὶ πείρατα γαίης
Αθάνατοι πέμψουσιν, (ὅθι ξανθὸς ῥαδάμανθυς·)
Τῇ περ ῥηΐστη βιοτὴ πέλει ἀνθρώποισιν,
Οὐ νιφετὸς, οὔτ᾽ ἂρ χειμὼν πολὺς, οὔτέ ποτ᾽ ὄμβρος.
Αλλ᾽ αἰεὶ ζεφύροιο λιγυπνείοντας ἀήτας
Ωκεανὸς ἀνίησιν, ἀναψύχειν ἀνθρώποις)
Οὕνεκ᾽ ἔχεις ἑλένην, καί σφιν γαμβρὸς διός ἐστι.
Ως εἰπὼν, ὑπὸ πόντον ἐδύσατο κυμαίνοντα.
Αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆας ἅμ᾽ ἀντιθέοις ἑτάροισιν
Ηϊα· πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κιόντι.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ᾽ ἐπὶ νῆα κατήλθομεν ἠδὲ θάλασσαν,
Δόρπον θ᾽ ὁπλισάμεσθ᾽, ἐπί τ᾽ ἤλυθεν ἀμβροσίη νὺξ,
Δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
Ημος δ᾽ ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠὼς,
Νῆας μὲν πάμπρωτον ἐρύσσαμεν εἰς ἅλα δῖαν,
Εν δ᾽ ἱστοὺς τιθέμεσθα καὶ ἱστία νηυσὶν ἐΐσης·
Εν δὲ καὶ αὐτοὶ βάντες ἐπὶ κληῗσι κάθιζον,
Εξῆς δ᾽ ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
Αψ δ᾽ εἰς αἰγύπτοιο διϊπετέος ποταμοῖο
Στῆσα νέας, καὶ ἔρεξα τεληέσσας ἑκατόμβας.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κατέπαυσα θεῶν χόλον αἰὲν ἐόντων,
Χεῦ᾽ ἀγαμέμνονι τύμβον, ἵν᾽ ἄσβεστον κλέος εἴη.
Ταῦτα τελευτήσας νεόμην· ἔδοσαν δέ μοι οὖρον
Αθάνατοι, τοί μ᾽ ὦκα φίλην ἐς πατρίδ᾽ ἔπεμψαν·
Αλλ᾽ ἄγε νῦν ἐπίμεινον ἐνὶ μεγάροισιν ἐμοῖσιν,
Οφρά κεν ἑνδεκάτη τε δυωδεκάτη τε γένηται.
Καὶ τότε σ᾽ εὖ πέμψω, δώσω δέ τοι ἀγλαὰ δῶρα
Τρεῖς ἵππους καὶ δίφρον ἐΰξοον. αὐτὰρ ἔπειτα
Δώσω καλὸν ἄλεισον, ἵνα σπένδῃσθα θεοῖσιν
Αθανάτοις, ἐμέθεν μεμνημένος ἤματα πάντα.
Τὸν δ᾽ αὖ τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ατρείδη, μὴ δή με πολὺν χρόνον ἐνθάδ᾽ ἔρυκε.
Καὶ γάρ κ᾽ εἰς ἐνιαυτὸν ἐγὼ παρὰ σοί γ᾽ ἀνεχοίμην
Ημενος, οὐδέ κέ μ᾽ οἴκου ἕλοι πόθος, οὐδὲ τοκήων·

(Αἰνῶς

Qui sanè ipsum reducere possent per lata dorsa maris.
Tibi autem non à fato decretum est nobilis ô Menelaë,
In Argo equos-pascente mortem & fatum subire.
Sed te ad Elysium campum, & fines terræ
Immortales mittent (vbi flauus Rhadamanthus est,
Vbi vtiq; facillima viuendi ratio est hominibus,
Non nix neq; hyems longa, neq; vnquam imber,
Sed semper Zephyri suauiter spirantes auras
Oceanus emittit, ad refrigerandum homines)
Quòd habes Helenam, & ipsius Iouis gener es.
Sic loquutus subijt in pontum fluctuosum,
Cæterùm ego ad naues simul cum diuinis socijs
Ibam, plurima mihi cor alternabat incedenti.
Cæterùm postquam ad nauem venimus atq; mare,
Cœnamq; apparauimus, superuenit subijtq; solitaria nox,
Tum dormiuimus in littore maris.
Quando a mane-genita apparuit roseis-digitis aurora,
Naues quidem ante omnia deduximus in mare diuinum.
Malos autem imposuimus & vela nauibus æquatis,
Ipsi etiam ingressi super transtra sederunt.
Ordine aũt considentes spumosum mare verberabãt remis
Rursus ad AEgyptum a-Ioue-cadentis fluminis,
Constitui naues, & perfeci legitimas Hecatombas.
Cæterùm postquam sedaui deorum iram immortalium.
Fudi Agamemnoni tumulum vt immensa gloria esset.
Hæc vt perfeci, redij: dederunt aũt mihi ventum secundum
Dij, qui me celeriter charam ad patriam miserunt.
Sed age nunc mane in ædibus meis,
Donec vndecimaq; duodecimaq; fiat dies,
Et tunc te benè mittam, dabo autem tibi splendida dona,
Tres equos & currum benè-politum: cæterùm postea
Dabo pulchrum poculum vt libes dijs
Immortalibus, mei memor diebus omnib.
Hunc rursus Telemachus prudens contra alloquutus est:
Atride, ne sanè me multo tempore hic detine.
Etenim ad annum ego apud te vtiq; perdurarem
Sedens, neq; me domus caperet desiderium, neq; parentum,

Campus E-
sius.

Protheus d-
paret.

Telemachus
Menelaũ all-
quitur.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

(Αἰνῶς γὰρ μύθοισιν ἔπεσσί τε σοῖσιν ἀκούων
Τέρπομαι) ἀλλ' ἤδη μοι ἀνιάζουσιν ἑταῖροι
Ἐν πύλῳ ἠγαθέῃ, σὺ δέ με χρόνον ἐνθάδ' ἐρύκεις.
Δῶρον δ' ὅ, ττι κέ μοι δοίης, κειμήλιον ἔστω·
Ἵππους δ' εἰς Ἰθάκην οὐκ ἄξομαι, ἀλλά σοι αὐτῷ
Ἐνθάδε λείψω ἄγαλμα· σὺ γὰρ πεδίοιο ἀνάσσεις
μὲν Εὐρέος, ᾧ *ἔνι μὲν λωτὸς πολὺς, ἐν δὲ κύπειρον,
Πυροί τε, ζειαί τε, ἠδ' εὐρυφυὲς κρῖ λευκόν.
Ἐν δ' Ἰθάκῃ οὔτ' ἂρ δρόμοι εὐρέες, οὔτέ τι λειμὼν
Αἰγίβοτος, καὶ μᾶλλον ἐπήρατος ἱπποβότοιο.
Οὐ γάρ τις νήσων ἱππήλατος, οὐδ' εὐλείμων,
Αἵ θ' ἁλὶ κεκλίαται· Ἰθάκη δέ τε καὶ περὶ πασέων.
Ὡς φάτο. μείδησεν δὲ βοὴν ἀγαθὸς μενέλαος·
Χειρί τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν.
Αἵματος εἰς ἀγαθοῖο φίλον τέκος οἷ' ἀγορεύεις·
Τοιγὰρ ἐγώ τοι ταῦτα μεταστήσω· δύναμαι γάρ·
Δώρων δ' ὅσσ' ἐν ἐμῷ οἴκῳ κειμήλια κεῖται,
Δώσω ὃ κάλλιστον καὶ τιμηέστατόν ἐστιν.
Δώσω τοι κρητῆρα τετυγμένον· ἀργύρεος δὲ
Ἐστιν ἅπας, χρυσῷ δ' ἐπὶ χείλεα κεκράανται·
Ἔργον δ' ἡφαίστοιο. πόρεν δέ ἑ φαίδιμος ἥρως
Σιδονίων βασιλεὺς, ὅθ' ἑὸς δόμος ἀμφεκάλυψεν
Κεῖσέ με νοστήσαντα· τεῒν δ' ἐθέλω τόδ' ὀπάσσαι.
Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Δαιτυμόνες δ' ἐς δώματ' ἴσαν θείου βασιλῆος.
Οἱ δ' ἦγον μὲν μῆλα, φέρον δ' εὐήνορα οἶνον·
πεμπον. Σῖτον δέ σφ' ἄλοχοι καλλικρήδεμνοι *ἔνεικαν.
Ὡς οἱ μὲν περὶ δεῖπνον ἐνὶ μεγάροισι πένοντο.
Μνηστῆρες δὲ πάροιθεν ὀδυσσῆος μεγάροιο
Δίσκοισι τέρποντο καὶ αἰγανέῃσιν ἱέντες,
Ἐν τυκτῷ δαπέδῳ, ὅθι περ πάρος ὕβριν ἔχεσκον.
Ἀντίνοος δὲ καθῆστο καὶ εὐρύμαχος θεοειδὴς,
Ἀρχοὶ μνηστήρων, ἀρετῇ δ' ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι·
Τοῖς δ' υἱὸς φρονίοιο νοήμων ἐγγύθεν ἐλθὼν,
Ἀντίνοον μύθοισιν ἀνειρόμενος προσέειπεν,
Ἀντίνο', ἦ ῥά τι ἴδμεν ἐνὶ φρεσὶν ἠὲ καὶ οὐκί,
Ὁππότε τηλέμαχος νεῖτ' ἐκ πύλου ἠμαθόεντος;

(Vehementer enim verbis sermonibusq; tuis audiens
Oblector) sed iam mihi pertædet socijs
In Pylo diuina, tu autem me longum *tempus hic detines.*
Donū.a. quodcunq; mihi dare cuperes tale *sit vt ferri & re-*
Equos.a. in Ithacam non ducam, sed tibijpsi (condi possit,
Hic relinquam in delitijs: tu enim campo imperas
Lato. in quo quidem lotus frequens, in quo cyperus,
Triticum, spelta, atq; late germinans hordeum album.
In Ithaca a. neq; sane curricula lata, neq; vllum pratum, Ithacæ insul[æ] qualitas
Capris pascendis apta, & optabilior equorum pascuo.
Nulla.n. insularum spaciosa neq; pratis accommodata,
Quæ ad mare inclinantur, Ithaca etiam supra omnes.
Sic ait, risit vero voce bonus Menelaus,
Manu ipsum prendit, verbumq; dixit atq; nominauit.
Sanguinis es boni chare fili, qualia loqueris. Xenia dant[ur] Telemacho
Atqui ego tibi commutabo: possum enim.
Dona autem quæcunq; in mea domo thesauri iacent,
Dabo quod pulcherrimum & preciosissimum est,
Dabo tibi craterem elaboratum: argenteus autem
Est totus, auro autem labra immixta sunt:
Opus autem est Vulcani, dedit autem ipsum nobilis heros
Sidoniorum rex, quando sua domus suscepit
Illuc me profectum, tibi autem volo præbere.
Sed hi quidem huiuscemodi inter se loquebantur,
Conuiuæ vero in domum ierant regis diuini:
Illi.v. adducebant oues, afferebantq; animosum vinum.
Cibum vero ipsis vxores pulchris vittis intulerunt.
Sic illi quidem circa cœnam in domo laborabant.
Proci autem ante Vlyssis domum
Discis delectabantur & tragulas torquentes
In ornato pauimento, vbi antea insolentiam exercebant.
Antinous.v. consederat, & Eurymach. deo forma similis, Proci de Te[le]macho co[lo]quuntur.
Duces procorum, virtute enim erant longe optimi.
His filius Phronij Noëmon prope accedens,
Antinoum verbis interrogans alloquebatur.
Antinoe, an quid scimus in mente nostra, an non,
Quando Telemachus redit ex Pylo arenosa?

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Νῆά μοι οἴχετ' ἄγων· ἐμὲ δὲ χρειὼ γίνετ' αὐτῆς
Ἤλιδ' ἐς εὐρύχορον διαβήμεναι, ἔνθα μοι ἵπποι
Δώδεκα θήλειαι, ὑπὸ δ' ἡμίονοι ταλαεργοὶ
Ἀδμῆτες, τῶν κέν τιν' ἐλασσάμενος δαμασαίμην.
Ὣς ἔφαθ'. οἱ δ' ἀνὰ θυμὸν ἐθάμβεον· οὐ γὰρ ἔφαντο
Ἐς πύλον οἴχεσθαι νηλήϊον, ἀλλά που αὐτοῦ
Ἀγρῶν ἢ μήλοισι παρέμμεναι, ἠὲ συβώτῃ.
Τὸν δ' αὖτ' ἀντίνοος προσέφη εὐπείθεος υἱός.
Νημερτές μοι ἔνισπε πότ' ᾤχετο, καὶ τίνες αὐτῷ
Κοῦροι ἕποντ' ἰθάκης ἐξαίρετοι; ἢ ἑοὶ αὐτοῦ
Θῆτές τε δμῶές τε. δύναιτό γε καὶ τὸ τελέσσαι;
Καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' ἐῢ εἰδῶ,
Ἤ σε βίῃ ἀέκοντος ἀπηύρατο νῆα μέλαιναν,
Ἦε ἑκών οἱ δῶκας, ἐπεὶ προσπτύξατο μύθῳ,
Τὸν δ' υἱὸς φρονίοιο νοήμων ἀντίον ηὔδα,
Αὐτὸς ἑκών οἱ δῶκα. τί κεν ῥέξειε καὶ ἄλλος,
Ὁππότ' ἀνὴρ τοιοῦτος ἔχων μελεδήματα θυμῷ
Αἰτίζῃ; χαλεπόν κεν ἀνήνασθαι δόσιν εἴη.
Κοῦροι δ' οἳ κατὰ δῆμον ἀριστεύουσι μεθ' ἡμέας,
Οἵ οἱ ἕποντ'· ἐν δ' ἀρχὸν ἐγὼ βαίνοντ' ἐνόησα
Μέντορα, ἠὲ θεὸν, τῷ δ' αὐτῷ πάντα ἐῴκει.
Ἀλλὰ τὸ θαυμάζω· ἴδον ἐνθάδε μέντορα δῖον
Χθιζὸν ὑπ' ἠοῖον, τότε δ' ἔμβη νηῒ πύλονδε.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς δώματα πατρός.
Τοῖσιν δ' ἀμφοτέροισιν ἀγάσσατο θυμὸς ἀγήνωρ.
Μνηστῆρες δ' ἄμυδις κάθισαν, καὶ παῦσαν ἀέθλων.
Τοῖσιν δ' ἀντίνοος μετέφη εὐπείθεος υἱὸς,
Ἀχνύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι
Πίμπλαντ', ὄσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἐΐκτην.
Ὦ πόποι, ἦ μέγα ἔργον ὑπερφιάλως ἐτελέσθη,
Τηλεμάχῳ ὁδὸς ἥδε. φάμεν δέ οἱ οὐ τελέεσθαι.
Ἐκ τοσσῶν δ' ἀέκητι νέος πάϊς οἴχεται αὔτως
Νῆα ἐρυσσάμενος, κρίνας τ' ἀνὰ δῆμον ἀρίστους.
Ἄρξει καὶ προτέρω κακὸν ἔμμεναι· ἀλλά οἱ αὐτῷ
Ζεὺς ὀλέσειε βίην πρὶν ἡμῖν πῆμα * φυτεῦσαι.
Ἀλλ' ἄγε μοι δότε νῆα θοὴν καὶ εἴκοσ' ἑταίρους,
Ὄφρά μιν αὐτὸν ἰόντα λοχήσομαι ἠδὲ φυλάξω

Nauem mihi abiit abducens, mihi vero opus est illius,
Vt Elidem in spaciosam traiiciam, vbi mihi equæ
Duodecim fœminæ, subtus autem muli patientes operis
Indomiti, ex quibus aliquem adigens subiugarem:
Sic ait: hi v. in animo obstupescebant, non n. putabant
Pylum abiisse Neleiam, sed alicubi in ipsius
Agris aut ouibus adesse aut subulco.
Hunc statim Antinous alloquutus est Eupithei filius:
Vere mihi dic quando abiit, & quinam illum
Iuuenes sequuntur ex Ithaca electi? an suiipsius
Mercenariiq; mancipiaq; ? poterant hoc etiam perficere?
Et mihi hoc dic vere, vt bene sciam,
An te per vim inuitum priuauit naue nigra,
An sponte ei dedisti, postquam conuenit te sermone?
Hunc autẽ filius Phronii Noëmon contra alloquutus est:
Ipse sponte ei dedi, quid faceret etiam alius,
Quando vir talis habens curas in animo
Peteret? difficile sane negare munus foret.
Iuuenes autem qui in populo optimates apud nos,
Illi eum sequuntur, ducem vero ego conscendentem agnoui
Mentorem, aut deum, huic. n. ipsi omnimodo similis erat.
Sed hoc admiror, vidi hic Mentorem diuinum
Heri sub aurora, tum tamen conscendit nauem ad Pylum.
Sic certe loquutus abiit ad domum patris.
His vero vtrisq; perculsus est animus generosus.
Proci vero simul sederunt & quieuerunt à certaminibus.
His vero Antinous interfatus est Eupithei filius
Tristatus: furore vero multum præcordia nigra
Implebantur, oculi vero ei igni splendenti similes erant.
Papè, quàm ingens facinus superbè commissum est,
Telem. profectio isthæc: dixerimus non perfectum iri.
Tot vero inuitis iuuenculus puer abiit temere
Naue deducta, electisq; per populum optimis.
Incipiet & vlterius malum esse: sed illi ipsi
Iupiter perdat vim antequam nobis malum ferat,
Sed agite mihi date nauem celerem & viginti socios
Vt cum ipsum redeuntem insidiis excipiam, atq; obseruem

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І.І. МЕЧНИКОВА

Ἐν πορθμῷ ἰθάκης τε σάμοιό τε παιπαλοέσσης·
Ὡς ἂν ἐπισμυγερῶς ναυτίλλεται εἵνεκα πατρός.
Ὣς ἔφαθ᾽. οἱ δ᾽ ἄρα πάντες ἐπήνεον, ἠδ᾽ ἐκέλευον.
Αὐτίκ᾽ ἔπειτ᾽ ἀνασάντες ἔβαν δόμον εἰς ὀδυσῆος,
Οὐδ᾽ ἄρα πηνελόπεια πολλὼ χρόνον ἦεν ἄπυστος
Μύθων, οὓς μνηστῆρες ἐνὶ φρεσὶ βυσσοδόμευον.
Κῆρυξ γάρ οἱ ἔειπε μέδων, ὃς ἐπεύθετο βουλὰς,
Αὐλῆς ἐκτὸς ἐών· οἱ δ᾽ ἔνδοθι μῆτιν ὕφαινον.
Βῆ δ᾽ ἴμεν ἀγγελέων διὰ δώματα πηνελοπείῃ·
Τὸν δὲ κατ᾽ οὐδοῦ βάντα προσηύδα πηνελόπεια,
Κῆρυξ, τίπτε δέ σε προέεσαν μνηστῆρες ἀγαυοί;
Ἢ εἰπέμεναι δμωῇσιν ὀδυσῆος θείοιο
Ἔργων παύσασθαι, σφίσι δ᾽ αὐτοῖς δαῖτα πένεσθαι;
Μὴ μνηστεύσαντες, μηδ᾽ ἄλλοθ᾽ ὁμιλήσαντες,
Ὕστατα καὶ πύματα νῦν ἐνθάδε δειπνήσειαν.
Οἱ θ᾽ ἄμ᾽ Οἳ θάμ᾽ ἀγειρόμενοι, βίοτον κατακείρετε πολλὸν,
Κτῆσιν τηλεμάχοιο δαΐφρονος· οὐδέ τι πατρῶν
Ὑμετέρων τὸ πρόσθεν ἀκούετε παῖδες ἐόντες.
Οἷος ὀδυσσεὺς ἔσκε μεθ᾽ ὑμετέροισι τοκεῦσιν;
Οὔτέ τινα ῥέξας ἐξαίσιον, οὔτέ τι εἰπὼν
Ἐν δήμῳ· ἥτ᾽ ἐστὶ δίκη θείων βασιλήων,
Ἄλλον κ᾽ ἐχθαίρῃσι βροτῶν, ἄλλον κε φιλοίη.
Κεῖνος δ᾽ οὔποτε πάμπαν ἀτάσθαλον ἄνδρα ἐώργει.
Ἀλλ᾽ ὁ μὲν ὑμέτερος θυμὸς καὶ ἀεικέα ἔργα
Φαίνεται, οὐδέ τις ἐστὶ χάρις μετόπισθ᾽ εὐεργέων.
Τὴν δ᾽ αὖτε προσέειπε μέδων πεπνυμένα εἰδώς·
.Εἰ γὰρ Αἲ γὰρ δὴ βασίλεια τόδε πλεῖστον κακὸν εἴη.
Ἀλλὰ πολὺ μεῖζόν τε καὶ ἀργαλεώτερον ἄλλο
Μνηστῆρες φράζονται, ὃ μὴ τελέσειε κρονίων·
Τηλέμαχον μεμάασι κατακτάμεν ὀξέϊ χαλκῷ,
Οἴκαδε νεισόμενον· ὁ δ᾽ ἔβη μετὰ πατρὸς ἀκουὴν
Ἐς πύλον ἠγαθέην, ἠδ᾽ ἐς λακεδαίμονα δῖαν.
Ὣς φάτο. τῆς δ᾽ αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ
Δὴν δέ μιν ἀμφασίη ἐπέων λάβε, τὼ δέ οἱ ὄσσε
Δακρυόφιν πλῆσθεν, θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή·
Ὀψὲ δὲ δή μιν ἔπεσσιν ἀμειβομένη προσέειπε·
Κῆρυξ, τίπτε δέ μοι παῖς οἴχεται; οὐδέ τί μιν χρεὼ

Νη

In freto Ithacæq; Samiq; aspere,
Vt cum sua pernicie nauiget propter patrem. Procorum de occidēdo Telemacho consilium.
Sic ait, hi certè omnes laudabant atq; iubebant.
Statim deinde vbi surrexissent ibant in domum Vlyssis.
Neq; sanè Penelope longo tempore fuit inscia
Sermonum, quos proci in mente profundè cogitabant.
Præco enim illi dixit Medon qui audierat consilia,
Cùm extra aulam esset, illi v. interitus consilium texebant.
Festinabat v. ire annunciaturus per domum Penelopæ.
Hunc autem à limine euntem alloquebatur Penelope:
Præco, cur te præmiserunt proci inclyti? Penelope Medoni loquitur de procis.
An dicere ancillis Vlyssis diuini
Vt à labore cessent, ipsis autem conuiuium apparent?
Ne ambientes nec vsquam aliò decedentes,
Vltimò & postremò nunc hic cœnent,
Quiq; simul congregati, victum absumitis multum,
Facultatem Telemachi prudentis: nunquam ne à patribus
Vestris antea audistis pueri cum essetis,
Qualis Vlysses erat inter vestros parentes?
Neque vllum tractans iniquè, neq; quicquam loquutus
Publicè, quod tum ius est diuinorum regum,
Alium vicinum odio habuit, alium autem amet,
Ille verò nunquam prorsus improbum virum egit,
Sed quidem vester animus, & indigna facinora
Apparent, neq; vlla est gratia post beneficia accepta.
Hanc rursus alloquutus est Medon prudentia doctus: Medon Penelopæ Telemachū nūciat nauigasse.
Vtinam sanè ò regina, hoc maximum malum esset,
Sed multò maiusq; & perniciosius aliud
Proci tentant, quod non perficiat Saturnius.
Telemachum cupiunt interficere acuto ferro
Domum reuertentem: ille v. profectus est ad patris famam
Ad Pylum sacram, atq; ad Lacedæmona diuinam.
Sic ait: huius illic soluta sunt genua & amicum pectus. Penelope dolet clàm se filium esse profectum.
Diu ipsam silentium verborum cœpit, ipsius verò oculi
Lacrymis impleti sunt, tenella autem ei detenta est vox:
Tandem verò ipsum verbis excipiens alloquuta est,
Præco cur mihi filius abijt? neq; ipsum necessitas erat

Naues

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І.І. МЕЧНИКОВА

Νηῶν ὠκυπόρων ἐπιβαινέμεν, αἵ θ' ἁλὸς ἵπποι
Ανδράσι γίγνονται, περόωσι δὲ πουλὺν ἐφ' ὑγρὴν,
Η ἵνα μηδ' ὄνομ' αὐτοῦ ἐν ἀνθρώποισι λίπηται;
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Μέδων πεπνυμένα εἰδὼς,
Οὐκ οἶδ' εἴ τίς μιν θεὸς ὤρορεν, ἦε καὶ αὐτοῦ
Θυμὸς ἐφωρμήθη ἴμεν ἐς Πύλον, ὄφρα πύθηται
Πατρὸς ἑοῦ ἢ νόστον, ἢ ὅντινα πότμον ἐπέσπεν.
Ως ἄρα φωνήσας ἀπέβη κατὰ δῶμ' Ὀδυσῆος.
Τὴν δ' ἄχος ἀμφεχύθη θυμοφθόρον, οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
Δίφρῳ ἐφέζεσθαι, πολλῶν κατὰ οἶκον ἐόντων·
Αλλ' ἄρ' ἐπ' οὐδοῦ ἷζε πολυκμήτου θαλάμοιο,
Οἴκτρ' ὀλοφυρομένη. περὶ δὲ δμωαὶ μινύριζον
Πᾶσαι ὅσαι κατὰ δώματ' ἔσαν νέαι ἠδὲ παλαιαί.
Τῇς ἀδινὸν γοόωσα μετηύδα πηνελόπεια,
Κλῦτε φίλαι. πέρι γάρ μοι ἄλγε' ἔδωκαν
Εκ πασέων ὅσσαι μοι ὁμοῦ τράφεν ἠδ' ἐγένοντο·
Η πρὶν μὲν πόσιν ἐσθλὸν ἀπώλεσα θυμολέοντα,
Παντοίῃς ἀρετῇσι κεκασμένον ἐν Δαναοῖσιν,
Εσθλὸν, τοῦ κλέος εὐρὺ καθ' ἑλλάδα καὶ μέσον ἄργος·
Νῦν δ' αὖ παῖδ' ἀγαπητὸν * ἀνηρείψαντο θύελλαι
Ακλέα ἐκ μεγάρων· οὐδ' ὁρμηθέντος ἄκουσα.
Σχέτλιαι, οὐδ' ὑμεῖς περ ἐνὶ φρεσὶ θέσθε ἑκάστη
Εκ λεχέων μ' ἀνεγεῖραι, ἐπιστάμεναι σάφα θυμῷ,
Ο ππότ' ἐκεῖνος ἔβη κοίλην ἐπὶ νῆα μέλαιναν.
Εἰ γὰρ ἐγὼ πυθόμην ταύτην ὁδὸν ὁρμαίνοντα,
Τῷ κε μάλ' ἤ κεν ἔμεινε, καὶ ἐσσύμενός περ ὁδοῖο,
Η κέ με τεθνηκυῖαν ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπεν.
Αλλά τις ὀτρηρὸς δολίον καλέσειε γέροντα,
Δμῶ' ἐμὸν, (ὅν μοι ἔδωκε πατὴρ ἔτι δεῦρο κιούσῃ,
Καί μοι κῆπον ἔχει πολυδένδρεον) ὄφρα τάχιστα
Λαέρτῃ τάδε πάντα παρεζόμενος καταλέξῃ,
Εἰ δή που τινὰ κεῖνος ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ὑφήνας,
Εξελθὼν λαοῖσιν ὀδύρεται, οἱ μεμάασιν
Ον καὶ Ὀδυσσῆος φθῖσαι γόνον ἀντιθέοιο.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια,
Νύμφα φίλη, σὺ μὲν ἄρ με κατάκτανε νηλέϊ χαλκῷ,
Η ἔα ἐν μεγάρῳ· μῦθον δέ τι οὐκ ἐπικεύσω.

ἀποκτεῖναι
μάασιν

Ἤδ'

Naues celeres conscendere quæ in mari equi
Hominib. sunt. penetrant. a. immensum humidum mare,
An vt ne quidem nomen eius inter homines relinquatur?
Hanc. v. alloquutus est deinde Medon prudentia doctus:
Haud scio an aliquis ipsum impulit & ipsius
Animus impulsus est ire ad Pylum, vt audiat
Patris sui, aut reditum, aut quonam fato interijt.
Sic certè loquutus abijt ad domum Vlyssis.
Hanc. a. dolor circũfudit animum - crucians, neq; amplius (sustinuit
In sella sedere, licet multi in domo essent,
Verùm super limen sedebat elaborati thalami,
Miserabiliter lugens, vndiq; autem ancillæ eiulabant.
Omnes quotquot in domo erant iuuenes atq; vetulæ,
Illas aßiduò lugens alloquebatur Penelope: (runt
Audite amicæ, supra modum mihi cælites dolores dede-
Ex omnibus quæcunq; vna mecũ nutritæ, atq; natæ sunt.
Quæ antea quidem maritum bonum amisi animosum,
Omnibus virtutibus ornatum inter Græcos
Eximium, cuius gloria lata per Græciam & mediũ Argos.
Nunc rursus filium dilectum perdiderunt procellæ
Inglorium ex ædibus neq; abeuntem audiui.
Infelices, neq; vos quidem in mente induxistis singulæ
E lectulo me suscitare, scientes manifestè in animo
Quando ille conscendit cauam ad nauem nigram.
Si enim ego sciuissem istam profectionem expedientem,
Sanè statim aut mansisset quantumuis festinans ad iter,
Aut me mortuam in domo reliquisset.
Sed aliquis famulus Dolium vocaret senem
Mancipium meum, quem mihi dedit pater huc eunti, Dolius Penelopes seruus:
Et mihi hortum seruat arbiferum, vt celerrimè
Laertæ hæc omnia aßidens indicet.
Si fortaße aliquod ille in mente consilium commentus,
Progreßus apud populum deploraret qui cupit
Suam & Vlyßis perdere prolem diuini.
Hanc rursus alloquuta est chara nutrix Euryclea:
Domina chara, tu quidem me interfice crudeli ferro,
Siue relinquas in ædibus, sermonem certe non celabo.

Noui

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Ηδε' ἐγὼ τάδε πάντα· πόρον δέ οἱ ὅσσ' * ἐκέλευσε, — γρ. ἐκέλευε
Σῖτον καὶ μέθυ ἡδύ· ἐμεῦ δ' ἕλετο μέγαν ὅρκον,
Μὴ πρίν σοι ἐρέειν πρὶν δωδεκάτην * τε γενέσθαι, — γρ. δὲ
Ησ' αὐτὴν ποθέσαι, καὶ ἀφορμηθέντος ἀκοῦσαι·
Ως ἂν μὴ κλαίουσα κατὰ χρόα καλὸν ἰάπτῃς·
Αλλ' ὑδρηναμένη, καθαρὰ χροῒ εἵμαθ' ἑλοῦσα
Εἰς ὑπερῷ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν,
Εὔχε' ἀθηναίῃ κούρῃ διός αἰγιόχοιο.
Η γάρ κέν μιν ἔπειτα καὶ ἐκ θανάτοιο * σαώσαι. — γρ. σαώσει.
Μηδὲ γέροντα κάκου κεκακωμένον. οὐ γὰρ ὀΐω
Πάγχυ θεοῖς μακάρεσσι γονὴν ἀρκεισιάδαο
Εχθεσθ'· ἀλλ' ἔτι πού τις ἐπέσσεται ὅς κεν ἔχῃσι
Δώματά θ' ὑψερεφέα καὶ ἀπόπροθι πίονας ἀγρούς.
Ως φάτο. τῆς δ' εὔνησε γόον, σχέθε δ' ὄσσε γόοιο.
Ηδ' ὑδρηναμένη, καθαρὰ χροῒ εἵμαθ' ἑλοῦσα,
Εἰς ὑπερῷ' ἀνέβαινε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν.
Εν δ' ἔθετ' οὐλοχύτας κανέῳ. ἠρᾶτο δ' ἀθήνῃ,
Κλῦθί μοι αἰγιόχοιο διὸς τέκος ἀτρυτώνη,
Εἴποτέ τοι πολύμητις ἐνὶ μεγάροισιν ὀδυσσεὺς
Η βοὸς ἢ ὄϊος κατὰ πίονα μηρί' ἔκηε,
Τῶν νῦν μοι μνῆσαι, καί μοι φίλον υἷα σάωσον,
Μνηστῆρας δ' ἀπάλαλκε κακῶς ὑπερηνορέοντας.
Ως εἰποῦσ' ὀλόλυξε. θεὰ δέ οἱ ἔκλυεν ἀρῆς.
Μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκιόεντα.
Ωδε δέ τις εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων,
Η μάλα δὴ γάμον ἄμμι πολυμνήστη βασίλεια
Αρτύει· οὐδέ τι οἶδεν ὅ οἱ φόνος υἱϊ τέτυκται.
Ως ἄρα τις εἴπεσκε. τὰ δ' οὐκ ἴσαν ὡς ἐτέτυκτο.
Τοῖσιν δ' ἀντίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε,
Δαιμόνιοι, μύθοις μὲν ὑπερφιάλοις ἀλέασθε
Πάντας ὁμῶς * μήπως τις ἐπαγγείλῃσι καὶ εἴσω. — γρ. μήπου
Αλλ' ἄγε σιγῇ * τοῖον ἀναστάντες τελέωμεν — γρ. τοῖσιν
Μῦθον ὃ δὴ καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶν ἤραρεν ἡμῖν.
Ως εἰπὼν, ἐκρίνατ' ἐείκοσι φῶτας ἀρίστους.
Βὰν δ' ἰέναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης.
Νῆα μὲν * ἂρ πάμπρωτον ἁλὸς βένθοσδε ἔρυσσαν. — γρ. οὐδ'
Εν δ' ἱστόν τ' ἐτίθεντο καὶ ἱστία νηῒ μελαίνῃ

Ηρτύναντ

Noui ego ista omnia, præbui.a.illi quæcunq; postulauit
Panem & vinum dulce: a me exegit magnum iuramentū,
Non prius tibi dicere, quàm duodecimaq; adesset dies,
Tu ipsa desiderares, & abijsse rescisceres.
Ne flens corpus pulchrum læderes,
Sed lota puras corpori vestes induens
In cœnaculum conscendens cum ancillis mulieribus,
Supplica Palladi filiæ Iouis à capra nutriti.
Hæc enim ipsum deinde & à morte seruabit.
Ne autem senem male afflictum. non enim existimo
Penitus dijs beatis sobolem Arcesiadæ
Inuisam esse, sed alicubi aliquis supererit, qui possideat
Domos excelsas, & porrectos fertiles agros.
Sic ait, huius.a.sedauit luctū, cohibuit & oculos à luctu.
Ipsa verò lota puras corpori vestes induens,
In cœnaculum conscendit cum seruis ancillis,
Imposuit molas canistro, supplicauit autem Palladi:
Audi me à capra-nutriti Iouis filia indomita,
Si vnquam tibi versutus in ædibus Vlysses
Aut bouis, aut ouis pingues coxas adoleuit,
Horum nunc memor sis & mihi charum filium serua.
Procos verò auerte male superbientes.
Sic loquuta, eiulauit, dea autem illius audiuit preces,
Proci autem tumultuabantur per atria obscura.
Tum hic verò aliquis dicebat iuuenum superbientium,
Profectò iam nuptias nobis à multis ambita regina
Apparat, neq; vllo pacto nouit q́ suo cædes filio subornatur.
Sed certè quispiam dicebat, ea autem non erant sic acta.
Illis verò Antinous concionatus est & fatus:
O miseri, sermones quidem arrogantes fugite — Antinous procos alloquitur
Omnes pariter, ne fortè quispiam annunciet etiam intus.
Sed agè silentio illis exurgentes perficiamus
Cōsilium, quod iam etiam omnibus in mente placuit nobis.
Sic loquutus, elegit viginti viros optimos, — Proci parāt nauem ad insidias Telemacho struēda
Festinantes verò profecti ad nauem velocem et littus maris.
Nauem quidem principio maris in altum traxerunt,
Malum verò imposuerunt, & vela naui in nigra

Aptabant

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Ηρτύναντο δ' ἐρετμὰ τροποῖς ἐν δερματίνοισι,
Πάντα κατὰ μοῖραν. ἀνὰ θ' ἱστία λεύκ' ἐπέτασσαν.
Τεύχεα δὲ* σφιν ἔνεικαν ὑπέρθυμοι θεράποντες. σφ' ἤνεικαν
Ὑψοῦ δ' ἐν νοτίῳ τήν γ' ὥρμισαν· ἐν δ' ἔβαν αὐτοί,
Ενθα δὲ δόρπον ἕλοντο, μένον δ' ἐπὶ ἕσπερον ἐλθεῖν.
Ηδ'* ὑπερῷ' ἀναβᾶσα περίφρων πηνελόπεια ὑπερωΐῳ
Κεῖτ' ἄρ' ἄσιτος, ἄπαστος ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος, θι περίφρ.
Ορμαίνουσ' εἴ οἱ θάνατον φύγοι υἱὸς ἀμύμων,
Ἤ ὅγ' ὑπὸ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι δαμείη.
Οσσα δὲ μερμήριξε λέων ἀνδρῶν ἐν ὁμίλῳ
Δείσας, ὁππότε μιν δόλιον περὶ κύκλον ἄγωσι.
Τόσσα μιν ὁρμαίνουσαν* ἐπέλλαβε νήδυμος ὕπνος. ἐπήλυθε
Εὗδε δ' ἀνακλινθεῖσα. λύθεν δέ οἱ ἅψεα πάντα.
Ενθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη·
Εἴδωλον ποίησε, δέμας δ' ἤϊκτο γυναικὶ
Ἰφθίμῃ κούρῃ μεγαλήτορος ἰκαρίοιο,
Τὴν εὔμηλος ὄπυιε φερῇς ἔνι οἰκία ναίων.
Πέμπε δέ μιν πρὸς δώματ' ὀδυσσῆος θείοιο,
Εἵως πηνελόπειαν ὀδυρομένην γοόωσαν
Παύσειε κλαυθμοῖο, γόοιό τε δακρυόεντος.
Ες θάλαμον δ' εἰσῆλθε παρὰ κληῖδος ἱμάντα.
Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν
Εὕδεις πηνελόπεια φίλον τετιημένη ἦτορ;
Οὐ μέν σ' οὐδὲ ἐῶσι θεοὶ ῥεῖα ζώοντες
Κλαίειν, οὐδ' ἀκάχησθαι, ἐπεί ῥ' ἔτι νόστιμός ἐστι
Σὸς παῖς. οὐ μὲν γάρ τι θεοῖς ἀλιτήμενός ἐστιν.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περίφρων πηνελόπεια,
Ηδὺ μάλα κνώσσουσ' ἐν ὀνειρείῃσι πύλῃσι,
Τίπτε κασιγνήτη δεῦρ' ἤλυθες; οὔτι πάρος γε
Πωλέ', ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἀπόπροθι δώματα ναίεις.
Καί με κέλῃ παύσασθαι ὀϊζύος, ὀδυνάων
Πολλέων, αἵ μ' ἐρέθουσι κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν.
Η πρὶν μὲν πόσιν ἐσθλὸν ἀπώλεσα θυμολέοντα,
Παντοίῃς ἀρετῇσι κεκασμένον ἐν δαναοῖσιν,
Εσθλόν· τοῦ κλέος εὐρὺ καθ' ἑλλάδα καὶ μέσον ἄργος.
Νῦν δ' αὖ παῖς ἀγαπητὸς ἔβη κοίλης ἐπὶ νηὸς
Νήπιος, οὔτε πόνων εὖ εἰδὼς, οὔτ' ἀγοράων.

Τοῦ

Aptabant verò remos vertebris coriaceis.
Omnia ritè sursum autem vela alba expanderunt.
Arma verò ipsis tulerunt generosi famuli,
Altè in humidum hanc traxerunt, ingressi sunt etiam ipsi Proci enaui-
Illinc cœnam sumpserunt, expectarunt. a. hesperi aduentũ: gant.
In cœnaculo verò illic prudens Penelope
Iacebat sane ieiuna, non gustans cibum, neq; potum,
Cogitans an eius mortem fugeret filius inculpatus,
An ipse a procis impijs domitus esset.
Quam multa autem cogitat leo virorum in turba,
Timens, cum ipsum doloso in circulo agitant:
Tam variam ipsam cogitantem corripuit dulcis somnus:
Dormiebat verò recumbens, solutæ sunt ei compages omnes.
Ibi tum alia excogitauit dea cæsia Minerua,
Idolum effinxit, corpore autem assimulatum erat mulieri Minerua sub
Iphthimæ filiæ magnanimi Icarij. Iphthime per-
Hanc Eumelus duxerat Pheris in domo habitans. sona solatur
Misit verò ipsam ad domum Vlyssis diuini, Penelopen in
Si quo pacto Penelopen lamentantem, lugentem somnijs.
Compesceret à luctu fletuq; lachrymoso.
In thalamum verò ingressa seræ ad lorum.
Stetit autem supra caput, & ipsam sermone alloquuta est:
Dormis Penelope charo afflicta corde?
Nequaquam te sinunt dij facile viuentes
Flere, neq; tristem esse, quoniam adhuc rediturus est
Tuus filius, minime enim quicquam deorum offensor est.
Hanc verò excipiens prudens Penelope,
Valdè suauiter dormiens in somniorum portis:
Cur ô soror huc venisti, non antea quidem
Aderas, quandoquidem valde multũ longè domum habitas.
Et me iubes cessare ærumna atq; doloribus
Plurimis, qui me irritant in mente & animo,
Quæ ante quidem maritum bonum amisi magnanimum
Omnibus virtutibus ornatum, inter Græcos
Eximium, cuius gloria lata per Græciam & mediũ Argos.
Nunc rursus filius dilectissimus abijt, caua in naue
Stultus, neq; laborum probè gnarus, neq; commerciorum.

I

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ІМ. І.І. МЕЧНИКОВА

Τοῦ δὴ ἐγὼ καὶ μᾶλλον ὀδύρομαι ἤπερ ἐκείνου.
Τοῦ δ' ἀμφιτρομέω καὶ δείδια μή τι πάθῃσιν,
Ἢ ὅγε τῶν ἐνὶ δήμῳ ἵν' οἴχεται, ἢ ἐνὶ πόντῳ.
Δυσμενέες γὰρ πολλοὶ ἐπ' αὐτῷ μηχανόωνται,
Ἱέμενοι κτεῖναι πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενον προσέφη εἴδωλον ἀμαυρόν.
Θάρσει, μηδέ τι πάγχυ μετὰ φρεσὶ δείδιθι λίην.
Τοίη γάρ τοι πομπὸς ἅμ' * ἔρχεται, ἥν τε καὶ ἄλλοι — ἢ ἵεται
Ἀνέρες ἠρήσαντο παρεστάμεναι, (δύναται γάρ)
Παλλὰς Ἀθηναίη· σὲ δ' ὀδυρομένην ἐλεαίρει·
Ἣ νῦν με προέηκε τεῒν τάδε μυθήσασθαι.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια.
Εἰ μὲν δὴ θεός ἐσσι, θεοῖό τε ἔκλυες αὐδῆς,
Εἰ δ' ἄγε μοι καὶ κεῖνον ὀϊζυρὸν κατάλεξον,
Εἴ που ἔτι ζώει, καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο,
Ἢ ἤδη τέθνηκε, καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισι.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενον προσέφη εἴδωλον ἀμαυρόν,
Οὐ μέν τοι κεῖνόν γε διηνεκέως ἀγορεύσω,
Ζώει ὅγ' ἢ τέθνηκε. κακὸν δ' ἀνεμώλια βάζειν.
Ὣς εἰπὼν, σταθμοῖο παρὰ κληῖδα λιάσθη
Ἐς πνοιὰς ἀνέμων. ἡ δ' ἐξ ὕπνου ἀνόρουσε
Κούρη Ἰκαρίοιο· φίλον δέ οἱ ἦτορ ἰάνθη,
Ὥς οἱ ἐναργὲς ὄνειρον ἐπέσσυτο νυκτὸς ἀμολγῷ.
Μνηστῆρες δ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα,
Τηλεμάχῳ φόνον αἰπὺν ἐνὶ φρεσὶν ὁρμαίνοντες.
Ἔστι δέ τις νῆσος μέσσῃ ἁλὶ πετρήεσσα,
Μεσσηγὺς Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλοέσσης,
Ἀστερὶς, οὐ μεγάλη· λιμένες δ' ἔνι ναύλοχοι αὐτῇ
Ἀμφίδυμοι· τῇ τόν γε μένον λοχόωντες Ἀχαιοί.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ε. ΡΑΨΩΔΙ-ας τῆς ὁμήρου ὀδυσσείας.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ τῶν θεῶν δευτέραν ποιησάμενος ὁ Ζεὺς, ἑρμῆν πέμπει ἐπὶ καλυψὼ, κελεύων ἀποπέμπειν τὸν ὀδυσσέα. ἡ δὲ τὸ κελευσθὲν ποιεῖ. τῇ δὲ ὀκτωκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ ἰδὼν αὐτὸν ὁ ποσειδῶν, καὶ χαλεπήνας, λύει τὴν σχεδίαν.

Huius causa iam ego etiam magis lugeo quàm illius,
Ob hoc vndiq; tremisco & timeo ne quid patiatur.
Aut ipse ab aliquo *horum in populo quò abijt, aut in ponto,*
Hostes enim multi in ipsum insidias struunt,
Cupientes occidere, antequam ad patriam terram veniat.
Hanc respondens alloqutus est simulachrum obscurum:
Confide, neq; prorsus in mente timeas tantopere.
Talis enim comes vnà sequitur, quam etiam alij
Viri optarint adesse (potest enim)
Pallas Minerua, te verò lamentantem miseratur.
Quæ nunc me præmisit tibi hæc dicere.
Hanc rursus alloquuta est prudens Penelope:
Siquidem tu dea es, deaq; audiuisti vocem,
Age mihi & illum ærumnosum enarra,
Num alicubi adhuc viuat, & videat lumen solis,
An iam mortuus est & in Plutonis adibus.
Hanc respondens alloqutum est idolum obscurum:
Non quidem tibi illum identidem inculcabo,
Viuat ille an mortuus est. turpe verò vana loqui.
Sic dicens postium apud seram euanuit
Inflatus ventorum: ipsa verò ex somno excitata est
Filia Icarij, amicum autem illi pectus refloruit,
Quando ipsi euidens somnium irruisset noctis in conticinio.
Proci verò conscendentes nauigabant humidas vias, — Proci Telemacho insidiaturi nauigant.
Telemacho cædem arduam in mente meditantes.
Est autem quædam insula medio mari petricosa,
Inter Ithacamq; Samumq; asperam
Asteris, non magna, portus. v. nauibus apti in ipsa
Ab vtroq; latere introitū habentes, ibi hūc expect. insi. Ach.

ODYSSEAE HOMERI, AVT V. compositionis argumentum.

CONCILIO deorum secundùm coacto, Iupiter Mercurium mittit ad Calypso, iubens dimittere Vlyssem. Ipsa verò iussum facit. Decima verò octaua die videns eum Neptunus, & indignatus, soluit ratem.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

ἰνὼ δὲ αὐτῷ δίδωσι κρήδεμνον, ἐντειλαμένη ἐπιβάντι τῆς γῆς ἀπορρίψαι αὐτό. καὶ πολλὰ παθὼν, εἰς τὴν τῶν φαιάκων χώραν ἔρχεται διασωθείς.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Η ΕΨΙΛΟΝ ῥαψῳδία.

Ε, πλεῖ ἐπὶ σχεδίης ὀδυσεὺς κεαθείσης πόντῳ.

ΗΩΣ δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγαυοῦ τιθωνοῖο
Ὤρνυθ', ἵν' ἀθανάτοισι φόως φέροι ἠδὲ βροτοῖσιν·
Οἱ δὲ θεοὶ θῶκονδε καθίζανον, ἐν δ' ἄρα τοῖσι
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, οὗ τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
Τοῖσι δ' ἀθηναίη λέγε κήδεα πόλλ' ὀδυσῆος
Μνησαμένη· μέλε γάρ οἱ ἐὼν ἐν δώμασι νύμφης.
Ζεῦ πάτερ, ἠδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
Μήτις ἔτι πρόφρων ἀγανὸς καὶ ἤπιος ἔστω
Σκηπτοῦχος βασιλεὺς, μηδὲ φρεσὶν αἴσιμα εἰδὼς,
Ἀλλ' αἰεὶ χαλεπός τ' εἴη, καὶ αἴσυλα ῥέζοι·
Ὡς οὔτις μέμνηται ὀδυσσῆος θείοιο
Λαῶν οἷσιν ἄνασσε, πατὴρ δ' ὣς ἤπιος ἦεν·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήσῳ κεῖται κρατέρ' ἄλγεα πάσχων,
Νύμφης ἐν μεγάροισι καλυψοῦς, ἥ μιν ἀνάγκῃ
Ἴσχει, ὁ δ' οὐ δύναται ἣν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι.
Οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρετμοι, καὶ ἑταῖροι,
Οἵ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
Νῦν αὖ παῖδ' ἀγαπητὸν ἀποκτεῖναι μεμάασι,
Οἴκαδε νεισόμενον. ὁ δ' ἔβη μετὰ πατρὸς ἀκουὴν
Ἐς πύλον ἠγαθέην ἠδ' ἐς λακεδαίμονα δῖαν.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα ζεὺς,
Τέκνον ἐμὸν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
Οὐ γὰρ δὴ τοῦτον μὲν ἐβούλευσας νόον αὐτὴ,
Ὡς ἤτοι κείνοις ὀδυσεὺς ἀποτίσεται ἐλθών;
Τηλέμαχον δὲ σὺ πέμψον ἐπισταμένως, (δύνασαι γὰρ)
Ὥς κε μάλ' ἀσκηθὴς ἣν πατρίδα γαῖαν ἵκηται,

Μνηστῆρες

Ino verò ei dat vittam: præcipiens vt postquam terram appetisset deijceret eam, & multa passus in Phæacum regionem venit seruatus.

ODYSSEAE HOMERI V. compositio.

E, nauigat in rate Vlysses discissa mari.

AVRORA *autem ex lecto ab generoso Tithone*
Surrexerat, vt immortalibus lumen ferret,
atq; mortalibus.
Ipsi verò dij ad consessum consederant, inter
illos sane
Iupiter altitonans, cuius potentia est maxima.
Illis autem Pallas recensebat pericula multa Vlysis
Memor: curæ enim erat cùm esset in domo Nymphæ.
Iupiter pater atq; alij beati dij semper existentes, Minerua cœlites alloquitur.
Nullus amplius benignus mitis & mansuetus sit
Sceptrifer rex, neq; mente pia opera cogitans,
Sed semper durus sit, & iniusta perpetret:
Ita nullus memor est Vlyssis diuini
Ciuibus quibus præfuit, vt pater autem lenis erat.
Sed ille quidem in insula iacet graues dolores patiens
Nymphæ in ædibus Calypsûs, quæ ipsum necessitate
Detinet, hic vero non potest suam in patriam terram venire,
Non enim ei adsunt naues remis-instructæ & socij.
Qui ipsum comitentur super lata dorsa maris.
Nunc rursum filium dilectissimum occidere cupiunt
Domum reuertentem, ille verò abijt ad patris famam
Ad Pylum diuinam, atq; ad Lacedæmona claram.
Hanc excipiens alloquutus est nubicoga Iupiter:
Filia mea quale tibi dictum excidit septum dentium?
Annon iam hoc quidem consultasti mente tu ipsa,
Vt certè illos Vlysses vlciscatur reuersus?
Telemachum autem tu deduc accuratè (potes enim)
Vt illæsus suam in patriam terram veniat.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Μνηστῆρες δ' ἐν νηῒ παλιμπετὲς ἀπονέωνται.
  Ἦ ῥα, καὶ ἑρμείαν φίλον υἱὸν ἀντίον ηὔδα,
Ἑρμεία (σὺ γὰρ αὖτε τά τ' ἄλλα περ ἄγγελός ἐσσι)
Νύμφῃ ἐϋπλοκάμῳ εἰπεῖν νημερτέα βουλὴν,
Νόστον ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, ὥς κε νέηται,
Οὔτε θεῶν πομπῇ, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων·
Ἀλλ' ὅγ' ἐπὶ σχεδίης πολυδέσμου πήματα πάσχων
Ἤματί κ' εἰκοστῷ σχερίην ἐρίβωλον ἵκοιτο,
Φαιήκων ἐς γαῖαν, οἳ ἀγχίθεοι γεγάασιν,
Οἵ κέν μιν περὶ κῆρι θεὸν ὣς τιμήσουσιν·
Πέμψουσι δ' ἐν νηῒ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Χαλκόν τε χρυσόν τε ἅλις ἐσθῆτά τε δόντες,
Πόλλ', ὅσ' ἂν οὐδέποτ' ἐκ τροίης ἐξήρατ' ὀδυσσεὺς,
Εἴπερ ἀπήμων ἦλθε, λαχὼν ἀπὸ ληΐδος αἶσαν.
Ὣς γάρ οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἱκέσθαι
Οἶκον ἐς ὑψόροφον καὶ ἑὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
  Ὣς ἔφατ'. οὐδ' ἀπίθησε διάκτορος ἀργειφόντης.
Αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
Ἀμβρόσια, χρύσεια· τά μιν φέρον ἠμὲν ἐφ' ὑγρὴν,
Ἠδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν, ἅμα πνοιῇς ἀνέμοιο.
Εἵλετο δὲ ῥάβδον τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει.
Ὧν ἐθέλει, τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει.
Τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς ἀργειφόντης.
Πιερίην δ' ἐπιβὰς, ἐξ αἰθέρος ἔμπεσε πόντῳ.
Σεύατ' ἔπειτ' ἐπὶ κῦμα, λάρῳ ὄρνιθι ἐοικὼς,
Ὅστε κατὰ δεινοὺς κόλπους ἁλὸς ἀτρυγέτοιο
Ἰχθῦς ἀγρώσσων, πυκινὰ πτερὰ δεύεται ἅλμῃ.
Τῷ ἴκελος πολέεσσιν ὀχήσατο κύμασιν ἑρμῆς.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἀφίκετο τηλόθ' ἐοῦσαν,
Ἔνθ' ἐκ πόντου βὰς ἰοειδέος, ἤπειρόνδε
Ἤϊεν. ὄφρα μέγα σπέος ἵκετο, τῷ ἔνι νύμφη
Ναῖεν ἐϋπλόκαμος. τὴν δ' ἔνδοθι τέτμεν ἐοῦσαν·
Πῦρ μὲν ἐπ' ἐσχαρόφιν μέγα καίετο,* τηλόθι δ' ὀδμὴ — *τηλόσε.
Κέδρου τ' εὐκεάτοιο θύου τ' ἀνὰ νῆσον ὀδώδει,
Δαιομένων. ἡ δ' ἔνδον ἀοιδιάουσ' ὀπὶ καλῇ,
Ἱστὸν ἐποιχομένη, χρυσείῃ κερκίδ' ὕφαινεν,
Ὕλη δὲ σπέος ἀμφιπεφύκει τηλεθόωσα,

Κλήθρη

Proci vero in naue retro iter relegant.
  Dixit sanè, & Mercurium dilectum filiũ alloquebatur: — Mercurius mittitur ad Calypso.
Mercuri, tu enim in alijs nuncius es,
Nymphæ pulchricomæ dicito latum consilium,
Reditum Vlyssis patientis: vt redire queat.
Neq; deorum ductu neq; mortalium hominum,
Sed ipse in rate colligata dolores patiens
Die vicesima ad Scheriam fertilem perueniat,
Phæacum ad terram, qui propinqui dijs sunt,
Qui ipsum animo deum veluti honorabunt,
Mittent autem in naui charam in patriam terram,
AEsq; aurumq; abundè vestemq; exhibuerint,
Plurima, quanta nunquam ex Troia sustulisset Vlysses,
Etiamsi illæsus venisset, portionem ex præda sortitus.
Sic enim ei fatum est amicosq; videre & adire
Domum excelsam & suam patriam terram.
  Sic ait, neq; renuit internuncius Mercurius,
Statim deinde pedibus subligauit pulchra talaria
Immortalia, aurea, quæ ipsum ferebant siue per mare,
Siue per immensam terram pariter cum flumine venti: — Descriptio Mercurii
Cepit autem virgam, qua virorum oculos demulcet,
Quorumcunq; vult, eos autem ipsos sopitos excitat.
Hanc in manibus tenens delabitur fortis Mercurius,
Ad Pieriam delapsus ex æthere incidit in mare.
Ruit autem deinde super fluctus laro aui similis,
Quæ circum magnos sinus maris indomiti
Pisces venans densas alas mergit salsugine,
Huic similis plurimos superiectus est fluctus Mercurius.
Sed quando iam in insulam peruenisset longè iacentem,
Tum ex ponto conscendens cæruleo, ad continentem
Ibat, donec ad ingentem specum peruenit, in quo Nympha
Habitabat pulchricoma, hanc vero intus inuenit:
Ignis quidem ad focum ingens ardebat. procul v. odor
Cedriq; fissilis thurisq; per insulam redolebat, — Descriptio specus Calypsus.
Ardentium. ipsa vero intus cantillans voce pulchra,
Telam percurrens, aureo radio texebat.
Sylua autem specum circumcreuerat virescens,

I iiij

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Κλήθρη τ' αἴγειρός τε, καὶ εὐώδης κυπάρισσος,
Ενθα δέ τ' ὄρνιθες τανυσίπτεροι εὐνάζοντο,
Σκῶπές τ' ἴρηκές τε, τανύγλωσσοί τε κορῶναι
Εἰνάλιαι, τῇσίν τε θαλάσσια ἔργα μέμηλεν.
σπέως Η δ' αὐτοῦ τετάνυστο περὶ * σπείους γλαφυροῖο,
Ημερὶς ἡβώωσα, τεθήλει δὲ σταφυλῇσι·
Κρῆναι δ' ἑξείης πίσυρες ῥέον ὕδατι λευκῷ,
Πλησίαι ἀλλήλων τετραμμέναι ἄλλυδις ἄλλη·
Αμφὶ δὲ λειμῶνες μαλακοὶ ἴου ἠδὲ σελίνου
Θήλεον· ἔνθα κ' ἔπειτα καὶ ἀθάνατός περ ἐπελθὼν
Θηήσαιτο ἰδὼν, καὶ τερφθείη φρεσὶν ᾗσιν.
Ενθα στὰς θηεῖτο διάκτορος ἀργειφόντης.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα ἑῷ θηήσατο θυμῷ,
Αὐτίκ' ἄρ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλυθεν· οὐδέ μιν ἄντην
Ηγνοίησεν ἰδοῦσα Καλυψὼ δῖα θεάων.
(Οὐ γάρ τ' ἀγνῶτές γε θεοὶ ἀλλήλοισι πέλονται
Αθάνατοι, οὐδ' εἴ τις ἀπόπροθι δώματα ναίει)
Οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσῆα μεγαλήτορα ἔνδον ἔτετμεν,
Αλλ' ὅγ' ἐπ' ἀκτῆς κλαῖε καθήμενος· ἔνθα πάρος * περ
Δάκρυσι καὶ στοναχῇσι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων,
Πόντον ἐπ' ἀτρύγετον δερκέσκετο δάκρυα λείβων.
Ερμείαν δ' ἐρέεινε Καλυψὼ δῖα θεάων,
Εν θρόνῳ ἱδρύσασα φαεινῷ σιγαλόεντι·
Τίπτε μοι Ἑρμεία χρυσόρραπι εἰλήλουθας,
Αἰδοῖός τε φίλος τε; πάρος γε μὲν οὔτι θαμίζεις.
Αὔδα ὅ,τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
Εἰ δύναμαι τελέσαι γε, καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν.
Αλλ' ἕπεο προτέρω, ἵνα τοι πὰρ ξείνια θείω.
Ως ἄρα φωνήσασα θεὰ παρέθηκε τράπεζαν,
Αμβροσίης πλήσασα· κέρασσε δὲ νέκταρ ἐρυθρόν.
Αὐτὰρ ὃ πῖνε καὶ ἦσθε διάκτορος ἀργειφόντης.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δείπνησε, καὶ ἤραρε θυμὸν ἐδωδῇ,
Καὶ τότε δή μιν ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν.
Εἰρωτᾷς μ' ἐλθόντα θεὰ θεόν; αὐτὰρ ἐγώ τοι
Νημερτέως τὸν μῦθον ἐνισπήσω· κέλεαι γάρ.
Ζεὺς ἐμ' ἠνώγει δεῦρ' ἐλθέμεν οὐκ ἐθέλοντα.
Τίς δ' ἂν ἑκὼν τοσσόνδε διαδράμοι ἁλμυρὸν ὕδωρ,

Ἄσπετον

Alnus populusq; & bene-odorata cypressus,
Ibi quoq; aues extensas alas habentes nidulabantur,
Bubones, accipitresq; latas linguas habentes, cornices
Marinæ, quibusq; marina opera curæ sunt.
Atq; illic extensa erat circum speluncam cauam
Vitis pubescens florebat vero vuis.
Quatuor vero serie fontes fluebant aqua lympida,
Vicini inter se versi aliò atq; aliò.
Circum vero mollia prata violarum atq; apium
Virescebant: eò tametsi immortalis accedens,
Admirabatur videns & oblectaretur mente sua.
Illic stans admirabatur fortis internuncius Mercurius.
Cæterum postquam omnia suo admiratus est animo
Statim in latam speluncam perrexit, neq; ipsum contrà
Ignorauit conspicata Calypso diua dearum.
(Non enim ignoti vtiq; dij inuicem sunt
Immortales: neq; siquis longè procul domos habitet.)
Neq; vero Vlyssem magnanimum intus deprehendit,
Sed ipse ad littus flebat sedens, vbi antea etiam
Lachrymis & gemitibus & doloribus animum macerans
Pontum in irrequietum prospiciebat, lachrymas stillans.
Mercurium autem interrogabat Calypso diua dearum
In throno collocata splendido, admirando.
Cur ad me Mercuri aurea-virga venisti?
Venerandus & charus ante quidem neutiquam frequentabas, Calypso alloquitur Mercurium.
Loquere quodcunq; cupis, perficere autem animus iussit,
Si possum perficere, & si perficiendum est.
Sed sequere vlterius, vt tibi hospitalia apponam.
Sic certè loquuta dea apposuit mensam:
Ambrosia replendo, miscuit autem nectar rubrum.
Cæterum ipse bibebat & comedebat internuncius Mercur.
Porrò postquam cœnatus est & confirmauit animum cibo,
Tum ipsam verbis excipiens alloquutus est:
Interrogas me venientem dea deûm? cæterum ego tibi
Verè sermonem enarrabo: iubes enim. Mercurius Calypso respondet.
Iupiter me iussit huc ire inuitum,
Quis enim volens tantam percurreret salsam aquam,

I 5

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Ἄσπετον· οὐδέ τις ἄγχι βροτῶν πόλις οἵ τε θεοῖσιν
Ἱερά τε ῥέζουσι καὶ ἐξαίτους ἑκατόμβας.
Ἀλλὰ μάλ' οὔπως ἐστὶ διὸς νόον αἰγιόχοιο
Οὔτε * παρὲξ ἐλθεῖν ἄλλον θεὸν, οὔθ' ἁλιῶσαι, — γρ. παρεξελθεῖν
Φησί τοι ἄνδρα παρεῖναι ὀϊζυρώτατον ἄλλων
Τῶν ἀνδρῶν οἳ ἄστυ περὶ πριάμοιο μάχοντο
Εἰνάετες, δεκάτῳ δὲ πόλιν πέρσαντες ἔβησαν
Οἴκαδ'· ἀτὰρ ἐν νόστῳ ἀθηναίην ἀλίτοντο,
Ἥ σφιν ἐπῶρσ' ἄνεμόν τε κακὸν καὶ κύματα μακρά.
Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθον ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
Τὸν δ' ἄρα δεῦρ' ἄνεμός τε φέρων καὶ κῦμα πέλασσεν.
Τὸν νῦν σ' ἠνώγει ἀποπεμπέμεν ὅ,ττι τάχιστα.
Οὐ γάρ οἱ τῇδ' αἶσα φίλων ἀπονόσφιν ὀλέσθαι,
Ἀλλ' ἔτι οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἱκέσθαι
Οἶκον ἐς ὑψόροφον καὶ ἑὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ὣς φάτο. ῥίγησεν δὲ καλυψὼ δῖα θεάων,
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Σχέτλιοί ἐστε θεοί,* ζηλήμονες ἔξοχον ἄλλων. — γρ. δηλήμονες
Οἵ τε θεαῖς ἀγάασθε παρ' ἀνδράσιν εὐνάζεσθαι
Ἀμφαδίην,* ἤν τις φίλον ποιήσετ' ἀκοίτην. — γρ. ἥν τις
Ὣς μὲν ὅτ' ὠρίων' ἕλετο ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Τόφρα οἱ ἠγάασθε θεοὶ ῥεῖα ζώοντες,
Ἕως μιν ἐν ὀρτυγίῃ χρυσόθρονος ἄρτεμις ἁγνὴ
Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχομένη κατέπεφνεν.
Ὣς δ' ὁπότ' ἰασίωνι ἐϋπλόκαμος δημήτηρ,
Ὣ θυμῷ εἴξασα, μίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ,
Νειῷ ἔνι τριπόλῳ· οὐδὲ δὴν ἦεν ἄπυστος
Ζεὺς, ὅς μιν κατέπεφνε βαλὼν ἀργῆτι κεραυνῷ.
Ὣς δ' αὖ νῦν μοι ἀγᾶσθε θεοὶ βροτὸν ἄνδρα παρεῖναι.
Τὸν μὲν ἐγὼν ἐσάωσα περὶ τρόπιος βεβαῶτα
Οἶον ἐπεί οἱ νῆα θοὴν ἀργῆτι κεραυνῷ
Ζεὺς * ἔλσας ἐκέασσε μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ. — γρ. ἐλάσας
Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθον ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
Τὸν δ' ἄρα δεῦρ' ἄνεμός τε φέρων καὶ κῦμα πέλασσε.
Τὸν μὲν ἐγὼ φίλεόν τε καὶ ἔτρεφον, ἠδὲ ἔφασκον
Θήσειν ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἤματα πάντα.
Ἀλλ' ἐπεὶ οὔπως ἐστὶ διὸς νόον αἰγιόχοιο

Οὔτε

Immensam, neq; vlla propè mortalium vrbs, quiq; dijs
Sacra faciant, & legitimas Hecatombas.
Sed nullo modo fas est Iouis mentem AEgida habentis,
Neq; prætergredi alium deum, neq; irritam facere.
Ait tibi virum adesse ærumnosissimum aliorum
Virorum, qui circa vrbem Priami pugnarunt
Nouennio, decimo verò vrbem depopulati conscenderunt na-(uem
Domum: cæterùm in reditu Palladem offenderunt,
Quæ ipsis excitauit ventumq; malum & fluctus ingentes.
Ibi alij quidem omnes perierunt boni socij.
Hunc certè huc ventusq; ferens & fluctus appulit.
Hunc nunc te iubet dimittere quam celerrimè.
Non enim ei hic fatum est ab amicis seorsim perire,
Sed adhuc illi fatum est amicosq; videre & peruenire
Ad domum excelsam, & suam ad patriam terram.
Sic ait, extimuit verò Calypso diua dearum, — Calypso indignatur in deos.
Et ipsum compellans voce verba alata dixit:
Improbi estis dij inuidi præ alijs,
Quiq; deabus inuidetis, vt cum viris dormiant
Palam, si aliqua charum adepta fuerit maritum,
Sic quidem eum Orionem cepit roseis-digitis aurora, — Orion à Diana peremptus.
Tamdiu illi inuidistis dij faciliter viuentes,
Donec ipsum in Ortygia aurea-sella Diana casta
Suis mitibus sagittis aggrediens occidit.
Sic etiam quando Iasoni pulchricoma Ceres
Suo animo cedens, commixta est in amicitia & lectulo
Nouali in tertiato: neq; diu fuit ignarus
Iupiter, qui ipsum occidit feriens candenti fulmine. — Iason à Ioue percussus fulmine.
Sic rursus nunc mihi inuidetis dij mortalem virum adesse,
Illum quidem ego seruaui a carina susceptum
Solum, posteaquam illi nauem celerem corusco fulmine
Iupiter iaculando diffidit medio in nigro ponto.
Tùm alij quidem omnes perierunt eximij socij.
Hunc certè huc ventusq; ferens & fluctus adegit,
Hunc ego amaui & enutriui, atq; promiseram
Facere immortalem, & absq; senio diebus omnibus.
Verũ quandoquidẽ nullo pacto fas est Iouis mentẽ AEgiochi

Vel

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

γρ. παρεξελθεῖν

Οὔτε * παρὲξ ἐλθεῖν ἄλλον θεὸν, οὐδ' ἁλιῶσαι.
Ἐρρέτω, εἴ μιν κεῖνος ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει
Πόντον ἐπ' ἀτρύγετον· πέμψω δέ μιν οὔπη ἔγωγε.
Οὐ γάρ μοι πάρα νῆες ἐπήρετμοι, καὶ ἑταῖροι
Οἵ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
Αὐτάρ οἱ πρόφρων ὑποθήσομαι, οὐδ' ἐπικεύσω,
Ὥς κε μάλ' ἀσκηθὴς ἣν πατρίδα γαῖαν ἵκηται.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος ἀργειφόντης,
Οὕτω νῦν ἀπόπεμπε, Διὸς δ' ἐποπίζεο μῆνιν,
Μήπως τοι μετόπισθε κοτεσσάμενος χαλεπήνῃ.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κρατὺς ἀργειφόντης·
Ἡ δ' ἐπ' Ὀδυσσῆα μεγαλήτορα πότνια νύμφη
Ἤϊ', ἐπειδὴ Ζηνὸς ἐπέκλυεν ἀγγελιάων.
Τὸν δ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς εὗρε καθήμενον· οὐδέ ποτ' ὄσσε
Δακρυόφιν τέρσοντο· κατείβετο δὲ γλυκὺς αἰὼν
Νόστον ὀδυρομένῳ, ἐπεὶ οὐκέτι ἥνδανε νύμφη.
Ἀλλ' ἦτοι νύκτας μὲν ἰαύεσκεν καὶ ἀνάγκῃ
Ἐν σπέεσι γλαφυροῖσι παρ' οὐκ ἐθέλων ἐθελούσῃ·
Ἤματα δ' ἐν πέτρῃσι καὶ ἠϊόνεσσι καθίζων,
Δάκρυσι καὶ στοναχῇσι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων,
Πόντον ἐπ' ἀτρύγετον δερκέσκετο, δάκρυα λείβων.
Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη προσεφώνεε δῖα θεάων.
Κάμμορε, μή μοι ἔτ' ἐνθάδ' ὀδύρεο, μηδέ τοι αἰὼν
Φθινέτω· ἤδη γάρ σε μάλα πρόφρασσ' ἀποπέμψω.
Ἀλλ' ἄγε, δούρατα μακρὰ ταμὼν, ἁρμόζεο χαλκῷ
Εὐρεῖαν σχεδίην, ἀτὰρ ἴκρια πῆξαι ἐπ' αὐτῆς
Ὑψοῦ, ὥς σε φέρῃσιν ἐπ' ἠεροειδέα πόντον.
Αὐτὰρ ἐγὼ σῖτον καὶ ὕδωρ καὶ οἶνον ἐρυθρὸν
Ἐνθήσω μενοεικέ', ἅ κέν τοι λιμὸν ἐρύκοι.
Εἵματά τ' ἀμφιέσω· πέμψω δέ τοι οὖρον ὄπισθεν,
Ὥς κε μάλ' ἀσκηθὴς σὴν πατρίδα γαῖαν ἵκηαι,
Αἴ κε θεοί γ' ἐθέλωσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
Οἵ μευ φέρτεροί εἰσι νοῆσαί τε κρῆναί τε.
Ὣς φάτο. ῥίγησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Ἄλλο τι δὴ σὺ θεὰ τόδε μήδεαι, οὐδέ τι πομπὴν,
Ἥ με κέλεαι σχεδίῃ περάαν μέγα λαῖτμα θαλάσσης,

Δεινόν

Vel prætergredi alium deum, neq; irritam facere,
Valeat, si illum ipse excitat & iubet
Pontum per irrequietũ, dimisero vero ipsum nunquam ego,
Non.n. mihi præstò sunt naues remis-instructæ & socij
Qui ipsum deducant per lata dorsa maris.
Cæterùm ei lubens consulam neq; celabo
Vt omninò incolumis suam in patriam terram perueniat.
Hanc statim alloquutus est internuncius Mercurius:
Sic nunc dimitte, Iouis autem euita iram,
Ne fortaßis tibi in posterum iratus succenseat.
Sic certè loquutus auolauit fortis Mercurius,
Ipsa ad Vlyssem magnanimum veneranda Nympha
Ibat, postquam Iouis accepisset mandata.
Hunc certè in littore inuenit sedentem, neq; vnquam oculi
A lachrymis siccabantur, consumebatur dulcis ætas
Ob reditum lugenti, quoniam adhuc placuerat Nymphæ.
Sed certè nocte quidem dormiebat etiam coactus — Vlysses inuitus à Calypso detentus.
In spelunca caua, nolens apud volentem.
Die verò in petris & littoribus sedens,
Lachrimis & gemitibus & doloribus animum macerans,
Pontum in indomitum prospiciebat lachrymas stillans.
Propè autem astans alloquuta est diua dearum:
Infelix, ne amplius mihi hic lugeas, neq; tibi ætas — Calypso ad Vlyssem loquitur.
Consumatur, iam enim te valdè prompta dimittam.
Sed agè lignis longis abscißis apta ferro
Latam ratem, cæterùm tabulata fige super eam
Sublimius, vt te ferat per obscurum pontum.
Porrò ego panem & aquam, & vinum rubrum
Imponam dulce, quæ tibi famam arceant,
Vestesq; induam, mittam tibi ventum a tergo,
Vt omnino incolumis tuam in patriam terram peruenias,
Si modo dij vtiq; voluerint, qui cœlum latum habitant,
Qui me fortiores sunt in cognoscendoq; iudicandoq;.
Sic ait, exhorruit autem patiens diuus Vlysses.
Et ipsam alloquutus verba alata dixit:
Aliud quippiã iã tu dea hac in re molieris, neutiq̃ profe-
Quæ me iubes rate traijcere ingentes vndas maris (ctionem
Horrendas,

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Δεινόν τ' ἀργαλέον τε. τὸ δ' οὐδ' ἐπὶ νῆες ἐῖσαι
Ὠκύποροι περόωσιν, ἀγαλλόμεναι Διὸς οὔρῳ.
γρ. ἔγωγ' Οὐδ' ἂν * ἐγὼν ἀέκητι σέθεν σχεδίης ἐπιβαίην,
Εἰ μή μοι τλαίης γε θεὰ μέγαν ὅρκον ὀμόσσαι,
Μή τί μοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο.
Ὡς φάτο. μείδησεν δὲ καλυψὼ δῖα θεάων,
Χειρί τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε.
Ἦ δὴ ἀλιτρός γ' ἐσσὶ, καὶ οὐκ ἀποφώλια εἰδώς.
Οἷον δὴ τὸν μῦθον ἐπεφράσθης ἀγορεῦσαι;
Ἴστω νῦν τόδε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν,
Καὶ τὸ κατειβόμενον στυγὸς ὕδωρ, (ὅστε μέγιστος
Ὅρκος δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσι)
Μή τί τοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο.
Ἀλλὰ τὰ μὲν νοέω καὶ φράσσομαι, ἅσσ' ἂν ἐμοί περ
Αὐτῇ μηδοίμην, ὅτε με χρειὼ τόσον ἵκοι.
Καὶ γὰρ ἐμοὶ νόος ἐστὶν ἐναίσιμος, οὐδέ μοι αὐτῇ
Θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι σιδήρεος, ἀλλ' ἐλεήμων.
Ὡς ἄρα φωνήσασ' ἡγήσατο δῖα θεάων
Καρπαλίμως. ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο.
Ἶξον δὲ σπεῖος γλαφυρὸν θεὸς ἠδὲ καὶ ἀνήρ.
γρ. καθέζετ' Καί ῥ' ὁ μὲν ἔνθα * κάθιζεν ἐπὶ θρόνου ἔνθεν ἀνέστη
Ἑρμείας. νύμφη δ' ἐτίθει πάρα πᾶσαν ἐδωδήν,
Ἔσθειν καὶ πίνειν, οἷα βροτοὶ ἄνδρες ἔδουσιν.
Αὐτὴ δ' ἀντίον ἷζεν Ὀδυσσῆος θείοιο,
Τῇ δὲ παρ' ἀμβροσίην δμωαὶ καὶ νέκταρ ἔθηκαν.
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος,
Τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε καλυψὼ δῖα θεάων.
Διογενὲς Λαερτιάδη πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Οὕτω δὴ οἶκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
Αὐτίκα νῦν ἐθέλεις ἰέναι; σὺ δὲ χαῖρε καὶ ἔμπης.
Εἴγε μὲν εἰδείης σῇσι φρεσὶν ὅσσα τοι αἶσα
Κήδε' ἀναπλῆσαι πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι,
γρ. Ενθάδε κ' αὖθι Ἐνθάδε αὖθι μένων * σὺν ἐμοὶ τόδε δῶμα φυλάσσοις,
Ἀθάνατός τ' εἴης, ἱμειρόμενός περ ἰδέσθαι
γρ. παρ' ἐμοὶ Σὴν ἄλοχον, τῆς αἰὲν ἐέλδεαι ἤματα πάντα.
Οὐ μέν θην κείνης γε χερείων εὔχομαι εἶναι,

Οὐ

Horrendas, difficilesq; quas neq; naues æquales
Veloces traijciant lætantes Iouis vento,
Neq; verò ego te inuita ratem conscenderim,
Nisi mihi sustineas dei magnum iusiurandum iurare,
Ne vllum mihi ipsi damnum malum consulas aliud.
Sic ait, risit verò Calypso diua dearum, Iusiurandum Calypso.
Manuq; ipsum demulsit, verbuq; dixit & proloquuta est:
Certe veteranus es, & non incauta sciens,
Qualem certè hunc sermonem excogitasti perloqui?
Sciat nunc istuc terra & cælum latum supernum,
Et ipsa subterlabens Stygis aqua (quod maximum
Iuramentum grauissimumq; existit beatis dijs) Iurare Stygiā paludem grauissimum dijs iuramentum.
Non vllum tibi ipsi damnum malum me consulturā aliud.
Sed ea quidem dispicio & suadeo, quæcunq; mihi ipsi
Vtiq; suaderem, si quando me necessitas tantopere vrgeret.
Etenim mihi mens est integra, neq; mihi ipsi
Animus intra præcordia ferreus, sed misericors.
Sic loquuta, præcessit diua dearum
Celeriter, ille deinde post vestigia iuit deæ,
Peruenerunt ad speluncam cauam dea atq; ipse vir.
Et ille quidem illuc resedit in solio vnde surrexerat
Mercurius, Nympha verò apposuit omnem cibum Prandetur in Spelunca.
Edere & bibere qualia mortales viri edunt.
Ipsa verò è regione sedit Vlyssis diuini.
Huic verò ambrosiam ancillæ & nectar apposuerunt.
Hi verò ad fercula parata apposita manus extenderunt.
Cæterùm postquam saturati sunt cibo & potu,
His certè sermonibus cœpit Calypso diua dearum.
O inclyte Laërtiade versute Vlysses,
Siccine iam domum charam ad patriam terram
Protenus nunc vis proficisci? tu verò gaude nihilominus.
Siquidem scires tua mente, quantos tibi fatum est
Dolores implere, priusquam ad patriam terram peruenias,
Certè hic manens vna mecum hanc domum custodires,
Immortalisq; esses, quantumuis cupidus sis videndi Calypso spondet Vlyssi immortalitatē.
Tuam vxorem, cuius vsq; desiderio teneris dies omnes.
Neq; verò certè illa inferior glorior esse,

Vel

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Οὐ δέμας, οὐδὲ φυήν. ἐπεὶ οὔπως οὐδὲ ἔοικεν
Θνητὰς ἀθανάτῃσι δέμας καὶ εἶδος ἐρίζειν.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Πότνια θεά, μή μοι τόδε χώεο· οἶδα καὶ αὐτὸς
Πάντα μάλ', οὕνεκα σεῖο περίφρων Πηνελόπεια
Εἶδος ἀκιδνοτέρη, μέγεθός τ', εἰς ἄντα ἰδέσθαι.
(Ἡ μὲν γὰρ βροτός ἐστι, σὺ δ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρως)
γρ. ἔλδομαι Ἀλλὰ καὶ ὥς, ἐθέλω καὶ * ἐέλδομαι ἤματα πάντα
Οἴκαδέ τ' ἐλθέμεναι, καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι.
Εἰ δ' αὖ τις ῥαίῃσι θεῶν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
Τλήσομαι, ἐν στήθεσσιν ἔχων ταλαπενθέα θυμόν,
Ἤδη γὰρ μάλα πόλλ' ἔπαθον καὶ πόλλ' ἐμόγησα
Κύμασι καὶ πολέμῳ· μετὰ καὶ τόδε τοῖσι γενέσθω.
Ὣς ἔφατ', ἠέλιος δ' ἄρ' ἔδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν·
Ἐλθόντες δ' ἄρα τώ γε μυχῷ σπείους γλαφυροῖο,
Τερπέσθην φιλότητι παρ' ἀλλήλοισι μένοντε.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Αὐτίχ' ὁ μὲν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε ἕννυτ' Ὀδυσσεύς,
Αὐτὴ δ' ἀργύφεον φᾶρος μέγα ἕννυτο νύμφη,
Λεπτὸν, καὶ χαρίεν, περὶ δὲ ζώνην βάλετ' ἰξυῖ
Καλὴν, χρυσείην. κεφαλῇ δ' ἐπέθηκε καλύπτρην·
Καὶ τότ' Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μήδετο πομπήν·
Δῶκε μέν οἱ πέλεκυν μέγαν, ἄρμενον ἐν παλάμῃσι,
Χάλκεον, ἀμφοτέρωθεν ἀκαχμένον. αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
γρ. ἐπαρηρός Στειλειὸν περικαλλὲς, ἐλάϊνον, εὖ * ἐναρηρός.
Δῶκε δ' ἔπειτα σκέπαρνον ἐΰξοον. ἦρχε δ' ὁδοῖο
Νήσου ἐπ' ἐσχατιῆς, ὅθι δένδρεα μακρὰ πεφύκει,
Κλήθρη τ' αἴγειρός τ', ἐλάτη τ' ἦν οὐρανομήκης,
Αὖα πάλαι, περίκηλα, τά οἱ πλώοιεν ἐλαφρῶς.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ δεῖξ' ὅθι δένδρεα μακρὰ πεφύκει,
Ἡ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα Καλυψὼ δῖα θεάων·
Αὐτὰρ ὁ τάμνετο δοῦρα· θοῶς δέ οἱ ἤνυτο ἔργον.
Εἴκοσι δ' ἔκβαλε πάντα, πελέκκησεν δ' ἄρα χαλκῷ,
Ξέσσε δ' ἐπισταμένως, καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνε.
Τόφρα δ' ἔνεικε τέρετρα Καλυψὼ δῖα θεάων,
Τέτρηνεν δ' ἄρα πάντα, καὶ ἥρμοσεν ἀλλήλοισι·
Γόμφοισι δ' ἄρα τήν γε καὶ ἁρμονίῃσιν ἄρηρεν.

Ὅσσον

SIC quidem illic dormiebat patiens diuus
Vlysses,
Somno & labore afflictus: interea Minerua
Ibat ad Phaeacum virorum populumque vrbemque,
Qui antea quidem habitabant in spaciosa Hyperia, Phæacensium origo.
Prope Cyclopas viros superbientes,
Qui ipsos prædabantur: viribus enim potiores erant,
Hinc exurgens deduxit Nausithous deo-similis.
Collocauit verò in Scheria procul ab hominibus ingeniosis.
Circùm v. murum duxit ciuitati, ædificauit & domos,
Etiam templa fecit deorum & diuisit agros.
Sed hic iam fato domitus, ad inferos descenderat:
Alcinous verò tunc imperabat, à dijs consilia doctus.
Huius quidem perrexit ad domum dea cæsia Minerua,
Reditum Vlyssis magnanimi consultans,
Celeriter ibat ad thalamum fabre-factum, in quo puella
Dormiebat, immortalibus indole & specie similis
Nausicaa filia magnanimi Alcinoi,
Aderant duæ ancillæ à Gratijs pulchritudinem habentes
A postibus vtrinque, fores verò imminebant lucidæ.
Illa verò venti veluti flatus accessit ad cubilia puellæ.
Stetit sanè supra caput, & ipsam sermone alloquuta est:
Assimulata filiæ celebris-à-re nauali Dymanthis,
Quæ ei æqualis quidem erat, grata autem animo.
Huic seipsam assimulans alloquuta est cæsia Minerua: Minerua Nausicaam alloquitur.
Nausicaa, ecquid te sic negligentem peperit mater?
Vestes etenim tibi iacent neglectæ pulchræ,
Tibi verò nuptiæ instant, vbi oportet pulchras teipsam
Induere, alias verò illis præbere qui te ducent.
Etenim ex his fama hominibus nascitur
Bona, gaudent verò pater & veneranda mater.
Sed eamus loturæ simul cum aurora apparente,
Et ego adiutrix simul sequar, vt celerrimè
Expediaris, quoniam non diu virgo eris.
Iam enim te ambiunt optimi in populo
Omnium Phæacum, vbi tibi genus est etiam ipsi.

Ἀλλ' ἄγ' ἐπότρυνον πατέρα κλυτὸν ἠῶθι πρὸ
Ἡμιόνους καὶ ἄμαξαν ἐφοπλίσαι, ἥ κεν ἄγησι
Ζῶστρά τε καὶ πέπλους καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα.
Καὶ δέ σοι ὧδ' αὐτῇ πολὺ κάλλιον ἠὲ πόδεσσιν
Ἔρχεσθαι. πολλὸν γὰρ ἄπο πλυνοί εἰσι πόληος.
Ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη
Οὔλυμπόνδ', ὅθι φασὶ θεῶν ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
Ἔμμεναι. οὔτ' ἀνέμοισι τινάσσεται, οὔτε ποτ' ὄμβρῳ
Δεύεται, οὔτε χιὼν ἐπιπίλναται. ἀλλὰ μάλ' αἴθρη
Πέπταται ἀννέφελος, λευκὴ δ' ἐπιδέδρομεν αἴγλη.
Τῷ ἔνι τέρπονται μάκαρες θεοὶ ἤματα πάντα.
Ἔνθ' ἀπέβη γλαυκῶπις, ἐπεὶ διεπέφραδε κούρῃ.
Αὐτίκα δ' ἠὼς ἦλθεν ἐΰθρονος, ἥ μιν ἔγειρε
Ναυσικάαν εὔπεπλον. ἄφαρ δ' ἀπεθαύμασ' ὄνειρον.
γρ. κατὰ — Βῆ δ' ἴεναι * διὰ δώματ', ἵν' ἀγγείλειε τοκεῦσι,
Πατρὶ φίλῳ καὶ μητρί. κιχήσατο δ' ἔνδον ἐόντας.
Ἡ μὲν ἐπ' ἐσχάρῃ ἧστο σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν,
Ἠλάκατα στρωφῶσ' ἁλιπόρφυρα. τῷ δὲ θύραζε
Ἐρχομένῳ ξύμβλητο μετὰ κλειτοὺς βασιλῆας
Ἐς βουλὴν, ἵνα μιν κάλεον Φαίηκες ἀγαυοί.
Ἡ δὲ μάλ' ἄγχι στᾶσα φίλον πατέρα προσέειπε.
γρ. ἐφοπλίσσειαν — Πάππα φίλ', οὐκ ἂν δή μοι * ἐφοπλίσειας ἀπήνην
Ὑψηλὴν, εὔκυκλον; ἵνα κλυτὰ εἵματ' ἄγωμαι
Ἐς ποταμὸν πλυνέουσα, τά μοι ῥερυπωμένα κεῖται.
γρ. ἐόντας — Καὶ δέ σοι αὐτῷ ἔοικε μετὰ πρώτοισιν * ἐόντι
Βουλὰς βουλεύειν καθαρὰ χροῒ εἵματ' ἔχοντι.
Πέντε δέ τοι φίλοι υἷες ἐνὶ μεγάροις γεγάασιν,
Οἱ δύ' ὀπυίοντες, τρεῖς δ' ἠΐθεοι θαλέθοντες.
Οἱ δ' αἰεὶ ἐθέλουσι νεόπλυτα εἵματ' ἔχοντες
Ἐς χορὸν ἔρχεσθαι. τὰ δ' ἐμῇ φρενὶ πάντα μέμηλεν.
Ὣς ἔφατ'. αἴδετο γὰρ θαλερὸν γάμον ἐξονομῆναι
Πατρὶ φίλῳ. ὁ δὲ πάντα νόει, καὶ ἀμείβετο μύθῳ.
Οὔτε τοι ἡμιόνων φθονέω τέκος, οὔτε τευ ἄλλου.
Ἔρχευ. ἀτάρ τοι δμῶες ἐφοπλίσσουσιν ἀπήνην
Ὑψηλὴν, εὔκυκλον, ὑπερτερίῃ ἀραρυῖαν.
Ὣς εἰπὼν δμώεσσιν ἐκέκλετο. τοὶ δ' ἐπίθοντο.
Οἱ μὲν ἄρ' ἐκτὸς ἄμαξαν ἐΰτροχον ἡμιονείην

Ὤπλεον,

Sed agè incita patrem inclytum matutino tempore
Mulos & currum apparare, qui vehere queat
Tunicasq; & peplos, & pallia pulchra,
Quippè tibi sic ipsi multo honestius est quàm pedibus
Ire, multùm enim absunt lauacra ab vrbe.
Ipsa quidem sic loquuta abijt casta Minerua
Ad Olympum, vbi inquiunt deorum sedem firmam semper
Esse, quæ neq; ventis concutitur, neq; vnquam imbre
Rigatur, neq; nix admouetur, sed potius serenitas
Volat absq; nube, lucidus verò circumfulget splendor,
In quo delectantur beati dij diebus omnibus.
Huc abijt Pallas postquam rem *narrauit puellæ.*
Continuò aurora aderat pulchra quæ ipsam excitabat
Nausicaam pulchris peplis, cæterùm admirata est somniū.
Festinabat ire per domos, vt annunciaret parentibus,
Patri charo & matri: nacta autem est intùs existentes.
Illa quidem ad focum sedebat cum ancillis fœminis
Pensum versans marina purpura tinctum: in hūc. a. foras
Egredientem incidit ad inclytos reges
Ad concilium quò ipsum vocarunt Phæaces generosi.
Hæc valdè propè astans charum patrem alloquuta est:
Pater chare, num certè mihi apparaueris currum
Excelsum, rotundum, vt pulchras vestes ducam — Nausicaa Alcinoum patrem alloquitur.
Ad flumen lotura, quæ mihi sordidatæ iacent?
Quin etenim tibi ipsi conuenit inter primores versantem
Consilium consulere, pulchras corpori vestes habentem.
Quinq; autem tibi chari filij in regia sunt,
Quorum duo in matrimonio, tres autem iuuenes florentes.
Hi semper volunt recens lotis vestibus induti
Ad saltationem ire, hæc meæ menti omnia curæ sunt.
Sic ait, verebatur enim floridas nuptias nominare
Patri charo, ille. v. omnia intelligebat, & respondebat ser-
Neq; tibi mulos inuideo filia, neq; quicq̄ aliud, (mone,
Abi, cæterùm tibi famuli apparabunt currum
Altum, rotundum, contabulatione instructum.
Sic loquutus, seruis præcepit, hi verò paruerunt.
Illi quidem extra currum velocem à mulis agitatum

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Ὤπλεον, ἡμιόνοις δ' ὕπαγον, ζεῦξάν θ' ὑπ' ἀπήνῃ·
Κούρη δ' ἐκ θαλάμοιο φέρεν ἐσθῆτα φαεινὴν,
γρ. κατέθηκεν Καὶ τὴν μὲν * κατέθηκεν ἐϋξέσῳ ἐπ' ἀπήνῃ·
Μήτηρ δ' ἐν κίστῃ ἐτίθει μενοεικέ' ἐδωδὴν,
Παντοίην, ἐν δ' ὄψα τίθει, ἐν δ' οἶνον ἔχευεν
Ἀσκῷ ἐν αἰγείῳ· (κούρη δ' ἐπεβήσετ' ἀπήνης)
Δῶκε δὲ χρυσέῃ ἐν ληκύθῳ ὑγρὸν ἔλαιον,
Εἵως χυτλώσαιτο σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν.
Ἡ δ' ἔλαβεν μάστιγα καὶ ἡνία σιγαλόεντα,
Μάστιξεν δ' ἐλάαν· καναχὴ δ' ἦν ἡμιόνοιιν.
Αἱ δ' ἄμοτον τανύοντο· φέρον δ' ἐσθῆτα καὶ αὐτὴν,
Οὐκ οἴην· ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι κίον ἄλλαι.
Αἱ δ' ὅτε δὴ ποταμοῖο ῥόον περικαλλέ' ἵκοντο,
Ἔνθ' ἤτοι πλυνοὶ ἦσαν ἐπηετανοὶ, πολὺ δ' ὕδωρ
Καλὸν ὑπεκπρορέει, μάλα περ ῥυπόωντα καθῆραι·
Ἔνθ' αἵγ' ἡμιόνους μὲν ὑπεκπροέλυσαν ἀπήνης,
Καὶ τοὺς μὲν σεῦαν ποταμὸν παρὰ δινήεντα,
Τρώγειν ἄγρωστιν μελιηδέα· ταὶ δ' ἀπήνης
Εἵματα χερσὶν ἕλοντο, καὶ ἐσφόρεον μέλαν ὕδωρ.
Στεῖβον δ' ἐν βόθροισι θοῶς ἔριδα προφέρουσαι.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πλῦνάν τε κάθηράν τε ῥύπα πάντα,
Ἑξείης πέτασαν παρὰ θῖν' ἁλὸς, ἧχι μάλιστα
Λάϊγγας ποτὶ χέρσον ἀποπλύνεσκε θάλασσα.
γρ. ἀλειψάμεναι Αἱ δὲ, λοεσσάμεναι, καὶ * χρισάμεναι λίπ' ἐλαίῳ,
Δεῖπνον ἔπειθ' εἵλοντο παρ' ὄχθῃσιν ποταμοῖο·
Εἵματα δ' ἠελίοιο μένον τερσήμεναι αὐγῇ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σίτου τάρφθεν δμωαί τε καὶ αὐτὴ,
Σφαίρῃ ταί τ' ἄρ' ἔπαιζον ἀπὸ κρήδεμνα βαλοῦσαι.
Τῇσι δὲ ναυσικάα λευκώλενος ἤρχετο μολπῆς.
Οἵη δ' ἄρτεμις εἶσι κατ' οὔρεος ἰοχέαιρα,
Ἢ κατὰ τηΰγετον περιμήκετον, ἢ ἐρύμανθον,
Τερπομένη κάπροισι καὶ ὠκείῃς ἐλάφοισι,
γρ. Τῇ δὲ ἅμα Τῇ δέ θ' ἅμα νύμφαι κοῦραι διὸς αἰγιόχοιο
Ἀγρονόμοι παίζουσι· γέγηθε δέ τε φρένα λητὼ,
Πασάων δ' ὑπὲρ ἥγε κάρη ἔχει ἠδὲ μέτωπα,
Ῥεῖα δ' ἀριγνώτη πέλεται, καλαὶ δέ τε πᾶσαι·
Ὣς ἥγ' ἀμφιπόλοισι μετέπρεπε παρθένος ἀδμής.

Ἀλλ'

Instruebant, mulos. v. subegerunt, iunxeruntq; sub curru,
Filia vero è thalamo ferebat vestes pulchras,
Et eas quidem composuit bene-polito in curru.
Mater vero in cista collocabat decentem cibum
Varium, obsonia autem imposuit, vinum vero infudit
Vtrem in caprinum, puella vero conscendit currum,
Dedit vero aurea in ampulla humidum oleum,
Vt vngeretur cum famulis mulieribus.
Illa vero accepit flagellum & lora pulchra,
Flagellauit. a. vt currerent, strepitus. a. fiebat à mulis.
His. a. incessanter extendebantur, ferebãtq; vestes & ipsam
Non solam, simul cum illa ibant ancillæ aliæ.
Illæ. v. quando iam fluuij ad alueum limpidum peruenerũt,
Vbi lauacra erant toto-anno-durantia, multa. a. aqua
Pulchra profluebat, atq; plurimũ sordidata ad purgandum
Ibi illæ mulos quidem soluebant è curru, (apta
Et eos quidem agebant fluuium ad vorticosum,
Vt ederent gramina dulcia, ipsæ vero à curru
Vestes manibus ceperunt & infundebant nigram aquam,
Calcabant. a in scrobibus celeriter certamen proferentes.
Caterùm postquam lauaruntq; purgaruntq; sordes omnes,
Ordine extenderunt ad littus maris, qua potissimùm
Lapillos ad littus abluebat mare,
Illæ vero lotæ, & vnctæ splendido oleo,
Prandium deinde sumpserunt ad ripam fluuij.
Vestes autem solis expectabant dum siccarentur splendore.
Caterùm postquam cibo saturatæ ancillæq; & ipsa,
Pila ipsæ ludebant capitis redimicula deponentes.
His autem Nausicaa pulchris-vlnis incepit cantilenam,
Qualis autem Diana incedit per montes sagittis gaudens
Aut per Taygetum arduum aut Erymanthum
Sese oblectans capris, & velocibus ceruis,
Simul cum illa Nymphæ filiæ Iouis AEgiochi
Agrestes ludunt. gaudet vero mente Latona.
Omnes vero ipsa capite supereminet, atq; fronte,
Facilis vero cognitu est, pulchræ vero omnes:
Sic illa inter ancillas excellebat virgo indomita.

Nausicaa & ministræ simul lauantur.

Comparatur Dianæ Nausicaa.

L iij

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλε πάλιν οἶκόνδε νέεσθαι,
Ζεύξασ' ἡμιόνους, πτύξασά τε εἵματα καλά,
Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ὡς Ὀδυσεὺς ἔγροιτο, ἴδοι τ' εὐώπιδα κούρην,
Ἥ οἱ Φαιήκων ἀνδρῶν πόλιν ἡγήσαιτο.
Σφαῖραν ἔπειτ' ἔρριψε μετ' ἀμφίπολον βασίλεια·
γρ. ἔμβαλε Ἀμφιπόλου μὲν ἅμαρτε, βαθείῃ δ' * ἔμπεσε δίνῃ·
Αἱ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄϋσαν. ὁ δ' ἔγρετο δῖος Ὀδυσσεύς·
Ἑζόμενος δ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν.
Ὤ μοι ἐγώ, τέων αὖτε βροτῶν ἐς γαῖαν ἱκάνω;
Ἦ ῥ' οἵ γ' ὑβρισταί τε καὶ ἄγριοι, οὐδὲ δίκαιοι,
Ἦε φιλόξεινοι, καί σφι νόος ἐστὶ θεουδής;
Ὥστε με κουράων ἀμφήλυθε θῆλυς ἀϋτή
Νυμφάων, αἳ ἔχουσ' ὀρέων αἰπεινὰ κάρηνα,
Καὶ πηγὰς ποταμῶν, καὶ πίσεα ποιήεντα·
Ἦ νύ που ἀνθρώπων εἰμὶ σχεδὸν αὐδηέντων;
Ἀλλ' ἄγ' ἐγὼν αὐτὸς πειρήσομαι, ἠδὲ ἴδωμαι.
Ὣς εἰπὼν θάμνων ὑπεδύσετο δῖος Ὀδυσσεύς.
Ἐκ πυκινῆς δ' ὕλης πτόρθον κλάσε χειρὶ παχείῃ
Φύλλων, ὡς ῥύσαιτο περὶ χροῒ μήδεα φωτός.
Βῆ δ' ἴμεν ὥστε λέων ὀρεσίτροφος, ἀλκὶ πεποιθώς,
Ὅστ' εἶσ' ὑόμενος καὶ ἀήμενος. ἐν δέ οἱ ὄσσε
γρ. βουσὶ μετέρχεται Δαίεται· αὐτὰρ ὁ * βουσὶν ἐπέρχεται ἢ ὀΐεσσιν,
Ἠὲ μετ' ἀγροτέρας ἐλάφους· κέλεται δέ ἑ γαστήρ,
Μήλων πειρήσοντα καὶ ἐς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν·
Ὣς Ὀδυσεὺς κούρῃσιν ἐϋπλοκάμοισιν ἔμελλε
Μίξεσθαι, γυμνός περ ἐών· χρειὼ γὰρ ἵκανε.
Σμερδαλέος δ' αὐτῇσι φάνη, κεκακωμένος ἅλμῃ·
Τρέσσαν δ' ἄλλυδις ἄλλη ἐπ' ἠϊόνας προὐχούσας·
Οἴη δ' Ἀλκινόου θυγάτηρ μένε. τῇ γὰρ Ἀθήνη
Θάρσος ἐνὶ φρεσὶ θῆκε, καὶ ἐκ δέος εἵλετο γυίων·
Στῆ δ' ἄντα σχομένη. ὁ δὲ μερμήριξεν Ὀδυσσεὺς
Ἢ γούνων λίσσοιτο λαβὼν, εὐώπιδα κούρην,
Ἢ αὔτως ἐπέεσσιν ἀποσταδὰ μειλιχίοισι
Λίσσοιτ', εἰ δείξειε πόλιν, καὶ εἵματα δοίη·
Ὣς ἄρα οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι
Λίσσεσθαι ἐπέεσσιν ἀποσταδὰ μειλιχίοισι.

Sed quando iam rursum domum itura erat,
Iunctis mulis plicatisq́; vestibus pulchris,
Tum statim alia excogitauit dea cæsia Minerua,
Vt Vlysses excitaretur videretq́; pulchris oculis puellam,
Quæ illum ad Phæacum virorum vrbem deduceret.
Pilam deinde iecit ad ancillam regina.
Ab ancilla quidẽ aberrauit, in profundũ a. incidit gurgitẽ.
Illæ verò altè clamarunt, ipse excitatur diuus Vlysses.
Sedens autem deliberabat in mente & in animo.
Heu mihi, quorúmnam hominum ad terram deueni?
Anne hic iniurij & agrestes neq; iusti?
Aut hospitales, & ipsis est mens deorum reuerens?
Vt me puellarum inuasit fœmineus clamor
Nympharum, quæ habitant montium summos vertices,
Et fontes fluuiorum, & palustria loca herbosa.
An fortaßis homines sum propè vocales?
Quin ego ipse experiar atq; videbo.
Sic loquutus arbustis clàm egreditur diuus Vlysses,
Ex densa. a. sylua ramum fregit manu crassa,
Folijs vt tegeret circa corpus pudenda viri,
Festinabat ire, veluti leo montanus viribus fidens,
Qui incedit madidus & ventos passus, intus ei oculi
Ardent: cæterùm hic ad boues accedit, aut oues,
Aut ad agrestiores ceruos, iubet verò eum venter
Pecudes tentaturum, etiam ad densam domum ire:
Ita Vlysses puellas pulchricomas erat
Accessurus nudus quamuis esset, neceßitas enim vrgebat:
Horrendè autem ipsis apparuit afflictus salsugine.
Diffugerunt autem huc atq; illuc per littora prominentia. Terrentur puellæ viso nudo Vlysse.
Sola autem Alcinoi filia constitit, ipsi enim Pallas
Audaciam in mente indidit, & metũ exemerat è membris,
Stetit. a. contra ipsum exceptura: hic cogitabat Vlysses,
An supplicaret genua prendens pulchris-oculis puellæ:
Aut temerè verbis longè stans blandis
Precaretur, si ostenderet ciuitatem & vestes donaret.
Sic sane ei cogitanti videbatur satius esse,
Precari verbis eminus stando blandis.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Μή οἱ γοῦνα λαβόντι χολώσαιτο φρένα κούρη.
Αὐτίκα μειλίχιον καὶ κερδαλέον φάτο μῦθον,
Γουνοῦμαί σε ἄνασσα· θεός νύ τις ἢ βροτός ἐσσι.
Εἰ μέν τις θεός ἐσσι τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
Ἀρτέμιδί σε ἔγωγε Διὸς κούρῃ μεγάλοιο
Εἶδός τε μέγεθός τε φυήν τ' ἄγχιστα ἐΐσκω·
Εἰ δέ τις ἐσσι βροτῶν τοὶ ἐπὶ χθονὶ ναιετάουσι,
Τρισμάκαρες μὲν σοί γε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
Τρισμάκαρες δὲ κασίγνητοι· μάλα πού σφισι θυμὸς
Αἰὲν εὐφροσύνῃσιν ἰαίνεται εἵνεκα σεῖο,
Λευσσόντων τοιόνδε θάλος χορὸν εἰσοιχνεῦσαν.
Κεῖνος δ' αὖ περὶ κῆρι μακάρτατος ἔξοχον ἄλλων
Ὅς κέ σ' ἐέδνοισι βρίσας οἶκόνδ' ἀγάγηται.
Οὐ γάρ πω τοιοῦτον ἴδον βροτὸν ὀφθαλμοῖσιν,
Οὔτ' ἄνδρ', οὔτε γυναῖκα· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.
Δήλῳ δή ποτε τοῖον Ἀπόλλωνος παρὰ βωμῷ
Φοίνικος νέον ἔρνος ἀνερχόμενον ἐνόησα·
γ. ἕπλετο (Ἦλθον γὰρ κἀκεῖσε, πολὺς δέ μοι * ἕσπετο λαὸς
Τὴν ὁδὸν ᾗ δὴ ἔμελλεν ἐμοὶ κακὰ κήδε' ἔσεσθαι)
Ὣς δ' αὔτως καὶ κεῖνο ἰδὼν, ἐτεθήπεα θυμῷ
Δὴν ἐπεὶ οὔπω τοῖον ἀνήλυθεν ἐκ δόρυ γαίης·
Ὣς σὲ γύναι ἄγαμαί τε τέθηπά τε, δείδιά τ' αἰνῶς
Γούνων ἅψασθαι· χαλεπὸν δέ με πένθος ἱκάνει.
Χθιζὸς ἐεικοστῷ φύγον ἤματι οἴνοπα πόντον,
Τόφρα δέ μ' αἰεὶ κῦμα φόρει κραιπναί τε θύελλαι
Νήσου ἀπ' ὠγυγίης· νῦν δ' ἐνθάδε κάββαλε δαίμων,
Ὄφρ' ἔτι που καὶ τῇδε πάθω κακόν· οὐ γὰρ ὀΐω
Παύσεσθ'· ἀλλ' ἔτι πολλὰ θεοὶ τελέουσι πάροιθεν.
Ἀλλὰ ἄνασσ' ἐλέαιρε, σὲ γὰρ κακὰ πολλὰ μογήσας
Ἐς πρώτην ἱκόμην· τῶν δ' ἄλλων οὔτινα οἶδα
Ἀνθρώπων οἳ τήνδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσιν.
Ἄστυ δέ μοι δεῖξον, δὸς δὲ ῥάκος ἀμφιβαλέσθαι,
Εἴ που εἴλυμα σπείρων ἔχες ἐνθάδ' ἰοῦσα.
Σοὶ δὲ θεοὶ τόσα δοῖεν ὅσα φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς,
Ἄνδρά τε καὶ οἶκον καὶ ὁμοφροσύνην ὀπάσειαν,
Ἐσθλήν· οὐ μὲν γὰρ τοῦ γε κρεῖσσον καὶ ἄρειον
Ἢ ὅθ' ὁμοφρονέοντε νοήμασιν οἶκον ἔχητον

Ἀνὴρ

Ne ei genua prehendenti irasceretur mente puella.
Protenus blandum & astutum dixit sermonem:
Suppliciter te oro ô regina deus siue quis, aut mortalis es, Vlysses Nausicaam supplex alloquitur.
Siquidem deus es qui latum cœlum incolunt
Artemidi te ego Iouis filiæ magni
Formaq́ꝫ magnitudineq́ꝫ indoleq́ꝫ, quā proximè assimilo.
Siue aliquis es hominum qui supra terram habitant,
Ter beati tibi pater & venerãda mater,
Ter beati fratres, valdè nimirum ipsorum animus
Vsqꝫ lætitia perfunditur, tui gratia,
Videntibus tale germen ad choream te euntem.
Porrò rursum ille animo felicissimus præter cæteros,
Quicunqꝫ te sponsalijs onerans, domum duxerit.
Nondum enim talem vidi hominem oculis,
Neqꝫ virū neqꝫ mulierem: admiratio me tenet aspicientem.
Nuper in Delo tale Apollinis iuxta aram,
Palmæ recens germen succrescens vidi.
(Profectus .n. eram illuc. multus .a. mihi erat populus
In ea profectione, quæ mihi malum infortunium erat)
Sic forte & illud conspicatus obstupui animo
Diu, quandoquidem nunq̃ tale succreuerat lignum è terra.
Ita te ô mulier admiror, obstupeo, & vereor vehementer
Genua prehendere, difficilis nam me dolor occupat.
Heri vigesimo effugi demum die nigrum pontum.
Interea me vsqꝫ fluctus ferebat, & celeres procellæ
Insula ab Ogygia: nunc verò me huc appulit deus,
Vt adhuc fortasse & hic patiar malum, non enim puto
Finem facturos: verùm adhuc multa dij efficiunt antè.
Sed ô regina miserere. ad te .n. miserias multas perpessus
Primam veni, aliorum autem neminem noui
Hominum, qui hanc vrbem & terram incolunt.
Vrbem mihi ostende, da .v. pannum ad me circumcingendū,
Si q̃ fortasse integumentum lintearum vestium habes huc
Tibi .v. dij tanta dent, quanta animo concupiscis, (profecta
Maritum, & familiam, & concordiam præbeant
Bonam. non enim eo quicquam præstantius & melius,
Quam cùm concordes consilijs, rem familiarē administrāt.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Ἀνὴρ ἠδὲ γυνή· πόλλ' ἄλγεα δυσμενέεσσι,
Χάρματα δ' εὐμενέτῃσι· μάλιστα δέ τ' ἔκλυον αὐτοί.
Τὸν δ' αὖ Ναυσικάα λευκώλενος ἀντίον ηὔδα,
Ξεῖν', ἐπεὶ οὔτε κακῷ οὔτ' ἄφρονι φωτὶ ἔοικας,
Ζεὺς δ' αὐτὸς νέμει ὄλβον Ὀλύμπιος ἀνθρώποισιν
Ἐσθλοῖς ἠδὲ κακοῖσιν, ὅπως ἐθέλῃσιν ἑκάστῳ·
γρ. τάγ' Καί που σοὶ * τάδ' ἔδωκε, σὲ δὲ χρὴ τετλάμεν ἔμπης.
Νῦν δ' ἐπεὶ ἡμετέρην τε πόλιν καὶ γαῖαν ἱκάνεις,
Οὔτ' οὖν ἐσθῆτος δευήσεαι, οὔτε τευ ἄλλου
Ὧν ἐπέοιχ' ἱκέτην ταλαπείριον ἀντιάσαντα.
Ἄστυ δέ τοι δείξω, ἐρέω δέ τοι οὔνομα λαῶν.
Φαίηκες μὲν τήνδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσιν·
Εἰμὶ δ' ἐγὼ θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
Τοῦ δ' ἐκ Φαιήκων ἔχεται κάρτος τε βίη τε.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμφιπόλοισιν ἐϋπλοκάμοισι κέλευσε,
Στῆτέ μοι ἀμφίπολοι· πόσε φεύγετε φῶτα ἰδοῦσαι;
Ἢ μή πού τινα δυσμενέων φάσθ' ἔμμεναι ἀνδρῶν;
Οὐκ ἔσθ' οὗτος ἀνὴρ διερὸς βροτός, οὐδὲ γένηται,
Ὅς κεν Φαιήκων ἀνδρῶν ἐς γαῖαν ἵκηται
Δηϊοτῆτα φέρων· μάλα γὰρ φίλοι ἀθανάτοισιν.
Οἰκέομεν δ' ἀπάνευθε πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ
γρ. βροτὸς Ἔσχατοι, οὐδέ τις ἄμμι * βροτῶν ἐπιμίσγεται ἄλλος.
Ἀλλ' ὅδε τις δύστηνος ἀλώμενος ἐνθάδ' ἱκάνει·
Τὸν νῦν χρὴ κομέειν. πρὸς γὰρ Διός εἰσιν ἅπαντες
Ξεῖνοί τε πτωχοί τε. δόσις δ' ὀλίγη τε φίλη τε.
Ἀλλὰ δότ' ἀμφίπολοι ξείνῳ βρῶσίν τε πόσιν τε·
Λούσατέ τ' ἐν ποταμῷ, ὅθ' ἐπὶ σκέπας ἔστ' ἀνέμοιο.
γρ. δ' ἵσταντο Ὣς ἔφαθ'. αἱ * δ' ἔσταν τε καὶ ἀλλήλοισι * κέλευσαν.
γρ. κέλευον Κὰδ δ' ἄρ' * Ὀδυσσῆ' εἷσαν ἐπὶ σκέπας, ὡς ἐκέλευσε
γρ. ὀδυσσέα εἷσαν Ναυσικάα θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο.
Πὰρ δ' ἄρα οἱ φᾶρός τε χιτῶνά τε εἵματ' ἔθηκαν.
Δῶκαν δὲ χρυσέῃ ἐν ληκύθῳ ὑγρὸν ἔλαιον,
Ἤνωγον δ' ἄρα μιν λοῦσθαι ποταμοῖο ῥοῇσι.
Δή ῥα τότ' ἀμφιπόλοισι μετηύδα δῖος Ὀδυσσεύς,
Ἀμφίπολοι στῆθ' οὕτω ἀπόπροθεν, ὄφρ' ἐγὼ αὐτὸς
Ἅλμην ὤμοιιν ἀπολούσομαι, ἀμφὶ δ' ἐλαίῳ
Χρίσομαι. ἦ γὰρ δηρὸν ἀπὸ χροός ἐστιν ἀλοιφή.

Ἄντην

Vir atq; coniunx multos dolores hostibus,
Gaudia autem beneuolis, maximè autem audiunt ipsi.
Hunc. a. rursus Nausicaa albis-Vlnis contra alloquuta: Nausicaa respōdet Vlyssi.
Hospes quandoquidem non ignauo, nec stulto similis es Viro.
Iupiter ipse distribuit felicitatem Olympius hominibus.
Bonis atq; malis, prout vult, Vnicuiq;.
Et fortassè tibi isthæc dedit: te. a. oportet pati nihilo seciùs
Nunc, postquam ad nostram & terram & Vrbem Venis,
Neq; Vestium indigebis, neq; alicuius alterius rei
Earum quæ decent supplicem, miserum occurrentem.
Vrbem autem tibi ostendam & dicam nomen populorum.
Phæaces hanc Vrbem, & terram habitant.
Sum autem ego filia magnanimi Alcinoi,
Huius inter Phæaces supereminet, & imperiū, & potentia.
Dixit sanè, & ancillis pulchricomis imperauit.
Sistite gradum mihi ancillæ, quò fugitis Virum intuitæ,
An scilicet aliquem hostium putatis esse Virorum?
Non est hic Vir Viuus homo, neq; esse possit,
Qui Phæacum ad terram Veniat
Hostilia inferens: Valde enim chari sunt immortalibus.
Habitamus præterea seorsum Vndoso in mari
Extremi, neq; aliquis nobiscū homo commerciū habet alius.
Verùm hic aliquis infelix errans huc Venit.
Quem nunc oportet curare. a Ioue. n. sunt omnes
Hospites & egeni, donū. a quantūuis exiguū, gratum tamen (est
Quare date ancillæ hospiti cibum & potum,
Et lauate in fluuio, Vbi defensio est à Vento.
Sic ait, illæ Verò stabant & se mutuò hortabantur.
Vlyssem collocarunt sub Vmbraculo, quemadmodū iusserat
Nausicaa filia magnanimi Alcinoi,
Propè ipsum pallium & tunicam Vestesq; apposuerunt.
Dederunt Verò ei aurea in ampula liquidum oleum,
Iusserunt deinde Vt se ablueret in fluuij fluento.
At tum ancillas alloquutus est diuus Vlysses.
Ancillæ state sic paululum seorsum Vt ego ipse
Salsuginem ab humeris abluam, circum autem oleo
Inungam, iam enim diu à corpore est Vnctio.

Coram

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Αντίω δ᾽ οὐκ αὖ ἔγωγε λοέσσομαι. αἰδέομαι γὰρ
Γυμνοῦσθαι, κούρῃσιν ἐϋπλοκάμοισι μετελθών.
Ὣς ἔφαθ᾽. αἱ δ᾽ ἀπάνευθεν ἴσαν, εἶπον δ᾽ ἄρα κούρῃ.
Αὐτὰρ ὁ ἐκ ποταμοῦ χρόα νίζετο δῖος ὀδυσσεὺς
Αλμην, ἥ οἱ νῶτα καὶ εὐρέας ἄμπεχεν ὤμοις.
Ἐκ κεφαλῆς δ᾽ ἔσμηχεν ἁλὸς χνόον ἀτρυγέτοιο.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα λοέσσατο καὶ λίπ᾽ ἄλειψεν,
Αμφὶ δὲ εἵματα ἕσσαθ᾽ ἅ οἱ πόρε παρθένος ἀδμής·
Τὸν μὲν ἀθηναίη θῆκεν διὸς ἐκγεγαυῖα
Μείζονά τ᾽ εἰσιδέειν καὶ πάσσονα· κὰδ δὲ κάρητος
Οὔλας ἧκε κόμας, ὑακινθίνῳ ἄνθει ὁμοίας.
Ὡς δ᾽ ὅτε τις χρυσὸν περιχεύεται ἀργύρῳ ἀνὴρ
Ἴδρις, ὃν ἥφαιστος δέδαεν καὶ παλλὰς ἀθήνη
Τέχνην παντοίην, χαρίεντα δὲ ἔργα τελείει·
Ὣς ἄρα τῷ κατέχευε χάριν κεφαλῇ τε καὶ ὤμοις.
Ἕζετ᾽ ἔπειτ᾽ ἀπάνευθε κιὼν ἐπὶ θῖνα θαλάσσης,
Κάλλεϊ καὶ χάρισι στίλβων. θηεῖτο δὲ κούρη.
Δή ῥα τότ᾽ ἀμφιπόλοισιν ἐϋπλοκάμοισι μετηύδα.
Κλῦτέ μοι ἀμφίπολοι λευκώλενοι, ὄφρα τι εἴπω·
Οὐ πάντων ἀέκητι θεῶν οἳ ὄλυμπον ἔχουσιν,
Φαιήκεσσ᾽ ὅδ᾽ ἀνὴρ ἐπιμίσγεται ἀντιθέοισι.
Πρόσθεν μὲν γὰρ δή μοι ἀεικέλιος δέατ᾽ εἶν᾽,
Νῦν δὲ θεοῖσιν ἔοικε τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
Αἲ γὰρ ἐμοὶ τοιόσδε πόσις κεκλημένος εἴη
Ενθάδε ναιετάων, καί οἱ ἅδοι αὐτόθι μίμνειν.
Αλλὰ δότ᾽ ἀμφίπολοι ξείνῳ βρῶσίν τε πόσιν τε.
Ὣς ἔφαθ᾽. αἱ δ᾽ ἄρα τῆς μάλα μὲν κλύον, ἠδ᾽ ἐπίθοντο.
Πὰρ δ᾽ ἄρ᾽ ὀδυσσῆϊ ἔθεσαν βρῶσίν τε πόσιν τε.
Ἤτοι ὁ πῖνε καὶ ἦσθε πολύτλας δῖος ὀδυσσεὺς
Αρπαλέως· δηρὸν γὰρ ἐδητύος ἦεν ἄπαστος.
Αὐτὰρ ναυσικάα λευκώλενος ἄλλ᾽ ἐνόησεν·
Εἵματ᾽ ἄρα πτύξασα τίθει καλῆς ἐπ᾽ ἀπήνης,
Ζεῦξεν δ᾽ ἡμιόνοις κρατερώνυχας· ἂν δ᾽ ἔβη αὐτή·
Ὤτρυνεν δ᾽ ὀδυσῆα, ἔπος τ᾽ ἔφατ᾽, ἔκ τ᾽ ὀνόμαζε.
Ὄρσεο δὴ νῦν ξεῖνε· πόλινδ᾽ ἴμεν, ὄφρα σε πέμψω
Πατρὸς ἐμοῦ πρὸς δῶμα δαΐφρονος. ἔνθα σέ φημι
Πάντων φαιήκων εἰδησέμεν ὅσσοι ἄριστοι.

Αλλὰ

Coràm verò non ego lauero, vereor enim
Nudari inter puellas pulchricomas versans.
Si ait, illæ seorsum abibant, referebant autem puellæ.
Cæterùm ipse ex flumine à corpore lauabat diuus Vlysses
Salsuginem, quæ ei dorsum & latos accingebat humeros,
E capite autem eluit maris sordes indomiti.
Cæterùm postquam omnia abluisset, & oleo inunxisset,
Vestesq; induisset quas illi præbuerat virgo intacta:
Hunc quidem Minerua reddidit ex-Ioue nata,
Maioremq; aspectu, & spissiorem: à capite verò
Crispas demisit comas hyacinthino flori similes.
Quemadmodũ cùm quis aurum circumfudit argento vir,
Solers, quem Vulcanus docuit & Pallas Minerua
Artem omnifariam, gloriosa verò opera perfecit:
Sic huic infudit gratiam capitiq; & humeris.
Consedit deinde seorsum incedens ad littus maris:
Pulchritudine & gratia resplendẽs, admirabatur .a. puella,
Tunc ad ancillas pulchricomas loquebatur:
Audite me ancillæ pulchris lacertis, vt aliquid dicam.
Non omnibus inuitis dijs qui cælum tenent,
Ad Phæacas hic vir peruenit diuinus
Nam antea mihi nihili videbatur esse,
Nunc verò dijs similis, qui cælum latum inhabitant.
Vtinam mihi talis maritus vocatus esset
Hic habitans, & ipsi placeret hic manere.
Sed date ancillæ hospiti cibum potumq;.
Sic ait, illæ sane hanc diligenter audiuerũt & paruerũt.
Vlyssi verò apposuerunt cibumq; potumq;.
Profectò ipse bibebat, & edebat prudens diuus Vlysses
Rapaciter, diu enim cibum non gustauerat.
Cæterùm Nausicaa albis-lacertis aliud commenta est:
Vestes certè plicatas posuit pulchrum in currum,
Iungens mulos fortibus-vngulis, conscendit autem ipsa,
Adhortata Vlyssem, verbumq; dixit & elocuta est:
Surge nunc hospes ad vrbem ire, vt te mittam
Patris mei ad domum prudentis, vbi te puto
Omnes Phæaces visurum esse, quotquot optimates sunt.

Nausicaa se quuturo Vlyssi patris domum describit.

Donec

Ἀλλὰ μάλ' ὧδ' ἔρδειν· (δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσσειν)
Ὄφρ' ἂν μὲν κ' ἀγροὺς ἴομεν καὶ ἔργ' ἀνθρώπων,
Τόφρα σὺν ἀμφιπόλοισι μεθ' ἡμιόνους καὶ ἄμαξαν
Καρπαλίμως ἔρχεσθαι, ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμονεύσω·
Αὐτὰρ ἐπὴν πόλιος ἐπιβήσομεν, ἣν πέρι πύργος
Ὑψηλός, καλὸς δὲ λιμὴν ἑκάτερθε πόληος,
Λεπτὴ δ' εἰσίθμη· νῆες δ' ὁδὸν ἀμφιέλισσαι
Εἰρύαται. πᾶσιν γὰρ ἐπίστιον ἐστὶν ἑκάστῳ·
Ἔνθα δέ τε σφ' ἀγορή, καλὸν Ποσιδήϊον ἀμφίς,
Ῥυτοῖσιν λάεσσι κατωρυχέεσσ' ἀραρυῖα.
Ἔνθα δὲ νηῶν ὅπλα μελαινάων ἀλέγουσι,
πείρας Πείσματα καὶ * σπεῖρα, καὶ ἀποξύνουσιν ἐρετμά.
Οὐ γὰρ Φαιήκεσσι μέλει βιός, οὐδὲ φαρέτρη,
Ἀλλ' ἱστοὶ καὶ ἐρετμὰ νεῶν, καὶ νῆες ἐῖσαι,
Ἧσιν ἀγαλλόμενοι πολιὴν περόωσι θάλασσαν·
Τῶν ἀλεείνω φῆμιν ἀδευκέα, μή τις ὀπίσσω
Μωμεύῃ· (μάλα δ' εἰσὶν ὑπερφίαλοι κατὰ δῆμον)
Καί νύ τις ὧδ' εἴπῃσι κακώτερος ἀντιβολήσας,
Τίς δ' ὅδε Ναυσικάᾳ ἕπεται καλός τε μέγας τε
Ξεῖνος; ποῦ δέ μιν εὗρε; πόσις νύ οἱ ἔσσεται αὐτῇ;
Ἤ τινά που πλαγχθέντα κομίσσατο ἧς ἀπὸ νηός,
Ἀνδρῶν τηλεδαπῶν; ἐπεὶ οὔ τινες ἐγγύθεν εἰσίν·
Ἤ τίς οἱ εὐξαμένῃ πολυάρητος θεὸς ἦλθεν,
Οὐρανόθεν καταβάς; ἕξει δέ μιν ἤματα πάντα.
Βέλτερον εἰ κ' αὐτὴ περ ἐποιχομένη πόσιν εὗρεν
Ἄλλοθεν. ἦ γὰρ τούσδε γ' ἀτιμάζει κατὰ δῆμον
Φαίηκας, τοί μιν μνῶνται πολέες τε καὶ ἐσθλοί.
.δ' αὖ ὄν. Ὣς ἐρέουσιν, ἐμοὶ * δέ κ' ὀνείδεα ταῦτα γένοιτο·
Καὶ δ' ἄλλῃ νεμεσῶ ἥ τις τοιαῦτά γε ῥέζοι,
Ἥ τ' ἀέκητι φίλων πατρὸς καὶ μητρὸς ἐόντων
Ἀνδράσι μίσγηται, πρίν γ' ἀμφάδιον γάμον ἐλθεῖν.
Ξεῖνε, σὺ δ' ὧδ' ἐμέθεν ξυνίει ἔπος, ὄφρα τάχιστα
Πομπῆς καὶ νόστοιο τύχῃς παρὰ πατρὸς ἐμεῖο·
Δήομεν ἀγλαὸν ἄλσος Ἀθήνης ἄγχι κελεύθου
Αἰγείρων· ἐν δὲ κρήνη νάει, ἀμφὶ δὲ λειμών·
Ἔνθάδε πατρὸς ἐμοῦ τέμενος τεθαλυῖά τ' ἀλωή,
Τόσσον ἀπὸ πτόλιος ὅσσον τε γέγωνε βοήσας·

Ἔνθα

Sed omnino sic facito. (Videris.n.mihi non parum sapere)
Donec quidem per agros iuerimus & opera hominum,
Tamdiu cum ancillis post mulos & currum
Celeriter venito, ego vero viam praeibo.
Caeterùm postq̃ ad vrbem conscenderimus, circa quã turres
Altae, pulcher autem portus ab vtroq; latere vrbis,
Arctus autem introitus, naues per viam vtrinq; agitatae
Subducuntur, omnibus enim statio est vnicuiq;.
Ibi verò ipsis forum est pulchrum Neptuni circa templum
Ingentibus lapidibus excisis locatum.
Ibi verò nauium armamenta nigrarum cũrant
Rudentes & spiras, & poliunt remos.
Non enim Phaeacibus cura est arcus neq; pharetra,
Sed mali, & remi nauium, & naues aequatae,
Quibus freti, penetrant spumosum mare.
Horum euito famam amaram, ne quis à tergo
Obtrectet (valdè enim sunt superbi vulgo)
Et fortassis quis sic diceret malignior obuiam factus,
Quis ille qui Nausicaam sequitur pulcherq; magnusq;
Hospes? vbi illum nacta est? maritus certè erit ipsi,
Aut alicubi errantem benignè tractauit sua naui
Ex viris externis, nam nulli propè sunt huiusmodi,
Aut quispiam supplicanti multùm exoptatus deus adest
E caelo delapsus, habebit verò ipsum dies omnes.
Rectè fecit si ipsa obambulans maritum inuenit
Aliundè, certè hos spreuit in populo
Phaeacas, qui ipsam ambiunt multi & nobiles.
Sic dicent: mihi verò haec probra essent.
Atq; alij succenserem quaecunq; talia faceret,
Quae inuitis charis patre & matre viuentibus
Viris miscetur, priusquam palam nuptiae aduenissent.
Hospes autem tu sic mecum audi sermonem, vt celerrimè
Deductionem & reditum assequaris à patre meo.
Inueniemus pulchrum lucum Palladis propè viam
Ex populis, fons autem effluit, circa nemus.a.pratum.
Ibi verò patris mei & praedium & florentes horti
Tantum ab vrbe quantum auditur clamans,

Ibi de-

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І. І. МЕЧНИКОВА

Ενθα καθεζόμενος μεῖναι χρόνον εἰσόκεν ἡμεῖς
Ασυδε ἔλθωμεν, καὶ ἱκώμεθα δώματα πατρός.
Αὐτὰρ ἐπὴν ἡμέας ἔλπῃ ποτὶ δώματ' ἀφῖχθαι,
Καὶ τότε φαιήκων ἴμεν ἐς πόλιν, ἠδ' ἐρέεσθαι
Δώματα πατρὸς ἐμοῦ μεγαλήτορος ἀλκινόοιο.
Ρεῖα δ' ἀρίγνωτ' ἐστὶ, καὶ ἂν πάϊς ἡγήσαιτο
Νήπιος. οὐ μὲν γάρ τι ἐοικότα τοῖσι τέτυκται
Δώματα φαιήκων, οἷος δόμος ἀλκινόοιο
Ηρωος. ἀλλ' ὁπότ' ἄν σε δόμοι * κεκύθωσι καὶ αὐλὴ, γρ. κεύθωσι
Ωκα μάλ' ἐκ μεγάροιο διελθέμεν, ὄφρ' ἂν ἵκηαι
Μητέρ' ἐμὴν. ἡ δ' ἧσται ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν πυρὸς αὐγῇ,
Ηλάκατα στρωφῶσ' ἁλιπόρφυρα, θαῦμα ἰδέσθαι,
Κίονι κεκλιμένη, δμωαὶ δέ οἱ εἵατ' ὄπισθεν.
Ενθα δὲ πατρὸς ἐμεῖο θρόνος ποτικέκλιται αὐτῇ,
Τῷ ὅγε οἰνοποτάζει ἐφήμενος, ἀθάνατος ὥς.
Τὸν παραμειψάμενος, μητρὸς ποτὶ γούνασι χεῖρας
Βάλλειν ἡμετέρης, ἵνα νόστιμον ἦμαρ ἴδηαι
Χαίρων, καρπαλίμως, εἰ καὶ μάλα τηλόθεν ἐσσί.
Εἴ κέν τοι κείνη γε φίλα φρονέῃσ' ἐνὶ θυμῷ,
Ελπωρή τοι ἔπειτα φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἱκέσθαι
Οἶκον ἐϋκτίμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
  Ως ἄρα φωνήσασ', ἵμασεν μάστιγι φαεινῇ
Ημιόνους. αἱ δ' ὦκα λίπον ποταμοῖο ῥέεθρα.
Αἱ δ' εὖ μὲν τρώχων, εὖ δὲ πλίσσοντο πόδεσσιν.
Η δὲ μάλ' ἡνιόχευεν, ὅπως ἅμ' ἑποίατο πεζοὶ
Αμφίπολοί τ' ὀδυσεύς τε. νόῳ δ' ἐπέβαλλεν ἱμάσθλην.
Δύσετό τ' ἠέλιος, καὶ τοὶ κλυτὸν ἄλσος ἵκοντο
Ιρὸν ἀθηναίης, ἵν' ἄρ' ἕζετο δῖος ὀδυσσεύς.
Αὐτίκ' ἔπειτ' ἠρᾶτο Διὸς κούρῃ μεγάλοιο.
Κλῦθί μοι αἰγιόχοιο Διὸς τέκος ἀτρυτώνη,
Νῦν δή περ μευ ἄκουσον, ἐπεὶ πάρος οὔποτ' ἄκουσας
Ραιομένου, ὅτε μ' ἔρραιε κλυτὸς ἐννοσίγαιος.
Δός μ' ἐς φαίηκας φίλον ἐλθεῖν ἠδ' ἐλεεινόν.
  Ως ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε παλλὰς ἀθήνη.
Αὐτῷ δ' οὔπω φαίνετ' ἐναντίον. αἴδετο γάρ ῥα
Πατροκασίγνητον. ὁ δ' ἐπιζαφελῶς μενέαινεν
Αντιθέῳ ὀδυσῆϊ, πάρος ἣν γαῖαν ἱκέσθαι.

ΥΠΟΘΕ-

Ibi desidens præstolare aliquandiu, donec nos
Ad Vrbem Venerimus, & peruenerimus ad ædes patris.
Cæterùm postquam nos speraueris ad ædes peruenisse,
Tum Phæacum eas ad Vrbem, atq; require
AEdes patris mei magnanimi Alcinoi.
Faciles cognitu sunt & si puer ducere posset
Infans, neq; Vllo pacto similes illis sunt
AEdes Phæacum, qualis domus Alcinoi
Herois. sed postquam te ædes celauerunt & aula,
Quam celeriter ex regia domo Vlterius perge, Vt peruenias
Ad matrem meam, hæc autē sedet ad focū in ignis splendore
Pensum Versans purpureum mirabile Visu,
Columnæ recumbens, ancillæ Verò sedent ponè illam.
Hic Verò patris mei solum Vergit ad eam.
Quo ille Vino indulgens insidet Velut deus.
Quod Vbi præterieris matris ad genua manus
Extende nostræ, Vt reditionis diem Videas
Gaudens statim: etiamsi Valdè procul hinc es.
Siquidem tibi illa Vtiq; benè Volet in animo,
Spes tibi deinde amicosq; Videre & peruenire
Domum ad pulchrè ædificatam, et tuam in patriam terrā.
  Sic loquuta flagellauit flagello lucido
Mulos, hi Verò celeriter reliquerunt fluuij fluenta,
Illi scitè quidem currebant et pulchrè penetrabant pedibus.
Illa autē benè gubernabat, quo simul sequerentur pedites
Ancillæ Vlyssesq;, arte Verò impetit flagellum,
Occidit autem sol, & illi inclytum ad nemus peruenerunt,
Sacram Palladi, Vbi consedit diuus Vlysses.
Statim deinde supplicauit Iouis filiæ magnanimi.
  Audi me à capra nutriti Iouis filia indomita
Nunc sanè me exaudi, quoniam antea nunquam exaudi-
Iactatum quando me iactabat inclytus Neptunus. (uisti
Da me ad Phæacas gratum Venire atq; miserabilem.
  Sic ait supplicans, hunc autē audiuit Pallas Minerua.
Ipsi Verò neutiquam apparebat palam, Verebatur enim
Patruum, is Verò Vehementer irascebatur
Diuino Vlyssi antequam suam ad terram Veniret.

M

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Η. ΡΑΨΩΔΙ-ας τῆς ὁμήρου ὀδυσσείας.

Ναυσικάα εἰς τὴν πόλιν ἀφικνεῖται, καὶ μετ' ὀλίγον ὀδυσσεὺς ἱκετεύει τὴν ἀρήτην ἀλκινόου τοῦ βασιλέως γυναῖκα, καὶ μετὰ τὸ δεῖπνον πυθομένης ὁπόθεν τὴν ἐσθῆτα ἔχει, (ἐγνώρισε γὰρ αὐτὴν) τὰ συμβάντα αὐτῷ κατὰ τὸν πλοῦν ἀπὸ τῆς ὠγυγίας μέχρι τῆς τῶν φαιάκων γῆς διηγεῖται.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Η. Ητα ῥαψῳδία.

Ητα δ' εὖ φρονέουσ' ὀδυσεῖ χαρίεις βασιλῆες,

ΩΣ Ο ΜΕΝ ἔνθ' ἠρᾶτο πολύτλας δῖος ὀδυσσεύς,
Κούρην δὲ προτὶ ἄστυ φέρεν μένος ἡμιονοῖιν.
Η δ' ὅτε δὴ οὗ πατρὸς ἀγακλυτὰ δώμαθ' ἵκανεν,
Στῆσεν ἄρ' ἐν προθύροισι· κασίγνητοι δέ μιν ἀμφὶς
Ἵσταντ' ἀθανάτοις ἐναλίγκιοι, οἵ ῥ' ἀπ' ἀπήνης
Ημιόνους ἔλυον, ἐσθῆτά τε ἔσφερον εἴσω.
Αὐτὴ δ' ἐς θάλαμον ἑὸν ἤϊε. δαῖε δέ οἱ πῦρ
Γρηῢς ἀπειραίη θαλαμηπόλος εὐρυμέδουσα,
Τήν ποτ' ἀπείρηθεν νέες ἤγαγον ἀμφιέλισσαι·
Αλκινόῳ δ' αὐτὴν γέρας ἔξελον, οὕνεκα πᾶσι
Φαιήκεσσιν ἄνασσε, θεοῦ δ' ὡς δῆμος ἄκουεν·
Η τρέφε ναυσικάαν λευκώλενον ἐν μεγάροισιν·
Η οἱ πῦρ ἀνέκαιε, καὶ εἴσω δόρπον ἐκόσμει.
Καὶ τότ' ὀδυσσεὺς ὦρτο πόλιν δ' ἴμεν, ἀμφὶ δ' ἀθήνη
Πολλὴν ἠέρα χεῦε φίλα φρονέουσ' ὀδυσῆϊ,
Μήτις φαιήκων μεγαθύμων ἀντιβολήσας
Κερτομέοι τ' ἐπέεσσι, καὶ ἐξερέοιθ' ὅτις εἴη.
Αλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλε πόλιν δύσεσθαι ἐραννήν,
Ενθά οἱ ἀντεβόλησε θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη,
Παρθενικῇ εἰκυῖα νεήνιδι κάλπιν ἐχούσῃ·

Στῆ

ODYSSEAE HOMERI, AVT VII compositionis argumentum.

NAVSICAA in vrbem peruenit, & paulò post Vlysses supplicauit Aretę Alcinoi regis vxorẽ. Et post cœnam interrogante vnde vestem haberet (cognouit enim eam) omnia quę acciderãt illi in nauigatione, ab Ogygia vsque ad Phæacum terram, narrat.

ODYSSEAE HOMERI VII. COMPOSITIO.

H, beneuolunt Vlyssi Scheriæ reges.

SIC quidem illic supplicabat prudens diuus Vlysses,
Puellam verò ad vrbem ferebat robur mulorum.
Illa verò quando iam ad sui patris inclytas ædes peruenit,
Constitit in vestibulo, fratres verò ipsam vndiq;
Circumstabant immortalibus similes qui sane a curru
Mulos soluebant, vestemq; portarunt intrò.
Porrò ad thalamum suum ibat, accendebat.a. illi ignem
Anus Aperæa cubicularia Eurymedusa. Eurymedusa nutrix Nausicaæ.
Quam olim ab Apera naues duxerunt biremes.
Alcinoo autem in domum elegerunt, eò quod omnibus
Phaacensibus imperabat, & veluti deũ populus audiebat,
Quæ enutriuit Nausicaam pulchris-vlnis in regia,
Quæ et ignem accendebat, & intus cœnam adornabat,
Et tunc tandem Vlysses surrexit ad vrbem ire: at Pallas
Multam caliginem circumfudit bene-volens Vlyssi,
Ne quis Phæacum insolentium obuiam factus,
Conuitiaretur verbis & interrogaret quisnam esset.
Sed cum iam ciuitatem ingressurus amabilem, Vlyssi Minerua formã mẽtita Neënidi fit obuiam.
Tum ei obuiam facta est dea casia Minerua,
Virgini similis iuuencula vrnam gestanti.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Στῆ δὲ πρόσθ' αὐτοῦ· ὁ δ' ἀνείρετο δῖος Ὀδυσσεὺς,
Ὦ τέκος, οὐκ ἄν μοι δόμον ἀνέρος ἡγήσαιο
Ἀλκινόου. ὃς τοῖσδε μετ' ἀνθρώποισιν ἀνάσσει;
Καὶ γὰρ ἐγὼ ξεῖνος ταλαπείριος ἐνθάδ' ἱκάνω
Τηλόθεν, ἐξ ἀπίης γαίης· τῷ οὔτινα οἶδα
γρ. καὶ ἔργα νέμονται. Ἀνθρώπων οἳ τήνδε πόλιν * καὶ γαῖαν ἔχουσι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Τοιγὰρ ἐγώ τοι ξεῖνε πάτερ δόμον ὅν με κελεύεις
Δείξω· ἐπεί μοι πατρὸς ἀμύμονος ἐγγύθι ναίει.
Ἀλλ' ἴθι σιγῇ τοῖον· ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμονεύσω.
Μηδέ τιν' ἀνθρώπων προτιόσσεο, μηδ' ἐρέεινε.
Οὐ γὰρ ξείνοις οἵδε μάλ' ἀνθρώποις ἀνέχονται,
Οὐδ' ἀγαπαζόμενοι φιλέουσ' ὅς κ' ἄλλοθεν ἔλθοι.
Νηυσὶ θοῇσιν τοίγε πεποιθότες ὠκείῃσιν,
γρ. δῶκε Κρονίων, Λαῖτμα μέγ' ἐκπερόωσιν, ἐπεί σφισι * δῶκ' ἐνοσίχθων·
Τῶν νέες ὠκεῖαι ὡσεὶ πτερὸν ἠὲ νόημα.
Ὣς ἄρα φωνήσασ' ἡγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
Καρπαλίμως. ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο.
Τὸν δ' ἄρα Φαίηκες ναυσικλυτοὶ οὐκ ἐνόησαν
Ἐρχόμενον κατὰ ἄστυ διὰ σφέας. οὐ γὰρ Ἀθήνη
Εἴα ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεός, ἥ ῥά οἱ ἀχλὺν
Θεσπεσίην κατάχευε, φίλα φρονέουσ' ἐνὶ θυμῷ.
Θαύμαζεν δ' Ὀδυσσεὺς λιμένας καὶ νῆας ἐΐσας,
Αὐτῶν θ' ἡρώων ἀγορὰς καὶ τείχεα μακρὰ,
Ὑψηλὰ, σκολόπεσσιν ἀρηρότα, θαῦμα ἰδέσθαι.
Ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆος ἀγακλυτὰ δώματ' ἵκοντο.
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Οὗτος δή τοι ξεῖνε πάτερ δόμος ὅν με κελεύεις
Πεφραδέμεν, δήεις δὲ διοτρεφέας βασιλῆας
Δαίτην δαινυμένοις. σὺ δ' ἔσω κίε, μηδέ τι θυμῷ
Τάρβει· θαρσαλέος γὰρ ἀνὴρ ἐν πᾶσιν ἀμείνων
Ἔργοισι τελέθει, εἰ καί ποθεν ἄλλοθεν ἔλθοι.
Δέσποιναν μὲν πρῶτα κιχήσεαι ἐν μεγάροισιν,
Ἀρήτη δ' ὄνομ' ἐστὶν ἐπώνυμον· ἐκ δὲ τοκήων
Τῶν αὐτῶν οἵπερ τέκον Ἀλκίνοον βασιλῆα.
Ναυσίθοον μὲν πρῶτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
Γείνατο καὶ Περίβοια, γυναικῶν εἶδος ἀρίστη,

Ὁπλοτάτη

Stabat vero ante eum, interrogabat autem diuus Vlysses,
O filia, an non mihi domum viri ostendere poteris
Alcinoi, qui inter hosce homines imperat?
Etenim ego hospes multa passus huc vento,
Procul ex aliena terra, quare nullum noui
Hominum, qui hanc vrbem & terram inhabitant.
Hunc contra alloquuta est dea casia Minerua,
Profecto ego tibi hospes pater domum quam me iubes
Monstrabo, quoniam mihi patrē inculpatū iuxta habitat.
Sed eas tacite, hanc ego viam monstrabo.
Neq; quenquam hominum alloquere, neq; interroga.
Non enim hospites hi diligenter homines suscipiunt,
Nec curantes amplectuntur, quicunq; aliunde venerit,
Nauibus celeribus isti freti velocibus
Vndas ingentes tranant, nam ipsis dedit Saturnius
Horum naues veloces, veluti penna atq; cogitatio.
Sic sane loquuta praibat Pallas Minerua
Celeriter, ipsi deinde post vestigia ibat deæ.
Hunc certe Phæaces inclyti nauigandi non nouerunt
Vadentem per vrbem per ipsos: non enim Pallas
Sinebat pulchricoma veneranda dea, illa ei caliginem
Diuinitus immissam infudit, bene-volens in animo.
Mirabatur autem Vlysses portus & naues æquatas,
Ipsorumq; Heroum insulas & murum longum,
Sublimes valles munitas, mirabile visu.
Sed quando iam regis ad inclytam domum peruenerunt.
His vero sermonibus cœpit dea casia Minerua:
Haccine tibi hospes pater domum quam me iubes
Indicare, inuenies vero a-Ioue nutritos reges
Dapes celebrantes, tu vero intro eas, ne quid animo
Timeas: fortis enim vir in omnibus potior
Rebus existit, etiamsi quando aliunde veniat.
Reginam quidem primo inuenies in regia,
Arete vero nomen est cognomine. ex parentibus autem
Eisdem est, qui vtiq; genuerunt Alcinoum regem.
Nausithoum quidem primum Neptunus terra quassator
Genuit, & Peribœa mulierum forma pulcherrima,

Vlysses à Minerua in ædes Alcinoi perducitur sept' nebula.

Arete vxor Alcinoi.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Ὁπλοτάτη θυγάτηρ μεγαλήτορος Εὐρυμέδοντος,
Ὅς ποθ' ὑπερθύμοισι γιγάντεσσιν βασίλευεν.
Ἀλλ' ὁ μὲν ὤλεσε λαὸν ἀτάσθαλον, ὤλετο δ' αὐτός.
Τῇ δὲ ποσειδάων ἐμίγη, καὶ ἐγείνατο παῖδα
Ναυσίθοον μεγάθυμον, ὃς ἐν φαίηξιν ἄνασσε.
Ναυσίθοος δ' ἔτεκε ῥηξήνορά τ' ἀλκίνοόν τε.
Τὸν μὲν, ἄκουρον ἐόντα βάλ' ἀργυρότοξος ἀπόλλων
Νυμφίον ἐν μεγάρῳ, μίαν οἴην παῖδα λιπόντα
Ἀρήτην· τὴν δ' ἀλκίνοος ποιήσατ' ἄκοιτιν,
Καί μιν ἔτισ' ὡς οὔτις ἐπὶ χθονὶ τίεται ἄλλη,
γρ. τε | Ὅσσαι νῦν * γε γυναῖκες ὑπ' ἀνδράσιν οἶκον ἔχουσιν.
Ὣς κείνη περὶ κῆρι τετίμηταί τε καὶ ἐστὶν,
Ἔκ τε φίλων παίδων ἔκ τ' αὐτοῦ ἀλκινόοιο,
Καὶ λαῶν, οἵ μιν ῥα θεὸν ὣς εἰσορόωντες,
Δειδέχαται μύθοισιν, ὅτε στείχησ' ἀνὰ ἄστυ.
Οὐ μὲν γάρ τι νόου γε καὶ αὐτὴ δεύεται ἐσθλοῦ,
γρ. Ησίν τ' εὖ φρονέησι, καὶ ἀνδράσι, νείκεα λύει. γρ. & Ησίν τ' εὐφρονέησι καὶ | Οἷσίν τ' εὖ φρονέῃσι καὶ ἀνδράσι νείκεα λύει.
Εἰ κέν τοι κείνη γε φίλα φρονέῃσ' ἐνὶ θυμῷ,
Ἐλπωρή τοι ἔπειτα φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἱκέσθαι
Οἶκον ἐς ὑψόροφον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ὣς ἄρα φωνήσασ' ἀπέβη γλαυκῶπις ἀθήνη
Πόντον ἐπ' ἀτρύγετον. λίπε δὲ σχερίην ἐρατεινήν·
Ἵκετο δ' ἐς μαραθῶνα καὶ εὐρυάγυιαν ἀθήνην,
Δῦνε δ' ἐρεχθῆος πυκινὸν δόμον. αὐτὰρ ὀδυσσεὺς
Ἀλκινόου πρὸς δώματ' ἴε κλυτά· πολλὰ δέ οἱ κῆρ
Ὥρμαιν' ἱσταμένῳ, πρὶν χάλκεον οὐδὸν ἱκέσθαι.
Ὥστε γὰρ ἠελίου αἴγλη πέλεν ἠὲ σελήνης
Δῶμα καθ' ὑψερεφὲς μεγαλήτορος ἀλκινόοιο.
γρ. ἐληλέδατ' | Χάλκεοι μὲν γὰρ τοῖχοι * ἐρηρέδατ' ἔνθα καὶ ἔνθα,
Ἐς μυχὸν ἐξ οὐδοῦ· περὶ δὲ θριγκὸς κυάνοιο.
Χρύσειαι δὲ θύραι πυκινὸν δόμον ἐντὸς ἔεργον.
Ἀργύρεοι δὲ σταθμοὶ ἐν χαλκέῳ ἕστασαν οὐδῷ,
Ἀργύρεον δ' ἐφ' ὑπερθύριον, χρυσέη δὲ κορώνη.
Χρύσειοι δ' ἑκάτερθε καὶ ἀργύρεοι κύνες ἦσαν,
Οὓς ἥφαιστος ἔτευξεν ἰδυίῃσι πραπίδεσσι,
Δῶμα φυλασσέμεναι μεγαλήτορος ἀλκινόοιο,
Ἀθανάτους ὄντας καὶ ἀγήρως ἤματα πάντα.

Minima natu filia magnanimi Eurymedontis,
Qui olim superbis Gigantibus imperauit.
Sed hic quidem perdidit populum impium, perijt & ipse.
Cum hac Neptunus congressus est & genuit filium
Nausithoum magnanimum, qui Phæacas rexit.
Nausithous vero genuit Rhexenoremq; Alcinoumq;.
Hunc. a. virili prole carentem percussit decorus arcu Apollo
Sponsum in regia, vnica sola filia relicta
Areta: hanc Alcinous duxit vxorem,
Et ipsam honorabat vt nulla super terra honoratur alia,
Quotquot nunc mulieres sub viris domum habent,
Quemadmodum illa ex animo honorata quoq; est
Cum à charis liberis, atq; ab ipso Alcinoo,
Et ciuibus, qui ipsam sanè veluti deam suspicientes,
Excipiunt verbis cum incedit per vrbem.
Minimè enim mente etiam ipsa eget bona,
Quibus benè vult, etiam viris lites soluit.
Quando tibi illa benè vult ex animo,
Spes est tibi postea amicosq; videre & peruenire
Domum in excelsam & tuam in patriam terram.
Sic loquuta, abijt cæsia Minerua
Pontum per indomitum: deseruit v. Scheriam amabilem:
Venit autem ad Marathona, & lati-vias Athenas.
Ingressa est Erechthei benè munitam domum: sed Vlysses
Alcinoi ad domum ibat inclytam: plurima verò illi cor
Cogitabat stanti, prius quàm ad æreum pauimentumq; venis
Instar enim solis splendor erat aut lunæ (set. Alcinoi regia describitur.
Domum per excelsam magnanimi Alcinoi.
AErei etenim muri firmati sunt hinc atq; hinc,
In intimum recessum à limine. pinnaculum. a. ex cyano.
Aureæ verò fores firmam domum intus claudebant,
Argentei autem postes in æreo stabant limine.
Argenteum verò superius limen, aurea item cornix,
Aurei autem vtrinq; & argentei canes erant,
Quos Vulcanus fecerat peritis præcordijs.
Domum vt custodirent magnanimi Alcinoi,
Immortales existentes & senio non obnoxios dies omnes.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Εν δὲ θρόνοι περὶ τοῖχον ἐρηρέδατ' ἔνθα καὶ ἔνθα,
Ες μυχὸν ἐξ ὐδοῖο διαμπερές· ἔνθ' ἐνὶ πέπλοι
γρ. ἐΰννητοι Λεπτοὶ * ἐΰνητοι βεβλήατο, ἔργα γυναικῶν.
Ενθα δὲ φαιήκων ἡγήτορες ἑδριόωντο,
Πίνοντες καὶ ἔδοντες· ἐπηετανὸν γὰρ ἔχεσκον.
Χρύσειοι δ' ἄρα κοῦροι ἐϋδμήτων ἐπὶ βωμῶν
Εστασαν, αἰθομένας δαΐδας μετὰ χερσὶν ἔχοντες,
Φαίνοντες νύκτας κατὰ δώματα δαιτυμόνεσσι.
γρ. δ' ἔσαν δμ. Πεντήκοντα * δέ οἱ δμωαὶ κατὰ δῶμα γυναῖκες·
Αἱ μὲν ἀλετρεύουσι μύλης ἔπι μήλοπα καρπὸν,
Αἱ δ' ἱστοὺς ὑφόωσι καὶ ἠλάκατα στρωφῶσιν
Ημεναι, οἷά τε φύλλα μακεδνῆς αἰγείροιο·
Καιροσέων δ' ὀθονέων ἀπολείβεται ὑγρὸν ἔλαιον·
Τόσσον φαίηκες περὶ πάντων ἴδριες ἀνδρῶν
Νῆα θοὴν ἐνὶ πόντῳ ἐλαυνέμεν, ὡς δὲ γυναῖκες
Ιστὸν τεχνῆσαι· περὶ γάρ σφισι δῶκεν ἀθήνη
Εργα τ' ἐπίστασθαι περικαλλέα, καὶ φρένας ἐσθλάς.
Εκτοσθεν δ' αὐλῆς μέγας ὄρχατος ἄγχι θυράων
Τετράγυος· περὶ δ' ἕρκος ἐλήλαται ἀμφοτέρωθεν.
Ενθα δὲ δένδρεα μακρὰ πεφύκει τηλεθόωντα,
Ογχναι καὶ ῥοιαὶ, καὶ μηλέαι ἀγλαόκαρποι,
Συκαὶ τε γλυκεραὶ, καὶ ἐλαῖαι τηλεθόωσαι·
γρ. ἀπολείπει Τάων οὔποτε καρπὸς ἀπόλλυτε, οὐδ' * ἐπιλείπει
Χείματος οὐδὲ θέρευς ἐπετήσιος, ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ
Ζεφυρίη πνείουσα τὰ μὲν φύει, ἄλλα δὲ πέσσει.
Ογχνη ἐπ' ὄγχνῃ γηράσκει, μῆλον δ' ἐπὶ μήλῳ,
Αὐτὰρ ἐπὶ σταφυλῇ σταφυλὴ, σῦκον δ' ἐπὶ σύκῳ.
Ενθα δέ οἱ πολύκαρπος ἀλωὴ ἐρρίζωται.
Τῆς ἕτερον μὲν, θειλόπεδον λευρῷ ἐνὶ χώρῳ
Τέρσεται ἠελίῳ, ἑτέρας δ' ἄρα τε τρυγόωσιν,
Αλλας δὲ τραπέουσι· πάροιθε δέ τ' ὄμφακές εἰσιν,
Ανθος ἀφιεῖσαι, ἕτεραι δ' ὑποπερκάζουσι.
Ενθα δὲ κοσμηταὶ πρασιαὶ παρὰ νείατον ὄρχον
Παντοῖαι πεφύασιν, ἐπηετανὸν γανόωσαι·
Ενδὲ δύω κρῆναι, ἡ μέν τ' ἀνὰ κῆπον ἅπαντα
Σκίδναται, ἡ δ' ἑτέρωθεν ὑπ' αὐλῆς οὐδὸν ἵησι
γρ. ὑδρεύονται Πρὸς δόμον ὑψηλὸν, ὅθεν * ὑδρεύοντο πολῖται.

Τῶ

Intus solia circa murum firmata erant hinc atq; hinc,
Ad infimum secessum à limine. Vndiq; ibi pepli
Tenues benè neti reconditi erant opera mulierum.
Hic autem Phæacum primates sedebant,
Bibentes & edentes: annuum enim habebant:
Aurei verò iuuenes fabrefactas ad aras
Stabant, ardentes faces manibus gestantes.
Illucentes nocte per domum conuiuantibus.
Quinquaginta autem ei ancillæ per domum fœminæ.
Aliæ quidem molunt sub mola pomacei-coloris frumentum
Aliæ telas texunt & pensum versant
Sedentes, qualiter folia excelsæ populi,
Staminatis è vestibus distillat humidum oleum.
Quantum Phæaces supra omnes periti sunt homines
In celeri naue, per pontum nauigando, quantum mulieres
In tela operanda, supra modum enim illis dedit Pallas
Operaq; scire perpulchra & ingenium bonum.
Extra verò aulam ingens hortus propè ianuas Hort' Alcinoi
Quatuor iugerum, circa, a. septum deductum est vtrinq;
Ibi verò arbores proceræ crescebant florentes,
Pirus et malus, punicæ et alij mali pulchrũ fructum produ-
Ficusq; dulces & oleæ virescentes. (centes
Ex ijs fructus nunquam perit neq; deficit
Hyeme, neq; æstate toto anno durans, sed sanè semper
Zephyrus spirans, hæc crescere facit, aliaq; maturescere.
Piros post pirum, senescit pomum post pomum,
Porrò post vuam vua, ficus autem post ficum.
Ibi autem ei fructuosa vinea radicatur:
Huius alterum quidem apricum lato in loco
Arescit sole, alias sanè vindemiant,
Alias autem calcant, longè autem vuæ maturæ sunt
Florem emittentes, nonnullæ. v. aliquando maturescunt,
Ibi exculti horti ad extremam seriem
Omnis generis producuntur toto-anno florentes,
Duo autem fontes aderant, alter quidem per hortũ omnem
Dispergitur, alter. a. ex altera parte sub aulæ limen vadit
Ad domum excelsam, vnde aquantur ciues

M 6

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Τοῖ' ἄρ' ἐν ἀλκινόοιο θεῶν ἔσαν ἀγλαὰ δῶρα.
Ἔνθα στὰς θηεῖτο πολύτλας δῖος ὀδυσσεύς.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα ἑῷ θηήσατο θυμῷ,
Καρπαλίμως ὑπὲρ οὐδὸν ἐβήσατο δώματος εἴσω.
Εὗρε δὲ φαιήκων ἡγήτορας ἠδὲ μέδοντας
Σπένδοντας δεπάεσσιν ἐϋσκόπῳ ἀργειφόντῃ,
Ὧ πυμάτῳ σπένδεσκον ὅτε μνησαίατο κοίτου.
Αὐτὰρ ὁ βῆ διὰ δῶμα πολύτλας δῖος ὀδυσσεὺς,
Πολλὴν ἠέρ' ἔχων ἥν οἱ περίχευεν ἀθήνη,
Ὄφρ' ἵκετ' ἀρήτην τε καὶ ἀλκίνοον βασιλῆα.
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀρήτης βάλε γούνασι χεῖρας ὀδυσσεύς.
Καὶ τότε δή ῥ' αὐτοῖο πάλιν χύτο θέσφατος ἀήρ.
Οἱ δ' ἄνεῳ ἐγένοντο δόμον κάτα φῶτα ἰδόντες·
Θαύμαζον δ' ὁρόωντες· ὁ δ' ἐλλιτάνευεν ὀδυσσεὺς,
Ἀρήτη θύγατερ ῥηξήνορος ἀντιθέοιο,
Σόν τε πόσιν σά τε γούναθ' ἱκάνω, πολλὰ μογήσας,
Τούς δέ τε δαιτυμόνας, τοῖσιν θεοὶ ὄλβια δοῖεν
Ζωέμεναι, καὶ παισὶν, * ἐπιτρέψειεν ἕκαστος
Κτήματ' ἐνὶ μεγάροισι, γέρας θ' ὅ, τι δῆμος ἔδωκεν·
Αὐτὰρ ἐμοὶ πομπὴν ὀτρύνετε πατρίδ' ἱκέσθαι
Θᾶσσον· ἐπειδὴ δηθὰ φίλων ἄπο πήματα πάσχω.
Ὣς εἰπὼν, κατ' ἄρ' ἕζετ' ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν κονίῃσι
Πὰρ πυρί. οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
Ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε γέρων ἥρως ἐχένηος,
Ὃς δὴ φαιήκων ἀνδρῶν προγενέστερος ἦεν,
Καὶ μύθοισι κέκαστο, παλαιά τε πολλά τε εἰδώς·
Ὅσφιν ἐΰφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
Ἀλκίνο', οὐ μέν τοι τόδε κάλλιον, οὐδὲ ἔοικε,
Ξεῖνον μὲν χαμαὶ ἧσθαι ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν κονίῃσιν,
Οἵδε δὲ σὸν μῦθον ποτιδέγμενοι ἰσχανόωνται.
Ἀλλ' ἄγε δὴ ξεῖνον μὲν ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου
Εἷσον ἀναστήσας· σὺ δὲ κηρύκεσσι κέλευσον
Οἶνον ἐπικρῆσαι, ἵνα καὶ διῒ τερπικεραύνῳ
Σπείσομεν, ὅς θ' ἱκέτῃσιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.
Δόρπον δὲ ξείνῳ ταμίη δότω ἔνδον ἐόντων.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσ' ἱερὸν μένος ἀλκινόοιο,
Χειρὸς ἑλὼν ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην,

Ὦρσεν

γρ. ἐπιτρέψει-
ω ἕκαστῳ

Talia certè in Alcinoi domo deorum erant splendida dona.
Ibi stans admirabatur patiens diuus Vlysses.
Cæterùm postquam omnia suo admirabatur animo,
Celeriter super limen ingressus est domum intra.
Inuenit autem Phæacum duces atq; consiliarios
Libantes poculis speculatori Mercurio,
Cui vltimò libabant, quando cogitabant de lecto.
Cæterùm ipse iuit per domum patiens diuus Vlysses,
Multam caliginem habens, quam ei circùmfudit Pallas,
Vt peruenit ad Areten & Alcinoum regem.
Aretæ autem circumiecit genua manus Vlysses.
Et tum certè rursus ab ipso decidit diuinus aër.
Hi verò taciti facti per domum vt virum conspexerunt,
Admirabantur a. videntes, ipse. a. supplicauit Vlysses:
Arete filia Rhexenoris diuini,
Ad tuum maritũ, et ad tua genua peruenio plurima passus,
Et ad hosce conuiuas, quibusq; dij feliciter dent
Viuere & liberis committant singula
Bona domi, honoremq; quemcunq; populus concesserit.
Cæterùm mihi deductionem parate ad patriam perueniēdi
Ocyus, quoniam diu ab amicis ærumnas patior.
Sic fatus resedit ad focum in cineribus
Iuxta ignem, illi certè omnes facti taciti silentio:
Serò tandem interfatus est senex heros Echeneus,
Qui certè Phæacum virorum maximus natu erat,
Et eloquentia vincebat priscaq; & plurima doctus.
Qui inter eos benè sapiens concionatus est & interfatus,
Alcinoë, non sanè tibi hoc honestum, neq; conuenit
Hospitem quidem humi sedere ad focum in pulueribus.
Isti verò tuum iussum expectantes detinentur.
Sed agè dum te hospitem in sede argenteis clauis distincta
Colloca erectum, tu autem præconibus impera
Vinum infundere, vt & Ioui fulminatori
Libemus, qui supplices venerandos comitatur.
Cœnam verò hospiti proma det ex rebus quæ *sunt intus.*
Porrò postquam hoc audiuit sacrum robur Alcinoi,
Manu prehensum Vlyssem prudentem varium consilia

Leuauit

Mercurio vltimo libari cõsuetum.

Aretē Vlysses supplex orat.

Vlysses clemẽter ab Alcinoo excipitur.

Ὦρσεν ἀπ' ἐσχαρόφιν, καὶ ἐπὶ θρόνου εἷσε φαεινοῦ,
Υἱὸν ἀναστήσας ἀγαπήνορα λαοδάμαντα,
Ὅς οἱ πλησίον ἷζε, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκε.
Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
Καλῇ, χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
Νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
Σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
Εἴδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
Αὐτὰρ ὁ πῖνε καὶ ἦσθε πολύτλας δῖος ὀδυσσεύς.
Καὶ τότε κήρυκα προσέφη μένος ἀλκινόοιο,
Ποντόνοε, κρητῆρα κερασσάμενος μέθυ νεῖμον
Πᾶσιν ἀνὰ μέγαρον, ἵνα καὶ διῒ τερπικεραύνῳ
Σπείσομεν, ὅς θ' ἱκέτῃσιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.
Ὣς φάτο. ποντόνοος δὲ μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα·
Νώμησεν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενος δεπάεσσιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ', ἔπιόν θ' ὅσον ἤθελε θυμὸς,
Τοῖσιν δ' ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·
Κέκλυτε φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
Ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
γρ. δαινύμενοι — Νῦν μὲν* δαισάμενοι κατακείετε οἴκαδ' ἰόντες.
Ἠῶθεν δὲ γέροντας ἐπὶ πλέονας καλέσαντες,
Ξεῖνον ἐνὶ μεγάροις ξεινίσσομεν, ἠδὲ θεοῖσι
Ῥέξομεν ἱερὰ καλά· ἔπειτα δὲ καὶ περὶ πομπῆς
Μνησόμεθ', ὥς χ' ὁ ξεῖνος ἄνευθε πόνου καὶ ἀνίης
Πομπῇ ὑφ' ἡμετέρῃ ἣν πατρίδα γαῖαν ἵκηται
Χαίρων, καρπαλίμως, εἰ καὶ μάλα τηλόθεν ἐστί·
Μηδέ τι μεσσηγύς γε κακὸν καὶ πῆμα πάθῃσι
Πρίν γε τὸν ἧς γαίης ἐπιβήμεναι. ἔνθα δ' ἔπειτα
γρ. καταλκώθησι βαρεῖα — Πείσεται ἅσσα οἱ αἶσα* κατακλῶθές τε βαρεῖαι
Γεινομένῳ νήσαντο λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.
Εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κατ' οὐρανοῦ εἰλήλουθεν,
Ἄλλο τι δὴ τόδ' ἔπειτα θεοὶ περιμηχανόωνται.
Αἰεὶ γὰρ τὸ πάρος γε θεοὶ φαίνονται ἐναργεῖς
Ἡμῖν, εὖτ' ἔρδωμεν ἀγακλειτὰς ἑκατόμβας·
Δαίνυνταί τε παρ' ἄμμι καθήμενοι ἔνθα περ ἡμεῖς.
Εἰ δ' ἄρα τις καὶ μοῦνος ἰὼν ξύμβληται ὁδίτης,
Οὔ τι κατακρύπτουσιν· ἐπεί σφισιν ἐγγύθεν εἰμὲν,

Ὥσπερ

Leuauit à foco, & in sedem locauit splendidam,
Filio exuscitato virili Laodamante.
Qui ei proximus sedebat, maximè verò ipsum amabat,
Aquam autem ancilla gutturnio superinfudit ferens
Pulchro, aureo, super argenteum lebetem
Ad lauandum, iuxta autem politam extendit mensam,
Panem verò veneranda proma apposuit ferens,
Fercula multa inferens gratificans de præsentibus rebus.
Cæterùm ipse bibebat & comedebat prudens diuus Vlysses
Et tum præconem alloquutus est Alcinoi:
Pontonoë craterem miscens vinum distribue
Omnibus per domum, vt & Ioui fulminatori
Libemus, qui supplices honoratos benignè prosequitur.
Sic ait, Pontonous autem dulce vinum miscebat,
Distribuit autem omnibus propinans poculis.
Cæterùm Postq̃ libarunt biberuntq; quantũ cupiebat ani-
His verò Alcinous concionatus est & interfatus: *(mus* — Alcinous Phęaces de hospite alloquitur.
Audite Phæacum duces atq; consiliarij,
Vt dicam quæ me animus in præcordijs iubet,
Nunc autem epulati dormiatis ad domum profecti.
Manè autem senibus pluribus aduocatis
Hospitem in ædibus hospitio excipiemus, atq; dijs
Faciemus sacra iusta, deinde etiam de reditu
Cogitabimus, vt hic hospes absq; labore & tristitia
Deductione sub nostra suam in patram terram deueniat,
Gaudens actutum, etiam si valdè procul sit.
Neque quicquam interea mali & damni patietur
Antequam ipse suam terram conscendat, hinc & deinceps
Patiatur quæcunq; ei fatum Parcæq; graues,
Iam nato nerunt filo, quando ipsum peperit mater.
Quod si quis immortalium vtiq; de cælo venerit
Aliud quippiam hoc deinceps dij meditantur.
Semper enim etiam antea dij apparent manifesti
Nobis, quando facimus inclytas Hecatombas:
Conuiuanturq; apud nos sedentes, vbi & nos
Si autem aliquis & solus iens occurrerit viator,
Nullo modo occultant, quonam ipsos propè sumus.

Quemad-

НАЦІОНАЛЬНА БІБЛІОТЕКА УКРАЇНИ імені В.І. ВЕРНАДСЬКОГО

Ὥς περ κύκλωπές τε καὶ ἄγρια φῦλα γιγάντων.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς,
Ἀλκίνο', ἄλλο τί τοι μελέτω φρεσίν. οὐ γὰρ ἔγωγε
Ἀθανάτοισιν ἔοικα τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
Οὐ δέμας, οὐδὲ φυήν, ἀλλὰ θνητοῖσι βροτοῖσιν.
Οὕς τινας ὑμεῖς ἴστε μάλιστ' ὀχέοντας ὀϊζὺν
Ἀνθρώπων. τοῖσίν κεν ἐν ἄλγεσιν ἰσωσαίμην.
Καὶ δ' ἔτι κεν καὶ πλείον' ἐγὼ κακὰ μυθησαίμην,
Ὅσσα γε δὴ ξύμπαντα θεῶν ἰότητι μόγησα.
Ἀλλ' ἐμὲ μὲν δορπῆσαι ἐάσατε κηδόμενόν περ.
Οὐ γάρ τι στυγερῇ ἐπὶ γαστέρι κύντερον ἄλλο
Ἔπλετο, ἥ τ' ἐκέλευσεν ἕο μνήσασθαι ἀνάγκη,
Καὶ μάλα τειρόμενον, καὶ ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔχοντα.
Ὡς καὶ ἐγὼ πένθος μὲν ἔχω φρεσίν, ἡ δὲ μάλ' αἰεὶ
Ἐσθέμεναι κέλεται καὶ πινέμεν· ἐκ δέ με πάντων
Ληθάνει ὅσσ' ἔπαθον, καὶ ἐνιπλήσασθαι ἀνώγει.
Ὑμεῖς δ' ὀτρύνεσθε ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφι,
Ὥς κέ με τὸν δύστηνον ἐμῆς ἐπιβήσετε πάτρης,
Καί περ πολλὰ παθόντα. ἰδόντα με καὶ λίποι αἰὼν
Κτῆσιν ἐμὴν δμῶάς τε. καὶ ὑψερεφὲς μέγα δῶμα.
Ὣς ἔφαθ'. οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπῄνεον, ἠδ' ἐκέλευον
Πεμπέμεναι τὸν ξεῖνον, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπεν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ' ἔπιόν θ' ὅσον ἤθελε θυμός,
Οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἶκόνδε ἕκαστος.
Αὐτὰρ ὁ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος ὀδυσσεύς,
Πὰρ δέ οἱ ἀρήτη τε καὶ ἀλκίνοος θεοειδὴς
Ἥσθην· ἀμφίπολοι δ' ἀπεκόσμεον ἔντεα δαιτός.
Τοῖσιν δ' ἀρήτη λευκώλενος ἤρχετο μύθων,
(Ἔγνω γὰρ φᾶρός τε χιτῶνά τε, εἵματ' ἰδοῦσα
Καλά, τά ῥ' αὐτὴ τεῦξε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξί·)
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ξεῖνε, τὸ μέν σε πρῶτον ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτή,
Τίς; πόθεν εἶς ἀνδρῶν; τίς τοι τάδε εἵματ' ἔδωκεν;
Οὐ δὴ φῂς ἐπὶ πόντον ἀλώμενος ἐνθάδ' ἱκέσθαι;
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς·
Ἀργαλέον βασίλεια διηνεκέως ἀγορεῦσαι
Κήδε', ἐπεί μοι πολλὰ δόσαν θεοὶ οὐρανίωνες.

Τοῦτ

Quemadmodum Cyclopesq; & agrestes gentes Gigantum.
Hunc autem respondens alloquutus est prudens Vlysses:
Alcinoë, aliud quid tibi curæ sit mentibus, non enim ego
Immortalibus similis sum, qui cœlum latum habitant,
Neq; corpore, neq; indole, sed mortalibus hominibus,
Quos vos scitis maximè deuehentes ærumnam
Hominum, quibus in doloribus æqualis sum.
Et adhuc etiam plura ego mala dicerem,
Quæ cùm certè omnia deorum voluntate passus sum.
Sed me quidem cœnare sinite dolentem quamuis:
Non enim odioso ventre peius aliud
Est, qui iubet sui recordari necessitate:
Et valde afflictum aliquem, & in mentib. dolorē habentē.
Sic & ego luctum quidē habeo mentib. hic. a. valde semper
Comedere iubet, & bibere, & me omnium
Obliuisci facit, quæcunq; passus sum, & repleri iubet:
Vos autem festinate simul atq; aurora apparuerit,
Vt me infelicem meam imponatis in patriam,
Quāuis multa passum, vbi semel videro, etiā relinquat vita
Nempe possessionē meam famulosq;, et altā magnā domū.
Sic dixit, hi autem omnes laudabant & hortabantur
Deducere hospitem, quoniam decenter dixit.
Sed postq̄ libaueruntq; biberuntq; quantū voluit animus
Hi quidem dormituri iuerunt domum vnusquisq;
Sed in domo relictus est diuus Vlysses.
Apud. a. ipsum Areteq; et Alcinous diuina-specie-præditus
Sederunt, famulæ autem auferebant vasa conuiuij.
His autem Arete albis-vlnis incepit verba.
(Agnouit enim pallium & tunicam, vestimenta videns
Pulchra, quæ ipsa fecerat cum ancillis mulieribus.)
Et ipsum alloquens verba pennata dixit:
Hospes, hoc quidem te primùm interrogabo ipsa.
Quis? vnde venis virorum? quis tibi hæc vestimenta dedit?
An non dicis in mare errans huc venisse?
Hanc autem respondens alloquutus est prudens Vlysses:
Difficile regina perpetuo sermone commemorare
Dolores, quoniam mihi multos dederunt dij cœlestes.

Hoc

Vlysses interrogatus Aretę suos labores exponit.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Τοῦτο δέ τοι ἐρέω ὅ μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾷς.
Ὠγυγίη τις νῆσος ἀπόπροθεν εἰν ἁλὶ κεῖται,
Ἔνθα μὲν ἄτλαντος θυγάτηρ δολόεσσα καλυψὼ
Ναίει ἐϋπλόκαμος δεινὴ θεός· οὐδέ τις αὐτῇ
Μίσγεται οὔτε θεῶν οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.
Ἀλλ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἐφέστιον ἤγαγε δαίμων
Οἶον, ἐπεί μοι νῆα θοὴν ἀργῆτι κεραυνῷ
γρ. ἐλάσσας — Ζεὺς * ἔλσας ἐκέασσε μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.
Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθον ἐσθλοὶ ἑταῖροι·
Αὐτὰρ ἐγὼ τρόπιν ἀγκὰς ἑλὼν νεὸς ἀμφιελίσσης,
Ἐννῆμαρ φερόμην· δεκάτῃ δέ με νυκτὶ μελαίνῃ
Νῆσον ἐς ὠγυγίην πέλασαν θεοί, ἔνθα καλυψὼ
Ναίει ἐϋπλόκαμος δεινὴ θεός. ἥ με λαβοῦσα,
Ἐνδυκέως ἐφίλει τε καὶ ἔτρεφεν, ἠδὲ ἔφασκε
Θήσειν ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἤματα πάντα·
Ἀλλ' ἐμὸν οὔποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθεν.
γρ. αἰὲν — Ἔνθα μὲν ἑπτάετες μένον ἔμπεδον, εἵματα δ' * αἰεὶ
Δάκρυσι δεύεσκον τά μοι ἄμβροτα δῶκε καλυψώ·
Ἀλλ' ὅτε δὴ ὄγδοόν μοι ἐπιπλόμενον ἔτος ἦλθε,
γρ. δή μ' ἐκέλευεν — Καὶ τότε * δή με κέλευσεν ἐποτρύνουσα νέεσθαι,
Ζηνὸς ὑπ' ἀγγελίης, ἢ καὶ νόος ἐτράπετ' αὐτῆς.
Πέμπε δ' ἐπὶ σχεδίης πολυδέσμου. πολλὰ δ' ἔδωκε,
Σῖτον καὶ μέθυ ἡδύ· καὶ ἄμβροτα εἵματα ἕσσεν·
Οὖρον δὲ προέηκεν ἀπήμονά τε λιαρόν τε.
Ἑπτακαίδεκα μὲν πλέον ἤματα ποντοπορεύων,
Ὀκτωκαιδεκάτῃ δ' ἐφάνη ὄρεα σκιόεντα
Γαίης ὑμετέρης· γήθησε δέ μοι φίλον ἦτορ
Δυσμόρῳ. ἦ γὰρ ἔμελλον ἔτι ξυνέσεσθαι ὀϊζυῖ
Πολλῇ, τήν μοι ἐπῶρσε ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Ὅς μοι ἐφορμήσας ἀνέμοις, κατέδησε κελεύθοις,
Ὤρινεν δὲ θάλασσαν ἀθέσφατον. οὐδέ τι κῦμα
Εἴα ἐπὶ σχεδίης ἁδινὰ στενάχοντα φέρεσθαι.
Τὴν μὲν ἔπειτα θύελλα διεσκέδασ', αὐτὰρ ἔγωγε
Νηχόμενος τόδε λαῖτμα διέτμαγον· ὄφρα με γαίῃ
Ὑμετέρῃ ἐπέλασσε φέρων ἄνεμός τε καὶ ὕδωρ.
Ἔνθα κέ μ' ἐκβαίνοντα βιήσατο κῦμ' ἐπὶ χέρσου,
Πέτρῃς πρὸς μεγάλῃσι βαλὸν καὶ ἀτερπέϊ χώρῳ.

Ἀλλ'

Nec corpore, neq; indole: quandoquidem nequaquam decet,
Mortales cum immortalibus corpore & forma contendere.
Hanc respondendo allquutus est versutus Vlysses:
Veneranda dea, ne mihi ob hoc succenseas, scio enim ipse
Omnia recte, quare te prudens Penelope
Forma inferior est, proceritateq; coram aspectu.
Illa quidem mortalis est, tu v. immortalis & senij expers.
Sed etiam sic volo, & desidero diebus omnibus,
Domumq; redire, & reditus diem videre,
Quod si quispiam me male-mulctarit deorum in nigro pon-
Patiar in pectore habens patientem animum. (to,
Iam enim valde multa passus sum & multa pertuli
In fluctibus & bello, post quæ & hoc accedat.
Sic ait, sol autem occidit & tenebræ subortæ sunt:
Venientes autem hi in secessum speluncæ cauæ,
Oblectabantur amore, iuxta se manentes.
Quando a mane-genita apparuit roseis-digitis aurora
Continuo Chlenamq; tunicamq; induit Vlysses,
Ipsa vero candidam stolam ingentem induit Nymphæ,
Tenuem et gratiosam, zonam autem circumposuit lumbis
Pulchram, auream, capiti autem imposuit calyptram,
Et tum tandem Vlyssi magnanimo apparabat profectionē.
Dedit quidem et securim magnam habilem in manus, Parat nauem Vlysses.
Ferream, vtrinq; acuminatam, cæterum in ipsa
Manubrium perpulchrum, oleaginum, fabrefactum.
Dedit vero deinde asciam politam, dux vero viæ erat
Insulæ ad extremā oram, vbi arbores proceræ natæ erant
Clethra, populusq; abiesq; in cælum pertingens,
Aridæ dudum vehementer quæ ei nauigarent leuiter,
Cæterum postquam ostendit vbi arbores longæ creuissent,
Rediit quidem domum Calypso diua dearum.
Cæterum ipse scindebat ligna, celeriter ei absoluebatur opus
Viginti autem diebus *deiecit omnes, dolauit vero ferro,*
Poliuit vero scite, & ad perpendiculum direxit,
Interea attulit terebras Calypso diua dearum,
Terebrauit vero omnia & commisit inter se,
Clauis autem hanc & compagibus aptauit,

K

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І.МЕЧНИКОВА

Οσον τίς τ' ἔδαφος νηὸς τορνώσεται ἀνὴρ
Φορτίδος εὐρείης, εὖ εἰδὼς τεκτοσυνάων,
Τόσον ἐπ' εὐρεῖαν σχεδίην ποιήσατ' ὀδυσεύς.
Ικρια δὲ στήσας, ἀραρὼν θαμέσι σταμίνεσσι,
Ποίει, ἀτὰρ μακρῇσιν ἐπηγκενίδεσσι τελεύτα.
Εν δ' ἱστὸν ποίει, καὶ ἐπίκριον ἄρμενον αὐτῷ.
Πρὸς δ' ἄρα πηδάλιον ποιήσατο, ὄφρ' ἰθύνοι.
Φράξε δέ μιν ῥίπεσσι διαμπερὲς οἰσυΐνῃσι,
Κύματος εἶλαρ ἔμεν· πολλὴν δ' ἐπεχεύατο ὕλην·
Τόφρα δὲ φάρε' ἔνεικε καλυψὼ δῖα θεάων,
Ιστία ποιήσασθαι· ὁ δ' εὖ τεχνήσατο καὶ τά.
Εν δ' ὑπέρας τε κάλους τε πόδας τ' ἐνέδησεν αὐτῇ·
Μοχλοῖσιν δ' ἄρα τήν γε κατείρυσεν εἰς ἅλα δῖαν.
Τέτρατον ἦμαρ ἔην, καὶ τῷ τετέλεστο ἅπαντα.
Τῷ δ' ἄρα πέμπτῳ πέμπ' ἀπὸ νήσου δῖα καλυψώ,
Εἵματά τ' ἀμφιέσασα θυώδεα, καὶ λούσασα.
Εν δέ οἱ ἀσκὸν ἔθηκε θεὰ μέλανος οἴνοιο
Τὸν ἕτερον, ἕτερον δ' ὕδατος μέγαν· ἐν δὲ καὶ ἦια
Κωρύκῳ, ἐν δέ οἱ ὄψα τίθει μενοεικέα πολλά.
Οὖρον δὲ προέηκεν ἀπήμονά τε λιαρόν τε.
Γηθόσυνος δ' οὔρῳ πέτασ' ἱστία δῖος ὀδυσσεύς·
Αὐτὰρ ὁ πηδαλίῳ ἰθύνετο τεχνηέντως
Ημενος· οὐδέ οἱ ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτε,
Πληιάδας τ' ἐσορῶντι καὶ ὀψὲ δύοντα βοώτην,
Αρκτον θ', ἣν καὶ ἅμαξαν ἐπίκλησιν καλέουσιν,
Η τ' αὐτοῦ στρέφεται, καὶ τ' ὠρίωνα δοκεύει·
Οἴη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν ὠκεανοῖο.
Τὴν γὰρ δή μιν ἄνωγε καλυψὼ δῖα θεάων
Ποντοπορευέμεναι ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς ἔχοντα.
Επτακαίδεκα μὲν πλέεν ἤματα ποντοπορεύων,
Οκτωκαιδεκάτῃ δ' ἐφάνη ὄρεα σκιόεντα
Γαίης φαιήκων, ὅθι τ' ἄγχιστον πέλεν αὐτῷ·
Εἴσατο δ' ὡς ὅτε ῥινὸν ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ.
Τὸν δ' ἐξ αἰθιόπων ἀνιὼν κρείων ἐνοσίχθων,
Τηλόθεν ἐκ σολύμων ὀρέων ἴδεν· εἴσατο γάρ οἱ
ἐπιπλώων. Πόντον * ἐπιπλείων. ὁ δ' ἐχώσατο κηρόθι μᾶλλον·
Κινήσας δὲ κάρη προτὶ ὃν μυθήσατο θυμόν,

Ω πόποι

Quantum quisq; fundum nauis circumscribet faber
Onerariæ latæ, benè peritus fabrilis artis.
Tantam latam ratem confecit Vlysses,
Tabulata verò erigens, compingens frequentibus foris rectis
Faciebat, cæterùm longos asseres in summo imponebat:
Et verò malum fecit, & antennam congruentem ei,
Præterea temonem fabricauit, vt gubernaret.
Communiuit autem ipsam cratibus vndiq; salignis,
Fluctuum propugnaculũ vt forent, multã ingessit materiã:
Interea verò lintea attulit Calypso diua dearum,
Velis conficiendis, ille benè confecit & ista.
Et rudentes antennarum & veli funes ligauit in ea.
Vectibus sanè hanc deduxit in mare vastum.
Quartus dies erat, & ei absoluta sunt omnia.
Quinta verò demisit ab insula diua Calypso
Vestesq; indutum odoratas, & lauatum.
Imposuit autem vtrem dea nigri vini
Alium, alium aquæ magnum & viatica
In peram, item ei posuit obsonia animũ firmantia plurima:
Ventum verò misit innocuum placidumq;
Lætus verò vento secundo extendit vela diuus Vlysses.
Cæterùm ipse temonem gubernabat artificiosè
Sedens, neq; ei somnus palpebris incidebat,
Pleiadesq; contemplanti, & tardè occidentem Booten,
Vrsamq; quam & currum cognomento vocant.
Quæ ibidem vertitur, atq; Orionem obseruat.
Sola verò expers est aquarum Oceani.
Etenim ipsam iusserat Calypso diua dearum
Ponto nauigare ad sinistram manum habentem,
Septendecim quidem nauigabat dies iter faciens marinũ,
Octodecima verò apparuerunt montes vmbrosi
Terræ Phæacum, quà proximum iter erat illi,
Apparebat veluti scutum in obscuro ponto.
Hunc verò ex AEthiopum terra rediens potens Neptunus
E longinquo ex Solymorũ montib. conspexit, cõspicatus erat (ei
Pontum nauigans, hic efferbuit corde vehementius.
Mouens autem caput ad suum dixit animum:

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Ω πόποι, ἦ μάλα δὴ μετεβούλευσαν θεοὶ ἄλλως
Αμφ' ὀδυσῆϊ, ἐμεῖο μετ' αἰθιόπεσσιν ἐόντος·
Καὶ δὴ φαιήκων γαίης σχεδὸν, ἔνθα οἱ αἶσα
Εκφυγέειν μέγα * πεῖρας ὀϊζύος ἥ μιν ἱκάνει. ...ς. πεῖραρ
Αλλ' ἔτι μέν μιν φημὶ ἅδην ἐλάαν κακότητος.
Ως εἰπὼν, σύναγεν νεφέλας, ἐτάραξε δὲ πόντον,
Χερσὶ τρίαιναν ἑλών· πάσας δ' ὀρόθυνεν ἀέλλας
Παντοίων ἀνέμων. σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψε
Γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ.
Σὺν δ' εὖρός τε νότος * τ' ἔπεσε, ζέφυρός τε δυσαὴς, ...ς. τε πίσεν,
Καὶ βορέης αἰθρηγενέτης, μέγα κῦμα κυλίνδων.
Καὶ τότ' ὀδυσσῆος λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ·
Οχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
Ω μοι ἐγὼ δειλὸς, τί νύ μοι μήκιστα γένηται;
Δείδω μὴ δὴ πάντα θεὰ νημερτέα εἶπεν,
Η μ' ἔφατ' ἐν πόντῳ, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι,
Αλγε' ἀναπλήσειν· τάδε δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
Οἵοισι νεφέεσσι περιστέφει οὐρανὸν εὐρὺν
Ζεὺς, ἐτάραξε δὲ πόντον, ἐπισπέρχουσι δ' ἄελλαι
Παντοίων ἀνέμων· νῦν μοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος.
Τρὶς μάκαρες δαναοὶ καὶ τετράκις οἳ τό τ' ὄλοντο
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, χάριν ἀτρείδῃσι φέροντες.
Ως δὴ ἔγωγ' ὄφελον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν ...ς. Καὶ δὴ
Ηματι τῷ, ὅτε μοι πλεῖστοι χαλκήρεα δοῦρα
Τρῶες ἐπέρριψαν περὶ πηλείωνι θανόντι·
Τῷ κ' ἔλαχον κτερέων, καί μευ κλέος ἦγον ἀχαιοί·
Νῦν δέ με λευγαλέῳ θανάτῳ εἵμαρτο ἁλῶναι.
Ως ἄρα μιν εἰπόντ' ἔλασεν μέγα κῦμα κατ' ἄκρης,
Δεινὸν ἐπεσσύμενον, περὶ δὲ σχεδίην ἐλέλιξεν.
Τῆλε δ' ἀπὸ σχεδίης αὐτὸς πέσε, πηδάλιον δὲ
Εκ χειρῶν προέηκε· μέσον δέ οἱ ἱστὸν ἔαξε
Δεινὴ μισγομένων ἀνέμων ἐλθοῦσα θύελλα.
Τηλοῦ δὲ σπεῖρον καὶ ἐπίκριον ἔμπεσε πόντῳ.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόβρυχα θῆκε πολὺν χρόνον, οὐδὲ δυνάσθη
Αἶψα μάλ' ἀνσχεθέειν μεγάλου ὑπὸ κύματος ὁρμῆς.
Εἵματα γάρ ῥ' ἐβάρυνε τά οἱ πόρε δῖα καλυψώ·
Οψὲ δὲ δὴ ῥ' ἀνέδυ, στόματος δ' ἐξέπτυσεν ἅλμην

O dij, profectò iam consultarunt dij aliter
De Vlysse, cùm ego apud AEthiopas essem:
Atque adeò Phæacum terram propè, vbi ei fatum est
Effugere magnam metam ærumnarũ, quæ ipsum occupant.
Sed adhuc ipsum credo satis miseriarum subiturum.
Sic loquutus, collegit nubes, & commouit pontum Neptunus V-lyssem temp-state quatit.
Manibus tridente capto: omnes autem concitauit procellas
Omnium ventorum, nubibus autem operuit
Terram simul & pontum, ruit autem è cælo nox.
Simul Eurusq; Nothusq; incidit Zephyrusq; vehemens,
Et Boreas serenus ingentem fluctum prouoluens.
Et tunc Vlyßis soluebantur genua & amicum pectus.
Tristatus sanè dixit ad suum magnanimum animum:
Heu me miserum quid mecum tandem fiet?
Vereor, ne iam omnia dea vera dixerit, (nirem,
Quæ me dicebat in mari priusq̃ in patriam terram perue-
Dolores impleturum esse, ea certè nunc omnia perficiuntur
Qualibus nubibus coronat cælum latum
Iupiter. commouit autem mare: sæuiunt verò procellæ
Omnium ventorum, nunc mihi præsens graue exitium.
Ter beati Graci & quater, qui quondam perierunt,
Troia in lata Atridis gratificantes,
Vtinam ego debuissem mori, & fatum assequi
Die illo, quando mihi plurimi ferratas hastas
Troës contorserunt circa Achillem mortuum.
Tum sortitus essem parentalia & meã gloriã celebrassent
Nunc me tristi morte fatum est perire. (Græci.
Sic certè ipsum loquutũ pepulit ingens fluctus à vertice. Vlysses excu-titur rate vi pestatis.
Horrendùm irruens, inuertit autem prorsus ratem.
Longè verò á rate excidit, clauum autem
Ex manibus proiecit, medium autem malum ei fregit
Horrenda commixtorum ventorum irruens procella.
Longè autem velum & antenna incidit ponto,
Illum verò sub aqua detinuit longo tempore, neq; potuit
Valdè statim emergere, magni sub fluctus impetu.
Vestes enim grauabant quas illi præbuerat diua Calypso,
Tandem emersit, ex ore autem euomuit salsuginem

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

γρ. πολλὸν
Πικρήν, ἥ οἱ * πολλὴ ἀπὸ κρατὸς κελάρυσεν.
Ἀλλ' οὐδ' ὣς σχεδίης ἐπελήθετο τειρόμενός περ,
Ἀλλὰ μεθορμηθεὶς ἐν κύμασιν, ἐλλάβετ' αὐτῆς.
Ἐν μέσσῃ δὲ κάθιζε, τέλος θανάτου ἀλεείνων·
Τὴν δ' ἐφόρει μέγα κῦμα κατὰ ῥόον ἔνθα καὶ ἔνθα,
Ὡς δ' ὅτ' ὀπωρινὸς βορέης φορέῃσιν ἀκάνθας
Ἂμ πεδίον, πυκιναὶ δὲ πρὸς ἀλλήλῃσιν ἔχονται·
Ὣς τὴν ἂμ πέλαγος ἄνεμοι φέρον ἔνθα καὶ ἔνθα.
Ἄλλοτε μέν τε νότος βορέῃ προβάλεσκε φέρεσθαι,
Ἄλλοτε δ' αὖτ' εὖρος ζεφύρῳ εἴξασκε διώκειν.
γρ. δ' εἶδεν
Τὴν * δὲ ἴδεν κάδμου θυγάτηρ καλλίσφυρος ἰνώ
γρ. αὐδήεσσα
Λευκοθέη, ἣ πρὶν μὲν ἔην βροτὸς * αὐδήεσσα,
Νῦν δ' ἁλὸς ἐν πελάγεσσι θεῶν ἐξέμμορε τιμῆς.
Ἥ ῥ' ὀδυσῆ' ἐλέησεν ἀλώμενον, ἄλγε' ἔχοντα,
γρ. ποτῇ
Αἰθυίῃ δ' εἰκυῖα * ποτῇ ἀνεδύσατο λίμνης·
γρ. καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν,
Ἷζε δ' ἐπὶ σχεδίης * πολυδέσμου, εἶπέ τε μῦθον·
Κάμμορε, τίπτε τοι ὧδε ποσειδάων ἐνοσίχθων
Ὠδύσατ' ἐκπάγλως, ὅτι τοι κακὰ πολλὰ φυτεύει;
Οὐ μὲν δή σε καταφθίσει μάλα περ μενεαίνων.
γρ. ἔρξον,
Ἀλλὰ μάλ' ὧδ' * ἔρξαι, (δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσσειν)
Εἵματα ταῦτ' ἀποδὺς, σχεδίην ἀνέμοισι φέρεσθαι
Κάλλιπ'· ἀτὰρ χείρεσσι νέων, ἐπιμαίεο νόστου
Γαίης φαιήκων, ὅθι τοι μοῖρ' ἐστὶν ἀλύξαι.
γρ. στέρνοισι
Τῆ δὲ τόδε κρήδεμνον ὑπὸ * στέρνοιο τανύσσαι
Ἄμβροτον· οὐδέ τι τοι παθέειν δέος, οὐδ' ἀπολέσθαι.
Αὐτὰρ ἐπὴν χείρεσσιν ἐφάψεαι ἠπείροιο,
Ἂψ ἀπολυσάμενος βαλέειν εἰς οἴνοπα πόντον,
Πολλὸν ἀπ' ἠπείρου, αὐτὸς δ' ἀπὸ νόσφι τραπέσθαι.
Ὣς ἄρα φωνήσασα θεὰ κρήδεμνον ἔδωκεν,
Αὐτὴ δ' ἂψ ἐς πόντον ἐδύσατο κυμαίνοντα,
Αἰθυίῃ εἰκυῖα· μέλαν δέ ἑ κῦμα κάλυψεν.
Αὐτὰρ ὁ μερμήριξε πολύτλας δῖος ὀδυσσεύς,
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
γρ. αὖτε
Ὤμοι ἐγώ, μή τίς μοι ὑφαίνῃσι δόλον * ἄλλον
Ἀθανάτων, ὅτε με σχεδίης ἀποβῆναι ἀνώγει.
Ἀλλὰ μάλ' οὔπω πείσομ'· ἐπεὶ ἑκὰς ὀφθαλμοῖσι
Γαῖαν ἐγὼν ἰδόμην, ὅθι μοι φάτο φύξιμον εἶναι.
Ἀλλ

Amaram, quæ ei copiosa à capite defluebat.
Sed neq; sic ratis oblitus est, tametsi afflictus,
Sed impetu facto in fluctibus apprehendit eam.
In medio autem sedit finem mortis effugiens, (illuc.
Hanc ferebat ingens fluctus per vndarum impetũ huc atq;
Quemadmodum quoties autumnalis Boreas fert spinas
Per campos, densæ autem inuicem cohærent:
Sic illam per mare venti ferebant huc atq; illuc.
Interdum quidem Notus Boreæ obiectabat vt ferret,
Iterdum & rursus Eurus zephyro cessit vt persequeretur.
Hunc vidit Cadmi filia pulchris-talis Ino
Leucothea, quæ antè quidem erat mortalis vocem habens:
Nunc & maris in fluctibus deorum sortita erat honorem.
Hæc Vlyssem miserta erat vagabundum dolores habentem,
Mergo verò assimilis volatu emersit è gurgite,
Sedit autem in rate, & ipsum sermone alloquuta est:
Infelix, quid tibi sic Neptunus terram concutiens,
Iratus est ferociter, quod tibi mala multa ingerit?
Non iam te perdet, licet hoc summopere studens.
Sed certè sic fac, videris mihi non imprudenter facturus,
Vestibus his exutis, ratem ventis ferre
Derelinque, cæterùm manibus natans quære reditum
Ad terram Phæacum, vbi tibi fatum est effugere.
Accipe hanc vittam & sub pectore extendas
Immortalem, neq; tibi sic pati timor, neq; perire.
Porrò postquam manibus contingens littus,
Rursus resoluens proijce in nigrum pontum,
Longè à continente ipse autem seorsum auersus sis.
Sic certè loquuta dea vittam dedit.
Ipsa verò rursus in pontum ingressa est fluctuantem,
Mergo adsimilis, niger verò ipsam fluctus obtexit.
Cæterùm ipse hæsitabat patiens diuus Vlysses.
Ingemiscens .a. dixit ad suum magnanimum animum:
Heu mihi ne quis mihi struat dolum alium
Immortalium, quando me à rate descendere iubet,
Sed facile neutiquam parebo: quoniam longè ab occulis
Terram ego vidi vbi mihi dixit effugium esse,

Vlysses na[...] fragus à L[...] cothea iuu[...] tur.

K iiij

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Αλλὰ μάλ' ὧδ' ἔρξω, δοκέει δέ μοι εἶναι ἄριστον·
Οφρ' ἂν μέν κεν δούρατ' ἐν ἁρμονίῃσιν ἀρήρῃ,
Τόφρ' αὐτοῦ μενέω καὶ τλήσομαι ἄλγεα πάσχων·
Αὐτὰρ ἐπὴν δή μοι σχεδίην διὰ κῦμα τινάξῃ,
Νήξομ'· ἐπεὶ οὐ μὲν τι πάρα προνοῆσαι ἄμεινον.
Εως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα * καὶ κατὰ θυμὸν,
Ωρσε δ' ἐπὶ μέγα κῦμα ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Δεινόν τ' ἀργαλέον τε κατηρεφές· ἤλασε δ' αὐτόν.
Ως δ' ἄνεμος ζαὴς ἠΐων θημῶνα τινάξῃ
Καρφαλέων, τὰ μὲν ἄρ τε διεσκέδασ' ἄλλυδις ἄλλη·
Ως τῆς δούρατα μακρὰ διεσκέδασ'· αὐτὰρ ὀδυσσεὺς
Αμφ' ἑνὶ δούρατι βαῖνε, κέληθ' ὡς ἵππον ἐλαύνων,
Εἵματα δ' ἐξαπέδυνε τά οἱ πόρε δῖα καλυψώ.
Αὐτίκα δὲ κρήδεμνον ὑπὸ * στέρνοιο τάνυσσεν·
Αὐτὸς δὲ πρηνὴς ἁλὶ κάππεσε χεῖρε πετάσσας.
Νηχέμεναι μεμαώς. ἴδε δὲ κρείων ἐνοσίχθων,
Κινήσας δὲ κάρη ποτὶ ὃν μυθήσατο θυμὸν,
Οὕτω νῦν κακὰ πολλὰ παθὼν ἀλόω κατὰ πόντον,
Εἰσόκεν ἀνθρώποισι διοτρεφέεσσι μιγείης·
Αλλ' οὐδ' ὧς σε ἔολπα ὀνόσσεσθαι κακότητος.
Ως ἄρα φωνήσας, ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους,
Ικετο δ' εἰς αἰγὰς ὅθι οἱ κλυτὰ δώματ' ἔασιν.
Αὐτὰρ ἀθηναίη κούρη διὸς ἄλλ' ἐνόησεν·
Ητοι τῶν ἄλλων ἀνέμων κατέδησε κελεύθους,
Παύσασθαι δ' ἐκέλευσε καὶ εὐνηθῆναι ἅπαντας·
Ωρσε δ' ἐπὶ κραιπνὸν βορέην, πρὸ δὲ κύματ' ἔαξεν,
Εως * ὅγε φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μιγείη
Διογενὴς ὀδυσεὺς, θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξας,
Ενθα δύω νύκτας * δύο δ' ἤματα κύματι πηγῷ
Πλάζετο· πολλὰ δέ οἱ κραδίη προτιόσσετ' ὄλεθρον.
Αλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἦμαρ ἐϋπλόκαμος τέλεσ' ἠώς,
Καὶ τότ' ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο, ἠδὲ γαλήνη
Επλετο νηνεμίη· ὁ δ' ἄρα σχεδὸν εἴσιδε γαῖαν,
Οξὺ μάλα προϊδών, μεγάλου ὑπὸ κύματος ἀρθείς.
Ως δ' ὅταν ἀσπάσιος βίοτος παίδεσσι φανείη
Πατρὸς, ὃς ἐν νούσῳ κεῖται κρατέρ' ἄλγεα πάσχων,
Δηρὸν τηκόμενος, στυγερὸς δέ οἱ ἔχραε δαίμων,

Ασπάσιον

Sed sic faciam, videtur verò mihi esse optimum.
Quam diu sanè ligna in compagibus compacta perstiterint,
Tamdiu hic manebo & sustinebo dolores patiens.
Cæterùm postquam mihi ratem fluctus discusserit,
Natabo, nam nihil promptum est excogitare commodius.
Dum ille hæc cogitabat in mente & in animo, Neptunus in Vlyssem sæui[t]
Excitauit ingentem fluctum Neptunus terræ-quassator,
Horrendumq; grauem & excelsum: impulit.a.ipsum.
Veluti.a.ventus vehementer-spirans palearũ aceruum con
Aridarum, quas quidem dissipat alias aliò: (quassat
Sic ipsius tabulata longa dispersit. porrò Vlysses
In vnum lignum conscedit, veluti equum diuaricatis tibijs
Vestes.a.exuit, quas ei præbuit diua Calypso. (impellens:
Statim autem vittam sub pectus extendit.
Ipse autem pronus in mare cecidit manus extendens,
Natare cupidus, vidit verò potens rex Neptunus,
Mouens verò caput ad suum loquutus est animum,
Sic nunc mala plurima passus erra per mare,
Donec ad homines à-Ioue nutritos accedas:
Sed neq; sic te spero irrisurum ærumnas.
Sic certè loquutus impulit pulchricomos equos.
Peruenit autem ad AEgas vbi ei inclytæ domus sunt,
Cæterùm Pallas filia Iouis alia cogitauit.
Atq; aliorum ventorum obstruxit vias:
Quiescere verò iussit, & consopitos esse omnes.
Excitauit autem velocem Boream, fluctus autem fregit,
Donec ipse Phæacibus rei nauticæ studiosis misceretur
Inclytus Vlysses, morte & fato euitato effugiens.
Hic duas noctes, duosq; dies in fluctu nigro
Errabat: sæpè ei cor ante oculos proponebat mortem.
Sed quãdo iam tertiam diem pulchricoma adduxit aurora,
Deinde tunc ventus quidem quieuit, atq; serenitas
Erat tranquilla ipse verò propè conspexit terram,
Valdè acutè prospiciens, à magno fluctu leuatus.
Vt autem desiderata vita filijs apparet
Patris, qui morbo decumbit immensos dolores patiens,
Diu contabescens, infestus autem ei ingruit deus:

K 5

НАРОДНА БИБЛИОТЕКА ОН. "Ј.М. МЕШИНКОВА"

γρ. Ἀσπασίως Ἀσπάσιον δ' ἄρα τόν γε θεοὶ κακότητος ἔλυσαν·
Ὡς Ὀδυσῆ' ἀσπαστὸν ἐείσατο γαῖα καὶ ὕλη·
Νῆχε δ' ἐπειγόμενος ποσὶν ἠπείρου ἐπιβῆναι.
Ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆν, ὅσσον τε γέγωνε βοήσας,
Καὶ δὴ δοῦπον ἄκουσε ποτὶ σπιλάδεσσι θαλάσσης.
Ῥόχθει γὰρ μέγα κῦμα ποτὶ ξερὸν ἠπείροιο
Δεινὸν ἐρευγόμενον, εἴλυτο δὲ πάνθ' ἁλὸς ἄχνῃ.
Οὐ γὰρ ἔσαν λιμένες νηῶν ὄχοι, οὐδ' ἐπιωγαί,
Ἀλλ' ἀκταὶ προβλῆτες ἔσαν, σπιλάδες τε πάγοι τε.
Καὶ τότ' Ὀδυσσῆος λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν,
Ὤ μοι· ἐπειδὴ γαῖαν ἀελπέα δῶκεν ἰδέσθαι
Ζεύς, καὶ δὴ τόδε λαῖτμα διατμήξας ἐπέρησα,
Ἔκβασις οὔ πη φαίνεθ' ἁλὸς πολιοῖο θύραζε.
Ἔκτοθεν μὲν γὰρ πάγοι ὀξέες, ἀμφὶ δὲ κῦμα
Βέβρυχεν ῥόθιον, λισσὴ δ' ἀναδέδρομε πέτρη,
Ἀγχιβαθὴς δὲ θάλασσα· καὶ οὔπως ἐστὶ πόδεσσι
Στήμεναι ἀμφοτέροισι, καὶ ἐκφυγέειν κακότητα,
Μήπως μ' ἐκβαίνοντα βάλῃ λίθακι ποτὶ πέτρῃ
Κῦμα μέγ' ἁρπάξαν, μελέη δέ μοι ἔσσεται ὁρμή.
Εἰ δέ κ' ἔτι προτέρω παρανήξομαι, ἤν που ἐφεύρω
Ἠϊόνας τε παραπλῆγας λιμένας τε θαλάσσης,
Δείδω μή μ' ἐξαῦτις ἀναρπάξασα θύελλα
Πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φέρῃ βαρέα στενάχοντα,
Ἤ ἔτι μοι καὶ κῆτος ἐπισσεύῃ μέγα δαίμων
Ἐξ ἁλός, οἷά τε πολλὰ τρέφει κλυτὸς Ἀμφιτρίτη.
Οἶδα γὰρ ὥς μοι ὀδώδυσται κλυτὸς ἐννοσίγαιος.
Ἕως ὃ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
Τόφρα δέ μιν μέγα κῦμα φέρεν τρηχεῖαν ἐπ' ἀκτήν.
Ἔνθ' ἀπὸ ῥινός τε δρύφθη, σύν τ' ὀστέ' ἀράχθη,
Εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἐπεσσύμενος λάβε πέτρης,
Τῆς ἔχετο στενάχων, εἵως μέγα κῦμα παρῆλθε.
Καὶ τὸ μὲν ὣς ὑπάλυξε· παλιρρόθιον δέ μιν αὖτις
Πλῆξεν ἐπεσσύμενον, τηλοῦ δέ μιν ἔμβαλε πόντῳ.
Ὡς δ' ὅτε πουλύποδος θαλάμης ἐξελκομένοιο
Πρὸς κοτυληδονόφιν πυκιναὶ λάϊγγες ἔχονται·

Ὡς

Optatò verò hunc dij à morbo liberarunt:
Sic Vlyſsi optatò apparuit terra & ſylua.
Natabat verò nitens pedibus continentem conſcendere, Vlyſſes ad Phaeacenſes defe-tur.
Sed cùm tantum abeſſet, quantum auditur clamans,
Ilicò ſonitum audiuit ad ſcopulos maris,
Murmurabat ingens fluctus ad aridam continentis
Horrendũ eructans, obducta.n.erãt omnia maris aſpergine:
Non enim erant nauium portus capaces neq; ſeceſſus,
Sed littora proiecta erant ſcopuliq; ſaxaq;.
Tunc Vlyſsi ſoluta ſunt genua & charum cor.
Ingemiſcens verò dixit ad ſuum magnanimum animum:
Heu mihi poſtquam terram inſperatam dedit videre
Iupiter, atq; adeò has vndas ſulcans penetraui,
Egreſſus nuſquam apparet ex mari cauo foras.
Extra enim ſaxa acuta, vndiq; autem fluctus
Fremuit impetuoſus, plana verò eminet petra:
Prope autem profundum mare, & nullo modo licet pedibus
Conſiſtere ambobus, & effugere ærumnas.
Ne fortaſſe egredientem iactet ad lapidoſam rupem.
Fluctus magnus abripiens, vanus verò mihi erit conatus.
Si verò adhuc vltra natabo ſi alicubi inueniam
Littora fluctu percuſſa, portusq; maris,
Vereor ne me rurſus abripiens procella,
Pontum in piſcoſum auferat grauiter ingemiſcentem,
Aut etiam mihi & cete immittat magnus deus
Ex mari, velut plurima nutrit clara Amphitrite,
Non enim quam mihi infenſus eſt inclytus Neptunus.
Interea dum ille hoc deliberabat in mente & in animo,
Interea ipſum magnus æſtus tulit ad aſperum littus.
Ibi ſanè cutem laceraſſet ſimulq; oſſa fregiſſet,
Niſi in mentem indidiſſet dea cæſia Minerua.
Ambabas verò manibus irruens apprehendit petram,
Quam amplectebatur ingemiſcens donec ingẽs fluctus præ-
Et hunc ſic effugit, retrofluens ipſum rurſus (teriſſet.
Percuſsit irruens longè autem ipſum iniecit ponto.
Sicut Polypodis è ſuo domicilio extracti
Acetabulis multi lapilli adhæreſcunt:

Sic

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І. І. МЕЧНИКОВА

Ὥς τοῦ πρὸς πέτρῃσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
Ῥινοὶ ἀπέδρυφθεν, τὸν δὲ μέγα κῦμα κάλυψεν.
Ἔνθά κε δὴ δύστηνος ὑπὲρ μόρον ὤλετ' ὀδυσσεύς,
Εἰ μὴ ἐπιφροσύνην δῶκε γλαυκῶπις ἀθήνη·
Κύματος ἐξαναδὺς τά τ' ἐρεύγεται ἤπειρόνδε,
Νῆχε παρὲξ ἐς γαῖαν ὁρώμενος, εἴπου ἐφεύροι
Ἠϊόνας τε παραπλῆγας λιμένας τε θαλάσσης.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ποταμοῖο κατὰ στόμα καλλιρόοιο
Ἷξε νέων, τῇ δή οἱ ἐείσατο χῶρος ἄριστος,
Λεῖος πετράων, καὶ ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο·
Ἔγνω δὲ προρέοντα, καὶ εὔξατο ὃν κατὰ θυμόν·
γρ. πολύλιστον — Κλῦθι ἄναξ ὅστ' ἐσσί· * πολύλλιστος δέ σ' ἱκάνω,
Φεύγων ἐκ πόντοιο ποσειδάωνος ἐνιπάς.
Αἰδοῖος μέντ' ἐστὶ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν
Ἀνδρῶν, ὅστις ἵκηται ἀλώμενος, ὡς καὶ ἐγὼ νῦν
Σόν τε ῥόον τε σά τε γούνατ' ἱκάνω πολλὰ μογήσας·
Ἀλλ' ἐλέαιρε ἄναξ, ἱκέτης δέ τοι εὔχομαι εἶναι.
Ὣς φάθ'. ὁ δ' αὐτίκα παῦσεν ἑὸν ῥόον, ἔσχε δὲ κῦμα·
Πρόσθε δέ οἱ ποίησε γαλήνην. τὸν δ' ἐσάωσεν
Ἐς ποταμοῦ προχοάς· ὁ δ' ἄρ' ἄμφω γούνατ' ἔκαμψε
Χεῖράς τε στιβαράς· ἁλὶ γὰρ δέδμητο φίλον κῆρ.
Ὤδεε δὲ χρόα πάντα· θάλασσα δὲ κήκιε πολλὴ
Ἂν στόμα τε ῥῖνάς τε· ὁ δ' ἄπνευστος καὶ ἄναυδος
Κεῖτ' ὀλιγηπελέων, κάματος δέ μιν αἰνὸς ἵκανεν.
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἄμπνυτο καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,
Καὶ τότε δὴ κρήδεμνον ἀπὸ ἕο λῦσε θεοῖο·
Καὶ τὸ μὲν ἐς ποταμὸν ἁλιμυρήεντα μεθῆκεν,
Ἂψ δ' ἔφερεν μέγα κῦμα κατὰ ῥόον· αἶψα δ' ἄρ' ἰνὼ
Δέξατο χερσὶ φίλῃσιν. ὁ δ' ἐκ ποταμοῖο λιασθεὶς
Σχοίνῳ ὑπεκλίνθη, κύσε δὲ ζείδωρον ἄρουραν.
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν,
Ὤ μοι ἐγώ, τί πάθω, τί νύ μοι μήκιστα γένηται.
Εἰ μέν κ' ἐν ποταμῷ δυσκηδέα νύκτα φυλάξω,
Μή μ' ἄμυδις στίβη τε κακὴ καὶ θῆλυς ἐέρση
Ἐξ ὀλιγηπελίης δαμάσῃ κεκαφηότα θυμόν.
Αὔρη δ' ἐκ ποταμοῦ ψυχρὴ πνέει ἠῶθι πρό.
Εἰ δέ κεν ἐς κλιτὺν ἀναβὰς καὶ δάσκιον ὕλην,

Θάμνοις

Sic huius ad scopulum fortibus à manibus
Cutis lacerata erat, hunc verò ingens fluctus obtexit.
Ibi tandem infelix præter fatum obijsset Vlysses,
Nisi prudentiam indidisset cæsia Minerua,
Ex fluctu emergens qua propellitur ad littus,
Præternatabat in terram circumspiciens sicubi inuenerit
Littoraq; fluctibus percussa portusq; maris,
Sed quando certé fluuij ad hostia pulchrifluentis
Peuenit natans, illic ei visus est locus optimus
Æquabilis petris, & tectum erat a ventis.
Agnouit autem profluentem, & supplicauit suo in animo.
Audi rex quisquis es, valdè supplex ad te venio
Fugiens ex ponto Neptuni iras,
Venerabilis quidem est etiam immortalibus dijs
Ex hominib. quicunq; venit errans, quemadmodū ego nunc
Ad tuum fluentum, tuaq; genua accedo plurima passus.
Sed miserere rex, supplex tibi esse præ me fero. (*ctum*
Sic ait, ille continuo sedauit suū fluentū, continuit et flu — Ad naufrag… Vlyssis prec… Callio reflu… xum sistit.
Ante eum fecit tranquillitatem, hunc autem seruauit
In fluuij ostijs, ille verò vtrunq; genu flexit.
Manusq; fortes: mari enim afflictus charum cor erat.
Timebat verō corpore toto mare. a. manabat copiosum,
Per osq; naresq;, ille verò absq; anhelitu & voce
Iacebat animo deficiens, vehemes. a. ipsum defatigatio inua
Sed postq̄ respirauit, et in mēte animus collectus est, (*serat.*
Tum certè vittam à se soluit dea,
Et ipsam ad fluuium in salsuginosum immisit,
Rursus. a. ferebat ingens fluctus per aquæ-decursū: statim
Suscepit manib. charis, ille verò ex fluuio secedens (*.a. Ino* — Vlysses exp… nitur terræ.
Iunco recubuit, osculatus verò est almam tellurem.
Ingemiscens sanè dixit ad suum magnanimum animum,
Heu mihi quid patiar, quid mecum tandem fiet?
Si etiam in fluuio difficilem noctem excubias egero
Timeo *ne me simul frigus malum & vegetans ros*
Imbecilitate conficiat afflictum animum.
Aura autem ex fluuio frigida spirat matutino tempore.
Si verò ad cliuum conscendens & vmbrosam syluam

Arbustis

γρ. εἴκε Θάμνοις ἐν πυκινοῖσι καταδραθῶ, * εἴ με μεθείη
Ῥῖγος καὶ κάματος, γλυκερὸς δέ μοι ὕπνος ἐπέλθῃ,
Δείδω μὴ θήρεσσιν ἕλωρ καὶ κύρμα γένωμαι.
Ὣς ἄρα οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι.
Βῆ ῥ' ἴμεν ἐς ὕλην· τὴν δὲ σχεδὸν ὕδατος εὗρεν
Ἐν περιφαινομένῳ, δοιοὺς δ' ἄρ' ὑπήλυθε θάμνους
Ἐξομόθεν πεφυῶτας· ὁ μὲν, φυλίης, ὁ δ' ἐλαίης.
Τοὺς μὲν ἄρ' οὔτ' ἀνέμων διάει μένος ὑγρὸν ἀέντων,
γρ. Οὐδ' αὖ ἠέλ. Οὐδέποτ' ἠέλιος φαέθων ἀκτῖσιν ἔβαλλεν.
Οὔτ' ὄμβρος περάασκε διαμπερές· ὣς ἄρα πυκνοὶ
Ἀλλήλοισιν ἔφυν ἐπαμοιβαδίς· οὓς ὑπ' ὀδυσσεὺς
Δύσετ'. ἄφαρ δ' εὐνὴν ἐπαμήσατο χερσὶ φίλῃσιν
Εὐρεῖαν. φύλλων γὰρ ἔην χύσις ἤλιθα πολλὴ,
Ὅσσον τ' ἠὲ δύω ἠὲ τρεῖς ἄνδρας ἔρυσθαι
Ὥρῃ χειμερίῃ· εἰ καὶ μάλα περ χαλεπαίνοι.
Τὴν μὲν ἰδὼν γήθησε πολύτλας δῖος ὀδυσσεύς·
Ἐν δ' ἄρα μέσσῃ λέκτο, χύσιν δ' ἐπεχεύατο φύλλων.
Ὡς δ' ὅτε τις δαλὸν σποδιῇ ἐνέκρυψε μελαίνῃ,
Ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιῆς, ᾧ μὴ πάρα γείτονες ἄλλοι,
Σπέρμα πυρὸς σώζων, ἵνα μή ποθεν ἄλλοθεν αὔοι.
Ὣς ὀδυσεὺς φύλλοισι καλύψατο. τῷ δ' ἄρ' ἀθήνη
Ὕπνον ἐπ' ὄμμασι χεῦ', ἵνα μιν παύσειε τάχιστα
Δυσπονέος καμάτοιο, φίλα βλέφαρ' ἀμφικαλύψας.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ζ. ΡΑΨΩΔΙας τῆς ὁμήρου ὀδυσσείας.

Ἀθηνᾶ ἐπιστᾶσα ὄναρ ναυσικάᾳ τῇ ἀλκινόου θυγατρὶ, κελεύει αὐτῇ τὴν ἐσθῆτα ἐπὶ ποταμὸν ἀγαγοῦσαν πλύνειν· πλησίον γὰρ αὐτῇ εἶναι τὸν γάμον. ἡ δὲ τὸ κελευσθὲν ποιεῖ· ἔπειτα παίζει μετὰ τῶν θεραπαινῶν, ἀκούσας δ' αὐτῶν ὀδυσσεὺς ἐξυπνίζεται, καὶ δεηθεὶς ναυσικάας, ἐσθῆτα καὶ τροφὴν παρ' αὐτῆς λαβὼν, ἕπεται αὐτῇ εἰς τὴν πόλιν.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Η Ζ. ῥαψῳδία.

Ζῆτα δὲ ναυσικάα κόμισ' ἐν σχερίῃ ὀδυσῆα.

ΩΣ

Arbustis in densis dormiero, etiamsi cesset
Frigus & laßitudo, iucundus & mihi somnus irrepat:
Vereor ne feris laceratio & præda fiam.
Sic sanè ei deliberanti visum est satius esse.
Festinabat ad syluam, hanc autem prope aquam inuenit
In circumspicuo loco, duo sanè ingressus est arbusta.
Vna adnata, hoc quidem oleastri, alterum autem olei.
Hic neq; ventorum perflat vis humida spirantium
Neq; vnquam sol lucens radijs percußit,
Neq; imber penetrabat penitus, sic sanè densa
Inuicem creuerunt alternatim intertexta quæ Vlysses
Subijt, statim verò cubile messuit manibus suis
Latum, foliorum enim erat copia affatim ingens,
Quantum ad duos vel tres viros tegendos sat esset
Tempore hyberno, etiamsi potißimum sæuiat.
Illum quidem videns lætatus est patiens diuus Vlysses.
In medio accubuit, copiam verò superingeßit foliorum.
Quemadmodum cùm quispiam torrem abscondit nigro
Agro in extimo, cui non adsunt vicini alij,
Semen ignis seruans, vt ne aliunde incedat:
Sic Vlysses folijs absconditus erat, huic sane Pallas
Somnum in oculis fudit, vt ipsum quiescere faceret citò
Ab anxio labore, charas palpebras abscondens.

ODYSSEAE HOMERI, AVT VI. compositionis argumentum.

MINERVA in somnio astans Nausicaæ Alcinoi filiæ, iubet illi vestes ad flumen adductas lauare, instare enim ei nuptias. Illa verò iussa fecit, deinde ludit cum ancillis. Audiens autem ipsas Vlysses expergiscitur, & precatus Nausicaam, vestibus & cibo ab ipsa acceptis, sequutus est eam in vrbem.

ODYSSEAE HOMERI VI. COMPOSITIO.

Z, Nausicaa benignè excipit in Scheria Vlyssem.

SIC

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

ΩΣ Ο μὲν ἔνθα κάθευδε πολύτλας δῖ[os]
Ὀδυσσεύς,
Ὕπνῳ καὶ καμάτῳ ἀρημένος· αὐτὰρ
Ἀθήνη
Βῆ ῥ' ἐς φαιήκων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλι[ν]
Οἳ πρὶν μέν ποτ' ἔναιον ἐν εὐρυχόρῳ ὑπερείῃ,
Ἀγχοῦ κυκλώπων ἀνδρῶν ὑπερηνορεόντων,
Οἵ σφεας σινέσκοντο, βίηφι δὲ φέρτεροι ἦσαν.
Ἔνθεν ἀναστήσας ἄγε ναυσίθοος θεοειδὴς,
Εἷσεν δ' ἐν σχερίῃ ἑκὰς ἀνδρῶν ἀλφηστάων·
Ἀμφὶ δὲ τεῖχος ἔλασσε πόλει, καὶ ἐδείματο οἴκους,
Καὶ νηοὺς ποίησε θεῶν, καὶ ἐδάσσατ' ἀρούρας.
Ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη κηρὶ δαμεὶς ἄϊδόσδε βεβήκει·
Ἀλκίνοος δὲ τότ' ἦρχε, θεῶν ἄπο μήδεα εἰδώς.
Τοῦ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη,
Νόστον ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μητιόωσα.
Βῆ δ' ἴμεν ἐς θάλαμον πολυδαίδαλον, ᾧ ἔνι κούρη
Κοιμᾶτ', ἀθανάτῃσι φυὴν καὶ εἶδος ὁμοίη,
Ναυσικάα θυγάτηρ μεγαλήτορος ἀλκινόοιο·
Πὰρ δὲ δύ' ἀμφίπολοι χαρίτων ἄπο κάλλος ἔχουσαι
Σταθμοῖιν ἑκάτερθε, θύραι δ' ἐπέκειντο φαειναί.
Ἡ δ' ἀνέμου ὡς πνοιὴ ἐπέσσυτο δέμνια κούρης.
Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν
Εἰδομένη κούρῃ ναυσικλειτοῖο δύμαντος,
Ἥ οἱ ὁμηλικίη μὲν ἔην, κεχάριστο δὲ θυμῷ·
γρ. Τῇ μὲν εἰδομένη προσ. Τῇ μιν ἐεισαμένη προσέφη γλαυκῶπις ἀθήνη·
Ναυσικάα, τί νύ σ' ὧδε μεθήμονα γείνατο μήτηρ;
Εἵματα μέν τοι κεῖται ἀκηδέα σιγαλόεντα·
Σοὶ δὲ γάμος σχεδόν ἐστιν, ἵνα χρὴ καλὰ μὲν αὐτὴν
Ἕννυσθαι, τὰ δὲ τοῖσι παρασχεῖν οἵ κέ σ' ἄγωνται.
Ἐκ γάρ τοι τούτων φάτις ἀνθρώποις ἀναβαίνει
Ἐσθλή· χαίρουσιν δὲ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ.
Ἀλλ' ἴομεν πλυνέουσαι ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφι,
Καί τοι ἐγὼ συνέριθος ἅμ' ἕψομαι, ὄφρα τάχιστα
Ἐντύνεαι· ἐπεὶ οὔ τοι ἔτι δὴν παρθένος ἔσσεαι·
Ἤδη γάρ σε μνῶνται ἀριστῆες κατὰ δῆμον
Πάντων φαιήκων, ὅθι τοι γένος ἐστὶ καὶ αὐτῇ.

Αλ

Hoc autem tibi dicam quod me interrogas & inquiris.
Ogygia quædam insula longè in mari iacet,
Vbi Atlantis filia dolosa Calypso
Habitat pulchricoma grauis dea, neq; aliquis cum ipsa
Versatur, neq; deorum, neq; mortalium hominum.
Sed me infelicem, domesticum duxit fortuna
Solum, quoniam mihi nauem velocem candenti fulmine
Iupiter iaculatus discidit medio in nigro mari,
Vbi alij quidem omnes periêre boni socij.
At ego vel carinam vlnis capiens nauis vtrinq; remis-agi-
Nouem diebus ferebar: decima.a. me nocte nigra (tata
Insulam Ogygiam appulerunt dij, vbi Calypso
Habitabat pulchricoma grauis dea, quæ me suscipiens
Accuratè excepit, & alebat & dicebat,
Facturam immortalem & senio-nescium diebus omnibus.
Sed meum nunquam animum in pectoribus persuasit,
Illic qdem 7. annos permansi firmiter, vestimenta.a. semper
Lachrymis madefaciebam, quæ mihi immort. dedit Calypso.
Sed quando iam octauus reuolutus annus venit,
Et tum iam me iussit concitans redire
Iouis ex iussu, siue etiam animus mutatus ipsius est,
Misit me in rate consutili, multa autem dedit,
Panem & suaue vinum, & diuinas vestes induit.
Ventum autem immisit innocuum suauemq;
Septēdecim quidem nauigabam dies per mare iter faciens,
Decima octaua verò apparuerunt montes vmbrosi
Terræ vestræ, lætatum verò mihi charum cor
Infelici: certe.n. futurum erat adhuc vt versarer cū ærūnis
Multis, quas mihi immisit Neptunus terræ-quassator,
Qui mihi excitatis ventis impediuit iter.
Commouit verò mare immensum, neq; vllo pacto fluctus
Sinebat in rate vehementer ingemiscente consistere.
Hanc quidem deinde procellam dispersit: cæterùm ego
Natans has vndas transnaui, donec me terræ
Vestræ adegit ferens ventusq; & aqua.
Ibi me egredientem oppressit fluctus ad terram,
Petras ad magnas iaciens, & in amœnum locum.

Vlysses Are[tae] suos casus n[ar]rat.

N

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Ἀλλ' ἀναχασσάμενος νῆχον πάλιν, ἕως ἐπῆλθον
Ἐς ποταμὸν, τῇ δή μοι ἐείσατο χῶρος ἄριστος,
Λεῖος πετράων, καὶ ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο.
Ἐκ δ' ἔπεσον θυμηγερέων· ἐπὶ δ' ἀμβροσίη νὺξ
Ἤλυθ'· ἐγὼ δ' ἀπάνευθε διιπετέος ποταμοῖο
Ἐκβὰς ἐν θάμνοισι κατέδραθον· ἀμφὶ δὲ φύλλα
Ἠφυσάμην. ὕπνον δὲ θεὸς κατ' ἀπείρονα χεῦεν.
Ἔνθα μὲν ἐν φύλλοισι φίλον τετιημένος ἦτορ,
Εὗδον παννύχιος καὶ ἐπ' ἠῶ καὶ μέσον ἦμαρ.
Δύσετό τ' ἠέλιος, καί με γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν.
Ἀμφιπόλους δ' ἐπὶ θινὶ τεῆς ἐνόησα θυγατρὸς
Παιζούσας, ἐν δ' αὐτὴ ἔην εἰκυῖα θεοῖσιν·
Τὴν ἱκέτευσ'· ἡ δ' οὔτι νοήματος ἤμβροτεν ἐσθλοῦ,
Ὡς οὐκ ἂν ἔλποιο νεώτερον ἀντιάσαντα
Ἐρξέμεν. αἰεὶ γάρ τε νεώτεροι ἀφραδέουσιν.
Ἥ μοι σῖτον ἔδωκεν ἅλις ἠδ' αἴθοπα οἶνον,
Καὶ λοῦσ' ἐν ποταμῷ, καί μοι τάδε εἵματ' ἔδωκεν.
Ταῦτά τοι ἀχνύμενός περ ἀληθείην κατέλεξα.
Τὸν δ' αὖτ' ἀλκίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε,
Ξεῖν', ἦτοι μὲν τοῦτό γ' ἐναίσιμον οὐκ ἐνόησε
Παῖς ἐμὴ, οὕνεκά σ' οὔτι μετ' ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν
Ἦγεν ἐς ἡμέτερον, σὺ δ' ἄρα πρώτην ἱκέτευσας.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς
Ἥρως, μή μοι τοὔνεκ' ἀμύμονα νείκεε κούρην.
γρ. ἐκέλευσε — Ἡ μὲν γάρ μ' * ἐκέλευε σὺν ἀμφιπόλοισιν ἕπεσθαι·
Ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἔθελον, δείσας, αἰσχυνόμενός τε,
γρ. ἐπισκύζοιτο — Μήπως καὶ σοὶ θυμὸς * ἐπισκύσαιτο ἰδόντι.
Δύσζηλοι γάρ τ' εἰμὲν ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων.
Τὸν δ' αὖτ' ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε,
Ξεῖν', οὔ μοι τοιοῦτον ἐνὶ στήθεσσι φίλον κῆρ
Μαψιδίως κεχολῶσθαι· ἀμείνω δ' αἴσιμα πάντα.
Αἲ γὰρ ζεῦ τε πάτερ καὶ ἀθηναίη καὶ ἄπολλον,
Τοῖος ἐὼν οἷός ἐσσι, τά τε φρονέων ἅ τ' ἐγώ περ,
Παῖδά τ' ἐμὴν ἐχέμεν, καὶ ἐμὸς γαμβρὸς καλέεσθαι,
γρ. δέ τ' ἐγὼ — Αὖθι μένων· οἶκον * δέ κ' ἐγὼ καὶ κτήματα δοίην,
Αἴ κ' ἐθέλων γε μένοις· ἀέκοντα δέ σ' οὔτις ἐρύξει
Φαιήκων· μὴ τοῦτο φίλον διῒ πατρὶ γένοιτο.

Πομπ

Sed regressus nataui rursus donec veni
Ad fluuium qui mihi visus est locus opportunissimus,
Liber a petris, & defensio erat a vento.
Excidi autem animum-colligens: diuina vero nox
Aduenit, ego autem seorsim ab Ioue-cadente-fluuio
Egressus in arbustis dormiui: circumquaq; autem folia
Congessi, somnum autem deus immensum infudit.
Hic quidem in folijs dilecto afflictus corde,
Dormiui tota nocte vsque ad auroram, & meridiem.
Inclinabatq; sol & me dulcis somnus dereliquit.
Ancillas vero in littus tuæ agnoui filiæ
Ludentes, inter eas autem ipsa erat similis dijs,
Eam supplicaui, illa v. neutiquã ab indole aberrauit bona
Vt non sperare posses iuniorem obuiantem
Facturam, semper enim iuniores desipiunt.
Quæ mihi cibum dedit affatim & splendidum vinum,
Et lauit in flumine, & mihi has vestes dedit.
Hæc tibi tametsi afflictus verè enarraui.
Huic rursus Alcinous respondit dixitq;
Hospes, certe quidem hoc decenter non considerauit
Filia mea, quod te neutiquam cum ancillis fœminis
Duxit in nostram domum, tu vero primùm supplicasti.
Hunc excipiens alloquutus est versutus Vlysses:
Heros, ne mihi ideo innocuam reprehendes puellam.
Hæc quidem me iussit cum ancillis subsequi.
Sed ego nolui timens reueritusq;
Ne fortassis tibi animus commoueretur videnti.
Suspiciosi sumus supra terram genus hominum.
Huic rursus Alcinous respondit dixitq;
Hospes, non mihi huiusmodi in præcordijs charum cor
Temerè irasci solet: potiora autem honesta omnia.
Vtinam Iupiter pater & Minerua & Apollo,
Talis nimirum, qualis es, eaq; quæ ego sentiens
Vt filiam meam habere velis, & meus gener vocari — Alcino^o op[tat] Vlyssem generum.
Hic manens, domum autem ego & bona darem,
Si modo volens maneas, inuitum enim te nullus continebit
Phæacum, neq; sic gratum Ioui patri esset.

Πομπὴν δ' ἐς τόδ' ἐγὼ τεκμαίρομαι (ὄφρ' ἐῢ εἰδῇς)
Αὔριον· ἐς τῆμος δὲ σὺ μὲν δεδμημένος ὕπνῳ
Λέξεαι· οἱ δ' ἐλόωσι γαλήνην, ὄφρ' ἂν ἵκηαι
Πατρίδα σὴν καὶ δῶμα, καὶ εἴπου τι φίλον ἐστίν·
Εἴπερ καὶ μάλα πολλὸν ἑκαστέρω ἔστ' εὐβοίης.
Τὴν γὰρ τηλοτάτω φάσ' ἔμμεναι οἵ μιν ἴδοντο
Λαῶν ἡμετέρων, ὅτε τε ξανθὸν ῥαδάμανθον
Ἦγον ἐποψόμενον τιτυὸν γαιήϊον υἱόν·
Καὶ μὲν οἱ ἔνθ' ἦλθον, καὶ ἄτερ καμάτοιο τέλεσσαν
γρ. ἀπήνυσαν Ἤματι τῷ αὐτῷ, καὶ * ἀπήγαγον οἴκαδ' ὀπίσσω.
Εἰδήσεις δὲ καὶ αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶν ὅσσον ἄρισται
γρ. ἀναῤῥίπτειν Νῆες ἐμαὶ καὶ κοῦροι * ἀναῤῥιπτεῖν ἅλα πηδῷ,
Ὣς φάτο. γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος ὀδυσσεύς·
Εὐξάμενος δ' ἄρα εἶπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Ζεῦ πάτερ, αἴθ' ὅσα εἶπε τελευτήσειεν ἅπαντα
γρ. μὲν αὖ Ἀλκίνοος· τοῦ * μέν κεν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν
Ἄσβεστον κλέος εἴη, ἐγὼ δέ κε πατρίδ' ἱκοίμην.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Κέκλετο δ' ἀρήτη λευκώλενος ἀμφιπόλοισιν
Δέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι, καὶ ῥήγεα καλὰ
Πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,
Χλαίνας τ' ἐνθέμεναι οὔλας, καθύπερθεν ἕσασθαι.
Αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι·
Αὐτὰρ ἐπεὶ στόρεσαν πυκινὸν λέχος ἐγκονέουσαι,
γρ. ὤτρυνον Ὤτρυνον ὀδυσῆα παριστάμεναι ἐπέεσσιν,
Ὄρσο κέων ὦ ξεῖνε, πεποίηται δέ τοι εὐνή·
Ὣς φάν. τῷ δ' ἀσπαστὸν ἐείσατο κοιμηθῆναι.
Ὣς ὁ μὲν ἔνθα καθεῦδε πολύτλας δῖος ὀδυσσεὺς
Τρητοῖς ἐν λεχέεσσιν, ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ.
Ἀλκίνοος δ' ἄρα λέκτο μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο·
Πὰρ δὲ γυνὴ δέσποινα λέχος πόρσυνε καὶ εὐνήν.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Θ. ΡΑΨΩΔΙ-
ας τῆς ὁμήρου ὀδυσσείας.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ γίνεται τῶν φαιάκων περὶ τοῦ ξένου, καὶ ναῦς καθέλκεται πρὸς ἐκπομπὴν τοῦ ὀδυσσέως· καὶ ἑστιῶν-
ται

Reductionem. & in hoc ego perficiam, vt benè intelligas,
Cras, in id temporis autem tu quidem domitus somno
Dormias, illi captabunt tranquillitatem, vt peruenias
In patriam tuam & domum, et si forte aliquid gratum est:
Et si valdè multò longius est Eubœa:
Eam enim longissimè aiunt abesse, qui eam viderant
Ex populo nostro, quando flauum Rhadamanthum
Duxerunt, vt viderunt Tityum terræ filium:
Atq; illi quidem hinc venerunt & absq; labore transnarũt
Die illo eodem: & adduxerunt domum retrò,
Cognosces etiam ipse in mente, quam optimè
Naues meæ & iuuenes, in percutiendo mari remis.
Sic ait: gauisus est autem multiscius diuus Vlysses.
Supplicans verò dixit verbum orationemq; habuit.
Iupiter pater, vtinam quæcunq; dixit perficiat omnia
Alcinous, huius quidem per almam terram
Immortalis gloria esset, ego autem ad patriam venirem.
Sic illi quidem huiusmodi inuicem colloquebantur,
Iusserat autem Arete albis ancillis lacertis,
Ponere sub porticu cubilia, & stragula plurima
Purpurea vt iniicerent, insternerent desuper tapetas,
Chlænasq; imponere villosas ad desuper induendum.
Illæ verò ibant ex ædibus facem in manibus gestantes.
Cæterum postquam strauerunt pulchrum lectulum accele-
Excitarunt Vlyssem astantes verbis, (rantes
Surge dormiture hospes, paratus est tibi lectus.
Sic dicebant, huic verò gratum visum est dormire.
Sic ille quidem illinc profundè dormiuit diuus Vlysses,
Perforata in specula sub porticu sonante.
Alcinous verò dormiebat in recessu domus excelsæ.
Iuxta verò mulier regina lectum apparauit & stratum.

Alcinous p[...] mittit Vly[...] auxilium.

ODYSSEAE HOMERI, AVT VIII. compositionis argumentum.

CONCIO fit Phæacum de hospite, & nauis deducitur ad reductionem Vlyssis, & conuiuio suscipiuntur

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

ται παρὰ τῷ ἀλκινόῳ τῶν φαιήκων οἱ ἄριστοι· καὶ μετὰ ταῦτα δίσκῳ ἀγωνίζονται φαίακες καὶ ὀδυσσεύς. καὶ ὁ δημόδοκος ᾄδει, πρῶτα μὲν τὰ περὶ τὴν μοιχείαν ἄρεως καὶ ἀφροδίτης. ἔπειτα δὲ τὰ περὶ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ δουρείου ἵππου, καὶ τοῦ ὀδυσσέως κλαίοντος, ὁ ἀλκίνοος πυνθάνεται διὰ τί κλαίει, καὶ τίς, καὶ πόθεν εἴη.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Η Θῆτα ῥαψωδία.

Θῆτα δ᾽ ἄθλοις φαίηκες ὀδυσσῆος πείρηθεν.

Ημος δ᾽ ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Ὤρνυτ᾽ ἄρ᾽ ἐξ εὐνῆς ἱερὸν μένος ἀλκινόοιο.
Αν δ᾽ ἄρα διογενὴς ὦρτο πτολίπορθος ὀδυσσεύς.
Τοῖσιν δ᾽ ἡγεμόνευ᾽ ἱερὸν μένος ἀλκινόοιο
Φαιήκων ἀγορήνδ᾽, ἥ σφιν παρὰ νηυσὶ τέτυκτο.
Ελθόντες δὲ κάθιζον ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισι
Πλησίον· ἡ δ᾽ ἀνὰ ἄστυ μετῴχετο παλλὰς ἀθήνη,
Εἰδομένη κήρυκι δαΐφρονος ἀλκινόοιο,
Νόστον ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μητιόωσα.
Καί ῥα ἑκάστῳ φωτὶ παρισταμένη φάτο μῦθον,
Δεῦτ᾽ ἄγε φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες
Εἰς ἀγορὴν ἰέναι, ὄφρα ξείνοιο * πύθησθε, πύθοισθε.
Ος νέον ἀλκινόοιο δαΐφρονος ἵκετο δῶμα,
Πόντον ἐπιπλαγχθεὶς δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος.
Ως εἰποῦσ᾽, ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
Καρπαλίμως δ᾽ ἔμπληντο βροτῶν ἀγοραί τε καὶ ἕδραι
Αγρομένων. πολλοὶ * γὰρ ἐθηήσαντο ἰδόντες δ᾽ ἄρα θηήσαντο.
Υἱὸν λαέρταο δαΐφρονα. τῷ δ᾽ ἄρ᾽ ἀθήνη
Θεσπεσίην κατέχευε χάριν κεφαλῇ τε καὶ ὤμοις·
Καί μιν μακρότερον καὶ πάσσονα θῆκεν ἰδέσθαι,
Ως κεν φαιήκεσσι φίλος πάντεσσι γένοιτο,
Δεινός τ᾽ αἰδοῖός τε, καὶ ἐκτελέσειεν ἀέθλους
Πολλοὺς, οὓς φαίηκες ἐπειρήσαντ᾽ ὀδυσῆος.

Αὐτὰρ

ab Alcinoo Phæacum optimates. Et post hæc disco certant Phæaces & Vlysses. Et Demodocus canit, primùm quidem ea quæ acciderunt circa adulterium Martis & Veneris. Deinde ea quæ circa introductionem lignei equi, & Vlysse flente interrogatur quis, & vnde sit.

ODYSSEAE HOMERI VIII. COMpositio.

Θ, ex certaminibus Phæaces de Vlysse experimentum sumpserunt.

QVANDO vero manè-genita apparuit roseis-digitis aurora,
Surrexit ex lecto sacrum robur Alcinoi,
Præterea inclytus surrexit vrbium euersor Vlysses.
Illis vero præibat sacrum robur Alcinoi
Phæacũ ad concionẽ, quæ ipsis apud nauem constituta erat,
Venientes verò considebant in politis lapidibus
Propè, ipsa verò per vrbem pertransibat Pallas Minerua,
Assimilata præconi prudentis Alcinoi,
Reditum Vlyssi magnanimo meditans,
Et sanè vnicuiq; viro assistens dixit verbum:
En age Phæacum principes atq; consiliarij
Ad concionem ite vt hospitem audiatis,
Qui recens Alcinoi prudentis venit ad domum,
Ponto pererrato corpore immortalibus similis.
Sic loquuta incitauit robur, & animum singulorum.
Mox verò implebantur hominibus forumq; & sedilia
Congregatis, multi enim admirabantur conspicati,
Filium Laertæ prudentem, huic certè Minerua
Diuinam superinfudit gratiam capitiq; & humeris,
Et ipsum longiorem & crassiorem reddidit aspectu,
Vt sanè Phæacibus omnibus gratus fieret,
Grauisq; & venerabilis, & vt perficeret certamina
Multa, quibus Phæaces periculum facerent ac Vlysses.

N iiij

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἤγερθεν ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
Τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε,
Κέκλυτε Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
Ὀφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει,
Ξεῖνος ὅδ' οὐκ οἶδ' ὅστις ἀλώμενος ἵκετ' ἐμὸν δῶ,
Ἠὲ πρὸς ἠοίων ἢ ἑσπερίων ἀνθρώπων·
Πομπὴν δ' ὀτρύνει, καὶ λίσσεται ἔμπεδον εἶναι.
Ἡμεῖς δ' ὡς τὸ πάρος περ ἐποτρυνώμεθα πομπήν.
Οὐδὲ γὰρ οὐδέ τις ἄλλος ὅτις κ' ἐμὰ δώμαθ' ἵκηται,
Ἐνθάδ' ὀδυρόμενος δηρὸν μένει εἵνεκα πομπῆς.
Ἀλλ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἅλα δῖαν
Πρωτόπλοον· κούρω δὲ δύω καὶ πεντήκοντα
Κρινάσθων κατὰ δῆμον ὅσοι πάρος εἰσὶν ἄριστοι.
Δησάμενοι δ' εὖ πάντες ἐπὶ κληῖσιν ἐρετμὰ
Ἐκβητ'. αὐτὰρ ἔπειτα θοὴν ἀλεγύνετε δαῖτα,
Ἡμέτερόνδ' ἐλθόντες· ἐγὼ δ' εὖ πᾶσι παρέξω.
Κούροισι μὲν ταῦτ' ἐπιτέλλομαι· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
Σκηπτοῦχοι βασιλῆες ἐμὰ πρὸς δώματα καλὰ
Ἔρχεσθ', ὄφρα ξεῖνον ἐνὶ μεγάροισι φιλέωμεν.
Μηδέ τις ἀρνείσθω. καλέσασθε δὲ θεῖον ἀοιδὸν
ἀοιδὴν, τέρ Δημόδοκον· τῷ γάρ ῥα θεὸς περὶ δῶκεν * ἀοιδὴν
ὅππη Τέρπειν, ὅππη θυμὸς ἐποτρύνῃσιν ἀείδειν.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο. τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο
Σκηπτοῦχοι· κῆρυξ δὲ μετῴχετο θεῖον ἀοιδόν.
Κούρω δὲ κρινθέντε δύω καὶ πεντήκοντα
Βήτην, ὡς ἐκέλευσ', ἐπὶ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
Νῆα μὲν οἵ γε μέλαιναν ἁλὸς βένθοσδε ἔρυσσαν,
Ἂν δ' ἱστόν τ' ἐτίθεντο καὶ ἱστία νηὶ μελαίνῃ.
Ἠρτύναντο δ' ἐρετμὰ τροποῖς ἐν δερματίνοισι
Πάντα κατὰ μοῖραν, ἀνὰ δ' ἱστία λευκὰ πέτασσαν.
Ὑψοῦ δ' ἐν νοτίῳ τήν γ' ὥρμισαν. αὐτὰρ ἔπειτα
Βάν ῥ' ἴμεν Ἀλκινόοιο δαΐφρονος ἐς μέγα δῶμα.
Πλῆντο δ' ἄρ' αἴθουσαί τε καὶ ἕρκεα καὶ δόμοι ἀνδρῶν
Ἀγρομένων, πολλοὶ δ' ἄρ' ἔσαν νέοι ἠδὲ παλαιοί.
Τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος δυοκαίδεκα μῆλ' ἱέρευσεν,
Ὀκτὼ δ' ἀργιόδοντας ὕας, δύο δ' εἰλίποδας βοῦς·

Τοὺς

Cæterùm postquam conuenerant congregatiq́ erant,
His Alcinous concionatus est & interloquutus: Alcinoᵒ Phæa ces in concio ne hortatur, vt Vlyssem iu uent.
Audite Phæacum duces atq; principes,
Vt dicam quæ animus in pectoribus me iubet.
Hospes ille haud scio quisnam errando venit meam domum,
Siue ab Eois, siue Hesperijs hominibus,
Deductionem flagitat, & precatur ratum esse.
Nos verò vt antea quidem maturemus deductionem,
Neq; n. quisquam alius quicunq; meam domũ peruenerit,
Hic lugens diu manet propter deductionem,
Sed agè nauem nigram deducamus in mare diuinum
Recentem, iuuenes autem duo & quinquaginta
Eligantur è populo, quicunq; sunt omnium optimi.
Ligatis benè omnes ad transtra ramis
Exite. cæterùm continuò festinent apparare conuiuium Alcinous pa rat conuiuiũ
Ad nostram domum profecti, ego. n. ritè omnibus præbebo.
Iuuenibus verò hæc præcipio: cæterùm illi alij
Sceptrigeri reges ad meam domum pulchram
Veniatis, vt hospites in regia amplectamur.
Neq; quisquam recuset, aduocate. v. diuinum cantorem
Demodocum, huic quidem deus excellenter dedit cantilenã
Ad oblectandũ, quocunq; animus ipsum *impulerit canere,*
Sic certè loquutus præibat, illi simul sequebantur
Sceptrigeri, præco verò cucurrit ad diuinum cantorem.
Iuuenes verò electi duo & quinquaginta
Ibant vt præcepit ad littus maris indomiti.
Porrò postquam ad nauem venerunt atq; mare.
Nauem quidem ipsi nigram in maris profundum deduxe-(runt,
Malumq; imposuerunt, & vela naue nigra:
Aptarunt autem remos per vincula coriaria,
Omnia vt decebat, vela autem alba extenderunt.
Altè. v. in humidum hanc protraxerunt, cæterùm postea
Festinabant ire Alcinoi prudentis in magnam domum.
Implebantur autem porticusq; & septa & domus viris
Congregatis, multi autem erant iuuenes atq; senes.
Illis verò Alcinous duodecim oues mactauit,
Octo autem albis-dentibus sues, duos flexipedes boues.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Τοὺς δέρον ἀμφί θ' ἕπον, τετύκοντό τε δαῖτ' ἐρατεινήν.
Κῆρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθεν ἄγων ἐρίηρον ἀοιδόν,
Τὸν πέρι μοῦσ' ἐφίλησε, δίδου δ' ἀγαθόν τε κακόν τε·
Ὀφθαλμῶν μὲν ἄμερσε, δίδου δ' ἡδεῖαν ἀοιδήν.
Τῷ δ' ἄρα ποντόνοος θῆκε θρόνον ἀργυρόηλον
Μέσσῳ δαιτυμόνων, πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας.
Κὰδ δ' ἐκ πασσαλόφιν κρέμασεν φόρμιγγα λίγειαν
Αὐτοῦ ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ ἐπέφραδε χερσὶν ἑλέσθαι
Κῆρυξ· πὰρ δ' ἐτίθει κάνεον καλήν τε τράπεζαν,
Πὰρ δὲ δέπας οἴνοιο, πιεῖν ὅτε θυμὸς ἀνώγοι.
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Μοῦσ' ἄρ' ἀοιδὸν ἀνῆκεν ἀειδέμεναι κλέα * ἀνδρῶν,
Οἴμης τῆς τότ' ἄρα κλέος οὐρανὸν εὐρὺν ἵκανε·
Νεῖκος ὀδυσσῆος καὶ πηλείδεω ἀχιλῆος,
Ὥς ποτε δηρίσαντο θεῶν ἐν δαιτὶ θαλείῃ
Ἐκπάγλοις ἐπέεσσιν· ἄναξ δ' ἀνδρῶν ἀγαμέμνων,
Χαῖρε νόῳ ὅτ' ἄριστοι ἀχαιῶν δηριόωντο.
Ὡς γάρ οἱ χρείων μυθήσατο φοῖβος ἀπόλλων
Πυθοῖ ἐν ἠγαθέῃ, ὅθ' ὑπέρβη λάϊνον οὐδὸν
Χρησόμενος· τότε γάρ ῥα κυλίνδετο πήματος ἀρχὴ
Τρωσί τε καὶ δαναοῖσι, διὸς μεγάλου διὰ βουλάς.
Ταῦτ' ἄρ' ἀοιδὸς ἄειδε περικλυτός. αὐτὰρ ὀδυσσεὺς
Πορφύρεον μέγα φᾶρος ἑλὼν χερσὶ στιβαρῇσι,
Κακκεφαλῆς εἴρυσσε, κάλυψε δὲ καλὰ πρόσωπα.
Αἴδετο γὰρ φαίηκας, ὑπ' ὀφρύσι δάκρυα λείβων.
Ἤτοι ὅτε λήξειεν ἀείδων θεῖος ἀοιδός,
Δάκρυ' ὀμορξάμενος, κεφαλῆς ἀπὸ φᾶρος ἕλεσκε,
Καὶ δέπας ἀμφικύπελλον ἑλὼν, σπείσασκε θεοῖσιν·
Αὐτὰρ ὅτ' ἂψ ἄρχοιτο, καὶ ὀτρύνειαν ἀείδειν
Φαιήκων οἱ ἄριστοι, (ἐπεὶ τέρποντ' ἐπέεσσιν,)
Ἂψ ὀδυσεὺς κατὰ κρᾶτα καλυψάμενος γοάασκεν.
Ἔνθ' ἄλλοις μὲν πάντας ἐλάνθανε δάκρυα * λείβων,
Ἀλκίνοος δέ μιν οἶος ἐπεφράσατ' ἠδ' ἐνόησεν,
Ἥμενος ἄγχ' αὐτοῦ, βαρὺ δὲ στενάχοντος ἄκουσεν·
Αἶψα δὲ φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα,
Κέκλυτε φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες.

Ἠδ

*ἀνδρῶν Οἴμης.

*Αψ δ' Οδ. ... είβων.

Hoi excoriabant, apparabantq; conuiuium iucundum.
Præco autem prope venit ducens amabilem cantorem. Demodocus cantor.
Quem supra modũ Musa dilexit, dedit. v. bonũq; malumq;.
Oculis quidem priuauit, dedit autem dulcem cantilenam,
Huic sane præco apposuit sedem argenteis-clauis distinctũ.
In medio conuiuantium ad columnam longam nitens.
Ad paxillam autem suspendit citharam sonoram,
Ipsius supra caput, & mõstrabat quo pacto manib. prẽderet
Præco, iuxta.a. apponebat canistrum pulchramq; mensam.
Iuxta.a. poculum vini, vt biberet quoties animus iuberet:
Illi vero ad edulia parata apposita manus mittebant.
Cæterum postquam potus & cibi cupiditatem expulerunt,
Musa certe cantorem excitauit vt caneret gloriam virorum
Cantilena, cuius tunc gloria ad cælum latum peruenerat,
Contentionem Vlyssis & Pelidæ Achillis,
Vt quondam contenderunt deorum in conuiuio celebri
Vehementibus verbis: rex autem virorum Agamemnon
Gaudebat animo, cùm optimates Græcorum contenderent.
Sic enim illi vaticinans prædixerat Augur Apollo,
In Pythia diuina quando ingressus est lapideum limen
Oraculum petiturus, tunc versabatur ærumnarũ principiũ
Troianisq; & Græcis, Iouis magni per voluntatem,
Ista sane cantor cantabat inclytus, cæterùm Vlysses
Purpurea ingenti veste accepta manibus fortibus.
Et in caput traxit, obtexit autem pulchram faciem,
Reuerebatur.n. Phæacas sub superciliis lachrymas stillans. Vlyssi mouetur fletus.
Sed quando desinebat canens diuinus cantor,
Lachrymas abstergendo, a capite tunicam demebat,
Et poculum rotundum accipiens libabat diis.
Cæterùm quando rursus inciperet & concitatus est vt cane-
Phæacũ optimates (quoniam oblectabantur verbis) (ret
Rursus Vlysses capite obuoluto lugebat.
Tum alios quidem omnes latebat lachrymas stillans.
Alcinous vero solus ipsum cognouit atq; animaduertit,
Sedens prope ipsum grauiter autem suspirantem audiuit.
Continuo.a. Phæacibus studiosis-remorum loquebatur:
Audite Phæacum principes atq; consiliarij.

Iam

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Ἤδη μὲν δαιτὸς κεκορήμεθα θυμὸν ἐΐσης,
…ιν ἐστι- Φόρμιγγός θ', ἣ δαιτὶ συνήορος* ἐστι θαλείῃ·
Νῦν δ' ἐξέλθωμεν, καὶ ἀέθλων πειρηθῶμεν
Πάντων· ὥς χ' ὁ ξεῖνος ἐνίσπῃ οἷσι φίλοισιν,
Οἴκαδε νοστήσας, ὅσσον περιγινόμεθ' ἄλλων
Πύξ τε, παλαισμοσύνῃ τε, καὶ ἅλμασιν, ἠδὲ πόδεσσιν.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο.
Κὰδ δ' ἐκ πασσαλόφιν κρέμασε φόρμιγγα λίγειαν·
Δημοδόκου δ' ἕλε χεῖρα, καὶ ἔξαγεν ἐκ μεγάροιο
Κῆρυξ· ἦρχε δὲ τῷ αὐτὴν ὁδὸν ἥνπερ οἱ ἄλλοι
…ῦμα νέ- Φαιήκων οἱ ἄριστοι, ἀέθλια* θαυμανέοντες.
Βὰν δ' ἴμεν εἰς ἀγορήν, ἅμα δ' ἕσπετο πουλὺς ὅμιλος,
Μυρίοι· ἂν δ' ἵσταντο νέοι πολλοί τε καὶ ἐσθλοί.
Ὦρτο μὲν ἀκρόνεώς τε, καὶ ὠκύαλος, καὶ ἐλατρεύς,
Ναυτεύς τε, πρυμνεύς τε, καὶ ἀγχίαλος, καὶ ἐρετμεύς,
Ποντεύς τε, πρωρεύς τε, θόων, ἀναβησίνεώς τε,
Ἀμφίαλός θ' υἱὸς πολυνήου τεκτονίδαο·
Ἂν δὲ καὶ εὐρύαλος βροτολοιγῷ ἶσος ἄρηϊ,
Ναυβολίδης θ' ὃς ἄριστος ἔην εἶδός τε δέμας τε
Πάντων φαιήκων μετ' ἀμύμονα λαοδάμαντα·
ἀμύμονος Ἂν δ' ἔσαν τρεῖς παῖδες* ἀμύμονες ἀλκινόοιο,
Λαοδάμας θ', ἅλιός τε, καὶ ἀντίθεος κλυτόνηος·
Οἱ δή τοι πρῶτον μὲν ἐπειρήσαντο πόδεσσιν·
Τοῖσι δ' ἀπὸ νύσσης τέτατο δρόμος, οἱ δ' ἅμα πάντες
Καρπαλίμως ἐπέτοντο κονίοντες πεδίοιο.
Τῶν δὲ θέειν ὄχ' ἄριστος ἔην κλυτόνηος ἀμύμων·
Ὅσσον τ' ἐν νειῷ οὖρον πέλει ἡμιόνοιϊν,
Τόσσον ὑπεκπροθέων λαοὺς ἵκεθ', οἱ δ' ἐλίποντο.
Οἱ δὲ παλαισμοσύνης ἀλεγεινῆς πειρήσαντο,
Τῇ δ' αὖτ' εὐρύαλος ἀπεκαίνυτο πάντας ἀρίστους·
Ἅλματι δ' ἀμφίαλος πάντων προφερέστερος ἦεν.
Δίσκῳ δ' αὖ πάντων προφερέστατος ἦεν ἐλατρεύς,
Πὺξ δ' αὖ λαοδάμας, ἀγαθὸς πάϊς ἀλκινόοιο.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντες ἐτέρφθησαν φρέν' ἀέθλοις,
Τοῖς ἄρα λαοδάμας μετέφη πάϊς ἀλκινόοιο,
Δεῦτε φίλοι, τὸν ξεῖνον ἐρώμεθα εἴ τιν' ἄεθλον
Οἶδέ τε καὶ δεδάηκε. φυήν γε μὲν οὐ κακός ἐστι,

Μηρούς

Iam quidem conuiuio expleuimus animum æquali. Alcinous hortatur Phæaces ad certamen.
Citharaq; quæ conuiuio congruens est lauto.
Nunc autem exeamus, & certamina experiamur
Omnia vt hic hospes narret suis amicis
Patriam reuersus quantum superemus alios,
Pugnisq; luctaq; & saltu atq; cursu.
Sic certè loquutus præibat, illi verò vnà sequebantur:
E palo autem suspendit citharam stridulam,
Demodocum verò prehendit manu, & eduxit ædibus
Præco, præibat verò ei eandem viam quam & alij
Phæacum optimates certamina cum admiratione visuri.
Iuerunt.a.ad forum, simulq; sequebatur ingens turba
Infiniti, surrexerunt autem iuuenes multiq; & fortes,
Surrexit quidem Acroneus & Ocyolus, & Elatreus.
Nauteusq; Primeusq; & Anchiolus, & Erethmeus,
Ponteusq; Proteusq; Thoon, Anabesineusq;,
Amphialusq; filius Polinij Tectonidæ.
Surrexit etiam Euryalus homicidæ similis Marti,
Naubolidesq; qui optimus erat specieq; corporeq;
Omnium Phæacum, post inculpatum Laodomantem.
Surrexerunt tres filij inculpati Alcinoi.
Laodamasq; & Halius & diuinus Clytoneus,
Hi certè primùm periculum fecerunt pedibus.
Illis a carceribus extensus est cursus, hi simul omnes Certamẽ cursus, & cætera.
Celeriter volitabant puluerem excitantes in campo.
Horum currendo longè optimus erat Clytoneus inculpatus,
Quantum nouale terminum solet esse mularum,
Tantum prætercurrens ad populum venit, alij. v. relinque-(bantur.
Alij verò molestè lucta periculum fecerunt.
In hac rursus Euryalus vicit omnes optimates,
Saltu verò Amphialus omnium optimus erat.
Disco autem omnium fortissimus erat Elatreus.
Pugna rursus Laodamas eximius filius Alcinoi.
Cæterùm post quã omnes oblectarunt animũ certaminibus,
His certè Laodamas interloquutus filius Alcinoi.
Agite amici hunc hospitem rogemus si quod certamen
Et scit & didicit, indole sanè non ignauus est,

Vel

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Μηρούς τε κνήμας τε, καὶ ἄμφω χεῖρας ὕπερθεν,
Αὐχένα τε στιβαρὸν, μέγα τε σθένος· οὐδέ τι ἥβης
Δεύεται, ἀλλὰ κακοῖσι συνέρρηκται πολέεσσιν.
Οὐ γὰρ ἔγωγέ τι φημὶ κακώτερον ἄλλο θαλάσσης
Ἄνδρά τε συγχεῦαι, εἰ καὶ μάλα καρτερὸς εἴη.
Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
Λαοδάμα, μάλα τοῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπες·
Αὐτὸς νῦν προκάλεσσαι ἰὼν, καὶ πέφραδε μύθῳ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσ' ἀγαθὸς πάις Ἀλκινόοιο,
Στῆ ῥ' ἐς μέσσον ἰὼν, καὶ Ὀδυσσῆα προσέειπεν.
Δεῦρ' ἄγε καὶ σὺ ξεῖνε πάτερ πείρησαι ἀέθλων,
Εἴ πού τινα δεδάηκας· ἔοικε δέ σ' ἴδμεν ἀέθλους.
Οὐ μὲν γὰρ μεῖζον κλέος ἀνέρος ὄφρα κεν ἧσιν,
Ἢ ὅ τι ποσσίν τε ῥέξῃ καὶ χερσὶν ἑῇσιν.
Ἀλλ' ἄγε πείρησαι, σκέδασον δ' ἀπὸ κήδεα θυμοῦ.
Σοὶ δ' ὁδὸς οὐκ ἔτι δηρὸν ἀπέσσεται, ἀλλά τοι ἤδη
Νηῦς τε κατείρυσται, καὶ ἐπαρτέες εἰσὶν ἑταῖροι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Λαοδάμα, τί με ταῦτα κελεύετε κερτομέοντες;
Κήδεά μοι καὶ μᾶλλον ἐνὶ φρεσὶν ἤπερ ἄεθλοι,
Ὃς πρὶν μὲν μάλα πόλλ' ἔπαθον, καὶ πόλλ' ἐμόγησα·
Νῦν δὲ μεθ' ὑμετέρῃ ἀγορῇ νόστοιο χατίζων
Ἧμαι, λισσόμενος βασιλῆά τε πάντα τε δῆμον.
Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο, νείκεσέ τ' ἄντην·
Οὐ γάρ σ' οὐδὲ ξεῖνε δαήμονι φωτὶ ἐΐσκω
Ἄθλων, οἷά τε πολλὰ μετ' ἀνθρώποισι πέλονται·
Ἀλλὰ τῷ ὅς θ' ἅμα νηὶ πολυκλήϊδι θαμίζων,
Ἀρχὸς ναυτάων, οἵ τε πρηκτῆρες ἔασιν,
Φόρτου τε μνήμων, καὶ * ἐπίσκοπος ἦσιν ὁδαίων,
Κερδέων θ' ἁρπαλέων· οὐδ' ἀθλητῆρι ἔοικας.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ξεῖν', οὐ καλὸν ἔειπες· ἀτασθάλῳ ἀνδρὶ ἔοικας.
Οὕτως οὐ πάντεσσι * θεὸς χαρίεντα δίδωσιν
Ἀνδράσιν, οὔτε φυὴν, οὔτ' ἄρ φρένας, οὔτ' ἀγορητύν.
Ἄλλος μὲν γάρ τ' εἶδος ἀκιδνότερος πέλει ἀνήρ,*
Ἀλλὰ θεὸς μορφὴν ἔπεσι στέφει· οἱ δέ τ' ἐς αὐτὸν
Τερπόμενοι λεύσσουσιν· ὁ δ' ἀσφαλέως ἀγορεύει

Ἀλλά τῷ ὅς μετὰ ἐπίστροφος

θεοὶ χαρ. δῶσιν

Αἰδοῖ

Vel fæmoribus Vel cruribus & Vtraq; manu desuper,
Ceruiceq; firma ingens robur, neq; Vllo modo iuuentute
Eget, sed malis debilitatus est ærumnis.
Non enim ego existimo peius aliud mari
Ad hominem debilitandum, etiam si Valde fortis sit.
Hunc rursus Euryalus nuncius excipiens dixitq;
Laodama sanè hunc sermonem decenter dixisti.
Tuipse nunc prouoca Vadens & conueni sermone.
Cæterùm postquam hoc audiuit eximius filius Alcinoi,
Stetit in medium profectus & Vlyssem alloquutus est:
Huc agè & tu hospes pater, periculum fac certaminum,
Si aliquod fortaßis didicisti: conuenit.n. te scire certamina.
Neq; enim maior gloria hominis quo-ad fuerit,
Quam cùm pedibus strenuus est & manibus suis.
Sed agè tenta, pelle autem mæstitiam ab animo.
Tibi Verò profectio non diutius aberit, sed tibi iam
Et nauis deducta est, & præparati sunt socij.
Hunc excipiens alloquutus est prudens Vlysses:
Laodama, quid me ista iubetis illudentes?
Dolores mihi etiam magis in præcordijs quàm certamina,
Qui antea Valde multa passius sum, & multa pertulerim.
Nunc Verò in Vestro consessu reditu indigens
Sedeo, precans regemq; omnemq; populum.
Huic rursus Euryalus respondit obiurgauitq; palàm,
Minimè te hospes gnaro Viro aßimilo
Certaminum, qualia multa inter homines sunt:
Sed huic, qui simul naui transtrata frequentans
Princeps est nautarum, qui negotiatores sunt,
Vecturaq; memor & speculator est Viaticorum,
Lucriq; rapicis, non athletæ similis.
Hunc toruè intuitus alloquutus est prudens Vlysses:
Hospes, non honestè dixisti: proteruo Viro similis es.
Ex æquo non omnibus dij munera dederunt
Viris, neq; indolem, neq; prudentiam, neq; eloquentiam,
Alius quidem forma inferior est Vir.
Verùm deus formam Verbis ornat, alij Verò in ipsum
Oblectati aspiciunt, his Verò securè loquitur

Laodamas prouocat Vlyssē ad certamen.

Euryalus Vlyssi indignatus

Vlysses importuno Euryalo succenset.

Modestia

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Αἰδοῖ μειλιχίῃ, μετὰ δὲ πρέπει ἀγρομένοισιν·
Ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστυ, θεὸν ὣς εἰσορόωσιν.
Ἄλλος δ' αὖ εἶδος μὲν ἀλίγκιος ἀθανάτοισιν·
Ἀλλ' οὔ οἱ χάρις * ἀμφιπεριστέφεται ἐπέεσσιν. ἀμφιπεριφέρεται
Ὣς καὶ σοὶ εἶδος μὲν ἀριπρεπὲς, οὐδέ κεν ἄλλως
Οὐδὲ θεὸς τεύξειε· νόον δ' ἀποφώλιός ἐσσι.
Ὤρινάς μοι θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν,
Εἰπὼν οὐ κατὰ κόσμον· ἐγὼ δ' οὐ νῆϊς ἀέθλων,
Ὡς σύ γε μυθεῖαι, ἀλλ' ἐν πρώτοισιν ὀΐω
Ἔμμεναι, ὄφρ' ἥβῃ τε πεποίθεα χερσί τ' ἐμῇσι.
Νῦν δ' ἔχομαι κακότητι καὶ ἄλγεσι. πολλὰ γὰρ ἔτλην,
Ἀνδρῶν τε πολέμοις, ἀλεγεινά τε κύματα πείρων.
Ἀλλὰ καὶ ὣς κακὰ πολλὰ παθὼν, πειρήσομ' ἀέθλων.
Θυμοδακὴς γὰρ μῦθος· ἐπώτρυνας δέ με εἰπών.
Ἦ ῥα, καὶ αὐτῷ φάρει ἀναΐξας λάβε δίσκον
Μείζονα καὶ πάχετον, στιβαρώτερον οὐκ ὀλίγον περ
Ἢ οἵῳ Φαίηκες ἐδίσκεον ἀλλήλοισι.
Τόν ῥα περιστρέψας ἧκε στιβαρῆς ἀπὸ χειρός·
Βόμβησεν δὲ λίθος· κατὰ δ' ἔπτηξαν ποτὶ γαίῃ
Φαίηκες δολιχήρετμοι, ναυσίκλυτοι ἄνδρες,
Λᾶος ὑπαὶ ῥιπῆς. ὁ δ' ὑπέρπτατο σήματα πάντων,
Ῥίμφα θέων ἀπὸ χειρός. ἔθηκε δὲ τέρματ' Ἀθήνη
Ἀνδρὶ δέμας εἰκυῖα· ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
Καί κ' ἀλαός τοι ξεῖνε διακρίνειε τὸ σῆμα
Ἀμφαφόων· ἐπεὶ οὔτι μεμιγμένον ἐστὶν ὁμίλῳ,
Ἀλλὰ πολὺ πρῶτον. σὺ δὲ θάρσει τόνδε γ' ἄεθλον·
Οὔτις Φαιήκων τόνγ' ἵξεται, οὐδ' ὑπερήσει.
Ὣς φάτο. γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Χαίρων οὕνεχ' ἑταῖρον ἐνηέα λεῦσσ' ἐν ἀγῶνι.
Καὶ τότε κουφότερον μετεφώνεε Φαιήκεσσι,
ἐφίκεσθε Τοῦτον νῦν * ἀφίκεσθε νέοι· τάχα δ' ὕστερον ἄλλον
Ἥσειν ἢ τοσσοῦτον ὀΐομαι, ἢ ἔτι μᾶσσον.
Τῶν δ' ἄλλων ὅτινα κραδίη θυμός τε κελεύει,
Δεῦρ' ἄγε πειρηθήτω, ἐπεί μ' ἐχολώσατε λίην.
Ἢ πὺξ, ἠὲ πάλῃ, ἢ καὶ ποσὶν, οὔτι μεγαίρω,
Πάντων Φαιήκων, πλήν γ' αὐτοῦ Λαοδάμαντος·
Ξεῖνος γάρ μοι ὅδ' ἐστί. τίς ἂν φιλέοντι μάχοιτο;

Αφρων

Modestia dulci, eminet autem congregatis:
Incedentem autem per Vrbem Veluti deum suspiciunt.
Alius autem rursus forma quidem similis dijs,
Sed non ei gratia data est sermonibus.
Sic & tibi species quidem decora, neq; aliter
Neq; deus fingeret, mente quidem imperitus es.
Lacessisti mihi animum in praecordijs charis,
Loquutus non Vt decet, ego Verò non ignarus certaminum,
Vt tu loqueris, Verùm inter primores puto
Esse, donec iuuenta fretus eram *& manibus meis:*
Nunc. a. occupor aerumnis & doloribus: multa enim passus
Virorumq; bella saeuosq; fluctus penetrans. (sum,
Sed etiam sic Valde multa passus experiar certamina:
Mordax est enim sermo tuus, irritasti. a. me sic locutus.
Dixit sane, & cum ipsa Veste impetum faciens prendit Vlysses disco oẽs superat.
Maiorem & crassiorem, firmioremq; paululum (lapidem
Quam quali Phaeaces ludere solebant inuicem,
Hunc circumrotatum misit Valida à manu.
Insonuit autem lapis, procubuêre autem ad terram
Phaeaces longis remis-Vtentes, nauigandi-periti Viri
Lapidis ab impetu: hic subteruolauit signa omnium
Leuiter currens à manu: fixit Verò signum Pallas
Viro corpore assimilata, Verbumq; dixit & locuta est:
Etiam caecus tibi hospes posset discernere signum
Palpitando, quandoquidem neutiq̃ mixtũ est multitudinî.
Sed longe primum: tu autem confide Vtiq; certamine.
Nullus Phaeacum ad hoc perueniet neq; transmittet,
Sic ait: gauisus autem est prudens diuus Vlysses,
Gaudens eò quòd socium benignum Vidisset in certamine,
Et tum lenius Phaeacas alloquutus est.
Hunc nunc assequimini iuuenes, breui denuò alium
Me missurum esse talem puto, aut adhuc longiorem
Ex alijs quemcunq; cor animusq; inuitat.
Huc age periculum faciat, quoniam me irritastis Valde
Aut cestu aut lucta aut etiam cursu nulli inuideo
Omnium Phaeacum praeter ipsum Laodamantem,
Hospes enim mihi ille est, quis cum amico pugnaret?

O

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Ἄφρων δὴ κεῖνός γε καὶ οὐτιδανὸς πέλει ἀνήρ
Ὅστις ξεινοδόκῳ ἔριδα προφέρηται ἀέθλων
Δήμῳ ἐν ἀλλοδαπῷ· ἕο τ' αὐτοῦ πάντα κολούει·
Τῶν δ' ἄλλων οὔπέρ τιν' ἀναίνομαι, οὐδ' ἀθερίζω,
Ἀλλ' ἐθέλω ἴδμεν καὶ πειρηθήμεναι ἄντην.
Πάντα γὰρ οὐ κακός εἰμι μετ' ἀνδράσιν ὅσσοι ἄεθλοι.
Εὖ μὲν τόξον οἶδα ἐΰξοον ἀμφαφάασθαι·
Πρῶτός κ' ἄνδρα βάλοιμι ὀϊστεύσας ἐν ὁμίλῳ
Ἀνδρῶν δυσμενέων· εἰ καὶ μάλα πολλοὶ ἑταῖροι
Ἄγχι παρασταῖεν, καὶ τοξαζοίατο φωτῶν.
Οἶος δή με Φιλοκτήτης ἀπεκαίνυτο τόξῳ
Δήμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅτε τοξαζοίμεθ' Ἀχαιοί·
Τῶν δ' ἄλλων ἐμέ φημι πολὺ προφερέστερον εἶναι
Ὅσσοι νῦν βροτοί εἰσιν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες.
Ἀνδράσι δὲ προτέροισιν ἐριζέμεν οὐκ ἐθελήσω,
Οὔθ' Ἡρακλῆϊ, οὔτ' Εὐρύτῳ Οἰχαλιῆϊ,
Οἵ ῥα καὶ ἀθανάτοισιν ἐρίζεσκον περὶ τόξων.
Τῷ ῥα καὶ αἶψ' ἔθανεν μέγας Εὔρυτος, οὐδ' ἐπὶ γῆρας
Ἵκετ' ἐνὶ μεγάροισι. χολωσάμενος γὰρ Ἀπόλλων
Ἔκτανεν, οὕνεκά μιν προκαλίζετο τοξάζεσθαι.
Δουρὶ δ' ἀκοντίζω ὅσον οὐκ ἄλλος τις ὀϊστῷ.
Οἴοισιν δείδοικα ποσὶν μή τίς με παρέλθῃ
Φαιήκων. λίην γὰρ ἀεικελίως ἐδαμάσθην
Κύμασιν ἐν πολλοῖς· ἐπεὶ οὐ κομιδὴ κατὰ νῆα
Ἦεν ἐπηετανός· τῷ μοι φίλα γυῖα λέλυνται.
Ὣς ἔφαθ'. οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
Ἀλκίνοος δέ μιν οἶος ἀμειβόμενος προσέειπε,
Ξεῖν', ἐπεὶ οὐκ ἀχάριστα μεθ' ἡμῖν ταῦτ' ἀγορεύεις,
Ἀλλ' ἐθέλεις ἀρετὴν σὴν φαινέμεν ἥ τοι ὀπηδεῖ,
Χωόμενος ὅτι σ' οὗτος ἀνὴρ ἐν ἀγῶνι παραστὰς
Νείκεσεν, ὡς ἂν σὴν ἀρετὴν βροτὸς οὔτις ὄνοιτο,
Ὅστις ἐπίσταιτο ᾗσι φρεσὶν ἄρτια βάζειν·
Ἀλλ' ἄγε, νῦν ἐμέθεν ξυνίει ἔπος, ὄφρα καὶ ἄλλῳ
Εἴπῃς ἡρώων ὅτε κεν σοῖς ἐν μεγάροισι
Δαινύῃ παρὰ σῇ τ' ἀλόχῳ καὶ σοῖσι τέκεσσιν,
Ἡμετέρης ἀρετῆς μεμνημένος, οἷα καὶ ἡμῖν
Ζεὺς ἐπὶ ἔργα τίθησι διαμπερὲς ἐξέτι πατρῶν.

Οὐ

Insipiens ille & nullius precij est vir,
Quicunq; cum hospite contentionem obtulerit certaminum
Populo in alienigeno, suijpsius omnia perturbat.
Aliorum vtiq; nullum reijcio neq; despicio,
Sed volo scire & periculum facere palam,
In omnib.n.non ignauus sum inter homines quotquot certamina sunt Vlyssis peritia
Benè.n. arcum noui bene-politum tractare:
Primus virum contingerem sagittans in turba
Virorum hostilium, etiam si valde multi socij
Iuxta astant, & arcum tendant in virum.
Solus autem me Philoctetes vincebat arcu
Populo in Troianorum, quoties sagittabamus Græci.
Aliorum me puto longè eximium esse
Quales nunc mortales sunt in terra pane vescentes.
Cum viris autem priscis contendere haud volo,
Neq; cum Hercule, neq; cum Euryto Oechaliensi.
Qui etiam cum dijs contendebant de arte sagittandi,
Iamq; etiam statim mortuus est ingens Eurytus neq; ad senectutem
Peruenit in ædib. iratus enim Appollo
Occidit, eo quod ipsum prouocauerat ad certamen arcuum.
Hasta.a. iaculor quantum nullus alius quisquam sagitta:
Solis timeo pedibus ne aliquis me superet
Phæacum, nimium enim malè domitus sum
Fluctibus in multis, quoniam minimè vectura ad nauem
Eram sufficiens, ideoq; mihi chara genua soluta sunt.
Sic ait, illi vero omnes quieti fuerunt silentio.
Alcinous autem ipsum solus respondens alloquutus est: Alcinous Vlyss loquitur.
Hospes quandoquidem non ingrata inter nos hæc concionaris,
Sed vis virtutem tuã ostendere quæ te sequitur,
Iratus, quod te ille vir in certamine astans
Obiurgauit, cùm tuam virtutẽ mortalis nullus vituperet
Quicunq; scit suo iudicio commoda dicere,
Sed age nunc meum intellige sermonem, vt etiam alij
Dicas Heroum, quando tuis in ædibus
Epulaberis apud tuam vxorem & tuos liberos,
Nostræ virtutis memor, qualia etiam nobis
Iupiter opera imposuerit perpetuo iam-inde à maioribus.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І.МЕЧНИКОВА

Οὐ γὰρ πυγμάχοι εἰμὲν ἀμύμονες, οὐδὲ παλαισταί,
Ἀλλὰ ποσὶ κραιπνῶς θέομεν, καὶ νηυσὶν ἄριστοι.
Αἰεὶ δ' ἡμῖν δαίς τε φίλη κίθαρίς τε, χοροί τε,
Εἵματά τ' ἐξημοιβὰ, λοετρά τε θερμὰ, καὶ εὐναί.
Ἀλλ' ἄγε φαιήκων βητάρμονες ὅσσοι ἄριστοι,
Παίσατε· ὥς χ' ὁ ξεῖνος ἐνίσπῃ οἷσι φίλοισιν,
Οἴκαδε νοστήσας, ὅσσον περιγινόμεθ' ἄλλων
Ναυτιλίῃ καὶ ποσσὶ καὶ ὀρχηστυῖ καὶ ἀοιδῇ.
Δημοδόκῳ δέ τις αἶψα κιὼν φόρμιγγα λίγειαν
Οἰσέτω, ἥ που κεῖται ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν.
Ὣς ἔφατ' ἀλκίνοος θεοείκελος. ὦρτο δὲ κῆρυξ
λαφυρὴν Οἴσων φόρμιγγα * λιγυρὴν δόμου ἐκ βασιλῆος.
Αἰσυμνῆται δὲ κριτοὶ ἐννέα πάντες ἀνέσταν
Δήμιοι, οἳ κατ' ἀγῶνας ἐϋπρήσσεσκον ἕκαστα·
Λείηναν δὲ χορὸν, καλὸν δ' εὔρυναν ἀγῶνα.
Κῆρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων φόρμιγγα λίγειαν
Δημοδόκῳ· ὁ δ' ἔπειτα κί' ἐς μέσον. ἀμφὶ δὲ κοῦροι
Πρωθῆβαι ἵσταντο, δαήμονες ὀρχηθμοῖο·
Πέπληγον δὲ χορὸν θεῖον ποσίν. αὐτὰρ ὀδυσσεὺς
Μαρμαρυγὰς θηεῖτο ποδῶν, θαύμαζε δὲ θυμῷ.
Αὐτὰρ ὁ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν
Ἀμφ' ἄρεος φιλότητος ἐϋστεφάνου τ' ἀφροδίτης,
Ὡς τὰ πρῶτα μίγησαν ἐν ἡφαίστοιο δόμοισι
Λάθρῃ· πολλὰ δ' ἔδωκε, λέχος δ' ᾔσχυνε καὶ εὐνὴν
Ἡφαίστοιο ἄνακτος. ἄφαρ δέ οἱ ἄγγελος ἦλθεν
Ἥλιος, ὅς σφ' ἐνόησε μιγαζομένους φιλότητι.
Ἥφαιστος δ' ὡς οὖν θυμαλγέα μῦθον ἄκουσε,
Βῆ ῥ' ἴμεν ἐς χαλκεῶνα, κακὰ φρεσὶ βυσσοδομεύων.
Ἐν δ' ἔθετ' ἀκμοθέτῳ μέγαν ἄκμονα, κόπτε δὲ δεσμοὺς
Ἀῤῥήκτους, ἀλύτους, ὄφρ' ἔμπεδον αὖθι μένοιεν.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῦξε δόλον κεχολωμένος ἄρει,
Βῆ ῥ' ἴμεν ἐς θάλαμον ὅθι οἱ φίλα δέμνι' ἔκειτο·
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἑρμῖσιν χέε δέσματα κύκλῳ ἁπάντῃ·
Πολλὰ δὲ καὶ καθύπερθε μελαθρόφιν ἐξεκέχυντο
Ἠΰτ' ἀράχνια λεπτὰ, τά κ' οὐ κέ τις οὐδὲ ἴδοιτο
Οὐδὲ θεῶν μακάρων· πέρι γὰρ δολόεντα τέτυκτο.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα δόλον περὶ δέμνια χεῦεν,

Εἴσατ'

Non.n.pugiles sumus inculpati neq; luctatores. (mus.
Sed pedibus celeriter possumus currere, et nauib. optimi su-
Semper.a.nobis conuiuiumq; gratum, citharaq; chorumq;
Vestesq; mutatoria lauacraq; calida, & cubilia.
Sed age Phaeacum saltatores quotquot optimi
Ludite, Vt ille hospes dicere queat suis amicis
Domum reuersus quantum superemus alios
Arte nauigandi, & pedibus, & saltatione, & cantu.
Demodoco. V. aliquis statim profectus citharam sonoram
Afferat, quae si alicubi iacet in nostris aedibus.
Sic ait Alcinous speciosus: surrexit autem praeco,
Laturus citharam suauem domo ex regis.
Sortè-electi autem praesides ludorũ nouem omnes surrexe-
Publici, qui in certamine administrabant singula (runt
Planum faciebant chorum pulchrè latum fecerunt ludum,
Praeco autem propè aduenit ferens citharam sonoram
Demodoco ille.a.deinde ibat in medium: circũ.a.iuuenes
Iam pubescentes stabant docti saltatione,
Quatiebant autem diuinum chorum pedib. caterũ Vlysses
Micationes admirabatur pedum, obstupescebat.a.animo.
Caeterùm ipse citharoedus coepit pulchrè canere Demodocus canit fabulã de Veneris & Martis amplexu.
De Martis amore, pulchraeq; coronatae Veneris.
Vt primùm commixti fuerint in Vulcani domo
Clam: plurima autem dedit, lectum deturpauit & cubile
Vulcani regis: statim autem illi nuncius Venit
Sol, qui ipsos cognouit commixtos amore.
Vulcanus autem Vbi acerbum sermonem audiuit,
Festinabat ire ad officinam, mala animo profundè-cogitãs,
Imposuit incudis-repositorio magnã incudẽ, cudit.a.Vincu-
Infrãgibilia, insolubilia, Vt firmiter illic manerent. (la
Caeterùm postquam struxit dolum iratus Marti,
Festinabat ire in thalamum, Vbi chara cubilia stabant.
Circumfudit lecti e fulcris Vincula circulo Vndiq;.
Diligenter autem supernè è trabe effusa erant,
Perinde atq; tela araneae subtilis, quam nemo Videre queat
Neq; ex dijs beatis: sic enim dolosam fecerat.
Caeterùm postquam omnem dolum circa lectulum fecit.

Εἴσατ' ἴμεν ἐς λῆμνον ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
Ἥ οἱ γαιάων πολὺ φιλτάτη ἐστὶν ἁπασέων.
Οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχε χρυσήνιος ἄρης,
Ὡς ἴδεν ἥφαιστον κλυτοτέχνην νόσφι κιόντα·
Βῆ δ' * ἴμεναι πρὸς δῶμα περικλυτοῦ ἡφαίστοιο,
Ἰχανόων φιλότητος ἐϋστεφάνου κυθερείης.
Ἡ δὲ νέον παρὰ πατρὸς ἐρισθενέος κρονίωνος
Ἐρχομένη κατ' ἄρ' ἕζετ'· ὁ δ' εἴσω δώματος ᾔει,
Ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε.
Δεῦρο φίλη, λέκτρονδε τραπείομεν εὐνηθέντε.
Οὐ γὰρ ἔθ' ἥφαιστος μεταδήμιος, ἀλλά που ἤδη
Οἴχεται ἐς λῆμνον μετὰ σίντιας ἀγριοφώνους.
Ὣς φάτο. τῇ δ' ἀσπαστὸν ἐείσατο κοιμηθῆναι.
Τὼ δ' ἐς δέμνια βάντε κατέδραθον· ἀμφὶ δὲ δεσμοὶ
Τεχνήεντες ἔχυντο πολύφρονος ἡφαίστοιο.
Οὐδέ τι κινῆσαι μελέων ἦν, οὐδ' ἀναεῖραι.
Καὶ τότε δὴ γίνωσκον ὅτ' οὐκ ἔτι φυκτὰ πέλονται.
Ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις,
Αὖτις ὑποστρέψας πρὶν λήμνου γαῖαν ἱκέσθαι.
Ἠέλιος γάρ οἱ σκοπιὴν ἔχεν, εἶπέ τε μῦθον.
Βῆ δ' ἴμεναι πρὸς δῶμα, φίλον τετιημένος ἦτορ·
Ἔστη δ' ἐν προθύροισι· χόλος δέ μιν ἄγριος ᾕρει,
Σμερδαλέον δ' ἐβόησε, γέγωνέ τε πᾶσι θεοῖσι.
Ζεῦ πάτερ, ἠδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
Δεῦθ' ἵνα ἔργα γελαστὰ καὶ οὐκ ἐπιεικτὰ ἴδησθε.
Ὡς ἐμὲ χωλὸν ἐόντα διὸς θυγάτηρ ἀφροδίτη
Αἰὲν ἀτιμάζει, φιλέει δ' ἀΐδηλον ἄρηα·
Οὕνεχ' ὁ μὲν καλός τε καὶ ἀρτίπος, αὐτὰρ ἔγωγε
Ἠπεδανὸς γενόμην. ἀτὰρ οὔ τι μοι αἴτιος ἄλλος,
Ἀλλὰ τοκῆε δύω· τὼ μὴ γείνασθαι ὄφελλον.
Ἀλλ' ὄψεσθ' ἵνα τώ γε καθεύδετον ἐν φιλότητι,
Εἰς ἐμὰ δέμνια βάντες. ἐγὼ δ' ὁρόων ἀκάχημαι.
Οὐ μέν σφεας ἔτ' ἔολπα μίνυνθά γε κειέμεν οὕτω,
Καὶ μάλα περ φιλέοντε. τάχ' οὐκ ἐθελήσετον ἄμφω
Εὕδειν· ἀλλὰ σφῶε δόλος καὶ δεσμὸς ἐρύξει,
Εἰσόκε μοι μάλα πάντα πατὴρ ἀποδώσει ἔεδνα
Ὅσσα οἱ ἐγγυάλιξα κυνώπιδος εἵνεκα κούρης.

Οὕνεκά

Simulabat se iterum in Lemnũ pulchrè fabricatũ oppidũ,
Quod illi terrarum multò charißimum est omnium.
Neq; cæca speculationem tenuit aurato freno vtens Mars,
Vt vidit Vulcanum inclytum arte seorsum euntem,
Festinabat ire ad domum inclyti Vulcani,
Cupidus amoris pulchrè coronatæ Veneris.
Illa verò iam recens à patre præpotente Ioue
Veniens desedit, ille verò intra domum erat,
Illiq; manum inseruit, verbumq; dixit atq; compellauit:
Age chara ad lectulum diuertamus dormituri.
Non enim amplius Vulcanus domi est, sed alicubi
Proficiscitur in Lemnum ad Sintias barbaros.
Sic ait, huic gratum videbatur dormitare.
Illi in lectulum vt conscenderunt dormierunt, vincula a.
Fabrefacta circumfundebantur prudentis Vulcani.
Neq; vllo pacto mouere membra poterant neq; assurgere.
Et tum certè agnouerunt non amplius effugia patere.
E propinquo autem venit inclytus Vulcanus,
Retrò reuersus antequam ad Lemni terram venisset,
Sol enim illi custodiam habuit, dixitq; orationem,
Festinabat ire ad domum charo afflictus pectore.
Stabat a in vestibulo. ira autem ipsum vehemens cepit,
Horrendùm autem clamauit, audireq; fecit omnes deos:
Iupiter pater, atq; dij beati alij semper viuentes,
Venite vt opera ridicula & non tolerabilia videatis
Vt me claudus qui sim Iouis filia Venus
Semper dehonestat, amat autem perniciosum Martem,
Eo quod ille quidem pulcher & sanus pedibus, sed ego
Imbellis factus, cæterùm neutiquam mihi causa alia est,
Quàm parentes duo, qui non genuisse debebant.
Sed videte vt illi dormiunt in amore,
Vno conscenso lecto, ego autem aspiciens tristor.
Non quidem illas amplius spero paululum latere velle sic,
Quantumuis multùm se amant, non statim volent simul
Dormire, sed ipsos dolus & vinculum detinebit
Donec mihi omnem pater retribuat dotem,
Quantam illi præbui impudentem ob puellam

O iiij

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Οὕνεκά οἱ καλὴ θυγάτηρ, ἀτὰρ οὐκ ἐχέθυμος.
Ὡς ἔφαθ'. οἱ δ' ἀγέροντο θεοὶ ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ.
Ἦλθε ποσειδάων γαιήοχος, ἦλθ' ἐριούνης
Ἑρμείας, ἦλθεν δὲ ἄναξ ἑκάεργος ἀπόλλων.
Θηλύτεραι δὲ θεαὶ μένον αἰδοῖ οἴκοι ἑκάστη.
Ἔσταν δ' ἐν προθύροισι θεοὶ δωτῆρες ἑάων·
Ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσι,
Τέχνας εἰσορόωσι πολύφρονος ἡφαίστοιο.
Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον,
Οὐκ ἀρετᾷ κακὰ ἔργα· κιχάνει τοι βραδὺς ὠκύν·
Ὡς καὶ νῦν ἥφαιστος ἐὼν βραδὺς εἷλεν ἄρηα,
Ὠκύτατόν περ ἐόντα θεῶν οἳ ὄλυμπον ἔχουσι,
Χωλὸς ἐών, τέχνῃσι. τὸ καὶ μοιχάγρι' ὀφέλλει.
Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Ἑρμῆν δὲ προσέειπεν ἄναξ διὸς υἱὸς ἀπόλλων,
Ἑρμεία διὸς υἱέ, διάκτορε, δῶτορ ἑάων,
Ἦ ῥά κεν ἐν * δεσμοῖσι θέλοις κρατεροῖσι πιεσθεὶς
Εὕδειν ἐν λέκτροισι παρὰ χρυσῇ ἀφροδίτῃ;
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα διάκτορος ἀργειφόντης,
Αἲ γὰρ τοῦτο γένοιτο ἄναξ ἑκατηβόλ' ἄπολλον.
Δεσμοὶ μὲν τρὶς τόσσοι ἀπείρονες ἀμφὶς ἔχοιεν,
Ὑμεῖς δ' εἰσορόωτε θεοί, πᾶσαί τε θέαιναι,
Αὐτὰρ ἐγὼν εὕδοιμι παρὰ χρυσῇ ἀφροδίτῃ.
Ὡς ἔφατ'. ἐν δὲ γέλως ὦρτ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
Οὐδὲ ποσειδάωνα γέλως ἔχε, λίσσετο δ' αἰεὶ.
Ἥφαιστον κλυτοεργὸν ὅπως λύσειεν ἄρηα·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Λῦσον, ἐγὼ δέ τοι αὐτὸν ὑπίσχομαι (ὡς σὺ κελεύεις)
Τίσειν αἴσιμα πάντα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις,
Μή με ποσείδαον γαιήοχε ταῦτα κέλευε·
Δειλαί τοι δειλῶν γε καὶ ἐγγύαι ἐγγυάασθαι.
Πῶς ἂν ἐγώ σε δέοιμι μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
Εἴ κεν ἄρης οἴχοιτο χρέος καὶ δεσμὸν ἀλύξας;
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Ἥφαιστ', εἴ περ γάρ κεν ἄρης χρεῖος ὑπαλύξας
Οἴχηται φεύγων, αὐτός τοι ἐγὼ τάδε τίσω.

Τὸν

Quòd illi pulchra filia, cæterùm neutiquam pudica.
Sic ait, ipsi congregati sunt alij æream in domum:
Venit Neptunus terra-quassator, venit & valde vtilis
Mercurius, venit autem rex iaculator Apollo,
Fœminæ autem deæ manebant pudore domi singulæ,
Stabant autem in vestibulo dij datores bonorum.
Immensus autem risus excitatus est ijs beatis,
Artes inspicientibus prudentis Vulcani.
Tum verò quispiam dicebat videns in proximum alium,
Nõ recte-succedunt mala opera, assequtur tardus celerem:
Vt nunc Vulcanus cùm sit tardus cepit Martem,
Qui est velocissimus deorum, qui Olympum tenent,
Claudis inquam technis: propter quod & pœnam auget.
Sic illi quidem talia inuicem dicebant.
Mercurium autem alloquutus est rex Iouis filius Apollo,
Mercuri Iouis fili internuncie, dator bonorum,
Nunc certe in vinculis velles fortibus compressus
Dormire in lectulo, iuxta auream Venerem?
Huic respondit continuò internuncius Mercurius,
Vtinam hoc fieret ô rex iaculator Apollo.
Vincula quidem ter tantum infinita circumfusa essent,
Vos autem videritis dij omnesq; deæ,
Nihilominus vellem dormire apud auream Venerem.
Sic ait, risus excitatus est ab immortalibus dijs,
Neq; Neptunum risus tenebat, precabatur autem semper
Vulcanum inclytum artificem vt solueret Martem.
Et ipsum alloquutus verba alata dicebat.
Solue, ego autem idipsum promitto (vt tu iubes)
Soluturum esse decentia omnia inter immortales deos.
Hunc rursus alloquutus est inclytus artifex Vulcanus.
Ne me Neptune terra-quassator hæc iubeas:
Miseræ pro miseris etiam sponsiones ad spondendum,
Quo pacto ego te vincire possum inter immortales deos,
Siquidem Mars abierit debito & vinculis euitatis?
Hunc rursus alloquutus est Neptunus terra-quassator.
Vulcane etiamsi Mars debitum renuens
Abierit fugiens, ipse tibi ego hæc persoluam.

O

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις.
Οὐκ ἔστ' οὐδὲ ἔοικε τεὸν ἔπος ἀρνήσασθαι.
Ὡς εἰπὼν, * δεσμὸν ἀνίει μένος ἡφαίστοιο.
Τὼ δ' ἐπεὶ ἐκ δεσμοῖο λύθεν κρατεροῦ περ ἐόντος,
Αὐτίκ' ἀναΐξαντε, ὁ μὲν θρῄκηνδε βεβήκει,
Ἡ δ' ἄρα κύπρον ἵκανε φιλομμειδὴς ἀφροδίτη,
Ἐς πάφον. ἔνθα δέ οἱ τέμενος βωμός τε θυήεις.
Ἔνθα δέ μιν χάριτες λοῦσαν, καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ
Ἀμβρότῳ, οἷα θεοὺς ἐπενήνοθεν αἰὲν ἐόντας.
Ἀμφὶ δὲ εἵματα ἕσαν ἐπήρατα, θαῦμα ἰδέσθαι.
Ταῦτ' ἄρ' ἀοιδὸς ἄειδε περικλυτός· αὐτὰρ ὀδυσσεὺς
Τέρπετ' ἐνὶ φρεσὶν ᾗσιν ἀκούων, ἠδὲ καὶ ἄλλοι
Φαίηκες δολιχήρετμοι, ναυσίκλυτοι ἄνδρες.
Ἀλκίνοος δ' ἅλιον καὶ λαοδάμαντα κέλευσεν
Μουνὰξ ὀρχήσασθαι, ἐπεί σφισιν οὔτις ἔριζεν.
Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σφαῖραν καλὴν μετὰ χερσὶν ἕλοντο
Πορφυρέην, τήν σφιν πόλυβος ποίησε δαΐφρων,
Τὴν ἕτερος ῥίπτασκε ποτὶ νέφεα σκιόεντα,
Ἰδνωθεὶς ὀπίσω· ὁ δ' ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἀερθεὶς,
Ῥηϊδίως μεθέλεσκε, πάρος ποσὶν οὖδας ἱκέσθαι.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ [1] σφαίρῃ [2] ἀν' ἰθὺν πειρήσαντο,
Ὠρχείσθην δὴ ἔπειτα ποτὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
Ταρφέ' ἀμειβομένω· κοῦροι δ' ἐπελήκεον ἄλλοι
Ἑσταότες κατ' ἀγῶνα. πολὺς δ' ὑπὸ * κόμπος ὀρώρει.
Δὴ τότ' ἄρ' ἀλκίνοον προσεφώνεε δῖος ὀδυσσεύς,
Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
Ἠμὲν ἀπείλησας βητάρμονας εἶναι ἀρίστους,
Ἠδ' ἄρ' ἑτοῖμα τέτυκτο. σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.
Ὡς φάτο. γήθησεν δ' ἱερὸν μένος ἀλκινόοιο.
Αἶψα δὲ φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα,
Κέκλυτε φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
Ὁ ξεῖνος μάλα μοι δοκέει πεπνυμένος εἶναι.
Ἀλλ' ἄγε οἱ δῶμεν ξεινήϊον ὡς ἐπιεικές.
Δώδεκα γὰρ κατὰ δῆμον ἀριπρεπέες βασιλῆες
Ἀρχοὶ κραίνουσι, τρεισκαιδέκατος δ' ἐγὼ αὐτός·
Τῶν οἱ ἕκαστος φᾶρος ἐϋπλυνὲς, ἠδὲ χιτῶνα,
Καὶ χρυσοῖο τάλαντον ἐνείκατε τιμήεντος.

Αἶψ

Huic respondit continuò inclytus Vulcanus,
Non erit neq; decet tuam orationem abnuere.
Sic locutus, vincula soluit robur Vulcani.
Illi postquam è vinculis soluti sunt fortibus existentibus
Statim impetu facto, ille quidem in Thraciam descendit.
Illa verò ad Cyprum peruenit ridens Venus
In Paphum, vbi illi lucus thure-odorata Arabico.
Hic autem ipsam Gratiæ lauarunt, & vnxerunt oleo
Immortali, vt deos decet immortales.
Vestes autem induebant desiderabiles, visu suspiciendas.
Hæc certè cantor cantabat inclytus, cæterùm Vlysses
Oblectabatur mente sua audiens. atq; etiam alij
Phæaces longorum remorum nauibus inclyti viri.
Alcinous autem Halium & Laomedonta iussit
Solus tripudiare, quoniam ipsis nemo contendebat.
Hi igitur postquam pilam pulchram in manib. acceperunt Lusus pilæ.
Purpuream, quam ipsis Polybus fecerat prudens,
Hanc alter iaciebat ad nebulas vmbrosas
Flexus retro, alter autem à terra in altum eleuatus
Facilè accipiebat antequā pedes ad pauimentum venirent.
At postquam pilæ in rectum periculum fecerunt, Saltatio
Saltauerunt postea in terra alma
Frequenter alternantes, iuuenes autem applaudebant alij,
Stantes in certamine, multus autem strepitus ortus est.
Iam tunc Alcinoum alloquutus est strenuus Vlysses,
Alcinoe rex, omnium clarissime populorum,
Certè pollicitus es tripudiatores esse optimos,
Profectò manifestè factum est: stupor me habet inspicientē.
Sic dixit, lætata autem sacra vis Alcinoi,
Statim Phæacenses amantes remos alloquutus est. Alcinous Phæaces alloquitur.
Audite Phæacensium ductores ac principes:
Hospes mihi valdè videtur prudens esse.
Sed agite, ei demus hospitale munus vti decet.
Duodecim enim in populo præclari reges
Principes imperant, tertiusdecimus autem ego ipse.
Ex his ei vestem singuli benè-lotam & tunicam,
Et auri talentum ferte pretiosi.

Statim

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Αἶψα δὲ πάντα φέρωμεν ἀολλέες, ὄφρ' ἐνὶ χερσὶ
Ξεῖνος ἔχων, ἐπὶ δόρπον ἴῃ χαίρων ἐνὶ θυμῷ.
Εὐρύαλος δὲ αὐτὸν ἀρεσσάσθω ἐπέεσσι
Καὶ δώρῳ, ἐπεὶ οὔ τι ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπεν.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπῄνεον, ἠδ' ἐκέλευον·
Δῶρα δ' ἄρ' οἰσέμεναι πρόεσαν κήρυκα ἕκαστος.
Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
Αλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀειδείκετε λαῶν,
Τοιγὰρ ἐγὼ τὸν ξεῖνον ἀρέσσομαι ὡς σὺ κελεύεις,
Δώσω οἱ τόδ' ἄορ παγχάλκεον, ᾧ ἔπι κώπη
Αργυρέη, κολεὸν δὲ νεοπρίστου ἐλέφαντος
Αμφιδεδίνηται· πολέος δέ οἱ ἄξιον ἔσται.
Ως εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει ξίφος ἀργυρόηλον,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Χαῖρε πάτερ ὦ ξεῖνε, ἔπος δ' εἴ πέρ τι βέβακται
Δεινὸν, ἄφαρ τὸ φέροιεν ἀναρπάξασαι ἀέλλαι.
Σοὶ δὲ θεοὶ ἄλοχόν τ' ἰδέειν καὶ πατρίδ' ἱκέσθαι
Δοῖεν· ἐπειδὴ δηθὰ φίλων ἄπο πήματα πάσχεις.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Καὶ σὺ φίλος μάλα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν·
Μηδέ τι τοι ξίφεός γε ποθὴ μετόπισθε γένοιτο
Τούτου ὃ δή μοι δῶκας ἀρεσσάμενος ἐπέεσσιν.
Η ῥα, καὶ ἀμφ' ὤμοισι θέτο ξίφος ἀργυρόηλον.
Δύσετό τ' ἠέλιος, καὶ τῷ κλυτὰ δῶρα παρῆεν.
Καὶ τάγ' ἐς ἀλκινόοιο φέρον κήρυκες ἀγαυοί·
Δεξάμενοι δ' ἄρα παῖδες ἀμύμονος ἀλκινόοιο
Μητρὶ παρ' αἰδοίῃ ἔθεσαν περικαλλέα δῶρα.
Τοῖσιν δ' ἡγεμόνευ' ἱερὸν μένος ἀλκινόοιο·
Ελθόντες δὲ κάθιζον ἐν ὑψηλοῖσι θρόνοισι.
Δή ῥα τότ' ἀρήτην προσέφη μένος ἀλκινόοιο·
Δεῦρο γύναι, φέρε χηλὸν ἀριπρεπέ' ἥ τις ἀρίστη·
Εν δ' αὐτῇ θὲς φᾶρος ἐϋπλυνὲς, ἠδὲ χιτῶνα·
Αμφὶ δέ οἱ πυρὶ χαλκὸν ἰήνατε, θέρμετε δ' ὕδωρ,
Οφρα λοεσσάμενός τε, ἰδών τ' εὖ κείμενα πάντα
Δῶρα τά οἱ φαίηκες ἀμύμονες ἐνθάδ' ἔνεικαν,
Δαιτί τε τέρπηται καὶ ἀοιδῆς ὕμνον ἀκούων·
Καί οἱ ἐγὼ τόδ' ἄλεισον ἐμὸν περικαλλὲς ὀπάσσω,

Χρύσεον

Statim autem omnia portemus congregati, vt in manibus
Hospes tenens ad cænam veniat lætus in animo.
Euryalus autem seipsum conciliet verbis,
Et dono, quoniam nequaquam vt decuit loquutus est.
Sic dixit. omnes autem laudauerunt, & iusserunt,
Dona autem vt ferret, præmiserunt præconem singuli,
Huic .a. rursus Euryalus respondit, loquutusq; est.
Alcinoe rex omnium clarissime populorum
Tibi equidem hunc hospitem conciliabo sicut tu iubes,
Dabo ei hunc ensem totum æreum cui est manubrium
Argenteum, vagina autem nuper secti eboris
Circumuoluta est, multo autem eo dignus erit.
Sic dicens, in manib: ponit ensem argent. clauorum,
Et ipsum alloquens verba pennata dixit:
Gaude pater ô hospes, verbum si aliquod dictum est
Graue, statim illud ferant rapientes turbines.
Tibi autem dij vxorem videre, & in patriam redire
Dent, quando diu ab amicis incommoda pateris.
Hunc autem respondens alloquutus est prudens Vlysses:
Et tu amice valde gaude, dij autem tibi felicia dent,
Neq; amplius tibi ensis desiderium in futurum fiat
Huius, quem iam mihi dedisti concilians verbis.
Dixit, & circa humeros posuit ensem argent. clauorum.
Occidit autem sol, & huic inclyta dona adfuerunt.
Et hæc in domum Alcinoi tulerunt præcones illustres.
Suscepta autem filij eximij Alcinoi,
Matrem iuxta venerandam posuerunt perpulchra dona.
Quibus autem imperabat sacra vis Alcinoi,
Venientes vero sederunt in altis solijs.
Tunc Areten alloquuta est vis Alcinoi.
Age mulier fer arcam pulchram, quæ optima,
Impone autem vestem bene lotam & tunicam.
Circa ignem .a. lebetem, calefacite .a. aquam,
Vt lotus vidensq; bene posita omnia
Dona, quæ ei Phæaces eximij huc tulerunt.
Et conuiuio oblectetur & cantilenæ laudem audiens.
Atq; ei ego hoc poculum meum pulchrum præbebo

Aureum,

Euryalus Vlyssem ense donat.

Afferuntur Vlyssi à Phæacibus xenia.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Χρύσεον, ὄφρ᾽ ἐμέθεν μεμνημένος ἤματα πάντα
Σπένδῃ ἐν μεγάρῳ διΐ τ᾽ ἄλλοισίν τε θεοῖσιν.
  Ὣς ἔφαθ᾽. ἀρήτη δὲ μετὰ δμωῇσιν ἔειπεν,
Ἀμφὶ πυρὶ στῆσαι τρίποδα μέγαν ὅττι τάχιστα.
ασιν Αἱ δὲ λοετροχόον τρίποδ᾽ * ἔστασαν ἐν πυρὶ κηλέῳ·
Ἐν δ᾽ ἄρ᾽ ὕδωρ ἔχεαν, ὑπὸ δὲ ξύλα δαῖον ἑλοῦσαι.
Γάστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπε, θέρμετο δ᾽ ὕδωρ.
Τόφρα δ᾽ ἄρ᾽ ἀρήτη ξείνῳ περικαλλέα χηλὸν
Ἐξέφερεν θαλάμοιο, τίθει δ᾽ ἐνὶ κάλλιμα δῶρα,
Ἐσθῆτα, χρυσόν τε, τά οἱ φαίηκες ἔδωκαν·
Ἐν δ᾽ αὐτὴ φᾶρος θῆκεν, καλόν τε χιτῶνα,
Καί μιν φωνήσασ᾽ ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
  Αὐτὸς νῦν ἴδε πῶμα, θοῶς δ᾽ ἐπὶ δεσμὸν ἴηλον,
Μήτις τοι καθ᾽ ὁδὸν δηλήσεται, ὁππότ᾽ ἂν αὖτε
Εὕδῃσθα γλυκὺν ὕπνον ἰὼν ἐν νηῒ μελαίνῃ.
  Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ᾽ ἄκουσε πολύτλας δῖος ὀδυσσεὺς,
Αὐτίκ᾽ ἐπήρτυε πῶμα, θοῶς δ᾽ ἐπὶ δεσμὸν ἴηλε
Ποικίλον, ὅν ποτέ μιν δέδαε φρεσὶ πότνια κίρκη.
Αὐτίκα δ᾽ ἄρα μιν ταμίη λούσασθαι ἄνωγεν
Ἐς ῥ᾽ ἀσάμινθον βάνθ᾽. ὁ δ᾽ ἄρ᾽ ἀσπασίως ἴδε θυμῷ
Θερμὰ λοετρ᾽· ἐπεὶ οὔτι κομιζόμενός γ᾽ ἐθάμιζεν
Ἐπεὶ ἢ λίπε δῶμα καλυψοῦς ἠϋκόμοιο·
Τόφρα δέ οἱ κομιδή γε θεῷ ὣς ἔμπεδος ἦεν.
Τὸν δ᾽ ἐπεὶ οὖν δμωαὶ λοῦσαν, καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ,
Ἀμφὶ δέ μιν χλαῖναν καλὴν βάλον ἠδὲ χιτῶνα,
Ἐκ ῥ᾽ ἀσαμίνθου βὰς ἄνδρας μετὰ οἰνοποτῆρας
Ἤϊε. ναυσικάα δὲ θεῶν ἄπο κάλλος ἔχουσα
Στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο·
Θαύμαζεν δ᾽ ὀδυσῆα ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶσα,
Καί μιν φωνήσασ᾽ ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
  Χαῖρε ξεῖν᾽, ἵνα καί ποτ᾽ ἐὼν ἐν πατρίδι γαίῃ
νήσκῃ Μνήσῃ ἐμεῖ᾽ ὅτι μοι πρώτῃ ζωάγρι᾽ ὀφέλλεις.
  Τὴν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς·
γάτηρ Ναυσικάα * θύγατερ μεγαλήτορος ἀλκινόοιο,
Οὕτω νῦν ζεὺς θείη ἐρίγδουπος πόσις ἥρης,
Οἴκαδέ τ᾽ ἐλθέμεναι, καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι.
Τῷ κέν τοι κἀκεῖθι θεῷ ὣς εὐχετοῴμην

Aureum, vt mei memor diebus omnibus
Libet domi suæ, Iouiq; alijsq; dijs.
  Sic ait. Arete autem ancillis loquuta est,
Vt circa ignem locent lebetem magnum quam celerrime.
Hæ autem lauacralem lebetem locarunt ad ignem ardentem:
Aquã verò infuderũt, subtus autem ardere faciebant accipientes:
Aluum quidem tripodis ignis circumdedit, calefiebat autem a-
Interea verò Arete hospiti pulchram cistam (qua
Extulit è thalamo, imposuit verò pulchra dona,
Vestem aurumq;, quæ ei Phæaces dederant.
Ipsa verò indusium posuit, pulchramq; tunicam,
Et ipsam alloquuta verbaq; volatilia dixit:
  Ipse tunc vide de operculo, statim verò vinculũ circumliga,
Ne quis tibi in itinere damnum afferat, cùm forte
Dormieris dulcem somnum profectus in naue nigra.
  Cæterùm postquam hoc audiuit prudens diuus Vlysses,
Statim aptauit operculum, celeriter autem vinculum ligauit
Varium quod olim docuit ingenio veneranda Circe.
E vestigio autem ipsum ancilla lauari iussit,
In lauacrũ vbi conscendisset, ille verò libenter vidit animo
Calida lauacra, quoniam neutiquam curatusq; frequentaret
Ex quo reliquit domum Calypsus pulchricomæ,
Interea ei cura tanquam deo perpetua erat.
Hunc postquam ancillæ lauarunt & vnxerunt oleo.
Circa ipsum chlænam pulchram iecerunt atq; tunicam,
Ex labro egressus viros ad vini potatores
Ibat. Nausicaa autem a dijs pulchritudinem habens,
Stetit iuxta postes tecti pulchrè-fabricati.
Admirata autem est Vlyssem oculis aspiciens,
Et ipsum alloquuta verba alata dicebat:
  Salue hospes vt etiam olim cùm eris in patria terra,
Memor mei quod mihi vitæ conseruatæ *mercedem debes.* Vlysses Nausicaæ gratias agit.
  Hanc mutuis dictis alloquutus est versutus Vlysses:
Nausicaa filia magnanimi Alcinoi,
Sic nunc Iupiter faciat valde sonans maritus Iunonis,
Domum venire & reditus diem videre.
Certè tibi etiam illic velut deo vota faciam

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Αἰεὶ ἤματα πάντα. σὺ γάρ μ' ἐβιώσαο κούρη.
Ἦ ῥα, καὶ ἐς θρόνον ἷζε παρ' ἀλκίνοον βασιλῆα.
Οἱ δ' ἤδη μοίρας τ' ἔνεμον, κερόωντό τε οἶνον.
Κῆρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθεν, ἄγων ἐρίηρον ἀοιδὸν
Δημόδοκον λαοῖσι τετιμένον· εἷσε δ' ἄρ' αὐτὸν
Μέσσῳ δαιτυμόνων, πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας.
Δὴ τότε κήρυκα προσέφη πολύμητις ὀδυσσεὺς,
Νώτου ἀποπροταμών· ἐπὶ δὲ πλεῖον ἐλέλειπτο
Ἀργιόδοντος ὑὸς, θαλερὴ δ' ἦν ἀμφὶς ἀλοιφή·
Κῆρυξ, τῆ δὴ τοῦτο πόρε κρέας ὄφρα φάγησι,
Δημοδόκῳ, καί μιν προσπτύξομαι ἀχνύμενός περ.
Πᾶσι γὰρ ἀνθρώποισιν ἐπιχθονίοισιν ἀοιδοὶ
Τιμῆς ἔμμοροί εἰσι καὶ αἰδοῦς, οὕνεκ' ἄρα σφέας
Οἴμας μοῦσ' ἐδίδαξε· φίλησε δὲ φῦλον ἀοιδῶν.
Ὣς ἄρ' ἔφη. κῆρυξ δὲ φέρων ἐν χερσὶν ἔθηκεν
Ἥρωϊ δημοδόκῳ. ὁ δ' ἐδέξατο· χαῖρε δὲ θυμῷ.
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Δὴ τότε δημόδοκον προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς·
Δημόδοκ', ἔξοχα δή σε βροτῶν αἰνίζομ' ἁπάντων,
Ἢ σέ γε μοῦσ' ἐδίδαξε διὸς παῖς, ἢ σέ γ' ἀπόλλων.
Λίην γὰρ κατὰ κόσμον ἀχαιῶν οἶτον ἀείδεις,
Ὅσσ' ἔρξαν τ' ἔπαθόν τε, καὶ ὅσσ' ἐμόγησαν ἀχαιοί·
Ὥς τέ που ἢ * αὐτὸς παρεὼν, ἢ ἄλλου ἀκούσας.
Ἀλλ' ἄγε δὴ μετάβηθι, καὶ ἵππου κόσμον ἄεισον,
Δουρατέου, τὸν ἐπειὸς ἐποίησεν σὺν ἀθήνῃ,
Ὅν ποτ' ἐς ἀκρόπολιν δόλον ἤγαγε δῖος ὀδυσσεύς,
Ἀνδρῶν ἐμπλήσας * οἳ ἴλιον ἐξαλάπαξαν.
Αἴκεν δή μοι ταῦτα κατὰ μοῖραν καταλέξῃς,
Αὐτίκ' ἐγὼ πᾶσιν μυθήσομαι ἀνθρώποισιν
Ὡς ἄρα τοι πρόφρων θεὸς ὤπασε θέσπιν ἀοιδήν.
Ὣς φάθ'. ὁ δ' ὁρμηθεὶς θεοῦ ἤρχετο, φαῖνε δ' ἀοιδὴν
Ἔνθεν ἑλὼν, ὡς οἱ μὲν ἐϋσσέλμων ἐπὶ νηῶν
Βάντες ἀπέπλειον, πῦρ ἐν κλισίῃσι βαλόντες
Ἀργεῖοι· τοὶ δ' ἤδη ἀγακλυτὸν ἀμφ' ὀδυσῆα
Εἵατ' ἐνὶ τρώων ἀγορῇ κεκαλυμμένοι ἵππῳ·
Αὐτοὶ γάρ μιν τρῶες ἐς ἀκρόπολιν ἐρύσαντο.

* αὐτὸς παρ.

* οἵ ῥ'

Semper diebus omnibus: tu enim me seruasti puella.
Dixit, & in thronum sedit ad Alcinoum regem.
Hi vero iam partes diuidebant, miscebantq; vinum.
Praeco vero prope venit, ducens amabilem cantorem
Demodocum populo venerandum, collocauit a. ipsum
In medio conuiuantiũ, ad columnam longã firmando eum.
Iam tum praeconem alloquutus est versutus Vlysses,
A tergo proscindens, multum enim supererat
Albidentis suis, multa autem erat circum pinguedo,
Praeco accipe, hanc praebe carnem vt comedat
Demodoco & ipsum complectar tametsi tristis,
Omnibus enim hominibus terrestribus musici
Honore digni sunt, & reuerentia, eo quod ipsos
Cantum musa docuit amat autem genus cantorum.
Sic ait. praeco autem ferens in manibus posuit
Heroi Demodoco, ille suscepit gaudebat a. animo,
Illi vero ad fercula apparata proposita manus extenderunt.
Caeterum postquam potu & cibo saturati sunt,
Iam tum Demodocum alloquutus est versutus Vlysses:
Demodoce, longe te supra mortales laudo omnes,
Siue te Musa docuerit Iouis filia, siue Appollo.
Valde enim ornate vt est Graecorum fatum canis,
Quanta fecerint passiq; sunt et quanta laborarunt Graeci
Tanquam alicubi siue tu ipse praesens aut ab alio audieris.
Sed certe perge & equi apparatum canta
Lignei, quem Epeus fecit auxilio Palladis,
Quem quondam in arcem dolum duxit diuus Vlysses,
Viris vbi impleuisset. qui Ilium euerterunt,
Siquidem mihi haec eleganter enarraueris,
Tum ego omnibus pronunciabo hominibus,
Vt certe tibi benignus deus praebuit diuinam cantilenam,
Sic ait, ille concitatus a deo coepit, apparabat cantilenam
Inde exorsus, quo pacto illi quidem bene- tabulatis nauibus
Conscensis enauigarunt igne in tentoria iniecto:
Graeci alij vero iam inclytum apud Vlyssem
Sedebant in Troianorum foro absconsi equo.
Ipsi enim eum Troiani in arcem protraxerunt.

Demodocus equum Troianum cantat.

P

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Ὣς ὁ μὲν εἱστήκει· τοὶ δ' ἄκριτα πόλλ' ἀγόρευον
Ἥμενοι ἀμφ' αὐτόν· τρίχα δέ σφιν ἥνδανε βουλὴ
Ἠὲ διατμῆξαι κοῖλον δόρυ νηλέϊ χαλκῷ,
ἄκρης, Ἢ κατὰ πετράων βαλέειν ἐρύσαντας * ἐπ' ἄκρας,
Ἢ ἐάαν μέγ' ἄγαλμα θεῶν θελκτήριον εἶναι,
Τῇ περ δὴ καὶ ἔπειτα τελευτήσεσθαι ἔμελλεν.
Αἶσα γὰρ ἦν ἀπολέσθαι, ἐπὴν πόλις ἀμφικαλύψῃ
Δουράτεον μέγαν ἵππον, ὅθ' εἵατο πάντες ἄριστοι
Ἀργείων, Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες.
Ἤειδεν δ' ὡς ἄστυ διέπραθον υἷες Ἀχαιῶν
Ἱππόθεν ἐκχύμενοι, κοῖλον λόχον ἐκπρολιπόντες.
Ἄλλον δ' ἄλλῃ ἄειδε πόλιν κεραϊζέμεν αἰπήν.
Αὐτὰρ Ὀδυσσῆα προτὶ δώματα Δηϊφόβοιο
Βήμεναι ἠΰτ' Ἄρηα, σὺν ἀντιθέῳ Μενελάῳ.
Κεῖθι δὴ αἰνότατον πόλεμον φάτο τολμήσαντα,
Νικῆσαι καὶ ἔπειτα διὰ μεγάθυμον Ἀθήνην.
Ταῦτ' ἄρ' ἀοιδὸς ἄειδε περικλυτός· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Τήκετο· δάκρυ δ' ἔδευεν ὑπὸ βλεφάροισι παρειάς.
Ὡς δὲ γυνὴ κλαίῃσι φίλον πόσιν ἀμφιπεσοῦσα,
ρπά Ὅστε ἑῆς * πρόσθεν πόλιος λαῶν τε πέσῃσιν,
Ἄστεϊ καὶ τεκέεσσιν ἀμύνων νηλεὲς ἦμαρ.
Ἡ μὲν τὸν θνήσκοντα καὶ ἀσπαίροντ' ἐσιδοῦσα,
Ἀμφ' αὐτῷ χυμένη λίγα κωκύει· οἱ δέ τ' ὄπισθεν
Κόπτοντες, δούρεσσι μετάφρενον ἠδὲ καὶ ὤμους,
Εἴρερον εἰσανάγουσι πόνον τ' ἐχέμεν καὶ ὀϊζύν·
Τῆς δ' ἐλεεινοτάτῳ ἄχεϊ φθινύθουσι παρειαί·
Ὡς Ὀδυσεὺς ἐλεεινὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἶβεν.
Ἔνθ' ἄλλοις μὲν πάντας ἐλάνθανε δάκρυα λείβων,
Ἀλκίνοος δέ μιν οἶος ἐπεφράσατ' ἠδ' ἐνόησεν,
Ἥμενος ἄγχ' αὐτοῦ, βαρὺ δὲ στενάχοντος ἄκουσεν·
Αἶψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα·
  Κέκλυτε Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
Δημόδοκος δ' ἤδη σχεθέτω φόρμιγγα λίγειαν·
Οὐ γάρ πως πάντεσσι χαριζόμενος τάδ' ἀείδει.
ος Ἐξ οὗ δορπέομέν τε καὶ ὤρορε * δῖος ἀοιδὸς,
Ἐκ τοῦδ' οὔπω παύσατ' ὀϊζυροῖο γόοιο
Ὁ ξεῖνος· μάλα πού μιν ἄχος φρένας ἀμφιβέβηκεν.

Vt ille quidē in arce constitit, illi iudicia multa proferebāt
Sedentes circa ipsum: trifariam.a. ipsis placuit consilium,
Aut perscindere cauum lignum sæuo ferro,
Aut de rupe deijcere protractum in summitatem,
Aut sinere ingens simulacrum deorum placamentum esse.
Qua vtiq; sententia etiam postea vt fieret facturum erat.
Fatale enim erat perire, postquam vrbs intra se recepit
Ligneum ingentem equum, vbi sedebant omnes optimates
Græcorum, Troianis cædem & mortem afferentes.
Cecinit etiam vt vrbem depopulati sunt filij Græcorum
Ex quo effusi, cauis insidijs relictis,
Alium.a. alibi cecinit vrbem depopulatum esse excelsam.
Cæterùm Vlyssem ad domum Deiphobi
Conscendisse, tanquam Martem cum eximio Menelao.
Illic iam grauissimum bellum dicebat ausum fuisse.
Vicisse etiam continuò per magnanimam Palladem.
Hæc certè cantor cecinit eximius: cæterùm Vlysses
Tabescebat, lacrymis irrigabat sub palpebris genis,
Vt fœmina flet dilectum virum circumuoluta,
Qui suam ante vrbem populumq; ceciderit Comparatio.
Vrbi & liberis vindicans sæuum fatum.
Siue illum morientem & adhuc palpitantem conspicata,
Super illum fusa querendum vlulat, illi verò retrò
Cedentes, hastis tergum atq; etiam humeros
Seruitutem inducunt, laboremq; & calamitatem,
Huius miserabilissimo labore tabescunt genæ:
Sic Vlysses miserabiles sub palpebris lacrymas stillabat.
Tunc alios quidem omnes inscios fecit lacrymas fundens.
Alcinous autem ipsum solus considerauit atq; cognouit,
Sedens propè ipsum, vehementer a. ingemiscentem audit,
Statim autem Phæacibus nauigandi peritis dicebat:
  Audite Phæacum principes atq; consiliarij.
Demodocus iam cohibeat citharam sonoram,
Non enim fortassis omnibus gratificans hæc cantat,
Ex quo cœnauimusq; & cœpit diuinus cantor,
Ex hoc nunquam cessauit ab ærumnoso luctu
Hic hospes, valde fortassis ipsum dolor mente circumdedit,

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І. І. МЕЧНИКОВА

Αλλ' ἄγ', ὁ μὲν σχεθέτω, ἵν' ὁμῶς τερπώμεθα πάντες,
Ξεινοδόκοι καὶ ξεῖνος· ἐπεὶ πολὺ κάλλιον οὕτω.
Εἵνεκα γὰρ ξείνοιο τάδ' αἰδοίοιο τέτυκται,
Πομπὴ καὶ φίλα δῶρα, τά οἱ δίδομεν φιλέοντες.
Αντὶ κασιγνήτου ξεῖνός θ' ἱκέτης τε τέτυκται
Ανέρι, ὅστ' ὀλίγον περ ἐπιψαύει πραπίδεσσι.
Τῷ νῦν μηδὲ σὺ κεῦθε νοήμασι κερδαλέοισιν,
Ο, τι κέ σ' εἴρωμαι· φάσθαι δέ σε κάλλιόν ἐστιν.
Εἴπ' ὄνομ' ὅ, τι σε κεῖθι κάλεον μήτηρ τε πατήρ τε,
Αλλοι θ' οἳ κατ' ἄστυ καὶ οἳ περιναιετάουσι.
Οὐ μὲν γάρ τις πάμπαν ἀνώνυμός ἐστ' ἀνθρώπων,
Οὐ κακὸς, οὐδὲ μὲν ἐσθλὸς, ἐπὴν τὰ πρῶτα γένηται.
Αλλ' ἐπὶ πᾶσι τίθενται, ἐπεί κε τέκωσι, τοκῆες.
Εἰπὲ δέ μοι γαῖάν τε τεὴν δῆμόν τε πόλιν τε·
Οφρά σε τῇ πέμπωσι τιτυσκόμεναι φρεσὶ νῆες.
Οὐ γὰρ φαιήκεσσι κυβερνητῆρες ἔασιν,
Οὐδέ τι πηδάλι' ἐστὶ τάτ' ἄλλαι νῆες ἔχουσιν·
Αλλ' αὐταὶ ἴσασι νοήματα καὶ φρένας ἀνδρῶν.
Καὶ πάντων ἴσασι πόλιας καὶ πίονας ἀγροὺς
Ανθρώπων· καὶ λαῖτμα τάχισθ' ἁλὸς ἐκπερόωσι,
Ηέρι καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμέναι. οὐδέ ποτέ σφιν
Οὔτέ τι πημανθῆναι ἔπι δέος, οὐδ' ἀπολέσθαι.
Αλλὰ τάδ' ὥς ποτε πατρὸς ἐγὼ εἰπόντος ἄκουσα
Ναυσιθόου, ὃς ἔφασκε ποσειδάων' ἀγάσασθαι
Ημῖν οὕνεκα πομποὶ ἀπήμονες εἰμὲν ἁπάντων.
Φῆ ποτε φαιήκων ἀνδρῶν εὐεργέα νῆα
Εκ πομπῆς ἀνιοῦσαν ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ
Ραισέμεναι, μέγα δ' ἡμῖν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψειν.
Ως ἀγόρευ' ὁ γέρων. τὰ δέ κεν θεὸς ἢ τελέσειεν,
Η κ' ἀτέλεσ' εἴη, ὥς οἱ φίλον ἔπλετο θυμῷ.
Αλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Οππῃ ἀπεπλάγχθης τε, καὶ ἅς τινας ἵκεο χώρας
Ανθρώπων· αὐτούς τε, πόλεις τ' εὖ ναιεταώσας.
Η μὲν ὅσοι χαλεποί τε καὶ ἄγριοι, οὐδὲ δίκαιοι·
Οἵτε φιλόξεινοι, καὶ σφι νόος ἐστὶ θεουδής.
Εἰπὲ δ' ὅ, τι κλαίεις καὶ ὀδύρεαι ἔνδοθι θυμῷ
Αργείων, Δαναῶν ἠδ' ἰλίου οἶτον ἀκούων.

Τὸν

Sed agè ille quidem cesset vt simul oblectemur omnes
Hospitio suscipientes hospesq; quoniam multò honestius est.
Nam ob hospitem hæc venerandum parata sunt.
Celebritas & amica dona, quæ illi dedimus amantes.
Pro fratre & hospes & supplex est factus
Viro, qui etiam paululùm attingit mente.
Ideoq; nunc ne tu cela ingenio vafro,
Quodcunq; interrogauero, dicere autem te honstum est.
Dic nomine quo illic vocabant materq; paterq;,
Aliiq; qui in vrbe tua, & qui circũ vos habitabant vicini:
Non enim quisquam omninò absq; nomine est hominum,
Neq; ignauus, neq; eximius, postquam primum natus sit.
Sed omnibus imponuntur simulatq; genuerint parentes.
Dic etiam mihi terramq; tuam populumq; vrbemq;,
Vt te illæ mittant obseruantes mentibus naues.
Non enim Phæacibus gubernatores sunt,
Neq; vllo pacto gubernacula sunt quæ aliæ naues habent,
Sed ipsæ sciunt propositum & mentem virorum,
Et omnium sciunt vrbes & pingues agros
Hominum: & vndas celerrimè maris tranant,
Caligine & nebulis obtectæ, neq; vnquam ipsis
Neq; aliqua parte offendere accidit timore, vel perire,
Sed hoc sic quondam patrem ego dicentem audiui
Nausithoum, qui dicebat Neptunum succensere
Nobis, quod ductores illæsi sumus omnium.
Dicebat aliquando Phæacum virorũ bene-compactam nauẽ
Ex deductione redeuntem in obscuro ponto
Periturũ esse, ingentem.a. nobis montem vrbi circũtecturũ.
Dic dicebat senex, ea verò deus vel perficere potest,
Vel imperfecta esse poterunt, vt illi placidum est in animo,
Sed age mihi dic hoc & verè enarra,
Vbinam aberraueris, & ad quamnam perueneris regionem
Hominum, ad ipsosq; vrbesq; benè-habitatas,
Siue quot molestiq; & agrestes, neq; iusti,
Quiq; hospitales, & quibus mens est deo placens:
Dic quidnam fleueris & duxeris intra animum,
Argiuorum Græcorum atq; Ilij fatum audiens.

Alcinous quærit omnes Vlyssis conditiones & fortunas.

Phæacum naues sensiles sunt.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Τὸν δὲ θεοὶ μὲν τεῦξαν ἐπεκλώσαντο δ' ὄλεθρον
[1] Ανθρώποις, ἵνα ἦσι καὶ ἐσσομένοισιν ἀοιδή.
Ητίς τοι καὶ πηὸς[2] ἀπώλετο ἰλιόθι πρὸ,
Εσθλὸς ἐὼν γαμβρὸς ἢ πενθερὸς, οἵ τε μάλιστα
Κήδιστοι τελέθουσι μεθ' αἷμά τε καὶ γένος[3] αὐτῶν.
[4] Η τίς που καὶ ἑταῖρος ἀνὴρ κεχαρισμένα εἰδὼς
Εσθλός. ἐπεὶ οὐ μέν τι κασιγνήτοιο χερείων
Γίνεται ὅς κεν ἑταῖρος ἐὼν πεπνυμένα εἰδῇ.

Ανθρώ- ἅπασι ἀοιδήν. πέφαται ἀνδρῶν. πού τις

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ι. ΡΑΨΩΔΙ-
ας τῆς ὁμήρου ὀδυσσείας.

ΑΡΧΗ τῶν ὀδυσσέως διηγημάτων, ἐν οἷς φησὶ πεπολεμηκέναι τοῖς κίκοσι, καὶ πρὸς τοὺς λωτοφάγους παραγενέσθαι, καὶ πρὸς τὸν κύκλωπα πολύφημον παρελθεῖν· καὶ τοῦτον φαγόντα ἐξ ἤδη ἑταίρους ἐκτυφλῶσαι.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Η
Ιῶτα ῥαψῳδία.

Ιῶτα, λωτοφάγων, κικόνων σὺν κύκλωψ ἐστίν.

ΤΟΝ Δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς,
Αλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
Ητοι μὲν τόδε καλὸν, ἀκουέμεν ἐστὶν ἀοιδοῦ
Τοιοῦδ' οἷος ὅδ' ἐστὶ, θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδήν.
Οὐ γὰρ ἔγωγέ τί φημι τέλος χαριέστερον εἶναι
Η ὅταν εὐφροσύνη μὲν * ἔχῃ κατὰ δῆμον ἅπαντα,
Δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δώματ' * ἀκουάζωνται ἀοιδοῦ,
Ημενοι ἑξείης· παρὰ δὲ πλήθωσι τράπεζαι
Σίτου καὶ κρειῶν· μέθυ δ' ἐκ κρητῆρος ἀφύσσων
Οἰνοχόος φορέῃσι καὶ ἐγχείῃ δεπάεσσιν.
Τοῦτό τί μοι κάλλιστον ἐνὶ φρεσὶν εἴδεται εἶναι.
Σοὶ δ' ἐμὰ κήδεα θυμὸς ἐπετράπετο στονόεντα
Εἴρεσθ', ὄφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος στοναχίζω.

(margin: ...ει ...ευάζον)

Hoc a diis quidem fecerunt, destinarunt autem excidium
Hominibus omnibus, vt sit & posteris cantilena.
An aliquis tibi cognatus periit ante Ilium,
Qui eximius erat gener aut socer qui potissimum
Curæ sint post sanguinem & genus nostrum,
An aliquis fortassè socius vir grata sciens
Eximius, quoniam non sanè fratre inferior
Est, qui cùm sit socius, prudentia sciuerit.

ODYSSEAE HOMERI, AVT IX.
compositionis argumentum.

PRINCIPIVM Vlyssis enarrationum, in quo inquit se bellasse cũ Ciconibus, & ad Lotophagos appulisse, & ad Cyclopem Polyphemũ peruenisse, & tunc postquam comederit sex iam socios, excæcasse.

ODYSSEAE HOMERI IX. COMpositio.

I, Cum Lotophagis, & in Ciconibus Cyclops est.

HVNC excipiens alloquutus est versutus Vlysses,
Alcinoë imperator omnium iustissime populorum,
Atqui hoc honestum est audire cantorem
Talem, qualis ille est diis assimilis voce.
Non enim ego quippiam puto tandem magis gratum esse,
Quam quoties lætitia quidem detinet populũ vniuersum,
Conuiuantes autem per domum audiunt cantorem
Sedentes ordine, iuxta autem impleantur mensæ
Pane & carnibus: vinum autem ex cratere hauriens
Pincerna adferat & infundat poculis:
Hoc quidem mihi pulcherrimum in mente videtur esse.
Tibi vero meos dolores animus instat lacrymosos
Dicere, vt iam magis lugens ingemiscam.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Τί πρῶτον, τί δ' ἔπειτα, τί δ' ὑστάτιον καταλέξω;
Κήδε' ἐπεί μοι πολλὰ δόσαν θεοὶ οὐρανίωνες.
Νῦν δ' ὄνομα πρῶτον μυθήσομαι, ὄφρα καὶ ὑμεῖς
Εἴδετ'· ἐγὼ δ' ἂν ἔπειτα φυγὼν ὕπο νηλεὲς ἦμαρ,
Ὑμῖν ξεῖνος ἔω, καὶ ἀπόπροθι δώματα ναίων.
Εἴμ' ὀδυσεὺς λαερτιάδης, ὃς πᾶσι δόλοισιν
Ἀνθρώποισι μέλω, καί μευ κλέος οὐρανὸν ἵκει.
Ναιετάω δ' ἰθάκην εὐδείελον· ἐν δ' ὄρος αὐτῇ
Νήριτον, εἰνοσίφυλλον, ἀριπρεπές· ἀμφὶ δὲ νῆσοι
Πολλαὶ ναιετάουσι μάλα σχεδὸν ἀλλήλῃσι,
Δουλίχιόν τε, σάμη τε, καὶ ὑλήεσσα ζάκυνθος.
Αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ πανυπερτάτη εἰν ἁλὶ κεῖται
Πρὸς ζόφον· (αἱ δέ τ' ἄνευθε πρὸς ἠῶ τ' ἠέλιόν τε)
Τρηχεῖ', ἀλλ' ἀγαθὴ κουροτρόφος. οὔτι ἔγωγε
Ἧς γαίης δύναμαι γλυκερώτερον ἄλλο ἰδέσθαι.
Ἡ μέν μ' αὐτόθ' ἔρυκε καλυψὼ δῖα θεάων
Ἐν σπέεσι γλαφυροῖσι, λιλαιομένη πόσιν εἶναι.
Ὡς δ' αὔτως κίρκη κατερήτυεν ἐν μεγάροισιν
Αἰαίη, δολόεσσα, λιλαιομένη πόσιν εἶναι·
Ἀλλ' ἐμὸν οὔποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθον.
Ὡς οὐδὲν γλύκιον ἧς πατρίδος οὐδὲ τοκήων
Γίνεται, εἴπερ καί τις ἀπόπροθι πίονα οἶκον
Γαίῃ ἐν ἀλλοδαπῇ ναίει ἀπάνευθε τοκήων.
Εἰ δ' ἄγε τοι καὶ νόστον ἐμὸν πολυκηδέ' ἐνίσπω,
Ὅν μοι ζεὺς ἐφέηκεν ἀπὸ τροίηθεν ἰόντι.
Ἰλιόθεν με φέρων ἄνεμος κικόνεσσι πέλασσεν,
Ἰσμάρῳ. ἔνθα δ' ἐγὼ πόλιν ἔπραθον, ὤλεσα δ' αὐτούς.
Ἐκ πόλιος δ' ἀλόχους καὶ κτήματα πολλὰ λαβόντες
Δασσάμεθ', ὡς μήτις μοι ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης.
Ἔνθ' ἤτοι μὲν ἐγὼ διερῷ ποδὶ φευγέμεν ἡμέας
Ἠνώγεα· τοὶ δὲ μέγα νήπιοι οὐκ ἐπίθοντο.
Ἔνθα δὲ πολλὸν μὲν μέθυ πίνετο, πολλὰ δὲ μῆλα
Ἔσφαζον παρὰ θῖνα, καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς.
ώντευν Τόφρα δ' ἄρ' οἰχόμενοι κίκονες κικόνεσσι γεγώνευν,
Οἵ* σφισι γείτονες ἦσαν ἅμα πλέονες καὶ ἀρείοις,
Ἤπειρον ναίοντες· ἐπιστάμενοι μὲν ἀφ' ἵππων
Ἀνδράσι μάρνασθαι, καὶ ὅθι χρὴ πεζὸν ἐόντα.

Ἦλθον

Quid primùm, quid deinde, quid vltimùm narrabo?
Dolores quandoquidem mihi plures dederunt alij cœlestes.
Nunc verò nomen primùm dicam. vt & vos — **Vlysses labores suos incipit narrare.**
Sciatis, ego autem postquam effugi sæuum fatum
Vobis hospes sim etiam longè domum habitans.
Sum Vlysses Laërtiades, qui omnibus dolis
Hominibus curæ sum, & mea gloria cœlum attigit,
Habito autem Ithacam clarissimam, in ipsa.a. mons est
Neritus multis arboribus clarus: circùm autem insulæ
Plures inhabitantur valde prope inuicem
Dulichiumq; Sameq; & nemorosa Zacynthus:
Ipsa,a. terra continēti finitima supereminens in mari iacet
Ad septentr. (illæ verò seorsùm ad auroram solemq;)
Aspera, sed bona iuuenum altrix. non quicquam ego
Eius terra possum dulcius aliud videre.
Certe quidem me hinc deterruit Calypso diua dearum
In specubus cauis cupida maritum esse:
Consimiliter Circe detinuit domi suæ
AEæa dolosa, cupiens maritum esse:
Sed meū nunquam animum intra præcordia persuaserunt.
Vt nihil dulcius sua patria neq; parentibus — **De amore patriæ.**
Est, etiamsi & quis longe diuitem domum
Terra in aliena habitet seorsum à parentibus.
Age verò tibi & reditum meum lacrymosum dicam,
Quem mihi Iupiter immisit á Troia profecto
Ab Ilio me ferens ventus Ciconibus appulit
Ad Ismarum, ibi ego vrbem depopulatus, occidi.a. ipsos.
Ex vrbe autem & bonis multis acceptis
Ea diuisimus, vt non aliquis mihi priuatus abierit sua par
Tum verò quidem ego celeri pede fugere nos (te
Iussi: hi verò plurimùm stulti non parebant.
Hic multum quidem vini bibitum est: multas autem oues
Mactabant ad littus. & flexipedes nigros boues.
Interea verò digressi Cicones Ciconibus acclamabant, — **Infelix prælium cū Ciconibus**
Qui ipsis vicini erant simul plures & meliores.
Continentem habitantes: docti quidem ab equis
Hominibus pugnare, & cum opus esset peditem esse.

P 6

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Ἦλθον ἔπειθ᾽ ὅσα φύλλα καὶ ἄνθεα γίνεται * ὥρῃ,
Ἠέριοι. τότε δή ῥα κακὴ διὸς αἶσα παρέστη
Ἡμῖν αἰνομόροισιν, ἵν᾽ ἄλγεα πολλὰ πάθωμεν.
Στησάμενοι δ᾽ ἐμάχοντο μάχην παρὰ νηυσὶ θοῇσι.
Βάλλον δ᾽ ἀλλήλοις χαλκήρεσιν ἐγχείῃσιν.
Ὄφρα μὲν ἠὼς ἦν, καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,
Τόφρα δ᾽ ἀλεξόμενοι μένομεν πλέονάς περ ἐόντας.
Ἦμος δ᾽ ἠέλιος μετενίσετο βουλυτόνδε,
Καὶ τότε δὴ κίκονες κλῖναν δαμάσαντες ἀχαιούς.
Ἓξ δ᾽ ἀφ᾽ ἑκάστης νηὸς ἐϋκνήμιδες ἑταῖροι
Ὤλονθ᾽· οἱ δ᾽ ἄλλοι φύγομεν θάνατόν τε μόρον τε.
Ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ
Ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἑταίρους.
Οὐδ᾽ ἄρα μοι προτέρω νῆες κίον ἀμφιέλισσαι,
Πρίν τινα τῶν δειλῶν ἑτάρων τρὶς ἕκαστον ἀῦσαι,
Οἳ θάνον ἐν πεδίῳ κικόνων ὕπο δηϊωθέντες.
Νηυσὶ δ᾽ ἐπῶρσ᾽ ἄνεμον βορέην νεφεληγερέτα ζεὺς
Λαίλαπι θεσπεσίῃ, σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψε
Γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὀρώρει δ᾽ οὐρανόθεν νύξ.
Αἱ μὲν ἔπειτ᾽ ἐφέροντ᾽ ἐπικάρσιαι, ἱστία δέ σφιν
Τριχθά τε καὶ τετραχθὰ διέσχισεν ἲς ἀνέμοιο.
Καὶ τὰ μὲν ἐς νῆας κάτθεμεν δείσαντες ὄλεθρον,
Αὐτὰς δ᾽ ἐσσυμένως προερύσαμεν ἤπειρόνδε.
Ἔνθα δύω νύκτας δύο τ᾽ ἤματα * συνεχὲς αἰεὶ
Κείμεθ᾽, ὁμοῦ καμάτῳ τε καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἔδοντες.
Ἀλλ᾽ ὅτε δὴ τρίτον ἦμαρ ἐϋπλόκαμος τέλεσ᾽ ἠώς,
Ἱστοὺς στησάμενοι ἀνά θ᾽ ἱστία λεύκ᾽ ἐρύσαντες
Ἥμεθα· τὰς δ᾽ ἄνεμός τε κυβερνῆταί τ᾽ ἴθυνον.
Καί νύ κεν ἀσκηθὴς ἱκόμην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Ἀλλά με κῦμα ῥόος τε περιγνάμπτοντα μάλειον
Καὶ βορέης ἀπέωσε, παρέπλαγξεν δὲ κυθήρων.
Ἔνθεν δ᾽ ἐννῆμαρ φερόμην ὀλοοῖς ἀνέμοισι
Πόντον ἐπ᾽ ἰχθυόεντ᾽. αὐτὰρ δεκάτῃ ἐπέβημεν
Γαίης λωτοφάγων, οἵ τ᾽ ἄνθινον εἶδαρ ἔδουσιν,
Ἔνθα δ᾽ ἐπ᾽ ἠπείρου βῆμεν, καὶ ἀφυσσάμεθ᾽ ὕδωρ.
Αἶψα δὲ δεῖπνον ἕλοντο θοῇς παρὰ νηυσὶν ἑταῖροι.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σίτοιό τ᾽ ἐπασσάμεθ᾽ ἠδὲ ποτῆτος,

Δὴ

Venerunt continuò quot folia & flores sunt vere
Matutini: tunc sanè malum Iouis fatum affuit
Nobis infelicibus, vt dolores multos pateremur.
Sistentes gradum pugnabant pugna ad naues veloces:
Feriebant autem inuicem æreis hastis.
Quamdiu quidem mane erat & augebatur sacra dies,
Tam diu inuicem sustinebamus plures licet essent:
Quando verò sol ibat ad vesperam,
Et tum iam Cicones inualuerunt domando Græcos
Sex autem a singulis nauibus benè ocreati socij
Perierunt: alij effugerunt mortemq; fatumq;
Illinc verò vlterius nauigauimus tristes corde
Læti ex morte euitata *charis amissis socijs.*
Neq; certè mihi vlterius naues procedebant vtrinq; agitatæ
Priusquam horũ miserorum sociorũ ter vnumquemq; vo-
Qui perierunt in campo á Ciconibus trucidati. (*casset.*
Nauibus autem immisit ventũ Boream nubicogus Iupiter
Cum procella ingenti, nubibus verò cooperuit
Terram simul & pontum, ruit verò e cælo nox.
Hæ quidem deinde ferebantur obliquæ, at vela ipsis
In tres quatuorq; partes discidit vis venti.
Et hæc quidem ad naues recondimus timentes interitum:
Ipsas verò magno impetu subduximus ad continentem.
Hic duas noctes & duos dies continenter semper
Iacebamus, simulq; labore & doloribus animũ macerantes.
Sed quando iam tertiam diem pulchricoma perfecit aurora
Malis erectis, velisq; albis explicatis
Sedimus, illas ventusq; gubernatoresq; dirigebant.
Et illæsus peruenissem in patriam terram,
Sed me vnda fortaßis æstusq; circumflectentem Maleam
Et Boreas abiecit, auocauit.a. Cytheris.
Hinc nouem diebus ferebar aduersis ventis
Pontum per piscosum: cæterum decima die conscendimus
Terram Lotophagorum, qui floridum cibum edunt. Vlysses defertur ad Lotophagos.
Hic littus conscendimus & hausimus aquam.
Statim.a. prandium ceperunt celeres apud naues socij.
Porrò postquam cibum gustauimus & potum,

Certè

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І. І. МЕЧНИКОВА

Δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάρους προΐειν πεύθεσθαι ἰόντας,
(Ἄνδρε δύω κρίνας, τρίτατον κήρυχ' ἅμ' ὀπάσσας)
Οἵτινες ἀνέρες εἶεν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες.
Οἱ δ' αἶψ' οἰχόμενοι μίγεν ἀνδράσι λωτοφάγοισιν·
Οὐδ' ἄρα λωτοφάγοι μήδονθ' ἑτάροισιν ὄλεθρον
Ἡμετέροις, ἀλλά σφι δόσαν λωτοῖο πάσασθαι.
Τῶν δ' ὅστις λωτοῖο φάγοι μελιηδέα καρπὸν,
Οὐκ ἔτ' ἀπαγγεῖλαι πάλιν ἤθελεν, οὐδὲ νέεσθαι·
Ἀλλ' αὐτοῦ βούλοντο μετ' ἀνδράσι λωτοφάγοισι
Λωτὸν ἐρεπτόμενοι μενέμεν, νόστου τε λαθέσθαι.
Τοὺς μὲν ἐγὼν ἐπὶ νῆας ἄγον κλαίοντας ἀνάγκῃ,
Νηυσὶ δ' ἐνὶ γλαφυρῇσιν ὑπὸ ζυγὰ δῆσα ἐρύσσας.
Αὐτὰρ τοὺς ἄλλους κελόμην ἐρίηρας ἑταίρους
Σπερχομένους νηῶν ἐπιβαινέμεν ὠκειάων,
Μή πώ τις λωτοῖο φαγὼν, νόστοιο λάθηται.
Οἱ δ' αἶψ' εἴσβαινον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθιζον·
Ἑξῆς δ' ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
Ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν, ἀκαχήμενοι ἦτορ·
Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν ὑπερφιάλων ἀθεμίστων
Ἱκόμεθ', οἵ ῥα θεοῖσι πεποιθότες ἀθανάτοισιν,
Οὔτε φυτεύουσι χερσὶ φυτὸν, οὔτ' ἀρόωσιν·
Ἀλλὰ τάγ' ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα πάντα φύονται,
Πυροὶ καὶ κριθαὶ, ἠδ' ἄμπελοι, αἵτε φέρουσιν
Οἶνον ἐριστάφυλον, καί σφιν Διὸς ὄμβρος ἀέξει.
Τοῖσιν δ' οὔτ' ἀγοραὶ βουληφόροι οὔτε θέμιστες·
Ἀλλ' οἵγ' ὑψηλῶν ὀρέων ναίουσι κάρηνα
Ἐν σπέεσι γλαφυροῖσι· θεμιστεύει δὲ ἕκαστος
Παίδων ἠδ' ἀλόχων· οὐδ' ἀλλήλων ἀλέγουσι.
Νῆσος ἔπειτα λάχεια παρὲκ λιμένος τετάνυσται
Γαίης κυκλώπων, οὔτε σχεδὸν, οὔτ' ἀποτηλοῦ,
Ὑλήεσσ'· ἐν δ' αἶγες ἀπειρέσιαι γεγάασιν
Ἄγριαι. οὐ μὲν γὰρ πάτος ἀνθρώπων ἀπερύκει·
Οὐδέ μιν εἰσοιχνεῦσι κυνηγέται, οἵτε καθ' ὕλην
Ἄλγεα πάσχουσιν, κορυφὰς ὀρέων ἐφέποντες.
Οὔτ' ἄρα ποίμνῃσιν καταΐσχεται, οὔτ' ἀρότοισιν,
Ἀλλ' ἥγ' ἄσπαρτος καὶ ἀνήροτος ἤματα πάντα,
Ἀνδρῶν χηρεύει, βόσκει δέ τε μηκάδας αἶγας,

Οἱ

Certè tum ego socios præmittebam, vt eundo audirent,
(Viris duobus selectis, quibus tertium præconem simul adiunxi)
Quinam viri essent in terra cibum sumentes.
Hi statim digreßi venerunt ad viros Lotophagos.
Neq; sane Lotophagi parabant socijs mali quippiam
Nostris, ipsis præbuerunt lotum gustare.
Horum quicunq; loti comedisset dulcißimum fructum, — Loti herbæ miranda vis.
Non iam renunciare rursum voluit, neq; redire:
Sed illic volebat cum viris Lotophagis
Lotum edendo manere, redituśq; obliuisci.
Hos quidem ego ad naues ducens flentes neceßitate,
Nauibus in cauis sub transtra ligaui attractos.
Cæterùm alios iußi iucundos socios
Festinantes naues conscendere celeres,
Ne fortaßis quis lotum comedens reditus obliuisceretur.
Hi verò statim ingreßi & per transtra sederunt:
Ordine verò sedentes cauum mare quatiebant remis.
Illinc autem vlterius nauigauimus tristes corde.
Cyclopum autem ad terram superborum exlegum
Venimus, qui sane dijs freti immortalibus,
Neq; plantant manibus plantam, neq; arant.
Sed hæc inseminata & inarata omnia proueniunt, — Cyclopum insula fertilis.
Triticum & ordeum, atq; vites, quæ quidem ferunt
Vinum, ex magnis vuis, et ipsis Iouis imber incrementũ dat:
Illis verò neq; conciones consiliariæ sunt neq; iura,
Sed ipsi celsorum montium inhabitant cacumina,
In speluncis cauis, ius autem dat vnusquisque
Liberis atq; vxoribus: neq; se inuicem curant.
Insula deinde breuis è portu obtenditur
Terra Cyclopum, non prope, neq; remota,
Syluosa: in ea verò capræ infinitæ nascuntur
Syluestres, neq; enim frequentatio hominum prohibet:
Neq; ipsam inuestigant venators, qui per syluam
Dolores patiuntur, iuga montium lustrantes.
Neq; certè gregibus depascitur neq; aratur,
Sed ipsa inseminata & inarata diebus omnibus
Viris caret, pascit verò balantes capras.

Non

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Οὐ γὰρ Κυκλώπεσσι νέες πάρα μιλτοπάρῃοι,
Οὐδ' ἄνδρες νηῶν ἔνι τέκτονες, οἵ κε κάμοιεν
Νῆας ἐϋσσέλμους, αἵ κεν τελέοιεν ἕκαστα,
Ἄστε' ἐπ' ἀνθρώπων ἱκνεύμεναι· οἷά τε πολλὰ
Ἄνδρες ἐπ' ἀλλήλους νηυσὶν περόωσι θάλασσαν,
Οἵ κέ σφιν καὶ νῆσον ἐϋκτιμένην ἐκάμοντο.
Οὐ μὲν γάρ τι κακή γε, φέροι δέ κεν ὥρια πάντα.
Ἐν μὲν γὰρ λειμῶνες ἁλὸς πολιοῖο παρ' ὄχθας
γρ. τοί- Ὑδρηλοί, μαλακοί. μάλα* κ' ἄφθιτοι ἄμπελοι εἶεν.
γρ. εἴη Ἐν δ' ἄροσις λείη· * μάλα κεν βαθὺ λήϊον * αἰεὶ
Εἰς ὥρας ἀμῷεν· ἐπεὶ μάλα πῖαρ ὑπ' οὖδας.
Ἐν δὲ λιμὴν εὔορμος, ἵν' οὐ χρεὼ πείσματός ἐστιν,
Οὔτ' εὐνὰς βαλέειν, οὔτε πρυμνήσι' ἀνάψαι,
Ἀλλ' ἐπικέλσαντας μεῖναι χρόνον, εἰσόκε ναυτέων
Θυμὸς ἐποτρύνῃ, καὶ ἐπιπνεύσωσιν ἀῆται.
Αὐτὰρ ἐπὶ κρατὸς λιμένος ῥέει ἀγλαὸν ὕδωρ,
Κρήνη ὑπὸ σπείους· περὶ δ' αἴγειροι πεφύασιν.
Ἔνθα κατεπλέομεν, καί τις θεὸς ἡγεμόνευε
Νύκτα δι' ὀρφναίην· οὐδὲ προὐφαίνετ' ἰδέσθαι·
Ἀὴρ γὰρ περὶ νηυσὶ βαθεῖ', οὐδὲ σελήνη
· δὲ Οὐρανόθεν προὔφαινε· κατείχετο * γὰρ νεφέεσσιν.
Ἔνθ' οὔτις τὴν νῆσον ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν·
Οὔτ' οὖν κύματα μακρὰ κυλινδόμενα ποτὶ χέρσον
Εἰσίδομεν πρὶν νῆας ἐϋσσέλμους ἐπικέλσαι.
Κελσάσῃσι δὲ νηυσὶ, καθείλομεν ἱστία πάντα·
Ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,
Ἔνθα δ' ἀποβρίξαντες ἐμείναμεν ἠῶ δῖαν.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠὼς,
Νῆσον θαυμάζοντες ἐδινεόμεσθα κατ' αὐτήν.
Ὦρσαν δὲ νύμφαι κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο
Αἶγας ὀρεσκῴους, ἵνα δειπνήσειαν ἑταῖροι.
Αὐτίκα καμπύλα τόξα καὶ αἰγανέας δολιχαύλους
Εἱλόμεθ' ἐκ νηῶν· διὰ δὲ τρίχα κοσμηθέντες
Βάλλομεν. αἶψα δ' ἔδωκε θεὸς μενοεικέα θήρην.
Νῆες μέν μοι ἕποντο δυώδεκα, ἐς δὲ ἑκάστην
Ἐννέα λάγχανον αἶγες· ἐμοὶ δὲ δέκ' ἔξελον οἴῳ.
Ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα

Ἤμεθα

Non enim Cyclopibus naues adsunt picta,
Neq; viri insunt nauium fabri qui perficeerent
Naues transtratas, qua perficerent singula,
Ad vrbes hominum euntes veluti crebro
Viri ad se inuicem mare transmittunt nauibus,
Quippe ipsis & insulam bene habitatam colerent.
Neq; omnino maligna, fert vero tempestiua omnia,
Insunt enim prata maris caui ad littus
Irrigua, mollia. inprimis enim perennes vites essent.
In ea quidem facilis profundus segetum-campus esset,
Suo tempore meteretur: quandoquidē valde pingue solū est.
In ea portus opportunus, vt non opus funibus sit,
Neq; ancheras eijcere, neq; rudentes alligare,
Sed qui appulerint manere aliquamdiu, donec nautarum
Animus voluerit & aspirarint venti.
Caterum ad initium portus fluit limpida aqua,
Fons sub specu, circum autem alnus nascitur,
Huc appulimus, atq; aliquis deus dux via fuit
Noctem per obscuram: non enim antea licebat videre,
Caligo enim circa naues densa erat, neq; luna
E calo lucebat: obscurata vero erat nubibus.
Hic nullus insulam vidit oculis:
Neq; sane fluctus immensos prouolutos ad littus
Vidimus, antequam naues bene-tabulatas applicassemus:
Appulsis autem nauibus collegimus vela omnia,
Ipsi etiam egressi in littus maris.
Tum vero dormientes expectauimus auroram diuinam.
Quando. a. mane-genita apparuit roseis-digitis aurora,
Insulam admirantes, ambulauimus per eam.
Excitarunt autem Nympha filia Iouis AEgida habentis
Capras montanas, vt prandium sumerent socij.
Continuo incuruos arcus, & hastas longo-ferro
Cepimus ex nauibus: in tres autem partes instructi
Iaculabamur, statim. a. dedit deus decentem venationem.
Naues. a. me sequebantur duodecim, in vnaquaq; autem
Nouem sortitus sum capras, mihi decem elegerunt soli.
Sic tum tota die ad solem occidentem

Sede-

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Ημεθα δαινύμενοι κρέα τ᾽ ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ.
Οὐ γάρ πω νηῶν ἐξέφθιτο οἶνος ἐρυθρός,
Αλλ᾽ ἐνέην· πολλὸν γὰρ ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἕκαστοι
Ηφύσαμεν, κικόνων ἱερὸν πτολίεθρον ἑλόντες.
Κυκλώπων δ᾽ ἐς γαῖαν ἐλεύσσομεν ἐγγὺς ἐόντων,
Καπνόν τ᾽, αὐτῶν τε φθογγὴν οἰῶν τε καὶ αἰγῶν.
Ημος δ᾽ ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
Δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
Ημος δ᾽ ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Καὶ τότ᾽ ἐγὼν ἀγορὴν θέμενος, μετὰ πᾶσιν ἔειπον,
μνετέ Αλλοι μὲν νῦν * μίμνετ᾽ ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι·
Αὐτὰρ ἐγὼ σὺν νηΐ τ᾽ ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἑτάροισιν
Ελθὼν, τῶνδ᾽ ἀνδρῶν πειρήσομαι οἵτινές εἰσιν,
Η ῥ᾽ οἵ γ᾽ ὑβρισταί τε καὶ ἄγριοι, οὐδὲ δίκαιοι·
Ηὲ φιλόξεινοι, καί σφι νόος ἐστὶ θεουδής.
Ως εἰπὼν, ἀνὰ νηὸς ἔβην, ἐκέλευσα δ᾽ ἑταίρους,
Αὐτούς τ᾽ ἀμβαίνειν, ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.
Οἱ δ᾽ αἶψ᾽ εἴσβαινον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθιζον.
Εξῆς δ᾽ ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
ντες, Αλλ᾽ ὅτε δὴ τὸν χῶρον ἀφικόμεθ᾽ ἐγγὺς * ἐόντα,
ντιόδ᾽ Ενθα δ᾽ ἐπ᾽ ἐσχατιῇ σπέος εἴδομεν ἄγχι θαλάσσης,
Υψηλὸν, δάφνῃσι κατηρεφές· ἔνθα δὲ πολλὰ
Μῆλ᾽ ὄϊές τε καὶ αἶγες ἰαύεσκον· περὶ δ᾽ αὐλὴ
Υψηλὴ δέδμητο κατωρυχέεσσι λίθοισι,
Μακρῇσίν τε πίτυσσιν, ἰδὲ δρυσὶν ὑψικόμοισιν.
Ενθα δ᾽ ἀνὴρ ἐνίαυε πελώριος, ὅς ῥά τε μῆλα
Οἶος ποιμαίνεσκεν ἀπόπροθεν· οὐδὲ μετ᾽ ἄλλους
Πωλεῖτ᾽, ἀλλ᾽ ἀπάνευθεν ἐὼν ἀθεμίστια ᾔδη.
Καὶ γὰρ θαῦμ᾽ ἐτέτυκτο πελώριον· οὐδὲ ἐῴκει
Ανδρί γε σιτοφάγῳ, ἀλλὰ ῥίῳ ὑλήεντι
Υψηλῶν ὀρέων, ὅτε φαίνεται οἶον ἀπ᾽ ἄλλων.
Δὴ τότε τοὺς ἄλλους κελόμην ἐρίηρας ἑταίρους
Αὐτοῦ πὰρ νηΐ τε μένειν καὶ νῆα ἔρυσθαι·
Αὐτὰρ ἐγὼ κρίνας ἑτάρων δυοκαίδεκ᾽ ἀρίστους
Βῆν· ἀτὰρ αἴγεον ἀσκὸν ἔχον μέλανος οἴνοιο
Ηδέος, ὅν μοι ἔδωκε Μάρων Εὐάνθεος υἱὸς
Ιρεὺς Ἀπόλλωνος, ὃς Ἴσμαρον ἀμφιβεβήκει.

Οὕνεκ

Sedebamus, comedentes carnes multas, & vinum dulce.
Non enim nauium absumptum erat vinum rubrum,
Sed suppetebat. multum enim in amphoris singuli
Hausimus Ciconum sacrum oppidum depopulati.
Cyclopum autem ad terram prospicimus qui propè erant,
Fumumq́; ipsorumq́; murmur ouiumq́; & caprarum.
Quando autem sol occidit, & serum aduenit,
Tum dormiuimus in littore maris.
Quando.a.manè-genita apparuit roseis digitis aurora,
Et tum ego concione habita ad omnes loquutus sum:
Alij quidem nunc manete mihi dilecti socij:
Cæterùm ego cum naui mea & cum socijs meis
Transmittens, hos verè homines explorabo quinam sint,
An illi contumeliosi & agrestes, neq; iusti,
Aut hospitales & ipsis mens pia.
Sic fatus ad nauem conscendi, iussi verò socios
Ipsosq́; conscendere & oram soluere.
Illi continuò conscenderunt, & per transtra sederunt,
Ordine autem sedentes, cauum mare verberabant remis.
Sed cùm iam in locum peruenimus propinquum,
Hic in extrema parte speluncam vidimus propè mare Antrum Polyphemi.
Excelsam, lauris densam: hic autem multa
Pecora, ouesq́; & capræ quiescebant, iuxta autem aula
Excelsa, ædificata erat excisis lapidibus,
Longisq́; pinis & quercubus alticomis.
Hic vir habitabat ingens, qui certè pecora
Solus pascebat longè, neq; cum alijs
Versabatur, sed seorsum existens infanda sciebat.
Etenim monstrum erat horrendum, neq; similis
Homini humano, sed cacumini syluoso
Excelsorum montium, quando apparebat solùm ab alijs.
Tum alios iussi dilectos socios
Illic apud nauemq́; manere & nauem custodire.
Porrò ego eligens sociorum duodecim optimos
Ibam, cæterùm caprinum vtrem habebam nigri vini
Suauis, quod mihi dedit Maron Euanthei filius,
Sacerdos Apollinis, qui Ismarum inhabitat,

Q

Οὕνεκά μιν σὺν * παισὶ περισχόμεθ' ἠδὲ γυναικὶ
Αζόμενοι· ᾤκει γὰρ ἐν ἄλσεϊ δενδρήεντι
Φοίβου Ἀπόλλωνος. ὁ δέ μοι πόρεν ἀγλαὰ δῶρα·
Χρυσοῦ μέν μοι δῶκ' εὐεργέος ἑπτὰ τάλαντα·
Δῶκε δέ μοι κρητῆρα πανάργυρον· αὐτὰρ ἔπειτα
Οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσι δυώδεκα πᾶσιν ἀφύσσας,
Ηδὺν, ἀκηράσιον, θεῖον ποτόν· οὐδέ τις αὐτὸν
Ηείδει δμώων οὐδ' ἀμφιπόλων ἐνὶ οἴκῳ,
Αλλ' αὐτός τ', ἄλοχός τε φίλη, ταμίη τε μί' οἴη.
Τὸν δ' ὅτε πίνοιεν μελιηδέα οἶνον ἐρυθρὸν,
Εν δέπας ἐμπλήσας, ὕδατος ἀνὰ εἴκοσι μέτρα
Χεῦ'· ὀδμὴ δ' ἡδεῖα ἀπὸ κρητῆρος ὀδώδει,
Θεσπεσίη· τότ' ἂν οὔτοι ἀποσχέσθαι φίλον ἦεν.
Τοῦ φέρον ἐμπλήσας ἀσκὸν μέγαν, ἐν δὲ καὶ ἦια
Κωρύκῳ· αὐτίκα γάρ μοι ὀΐσατο θυμὸς ἀγήνωρ
Ανδρ' ἐπελεύσεσθαι μεγάλην ἐπιειμένον ἀλκὴν,
Αγριον, οὔτε δίκας εὖ εἰδότα οὔτε θέμιστας.
Καρπαλίμως δ' εἰς ἄντρον ἀφικόμεθ', οὐδέ μιν ἔνδον
Εὕρομεν, ἀλλ' ἐνόμευε νομὸν κάτα πίονα μῆλα·
Ελθόντες δ' εἰς ἄντρον ἐθηεύμεσθα ἕκαστα·
Ταρσοὶ μὲν τυρῶν βρῖθον, στείνοντο δὲ σηκοὶ
Αρνῶν ἠδ' ἐρίφων, διακεκριμέναι δὲ ἕκασται
Ερχατο, χωρὶς μὲν πρόγονοι, χωρὶς δὲ μέτασσαι,
Χωρὶς δ' αὖθ' ἕρσαι· ναῖον δ' ὀρῷ ἄγγεα πάντα,
Γαυλοί τε σκαφίδες τε τετυγμένα, τοῖς ἐνάμελγεν.
Ενθ' ἐμὲ μὲν πρώτισθ' ἕταροι λίσσοντ' ἐπέεσσι
θομένους Τυρῶν * αἰνυμένους ἰέναι πάλιν· αὐτὰρ ἔπειτα
Καρπαλίμως ἐπὶ νῆα θοὴν ἐρίφους τε καὶ ἄρνας
Σηκῶν ἐξελάσαντας ἐπιπλεῖν ἁλμυρὸν ὕδωρ·
Αλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην, (ἦ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν)
Οφρ' αὐτόν τε ἴδοιμι, καὶ εἴ μοι ξείνια δοίη,
Οὐδ' ἄρ' ἔμελλ' ἑτάροισι φανεὶς ἐρατεινὸς ἔσεσθαι.
είναμεν, Ενθα δὲ πῦρ κείαντες * ἐθύσαμεν· ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
Τυρῶν αἰνύμενοι φάγομεν· μένομέν τέ μιν ἔνδον,
Ημενοι ἕως ἐπῆλθε νέμων. φέρε δ' ὄβριμον ἄχθος
Υλης ἀζαλέης, ἵνα οἱ ποτιδόρπιον εἴη.
Εκτοσθεν δ' ἄντροιο βαλὼν ὀρυμαγδὸν ἔθηκεν.

Ημεῖ

Quòd ipsum cum liberis defendimus atq; vxore
Reuerentia moti, habitabat autem in luco arborifero
Phœbi Apollinis, ille mihi dederat pulchra dona,
Auri quidem mihi dedit elaborati septem talenta,
Dedit. a. mihi craterem totum argenteum: cæterum postea
Vinum in amphoris duodecim omnibus haustis,
Suaue, incorruptibile, diuinum potum, neq; quisquã illud
Nouerat famulorum neq; ancillarum in domo,
Sed ipse, vxorq; chara promaq; vna sola.
Hoc quoties biberent dulce vinum rubrum Vinum Maroneum memorabile.
Vno poculo impleto, aquæ viginti mensuras
Immiscuit, dulcis autem odor ab cratere spirabat
Diuinus, tum non tibi abstinere gratum fuisset.
Huius ferebam impleto vtre magno, viatica autem
In pera: statim autem mihi excitabatur animus generosus,
Virum adire ingenti præditum fortitudine
Argestem, neq; iura benè doctum, neq; leges.
Celeriter autem antrum venimus neq; ipsum intus Vlysses ingreditur antrum Polyphemi.
Inuenimus, sed pascebat pascua per pinguia pecora.
Venientes autem in antrum admirabamur singula.
Vasa quidem caseis onerabantur repleta erant stabula
Agnorum atq; hædorum, separatæ verò singulæ
Inclusæ erant, separatim quidem agni seorsum iuniores.
Separatim recentes natæ. nutabant sero vasa omnia,
Mulctraliaq; scaphæq; accommodatæ quibus mulgebat.
Tum me primum socij precabantur verbis,
Vt sumptis caseis abiremus rursus, cæterùm deinde
Celeriter ad nauem celerem hædosq; & agnos
A stabulis eripientes nauigare salsam aquam.
Sed ego non parui, (certè multò satius fuisset,)
Donec ipsum viderem, & mihi hospitalia daret.
Neq; sane futurus erat socijs visus amabilis.
Tum autem ignem accendentes mansimus, ac & ipsi
Caseos sumentes comedimus, expectauimusq; ipsum intus
Sedentes, donec venit pascens. ferebat autem ingens pondus
Ligni aridi, vt illi ad cœnam esset.
Extra autem antrum deijciens strepitum fecit.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І. І. МЕЧНИКОВА

Ημεῖς δὲ δείσαντες ἀπεσσύμεθ' ἐς μυχὸν ἄντρου.
Αὐτὰρ ὅγ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλασε πίονα μῆλα
Πάντα μάλ' ὅσσ' ἤμελγε· τὰ δ' ἄρσενα λεῖπε θύρηφι,
Ἀρνειούς τε τράγους τε βαθείης ἔκτοθεν αὐλῆς.
Αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὑψόσ' ἀείρας,
Ὄβριμον· οὐκ ἄν τόν γε δύω καὶ εἴκοσ' ἅμαξαι
Ἐσθλαὶ τετράκυκλοι ἀπ' οὔδεος ὀχλίσσειαν·
Τόσσην ἠλίβατον πέτρην ἐπέθηκε θύρῃσιν.
Ἑζόμενος δ' ἤμελγεν ὄϊς καὶ μηκάδας αἶγας,
Πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρυον ἧκεν ἑκάστῃ.
Αὐτίκα δ' ἥμισυ μὲν θρέψας λευκοῖο γάλακτος,
Πλεκτοῖς ἐν ταλάροισιν ἀμησάμενος κατέθηκε·
Ἥμισυ δ' αὖτ' ἔστησεν ἐν ἄγγεσιν, ὄφρα οἱ εἴη
Πίνειν αἰνυμένῳ, καί οἱ ποτιδόρπιον εἴη.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἃ ἔργα,
Καὶ τότε πῦρ ἀνέκαιε, καὶ εἴσιδεν, εἴρετο δ' ἡμέας,
Ὦ ξεῖνοι, τίνες ἐστέ; πόθεν πλεῖθ' ὑγρὰ κέλευθα;
Ἤ τι κατὰ πρῆξιν, ἢ μαψιδίως ἀλάλησθε;
Οἷά τε ληϊστῆρες ὑπεὶρ ἅλα, τοί τ' ἀλόωνται
Ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες.
Ὣς ἔφαθ'. ἡμῖν δ' αὖτε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
Δεισάντων φθόγγον τε βαρὺν, αὐτόν τε πέλωρον.
Ἀλλὰ καὶ ὥς μιν ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπον,
Ἡμεῖς τοι Τροίηθεν ἀποπλαγχθέντες Ἀχαιοὶ
Παντοίοις ἀνέμοισιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης,
Οἴκαδε ἱέμενοι, ἄλλην ὁδὸν, ἄλλα κέλευθα
ντίσασθαι. Ἤλθομεν· οὕτω που Ζεὺς ἤθελε * μητίσασθαι.
Λαοὶ δ' Ἀτρείδεω Ἀγαμέμνονος εὐχόμεθ' εἶ(ναι),
Τοῦ δὴ νῦν γε μέγιστον ὑπουράνιον κλέος ἐστί·
Τόσσην γὰρ διέπερσε πόλιν, καὶ ἀπώλεσε λαοὺς
Πολλούς. ἡμεῖς δ' αὖτε κιχανόμενοι τὰ σὰ γοῦνα
Ἱκόμεθ', εἴ τι πόροις ξεινήϊον, ἠὲ καὶ ἄλλως
Δοίης δωτίνην,* ἥ τε ξείνων θέμις ἐστίν.
Ἀλλ' αἰδεῖο φέριστε θεούς· ἱκέται δέ τοι εἰμέν.
Ζεὺς δ' ἐπιτιμήτωρ ἱκετάων τε ξείνων τε
Ξείνιος, ὃς ξείνοισιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.
Ὣς ἐφάμην. ὁ δέ μ' αὖτις ἀμείβετο νηλέϊ θυμῷ,

Νήπιος

Nos autem perterriti diruimus in recessus antri.
Caterùm ille in latam speluncam egit pinguia pecora,
Omnia quoq; sanè quos q; mulgebat, quæ mares, reliquit fo-
Arietesq; hircosq; altam extra aulam. (*ris,*
Caterùm deinde admouit repagulum ingens altè leuans
Graue: non illud duo & viginti currus
Fortes quaternis rotis a solo dimouere potuissent,
Tantam excelsam petram admouit ianuæ.
Sedens autem mulsit oues & balantes capras,
Omnia vt decebat, & fœtum submisit singulis,
Statim autem dimidium coagulans albi lactis
Textilibus in calathis constructum reposuit,
Dimidium autem rursus constituit in vasibus, vt ei esset
Potum comedenti, & ei ad cœnam sufficeret,
Caterùm postquam festinauit expeditis illis suis operibus
Et tum ignem accendit & aspexit, interrogauit nos,
O hospites, quinam estis? vnde nauigatis humidum mare? Polyphemus aduenas interrogat.
Num ad negotiationem, aut temere erratis?
Perinde atq; piratæ supra mare qui erant,
Animas periculo obijcientes, malum alienigenis ferentes.
Sic ait. nobis. a. statim exanimatum est charum cor
Timentibus sonitumq; grauem ipsumq; monstrum.
Verum, etiam sic ipsum verbis excipiens alloquutus sum:
Nos quidem à Troia aberrantes Græci, Vlysses respondet.
Diuersis ventis super ingentes fluctus maris,
Domum petentes, alia via, alijs itineribus
Venimus, sic fortaßis Iupiter voluit moliri:
Milites autem Atridæ Agamemnonis gloriamur esse,
Cuius certè nunc maxima ad cœlum gloria est.
Tantam enim euertit vrbem, & perdidit populos
Multos, nos autem rursus procumbentes ad tua genua
Supplicamus, si quod præbeas hospitale, siue etiam aliter
Donum dares, quale hospitibus dare fas est.
Sed verere, optime, deos, supplices enim tibi sumus.
Iupiter autem vltor est supplicumq; hospitumq; Iupiter hospitalis.
Hospitalis, qui hospitibus simul verecundis opitulatur.
Sic loquutus, ille v. mihi rursus respondit sæuo animo:

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Νήπιος εἰς ὦ ξεῖν', ἢ τηλόθεν εἰλήλουθας,
Ὅς με θεοὺς κέλεαι ἢ * δειδίμεν ἢ ἀλέασθαι. έμεν
Οὐ γὰρ κύκλωπες διὸς αἰγιόχου ἀλέγουσιν,
Οὐδὲ θεῶν μακάρων ἐπεὶ ἢ πολὺ φέρτεροι εἰμέν.
Οὐδ' ἂν ἐγὼ διὸς ἔχθος ἀλευάμενος πεφιδοίμην,
Οὔτε σεῦ, οὔθ' ἑτάρων, εἰ μὴ θυμός με κελεύει.
Ἀλλά μοι εἴφ' ὅπη ἔχες ἰὼν εὐεργέα νῆα;
Ἤ που ἐπ' ἐσχατιῆς, ἢ καὶ σχεδόν; ὄφρα δαείω.
Ὣς φάτο πειράζων. ἐμὲ δ' οὐ λάθεν εἰδότα πολλά,
Ἀλλά μιν ἄψορρον προσέφην δολίοις ἐπέεσσι,
Νέα μέν μοι κατέαξε ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Πρὸς πέτρῃσι βαλὼν ὑμῆς ἐπὶ πείρασι γαίης,
Ἄκρῃ προσπελάσας· ἄνεμος δ' ἐκ πόντου ἔνεικεν.
Αὐτὰρ ἐγὼ σὺν τοῖσδε ὑπέκφυγον αἰπὺν ὄλεθρον.
Ὣς ἐφάμην. ὁ δέ μ' οὐδὲν ἀμείβετο νηλέϊ θυμῷ.
Ἀλλ' ὅγ' ἀναΐξας ἑτάροις ἐπὶ χεῖρας ἴαλλε·
Σὺν δὲ δύω μάρψας, ὥστε σκύλακας ποτὶ γαίῃ
Κόπτ'· ἐκ δ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν.
Τοὺς δὲ διαμελεϊστὶ ταμὼν ὡπλίσσατο δόρπον.
Ἤσθιε δ' ὥστε λέων ὀρεσίτροφος, οὐδ' ἀπέλειπεν
Ἔγκατά τε σάρκας τε καὶ ὀστέα μυελόεντα.
Ἡμεῖς δὲ κλαίοντες ἀνεσχέθομεν διὶ χεῖρας,
Σχέτλια ἔργ' ὁρόωντες· ἀμηχανίη δ' ἔχε θυμόν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κύκλωψ μεγάλην * ἐμπλήσατο νηδύν, ήσατο
Ἀνδρόμεα κρέ' ἔδων, καὶ ἐπ' ἄκρητον γάλα πίνων,
Κεῖτ' ἔντοσθ' ἄντροιο τανυσσάμενος διὰ μήλων·
Τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα κατὰ μεγαλήτορα θυμόν,
Ἄσσον ἰών, ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
Οὐτάμεναι πρὸς στῆθος ὅθι φρένες ἧπαρ ἔχουσιν,
Χεῖρ' ἐπιμασσάμενος· ἕτερος δέ με θυμὸς ἔρυκεν.
Αὐτοῦ γάρ κε καὶ ἄμμες ἀπωλόμεθ' αἰπὺν ὄλεθρον·
Οὐ γάρ κεν δυνάμεσθα θυράων ὑψηλάων
Χερσὶν ἀπώσασθαι λίθον ὄβριμον ὃν προσέθηκεν.
Ὣς τότε μὲν στενάχοντες ἐμείναμεν ἠῶ δῖαν.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Καὶ τότε πῦρ ἀνέκαιε, καὶ ἤμελγε κλυτὰ μῆλα
Πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρυον ἧκεν ἑκάστῃ.

Αὐτὰρ

Stultus es ô hospes, quòd longè aduenisti,
Qui me deos iubes siue timere, atq; obseruare.
Non enim Cyclopes Iouem a capra-nutritum curant, Cyclopes Deorum contemptores.
Neq; deos beatos, quoniam multò præstantiores sumus.
Neq; ego Iouis inimicitias euitans parcam,
Neq; tibi, neq; socijs, si me animus iubeat,
Sed mihi dic vbi habes huc profectus bene factam nauem?
An alicubi in extremis locis, aut prope, vt sciam?
Sic ait tentans, me autem non latuit scientem plurima.
Sed ipsum vicißim alloquutus sum dolosis verbis:
Nauem quidem fregit Neptunus terra-quassator,
Ad scopulos coniectam vestræ ad fines terræ,
Ventus autem ex ponto intulit.
Cæterùm ego cum hisce effugi arduam pernitiem.
Sic loquutus sum. ille autem nihil respondit sæuo animo.
Sed ipse irruens socijs manus intulit,
Duos autem corripiens, quemadmodum catulos ad terram Cyclops duos socios Vlyssis deuorat.
Illisit, cerebrum a. humi effluebat, irrigabat. a. terram.
Hos autem membratim resecans apparabat cœnam,
Deuorabat. a. quemadmodum leo montanus, neq; reliquit
Intestinaq; carnesq; & ossa medullis plena.
Nos autem flentes sustulimus Ioui manus,
Miseram rem videntes, desperatio autem inuasit animum.
Cæterùm postquam Cyclops magnũ impleuerat ventrẽ,
Humanas carnes comedens, & ad hæc merum lac bibens,
Iacuit intra antrum extensus inter pecora.
Hunc quidem ego volui magnanimo animo
Propius accedens gladium acutum strigens ab fæmore,
Vulnerare ad pectus, vbi præcordia epar circumdant,
Manus admouens: aliud autem consilium me impediuit.
Illic enim etiam nos periÿssemus sæua morte,
Non enim poteramus ab ianua excelsa
Manibus mouere saxum graue, quem admouit.
Itaq; tum ingemiscentes expectauimus auroram diuinam.
Quando. a. manè genita apparuit roseis-digitis aurora:
Tunc ignem accendit & mulsit inclyta pecora
Omnia vt decuit, & suum fætum submisit singulis.

Q iiij

Αὐτὰρ ἐπειδὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἃ ἔργα,
πον. Σὺν δ' ὅγε δ' αὖτε δύω μάρψας ὡπλίσατο * δεῖπνον.
Δειπνήσας δ' ἄντρου ἐξήλασε πίονα μῆλα,
Ρηϊδίως ἀφελὼν θυρεὸν μέγαν· αὐτὰρ ἔπειτα
Αψ ἐπέθηχ', ὡς εἴτε φαρέτρῃ πῶμ' ἐπιθείη.
Πολλῇ δὲ ῥοίζῳ πρὸς ὄρος τρέπε πίονα μῆλα
Κύκλωψ. αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμην κακὰ βυσσοδομεύων,
Εἴπως τισαίμην, δώη δέ μοι εὖχος Ἀθήνη.
Ηδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή·
Κύκλωπος γὰρ ἔκειτο μέγα ῥόπαλον παρὰ σηκῷ,
Χλωρὸν, ἐλαΐνεον, τὸ μὲν ἔκταμεν ὄφρα φοροίη
Αυανθέν· τὸ μὲν ἄμμες ἐΐσκομεν εἰσορόωντες
Οσσον θ' ἱστὸν νηὸς ἐεικοσόροιο μελαίνης,
Φορτίδος εὐρείης, ἥτ' ἐκπεράᾳ μέγα λαῖτμα·
Τόσσον ἔην μῆκος, τόσσον πάχος εἰσοράασθαι.
Τοῦ μὲν ὅσον τ' ὄργυιαν ἐγὼν ἀπέκοψα παραστὰς,
Καὶ παρέθηχ' ἑτάροισιν, ἀποξῦναι δ' ἐκέλευσα.
Οἱ δ' ὁμαλὸν ποίησαν· ἐγὼ δ' ἐθόωσα παραστὰς
Ακρον, ἄφαρ δὲ λαβὼν ἐπυράκτεον ἐν πυρὶ κηλέῳ·
Καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκα κατακρύψας ὑπὸ κόπρῳ,
Η ῥα κατὰ σπείους κέχυτο μεγάλ' ἤλιθα πολλή.
Αὐτὰρ τοὺς ἄλλους κλήρῳ πεπαλάχθαι ἄνωγον,
Ὥστις τολμήσειεν ἐμοὶ σὺν μοχλὸν ἀείρας,
Τρίψαι * ἐν ὀφθαλμῷ, ὅτε τὸν γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι.
Οἱ δ' ἔλαχον τοὺς ἄν κε καὶ ἤθελον αὐτὸς ἑλέσθαι
λέχθω Τέσσαρες, αὐτὰρ ἐγὼ πέμπτος μετὰ τοῖσιν * ἐλέγμην.
Εσπέριος δ' ἦλθεν καλλίτριχα μῆλα νομεύων·
Αὐτίκα δ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλασε πίονα μῆλα
Πάντα μάλ'. οὐδέ τι λεῖπε βαθείης ἔκτοθεν αὐλῆς,
Ἤ τι ὀϊσάμενος, ἢ καὶ θεὸς ὣς ἐκέλευεν.
Αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὑψόσ' ἀείρας,
Εζόμενος δ' ἤμελγεν ὄϊς καὶ μηκάδας αἶγας,
Πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρυον ἧκεν ἑκάστῃ.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἃ ἔργα,
Σὺν δ' ὅγε δ' αὖτε δύω μάρψας ὡπλίσατο δόρπον·
Καὶ τότ' ἐγὼ κύκλωπα προσηύδων ἄγχι παραστὰς,
Κισσύβιον μετὰ χερσὶν ἔχων μέλανος οἴνοιο,

Κύκλωψ

Porrò postquam festinauit perficiens sua opera,
Simul ille rursus duobus correptis apparauit ientaculum.
Vt ientauit autem ex antro egit pinguia pecora,
Leuiter dimouens obicem ingentem: cæterùm postea
Rursus admouit, veluti si pharetræ operculum opponeret.
Plurimo autem sibilo ad montem egit pinguia pecora
Cyclops, sed ego relinquebar mala profundè cogitans.
Si quo pacto vlciscerer, daret autem votum Pallas.
Illud autem mihi in animo optimum apparebat consilium. Vlyssis consilium.
Cyclopis enim iacebat ingens claua ad stabulum,
Viridis, oleagina, hanc quidem inciderat vt ferret
Arefactam, hanc quidem nos aßimilabamus inspicientes,
Quantus est malus nauis viginti remis agitatæ nigræ,
Onerariæ, latæ, quæ penetrat ingentes fluctus:
Tanta erat longitudo, tanta spißitudo aspectu,
Ab hac quantum vlna est ego abscidi astans,
Et apposui socijs, polire autem iußi.
Hi verò planum leuigarunt, ego autem acui astans
Summitatem, statim. a. apprehendens prensi in igne ardẽte,
Et hanc quidem benè deposui abscondens sub stercore.
Quod per speluncam fusum erat multum densè abundè.
Cæterùm alios sorte sortiri iussi
Quinam auderet mecum vectem sublatum
Interere in oculum, quando illum dulcis somnus occuparet.
Illi sortiti sunt, quos vtiq; voluissem ipse capere
Quatuor, cæterùm ego quintus, cum his electus sum.
Vespertinus autem redijt villosa pecora pascens.
Continuò verò in latam speluncam egit pinguia pecora
Omnia diligenter, neq; vllum reliquit profundã extra caulam
Aut dedita opera, siue etiam deus sic iußit.
Porrò deinde admouit repagulum ingens altè subleuans,
Sedens autem mulsit oues & balantes capras,
Omnia vt decebat, & fœtus submisit singulis.

Cæterùm postquam festinauit perfectis suis operibus,
Simul ille rursus duobus correptis apparauit cœnam:
Et tum ego Cyclopem alloquebar propè astans.
Poculum in manibus tenens nigri vini,

Κύκλωψ τῆ, πίε οἶνον, ἐπεὶ φάγες ἀνδρόμεα κρέα·
Ὄφρ' εἰδῇς οἷόν τι ποτὸν τόδε νηῦς ἐκεκεύθει
Ἡμετέρη· Σοὶ δ' αὖ λοιβὴν φέρον, εἴ μ' ἐλεήσας
Οἴκαδε πέμψειας· σὺ δὲ μαίνεαι οὐκέτ' ἀνεκτῶς.
Σχέτλιε, πῶς * κέν τίς σε καὶ ὕστερον ἄλλος ἵκοιτο
Ἀνθρώπων πολέων. ἐπεὶ οὐ κατὰ μοῖραν ἔρεξας.
Ως ἐφάμην. ὁ δ' ἔδεκτο καὶ ἔκπιεν· ἥσατο δ' αἰνῶς
Ἡδὺ ποτὸν πίνων· καί μ' ᾔτεε δεύτερον αὖτις,
Δός μοι ἔτι πρόφρων, καί μοι τεὸν οὔνομα εἰπὲ
Αὐτίκα νῦν, ἵνα τοι δῶ ξείνιον ᾧ κε σὺ χαίροις.
Καὶ γὰρ κυκλώπεσσι φέρει ζείδωρος ἄρουρα
Οἶνον ἐριστάφυλον, καί σφιν Διὸς ὄμβρος ἀέξει·
Ἀλλὰ τόδ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρός ἐστιν ἀπορρώξ.
Ως ἔφατ'. αὐτάρ οἱ αὖτις ἐγὼ πόρον αἴθοπα οἶνον·
Τρὶς μὲν ἔδωκα φέρων, τρὶς δ' ἔκπιεν ἀφραδίῃσιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κύκλωπα περὶ φρένας ἤλυθεν οἶνος,
Καὶ τότε δή μιν ἔπεσσι προσηύδων μειλιχίοισι.
Κύκλωψ, εἰρωτᾷς μ' ὄνομα κλυτόν· αὐτὰρ ἐγώ τοι
Ἐξερέω· σὺ δέ μοι δὸς ξείνιον, ὥς περ ὑπέστης.
Οὖτις ἐμοί γ' ὄνομ' ἐστί· Οὖτιν δέ με κικλήσκουσι
Μήτηρ ἠδὲ πατήρ, ἠδ' ἄλλοι πάντες ἑταῖροι.
Ως ἐφάμην. ὁ δέ μ' αὖτις ἀμείβετο νηλέϊ θυμῷ,
Οὖτιν ἐγὼ πύματον ἔδομαι μετὰ οἷς ἑτάροισι.
Τοὺς δ' ἄλλοις πρόσθεν· τὸ δέ τοι ξεινήϊον ἔσται.
Η, καὶ ἀνακλινθεὶς πέσεν ὕπτιος· αὐτὰρ ἔπειτα
Κεῖτ' ἀποδοχμώσας παχὺν αὐχένα· κὰδ δέ μιν ὕπνος
Ἥρει πανδαμάτωρ. φάρυγος δ' ἐξέσσυτο οἶνος
Ψωμοί τ' ἀνδρόμεοι. ὁ δ' ἐρεύγετο οἰνοβαρείων.
Καὶ τότ' ἐγὼ τὸν μοχλὸν ὑπὸ σποδοῦ ἤλασα πολλῆς,
Εἵως θερμαίνοιτο. ἔπεσσι δὲ πάντας ἑταίρους
Θάρσυνον, μή τίς μοι ὑποδείσας ἀναδύη.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ὁ μοχλὸς ἐλάϊνος ἐν πυρὶ μέλλεν
Ἅψασθαι χλωρός περ ἐών, διεφαίνετο δ' αἰνῶς,
Καὶ τότ' ἐγὼν ἆσσον φέρον ἐκ πυρός, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
Ἵσταντ'· αὐτὰρ θάρσος ἐνέπνευσεν μέγα δαίμων.
Οἱ μὲν, μοχλὸν ἑλόντες ἐλάϊνον ὀξὺν ἐπ' ἄκρῳ,
Ὀφθαλμῷ ἐνέρεισαν· ἐγὼ δ' ἐφύπερθεν ἀερθεὶς

Δίνεον.

Cyclops accipe, bibe vinum, postquam comedisti humanas
Vt scias qualem vtiq; potum nauis occultauerat (carnes:
Nostra, tibi autem rursus libamen feram vt mei misertus
Domum mittas, tu autem furis non amplius tolerabiliter
Infelix, quomodo quisquam ad te in posterum alius accedat
Ex hominibus plurimis, quoniam non ex officio egisti.
Sic dixi: ille accepit & bibit gauisus vehementer,
Dulcem potum bibens. & me rogauit secundo rursus,
Da mihi adhuc benignus & mihi tuum nomen dic
Statim nunc, vt tibi dem hospitale munus *quo tu gaudeas.*
Etenim Cyclopibus fert alma terra
Vinum generosum, & illis Iouis imber auget:
Verùm hoc ambrosiæ & nectaris est latex.
Sic ait, cæterùm etrursus ego dedi ardens vinum.
Ter quidem præbui, ter autem ebibit insipientia.
Cæterùm postquam Cyclopem circa mentem occupauit
Tum certe ipsum verbis alloquebar blandis, (vinum:
Cyclops, interrogas me nomen inclytum. cæterùm ego tibi
Dicam, tu. a. mihi da hospitale munus *vt pollicitus es,*
Nemo mihi nomen est, Neminem autem me vocant
Mater atq; pater, atq; omnes alij socij.
Sic dicebam, ille autem me rursus excepit sæuo animo,
Neminem ego extremum edam post suos socios,
Alios quidem prius, hoc tibi hospitale munus erit.
Dixit, & recumbens cecidit supinus, cæterùm deinde
Iacebat inflexus crassam ceruicem, & illum somnus
Cepit, omnia-domans, e gutture ruebat vinum.
Frustaq; humanæ carnis, hic. a. eructabat vino grauatus.
Et tum ego vectem sub cinere demisi multo,
Vt calefieret, verbisque omnes socios
Confirmaui, ne aliquis mihi subveritus refugeret.
Sed cùm mox vectis oleaginus in igne erat
Arsurus, viridis existens, candebat vehementer.
Et tum ego propius attuli ex igne, circum autem socij
Stabant, cæterùm animum inspirauit ingentem dæmon.
Hi quidem vecte apprehenso oleagino acuto in summitate,
Oculo infixerunt, ego autem infernè innixus

Versabam

Vlysses Polyphemo vinũ offert.

Polyphemo stertenti o… merum eru… tur oculus.

Δίνεον. ὡς δ' ὅτε τις τρυπῷ δόρυ νήϊον ἀνὴρ
Τρυπάνῳ, οἱ δέ τ' ἔνερθεν ὑποσείουσιν ἱμάντι
Ἁψάμενοι ἑκάτερθεν, τὸ δὲ τρέχει ἐμμενὲς αἰεί·
Ὡς τοῦ ἐν ὀφθαλμῷ πυριήκεα μοχλὸν ἑλόντες
Δινέομεν, τὸν δ' αἷμα περίρρεε θερμὸν ἐόντα.
Πάντα δέ οἱ βλέφαρ' ἀμφὶ καὶ ὀφρύας εὗσεν ἀϋτμὴ
Γλήνης καιομένης· σφαραγεῦντο δέ οἱ πυρὶ ῥίζαι.
Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ χαλκεὺς πέλεκυν μέγαν ἠὲ σκέπαρνον
Εἰν ὕδατι ψυχρῷ* βάπτει μεγάλα ἰάχοντα,
Φαρμάσσων (τὸ γὰρ αὖτε σιδήρου γε κράτος ἐστὶν)
Ὡς τοῦ σίζ' ὀφθαλμὸς ἐλαϊνέῳ περὶ μοχλῷ.
Σμερδαλέον δὲ μέγ' ᾤμωξε· περὶ δ' ἴαχε πέτρη.
Ἡμεῖς δὲ δείσαντες ἀπεσσύμεθ'. αὐτὰρ ὁ μοχλὸν
Ἐξέρυσ' ὀφθαλμοῖο πεφυρμένον αἵματι πολλῷ·
Τὸν μὲν ἔπειτ' ἔρριψεν ἀπὸ ἕο χερσὶν ἀλύων.
Αὐτὰρ ὁ κύκλωπας μεγάλ' ἤπυεν, οἵ ῥά μιν ἀμφὶς
Ὤκεον ἐν σπήεσσι δι' ἄκριας ἠνεμοέσσας.
Οἱ δὲ, βοῆς ἀΐοντες ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος·
Ἱστάμενοι δ' εἴροντο περὶ σπέος, ὅττι ἑ κήδοι,
Τί πτε τόσον πολύφημ' ἀρημένος ὧδ' ἐβόησας
Νύκτα δι' ἀμβροσίην, καὶ ἀΰπνους ἄμμε τίθησθα;
Ἦ μή τις σευ μῆλα βροτῶν ἀέκοντος ἐλαύνει;
Ἦ μή τις σ' αὐτὸν κτείνει δόλῳ ἠὲ βίηφι;
Τοὺς δ' αὖτ' ἐξ ἄντρου προσέφη κρατερὸς πολύφημος,
Ὦ φίλοι, οὖτίς με κτείνει δόλῳ, οὐδὲ βίηφι.
Οἱ δ' ἀπαμειβόμενοι ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον,
Εἰ μὲν δὴ μή τίς σε βιάζεται οἶον ἐόντα,
Νοῦσόν γ' οὔπως ἐστὶ Διὸς μεγάλου ἀλέασθαι·
Ἀλλὰ σύ γ' εὔχεο πατρὶ ποσειδάωνι ἄνακτι.
Ὡς ἄρ' ἔφαν ἀπιόντες. ἐμὸν δ' ἐγέλασσε φίλον κῆρ
Ὡς ὄνομ' ἐξαπάτησεν ἐμὸν καὶ μῆτις ἀμύμων.
Κύκλωψ δὲ στενάχων τε καὶ ὠδίνων ὀδύνῃσι,
Χερσὶ ψηλαφόων, ἀπὸ μὲν λίθον εἷλε θυράων.
Αὐτὸς δ' εἰνὶ θύρῃσι καθέζετο χεῖρε πετάσσας,
Εἴ τινά που μετ' ὄεσσι λάβοι στείχοντα θύραζε.
Οὕτω γάρ πού μ' ἤλπετ' ἐνὶ φρεσὶ νήπιον εἶναι.
Αὐτὰρ ἐγὼ βούλευον ὅπως ὄχ' ἄριστα γένοιτο,

Εἴπι

Versabam, veluti quis terebrat lignum vir nauale
Terebro, illi verò infra torquent loro
Attingentes vtrinq; illud circumuoluitur assiduè semper:
Sic eius in oculo ignitum vectem capientes
Versabamus, hunc.a. sanguis circumfluebat calefactum.
Omnes.a. ei palpebras circum & supercilia cremauit vapor
Pupilla ardenti: stridebant.a. eius radices.
Veluti cùm vir faber securim magnam aut asciam
In aqua frigida mergit valdè stridentem,
Corroborans, hoc enim ferri vtique robur est.
Sic huius stridebat oculus oleaginum circa vectem.
Horrendè autem eiulauit, insonuit autem petra.
Nos.a. perterriti dissipati fugimus: caterùm ille vectem
Exemit oculo aspersum sanguine multo.
Illum quidem deinde abiecit à se manibus anxius.
Caterùm ipse Cyclopas altè vocauit, illi circa ipsum Polyphemus Cyclopes aduocat.
Habitabant in speluncis per promontoria ventosa.
Illi autem vocem audientes accurrebant aliunde alius,
Stantes.a. interrogabāt circa speluncā, quidnam ipsum af-
Cur tantum Polypheme lasus sic clamasti? (fligeret,
Noctem per diuinam & insomnes nos fecisti?
Num quis à te oues mortalium inuito abegit?
Annè aliquis teipsum occiderit dolo an vi?
Hos rursus ex antro alloquutus est fortis Polyphemus:
Amici, Nemo me interfecit dolo neq; viribus.
Illi verò respondentes, verba volatilia dixerunt:
Quod si certè iam quis tibi vim infert cùm solus sis,
Nullo modo licet Iouis magni effugere plagam.
Sed tu supplica patri Neptuno regi.
Sic dixerunt abeuntes. meum autem risit charum cor,
Quòd nomen decepisset meum & inculpatum consilium.
Cyclops autem ingemiscensq; & dolens doloribus
Manibus palpitans, lapidem quidem amouit à ianua.
Ipse autem intra ianuam sedebat manus extendens,
Si aliquem fortassis inter oues caperet exeuntem foras.
Sic enim me putabat in mente stultum esse.
Caterùm ego deliberabam quid factu optimum esset,

Si quam

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І. І. МЕЧНИКОВА

Εἴ τιν' ἑταίροισι θανάτου λύσιν ἠδ' ἐμοὶ αὐτῷ
Εὑροίμην· πάντας δὲ δόλους καὶ μῆτιν ὕφαινον,
Ὥστε περὶ ψυχῆς. μέγα γὰρ κακὸν ἐγγύθεν ἦεν.
Ἥδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή·
  Ἄρσενες ὄιες ἦσαν ἐϋτρεφέες δασύμαλλοι
Καλοί τε μεγάλοι τε, ἰοδνεφὲς εἶρος ἔχοντες·
Τοὺς ἀκέων συνέεργον ἐϋστρεφέεσσι λύγοισι,
Τῇς ἔπι Κύκλωψ εὗδε πέλωρ, ἀθεμίστια εἰδώς.
Σύντρεις αἰνύμενος· ὁ μὲν ἐν μέσῳ ἄνδρα φέρεσκεν,
Τὼ δ' ἑτέρω ἑκάτερθεν ἴτην σώοντες ἑταίροις.
Τρεῖς δὲ ἕκαστον φῶτ' ὄιες φέρον· αὐτὰρ ἔγωγε
(Ἀρνειὸς γὰρ ἔην μήλων ὄχ' ἄριστος ἁπάντων)
Τοῦ κατὰ νῶτα λαβών, λασίην ὑπὸ γαστέρ' ἐλυσθεὶς
Κείμην· αὐτὰρ χερσὶν ἀώτου θεσπεσίοιο
Νωλεμέως στρεφθεὶς ἐχόμην τετληότι θυμῷ.
Ὣς τότε μὲν στενάχοντες ἐμείναμεν ἠῶ δῖαν.
  Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Καὶ τότ' ἔπειτα νομόνδ' ἐξέσσυτο ἄρσενα μῆλα.
Θήλειαι δ' ἐμέμηκον ἀνήμελκτοι περὶ σηκούς
Οὔθατα γὰρ σφαραγεῦντο· ἄναξ δ' ὀδύνῃσι κακῇσι
Τειρόμενος, πάντων ὀίων ἐπεμαίετο νῶτα
Ὀρθῶν ἑσταότων· τὸ δὲ νήπιος οὐκ ἐνόησεν,
Ὥς οἱ ὑπ' εἰροπόκων ὀίων στέρνοισι δέδεντο.
Ὕστατος ἀρνειὸς μήλων ἔστειχε θύραζε,
Λάχνῳ στεινόμενος, καὶ ἐμοὶ πυκινὰ φρονέοντι.
  Τὸν δ' ἐπιμασσάμενος προσέφη κρατερὸς Πολύφημος,
Κριὲ πέπον, τί μοι ὧδε διὰ σπέος ἔσσυο μήλων
Ὕστατος; οὔ τι πάρος γε λελειμμένος ἔρχεαι οἰῶν,
Ἀλλὰ πολὺ πρῶτος νέμεαι τέρεν' ἄνθεα ποίης,
Μακρὰ βιβάς· πρῶτος δὲ ῥοὰς ποταμῶν ἀφικάνεις.
Πρῶτος δὲ σταθμόνδε λιλαίεαι ἀπονέεσθαι
Ἑσπέριος· νῦν αὖτε πανύστατος. ἦ σύ γ' ἄνακτος
Ὀφθαλμὸν ποθέεις, τὸν ἀνὴρ κακὸς ἐξαλάωσε,
Σὺν λυγροῖς ἑτάροισι δαμασσάμενος φρένας οἴνῳ
Οὖτις, ὃν οὔπω φημὶ πεφυγμένον εἶναι ὄλεθρον,
Εἰ δὴ ὁμοφρονέοις, ποτιφωνήεις τε γένοιο
Εἰπεῖν ὅππῃ κεῖνος ἐμὸν μένος ἠλασκάζει·

Τῷ

Si quam socijs mortis solutionem, atque mihi ipsi
Inuenirem, omnes enim dolos & consilium texui,
Videlicet ob vitam, ingens enim malum præsens erat.
Illud autem mihi in animo optimum apparebat consilium.
Mares oues erant benè nutriti, lanosi, Vlyssis astutia.
Pulchrique magnique, violaceam lanam habentes.
Hos tacitè colligaui benè tortis funibus,
In quibus Cyclops dormiebat monstrum impia doctus,
Tribus vna constructis, qui in medio, virum ferebat,
Duo autem alij vtrinque ibant seruantes socios.
Tres autem singulos viros oues ferebant, cæterùm ego
(Aries enim erat pecudum longè optimus omnium)
Huius tergum arripiens villosum sub ventrem delapsus
Pendebam: cæterùm manibus lana preciosissima
Firmiter implicitus tenebam audaci animo.
Sic tum quidẽ ingemiscentes expectauimus aurorã diuinã.
Quando autem manè-genita apparuit roseis-digitis aurora,
Et tum continuò ad pascua exegit mascula pecora.
Fœminæ verò balabant immulctæ per stabula,
Vbera enim grauabantur, custos verò doloribus multis
Afflictus omnium ouium nota palpitabat terga
Rectè stantium, illud autem stultus non animaduertit,
Vt illi vellera tonsa ouium pectoribus ligati essent,
Vltimus aries pecorum exibat foras
Densitate pilorum grauatus, & me varia cogitante.
Hunc palpitans alloquutus est fortis Polyphemus: Polyphemus arietem suum alloquitur.
Ignaue aries, quid mihi per speluncam exis ouium
Vltimus? neutiquam antea relictus ibas ab ouibus,
Sed multo primus pascebaris teneros flores herbæ
Magnificè incedẽs, primus ad fluenta fluuiorũ perueniens.
Primus autem ad caulam desiderabas redire
Vespertinus, nunc rursus vltimus, nunc tu domini
Oculum desideras? quem vir malus eruit
Cum molestis socijs, postquam domuisset mentem vino,
Nemo, quem nondum existimo elapsum esse mortem.
Vtinam idem sentires vocalisque fieres
Dicere, vbinam ille meum robur effugit.

Profectò

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І. І. МЕЧНИКОВА

Τῷ κέ οἱ ἐγκέφαλός γε διὰ σπέος ἄλλυδις ἄλλῃ
Θεινομένου ῥαίοιτο πρὸς οὔδεϊ· κὰδ δ' ἐμὸν κῆρ
Λωφήσειε κακῶν τά μοι οὐτιδανὸς πόρεν Οὖτις.
Ὣς εἰπὼν, τὸν κριὸν ἀπὸ ἕο πέμπε θύραζε.
Ἐλθόντες δ' ἠβαιὸν ἀπὸ σπείους τε καὶ αὐλῆς,
Πρῶτος ὑπ' ἀρνειοῦ λυόμην, ὑπέλυσα δ' ἑταίρους.
Καρπαλίμως δὲ τὰ μῆλα τανύποδα πίονα δημῷ
Πολλὰ περιτροπέοντες ἐλαύνομεν, ὄφρ' ἐπὶ νῆα
Ἱκόμεθ'· ἀσπάσιοι δὲ φίλοις ἑτάροισι φάνημεν,
Οἳ φύγομεν θάνατον, τοὺς δὲ στενάχοντο γοῶντες.
Ἀλλ' ἐγὼ οὐκ εἴων, ἀνὰ δ' ὀφρύσι νεῦον ἑκάστῳ
Κλαίειν· ἀλλ' ἐκέλευσα θοῶς καλλίτριχα μῆλα
Πόλλ' ἐν νηῒ βαλόντας ἐπιπλεῖν ἁλμυρὸν ὕδωρ.
Οἱ δ' αἶψ' εἴσβαινον, καὶ ἐπὶ κληῗσι κάθιζον.
Ἑξῆς δ' ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
Ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆν, ὅσσον τε γέγωνε βοήσας,
Καὶ τότ' ἐγὼ κύκλωπα προσηύδων κερτομίοισι,
Κύκλωψ, οὐκ ἄρ' ἔμελλες ἀνάλκιδος ἀνδρὸς ἑταίρους
Ἔδμεναι ἐν σπῆϊ γλαφυρῷ κρατερῆφι βίηφι·
Καὶ λίην σέ γε μέλλε κιχήσεσθαι κακὰ ἔργα,
Σχέτλι'· ἐπεὶ ξείνους οὐχ ἅζεο σῷ ἐνὶ οἴκῳ
Ἐσθέμεναι· τῷ σε Ζεὺς τίσατο καὶ θεοὶ ἄλλοι.
Ὣς ἐφάμην. ὁ δ' ἔπειτα χολώσατο κηρόθι μᾶλλον.
Ἧκε δ' ἀπορρήξας κορυφὴν ὄρεος μεγάλοιο.
Κὰδ δ' ἔβαλε προπάροιθε νεὼς κυανοπρώροιο,
Τυτθὸν ἐδεύησεν δ' οἰήϊον ἄκρον ἱκέσθαι.
Ἐκλύσθη δὲ θάλασσα κατερχομένης ὑπὸ πέτρης.
Τὴν δ' αἶψ' ἤπειρόνδε παλιρρόθιον φέρε κῦμα
Πλημμυρὶς ἐκ πόντοιο, θέμωσε δὲ χέρσον ἱκέσθαι.
Αὐτὰρ ἐγὼ χείρεσσι λαβὼν περιμήκεα κοντὸν
Ὦσα παρέξ. ἑτάροισι δ' ἐποτρύνας, ἐκέλευσα
Ἐμβαλέειν κώπῃς, ἵν' ὑπὲκ κακότητα φύγοιμεν,
Κρατὶ κατανεύων. οἱ δὲ, προπεσόντες ἔρεσσον.
Ἀλλ' ὅτε δὴ δὶς τόσσον ἅλα πρήσσοντες ἀπῆμεν,
Καὶ τότ' ἐγὼ κύκλωπα προσηύδων, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
Μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἐρήτυον ἄλλοθεν ἄλλος,
Σχέτλιε, τίπτ' ἐθέλεις ἐρεθιζέμεν ἄγριον ἄνδρα,

Profectò ei cerebrum per speluncam huc & illuc
Verberato flueret ad solum, meumq; cor
Quiesceret è malis, quæ mihi nihili precij vir intulit Nemo.
Sic loquutus arietem ab se dimisit forâs:
Venientes. a. paululum à speluncaque & aula,
Primus ab ariete soluebar, solui autem socios.
Celeriter autem pecora rectipeda pinguia pinguedine
Multa ferientes pepulimus, donec ad nauem
Peruenimus, desiderati charis socijs visi sumus,
Qui effugimus mortem, alij verò ingemiscebant flentes,
Sed ego non sinebam, superciliјs autem innuebam singulis
Lugere, sed iussi celeriter villosa pecora
Multa in nauem recipientes renauigare salsam aquam.
Illi statim conscenderunt & per transtra sederunt,
Ordine. a. sedentes cauum mare verberabant remis.
Sed quando tantum aberant quantū vtiq; audire potest cla
Et tunc ego Cyclopem alloquebar conuitijs, *mitans,*
Cyclops, non debebas imbellis viri socios
Mandere in spelunca caua forti vi,
Et sane te debebant inuadere mala facta,
Infelix, quoniam hospites non verebaris tua in domo
Absumere, ideoq; te Iupiter vltus est & alij dij.
Sic dicebam. ille. a. continuò irascebatur ex corde magis.
Misit autem abrumpens verticem montis magni.
Deiecit autem ante nauem nigram-proram habentem,
Paululum. a. abfuit gubernaculum extremum nancisci.
Inundauit autem mare aduentente à petra.
Hanc statim ad littus refluus ferebat fluctus
Inundatio ex mari, appropinquauit vt littus attingeret.
Cæterùm ego manibus apprehendens ingentem contum
Detrusi ab littore, socijs autem excitans imperaui
Inijcere remos, vt malum fugeremus
Capite annuens: hi autem incumbentes remigabant.
Sed quando certè bis tantum mare sulcantes abiuimus,
Certè tum Cyclopem alloquebar, circùm autem socij
Blandis verbis prohibebant hinc atq; illinc,
Infelix, cur vis irritare agrestem virum?

Vlysses Polyphemo insultat.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Ὅς καὶ νῦν πόντονδε βαλὼν βέλος, ἤγαγε νῆα
Αὖτις ἐς ἤπειρον, καὶ δὴ φάμεν αὐτόθ' ὀλέσθαι.
Εἰ δὲ φθεγξαμένου τευ ἢ αὐδήσαντος ἄκουσε,
Σύν κεν ἄραξ' ἡμέων κεφαλὰς καὶ νήια δοῦρα,
Μαρμάρῳ ὀκριόεντι βαλών· τόσσον γὰρ ἵησιν.
Ὣς φάσαν· ἀλλ' οὐ πεῖθον ἐμὸν μεγαλήτορα θυμὸν,
Ἀλλά μιν ἄψορρον προσέφην κεκοτηότι θυμῷ,
Κύκλωψ, αἴ κέν τίς σε κατὰ θνητῶν ἀνθρώπων
Ὀφθαλμοῦ εἴρηται ἀεικελίην ἀλαωτὺν,
Φάσθαι ὀδυσσῆα πτολιπόρθιον ἐξαλαῶσαι,
Υἱὸν λαέρτεω, ἰθάκῃ ἔνι οἰκί' ἔχοντα.
Ὣς ἐφάμην. ὁ δέ μ' οἰμώξας ἠμείβετο μύθῳ,
Ὢ πόποι, ἦ μάλα δή με παλαίφατα θέσφαθ' ἱκάνει.
Ἔσκέ τις ἐνθάδε μάντις ἀνὴρ ἠΰς τε μέγας τε,
Τήλεμος εὐρυμίδης, ὃς μαντοσύνῃ ἐκέκαστο,
Καὶ μαντευόμενος κατεγήρα κυκλώπεσσιν·
Ὅς μοι ἔφη τάδε πάντα τελευτήσεσθαι ὀπίσσω,
Χειρῶν ἐξ ὀδυσῆος ἁμαρτήσεσθαι ὀπωπῆς.
Ἀλλ' αἰεί τινα φῶτα μέγαν καὶ καλὸν ἐδέγμην
Ἐνθάδ' ἐλεύσεσθαι, μεγάλην ἐπιειμένον ἀλκήν·
Νῦν δέ μ', ἐὼν ὀλίγος τε καὶ οὐτιδανὸς καὶ * ἄκικυς,
Ὀφθαλμοῦ * ἀλάωσεν, ἐπεί μ' ἐδαμάσσατο οἴνῳ.
Ἀλλ' ἄγε δεῦρ' ὀδυσεῦ, ἵνα τοι πὰρ ξείνια θείω,
Πομπήν τ' ὀτρύνω δόμεναι κλυτὸν ἐννοσίγαιον.
Τοῦ γὰρ ἐγὼ παῖς εἰμι, πατὴρ δ' ἐμὸς εὔχεται εἶναι.
Αὐτὸς δ' αἴ κ' ἐθέλησιν ἰήσεται, οὐδέ τις ἄλλος,
Οὔτε θεῶν μακάρων, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.
Ὣς ἔφατ'. αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον,
Αἲ γὰρ δὴ ψυχῆς τε καὶ αἰῶνός σε δυναίμην
Εὖνιν ποιήσας πέμψαι δόμον ἄϊδος εἴσω.
Ὡς οὐκ ὀφθαλμόν γ' ἰήσεται οὐδ' ἐνοσίχθων.
Ὣς ἐφάμην. ὁ δ' ἔπειτα ποσειδάωνι ἄνακτι
Εὔχετο, χεῖρ' ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα,
Κλῦθι ποσείδαον γαιήοχε κυανοχαῖτα.
Εἰ ἐτεόν γε σός εἰμι, πατὴρ δ' ἐμὸς εὔχεαι εἶναι,
Δὸς μὴ ὀδυσσῆα πτολιπόρθιον οἴκαδ' ἱκέσθαι
Υἱὸν λαέρτεω, ἰθάκῃ ἔνι οἰκί' ἔχοντα.

Ἀλλ'

Qui etiam nunc in pontum iacto telo deduxit nauem
Rursus ad continentem, & certe existimabamus illic perituros.
Si vero resonantem te aut loquentem audierit,
Collidere poterit nostra capita & naualia ligna,
Saxo aperto iaciens, tantum enim iaculatur.
Sic dicebant, sed non persuaserunt meum generosum animum
Sed ipsum rursus alloquutus sum elato animo:
Cyclops, si quis te inter mortales homines
Oculi interrogauerit indecentem cæcitatem
Dic Vlyssem vrbium euersorem euulsisse,
Filium Laertis in Ithaca domum habentem.
Sic dicebam, ille mihi eiulans respondebat sermone,
Papè, quam scilicet mihi prisca vaticinia accidunt.
Erat quidam hic vates vir bonus magnusq;,
Telemus Eurymedes qui vaticiniis superabat: Telemus Cyclopum vates
Et vaticinans consenuit inter Cyclopas,
Qui mihi dicebat hæc omnia perfectum iri in posterum,
Manibus ex Vlyssis priuatum iri visu.
Sed semper quendam virum ingentem & pulchrum existimabam
Huc venturum esse magna præditum virtute.
Nunc autem me paruus & nihili & imbellis,
Oculo priuauit postquam domuit me vino.
Sed age huc veni Vlysses, vt tibi hospitalia præbeam,
Deductionemq; solicitem dare inclytum Neptunum.
Huius ego filius sum, pater autem meus gloriatur esse,
Ipse.a. siquidem voluerit sanabit, neq; quisquam alius,
Neq; deorum immortalium, vel mortalium hominum.
Sic ait. porro ego ipsum excipiens alloquebar,
Vtinam vero anima & vita te potuissem
Spoliatum mittere intra Plutonis domum.
Haud sane oculum vtiq; sanabit neq; Neptunus.
Sic dicebam, ille continuo regi Neptuno
Supplicabat manus extendens in cælum stelliferum.
Audi Neptune terram continens nigra cæsarie,
Si vtiq; tuus sum, pater autem meus gloriaris esse, Imprecatur Vlyssi Polyphemus.
Da vt non Vlysses vrbium-euersor in patriam veniat,
Filius Laertis in Ithaca domum habens.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Αλλ' εἴ οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλοις τ' ἰδέειν, καὶ ἱκέσθαι
Οἶκον ἐϋκτίμενον καὶ ἑὴν ἐς πατρίδα γαῖαν,
Οψὲ κακῶς ἔλθοι, ὀλέσας ἄπο πάντας ἑταίροις,
Νηὸς ἐπ' ἀλλοτρίης, εὕροι δ' ἐν πήματα οἴκῳ.
 Ως ἔφατ' εὐχόμενος. τοῦ δ' ἔκλυε κυανοχαίτης.
Αὐτὰρ ὅγ' ἐξαῦτις πολὺ μείζονα λᾶαν ἀείρας,
Ηκ' ἐπιδινήσας· ἐπέρεισε δὲ ἶν' ἀπέλεθρον.
Κὰδ δ' ἔβαλεν μετόπισθε νεὼς κυανοπρῴροιο,
Τυτθὸν ἐδεύησεν δ' οἰήϊον ἄκρον ἱκέσθαι.
Εκλύσθη δὲ θάλασσα κατερχομένης ὑπὸ πέτρης.
Τὴν δὲ πρόσω φέρε κῦμα, θέμωσε δὲ χέρσον ἱκέσθαι.
Αλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἀφικόμεθ' ἔνθα περ ἄλλαι
Νῆες ἐΰσσελμοι μένον ἀθρόαι, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
Εἵατ' ὀδυρόμενοι, ἡμέας ποτιδέγμενοι αἰεί,
Νῆα μὲν ἔνθ' ἐλθόντες ἐκέλσαμεν ἐν ψαμάθοισι,
Εκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
Μῆλα δὲ κύκλωπος γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἑλόντες
Δασσάμεθ', ὡς μή τις μοι ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης.
Αρνειὸν δ' ἐμοὶ οἴῳ ἐϋκνήμιδες ἑταῖροι
Μήλων δαιομένων δόσαν ἔξοχα. τὸν δ' ἐπὶ θινὶ
Ζηνὶ κελαινεφέϊ κρονίδῃ ὃς πᾶσιν ἀνάσσει,
Ρέξας, μηρί' ἔκηον. ὁ δ' οὐκ ἐμπάζετο ἱρῶν,
Αλλ' * ἄρα μερμήριζεν ὅπως ἀπολοίατο πᾶσαι
Νῆες ἐΰσσελμοι, καὶ ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι.
 Ως τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
Ημεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ.
Ημος δ' ἠέλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
Καὶ τότ' ἐκοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
Ημος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσα,
Αὐτούς τ' ἀμβαίνειν, ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.
Οἱ δ' αἶψ' εἴσβαινον καὶ ἐπὶ κληῗσι κάθιζον.
Εξῆς δ' ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς,
Ενθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ,
Ασμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλοις ὀλέσαντες ἑταίροις.

ΥΠΟ-

At si illi fatale est amicosque videre & peruenire
Domum ad benè-ædificatam, & suam in patriam terram,
Serò male veniat, postquam perdiderit omnes socios
Naue in aliena, inueniat autem detrimentum domi.
 Sic ait precans, hunc autem audiuit Neptunus.
Cæterùm ille rursus multò maiore lapide sublato,
Misit circum rotatum, intendit autem magnam vim.
Deiecit autem post nauem nigro rostro:
Paululum defuit. a. vt gubernaculũ summum attingeret.
Exundauit autem mare proruente ab saxo. *(adire*
Hanc. a. vlterius ferebat fluctus, appropinquabat v. terram
Sed quando certè ad insulam peruenimus, vbi aliæ
Naues benè-tabulatæ stabant densæ, in ipsis autem socij
Sedebant lugentes, nos expectantes semper.
Nauẽ quidem illuc vbi venissemus subduximus in arenas,
Ipsi autem exiuimus ad littus maris.
Pecora autem Cyclopis caua ex naui deducta
Diuisimus, vt nullus mihi priuatus abierit sua portione.
Arietem autem mihi soli fortes socij
Diuisis ouibus dederunt præ alijs, eum enim in littore
Ioui atras nubes cogenti *Saturnio, qui omnibus imperat,*
Sacrificio facto fœmora incendi, ille. v. non curabat sacra.
Sed certè deliberabat quo pacto perderentur omnes
Naues benè-tabulatæ, & mihi dilecti socij.
 Sic nunc quidem tota die donec sol occidit
Sedebamus, epulantes carnes immensas, & dulce vinum.
Quando autem sol occidit, & tenebræ superuenerunt,
Et tum dormiuimus in littore maris.
Quando. a. mane-genita apparuit roseis-digitis aurora
Tum ego socijs illos *excitans imperaui,*
Et ipsos conscendere & rudentes soluere.
Illi verò statim ingredi, & per transtra sedere.
Ordine autem sedentes canum mare verberabant remis.
Hinc verò vlterius nauigauimus tristati corde,
Læti ex morte euitata *postquam charos amisimus socios.*

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І. І. МЕЧНИКОВА

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Κ. ΡΑΨΩΔΙ-ας τῆς ὁμήρου ὀδυσσείας.

ΤΑ ΠΕΡΙ τὸν αἴολον ἀπαγγέλλει, τὸν τῶν ἀνέμων φύλακα, ὡς ἔδωκεν ὀδυσσεῖ οὔριον ζέφυρον, τοὺς ἄλλους ἀνέμους ἐγκαθείρξας ἐν ἀσκῷ. ὃν οἱ ἑταῖροι λύσαντες κοιμωμένου ὀδυσσέως, ὥστε ἐν αὐτῷ χρυσὸν εἶναι νομίζοντες, ὑπονοστοῦσι πρὸς αἴολον. οὐ προσιεμένου δὲ τοῦ αἰόλου τὸν ὀδυσσέα, ἐκεῖθεν ἀποπλέων, εἰς λαιστρυγόνας ἀφικνεῖται· παρ' οἷς ἕνδεκα τῶν νεῶν ἀπολέσας, μιᾷ εἰς αἰαίαν τὴν νῆσον παραγίνεται. καὶ σὺν εὐρυλόχῳ τοὺς ἡμίσεας τῶν ἑταίρων κλήρῳ λαχόντας ἐκπέμπει πευσομένους τίνες οἱ κατοικοῦντες. μεταμορφωθέντων δὲ ἐκείνων εἰς σύας ὑπὸ τῆς κίρκης, πλὴν εὐρυλόχου, αὐτὸς ἐπὶ ζήτησιν ἐλθὼν, λαβὼν παρὰ τοῦ ἑρμοῦ φάρμακον τὸ μῶλυ, οὐδὲν βλάπτεται. ἀλλὰ καὶ τῶν ἑταίρων τὴν ἀρχαίαν φύσιν λαβόντων, ἐνιαυτὸν παραμείνας παρὰ τῇ κίρκῃ, εἰς ᾅδου κατέρχεται.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Η Κάππα ῥαψῳδία.

Κάππα δ' ἔχ' αἰόλου, λαιστρυγόνων, καὶ κίρκης ἔργα.

ΑΙΟΛΙΗΝ δ' ἐς νῆσον ἀφικόμεθ'. ἔνθα δ' ἔναιεν
Αἴολος ἱπποτάδης, φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσι,
Πλωτῇ ἐνὶ νήσῳ. πᾶσαν δέ τέ μιν πέρι τεῖχος
Χάλκεον, ἄρρηκτον· λισσὴ δ' ἀναδέδρομε πέτρη.
Τοῦ καὶ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροις γεγάασιν·
Ἓξ μὲν θυγατέρες, ἓξ δ', υἱέες ἡβώοντες.
Ἔνθ' ὅγε θυγατέρας πόρεν υἱάσιν εἶναι ἀκοίτας.
Οἱ δ' αἰεὶ παρὰ πατρὶ φίλῳ καὶ μητέρι κεδνῇ
Δαίνυνται· παρὰ δέ σφιν ὀνείατα μυρία κεῖται.
Κνισῆεν δέ τε δῶμα περιστεναχίζεται αὐλῇ
Ἤματα, νύκτας δ' αὖτε παρ' αἰδοίοις ἀλόχοισι
Εὕδουσ', ἔν τε τάπησι καὶ ἐν * τρητοῖς λεχέεσσι.

Καὶ

ODYSSEAE HOMERI, AVT X. compositionis argumentum.

EA quæ apud AEolum acciderant narrat, ventorum *scilicet* custodem, vt dederit Vlyssi secundum ventum Zephyrum, alijs vẽtis inclusis in vtre, quem socij, vbi soluissent dormiente Vlysse, videlicet in ipso aurum esse rati, redeunt ad AEolum. Non autem recipiente AEolo Vlyssem, illinc nauigans, ad Læstrygonas peruenit, apud quos vndecim nauibus amissis insulam AEæam proficiscitur. Et cum Eurylocho dimidium sociorum sorte electum emisit, interrogaturos quinã essent incolę. Transformatis autem illis in sues à Circe præter Eurylochum, ipse ad inquisitionem egressus, accepto á Mercurio *nimirum* pharmaco moly non læsus est. Sed & iam socij pristinam formam cum recepissent, & annum desedisset apud Circen, ad inferos descendit.

ODYSSEAE HOMERI X. COMpositio.

K. habet AEoli, Læstrygonum, & Circes gesta.

IN AEoliam insulam peruenimus, vbi habitabat
AEolus Hippotades charus immortalibus dijs,
Natanti in insula, totã vero ipsam circũdat murus
Ferreus, infragilis, leuis vero circum currit petra.
Huius duodecim liberi in regia nati sunt:
Sex quidem filiæ, sex quidem filij pubescentes
Tum ille filias coniunxit filijs, vt essent vxores.
Hi semper iuxta patrem charum & matrem venerandam
Conuiuantur: iuxta eas autem cibaria varia apponuntur:
Nidorosa autem domus circum personat in aula Aeoli regio
Die, nocte vero rursus apud pudicas vxores
Dormiunt, intraq́; tapetas & in tessellatis lectis.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Καὶ μὲν τῶν ἱκόμεσθα πόλιν καὶ δώματα καλά.
Μῆνα δὲ πάντα φίλει με, καὶ ἐξερέεινεν ἕκαστα,
Ἴλιον, ἀργείων τε νέας, καὶ νόστον ἀχαιῶν.
Αὐτὰρ ἐγὼ τῷ πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεξα.
Ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼν ὁδὸν ᾔτεον, ἠδ' ἐκέλευον
Πεμπέμεν, οὐδέ τι κεῖνος ἀνήνατο, τεῦχε δὲ πομπήν.
Δῶκε δέ μοι δείρας ἀσκὸν βοὸς ἐννεώροιο·
Ἔνθα δὲ βυκτάων ἀνέμων κατέδησε κέλευθα.
Κεῖνον γὰρ ταμίην ἀνέμων ποίησε κρονίων,
Ἠμὲν παυέμεναι, ἠδ' ὀρνύμεν ὅν κ' ἐθέλησι.
Νηῒ δ' ἐνὶ γλαφυρῇ κατέδει μέρμιθι φαεινῇ
Ἀργυρέῃ, ἵνα μή τι παραπνεύσῃ ὀλίγον περ.
ροσέηκεν Αὐτὰρ ἐμοὶ πνοιὴν ζεφύρου * προέηκεν ἀῆναι,
Ὄφρα φέροι νῆάς τε καὶ αὐτούς. οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
Ἐκτελέειν· αὐτῶν γὰρ ἀπωλόμεθ' ἀφραδίῃσιν.
Ἐννῆμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἦμαρ·
Τῇ δεκάτῃ δ' ἤδη ἀνεφαίνετο πατρὶς ἄρουρα·
Καὶ δὴ πυρπολέοντας ἐλεύσσομεν ἐγγὺς ἐόντας.
ἤλυθε Ἔνθ' ἐμὲ μὲν γλυκὺς ὕπνος * ἐπήλυθε κεκμηῶτα.
Αἰεὶ γὰρ πόδα νηὸς ἐνώμων· οὐδέ τῳ ἄλλῳ
Δῶχ' ἑτάρων, ἵνα θᾶσσον ἱκοίμεθα πατρίδα γαῖαν.
Οἱ δ' ἕταροι ἐπέεσσι πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
Καί μ' ἔφασαν χρυσόν τε καὶ ἄργυρον οἴκαδ' ἄγεσθαι,
Δῶρα παρ' αἰόλου μεγαλήτορος ἱπποτάδαο.
Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον,
Ὢ πόποι, ὡς ὅδε πᾶσι φίλος καὶ τίμιός ἐστιν
Ἀνθρώποις ὅτεών τε πόλιν καὶ γαῖαν ἵκηται.
Πολλὰ μὲν ἐκ τροίης ἄγεται κειμήλια καλὰ
Ληΐδος· ἡμεῖς δ' αὖτε ὁμὴν ὁδὸν ἐκτελέσαντες,
Οἴκαδε νισσόμεθα κενεὰς σὺν χεῖρας ἔχοντες.
Καὶ νῦν οἱ τάγ' ἔδωκε χαριζόμενος φιλότητι
Αἴολος. ἀλλ' ἄγε θᾶσσον ἰδώμεθα ὅ, ττι τάδ' ἐστὶν,
Ὅσσος τις χρυσός τε καὶ ἄργυρος ἀσκῷ ἔνεστιν.
Ὣς ἔφασαν. βουλὴ δὲ κακὴ νίκησεν ἑταίρων.
Ἀσκὸν μὲν λῦσαν, ἄνεμοι δ' ἐκ πάντες ὄρουσαν.
Τοὺς δ' αἶψ' ἁρπάξασα φέρεν πόντονδε θύελλα
Κλαίοντας, γαίης ἄπο πατρίδος. αὐτὰρ ἔγωγε

Ἐγρόμενος

Equidem ad horum peruenimus vrbem & domos eximias,
Mensem.v.in totum amicè excipiebat me, & interrogabat
Ilium, Argiuorūq; naues, & reditum Græcorū. (singula,
Cæterùm ego huic omnia vt decebat enarraui.
Sed quando certè ego iter postulabam atq; admonebam
Dimittere, nihil quicq̃ ille abnuit: parauit.a.deductionem.
Dedit autem mihi excoriatum vtrem bouis nouennis,
In quo procellosorum ventorum ligauit flatus. AEolus Vlyssi dat vtrẽ ventorum.
Illum enim promum ventorum fecit Saturnius,
Aut quidem mulcere aut tollere quemcunq; velit.
Naue in caua alligaui funiculo splendido,
Argenteo, vt non quicq̃ præterflaret ne paululum quidem,
Cæterùm mihi flatum Zephyri immisit vt flaret,
Vt ferret nauesq; & nos: non enim erat
Perfecturus, ipsorum enim perijmus insipientia,
Per nouem dies continuò nauigamus noctesq; & dies,
Decima verò iam apparebat patria tellus.
Et iam qui faces præferrent vidimus propè existentes.
Ibi me dulcis somnus occupauit defessum,
*Semper.n.pedem.*i.clauum *nauis mouebam, neq; cuiq̃ alij*
Dedi sociorum, vt celeriter perueniremus in patriam terrã.
Socij autem verbis ad se inuicem loquebantur,
Et me suspicati sunt aurumq; & argentum reducere
Dona ab AEolo magnanimo Hippodote:
Sic aliquis dicebat conspicatus in proximo alium,
O dij, quàm hic omnibus gratus est & magni precij
Hominibus, ad quorumcunq; vrbem & terram veniat:
Multa quidem ex Troia ducit preciosa, pulchra,
Ex præda, nos rursus eadem profectione confecta,
In patriam redimus vacuas manus habentes.
Et nunc ipse hæc præbuit rem gratam faciens ob amicitiam
AEolus, sed age celeriter videamus quanam illa sint,
Quantum auriq; & argenti vtri insit.
Sic dicebant, consilium autem malum vicit sociorum. Vlysses emittit ventos per imprudẽtiam vtre à socijs soluto.
Vtrem quidem soluerunt, venti autem omnes eruperunt.
Hos statim furens ferebat in pontum procella
Flentes terra à patria: cæterùm ego

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І.І.МЕЧНИКОВА

Εγρόμενος, κατὰ θυμὸν ἀμύμονα μερμήριξα
Ηὲ πεσὼν ἐκ νηὸς ἀποφθίμην ἐνὶ πόντῳ,
Η ἀκέων τλαίην, καὶ ἔτι ζωοῖσι μετείην.
Αλλ' ἔτλην καὶ ἔμεινα· καλυψάμενος δ' ἐνὶ νηῒ
Κείμην· αἱ δ' ἐφέροντο κακῇ ἀνέμοιο θυέλλῃ
Αὖτις ἐπ' αἰολίην νῆσον· στενάχοντο δ' ἑταῖροι.
Ενθα δ' ἐπ' ἠπείρου βῆμεν, καὶ ἀφυσσάμεθ' ὕδωρ.
Αἶψα δὲ δεῖπνον ἕλοντο θοῇς παρὰ νηυσὶν ἑταῖροι.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σίτοιό τε πασσάμεθ' ἠδὲ ποτῆτος,
Δὴ τότ' ἐγὼ κήρυκά τ' ὀπασσάμενος καὶ ἑταῖρον,
Βῆν εἰς αἰόλου κλυτὰ δώματα· τὸν δ' ἐκίχανον
Δαινύμενον, παρὰ ᾗ τ' ἀλόχῳ καὶ οἷσι τέκεσσιν.
Ελθόντες δ' ἐς δῶμα, παρὰ σταθμοῖσιν ἐπ' οὐδοῦ
Εζόμεθ'· οἱ δ' ἀνὰ θυμὸν ἐθάμβεον, ἔκ τ' ἐρέοντο,
Πῶς ἦλθες ὀδυσεῦ; τίς τοι κακὸς ἔχραε δαίμων;
Η μέν σ' ἐνδυκέως ἀπεπέμπομεν, ὄφρ' ἀφίκοιο
Πατρίδα σὴν, καὶ δῶμα, καὶ εἴ πού τι φίλον ἐστίν.
Ως φάσαν. αὐτὰρ ἐγὼ μετεφώνεον ἀχνύμενος κῆρ,
Αασάν μ' ἕταροί τε κακοὶ, πρὸς τοῖσί τε ὕπνος
Σχέτλιος. ἀλλ' ἀκέσασθε φίλοι. δύναμις γὰρ ἐν ὑμῖν.
Ως ἐφάμην, μαλακοῖσι καθαπτόμενος ἐπέεσσιν.
Οἱ δ' ἄνεῳ ἐγένοντο. πατὴρ δ' ἠμείβετο μύθῳ,
Ερρ' ἐκ νήσου θᾶσσον ἐλέγχιστε ζωόντων·
Οὐ γάρ μοι θέμις ἐστὶ κομιζέμεν οὐδ' ἀποπέμπειν
Ανδρα τὸν, ὅς κε θεοῖσιν ἀπέχθηται μακάρεσσιν.
Ερρε, ἐπεὶ ἄρα θεοῖσιν ἀπεχθόμενος τόδ' ἱκάνεις.
Ως εἰπὼν, ἀπέπεμπε δόμων βαρέα στενάχοντα.
Ενθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ.
Τείρετο δ' ἀνδρῶν θυμὸς ὑπ' εἰρεσίης ἀλεγεινῆς
Ημετέρῃ ματίῃ· ἐπεὶ οὐκέτι φαίνετο πομπή.
Εξῆμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἦμαρ.
Εβδομάτῃ δ' ἱκόμεσθα λάμου αἰπὺ πτολίεθρον,
Τηλέπυλον λαιστρυγονίην, ὅθι ποιμένα ποιμὴν
Ηπύει εἰσελάων, ὁ δέ τ' ἐξελάων ὑπακούει.
Ενθά κ' ἄϋπνος ἀνὴρ δοιοὺς ἐξήρατο μισθοὺς,
Τὸν μὲν, βουκολέων, τὸν δ', ἄργυφα μῆλα νομεύων.
Εγγὺς γὰρ νυκτός τε καὶ ἤματός εἰσι κέλευθοι.

Ενθ'

Experrectus in animo eximia deliberabam,
Siue lapsus ex naui perirem in ponto,
An tacitus sustinerem & adhuc viuis interessem.
Sed sustinui & mansi: absconditus autem in naui
Iacebam, illi vero ferebantur malo venti turbine
Rursus ad AEoliam insulam, lugebant autem socij.
Ibi in littus conscendimus, & hausimus aquam.
Statim prandium ceperunt celeres apud naues socij.
Cæterùm postquam cibumq; gustauimus atq; potum,
Tum vero ego præconem comitem eligens & socium,
Iui ad AEoli inclytas ædes: hunc vero inueni
Conuiuantem iuxta suam vxorem & suos liberos.
Vt venimus autem in domum ad fores in limine
Sedebamus, illi v. in animo obstupescebant interrogabātq;:
Quomodo venisti Vlysses? quis tibi malus ingruit dæmon?
An quidem te accurate dimisimus, vt peruenires
In patriam terram & ædes, & sicubi gratum esset?
Sic dicebant, cæterum ego alloquebar tristatus corde:
Læserunt me socij mali, ad illosque somnus
Infelix, sed medemini amici: potestas enim penes vos.
Sic loquutus sum blandis demulcens verbis:
Illi vero muti facti sunt. pater. a. excipiebat sermone,
Valeas ocyus ex insula, pessime viuentium,
Neque enim mihi fas est excipere neq; dimittere — Aeolus reuer-sum Vlyssem indignabundus expellit.
Virum illum qui dijs inuisus est beatis.
Abeas quoniam certè dijs inuisus huc venisti.
Sic loquutus: dimisit ex ædibus grauiter suspirantem.
Hinc vero vlterius nauigauimus afflicti corde.
Fatigabatur. a. virorum animus a molesta remigatione
Nostra stoliditate, quoniam non amplius apparuit reditus.
Sex dierum quidem cōtinuò nauigauimus noctesq; & dies.
Septima vero venimus Lami ad excelsam vrbem
Longe distantes portas habentes Læstryg. vbi pastorē pastor — Vlysses venit Læstryg.
Euocat impellens, alter vero exiens audit.
Ibi vero insomnis vir pastor duplicem capit mercedem,
Vnum pascendis ouibus, alterum pascendis albis pecoribus.
Prope enim noctisq; & diei sunt viæ.

Ibi

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Ἔνθ᾽ ἐπεὶ ἐς λιμένα κλυτὸν ἤλθομεν, ὃν πέρι πέτρη
Ἠλίβατος τετύχηκε διαμπερὲς ἀμφοτέρωθεν·
Ἀκταὶ δὲ προβλῆτες ἐναντίαι ἀλλήλῃσιν
γρ. προὔχου- ται. Ἐν στόματι * προὔχουσιν, ἀραιὴ δ᾽ εἴσοδός ἐστιν,
Ἔνθ᾽ οἵ γ᾽ εἴσω πάντες ἔχον νέας ἀμφιελίσσας.
Αἱ μὲν ἄρ᾽ ἔντοσθεν λιμένος κοίλοιο δέδεντο
Πλησίαι. οὐ μὲν γάρ ποτ᾽ ἀέξετο κῦμά γ᾽ ἐν αὐτῷ,
Οὔτε μέγ᾽, οὔτ᾽ ὀλίγον· λευκὴ δ᾽ ἦν ἀμφὶ γαλήνη.
Αὐτὰρ ἐγὼν οἶος σχέθον ἔξω νῆα μέλαιναν,
Αὐτοῦ ἐπ᾽ ἐσχατιῇ, πέτρης ἐκ πείσματα δήσας.
Ἔστην δὲ, σκοπιὴν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθών·
Ἔνθα μὲν οὔτε βοῶν οὔτ᾽ ἀνδρῶν φαίνετο ἔργα,
Καπνὸν δ᾽ οἶον ὁρῶμεν ἀπὸ χθονὸς ἀΐσσοντα.
Δὴ τότ᾽ ἐγὼν ἑτάρους προΐειν πεύθεσθαι ἰόντας
Οἵτινες ἀνέρες εἶεν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες·
Ἄνδρε δύω κρίνας, τρίτατον κήρυχ᾽ ἅμ᾽ ὀπάσσας.
Οἱ δ᾽ ἴσαν ἐκβάντες λείην ὁδὸν, ᾗπερ ἅμαξαι
Ἄστυ δ᾽ ἀφ᾽ ὑψηλῶν ὀρέων καταγίνεον ὕλην.
Κούρῃ δὲ ξύμβληντο πρὸ ἄστεος ὑδρευούσῃ
Θυγατρὶ ἰφθίμῃ Λαιστρυγόνος Ἀντιφάταο.
γρ. κατεβή- σατο Ἡ μὲν ἄρ᾽ ἐς κρήνην * κατεβήσετο καλλιρέεθρον
Ἀρτακίην· ἔνθεν γὰρ ὕδωρ προτὶ ἄστυ φέρεσκον.
Οἱ δὲ παριστάμενοι προσεφώνεον, ἔκ τ᾽ ἐρέοντο
Ὅστις τῶνδ᾽ εἴη βασιλεὺς, καὶ οἷσιν ἀνάσσοι.
Ἡ δὲ μάλ᾽ αὐτίκα πατρὸς ἐπέφραδεν ὑψερεφὲς δῶ.
Οἱ δ᾽ ἐπεὶ εἰσῆλθον κλυτὰ δώματα, τὴν δὲ γυναῖκα
Εὗρον ὅσην τ᾽ ὄρεος κορυφὴν, κατὰ δ᾽ ἔστυγον αὐτήν.
Ἡ δ᾽ αἶψ᾽ ἐξ ἀγορῆς ἐκάλει κλυτὸν Ἀντιφατῆα,
Ὃν πόσιν, ὃς δὴ τοῖσιν ἐμήσατο λυγρὸν ὄλεθρον·
γρ. δεῖπνον. Αὐτίχ᾽ ἕνα μάρψας ἑτάρων, ὡπλίσσατο * δόρπον.
Τὼ δὲ δύ᾽ ἀΐξαντε φυγῇ ἐπὶ νῆας ἱκέσθην.
Αὐτὰρ ὁ τεῦχε βοὴν διὰ ἄστεος. οἱ δ᾽ ἀΐοντες
Φοίτων ἴφθιμοι Λαιστρυγόνες ἄλλοθεν ἄλλος,
Μυρίοι, οὐκ ἄνδρεσσιν ἐοικότες, ἀλλὰ Γίγασι·
Οἵ ῥ᾽ ἀπὸ πετράων ἀνδραχθέσι χερμαδίοισι
Βάλλον. ἄφαρ δὲ κακὸς κόναβος κατὰ νῆας ὀρώρει
Ἀνδρῶν ὀλλυμένων, νηῶν θ᾽ ἅμα ἀγνυμενάων.

Ἰχθῦς

Ibi postquam ad portum inclytũ venimus, quem circũ petra
Excelsa erat, contiguè vtrinque
Littora prominentia contraria sibi inuicem
In ostia procurrunt, angustus autem introitus est.
Ibi illi intus omnes tenebant naues æquales,
Ipsa quidem intra portum concauum ligabantur
Propinquæ, nunquam enim attollitur fluctus in ipso,
Neq; magnus neq; paruus: candida erat circum trãquillitas.
Cæterùm ego solus tenui extra nauem nigram,
Illic in extrema parte petra funes alligabam.
Stabam verò specula excelsa conscensa,
Ibi.q. neque boum neque virorum apparebant opera.
Fumum autem solum videbamus à terra erumpentem.
Cæterùm tunc ego socios præmisi sciscitatum profectos,
Quinam viri essent supra terram panem vescentes,
Viris duob. electis, tertium præconem vnà comite tradito.
Illi ierunt egressi in *planam viam, qua currus vtiq;*
Ad vrbem ab excelsis montib. deducunt syluam.
Puellæ verò obuij facti sunt ante vrbem aquam-petenti
Filiæ fortis Læstrygonis Antiphatæ.
Hæc quidem ad fontem descenderat limpidum Fons Ar
Artaciam, hinc enim aquam ad vrbem ferebant.
Illi verò astantes alloquebantur interrogabantq;,
Quisnam eorum esset rex, & quibus imperaret.
Illa valdè statim patris ostendit excelsam domum.
Illi postquam ingressi inclytam domum, ipsam. v. mulierem
Inuenerunt, velut montis verticem, illam. a. perhorruerunt.
Illa verò continuò è foro euocabat inclytum Antiphatem Antiphat
Suum maritum, qui certè illis intendebat sæuam mortem: rex Læstr
Statim vno correpto sociorum, apparauit cœnam, num.
Duo verò ruentes fuga ad naues peruenerunt.
Cæterùm ille clamorem excitauit per vrbẽ, illi audientes
Ibant fortes Læstrygones aliunde alius
Innumeri, non hominibus similes, sed Gigantibus,
Illi à petris grauibus lapidibus
Iaciebant: statim. a. malus strepitus per naues extitatus est
Virorum pereuntium nauiumq; fractarum,

Tanquam

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Ιχθῦς δ' ὡς πείροντες ἀτερπέα δαῖτα φέροντο.
Οφρ' οἱ τοὺς ὄλεκον λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς,
Τόφρα δ' ἐγὼ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
Τῷ ἀπὸ πείσματ' ἔκοψα νεὼς κυανοπρῴροιο.
Αἶψα δ' ἐμοῖς ἑτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσα
Εμβαλέειν κώπῃς, ἵν' ὑπὲκ κακότητα φύγοιμεν.
Οἱ δ' ἅμα πάντες ἀνέρριψαν, δείσαντες ὄλεθρον.
Ασπασίως δ' ἐς πόντον ἐπηρεφέας φύγε πέτρας
Νηῦς ἐμή· αὐτὰρ αἱ ἄλλαι ἀολλέες αὐτόθ' ὄλοντο.
Ενθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ,
Ασμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἑταίρους.
Αἰαίην δ' ἐς νῆσον ἀφικόμεθ'. ἔνθα δ' ἔναιε
Κίρκη ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεὸς, * αὐδήεσσα, ...ρ. οὐδήεσσα,
Αὐτοκασιγνήτη ὀλοόφρονος αἰήταο.
Αμφω δ' ἐκγεγάτην φαεσιμβρότου ἠελίοιο,
Μητρός τ' ἐκ πέρσης, τὴν ὠκεανὸς τέκε παῖδα.
Ενθα δ' ἐπ' ἀκτῆς νηῒ κατηγαγόμεσθα σιωπῇ
Ναύλοχον ἐς λιμένα. καί τις θεὸς ἡγεμόνευεν.
Ενθα τότ' ἐκβάντες, δύο τ' ἤματα καὶ δύο νύκτας
Κείμεθ' ὁμοῦ καμάτῳ τε καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἔδοντες.
Αλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἦμαρ ἐϋπλόκαμος τέλεσ' ἠὼς,
Καὶ τότ' ἐγὼν ἐμὸν ἔγχος ἑλὼν καὶ φάσγανον ὀξὺ,
Καρπαλίμως παρὰ νηὸς ἀνήϊον ἐς περιωπὴν,
Εἴπως ἔργα ἴδοιμι βροτῶν, ἐνοπήν τε πυθοίμην.
Εςην δὲ, σκοπιὴν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθὼν,
Καί μοι ἐείσατο καπνὸς ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης,
Κίρκης ἐν μεγάροισι, διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην.
Μερμήριξα δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν
Ελθεῖν, ἠδὲ πυθέσθαι, ἐπεὶ ἴδον αἴθοπα καπνόν.
Ωδε δέ μοι φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
Πρῶτ' ἐλθόντ' ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης,
Δεῖπνον ἑταίροισι δόμεναι, προέμεν τε πυθέσθαι.
Αλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦα κιὼν νεὸς ἀμφιελίσσης,
Καὶ τότε τίς με θεῶν ὀλοφύρατο μοῦνον ἐόντα,
Ος ῥά μοι ὑψίκερων ἔλαφον μέγαν εἰς ὁδὸν αὐτὴν
Ηκεν. ὁ μὲν ποταμόνδε κατήϊεν ἐκ νομοῦ ὕλης,
Πιόμενος. (δὴ γάρ μιν ἔχεν μένος ἠελίοιο)

Τὸν

Tanquam pisces v. transfigentes tristes epulas ferebant.
Dum illi hoc perdebant profundum portum intra.
Interea ego gladium acutum extraxi à fœmore,
Eo funes abscidi nauis nigra-prora.
Statim autem meos socios excitatos iussi
Incumbere remis, vt calamitatem subterfugeremus.
Illi simul omnes incumbunt timentes mortem.
Libenter autem in pontum altas effugit petras
Nauis mea: cæterùm reliquæ densæ illic perierunt.
Hinc autem vlterius nauigauimus tristes corde,
Læti ex morte euitata, postquam dilectos amisimus socios.
AEaam autem ad insulam peruenimus, ibi. a. habitabat
Circe pulchricoma veneranda dea eloquens
Germana soror prudentis AEetæ: Vlysses a... Circen di... tit.
Ambo enim natæ sunt ex illustrante-homines sole
Matre ex Perse, quam Oceanus genuit filiam.
Hic vero in littore naue deuenimus clàm
Nauium capacem in portum, & Deus aliquis dux erat.
Ibi tum exeuntes, duos dies & duas noctes
Iacebamus pariter & laborare & dolore animū macerātes.
Sed quando certè tertiā diem pulchricoma pfecit aurora,
Et cum ego meam hastam capiens & gladium acutum,
Celeriter ab naue recessi in speculam,
Sicubi opera viderem mortalium vocemque audirem.
Stabam. a. speculam in præruptam vbi conscendissem
Et mihi apparebat fumus à terra lata
Circes in ædibus per arbores densas & syluam.
Deliberabam autem deinde in mente & in animo
Proficisci, atque audire, postquam vidi splē didum fumum.
Sic autem mihi reputanti visum est satius esse,
Primùm proficisci ad nauem celerem & littus maris
Prandium socijs dare, præmittereq; ad audiendum.
Sed quando iam propè erā valdè ad nauē vtrinq; agitatam,
Certe tum aliquis me deorum misertus est solum existentē
Qui mihi excelsis cornibus ceruū magnum in viam ipsam
Misit, qui ad flumen descendebat ad pascua syluæ
Potaturus, certè enim ipsum ceperat vis solis.

Hanc

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Τὸν δ' ἐγὼ ἐκβαίνοντα κατ' ἄκνησιν μέσα νῶτα
Πλῆξα· τὸ δ' ἀντικρὺ δόρυ χάλκεον ἐξεπέρησε·
Κὰδ δ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακών, ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμός·
Τῷ δ' ἐγὼ ἐμβαίνων, δόρυ χάλκεον ἐξ ὠτειλῆς
Εἰρυσάμην· τὸ μὲν αὖθι κατακλίνας ἐπὶ γαίῃ
Εἴασα. αὐτὰρ ἐγὼ σπασάμην ῥῶπάς τε λύγους τε·
Πεῖσμα δ' ὅσον τ' ὄργυιαν ἐϋστρεφὲς ἀμφοτέρωθεν
Πλεξάμενος, συνέδησα πόδας δεινοῖο πελώρου.
γρ. καταλοφάδεια. γρ. ἦν ἐπὶ — Βῆν δὲ* καταλοφάδια φέρων ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
Ἔγχει ἐρειδόμενος, ἐπεὶ οὔπως* ἦεν ἐπ' ὤμου
Χειρὶ φέρειν ἑτέρῃ· μάλα γὰρ μέγα θηρίον ἦεν.
Κὰδ δ' ἔβαλον προπάροιθε νεώς· ἀνέγειρα δ' ἑταίρους
Μειλιχίοις ἐπέεσσι, παρασταδὸν ἄνδρα ἕκαστον,
γρ. πω· — Ὦ φίλοι, οὐ γάρ* πως καταδυσόμεθ', ἀχνύμενοί περ,
γρ. καί που — Εἰς Ἀίδαο δόμους, πρὶν μόρσιμον ἦμαρ* ἐπέλθῃ·
γρ. ἐπελθεῖν· — Ἀλλ' ἄγετ', ὄφρ' ἐν νηῒ θοῇ βρῶσίς τε πόσις τε,
p. 310 — Μνησόμεθα βρώμης, μηδὲ τρυχώμεθα λιμῷ.
Ὣς ἐφάμην. οἱ δ' ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο·
Ἐκ δὲ καλυψάμενοι παρὰ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο
Θηήσαντ' ἔλαφον· μάλα γὰρ μέγα θηρίον ἦεν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ὁρώμενοι ὀφθαλμοῖσιν,
Χεῖρας νιψάμενοι τεύχοντ' ἐρικυδέα δαῖτα.
Ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
Ἥμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ·
Ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
Δὴ τότ' ἐκοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
γρ. μῦθον — Καὶ τότ' ἐγὼν ἀγορὴν θέμενος μετὰ* πᾶσιν ἔειπον,
Κέκλυτέ μευ μύθων κακά περ πάσχοντες ἑταῖροι,
Ὦ φίλοι, οὐ γάρ τ' ἴδμεν ὅπῃ ζόφος, οὐδ' ὅπῃ ἠώς,
γρ. εἶσιν ὑπὸ ... γῆν. — Οὐδ' ὅπῃ ἠέλιος φαεσίμβροτος* εἶσ' ὑπὸ γαῖαν,
Οὐδ' ὅπῃ ἀννεῖται· ἀλλὰ φραζώμεθα θᾶσσον,
Εἴ τις ἔτ' ἔσται μῆτις. ἐγὼ δ' οὐκ οἴομαι εἶναι.
Εἶδον γάρ, σκοπιὴν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθὼν
Νῆσον, τὴν πέρι πόντος ἀπείριτος ἐστεφάνωται·
Αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ κεῖται, καπνὸν δ' ἐνὶ μέσσῃ
Ἔδρακον ὀφθαλμοῖσι διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην.

Ὣς

Hunc ego ingredientem per spinam medio tergo
Percussi, ipsum autem penitus hastile ferreum transijt. — Vlysses C... configit.
Decidit .a. in pulueres longum-vociferans, et euolauit ani-
In hunc ego irruens hastam ferream ex vulnere (mus.
Extraxi: illam quidem illic reclinans in terra
Reliqui: caterùm ego auulsi virgultaq; viminaq;.
Fune ad vlnæ longitudinem benè-torto vndique
Complicato, colligaui pedes ingentis monstri.
Descendi autem in ceruice gerens ad nauem nigram,
Hasta innixus, quoniam nullo pacto poteram in humero
Manu ferre altera, valdè enim magnum animal erat.
Deieci autem ante nauem, excitaui autem socios
Blandis verbis astando viros singulos:
O amici, nondum enim descendimus tametsi tristes
In Plutonis ædes, antequam fatalis dies adueniret.
Sed agitè quamdiu est in naui celeri cibusq; potusq;.
Memores simus escæ, neq; vexemur fame.
Sic dicebam, hi celeriter meis verbis parebant.
Egressi autem ad littus maris irrequieti
Admirabantur ceruum, valdè enim magna bestia erat.
Cæterùm postquam oblectati sunt videntes oculis,
Manibus lotis apparabant eximium conuiuium.
Sic tum quidem totum diem ad solis occasum
Sedebamus, comedentes carnes multas & vinum dulce.
Quando autem sol descendit & tenebræ aduenerunt,
Certè tum dormiuimus in littore maris.
Quando .a. manè-genita apparuit roseis-digitis aurora,
Et tum ego concione coacta sermone alloquutus sum:
Audite meos sermones mala etsi patientes socij,
O amici, non enim scimus vbi occasus, neq; vbi aurora,
Neq; vbi sol hominibus lucem præstans vadit sub terram,
Neq; vbi resurgit, sed consilium ineamus celeriter,
Num quid adhuc sit consilij, ego verò non existimo esse.
Vidi enim speculam vbi ad excelsam ascendi
Insulam, quam pontus infinitus circumdat.
Ipsa verò humilis iacet. fumum autem in medio
Vidi oculis per arbores densas & syluam.

S

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Ὣς ἐφάμην· τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
Μνησαμένοις ἔργων Λαιστρυγόνος Ἀντιφάταο,
Κύκλωπός τε βίης μεγαλήτορος * ἀνδροφάγοιο.
Κλαῖον δὲ λιγέως, θαλερὸν * κατὰ δάκρυ χέοντες.
Ἀλλ᾽ οὐ γάρ τις πρῆξις ἐγίνετο μυρομένοισιν.
Αὐτὰρ ἐγὼ δίχα πάντας ἐϋκνήμιδας ἑταίρους
Ἠρίθμεον, ἀρχὸν δὲ μετ᾽ ἀμφοτέροισιν ὄπασσα.
Τῶν μὲν ἐγὼν ἦρχον, τῶν δ᾽ Εὐρύλοχος θεοειδής.
Κλήρους δ᾽ ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλομεν ὦκα,
Ἐκ δ᾽ ἔθορε κλῆρος μεγαλήτορος Εὐρυλόχοιο.
Βῆ δ᾽ ἰέναι, ἅμα τῷ γε δύω καὶ εἴκοσ᾽ ἑταῖροι
Κλαίοντες· κατὰ δ᾽ ἄμμε λίπον γοόωντας ὄπισθεν.
Εὗρον δ᾽ ἐν βήσσῃσι τετυγμένα δώματα Κίρκης
Ξεστοῖσι λάεσσι, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ.
Ἀμφὶ δέ μιν λύκοι ἦσαν ὀρέστεροι, ἠδὲ λέοντες,
Τοὺς αὐτὴ κατέθελξεν, ἐπεὶ κακὰ φάρμακ᾽ ἔδωκεν.
Οὐδ᾽ οἵγ᾽ ὡρμήθησαν ἐπ᾽ ἀνδράσιν, ἀλλ᾽ ἄρα τοίγε
Οὐρῇσι μακρῇσι περισσαίνοντες ἀνέσταν.
Ὡς δ᾽ ὅταν ἀμφὶ ἄνακτα κύνες δαιτηθεν ἰόντα
Σαίνωσ᾽· αἰεὶ γάρ τε φέρει μειλίγματα θυμοῦ)
Ὣς τοὺς ἀμφὶ λύκοι κρατερώνυχες ἠδὲ λέοντες
Σαῖνον. τοὶ δ᾽ ἔδδεισαν, ἐπεὶ ἴδον αἰνὰ πέλωρα.
Ἔσταν δ᾽ εἰνὶ θύρῃσι θεᾶς καλλιπλοκάμοιο·
Κίρκης δ᾽ ἔνδον ἄκουον ἀειδούσης ὀπὶ καλῇ,
Ἱστὸν ἐποιχομένης μέγαν, ἄμβροτον· οἷα θεάων
Λεπτά τε καὶ χαρίεντα καὶ ἀγλαὰ ἔργα πέλονται.
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Πολίτης ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Ὅς μοι κήδιστος ἑτάρων ἦν, κεδνότατός τε,
  Ὦ φίλοι, ἔνδον γάρ τις ἐποιχομένη μέγαν ἱστὸν,
Καλὸν ἀοιδιάει, (δάπεδον δ᾽ ἅπαν ἀμφιμέμυκεν)
Ἢ θεὸς, ἠὲ γυνή· ἀλλὰ φθεγγώμεθα θᾶσσον.
  Ὣς ἄρ᾽ ἐφώνησεν. τοὶ δ᾽ ἐφθέγγοντο καλεῦντες.
Ἡ δ᾽ αἶψ᾽ ἐξελθοῦσα θύρας ὤϊξε φαεινὰς,
Καὶ κάλει· οἱ δ᾽ ἅμα πάντες ἀϊδρείῃσιν ἕποντο·
Εὐρύλοχος δ᾽ ὑπέμεινεν, ὀϊσάμενος δόλον εἶναι.
Εἷσεν δ᾽ εἰσαγαγοῦσα κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε·
Ἐν δέ σφιν τυρόν τε καὶ ἄλφιτα καὶ μέλι χλωρὸν

Οἴνῳ

γρ. ἀνδροφόνοιο.
γρ. καταδακρυχέοντες.

Sic dicebam, his vero perculsum est amicum cor,
Recordatis facinorum Læstrygonis Antiphatæ
Cyclopisq; violentiæ magnanimi viros deuorantis.
Flebant autem valde vberes lacrymas profundentes,
Sed nulla res succurrebat lugentibus.
Cæterum ego bifariam omnes fortes socios
Numerabam. principem autem vtrisq; præbui.
Alterorum ego dux eram, alterorum Eurylochus deo-similis.
Sortes autem in galea ferrea concussimus celeriter,
Cecidit autem sors magnanimi Eurylochi.
Festinabat. a. ire, vna cum eo duo & viginti socij
Flentes: nos. a. reliquerunt lugentes post eos.
Inueniebant. a. in conualle ædificatas ædes Circes
Politis lapidibus conspicuo in loco,
Circa ipsam. a. lupi erant montani atq; leones,
Quos illa dementarat postquam mala Pharmaca dedisset.
Neq; illi irruerunt in viros sed certè ipsi
Caudis longis adblandientes assurgebant:
Quẽadmodũ quoties dominũ canes è conuiuio proficiscentẽ
Circumblandiuntur: (semper. n. adfert lenimenta animi)
Sic circa hos lupi fortibus vnguibus atq; leones
Assultabant: hi vero timuerunt postq̃ viderunt grauia mon
Stabant a. in ianuis deæ pulchricomæ. (stra.
Circen. a. intus audiebant cantillantem voce pulchra,
Telam percurrentem ingentem, diuinam, qualia dearum
Subtilia & gratiosa & splendida opera sunt.
His vero sermonibus cœpit Polites princeps virorum,
Qui mihi charissimus sociorũ erat, maximeq; venerationi,
  O socij, intus sanè aliqua percurrens ingentem telam
Pulchrè canit, (pauimentum. a. totum resonat,)
Aut dea aut fœmina, quare pulsemus ocyùs.
  Sic sanè suasit, illi vero pulsarunt vocantes,
Illa continuo egressa ianuas aperuit pulchras,
Et inuitabat, illam vna omnes imprudenter sequebantur:
Eurylochus autem remansit suspicatus fraudem esse.
Sedere fecit introductos per sediliaq; thronosq;,
Ipsis. a. caseumq; & farinam & mel dulce,

S ij

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Οἴνῳ πραμνείῳ ἐκύκα· ἀνέμισγε δὲ σίτῳ
Φάρμακα λύγρ', ἵνα πάγχυ λαθοίατο πατρίδος αἴης.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκέν τε καὶ ἔκπιον, αὐτίκ' ἔπειτα
Ῥάβδῳ πεπληγυῖα, κατὰ συφεοῖσιν ἐέργνυ.
Οἱ δὲ συῶν μὲν ἔχον κεφαλάς, φωνήν τε δέμας τε,
Καὶ τρίχας· αὐτὰρ νοῦς ἦν ἔμπεδος, ὡς τὸ πάρος περ.
Ὣς οἱ μὲν κλαίοντες ἐέρχατο· τοῖσι δὲ Κίρκη
Πάρ ῥ' ἄκυλον βάλανόν τ' ἔβαλε, καρπόν τε κρανείης,
Ἔδμεναι, οἷα σύες χαμαιευνάδες αἰὲν ἔδουσιν.
Εὐρύλοχος δ' αἶψ' ἦλθε θοὴν ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
Ἀγγελίην ἑτάρων ἐρέων καὶ ἀδευκέα πότμον.
Οὐδέ τι ἐκφάσθαι δύνατο ἔπος, ἱέμενός περ,
Κῆρ ἄχεϊ μεγάλῳ βεβολημένος. ἐν δέ οἱ ὄσσε
Δακρυόφιν πίμπλαντο, γόον δ' ὠΐετο θυμός.
Ἀλλ' ὅτε δή μιν πάντες ἀγασσάμεθ' ἐξερέοντες,
Καὶ τότε τῶν ἄλλων ἑτάρων κατέλεξεν ὄλεθρον.
Ἤομεν, ὡς ἐκέλευες, ἀνὰ δρυμά, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ·
Εὕρομεν ἐν βήσσῃσι τετυγμένα δώματα καλὰ
Ξεστοῖσιν λάεσσι, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ.
Ἔνθα δέ τις μέγαν ἱστὸν ἐποιχομένη λίγ' ἄειδεν,
Ἢ θεός, ἠὲ γυνή· τοὶ δ' ἐφθέγγοντο καλεῦντες.
Ἡ δ' αἶψ' ἐξελθοῦσα θύρας ὤϊξε φαεινάς,
Καὶ κάλει. οἱ δ' ἅμα πάντες ἀϊδρείῃσιν ἕποντο·
Αὐτὰρ ἐγὼν ὑπέμεινα, ὀϊσάμενος δόλον εἶναι.
Οἱ δ' ἅμ' ἀϊστώθησαν ἀολλέες, οὐδέ τις αὐτῶν
Ἐξεφάνη· δηρὸν δὲ καθήμενος ἐσκοπίαζον.
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ περὶ μὲν ξίφος ἀργυρόηλον
Ὤμοιιν βαλόμην, μέγα, χάλκεον. ἀμφὶ δὲ τόξα.
Τὸν δ' αἶψ' ἠνώγεα αὐτὴν ὁδὸν ἡγήσασθαι.
Αὐτὰρ ὅ γ' ἀμφοτέρῃσι λαβὼν ἐλλίσσετο γούνων,
Καί μ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Μή μ' ἄγε κεῖσ' ἀέκοντα διοτρεφές, ἀλλὰ λίπ' αὐτοῦ.
Οἶδα γὰρ ὡς οὔτ' αὐτὸς ἐλεύσεαι, οὔτε τιν' ἄλλον
Ἄξεις σῶν ἑτάρων. ἀλλὰ ξὺν τοίσδεσι θᾶσσον
Φεύγωμεν· ἔτι γάρ κεν ἀλύξαιμεν κακὸν ἦμαρ.
Ὣς ἔφατ'. αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον,
Εὐρύλοχ', ἤτοι μὲν σὺ αὐτοῦ τῷδ' ἐνὶ χώρῳ

Ἔσθων

Vino pramnio immiscuit, commiscuit autem pani
Venena nocentia, vt prorsus obliuiscerentur patriæ terræ.
Cæterùm postquam porrexitq́; & ebiberunt, statim deinde
Virgula percutiens intra haras conclusit.
Illi suum habebant capita, vocesque corporaq́;
Et setas: cæterùm mens erat firma vt antea.
Sic hi quidem flentes conclusi sunt: his.a. Circes
Apposuit glandem ilicis quercuũ *fructumq́; corni arboris*
Edere, perinde sues humi cubantes semper edunt.
Eurylochus.a. continuò venit celerem ad nauem nigram,
Nuncium de socijs relaturus, & amarum fatum.
Sed neq́; proloqui quibat verbum, cupidus licet,
Cor dolore ingenti perculsus: in ipso autem oculi
Lacrymis implebantur, luctum verò arguebat animus.
Sed cùm tandem omnes instamus interrogantes,
Tum aliorum sociorum commemorauit exitium.
Iuimus vt iusseras per syluas inclyte Vlysses,
Inuenimus in vallibus fabricatas ædes pulchras,
Politis lapidibus conspicuo in loco.
Illic quidem magnam telam percurrens stridulè canebat,
Seu dea seu mulier, hi verò loquebantur vocantes.
Illa continuò egressa ianuam aperuit pulchram,
Et vocabat: simul omnes illam imperitia sequebantur.
Cæterũm ego substiti existimans dolum esse,
Illi simul euanuerunt confertim, neq́; quisquam eorum
Apparuit, diu autem desidens animaduertebam.
Sic ait, cæterùm ego quidem gladiũ argent. clauis confixũ
Humeris apposui ingentem ferreum, circum.a. arcum:
Illum continuò iussi eandem viam monstrare.
Cæterùm ille vtraq́; prehensis precabatur genibus,
Et me lugens verbis alatis alloquebatur.
Ne me duc illuc inuitum ô generose, sed desere hic.
Noui.n. quòd neq́; ipse redibis, neq́; quenquam aliorum
Abduces tuorum sociorum, sed cum illis ocyus
Fugiemus: adhuc sanè effugere poterimus malum fatum.
Sic ait, cæterùm ego ipsum excipiens alloquebar:
Euryloche, certè quidem tu mane illic, hoc in loco

Circes Ph[...]
maco in [...]
cos vertun[...]
Vlyssis soci[...]

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І. І. МЕЧНИКОВА

Ἔσθων καὶ πίνων κοίλῃ παρὰ νηῒ μελαίνῃ·
Αὐτὰρ ἐγὼν εἶμι, κρατερὴ δέ μοι ἔπλετ' ἀνάγκη.
Ὣς εἰπὼν παρὰ νηὸς ἀνήϊον ἠδὲ θαλάσσης.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλον ἰὼν ἱερὰς ἀνὰ βήσσας
Κίρκης ἵξεσθαι πολυφαρμάκου ἐς μέγα δῶμα.
Ἔνθα μοι ἑρμείας χρυσόῤῥαπις ἀντεβόλησεν
Ἐρχομένῳ πρὸς δῶμα, νεηνίῃ ἀνδρὶ ἐοικὼς
Πρῶτον ὑπηνήτῃ, τοῦ περ χαριεστάτη ἥβη·
Ἔν τ' ἄρα μοι φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
·αὐτ' ὦ — Πῆ δ' * αὖτως δύστηνε δι' ἄκριας ἔρχεαι οἶος,
Χώρου ἄϊδρις ἐών; ἕταροι δέ τοι οἵδ' ἐνὶ κίρκης
Ἔρχαται, ὥστε σύες πυκινοὺς κευθμῶνας ἔχοντες.
Ἦ τοὺς λυσόμενος δεῦρ' ἔρχεαι; οὐδέ σέ φημι
Αὐτὸν νοστήσειν, μενέεις δὲ σύ γ' ἔνθα περ ἄλλοι.
Ἀλλ' ἄγε δή σε κακῶν ἐκλύσομαι ἠδὲ σαώσω·
ἐν δώμασι — Τῆ τόδε φάρμακον ἐσθλὸν, ἔχων * δ' ἐς δώματα κίρκης
ἀλάλκησι. — Ἔρχευ, ὅ κέν τοι κρατὸς * ἀλαλκήσει κακὸν ἦμαρ.
καὶ ἀπα-
άλκη — Πάντα δέ τοι ἐρέω ὀλοφώϊα δήνεα κίρκης·
Τεύξει τοι κυκεῶ, βαλέει δ' ἐνὶ φάρμακα σίτῳ.
Ἀλλ' οὐδ' ὧς θέλξαι σε δυνήσεται· οὐ γὰρ ἐάσει
Φάρμακον ἐσθλὸν ὅ τοι δώσω. ἐρέω δὲ ἕκαστα·
Ὁππότε κεν κίρκη σ' ἐλάσῃ περιμήκεϊ ῥάβδῳ,
Δὴ τότε σὺ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
Κίρκῃ ἐπαΐξαι, ὥστε κτάμεναι μενεαίνων.
Ἡ δέ σ' ὑποδδείσασα κελήσεται εὐνηθῆναι·
Ἔνθα σὺ μηκέτ' ἔπειτ' ἀπανήνασθαι θεοῦ εὐνὴν,
Ὄφρα κέ τοι λύσῃ θ' ἑτάρους, αὐτόν τε κομίσῃ·
Ἀλλὰ κέλεσθαί μιν μακάρων μέγαν ὅρκον ὀμόσσαι,
Μή τι τοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο,
Μή σ' ἀπογυμνωθέντα κακὸν καὶ ἀνήνορα θείῃ.
Ὣς ἄρα φωνήσας πόρε φάρμακον ἀργειφόντης,
Ἐκ γαίης ἐρύσας καί μοι φύσιν αὐτοῦ ἔδειξεν.
Ῥίζῃ μὲν μέλαν ἔσκε, γάλακτι δὲ εἴκελον ἄνθος·
Μῶλυ δέ μιν καλέουσι θεοί. χαλεπὸν δέ τ' ὀρύσσειν
Ἀνδράσι γε θνητοῖσι· θεοὶ δέ τε πάντα δύνανται· 🙵
Ἑρμείας μὲν ἔπειτ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν ὄλυμπον,
Νῆσον ἀν' ὑλήεσσαν· ἐγὼ δ' ἐς δώματα κίρκης

Ἤϊα,

Edens & bibens cauam apud nauem nigram.
Cæterùm ego vadam, ingens autem mihi adest necessitas.
Sic fatus ab naue ego discedebam, atq; mari.
Sed cum iam iam pergens sacras per valles
Circes accedebam veneficæ ad magnam domum,
Ibi mihi Mercurius aurea virgula obuiam venit
Incedenti ad domum, adolescenti viro similis
Primùm pubescenti, cuius gratiosissima est pubertas.
Manui mihi inhæsit verbumq; dixit & proloquutus est,
Quorsum ò infelix per tesqua incedis solus
Locorum ignarus nimirum? *socij. a. tibi illi Circes* ædibus
Clauduntur, qui vt sues bene-munita latibula inhabitantes.
An hos liberaturus huc venis? neq; te puto
Ipsum rediturum esse: manebis. a. tu vbi vtiq; alij.
Sed agè certè te ex malis soluam atq; seruabo,
Accipe hoc remedium bonum, quod *habens ad ædes Circes* — Mercurij r[...] mediũ cont[...] Circes pha[...] maca.
Vade, quod sane à capite auertet malum diem:
Omnia a. tibi dicam perniciosa consilia Circes.
Apparabit tibi potionem, mittet verò venena in panem.
Sed neq; sic incantare poterit, non enim permittit
Remedium eximium quod tibi dabo: dicam verò singula.
Quando Circes te percutiet prælonga virga.
Tum sanè tu gladio acuto extracto à fæmore,
In Circen irrue, perinde atq; interficere cupiens.
Illa te subtimescens inuitabit ad concubitum,
Ibi tu neutiquam deinde abnega deæ cubile,
Vt tibi soluatq; socios ipsum, tè que benignè excipiat:
Sed iube ipsam beatorum magnum iuramentum iurare,
Ne vllum tibi ipsi detrimentum malum paret aliud,
Ne te nudatum imbellem, inuirilem faciat.
Sic certè loquutus præbuit remedium Mercurius
Ex terra euulsum, & mihi naturam eius commonstrauit.
Radix quidem nigra erat, lacti quidem similis flore,
Moly autem ipsum vocant dij. difficile autem effossu — Moly herba
Viris vtiq; mortalibus, dij autem omnia possunt.
Mercurius quidem discessit ad magnum Olympum,
Insulam in syluosam, ego autem ad domum Circes

S iiij

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І. І. МЕЧНИКОВА

Ἤια· πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κιόντι.
Ἔστην δ' εἰνὶ θύρῃσι θεᾶς καλλιπλοκάμοιο·
Ἔνθα στὰς ἐβόησα, θεὰ δέ μευ ἔκλυεν αὐδῆς.
Ἡ δ' αἶψ' ἐξελθοῦσα θύρας ὤϊξε φαεινάς,
Καὶ κάλει· αὐτὰρ ἐγὼν ἑπόμην ἀκαχήμενος ἦτορ.
Εἷσε δέ μ' εἰσαγαγοῦσα ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου,
Καλοῦ, δαιδαλέου· ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν.
ς. δέπαι Τεῦξε δέ μοι κυκεῶ χρυσέῳ * δέπαϊ ὄφρα πίοιμι·
Ἐν δέ τε φάρμακον ἧκε, κακὰ φρονέουσ' ἐνὶ θυμῷ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκέν τε καὶ ἔκπιον, οὐδέ μ' ἔθελξεν,
Ῥάβδῳ πεπληγυῖα, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν,
Ἔρχεο νῦν συφεόνδε, μετ' ἄλλων λέξον ἑταίρων.
Ὣς φάτ'· ἐγὼ δ' ἄορ ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
Κίρκῃ ἐπήϊξα, ὥστε κτάμεναι μενεαίνων.
Ἡ δὲ μέγα ἰάχουσα ὑπέδραμε, καὶ λάβε γούνων,
Καί μ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Τίς; πόθεν εἷς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκῆες;
Θαῦμά μ' ἔχει ὡς οὔ τι πιὼν τάδε φάρμακ' ἐθέλχθης.
Οὐδὲ γὰρ οὐδέ τις ἄλλος ἀνὴρ τάδε φάρμακ' ἀνέτλη
Ὅς κε πίῃ, καὶ πρῶτον ἀμείψεται ἕρκος ὀδόντων.
Σοὶ δέ τις ἐν στήθεσσιν ἀκήλητος νόος ἐστί.
Ἦ σύ γ' Ὀδυσσεύς ἐσσι πολύτροπος, ὅν τέ μοι αἰεὶ
Φάσκεν ἐλεύσεσθαι χρυσόρραπις ἀργειφόντης,
Ἐκ Τροίης ἀνιόντα θοῇ σὺν νηὶ μελαίνῃ;
Ἀλλ' ἄγε δὴ κολεῷ μὲν ἄορ θέο, νῶϊ δ' ἔπειτα
Εὐνῆς ἡμετέρης ἐπιβήσομεν, ὄφρα μιγέντε
Εὐνῇ καὶ φιλότητι, πεποίθομεν ἀλλήλοισιν.
Ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον.
Ὦ Κίρκη, πῶς γάρ με κέλῃ σοὶ ἤπιον εἶναι;
Ἥ μοι σῦς μὲν ἔθηκας ἐνὶ μεγάροισιν ἑταίρους.
Αὐτὸν δ' ἐνθάδ' ἔχουσα, δολοφρονέουσα κελεύεις
Ἐς θάλαμόν τ' ἰέναι, καὶ σῆς ἐπιβήμεναι εὐνῆς,
Ὄφρα με γυμνωθέντα, κακὸν καὶ ἀνήνορα θείης;
Οὐδ' ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι τεῆς ἐπιβήμεναι εὐνῆς,
Εἰ μή μοι τλαίης γε θεὰ μέγαν ὅρκον ὀμόσσαι,
Μή τι μοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο.
Ὣς ἐφάμην. ἡ δ' αὐτίκ' ἀπώμνυεν ὡς ἐκέλευον.

Ibam: multa autem mihi cor cogitabat eunti.
Constiti autem in ianuis deæ pulchricomæ.
Ibi stans vocaui: dea autem meam exaudiuit vocem.
Illa statim egressa ianuas aperuit splendidas,
Et inuitabat: cæterùm ego sequutus sum tristatus corde. Vlysses ad C[…] cē ingredit[…]
Collocauit .a. me introductum in throno arge. claue munito,
Pulchro, fabrefacto, scabellum verò sub pedibus erat.
Adornauit .a. mihi potionem aureo poculo vt biberem,
Intus pharmacum misit mala meditans in animo.
Cæterùm postquam dedit & ebibi, neq; sic me demulsit
Virgula feriens verbumq; dixit & proloquuta est:
Abi nunc in haram, cum alijs cuba socijs.
Sic ait, ego .a. gladium acutum stricto à fæmore
In Circen irrui tanquam occidere moliens:
Illa verò magnū exclamans subtercurrit et prendit genua.
Et mihi plorabunda verba volatilia dixit:
Quis? cuias es hominum? vbi tibi vrbs atq; parentes?
Stupor me tenet quòd non bibens hæc venena mutatus es.
Minimè enim quisq; alius vir hæc venena sustinuit,
Quicunq; hauserit, & primùm transmisit septū dentium.
Tibi verò aliqua in pectoribus immutabilis mens est,
Nimirum tu Vlysses es versutus, quem mihi semper
Prædixit venturum aurea-virga vtens Mercurius,
Ex Troia reuersum celeri cum naue nigra?
Sed agè certè in vaginam gladium pone: nos verò deinde
Lectulum meum conscendamus, vt commixti
In lecto & amicitia confidamus inuicem.
Sic ait. cæterùm ego ipsam excipiens alloquebar: Vlysses Cir[…] alloquitur.
O Circe, quo pacto me iubes tibi mansuetum esse,
Quæ mihi sues quidem fecisti in domibus socios,
Ipsum autem hìc detinens dolos agitans iubes
Ad thalamum ire, & tuum conscendere cubile,
Vt me nudatum imbellem & inuirilem facias?
Non sanè ego volo tuum conscendere lectum
Nisi mihi sustineas dea magnum iuramentum iurare,
Ne vllum mihi detrimentum malum machineris aliud.
Sic dicebam, illa continuò iurauit vt iussi.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І. І. МЕЧНИКОВА

Αὐτὰρ ἐπεί ῥ᾽ ὄμοσέν τε τελεύτησέν τε τὸν ὅρκον,
Καὶ τότ᾽ ἐγὼ κίρκης ἐπέβην περικαλλέος εὐνῆς.
Ἀμφίπολοι δ᾽ ἄρα * κεδναὶ ἐνὶ μεγάροισι πένοντο ·τέως μὲν
Τέσσαρες, αἵ οἱ δῶμα καταδρήστειραι ἔασι.
Γίνονται δ᾽ ἄρα ταί γ᾽ ἔκ τε κρηνέων, ἀπό τ᾽ ἀλσέων,
Ἔκ θ᾽ ἱερῶν ποταμῶν, οἵτ᾽ εἰς ἅλαδε προρέουσι.
Τάων ἡ μὲν ἔβαλλε θρόνοις ἐνὶ ῥήγεα καλὰ,
Πορφύρεα καθύπερθ᾽, ὑπένερθε δὲ λῖθ᾽ ὑπέβαλλεν
Ἡ δ᾽ ἑτέρη προπάροιθε θρόνων ἐτίταινε τραπέζας
Ἀργυρέας, ἐπὶ δέ σφι τίθει χρύσεια κάνεια·
Ἡ δὲ τρίτη κρητῆρι μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα
Ἡδὺν ἐν ἀργυρέῳ, νέμε δὲ χρύσεια κύπελλα·
Ἡ δὲ τετάρτη ὕδωρ ἐφόρει, καὶ πῦρ ἀνέκαιε
Πολλὸν ὑπὸ τρίποδι μεγάλῳ· ἰαίνετο δ᾽ ὕδωρ.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ ζέσσεν ὕδωρ ἐνὶ ἤνοπι χαλκῷ,
Ἔς ῥ᾽ ἀσάμινθον ἔσασα, λό᾽ ἐκ τρίποδος μεγάλοιο,
Θυμῆρες κεράσασα κατὰ κρατός τε καὶ ὤμων,
Ὄφρα μοι ἐκ κάματον θυμοφθόρον εἵλετο γυίων,
Αὐτὰρ ἐπεὶ λοῦσέν τε, καὶ ἔχρισεν λίπ᾽ ἐλαίῳ,
Ἀμφὶ δέ με χλαῖναν καλὴν βάλεν ἠδὲ χιτῶνα·
Εἷσε δέ μ᾽ εἰσαγαγοῦσα ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου,
Καλοῦ, δαιδαλέου· ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν.
Χέρνιβα δ᾽ ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
Καλῇ, χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
Νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
Σῖτον δ᾽ αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
Εἴδατα πόλλ᾽ ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
Ἐσθέμεναι δ᾽ ἐκέλευεν· ἐμῷ δ᾽ οὐχ ἥνδανε θυμῷ.
Ἀλλ᾽ ἥμην ἀλλοφρονέων, κακὰ δ᾽ ὄσσετο θυμός·
Κίρκη δ᾽ ὡς ἐνόησεν ἔμ᾽ ἥμενον, οὐδ᾽ ἐπὶ σίτῳ
Χεῖρας ἰάλλοντα, στυγερὸν δέ με πένθος ἔχοντα,
Ἄγχι παρισταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Τίφθ᾽ οὕτως Ὀδυσεῦ κατ᾽ ἄρ᾽ ἕζεαι ἶσος ἀναύδῳ,
Θυμὸν ἔδων; βρώμης δ᾽ οὐχ ἅπτεαι οὐδὲ ποτῆτος;
Ἦ τινά που δόλον ἄλλον ὀΐεαι, οὐδέ τι σε χρὴ
Δειδίμεν· ἤδη γάρ τοι ἀπώμοσα καρτερὸν ὅρκον.
Ὣς ἔφατ᾽· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον,

Ὦ κίρκη,

Caeterùm postquam iurauit et perfecit iusiurandum,
Tum ego Circes conscendi pulchrum lectum,
Ancillae autem interea quidem intra domum satagebant
Quatuor, quae ei domi administrae erant.
Natae autem hae erant ex fontibus & à syluis,
Et ex sacris fluminibus quae ad mare profluunt,
Harum vna quidem iniecit thronis stragula pulchra,
Purpurea supernè, infernè lintea tenuia subiecit.
Altera verò ante thoros extendit mensas
Argenteas, his autem apposuit aureas lances.
Tertia verò in cratere mellifluum vinum miscebat
Dulce in argenteo, distribuit autem aurata pocula.
Quarta verò aquam ferebat, & succendit ignem
Magnum sub tripode magno, calefiebat autem aqua.
Caeterùm postquam efferbuit aqua in splendido aheno,
In labrum me collocatum lauit ex tripode magno,
Suauiter fusa aqua *per caputq; & humeros,*
Vt mihi laborem animum-rodentem demeret membris.
Porro postea lauit & vnxit pingui oleo,
Chlaenam mihi pulchram circùm induit atq; tunicam.
Collocauit autem me introductum ad thronum argenteum
Pulchrum, fabrefactum, scabellum.n. sub pedibus erat.
Aquam autem ancilla lotionem perfundebat ferens,
Pulchro, aurato, super argenteo lebete
Ad lauandum, iuxta autem politam extendit mensam:
Panem autem veneranda proma apposuit ferens,
Edulijs multis appositis gratificata praesentibus.
Edere autem iussit, meo autem non placuit animo,
Sed sedebam alia cogitans, mala autē prouidebat animus:
Circe autem vt agnouit me sedentem neq; ad cibum
Manum extendentem, graue autem me dolorem habentem,
Propè astans verba volatilia dixit:
Quid sic Vlysses sedes similis muto Circe Vlysses alloquitur.
Animum macerans? cibum autem non attendis neq; potū.
An aliquem certè dolum alium times? neq;.n. te oportet
Timere, iam enim iuraui forte iuramentum.
Sic ait, caeterùm ego ipsam excipiens dixi:

O Circe

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Ὦ κίρκη, τίς γάρ κεν ἀνὴρ ὃς ἐναίσιμος εἴη,
Πρὶν τλαίη πάσασθαι ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος,
Πρὶν λύσασθ' ἑτάρους καὶ ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι;
Ἀλλ' εἰ δὴ πρόφρασσα πιεῖν φαγέμεν τε κελεύεις,
Λῦσον, ἵν' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω ἐρίηρας ἑταίρους.
Ὣς ἔφαμην. κίρκη δὲ δι' ἐκ μεγάροιο βεβήκει
Ῥάβδον ἔχουσ' ἐν χειρί, θύρας δ' ἀνέῳγε συφειοῦ·
Ἐκ δ' ἔλασεν σιάλοισιν ἐοικότας ἐννεώροισιν.
Οἱ μὲν ἔπειτ' ἔστησαν ἐναντίοι· ἡ δὲ δι' αὐτῶν
Ἐρχομένη προσάλειφεν ἑκάστῳ φάρμακον ἄλλο.
Τῶν δ' ἐκ μὲν μελέων τρίχες ἔρρεον, ἃς πρὶν ἔφυσε
Φάρμακον οὐλόμενον, τό σφιν πόρε πότνια κίρκη·
Ἄνδρες δ' ἂψ ἐγένοντο νεώτεροι ἢ πάρος ἦσαν,
Καὶ πολὺ καλλίονες καὶ μείζονες εἰσοράασθαι.
γρ. μ' ἐκεῖνοι — Ἔγνωσαν δέ * με κεῖνοι, ἔφυν τ' ἐν χερσὶν ἕκαστος.
Πᾶσιν δ' ἱμερόεις ὑπέδυ γόος, ἀμφὶ δὲ δῶμα
γρ. κανάχιζε. — Σμερδαλέον * κονάβιζε, θεὰ δ' ἐλέαιρε καὶ αὐτή·
Ἡ δέ μευ ἄγχι στᾶσα προσηύδα δῖα θεάων,
Διογενὲς Λαερτιάδη πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Ἔρχεο νῦν ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης·
Νῆα μὲν ἂρ πάμπρωτον ἐρύσσατε ἤπειρόνδε,
Κτήματα δ' ἐν σπήεσσι πελάσσατε, ὅπλα τε πάντα·
Αὐτὸς δ' ἂψ ἰέναι, καὶ ἄγειν ἐρίηρας ἑταίρους.
Ὣς ἔφατ'. αὐτὰρ ἔμοιγ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ·
Βῆν δ' ἰέναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης·
Εὗρον ἔπειτ' ἐπὶ νηῒ θοῇ ἐρίηρας ἑταίρους
γρ. κατὰ δα- ... ρυχέοντας. — Οἴκτρ' ὀλοφυρομένους, θαλερὸν * κατὰ δάκρυ χέοντας.
Ὡς δ' ὅταν ἄγραυλοι πόριες περὶ βοῦς ἀγελαίας
Ἐλθούσας ἐς κόπρον, ἐπὴν βοτάνης κορέσωνται,
γρ. σπαίρουσιν — Πᾶσαι ἅμα * σκαίροισιν ἐναντίαι· οὐδ' ἔτι σηκοὶ
Ἴσχουσ', ἀλλ' ἀδινὸν μυκώμεναι ἀμφιθέουσι
Μητέρας· ὣς ἐμὲ κεῖνοι ἐπεὶ ἴδον ὀφθαλμοῖσι,
Δακρυόεντες ἔχυντο. δόκησε δ' ἄρα σφίσι θυμὸς
Ὣς ἔμεν ὡς εἰ πατρίδ' ἱκοίατο καὶ πόλιν αὐτὴν
Τρηχείης ἰθάκης, ἵνα τ' ἔτραφεν ἠδ' ἐγένοντο·
Καί μ' ὀλοφυρόμενοι ἔπεα πτερόεντα προσηύδων,
Σοὶ μὲν νοστήσαντι διοτρεφὲς ὣς ἐχάρημεν

O Circe quis ſane vir, qui æquus & iuſtus ſit,
Prius audeat guſtare cibum atq; potum,
Antequam redimantur ſocij & in oculis videantur?
Sed ſi ſanè benigna bibere edereq́; iubes,
Solue vt palàm videam dilectos ſocios.
Sic dicebam. Circe autem ex ædibus tranſibat,
Virgam tenens in manu, ianuas autem aperuit haræ.
Exegit porcis ſimiles nouennibus.
Illi quidem continuò ſtabant contrarij, illa autem per eos
Incedens adunxit vnicuiq; pharmacum aliud.
Horum quidem è membris pili defluebãt, quos antè produ- — Circe Vly[...] ſocios re[...] tuit priſti[...] formæ.
Pharmacum pernicioſum, quod ipſis dederat Circe. (xerat
Viri.a. continuò reddebantur iuniores quàm antea fuerũt,
Et multò pulchrioresq; & maiores aſpectu,
Agnouerunt.a me illi, inq; hæſerunt in manibus ſinguli.
Omnibus.a.iucundus ſubortus eſt luctus, per domũ autem
Horrendum reſonabat, dea verò miſerta eſt & ipſa.
Illa autem propè me ſtans loquuta eſt diua dearum:
Generoſe Laertiade multiſcie Vlyſſes,
Vade nunc ad nauem celerem & ad littus maris,
Nauem quidem omnium primùm ſubducite ad cõtinentẽ:
Facultates verò in ſpeluncis abſcondite armaq́; omnia.
Ipſe autem ſtatim reuertere & adduc dilectos ſocios.
Sic ait, caterùm mihi perſuaſus eſt animus generoſus,
Feſtinabam ire ad nauem celerem & littus maris.
Inueni deinde iuxta nauem celerem dilectos ſocios,
Miſerabiliter lugentes, vberes lacrymas profundentes. — Vlyſſes re[...] ad nauem.
Vt cum in agro degentes buculæ circa vaccas armentarias
Venientes ad mandram poſtquam herba ſaturæ ſunt,
Omnes ſimul ludunt oppoſitæ, neq; ipſa ſtabula
Detinent, ſed indeſinenter mugientes circùm currunt
Matres: ſic me illi, poſtquam viderunt oculis,
Lacrymantes circumdabant: videbatur a ipſorum animus
Sic eſſe veluti in patriam veniſſent & vrbem ſuam
Aſperæ Ithacæ, vbi nutriti ſunt atque nati.
Et me lugentes verbis volatilibus alloquebantur,
Tibi quidem redeunti generoſe ſic gratulamur,

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І. І. МЕЧНИКОВА

Ὡς εἴ τ' εἰς ἰθάκην ἀφικοίμεθα πατρίδα γαῖαν·
Ἀλλ' ἄγε τῶν ἄλλων ἑτάρων κατάλεξον ὄλεθρον.
 Ὣς ἔφαν. αὐτὰρ ἐγὼ προσέφην μαλακοῖς ἐπέεσσιν,
Νῆα μὲν ἄρ πάμπρωτον ἐρύσσομεν ἤπειρόνδε,
Κτήματά τ' ἐν σπήεσσι πελάσσομεν, ὅπλα τε πάντα.
Αὐτοὶ δ' ὀτρύνεσθε ἐμοὶ ἅμα πάντες ἕπεσθαι,
Ὄφρα ἴδηθ' ἑτάροις ἱεροῖς ἐν δώμασι κίρκης
Πίνοντας καὶ ἔδοντας. ἐπηετανὸν γὰρ ἔχουσιν.
 Ὣς ἐφάμην. οἱ δ' ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο.
Εὐρύλοχος δέ μοι οἶος ἐρύκανε πάντας ἑταίρους,
Καί σφεας φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ἀδειλοί, πόσ' ἴμεν; τί κακῶν ἱμείρετε τούτων,
Κίρκης ἐς μέγαρον καταβήμεναι; ἥκεν ἅπαντας
γρ. ἢ ἐλάφους Ἢ σῦς* ἠὲ λύκους ποιήσεται, ἠὲ λέοντας,
Οἵ κέν οἱ μέγα δῶμα φυλάσσοιμεν καὶ ἀνάγκῃ,
Ὥσπερ κύκλωψ ἔρξ', ὅτε οἱ μέσαυλον ἵκοντο
Ἡμέτεροι ἕταροι, σὺν δ' ὁ θρασὺς εἵπετ' ὀδυσσεύς.
Τούτου γὰρ καὶ κεῖνοι ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο.
 Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἔγωγε μετὰ φρεσὶ μερμήριξα,
Σπασσάμενος τανύηκες ἄορ παχέος παρὰ μηροῦ,
γρ. ἀποπλήξας Τῷ οἱ* ἀποτμήξας κεφαλὴν οὖδάσδε πελάσσαι,
Καὶ πηῷ περ ἐόντι μάλα σχεδόν. ἀλλά μ' ἑταῖροι
Μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἐρήτυον ἄλλοθεν ἄλλος,
Διογενὲς τοῦτον μὲν ἐάσομεν, εἰ σὺ κελεύεις,
Αὐτοῦ πὰρ νηΐ τε μένειν καὶ νῆα ἔρυσθαι·
Ἡμῖν δ' ἡγεμόνευ' ἱερὰ πρὸς δώματα κίρκης.
 Ὣς φάμενοι, παρὰ νηὸς ἀνήιον ἠδὲ θαλάσσης.
Οὐδὲ μὲν Εὐρύλοχος κοίλῃ παρὰ νηῒ λέλειπτο,
Ἀλλ' ἕπετ'. ἔδεισεν γὰρ ἐμὴν ἔκπαγλον ἐνιπήν.
Τόφρα δὲ τοὺς ἄλλους ἑτάρους ἐν δώμασι κίρκη
Ἐνδυκέως λοῦσέν τε, καὶ ἔχρισε λίπ' ἐλαίῳ.
γρ. καλὰς Ἀμφὶ δ' ἄρα χλαίνας* οὔλας βάλεν, ἠδὲ χιτῶνας.
γρ. δ' εὖ πάντας ἐφ. Δαινυμένους* δ' ἄρα πάντας ἐφεύρομεν ἐν μεγάροισι.
Οἱ δ' ἐπεὶ ἀλλήλους εἶδον, φράσσαντό τε πάντα,
Κλαῖον ὀδυρόμενοι, περὶ δὲ στοναχίζετο δῶμα.
Ἡ δέ μευ ἄγχι στᾶσα προσηύδα δῖα θεάων,
Διογενὲς λαερτιάδη πολυμήχαν' ὀδυσσεῦ,

Μηκέτι

Perinde atq; si in Ithacam venissemus patriam terram,
Sed agè aliorum sociorum narra interitum.
 Sic dicebant, cæterùm ego alloquebar blandis verbis,
Nauem quidem omnium primùm subducamus in littus,
Bonaq; in speluncis recondamus armamentaq; omnia.
Vos autem accelerate me vnà vniuersi sequi,
Vt videatis socios sacris in ædibus Circes,
Bibentes & comedentes, copiosum victum habentes.
 Sic dicebam, illi celeriter meis verbis obediebant.
Eurylochus autem solus mihi detinebat omnes socios,
Et ipsos alloquutus verba celeriter proloquutus est:
Ah miseri quò ibimus? quid mala desideratis ista,
Circes ad ædes descendere? quæ omnes
Aut sues aut lupos reddet aut leones,
Qui ei magnam domum custodiant etiam necessitate.
Sic sanè Cyclops fecit, quando eius ad stabulum venerunt
Nostri socij, cum his audax sequutus est Vlysses.
Huius enim etiam illi insipientia perierunt.
 Sic ait, cæterùm ego in mente deliberabam
Extracto gladio oblongo à fœmore,
Quo ei abscisso capite, ad solum deijcere,
Etiamsi valdè consanguinitate me *attingeret, sed me socij*
Mollibus verbis continuerunt aliundè alius.
O generose, hunc quidem linquamus, siquidem tu iubes,
Hic iuxta nauem manere & nauem custodire,
Nobis autem dux esto sacram ad domum Circes.
 Sic loquuti, ab naue discedebant atq; mari, **Vlysses soci ad Circen c cit.**
Neq; quidē Eurylochus cauā apud nauem relinquebatur,
Sed sequebatur, timuit enim meas asperas minas.
Interea verò alios socios in ædibus Circe
Studiosè lauitq;, vnxit pingui oleo,
Circùm autem pulchras chlænas induit atq; tunicas:
Epulantes autem pulchrè omnes inuenimus intra ædes.
Hi vero postquam inuicem conspexerunt reputabantq; omnia,
Flebant lugentes, vndiquaq; autem resonabat domus.
Illa verò propè me stans alloquebatur diua dearum:
Generose Laertiade versute Vlysses,

Ne am-

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І. І. МЕЧНИКОВА

ς. πίετε

ς. καὶ

ς. ὧραι, Καὶ τότε

Μηκέτι νῦν θαλερὸν γόον ὄρνυτε. οἶδα καὶ αὐτὴ
Ἠ μὲν ὅσ' ἐν πόντῳ πάθετ' ἄλγεα ἰχθυόεντι,
Ἠδ' ὅσ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου.
Ἀλλ' ἄγετ' ἐσθίετε βρώμην, καὶ * πίνετε οἶνον,
Εἰσόκεν αὖτις θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι λάβητε
Οἷον ὅτε πρώτιστον ἐλείπετε πατρίδα γαῖαν
Τρηχείης Ἰθάκης· νῦν δ' ἀσκελέες καὶ ἄθυμοι
Αἰεὶ ἄλης χαλεπῆς μεμνημένοι· οὐδέ ποθ' ὔμιν
Θυμὸς ἐν εὐφροσύνῃ, ἐπειὴ μάλα πολλὰ πέποσθε.
Ὣς ἔφαθ'. ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
Ἔνθα * μὲν ἤματα πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
Ἥμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ·
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐνιαυτὸς ἔην, περὶ δ' ἔτραπον * ὧραι,
Μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἤματα μακρὰ τελέσθη,
Καὶ τότε μ' ἐκκαλέσαντες ἔφαν ἐρίηρες ἑταῖροι·
Δαιμόνι', ἤδη νῦν μιμνήσκεο πατρίδος αἴης,
Εἴ τοι θέσφατόν ἐστι σαωθῆναι, καὶ ἱκέσθαι
Οἶκον ἐς ὑψόροφον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ὣς ἔφαν. αὐτὰρ ἐμοίγ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
Ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
Ἥμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ.
Ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
Οἱ μὲν κοιμήσαντο κατὰ μέγαρα σκιόεντα.
Αὐτὰρ ἐγὼ Κίρκης ἐπιβὰς περικαλλέος εὐνῆς,
Γούνων ἐλλιτάνευσα· θεὰ δέ μευ ἔκλυεν αὐδῆς·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων,
Ὦ Κίρκη, τέλεσόν μοι ὑπόσχεσιν ἥν περ ὑπέστης,
Οἴκαδε πεμψέμεναι. θυμὸς δέ μοι ἔσσυται ἤδη,
Ἠδ' ἄλλων ἑτάρων, οἵ μευ φθινύθουσι φίλον κῆρ,
Ἀμφ' ἔμ' ὀδυρόμενοι, ὅτε που σύγε νόσφι γένηαι.
Ὣς ἐφάμην. ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων,
Διογενὲς Λαερτιάδη πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Μηκέτι νῦν ἀέκοντες ἐμῷ ἐνὶ μίμνετε οἴκῳ·
Ἀλλ' ἄλλην χρὴ πρῶτον ὁδὸν τελέσαι, καὶ ἱκέσθαι
Εἰς Ἀΐδαο δόμους καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης,
Ψυχῇ χρησομένους Θηβαίου Τειρεσίαο.
Μάντηος ἀλαοῦ, τοῦ τε φρένες ἔμπεδοί εἰσι.

Ne amplius nunc vberem luctum excitetis, scio etiam ipsa
Vos quos in ponto passi estis dolores piscoso,
Atq; quacunq; iniusti viri nocuerunt in terra.
Sed agite comedite cibum & bibite vinum,
Donec denuò animum intra præcordia receperitis,
Qualem quando primùm relinquebatis patriam terram
Asperæ Ithacæ, nunc verò exules & tristes
Semper erroris duri memores neque vnquam vobis
Animus est in lætitia, quandoquidē valdè multa passi estis.
Sic ait, nobis autem continuò paruit animus generosus.
Hic quidem diebus omnibus plenum in annum
Sedebamus, conuiuantes carnes immensas, & suaue vinū.
Sed quando certè annus erat, & circumuertebantur horæ
Mensibus exactis ex ordine, dijs longi perfecti sunt.
Et tum me euocatum alloquuti sunt dilecti socij:
Infelix iam nunc memor es patriæ terræ,
Si tibi ex fato est seruari atq; peruenire
Domum ad excelsam, & tuam in patriam terram.
Sic dicebant. cæterū mihi persuasus est animus generosus.
Sic tum quidem tota die ad solis occasum
Sedebamus conuiuantes carnes immensas & suaue vinū.
Quando verò sol occidit, & crepusculum aduenit,
Illi quidem dormierunt per ædes obscuras.
Cæterùm ego Circæ conscenso splendido lecto
Ad genua supplex rogaui, dea verò meam audiuit vocem,
Et ipsam compellando verba volatilia dixi:
O Circe, perfice mihi promissionem quam promisisti,
Domum fore vt mitteres, at animus mihi impellitur iam,
Atq; aliorum sociorum, qui mihi affligunt charum cor
Circa me lugentes, quando tu seorsum abes.
Sic dicebam, illa continuò excipiens diua dearum:
O generose Laërtiade, versute Vlysses,
Ne amplius nunc inuiti mea manete in domo.
Sed aliam oportet primùm viam perficere & peruenire
Ad Plutonis domum, & splendidæ Proserpinæ.
Animam consulturos Thebani Tiresiæ
Vatis cæci, cuius mentes firmæ sunt

Circe prædicit Vlyssi ite[r] ad inferos.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Τῷ καὶ τεθνειῶτι νόον πόρε Περσεφόνεια
Οἴῳ πεπνῦσθαι· τοὶ δὲ σκιαὶ ἀΐσσουσιν.
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐμοί γε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ·
Κλαῖον δ' ἐν λεχέεσσι καθήμενος, οὐδέ τι θυμὸς
Ἤθελ' ἔτι ζώειν καὶ ὁρᾶν φάος ἠελίοιο.
γρ. κλαίοντε Αὐτὰρ ἐπεὶ * κλαίων τε κυλινδόμενός τε κορέσθην,
Καὶ τότε δή μιν ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
Ὦ Κίρκη, τίς γὰρ ταύτην ὁδὸν ἡγεμονεύσει;
Εἰς ἄϊδος δ' οὔπω τις ἀφίκετο νηῒ μελαίνῃ.
Ὣς ἐφάμην· ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων·
Διογενὲς Λαερτιάδη πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Μή τι τοι ἡγεμόνος γε ποθὴ παρὰ νηῒ μελέσθω·
Ἱστὸν δὲ στήσας, ἀνὰ δ' ἱστία λευκὰ πετάσσας,
Ἧσθαι· τὴν δέ κέ τοι πνοιὴ βορέαο φέρῃσιν.
Ἀλλ' ὁπότ' ἂν δὴ νηῒ δι' ὠκεανοῖο περήσῃς,
Ἔνθ' ἀκτή τε λάχεια καὶ ἄλσεα Περσεφονείης,
Μακραί τ' αἴγειροι, καὶ ἰτέαι ὠλεσίκαρποι·
Νῆα μὲν αὐτοῦ κέλσαι ἐπ' ὠκεανῷ βαθυδίνῃ,
Αὐτὸς δ' εἰς ἀΐδεω ἰέναι δόμον εὐρώεντα.
Ἔνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα πυριφλεγέθων τε ῥέουσι
Κωκυτός θ', ὃς δὴ στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ,
Πέτρη τε, ξύνεσίς τε δύω ποταμῶν ἐριδούπων.
Ἔνθα δ' ἔπειθ' ἥρως χριμφθεὶς πέλας, ὥς σε κελεύω,
γρ. ὀρύξ' ὅσσον Βόθρον * ὀρύξαι ὅσον τε πυγούσιον ἔνθα καὶ ἔνθα,
Ἀμφ' αὐτῷ δὲ χοὴν χεῖσθαι πᾶσι νεκύεσσι,
Πρῶτα μελικρήτῳ, μετέπειτα δὲ ἡδέϊ οἴνῳ,
Τὸ τρίτον αὖθ' ὕδατι· ἐπὶ δ' ἄλφιτα λευκὰ παλύνειν.
Πολλὰ δὲ γουνοῦσθαι νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα,
Ἐλθὼν εἰς Ἰθάκην, στεῖραν βοῦν ἥτις ἀρίστη
Ῥέξειν ἐν μεγάροισι, πυρήν τ' ἐμπλησέμεν ἐσθλῶν.
Τειρεσίῃ δ' ἀπάνευθεν ὄϊν ἱερευσέμεν οἴῳ,
Παμμέλαν', ὃς μήλοισι μεταπρέπει ὑμετέροισιν.
Αὐτὰρ ἐπὴν εὐχῇσι λίσῃ κλυτὰ ἔθνεα νεκρῶν,
Ἔνθ' ὄϊν ἀρνειὸν ῥέζειν θῆλύν τε μέλαιναν,
γρ. τρέψας, Εἰς ἔρεβος * στρέψας, αὐτὸς δ' ἀπονόσφι τραπέσθαι
Ἱέμενος ποταμοῖο ῥοάων· ἔνθα δὲ πολλαὶ
Ψυχαὶ ἐλεύσονται νεκύων κατατεθνειώτων.

Δὴ

Huic etiam mortuo mentem tribuit Proserpina,
Soli audire, ad te vero umbræ circum volitabunt.
Sic ait. cæterum mihi persuasum est amicum cor,
Flebam autem in lectulo desidens, neq; amplius animus
Voluit amplius viuere, & videre lumen solis.
Cæterum postquam fleuiq; prouolutusq; satur eram,
Et tum iam ipsam verbis excipiens alloquebar,
O Circe quisnam hanc viam demonstrabit?
Ad Plutonem vero nemo unquam peruenit naue nigra.
Sic dixi, illa continuo respondit diua dearum:
Generose Laërtiade prudens Vlysses,
Minime tibi ducis desiderium pro naue curæ sit.
Malum vero erigens, ab ea vero velis albis extensis
Sede, illam vero tibi flatus Boreæ ferat,
Sed cum iam naue per Oceanum transmiseris,
Hic littus breue & nemora Proserpinæ,
Longæq; alni & salices frugiperdæ:
Nauem quidem illic siste in Oceanum profundis vorticibus
Ipse autem in Plutonis eas domum obscuram
Hic quidem in Acherontem Pyriphlegethemq; confluunt,
Cocytusq; qui certe Stygis aquæ est fluxus,
Petraq; & concursus duorum fluuiorum valde-sonantiū.
Hic deinde heros accedens prope, vt te iubeo
Fossam fode cubitalem quoquo-versum.
Super illam libamen funde omnibus mortuis.
Primum mulso, deinde autem suaui vino.
Tertium rursus aqua, insuper autē farinam albam misce.
Multa vero precare mortuorum imbecilla capita
Vbi veneris in Ithacam sterilem, vaccam quæ optima sit.
Sacrificaturum domi tuæ pyramq; erecturū ex reb. optimis.
Tiresiæ vero separatim arietem sacrificaturum soli,
Prorsus nigrū qui inter oues excellit vestras.
Cæterum postq̄ precib. oraueris inclyta exanima mortuorū
Hic ouem marem sacrifica, fœmellamq; nigram,
Ad Erebum versus, ipse autem seorsum auersus sis,
Iens ad fluuij fluenta: ibi vero multæ
Animæ accedent mortuorum defunctorum.

T ij

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І. І. МЕЧНИКОВА

Δὴ τότ' ἔπειθ' ἑτάροισιν ἐποτρῦναι καὶ ἀνῶξαι
Μῆλα τὰ δὴ κατέκειτ' ἐσφαγμένα νηλέϊ χαλκῷ,
Δείραντας κατακῆαι, ἐπεύξασθαι δὲ θεοῖσιν,
Ἰφθίμῳ τ' ἀΐδῃ καὶ ἐπαινῇ περσεφονείῃ.
Αὐτὸς δὲ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
Ἧσθαι, μηδὲ ἐᾶν νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα
Αἵματος ἆσσον ἴμεν, πρὶν τειρεσίαο πυθέσθαι.
Ἔνθα τοι αὐτίκα μάντις ἐλεύσεται ὄρχαμε λαῶν,
Ὅς κέν τοι εἴπῃσιν ὁδὸν καὶ μέτρα κελεύθου,
Νόστον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσεαι ἰχθυόεντα.
Ὣς ἔφατ'. αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἤλυθεν ἠώς.
Ἀμφὶ δέ με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα ἕσσεν.
Αὐτὴ δ' ἀργύφεον φᾶρος μέγα ἕννυτο νύμφη
Λεπτὸν καὶ χαρίεν, περὶ δὲ ζώνην βάλετ' ἰξυῖ,
Καλὴν, χρυσείην· κεφαλῇ δ' ἐπέθηκε καλύπτρην.
Αὐτὰρ ἐγὼ διὰ δώματ' ἰὼν ὤτρυνον ἑταίρους,
Μειλιχίοις ἐπέεσσι παρασταδὸν ἄνδρα ἕκαστον,
Μηκέτι νῦν εὕδοντες ἀωτεῖτε γλυκὺν ὕπνον·
Ἀλλ' ἴομεν· δὴ γάρ μοι ἐπέφραδε πότνια κίρκη.
Ὣς ἐφάμην. τοῖσιν δ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ·
Οὐδὲ μὲν οὐδ' ἔνθεν περ ἀπήμονας ἦγον ἑταίρους·
Ἐλπήνωρ δέ τις ἔσκε νεώτατος, οὐδέ τι λίην
Ἄλκιμος ἐν πολέμῳ, οὔτε φρεσὶν ᾗσιν ἀρηρώς,
Ὅς μοι ἄνευθ' ἑτάρων ἱεροῖς ἐν δώμασι κίρκης
Ψύχεος ἱμείρων κατελέξατο οἰνοβαρείων·
Κινυμένων δ' ἑτάρων ὅμαδον καὶ δοῦπον ἀκούσας,
Ἐξαπίνης ἀνόρουσε. καὶ ἐκλάθετο φρεσὶν ᾗσιν
Ἄψορρον καταβῆναι ἰὼν ἐς κλίμακα μακρήν·
Ἀλλὰ καταντικρὺ τέγεος πέσεν, ἐκ δέ οἱ αὐχὴν
Ἀστραγάλων ἐάγη, ψυχὴ δ' ἄϊδόσδε κατῆλθε.
Ἐρχομένοισι δὲ τοῖσιν ἐγὼ μετὰ μῦθον ἔειπον,
Φάσθε νύ που οἶκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
Ἔρχεσθ'· ἄλλην δ' ἧμιν ὁδὸν τεκμήρατο κίρκη
Εἰς ἀΐδαο δόμους καὶ ἐπαινῆς περσεφονείης,
Ψυχῇ χρησομένοις θηβαίου τειρεσίαο.
Ὣς ἐφάμην. τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ.
Ἑζόμενοι δὲ κατ' αὖθι γόων, τίλλοντό τε χαίτας.

Ἀλλ'

Tum continuò socijs impera & iube
Oues, quæ quidem iacent mactatæ sæuo ferro,
Excoriatas comburere, vota verò facere dijs,
Generoso Plutoni, & inclytæ Proserpinæ.
Ipse autem gladio acuto exerto à fæmore
Sedeas, neq; permitte mortuorum imbecilles vmbras
Ad sanguinem propè accedere, antequã Tiresiam audieris.
Hic tibi statim vates adueniat dux populorum,
Qui sanè tibi diceret viam & modum viæ,
Reditumq; vt per pontum proficiscaris piscosum.
Sic dixit, continuò autem aurea sede aduenit aurora,
Me verò chlænamq; tunicamq; vestes induit.
Ipsa autem candidam togam ingentem induit Nympha
Tenuem & gratiosam, zona autem cinxit lumbos
Pulchra, aurea, capiti verò imposuit flammeolum.
Cæterùm ego per domum vadens excitaui socios,
Mollibus verbis astando viro vnicuiq;:
Ne amplius nunc dormientes indulgete dulci somno: Vlysses soc[...] alloquitur[...]
At eamus, iam enim mihi indicauit veneranda Circe.
Sic dicebam, illis verò persuasus est animus generosus.
Neq; sanè illinc illæsos abduxi socios.
Elpenor verò quispiam erat iunior natu, neq; valdè Elpenoris [...] sus.
Fortis in bello, neq; mente sua aptus,
Qui separatim à socijs sacris in ædibus Circes
Refrigerium cupiens dormiuit benè-potus,
Sese mouentib. a. socijs, strepitũ & tumultum cùm audijsset
Repente surrexit, & oblitus est mente sua
Retrogradè descendere profectus in scalam longam.
Sed è regione tecti decidit, eius autem ceruix
Ex iuncturis fracta est: anima verò ad inferos descendit.
Venientes autem hos ego sermone alloquutus sum:
Existimatis fortassis domumq; charam ad patriam terram
Venturos, aliam verò nobis viam prædixit Circe
Ad Plutonis domum, & insignis Proserpinæ,
Animam consulturos Thebani Tiresiæ.
Sic loquutus illis confractum est charum cor.
Desidentes autem illic flebant euellebantq; pilos:

T iij

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Ἀλλ᾽ οὐ γάρ τις πρῆξις ἐγίνετο μυρομένοισιν.
Ἀλλ᾽ ὅτε δή ῥ᾽ ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης
Ἤομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες,
Τόφρα δ᾽ ἄρ᾽ οἰχομένη Κίρκη παρὰ νηῒ μελαίνῃ
Ἀρνειὸν κατέδησεν ὄϊν, θῆλύν τε μέλαιναν,
Ῥεῖα παρεξελθοῦσα. τίς ἂν θεὸν οὐκ ἐθέλοντα
Ὀφθαλμοῖσιν ἴδοιτ᾽, ἢ ἔνθ᾽ ἢ ἔνθα κιόντα;

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Λ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ τῆς ὁμήρου ὀδυσσείας.

288.
β12. 344. δ 346. 818. ΑΠΑΓΓΕΛΛΕΙ πῶς κατὰ τὰς Κίρκης ἐντολὰς εἰς ᾅδου κατῆλθεν· καὶ ὡς ἤκουσε Τειρεσίου τοῦ μάντεως περὶ τῆς ἑαυτοῦ καὶ τῶν ἄλλων σωτηρίας, καὶ ὡς τοὺς ἥρωας καὶ τὰς ἡρωΐδας εἶδεν ἐν ᾅδου, καὶ τὴν μητέρα, καὶ τῶν ἐς Ἴλιον συστρατευσάντων ἐνίους, καὶ τῶν ἐν ᾅδου κολαζομένων τινάς.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Η Λάμβδα ῥαψῳδία.

Λάμβδα δ᾽ εἰν ἀΐδεω ψυχαῖς ἐνέτυχεν ὀδυσσεύς.

ΑΥΤΑΡ ἐπεί ῥ᾽ ἐπὶ νῆα κατήλθομεν ἠδὲ θάλασσαν,
Νῆα μὲν ἂρ πάμπρωτον ἐρύσσαμεν εἰς ἅλα δῖαν.
Ἐν δ᾽ ἱστὸν τιθέμεσθα καὶ ἱστία νηῒ μελαίνῃ.
Ἐν δὲ τὰ μῆλα λαβόντες ἐβήσαμεν, ἐν δὲ καὶ αὐτοὶ
Βαίνομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες.
μετόπισθε Ἡμῖν δ᾽ αὖ* κατόπισθε νεὼς κυανοπρῴροιο
Ἴκμενον οὖρον ἵει πλησίστιον, ἐσθλὸν ἑταῖρον,
αὐδήεσσα Κίρκη ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεὸς* αὐδήεσσα.
Ἡμεῖς δ᾽ ὅπλα ἕκαστα πονησάμενοι κατὰ νῆα,
Ἥμεθα. τὴν δ᾽ ἄνεμός τε κυβερνήτης τ᾽ ἴθυνεν.
Τῆς δὲ πανημερίης τέταθ᾽ ἱστία ποντοπορούσης,
Δύσατό Δύσετό τ᾽ ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.
Ἡ δ᾽ ἐς πείραθ᾽ ἵκανε βαθυῤῥόου ὠκεανοῖο.

Ἔνθα

Sed neq; sic vllum remedium succurrit lugentibus.
Sed quando certè ad nauem celerem & littus maris
Iuimus tristes, calidas lachrimas profundentes.
Interea certè adueniens Circe ad nauem nigram,
Masculam alligauit ouem, fœmellamq; nigram
Faciliter ex oculis vbi euanuisset: quisnam deum nolentem
Oculis videret, aut huc aut illuc euntem?

ODYSSEAE HOMERI, AVT XI. compositionis argumentum.

ENARRAT quomodo de Circes mādato ad inferos descenderit, & quo pacto audierit Tiresiam vatem, & de sua & aliorum salute. Et vt Heroas & Heroidas viderit apud inferos & matrem, & eorum qui ad Ilium militarunt nonnullos qui secum apud inferos plectuntur.

ODYSSEAE HOMERI XI. COMpositio.

Λ. vero apud inferos ad animas peruenit Vlysses.

CAETERVM *postquam ad naues venimusq; & mare,*
Nauem quidem omnium primum deduximus in mare diuinum.
Malum autem posuimus & vela naui nigræ,
Intra autem pecora accepta induximus, intro & ipsi
Conscendimus tristes, vberes lachrymas profundentes.
Nobis autem rursus à posteriori parte nauis nigræ proræ
Secundum ventum immittit, implentem velū bonum sociū
Circe pulchricoma horrenda dea altiloqua.
Nos autem armis singulis ordinatis per nauem
Sedimus, hanc ventusq; gubernatorq; dirigebat.
Huius. a. tota die extendebantur vela per pontū iter faciētis:
Occidit autem sol, obscurabantur autem omnes vici.
Illa ad fines peruenit profundi Oceani.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Ενθα δ' κιμμερίων ἀνδρῶν δῆμός τε πόλις τε
Ἠέρι καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμένοι, οὐδέ ποτ' αὐτοὺς
Ἠέλιος φαέθων * ἐπιδέρκεται ἀκτίνεσσιν, — γ. καταδέρκεται
Οὔθ' ὁπότ' ἂν στείχῃσι πρὸς οὐρανὸν ἀστερόεντα,
Οὔθ' ὅταν ἂψ ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανόθεν προτράπηται·
Αλλ' ἐπὶ νὺξ ὀλοὴ τέταται δειλοῖσι βροτοῖσι.
Νῆα μὲν ἔνθ' ἐλθόντες ἐκέλσαμεν· ἐκ δ' τὰ μῆλα
Εἱλόμεθ'· αὐτοὶ δ' αὖτε παρὰ ῥόον ὠκεανοῖο
Ηομεν, ὄφρ' ἐς χῶρον ἀφικόμεθ' ὃν φράσε κίρκη.
Ενθ' ἱερήια μὲν περιμήδης εὐρύλοχός τε
Ε῏ιχον· ἐγὼ δ' ἄορ ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ, — Εσχον
Βόθρον ὄρυξα ὅσον τε πυγούσιον ἔνθα καὶ ἔνθα·
Αμφ' αὐτῷ δ' * χοὰς χέομεν πᾶσι νεκύεσσιν, — χοὴν
Πρῶτα μελικρήτῳ, μετέπειτα δ' ἡδέϊ οἴνῳ,
Τὸ τρίτον αὖθ' ὕδατι· ἐπὶ δ' ἄλφιτα λευκὰ πάλυνον.
Πολλὰ δ' γουνούμην νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα,
Ελθὼν εἰς ἰθάκην, στεῖραν βοῦν ἥτις ἀρίστη
Ῥέξειν ἐν μεγάροισι, πυρήν τ' ἐμπλησέμεν ἐσθλῶν·
Τειρεσίῃ δ' ἀπάνευθεν ὄϊν ἱερευσέμεν οἴῳ
Παμμέλαν', ὃς μήλοισι μεταπρέπει ἡμετέροισι.
Τοὺς δ' ἐπεὶ εὐχωλῇσι λιτῇσί τε ἔθνεα νεκρῶν
Ελλισάμην, τὰ δ' μῆλα λαβὼν ἀπεδειροτόμησα
Ες βόθρον, ῥέε δ' αἷμα κελαινεφές· αἱ δ' ἀγέροντο
Ψυχαὶ ὑπ' ἐξ * ἐρέβευς νεκύων κατατεθνειώτων, — ἐρέβους
Νύμφαι τ', ἠΐθεοί τε, πολύτλητοί τε γέροντες,
Παρθενικαί τ', ἀταλαὶ νεοπενθέα θυμὸν ἔχουσαι·
Πολλοὶ δ' οὐτάμενοι χαλκήρεσιν ἐγχείῃσιν
Ανδρες ἀρηΐφατοι, βεβροτωμένα τεύχε' ἔχοντες,
Οἳ πολλοὶ περὶ βόθρον ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος
Θεσπεσίῃ ἰαχῇ· ἐμὲ δ' χλωρὸν δέος ᾕρει·
Δὴ τότ' ἔπειθ' ἑτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσα,
Μῆλα τὰ δὴ κατέκειτ' ἐσφαγμένα νηλέϊ χαλκῷ,
Δείραντας κατακῆαι, ἐπεύξασθαι δ' θεοῖσιν,
Ιφθίμῳ τ' ἀΐδῃ καὶ ἐπαινῇ προσεφονείῃ.
Αὐτὰρ ἐγὼ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
Ημην, οὐδ' εἴων νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα
Αἵματος ἆσσον ἴμεν, πρὶν τειρεσίαο πυθέσθαι.

Πρώτη

Hic verò Cimmeriorum erat virorum populusq; ciuitasq; — Vlyss. ad Cimmerios diuertit.
Qui caligine & nubibus tecti sunt, neq; vnquam eos
Sol lucidus aspicit radijs,
Neq; cum conuertitur ad cælum stelliferum,
Neq; cùm in terra de cælo defertur.
Sed nox perniciosa superuolat miseris mortalibus,
Nauem quidem illuc profecti subduximus, pecora autem
Extraximus, ipsi autem rursus ad fluctum Oceani
Ibamus donec in regionem peruenimus quam demonstrauit — Inferorum locus.
Hic sacra quidem Perimedes Eurylochusq; (Circe.
Gestabant, ego autem gladio acuto extracto à fœmore
Scrobem fodi cubitalem quoquo-versus,
Circa eam autem libamina fundebamus omnibus manib.
Primùm mulso, postea verò dulci vino,
Tertiùm verò aqua, insuper farinam albam commiscui.
Multùm autem precatus sum mortuorum infirma capita,
Vbi venerim ad Ithacam sterilem, bouem quæ optima esset
Sacrificaturum in ædibus pyramq; impleturum bonis:
Tiresiæ verò seorsum ouem sacrificaturum soli
Totam nigram, quæ inter pecora excellat nostra.
Hos postquam vocis precibusq; gentes mortuorum
Precatus sum, ea verò pecora vbi cepissem iugulaui, — Vlysses mortuos euocat.
Super fossa: fluebat. v. sanguis niger, ipsæ. a. congregabantur
Animæ ex Erebo manium defunctorum,
Sponsæq; iuuenesq; & multa passi senes,
Virgunculæq; tenellæ nouo-luctu-affectum animũ habẽtes
Plures autem vulnerati hastis ferreis,
Viri bellicosi cruenta arma habentes,
Qui plures circa fossam obambulabant aliundè alius
Immenso clamore, me verò pallidus timor cepit.
Certè tum deinde socios adhortatus iussi,
Pecora quæ vtiq; iacebant mactata sæuo ferro
Excoriata & adolere, vota-facere autem dijs,
Fortiq; Plutoni, & graui Proserpinæ.
Cæterùm ego gladio acuto stricto à fœmore
Ibam, neq; sinebam mortuorum inania capita
Ad sanguinem propè accedere anteq̃ Tiresiam audiuissem.

T 6

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І. І. МЕЧНИКОВА

Πρώτη δὲ ψυχὴ Ἐλπήνορος ἦλθεν ἑταίρου·
Οὐ γάρ πω ἐτέθαπτο ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης.
Σῶμα γὰρ ἐν μεγάρῳ Κίρκης κατελείπομεν ἡμεῖς
γρ. Ἀκλαυτον — Ἄκλαυσον καὶ ἄθαπτον, ἐπεὶ πόνος ἄλλος ἔπειγε.
Τὸν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδὼν, ἐλέησά τε θυμῷ,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων,
γρ. Ἐλπήνωρ — Ἐλπῆνορ, πῶς ἦλθες ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα;
Ἔφθης πεζὸς ἐὼν, ἢ ἐγὼ σὺν νηῒ μελαίνῃ.
Ὣς ἐφάμην. ὁ δέ μ' οἰμώξας ἠμείβετο μύθῳ,
Διογενὲς Λαερτιάδη πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Ἆσέ με δαίμονος αἶσα κακὴ, καὶ ἀθέσφατος οἶνος.
Κίρκης δ' ἐν μεγάρῳ καταλέγμενος οὐκ ἐνόησα
Ἄψορρον καταβῆναι, ἰὼν ἐς κλίμακα μακρὴν,
Ἀλλὰ καταντικρὺ τέγεος πέσον, ἐκ δέ μοι αὐχὴν
Ἀστραγάλων ἐάγη, ψυχὴ δ' Ἄϊδόσδε κατῆλθε.
Νῦν δέ σε τῶν ὄπιθεν γουνάζομαι οὐ παρεόντων,
Πρός τ' ἀλόχου καὶ πατρὸς, ὅ σ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα,
Τηλεμάχου θ' ὃν μοῦνον ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπες.
Οἶδα γὰρ ὡς ἐνθένδε κιὼν δόμου ἐξ Ἀΐδαο,
Νῆσον ἐς Αἰαίην σχήσεις εὐεργέα νῆα.
Ἔνθα σ' ἔπειτα ἄναξ κέλομαι μνήσασθαι ἐμεῖο,
γρ. ἄκλαυτον — Μή μ' * ἄκλαυσον, ἄθαπτον ἰὼν ὄπιθεν καταλείπειν,
Νοσφισθεὶς, μή τοί τι θεῶν μήνιμα γένωμαι·
Ἀλλά με κακκῆαι σὺν τεύχεσιν ὅσσα μοι ἐστὶν,
Σῆμα τέ μοι χεῦαι πολιῆς ἐπὶ θινὶ θαλάσσης,
Ἀνδρὸς δυςήνοιο, καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι.
Ταῦτα τέ μοι τελέσαι, πῆξαί τ' ἐπὶ τύμβῳ ἐρετμὸν,
Τῷ καὶ ζωὸς ἔρεσσον, ἐὼν μετ' ἐμοῖς ἑτάροισιν.
Ὣς ἔφατ'. αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον,
Ταῦτά τοι ὦ δύστηνε τελευτήσω τε καὶ ἔρξω.
Νῶϊ μὲν ὣς ἐπέεσιν ἀμειβομένω συγεροῖσιν
Ἥμεθ'. ἐγὼ μὲν ἄνευθεν ἐφ' αἵματι φάσγανον ἴσχων,
γρ. ἀγρεῦον. — Εἴδωλον δ' ἑτέρωθεν ἑταίρου πόλλ' * ἀγόρευεν.
Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ μητρὸς κατατεθνειυίης,
Αὐτολύκου θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀντίκλεια,
Τὴν ζωὴν κατέλειπον ἰὼν εἰς Ἴλιον ἱρὴν.
Τὴν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδὼν, ἐλέησά τε θυμῷ·

Ἀλλ'

Prima autem anima Elpenoris venit socij, — Elpenoris vmbra Vlyssi apparet.
Nondum sepultus erat sub terra latas-vias-habente.
Cadauer enim in ædibus Circes reliqueramus nos
Indefletum & indefossum, quoniam labor alius vrgebat.
Illum ego defleui vt vidi & misertus sum animo,
Et ipsum alloquutus verba alata dixi:
Elpenor, quo pacto venisti sub tenebras obscuras?
Præuenisti, pedes cum sis, quam ego cum naui nigra?
Sic dixi, ille me plorans excepit sermone,
Inclyte Laertiade artifex Vlysses,
Læsit me dæmonis fatum malum, & copiosum vinum
Circes in domo cubans non attendi,
Retro me descendere, iens ad scalam longam,
Sed e regione tecti decidi, ceruix autem mihi
Ex vertebris fracta est: anima vero ad inferos descendit,
Nunc te per eos qui post te sunt oro non præsentes,
Per vxoremq; & patrem qui enutriuit paruulus cum esses,
Telemachumq; quem vnicum in ædibus reliquisti.
Scio enim quod hinc profectus ex domo Plutonis
Insulam in AEæam sistes fabrefactam nauem,
Ibi te continuo domine iubeo recordari mei,
Ne me indefletum, insepultum discedens post relinquas,
Seiunctus, ne qua tibi deorum indignatio fiam:
Sed me combure cum armis quæcunq; mihi restant,
Sepulchrumq; mihi erige spumosi in littore maris
Viri infelicis, etiam posteris audiendum,
Hæc mihi perfice, figeq; super sepulchrum remum.
Quo etiam viuus remigabam cum essem cum meis socijs.
Sic ait, cæterum ego ipsum excipiens alloquutus sum:
Hæc tibi o miser perficiam & explebo.
Nos quidem sic verbis excipientes tristibus
Sedebamus, ego quidem super sanguine gladium tenebam,
Idolum vero ex altera socij parte multa loquebatur.
Aduenit posthac anima matris demortuæ,
Autolici filia magnanimi Anticleia, — Vmbra Anticleæ matris Vlyssis.
Hanc viuam reliqui profectus ad Ilium sacrum,
Hanc quidem ego defleui conspicatus, miseratus animo.

Sed

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Ἀλλ' οὐδ' ὣς εἴων προτέρω, πυκινόν περ ἀχεύων,
Αἵματος ἆσσον ἴμεν, πρὶν τειρεσίαο πυθέσθαι.
Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ θηβαίου τειρεσίαο,
Χρύσεον σκῆπτρον ἔχων, ἐμὲ δ' ἔγνω καὶ προσέειπεν,
Τίπτ' αὖτ' ὦ δύστηνε λιπὼν φάος ἠελίοιο
Ἤλυθες, ὄφρα ἴδῃς νέκυας καὶ ἀτερπέα χῶρον;
Ἀλλ' ἀποχάζεο βόθρου, ἄπισχε δὲ φάσγανον ὀξὺ,
Αἵματος ὄφρα πίω, καί τοι νημερτέα εἴπω.
Ὣς φάτ'. ἐγὼ δ' ἀναχασσάμενος, ξίφος ἀργυρόηλον
Κουλεῷ ἐγκατέπηξ'. ὁ δ' ἐπεὶ πίεν αἷμα κελαινὸν,
Καὶ τότε δή μ' ἐπέεσσι προσηύδα μάντις ἀμύμων.
Νόστον δίζηαι μελιηδέα φαίδιμ' ὀδυσσεῦ.
Τὸν δέ τοι ἀργαλέον θήσει θεός. οὐ γὰρ ὀΐω
Λήσειν ἐννοσίγαιον, ὅ τοι κότον ἔνθετο θυμῷ,
Χωόμενος ὅτι οἱ υἱὸν φίλον ἐξαλάωσας.
Ἀλλ' ἔτι μέν γε καὶ ὣς κακά περ πάσχοντες ἵκοισθε,
Αἴκ' ἐθέλῃς σὸν θυμὸν ἐρυκακέειν καὶ ἑταίρων,
Ὁππότε* δὴ πρῶτον πελάσῃς εὐεργέα νῆα
Θρινακίῃ νήσῳ, προφυγὼν ἰοειδέα πόντον·
Βοσκομένας δ' εὕρητε βόας καὶ ἴφια μῆλα
Ἠελίου, ὃς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούει·
Τοὺς εἰ μέν κ' ἀσινέας ἐάας, νόστου τε μέδηαι,
Καί κεν ἔτ' εἰς ἰθάκην κακά περ πάσχοντες ἵκοισθε.
Εἰ δέ κε σίνηαι, τότε τοι τεκμαίρομ' ὄλεθρον
Νηΐ τε καὶ ἑτάροις. αὐτὸς δ' εἴπερ κεν ἀλύξῃς,
Ὀψὲ κακῶς νεῖαι, ὀλέσας ἄπο πάντας ἑταίρους,
Νηὸς ἐπ' ἀλλοτρίης. δήεις δ' ἐν πήματα οἴκῳ,
Ἄνδρας ὑπερφιάλους, οἵ τοι βίοτον κατέδουσιν,
Μνώμενοι ἀντιθέην ἄλοχον καὶ ἕδνα διδόντες.
Ἀλλ' ἦτοι κείνων γε βίας ἀποτίσεαι ἐλθών.
Αὐτὰρ ἐπεὶ μνηστῆρας ἐνὶ μεγάροισι τεοῖσι
Κτείνῃς ἠὲ δόλῳ, ἢ ἀμφαδὸν ὀξέϊ χαλκῷ,
Ἔρχεσθαι δ' ἤπειτα λαβὼν εὐῆρες ἐρετμὸν,
Εἰσόκε τοὺς ἀφίκηαι οἳ οὐκ ἴσασι θάλασσαν
Ἀνέρες, οὐδέ θ' ἅλεσσι μεμιγμένον εἶδαρ ἔδουσιν,
Οὐδ' ἄρα τοί γ' ἴσασι νέας φοινικοπαρῄους,
Οὐδ' εὐήρε' ἐρετμὰ τά τε πτερὰ νηυσὶ πέλονται.

Σῆμα

Sed neq; sic permittebam priorem tametsi valde tristatus,
Ad sanguinem propè accedere, antequam Tiresiam audirẽ.
Superuenit tandem anima Thebani Tiresiæ,
Aureum sceptrũ tenens, me autem agnouit & alloquuta est:
Quid huc ô infelix relicto lumine solis
Venisti, vt videas manes & tristem regionem?
Sed retrocede à fossa: remoue autem gladium acutum,
Sanguinem vt bibam & tibi verè dicam.
Sic ait, ego a. retrocedens, gladiũ arg. clauis distinctum
Vagina recondi: ille deinde bibit sanguinem nigrum,
Et tum certè me verbis alloquebatur vates inculpabilis,
Reditum quæris gratissimum eximie Vlysses,
Quem tibi difficilem faciet deus: non enim puto
Desiturum Neptunum, qui iram reposuit animo
Iratus, quòd ei filium charum excæcasti.
Sed adhuc quidem sic mala quantumuis passi peruenietis,
Modo velis tuum animum arcere & sociorum.
Eo tempore quando primùm appuleris firmam nauem
Thrinaci insula, vbi effugeris obscurum pontum:
Pascentes autem inuenietis boues & pinguia pecora
Solis, qui omnia videt & omnia audit,
Hos quod si illæsas permiseris reditusq; memor sis,
Sane adhuc in Ithacam mala licet passi peruenietis.
Quòd si læseris, tum tibi prædico mortem,
Nauiq; & sodalibus, ipse etiamsi effugies,
Sero calamitosè redibis, vt perdidisti omnes socios
Naue in aliena, inuenies autem clades domi,
Viros superbos, qui tibi substantiam consumunt
Petentes diuinam vxorem & munera dantes.
Sed certè illorum iniuriam vlcisceris aduentens.
Caterùm postquam procos domi tua
Interfeceris siue dolo siue palam acuto ferro,
Proficiscere deinde accepta fabrefacta naue,
Donec ad illos perueneris qui non sciunt mare
Viri, neq; sale conditum cibum comedunt.
Neq; sane hi sciunt naues proras-rubricatas-habentes:
Neq; fabrefactos remos, quiq; alæ nauium sunt.

Tiresiæ vm-
bra Vlyssi om-
nem itineri-
successum
prædicit.

Signum

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Σῆμα δέ τοι ἐρέω μάλ' ἀριφραδὲς, οὐδέ σε λήσει·
Ὁππότε κεν δή τοι ξυμβλήμενος ἄλλος ὁδίτης
Φήῃ ἀθηρηλοιγὸν ἔχειν ἀνὰ φαιδίμῳ ὤμῳ,
Καὶ τότε δὴ γαίῃ πήξας εὐῆρες ἐρετμὸν,
γρ. Ἔρξας Ῥέξας ἱερὰ καλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι,
Ἀρνειὸν, ταῦρόν τε, συῶν τ' ἐπιβήτορα κάπρον,
Οἴκαδ' ἀποστείχειν, ἔρδειν θ' ἱερὰς ἑκατόμβας
Ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
γρ. ἐξ ἁλὸς Πᾶσι μάλ' ἑξείης. θάνατος δέ τοι * ἐξ ἁλὸς αὐτῷ
Ἀβληχρὸς μάλα τοῖος ἐλεύσεται, ὅς κέ σε πέφνῃ
γρ. δ' ἑταῖροι Γήρᾳ ὕπο λιπαρῷ ἀρημένον. ἀμφὶ * λαοὶ
Ὄλβιοι ἔσσονται. τάδε τοι νημερτέα εἴρω.
Ὣς ἔφατ'. αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
Τειρεσίη, τὰ μὲν ἄρ που ἐπέκλωσαν θεοὶ αὐτοί.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Μητρὸς τήνδ' ὁρόω ψυχὴν κατατεθνειυίης·
Ἡ δ' ἀκέουσ' ἧσται σχεδὸν αἵματος, οὐδὲ ὃν υἱὸν
Ἔτλη ἐσάντα ἰδεῖν, οὐδὲ προτιμυθήσασθαι.
Εἰπὲ ἄναξ πῶς κέν μ' ἀναγνοίη τοῖον ἐόντα.
γρ. αὖτις Ὣς ἐφάμην. ὁ δέ μ' * αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν·
Ῥηΐδιόν τοι ἔπος ἐρέω, καὶ ἐπὶ φρεσὶ θείω·
Ὅντινα μέν κεν ἐᾷς νεκύων κατατεθνειώτων
Αἵματος ἆσσον ἴμεν, ὁ δέ τοι νημερτὲς ἐνίψει·
Ὧ δέ κ' ἐπιφθονέοις, ὁ δέ τοι πάλιν εἶσιν ὀπίσσω.
Ὣς φαμένη, ψυχὴ μὲν ἔβη δόμον Ἄϊδος εἴσω
Τειρεσίαο ἄνακτος, ἐπεὶ κατὰ θέσφατ' ἔλεξεν·
Αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μένον ἔμπεδον, ὄφρ' ἐπὶ μήτηρ
Ἤλυθε, καὶ πίεν αἷμα κελαινεφές. αὐτίκα δ' ἔγνω,
Καί μ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Τέκνον ἐμὸν πῶς ἦλθες ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα
Ζωὸς ἐών; χαλεπὸν δὲ τάδε ζωοῖσιν ὁρᾶσθαι.
Μέσσῳ γὰρ μεγάλοι ποταμοὶ καὶ δεινὰ ῥέεθρα.
Ὠκεανὸς μὲν πρῶτα, τὸν οὔπως ἐστὶ περῆσαι
Πεζὸν ἐόντ', ἢν μή τις ἔχῃ εὐεργέα νῆα.
Ἦ νῦν δὴ Τροίηθεν ἀλώμενος ἐνθάδ' ἱκάνεις
Νηΐ τε καὶ ἑτάροισι πολὺν χρόνον; οὐδέ πω ἦλθες
Εἰς Ἰθάκην; οὐδ' εἶδες ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκα;

Ὣς

Signum vero tibi dico valde manifestum, neq; te latebit,
Quando certè tibi obuiam factus alius viator
Apparuerit, ventilabrum habens super splendido humero.
Tum certe terræ infiges fabrefactum remum,
Faciens rite litatis sacris Neptuno regi.
Arietem, taurumq; suumq; maritum verrem,
Domum reuertere, faciasq; sacras Hecatombas
Immortalibus dijs, qui cælum latum inhabitant.
Omnibus sanè ordine, mors vero tibi ex mari ipsi
Debilis sanè talis adueniet quæ te occidet
Senectute sub molli confectum, circùm autem populi
Felices erunt, hæc sanè tibi vera dico.
Sic dixit, cæterùm ego ipsum excipiens allocutus sum:
Tiresia, hæc fortassis alicui decreuerunt dij ipsi.
Sed age mihi hoc dic & verè enarra,
Matris hanc video animam demortuæ,
Illa tacita sedet propè sanguinem, neq; suum filium
Dignatur palam aspicere, neq; alloqui,
Dic rex, quo pacto me agnoscit talem esse.
Sic dicebam, ille me rursus excipiens alloquutus est:
Facile tibi verbum hoc explicabo & in mente ponam.
Quemcunq; quidem sines mortuorum defunctorum
Sanguinem propè accedere, ille tibi verum dicet.
Cui vero inuides, ille tibi abibit retro.
Sic loquuta, anima quidem abijt in domum Plutonis in-
Tiresiæ regis, postquam oracula explanauit. (tus
Cæterùm ego illic manebam firmiter, donec mater
Aduenit, & bibit sanguinem nigrum: statim, a. agnouit,
Et me lugens verba alata dixit:
Fili mi quo pacto venisti sub caliginem obscuram
Viuus cum sis? difficile vero hæc viuentibus visu. Anticlea mater Vlyssem alloquitur.
Intersunt ingentes fluuij & grauia fluenta.
Oceanus quidem primùm quem non licet transmittere
Peditem, nisi quis habuerit benè compactam nauem.
Nunc iam a Troia errans huc venisti
Nauiq; & socijs longo tempore? nondum accessisti
Ad Ithacam? neq; vidisti domi vxorem?

Sic

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Ὣς ἔφατ'. αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον,
Μῆτερ ἐμὴ, χρειώ με κατήγαγεν εἰς ἀΐδαο,
Ψυχῇ χρησόμενον θηβαίου τειρεσίαο.
Οὐ γάρ πω σχεδὸν ἦλθον ἀχαιΐδος, οὐδέ πω ἀμῆς
Γῆς ἐπέβην, ἀλλ' αἰὲν ἔχων ἀλάλημαι ὀϊζὺν,
Ἐξ οὗ τὰ πρώτισθ' ἑπόμην ἀγαμέμνονι δίῳ
Ἴλιον εἰς εὔπωλον, ἵνα τρώεσσι μαχοίμην.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Τίς νύ σε κὴρ ἐδάμασσε τανηλεγέος θανάτοιο;
Ἢ δολιχὴ νοῦσος, ἢ ἄρτεμις ἰοχέαιρα
Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχομένη κατέπεφνεν;
Εἰπὲ δέ μοι πατρός τε καὶ υἱέος ὃν κατέλοιπον,
Ἢ ἔτι πὰρ κείνοισιν ἐμὸν γέρας, ἦέ τις ἤδη
Ἀνδρῶν ἄλλος ἔχει, ἐμὲ δ' οὐκ ἔτι φασὶ νέεσθαι.
Εἰπὲ δέ μοι μνηστῆς ἀλόχου βουλήν τε νόον τε,
Ἠὲ μένει παρὰ παιδὶ, καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσει·
Ἢ ἤδη μιν ἔγημεν ἀχαιῶν ὅστις ἄριστος;
Ὣς ἐφάμην. ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο πότνια μήτηρ,
Καὶ λίην κείνη γε μένει τετληότι θυμῷ
Σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· ὀϊζυραὶ δέ οἱ αἰεὶ
Φθίνουσι νύκτες τε, καὶ ἤματα δακρυχεούσῃ.
Σὸν δ' οὔπω τις ἔχει καλὸν γέρας, ἀλλὰ ἕκηλος
Τηλέμαχος τεμένη νέμεται, καὶ δαῖτας ἐΐσας
Δαίνυται, ἃς ἐπέοικε δικασπόλον ἄνδρ' ἀλεγύνειν·
Πάντες γὰρ καλέουσι. πατὴρ δὲ σὸς αὐτόθι μίμνει
Ἀγρῷ, οὐδὲ πόλινδε κατέρχεται· οὐδέ οἱ εὐναὶ
Δέμνια καὶ χλαῖναι, καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα·
Ἀλλ' ὅγε χεῖμα μὲν εὕδει ὅθι δμῶες ἐνὶ οἴκῳ,
Ἐν κόνι ἄγχι πυρὸς, κακὰ δὲ χροῒ εἵματα εἷται·
Αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθῃσι θέρος τεθαλυῖά τ' ὀπώρη,
Πάντῃ οἱ κατὰ γουνὸν ἀλωῆς οἰνοπέδοιο
Φύλλων κεκλιμένων χθαμαλαὶ βεβλήαται εὐναί·
Ἔνθ' ὅγε κεῖτ' ἀχέων, μέγα δὲ φρεσὶ πένθος ἀέξει,
Σὸν * πότμον γοόων· χαλεπὸν δ' ἐπὶ γῆρας ἱκάνει· ε. νόστον πο- θέων·
Οὕτω γὰρ καὶ ἐγὼν ὀλόμην, καὶ πότμον ἐπέσπον.
Οὔτ' ἐμ' ἐνὶ μεγάροισιν ἐΰσκοπος ἰοχέαιρα
Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχομένη κατέπεφνεν,

Οὔτ

Sic ait, cęterùm ego ipsam excipiens allocutus sum:
Mater mea, necessitas adegit me ad Plutonis ędes,
Ab anima oraculum suscepturus, Thebani Tiresię.
Non enim dum propè veni Achaiam, neq; nostram
Terram ascendere, sed semper habens erro ęrumnam,
Ex quo primùm sequebar Agamemnonem diuinum
Ad Ilium eximios-equos-nutriēs, vt cum Troianis bellarē.
Sed age mihi hoc dic & verè narra,
Quod te fatum edomuit sęuę mortis?
An diuturnus morbus aut Diana sagittis-gaudens
Suis leuibus iaculis superueniens occidit?
Dic autem mihi & de patre & filio quem reliqui,
An adhuc in illorum manibus mea bona, an quisquam iam
Virorum alius habet, me .a. non amplius putat rediturum.
Dic autem mihi desponsatę vxoris consiliumq; mentemq;,
An manet cum puero, & salua omnia custodiat,
An iam duxit Gręcorum eum qui sit optimus?
Sic dicebam, ipsa statim respondit veneranda mater:
Et sanè illa quidem manet afflicto animo
Suis in ędibus: ęrumnę autem illi semper
Absumuntur noctesq; diesq; lacrymanti:
Tuum .v. nondū quisq̃ possidet pulchrū prēmiū, sed quietus
Telemachus possessionibus vtitur & conuiuia ęqualia
Apparat, quę decet principem virum curare.
Omnes enim vocant: pater autem tuus illic manet
In agro, neq; in vrbem concedit, neq; illi lectuli,
Strata & chlenę, & stragula admiranda.
Sed ille hyeme quidem dormit, vbi mancipia in domo
In pulueribus propè focum, laceras .v. corpori vestes induit.
Cęterùm postquam venit ęstasq; virescensq; autumnus
Vndiq; illi per fertilem partem vineę vitiferę
Et folijs delapsis humi sternitur lectulus.
Hic ille iacet tristis, ingentem .a. in mente dolorem auget,
Tuum fatum deflens, molesta autem senectus venit.
Sic enim etiam ego perij, & fatum contraxi.
Neq; me domi sagittandi perita iaculatrix
Suis mitibus telis subteruenieus interemit,

V

Vlysses quę
ex matre co
ditionē vxo
ris, filij, & p
tris.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І. І. МЕЧНИКОВА

Οὔτέ τις οὖν μοι νοῦσος ἐπήλυθεν, ἥ τε μάλιστα
Τηκεδόνι στυγερῇ μελέων ἐξείλετο θυμόν·
Ἀλλά με σός τε πόθος, σά τε μήδεα, φαίδιμ' ὀδυσσεῦ,
Σή τ' ἀγανοφροσύνη μελιηδέα θυμὸν ἀπηύρα.
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγώ γ' ἔθελον φρεσὶ μερμηρίξας
Μητρὸς ἐμῆς ψυχὴν ἑλέειν κατατεθνηυίης.
Τρὶς μὲν ἐφωρμήθην, ἑλέειν τέ με θυμὸς ἄνωγε,
Τρὶς δέ μοι ἐκ χειρῶν σκιῇ ἴκελον ἢ καὶ ὀνείρῳ
Ἔπτατ'· ἐμοὶ δ' ἄχος ὀξὺ γενέσκετο κηρόθι μᾶλλον·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων,
Μῆτερ ἐμή, τί νύ μ' οὐ μίμνεις ἑλέειν μεμαῶτα,
Ὄφρα καὶ εἰν ἀΐδαο φίλας περὶ χεῖρε βαλόντε
Ἀμφοτέρω κρυεροῖο τεταρπώμεσθα γόοιο;
Ἦ τί μοι εἴδωλον τόδ' ἀγαυὴ περσεφόνεια
Ὤτρυν', ὄφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος στεναχίζω;
Ὣς ἐφάμην. ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο πότνια μήτηρ,
Ὤ μοι τέκνον ἐμὸν, περὶ πάντων κάμμορε φωτῶν,
Οὔ τι σε περσεφόνεια διὸς θυγάτηρ ἀπαφίσκειν,
Ἀλλ' αὕτη δίκη ἐστὶ βροτῶν, ὅτε κέν τε θάνωσι.
Οὐ γὰρ ἔτι σάρκας τε καὶ ὀστέα ἶνες ἔχουσιν,
Ἀλλὰ τὰ μέν τε πυρὸς κρατερὸν μένος αἰθομένοιο
Δαμνᾷ, ἐπεί κε πρῶτα λίπῃ λεύκ' ὀστέα θυμὸς,
Ψυχὴ δ' ἠΰτ' ὄνειρος ἀποπταμένη πεπότηται.
Ἀλλὰ φόωσδε τάχιστα λιλαίεο· ταῦτα δὲ πάντα
Ἴσθ', ἵνα καὶ μετόπισθε τεῇ εἴπῃσθα γυναικί.
Νῶϊ μὲν ὣς ἐπέεσσιν ἀμειβόμεθ'· αἱ δὲ γυναῖκες
Ἤλυθον (ὤτρυνεν γὰρ ἀγαυὴ περσεφόνεια)
Ὅσσαι ἀριστήων ἄλοχοι ἔσαν ἠδὲ θύγατρες.
Αἱ δ' ἀμφ' αἷμα κελαινὸν ἀολλέες ἠγερέθοντο.
Αὐτὰρ ἐγὼ βούλευον ὅπως ἐρέοιμι ἑκάστην·
Ἥδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλὴ,
Σπασσάμενος τανύηκες ἄορ παχέος παρὰ μηροῦ,
Οὐκ εἴων πινέειν ἅμα πάσας αἷμα κελαινόν.
γρ. ἠδὲ Αἱ δὲ, προμνηστῖναι ἐπήϊσαν, * ἡ δὲ ἑκάστη
Ὃν γόνον ἐξαγόρευεν· ἐγὼ δ' ἐρέεινον ἁπάσας.
γρ. πρῶτον Ἔνθ' ἤτοι * πρώτην τυρὼ ἴδον εὐπατέρειαν,
Ἣ φάτο σαλμωνῆος ἀμύμονος ἔκγονος εἶ(ναι),

ἧ

Neq; aliquis me morbus inuasit, qui maximè
Tabe horrenda ex membris tollit animum.
Sed me tuiq; desiderium, tuæq; curæ inclyte Vlysses,
Tuaq; benignitas dulci animo priuarunt.
Sic ait, cæterùm ego volui mente deliberans
Matris meæ animam prehendere defunctæ:
Ter quidem irrui, amplectiq; me animus inuitabat:
Ter. a. mihi ex manibus instar vmbræ similis etiam somnio
Auolabat: mihi verò dolor acutus exoriebatur ex animo ma(gis.
Et ipsam alloquutus verba velocia dixi:
Mater mea cur me non expectas amplecti cupidum,
Vt etiam apud inferos charis circa manibus amplectentes
Vterq; sæuo saturemur luctu?
Nunquid mihi idolum hoc illustris Proserpina
Incitat, vt adhuc magis lugens ingemiscam?
Sic dicebam, ipsa rursus respondit veneranda mater:
Eheu fili mi super omnes infelix viros,
Minimè Proserpina Iouis filia eludit,
Sed ipsa lex est mortalium, cum mortui fuerint,
Non enim amplius carnesq; & ossa nerui sustentant,
Sed ea quidem ignis fortè robur ardentis
Absumit statim, vt primùm reliquit alba ossa animus.
Anima verò tanquam somnium auolitans euolitat.
Sed in lucem viuentium celerrimè contende: hæc. a. omnia
Scias, vt etiam in posterum tuæ dicas vxori.
Nos quidem sic verbis respondebamus, ipsæ fœminæ
Accesserunt, (egit enim inclyta Persephone)
Quotquot optimatum vxores erant atq; filiæ:
Illæ. a. circa sanguinem nigrum frequẽtes congregabantur.
Cæterùm ego consultabã quo pacto interrogarem singulas.
Illud autem mihi in animo optimum videbatur consilium,
Stricto acuto gladio crasso a fœmore,
Non sinebam bibere simul omnes sãguinem nigrum.
Illæ verò deinceps accedebant, vnaquæq; autem
Suum genus narrabat, ego autem interrogabam singulas.
Hic videlicet primam Tyro vidi bono patre natam,
Quæ dicebat Salmonei inculpati filiam esse.

Vlysses co[na]tus matrẽ a[m]plecti frust[ra]tur.

Mater Vlyss[is] alloquitur.

Tyro.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І.І. МЕЧНИКОВА

Φῆ δὲ κρηθῆος γυνὴ ἔμμεναι αἰολίδαο,
Η ποταμοῦ ἠράσσατ' ἐνιπῆος θείοιο,
Ος πολὺ κάλλιςος ποταμῶν ἐπὶ γαῖαν ἵησι·
Καί ῥ' ἐπ' ἐνιπῆος πωλέσκετο καλὰ ῥέεθρα.
Τῷ δ' ἄρα εἰσάμενος γαιήοχος ἐννοσίγαιος,
Εν προχοῆς ποταμοῦ παρελέξατο δινήεντος.
Πορφύρεον δ' ἄρα κῦμα περιςάθη οὔρεϊ ἶσον
Κυρτωθὲν, κρύψεν τε θεὸν θνητήν τε γυναῖκα.
Λῦσε δὲ παρθενίην ζώνην, κατὰ δ' ὕπνον ἔχευεν.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐτέλεσε θεὸς φιλοτήσια ἔργα,
Εν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε,
Χαῖρε γύναι φιλότητι· περιπλομένου δ' ἐνιαυτοῦ
Τέξεις ἀγλαὰ τέκνα· ἐπεὶ οὐκ ἀποφώλιοι εὐναὶ
Αθανάτων. σὺ δὲ τοὺς κομέειν, ἀτιταλλέμεναί τε.
Νῦν δ' ἔρχευ πρὸς δῶμα, καὶ ἴσχεο, μηδ' ὀνομήνῃς·
Αὐτὰρ ἐγώ τοι εἰμὶ ποσειδάων ἐνοσίχθων.
Ως εἰπὼν, ὑπὸ πόντον ἐδύσατο κυμαίνοντα.
Η δ' ὑποκυσαμένη, πελίην τέκε καὶ νηλῆα,
Τὼ κρατερὼ θεράποντε διὸς μεγάλοιο γενέσθην
Αμφοτέρω. πελίης μὲν ἐν εὐρυχόρῳ ἰαολκῷ
Ναῖε πολύρρηνος, ὁ δ' ἄρ' ἐν πύλῳ ἠμαθόεντι.
Τοὺς δ' ἑτέρους κρηθῆϊ τέκε βασίλεια γυναικῶν,
Αἴσονά τ', ἠδὲ φέρητ', ἀμυθάονά θ' ἱπποχάρμην.
Τὴν δὲ μέτ', ἀντιόπην ἴδον ἀσωποῖο θύγατρα,
Η δὴ καὶ διὸς εὔχετ' ἐν ἀγκοίνῃσιν ἰαῦσαι,
γρ. ἔχεν Καί ῥ' *ἔτεκεν δύο παῖδ' ἀμφίονά τε ζῆθόν τε,
Οἳ πρῶτοι θήβης ἕδος ἔκτισαν ἑπταπύλοιο,
γρ. οὔ μιν Πύργωσάν τ'. ἐπεὶ * οὐ μὲν ἀπύργωτόν γ' ἐδύναντο
Ναιέμεν εὐρύχορον θήβην, κρατερώ περ ἐόντε.
Τὴν δὲ μέτ', ἀλκμήνην ἴδον ἀμφιτρύωνος ἄκοιτιν,
Η ῥ' ἡρακλῆα θρασυμέμνονα θυμολέοντα
Γείνατ', ἐν ἀγκοίνῃσι διὸς μεγάλοιο μιγεῖσα.
Καὶ μεγάρην, κρείοντος ὑπερθύμοιο θύγατρα,
Τὴν ἔχεν ἀμφιτρύωνος υἱὸς μένος αἰὲν ἀτειρής.
Μητέρα τ' οἰδιπόδαο ἴδον καλὴν ἐπικάστην,
Η μέγα ἔργον ἔρεξεν ἀϊδρείῃσι νόοιο,
Γημαμένη ᾧ υἱεῖ· ὁ δ' ὃν πατέρ' ἐξεναρίξας

Γῆμεν

Dicebat autem Crithei se vxorem esse AEoliadi.
Quæ fluuium amauit Enipeum diuinum,
Qui multò pulcherrimus fluuiorum per terram labitur, Enipeus fluuius.
Et iuxta Enepei versabatur pulchra fluenta.
Huic certè aßimilatus Neptunus terram continens
In ostijs fluuij accubuit vorticosi
Cæruleum quidem circa fluctũ circumstitit monti æqualẽ
Curuatum, abscondit.a. deum mortalemq; fœminam.
Soluit autem virginalem zonam somnumq́; superinfudit.
Cæterùm postquam perfecit deus amatoria opera,
Inhæsit sanè manui verbumq́; dixit & prolocutus est:
Gaude mulier in amcitia circumuoluto autem anno
Paries pulchros liberos, quoniam non inanes concubitus
Immortalium. tu verò hos nutri & educa:
Nunc.a. feras ad domum & tibi caue, ne.v. nominaueris.
Cæterùm ego tibi sum Neptunus terræ-quassator.
Sic loquutus, pontum subijt fluctuantem.
Illa autem impregnata Peleam & Neleum,
Qui inclyti ministri Iouis magni erant
Vterinq; Peleas quidem in spaciosa Iaolco
Habitabat pecorosus, hic verò in Pylo arenosa.
Alios verò socios marito peperit regina fœminarum,
AEsonemq; atq; Pheretem, Amithaonaq́; gaudentẽ-equis.
Post hanc Antiopem vidi Esopi filiam, Antiope,
Quæ certè & Iouis gloriabatur in vlnis dormijsse,
Et habuit duos filios Amphionemq́; Zethumq́;,
Qui primi Thebarũ fundamenta locarunt septem-portarũ,
Turribusq́; circumdederunt postq̃ non ipsam absq; turrib.
Habitare latas Thebas, quamuis fortes essent. (poterant
Postquam autem Alcmenam vidi Amphitryonis vxorem, Alcmena
Quæ Herculem audacem animum leonis habentem
Peperit, in complexu Iouis magnanimi congressa,
Et Megaram Creontis superbi filiam, Megara
Hanc habuit Amphitryonis filius robore semper indomitus
Matremq́; OEdipodis vidi pulchram Epicastem, Epicaste,
Quæ ingens facinus commisit insipientia mentis
Nupta suo filio, ille suum patrem expoliatum,

Γῆμεν. ἄφαρ δ' ἀνάπυστα θεοὶ θέσαν ἀνθρώποισιν.
Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν θήβῃ πολυηράτῳ ἄλγεα πάσχων,
Καδμείων ἤνασσε, θεῶν ὀλοὰς διὰ βουλάς·
Ἡ δ' ἔβη εἰς ἀΐδαο πυλάρταο κρατεροῖο,
Ἀψαμένη βρόχον αἰπὺν ἀφ' ὑψηλοῖο μελάθρου,
Ὧ ἄχεϊ σχομένη. τῷ δ' ἄλγεα κάλλιπ' ὀπίσω
Πολλὰ μάλ', ὅσά τε μητρὸς ἐριννύες ἐκτελέουσι.
Καὶ χλῶριν εἶδον περικαλλέα, τήν ποτε νηλεὺς
Γῆμεν ἑὸν μετὰ κάλλος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἕδνα,
Ὁπλοτάτην κούρην ἀμφίονος ἰασίδαο,
Ὅς ποτ' ἐν ὀρχομενῷ μινυηΐῳ ἶφι ἄνασσεν·
Ἡ δὲ πύλου βασίλευε. τέκεν δέ οἱ ἀγλαὰ τέκνα,
Νέστορά τε, χρόμιόν τε, περικλύμενόν τ' ἀγέρωχον.
Τοῖσι δ' ἐπ' ἰφθίμην πηρὼ τέκε, θαῦμα βροτοῖσι,
Τὴν πάντες μνώοντο περικτίται· οὐδέ τι νηλεὺς
Τῷ ἐδίδου ὃς μὴ ἕλικας βόας εὐρυμετώπους
Ἐκ φυλάκης ἐλάσειε βίης ἰφικληείης
Ἀργαλέας. τὰς δ' οἶος ὑπέσχετο μάντις ἀμύμων
Ἐξελάαν· χαλεπὴ δὲ θεοῦ κατὰ μοῖρα πέδησε,
Δεσμοί τ' ἀργαλέοι, καὶ βουκόλοι ἀγροιῶται.
Ἀλλ' ὅτε δὴ μῆνές τε καὶ ἡμέραι ἐξετελεῦντο
Ἂψ περιτελλομένου ἔτεος, καὶ ἐπήλυθον ὧραι,
Καὶ τότε δή μιν ἔλυσε βίη ἰφικληείη,
Θέσφατα πάντ' εἰπόντα· διὸς δ' ἐτελείετο βουλή.
Καὶ λήδην εἶδον τὴν τυνδαρέου παράκοιτιν,
Ἥ ῥ' ὑπὸ τυνδαρέῳ κρατερόφρονε γείνατο παῖδε,
Κάστορά θ' ἱππόδαμον καὶ πὺξ ἀγαθὸν πολυδεύκεα·
Τοὺς ἄμφω ζωοὺς κατέχει φυσίζοος αἶα·
Οἳ καὶ νέρθεν γῆς τιμὴν πρὸς ζηνὸς ἔχοντες,
Ἄλλοτε μὲν ζώουσ' ἑτερήμεροι, ἄλλοτε δ' αὖτε
Τεθνᾶσιν, τιμὴν δὲ λελόγχασιν ἶσα θεοῖσι.
Τὴν δὲ μέτ', ἰφιμέδειαν ἀλωῆος παράκοιτιν
Εἴσιδον, ἣ δὴ φάσκε ποσειδάωνι μιγῆναι.
Καί ῥ' ἔτεκεν δύο παῖδε (μινυνθαδίω δὲ γενέσθην)
Ὦτόν τ' ἀντίθεον, τηλεκλειτόν τ' ἐφιάλτην,
Οὓς δὴ μηκίστους θρέψε ζείδωρος ἄρουρα,
Καὶ πολὺ καλλίστους, * μετά γε κλυτὸν ὠρίωνα.

*. μετ' ἀγα- κλυτὸν ὠρίω- να.

Ἐννέωροι

Vxorem duxit. statim. a. vulgata dij fecerunt hominibus
Sed ille quidem in Thebe amabili dolores patiens,
Thebanis imperabat deorum dira per fata,
Illa abijt in Plutonis domum validas-portas-habentem,
Alligato fune summo ab alta trabe,
Suo dolore correpta, huic dolores reliquit post se
Valdè multos, quotquot matris Furiæ efficiunt.
Et Chlorin vidi perpulchram, hanc olim Neleus — Chloris.
Vxorem duxit suam propter pulchritudinem, postq; præbuit
Minimam natu puellam Amphionis Iasida (sponsalia,
Qui quondam in Orchomeno Minyeo fortiter imperauit,
Atq; in Pylo regnauit. peperit autem illi pulchros liberos
Nestoremq; Chromiumq;, Periclymenum superbum.
Post hos eximiam Pero peperit miraculum hominibus. — Pero.
Quam omnes precabantur accolæ, neq; Neleus
Huic dabat, qui non boues latis-frontibus
Ex custodia abegerit vis Iphicleæ
Indomitas, has solus promisit vates inculpatus
Abacturum, sæuum autem dei fatum impediuit
Vinculaq; sæua & pastores agrestes.
Sed quando certè mensesq; & dies perficiebantur,
Rursus circumuoluti anni & aduenerunt horæ
Tum certè ipsum soluit vis Iphiclea,
Vaticinia omnia loquutum, Iouis. a. perficiebatur consiliū.
Et Ledam vidi Tyndari vxorem, — Leda.
Quæ ex Tyndaro sapientes peperit filios,
Castoremq; equorum domitorē, & pugnis valentem Pollu- — Castor & Pollux.
Hos ambos viuentes detinet fertilis terra, (cem.
Qui etiam infra terram, honorem ab Ioue habentes,
Interdum quidem viuunt alteris diebus, interdum rursus
Moriuntur, honorem autem sortiti æqualem dijs,
Post hanc Iphimedian Aloëi vxorem — Iphimedia.
Aspexi, quæ sanè dicebat Neptuno commixtam fuisse,
Et peperit duos filios, breuis autem vita fuerunt,
Otumq; virilem, inclytumq; Ephialtem. — Otus & Ephialtes.
Quos certè longissimos enutriuit alma terra,
Et longè pulcherrimos post inclytum Oriona.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Ἐννέωροι γὰρ τοί γε καὶ ἐννεαπήχεες ἦσαν
Εὖρος, ἀτὰρ μῆκός γε γενέσθην ἐννεόργυιοι.
Οἵ ῥα καὶ ἀθανάτοισιν ἀπειλήτην ἐν ὀλύμπῳ
Φυλόπιδα στήσειν πολυάϊκος πολέμοιο.
Ὄσσαν ἐπ' οὐλύμπῳ μέμασαν θέμεν, αὐτὰρ ἐπ' ὄσσῃ
Πήλιον εἰνοσίφυλλον, ἵν' οὐρανὸς ἀμβατὸς εἴη.
Καί νύ κεν ἐξετέλεσσαν εἰ ἥβης μέτρον ἵκοντο·
Ἀλλ' ὄλεσεν διὸς υἱὸς ὃν ἠΰκομος τέκε λητώ,
Ἀμφοτέρω, πρὶν σφῶϊν ὑπὸ κροτάφοισιν ἰούλους
. γένυς Ἀνθῆσαι, πυκάσαι τε * γένυν εὐανθέϊ λάχνῃ.
Φαίδρην τε πρόκριν τε ἴδον, καλήν τ' ἀριάδνην,
Κούρην μίνωος ὀλοόφρονος, ἥν ποτε θησεὺς
Ἐκ κρήτης ἐς γουνὸν ἀθηνάων ἱεράων
Ἦγε μὲν, οὐδ' ἀπόνητο. πάρος δέ μιν ἄρτεμις ἔκτα
Δίῃ ἐν ἀμφιρύτῃ, διονύσου μαρτυρίῃσι.
Μαῖράν τε κλυμένην τε ἴδον, στυγερήν τ' ἐριφύλην,
Ἣ χρυσὸν φίλου ἀνδρὸς ἐδέξατο τιμήεντα.
Πάσας δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω
Ὅσσας ἡρώων ἀλόχους ἴδον ἠδὲ θύγατρας.
. φθῖτ' Πρὶν γάρ κεν καὶ νὺξ * φθεῖτ' ἄμβροτος. ἀλλὰ καὶ ὥρη
Εὕδειν ἢ ἐπὶ νῆα θοὴν ἐλθόντ' ἐς ἑταίρους,
Ἢ αὐτοῦ. πομπὴ δὲ θεοῖς ὑμῖν τε μελήσει.
Ὣς ἔφατ'. οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
Κηληθμῷ δ' ἔσχοντο κατὰ μέγαρα σκιόεντα.
Τοῖσιν δ' ἀρήτη λευκώλενος ἤρχετο μύθων,
Φαίηκες, πῶς ὔμμιν ἀνὴρ ὅγε φαίνεται εἶναι
Εἶδός τε μέγεθός τε, ἰδὲ φρένας ἔνδον ἐΐσας;
Ξεῖνος δ' αὖτ' ἐμός ἐστιν· ἕκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς.
Τῷ μὴ ἐπειγόμενοι ἀποπέμπετε, μηδὲ τὰ δῶρα
Οὕτω χρηΐζοντι κολούετε. πολλὰ γὰρ ὔμμιν
Κτήματ' ἐνὶ μεγάροισι θεῶν ἰότητι κέονται.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρων ἥρως ἐχένηος,
Ὃς δὴ φαιήκων ἀνδρῶν προγενέστερος ἦεν,
Ὦ φίλοι, οὐ μὰν ὔμμιν ἀπὸ σκοποῦ οὐδ' ἀπὸ δόξης
Μυθεῖται βασίλεια περίφρων. ἀλλὰ πίθεσθε.
. Ἀλκίνου Ἀλκινόου δ' ἐκ τοῦδ' ἔχεται ἔργον τε ἔπος τε.
Τὸν δ' αὖτ' ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε,

Τοῦτο

Nouennes enim cùm essent, nouem cubitorum erant
Latitudine, caeterùm longitudo erat nouem vlnarum.
Qui sanè immortalibus minabantur in Olympo,
Moturos certamen tumultuosi belli:
Ossam super Olympum conati sunt imponere, caeterũ Ossae
Peleum frondosum vt caelum peruium esset,
Et fortaßis perfecissent si ad pubertatis mensurã venissent,
Sed perdidit Iouis filius, quem pulchricoma peperit Lato-(na
Ambos, antequam ipsis sub temporibus lanugo
Floreret, ornareturq; genu florenti barba.
Phedramq; Procremq; vidi, pulchramq; Ariadnam Ariadna.
Filiam Minois prudentis, quam olim Theseus
Ex Creta in solum Athenarum sacrarum
Duxit quidem, sed nõ potitus est, antea. a. ipsum Diana de-(tinuit
Dia in circumflua, Bacchi testimonio.
Meramq; Clymenemq; vidi maestamq; Eriphylem, Eriphyle.
Quae aurum dilecti viri accepit preciosum.
Omnes verò non ego eloqui possum neq; nominare,
Quotquot Heroum vxores vidi & filias,
Antea enim etiam nox periret immortalis. sed etiam hora
Dormiendi, siue ad nauem celerem digressum ad socios,
Siue hic, reductio autem dijs vobisq; cura erit.
Sic ait, hi certè omnes quieti facti sunt silentio,
Voluptate autem tenebantur per domum obscuram.
His verò Arete albis-lacertis caepit sermonibus: Arete Phaeaces allogtu
Phaeaces, quo pacto nobis vir ille apparet esse,
Formaq; magnitudineq; atq; mente intus aequabili?
Hospes sanè meus est, vnusquisq;. a. particeps est honorum,
Ideo non festinantes dimittite, neq; dona
Sic egenti decidite: multa enim nobis
Bona in aedibus deorum benignitate iacent.
Inter illos autem interfatus senex Heros Echeneus.
Qui certè Phaeacum virorum maximus natu erat:
O amici, non scilicet nobis praeter opinionem & à scopo
Loquitur regina prudens sed obedite,
Alcinoo autem ex ipso sequetur opusq; dictumq;
Hunc autem rursus Alcinous excipit dixitq;:

V 5

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І.МЕЧНИКОВА

Τοῦτο μὲν οὕτω δὴ ἔσται ἔπος, αἴκεν ἔγωγε
Ζωὸς φαιήκεσσι φιληρέτμοισιν ἀνάσσω.
Ξεῖνος δὲ τλήτω, μάλα περ νόστοιο χατίζων,
Ἔμπης οὖν ἐπιμεῖναι * ἐς αὔριον, εἰσόκε πᾶσαν (ἐσαύριον)
Δωτίνην τελέσω. πομπὴ δ' ἄνδρεσσι μελήσει
Πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί. τοῦ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ δήμῳ.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς.
Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
Εἴ με καὶ εἰς ἐνιαυτὸν ἀνώγοιτ' αὐτόθι μίμνειν,
Πομπὴν τ' ὀτρύνοιτε, καὶ ἀγλαὰ δῶρα διδοῖτε,
Καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον εἴη
Πλειοτέρῃ σὺν χειρὶ φίλην ἐς πατρίδ' ἱκέσθαι
Καί κ' αἰδοιότερος καὶ φίλτερος ἀνδράσιν εἴην
Πᾶσιν, ὅσοι μ' ἰθάκηνδε ἰδοίατο νοστήσαντα.
Τὸν δ' αὖτ' ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε,
Ὦ ὀδυσεῦ, τὸ μὲν οὔτί σ' ἐΐσκομεν εἰσορόωντες
Ἠπεροπῆά τ' ἔμεν καὶ ἐπίκλοπον, οἷά τε πολλοὺς
Βόσκει γαῖα μέλαινα πολυσπερέας ἀνθρώποις,
Ψεύδεά τ' ἀρτύνοντας ὅθεν κέ τις οὐδὲ ἴδοιτο.
Σοὶ δ' * ἔνι μὲν μορφὴ ἐπέων, ἔνι δὲ φρένες ἐσθλαί. (ἔπι)
Μῦθον δ' ὡς ὅ, τ' ἀοιδὸς ἐπισταμένως κατέλεξας,
Πάντων τ' ἀργείων σέο τ' αὐτοῦ κήδεα λυγρά.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Εἴ τινας ἀντιθέων ἑτάρων ἴδες, οἵ τοι ἅμ' αὐτῷ
Ἴλιον εἰς ἅμ' ἕποντο, καὶ αὐτοῦ πότμον ἐπέσπον.
Νὺξ δ' ἥδε μάλα μακρή, ἀθέσφατος· οὐδέ πω ὥρη
Εὕδειν ἐν μεγάρῳ. σὺ δέ μοι λέγε θέσκελα ἔργα,
Καί κεν ἐς ἠῶ δῖαν ἀνασχοίμην, ὅτε μοι σὺ
Τλαίης ἐν μεγάρῳ τὰ σὰ κήδεα μυθήσασθαι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς.
Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
Ὥρη μὲν πολέων μύθων, ὥρη δὲ καὶ ὕπνου.
Εἰ δ' ἔτ' ἀκουέμεναί γε λιλαίεαι, οὐκ ἂν ἔγωγε
Τούτων σοι φθονέοιμι καὶ οἰκτρότερ' ἄλλ' ἀγορεῦσαι
Κήδε' ἐμῶν ἑτάρων, οἳ δὴ μετόπισθεν ὄλοντο
Οἳ τρώων μὲν ὑπεξέφυγον στονόεσσαν ἀϋτὴν,
Ἐν νόστῳ δ' ἀπόλοντο κακῆς ἰότητι γυναικός.

Αὐτὰρ

Hoc enim sic erit sermo, si modo ego
Viuus Phaeacibus nauigandi-peritis imperabo.
Hospes autem sustineat tametsi reditus indigus est,
Permaneat igitur expectare in crastinum, donec totum
Munus perficiam, deductio autem viris curae erit
Omnibus, potissimũ a. mihi: huius.n. imperiũ est in populo.
Huic respondens alloquutus est prudens Vlysses, (Vlysses Alc[inoũ] alloqtu[tur])
Alcinoë rex omnium gloriosissime populorum,
Si me etiam in annum iusseritis hic manere,
Deductionemq́; apparaueritis & splendida dona dederitis.
Profectò illud mallem, & sanè vtilius esset
Pleniori cum manu charam ad patriam peruenire.
Et magis honorandus & charior viris essem
Omnibus, quotquot me in Ithacam viderint reuersum.
Hunc rursus Alcinous alloquutus est dixitq́;
O Vlysses ideo neutiquam te comparamus aspicientes,
Impostoremq́; esse & furem perinde vt multos
Pascit terra nigra errones homines
Mendacia concinnantes, vnde quis rẽ non intelligere potest.
Tibi inest forma verborum mentesq́; bonae,
Historiam verò vt musicus ex ordine recensuisti
Omnium Graecorum, tuiq́; ipsius dolores tristes.
Sed agè mihi hoc dic & verè enarra,
Si quosdam eximiorum sociorum vidisti, qui teipsum
Ad Ilium simul consequuti sunt, & illic fatum nacti sunt,
Nox haec valde longa, immensa neq́; tempus est
Dormire in aedibus tu autem mihi dic mira opera,
Sed ad auroram diuinam sustinerem, quando mihi tu
Velles domi tua tuos dolores dicere.
Hunc autem excipiens alloquutus est prudens Vlysses:
Alcinoë rex omnium gloriosissime populorum,
Tempus quidem multa loquendi, tempus & dormiendi,
Si adhuc audire vtique cupis, non sanè ego
Haec tibi abnegaro, & miserabiliora alia dicere
Dolores meorum sociorum, qui iam post ea perierunt,
Qui Troianorum quidem effugerunt luctuosum bellum,
In reditu perierunt consilio malae foemina.

Caeterùm

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І. І. МЕЧНИКОВА

ς. Αἰνὴ

Αὐτὰρ ἐπεὶ ψυχὰς μὲν ἀπεσκέδασ' ἄλλυδις ἄλλῃ
Ἁγνὴ περσεφόνεια γυναικῶν θηλυτεράων,
Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ ἀγαμέμνονος ἀτρεΐδαο,
Ἀχνυμένη· περὶ δ' ἄλλαι ἀγηγέραθ' ὅσσοι ἅμ' αὐτῷ
Οἴκῳ ἐν αἰγίσθοιο θάνον καὶ πότμον ἐπέσπον.
Ἔγνω δ' αἶψ' ἐμὲ κεῖνος ἐπεὶ πίεν αἷμα κελαινόν.
Κλαῖε δ' ὅ γε λιγέως, θαλερὸν κατὰ δάκρυον εἴβων,
Πιτνὰς εἰς ἐμὲ χεῖρας, ὀρέξασθαι μενεαίνων.
Ἀλλ' οὐ γάρ οἱ ἔτ' ἦν ἲς ἔμπεδος, οὐδέ τι κῖκυς
Οἵη περ πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι.
Τὸν μὲν ἐγὼ δάκρυσά τ' ἰδὼν, ἐλέησά τε θυμῷ,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων,
Ἀτρεΐδη κύδιστε ἄναξ ἀνδρῶν ἀγάμεμνον,
Τίς νύ σε κὴρ ἐδάμασσε τανηλεγέος θανάτοιο;
Ἠέ σέ γ' ἐν νήεσσι ποσειδάων ἐδάμασσεν,
Ὄρσας ἀργαλέων ἀνέμων ἀμέγαρτον ἀϋτμήν;
Ἠέ σ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου,
Βοῦς περιταμνόμενον, ἠδ' οἰῶν πώεα καλά·
Ἠὲ περὶ πτόλιος μαχεούμενον, ἠὲ γυναικῶν;
 Ὣς ἐφάμην. ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπε,
Διογενὲς λαερτιάδη πολυμήχαν' ὀδυσσεῦ,
Οὔτ' ἐμέ γ' ἐν νήεσσι ποσειδάων ἐδάμασσεν,
Ὄρσας ἀργαλέων ἀνέμων ἀμέγαρτον ἀϋτμὴν,
Οὔτ' ἔτ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου.
Ἀλλά μοι αἴγισθος θάνατόν τε μόρον τε,
Ἔκτα σὺν οὐλομένῃ ἀλόχῳ, οἶκόνδε καλέσσας,
Δειπνίσσας, ὥς τίς τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτνῃ.
Ὣς θάνον θανάτῳ οἰκτίστῳ. περὶ δ' ἄλλοι ἑταῖροι
Νωλεμέως κτείνοντο, σύες ὣς ἀργιόδοντες,
Οἵ ῥά τ' ἐν ἀφνειοῦ ἀνδρὸς μέγα δυναμένοιο
Ἢ γάμῳ, ἢ ἐράνῳ, ἢ εἰλαπίνῃ τεθαλυίῃ.
Ἤδη μὲν πολέων ἀνδρῶν φόνῳ ἀντεβόλησας
Μουνὰξ κτεινομένων καὶ ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ·
Ἀλλά κε κεῖνα μάλιστα ἰδὼν ὀλοφύραο θυμῷ,
Ὡς ἀμφὶ κρητῆρα τραπέζας τε πληθούσας
Κείμεθ' ἐνὶ μεγάρῳ· δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θῦεν.
Οἰκτροτάτην δ' ἤκουσα ὄπα πριάμοιο θυγατρὸς

Κασσάνδρης

Ceterùm postquam animas quidem dispersit huc atq; illuc
Casta Proserpina mulierum fœminarum,
Superuenit anima Agamemnonis Atridæ
Tristis: circùm aliæ congregabantur quæcunque simul eo
Domo in Ægisthi perierunt & fatum contraxerunt:
Agnouit statim me ille postquam bibit sanguinem nigrum,
Fleuit autem ille vehementer floridas lacrymas distillans,
Extendens ad me manus porrigere cupidus,
Sed non amplius ei aderat vis firma, neq; illa potentia
Qualis vtique antea erat in mobilibus membris,
Illum quidem ego fleui vt vidi, misertusq; sum in animo
Et ipsum compellans verba alata dixi:
Atride rex virorum Agamemnon,
Quodnam te fatum domuit asperæ mortis?
An te in nauibus Neptunus domuit,
Sciens sæuorum ventorum immensos flatus?
An te iniqui viri læserunt in terra
Boues occidentem atq; ouium pulchras greges,
An pro vrbe pugnantem atque fœminis?
 Sic locutus, ille autē me statim excipiēs alloquutus est:
Inclyte Laërtiade, multiscie Vlysses,
Neque me intra naues Neptunus edomuit — Agamēnonis vmbra suum exitium Vlyssi refert.
Excitato infestorum ventorum magno flatu,
Neque me hostiles viri læserunt in continente:
Sed mihi Ægisthus structa morteq; fatoq;
Occidit cum perniciosa vxore domum vocatum.
Conuiuio exceptum: quemadmodū quis occidit bouē ad præsepe,
Sic perij miserabilissima morte, circùm alij socij
Seuè cruciabantur, quemadmodum sues albis-dentibus,
Qui quidem in locupletis viri multùm potentis,
Aut nuptijs aut collatitio conuiuio *aut dapibus festis.*
Sanè quidem multorum virorum cædibus interfuisti,
Separatim interfectorum, & in forti pugna,
Sed profectò illa potissimum cōspicatus ingemuisses animo,
Vt circa crateres mensasq; plenas
Iacebamus in ædibus: pauimentū a. totū sanguine maduit.
Mæstissimam audiui vocem Priami filiæ.

Cassandræ,

Κασσάνδρης, τὴν κτεῖνε Κλυταιμνήστρη δολόμητις
Ἀμφ' ἐμοί· αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ γαίῃ χεῖρας ἀείρων,
Βάλλον ἀποθνήσκων περὶ φασγάνῳ. ἡ δὲ κυνῶπις
Νοσφίσατ', οὐδέ μοι ἔτλη ἰόντι περ εἰς Ἀΐδαο
Χερσὶ κατ' ὀφθαλμοὺς ἑλέειν, σύν τε στόμ' ἐρεῖσαι.
Ὣς οὐκ αἰνότερον καὶ κύντερον ἄλλο γυναικὸς,
Ἥ τις δὴ τοιαῦτα μετὰ φρεσὶν ἔργα βάληται,
Οἷον δὴ καὶ κείνη ἐμήσατο ἔργον ἀεικὲς,
Κουριδίῳ τεύξασα πόσει φόνον. ἦτοι ἔφην γε
Ἀσπάσιος παίδεσσιν ἰδὲ δμώεσσιν ἐμοῖσιν
Οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι· ἡ δ' ἔξοχα λυγρ' εἰδυῖα,
Ἥ τε κατ' αἶσχος ἔχευε καὶ ἐσσομένῃσιν ὀπίσσω
Θηλυτέρῃσι γυναιξὶ, καὶ ἥ κ' εὐεργὸς ἔῃσιν.
Ὣς ἔφατ'. αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον,
Ὢ πόποι, ἦ μάλα δὴ γόνον Ἀτρέος εὐρύοπα Ζεὺς
Ἐκπάγλως ἤχθηρε γυναικείας διὰ βουλάς,
Ἐξ ἀρχῆς, Ἑλένης μὲν ἀπωλόμεθ' εἵνεκα πολλοί·
Σοὶ δὲ Κλυταιμνήστρη δόλον ἤρτυε τηλόθ' ἐόντι.
Ὣς ἐφάμην. ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν,
Τῷ νῦν μή ποτε καὶ σὺ γυναικί περ ἤπιος εἶ(ναι),
Μηδ' οἱ μῦθον ἅπαντα πιφαυσκέμεν ὅν κ' ἐὺ εἰδῇς,
γ. δέ τοι Ἀλλὰ τὸ μὲν φάσθαι, τὸ * δὲ καὶ κεκρυμμένον εἶναι.
Ἀλλ' οὐ σοί γ' Ὀδυσεῦ φόνος ἔσσεται ἔκ τε γυναικός.
Λίην γὰρ πινυτή τε καὶ εὖ φρεσὶ μήδεα οἶδε
Κούρη Ἰκαρίοιο περίφρων Πηνελόπεια.
Ἡ μέν μιν νύμφην γε νέην κατελείπομεν ἡμεῖς,
Ἐρχόμενοι πόλεμόνδε· πάϊς δέ οἱ ἦν ἐπὶ μαζῷ
Νήπιος, ὅς που νῦν γε μετ' ἀνδρῶν ἵζει ἀριθμῷ,
Ὄλβιος· ἦ γὰρ τόν γε πατὴρ φίλος ὄψεται ἐλθὼν,
γ. Κἀκεῖνος Καὶ κεῖνος πατέρα προσπτύξεται ἣ θέμις ἐστίν.
Ἡ δ' ἐμὴ οὐδὲ περ υἷος ἐνιπλησθῆναι ἄκοιτις
Ὀφθαλμοῖσιν ἔασε· πάρος δέ με πέφνε καὶ αὐτόν.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι,
Κρύβδην μηδ' ἀναφανδὰ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
Νῆα κατισχέμεναι· ἐπεὶ οὐκέτι πιστὰ γυναιξίν.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Εἴ που ἔτι ζώοντος ἀκούετε παιδὸς ἐμοῖο,

Η που

Cassandra, quam occidit Clytæmnestra dolosa Cassandræ des.
Propè me: cæterùm ego à terra manus sublatas
Iactabam moribundus in gladium: illa autem impudentissima
Secessit, neq; mihi voluit eunti ad Plutonis Clytæmnestræ sæuitia.
Manibus oculos concludere, atq; os componere.
Vt non grauius & improbius aliud muliere,
Quæcunq; quidem huiusmodi mente facinora induxerit,
Quale certè & illa patrauit facinus indignissimum,
Primario structa marito cædem, vtiq; putabam
Gratum liberis atq; mancipijs atq; ancillis meis
Domum venturum: illa verò res perniciosissimas edocta,
Quæq; turpitudinem aspersit etiam venturis in posterum
Mollibus fœminis etiam illi quæ benefica erit.
Sic dixit, cæterùm ego ipsum excipiens allocutus sum.
Eheu quàm genus Atrei altitonans Iupiter
Vehementer odit fœminea propter consilia.
Ab initio Helenæ quidem gratia perierunt plures, Cōtra vxor
Tibi verò Clytæmnestra dolum struxit procul absenti.
Sic dicebam, ille autem me protinus excipiēs alloquutus:
Ideoq; nunc nunquam etiam tu vxori benignior sis,
Neq; illi sermones omnes reuela quos benè noueris: Vxori non te-
Sed alia quidem dic, partim celatum sit. merè creden-
Sed non tibi Vlysses exitium erit ex vxore. dum.
Valdè enim prudens & benè mente consilia scit,
Filia Icarij prudens Penelope.
Profectò ipsam nuptam nouam relinquimus nos,
Abeuntes in bellum, filius autem illi erat ad mammillam
Infans. qui alicubi nunc in virorum sedet numero
Beatus: certè enim eum pater charus viderit vbi venerit,
Et ille patrem alloquetur, ita vt fas est.
Illa autem mea haud filio me saturari vxor
Oculis permisit, prius enim me occidit & ipsum.
Aliud autem tibi dicam, tu autem in mente reconde,
Clam, non autem palam charam in patriam terram
Nauem dirige, quoniam nondum fidendum est fœminis.
Sed age mihi dic, & vera narra,
An fortassis adhuc viuentem audiuisti filium meum,

Siue

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І. І. МЕЧНИКОВА

Ἤ που ἐν ὀρχομενῷ, ἢ ἐν πύλῳ ἠμαθόεντι,
Ἤ που πὰρ μενελάῳ ἐνὶ σπάρτῃ εὐρείῃ.
Οὐ γάρ πω τέθνηκεν ἐπὶ χθονὶ δῖος ὀρέστης.
Ὣς ἔφατ᾽. αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον,
Ἀτρεΐδη, τί με ταῦτα διείρεαι; οὐδέ τι οἶδα,
Ζώει ὅ γ᾽ ἢ τέθνηκε. κακὸν δ᾽ ἀνεμώλια βάζειν.
Νῶϊ μὲν ὣς ἐπέεσσιν ἀμειβομένω στυγεροῖσιν
Ἕσταμεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες.
Ἦλθε δ᾽ ἐπὶ ψυχὴ πηληϊάδεω ἀχιλῆος,
Καὶ πατροκλῆος, καὶ ἀμύμονος ἀντιλόχοιο,
Αἴαντός θ᾽, ὃς ἄριστος ἔην εἶδός τε δέμας τε
Τῶν ἄλλων δαναῶν μετ᾽ ἀμύμονα πηλείωνα.
Ἔγνω δὲ ψυχή με ποδώκεος αἰακίδαο,
Καί ῥ᾽ ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Διογενὲς λαερτιάδη πολυμήχαν᾽ ὀδυσσεῦ,
Σχέτλιε, τίπτ᾽ ἔτι μεῖζον ἐνὶ φρεσὶ μήσεαι ἔργον;
Πῶς ἔτλης ἄϊδόσδε κατελθέμεν, ἔνθα τε νεκροὶ
Ἀφραδέες ναίουσι, βροτῶν εἴδωλα καμόντων;
Ὣς ἔφατ᾽. αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον,
Ὦ ἀχιλεῦ πηλέος υἱὲ, μέγα φέρτατ᾽ ἀχαιῶν,
Ἦλθον τειρεσίαο κατὰ χρέος, εἴ τινα βουλὴν
Εἴποι, ὅπως ἰθάκην ἐς παιπαλόεσσαν ἱκοίμην,
Οὐ γάρ πω σχεδὸν ἦλθον ἀχαιΐδος, οὐδέ πω ἀμῆς
Γῆς ἐπέβην, ἀλλ᾽ αἰὲν ἔχω κακά· σεῖο δ᾽ ἀχιλλεῦ
Οὔτις ἀνὴρ προπάροιθε μακάρτατος, οὔτ᾽ ἄρ᾽ ὀπίσσω.
Πρὶν μὲν γάρ σε ζωὸν ἐτίομεν ἶσα θεοῖσιν
Ἀργεῖοι, νῦν αὖτε μέγα κρατέεις νεκύεσσιν,
Ἐνθάδ᾽ ἐών· τῷ μήτι θανὼν ἀκαχίζευ ἀχιλλεῦ.
Ὣς ἐφάμην. ὁ δέ μ᾽ αὐτίκ᾽ ἀμειβόμενος προσέειπε,
Μὴ δή μοι θάνατόν γε παραύδα φαίδιμ᾽ ὀδυσσεῦ.
Βουλοίμην κ᾽ ἐπάρουρος ἐὼν θητευέμεν ἄλλῳ
Ἀνδρὶ παρ᾽ ἀκλήρῳ, ᾧ μὴ βίοτος πολὺς εἴη,
Ἢ πᾶσι νεκύεσσι καταφθιμένοισιν ἀνάσσειν.
Ἀλλ᾽ ἄγε μοι τοῦ παιδὸς ἀγαυοῦ μῦθον ἔνισπε,
Ἢ ἕπετ᾽ ἐς πόλεμον πρόμος ἔμμεναι. ἦε καὶ οὐκί;
Εἰπὲ δέ μοι πηλῆος ἀμύμονος εἴ τι πέπυσαι,
Ἢ ἔτ᾽ ἔχει τιμὴν πολέσι μετὰ μυρμιδόνεσσιν,

Ἦ μιν

Siue in Orchomeno aut in Pylo arenosa,
An alicubi apud Menelaum in Sparta lata?
Nondum enim mortuus est in terra diuus Orestes.
Sic ait. cæterùm ego ipsum excipiens alloquutus sum:
Atride, quid me hæc interrogas? neq; enim scio
Viuatne ille an mortuus sit: malum autem incerta loqui.
Nos quidem sic verbis alternantes tristibus
Stabamus tristati tenellas lacrymas profundentes.
Superuenit autem anima Pelidis Achillis,
Et Patrocli, & eximij Antilochi,
Aiacisq; qui optimus erat formaq; corporeq;
Aliorum Græcorum post irreprehensibilem Achillem.
Agnouit autem me anima velocis AEacidæ,
Et lugens verba alata dixit:
Generose Laërtiade multiscie Vlysses,
Infelix, quid adhuc maius in mente cogitasti facinus?
Quo pacto audes ad inferos venire, vbi mortui
Temerarij habitant hominum simulachra mortuorum?
Sic ait, cæterùm ego ipsum excipiens alloquutus sum:
Achilles Pelei fili, excellentißime Græcorum,
Veni Tiresiæ propter vsum, si quod consilium
Diceret, quo pacto Ithacam ad asperam peruenero,
Nec dum propè veni in Achaiam, necdum nostram
Terram conscendi, sed semper malum habeo: te. v. Achilles
Nullus vir maiorum beatior, neq; posterior.
Antea. n. te viuum honorabamus æqualem dijs
Græci, nunc rursus latè imperas mortuis:
Hic cùm sis, ideo neutiquam mortuus tristeris Achilles.
Sic dicebam, ille autem me protinus excipiens alloq; est:
Ne sanè mihi mortem commemores inclyte Vlysses,
Vellem sanè rusticus esse, & mercede seruire alij
Viro inopi, cui nec victus sufficiens esset,
Quàm omnibus mortuis vita defunctis imperare.
Sed age mihi de filio tuo generoso rem enarra.
An pergit ad bellum propugnator esse an non?
Dic etiam mihi de Peleo eximio si quid audieris,
An adhuc teneat honorem multos apud Myrmidonas.

Achillis anima Vlyssi loquitur.

X

Ἡ μιν ἀτιμάζουσιν ἀν' ἑλλάδα τε φθίην τε,
Οὕνεκά μιν κατὰ γῆρας ἔχει χεῖράς τε πόδας τε.
Οὐ γὰρ ἐγὼν ἐπαρωγὸς ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο,
Τοῖος ἐὼν οἷός ποτ' ἐνὶ τροίῃ εὐρείῃ
Πέφνον λαὸν ἄριστον, ἀμύνων ἀργείοισιν.
Εἰ τοιόσδ' ἔλθοιμι μίνυνθά περ ἐς πατέρος δῶ,
Τῷ κε τέῳ στύξαιμι μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους,
Οἳ κεῖνον βιόωνται, ἐέργουσίν τ' ἀπὸ τιμῆς.
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον.
Ἤτοι μὲν πηλῆος ἀμύμονος οὔτι πέπυσμαι·
Αὐτάρ τοι παιδός γε νεοπτολέμοιο φίλοιο
Πᾶσαν ἀληθείην μυθήσομαι, ὥς με κελεύεις.
Αὐτὸς γάρ μιν ἐγὼ κοίλης ἐπὶ νηὸς ἐΐσης
Ἤγαγον ἐκ σκύρου μετ' ἐϋκνήμιδας ἀχαιούς.
Ἤτοι ὅτ' ἀμφὶ πόλιν τροίην φραζοίμεθα βουλάς,
Αἰεὶ πρῶτος ἔβαζε, καὶ οὐχ ἡμάρτανε μύθων·
1 γρ. Νέστωρ ἐντ. [1] Νέστωρ τ' ἀντίθεος καὶ ἐγὼ * [2] νεικάσκομεν οἴω.
2 γρ. νεικέσκομεν Αὐτὰρ ὅτ' ἀμφὶ πόλιν τροίην μαρνοίμεθ' ἀχαιοί,
3 γρ. Οὔτε ποτ' ἐς [3] Οὔποτε ἐς πληθὺν μένεν ἀνδρῶν, οὐδ' ἐν ὁμίλῳ,
Ἀλλὰ πολὺ προθέεσκε, τὸ ὃν μένος οὐδενὶ εἴκων·
Πολλοὺς δ' ἄνδρας ἔπεφνεν ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι.
Πάντας δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω,
Ὅσσον λαὸν ἔπεφνεν ἀμύνων ἀργείοισιν.
Ἀλλ' οἷον τὸν τηλεφίδην κατενήρατο χαλκῷ
Ἥρω' εὐρύπυλον, πολλοὶ δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
Κήτειοι κτείνοντο, γυναίων εἵνεκα δώρων.
Κεῖνον δὴ κάλλιστον ἴδον μετὰ μέμνονα δῖον.
Αὐτὰρ ὅτ' εἰς ἵππον κατεβαίνομεν ὃν κάμ' ἐπειός,
Ἀργείων οἱ ἄριστοι, ἐμοὶ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο,
Ἠμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν λόχον, ἠδ' ἐπιθεῖναι·
Ἔνθ' ἄλλοι δαναῶν ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες
Δάκρυά τ' ὠμόργνυντο, τρέμεν δ' ὑπὸ γυῖα ἑκάστου·
Κεῖνον δ' οὔποτε πάμπαν ἐγὼν ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
Οὔτ' ὠχρήσαντα χρόα κάλλιμον, οὔτε παρειῶν
Δάκρυ' ὀμορξάμενον. ὁ δέ με μάλα πόλλ' ἱκέτευεν
γρ. ἐξέμεναι Ἱππόθεν * ἐξίμεναι, ξίφεος δ' ἐπεμαίετο κώπην,
Καὶ δόρυ χαλκοβαρὲς· κακὰ δὲ τρώεσσι μενοίνα.

Ἀλλ'

An ipsum despiciunt per Thessaliam Phthiamq́;
Eò quod ipsum senium occupat manibusq́; pedibusq́;.
Non enim ego vltor sub splendore Solis
Talis, qualis olim in Troia lata
Trucidabam exercitum optimum pugnans pro Græcis.
Si talis venirem vel paululum in patris domum,
Sanè alicubi ostenderem robur & manus inaccessas.
Qui illum iniuria afficiunt detruduntq́; ab honore.
Sic ait. cæterùm ego ipsum excipiens allocutus sum:
Profectò quidem de Peleo inculpato nihil audiui,
Sed tibi de filio vtiq; Neoptolemo charo
Omnem veritatem dicam perinde vt iubes:
Ipse enim illum ego caua in naui æquali,
Duxi ex insula Scyro ad armatos Græcos.
Profectò, quando circa vrbem Troiam iniremus consilia,
Semper primus dicebat, & non aberrabat oratione,
Nestorq́; eximius & ego contendebamus soli.
Cæterũ quoties circa vrbẽ Troianorũ decerneremus Græci.
Nunquam in multitudine manebat virorũ neq; in turba,
Sed longè præcurrebat suo robore nulli cedens.
Multos autem viros trucidauit in graui pugna:
Omnes verò non ego eloqui possem, neq; nominare,
Quantum exercitum occidit defendens Græcos.
Sed vt Telephidem interfecit ferro,
Heroa Eurypylum, multi autem circa eum sodales
Cetei trucidabantur mulierum propter dona.
Illum sanè pulcherrimum vidi post Memnona diuinum.
Cæterũ cùm in equum cõscendimus quẽ fabricauit Epeus,
Græcorum optimates, commissa mihi erant omnia,
Siue aperire densas insidias, siue concludere.
Hic alij Græcorum duces, atq; consiliarij,
Lacrymas abstergebãt, subtremebãt mẽbra vniuscuiusq́;:
Illum autem nunquam prorsus ego vidi oculis,
Neq; pallescentem corpore pulchro, neq; à maxillis
Lacrymam abstergentem, ille mihi multùm supplicabat
Ab equo exire, gladij autem quatiebat capulum,
Et hastam grauatam ære, mala autem Troianis cogitabat.

Αλλ' ὅτε δὴ πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπὴν,
Μοῖραν καὶ γέρας ἐσθλὸν ἔχων ἐπὶ νηὸς ἔβαινεν
Ασκηθὴς, οὔτ' ἂρ βεβλημένος ὀξέϊ χαλκῷ,
Οὔτ' αὐτοσχεδίην οὐτασμένος· οἷά τε πολλὰ
Γίνεται ἐν πολέμῳ, ἐπιμὶξ δέ τε μαίνεται ἄρης. ὡς
Ως ἐφάμην. ψυχὴ δὲ ποδώκεος αἰακίδαο
. κατὰ σφο- ...λὸν. γρ. Γη- ...σύνῃ Φοίτα μακρὰ βιβῶσα * κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα,
Γηθοσύνη ὅ οἱ υἱὸν ἔφην ἀειδείκετον εἶν.
Αἱ δ' ἄλλαι ψυχαὶ νεκύων κατατεθνειώτων
Εστασαν ἀχνύμεναι, εἴροντο δὲ κήδε' ἑκάστη.
Οἴη δ' αἴαντος ψυχὴ τελαμωνιάδαο
Νόσφιν ἀφεστήκει, κεχολωμένη εἵνεκα νίκης,
Τὴν μιν ἐγὼ νίκησα δικαζόμενος παρὰ νηυσὶ
Τεύχεσιν ἀμφ' ἀχιλῆος. ἔθηκε δὲ πότνια μήτηρ·
Παῖδες δὲ τρώων δίκασαν καὶ παλλὰς ἀθήνη.
Ως δὴ μὴ ὄφελον νικᾶν τοιῷδ' ἐπ' ἀέθλῳ·
Τοίην γὰρ κεφαλὴν ἕνεκ' αὐτῶν γαῖα κατέσχεν,
Αἴανθ', ὃς περὶ μὲν εἶδος, περὶ δ' ἔργα τέτυκτο
Τῶν ἄλλων δαναῶν, μετ' ἀμύμονα πηλείωνα·
Τὸν μὲν ἐγὼν ἐπέεσσι προσηύδων μειλιχίοισιν,
Αἶαν παῖ τελαμῶνος ἀμύμονος, οὐκ ἄρ' ἔμελλες
Οὐδὲ θανὼν λήσεσθαι ἐμοὶ χόλου εἵνεκα τευχέων
Οὐλομένων; τὰ δὲ πῆμα θεοὶ θέσαν ἀργείοισιν.
Τοῖος γάρ σφιν πύργος ἀπώλεο· σεῖο δ' ἀχαιοὶ
Ισον ἀχιλλῆος κεφαλῇ πηληϊάδαο
. φθινόμενοι Αχνύμεθα * φθιμένοιο διαμπερές. οὐδέ τις ἄλλος
Αἴτιος, ἀλλὰ ζεὺς δαναῶν στρατὸν αἰχμητάων
Εκπάγλως ἤχθηρε· τεῒν δ' ἐπὶ μοῖραν ἔθηκεν.
Αλλ' ἄγε δεῦρο ἄναξ, ἵν' ἔπος καὶ μῦθον ἀκούσῃς
Ημέτερον· δάμασον δὲ μένος καὶ ἀγήνορα θυμόν
Ως ἐφάμην. ὁ δέ μ' οὐδὲν ἀμείβετο, βῆ δὲ μετ' ἄλλας
Ψυχὰς εἰς ἔρεβος νεκύων κατατεθνειώτων.
. ὁμῶς Ενθα χ' * ὅμως προσέφη κεχολωμένος ἤ κεν ἐγὼ τὸν,
Αλλά μοι ἤθελε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι
Τῶν ἄλλων ψυχὰς ἰδέειν κατατεθνειώτων.
Ενθ' ἤτοι μίνωα ἴδον διὸς ἀγλαὸν υἱὸν,
Χρύσεον σκῆπτρον ἔχοντα, θεμιστεύοντα νεκύεσσιν,

Ημενοι

Sed quando certè Priami Vrbem depopulauimus celsam,
Portionem & munus eximium habens, nauem conscendit
Incolumis, neq; læsus acuto iaculo,
Neq; cominus Vulneratus Vti sæpius
Fit in bello: permixtim namq; sæuit Mars.
Sic dicebam, anima autem pedibus celeris AEacidæ
Abibat magnificè incedens per herbosum pratum
Lætitia, quod eius dixissem filium inclytum esse.
Aliæ Vero animæ mortuorum defunctorum
Stabant tristes, narrabant autem pœnas Vnaquæq;.
Sola autem Aiacis anima Telamonidæ,
Longè absistebat, irata propter Victoriam
Qua ipsum ego Vici iudicio-experiens apud naues,
Pro anima Achillis, proposuit autem Veneranda mater.
Filij autem Troianorum iudicarunt, & Pallas Minerua.
Vtinã sanè non debuissem Vincere huiusmodi in certamine:
Tale enim caput ob ista terra occupauit
Aiacem, qui eximius quidem forma, etiam rebus gestis fuit
Aliorum Græcorum post irreprehensibilem Achillem.
Illum quidem ego Verbis alloquebar mollibus:
Aiax fili Telamonis irreprehensibilis, nónnè debuisti, Vlysses ad Aiacis vmbram verba facit.
Vel mortuis remittere iram ob arma
Perniciosa? quæ perniciem dij fecerunt Græcis.
Talis enim ipsis turris perijt. propter te autem Græci
Non minus Achillis capite Pelidæ,
Tristamur defecti penitus, neq; quispiam alius
In culpa est: sed Iupiter Græcorum exercitum fortium,
Horrendum odit, tibi autem fatum imposuit.
Sed agè, huc Veni, rex, Vt Verbum & orationem audias
Nostram: doma autem robur & generosum animum.
Sic dixi. ille a. mihi nihil respondit, ibat autem ad alias
Animas ad Erebum mortuorum defunctorum.
Tùm nihilominus allocutus essem iratus certè ego ipsum,
Sed mihi maluit animus in præcordijs charis
Aliorum animas Videre defunctorum.
Ibi tum Minoa Vidi Iouis splendidum filium, Minos.
Aureum sceptrum gestantem leges ferentem mortuis

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ІМ. І.І. МЕЧНИКОВА

Ἥμενον· οἱ δέ μιν ἀμφὶ δίκας εἴροντο ἄνακτα,
Ἥμενοι ἑσταότες τε κατ' εὐρυπυλὲς ἄϊδος δῶ.
Τὸν δὲ μέτ', ὠρίωνα πελώριον εἰσενόησα
Θῆρας ὁμοῦ εἰλεῦντα κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα,
Τοὺς αὐτὸς κατέπεφνεν ἐν οἰοπόλοισιν ὄρεσσι,
Χερσὶν ἔχων ῥόπαλον παγχάλκεον, αἰὲν ἀαγές.
Καὶ τιτυὸν εἶδον γαίης ἐρικυδέος υἱὸν,
Κείμενον ἐν δαπέδῳ, ὁ δ' ἐπ' ἐννέα κεῖτο πέλεθρα.
Γῦπε δέ μιν ἑκάτερθε παρημένω ἧπαρ ἔκειρον,
Δέρτρον ἔσω δύνοντες. ὁ δ' οὐκ ἀπαμύνετο χερσί.
Λητὼ γὰρ ἥλκησε διὸς κυδρὴν παράκοιτιν
Πυθῶδ' ἐρχομένην διὰ καλλιχόρου πανοπῆος.
Καὶ μὴν τάνταλον εἰσεῖδον χαλέπ' ἄλγε' ἔχοντα,
Ἑσταότ' ἐν λίμνῃ, ἡ δὲ προσέπλαζε γενείῳ.
Στεῦτο δὲ διψάων, πιέειν δ' οὐκ εἶχεν ἑλέσθαι,
Ὁσσάκι γὰρ κύψει' ὁ γέρων πιέειν μενεαίνων,
Τοσσάχ' ὕδωρ ἀπολέσκετ' ἀναβροχέν· ἀμφὶ δὲ ποσσὶ
Γαῖα μέλαινα φάνεσκε, καταζήνασκε δὲ δαίμων.
Δένδρεα δ' ὑψιπέτηλα κατακρῆθεν χέε καρπὸν,
Ὄγχναι, καὶ ῥοιαὶ, καὶ μηλέαι ἀγλαόκαρποι,
Συκαῖ τε γλυκεραὶ. καὶ ἐλαῖαι τηλεθόωσαι.
Τῶν ὁπότ' ἰθύσει' ὁ γέρων ἐπὶ χερσὶ μάσασθαι,
Τὰς δ' ἄνεμος ῥίπτασκε ποτὶ νέφεα σκιόεντα.
Καὶ μὴν σίσυφον εἰσεῖδον, κρατέρ' ἄλγε' ἔχοντα,
Λᾶαν βαστάζοντα πελώριον ἀμφοτέρῃσιν.
Ἤτοι ὁ μὲν, σκηριπτόμενος χερσίν τε ποσίν τε,
Λᾶαν ἄνω ὤθεσκε ποτὶ λόφον· ἀλλ' ὅτε μέλλοι
ϛ. κραταιῒ ἲς Ἄκρον ὑπερβαλέειν, τότ' ἀποστρέψασκε * κραταιΐς
Αὖτις, ἔπειτα πέδονδε κυλίνδετο λᾶας ἀναιδής·
Αὐτὰρ ὅγ' ἂψ ὤσασκε τιταινόμενος. κατὰ δ' ἱδρὼς
Ἔρρεεν ἐκ μελέων, κονίη δ' ἐκ κρατὸς ὀρώρει.
Τὸν δὲ μέτ', εἰσενόησα βίην ἡρακληείην,
Εἴδωλον· αὐτὸς δὲ μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι
Τέρπεται ἐν θαλίῃς, καὶ ἔχει καλλίσφυρον ἥβην,
Παῖδα διὸς μεγάλοιο καὶ ἥρης χρυσοπεδίλου.
Ἀμφὶ δέ μιν κλαγγὴ νεκύων ἦν, οἰωνῶν ὣς,
Πάντοσ' ἀτυζομένων. ὁ δ', ἐρεμνῇ νυκτὶ ἐοικὼς,

Γυμνὸν

Sedentem: alij verò circa ipsum causas dicebant regem
Sedentes statuti per latam Plutonis domum.
Post hunc autem Orionem ingentem animaduerti Orion.
Feras simul venantem per floridum pratum,
Quas ipse occiderat in desertis montibus,
Manibus habens clauam totam ferream semper infractam.
Et Tityum vidi terræ gloriosæ filium Tityus.
Prostratum in pauimento hic.a.nouem iacebat iugera.
Vultures autem ipsum vtrinq; aßistentes iecur fodiebant,
Rostrum intromittentes, ille.a.non abigebat manibus,
Latona enim traxit per vim Iouis gloriosa amicum
Ad Pytho euntem per amœnum Panopeum.
Et ipsum Tantalum vidi graues dolores patientem, Tantalus.
Stantem in lacu, hic alluebat ad mentum.
Cupiebat autem sitiens potum autem non poterat capere.
Quoties enim inclinabat senex bibere cupiens,
Toties aqua peribat absorpta, circa autem pedes
Terra nigra apparebat, arescere autem faciebant numen.
Arbores proceræ à capite fundebant fructum
Pyri, mali, punicæ, & alij mali dulcem fructum,
Ficusq; dulces & oleæ virescentes.
Quoties recta pergeret senex manibus decerpere,
Has ventus propellebat in nubes obscuras.
Et ipsum Sisyphum aspexi immensos dolores patientem, Sisyphus.
Lapidem gestantem ingentem vtraq; manu.
Profectò ille innixus manibusq; pedibusq;
Lapide sursum pellebat ad cacumen, sed quando propè erat
Summitatem superaturus, tunc deficiebat fortis vis.
Rursus deinde ad solum voluebatur lapis immanis,
Cæterùm ille rursus pellebat intensus: sudor autem
Demanabat ex membris, puluis autem ex capite oriebatur.
Post hunc vidi vim Herculanam Hercules.
Idolum, ipse verò apud immortales deos
Oblectatur in conuiuijs, & habet pulchris-talis Hebem, Hebe.
Filiam Iouis magnanimi, & Iunonis aureis-sandalijs.
Circa ipsam clamor mortuorum erat instar alitum,
Vndiq; fugientium, ille verò obscuræ nocti similis,

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Μ. ΡΑΨΩΔΙ-ας τῆς ὁμήρου ὀδυσσείας.

ΔΙΗΓΕΙΤΑΙ τὴν ἐξ ᾅδου γενομένην αὐτῷ ἐπάνοδον πρὸς κίρκην· καὶ ὡς τὰς σειρῆνας παρέπλευσε, καὶ τὰς πλαγκτὰς πέτρας, σκύλλαν τε καὶ χάρυβδιν· καὶ τὴν τῆς αὐτοῦ νεὼς καὶ τῶν ἑταίρων ἀπώλειαν, ἀνελόντων τινὰς τῶν ἡλίου βοῶν· καὶ ὡς μόνος ἐπὶ ξύλου πρὸς καλυψὼ διεσώθη.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Η Μῦ ῥαψῳδία.

Μῦ σειρῆνας ἔχει, πλαγκτάς τ', ἰδὲ βοῦς ἀελίου.

ΑΥΤΑΡ ἐπεὶ ποταμοῖο λίπεν ῥόον ὠκεανοῖο
Νηῦς, ἀπὸ δ' ἵκετο κῦμα θαλάσσης εὐρυπόροιο
Νῆσον ἐς αἰαίην, ὅθι τ' ἠοῦς ἠριγενείης
Οἰκία καὶ χοροί εἰσι, καὶ ἀντολαὶ ἠελίοιο.
Νῆα μὲν ἔνθ' ἐλθόντες ἐκέλσαμεν ἐν ψαμάθοισιν,
Ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
Ἔνθα δ' ἀποβρίξαντες ἐμείναμεν ἠῶ δῖαν·
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάρους προΐειν εἰς δώματα κίρκης
Οἰσέμεναι νεκρὸν ἐλπήνορα τεθνειῶτα.
Φιτροὺς δ' αἶψα ταμόντες, ὅθ' ἀκροτάτη πρόεχ' ἀκτή,
Θάπτομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες.
Αὐτὰρ ἐπεὶ νεκρός τ' ἐκάη καὶ τεύχεα νεκροῦ,
Τύμβον χεύαντες, καὶ ἐπὶ στήλην ἐρύσαντες,
Πήξαμεν ἀκροτάτῳ τύμβῳ εὐῆρες ἐρετμόν.
Ἡμεῖς μὲν τὰ ἕκαστα διείπομεν. οὐδ' ἄρα κίρκην
Ἐξ ἀΐδεω ἐλθόντες ἐλήθομεν, ἀλλὰ μάλ' ὦκα
Ἦλθ' ἐντυναμένη· ἅμα δ' ἀμφίπολοι φέρον αὐτῇ
Σῖτον καὶ κρέα πολλά, καὶ αἴθοπα οἶνον ἐρυθρόν.
Ἡ δ' ἐν μέσσῳ στᾶσα μετηύδα δῖα θεάων,
Σχέτλιοι, οἳ ζώοντες ὑπήλθετε δῶμ' ἀΐδαο,
Δισθανέες, ὅτε τ' ἄλλοι ἅπαξ θνήσκουσ' ἄνθρωποι.
Ἀλλ' ἄγετ', ἐσθίετε βρώμην καὶ πίνετε οἶνον
Αὖθι πανημέριοι· ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένηφι

Πλεύσεσθ'

ἠδισόν τ' αἰ-
ν.

ODYSSEAE HOMERI, AVT XII. compositionis argumentum.

NARRAT ab inferis factum sibi reditum ad Circen, & quomodo Sirenas præternauigauit, & errantes petras Scyllamq; & Charybdim, & suæ nauis & sociorum exitium qui occiderant quosdam solis boues, & vt solus in lingno ad Calypso seruatus fuerat.

ODYSSEAE HOMERI XII. COMPOSITIO.

M, Sirenes complectitur petras atque boues.

CAETERVM postquam fluuij reliquit fluentum Oceani,
Nauis abijt ad fluctus maris latiflui,
Insulã ad AEæam, vbi auroræ manè-genitæ
Domicilium & chori sunt, & Solis ortus.
Nauem quidem huc digressi subduximus in arenam-
Nosipsi autem egressi sumus ad littus maris,
Hic dormientes expectauimus auroram diuinam.
Quando autẽ manè-genita apparuit roseis-digitis aurora, Reditus ab [in]feris ad Ci[rcen].
Certè ego socios præmisi ad domum Circes,
Efferre mortuum Elpenorem defunctum.
Arborib. verò statim incisis summum prominebat littus, Elpenor tu[]mulatur.
Sepeliuimus tristes copiosas lacrymas fundentes.
Cæterùm postquã cadauer combustum est & arma mortui
Busto aggesto & desuper cippo erecto,
Fiximus in summo sepulchro fabrefactum remum.
Nos quidem singula administrauimus: at non Circen
Ab inferis regressi latuimus, sed valde celeriter
Venit festinabunda, simul autẽ ancillæ ferebant cum ipsa
Panem & carnes multas, & nigrum vinum,
Hæc in medio stans alloquebatur diua dearum:
Miseri qui viuentes subijstis domum Plutonis, Circe prædi[]cit futura p[e]ricula.
Bis mortui, cum alij semel duntaxat moriantur homines.
Sed agite edite cibum, & bibite vinum
Hic tota die, simul autem aurora illucescente

Nauiga-

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Πλεύσεσθ'. αὐτὰρ ἐγὼ δείξω ὁδὸν, ἠδὲ ἕκαστα
Σημανέω, ἵνα μή τι κακορραφίῃ ἀλεγεινῇ
Ἢ ἁλὸς ἢ ἐπὶ γῆς ἀλγήσετε πῆμα παθόντες.
Ὣς ἔφαθ'. ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
Ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
Ἥμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ.
Ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
Οἱ μὲν κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηός·
Ἡ δέ με χειρὸς ἑλοῦσα φίλων ἀπονόσφιν ἑταίρων,
Εἷσέ τε, καὶ προσέλεκτο, καὶ ἐξερέεινεν ἕκαστα.
Αὐτὰρ ἐγὼ τῇ πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεξα.
Καὶ τότε δή μ' ἐπέεσσι προσηύδα πότνια Κίρκη,
Ταῦτα μὲν οὕτω πάντα πεπείρανται· σὺ δ' ἄκουσον
Ὥς τοι ἐγὼν ἐρέω, μνήσει δέ σε καὶ θεὸς αὐτός.
Σειρῆνας μὲν πρῶτον ἀφίξεαι, αἵ ῥά τε πάντας
ὅτε | Ἀνθρώπους θέλγουσιν, * ὅ, τις σφέας εἰσαφίκηται.
πελάσσῃ καὶ | Ὅστις ἀϊδρίῃ * πελάσῃ καὶ φθόγγον ἀκούσῃ
γγον ἀ- | Σειρήνων, τῷ δ' οὔτι γυνὴ καὶ νήπια τέκνα
σει | Οἴκαδε νοστήσαντι παρίσταται, οὐδὲ γάνυνται·
Ἀλλά τε σειρῆνες λιγυρῇ θέλγουσιν ἀοιδῇ,
Ἥμεναι ἐν λειμῶνι. πολὺς δ' ἀμφ' ὀστεόφιν θὶς
Ἀνδρῶν πυθομένων, περὶ δὲ ῥινοὶ μινύθουσιν.
παρεξε- | Ἀλλὰ * παρὲξ ἐλάαν· ἐπὶ δ' οὔατ' ἀλεῖψαι ἑταίρων
ειν· | Κηρὸν δεψήσας μελιηδέα, μή τις ἀκούσῃ
Τῶν ἄλλων· ἀτὰρ αὐτὸς ἀκουέμεν αἴ κ' ἐθέλῃσθα,
Δησάντων σ' ἐν νηῒ θοῇ χεῖράς τε πόδας τε
Ὀρθὸν ἐν ἱστοπέδῃ· ἐκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνήφθω·
ἀκούσῃς | Ὄφρα κε τερπόμενος ὄπ' * ἀκούῃς σειρήνοιϊν.
Αἰ δέ κε λίσσηαι ἑτάροις, λῦσαί τε κελεύῃς,
Οἱ δέ σ' ἐνὶ πλεόνεσσι τότ' ἐν δεσμοῖσι δεόντων.
παρεξε- | Αὐτὰρ ἐπειδὴ τάς γε * παρὲξ ἐλάσωσιν ἑταῖροι,
σωσιν | Ἔνθα τοι οὐκ ἔτ' ἔπειτα διηνεκέως ἀγορεύσω
Ὁπποτέρη δή τοι ὁδὸς ἔσσεται, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
Θυμῷ βουλεύειν. ἐρέω δέ τοι ἀμφοτέρωθεν.
Ἔνθεν μὲν γὰρ πέτραι ἐπηρεφέες, προτὶ δ' αὐτὰς
Κῦμα μέγα ῥοχθεῖ κυανώπιδος ἀμφιτρίτης
Πλαγκτὰς δή τοι τάς γε θεοὶ μάκαρες καλέουσι.

Τῇ

Nauigabitis: cæterum ego monstrabo viam atq; singula
Significabo, ne quo pacto vestris malis-consilijs acerbis,
Aut in mare, aut in in terra doleatis cladem passi.
Sic ait, nobis a. statim persuadebatur animus generosus.
Sic enim quidem tota die ad solem occidentem
Sedebamus epulantes carnes immensas & dulce vinum.
Quando autem sol occidit, & crepusculum aduenit,
Illi quidem dormierunt apud rudentes nauis.
Illa autem me manu prahendens delictis à socijs,
Locauitq; & accubuit & interrogauit singula.
Cæterum ego illi omnia recensui,
Tùm certè me verbis alloquebatur veneranda Circe:
Hæc quidem sic omnia sunt tentata, tu autem audi
Vt tibi ego dicam, in memoriam reducat etiam Deus ipse.
Ad Sirenas quidem primùm peruenies: quæ sanè omnes
Homines demulcent, quicunq; apud eas peruenerint,
Quicunq; imprudentia appulerit & sonitum audierit
Sirenum, huic neutiquam vxor & infantes liberos
Domum reuersi astant neq; lætantur.
Sed Sirenes stridula demulcent cantilena,
Desidentes in prato ingens circùm ex ossibus aceruus
Virorum putrefactorum vndiq; cutes putrescunt.
Sed præternauigato, insuper aures obtura sociorum
Ceram lixans suauem, ne quisquam audiat
Aliorum: cæterùm ipse audi quidem siquidem voles,
Ligent te in naui veloci manusq; pedesq;
Erectum ad malum, ex eo autem funes alligentur,
Vt magna voluptate vocem audias Sirenum.
Quòd si rogaueris socios, soluereq; iusseris,
Illi te pluribus vinculis alligent.
Cæterùm postquam has præternauigarunt socij,
Tum tibi haud ego deinceps fusiùs commemorabo,
Vtra tibi via erit: sed tu ipse
Animo considera, dicam autem tibi vtrunq;:
Ibi quidem petræ excelsæ, ad eas autem Cyanea saxa.
Fluctus ingens resonat cærulei maris,
Vagas profectò eas dij beati vocant.

Hæc

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Τῇ μέν τ' οὐδὲ ποτητὰ παρέρχεται, οὐδὲ πέλειαι
Τρήρωνες, ταί τ' ἀμβροσίην Διῒ πατρὶ φέρουσιν,
Ἀλλά τε καὶ τῶν αἰεὶ ἀφαιρεῖται λὶς πέτρη,
Ἀλλ' ἄλλην ἐνίησι πατὴρ ἐναρίθμιον εἶναι.
Τῇ δ' οὔπω τις νηῦς φύγεν ἀνδρῶν ἥτις ἵκηται,
Ἀλλά θ' ὁμοῦ πίνακάς τε νεῶν καὶ σώματα φωτῶν
Κύμαθ' ἁλὸς φορέουσι πυρός τ' ὀλοοῖο θύελλαι.
Οἴη δὴ κείνη γε παρέπλω ποντοπόρος νηῦς
Ἀργὼ πασιμέλουσα παρ' Αἰήταο πλέουσα·
Καί νύ κε τὴν ἔνθ' ὦκα βάλεν μεγάλας ποτὶ πέτρας,
Ἀλλ' Ἥρη παρέπεμψεν, ἐπεὶ φίλος ἦεν Ἰήσων.
Οἱ δὲ δύω σκόπελοι, ὁ μὲν οὐρανὸν εὐρὺν ἱκάνει
Ὀξείῃ κορυφῇ, νεφέλη δέ μιν ἀμφιβέβηκε
Κυανέη, τὸ μὲν οὔποτ' ἐρωεῖ, οὐδέποτ' αἴθρη
Κείνου ἔχει κορυφὴν, οὔτ' ἐν θέρει οὔτ' ἐν ὀπώρῃ.
Οὐδέ κεν ἀμβαίη βροτὸς ἀνὴρ, οὐ καταβαίη,
Οὐδ' εἴ οἱ χεῖρές γε ἐείκοσι καὶ πόδες ἦεν.
Πέτρη γὰρ λίς ἐστι περιξεστῇ εἰκυῖα.
Μέσσῳ δ' ἐν σκοπέλῳ ἐστὶ σπέος ἠεροειδὲς
Πρὸς ζόφον εἰς ἔρεβος τετραμμένον. ᾗπερ ἂν ὑμεῖς
Νῆα παρὰ γλαφυρὴν ἰθύνετε φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ.
Οὐδέ κεν ἐκ νηὸς γλαφυρῆς αἰζήϊος ἀνὴρ
. εἰσαφίκη- ται. Τόξῳ ὀϊστεύσας κοῖλον σπέος * εἰσαφίκοιτο.
Ἔνθα δ' ἐνὶ Σκύλλη ναίει δεινὸν λελακυῖα·
Τῆς ἤτοι φωνὴ μὲν ὅση σκύλακος νεογιλῆς
Γίνεται, αὐτὴ δ' αὖτε πέλωρ κακός· οὐδέ κέ τίς μιν
Γηθήσειεν ἰδὼν, οὐδ' εἰ θεὸς ἀντιάσειεν.
Τῆς ἤτοι πόδες εἰσὶ δυώδεκα πάντες ἄωροι
Ἓξ δέ τε οἱ δειραὶ περιμήκεες, ἐν δὲ ἑκάστῃ
Σμερδαλέη κεφαλὴ, ἐν δὲ τρίστοιχοι ὀδόντες
Πυκνοὶ καὶ θαμέες, πλεῖοι μέλανος θανάτοιο.
Μέσση μέν τε κατὰ σπείους κοίλοιο δέδυκεν·
ρ. ἐξ ἴσχει Ἔξω δ' * ἐξίσχει κεφαλὰς δεινοῖο βερέθρου.
ρ. πέλμαι- μώωσα Αὐτοῦ δ' ἰχθυάᾳ σκόπελον * περιμαιμώωσα
Δελφῖνάς τε κύνας τε, καὶ εἴποθι μεῖζον ἕλῃσι
Κῆτος, ἃ μυρία βόσκει ἀγάστονος Ἀμφιτρίτη.
ρ. οὔπω ποτε Τῇ δ' * οὔπω ποτε ναῦται ἀκήριοι εὐχετόωνται

Παρφυ-

Hac neq; volucres præteruolant, neq; columbæ
Timidæ, quæ ambrosiam Ioui patri ferunt,
Verum aliquid earum semper adimit leuis petra,
Sed aliam summittit pater vt in numerum sufficiatur.
Hac nondum vlla nauis effugit virorū, quæcunq; accesserit,
Sed pariter tabulas nauium, & corpora virorum
Fluctus maris aufert ignisq; perniciosi procellæ
Sola ipsa vtiq; præternauigauit mare-sulcans nauis
Argo omnibus-curæ ab AEeta nauigans.
Et fortasse hanc hinc celeriter iecisset magnas ad petras,
Sed Iuno præterire fecit, quoniam charus erat Iason
Hi verò duo scopuli, hic quidem altum cœlum attingit Scylla à Cir[...] describitur
Acuto vertice, nubes autem ipsum circumdat
Obscura: illud quidem nunq̃ recedit, neq; vnquã serenitas
Illius occupat verticem, neq; in æstate, neq; autumno.
Neq; ascendere poterit mortalis vir, neq; descendere,
Neq; si illi manus vtiq; viginti & pedes essent.
Petra enim leuis est circumpolitæ assimilis.
Medio autem in scopulo est spelunca obscura,
Versus occasum ad Erebum conuersa qua nos quidem
Nauem ad cauam dirigetis eximie Vlysses,
Neq; ex naui caua iuuenis vir
Arcu iaculatus, ad cauam speluncam perueniat.
Hic autem Scylla inhabitat grauiter vociferans,
Huius profectò vox quidem quanta catuli leonis
Fit, ipsa autem monstrum ingens, neq; quisquam ipsam
Lætabitur conspicatus, neq; si deus obuiam veniret.
Huius vtiq; pedes sunt duodecim omnes fœdi,
Sex autem illi colla prælonga, in singulus autem
Horrendum caput inerat, oblongi autem dentes,
Densi & frequentes pleni nigræ mortis.
Medio quidem per speluncam cauam immergitur.
Foras autem porrigit capita grauis barathri:
Illic autem piscatur scopulum circumlustrans
Delphinasq; canesq; & sicubi maius capere posset
Cetum, quæ infinita alit gemebunda Amphitrite
Hac nondum vnquam nautæ illæsi gloriari possunt

Præter

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ІМ. І.І. МЕЧНИКОВА

Παρφυγέειν σὺν νηΐ. φέρει δέ τε κρατὶ ἑκάστῳ
Φῶτ' ἐξαρπάξασα νεὸς κυανοπρώροιο.
Τὸν δ' ἕτερον σκόπελον χθαμαλώτερον ὄψει Ὀδυσσεῦ,
Πλησίον ἀλλήλων· καί κεν διοϊστεύσειας.
Τῷ δ' ἐν ἐρινεός ἐστι μέγας φύλλοισι τεθηλώς·
Τῷ δ' ὕπο δῖα χάρυβδις ἀναρροιβδεῖ μέλαν ὕδωρ.
Τρὶς μὲν γάρ τ' ἀνίησιν ἐπ' ἤματι, τρὶς δ' ἀναρροιβδεῖ
τύχῃς Δεινόν. μὴ σύ γε κεῖθι * τύχοις ὅτε ῥοιβδήσειεν.
Οὐ γάρ κεν ῥύσαιτό σ' ὑπ' ἐκ κακοῦ οὐδ' ἐνοσίχθων.
Ἀλλὰ μάλα σκύλλης σκοπέλῳ πεπλημένος, ὦκα
παρεξε-ῶν, Νῆα * παρεξελάαν· ἐπειὴ πολὺ φέρτερόν ἐστιν
Ἓξ ἑτάρους ἐν νηῒ ποθήμεναι ἢ ἅμα πάντας.
Ὣς ἔφατ'. αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον.
Εἰ δ' ἄγε δή μοι τοῦτο θεὰ νημερτὲς ἐνίσπε,
Εἴπως τὴν ὀλοὴν μὲν ὑπεκπροφύγοιμι χάρυβδιν,
Τὴν δέ κ' ἀμυναίμην ὅτε μοι σίνοιτό γ' ἑταίρους.
Ὣς ἐφάμην. ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων,
Σχέτλιε, καὶ δ' αὖ τοι πολεμήϊα ἔργα μέμηλε
Καὶ πόνος· οὐδὲ θεοῖσιν ὑπείξεαι ἀθανάτοισιν;
Ἡ δέ τοι οὐ θνητή, ἀλλ' ἀθάνατον κακόν ἐστι,
Δεινόν τ' ἀργαλέον τε καὶ ἄγριον, οὐδὲ μαχητόν.
Οὐδέ τις ἔστ' ἀλκή φυγέειν κάρτιστον ἀπ' αὐτῆς.
Ἢν γὰρ δηθύνῃσθα, κορυσσόμενος παρὰ πέτρῃ,
κιχῇ Δείδω μή σ' ἐξαῦτις ἐφορμηθεῖσα * κίχῃσι
Τόσσῃσιν κεφαλῇσι, τόσους δ' ἐκ φῶτας ἕληται.
Ἀλλὰ μάλα σφοδρῶς ἐλάαν, βωστρεῖν δὲ κράταιιν
Μητέρα τῆς σκύλλης, ἥ μιν τέκε πῆμα βροτοῖσιν·
ἐσύστερον Ἥ μιν ἔπειτ' ἀποπαύσει * ἐς ὕστερον ὁρμηθῆναι.
Θρινακίην δ' ἐς νῆσον ἀφίξεαι, ἔνθα δὲ πολλαὶ
Βόσκοντ' ἠελίοιο βόες καὶ ἴφια μῆλα,
Ἑπτὰ βοῶν ἀγέλαι, τόσα δ' οἰῶν πώεα καλά,
Πεντήκοντα δ' ἕκαστα· γόνος δ' οὐ γίνεται αὐτῶν,
Οὐδέ ποτε φθινύθουσι· θεαὶ δ' ἐπιποιμένες εἰσίν,
Νύμφαι ἐϋπλόκαμοι, φαέθουσά τε λαμπετίη τε·
Ἃς τέκεν ἠελίῳ ὑπερίονι δῖα νέαιρα.
Τὰς μὲν ἄρα θρέψασα τεκοῦσά τε πότνια μήτηρ,
Θρινακίην ἐς νῆσον ἀπῴκισε τηλόθι ναίειν,

Præternauigasse cum naue, aufert enim singula capita,
Virum abripiens ex naue rubricata.
Alterum verò scopulum humiliorem videbis Vlysses Charybdis.
Propè ad inuicem, & sanè iacula attingeres.
In hoc caprificus est ingens, folijs florens,
Sub hoc diua Charybdis absorbet nigram aquam.
Ter enim eructat quotidie, ter verò absorbet
Horrendè, ne tu vtiq; illuc venias, quando absorbet.
Non enim te liberarit ex illo malo neq; Neptunus.
Sed valdè Scyllæ scopulo adnauigans celeriter
Nauem præter adige, quoniam longè satius est
Sex socios in naui desiderare, quàm simul omnes.
Sic ait, cæterùm ego ipsam excipiens alloquutus sum:
Age verò mihi dic dea & verè enarra.
Si quo pacto perniciosam quidem effugerem Charybdim,
Illam verò vlciscar cùm mihi læserit socios.
Sic dicebam, illa statim respondit diua dearum:
Infelix adhuc tibi bellica opera curæ sunt
Et labor, necdum dijs cedere vis immortalibus?
Illa sane non mortalis, sed immortale malum est,
Graueq; difficileq; & immane, neq; expugnabile.
Neq; vlla est virtus effugere quæ possit ab illa.
Si enim properaueris, armis instructis ad petram
Vereor ne te denuo impetu facto consequatur
Tot capitibus, tot verò viros abripiat.
Sed valdè celeriter præternauiga, voca autem Cratæin
Matrem ipsius Scyllæ, quæ ipsam peperit cladem hominibus:
Quæ ipsam deinde compescet, deinceps ne irruat.
Thrinacriam autem ad insulam peruenies: hic a. multæ
Pascuntur solis boues, & pinguia pecora,
Septem boum armenta, tot ouium pulchri greges,
Quinquaginta verò singula: propagatio non est ipsarum
Neq; vnquam moriuntur, deæ verò pastores sunt
Nymphæ pulchricomæ, Phaëtusaq;, Lampetieq;,
Quas peperit Soli supra-eunti diua Neæra.
Has quidem vt educauitq;, pepritq; veneranda mater
Thrinacriam ad insulam relegauit vt procul habitarent

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Μῆλα φυλασσέμεναι πατρώϊα καὶ ἕλικας βοῦς.
Τὰς εἰ μέν κ' ἀσινέας ἐάας, νόστου τε μέδηαι
Ἦ τ' ἂν ἔτ' εἰς Ἰθάκην κακά περ πάσχοντες ἵκοισθε·
Εἰ δέ κε σίνηαι, τότε τοι τεκμαίρομ' ὄλεθρον.
Νηΐ τε καὶ ἑτάροις. αὐτὸς δ' εἴπερ κεν ἀλύξεις,
Ὀψὲ κακῶς νεῖαι, ὀλέσας ἄπο πάντας ἑταίρους.
Ὣς ἔφατ'· αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἤλυθεν ἠώς.
Ἡ μὲν ἔπειτ' ἀνὰ νῆσον ἀπέστιχε δῖα θεάων·
Αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆα κιὼν, ὤτρυνον ἑταίρους
Αὐτούς τ' ἀμβαίνειν ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.
Οἱ δ' αἶψ' εἴσβαινον, καὶ ἐπὶ κληῗσι κάθιζον.
Ἑξῆς δ' ἑζόμενοι, πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς·
Ἡμῖν δ' αὖ κατόπισθε νεὸς κυανοπρώροιο
Ἴκμενον οὖρον ἵει πλησίστιον, ἐσθλὸν ἑταῖρον,
ἐυδήεσσα. Κίρκη ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεὸς * αὐδήεσσα.
Αὐτίκα δ' ὅπλα ἕκαστα πονησάμενοι κατὰ νῆα
Ἥμεθα, τὴν δ' ἄνεμός τε κυβερνήτης τ' ἴθυνον.
Δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάροισι μετηύδων ἀχνύμενος κῆρ·
Ὦ φίλοι, οὐ γὰρ χρὴ ἕνα ἴδμεναι οὐδὲ δύ' οἴους
Θέσφαθ' ἅ μοι Κίρκη μυθήσατο δῖα θεάων·
Ἀλλ' ἐρέω μὲν ἐγὼν, ἵνα εἰδότες ἤ κε θάνωμεν.
Ἤ κεν ἀλευάμενοι θάνατον καὶ κῆρα φύγοιμεν.
Σειρήνων μὲν πρῶτον ἀνώγει θεσπεσιάων
Φθόγγον ἀλεύασθαι, καὶ λειμῶν' ἀνθεμόεντα.
Οἶον ἔμ' ἠνώγει ὄπ' ἀκουέμεν. ἀλλά με δεσμῷ
Δήσατ' ἐν ἀργαλέῳ, (ὄφρ' ἔμπεδον αὐτόθι μίμνω)
Ὀρθὸν ἐν ἱστοπέδῃ· ἐκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνήφθω.
Αἰ δέ κε λίσσωμαι ὑμέας, λῦσαί τε κελεύω,
Ὑμεῖς δὲ πλεόνεσσι τότ' ἐν δεσμοῖσι πιέζειν.
Ἤτοι ἐγὼ τὰ ἕκαστα λέγων ἑτάροισι πίφαυσκον.
Τόφρα δὲ καρπαλίμως ἐξίκετο νηῦς εὐεργὴς
Νῆσον σειρήνοιϊν. ἔπειγε γὰρ οὖρος ἀπήμων.
Αὐτίκ' ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο, ἠδὲ γαλήνη
Ἔπλετο νηνεμίη, κοίμησε δὲ κύματα δαίμων.
Ἀνστάντες δ' ἕταροι νεὸς ἱστία μηρύσαντο,
Καὶ τὰ μὲν ἐν νηῒ γλαφυρῇ * βάλον· οἱ δ' ἐπ' ἐρετμὰ
θέσαν. Ἑζόμενοι, λεύκαινον ὕδωρ ξεστῇς ἐλάτῃσιν.

Αὐτὰρ

Ad oues custodiendas paternas, & incuruas boues,
Eas siquidem illæsas permittas, reditusq; curam geras,
Sane adhuc in Ithacam, mala licet passi venietis.
Sin autem læseris, tùm tibi prædico mortem
Nauiq; & socijs: ipse verò si effugies,
Serò vix redibis, amissis omnibus socijs.
Sic ait, statim.a. aurea sella aduenit aurora,
Illa quidem continuò per insulam digressa diua dearum.
Cæterùm ego ad nauem digressus excitabam socios.
Et ipsi vt ascenderent, atq; oram soluerent.
Illi statim ingressi sunt, & per transtra sederunt.
Ordine verò sedentes canum mare verberabant remis.
Nobis autem pone nauem nigræ-proræ
Secundum ventum immisit implentem vela fidũ comitem
Circe pulchricoma grauis dea veneranda.
Continuo omnibus armis diligenter expeditis per nauem
Consedimus, hanc ventusq; gubernatorq; dirigebat.
Tùm ego socios alloquebar mæsto corde.
O amici non enim oportet vnum scire, neq; duos solos Vlysses socios alloquitur.
Vaticinia, quæ mihi Circe prædixit diua dearum,
Sed dicam ego, vt sciamus, siue moriamur,
Siue euitato periculo *mortem & fatum effugerimus,*
Sirenum quidem primùm iubet diuinarum
Vocem euitare & pratum floridum.
Solum me iubet audire, sed me vinculo
Ligate in molesto, vt firmiter illic maneam
Recta in malo, ex ipso funes alligentur.
Quodsi orem vos, soluereq; iubeo,
Vos autem plurimum tum in vinculis constringite.
Equidem hæc singula dicens, socijs declarabam.
Interea autem celeriter venit nauis fabrefacta
Ad insulam Sirenum, vrgebat enim ventus innoxius,
Statim deinceps ventus quieuit, atq; tranquillitas
Erat cum *venti silentio, sopiuit autem fluctus dæmon.*
Assurgentes autem socij nauis vela complicarunt,
Et ea quidem in naui caua collocarunt, illi.a. ad remos
Sedentes dealbabant aquam politis remis.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І. І. МЕЧНИКОВА

Αὐτὰρ ἐγὼ κηροῖο μέγαν τροχὸν ὀξέϊ χαλκῷ
Τυτθὰ διατμήξας, χερσὶ στιβαρῇσι * πίεζευν. — πίεζον.
Αἶψα δ' ἰαίνετο κηρὸς, ἐπεὶ κέλετο μεγάλη ἴς,
Ἠελίου τ' αὐγὴ ὑπεριονίδαο ἄνακτος.
Ἑξείης δ' ἑτάροισιν ἐπ' οὔατα πᾶσιν ἄλειψα.
Οἱ δ' ἐν νηΐ μ' ἔδησαν ὁμοῦ χεῖράς τε πόδας τε,
Ὀρθὸν ἐν ἱστοπέδῃ, ἐκ δ' αὐτοῦ πείρατ' * ἀνῆψαν. — ἀνῆπτον.
Αὐτοὶ δ' ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
Ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆμεν ὅσον τε γέγωνε βοήσας,
Ῥίμφα διώκοντες, τὰς δ' οὐ λάθεν ὠκύαλος νηῦς
Ἐγγύθεν ὀρνυμένη· λιγυρὴν δ' ἔντυνον ἀοιδήν,
Δεῦρ' ἄγ' ἰὼν πολύαιν' Ὀδυσσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν.
Νῆα κατάστησον, ἵνα νωϊτέρην ὄπ' ἀκούσῃς.
Οὐ γάρ πω τις τῇδε παρήλασε νηῒ μελαίνῃ,
Πρίν γ' ἡμέων μελίγηρυν ἀπὸ στομάτων ὄπ' ἀκοῦσαι·
Ἀλλ' ὅγε τερψάμενος νεῖται, καὶ πλείονα εἰδώς.
Ἴδμεν γάρ τοι πάνθ' ὅσ' ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
Ἀργεῖοι Τρῶές τε θεῶν ἰότητι μόγησαν,
Ἴδμεν δ' ὅσσα γένηται ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ.
Ὣς φάσαν, ἱεῖσαι ὄπα κάλλιμον· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
Ἤθελ' ἀκουέμεναι, λῦσαί τ' ἐκέλευον ἑταίρους,
Ὀφρύσι νευστάζων· οἱ δὲ προπεσόντες ἔρεσσον.
Αὐτίκα δ' ἀνστάντες Περιμήδης Εὐρύλοχός τε — Αὐτίχ' ἀνστάντες
Πλείοσί μ' ἐν δεσμοῖσι δέον, μᾶλλόν τε * πίεζευν. — πίεζον.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ τάς γε παρήλασεν, οὐδ' ἔτ' ἔπειτα — φθογγὴν
Φθογγῆς Σειρήνων ἠκούομεν οὐδέ τ' * ἀοιδῆς, — ἀοιδήν,
Αἶψ' ἀπὸ κηρὸν ἕλοντο ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι,
Ὃν σφιν ἐπ' ὠσὶν ἄλειψ', ἐμέ τ' ἐκ δεσμῶν * ἀνέλυσαν — ἐλύσαντο
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἐλείπομεν, αὐτίκ' ἔπειτα
Καπνὸν καὶ μέγα κῦμα ἴδον, καὶ δοῦπον ἄκουσα.
Τῶν δ' ἄρα δεισάντων ἐκ χειρῶν ἔπτατ' ἐρετμά.
Βόμβησεν δ' ἄρα πάντα κατὰ ῥόον * εἴχετο δ' αὐτοῦ — ἔχετο
Νηῦς, ἐπεὶ οὐκέτ' ἐρετμὰ προήκεα χερσὶν ἔπειγον.
Αὐτὰρ ἐγὼ διὰ νηὸς ἰὼν ὤτρυνον ἑταίρους
Μειλιχίοις ἐπέεσσι παρασταδὸν ἄνδρα ἕκαστον,
Ὦ φίλοι, οὐ γάρ πω τι κακῶν ἀδαήμονές εἰμεν·
Οὐ μὲν δὴ τόδε μεῖζον * ἔπι κακὸν, ἢ ὅτε κύκλωψ — ἔπει

Εἴλη

Cæterùm ego ceræ ingentem massam rotundam acuto ferro
Frustum abscissum manibus validis premebam.
Statim vero liquefiebat cera, nam urgebat magna vis
Solisq; splendor super meantis regis,
Ordine autem socijs ad aures omnibus inunxi.
Illi autem in naui me ligarunt, pariter manusq; pedesq;
Erectum ad malum, ex eo autem funes alligarunt,
Ipsi autem sedentes spumosum mare verberabant remis.
Sed cùm tantùm aberamus quantum audiatur clamans,
Celeriter penetrantes: illas non latuit velox nauis
Propè impulsa, canoram modulabantur cantilenam.
Huc age profectus gloriose Vlysses ingens gloria Græcorũ — Cantus Sirenum.
Nauem siste, vt nostram vocem audias,
Non enim vnquã aliquis hùc præternauigauit naue nigra
Priusquam nostram suauem ab ore vocem audiret.
Sed hic delectatus abijt, & plura doctus.
Scimus enim tibi omnia quæcunque in Troia lata
Græci Troianiq; deorum voluntate passi.
Scimus etiam quæcunq; fiunt in terra multipascua.
Sic dicebant edentes vocem dulcem, cæterùm meum cor
Voluit audire, soluere iussi socios
Cilij innuens, illi autem annittentes remigabant:
Statim surgentes Perimedes Eurylochusq;
Plurimis me vinculis ligarunt magisq; premebar.
Cæterùm postquam illas præternauigauimus, neq; amplius
Sonitum Sirenum audiebamus, neq; cantilenã: (deinde
Continuò ceram dempserunt mei dilecti socij.
Quam illis auribus illeueram, meq; ex vinculis soluerunt.
Sed quando iam insulam relinquimus, statim deinde
Fumum & ingentem fluctum vidi, & sonitum audiui.
His sanè perculsis, ex manibus exciderunt remi:
Insonuerunt autem omnia per fluctum, sistebat autem illic
Nauis, quoniã non amplius remos acuminatos manib. vrge-
Cæterùm ego per nauẽ proficiscens excitabam socios (bant
Blandis verbis propè astando viros singulos:
O amici, non enim vllo pacto malorum ignari sumus. — Exhortatio Vlyssis ad socios.
Non equidem hoc maius diceret malum, quam cum Cyclops,

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І. І. МЕЧНИКОВА

Εἴλει ἐνὶ σπῆϊ γλαφυρῷ κρατερῆφι βίηφι,
Ἀλλὰ καὶ ἔνθεν ἐμῇ ἀρετῇ, βουλῇ τε νόῳ τε
Ἐκφύγομεν· καί που τῶνδε μνήσεσθαι ὀΐω.
Νῦν δ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω πειθώμεθα πάντες·
Ὑμεῖς μὲν κώπῃσιν ἁλὸς ῥηγμῖνα βαθεῖαν
Τύπτετε, κληΐδεσσιν ἐφήμενοι, αἴκέ ποθι Ζεὺς
Δώῃ τόνδε γ' ὄλεθρον ὑπεκφυγέειν καὶ ἀλύξαι.
Σοὶ δὲ κυβερνῆθ' ὧδ' ἐπιτέλλομαι, (ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
Βάλλευ, ἐπεὶ νηὸς γλαφυρῆς οἰήϊα νωμᾷς)
Τούτου μὲν καπνοῦ καὶ κύματος ἐκτὸς ἔεργε
Νῆα, σὺ δὲ σκοπέλου ἐπιμαίεο, μή σε λάθῃσι
Κεῖσ' ἐξορμήσασα, καὶ ἐς κακὸν ἄμμε βάληαι.
  Ὡς ἐφάμην. οἱ δ' ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο.
Σκύλλην δ' οὐκέτ' ἐμυθεόμην, ἄπρηκτον ἀνίην,
Μήπως μοι δείσαντες ἀπολλήξειαν ἑταῖροι
Εἰρεσίης, ἐντὸς δὲ πυκάζοιεν σφέας αὐτούς.
Καὶ τότε δὴ Κίρκης μὲν ἐφημοσύνης ἀλεγεινῆς
Λανθανόμην, ἐπεὶ οὔτι μ' ἀνώγει θωρήσσεσθαι.
Αὐτὰρ ἐγὼ καταδὺς κλυτὰ τεύχεα, καὶ δύο δοῦρε
Μάκρ' ἐν χερσὶν ἑλὼν, εἰς ἴκρια νηὸς ἔβαινον
Πρώρης. ἔνθεν γάρ μιν ἐδέγμην πρῶτα φανεῖσθαι
Σκύλλην πετραίην, ἥ μοι φέρε πῆμ' ἑτάροισιν.
Οὐδέ πῃ ἀθρῆσαι δυνάμην· ἔκαμον δέ μοι ὄσσε
Πάντῃ παπταίνοντι πρὸς ἠεροειδέα πέτρην.
Ἡμεῖς * δὲ στεινωπὸν ἀνεπλέομεν γοόωντες·
Ἔνθεν μὲν γὰρ Σκύλλ', ἑτέρωθι δὲ δῖα Χάρυβδις
Δεινὸν ἀνερροίβδησε θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ.
Ἤτοι ὅτ' ἐξεμέσειε, λέβης ὣς ἐν πυρὶ πολλῷ,
Πᾶσ' * ἀναμορμύρεσκε κυκωμένη, ὕψοσε δ' ἄχνη
Ἄκροισι σκοπέλοισιν ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἔπιπτεν.
Ἀλλ' ὅτ' ἀναβρόξειε θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ,
Πᾶσ' ἔντοσθε φάνεσκε κυκωμένη· ἀμφὶ δὲ πέτρη
Δεινὸν ἐβεβρύχει, ὑπένερθε δὲ γαῖα φάνεσκε
Ψάμμῳ κυανέῃ. τοὺς δὲ χλωρὸν δέος ᾕρει.
Ἡμεῖς μὲν πρὸς τὴν ἴδομεν, δείσαντες ὄλεθρον.
Τόφρα δέ μοι Σκύλλη γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἑταίρους
Ἓξ ἕλεθ', οἳ χερσίν τε βίηφί τε * φέρτεροι ἦσαν.

Σκεψά-

μὲν.
ἀνεμος
ρεσκε.
φέρτατοι

Claudebat in spelunca caua forti vi.
Sed & hinc mea virtute consilioq; prudentiaq;
Effugimus, & nimirum horum meminisse puto.
Nunc agite, quemadmodum ego dixero, obediamus omnes,
Vos quidem remis maris fluctus profundos
Verberate transtra insidentes, siquidem Iupiter
Det & hanc mortem effugere & euitare.
Tibi vero gubernator hoc præcipio, sed in animo
Reconde, quoniam nauis cauæ gubernacula tenes:
Hunc quidem fumum & fluctum extra dirige
Nauem, tu autem scopulum considera, ne te lateat
Hinc impetu dilapsa, & in periculum non deducas.
  Sic dicebam, illi celeriter meis verbis parebant.
Scyllam autem non dicebam immedicabilem tristitiam,
Ne quo pacto timentes cessarent remis socij
A remigando, intra autem communirent seipsos.
Et tum sane Circes quidem tristium mandatorum
Oblitus, quoniam neutiquam me iussit armari.
Cæterùm ego indutus splendida arma, & duabus hastis
Longis ad manus acceptis, ad superiora nauis conscendebam
Proræ, indecenter ipsam putabam primùm apparere
Scyllam petrosam, quæ mihi ferebat damnum socijs.
Nusquam videre potui, laborabant autem mihi oculi
Vndiq; circumspicienti ad obscuram petram.
Nos quidem angustum locum transibamus lugentes, Appropinquat Scylla & Charybdis.
Ab altera parte Scylla, ex altera diua Charybdis
Horrendùm absorbuit maris salsam aquam.
Sed quando euomeret sicut lebes in igne multo,
Tota immurmurabat conturbata, in altum.a.asperge
Summis scopulis vtrinq; ruebat,
Sed quando eiactabat maris salsam aquam,
Tota intus apparebat percita. circum autem petram
Horrendùm intonabat, infra autem terra apparebat
Arena cærulea, hos autem pallidus timor inuasit.
Nos quidẽ ad hanc oculos intendebamus timentes interitũ. Sex à Scylla socij deuorati.
Interea autem mihi Scylla caua ex naui socios
Sex abstulit, qui manibusq; virtuteq; optimi erant,

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Σκεψάμενος δ' ἐς νῆα θοὴν ἅμα καὶ μεθ' ἑταίρους,
Ἤδη τῶν ἐνόησα πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν
Ὑψόσ' ἀειρομένων· ἐμὲ δὲ φθέγγοντο καλεῦντες
Ἐξονομακλήδην, τότε γ' ὕστατον, ἀχνύμενοι κῆρ.
Ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προβόλῳ ἁλιεὺς περιμήκεϊ ῥάβδῳ
Ἰχθύσι τοῖς ὀλίγοισι δόλον κατὰ εἴδατα βάλλων,
Ἐς πόντον προΐησι βοὸς κέρας ἀγραύλοιο,
Ἀσπαίροντα δ' ἔπειτα λαβὼν ἔρριψε θύραζε·
Ὣς οἵγ' ἀσπαίροντες ἀείροντο ποτὶ πέτρας·
Αὐτοῦ δ' εἰνὶ θύρῃσι κατήσθιε κεκλήγοντας,
Χεῖρας ἐμοὶ ὀρέγοντας ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι.
Οἴκτιστον δὴ κεῖνο ἐμοῖς ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
Πάντων ὅσσ' ἐμόγησα, πόρους ἁλὸς ἐξερεείνων.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πέτρας φύγομεν, δεινήν τε χάρυβδιν,
Σκύλλην τ', αὐτίκ' ἔπειτα θεοῦ ἐς ἀμύμονα νῆσον
Ἱκόμεθ'· ἔνθα δ' ἔσαν καλαὶ βόες εὐρυμέτωποι,
Πολλὰ δ' ἴφια μῆλ' ὑπερίονος ἠελίοιο.
Δὴ τότ' ἐγὼν ἔτι πόντῳ ἐὼν ἐν νηῒ μελαίνῃ,
Μυκηθμοῦ τ' ἤκουσα βοῶν αὐλιζομενάων,
Οἰῶν τε βληχήν· καί μοι ἔπος ἔμπεσε θυμῷ
Μάντιος ἀλαοῦ θηβαίου τειρεσίαο,
οἵ μοι μ... Κίρκης τ' αἰαίης,* ἥ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλεν
λ' ἐπέτελ- Νῆσον ἀλεύασθαι* τερψιμβρότου ἠελίοιο,
. γρ. φαε- βρότου Δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάροισι μετηύδων ἀχνύμενος κῆρ,
Κέκλυτέ μευ μύθων, κακά περ πάσχοντες ἑταῖροι,
Ὄφρ' ὑμῖν εἴπω μαντήϊα τειρεσίαο,
Κίρκης τ' αἰαίης, ἥ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλεν,
φαεσιμ- Νῆσον ἀλεύασθαι* τερψιμβρότου ἠελίοιο.
βρότου Ἔνθα γὰρ αἰνότατον κακὸν ἔμμεναι ἄμμιν ἔφασκεν.
Ἀλλὰ παρὲξ τὴν νῆσον ἐλαύνετε νῆα μέλαιναν.
Ὣς ἐφάμην· τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ.
Αὐτίκα δ' εὐρύλοχος στυγερῷ μ' ἠμείβετο μύθῳ,
Σχέτλιός εἰς ὀδυσεῦ· περί τοι μένος, οὐδέ τι γυῖα
Κάμνεις· ἦ ῥά νυ σοί γε σιδήρεα πάντα τέτυκται,
Ὅς ῥ' ἑτάρους καμάτῳ ἀδηκότας ἠδὲ καὶ ὕπνῳ
Οὐκ ἐάας γαίης ἐπιβήμεναι, ἔνθα κεν αὖτε
Νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ λαρὸν τετυκοίμεθα δόρπον.

Conspicatus in nauem velocem simulq; ad socios,
Iam horum cognoui pedes & manus supernè
In altum leuatorum, me autem compellabant vocantes
Nominatim, tunc postremò afflicti corde:
Quemadmodum quoties in scopulo piscator longa virga
Piscibus ipsis minutis dolum per escam immittens
In pontum dimittit bouis cornu agrestis,
Palpitantem autem deinde correptum foras proijcit:
Sic illi palpitantes tollebantur ad petras,
Illic autem pro foribus depascebant vociferantes,
Manus mihi porrigentes in graui calamitate.
Miserabile autem illuc meis vidi oculis.
Omnia quæcunq; passus vada maris perlustrans.
Cæterùm postq̃ petras effugimus, horrendamq; Charybdim
Scyllamq;, statim deinde dei ad eximiam insulam — Thrinacria
Peruenimus, ibi autem erant pulchræ boues latis-frontibus: — insula Solis.
Multa autem pinguia pecora super-meantis solis.
Certè cum ego adhuc in mare essem in naui nigra,
Mugitum audiui boum stabulantium,
Ouiumq; balatum, & mihi sermo incidit animo
Vatis cæci Thebani Tiresiæ,
Circesq; AEææ, quæ mihi valdè sæpè præcepit,
Insulam euitare homines-oblectantis Solis.
Certè tum ego socios alloquebar mæsto corde:
Audite meos sermones mala quantumuis passi socij,
Vt vobis dicam vaticinia Tiresiæ,
Circesq; AEææ, quæ mihi valdè diligenter præcepit,
Insulam effugere lucem-hominibus-dantis Solis.
Hinc enim præsentissimum malum fore nobis dicebat.
Sed præter insulam pellite nauem nigram.
Sic dicebam, illis autem confractum est amicum pectus. — Eurylochus
Statim autem Eurylochus molesto mihi respondit sermone: — indignanter
Infelix es ô Vlysses, abundat tibi robur, neq; nunq̃ membra — Vlyssi respon-
Infatigaris: planè omnia tibi ferrea sunt. — det.
Qui socios defatigatos atq; etiam somno
Non permittis terram conscendere, vbi rursus
Insula in circumflua lautam paremus cœnam,

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Ἀλλ' αὔτως διὰ νύκτα θοὴν ἀλάλησθαι ἄνωγας,
Νήσου ἀποπλαγχθέντας ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ.
Ἐκ νυκτῶν δ' ἄνεμοι χαλεποί, δηλήματα νηῶν
Γίνονται. πῆ κέν τις * ὑπεκφύγοι αἰπὺν ὄλεθρον, (ὑπεκφύγῃ.)
Ἤν πως ἐξαπίνης ἔλθῃ ἀνέμοιο θύελλα;
Ἢ νότου, ἢ ζεφύροιο δυσαέος, οἵ τε μάλιστα
Νῆα διαῤῥαίουσι θεῶν ἀέκητι ἀνάκτων.
Ἀλλ' ἤτοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ,
Δόρπον θ' ὁπλισόμεσθα θοῇ παρὰ νηῒ μένοντες.
Ἠῶθεν δ' ἀναβάντες ἐνήσομεν εὐρέϊ πόντῳ.
Ὣς ἔφατ' Εὐρύλοχος. ἐπὶ δ' ᾔνεον ἄλλοι ἑταῖροι.
Καὶ τότε δὴ γίνωσκον ὃ δὴ κακὰ μήδετο δαίμων.
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων,
Εὐρύλοχ', ἦ μάλα δή με βιάζετε μοῦνον ἐόντα.
Ἀλλ' ἄγε νῦν μοι πάντες ὀμόσσατε καρτερὸν ὅρκον,
Εἴ κέ τιν' ἠὲ βοῶν ἀγέλην, ἢ πῶϋ μέγ' οἰῶν
Εὕρωμεν, μή πού τις ἀτασθαλίῃσι κακῇσι
Ἢ βοῦν ἤ τι μῆλον ἀποκτάνῃ· ἀλλὰ ἕκηλοι
Ἐσθίετε βρώμην τὴν ἀθανάτη πόρε Κίρκη.
Ὣς ἐφάμην. οἱ δ' αὐτίκ' ἀπώμνυον ὡς ἐκέλευον.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσάν τε τελεύτησάν τε τὸν ὅρκον,
Στήσαμεν ἐν λιμένι γλαφυρῷ εὐεργέα νῆα
Ἀγχ' ὕδατος γλυκεροῖο καὶ ἐξαπέβησαν ἑταῖροι
Νηός, ἔπειτα δὲ δόρπον ἐπισταμένως τετύκοντο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Μνησάμενοι δ' ἤπειτα φίλους ἔκλαιον ἑταίρους,
Οὓς ἔφαγε Σκύλλη γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἑλοῦσα.
Κλαιόντεσσι δὲ τοῖσιν ἐπήλυθε νήδυμος ὕπνος.
Ἦμος δὲ τρίχα νυκτὸς ἔην, μετὰ δ' ἄστρα βεβήκει,
Ὦρσεν ἔπι ζαῆν ἄνεμον νεφεληγερέτα Ζεὺς
Λαίλαπι θεσπεσίῃ, σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψε
Γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς.
Νῆα μὲν ὡρμίσαμεν, κοῖλον σπέος εἰσερύσαντες.
Ἔνθα δ' ἔσαν νυμφέων καλοὶ χοροὶ ἠδὲ θόωκοι.
Καὶ τότ' ἐγὼν ἀγορὴν θέμενος, μετὰ μῦθον ἔειπον,
Ὦ φίλοι, ἐν γὰρ νηῒ θοῇ βρῶσίς τε πόσις τε

Ἐστὶ

Sed temere per noctem celerem errare iubes
Ab insula errabundos in obscuro ponto.
Ex noctibus autem venti difficiles, pernicies nauium
Nascuntur: quis verò effugeret sæuam mortem,
Si fortaßis repentè veniret venti procella,
Aut Noti, aut Zephyri vehementer-spirantis, & qui potis-
Nauem diripiant, vel dijs regibus inuitis? simum
Verùm sanè nunc quidem pareamus nocti nigræ,
Cœnamq; apparemus celerem apud nauem manentes,
Manè autem conscensa naui, intremus latum pontum.
Sic ait Eurylochus, comprobarunt autem alij socij.
Et tunc certè agnoscebã, quod certè mala machinaretur dæ-
Et ipsum alloquutus, verba volatilia dixi: (mon.
Euryloche, profectò iam me cogitis solus cùm sim.
Sed age nunc mihi omnes iurate sanctum iuramentum:
Siquidẽ aliquid siue boum armentum, aut magnũ gregem
Inueniamus, ne fortaßis imperitia mala (ouium
Aut bouem aut etiam pecudem occidat. sed quieti
Comedite cibum quem immortalis præbuit Circe.
Sic dicebam, illi autem protinus iurarunt vt iussi.
Porro postquam iurarunt perfeceruntq; iusiurandum,
Appulimus in portu cauo benefactam nauem,
Propè aquam dulcem, & exiuerunt socij
E naui, deinceps autem cœnam scitè appararunt.
Cæterùm postquam potus & cibi cupiditatem ademerunt,
Recordati verò deinde charos fleuerunt socios,
Quos deuorauerat Scylla caua ex naui arreptos.
Flentibus autem ijs aduenit dulcis somnus.
Quando autem tertia pars noctis erat, & astra inclinarũt
Immisit vehementer fortem ventum nubium congregator
Turbine ingenti: nubibus autem cooperuit (Iupiter
Terram simul & pontum: ingruit autem de cœlo nox.
Quando.a manè-genita apparuit roseis digitis aurora,
Nauem quidẽ subduximus in cauam speluncã intrò tractã
Hic autem erant Nympharum pulchri loci atq; sedilia,
Et tum ego concione coacta sermonem dixi.
O amici, in naui quidem celeri cibusq; potusq;

Vlysses Eurylocho respondet.

Vlysses monet vt gregibus Solis abstineant.

Est.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І. І. МЕЧНИКОВА

τῶν δὲ

Ἐστὶν, τῶν δὲ βοῶν ἀπεχώμεθα, μή τι πάθωμεν.
Δεινοῦ γὰρ θεοῦ αἵδε βόες καὶ ἴφια μῆλα,
Ἠελίου, ὃς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούει.
Ὣς ἐφάμην· τοῖσιν δ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
Μῆνα δὲ πάντ' ἄλληκτος ἄη νότος, οὐδέ τις ἄλλος
Γίνετ' ἔπειτ' ἀνέμων, εἰ μὴ εὖρός τε νότος τε.
Οἱ δὲ, ἕως μὲν σῖτον ἔχον καὶ οἶνον ἐρυθρὸν,
Τόφρα βοῶν ἀπέχοντο, λιλαιόμενοι βιότοιο·
Ἀλλ' ὅτε δὴ νηὸς ἐξέφθιτο ἤια πάντα,
Καὶ δὴ ἄγρην ἐφέπεσκον ἀλητεύοντες ἀνάγκη,
Ἰχθῦς ὄρνιθάς τε φίλας, ὅ, τι χεῖρας ἵκοιτο,
Γναμπτοῖς ἀγκίστροισιν· ἔτειρε δὲ γαστέρα λιμός,
Δὴ τότ' ἐγὼν ἀνὰ νῆσον ἀπέστιχον, ὄφρα θεοῖσιν
Εὐξαίμην, εἴ τίς μοι ὁδὸν φήνειε νέεσθαι.
Ἀλλ' ὅτε δὴ διὰ νήσου ἰὼν ἤλυξα ἑταίρους,
Χεῖρας νιψάμενος ὅθ' ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο,
Ἠρώμην πάντεσσι θεοῖς οἳ ὄλυμπον ἔχουσιν·
Οἱ δ' ἄρα μοι γλυκὺν ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισιν ἔχευαν.
Εὐρύλοχος δ' ἑτάροισι κακῆς ἐξήρχετο βουλῆς.
  Κέκλυτέ μευ μύθων κακά περ πάσχοντες ἑταῖροι.
Πάντες μὲν στυγεροὶ θάνατοι δειλοῖσι βροτοῖσι,
Λιμῷ δ' οἴκτιστον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν.
Ἀλλ' ἄγετ', ἠελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας,
Ῥέξομεν ἀθανάτοισι τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
Εἰ δέ κεν εἰς ἰθάκην ἀφικοίμεθα πατρίδα γαῖαν,
Αἶψά κεν ἠελίῳ ὑπερίονι πίονα νηὸν
Τεύξομεν, ἔνθα κε θεῖμεν ἀγάλματα πολλὰ καὶ ἐσθλά.
Εἰ δὲ χολωσάμενός τι * βοῶν ὀρθοκραιράων,
Νῆ' ἐθέλῃ ὀλέσαι, ἐπὶ δ' ἕσπωνται θεοὶ ἄλλοι,
Βούλομ' ἅπαξ πρὸς κῦμα χανὼν ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι,
Ἢ δηθὰ στρεύγεσθαι ἐὼν ἐν νήσῳ ἐρήμῃ.
  Ὣς ἔφατ' εὐρύλοχος· ἐπὶ δ' ᾔνεον ἄλλοι ἑταῖροι.
Αὐτίκα δ' ἠελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας
Ἐγγύθεν (οὐ γὰρ τῆλε νεὸς κυανοπρῴροιο
Βοσκέσκονθ' ἕλικες καλαὶ βόες εὐρυμέτωποι)
Τὰς δὲ περιστήσαντο, καὶ εὐχετόωντο θεοῖσι,
Φύλλα δρεψάμενοι τέρενα δρυὸς ὑψικόμοιο·

* βοῶν ἕνεκ' ... εθ.

Οἱ

Est: à bubus autem his abstineamus, ne quid patiamur,
Grauis enim Dei hæ boues & eximia pecora
Solis, qui omnia inspicit, & omnia audit.
Sic dicebam, illis a. persuadebatur animus generosus.
Mensem a. integrum perpetuus flabat Notus, neque quis alius
Spirabat deinde ventorum, nisi Eurusque Notusque.
Illi quamdiu quidem panem habebant, & vinum nigrum,
Tamdiu a bob. abstinebant, studiosi nimirum *vitæ* tuendæ
Sed cùm iam e naui peierunt viatica omnia,
Certè prædam sequebantur palantes necessitate
Pisces auesque charas quodcunque in manus venisset,
Curuis hamis, affligebat vero ventrem fames.
Certè tum ego per insulam secessi, vt dijs
Supplicarem, si quis mihi viam monstraret ad reditum.
Sed cùm iam per insulam iens declinaueram à socijs,
Manibus lotis, vbi defensaculum erat à vento,
Supplicabam omnibus dijs, qui cælum inhabitant.
Hi sanè dulcem somnum cilijs infuderunt.
Eurylochus autem socijs mali dux erat consilij.
Audite meos sermones mala quamuis passi socij, Violatur præceptum suasu Eurylochi.
Omnes quidem inuisæ mortes miseris mortalibus.
Fame autem miserrimum mori, & fatum assequi.
Sed agite Solis ex bobus abreptis optimis,
Sacra faciemus immortalib. qui cælum latum inhabitant.
Quod si in Ithacam peruenerimus in patriam terram,
Statim soli supra-gradienti diues templum Solis grex ab Vlyssis socijs violatur.
Faciemus, illic sanè ponemus ornamenta multa & preciosa.
Qui si iratus aliquo pacto ob boues erecta-cornua-habentes,
Nauem volet perdere, suffragabuntur alij dij.
Malo semel ad fluctus hians vitam perdere,
Quàm diutiùs tabescere versans in insula deserta.
Sic ait Eurylochus, collaudabant autem alij socij.
Statim autem Solis ex bobus abegerunt optimas
Cominus (non enim longè à naue nigro-rostro
Pascebantur nigra pulchra boues latis-frontibus)
Eas verò circumstabant, & vota fecerunt dijs.
Folia autem decerpserunt tenerrima quercus alticomæ.

Non

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І.І. МЕЧНИКОВА

Οὐ γὰρ ἔχον κρῖ λευκὸν ἐϋσσέλμου ἐπὶ νηός.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' εὔξαντο, καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,
Μηρούς τ' ἐξέταμον, κατά τε κνίσσῃ ἐκάλυψαν,
Δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.
Οὐδ' εἶχον μέθυ λεῖψαι ἐπ' αἰθομένοις ἱεροῖσιν,
Ἀλλ' ὕδατι σπένδοντες ἐπώπτων ἔγκατα πάντα.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη, καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
Μίστυλλόν τ' ἄρα τ' ἄλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν.
Καὶ τότε μοι βλεφάρων ἐξέσσυτο νήδυμος ὕπνος.
Βῆν δ' ἰέναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης.
Ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦα κιὼν νεὸς ἀμφιελίσσης,
Καὶ τότε με κνίσσης ἀμφήλυθεν ἡδὺς ἀϋτμή.
Οἰμώξας δὲ θεοῖσι μετ' ἀθανάτοισι γεγώνευν,
Ζεῦ πάτερ, ἠδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
Ἦ με μάλ' εἰς ἄτην κοιμήσατε νηλέϊ ὕπνῳ· (Ἦ μάλα μ' ἄτην κοιμᾶτε)
Οἱ δ' ἕταροι μέγα ἔργον ἐμητίσαντο μένοντες.
Ὠκέα δ' ἠελίῳ ὑπερίονι ἄγγελος ἦλθε
Λαμπετίη τανύπεπλος, ὅ οἱ βόας ἔκταν' ἑταῖροι.
Αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι μετηύδα χωόμενος κῆρ,
Ζεῦ πάτερ, ἠδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
Τίσαι δὴ ἑτάρους Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
Οἵ μευ βοῦς ἔκτειναν ὑπέρβιον, ᾗσιν ἔγωγε
Χαίρεσκον μὲν ἰὼν εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα,
Ἠδ' ὁπότ' ἂψ ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανόθεν προτραποίμην.
Εἰ δέ μοι οὐ τίσουσι βοῶν ἐπιεικέ' ἀμοιβήν,
Δύσομαι εἰς Ἀΐδαο, καὶ ἐν νεκύεσσι φαείνω.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,
Ἠέλι', ἤτοι μὲν σὺ μετ' ἀθανάτοισι φάεινε,
Καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν·
Τῶν δέ κ' ἐγὼ τάχα νῆα θοὴν ἀργῆτι κεραυνῷ
Τυτθὰ βαλὼν κεάσαιμι μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.
Ταῦτα δ' ἐγὼν ἤκουσα Καλυψοῦς ἠϋκόμοιο·
Ἡ δ' ἔφη Ἑρμείαο διακτόρου αὐτὴ ἀκοῦσαι.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
Νείκεον ἄλλοθεν ἄλλον ἐπισταδόν, οὐδέ τι μῆχος
Εὑρέμεναι δυνάμεσθα· βόες δ' ἀποτέθνασαν ἤδη.
Τοῖσιν δ' αὐτίκ' ἔπειτα θεοὶ τέραα προὔφαινον.

Εἷρπον

Non enim habebant hordeum albũ in benè-tabulata naui.
Caterùm postq̃ precati sunt, mactarunt & excoriarunt,
Femoraq; conciderunt, atq; adipe cooperuerunt
Duplicantes, desuper autem cruda posuerunt,
Neq; habebant vinum libare super incensa sacra,
Sed aqua libantes assabant intestina omnia,
Caterùm postq̃ femora incensa sunt, & viscera comederunt
In minuta frusta secuerunt, & alia circa verubus infixerunt:
Et tunc mihi palpebris excidit suauis somnus.
Festinabam ire ad nauem velocem & littus maris.
Sed quando certè propè eram profectus,
Et tum mihi nidoris obuenit dulcis flatus.
Lugens autem deos ad immortales clamaui.
Iupiter pater, atq; alij beati dij immortales.
Profectò me magnum in detrimentum sopiuistis sæuo somno
Ipsi.v. socij magnum facinus perpetrarunt manentes.
Statim autem Soli supra-meanti nuncius venit
Lampetia lato-peplo, quod ei boues interfecerunt socij.
Statim autem deos alloquutus est iratus corde:
Iupiter pater, atq; alij beati dij immortales,
Vlciscamini iam socios Laërtiadæ Vlyssis,
Qui meas boues occiderunt superbè, quibus ego
Gaudebam quidem cùm ibam in cœlum stelliferum,
Atq; quando retrò ad terram è cœlo diuertebam.
Quod si mihi non luent boum condignam talionem,
Descendam ad Plutonis domum, & inter mortuos lucebo.
Hunc excipiens alloquutus est nubicogus Iupiter:
Sol, certè quidem tu inter immortales lucebis,
Et mortales homines ad fertilem terram.
Horum autem statim nauem celerem candenti fulmine
Paululùm pulsatam incendam medio in nigro ponto
Hæc ego audiui a Calypso pulchricoma,
Quæ autem dicebat a Mercurio internuncio audiuisse.
Caterùm postquam ad nauem peruenit atq; mare,
Obiurgabam alicunde alium ordine, neq; remedium
Inuenire potuimus, boues enim occisi erant iam.
His continuo deinde dij prodigia ostendebant,

Sol de iniuria ab sociis Vlyssis illata Ioui conqueritur.

Serpe-

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І.І. МЕЧНИКОВА

μέμυκεν, Εἷρπον μὲν ῥινοὶ, κρέα δ' ἀμφ' ὀβελοῖς * ἐμεμύκει,
Ὀπταλέα τε καὶ ὠμά· βοῶν δ' ὣς γίνετο φωνή.
Ἐξῆμαρ μὲν ἔπειτα ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι
λόωντες Δαίνυντ', ἠελίοιο βοῶν * ἐλάσαντες ἀρίστας.
Ἀλλ' ὅτ' ἄρ' ἕβδομον ἦμαρ ἐπὶ Ζεὺς θῆκε Κρονίων,
Καὶ τότ' ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο λαίλαπι θύων,
Ἡμεῖς δ' αἶψ' ἀναβάντες ἐνήκαμεν εὐρέϊ πόντῳ,
Ἱστὸν στησάμενοι, ἀνά θ' ἱστία λεύκ' ἐρύσαντες.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἐλείπομεν, οὐδέ τις ἄλλη
Φαίνετο γαιάων, ἀλλ' οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα,
Δὴ τότε κυανέην νεφέλην ἔστησε Κρονίων
Νηὸς ὕπερ γλαφυρῆς, ἤχλυσε δὲ πόντος ὑπ' αὐτῆς.
Ἡ δ' ἔθει οὐ μάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον· αἶψα γὰρ ἦλθε
Κεκληγὼς ζέφυρος μεγάλῃ σὺν λαίλαπι θύων.
Ἱστοῦ δὲ προτόνους ἔρρηξ' ἀνέμοιο θύελλα
Ἀμφοτέρους· ἱστὸς δ' ὀπίσω πέσεν, ὅπλα τε πάντα
Εἰς ἄντλον κατέχυνθ'. ὁ δ' ἄρα πρύμνῃ ἐνὶ νηῒ
Πλῆξε κυβερνήτεω κεφαλήν, σὺν δ' ὀστέ' ἄραξε
Πάντ' ἄμυδις κεφαλῆς, ὁ δ' ἄρ' ἀρνευτῆρι ἐοικὼς
Κάππεσ' ἀπ' ἰκριόφιν, λίπε δ' ὀστέα θυμὸς ἀγήνωρ.
Ζεὺς δ' ἄμυδις βρόντησε, καὶ ἔμβαλε νηῒ κεραυνόν,
Ἡ δ' ἐλελίχθη πᾶσα, Διὸς πληγεῖσα κεραυνῷ,
Ἐν δὲ θεείου πλῆτο. πέσον δ' ἐκ νηὸς ἑταῖροι.
Οἱ δὲ κορώνῃσιν ἴκελοι περὶ νῆα μέλαιναν
Κύμασιν ἐμφορέοντο· θεὸς δ' ἀποαίνυτο νόστον.
Αὐτὰρ ἐγὼ διὰ νηὸς ἐφοίτων, ὄφρ' ἀπὸ τοίχους
Λῦσε κλύδων τρόπιος· τὴν δὲ ψιλὴν φέρε κῦμα·
Ἐκ δέ οἱ ἱστὸν ἔαξε ποτὶ τρόπιν· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ
Ἐπίτονος βέβλητο βοὸς ῥινοῖο τετευχώς.
Τῷ ῥ' ἄμφω συνέεργον ὁμοῦ τρόπιν ἠδὲ καὶ ἱστόν.
Ἑζόμενος δ' ἐπὶ τοῖς, φερόμην ὀλοοῖς ἀνέμοισιν.
Ἔνθ' ἤτοι ζέφυρος μὲν ἐπαύσατο λαίλαπι θύων.
Ἦλθε δ' ἐπὶ νότος ὦκα, φέρων ἐμῷ ἄλγεα θυμῷ,
Ὄφρ' ἔτι τὴν ὀλοὴν ἀναμετρήσαιμι χάρυβδιν.
Παννύχιος φερόμην· ἅμα δ' ἠελίῳ ἀνιόντι
Ἦλθον ἐπὶ σκύλλης σκόπελον, δεινήν τε χάρυβδιν.
Ἡ μὲν ἀνερροίβδησε θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ·

Αὐτὰρ

Serpebant quidem pelles, carnes.a.ab verubus immugiebāt
Assataq; & crudæ, boum qualis fiebat vox.
Sex diebus quidem deinde mihi chari socij
Conuiuabantur, Solis boues mactantes optimos.
Sed quando certè septimum diem Iupiter induxit,
Tum verò ventus quidem cessauit turbine sæuiens.
Nos autem statim conscendentes ferebamur in lato mari
Malo erecto, atq; ad malum albis velis collocatis.
Sed quando certe insulam deseruimus, neq; vspiam aliqua
Apparebat terrarum, sed cælum atq; mare,
Tum verò cæruleam nebulam statuit Saturnius
Nauim supra cauam, obscuratus pontus est *sub ipsa.*
Quæ currebat haud sanè multum per tempus, statim.n.ir-
Stridens Zephyrus ingenti cum turbine sæuiens. (ruit Tempestas ob Solis gregem violatum.
Mali autem rudentes rupit venti procella
Vtrosq; malus.a.retro cecidit armamentaq; omnia
*In sentinam deciderunt: ipse.a.puppi.*i.extima *in naue*
Percussit gubernatoris caput, ossaq; confregit
Omnia vno impetu, ipse autem desilienti similis
Decidit a tabulatis, deseruit autem ossa animus generosus.
Iupiter autem simul intonuit, & iniecit fulmen naui,
Ipsa autem contorquebatur tota Iouis percussa fulmine:
Sulphure autem implebatur, ciciderunt.a.ex naui socij.
Illi autem marinis cornicibus similes circa nauem nigram
In fluctibus ferebantur, deus autem abstulit reditum.
Cæterùm ego per nauim incedebam donec latera
Soluebat vis tempestatis carinæ quā inermē ferebat fluctus.
Euulsum.a.malum fregit vsq; ad fundū, cæterum super ipso
Lorum reuinctum erat bouis corio factum,
Hoc vtrunq; colligauit pariter carinam atq; etiam malum.
Sedens autem super hæc ferebar perniciosis ventis.
Tum certe Zephyrus quidem cessauit turbine sæuiens.
Superuenit autem Notus celeriter ferens dolores animo,
Donec rursus ad perniciosam diuerterer Charybdim, Vlyssesdenuò in Charybdin impellitur.
Tota nocte ferebar, simul autem sole oriente
Veni ad Scyllæ scopulum, horrendamq; Charybdim,
Hæc quidem absorpsit maris salsam aquam.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І.І. МЕЧНИКОВА

εἶχον, Αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ μακρὸν ἐρινεὸν ὑψόσ' ἀερθεὶς,
Τῷ προσφὺς ἐχόμην, ὡς νυκτερὶς, οὐδέ πη εἶχον
Οὔτε στηρίξαι ποσὶν ἔμπεδον, οὔτ' ἐπιβῆναι.
Ρίζαι γὰρ ἑκὰς * ἦσαν, ἀπήωροι δ' ἔσαν ὄζοι,
Μακροί τε μεγάλοι τε, κατεσκίαον δὲ χάρυβδιν.
Νωλεμέως δ' ἐχόμην, ὄφρ' ἐξεμέσειεν ὀπίσσω
Ιστὸν καὶ τρόπιν αὖτις. ἐελδομένῳ δέ μοι ἦλθεν
Οψ'. ἦμος δ' ἐπὶ δόρπον ἀνὴρ ἀγορῆθεν ἀνέστη,
Κείνων νείκεα πολλὰ δικαζομένων αἰζηῶν,
Τῆμος δὴ τάγε δοῦρα χαρύβδιος ἐξεφαάνθη.
Ηκα δ' ἐγὼ καθύπερθε πόδας καὶ χεῖρε φέρεσθαι,
Μέσσῳ δ' ἐνδούπησα παρὲξ περιμήκεα δοῦρα,
Εζόμενος δ' ἐπὶ τοῖσι διήρεσα χερσὶν ἐμῇσι.
Σκύλλην δ' οὐκ ἔτ' ἔασε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
Εἰσιδέειν. οὐ γάρ κεν ὑπέκφυγον αἰπὺν ὄλεθρον.
Ενθεν δ' ἐννῆμαρ φερόμην. δεκάτῃ δέ με νυκτὶ
ἔθεσαν Νῆσον ἐς ὠγυγίην * πέλασαν θεοὶ, ἔνθα καλυψὼ
Ναίει ἐϋπλόκαμος δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα
Η μ' ἐφίλει τ' ἐκόμει τε. τί τοι τάδε μυθολογεύω;
Ηδη γάρ τοι χθιζὸς ἐμυθεόμην ἐνὶ οἴκῳ
Σοί τε καὶ ἰφθίμῃ ἀλόχῳ. ἐχθρὸν δέ μοι ἐστὶν,
Αὖτις ἀριζήλως εἰρημένα μυθολογεύειν.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ν. ΡΑΨΩΔΙ-ας τῆς ὁμήρου ὀδυσσείας.

ΚΟΙΜΩΜΕΝΟΝ ὀδυσσέα μετὰ τῶν δώρων ἐκτιθέασι οἱ φαίακες εἰς τὴν γῆν τῶν ἰθακησίων. καὶ τὴν μὲν ναῦν αὐτῶν ὑποστρέφουσαν, λίθον ποιεῖ ποσειδῶν. ἀθηνᾶ δὲ ἐπὶ τῷ αἰγιαλῷ ὀδυσσεῖ συμβουλεύει περὶ τῆς μνηστηροφονίας, καὶ τὰ χρήματα ἔν τινι σπηλαίῳ ἀποκρύπτει, καὶ εἰς γέροντα μεταμορφοῖ τὸν ὀδυσσέα.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ ἡ Ν. ῥαψῳδία.

Νῦ, ἰθάκης ἐπέβη φαιήκων πομπῇ ὀδυσσεύς.

Ω Σ

Cæterùm ego ad altam caprificum altè leuatus
Huic implicitus tenebar, Veluti Vespertilio, neq; Vspia potui
Vel stabilire pedem firmiter, neq; ascendere.
Radices enim longè erant, distantes autem erant rami,
Longinqui ingentesq;, obumbrabant autem Charybdim,
Indesinenter autem tenebam, donec euomeret retrorsum
Malum, & carinam denuò: cupienti autem mihi aduenit
Tandem, quando autem ad prandium iudex è foro surgit
Iudicans lites multas litigantium Virorum,
Tum tandem hæc ligna ex Charybdi apparebant.
Sensim ego desuper pedes & manus demittebar.
Medio autem cum sonitu cecidi extra oblonga ligna,
Sedens autem super hæc remigaui manibus meis.
Scyllam a.non amplius permisit pater hominumq; deorumq;
Aspicere, non.n. effugere potuissem sæuam mortem.
Hinc autem nouem diebus ferebar decima.a.me nocte
Insulam in Ogygiam appulerunt dij, Vbi Calypso Vlysses ad Calypso defertur.
Habitabat pulchricoma Veneranda dea celebris
Quæ me amauitq; fouitq;, quid tibi hæc dicam?
Iam enim ex parte enarraui in domo
Tibiq; & castæ Vxori: molestum autem mihi est
Rursus planè enarrata recensere.

ODYSSEAE HOMERI, AVT XIII. compositionis argumentum.

DORMIENTEM Vlyssem cum donis exposuerunt Phæaces in terram Ithacensium. Et nauem quidem ipsorum redeuntem lapidem fecit Neptunus. Minerua autem in littore Vlyssi consultat de procorum cęde, & res in quadem spelunca occultat, & in senem transformat Vlyssem.

ODYSSEAE HOMERI XIII. COMPOSITIO.

N. Ithacam ingressus est Phæacum ductu Vlysses.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ІМ. І.І. МЕЧНИКОВА

Ως ἔφαθ᾽. οἱ δ᾽ ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
Κηληθμῷ δ᾽ ἔσχοντο κατὰ μέγαρα σκιόεντα.
Τὸν δ᾽ αὖτ᾽ ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε,
Ω ὀδυσεῦ, ἐπεὶ ἵκευ ἐμὸν ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ
Υψερεφὲς, τῷ σ᾽ οὔτι παλιμπλαγχθέντα γ᾽ ὀΐω
Αψ ἀπονοστήσειν, εἰ καὶ μάλα πολλὰ πέπονθας.
Υμέων δ᾽ ἀνδρὶ ἑκάστῳ ἐφιέμενος τάδε εἴρω,
Οσσοι ἐνὶ μεγάροισι γερούσιον αἴθοπα οἶνον
Αἰεὶ πίνετ᾽ ἐμοῖσιν, ἀκουάζεσθε δ᾽ ἀοιδοῦ.
Εἵματα μὲν δὴ ξείνῳ ἐΰξέστῃ ἐνὶ χηλῷ
Κεῖται, καὶ χρυσὸς πολυδαίδαλος, ἄλλά τε πάντα
Δῶρ᾽ ὅσα φαιήκων βουληφόροι ἐνθάδ᾽ ἔνεικαν.
γρ. ἠδὲ Αλλ᾽ ἄγε οἱ δῶμεν τρίποδα μέγαν * ἠδὲ λέβητα
Ανδρακάς. ἡμεῖς δ᾽ αὖτε ἀγειρόμενοι κατὰ δῆμον
Τισόμεθ᾽. ἀργαλέον γὰρ ἕνα προϊκὸς χαρίσασθαι.
Ως ἔφατ᾽ ἀλκίνοος. τοῖσιν δ᾽ ἐπιήνδανε μῦθος.
Οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἶκόνδε ἕκαστος.
Ημος δ᾽ ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠὼς,
Νῆ᾽ ἄρ᾽ ἐπεσσεύοντο, φέρον δ᾽ εὐήνορα χαλκόν.
Καὶ τὰ μὲν εὖ κατέθηχ᾽ ἱερὸν μένος ἀλκινόοιο,
Αὐτὸς ἰὼν διὰ νηὸς ὑπὸ ζυγὰ, μή τιν᾽ ἑταίρων
Βλάπτοι ἐλαυνόντων, ὁπότε σπερχοίατ᾽ ἐρετμοῖς.
Οἱ δ᾽ εἰς ἀλκινόοιο κίον, καὶ δαῖτ᾽ ἀλέγυνον.
Τοῖσι δὲ βοῦν ἱερὸν μένος ἀλκινόοιο
Ζηνὶ κελαινεφεῖ κρονίδῃ, ὃς πᾶσιν ἀνάσσει.
Μηρὰ δὲ κείαντες δαίνυντ᾽ ἐρικυδέα δαῖτα
Τερπόμενοι· μετὰ δέ σφιν ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδὸς
Δημόδοκος, λαοῖσι τετιμένος. αὐτὰρ ὀδυσσεὺς
Πολλὰ πρὸς ἠέλιον κεφαλὴν τρέπε παμφανόωντα,
Δῦσαι ἐπειγόμενος· δὴ γὰρ μενέαινε νέεσθαι.
Ως δ᾽ ὅτ᾽ ἀνὴρ δόρποιο λιλαίεται, ᾧ τε πανῆμαρ
γρ. ἂν ἕλκητον Νειὸν * ἀνέλκητον βόε οἴνοπε πηκτὸν ἄροτρον,
Ασπασίως δ᾽ ἄρα τῷ κατέδυ φάος ἠελίοιο,
Δόρπον ἐποίχεσθαι, βλάβεται δέ τε γούνατ᾽ ἰόντι·
Ως ὀδυσῆ᾽ ἀσπαστὸν ἔδυ φάος ἠελίοιο.

SIC dixit, hi autem igitur omnes taciti facti sunt silentio,
Oblectatione autem tenebantur per domos vmbrosas.
Huic autem vicißim Alcinous respondit dixitq́ꝫ, Alcinous Vlyssem & Phæaces alloquitur
O Vlysses quoniam venisti meã ad æratam domũ
Altam, ideò te non rursus vagatum puto
Rursus rediturum, & si valdè multa tulisti.
Vestrum autem viro vnicuiqꝫ iubens hæc dico.
Quicunqꝫ in atrijs honoratum, calidum vinum
Semper bibitis, auditis autem cantorem:
Vestes quidem hospiti pulchra in arca
Iacent, & aurum multiuarium, aliaq́ꝫ omnia
Dona, quæcunqꝫ Phæacum senatores huc attulerunt.
Sed age et demus tripodem magnum, & lebetem
Viritim, nos autem rursus congregati in populo
Remunerabimur: difficile enim vnum largitionem præbere.
Sic dixit Alcinous, his autem placuit sermo,
Illi quidem dormiturientes iuerunt domum vnusquisqꝫ.
Quando autem matutina apparuit rosea aurora,
Ad nauem properabant, ferebantq́ꝫ viros honestans æs,
Et hæc quidem benè deposuit sacra vis Alcinoi.
Ipse iens per nauem sub transtris, ne aliquem sociorum
Læderet impellentium quando incumberent remis.
Hi autem ad Alcinoum iuerunt & conuiuium curauerũt.
His autem bouem mactauit sacra potestas Alcinoi
Ioui nymboso Saturnio, qui omnibus imperat.
Crura autem assantes, epulabantur gloriosum conuiuium:
Oblectantes sese inter ipsos. a. canebat diuinus cantor
Demodocus populis honoratus: at Vlysses Demodocus cantor.
Multùm ad Solem caput vertebat omnia-illustrantem
Ire properans, iam enim cupiebat reuerti,
Sicut autem cùm vir cœnam concupiscit, cui perdiu
Nouale verterunt boues nigri fixum aratrum,
Expectatò autem huic occidit lumen Solis
Cœnam vt ineat, affliguntur. a. genua eunti:
Sic Vlyßi amicum occidit lumen Solis.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Αἶψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα,
Ἀλκινόῳ δὲ μάλιστα πιφαυσκόμενος φάτο μῦθον·
Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
Πέμπετέ με σπείσαντες ἀπήμονα· χαίρετε δ' αὐτοί.
Ἤδη γὰρ τετέλεσται ἅ μοι φίλος ἤθελε θυμός,
Πομπὴ καὶ φίλα δῶρα, τά μοι θεοὶ οὐρανίωνες
Ὄλβια ποιήσειαν· ἀμύμονα δ' οἴκοι ἄκοιτιν
Νοστήσας εὕροιμι σὺν ἀρτεμέεσσι φίλοισιν.
Ὑμεῖς δ' αὖθι μένοντες ἐϋφραίνοιτε γυναῖκας
Κουριδίας καὶ τέκνα· θεοὶ δ' ἀρετὴν ὀπάσειαν
Παντοίην, καὶ μή τι κακὸν μεταδήμιον εἴη.
Ὣς ἔφαθ'. οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπῄνεον, ἠδ' ἐκέλευον
Πεμπέμεναι τὸν ξεῖνον, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπεν.
Καὶ τότε κήρυκα προσέφη μένος ἀλκινόοιο·
Ποντόνοε, κρητῆρα κερασσάμενος μέθυ νεῖμον
Πᾶσιν ἀνὰ μέγαρον, ὄφρ' εὐξάμενοι Διὶ πατρὶ,
Τὸν ξεῖνον πέμπωμεν ἑὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ὣς φάτο. Ποντόνοος δὲ μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα·
Νώμησεν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπισταδόν, οἱ δὲ θεοῖσιν
Ἔσπεισαν μακάρεσσι τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
Αὐτόθεν ἐξ ἑδρέων· ἀνὰ δ' ἵστατο δῖος ὀδυσσεύς,
Ἀρήτῃ δ' ἐν χερσὶ τίθει δέπας ἀμφικύπελλον,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Χαῖρέ μοι ὦ βασίλεια διαμπερὲς, εἰσόκε γῆρας
Ἔλθῃ καὶ θάνατος, τά τ' ἐπ' ἀνθρώποισι πέλονται.
Αὐτὰρ ἐγὼ νέομαι· σὺ δὲ τέρπεο τῷδ' ἐνὶ οἴκῳ,
Παισί τε καὶ λαοῖσι καὶ ἀλκινόῳ βασιλῆϊ.
Ὣς εἰπὼν ὑπὲρ οὐδὸν ἐβήσετο δῖος ὀδυσσεύς.
Τῷ δ' ἅμα κήρυκα προΐει μένος ἀλκινόοιο,
Ἡγεῖσθαι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης.
Ἀρήτη δ' ἄρα οἱ δμῳὰς ἅμ' ἔπεμπε γυναῖκας,
Τὴν μὲν, φᾶρος ἔχουσαν ἐϋπλυνὲς, ἠδὲ χιτῶνα,
γρ. ὤπασσε Τὴν δ' ἑτέρην, χηλὸν πυκινὴν ἅμ' *ἔπεμπε κομίζειν·
Ἡ δ' ἄλλη σῖτόν τ' ἔφερε καὶ οἶνον ἐρυθρόν.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
Αἶψα τά γ' ἐν νηὶ γλαφυρῇ πομπῆες ἀγαυοὶ
Δεξάμενοι κατέθεντο, πόσιν καὶ βρῶσιν ἅπασαν,

Κὰδ

Statim a. Phæacibus studiosis remorum locutus est,
Alcinoo a. maximè illum compellans dixit sermonem:
Alcinoë rex omnium princeps populorum,
Mittite me, vbi sacrificaueritis illæsum, gaudete a. ipsi. Digressus Vlysses ab Alcinoo.
Iam n. perfecta sunt, quæ mihi charus volebat animus,
Comitatus & chara dona, quæ mihi dei cœlestes
Fortunata facient, integram autem domi vxorem
Redux inueniam cum incolumibus amicis.
Vos autem hic manentes oblectetis vxores,
Puellas & filios, dei autem virtutem dent
Omnem, & ne quid malum publicum sit.
Sic dixit, illi autem omnes collaudabant, & iubebant
Mitti hospitem quòd ritè & vt par erat, locutus esset.
Et tunc præconem alloquuta est virtus Alcinoi:
Pontonoë cratere impleto merum distribue
Omnibus in domo, vt apprecati Iouem patrem
Hunc hospitem mittamus suam in patriam terram.
Sic dixit, Pontonous a. melitum vinum miscuit,
Distribuit autem omnibus scienter, hi autem Deis
Libarunt beatis, qui cœlum latum inhabitant.
Illinc ex sedibus surrexit autem diuinus Vlysses.
Aretæ autem in manibus posuit poculum rotundum,
Et ipsam compellando verba velocia dicebat:
Gaude mihi ô regina semper donec senectus
Veniat & mors, quæq; hominibus accidunt.
At ego proficiscor, tu autem delectare hac in domo,
Filijsq; & populis, & Alcinoo rege.
Sic dicens per viam iuit diuinus Vlysses.
Huic autem simul præconem præmisit virtus Alcinoi,
Præcedere ad nauem velocem, & littus maris.
Arete autem illi famulas simul misit mulieres.
Hanc quidem chlamidem habentem puram & tunicam,
Alteram autem arcam pictam simul dedit portare.
Altera autem panemq; ferebat & vinum rubrum.
At postquam ad nauem peruenerunt & mare,
Statim hæc in naui concaua comites læti
Accepta deposuerunt potum & cibum omnem.

Z iiij

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Κὰδ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ στόρεσαν ῥῆγός τε λίνον τε
γρ. εὕδῃ. Νηὸς ἐπ' ἰκριόφιν γλαφυρῆς (ἵνα νήγρετον * εὕδοι)
γρ. ἐβήσατο. Πρύμνης ἂν δὲ καὶ αὐτὸς * ἐβήσετο, καὶ κατέλεκτο
γρ. ἕκαστοι Σιγῇ. τοὶ δὲ καθῖζον ἐπὶ κληῖσιν * ἕκαστος
Κόσμῳ. πεῖσμα δ' ἔλυσαν ἀπὸ τρητοῖο λίθοιο.
Ενθ' οἱ ἀνακλινθέντες ἀνερρίπτουν ἅλα πηδῷ·
Καὶ τῷ νήδυμος ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτε,
Νήγρετος, ἥδιστος, θανάτῳ ἄγχιστα ἐοικώς·
Ηδ' ὥστ' ἐν πεδίῳ τετράοροι ἄρσενες ἵπποι,
Παύτες ἅμ' ὁρμηθέντες ὑπὸ πληγῇσιν ἱμάσθλης,
Υψόσ' ἀειρόμενοι, ῥίμφα πρήσσουσι κέλευθον·
Ως ἄρα τῆς πρύμνη μὲν ἀείρετο, κῦμα δ' ὄπισθε
Πορφύρεον μέγα θῦε πολυφλοίσβοιο θαλάσσης.
Η δὲ μάλ' ἀσφαλέως θέεν ἔμπεδον. οὐδέ κεν ἴρηξ
Κίρκος ὁμαρτήσειεν, ἐλαφρότατος πετεηνῶν.
Ως ἡ ῥίμφα θέουσα θαλάσσης κύματ' ἔταμνεν,
Ανδρα φέρουσα θεοῖς ἐναλίγκια μήδε' ἔχοντα·
Ος πρὶν μὲν μάλα πολλὰ πάθ' ἄλγεα ὃν κατὰ θυμὸν
Ανδρῶν τε πτολέμους ἀλεγεινά τε κύματα πείρων·
Δὴ τότε γ' ἀτρέμας εὗδε, λελασμένος ὅσσ' ἐπεπόνθει·
Εὖτ' ἀστὴρ ὑπερέσχε φαάντατος, ὅστε μάλιστα
Ερχεται ἀγγέλλων φάος ἠοῦς ἠριγενείης·
Τῆμος δὴ νήσῳ προσεπίλνατο ποντοπόρος νηῦς.
Φόρκυνος δέ τις ἐστὶ λιμὴν ἁλίοιο γέροντος
Εν δήμῳ ἰθάκης· δύο δὲ προβλῆτες ἐν αὐτῷ
Ακταὶ ἀπορρῶγες, λιμένος ποτιπεπτηυῖαι,
Αἵτ' ἀνέμων σκεπόωσι δυσαήων μέγα κῦμα
Εκτοθεν· ἔντοσθεν δὲ ἄνευ δεσμοῖο μένουσι
Νῆες ἐΰσσελμοι, ὅταν ὅρμου μέτρον ἵκωνται.
Αὐτὰρ ἐπὶ κρατὸς λιμένος τανύφυλλος ἐλαίη·
Αγχόθι δ' αὐτῆς, ἄντρον ἐπήρατον, ἠεροειδὲς,
Ιρὸν νυμφάων αἳ νηϊάδες καλέονται.
Εν δὲ κρητῆρές τε καὶ ἀμφιφορῆες ἔασιν
Λάϊνοι· ἔνθα δ' ἔπειτα τιθαιβώσσουσι μέλισσαι.
Εν δ' ἱστοὶ λίθεοι περιμήκεες, ἔνθα τε νύμφαι
Φάρε' ὑφαίνουσιν ἁλιπόρφυρα, θαῦμα ἰδέσθαι.
γρ. αἰενάοντα Εν δ' ὕδατ' * ἀενάοντα. δύω δέ τε οἱ θύραι εἰσίν·

Sed Vlyßi constrauerunt culcitramq́; linteumq́;
Nauis in subsellijs concauæ, vt molliter cubaret.
In puppem autem ingressus & ipse est, & recubuit
Silentio, illi autem sederunt in transtris singuli
Ordine, funem autem soluerunt à pertuso lapide,
Vnaq́; hi incumbentes iactabant mare remo.
Et huic suauis somnus in palpebris incidit — Vlysses dormiens reducitur à Phæacensibus.
Inexcitabilis, iucundißimus, morti proximè similis.
Illa autem sicut in campo quadrijuges masculi equi,
Omnes simul incitati à verberibus scuticæ
Altè eleuati celeriter emetiuntur viam:
Sic quidem huius puppis tollebatur, vnda autem ponè — Comparatio.
Nigra magna ruebat personantis maris.
Et valdè tutè currebat firmiter, neq́; accipiter
Circus secutus fuisset citißimus volucrum. — Circus accipitris genus.
Sic illa celeriter currens maris vndas incidebat,
Virum ferens dijs æquas curas habentem.
Qui antea quidem multos passus est dolores suo in animo.
Virorumq́; bella, molestasq́; vndas penetrans:
Iam tunc securè dormiebat, oblitus corũ *quæ passus fuerat.*
Quando stella extulit lucidißima, quæ maximè
Venit nuncians lumen Auroræ mane-genitæ.
Tum iam insulæ appropinquabat mare-permeans nauis.
Phorcynis autem quidam est portus marini senis — Phorcynis portus descriptio.
In agro Ithacæ, duo autem proiecta in ipso
Latera abrupta in portum vergentia.
Hæc à ventorum defendunt stridentium magnũ fluctum
Extra, intus autem sine vinculo manent
Naues benè-tabulatæ, cum portus spatium intrauerint.
At in vertice portus passis-ramis oliua.
Propè autem ipsam antrum amœnum, obscurum
Sacrarum Nympharum, quæ Naiades vocantur.
Intus autem crateresque & amphoræ erant
Lapideæ, ibi verò præterea susurrant apes.
Intus telæ lapideæ prælongæ, illicque Nymphæ
Lintea texunt cærulea mirabile visu
Intus autem aquæ perpetuæ, duæ autem ei ianuæ sunt,

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Αἱ μὲν πρὸς βορέαο καταιβαταὶ ἀνθρώποισιν,
Αἱ δ' αὖ πρὸς νότου εἰσὶ θεώτεραι, οὐδέ τι κείνῃ
Ανδρες ἐσέρχονται, ἀλλ' ἀθανάτων ὁδός ἐστιν.
Ενθ' οἵ γ' εἰσέλασαν πρὶν εἰδότες. ἡ μὲν ἔπειτα
Ηπείρῳ ἐπέκελσεν ὅσον τ' ἐπὶ ἥμισυ πάσης,
γρ. τοῖον Σπερχομένη. * τοίων γὰρ ἐπείγετο χέρσ' ἐρετάων.
Οἱ δ' ἐκ νηὸς βάντες ἐϋζύγου ἤπειρόνδε,
Πρῶτον ὀδυσσῆα γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἄειραν
Αὐτῷ σύν τε λίνῳ καὶ ῥήγεϊ σιγαλόεντι,
Κὰδ δ' ἄρ' ἐπὶ ψαμάθῳ ἔθεσαν δεδμημένον ὕπνῳ.
Εκ δὲ κτήματ' ἄειραν ἅ οἱ φαίηκες ἀγαυοὶ
Ωπασαν οἴκαδ' ἰόντι, διὰ μεγάθυμον ἀθήνην.
Καὶ τὰ μὲν οὖν παρὰ πυθμέν' ἐλαίης ἀθρόα θῆκαν
Εκτὸς ὁδοῦ, μή πού τις ὁδιτάων ἀνθρώπων,
Πρίν γ' ὀδυσῆ' ἔγρεσθαι, ἐπελθὼν δηλήσαιτο.
Αὐτοὶ δ' αὖτ' οἶκόνδε πάλιν κίον. οὐδ' ἐνοσίχθων
Λήθετ' ἀπειλάων τὰς ἀντιθέῳ ὀδυσῆϊ
Πρῶτον ἐπηπείλησε. διὸς δ' ἐξείρετο βουλήν.
Ζεῦ πάτερ, οὐκέτ' ἔγωγε μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι
Τιμήεις ἔσομαι, ὅτε με βροτοὶ ἔ τι τίουσι
Φαίηκες, τοί πέρ τοι ἐμῆς ἔξεισι γενέθλης.
Καὶ γὰρ νῦν ὀδυσῆα φάμην κακὰ πολλὰ παθόντα
γρ. ἀπηύρον Οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι νόστον δέ οἱ οὔποτ' * ἀπηύρων
Πάγχυ, ἐπεὶ σὺ πρῶτον ὑπέσχεο καὶ κατένευσας.
Οἱ δ' εὕδοντ' ἐν νηῒ θοῇ ἐπὶ πόντον ἄγοντες
Κάτθεσαν εἰν ἰθάκῃ, ἔδοσαν δέ οἱ ἄσπετα δῶρα,
Χαλκόν τε χρυσόν τε ἅλις, ἐσθῆτά θ' ὑφαντήν,
Πόλλ', ὅσ' ἂν οὐδέποτε τροίης ἐξήρατ' ὀδυσσεύς,
Εἴπερ ἀπήμων ἦλθε λαχὼν ἀπὸ ληΐδος αἶσαν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα ζεύς.
Ω πόποι ἐννοσίγαι' εὐρυσθενὲς οἷον ἔειπες;
Οὔ τι σ' ἀτιμάζουσι θεοί. χαλεπὸν δέ κεν εἴη
Πρεσβύτατον καὶ ἄριστον ἀτιμίῃσιν ἰάλλειν.
Ανδρῶν δ' εἴπερ τίς τε βίῃ καὶ κάρτεϊ εἴκων
Οὔ τι τίει, σοὶ δ' ἔστι καὶ ἐξοπίσω τίσις αἰεί.
Ερξον ὅπως ἐθέλεις, καί τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποσειδάων ἐνοσίχθων,

Αἱ ψὰ

Hæ quidem ad Boream permeabiles hominibus.
Illæ autem rursus ad Notum sunt sacriores, neq; illac
Viri intrant, sed immortalium via est.
Hûc illi contendebant, cũ primi viderunt, hæc quidẽ postea Vlysses aduehitur Ithacam
In terram eiecta, quantum est medium totius dormiens.
Concitata, talium enim impellebatur manibus remigum.
Hi autem ex naui egressi commodis transtris in terram,
Primùm Vlyssem concaua ex naue sustulerunt,
Ipso cumq; lineo, & culcitra splendida.
Atque in arena deposuerunt captum somno.
Res autem extulerunt quas Phæaces illustres
Dederant domum eunti propter magnanimam Miueruam,
Et has quidem igitur apud radicẽ oliuæ cumulata posuerũt
Extra viam, ne aliquis viatorum hominum
Antequam Vlysses expergisceretur, offendens violaret.
Ipsi autem rursus domum retrò iuerunt, neq; Neptunus
Oblitus est minarum, quas diuino Vlyssi
Prius promiserat. Iouis autem rogauit sententiam:
Iupiter pater non amplius in immortalibus Deis Neptunus in-
Honoratus ero, cum me homines non honorant dignatur Vly
Phæaces, qui tamen meo orti sunt genere. ssem restitutũ
Etenim nunc Vlyssem dicebam mala multa passum esse patriæ.
Domum iturum, reditum autem illi nunquam eripui
Omninò: quoniam tu primùm promisisti, & annuisti.
Hi autem dormientem in naui veloci in pontum ducentes
Deposuerunt in Ithaca, dederunt autem ei ingentia dona,
Æsq; aurumq; multum, vestemq; textam
Multa, quot nunquam Troia extulisset Vlysses,
Si incolumis venisset nactus de præda portionem.
Huic autem respondens affatus est imbrifer Iupiter:
O Dij, Neptune late-potens quale dixisti?
Non te dispiciunt Dij. difficile autem esset
Antiquissimum & optimum ignominijs prosequi.
Virorum autem si quis te vi & robore cedens
Non colit, tibi autem est, & posthac vltio semper,
Fac vt vis, & tibi iucundum est animo.
Huic autem respondit postea Neptunus quassator terræ,

Statim

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Αἶψά κ' ἐγὼν ἔρξαιμι κελαινεφὲς ὡς ἀγορεύεις.
Ἀλλὰ σὸν αἰεὶ θυμὸν ὀπίζομαι ἠδ' ἀλεείνω.
Νῦν αὖ φαιήκων ἐθέλω περικαλλέα νῆα
Ἐκ πομπῆς ἀνιοῦσαν ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ
Ῥαῖσαι, ἵν' ἤδη σχῶνται, ἀπολλήξωσι δὲ πομπῆς
Ἀνθρώπων· μέγα δέ σφιν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψαι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα ζεὺς,
Ὦ πέπον, ὡς μὲν ἐμῷ θυμῷ δοκεῖ εἶναι ἄριστα,
Ὁππότε κεν δὴ πάντες ἐλαυνομένην προσίδωνται
Λαοὶ ἀπὸ πτόλιος, θεῖναι λίθον ἐγγύθι γαίης
Νηῒ θοῇ ἴκελον, (ἵνα θαυμάσωσιν ἅπαντες
Ἄνθρωποι) μέγα δέ σφιν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψαι.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Βῆ ῥ', ἴμεν ἐς σχερίην ὅθι φαίηκες γεγάασιν,
Ἔνθ' ἔμεν. ἡ δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθε ποντοπόρος νηῦς
Ῥίμφα διωκομένη· τῆς δὲ σχεδὸν ἦλθ' ἐνοσίχθων,
Ὅς μιν λᾶαν ἔθηκε, καὶ ἐρρίζωσεν ἔνερθε,
Χειρὶ καταπρηνεῖ ἐλάσας. ὁ δὲ νόσφι βεβήκει.
Οἱ δὲ πρὸς ἀλλήλοις ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον
Φαίηκες δολιχήρετμοι ναυσίκλυτοι ἄνδρες·
Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον.
Ὤ μοι, τίς δὴ νῆα θοὴν ἐπέδησ' ἐνὶ πόντῳ
Οἴκαδ' ἐλαυνομένην; καὶ δὴ προὐφαίνετο πᾶσα.
Ὣς ἄρα τις εἴπεσκε· τὰ δ' οὐκ ἴσαν ὡς ἐτέτυκτο.
Τοῖσιν δ' ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
Ὢ πόποι, ἦ μάλα δή με παλαίφατα θέσφαθ' ἱκάνει
Πατρὸς ἐμοῦ, ὃς ἔφασκε ποσειδάων' ἀγάσασθαι
Ἡμῖν οὕνεκα πομποὶ ἀπήμονες εἰμὲν ἁπάντων.
Φῆ ποτε φαιήκων ἀνδρῶν περικαλλέα νῆα
Ἐκ πομπῆς ἀνιοῦσαν ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ
Ῥαισέμεναι, μέγα δ' ἡμῖν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψαι.
Ὣς ἀγόρευ' ὁ γέρων· τάδε δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
Ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω πειθώμεθα πάντες.
Πομπῆς μὲν παύσασθε βροτῶν, ὅτε κέν τις ἵκηται
Ἡμέτερον προτὶ ἄστυ· ποσειδάωνι δὲ ταύροις
Δώδεκα κεκριμένοις ἱερεύσομεν, αἴκ' ἐλεήσῃ,
Μηδ' ἡμῖν περιμήκες ὄρος πόλει ἀμφικαλύψῃ.

Ὣς

Statim & ego faciam, ater-nubibus sicut dicis.
Sed tuum semper animum obseruo, & vereor.
Nunc autem Phæacum volo perpulchram nauem
Ex comitatu redeuntem in nigro ponto
Perdere, vt iam abstineant, desistantq; à comitatu
Hominum: magnum autem ipsis montem vrbi imponere.
Huic autem respondens affatus est imbrifer Iupiter,
O Dij sic quidem meo animo videtur esse optimè
Cùm iam omnis incitatam intuetur
Multitudo ab vrbe, facere lapidem propè terram
Naui veloci similem, vt admirentur omnes
Homines, magnum autem ipsis montem vrbi imponere.
At postquam hoc audiuit Neptunus quassator-terræ
Ingressus est iter in Scheriam, vbi Phæaces orti sunt,
Illic vt esset, & valdè propè venit nauigatrix nauis
Celeriter impulsa, hanc autem propè venit Neptunus,
Qui ipsam lapidem fecit & radicauit infernè,
Manu prona impulsam, hic autem recessit, Phęacū nauis in saxum conuertitur.
Hi autem inter se verba velocia loquebantur
Phæaces longorum remorum nauibus inclyti viri.
Sic autem quis dixit intuens in propinquum alium:
Heu quisnam nauem velocem ligauit in ponto
Domum incitatam? & iam extabat tota?
Sic igitur quis dixit, hæc.a.non intelligebāt, quomodo fa-
His Alcinous concionatus est, & affatus: (*cta sunt.*
O amici, certè valdè me antiqua vaticinia assequuntur
Patris mei. qui dixit Neptunum iratum fore
Nobis, quoniam comites innocui sumus omnium.
Dixit aliquando Phæacum virorum perpulchram nauem
Ex comitatu redeuntem in nigro ponto
Perditurum, magnum autem montem vrbi imponere.
Sic dixit senex, hæc autem iam nunc omnia finiuntur,
Sed agè sicut ego dicam parete omnes.
Comitatū quidem relinquite hominum, cùm aliquis veniat
Nostram ad ciuitatem: Neptuno autem tauros
Duodecim electos sacrificemus, si misereatur,
Neq; nobis ingentem montem vrbi imposuerit.

Sic

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔδδεισαν, ἑτοιμάσαντο δὲ ταύρους.
Ὣς οἱ μέν ῥ' εὔχοντο Ποσειδάωνι ἄνακτι
Δήμου φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
Ἑσταότες περὶ βωμόν. ὁ δ' ἔγρετο δῖος ὀδυσσεύς,
Εὕδων ἐν γαίῃ πατρώῃ. οὐδέ μιν ἔγνω
Ἤδη δηρὸν ἀπεών. περὶ γὰρ θεὸς ἠέρα χεῦεν
Παλλὰς ἀθηναίη, κούρη διός· ὄφρα μιν αὐτὸν
Ἄγνωστον τεύξειεν, ἕκαστά τε μυθήσαιτο.
Μή μιν πρὶν ἄλοχος γνοίη, ἀστοί τε φίλοι τε,
Πρὶν πᾶσαν μνηστῆρσιν ὑπερβασίην ἀποτῖσαι.
Τοὔνεκ' ἄρ' ἀλλοειδέα φαινέσκετο πάντα ἄνακτι,
Ἀτραπτοί τε διηνεκέες, λιμένες τε πάνορμοι,
Πέτραι τ' ἠλίβατοι, καὶ δένδρεα τηλεθόωντα.
Στῆ δ' ἄρ' ἀναΐξας, καί ῥ' εἴσιδε πατρίδα γαῖαν·
Ὤμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, καὶ ὣ πεπλήγετο μηρὼ
Χερσὶ καταπρηνέσσ'· ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ηὔδα·
Ὤ μοι ἐγώ, τέων αὖτε βροτῶν ἐς γαῖαν ἱκάνω;
Ἦ ῥ' οἵγ' ὑβρισταί τε καὶ ἄγριοι, οὐδὲ δίκαιοι,
Ἦε φιλόξενοι, καί σφιν νόος ἐστὶ θεουδής;
Πῇ δὴ χρήματα πολλὰ φέρω τάδε; πῇ δὲ καὶ αὐτὸς
Πλάζομαι; αἴθ' ὄφελον μεῖναι παρὰ φαιήκεσσιν
Αὐτοῦ. ἐγὼ δέ κεν ἄλλον ὑπερμενέων βασιλήων
κέν με φίλει Ἐξικόμην, ὅς * κέν μ' ἐφίλει καὶ ἔπεμπε νέεσθαι.
Νῦν δ' οὔτ' ἄρ' πῃ θέσθαι ἐπίσταμαι, οὐδὲ μὲν αὐτοῦ
Καλλείψω, μήπως μοι ἕλωρ ἄλλοισι γένηται.
Ὢ πόποι, οὐκ ἄρα πάντα νοήμονες οὐδὲ δίκαιοι
Ἦσαν φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
Οἵ μ' εἰς ἄλλην γαῖαν ἀπήγαγον. ἦ τέ μ' ἔφαντο
Ἄξειν εἰς ἰθάκην εὐδείελον· οὐδ' ἐτέλεσσαν.
Ζεὺς σφέας τίσαιτο ἱκετήσιος, ὅς τε καὶ ἄλλοις
Ἀνθρώποις ἐφορᾷ, καὶ τίνυται ὅστις ἁμάρτῃ,
Ἀλλ' ἄγε δὴ τὰ χρήματ' ἀριθμήσω καὶ ἴδωμαι,
Μή τι μοι οἴχωνται κοίλης ἐπὶ νηὸς ἄγοντες.
Ὣς εἰπών, τρίποδας περικαλλέας ἠδὲ λέβητας
Ἠρίθμει, καὶ χρυσόν, ὑφαντά τε εἵματα καλά.
Τῶν μὲν ἄρ' οὔτι πόθει· ὁ δ' ὀδύρετο πατρίδα γαῖαν,
Ἑρπύζων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,

Πόλλ'

Sic dixit, hi autem metuerunt, parauerunt .a. tauros.
Sic hi quidem supplicabant Neptuno regi
Populi Phaeacum duces & curatores,
Stantes circum altare. excitatus est .a. diuinus Vlysses,
Recubans in terra patria, neq; ipsam cognouit
Iam diu remotus, circum enim Dea nubem fudit
Pallas Minerua filia Iouis, vt illum ipsum
Ne notum faceret, singulaq; profaretur.
Vt non ipsum ante vxor cognosceret, ciuesq; amiciq;
Quam omnem procis intemperiem rependeret.
Propterea variata videbantur omnia regi.
Viaq; perpetuae, portusq; contecti.
Petraq; altae & arbores virescentes.
Stetit autem igitur surgens, & inspexit patriam terram,
Fleuitq; postea, & sua percussit femora,
Manibus deiectis, lugens autem locutus est:
O ego quorum rursus hominum in terram venio?
Nunquid iniuriosiq; & crudeles, neq; iusti?
An hospitales, & ipsis mens est sancta?
Quò iam res multas porto has, quò autem & ipse
Erro? vtinam mansissem apud Phaeaces
Illic, ego autem ad alium magnanimorum regum
Peruenissem, q me dilexisset, et comites dedisset ad reuertendū.
Nunc autem nusquam ponere scio, neq; iisdem illic
Relinquam, ne quando mihi praeda alijs fiat.
O Dij, non enim omnia intelligentes, neq; iusti
Erant Phaeacum duces & curatores,
Qui me in aliam terram abduxerunt, namq; me dicebant
Ductum iri in Ithacam conspicuam, neq; perfecerunt.
Iupiter ipsos vlciscatur deprecabilis, qui & alios
Homines inspicit, & plectit, quicunq; peccant.
Sed age iam res numerem, & videam
Ecquid mihi surreptū discesserint concaua in naui ferētes.
Sic dicens tripodas perpulchros & lebetes
Numerabat, & aurum, textasq; vestes pulchras:
Horum quidem nihil desiderabat, hic .a. lugebat patriam terram,
Perreptans ad littus personantis maris,

Vlysses nō cognoscit se in patriā venisse, nec à suis cognoscitur.

Multùm

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Πόλλ' ὀλοφυρόμενος. σχεδόθεν δέ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη,
Ἀνδρὶ δέμας εἰκυῖα νέῳ ἐπιβώτορι μήλων,
Παναπάλῳ, οἷοί τε ἀνάκτων παῖδες ἔασιν.
Δίπτυχον ἀμφ' ὤμοισιν ἔχουσ' εὐεργέα λώπην.
γρ. χερσὶ — Ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσι πέδιλ' ἔχε, * χειρὶ δ' ἄκοντα.
γρ. ἐναντίον — Τὴν δ' Ὀδυσεὺς γήθησεν ἰδὼν, καὶ * ἐναντίος ἦλθε,
Καί μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Ὦ φίλ', ἐπεί σε πρῶτα κιχάνω τῷδ' ἐνὶ χώρῳ,
Χαῖρέ τε, καὶ μή μοί τοι κακῷ νόῳ ἀντιβολήσαις.
Ἀλλὰ σάω μὲν ταῦτα, σάω δ' ἐμέ. σοὶ γὰρ ἔγωγε
Εὔχομαι ὥστε θεῷ, καί σευ φίλα γούναθ' ἱκάνω.
Καί μοι ταῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' ἐῢ εἰδῶ.
γρ. ἐκγεγάασιν — Τίς γῆ; τίς δῆμος; τίνες ἀνέρες * ἐγγεγάασιν;
Ἤ πού τις νήσων εὐδείελος, ἦέ τις ἀκτὴ
Κεῖθ' ἁλὶ κεκλιμένη ἐριβώλακος ἠπείροιο.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Νήπιός εἰς ὦ ξεῖν', ἢ τηλόθεν εἰλήλουθας,
Εἰ δὴ τήνδε τε γαῖαν ἀνείρεαι. οὐδέ τι λίην
Οὕτω νώνυμός ἐστιν· ἴσασι δέ μιν μάλα πολλοί,
Ἠμὲν ὅσοι ναίουσι πρὸς ἠῶ τ' ἠέλιόν τε,
Ἠδ' ὅσοι μετόπισθε ποτὶ ζόφον ἠερόεντα.
Ἤτοι μὲν τρηχεῖα καὶ οὐχ ἱππήλατός ἐστιν,
Οὐδὲ λίην λυπρή, ἀτὰρ οὐδ' εὐρεῖα τέτυκται.
γρ. Εὖ μὲν — Ἐν μὲν γάρ οἱ σῖτος ἀθέσφατος, * ἐν δέ τε οἶνος
γρ. εὖ δὲ — Γίγνεται· αἰεὶ δ' ὄμβρος ἔχει. τεθαλυῖά τε ἔρση.
Αἰγίβοτος δ' ἀγαθὴ καὶ βούβοτος. ἔστι μὲν ὕλη
Παντοίη, ἐν δ' ἀρδμοὶ ἐπηετανοὶ παρέασιν.
Τῷ τοι ξεῖν' Ἰθάκης γε καὶ ἐς Τροίην ὄνομ' ἵκοι,
Τήν περ τηλοῦ φασιν Ἀχαιΐδος ἔμμεναι αἴης.
Ὣς φάτο. γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Χαίρων ᾗ γαίῃ πατρῴῃ, ὥς οἱ ἔειπε
Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο.
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Οὐδ' ὅγ' ἀληθέα εἶπε, πάλιν δ' ὅγε λάζετο μῦθον,
Αἰεὶ ἐνὶ στήθεσσι νόον πολυκερδέα νωμῶν.
Πυνθανόμην Ἰθάκης γε καὶ ἐν Κρήτῃ εὐρείῃ
Τηλοῦ ὑπὲρ πόντου· νῦν δ' εἰλήλουθα καὶ αὐτὸς

Χρήμασι

Multùm deplorando, propè autem eum venit Minerua, — Minerua Vlyssi apparet.
Viro corpore similis iuueni pastori ouium
Permolli, qualesq; regum filij sunt,
Duplicem circa humerum habens pulchram vestem:
Pedibus.a. sub teneris calceos habebat, manu.a. iaculum.
Hanc.a. Vlysses lætatus est conspicatus, & obuius venit
Et ipsam compellans verba velocia locutus est:
O amice, postquam te primùm inuenio hoc in loco,
Salue, & non mihi malo animo occurreris.
Sed serua tum hæc, serua etiam me: tibi enim ego
Supplico tanquam Deo, & ad tua chara genua accedo,
Et mihi hoc dic verum vt certè sciam,
Quæ terra? quis populus? qui viri sunt?
Num qua insularum amœna? an aliquod littus
Iacet ad mare vrgens fertilis terræ?
Hunc autem contrà affata dea cæsia oculis Minerua:
Stultus es ô hospes, an longè venisti?
Quoniam hanc terram interrogas? neq; enim valdè
Sic ignobilis est. norunt autem valdè multi,
Et quidem quicunq; habitant ad Auroram, Solemq;,
Et quicunq; ponè ad noctem obscuram.
Certè quidem aspera, & non equitabilis est. — De Ithacensis terræ natura.
Neq; valdè sterilis, at neq; lata est.
Benè quidem.n. triticum multum, benè autemq; vinum
Adest, semper autem pluuia habet illam virescensq; ros:
Pascendis capris commoda & bubus: est quidem sylua
Omnigena, benè autem irrigationes perpetuæ adsunt,
Itaq; hospes Ithacæ & in Troiam nomen peruenerit,
Quam longè dicunt Achaide esse à terra.
Sic dixit. lætatus est autem patiens diuinus Vlysses.
Gaudens sua terra patria, sicut ei dixit
Pallas Minerua filia Iouis Aegiochi.
Et ipsam appellans velocia verba dixit:
Neq; hic vera dixit, iterum autem cæpit sermonem, — Dissimulãs se esse Vlyssem, fingit causam aduentus.
Semper in præcordijs mentem per astutam mouens.
Audiebam de Ithaca & in Creta lata
Longè supra pontum, nunc autem veni, & ipse

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Χρήμασι σὺν τοῖσδεσσι. λιπὼν δ' ἔτι παισὶ τοσαῦτα
Φεύγω, ἐπεὶ φίλον υἷα κατέκτανον ἰδομενῆος
Ορσίλοχον πόδας ὠκὺν, ὃς ἐν κρήτῃ εὐρείῃ
Ανέρας ἀλφηστὰς νίκα ταχέεσσι πόδεσσιν·
Ουὕνεκά με στερέσαι τῆς ληΐδος ἤθελε πάσης
Τρωϊάδος, τῆς εἵνεκ' ἐγὼ πάθον ἄλγεα θυμῷ,
Ανδρῶν τε πτολέμοις ἀλεγεινά τε κύματα πείρων·
Οὕνεκ' ἄρ' οὐχ ᾧ πατρὶ χαριζόμενος θεράπευον
Δήμῳ ἐνὶ τρώων, ἀλλ' ἄλλων ἦρχον ἑταίρων·
Τὸν μὲν ἐγὼ κατιόντα βάλον χαλκήρεϊ δουρὶ
Αγρόθεν, ἐγγὺς ὁδοῖο λοχησάμενος σὺν ἑταίρῳ.
Νὺξ δὲ μάλα δνοφερὴ κάτεχ' οὐρανὸν, οὐδέ τις ἡμέας
Ανθρώπων ἐνόησε· λάθον δέ ἑ θυμὸν ἀπούρας.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ τόν γε κατέκτανον ὀξέϊ χαλκῷ,
Αὐτίκ' ἐγὼν ἐπὶ νῆα κιὼν φοίνικας ἀγαυοὺς
Ελλισάμην, καί σφιν μενοεικέα ληΐδα δῶκα·
Τούς μ' ἐκέλευσα πύλον δε καταστῆσαι καὶ ἐφέσσαι
Η εἰς ἤλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν ἐπειοί.
Αλλ' ἤτοι σφέας κεῖθεν ἀπώσατο ἲς ἀνέμοιο,
Πόλλ' ἀεκαζομένοις· οὐδ' ἤθελον ἐξαπατῆσαι,
Κεῖθεν δὲ πλαγχθέντες ἱκάνομεν ἐνθάδε νυκτός·
Σπουδῇ δ' ἐς λιμένα προερέσσαμεν, οὐδέ τις ἡμῖν
Δόρπου μνῆστις ἔην, μάλα περ χατέουσιν ἑλέσθαι.
Αλλ' αὔτως ἀποβάντες ἐκείμεθα νηὸς ἅπαντες.
Ενθ' ἐμὲ μὲν γλυκὺς ὕπνος ἐπήλυθε κεκμηῶτα·
Οἱ δὲ χρήματ' ἐμὰ γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἑλόντες,
Κάτθεσαν ἔνθα περ αὐτὸς ἐπὶ ψαμάθοισιν ἐκείμην·
Οἱ δ' ἐς σιδονίην εὖ ναιομένην ἀναβάντες
Ωχοντ'· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμην ἀκαχήμενος ἦτορ.
Ως φάτο. μείδησεν δὲ θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη,
Χειρί τε μιν κατέρεξε· δέμας δ' ἤϊκτο γυναικὶ
Καλῇ τε μεγάλῃ τε, καὶ ἀγλαὰ ἔργ' εἰδυίῃ·
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Κερδαλέος κ' εἴη καὶ ἐπίκλοπος ὅ σε παρέλθοι
Εν πάντεσσι δόλοισι, καὶ εἰ θεὸς ἀντιάσειε.
Σχέτλιε ποικιλομῆτα, δόλων ἆτ', οὐκ ἄρ' ἔμελλες
Οὐδ' ἐν σῇ περ ἐὼν γαίῃ λήξειν ἀπατάων,

Μύθων

Rebus cum his, vbi vero reliqui etiam filijs totidem,
Fugio, quoniam dilectum filium interfeci Idomenei,
Orsilochum pedibus velocem, qui in Creta lata
Viros artifices vincebat velocibus pedibus.
Quoniam me priuare præda volebat omni
Troiana, cuius gratia ego paſſus ſum dolores animo,
Virorumq; bella, triſteſq; vndas penetrans,
Quoniam non ſuo patri gratificatus ſeruiebam
Agro in Troianorum, ſed alijs imperabam ſocijs.
Hunc quidem ego diſcedentem percuſſi area lancea
Rure, propè viam inſidiatus cum ſocio.
Nox.n. valde obſcura occupauerat cælum, neq; aliquis nos
Hominum animaduertit: feſelli.n. cum illum *anima ſpoli-* *(abam.*
At poſt quam hunc interfeci acuto ære,
Statim ego in nauem iens Phœnicas illuſtres
Oraui, & ipſis, quæ ſatis eſſet, prædam dedi.
Hos me iuſſi Pylum deferre & collocare,
Vel in Elida Diuinam, vbi dominantur Epeii,
Sed certe ipſos illinc repulit vis venti
Multum nolentes, neq; volebant fallere.
Illinc autem errantes venimus huc nocte,
Ægrè autem in portum appulimus, neq; aliqua nobis
Cœnæ mentio erat, valde licet indigentibus ſumere,
Sed ſic egreſſi iacebamus in *naue omnes:*
Hic me quidem dulcis ſomnus inuaſit defeſſum.
Hi autem fortunas meas concaua ex naui ſublatas
Depoſuerunt, vbi ipſe in arenis iacebam,
Hi autem in Sidoniam pulchram ora-ſoluta
Iuerunt. at ego relictus ſum triſtis animo.
Sic dixit, riſit autem dea glaucis-oculis Minerua,
Manuq; ipſum demulſit, corpus.n. aſſimilata eſt mulieri
Pulchræq; magnæq; & illuſtria opera ſcienti,
Et ipſum appellans verba velocia alloquuta eſt:
Doloſus eſſet, & fallax, qui te ſuperaret
In omnibus dolis, & ſi Deus opponeret
Male verſute, dolis inſatiabilis non voluiſti,
Neq; in tua cùm ſis terra, deſiſtere à fallacijs

Minerua Vlyſſem increpat diſſimulationis.

Aa iij

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І. І. МЕЧНИКОВА

. κλοπίμων, ; καὶ πολο- ίων.

Μύθων τε * κλοπίων, οἵ τοι πεδόθεν φίλοι εἰσίν.
Ἀλλ' ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα, εἰδότες ἄμφω
Κέρδε'. ἐπεὶ σὺ μέν ἐσσι βροτῶν ὄχ' ἄριστος ἁπάντων
Βουλῇ καὶ μύθοισιν· ἐγὼ δ' ἐν πᾶσι θεοῖσι
Μήτι τε κλέομαι καὶ κέρδεσιν· οὐδὲ σύ γ' ἔγνως
Παλλάδ' Ἀθηναίην, κούρην Διός, ἥτε αἰεὶ
Ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίσταμαι ἠδὲ φυλάσσω;
Καὶ δέ σε Φαιήκεσσι φίλον πάντεσσιν ἔθηκα.
Νῦν δ' αὖ δεῦρ' ἱκόμην ἵνα τοι σὺν μῆτιν ὑφήνω,
Χρήματά τε κρύψω ὅσα τοι Φαίηκες ἀγαυοὶ
Ὤπασαν οἴκαδ' ἰόντι ἐμῇ βουλῇ τε νόῳ τε·
Εἴ θ' ὅσσα τοι αἶσα δόμοις ἔνι ποιητοῖσι
Κήδε' ἀνασχέσθαι. σὺ δὲ τετλάμεναι καὶ ἀνάγκῃ,
Μηδέ τῳ ἐκφάσθαι μήτ' ἀνδρῶν μήτε γυναικῶν
Πάντων οὕνεκ' ἄρ' ἦλθες ἀλώμενος. ἀλλὰ σιωπῇ
Πάσχειν ἄλγεα πολλὰ βίας ὑποδεγμένος ἀνδρῶν,
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ἀργαλέον σε θεὰ γνῶναι βροτῷ ἀντιάσαντι,
Καὶ μάλ' ἐπισταμένῳ. σὲ γὰρ αὐτὴν παντὶ ἐΐσκεις.
Τοῦτο δ' ἐγὼ εὖ οἶδ', ὅτι μοι πάρος ἠπίη ἦσθα
Εἵως ἐνὶ Τροίῃ πολεμίζομεν υἷες Ἀχαιῶν·
Αὐτὰρ ἐπεὶ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπήν,
Βῆμεν δ' ἐν νήεσσι, θεὸς δ' ἐκέδασσεν Ἀχαιούς,
Οὔ σέ γ' ἔπειτα ἴδον κούρη Διός, οὐδ' ἐνόησα
Νηὸς ἐμῆς ἐπιβᾶσαν, ὅπως τί μοι ἄλγος ἀλάλκοις·
Ἀλλ' αἰεὶ φρεσὶν ᾗσιν ἔχων δεδαϊγμένον ἦτορ
Ἠλώμην, εἵως με θεοὶ κακότητος ἔλυσαν.
Πρίν γ' ὅτε Φαιήκων ἀνδρῶν ἐν πίονι δήμῳ
Θάρσυνάς τ' ἐπέεσσι, καὶ ἐς πόλιν ἤγαγες αὐτή.
Νῦν δέ σε πρὸς πατρὸς γουνάζομαι, (οὐ γὰρ ὀΐω
Ἥκειν εἰς Ἰθάκην εὐδείελον, ἀλλά τιν' ἄλλην
Γαῖαν ἀναστρέφομαι· σὲ δὲ κερτομέουσαν ὀΐω
Ταῦτ' ἀγορευέμεναι, ἵν' ἐμὰς φρένας ἠπεροπεύσῃς)
Εἰπέ μοι ἐτεόν γε φίλην ἐς πατρίδ' ἱκάνω;
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Αἰεί τοι τοιοῦτον ἐνὶ στήθεσσι νόημα·
Τῷ σε καὶ οὐ δύναμαι προλιπεῖν δύστηνον ἐόντα,

Οὕνεκ'

Verbaq; fallacia, quæ tibi ab ortu amica sunt.
Sed age ne has dicamus cùm sciamus ambo
Dolos, quoniã tu quidẽ es hominũ quàm optimus omnium
Consilio & verbis: ego autem in omnibus Dijs,
Consilioq; glorior & dolis, neq; tu cognoscebas
Pallada Mineruam filiam Iouis quæ tibi semper
In omnibus laboribus asto, & seruo.
Atq; de Phæacibus gratum omnibus reddidi.
Nunc rursus huc veni, vt tibi consilium contexam,
Fortunasq; abscondam quascunq; tibi Phæaces illustres
Dederunt, domum eunti meo consilioq; menteq;.
Dicamq; quos tibi fatale est ædibus in fabrefactis
Dolores tolerare: tu autem tolera, & necessitate.
Neq; alicui eloquere neq; virorum, neq; mulierum
Omnium, cur venisti errans, sed tacendo
Patere dolores multos, iniurias sustinens virorum.
Huic autem respondens, locutus est prudens Vlysses:

Vlysses Mineruã alloquitur

Difficile te Dea cognoscere homini occurrenti,
Et valdè scienti: te enim ipsam vnicuiq; assimilas.
Hoc autem ego certò scio quòd mihi anteà benigna eras,
Quamdiu in Troia pugnabamus filij Achiuorum.
At postquam Priami ciuitatem diripuimus altam,
Conscendimus verò naues, Deus autem dissipauit Achiuos.
Non te postea vidi filia Iouis, neq; animaduerti
Nauem meam ascendentem, vt mihi dolorem amoueres.
Sed semper mentibus proprijs habens confectum cor
Erraui, quousq; me dei malo soluerunt,
Prius quàm cùm Phæacum virorum in vbere populo
Confirmasti verbis, & in ciuitatem duxisti ipsa.
Nunc autem te per patrem quæso (non enim puto
Venisse in Ithacam conspicuam, sed aliquam aliam
Terram obuersor, te autem illudentem puto
Hæc dicere, vt meas mentes deciperes)
Dic mihi sic verè dilectam in patriam veni?
Huic respondit postea dea cæsia oculis Minerua,
Semper tibi talis in præcordijs cogitatio.
Propterea & te non possum permittere infelicem esse,

Aa iij

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Οὕνεκ' ἐπητής τ' ἐσσὶ καὶ ἀγχίνοος καὶ ἐχέφρων.
Ἀσπασίως γάρ κ' ἄλλος ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθὼν
Ἵετ' ἐνὶ μεγάροις ἰδέειν παῖδάς τ' ἄλοχόν τε·
Σοὶ δ' οὔπω φίλον ἐστὶ δαήμεναι οὐδὲ πυθέσθαι,
Πρίν γέ τι σῆς ἀλόχου πειρήσεαι, ἥ τέ τοι αὔτως
Ἧσται ἐνὶ μεγάροισιν· ὀϊζυραὶ δέ οἱ αἰεὶ
Φθίνουσι νύκτες τε καὶ ἤματα δακρυχεούσῃ.
Αὐτὰρ ἐγὼ τὸ μὲν οὔποτ' ἀπίστεον, ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
Ἤδε' ὃ νοστήσεις ὀλέσας ὑπὸ πάντας ἑταίρους.
Ἀλλά τοι οὐκ ἐθέλησα Ποσειδάωνι μάχεσθαι
κότον Πατροκασιγνήτῳ, ὅς τοι * χόλον ἔνθετο θυμῷ,
Χωόμενος ὅτι οἱ υἱὸν φίλον ἐξαλάωσας.
Ἀλλ' ἄγε τοι δείξω Ἰθάκης ἕδος, ὄφρα πεποίθῃς.
Φόρκυνος μὲν ὅδ' ἐστὶ λιμήν, ἁλίοιο γέροντος.
Ἥδε δ' ἐπὶ κρατὸς λιμένος τανύφυλλος ἐλαίη·
Ἀγχόθι δ' αὐτῆς ἄντρον ἐπήρατον ἠεροειδές,
Ἱρὸν νυμφάων αἳ νηϊάδες καλέονται·
Τοῦτο δέ τοι σπέος εὐρὺ κατηρεφές, ἔνθα σὺ πολλὰς
Ἕρδεσκες νύμφῃσι τεληέσσας ἑκατόμβας.
Τοῦτο δὲ Νήϊτόν ἐστιν ὄρος καταειμένον ὕλῃ.
Ὣς εἰποῦσα θεὰ σκέδασ' ἠέρα. εἴσατο δὲ χθών,
Γήθησέν τ' ἄρ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Χαίρων ᾗ γαίῃ· κύσε δὲ ζείδωρον ἄρουραν.
Αὐτίκα δὲ νύμφῃς ἠρήσατο χεῖρας ἀνασχών·
Νύμφαι νηϊάδες, κοῦραι Διός, οὔποτ' ἔγωγε
Ὄψεσθ' ὔμμ' ἐφάμην· νῦν δ' εὐχωλῇς ἀγανῇσι
Χαίρετ'. ἀτὰρ καὶ δῶρα διδώσομεν ὡς τὸ πάρος περ,
Αἴκεν ἐᾷ πρόφρων με Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη
Αὐτόν τε ζώειν, καί μοι φίλον υἱὸν ἀέξῃ.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Θάρσει, μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων.
Ἀλλ' ἄγε, χρήματα μὲν μυχῷ ἄντρου θεσπεσίοιο
Θείομεν αὐτίκα νῦν, ἵνα περ τάδε τοι σόα μίμνῃ·
Αὐτοὶ δὲ φραζώμεθ' ὅπως ὄχ' ἄριστα γένηται.
Ὣς εἰποῦσα θεὰ δῦνε σπέος ἠεροειδές,
Μαιομένη κευθμῶνας ἀνὰ σπέος. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἆσσον πάντ' ἐφόρει χρυσὸν καὶ ἀτειρέα χαλκὸν,

Quoniam facundus es, & ingeniosus & prudens.
Cupidè enim alius vir vagatus si rediisset,
Cuperet in ædibus videre filiosq; vxoremq;:
Tibi autem non gratum est scire neq; quærere,
Antequam tuæ vxoris periculum feceris, quæ tibi sit,
Sedet in ædibus, luctuosæ autem ei semper
Pereunt noctes & dies lacrymanti.
At ego hoc quidem nunquam non credidi, sed in animo
Sciebam, quod redibis perditis omnibus socijs.
Sed non volui Neptuno obsistere
Patruo, qui iram induxit in animum,
Iratus, quod ei filium dilectum excæcasti.
Sed age tibi ostendam Ithacæ pauimentum vt credas.
Phorcynis quidem hic est portus marini senis,
Hæc autem in vertice portus patula oliua.
Prope autem ipsam antrum altum obscurum
Sacrarum Nympharum, quæ Naiades vocantur,
Hæc autem spelunca lata contecta, vbi tu multas
Sacrificabas Nymphis perfectas hecatombas.
Hic autem magnus est mons indutus sylua.
Sic fata Dea dissipauit nebulam, apparuit autem terra.
Lætatusq; est postea patiens diuinus Vlysses,
Gaudens sua terra, osculatus est autem almam tellurem,
Statim autem Nymphis supplicauit manibus sublatis:
Nymphæ Naiades filiæ Iouis, nunquam ego
Videre vos dicebam: nunc vocibus lætis
Saluete: at & dona dabimus, sicuti antea
Si sinet prompta Iouis filia prædatrix
Ipsumq; viuere, & mihi charum filium augebit.
Hunc autem rursus affata est cæsia oculis Minerua:
Confide, ne te hæc in præcordijs tuis solicitent.
Sed fortunas quidem in intimo antro diuino
Ponamus statim nunc, vbi hæc tibi salua maneant.
Ipsi autem consultemus vt quàm optime fiant.
Sic loquuta Dea intrauit speluncam obscuram,
Quærens latibulum per speluncam: at Vlysses
Citò omnia portauit, aurum & magnum æs,

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І. І. МЕЧНИКОВА

Εἵματά τ' ἅ οἱ Φαίηκες ἔδωκαν.
Καὶ τὰ μὲν εὖ κατέθηκε· λίθον δ' ἐπέθηκε θύρῃσι
Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο.
Τὼ δὲ καθεζομένω ἱερῆς παρὰ πυθμέν' ἐλαίης,
Φραζέσθην μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὄλεθρον.
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Διογενὲς Λαερτιάδη πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Φράζευ ὅπως μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσῃς,
Οἳ δή τοι τρίετες μέγαρον κατακοιρανέουσιν,
Μνώμενοι ἀντιθέην ἄλοχον, καὶ ἕδνα διδόντες.
Ἡ δὲ σὸν αἰεὶ νόστον ὀδυρομένη κατὰ θυμὸν,
Πάντας μέν ῥ' ἔλπει, καὶ ὑπίσχεται ἀνδρὶ ἑκάστῳ,
Ἀγγελίας προϊεῖσα· νόος δέ οἱ ἄλλα μενοινᾷ.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
Φθίσεσθαι κακὸν οἶτον ἐνὶ μεγάροισιν ἔμελλον,
Εἰ μή μοι σὺ ἕκαστα θεὰ κατὰ μοῖραν ἔειπες.
Ἀλλ' ἄγε μῆτιν ὕφηνον ὅπως ἀποτίσομαι αὐτούς.
Πὰρ δέ μοι αὐτὴ στῆθι, μένος πολυθαρσὲς ἐνεῖσα,
Οἷον ὅτε Τροίης λύομεν λιπαρὰ κρήδεμνα.
Αἴκέ μοι ὣς μεμαυῖα παρασταίης γλαυκῶπι,
Καί κε τριηκοσίοισιν ἐγὼν ἄνδρεσσι μαχοίμην
Σὺν σοί, πότνια θεά, ὅτε μοι πρόφρασσ' ἐπαρήγοις.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Καὶ λίην τοι ἔγωγε παρέσσομαι, οὐδέ με λήσεις
Ὁππότε κεν δὴ ταῦτα πενώμεθα· καί τιν' ὀΐω
Αἵματί τ' ἐγκεφάλῳ τε παλαξέμεν ἄσπετον οὖδας
Ἀνδρῶν μνηστήρων, οἵ τοι βίοτον κατέδουσιν.
Ἀλλ' ἄγε σ' ἄγνωστον τεύξω πάντεσσι βροτοῖσι·
Κάρψω μὲν χρόα καλὸν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι,
Ξανθὰς δ' ἐκ κεφαλῆς ὀλέσω τρίχας, ἀμφὶ δὲ λαῖφος
Ἕσσω ὅ κεν στυγέῃσιν ἰδὼν ἄνθρωπος ἔχοντα.
Κνυζώσω δέ τοι ὄσσε πάρος περικαλλέ' ἐόντε,
Ὡς ἂν ἀεικέλιος πᾶσι μνηστῆρσι φανείης,
Σῇ τ' ἀλόχῳ, καὶ παιδὶ τὸν ἐν μεγάροισιν ἔλειπες.
Αὐτὸς δὲ πρώτιστα συβώτην εἰσαφικέσθαι,
Ὅς τοι ὑῶν ἐπίουρος· ὁμῶς δέ τοι ἤπια οἶδε,

Παῖδά

Vestesq́ue fabrefactas quas ei Phaeces dederunt.
Et hæc quidem disposuit, lapidem autem imposuit foribus
Pallas Minerua, filia Iouis AEgiochi.
Hi autem sedentes sacræ apud radicem oliuæ,
Deliberabant procis insolentibus mortem.
Tum autem verba incepit cæsia oculis Minerua:
Generose Laërtiade prudens Vlysses,
Considera quomodo procis impudentibus manus inferas,
Qui iam tibi triennium domum regunt,
Ambientes diuinam vxorem & dona dantes.
Illa autem tuum semper reditum lugens in animo,
Omnibus quidem spem dat, & pollicetur verò vnicuiq́ue
Nuncijs præmissis, mens autem ei alia versat.
Huic autem respondens, locutus est prudens Vlysses:
O Dij, iam vero Agamemnonis Atridæ
Perire mala morte in ædibus debui,
Nisi mihi tu quoq́ue Dea in tempore dixisses.
Sed age consilium texe quomodo puniemus ipsos.
Apud me autem ipsa asta animum peraudacem immittens,
Qualem, quando Troiæ soluimus magna mœnia:
Si mihi sic animosa stabis Minerua,
Et cum trecentis ego viris pugnarem,
Tecum venerabilis dea, quando me prompta adiuuares.
Huic autem postea respondit Dea cæsia Minerua:
Et valdè tibi ego adero, neq́ue me falles.
Cum hæc iam struxerimus, & alicuius spero
Sanguineq́ue cerebroq́ue perfundere magnum pauimentum
Virorum procorum, qui tibi fortunas edunt.
Sed agè, te incognitum faciam omnibus hominibus.
Arefaciam quidem cutem pulchram in flexibilib. membris.
Flauos.a. ex capite delebo crines, circum autem pallium
Induam, quod auersetur conspicatus quilibet habentem,
Deformabo autem tibi oculos anteà perpulchros.
Sic turpis omnibus procis apparebis,
Tuæ vxori & filio, quem in ædibus reliquisti.
Ipsum autem primum subulcum pete,
Qui tibi suum custos, simul autem tibi benè vult.

Minerua Vlyssem docet de procis occidendis.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Παῖδά τε σὸν φιλέει καὶ ἐχέφρονα πηνελόπειαν.
Δήεις τόν γε σύεσσι παρήμενον· αἱ δὲ νέμονται
Πὰρ κόρακος πέτρῃ, ἐπί τε κρήνῃ ἀρεθούσῃ,
Ἔσθουσαι βάλανον μενοεικέα, καὶ μέλαν ὕδωρ
Πίνουσαι, τάθ' ὕεσσι τρέφει τεθαλυῖαν ἀλοιφήν.
Ἔνθα μένειν, καὶ πάντα παρήμενος ἐξερέεσθαι,
Ὄφρ' ἂν ἐγὼν ἔλθω σπάρτην ἐς καλλιγύναικα,
Τηλέμαχον καλέουσα τεὸν φίλον υἱόν, ὀδυσσεῦ·
Ὅς τοι ἐς εὐρύχορον λακεδαίμονα πὰρ μενέλαον
Ὤχετο, πευσόμενος μετὰ σὸν κλέος, εἴπου ἔτ' εἴης.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς,
Τίπτε τ' ἄρ' οὔ οἱ ἔειπες, ἐνὶ φρεσὶ πάντ' εἰδυῖα;
Ἦ ἵνα που καὶ κεῖνος ἀλώμενος ἄλγεα πάσχῃ
Πόντον ἐπ' ἀτρύγετον; βίοτον δέ οἱ ἄλλοι ἔδουσι;
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη,
Μὴ δή τοι κεῖνός γε λίην ἐνθύμιος ἔστω·
Αὐτή μιν πόμπευον, ἵνα κλέος ἐσθλὸν ἄροιτο.
Κεῖσ' ἐλθών. ἀτὰρ οὔτιν' ἔχει πόνον. ἀλλὰ ἕκηλος
Ἧσται ἐν ἀτρείδαο δόμοις, παρὰ δ' ἄσπετα κεῖται.
Ἦ μέν μιν λοχόωσι νέοι σὺν νηῒ μελαίνῃ,
Ἱέμενοι κτεῖναι πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι.
Ἀλλὰ τά γ' οὐκ ὀΐω, πρὶν καί τινα γαῖα καθέξει
Ἀνδρῶν μνηστήρων οἵ τοι βίοτον κατέδουσιν.
Ὣς ἄρα μιν φαμένη ῥάβδῳ ἐπεμάσσατ' ἀθήνη·
Κάρψε μέν οἱ χρόα καλὸν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι,
Ξανθὰς δ' ἐκ κεφαλῆς ὄλεσε τρίχας, ἀμφὶ δὲ δέρμα
Πάντεσσι μελέεσσι παλαιοῦ θῆκε γέροντος.
Κνύζωσεν δέ οἱ ὄσσε πάρος περικαλλέ' ἐόντε.
Ἀμφὶ δέ μιν ῥάκος ἄλλο κακὸν βάλεν, ἠδὲ χιτῶνα,
γρ. ῥυπόεντα Ῥωγαλέα, * ῥυπόωντα, κακῷ * μεμορυγμένα καπνῷ.
γρ. μεμορυχμένα Ἀμφὶ δέ μιν μέγα δέρμα ταχείης ἕσσ' ἐλάφοιο
Ψιλόν· δῶκε δέ οἱ σκῆπτρον καὶ ἀεικέα πήρην,
Πυκνὰ ῥωγαλέην. ἐν δὲ στρόφος ἦεν ἀορτήρ.
Τώ γ' ὣς βουλεύσαντε διέτμαγον· ἡ μὲν ἔπειτα
Εἰς λακεδαίμονα δῖαν ἔβη μετὰ παῖδ' ὀδυσῆος.

ΥΠΟ-

Filiumq́; tuum diligit, & prudentem Penelopem.
Inuenies hunc suibus assidentem, hæ autem pascunt
Apud Coracis petram ad fontem Arethusam,
Comedentes glandem gratam, & nigram aquam
Bibentes, quæ suibus nutriunt florentem pinguedinem.
Illic mane, & omnia assidens interroga,
Quousq; ego eam Spartam in ornatam mulieribus,
Telemachum vocatura tuum Dilectum filium Vlysses,
Qui in magnam Lacedæmonem ad Menelaum
Iuit, percunctaturus tuam famam, sicubi adhuc esses.
Huic autem respondens, loquutus est prudens Vlysses:
Cur non ei dixisti in præcordijs omnia sciens?
An vt ille errans dolores patiatur
Pontum in impacatum, fortunas autem ei alij edant?
Huic respondit postea Dea glau. oculos habens Minerua:
Non iam tibi ille valdé curæ sit.
Ipsa ipsum misi, vt famam bonam adipiscatur
Illuc iens: at non habet aliquem dolorem, sed quietus
Sedet in Atridæ ædibus, multa autem adsunt.
Certè quidem illi insidiantur iuuenes cum naue nigra
Cupientes interficere, antequã in patriam terram veniat:
Sed hæc non puto, potius & aliquem terra premet
Virorum procorum, qui tibi fortunas deuorant.
Sic igitur ipsum alloquens virga tetigit Minerua. Mutatur Vlyssis habitus.
Siccauit quidem ei cutem pulchram in flexibilib. membris:
Flauo autem ex capite deleuit crines, circùm.a. pellem
Omnibus membris antiqui posuit senis.
Deformauit autem ei oculos anteà perpulchros.
Circùm.a. ipsum vestem aliã malam iniecit & interulam
Fractam, sordidam, malo conspurcatam fumo.
Circum autem ipsum magnam pellem velocis induit cerui,
Nudam dedit autem ei virgam, & deformem sacculum
Densé rimosum, inerat autem tortum lorum. Minerua ad Telemachum proficiscitur.
Hi sic consultantes diuisi sunt: hæc quidem posteà
In Lacedæmonem diuinam iuit ad filium Vlyssis.

ODYS-

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ξ. ΡΑΨΩΔΙ-
ας τῆς ὁμήρου ὀδυσσείας.

ΞΕΝΙΣΜΟΣ ὀδυσσέως γίνεται ἐν τῷ ἀγρῷ παρ' εὐμαίῳ, καὶ ποικίλη τις ὁμιλία. Ἄλλως. Ὀδυσσέως παρουσία πρὸς εὔμαιον, καὶ λόγοι γίνονται ἀναπλάττοντος ἑαυτὸν, καὶ πράξεις τινὰς ἐκτιθεμένου.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Η
Ξῖ ῥαψῳδία.

Ξῖ δ' ὀδυσῆα ξένισσεν εὔμαιος ἀγρῷ ὑφορβός.

ΑΥΤΑΡ ὁ ἐκ λιμένος προσέβη τρηχεῖαν ἀταρπὸν,
Χῶρον ἀν' ὑλήεντα δι' ἄκριας, ᾗ οἱ ἀθήνη
Πέφραδε δῖον ὑφορβὸν, ὅ οἱ βιότοιο μάλιστα
Κήδετο οἰκήων οὓς κτήσατο δῖος ὀδυσσεύς.
Τὸν δ' ἄρ' ἐνὶ προδόμῳ εὗρ' ἥμενον, ἔνθα οἱ αὐλὴ
Ὑψηλὴ δέδμητο περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ,
Καλή τε μεγάλη τε, περίδρομος· ἥν ῥα συβώτης
Αὐτὸς δείμαθ' ὕεσσιν ἀποιχομένοιο ἄνακτος,
Νόσφιν δεσποίνης καὶ λαέρταο γέροντος,
Ῥυτοῖσι λάεσσι, καὶ ἐθρίγκωσεν ἀχέρδῳ.
Σταυροὺς δ' ἐκτὸς ἔλασσε διαμπερὲς ἔνθα καὶ ἔνθα
γ. μεγάλους, τὸ — Πυκνοὺς καὶ * θαμέας, τὸ μέλαν δρυὸς ἀμφικεάσσας.
Ἐντοσθεν δ' αὐλῆς συφεοὺς δυοκαίδεκα ποίει
Πλησίον ἀλλήλων, εὐνὰς συσίν, ἐν δὲ ἑκάστῳ
Πεντήκοντα σύες χαμαιευνάδες ἐρχατόωντο
Θήλειαι τοκάδες· τοὶ δ' ἄρσενες ἐκτὸς ἴαυον,
Πολλὸν παυρότεροι· τοὺς γὰρ μινύθεσκον ἔδοντες
Ἀντίθεοι μνηστῆρες· ἐπεὶ προΐαλλε συβώτης
Αἰεὶ ζατρεφέων σιάλων τὸν ἄριστον ἁπάντων,
Οἱ δὲ τριηκόσιοί τε καὶ ἑξήκοντα πέλοντο.
Πὰρ δὲ κύνες θήρεσσιν ἐοικότες αἰὲν ἴαυον
Τέσσαρες, οὓς ἔθρεψε συβώτης ὄρχαμος ἀνδρῶν.

Αὐτὸς

ODYSSEAE HOMERI, AVT XIIII.
compositionis argumentum.

HOSPITIVM Vlyssis fit in agro apud Eumæum, & varius quidam congressus. Aliter. Vlyssis præsentia apud Eumæum, & sermones fiunt immutantis seipsum, & facta quædam exponentis.

ODYSSEAE HOMERI XIIII. COMpositio.

Ξ aũt, Vlyssem hospitatus est Eumæus in agro subulcus.

AT HIC ex portu ingressus est asperã semitã,
Locum per syluosum, per iuga, vbi ei Minerua
Dixerat, nobilem esse subulcum, hic ei fortunas maximè
Curabat familiarium, quos acquisierat diuinus Vlysses:
Hunc autem in vestibulo inuenit sedentem vbi ei porticus
Alta ædificata erat, circumspicuo in loco,
Pulchraq́ magnaq́ quæ circumiri poterat, quam subulcus — Eumæi dom• ad quã diuertit Vlysses, descriptio.
Ipse ædificauerat suibus absente rege,
Sine domina & Laerte sene,
Aduectis lapidibus, & cinxerat sepe spinosa.
Palos autem extrà adegit prorsus hinc & hinc
Densos & crebros nigro quercus scisso,
Intra autem aream suilia duodecim fecerat
Propè inter se, lectos suibus, in singula autem
Quinquaginta sues iacentes continebantur
Fœminæ fœtæ, mares autem foris dormiebant
Multò pauciores hos enim minuebant comedentes
Diuini proci, quoniam mittebat subulcus
Semper saginatorum pinguium optimum omnium.
Hi autem trecentiq́ & saxaginta erant.
Apud autem canes feris similes semper dormiebant
Quatuor, quos nutriuerat subulcus princeps virorum.

Ipse

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ІМ. І.І. МЕЧНИКОВА

γ. ἐΰχροον.

Αὐτὸς δ᾽ ἀμφὶ πόδεσσιν ἑοῖς ἀράρισκε πέδιλα,
Τάμνων δέρμα βόειον * ἐϋχροές· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Ὤχοντ᾽ ἄλλυδις ἄλλος, ἅμ᾽ ἀγρομένοισι σύεσσιν
Οἱ τρεῖς· τὸν δὲ τέταρτον ἀποπροέηκε πόλινδε,
Σῦν ἀγέμεν μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ἀνάγκῃ,
Ὄφρ᾽ ἱερεύσαντες κρειῶν κορεσαίατο θυμόν.
Ἐξαπίνης δ᾽ Ὀδυσῆα ἴδον κύνες ὑλακόμωροι·
Οἱ μὲν, κεκλήγοντες ἐπέδραμον. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἕζετο κερδοσύνῃ· σκῆπτρον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
Ἔνθα κεν ᾧ παρὰ σταθμῷ ἀεικέλιον πάθεν ἄλγος,
Ἀλλὰ συβώτης ὦκα ποσὶ κραιπνοῖσι μετασπὼν
Ἔσσυτ᾽ ἀνὰ πρόθυρον· σκῦτος δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
Τοὺς μὲν ὁμοκλήσας σεῦεν κύνας ἄλλυδις ἄλλῃ
Πυκνῇσι λιθάδεσσιν· ὁ δὲ προσέειπεν ἄνακτα·
Ὦ γέρον, ἦ ὀλίγου σε κύνες διεδηλήσαντο
Ἐξαπίνης· καί κέν μοι ἐλεγχείην κατέχευας.
Καὶ δέ μοι ἄλλα θεοὶ δόσαν ἄλγεά τε στοναχάς τε.
Ἀντιθέου γὰρ ἄνακτος ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων
Ἧμαι, ἄλλοισιν δὲ σύας σιάλους ἀτιτάλλω
Ἔδμεναι· αὐτὰρ κεῖνος ἐελδόμενός που ἐδωδῆς
Πλάζετ᾽ ἐπ᾽ ἀλλοθρόων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε,
Εἴ που ἔτι ζώει, καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο.
Ἀλλ᾽ ἕπεο, κλισίηνδ᾽ ἴομεν γέρον, ὄφρα καὶ αὐτὸς
Σίτου καὶ οἴνοιο κορεσσάμενος κατὰ θυμὸν,
Εἴπῃς ὁππόθεν ἐσσὶ, καὶ ὁππόσα κήδε᾽ ἀνέτλης.
Ὣς εἰπὼν κλισίηνδ᾽ ἡγήσατο δῖος ὑφορβός·
Εἷσεν δ᾽ εἰσαγαγὼν, ῥῶπας δ᾽ ὑπέχευε δασείας,
Ἐστόρεσεν δ᾽ ἐπὶ δέρμα ἰονθάδος ἀγρίου αἰγός,
Αὐτοῦ ἐνεύναιον, μέγα καὶ δασύ. χαῖρε δ᾽ Ὀδυσσεὺς
Ὅττι μιν ὣς ὑπέδεκτο. ἔπος τ᾽ ἔφατ᾽, ἔκ τ᾽ ὀνόμαζε·
Ζεύς τοι δοίη ξεῖνε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι
Ὅ,ττι μάλιστ᾽ ἐθέλεις, ὅτι με πρόφρων ὑπέδεξο.
Τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφης Εὔμαιε συβῶτα·
Ξεῖν᾽, οὔ μοι θέμις ἔστ᾽, οὐδ᾽ εἰ κακίων σέθεν ἔλθοι,
Ξεῖνον ἀτιμῆσαι. πρὸς γὰρ Διός εἰσιν ἅπαντες
Ξεῖνοί τε πτωχοί τε. δόσις δ᾽ ὀλίγη τε φίλη τε
Γίγνεται ἡμετέρη. ἡ γὰρ δμώων δίκη ἐστὶν,

Αἰεὶ

Ipse autem circa pedes suos aptabat calciamenta
Incidens pellem bouinam coloratam: alij autem
Iuerant aliò alius: cum stabulantibus suibus
Tres: quartum autem miserat ad Vrbem
Suem ducere procis superbis necessitate,
Vt mactantes carnibus saturarentur animo.
Repentè autem Vlyssem viderunt canes latratores,
Qui quidem clamantes accurrerunt: at Vlysses
Sedit astutia, virga autem ei excidit manu,
Tunc proprium apud stabulum indignum tulit dolorem,
Sed subulcus celeriter pedibus velocibus subsequens,
Cucurrit ad vestibulum, corium a. ei excidit manibus:
Hos quidem acclamatos canes pepulit aliò alium
Crebris lapidationibus, hic autem affatus est dominum:
O senex certè prope te canes dissipassent
Repentè, & mihi crimen imposuisses.
Atq; mihi alios Dei dederunt dolores gemitusq;
Propter diuinum enim regem lugens & dolens
Iaceo, alijs autem sues pingues nutrio
Ad comedendum: at ille egens forte cibi
Errat apud peregrinorum virorũ populumq; ciuitatemq;,
Sicubi adhuc viuit & videt lumen Solis.
Sed sequere ad stabulum eamus senex, vt & ipse
Cibo, & vino saturatus ex animo,
Dicas vnde sis, & quot dolores toleraueris.
Sic loquutus ad stabulum præcessit diuinus subulcus.
Collocauit a. illum introductum: virgulta autem substinuit
Strauit autem in pellem villosæ sylaestris capræ (densa:
Suum stratum magnum & densum: gauisus est a. Vlysses,
Quòd ipsum sic susceperat, verbumq; dixit & appellauit:
Iupiter tibi det hospes & immortales dei alij
Quodcunq; maximè vis, quia me benignus suscepisti.
Hunc a. respondens loquutus est Eumæus subulcus:
Hospes non mihi fas est, neq; si peior te veniat,
Hospitem contemnere, ab enim Ioue sunt omnes
Hospitesq; pauperesq;, munus autem exiguumq; charumq;
Est nostrum, hic enim seruorum mos est,

Eumæus Vlyssem hospitio humaniter excipit.

Semper

Αἰεὶ δειδιότων ὅτ' ἐπικρατέωσιν ἄνακτες
Οἱ νέοι. ἦ γὰρ τοῦ γε θεοὶ κατὰ νόστον ἔδησαν
Ος κεν ἔμ' ἐνδυκέως ἐφίλει, καὶ κτῆσιν ὄπασεν,
Οἷά τε ᾧ οἰκῆϊ ἄναξ εὔθυμος ἔδωκεν
Οἶκόν τε κλῆρόν τε, πολυμνήστην τε γυναῖκα,
γ. ἀέξῃ. Ος οἱ πολλὰ κάμῃσι, θεὸς δ' ἐπὶ ἔργον * ἀέξει.
γ. ἐπιμίμνω. Ως καὶ ἐμοὶ τόδε ἔργον ἀέξεται ᾧ * ἔπι μίμνω.
Τῷ κέ με πόλλ' ὤνησεν ἄναξ εἰ αὐτόθ' ἐγήρα·
Αλλ' ὄλεθ'. ὡς ὤφελλ' Ἑλένης ἀπὸ φῦλον ὀλέσθαι
Πρόχνυ, ἐπεὶ πολλῶν ἀνδρῶν ἀπὸ γούνατ' ἔλυσεν.
Καὶ γὰρ κεῖνος ἔβη Ἀγαμέμνονος εἵνεκα τιμῆς
Ιλιον εἰς εὔπωλον, ἵνα Τρώεσσι μάχοιτο.
Ως εἰπὼν, ζωστῆρι θοῶς συνέεργε χιτῶνα.
Βῆ δ' ἴμεν ἐς συφεοὺς, ὅθι ἔθνεα ἔρχατο χοίρων·
Ενθεν ἑλὼν δύ' ἔνεικε, καὶ ἀμφοτέρους ἱέρευσεν·
γ. Εὗσεν, Εὗσέ τε, μίστυλλέν τε, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειρεν.
Οπτήσας δ' ἄρα πάντα φέρων παρέθηκ' Ὀδυσῆϊ,
Θέρμ' αὐτοῖς ὀβελοῖσιν. ὁ δ' ἄλφιτα λευκὰ πάλυνεν·
γ. κίρνα Εν δ' ἄρα κισσυβίῳ * κίρνη μελιηδέα οἶνον.
Αὐτὸς δ' ἀντίον ἷζεν. ἐποτρύνων δὲ προσηύδα·
Εσθιε νῦν ὦ ξεῖνε τά τε δμώεσσι πάρεστι
Χοίρε'· ἀτὰρ σιάλους γε σύας μνηστῆρες ἔδουσιν,
Οὐκ ὄπιδα φρονέοντες ἐνὶ φρεσὶν οὐδ' ἐλεητύν.
Οὐ μὲν σχέτλια ἔργα θεοὶ μάκαρες φιλέουσιν,
Αλλὰ δίκην τίουσι καὶ αἴσιμα ἔργ' ἀνθρώπων,
Καὶ μὲν δυσμενέες καὶ ἀνάρσιοι, οἵτ' ἐπὶ γαίης
Αλλοτρίης βῶσιν, καί σφιν Ζεὺς ληΐδα δώῃ.
Πλησάμενοι δέ τε νῆας ἔβαν οἶκόν δε ἕκαστος.
Καὶ μὲν τοῖς ὄπιδος κρατερὸν δέος ἐν φρεσὶ πίπτει·
Οἵδε δέ τι ἴσασι, θεοῦ δέ τιν' ἔκλυον αὐδὴν,
Κείνου λυγρὸν ὄλεθρον, ὅτ' οὐκ ἐθέλουσι δικαίως
Μνᾶσθαι, οὐδὲ νέεσθαι ἐπὶ σφέτερ', ἀλλὰ ἕκηλοι
γ. ἔπι Κτήματα δαρδάπτουσιν ὑπέρβιον, οὐδ' * ἔπι φειδώ.
Οσσαι γὰρ νύκτες τε καὶ ἡμέραι ἐκ Διός εἰσιν,
Οὔποθ' ἓν ἱρεύουσ' ἱερήϊον, οὐδὲ δύ' οἴω·
Οἶνον δὲ φθινύθουσιν ὑπέρβιον ἐξαφύοντες.
Η γάρ οἱ ζωή γ' ἦν ἄσπετος· οὔ τινι τόσση

Ἀνδρῶν

Semper timentium, cùm dominantur reges
Iuuenes, certè enim illius reditum impedierunt.
Qui me accuratè diligebat & possessionem præbuit,
Tanquam suo familiari rex benignus dedit,
Domumq́ue portionemq́ue optatissimamq́ue Vxorem.
Qui sibi multa laborauerit, Deus.a.negocium auxerit:
Sic & mihi hoc negocium augetur quo detineor.
Ideo me multùm iuuisset rex si hic senuisset. Eumæus Vlyssem non cognoscens, eũ perijsse conqueritur.
Sed perijt: Vtinam debuisset Helenæ genus perijsse
Funditus, quoniam multorum Virorum genua labefecit.
Etenim ille iuit Agamemnonis gratia honoris
In Ilium equestre, Vt Troianos oppugnaret.
Sic loquutus, cingulo celeriter coërcuit tunicam:
Perrexit.a.ire ad suilia, Vbi grex continebatur porcorum.
Illinc capros duos attulit, & ambos mactauit,
Ignemq́ue accendit, conciditq́ue, & Verubus infixit,
Assans autem omnia ferens apposuit Vlyssi
Calida ipsis Verubus: hic autem farinam albam perspersit,
In poculo autem miscebat dulce Vinum.
Ipse autem è regione sedit, cohortans autem alloquutus est:
Comede nunc ô hospes, quæ seruisq́ue adsunt
Porcina: at pingues porcos proci comedunt,
Non Verecundiam habentes in mentib. neq́ue misericordiam,
Non quidem impia opera Dei beati amant,
Sed ius colunt, & pia opera hominum:
Et quidem hostes, & iniqui, qui in terra
Aliena Vescantur, & ipsis Iupiter prædam dederit.
Impletis Vero nauibus ierunt domum quisq́ue.
Et quidem his curæ potens timor in animos cadit.
Hi autem sciunt (Dei autem aliquam audiuerunt Vocem)
Illius perniciosam mortem, quia nolunt iustè
Ambire, neque ire ad sua, sed silentio
Bona dilapidant immoderatè, neq́ue est parsimonia.
Quotquot enim noctesq́ue & dies abs Ioue oriuntur:
Nunquam Vnam sacrificant Victimam, neq́ue duas solas.
Vinum autem consumunt immoderatè exhaurientes:
Certè enim ei facultates erant magnæ, nulli tantæ

Ἀνδρῶν ἡρώων, οὔτ' ἠπείροιο μελαίνης,
Οὔτ' αὐτῆς Ἰθάκης· οὔτε ξυνεείκοσι φωτῶν
Ἔστ' ἄφενος τοσσοῦτον· ἐγὼ δέ κέ τοι καταλέξω.
Δώδεκ' ἐν ἠπείρῳ ἀγέλαι, τόσα πώεα οἰῶν,
Τόσσα συῶν συβόσια, τόσ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν
Βόσκουσι ξεῖνοί τε καὶ αὐτοῦ βώτορες ἄνδρες.
Ἔνθα δέ τ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν ἕνδεκα πάντα
Ἐσχατιῇ βόσκοντ'· ἐπὶ δ' ἀνέρες ἐσθλοὶ ὄρονται,
Τῶν αἰεί σφιν ἕκαστος ἐπ' ἤματι μῆλον ἀγινεῖ,
Ζατρεφέων αἰγῶν ὅστις φαίνηται ἄριστος.
Αὐτὰρ ἐγὼ σῦς τάσδε φυλάσσω τε ῥύομαί τε,
Καί σφι συῶν τὸν ἄριστον ἐΰκρίνας ἀποπέμπω.
  Ὣς φάθ'· ὁ δ' ἐνδυκέως κρέα τ' ἤσθιε, πῖνέ τε οἶνον
Ἁρπαλέως, ἀκέων· κακὰ δὲ μνηστῆρσι φύτευεν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δείπνησε καὶ ἤραρε θυμὸν ἐδωδῇ,
σκύφον — Καί οἱ πλησάμενος δῶκε* σκύφος ᾧ περ ἔπινεν,
Οἴνου ἐνίπλειον· ὁ δ' ἐδέξατο, χαῖρε δὲ θυμῷ,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
  Ὦ φίλε, τίς γάρ σε πρίατο κτεάτεσσιν ἑοῖσιν,
Ὧδε μάλ' ἀφνειὸς καὶ καρτερὸς ὡς ἀγορεύεις;
φθεῖαζ — Φῂς δ' αὐτὸν * φθίσθαι Ἀγαμέμνονος εἵνεκα τιμῆς.
Εἰπέ μοι, αἴκέ ποθι γνώω τοιοῦτον ἐόντα.
Ζεὺς γάρ που τόγε οἶδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
ἐπὶ πολλα — Εἴ κέ μιν ἀγγείλαιμι ἰδών·* ἐπὶ πολλὰ δ' ἀλήθην.
  Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα συβώτης ὄρχαμος ἀνδρῶν·
Ὦ γέρον, οὔτις ἐκεῖνον ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθὼν
Ἀγγέλλων πείσειε γυναῖκά τε καὶ φίλον υἱόν.
Ἀλλ' ἄλλως κομιδῆς κεχρημένοι ἄνδρες ἀλῆται
Ψεύδοντ', οὐδ' ἐθέλουσιν ἀληθέα μυθήσασθαι.
Ν χ' — Ὃς * δ' ἂν ἀλητεύων Ἰθάκης ἐς δῆμον ἵκηται,
Ἐλθὼν ἐς δέσποιναν ἐμὴν, ἀπατήλια βάζει.
Ἡ δ' εὖ δεξαμένη, φιλέει καὶ ἕκαστα μεταλλᾷ,
Καί οἱ ὀδυρομένῃ βλεφάρων ἄπο δάκρυα πίπτει,
Ἣ θέμις ἐστὶ γυναικὸς, ἐπὴν πόσις ἄλλοθ' ὄληται.
Αἶψά κε καὶ σὺ γεραιὲ ἔπος παρατεκτήναιο,
Εἴ τίς τοι χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα δοίη.
Τοῦ δ' ἤδη μέλλουσι κύνες ταχέες τ' οἰωνοὶ

Ῥινὸν

Virorum heroum, neq; continentis feracis,
Neq; ipsius Ithacæ, neque viginti virorum
Sunt diuitiæ tantæ, ego autem tibi connumerabo. — Vlyssis diuitiæ & possessiones.
Duodecim in continenti armenta, tot greges ouium,
Tot suum pascua, tot stabula lata caprarum,
Pascunt amiciq; & ipsius pastores viri.
Illic autem stabula lata caprarum vndecim omnia.
In extremitate agri pascuntur, insuper viri boni obseruant
Quorum semper ipsis vnusquisq; in die pecudem fert,
Saginatarum caprarum quæcunq; appareat optima.
At ego sues quas seruoq; tueorq;,
Et ipsis suum optimum electum mitto.
  Sic dixit. ille a. attentè carnes comedebat, bibebatq; vinũ
Raptim dolens, mala autem procis ferebat.
At postquam cœnauit, & expleuit animum cibo,
Et ei impletum dedit poculum quo bibebat
Vino plenum, hic autem suscepit gauisusq; est animo,
Et ipsum appellans verba velocia alloquutus est:
  O amice, quisnam te emit rebus suis,
Sic valdè diues, & fortis sicut dicis?
Dicis autem ipsum periisse Agamemnonis gratia honoris.
Dic mihi si fortè cognosco talem esse:
Iupiter enim hoc scit, & immortales dei alij,
Si fortè ipsum nunciem vidisse, multùm autem erraui.
  Huic autem respondit postea subulcus princeps virorum
O senex, nullus illum vir peregrinus veniens
Nuncians persuaserit vxoriq; & dilecto filio,
Sed temerè tractationis indigi viri peregrini
Mentiuntur, neque volunt vera loqui:
Quicunq; autem peregrinus Ithacæ in populum venit,
Profectus ad dominam meam fallacia loquitur.
Hæc autem benignè exceptum diligit & singula inquirit,
Et ei lugenti palpebris lacrymæ decidunt.
Munus est mulieris, cùm maritus alibi perijt.
Statim & tu senex verbum fabrica,
Si quis tibi penulamq; tunicamq; vestimenta det.
Illius autem iam debent canes velocesq; vultures

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Ῥινὸν ἀπ' ὀστεόφιν ἐρύσαι· ψυχὴ δὲ λέλοιπεν.
Ἢ τόν γ' ἐν πόντῳ φάγον ἰχθύες, ὀστέα δ' αὐτοῦ
Κεῖται ἐπ' ἠπείρου, ψαμάθῳ εἰλυμένα πολλῇ.
Ὣς ὁ μὲν ἔνθ' ἀπόλωλε· φίλοισι δὲ κήδε' ὀπίσω
Πᾶσιν, ἐμοὶ δὲ μάλιστα τετεύχαται. οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλον
Ἤπιον ὧδε ἄνακτα κιχήσομαι ὁππόσ' ἐπέλθω,
Οὐδ' εἴ κεν πατρὸς καὶ μητέρος αὖτις ἵκωμαι
Οἶκον, ὅθι πρῶτον γενόμην, καί μ' ἔτρεφον αὐτοί.
ιν. Οὐδέ * νυ τῶν ἔτι τόσσον ὀδύρομαι ἀχνύμενός περ
Ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι, ἐὼν ἐν πατρίδι γαίῃ·
Ἀλλά μ' Ὀδυσσῆος πόθος αἴνυται οἰχομένοιο.
Τὸν μὲν ἐγὼν, ὦ ξεῖνε, καὶ οὐ παρεόντ' ὀνομάζειν
Αἰδέομαι· περὶ γάρ μ' ἐφίλει καὶ κήδετο θυμῷ.
Ἀλλά μιν ἠθεῖον καλέω καὶ νόσφιν ἐόντα.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
Ὦ φίλ', ἐπειδὴ πάμπαν ἀναίνεαι, οὐδέ τι φῇσθα,
Κεῖνον ἐλεύσεσθαι, θυμὸς δέ τοι αἰὲν ἄπιστος·
Ἀλλ' ἐγὼ οὐκ αὔτως μυθήσομαι, ἀλλὰ σὺν ὅρκῳ,
Ὡς νεῖται Ὀδυσσεύς. εὐαγγέλιον δέ μοι ἔστω,
Αὐτίκ' ἐπεί κεν κεῖνος ἰὼν τὰ ἃ δώμαθ' ἵκηται,
Ἕσσαι με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἵματα καλά.
Πρὶν δέ κε, καὶ μάλα περ κεχρημένος, οὔ τι δεχοίμην.
Ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος ὁμῶς Ἀΐδαο πύλῃσι
Γίνεται ὃς πενίῃ εἴκων ἀπατήλια βάζει.
Ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν, ξενίη τε τράπεζα,
Ἑστίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος ἣν ἀφικάνω,
Ἦ μέν τοι τάδε πάντα τελείεται ὡς ἀγορεύω.
Τοῦδ' αὐτοῦ λυκάβαντος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς·
Τοῦ μὲν φθίνοντος μηνὸς, τοῦ δ' ἱσταμένοιο,
νοστήσεις. Οἴκαδε * νοστήσει, καὶ τίσεται ὅς κεν ἐκείνου
Ἐνθάδ' ἀτιμάζει ἄλοχον καὶ φαίδιμον υἱόν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης Εὔμαιε συβῶτα,
Ὦ γέρον, οὔτ' ἄρ' ἐγὼν εὐαγγέλιον τόδε τίσω,
Οὔτ' Ὀδυσεὺς ἔτι οἶκον ἐλεύσεται. ἀλλὰ ἕκηλος
κάλλα Πῖνε, * καὶ ἄλλα παρὲξ μεμνώμεθα, μηδέ με τούτων
Μίμνησκ'· ἦ γὰρ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἐμοῖσιν
Ἄχνυμαι ὁππότε τις μνήσῃ κεδνοῖο ἄνακτος.

Cutem ab oßibus trahere, anima autem destituit.
Vel illum in ponto comederunt pisces, ossa autem ipsius
Iacent in terra, arena mersa multa.
Sic ille quidem illic periit, amicis autem dolores post
Omnibus, mihi. a. maxime facti sunt: non. n. amplius alium
Humanum sic dominum inueniam, quocunq; ibo.
Neq; si ad patris & matris iterum irem
Domum, vbi primum ortus sum, & me educauerunt ipsi:
Neq; nunc his etiam tantum lugeo mœstus
Oculis vt videam, existens in patria terra,
Sed me Vlyßis desiderium capit absentis,
Hunc quidem ego, o hospes, & non præsentem nominando
Revereor, valde enim me diligebat & curabat in animo.
Sed ipsum fratrem maiorem voco, vel longè absentem.
Hunc aūt rursus alloquutus est patiens diuinus Vlysses:
O amice, postquam omnino negas, neq; dicis
Illum venturum esse, animus. a. tibi semper incredulus.
Sed ego non temerè loquar, sed cum iuramento,
Quod redit Vlysses, munus autem mihi sit
Statim postquam ille redux suas domos peruenerit,
Antè autem vel valde indigens nihil accipiam.
Indue mihi penulam & tunicam vestimenta pulchra.
Inimicus enim ille non minus Ditis ianuis
Est, qui egestate coactus fallacia loquitur.
Sciat nunc Iupiter primùm deorum, hospitalisq; mensa,
Penatesq; Vlyßis irreprehensi quam adibo.
Certè quidem hæc omnia perficientur sicut dico.
Hoc autem ipso anno veniet huc Vlysses.
Hoc quidem inclinato mense, illo autem instante
Domum reuersus, & puniet quicunq; illius
Hic vituperat vxorem, & illustrem filium.
Hunc. a. respondens alloquutus es Eumæe subulce:
O senex, neq; profectò ego lætitiæ munus rependam,
Neque Vlysses etiam domum veniet: sed quietus
Bibe, & alia prætermittamus, neque mihi hæc
Memora: certè enim animo in pectore meo
Tristor, quando aliquis meminit gloriosi regis.

Vlysses dissimulans, nititur Eumæo Vlyssem rediturum persuadere.

Ἀλλ' ἤτοι ὅρκον μὲν ἐάσομεν· αὐτὰρ ὀδυσσεὺς
Ἔλθοι ὅπως μιν ἔγωγ' ἐθέλει καὶ πηνελόπεια,
Λαέρτης θ' ὁ γέρων καὶ τηλέμαχος θεοειδής.
Νῦν αὖ παιδὸς ἄλαστον ὀδύρομαι ὃν τέκ' ὀδυσσεύς,
Τηλεμάχου· τὸν ἐπεὶ θρέψαν θεοὶ ἔρνεϊ ἶσον,
Καί μιν ἔφην ἔσσεσθαι ἐν ἀνδράσιν οὔτι χερείω
Πατρὸς ἑοῖο φίλοιο, φρένας καὶ εἶδος ἀγητὸν,
Τὸν δέ τις ἀθανάτων βλάψε φρένας ἔνδον ἐΐσας,
Ἠέ τις ἀνθρώπων. ὁ δ' ἔβη μετὰ πατρὸς ἀκουὴν
Ἐς πύλον ἠγαθέην. τὸν δὲ μνηστῆρες ἀγαυοὶ
Οἴκαδ' ἰόντα λοχῶσιν, ὅπως ἀπὸ φῦλον ὄληται
Νώνυμον ἐξ ἰθάκης ἀρκεισίου ἀντιθέοιο.
Ἀλλ' ἤτοι κεῖνον μὲν ἐάσομεν, ἤ κεν ἁλώῃ,
Ἤ κε φύγῃ, καί κεν οἱ ὑπέρσχοι χεῖρα κρονίων.
Ἀλλ' ἄγε μοι σὺ γεραιὲ τὰ σαυτοῦ κήδε' ἔνισπε
Καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
Τίς; πόθεν εἶς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκῆες;
Ὁπποίης δ' ἐπὶ νηὸς ἀφίκεο; πῶς δέ σε ναῦται
Ἤγαγον εἰς ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο;
Οὐ μὲν γάρ τί σε πεζὸν ὀΐομαι ἐνθάδ' ἱκέσθαι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς,
Τοιγὰρ ἐγώ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω,
Εἴη μὲν νῦν νῶϊν ἐπὶ χρόνον ἠμὲν ἐδωδὴ,
Ἠδὲ μέθυ γλυκερὸν κλισίης ἔντοσθεν ἐοῦσι,
Δαίνυσθαί τ' ἀκέοντ', ἄλλοι δ' ἐπὶ * ἔργον ἕποιεν·
Ῥηϊδίως κεν ἔπειτα καὶ εἰς ἐνιαυτὸν ἅπαντα
Οὔτι διαπρήξαιμι λέγων ἐμὰ κήδεα θυμοῦ,
Ὅσσα γε δὴ ξύμπαντα θεῶν ἰότητι μόγησα.
Ἐκ μὲν κρητάων γένος εὔχομαι εὐρειάων,
Ἀνέρος ἀφνειοῖο πάϊς· πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι
Υἱέες ἐν μεγάροις ἠμὲν τράφεν ἠδ' ἐγένοντο,
Γνήσιοι ἐξ ἀλόχου, ἐμὲ δ' ὠνητὴ τέκε μήτηρ
Παλλακίς, ἀλλά με ἶσον ἰθαιγενέεσσιν ἐτίμα
Κάστωρ ὑλακίδης, τοῦ ἐγὼ γένος εὔχομαι εἶναι·
Ὃς * ποτ' ἐνὶ κρήτεσσι θεὸς ὣς τίετο δήμῳ,
Ὄλβῳ τε πλούτῳ τε, καὶ υἱάσι κυδαλίμοισιν.
Ἀλλ' ἤτοι τὸν κῆρες ἔβαν θανάτοιο, φέρουσαι

γρ. ἔργα ἕποι- / γρ. καὶ ἔργα / ...ἀποιντο,
γρ. Υἱὲς ἐνὶ / ...εγάρῳ
γρ. τότ'

Εἰς

Sed certè iuramentum quidem sinamus: sed Vlysses
Veniat, vt ipsum ego volo. & Penelope,
Laërtesq; senex. & Telemachus diuinus.
Nunc rursus nati casum lugeo, quem genuit Vlysses
Telemachi, quem postquam nutriuerunt dij plãta æqualem,
Et ipsum dicebam fore in viris non peiorem
Patre suo charo, consilijs & specie admirabili.
Huius a. aliquis immortaliũ læsit mentem intus æquabilẽ,
Vel aliquis hominum, hic autem iuit ad patris auditionem
In Pylum diuinam: hunc autem proci superbi
Domum venientem obseruant, vt a generatione pereat
Sine nomine ex Ithaca Arcisij diuini.
Sed agè illum quidem sinamus siue oppressus sit,
Siue fugerit, & eum protegat manu Saturnius.
Sed age mihi tu senex tua ipsius incommoda prode,
Et mihi hoc dic verum, vt benè intelligam,
Quis? vnde es virorum? vbi tibi ciuitas & parentes?
Qua autem in naue venisti? quomodo te nautæ
Duxerunt in Ithacam? qui esse profitebantur?
Non enim te peditem puto huc venisse.
Hunc autem respondens alloquutus est prudens Vlysses:
Tibi enim ego hæc valdè verè dicam.
Si sit quidem nunc vobis in longum tempus & cibus.
Et vinum dulce tecta intra manentibus,
Epularíq; quietè, alij autem ad opus adeant,
Facilè postea & in annum omnia,
Non percurrerem dicens meos dolores animi,
Quoscunque iam omnes deorum voluntate laboraui.
Ex Creta quidem genus prædico lata
Viri diuitis esse filius, multi autem & alij
Filij in ædibus & educati sunt, & orti sunt
Legitimi ex vxore: me autem empta peperit mater
Pellex, sed me pariter cum proprijs charum habebat
Castor Hylacides, huius ego genus prædico esse,
Qui quondam in Cretensibus vt Deus colebatur populo,
Fortunisq; diuitijsq; & filijs honestis.
Sed certè illum fata iuerunt mortis ferentia

Vlysses fcitè fingit historiam aduentus sui.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І. І. МЕЧНИКОВА

Εἰς ἀΐδαο δόμους· τοὶ δὲ ζωὴν ἐδάσαντο
Παῖδες ὑπέρθυμοι, καὶ ἐπὶ κλήροις ἐβάλοντο·
Αὐτὰρ ἐμοὶ μάλα παῦρα δόσαν, καὶ οἰκί᾽ ἔνειμαν.
Ἠγαγόμην δὲ γυναῖκα πολυκλήρων ἀνθρώπων,
Εἵνεκ᾽ ἐμῆς ἀρετῆς· ἐπεὶ οὐκ ἀποφώλιος ἦα,
Οὐδὲ φυγοπτόλεμος. νῦν δ᾽ ἤδη πάντα λέλοιπεν.
Ἀλλ᾽ ἔμπης καλάμην γέ σ᾽ ὀΐομαι εἰσορόωντα
Γινώσκειν· ἦ γάρ με δύη ἔχει ἤλιθα πολλή.
Ἦ μὲν δὴ θάρσος μοι Ἄρης τ᾽ ἔδοσαν καὶ Ἀθήνη,
Καὶ ῥηξηνορίην, ὁπότε κρίνοιμι λόχονδε
Ἄνδρας ἀριστῆας, κακὰ δυσμενέεσσι φυτεύων·
Οὔποτέ μοι θάνατον προτιόσσετο θυμὸς ἀγήνωρ,
ὄλεσκον Ἀλλὰ πολὺ πρώτιστος ἐπάλμενος ἔγχει, *ἕλεσκον
Ἀνδρῶν δυσμενέων ὅ, τε μοι εἴξειε πόδεσσι.
Τοῖος ἔα ἐν πολέμῳ· ἔργον δέ μοι οὐ φίλον ἔσκεν,
Οὐδ᾽ οἰκωφελίη, ἥτε τρέφει ἀγλαὰ τέκνα·
Ἀλλά μοι αἰεὶ νῆες ἐπήρετμοι φίλαι ἦσαν,
Καὶ πόλεμοι, καὶ ἄκοντες ἐΰξεστοι, καὶ ὀϊστοί,
Λυγρά, τά τ᾽ ἄλλοισίν γε καταριγηλὰ πέλονται.
Αὐτὰρ ἐμοὶ τὰ φίλ᾽ ἔσκε τά που θεὸς ἐν φρεσὶ θῆκεν.
Ἄλλος γάρ τ᾽ ἄλλοισιν ἀνὴρ ἐπιτέρπεται ἔργοις.
Πρὶν μὲν γὰρ Τροίης ἐπιβήμεναι υἷας Ἀχαιῶν,
Εἰνάκις ἀνδράσιν ἦρξα καὶ ὠκυπόροισι νέεσσιν
Ἄνδρας ἐς ἀλλοδαπούς· καί μοι μάλα τύγχανε πάντα.
Τῶν ἐξαιρεύμην μενοεικέα, πολλὰ δ᾽ ὀπίσσω
Λάγχανον· αἶψα δὲ οἶκος ὀφέλλετο, καί ῥα ἔπειτα
Δεινός τ᾽ αἰδοῖός τε μετὰ Κρήτεσσι τετύγμην.
Ἀλλ᾽ ὅτε δὴ τήνδε στυγερὴν ὁδὸν εὐρύοπα Ζεὺς
Ἐφράσαθ᾽, ἣ πολλῶν ἀνδρῶν ὑπὸ γούνατ᾽ ἔλυσε,
Δὴ τότε μ᾽ ἤνωγον καὶ ἀγακλυτὸν Ἰδομενῆα
Νήεσσ᾽ ἡγήσασθαι ἐς Ἴλιον· οὐδέ τι μῆχος
Ἦεν ἀνήνασθαι, χαλεπὴ δ᾽ ἔχε δήμου φῆμις.
Ἔνθα μὲν εἰνάετες πολεμίζομεν υἷες Ἀχαιῶν,
Τῷ δεκάτῳ δὲ πόλιν Πριάμου πέρσαντες ἔβημεν
Οἴκαδε σὺν νήεσσι, θεὸς δ᾽ ἐκέδασσεν Ἀχαιούς.
Αὐτὰρ ἐμοὶ δειλῷ κακὰ μήδετο μητίετα Ζεύς.
Μῆνα γὰρ οἶον ἔμεινα τεταρπόμενος τεκέεσσι,

Ad Ditis domos: facultates autem diuiserunt
Filij magnanimi, & sortes iecerunt.
At mihi valde pauca dederunt, & propria attribuerunt.
Duxi autem vxorem locupletissimorum hominum
Gratia mea virtutis, quoniam non obscurus eram,
Neq; pugnæ desertor, nunc. a. iam omnia defecerunt.
Sed tamen valde quidem te arbitror intuentem
Cognoscere, certe enim me duritia tenet valde multa.
Certe enim audaciam Marsq; dederunt & Minerua,
Et fortitudinem cum lugerem ad insidias:
Viros optimos, mala inimicis ferens
Nunquam mihi mortem ante oculos posuit animus virilis,
Sed multo primus adoriens lancea occidebam
Virorum inimicorum, cum mihi concederet pedibus.
Talis eram in bello, opus autem mihi non gratum erat,
Neq; res familiaris, quæ nutrit claros filios.
Sed mihi semper naues remigabiles gratæ erant,
Et bella & tela leuia, & sagittæ,
Tristia, quæque alijs horrenda sunt.
At mihi grata erant, quæ Deus in animo posuit.
Alius enim alijs vir delectatur operibus.
Ante. n. quam in Troia pedem ponerent filij Achiuorum
Nouies viris imperator fui, & velocibus nauibus,
Viros aduersus externos, & mihi valde aderant omnia,
Quæ optabam idonea, multa autem post
Assequebar, statim autem domus augebatur, & postea
Grauisq; reuerendusq; inter Cretenses euasi.
Sed cum iam odiosum iter magnus Iupiter
Decreuit, quod multorum virorum subtus genua soluit.
Tunc me iusserunt & inclytum Idomenea
Naues ducere in Ilium, neq; vlla ratio
Erat denegandi, malus autem habebat populi rumor.
Ibi quidem nouem annis belligerabamus filij Achiuorum.
Decimo autem ciuitatem Priami populati, iuimus
Domum cum nauibus, Deus autem disiecit Achiuos.
At mihi misero mala statuit consiliarius Iupiter,
Mensem enim solum mansi delectatus filijs,

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І. І. МЕЧНИКОВА

Κρειδίῃ τ' ἀλόχῳ καὶ κτήμασιν· αὐτὰρ ἔπειτα
Αἴγυπτόνδε με θυμὸς ἀνώγει ναυτίλλεσθαι,
Νῆας ἐΰστείλαντα σὺν ἀντιθέοις ἑτάροισιν.
Εννέα νῆας στεῖλα, θοῶς δ' ἐσαγείρατο λαός.
Εξῆμαρ μὲν ἔπειτα ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι
Δαίνυντ'· αὐτὰρ ἐγὼν ἱερήϊα πολλὰ παρεῖχον,
Θεοῖσίν τε ῥέζειν, αὐτοῖσί τε δαῖτα πένεσθαι.
Εβδομάτῃ δ' ἀναβάντες ἀπὸ κρήτης εὐρείης,
Επλέομεν βορέῃ ἀνέμῳ ἀκραέϊ, καλῷ,
Ρηϊδίως, ὡσεί τε κατὰ ῥόον. οὐδέ τις οὖν μοι
Νηῶν πημάνθη, ἀλλ' ἀσκηθέες καὶ ἄνουσοι
Ημεθα· τὰς δ' ἄνεμός τε κυβερνῆταί τ' ἴθυνον.
Πεμπταῖοι δ' αἴγυπτον ἐϋρρείτην ἱκόμεσθα·
Στῆσα δ' ἐν αἰγύπτῳ ποταμῷ νέας ἀμφιελίσσας·
Ενθ' ἤτοι μὲν ἐγὼ κελόμην ἐρίηρας ἑταίρους
Αὐτοῦ πὰρ νήεσσι μένειν, καὶ νῆας ἔρυσθαι.
Οπτῆρας δὲ κατὰ σκοπιὰς ὤτρυνα νέεσθαι.
Οἱ δ', ὕβρει εἴξαντες, ἐπισπόμενοι μένεϊ σφῷ,
Αἶψα μάλ' αἰγυπτίων ἀνδρῶν περικαλλέας ἀγροὺς
Πόρθεον, ἐκ δὲ γυναῖκας ἄγον καὶ νήπια τέκνα,
Αὐτούς τ' ἔκτεινον. τάχα δ' ἐς πόλιν ἵκετ' ἀϋτή.
Οἱ δὲ, βοῆς ἀΐοντες, ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφι
Ηλθον· πλῆτο δὲ πᾶν πεδίον πεζῶν τε καὶ ἵππων,
Χαλκοῦ τε στεροπῆς. ἐν δὲ Ζεὺς τερπικέραυνος
Φύζαν ἐμοῖς ἑτάροισι κακὴν βάλεν, οὐδέ τις ἔτλη
Μεῖναι ἐναντίβιον· περὶ γὰρ κακὰ πάντοθεν ἔστη.
Ενθ' ἡμέων πολλοὺς μὲν ἀπέκτανον ὀξέϊ χαλκῷ,
Τοὺς δ' ἄναγον ζωούς, σφίσιν ἐργάζεσθαι ἀνάγκῃ.
φρεσὶν ὧδε Αὐτὰρ ἐμοὶ Ζεὺς αὐτὸς ἐνὶ * φρεσὶ τοῦτο νόημα
Ποίησ', ὡς ὄφελον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν
Αὐτοῦ ἐν αἰγύπτῳ. ἔτι γάρ νύ με πῆμ' ὑπεδέκτο.
Αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κυνέην εὔτυκτον ἔθηκα,
Καὶ σάκος ὤμοιϊν· δόρυ δ' ἔκβαλον ἔκτοσε χειρός·
Αὐτὰρ ἐγὼ βασιλῆος ἐναντίον ἤλυθον ἵππων,
Καὶ κύσα γούναθ' ἑλών. ὁ δ' ἐρύσατο, καί μ' ἐλέησεν·
Ες δίφρον δέ μ' ἕσας ἄγεν οἴκαδε δακρυχέοντα.
Η μέν μοι μάλα πολλοὶ ἐπήϊσσον μελίῃσιν,

Ιέμενοι

Iuuenculaq́ꝫ coniuge, & bonis: at postea
In AEgyptum me animus impulit nauigare,
Naues benè parantem cum diuinis socijs.
Nouem naues paraui, cito autem coactæ sunt copiæ.
Sex diebus quidem posteà mihi dilecti socij
Conuiuati sunt, at ego sacra multa præbui,
Dijsq́ꝫ sacrificando, ipsisq́ꝫ epulas præbendo.
Septimo conscendentes à Creta lata,
Nauigauimus Borea vento temperato bono.
Facile, veluti secundo flumine, neqꝫ aliqua mihi
Nauium læsa est. sed sospites & incolumes
Sedebamus, has autem ventusq́ꝫ nautæq́ꝫ gubernabant.
Quinto die autem AEgyptum pulchrè irrigatam iuimus:
Statui autem in AEgypti fluuio naues curuas.
Ibi quidem ego iussi charos socios,
Illic apud naues manere, & naues subducere.
Speculatores autem per speculas misi vt irent.
Hi autem intemperantia cadentes obsequentes robori suo,
Statim valdè AEgyptiorum virorum per pulchros agros
Populantur: mulieres .a. abducebant & infantes natos,
Ipsosq́ꝫ interficiebant, statim autem in vrbe iuit rumor.
Illi autem vocem audientes simul cum aurora apparente,
Venerunt. impletus est .a. totus campus peditumq́ꝫ & equitũ
AErisq́ꝫ fulgore: Iupiter autem fulminator
Fugam meis socijs malam ingessit, neqꝫ aliquis sustinuit
Manere contrà, circùm enim mala vndiqꝫ steterant.
Ibi nostrorum multos quidem interfecerunt acuto ære.
Alios autem duxerunt viuos sibi seruire necessitate.
At mihi Iupiter ipse in mente ita consilium
Fecit, vtinam debuissem mori, & mortem assequi
Illic in AEgypto: adhuc enim me molestia excepit.
Statim autem de capite galeam fabrefactam deposui,
Et scutum humeris, lanceam autem proieci ex manu.
At ego regem contra veni equis. (misertus est:
Et osculatus sum genua complexus, hic aũt seruauit & mei
In currum .a. me locatum duxit domum lachrymantem.
Certè me valdè multi adoriebantur fraxineis,

Cupientes

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Ἱέμενοι κτεῖναι (δὴ γὰρ κεχολώατο λίην)
Ἀλλ' ἀπὸ κεῖνος ἔρυκε· Διὸς δ' ὠπίζετο μῆνιν
Ξεινίου, ὅς τε μάλιστα νεμεσσᾶται κακὰ ἔργα.
Ἔνθα μὲν ἑπτάετες μένον αὐτόθι, πολλὰ δ' ἄγειρα
Χρήματ' ἀν' αἰγυπτίους ἄνδρας· δίδοσαν γὰρ ἅπαντες.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ὄγδοόν μοι ἐπιπλόμενον ἔτος ἦλθε,
Δὴ τότε φοῖνιξ ἦλθεν ἀνὴρ ἀπατήλια εἰδώς,
γρ. ἀνθρώπους ἐώργει Τρώκτης, ὃς δὴ πολλὰ κάκ' * ἀνθρώποισιν ἐώργει·
Ὅς μ' ἄγε παρπεπιθὼν ᾗσιν φρεσὶν, ὄφρ' ἱκόμεσθα
Φοινίκην, ὅθι τοῦγε δόμοι καὶ κτήματ' ἔκειτο.
Ἔνθα παρ' αὐτῷ μεῖνα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ μῆνές τε καὶ ἡμέραι ἐξετελεῦντο
Ἂψ περιτελλομένου ἔτεος, καὶ ἐπήλυθον ὧραι,
Ἐς λιβύην μ' ἐπὶ νηὸς ἐέσσατο ποντοπόροιο,
Ψεύδεα βουλεύσας. ἵνα οἱ σὺν φόρτον ἄγοιμι,
γρ. ἄροιτο. Κεῖθι δέ μ' ὡς περάσησι, καὶ ἄσπετον ὦνον * ἕλοιτο.
Τῷ ἑπόμην ἐπὶ νηὸς, ὀϊόμενός περ ἀνάγκῃ.
Ἡ δ' ἔθεεν βορέῃ ἀνέμῳ ἀκραέϊ καλῷ
γρ. γὰρ σφισι Μέσσον ὑπὲρ κρήτης. Ζεὺς * δέ σφιν μήδετ' ὄλεθρον.
Ἀλλ' ὅτε δὴ κρήτην μὲν ἐλείπομεν, οὐδέ τις ἄλλη
Φαίνετο γαιάων, ἀλλ' οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα,
Δὴ τότε κυανέην νεφέλην ἔστησε κρονίων
Νηὸς ὕπερ γλαφυρῆς· ἤχλυσε δὲ πόντος ὑπ' αὐτῆς.
Ζεὺς δ' ἄμυδις βρόντησε, καὶ ἔμβαλε νηῒ κεραυνόν.
Ἡ δ' ἐλελίχθη πᾶσα, Διὸς πληγεῖσα κεραυνῷ,
Ἐν δὲ θεείου πλῆτο, πέσον δ' ἐκ νηὸς ἅπαντες.
Οἱ δὲ κορώνῃσιν ἴκελοι, περὶ νῆα μέλαιναν
Κύμασιν ἐμφορέοντο. θεὸς δ' ἀποαίνυτο νόστον.
Αὐτὰρ ἐμοὶ Ζεὺς αὐτὸς ἔχοντί περ ἄλγεα θυμῷ,
Ἱστὸν ἀμαιμάκετον νηὸς κυανοπρῴροιο
Ἐν χείρεσσιν ἔθηκεν, ὅπως ἔτι πῆμα φύγοιμι.
Τῷ ῥα περιπλεχθεὶς, φερόμην ὀλοοῖς ἀνέμοισιν·
Ἐννῆμαρ φερόμην, δεκάτῃ δέ με νυκτὶ μελαίνῃ
Γαίῃ θεσπρωτῶν πέλασε μέγα κῦμα κυλίνδον.
Ἔνθα με θεσπρωτῶν βασιλεὺς ἐκομίσσατο φείδων
Ἥρως ἀπριάτην· τοῦ γὰρ φίλος υἱὸς ἐπελθὼν
Αἴθρῳ καὶ καμάτῳ δεδμημένον ἦγεν ἐς οἶκον,

Χειρὸς

Capientes interficere, (namq; irati erant valdè.)
Sed ille eripuit, Iouis autem veritus est iram
Hospitalis, qui maximè ægrè fert mala opera.
Ibi septem annos mansi ibidem, multas autem coëgi
Pecunias inter AEgyptios viros, dederant enim omnes.
Sed cùm iam octauus mihi rediens annus venit,
Iam tunc Phœnix venit vir fallacia sciens
Veterator, qui iam multa mala hominibus fecerat,
Qui me persuasum proprijs cogitationibus, vt iremus
In Phœniciam. vbi huius domus, & bona erant.
Ibi apud ipsum mansi perfectum in annum,
Sed quando iam mensesq; & dies perfecti sunt
Iterum se circumuoluentis anni, & superuenerunt tempe-
In Libyam me in naui misit maritima (states
Fallacia excogitata, vt ei onus ducerem,
Illic autem me vt venderet, & magnum precium acciperet.
Hunc sequebar in naue suspicans necessitate.
Illa autem currebat Borea vento secundo bono
Per mediũ ad Cretam, Iupiter aũt eis deliberabat mortem.
Sed quando iam Cretã quidem liquimus, neq; aliqua alia
Apparebat terrarum, sed cælum & mare,
Iam tum atram nubem statuit Saturnius
Naue super conuexa, obscuratus est autem pontus sub ipsa,
Iupiter autem crebrò tonuit, & iniecit naui fulmen.
Hæc autem conuersa est tota Iouis percussa fulmine.
Vapore autem impleta est, ceciderunt autẽ ex naue omnes.
Hi autem cornicibus similes circum nauem nigram
Fluctibus inferebantur, Deus autem abstulit reditum.
At mihi Iupiter ipse habenti licet dolores animo,
Malum longum nauis nigra-proræ
In manibus posuit, vt adhuc malum fugerem.
Hunc amplexus ferebar perniciosis ventis:
Nouem diebus ferebar, decima autem me nocte nigra
Terra Thesprotorum applicuit magna vnda versans,
Tunc me Thesprotorum rex accepit Ph don
Heros gratis, huius enim dilectus filius occurrens,
Frigore & labore afflictum duxit in domum.

Manu

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І. І. МЕЧНИКОВА

Χειρὸς ἀναστήσας, ὄφρ' ἵκετο δώματα πατρός.
Ἀμφὶ δέ με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα ἕσσεν.
Ἔνθ' Ὀδυσῆος ἐγὼ πυθόμην· κεῖνος γὰρ ἔφασκεν.
Ξεινίσαι ἠδὲ φιλῆσαι ἰόντ' ἐς πατρίδα γαῖαν.
Καί μοι κτήματ' ἔδειξεν ὅσα ξυναγείρατ' Ὀδυσσεύς,
Χαλκόν τε χρυσόν τε πολύκμητόν τε σίδηρον.
Καὶ νύ κεν ἐς δεκάτην γενεὴν ἕτερόν γ' ἔτι βόσκοι.
Τόσσα οἱ ἐν μεγάροις κειμήλια κεῖτο ἄνακτος.
Τὸν δ' ἐς Δωδώνην φάτο βήμεναι, ὄφρα θεοῖο
Ἐκ δρυὸς ὑψικόμοιο Διὸς βουλὴν ἐπακούσῃ,
Ὅπως νοστήσῃ Ἰθάκης ἐς πίονα δῆμον,
Ἤδη δὴν ἀπεών, ἢ ἀμφαδὸν, ἦε κρυφηδόν.
Ὤμοσε δὲ πρὸς ἔμ' αὐτὸν, ἀποσπένδων ἐνὶ οἴκῳ,
Νῆα κατειρύσθαι, καὶ ἐπαρτέας ἔμμεν ἑταίρους,
Οἳ δή μιν πέμψουσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ἀλλ' ἐμὲ πρὶν ἀπέπεμψε· τύχησε γὰρ ἐρχομένη νηῦς
Ἀνδρῶν Θεσπρωτῶν ἐς Δουλίχιον πολύπυρον.
Ἔνθ' ὅ γέ μ' ἠνώγει πέμψαι βασιλῆϊ Ἀκάστῳ
Ἐνδυκέως. τοῖσιν δὲ κακὴ φρεσὶν ἥνδανε βουλὴ
Ἀμφ' ἐμοὶ, ὄφρ' ἔτι πάγχυ δύης ἐπὶ πῆμα γενοίμην.
Ἀλλ' ὅτε γαίης πολλὸν ἀπέπλω ποντοπόρος νηῦς,
Αὐτίκα δούλιον ἦμαρ ἐμοὶ περιμηχανόωντο.
Ἐκ μέν με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματ' ἔδυσαν,
Ἀμφὶ δέ μοι ῥάκος ἄλλο κακὸν βάλον, ἠδὲ χιτῶνα,
Ῥωγαλέα, τὰ καὶ αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὅρηαι.
Ἑσπέριοι δ' Ἰθάκης εὐδειέλου ἔργ' ἀφίκοντο.
Ἔνθ' ἐμὲ μὲν κατέδησαν ἐϋσσέλμῳ ἐνὶ νηῒ
Ὅπλῳ ἐϋστρεφέϊ στερεῶς· αὐτοὶ δ' ἀποβάντες
Ἐσσυμένως παρὰ θῖνα θαλάσσης δόρπον ἕλοντο.
Αὐτὰρ ἐμοὶ δεσμὸν μὲν ἀνέγναμψαν θεοὶ αὐτοὶ
Ῥηϊδίως· κεφαλῇ δὲ κατὰ ῥάκος ἀμφικαλύψας,
Ξεστὸν ἐφόλκαιον καταβὰς ἐπέλασσα θαλάσσῃ
Στῆθος, ἔπειτα δὲ χερσὶ διήρεσσ' ἀμφοτέρῃσι
Νηχόμενος, μάλα δ' ὦκα θύρηφ' ἔα ἀμφὶς ἐκείνων.
Ἔνθ' ἀναβὰς ὅθι τε* δρίος ἦν πολυανθέος ὕλης, * δρυὸς
Κείμην πεπτηώς. οἱ δὲ μεγάλα στενάχοντες
Φοίτων. ἀλλ' οὐ γάρ σφιν ἐφαίνετο κέρδιον εἶναι

Μαίεσθ

Manu subleuatum quoad iret ad ædes patris.
Circum autem me penulam tunicamq; Velamina induit.
Ibi de Vlysse ego audiui, ille enim dixit,
Hospitio suscepisse, & direxisse euntem in patriam terram.
Et mihi res ostendit quas coëgerat Vlysses,
Aesq; aurumq; laboratissimumq; ferrum,
Et in decimam progeniem alterum amplius alat.
Tot ei in domibus thesauri iacebant regis.
Hunc in Dodonem dicebat ire, Vt Dei
Ex quercu procera Iouis sensum audiret,
Quomodo rediret Ithacæ in fertilem agrum
Iam diu absens, an manifestè, an occultè.
Iurauit autem coram me ipso libans in domo
Nauem deduxisse, & paratos esse socios,
Qui iam ipsum comitentur dilectam in patriam terram.
Sed me prius misit, contigit enim Veniens nauis
Virorum Thesprotorum in Dulichium frumentariam.
Tunc hic me iussit mittere regi Acasto
Accuratè, his autem malum mentibus placuit consilium
De me, Vt adhuc omnino casus calamitatem subirem.
Sed quando profecta est a terra multùm maritima nauis
Statim seruitutis diem mihi excogitabant,
Me quidem penula tunicaq; Velaminibus exuerunt,
Circùm autem me scrutum aliud malum eiecerunt & tu-
Pertusam, quæ & ipse in oculis Videas. (nicam
Sub occasum autem Ithacæ amœnæ ad opera peruenerunt.
Ibi me quidem ligauerunt armata in naui,
Fune benè-torto arctè, ipsi autem egressi
Certatim ad littus maris cœnam sumpsere.
At mihi Vinculum quidem dissoluerunt Dij ipsi
Facile, capiti autem scruto obuoluto
Leui temone descendens applicui mari
Pectus, postea autem manibus nauigaui ambabus
Natans: Valde autem citò excessi longè ab illis.
Tunc ascendens Vbi quercetum erat latissimum syluæ,
Iacebam stratus. illi autem Valdè suspirantes
Ibant, sed non enim ipsis Visum est melius esse

Inquirere

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І. І. МЕЧНИКОВА

Μαίεσθαι προτέρω. τοὶ μὲν πάλιν αὖτις ἔβαινον
Νηὸς ἔπι γλαφυρῆς· ἐμὲ δ' ἔκρυψαν θεοὶ αὐτοὶ
Ῥηϊδίως, καί με σαθμῷ ἐπέλασαν ἄγοντες
Ἀνδρὸς ἐπισαμένου. ἔτι γάρ νύ μοι αἶσα βιῶναι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης εὔμαιε συβῶτα·
Ἆ δειλὲ ξείνων, ἦ μοι μάλα θυμὸν ὄρινας,
Ταῦτα ἕκαστα λέγων ὅσα δὴ πάθες, ἠδ' ὅσ' ἀλήθης.
Ἀλλὰ τάδ' οὐ κατὰ κόσμον ὀΐομαι, οὐδέ με πείσεις,
Εἰπὼν ἀμφ' ὀδυσῆϊ. τί σε χρὴ τοῖον ἐόντα
Μαψιδίως ψεύδεσθαι. ἐγὼ δ' εὖ οἶδα καὶ αὐτὸς
Νόστον ἐμοῖο ἄνακτος, ὅτ' ἤχθετο πᾶσι θεοῖσι
Πάγχυ μάλ', ὅτι μιν οὔτι μετὰ τρώεσσι δάμασσαν,
Ἠὲ φίλων ἐν χερσὶν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσε.
Τῷ κέν οἱ τύμβον μὲν ἐποίησαν παναχαιοὶ,
Ἠδέ κε καὶ ᾧ παιδὶ μέγα κλέος ἤρατ' ὀπίσσω·
Νῦν δέ μιν ἀκλειῶς ἅρπυιαι ἀνηρείψαντο.
Αὐτὰρ ἐγὼ παρ' ὕεσσιν ἀπότροπος· οὐδὲ πόλινδε
Ἔρχομαι, εἰ μή πού τι περίφρων πηνελόπεια
Ἐλθέμεν ὀτρύνῃσιν, ὅτ' ἀγγελίη ποθὲν ἔλθῃ.
Ἀλλ' οἱ μὲν τὰ ἕκαστα παρήμενοι ἐξερέουσιν,
Ἠ μὲν οἳ ἄχνυνται δὴν οἰχομένοιο ἄνακτος,
Ἠ δ' οἳ χαίρουσι βίοτον νήποινον ἔδοντες.
Ἀλλ' ἐμοὶ οὐ φίλον ἐστὶ μεταλλῆσαι καὶ ἔρεσθαι,
Ἐξ οὗ δή μ' αἰτωλὸς ἀνὴρ ἐξήπαφε μύθῳ,
γρ. Ὅς ῥ' Ὅς τ' ἄνδρα κτείνας, πολλὴν ἐπὶ γαῖαν ἀληθεὶς,
γρ. ἐμοῖς πρὸς δώματ'. Ἤλυθ' * ἐμὸν πρὸς σαθμόν· ἐγὼ δέ μιν ἀμφαγάπαζον.
Φῆ δέ μιν ἐν κρήτεσσι παρ' ἰδομενῆϊ ἰδέσθαι
Νῆας ἀκειόμενον τάς οἱ ξυνέαξαν ἄελλαι·
Καὶ φάτ' ἐλεύσεσθαι ἢ ἐς θέρος ἢ ἐς ὀπώρην,
Πολλὰ χρήματ' ἄγοντα, σὺν ἀντιθέοις ἑτάροισι.
Καὶ σὺ γέρον πολυπενθὲς, ἐπεί σε μοι ἤγαγε δαίμων,
Μήτε τί μοι ψεύδεσσι χαρίζεο, μήτε τι θέλγε.
Οὐ γὰρ τοὔνεκ' ἐγώ σ' αἰδέσσομαι, οὐδὲ φιλήσω,
γρ. τ' ἐλεαίρων. Ἀλλὰ Δία ξένιον δείσας, αὐτόν * ἐλεήσας.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς·
Ἦ μάλα τίς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἄπιστος,
Οἷόν σ' οὐδ' ὀμόσας περ ἐπήγαγον, οὐδέ σε πείθω.

Ἀλλ'

Inquirere vlterius: hi quidem iterum redierunt
Naui in concaua, me autem absconderunt Dei ipsi
Facilè & me stabulo applicuerunt ducentes
Viri prudentis, adhuc enim mihi fatum viuere.
Hunc. a. respondens alloquutus es Eumæe subulce: Eumæo reditus Vlyssis nō persuadetur.
O miser hospitum, certè valdè animum commouisti
Hæc singula dicens, quæ iam tulisti, & quæ vagatus es.
Sed hæc non aptè puto, neq; mihi persuadebis,
Dicens de Vlysse, quid te oportet cùm talis sit
Temerè mentiri: ego autem certè scio & ipse
Reditum mei domini quod infestus est omnibus Deis,
Omninò valdè, quando ipsum non in Troianis domuerunt,
Vel amicorū in manibus, quoniam bellum benè tractauit.
Quare ei sepulchrum quidem fecissent omnes Achiui,
Ac etiam suo filio magna gloria creuisset in posterum.
Nunc autem ipsum sine gloria Harpyiæ dilaniarunt.
At ego apud sues separatus, neque ad ciuitatem
Eo, nisi prudens Penelope
Ire iubeat, quando nuncium aliunde veniat.
Sed hi quidem singula assidentes interrogant,
Et alij tristantur diu absente rege.
Atq; illi lætantur victum impunè edentes.
Sed mihi non gratum est inquirere & interrogare
Ex quo me Aetolus vir decipit verbo:
Qui viro interfecto, multas per regiones vagatus,
Venit meas ad ædes: ego autem ipsum amicè habui,
Dixit autem inter Cretenses apud Idomeneum vidisse
Naues aptantem, quas ei fregerant procellæ:
Et dixit venturum, vel in æstatem, vel in autumnum,
Multas opes ducentem cum diuinis socijs.
Et tu senex multa passus, postquā te ad me duxit fortuna.
Ne mihi mendacijs gratificare, neque mulceas.
Non enim ob id ego te honorabo, neque diligam.
Sed Iouem hospitalem veritus, teq; ipsum miseratus.
Hūc. a. respondens alloquutus est prudens Vlysses: Vlysses subulcum alloqtur
Certè valdè aliquis tibi animus in pectoribus incredulus,
Qualem neque iurans induxi, neq; tibi persuadeo.

Ce

НАУЧНА БИБЛИОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

γρ. ὄπιθεν Ἀλλ' ἄγε νῦν ῥήτρην ποιησόμεθ'. αὐτὰρ * ὕπερθε
Μάρτυροι ἀμφοτέροισι θεοὶ τοὶ Ὄλυμπον ἔχουσιν.
Εἰ μέν κεν νοστήσῃ ἄναξ τεὸς ἐς τόδε δῶμα,
Ἕσσας με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα, πέμψαι
Δουλίχιον δ' ἰέναι, ὅθι μοι φίλον ἔπλετο θυμῷ·
Εἰ δέ κε μὴ ἔλθῃσιν ἄναξ τεός, ὡς ἀγορεύω,
Δμῶας ἐπισσεύσας, βαλέειν μεγάλης κατὰ πέτρης,
Ὄφρα καὶ ἄλλος πτωχὸς ἀλεύεται ἠπεροπεύειν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε δῖος ὑφορβός,
Ξεῖν' οὕτω γάρ κέν μοι ἐϋκλείη τ' ἀρετή τε
γρ. μετόπισθεν, Εἴη ἐπ' ἀνθρώποις ἅμα τ' αὐτίκα καὶ * μετέπειτα,
Ὅς σ' ἐπεὶ ἐς κλισίην ἄγαγον, καὶ ξείνια δῶκα,
Αὖθις δὲ κτείναιμι, φίλον δ' ἀπὸ θυμὸν ἑλοίμην,
γρ. κεν δ' ἤπειτα Πρόφρων * δή κεν ἔπειτα Δία Κρονίωνα λιτοίμην.
Νῦν δ' ὥρη δόρποιο. τάχιστά μοι ἔνδον ἑταῖροι
Εἶεν, ἵν' ἐν κλισίῃ λαρὸν τετυκοίμεθα δόρπον.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Ἀγχίμολον δὲ σύες τε καὶ ἀνέρες ἦλθον ὑφορβοί,
Τὰς μὲν ἄρα ἔρξαν κατὰ ἤθεα κοιμηθῆναι·
Κλαγγὴ δ' ἄσπετος ὦρτο συῶν αὐλιζομενάων.
Αὐτὰρ ὁ οἷς ἑτάροισιν ἐκέκλετο δῖος ὑφορβός,
Ἄξεθ' ὑῶν τὸν ἄριστον, ἵνα ξείνῳ ἱερεύσω
Τηλεδαπῷ. πρὸς δ' αὐτοὶ ὀνησόμεθ', οἵπερ ὀϊζὺν
Δὴν ἔχομεν, πάσχοντες ὑῶν ἕνεκ' ἀργιοδόντων·
Ἄλλοι δ' ἡμέτερον κάματον νήποινον ἔδουσιν.
Ὣς ἄρα φωνήσας κέασε ξύλα νηλέϊ χαλκῷ·
γρ. εἰσάγαγον Οἱ δ' ὗν * εἰσῆγον μάλα πίονα πενταέτηρον·
Τὸν μὲν ἔπειτ' ἔστησαν ἐπ' ἐσχάρῃ. οὐδὲ συβώτης
Λήθετ' ἄρ' ἀθανάτων· (φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῇσιν)
Ἀλλ' ὅγ' ἀπαρχόμενος, κεφαλῆς τρίχας ἐν πυρὶ βάλλεν
Ἀργιόδοντος ὑός, καὶ ἐπεύχετο πᾶσι θεοῖσι
Νοστῆσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ὅνδε δόμονδε.
Κόψε δ' ἀνασχόμενος σχίζῃ δρυὸς ἣν λίπε κείων.
Τὸν δ' ἔλιπε ψυχή· τοὶ δ' ἔσφαξάν τε καὶ εὗσαν.
Αἶψα δέ μιν διέχευαν. ὁ δ' ὠμοθετεῖτο συβώτης,
Πάντοθεν ἀρχόμενος μελέων, ἐς πίονα δημόν.
Καὶ τὰ μὲν ἐν πυρὶ βάλλε, παλύνας ἀλφίτου ἀκτῇ,

Μιστυλλόν

Sed age nunc pactum faciamus, & poſtea
Teſtes ambobus Dij qui Olympum habitant.
Siquidem redibit rex tuus in hanc domum.
Indutum me chlænamq; tunicamq; veſtes mitte
Ad Dulichium ire quò mihi gratum eſt animo.
Si autem non venerit rex tuus, vt dico,
Famulis iube deijcere magna de petra.
Vt & alius pauper caueat decipere.
Hunc.a.reſpondens alloquutus eſt diuinus ſubulcus: Subulc⁹ Vlyſſi reſpondet.
Hoſpes ſic mihi bona fama virtusq;
Sit inter homines, ſimul nunc & in futurum.
Qui te in ſtabulum duxi, & hoſpitalia munera dedi.
Rurſus autem interficiam, dilectumq; animum auferam.
Promptus.a poſtea Ioui Saturnio ſupplicabo.
Nunc autem hora cœnæ, ocyùs mihi intus ſocij
Erunt, vt in tugurio dulcem præparemus cœnam.
Sic hi quidem talia inter ſe dicebant.
De propinquo autem ſuesq; & viri venerunt ſubulci,
Has quidem igitur incluſerunt de more ad dormiendum,
Clamor autem multus ortus eſt ſuum in haram euntium.
At ſuis ſocijs iuſſit diuinus ſubulcus:
Ducite ſuum optimam, vt hoſpitis in gratiam mactem
Peregrini, vna & ipſi recreabimur, qui ærumnam
Diu habemus patientes ſuū gratia habentiū-dentes-albos.
Alij autem noſtrum laborem impunè edunt.
Sic loquutus ſcidit ligna acuto ferro.
Hi autem ſuem abduxerunt valde pinguē quinquennem. Eumæ⁹ hoſpiti ſacrificaturus, ſuem mactat.
Hunc quidem poſtea poſuerunt in craticula, neq; ſubulcus
Oblitus eſt immortalium, (mentibus.n.vtebatur bonis.)
Sed hic incipiens capitis crines in ignem iecit
Albos habentis-dentes ſuis, & precatus eſt omnes Deos.
Vt rediret Vlyſſes prudens ſuam domum. (fectus.
Percuſſit.a.in altum tollens ſtipite querno quem liquit pro-
Hunc.a.reliquit anima hi.a iugularunt & combuſſerunt.
Statim.a ipſum diuiſerunt, cruda .a.poſuit ſubulcus
Vndiq; initio facto à membris in pinguem adipem:
Et partim quidē in ignem iecit, vbi cōmiſcuiſſet farinæ flore

Μίστυλλόν τ' ἄρα τἆλλα. καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
Ὤπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
Βάλλον δ' εἰν ἐλεοῖσιν ἀολλέα. ἂν δὲ συβώτης
Ἵστατο δαιτρεύσων· (περὶ γὰρ φρεσὶν αἴσιμα ᾔδη)
Καὶ τὰ μὲν ἕπταχα πάντα διεμοιρᾶτο δαΐζων·
γρ. υἱεῖ — Τὴν μὲν ἴαν νύμφῃσι καὶ ἑρμῇ μαιάδος * υἷι
γρ. ἑκάστοις — Θῆκεν ἐπευξάμενος, τὰς δ' ἄλλας νεῖμεν * ἑκάστῳ·
Νώτοισιν δ' ὀδυσῆα διηνεκέεσσι γέραιρεν
Ἀργιόδοντος ὑός· κύδαινε δὲ θυμὸν ἄνακτος·
Καί μιν φωνήσας προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς,
Αἴθ' οὕτως εὔμαιε φίλος διὶ πατρὶ γένοιο
Ὡς ἐμοί, ὅτι με τοῖον ἐόντ' ἀγαθοῖσι γεραίρεις.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης εὔμαιε συβῶτα,
Ἔσθιε δαιμόνιε ξείνων, καὶ τέρπεο τοῖσδε
γρ. τὰ μὲν δώσει, τὰ δ' — Οἷα πάρεστι· θεὸς δὲ * τὸ μὲν δώσει, τὸ δ' ἐάσει,
Ὅ, τι κεν ᾧ θυμῷ ἐθέλει· δύναται γὰρ ἅπαντα.
Ἦ ῥα καὶ ἄργματα θῦσε θεοῖς αἰειγενέτῃσι.
Σπείσας δ' αἴθοπα οἶνον, ὀδυσῆϊ πτολιπόρθῳ
Ἐν χείρεσσιν ἔθηκεν, ὁ δ' ἕζετο ᾗ παρὰ μοίρῃ.
Σῖτον δέ σφιν ἔνειμε μεσαύλιος, ὅν ῥα συβώτης
Αὐτὸς κτήσατο οἶος ἀποιχομένοιο ἄνακτος,
Νόσφιν δεσποίνης καὶ λαέρταο γέροντος.
Πὰρ δ' ἄρα μιν ταφίων πρίατο κτεάτεσσιν ἑοῖσιν·
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
γρ. κοίτην — Σῖτον μέν σφιν ἀφεῖλε μεσαύλιος, οἱ δ' ἐπὶ * κοῖτον
Σίτου καὶ κρειῶν κεκορημένοι ἐσσεύοντο.
Νὺξ δ' ἄρ' ἐπῆλθε κακὴ σκοτομήνιος, ὗε δ' ἄρα ζεὺς
Πάννυχος· αὐτὰρ ἄη ζέφυρος μέγας αἰὲν ἔφυδρος.
Τοῖς δ' ὀδυσεὺς μετέειπε, συβώτεω πειρητίζων,
Εἴπως οἱ ἐκδὺς χλαῖναν πόροι, ἤ τιν' ἑταίρων
Ἄλλον ἐποτρύνειεν· ἐπεί ἑο κήδετο λίην.
Κέκλυθι νῦν εὔμαιε, καὶ ἄλλοι πάντες ἑταῖροι,
Εὐξάμενός τι ἔπος ἐρέω. οἶνος γὰρ ἀνώγει
Ἠλεός, ὅς τ' ἐφέηκε πολύφρονά περ μάλ' ἀεῖσαι·
Καί θ' ἁπαλὸν γελάσαι, καί τ' ὀρχήσασθαι ἀνῆκεν,
Καί τι ἔπος προέηκεν ὅπερ τ' ἄρρητον ἄμεινον.

Ἀλλ'

Minutatim, v. secuerunt alia, & circum verua fixerunt,
Assaueruntq; rite, extraxeruntq; omnia.
Posuerant autem in discis simul omnia: subulcus verò
Surrexit, in quadrã-diuidens, (valde.n.mentib.aqua scie-
Atq; quidẽ septifariam omnia partitus est diuidens, (bat)
Partem quidem vnam Nymphis, & Mercurio Maiæ filio
Posuit apprecatus, alias distribuit singulis,
Dorsis autem Vlyssem integris honorauit
Albi dentis suis, illustrabat autem animum Heri,
Et ipsum appellatum alloquutus est prudens Vlysses:
Vtinam sic Eumæe dilectus Ioui patri sis
Sicut mihi, siquidem me talis cum sim, bonis honoras.
Hunc.a. respondens allocutus es Eumæe subulce,
Comede felix hospitum, & delectare his,
Qualia adsunt, Deus.a. hoc quidem dabit, hoc autem sinet
Quodcunq; suo animo vult, potest enim omnia.
Dixit. & initiationes sacrificauit Deis sempiternis.
Libato autem nigro vino, Vlyssi vrbium-destructori
In manibus posuit, hic autem sedebat suum iuxta latus,
Cibum autem ipsis distribuit Mesaulius, quem subulcus
Ipse possederat solus absente domino,
Seorsum à domina & Laerte sene.
Ipsum apud Taphios emerat suis facultatibus.
Hi.a. in cibos paratos præiacientes manus extendebant.
At postquam potus & cibi desiderium amouerunt,
Cibum quidem ab ipsis abstulit Mesaulius, hi.a. in cubile
Cibo & carnibus saturati iuerunt.
Nox autem venit mala obscura, pluit autem Iupiter
Tota nocte, at spirabat Zephyrus magnus semper aquosus,
Hos autem Vlysses alloquutus est bubulcum tentans:
Si quò ab eo exutã ibi chlænam præberet, vel aliquẽ sociorum
Alium moneret, si quidem sui curam gerebat valdè.
Audi nunc me Eumæe, & alij omnes socij, — Vlysses commodè petit chlænam.
Gloriabundus aliquod verbum dicam, vinum.n. iubet
Stultum, quod impellit sapientem etiam valdè cantare,
Et leniter ridere, & saltare impellit,
Et aliquod verbum præfari quod non dictum melius,

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Ἀλλ' ἐπεὶ οὖν τὸ πρῶτον ἀνέκραγον, οὐκ ἐπικεύσω.
Εἴθ' ὣς ἡβώοιμι, βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη,
Ὡς ὅθ' ὑπὸ Τροίῃ λόχον ἤγομεν ἀρτύναντες.
Ἡγείσθην δ' Ὀδυσεύς τε καὶ Ἀτρείδης Μενέλαος,
Τοῖσι δ' ἅμα τρίτος ἦρχον ἐγώ· αὐτοὶ γὰρ ἄνωγον.
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἱκόμεσθα ποτὶ πτόλιν, αἰπύ τε τεῖχος,
Ἡμεῖς μὲν περὶ ἄστυ κατὰ ῥωπήια πυκνά,
Ἂν δόνακας καὶ ἕλος ὑπὸ τεύχεσι πεπτηῶτες
Κείμεθα· νὺξ δ' ἄρ' ἐπῆλθε κακή, Βορέαο πεσόντος.
γρ. ἔπειτα Πηγυλὶς· αὐτὰρ* ὕπερθε χιὼν γένετ' ἠύτε πάχνη,
Ψυχρή, καὶ σακέεσσι περιτρέφετο κρύσταλλος.
Ἔνθ' ἄλλοι πάντες, χλαίνας ἔχον ἠδὲ χιτῶνας,
Εὗδον δ' εὔκηλοι σάκεσιν εἰλυμένοι ὤμους·
Αὐτὰρ ἐγὼν χλαῖναν μὲν ἰὼν ἑτάροισιν ἔλειπον
γρ. Ἀφραδέως, Ἀφραδίαις, ἐπεὶ οὐκ ἐφάμην ῥιγωσέμεν ἔμπης·
Ἀλλ' ἑπόμην σάκος οἶον ἔχων καὶ ζῶμα φαεινόν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τρίχα νυκτὸς ἔην, μετὰ δ' ἄστρα βεβήκει,
Καὶ τότ' ἐγὼν Ὀδυσῆα προσηύδων ἐγγὺς ἐόντα,
Ἀγκῶνι νύξας· (ὁ δ' ἄρ' ἐμμαπέως ὑπάκουσε)
Διογενὲς Λαερτιάδη πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Οὔ τι ἔτι ζωοῖσι μετέσσομαι, ἀλλά με χεῖμα
Δάμναται· οὐ γὰρ ἔχω χλαῖναν. παρά μ' ἤπαφε δαίμων,
γρ. ἔμμεν Οἰοχίτων' * ἔμεναι· νῦν δ' οὐκ ἔτι φυκτὰ πέλονται.
Ὣς ἐφάμην. ὁ δ' ἔπειτα νόον σχέθε τόνδ' ἐνὶ θυμῷ,
Οἷος κεῖνος ἔην βουλευέμεν ἠδὲ μάχεσθαι·
Φθεγξάμενος δ' ὀλίγῃ ὀπί με πρὸς μῦθον ἔειπε,
Σίγα νῦν, μή τίς σευ Ἀχαιῶν ἄλλος ἀκούσῃ.
Ἦ καὶ ἐπ' ἀγκῶνος κεφαλὴν σχέθεν, εἶπέ τε μῦθον,
Κλῦτε φίλοι, θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος.
Λίην γὰρ νηῶν ἑκὰς ἤλθομεν. ἀλλά τις εἴη
Εἰπεῖν Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν,
Εἰ πλέονας παρὰ ναῦφιν ἐποτρύνειε νέεσθαι.
Ὣς ἔφατ'. ὦρτο δ' ἔπειτα Θόας Ἀνδραίμονος υἱός
γρ. βάλε Καρπαλίμως, ἀπὸ δὲ χλαῖναν * θέτο φοινικόεσσαν,
γρ. δ' ἵεναι Βῆ * δὲ θέειν ἐπὶ νῆας. ἐγὼ δ' ἐνὶ εἵματι κείνου
Κείμην ἀσπασίως· φάε δὲ χρυσόθρονος ἠώς.
Ὣς νῦν ἡβώοιμι, βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη,

Sed postquam primum garrulus esse cœpi, non dissimulabo.
Vtinam sic pubescerem, visq́; mihi firma esset,
Sicut quando sub Troia insidias duximus parantes.
Duces erant Vlysses et Atrides Menelaus,
Cum his vna tertius dux fui ego, ipsi enim iusserant:
Sed quando iuimus ad vrbem, altumq́; murum,
Nos quidem circa vrbem in virgultis densis,
Inter calamos & paludem sub armis prostrati,
Iacuimus, nox autem aduenit mala Borëa incidente
Glaciali, at postea nix facta est veluti pruina
Frigida, & scutis circumuertebatur cryst allus.
Tunc alij omnes vestes habebant & tunicas.
Dormiebant autem quieti scutis cooperti humeros,
At ego vestem quidem discedens socijs reliqui
Stultè, quoniam non putabam tantum frigus futurum.
Sed sequebar scutum solum habens, & vestem nitidam.
Sed quando iam extrema pars noctis erat, trans. a. astra ie-
Et tunc ego Vlyssem allocutus sum qui prope erat (rant,
Cubito puncto, hic autem promptè audiuit,
Nobilis Laërtiade prudens Vlysses,
Non adhuc cum viuis ero sed me hyems
Interficiet, non. n. habeo chlænam apud me, decepit fortuna
Vna cũ tunica cũ sim, nunc. a. nõ amplius remedia adsunt.
Sic dixi, hic autem postea mentem tenuit hanc in animo,
Solus ille erat ad consultandum & pugnandum.
Loquens autem summissa voce ad verbum dixit:
Sile nunc ne quis te Achiuorum alius audiat.
Dixit & in cubito caput tenuit, dixitq́; verbum,
Audite amici, diuinum mihi in somnis astitit insomnium.
Nam à nauibus longè venimus, sed aliquis eat
Nunciatum Atridæ Agamemnoni pastori populorum,
An plures ad naues iubeat venire.
Sic dixit. motus est. a. postea Thoas Andræmonis filius
Subitò, à se autem chlænam iecit purpuream.
Perrexit ire ad naues, ego autem in veste illa
Iacui libenter, illuxit autem aureo-throno aurora,
Vtinam nunc pubescerem, visq́; mihi firma esset,

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Δοίη κέν τις χλαῖναν ἐνὶ σαθμοῖσι συφορβῶν,
Ἀμφότερον, φιλότητι καὶ αἰδοῖ φωτὸς ἐῆος.
Νῦν δέ μ' ἀτιμάζουσι κακὰ χροῒ εἵματ' ἔχοντα.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης εὔμαιε συβῶτα,
Ὦ γέρον, αἶνος μέν τοι ἀμύμων ὃν κατέλεξας,
γρ. ἔνισπες. Οὐδέ τι πω παρὰ μοῖραν ἔπος νηκερδὲς *ἔειπες.
Τῷ οὔτ' ἐσθῆτος δευήσεαι οὔτέ τευ ἄλλου
Ὧν ἐπέοιχ' ἱκέτην ταλαπείριον ἀντιάσαντα
Νῦν ἀτὰρ ἠῶθέν γε τὰ σὰ ῥάκεα δνοπαλίξεις.
Οὐ γὰρ πολλαὶ χλαῖναι, ἐπημοιβοί τε χιτῶνες
Ενθάδε ἕννυσθαι, μία δ' οἴη φωτὶ ἑκάστῳ.
Αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθῃσιν ὀδυσῆος φίλος υἱός,
Αὐτός τοι χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα δώσει,
Πέμψει δ' ὅππη σε κραδίη θυμός τε κελεύει.
Ὣς εἰπὼν ἀνόρουσε· τίθει δ' ἄρα οἱ πυρὸς ἐγγὺς
Εὐνὴν, ἐν δ' οἰῶν τε καὶ αἰγῶν δέρματ' ἔβαλλεν.
Ενθ' ὀδυσεὺς κατέλεκτ'· ἐπὶ δὲ χλαῖναν βάλεν αὐτῷ
γρ. μαλακὴν, Πυκνὴν καὶ* μεγάλην, ἥ οἱ παρεχέσκετ' ἀμοιβὰς,
Εννυσθαι ὅτέ τις χειμὼν ἔκπαγλος ὄροιτο.
Ὣς ὁ μὲν ἔνθ' ὀδυσεὺς κοιμήσατο, τοὶ δὲ παρ' αὐτὸν
Ανδρες κοιμήσαντο νεηνίαι, οὐδὲ συβώτῃ
Ηνδανεν αὐτόθι κοῖτος, ὑῶν ἄπο κοιμηθῆναι.
Αλλ' ὅγ' ἄρ' ἔξω ἰὼν ὡπλίζετο. (χαῖρε δ' ὀδυσσεὺς
Ὅττι ῥά οἱ βιότου περικήδετο νόσφιν ἐόντος)
Πρῶτον μὲν ξίφος ὀξὺ περὶ στιβαροῖς βάλετ' ὤμοις·
Ἀμφὶ δὲ χλαῖναν ἑέσσατ' ἀλεξάνεμον μάλα πυκνὴν,
Αν δὲ νάκην ἕλετ' αἰγὸς ἐϋτρεφέος μεγάλοιο·
Εἵλετο δ' ὀξὺν ἄκοντα, κυνῶν ἀλκτῆρα καὶ ἀνδρῶν.
Βῆ δ' ἴμεναι κείων ὅθι περ σύες ἀργιόδοντες
Πέτρῃ ὑπὸ γλαφυρῇ εὗδον βορέω ὑπ' ἰωγῇ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ο. ΡΑΨΩΔΙΑΣ τῆς ὁμήρου ὀδυσσείας.

ΤΗΛΕΜΑΧΟΝ ἀθηνᾶ ὄναρ ἐπιστᾶσα εἰς ἰθάκην ἐπανελθεῖν προτρέπεται. ὃς δῶρα παρὰ μενελάου λαβὼν πέμπεται, καὶ ἐμβαίνειν μέλλων εἰς τὴν ναῦν, θεοκλύμενόν

Daret aliquis chlænem in stabulis subulcorum
Æquè amicitia ac reuerentia viri boni,
Nunc.a.me inhonorant malas circa corpus vestes habentē.
Hunc autem respondens, allocutus est Eumæus subulcus: Eumæus Vlyssi loquitur.
O senex, laus quidem tibi magna quam dixisti,
Neq; amplius citra decorum verbum inutile dixisti.
Ideò neq; veste indigebis, neq; alia re,
Quam conueniat supplici misero obuiam venienti
Nunc: at manè tuis te vestibus amicies:
Non enim multæ chlænæ mutatoriæq; tunicæ
Hic ad induendum, vna autem sola viro singulo.
At postquam venerit Vlyssis dilectus filius,
Ipse tibi chlænamq; tunicamq; vestes dabit,
Mittet & quò te cor animusq; iubet.
Sic loquutus surrexit, posuit autem ei ignem prope
Lectum, inque caprarum & ouium pelles iniecit, Paratur stratū Vlyssi.
Vbi Vlysses dormiebat, insuper chlænam iniecit ipsi
Densam & mollem, quæ ei erat mutatoria
Cum se indueret, quando aliqua hyems terribilis orta esset.
Sic hic quidem tunc Vlysses dormiuit, at apud ipsum
Viri dormiuerunt iuuenes, neq; subulco
Placuit illic in lecto à suibus longè dormire.
Sed hic extra iens armabatur, lætabatur autem Vlysses
Quod suæ vitæ curam-gereret, licet longè abesset.
Primum quidē ensem acutū circum fortes posuit humeros,
Circum a.chlenā induit expellentem-ventū, valdè densam,
Ac pellem accepit capræ benè-nutritæ magnæ:
Accepit.a.acutam lanceā contrà canes adiutricem et viros,
Perrexit autem ire dormiturus, vbi sues
Petra sub concaua dormiebant Boreæ sub tegmine.

ODYSSEAE HOMERI, AVT XV. compositionis argumentum.

TELEMACHO Minerua astans in somnis, in Ithacam redire hortatur. Hic donis á Menelao acceptis mittitur, & ingressurus in nauim Theoclymenon

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

τινα ἀργεῖον μάντιν ἀναλαμβάνει ἐπὶ φόνῳ φεύγοντα. καὶ Εὔμαιος Ὀδυσσεῖ διηγεῖται ὡς Φοίνικες αὐτὸν ληϊσάμενοι ἐκ Συρίας νήσου, ἀπέδοντο Λαέρτῃ. καὶ ἡ Τηλεμάχου ναῦς κατάγεται εἰς Ἰθάκην, καὶ ταύτην εἰς ἄστυ ἀποπέμψας, αὐτὸς πρὸς Εὔμαιον ἔρχεται.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Η Ο μικρὸν ῥαψῳδία.

Οὐ ἐπέβη δ' Ἰθάκης Ὀδυσσείδης ἐκ Λακεδαίμονος.

Η Δ' ΕΙΣ εὐρύχορον Λακεδαίμονα Παλλὰς Ἀθήνη
Ὤχετ', Ὀδυσσῆος μεγαθύμου φαίδιμον υἱὸν
Νόστου ὑπομνήσουσα, καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι·
Εὗρε δὲ Τηλέμαχον, καὶ Νέστορος ἀγλαὸν υἱὸν,
Εὕδοντ' ἐν προδόμῳ Μενελάου κυδαλίμοιο.
Ἤτοι Νεστορίδην μαλακῷ δεδμημένον ὕπνῳ·
Τηλέμαχον δ' οὐχ ὕπνος ἔχε γλυκὺς, ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
Νύκτα δι' ἀμβροσίην μελεδήματα πατρὸς ἔγειρεν.
Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
γρ. τῆλ' — Τηλέμαχ', οὐκέτι καλὰ δόμων ἄπο * δὴν ἀλάλησαι,
Κτήματά τε προλιπὼν, ἄνδρας τ' ἐν σοῖσι δόμοισιν
γρ. Οὕτως — Οὕτω ὑπερφιάλοις· μή τοι κατὰ πάντα φάγωσι
Κτήματα δασσάμενοι, σὺ δὲ τηϋσίην ὁδὸν ἔλθῃς.
Ἀλλ' ὄτρυνε τάχιστα βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον,
Πεμπέμεν, ὄφρ' ἔτι οἴκοι ἀμύμονα μητέρα τέτμῃς.
Ἤδη γάρ ῥα πατήρ τε κασίγνητοί τε κέλονται
Εὐρυμάχῳ γήμασθαι. ὁ γὰρ περιβάλλει ἅπαντας
Μνηστῆρας δώροισι, καὶ ἐξώφελλεν ἔεδνα.
Μή νύ τι σεῦ ἀέκητι δόμων ἐκ κτῆμα φέρηται.
Οἶσθα γὰρ οἷος θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γυναικός·
Κείνου βούλεται οἶκον ὀφέλλειν ὅς κεν ὀπυίοι,
Παίδων δὲ προτέρων καὶ κουριδίοιο φίλοιο
γρ. τεθνειότος — Οὐκέτι μέμνηται * τεθνηότος, οὐδὲ μεταλλᾷ.
Ἀλλὰ σύ γ' ἐλθὼν αὐτὸς ἐπιτρέψειας ἕκαστα

Δμωάων

quendam Argiuum vatem recipit propter cædem fugientem. Et Eumæus Vlyssi narrat vti Phœnices ipsum præda facta ex Syria insula vendiderunt Laërti. Et Telemachi nauis deducitur in Ithacam, & cùm hanc in ciuitatẽ remisisset, ipse ad Eumæum pergit.

ODYSSEAE HOMERI XV. COMPOSITIO.

O, appulit ad Ithacam Vlyssides ex Lacedæmone.

I NLATAM *Lacedæmona Pallas Minerua*
Accessit ad Vlyssis magnanimi illustrem filium,
De reditu admonitura, et suasura vt redeat.
Inuenit autem Telemachum, & Nestoris inclytum filium
Dormientem in vestibulo domus Menelai illustris,
Nimirum Nestoridem molli domitum somno.
Telemachũ autem non somnus tenebat dulcis, sed in animo
Noctem per solitariam curas de patre excitabat.
Prope autem stans alloquuta est glaucis oculis Minerua:
Telemache, non iam bene a tua domo diutius aberras, — Minerua Telemachum in somnis hortatur, vt Ithacã redeat.
Facultatibusq; relictis iis q; viris in tuis domibus
Qui sic superbi sunt, ne omnia comedant,
Possessionibus diuisis: tu autem inanem viam veneris.
Sed impelle citissime voce bonum Menelaum
Ad te dimittendum, vt adhuc domi bonã matrem inuenias,
Iam enim paterq; fratresq; iubent
Eurymacho nubere, hic enim superat omnes
Procos donis, & auget dotes.
Ne te inuito ex domibus res efferatur.
Scis enim qualis animus in pectoribus mulieris:
Illius vult domum augere, quicunq; duxerit.
Filiorum autem priorum, & mariti dilecti,
Non amplius recordatur mortui, neq; inquirit,
Sed tu vbi veneris ipse committes singula

Ei famu-

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Δμωάων ἥτις τοι ἀρίστη φαίνεται εἶναι,
Εἰσόκε τοι φήνωσι θεοὶ κυδρὴν παράκοιτιν.
Ἄλλο δέ τοί γε ἔπος ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο θυμῷ.
Μνηστήρων σ' ἐπιτηδὲς ἀριστῆες λοχόωσιν
Ἐν πορθμῷ Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλοέσσης,
Ἱέμενοι κτεῖναι πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι.
Ἀλλὰ τά γ' οὐκ ὀΐω· πρὶν καί τινα γαῖα καθέξει
Ἀνδρῶν μνηστήρων, οἵ τοι βίοτον κατέδουσι.
Ἀλλὰ ἑκὰς νήσων ἀπέχειν εὐεργέα νῆα·
Νυκτὶ δ' ὁμῶς πλείειν. πέμψει δέ τοι οὖρον ὄπισθεν
Ἀθανάτων, ὅς τίς σε φυλάσσει τε ῥύεταί τε.
Αὐτὰρ ἐπὴν πρώτην ἀκτὴν Ἰθάκης ἀφίκηαι,
Νῆα μὲν ἐς πόλιν ὀτρῦναι καὶ πάντας ἑταίρους·
Αὐτὸς δὲ πρώτιστα συβώτην εἰσαφικέσθαι,
γρ. Ὅς θ' ὑῶν ἐπίουρος, ὁμῶς — Ὅς τοι ὑῶν ἐπίουρος· ὁμῶς δέ τοι ἤπια οἶδε.
Ἔνθα δὲ νύκτ' ἀέσαι. τὸν δ' ὀτρῦναι πόλιν εἴσω
Ἀγγελίην ἐρέοντα περίφρονι Πηνελοπείῃ,
Οὕνεκά οἱ σῶς ἐσσὶ, καὶ ἐκ Πύλου εἰλήλουθας.
  Ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὄλυμπον.
Αὐτὰρ ὁ Νεστορίδην ἐξ ἡδέος ὕπνου ἔγειρεν,
Λὰξ ποδὶ κινήσας· καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
  Ἔγρεο Νεστορίδη Πεισίστρατε, μώνυχας ἵππους
Ζεῦξον ὑφ' ἅρματ' ἄγων, ὄφρα πρήσσωμεν ὁδοῖο.
  Τὸν δ' αὖ Νεστορίδης Πεισίστρατος ἀντίον ηὔδα,
Τηλέμαχ', οὔπως ἔστιν ἐπειγομένους περ ὁδοῖο,
Νύκτα διὰ δνοφερὴν ἐλάαν. τάχα δ' ἔσσεται ἠώς.
Ἀλλὰ μέν' εἰσόκε δῶρα φέρων ἐπιδίφρια θείη
Ἥρως Ἀτρείδης δουρικλειτὸς Μενέλαος,
Καὶ μύθοις ἀγανοῖσι παραυδήσας ἀποπέμψῃ.
Τοῦ γάρ τε ξεῖνος μιμνήσκεται ἤματα πάντα
Ἀνδρὸς ξεινοδόκου ὅς κεν φιλότητα παράσχῃ.
  Ὣς ἔφατ'. αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἤλυθεν ἠώς·
Ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
Ἀνστὰς ἐξ εὐνῆς Ἑλένης παρὰ καλλικόμοιο.
Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησεν Ὀδυσσῆος φίλος υἱὸς,
Σπερχόμενός ῥα χιτῶνα περὶ χροῒ σιγαλόεντα
Δῦνεν, καὶ μέγα φᾶρος ἐπὶ στιβαροῖς βάλετ' ὤμοις

Ἥρως.

Ei famularum que optima videbitur esse.
Quousque quidem ostendant Dei venerabilem vxorem.
Aliud autem tibi verbum dico, tu verò repone animo.
Procorum tibi diligenter præstantiores insidiantur
In freto Ithacæque Samique puluerulentæ,
Cupientes occidere antè, quàm in patriam venias.
Sed hæc non puto antè & aliquem terra detinebit
Virorum procorum qui victum comedunt.
Sed longè ab insulis impelle bene-fabricatam nauem,
Nocte.a. simul nauiga, mittet autem tibi ventum à tergo
Immortalium quicunque te custoditque liberatque.
At vt primùm littus Ithacæ perueneris,
Nauem quidem in ciuitatem impelle, & omnes socios,
Ipse autem primùm subulcum adi,
Qui quidem suum custos est, simul autem tibi mitia sentit.
Illic autem dormi: hunc autem mitte vrbem intra
Renunciaturum castæ Penelopæ,
Quia ei saluus es, & ex Pylo venisti.
  Hæc quidem sic fata abiuit ad longum Olympum,
Telemachus Pisistratum alloquitur.
At hic Nestoridem ex dulci somno excitauit
Calce pede motum, & ei verbum dixit:
  Surge Nestoride Pisistrate, vnius-vnguis equos
Iunge currui subigens, vt eamus viam.
  Hunc.a. Nestorides Pisistratus contra alloquutus est:
Pisistratus Telamacho respondet.
Telemache, nondum est festinantes via
Noctem per tenebrosam impelleres: citò.a. aderit Aurora
Sed manè quousque dona ferens in currus ponat
Heros Atrides lanceis-inclytus Menelaus,
Et verbis mitibus allocutus remittat.
Huius enim hospes recordatur dies omnes
Viri hospitalis qui amicitiam præbeat.
  Sic fatus, statim aurea-sedis venit Aurora,
Cominùs autem ipsos voce bonus Menelaus
Surrectus è lecto Helenam apud pulchricomam.
Hunc postquam igitur cognouit Vlyssis dilectus filius,
Festinans, vestem circum corpus splendidam
Induit, & magnum pallium in fortes iecit humeros

Heros,

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

γρ. προσηύδα Ατρείδη

Ηρως. βῆ δὲ θύραζε, παριστάμενος δὲ * προσηύδα
Τηλέμαχος φίλος υἱὸς ὀδυσσῆος θείοιο,
Ατρείδη μενέλαε διοτρεφὲς, ὄρχαμε λαῶν,
Ηδη νῦν μ' ἀπόπεμπε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ηδη γάρ μοι θυμὸς ἐέλδεται οἴκαδ' ἱκέσθαι.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς μενέλαος,
Τηλέμαχ', οὔτι σ' ἔγωγε πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἐρύξω
Ιέμενον νόστοιο. νεμεσσῶμαι δὲ καὶ ἄλλῳ
Ανδρὶ ξεινοδόκῳ, ὅς κ' ἔξοχα μὲν φιλέῃσιν,
Εξοχα δ' ἐχθαίρῃσιν. ἀμείνω δ' αἴσιμα πάντα.
Ισόν τοι κακόν ἐσθ' ὅστ' οὐκ ἐθέλοντα νέεσθαι
Ξεῖνον ἐποτρύνῃ, καὶ ὃς ἐσσύμενον κατερύκῃ.
Χρὴ ξεῖνον παρεόντα φιλεῖν, ἐθέλοντα δὲ πέμπειν.
Αλλὰ μέν' εἰσόκε δῶρα φέρων ἐπιδίφρια θείω
Καλὰ, σὺ δ' ὀφθαλμοῖσιν ἴδῃς. εἴπω δὲ γυναιξὶν
Δεῖπνον ἐνὶ μεγάροις τετυκεῖν ἅλις ἔνδον ἐόντων.
Αμφότερον, κῦδός τε καὶ ἀγλαΐη, καὶ ὄνειαρ,
Δειπνήσαντας ἴμεν πολλὴν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν.
Εἰ δ' ἐθέλεις τραφθῆναι ἀν' ἑλλάδα καὶ μέσον ἄργος,
Οφρα τοι αὐτὸς ἕπωμαι, ὑποζεύξω δέ τοι ἵππους·
Αστεα δ' ἀνθρώπων ἡγήσομαι· οὐδέ τις ἡμέας
Αὔτως ἀποπέμψει, δώσει δέ τι ἕν γε φέρεσθαι,
Ηέ τινα τριπόδων εὐχάλκων ἠὲ λεβήτων,
Ηὲ δύ' ἡμιόνους, ἠὲ χρύσειον ἄλεισον.
Τὸν δ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ατρείδη μενέλαε διοτρεφὲς, ὄρχαμε λαῶν,
Βούλομαι ἤδη νεῖσθαι ἐφ' ἡμέτερ'. (οὐ γὰρ ὄπισθεν
Ουρον ἰὼν κατέλειπον ἐπὶ κτεάτεσσιν ἐμοῖσι)
Μὴ πατέρ' ἀντίθεον διζήμενος αὐτὸς ὄλωμαι,
Η τί μοι ἐκ μεγάρων κειμήλιον ἐσθλὸν ὄληται.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε βοὴν ἀγαθὸς μενέλαος,
Αὐτίκ' ἄρ' ᾗ ἀλόχῳ ἠδὲ δμῳῇσι κέλευσε
Δεῖπνον ἐνὶ μεγάροις τετυκεῖν ἅλις ἔνδον ἐόντων.
Αγχίμολον δέ οἱ ἦλθε βοηθοΐδης ἐτεωνεὺς,
Ανστὰς ἐξ εὐνῆς· ἐπεὶ οὐ πολὺ ναῖεν ἀπ' αὐτοῦ.
Τὸν πῦρ κῆαι ἄνωγε βοὴν ἀγαθὸς μενέλαος,
Οπτῆσαί τε κρεῶν. ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθησεν ἀκούσας.

Αὐτὸς

Heros, iuit autem foras, astans autem allocutus est
Telemachus dilectus Vlyssis diuini:
Atride Menelaë diuine princeps populorum, Telemachus Menelao loquitur.
Iam nunc me remitte dilectam in patriam terram,
Iam enim mihi animus cupit domum ire.
Huic autem respondit postea voce bonus Menelaus: Menelaus Telemacho.
Telemache non te ego multum tempus hic detinebo
Cupientem reditus: irascor autem & alij
Viro hospitali, qui eximiè quidem diligit,
Eximiè autem odit, meliora autem decentia omnia:
AEquale malum est, qui & nolentem redire
Hospitem impellit, & qui ruentem detinet. Hospitem inuitū detinere inhumanū est
Oportet hospitem præsentem diligere, volentem .a. dimittere,
Sed mane donec dona ferens in sedes ponam
Pulchras: tu .a. oculis videbis, dicam autem mulieribus
Cœnam in domib. vt parēt sufficienter ex ijs quæ intus sunt,
Vtrinque gloriaque & splendor & vtilitas
Cœnatos ire multum in infinitam terram,
Si autem vis diuertere in Græciam & medium Argos,
Vt ipse sequar. subiungam autem equos:
Ad vrbes hominum ducam neque aliquis nos
Frustra remittet, dabit autem aliquem vnum ferri.
Vel aliquem tripodem bene-æratum, vel lebetem.
Vel duos mulos, vel aureum poculum.
Hunc .a. rursus Telemachus prudēs contrà allocutus est: Telemachus Menelaum alloquitur.
Atride Menelaë diuine princeps populorum
Volo iam redire ad nostra: non enim à tergo
Custodem discedens reliqui in rebus meis,
Ne patrem diuinum quærens ipse peream,
Certè mihi ex domibus depositum bonum pereat.
At postquam hoc audiuit voce bonus Menelaus,
Statim suæ vxori & famulis iussit,
Cœnam in domib. præparare sufficienter intus existentium,
Propè autem ipsum venit Boethædes Eteöneus,
Et surgēs ex lecto, quoniā non multū habitabat lōge ab ipso.
Hunc autem ignem accendere iussit voce bonus Menelaus,
Assareque carnes, hic autem non neglexit vbi audiuit:

Ipse

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Αὐτὸς δ᾽ ἐς θάλαμον κατεβήσατο κηώεντα,
Οὐκ οἶος, ἅμα τῷ γ᾽ ἑλένη κίε καὶ μεγαπένθης.
Ἀλλ᾽ ὅτε δή ῥ᾽ ἵκανον ὅθι οἱ κειμήλια κεῖτο,
Ἀτρείδης μὲν ἔπειτα δέπας λάβεν ἀμφικύπελλον,
Υἱὸν δὲ κρητῆρα φέρειν μεγαπένθε᾽ ἄνωγεν
Ἀργύρεον. ἑλένη δὲ παρίστατο φωριαμοῖσιν,
Ἔνθ᾽ ἔσαν οἱ πέπλοι παμποίκιλοι, οὓς κάμεν αὐτή.
Τῶν ἕν᾽ ἀειραμένη ἑλένη φέρε δῖα γυναικῶν,
Ὃς κάλλιστος ἔην ποικίλμασιν, ἠδὲ μέγιστος,
Ἀστὴρ δ᾽ ὣς ἀπέλαμπεν, ἔκειτο δὲ νείατος ἄλλων.
γρ. εἷως. Βὰν δ᾽ ἰέναι προτέρω διὰ δώματος, * ἕως ἵκοντο
Τηλέμαχον. τὸν δὲ προσέφη ξανθὸς μενέλαος.
Τηλέμαχ᾽, ἤτοι νόστον ὅπως φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς,
Ὥς τοι ζεὺς τελέσειεν ἐρίγδουπος πόσις ἥρης.
Δώρων δ᾽ ὅσσ᾽ ἐν ἐμῷ οἴκῳ κειμήλια κεῖται,
Δώσω ὃ κάλλιστον καὶ τιμηέστατόν ἐστι.
Δώσω τοι κρητῆρα τετυγμένον. ἀργύρεος δὲ
Ἐστὶν ἅπας, χρυσῷ δ᾽ ἐπὶ χείλεα κεκράανται.
Ἔργον δ᾽ ἡφαίστοιο. πόρεν δέ ἑ φαίδιμος ἥρως
Σιδονίων βασιλεύς, ὅθ᾽ ἑὸς δόμος ἀμφεκάλυψεν
Κεῖσέ με νοστήσαντα. τεῒν δ᾽ ἐθέλω τόδ᾽ ὀπάσσαι.
Ὣς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει δέπας ἀμφικύπελλον
Ἥρως ἀτρείδης. ὁ δ᾽ ἄρα κρητῆρα φαεινὸν
Θῆκ᾽ αὐτοῦ προπάροιθε φέρων κρατερὸς μεγαπένθης
Ἀργύρεον. ἑλένη δὲ παρίστατο καλλιπάρῃος,
Πέπλον ἔχουσ᾽ ἐν χερσίν. ἔπος τ᾽ ἔφατ᾽, ἔκ τ᾽ ὀνόμαζεν.
Δῶρόν τοι καὶ ἐγὼ, τέκνον φίλε, τοῦτο δίδωμι,
Μνῆμ᾽ ἑλένης χειρῶν, πολυηράτου ἐς γάμου ὥρην
Σῇ ἀλόχῳ φορέειν. τεῖος δὲ φίλῃ παρὰ μητρὶ
Κεῖσθω ἐνὶ μεγάρῳ. σὺ δέ μοι χαίρων ἀφίκοιο
Οἶκον ἐϋκτίμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ὣς εἰποῦσ᾽ ἐν χερσὶ τίθει. ὁ δ᾽ ἐδέξατο χαίρων.
Καὶ τὰ μὲν ἐς πείρινθα τίθει πεισίστρατος ἥρως
Δεξάμενος, καὶ πάντα ἑῷ θηήσατο θυμῷ.
Τοὺς δ᾽ ἦγε πρὸς δῶμα κάρη ξανθὸς μενέλαος.
Ἑζέσθην δ᾽ ἄρ᾽ ἔπειτα κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε.
Χέρνιβα δ᾽ ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα.

Καλὴ

Ipse autem in thalamum descendit odoratum
Non solus, simul cum ipso Helena ibat, & Megapenthes.
Sed quando iam peruenerunt vbi ei deposita iacebant,
Atrides quidem postea poculum accepit rotundum.
Filium autem craterem portare Megapenthem iussit
Argenteum: Helena autem astitit arcis,
Vbi erant vestes illæ variegatæ, quas laborauerat ipsa.
Harum vnam sublatam Helena portabat diuina mulierū,
Quæ pulcherrima erat versicoloribus texturis & maxima.
Stella autem tanquam resplendebat, iacebat vltima aliarum.
Perrexerunt autem ire vlterius per domum quousque peruenerūt
Ad Telemachum, hunc autem alloquutus est flauus Menelaus:
Telemache, certè reditum vt mentibus tuis cogitas,
Sic tibi Iupiter perficiat valdè consonans maritus Iunonis.
Donorum autem quæcunque in mea domo deposita iacent,
Dabo quod optimum & honoratissimum est. Menelai donum.
Dabo tibi craterem fabricatum, argenteus autem
Est totus, auro autem labra immixta sunt.
Opus autem Vulcani: præbuit autem illustris heros
Sidoniorum rex, quando sua domus cooperuit
Illic me redeuntem, tibi autem volo hoc præbere.
Sic locutus, in manibus posuit poculum rotundum
Heros Atrides, hic autem craterem lucidum
Posuit illic coram portans fortis Megapenthes
Argenteum: Helena autem astitit pulchrigena
Vestē habens in manib. verbumque dixit, et illū compellauit:
Donum tibi & ego fili dilecte hoc do,
Monumentum ex manibus Helenæ, multùm amatæ, ad nu(ptiarū tempus, Helena Telemachum xenijs donat.
Vt tuæ vxori portes, interim autem dilectam apud matrem
Iaceat in domo, tu autem mihi gaudens abi
Domum benè-ædificatam, & tuam in patriam terram.
Sic loquuta in manibus posuit, hic autem suscepit gaudens:
Et hæc quidem in tabulata posuit Pisistratus heros
Suscepta, & omnia suo admiratus est animo.
Hos autem duxit ad domum capite flauus Menelaus.
Sederunt autem postea in sedibusque thronisque.
Lauacra autem famula gutturnio infudit ferens

Dd

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Καλῇ, χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
Νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
Σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
Εἴδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
Πὰρ δὲ βοηθοΐδης κρέα δαίετο, καὶ νέμε μοίρας,
Ὠνοχόει δ' υἱὸς μενελάου κυδαλίμοιο.
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
γρ. Δὴ τότε Καὶ τότε τηλέμαχος καὶ νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς
Ἵππους τε ζεύγνυντ', ἀνά θ' ἅρματα ποικίλ' ἔβαινον·
Ἐκ δ' ἔλασαν προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριγδούπου.
Τοὺς δὲ μετ', ἀτρείδης ἔκιε ξανθὸς μενέλαος,
Οἶνον ἔχων ἐν χειρὶ μελίφρονα δεξιτερῆφι,
Χρυσέῳ ἐν δέπαϊ, ὄφρα λείψαντε κιοίτην.
Στῆ δ' ἵππων προπάροιθε· δεδισκόμενος δὲ προσηύδα·
Χαίρετον ὦ κούρω, καὶ νέστορι ποιμένι λαῶν
Εἰπεῖν· ἦ γὰρ ἔμοιγε πατὴρ ὣς ἤπιος ἦεν,
Εἷος ἐν τροίῃ πολεμίζομεν υἷες ἀχαιῶν.
Τὸν δ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Καὶ λίην κείνῳ γε, διοτρεφὲς, ὡς ἀγορεύεις,
Πάντα τάδ' ἐλθόντες καταλέξομεν. αἲ γὰρ ἐγὼν ὣς
γρ. Νοστήσας ἰθάκην δὲ, κιχὼν ὀδυσῆ' ἐνὶ οἴκῳ, Νοστήσας, ἰθάκηνδε κιὼν, ὀδυσῆ' ἐνὶ οἴκῳ
Εἴποιμ' ὡς παρὰ σεῖο τυχὼν φιλότητος ἁπάσης
Ἔρχομαι, αὐτὰρ ἄγω κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλά.
Ὣς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπτατο δεξιὸς ὄρνις,
Αἰετὸς, ἀργὴν χῆνα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον,
Ἥμερον ἐξ αὐλῆς· οἱ δ' ἐΰζοντες ἕποντο
Ἀνέρες ἠδὲ γυναῖκες. ὁ δέ σφιν ἐγγύθεν ἐλθὼν
Δεξιὸς ἤϊξε πρόσθ' ἵππων. οἱ δὲ ἰδόντες
Γήθησαν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη.
Τοῖσι δὲ νεστορίδης πεισίστρατος ἤρχετο μύθων
Φράζεο δὴ μενέλαε διοτρεφὲς, ὄρχαμε λαῶν,
Εἰ νῶϊν τόδ' ἔφηνε θεὸς τέρας, ἦε σοὶ αὐτῷ
Ὣς φάτο. μερμήριξε δ' ἀρηΐφιλος μενέλαος·
Ὅππως οἱ κατὰ μοῖραν ὑποκρίναιτο νοήσας·
γρ. τόν γ' Τὸν δ' ἑλένη τανύπεπλος ὑποφθαμένη φάτο μῦθον,
Κλῦτέ μευ, αὐτὰρ ἐγὼ μαντεύσομαι ὡς ἐνὶ θυμῷ

Ἀθάνατοι

Pulchro, aureo super argenteo lebete
Lauare, apud autem politam extendit mensam.
Panem autem honesta famula apposuit ferens,
Cibis multis impositis, gratificans e præsentibus.
Apud autem Boethædes carnes incidebat & distruebat
Ministrabat autem filius Menelai inclyti. (partes,
Hi autem in cibos paratos præiacentes manus mittebant.
At postquam potus & cibi desiderium amouerunt:
Et tunc Telemachus & Nestoris illustris filius
Equos iunxerunt, supraq; currus variegatos ascenderunt:
Extra autem impulerunt vestibulũ & porticum valde so-
Cum his autem Atrides ibat flauus Menelaus, (nantem,
Vinum habens in manu dulce dextra,
Aurea in patera, vt sacrificantes proficiscerentur.
Statuit autem equos ante, circumspectus a. locutus est:
Gaudete o iuuenes, & Nestori pastori populorum
Dicite, certe enim mihi pater tanquam mitis erat,
Quousq; in Troia pugnauimus filij Achiuorum.
Hunc a. Telemachus prudens contra allocutus est:
Et valde illi generose sicut dicis,
Omnia hæc euntes narrabimus, vtinam enim ego sic
Redux ad Ithacam Vlyssem in domo
Dicerem, vt ad te consecutus amicitiam omnem
Venio, at duco deposita multa & bona.
Sic ei loquuto aduolauit dextera auis Augurium aquilæ.
Aquila, album anserem ferens vnguibus magnum
Domesticum e stabulo, hi autem clamantes sequebantur
Viri & mulieres: hæc autem ipsos prope veniens
Dextera irruit ante equos, hi autem conspicati
Gauisi sunt, & omnibus in mentibus animus lætatus est.
His autem Nestorides Pisistratus incepit sermonem.
Considera iam Menelae generose princeps populorum.
Si nobis hoc ostendit deus portentum an tibi ipsi.
Sic dixit, cogitabat autem bellicosus Menelaus,
Quomodo ei rite responderet meditatus.
Huic autem Helena extensis vestibus præcepto verbo dixit:
Audite me, at ego vaticinabor sicut in animo

Dd ij

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Ἀθάνατοι βάλλουσι, καὶ ὡς τελέεσθαι ὀΐω.
Ὡς ὅδε χῆν' ἥρπαξ' ἀπταλλομένην ἐνὶ οἴκῳ
Ἐλθὼν ἐξ ὄρεος, ὅθι οἱ γενεή τε τόκος τε·
Ὡς ὀδυσεὺς κακὰ πολλὰ παθὼν, καὶ πόλλ' ἐπαληθεὶς,
Οἴκαδε νοστήσει, καὶ τίσεται· ἠὲ καὶ ἤδη
Οἴκοι, ἀτὰρ μνηστῆρσι κακὰ πάντεσσι φυτεύει.
Τὴν δ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα.
Οὕτω νῦν ζεὺς θείη ἐρίγδουπος πόσις ἥρης,
Τῷ κέν τοι καὶ κεῖθι θεῷ ὡς εὐχετοῴμην.
Ἦ, καὶ ἐφ' ἵπποιιν μάστιν βάλεν· οἱ δὲ μάλ' ὦκα
Ἤϊξαν πεδίονδε διὰ πτόλιος μεμαῶτες.
Οἱ δὲ πανημέριοι σεῖον ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντες.
γρ. Δύσατο — Δύσετό τ' ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.
Ἐς φηρὰς δ' ἵκοντο, διοκλῆος ποτὶ δῶμα
Υἱέος ὀρσιλόχοιο, τὸν ἀλφειὸς τέκε παῖδα.
γρ. Ἔνθαδε — Ἔνθα δὲ νύκτ' ἄεσαν· ὁ δὲ τοῖς παρ' ξείνια θῆκεν.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Ἵπποις τε ζεύγνυντ', ἀνά θ' ἅρματα ποικίλ' ἔβαινον.
Ἐκ δ' ἔλασαν προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριγδούπου.
Μάστιξεν δ' ἐλάαν· τὼ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην.
Αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκοντο πύλου αἰπὺ πτολίεθρον.
Καὶ τότε τηλέμαχος προσεφώνεε νέστορος υἱόν,
Νεστορίδη, πῶς κέν μοι ὑποσχόμενος τελέσειας
Μῦθον ἐμόν; ξεῖνοι δὲ διαμπερὲς εὐχόμεθ' εἶναι
γρ. εἰμεν — Ἐκ πατέρων φιλότητος· ἀτὰρ καὶ ὁμήλικες *ἐσμέν
Ἥδε δ' ὁδὸς καὶ μᾶλλον ὁμοφροσύνῃσιν ἐνήσει.
Μή με παρὲξ ἄγε νῆα διοτρεφὲς, ἀλλὰ λίπ' αὐτοῦ,
Μή με γέρων ἀέκοντα κατάσχῃ ἐνὶ οἴκῳ,
Ἱέμενος φιλέειν· ἐμὲ δὲ χρεὼ θᾶσσον ἱκέσθαι.
Ὡς φάτο. νεστορίδης δ' ἄρ' ἑῷ συμφράσσατο θυμῷ,
Ὅππως οἱ κατὰ μοῖραν ὑποσχόμενος τελέσειεν.
Ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι.
Στρέψ' ἵππους ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης·
Νηῒ δ' ἐνὶ πρύμνῃ ἐξαίνυτο κάλλιμα δῶρα,
Ἐσθῆτα, χρυσόν τε, τά οἱ μενέλαος ἔδωκε.
Καί μιν ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Σπουδῇ νῦν ἀνάβαινε, κέλευέ τε πάντας ἑταίρους,

Immotales iaciunt sicut perfici puto.
Sicut hęc anserem rapuit nutritum in domo
Profecta ex monte, vbi ei generatioq; partusq;:
Sic Vlysses mala multa passus, & multa vagatus,
Domum redibit & puniet, vel & iam
Domi, at procis mala omnibus serit.
Hanc.a.rursus Telemachus prudens contra dixit:
Si nunc Iupiter faciat valde sonans maritus Iunonis.
Ideo tibi & illic Deo tanquam supplicarem.
Dixit, & in equis flagellum iecit, hi autem valde celeriter
Ruerunt in campum per vrbem prompti.
Hi autem toto die festinabant iugum vtrinq; habentes.
Occidit autem sol, obscuratę suntq; omnes vię
In Pheram autem peruenerunt Dioclei ad domum
Filij Orsilochi, quem Alpheus genuit filium.
Illic nocte dormierunt, hic autem his hospitalia posuit.
Quando autem matutina apparuit rosea Aurora,
Equosq; iunxerunt, super currus varios ascenderunt.
Extra.a.impulerunt vestibulum & porticum resonantem:
Verberauit.a.ad impellendum, hi.a non inuiti volabant.
Statim autem postea venerunt Pyli altam ciuitatem,
Et Telemachus alloquutus est Nestoris filium:
Nestoride quomodo mihi pollicitus perficies
Verbum meum? hospites autem omnino dicimur esse
Ex patrum amicitia, at & ęquales ętate sumus.
Hęc autem via & magis concordia nos vnà *compinget:*
Ne me extra duc nauem generose, sed relinque illic,
Ne me senex inuitum detineat sua in domo,
Cupiens diligere, me autem opus est citò abire.
Sic dixit. Nestorides.a.suo consultauit animo,
Quomodo ei vt par est pollicitus perficeret:
Sic autem ei cogitanti visum est melius esse.
Vertit equos in nauem velocem, & littus maris.
Naui autem in puppi discooperuit pulcherrima dona,
Vestem, aurumq;, quę ei Menelaus dedit,
Et ipsum hortans verba velocia alloquutus est:
Festinanter nunc ascende, iubeq; omnes socios

Helena interpretatur augurium.

Telemachus proficiscitur à Menelao.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Πρὶν ἐμὲ οἴκαδ' ἱκέσθαι, ἀπαγγεῖλαί τε γέροντι.
Εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
Οἷος κείνου θυμὸς ὑπέρβιος, οὔ σε μεθήσει,
γρ. οὐδέ σε Ἀλλ' αὐτὸς καλέων δεῦρ' εἴσεται. * οὐδέ σε φημὶ
Ἂψ ἰέναι κενεόν· μάλα γὰρ κεχολώσεται ἔμπης.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἔλασεν καλλίτριχας ἵππους
Ἂψ πυλίων εἰς ἄστυ, θοῶς δ' ἄρα δώμαθ' ἵκανε.
Τηλέμαχος δ' ἑτάροισιν ἐποτρύνων ἐκέλευσεν.
Ἐγκοσμεῖτε τὰ τεύχε' ἑταῖροι νηῒ μελαίνῃ·
Αὐτοί τ' ἀμβαίνωμεν, ἵνα πρήσσωμεν ὁδοῖο.
Ὣς ἔφαθ'. οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο.
γρ. ἔμβαινον, Αἶψα δ' ἄρ' * εἴσβαινον, καὶ ἐπὶ κληῗσι κάθιζον.
Ἤτοι ὁ μὲν τὰ πονεῖτο, καὶ εὔχετο· θῦε δ' ἀθήνῃ
Νηῒ παρὰ πρυμνῇ. σχεδόθεν δέ οἱ ἤλυθεν ἀνὴρ
Τηλεδαπός, φεύγων ἐξ ἄργεος, ἄνδρα κατακτάς,
Μάντις· ἀτὰρ γενεήν γε μελάμποδος ἔκγονος ἦεν,
Ὃς πρὶν μέν ποτ' ἔναιε πύλῳ ἔνι μητέρι μήλων,
Ἀφνειὸς πυλίοισι μέγ' ἔξοχα δώματα ναίων.
Δὴ τότε γ' ἄλλων δῆμον ἀφίκετο, πατρίδα φεύγων,
Νηλέα τε μεγάθυμον, ἀγαυότατον ζωόντων,
Ὅς οἱ χρήματα πολλὰ τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
Εἶχε βίῃ· ὁ δὲ τέως μὲν ἐνὶ μεγάροις φυλάκοιο
Δεσμῷ ἐν ἀργαλέῳ δέδετο, κρατέρ' ἄλγεα πάσχων,
Εἵνεκα νηλῆος κούρης, ἄτης τε βαρείης
Τήν οἱ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ δασπλῆτις ἐριννύς·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἔκφυγε κῆρα, καὶ ἤλασε βοῦς ἐριμύκους
Ἐς πύλον ἐκ φυλάκης, καὶ ἐτίσατο ἔργον ἀεικὲς,
Ἀντίθεον νηλῆα, κασιγνήτῳ τε γυναῖκα
Ἠγάγετο πρὸς δώμαθ'. ὁ δ' ἄλλων ἵκετο δῆμον,
Ἄργος ἐς ἱππόβοτον· τόθι γάρ νύ οἱ αἴσιμον ἦεν
Ναιέμεναι πολλοῖσιν ἀνάσσοντ' ἀργείοισιν.
Ἔνθα δ' ἔγημε γυναῖκα, καὶ ὑψερεφὲς θέτο δῶμα.
Γείνατο δ' ἀντιφάτην καὶ μάντιον, υἷε κραταιώ.
Ἀντιφάτης μὲν ἔτικτεν ὀϊκλῆα μεγάθυμον·
Αὐτὰρ ὀϊκλείης λαοσσόον ἀμφιάραον,
Ὃν περὶ κῆρι φίλει ζεύς τ' αἰγίοχος καὶ ἀπόλλων
Παντοίην φιλότητ', οὐδ' ἵκετο γήραος οὐδόν,

Ἀλλ'

Ante me domum ire nunciareq́ʒ seni.
Bene enim ego hoc scio in mente & animo,
Qualis illius animus immensus, neqʒ te dimittet. Discedunt à Menelao Pisistratus & Telemachus.
Sed ipse vocans huc venire faciat, neqʒ te dico
Retro ire vacuum valde enim irascetur utiq́ʒ.
Sic loquutus impulit pulchrorum-crinium equos
Retro Pyliorum in ciuitate, velociter a. domos peruenit.
Telemachus autem socijs illos concitando iussit:
Parate arma socij naui nigra, Telemachus socijs loquitur.
Ipsiq́ʒ ascendamus vt perficiam iter. (*obediuerunt,*
Sic dixit. hi a. igitur hunc valde quidem audiuerunt &
Statim autem ingressi sunt, & in sedibus sederunt.
Certe hic quidem hæc moliebatur supplicabatq́ʒ Mineruæ
Nauem apud extimam: cominus autem ei venit vir Theoclymenus vates ad Telemachi nauem cõfugit.
Peregrinus fugiens ex Argo viro interfecto
Vates, at genere Melampodis proles erat.
Qui antea quondam habitabat in Pylo genitrice ouium,
Diues inter Pylios valde egregie domos habitans.
Iam tunc alium populum peruenit patriam fugiens,
Neleumq́ʒ magnanimumq́ʒ clarissimum viuentium,
Qui sibi opes multas perfectum in annum
Habuit vi: hic autem interim quidem in domibus Phylaci
Vinculo in difficili ligatus est fortes dolores patiens,
Gratia Nelei filiæ nocumentiq́ʒ grauis,
Quod ei in mentibus posuit Dea grauis Erinnys.
Sed hic quidem effugit mortem, et abegit boues valde-mugi-
In Pylũ ex Phylace, & persoluit opus indecorum, (*entes*
Diuinum Neleium, fratriq́ʒ vxorem
Duxit ad domos, hic autem aliorum iuit populum
Ad Argos equorum-altrix: ibi enim ei fatum erat
Habitare multis imperantem Argiuis:
Ibi autem duxit vxorem, & altam posuit domum.
Genuit autem Antiphatem & Mantium filios fortes. Antiphates.
Antiphates quidem genuit Oicleum magnanimum: Mantius.
At Oicleus populo-salutarem Amphiaraum, Oicleus.
Quam animo diligit Iupiterq́ʒ Ægiochus, & Apollo Amphiaraus.
Omni amicitia, neqʒ peruenit senectutis limen,

НАУЧНА БИБЛИОТЕКА ОНУ імені І.І. МЕЧНИКОВА

Ἀλλ' ὄλετ' ἐν Θήβῃσι, γυναίων εἵνεκα δώρων.
Τοῦ δ' υἱεῖς ἐγένοντ' Ἀλκμάων Ἀμφίλοχός τε.
Μάντιος αὖ τέκετο Πολυφείδεά τε Κλεῖτόν τε.
Ἀλλ' ἤτοι Κλεῖτον χρυσόθρονος ἥρπασεν Ἠώς,
Κάλλεος εἵνεκα οἷο, ἵν' ἀθανάτοισι μετείη.
Αὐτὰρ ὑπέρθυμον Πολυφείδεα μάντιν Ἀπόλλων
γρ. ἀμφιάρεως. Θῆκε βροτῶν ὄχ' ἄριστον, ἐπεὶ θάνεν * Ἀμφιάρηος,
Ὅς ῥ' Ὑπερησίηνδ' ἀπενάσσατο πατρὶ χολωθείς·
Ἔνθ' ὅγε ναιετάων μαντεύετο πᾶσι βροτοῖσι.
Τοῦ μὲν ἄρ' υἱὸς ἐπῆλθε, Θεοκλύμενος δ' ὄνομ' ἦεν,
Ὅς τότε Τηλεμάχου πέλας ἵστατο. τὸν δ' ἐκίχανε
Σπένδοντ' εὐχόμενόν τε θοῇ παρὰ νηῒ μελαίνῃ·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ὦ φίλ', ἐπεί σε θύοντα κιχάνω τῷδ' ἐνὶ χώρῳ,
γρ. ἠδὲ τὸ κείων, Λίσσομ' ὑπὲρ θυέων καὶ δαίμονος, * αὐτὰρ ἔπειτα
Σῆς τ' αὐτοῦ κεφαλῆς, καὶ ἑταίρων οἵ τοι ἕπονται,
Εἰπέ μοι εἰρομένῳ νημερτέα, μηδ' ἐπικεύσῃς.
Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκῆες;
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Τοιγὰρ ἐγώ τοι ξεῖνε μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
Ἐξ Ἰθάκης γένος εἰμί, πατὴρ δέ μοι ἐστὶν Ὀδυσσεύς,
Εἴ ποτ' ἔην· νῦν δ' ἤδη ἀπέφθιτο λυγρῷ ὀλέθρῳ.
Τοὔνεκα νῦν ἑτάροις τε λαβὼν καὶ νῆα μέλαιναν,
Ἦλθον πευσόμενος πατρὸς δὴν οἰχομένοιο.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής,
Οὕτω τοι καὶ ἐγὼν ἐκ πατρίδος, ἄνδρα κατακτὰς
Ἔμφυλον· πολλοὶ δὲ κασίγνητοί τε ἔται τε
Ἄργος ἀν' ἱππόβοτον, μέγα δὲ κρατέουσιν ἀχαιοί·
Τῶν ὑπαλευάμενος θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν
Φεύγω· ἐπεί νύ μοι αἶσα κατ' ἀνθρώπους ἀλάλησθαι.
Ἀλλά με νηὸς ἔφεσσαι, ἐπεί σε φυγὼν ἱκέτευσα,
Μή με κατακτείνωσι· διωκέμεναι γὰρ ὀΐω.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Οὐ μὲν δή σ' ἐθέλοντά γ' ἀπώσω νηὸς ἐΐσης·
Ἀλλ' ἕπευ, αὐτὰρ κεῖθι φιλήσεαι οἷά κ' ἔχωμεν.
Ὣς ἄρα φωνήσας οἱ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος,
Καὶ τό γ' ἐπ' ἰκριόφιν τάνυσεν νεὸς ἀμφιελίσσης·

Sed perijt Thebis muliebrium gratia donorum.
Huius.a.filij generati sunt Alcmaon, Amphilochusq; Alcmaon. Amphiloch⁹.
Mantius iterum genuit Polyphideumq; Clitumq; Polyphideus.
Sed certè Clitum aurea-sedis rapuit aurora Clitus.
Pulchritudinis gratia, vt immortalibus interesset.
At magnanimum Polyphideum vatem Apollo
Posuit hominum valde optimũ, postquam mortuus est Amphiaraus,
Qui Hyperisiam habitabat patri iratus.
Illic hic habitans vaticinabatur omnibus hominibus.
Huius quidem filius aduenit, Theoclymenus.a.nomen erat, Theoclymenus.
Qui propè Telemachum stetit, hunc.a.inuenit
Sacrificantem supplicantemq; velocem apud nauem nigrã,
Et ipsi appellato verba velocia dixit:
O amice quoniam te sacrificantem inuenio hoc in loco,
Supplico per sacrificia, & numen & postea
Tuum ipsius caput, & per socios qui te sequuntur,
Dic mihi interroganti vera, neq; occultes.
Quis? vnde es virorum? vbi tibi ciuitas, & parentes?
Hunc.a.rursus Telemachus prudens cõtra allocutus est:
Tibi enim ego hospes valde vere dicam.
Ex Ithaca genere sum, pater autem mihi est Vlysses,
Si quando erat, nunc autem iam interijt graui morte.
Propterea nunc socijsq; acceptis & naue nigra,
Veni interrogaturus de patre diu absente.
Hunc.a.rursus allocutus est Theoclymenus diuinus: Theoclymenus petit opẽ.
Sic tibi et ego ex patria viro interfecto
Contribule, multi autem fratresq; socijq; adsunt
In Argo equos-pascenti, valde.a.dominantur Achiui:
Horum fugiens-necem, & parcam nigram
Fugio, quoniam mihi fatum est inter homines errare.
Sed me naue insidere fac, postquam te fugiens supplicaui.
Ne me interficiant, persequi enim illos me puto.
Hunc.a.rursus Telemachus prudẽs contra allocutus est: Telemachus suscipit in nauem Theoclymenum.
Non quidem iam volentem expellam naui aquali.
Sed sequere, at illic amicè excipieris de ijs quæ habemus.
Sic loquutus illius suscepit aream lanceam,
Et hanc in tabulatis extendit nauis vtrinq; agitatæ,

Ἂν δὲ καὶ αὐτὸς νηὸς ἐβήσατο ποντοπόροιο.
Ἐν πρύμνῃ δ' ἄρ' ἔπειτα καθέζετο· πὰρ δέ οἱ αὐτῷ
Εἷσε θεοκλύμενον· τοὶ δὲ πρυμνήσι' ἔλυσαν.
Τηλέμαχος δ' ἑτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσεν
Ὅπλων ἅπτεσθαι. τοὶ δ' ἐσσυμένως ἐπίθοντο.
Ἱστὸν δ' εἰλάτινον κοίλης ἔντοσθε μεσόδμης
Στῆσαν ἀείραντες· κατὰ δὲ προτόνοισιν ἔδησαν.
Ἕλκον δ' ἱστία λευκὰ ἐϋστρέπτοισι βοεῦσι.
Τοῖσιν δ' ἴκμενον οὖρον ἵει γλαυκῶπις ἀθήνη,
Λάβρον ἐπαιγίζοντα δι' αἰθέρος, ὄφρα τάχιστα
Νηῦς ἀνύσειε θέουσα θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ.
Δύσετό τ' ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.
Ἡ δὲ φερὰς ἐπέβαλλεν, ἐπειγομένη διὸς οὔρῳ·
Ἠδὲ παρ' ἤλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν ἐπειοί.
Ἔνθεν δ' αὖ νήσοισιν ἐπιπροέηκε θοῇσιν,
Ὁρμαίνων ἤ κεν θάνατον φύγοι, ἦ κεν ἁλῴη.
Τὼ δ' αὖτ' ἐν κλισίῃ ὀδυσεὺς καὶ δῖος ὑφορβὸς
Δορπείτην· παρὰ δέ σφιν ἐδόρπεον ἀνέρες ἄλλοι.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Τοῖς ὀδυσεὺς μετέειπε, συβώτεω πειρητίζων,
Εἴ μιν ἔτ' ἐνδυκέως φιλέοι, μεῖναί τε κελεύοι
Αὐτοῦ ἐνὶ σταθμῷ, ἦ ὀτρύνειε πόλινδε·
Κέκλυθι νῦν εὔμαιε, καὶ ἄλλοι πάντες ἑταῖροι.
Ἠῶθεν προτὶ ἄστυ λιλαίομαι ἀπονέεσθαι
Πτωχεύσων, ἵνα μή σε κατατρύχω καὶ ἑταίρους.
Ἀλλά μοι εὖ θ' ὑπόθευ, καὶ ἅμ' ἡγεμόν' ἐσθλὸν ὄπασσον
Ὅς κέ με κεῖσ' ἀγάγῃ. κατὰ δὲ πτόλιν αὐτὸς ἀνάγκῃ
Πλάγξομαι, αἴ κέν τις κοτύλην καὶ πύρνον ὀρέξῃ.
Καί κ' ἐλθὼν πρὸς δώματ' ὀδυσσῆος θείοιο,
Ἀγγελίην εἴποιμι περίφρονι πηνελοπείῃ·
Καί κεν μνηστήρεσσιν ὑπερφιάλοισι μιγείην,
Εἴ μοι δεῖπνον δοῖεν, ὀνείατα μυρί' ἔχοντες.
Αἶψά κεν εὖ δρώοιμι μετὰ σφίσιν ὅ, ττι θέλοιεν·
Ἐκ γάρ τοι ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο, καί μευ ἄκουσον,
Ἑρμείαο ἕκητι διακτόρου, ὅς ῥά τε πάντων
Ἀνθρώπων ἔργοισι χάριν καὶ κῦδος ὀπάζει·
Δρηστοσύνῃ οὐκ ἄν μοι ἐρίσσειεν βροτὸς ἄλλος,

Πῦρ τ'

At autem & ipse nauem ascendit per mare meantem:
In puppi autem postea sedit apud autem seipsum
Sedere fecit Theoclymenum: hi autem oram soluerunt,
Telemachus autem socijs illos *exhortando iussit*
Arma capescerent, hi autem festinanter obediuerunt.
Malum autem abiegnum concauum intra tabulatum
Statuerunt erectum, de autem funibus ligauerunt,
Traxerunt vela alba benè-versis loris,
His autem ferentem ventum misit caesia Minerua
Vehementem, tumultuantem per aërem, vt velocissimè
Nauis perficeret currens maris salsam aquam.
Occidit autem Sol, obscuratae suntq; omnes viae.
Haec Pheras pertransijt festinans Iouis vento secundo,
Et apud Elidam diuinam, vbi dominantur Epeii.
Hinc autem rursus insulis praemisit acutis,
Ruens si mortem fugiat, an caperetur.
Hi a. rursus in stabulo Vlysses & diuinus subulcus
Coenabant, apud autem ipsos coenabant viri alij.
At postquam potus & cibi amorem amouerunt,
His Vlysses dixit subulcum tentans:
Si ipsum accuratè diligat, manereq; iubeat
Illic in stabulo, an hortetur ad ciuitatem ire.
Audi nunc Eumaee, & alij omnes socij,
Manè ad ciuitatem cupio ire
Mendicaturus, vt non te vexem & socios.
Sed me benè mone, & simul ductorem bonum praebe,
Qui me illuc ducat, per ciuitatem autem ipse necessitate
Oberrabo, an quis poculum & panem porrigat,
Et profectus ad domos Vlyssis diuini
Nuncium dicam prudenti Penelopae,
Et procis superbis miscebor,
Si mihi coenam dent, vt qui cibos infinitos habeant.
Statim benè-faciam inter ipsos quicquid volent.
At enim tibi dico tu autem compone & me audi
Mercurij voluntate internuncij, qui quidem omnium
Hominum operibus gratiam & gloriam praebet.
Strenuitate autem non mihi contenderet homo alius,

Ad

Poëta redit ad Vlyssem.

Eumaei & Vlyssis colloquium.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І. І. МЕЧНИКОВА

γρ. πολλὰ — Πῦρ τ' εὖ νηῆσαι, διά τε ξύλα* δανὰ κεάσαι,
Δαιτρεῦσαί τε καὶ ὀπτῆσαι καὶ οἰνοχοῆσαι·
γρ. παραδρώωσι — Οἷά τε τοῖς ἀγαθοῖσι* παραδρώωσι χέρηες.
Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφης Εὔμαιε συβῶτα,
Ὦ μοι ξεῖνε. τίπη τοι ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο νόημα
Ἔπλετο; ἦ σύ γε πάγχυ λιλαίεαι αὐτόθ' ὀλέσθαι;
Εἰ δὴ μνηστήρων ἐθέλεις καταδῦναι ὅμιλον,
γρ. ἥκει. — Τῶν ὕβρις τε βίη τε σιδήρεον οὐρανὸν* ἵκει.
Οὔ τοι τοιοίδ' εἰσὶν ὑποδρηστῆρες ἐκείνων,
Ἀλλὰ νέοι χλαίνας εὖ εἱμένοι ἠδὲ χιτῶνας,
Αἰεὶ δὲ λιπαροὶ κεφαλὰς καὶ καλὰ πρόσωπα,
Οἵ σφιν ὑποδρώωσιν· εὔξεστοι δὲ τράπεζαι
Σίτου καὶ κρειῶν ἠδ' οἴνου βεβρίθασιν.
Ἀλλὰ μέν'· οὐ γάρ τίς τοι ἀνιᾶται παρεόντι,
Οὔτ' ἐγώ, οὔτε τις ἄλλος ἑταίρων οἵ μοι ἔασιν.
Αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθῃσιν Ὀδυσσῆος φίλος υἱός,
Κεῖνός σε χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα ἕσσει,
Πέμψει δ' ὅππη σε κραδίη θυμός τε κελεύει.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Αἴθ' οὕτως Εὔμαιε φίλος Διῒ πατρὶ γένοιο
Ὡς ἐμοί, ὅττι μ' ἔπαυσας ἄλης καὶ ὀϊζύος αἰνῆς,
Πλαγκτοσύνης δ' οὐκ ἔστι κακώτερον ἄλλο βροτοῖσιν·
Ἀλλ' ἕνεκ' οὐλομένης γαστρὸς κακὰ κήδε' ἔχουσιν
Ἀνέρες, ὅν κεν ἵκηται ἄλη καὶ πῆμα καὶ ἄλγος.
Νῦν δ' ἐπεὶ ἰσχανάας, μεῖναί τε με κεῖνον ἄνωγας,
Εἴπ' ἄγε μοι περὶ μητρὸς Ὀδυσσῆος θείοιο,
Πατρός θ' ὃν κατέλειπεν ἰὼν ἐπὶ γήραος οὐδῷ,
Εἴ που ἔτι ζώουσιν ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο,
Ἦ ἤδη τεθνᾶσι, καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισι·
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε συβώτης ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Τοιγὰρ ἐγώ τοι ξεῖνε μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω·
Λαέρτης μὲν ἔτι ζώει, Διῒ δ' εὔχεται αἰεί,
Θυμὸν ἀπὸ μελέων φθίσθαι οἷς ἐν μεγάροισιν.
Ἐκπάγλως γὰρ παιδὸς ὀδύρεται οἰχομένοιο,
Κουριδίης τ' ἀλόχοιο δαΐφρονος, ἥ ἑ μάλιστα
Ἤκαχ' ἀποφθιμένη, καὶ ἐν ὠμῷ γήραϊ θῆκεν.
Ἣ δ' ἄχεϊ οὗ παιδὸς ἀπέφθιτο κυδαλίμοιο,

Λευγαλέῳ

Ad ignemq́; benè cumulandū adq́; ligna sicca perscindēda,
Adq́; quadra ministrandum & assandum, & vinum fun-
Qualia bonis faciunt peiores. dendum.
Hunc.a. valdè iratus allocutus est Eumaeus subulcus:
Hei mihi hospes cur in mentibus hoc consilium
Fuit? certè omninò cupis illic perire,
Si iam procorum vis ingredi multitudinem,
Quorum iniuriaq; visq; ad ferreum cælum vadit.
Non tales sunt ministri illorum.
Sed iuuenes chlænas benè-induti & vestes,
Semper autem formosi capite & pulchro vultu,
Qui ipsis administrant, benè-politæ autem mensæ
Pane & carnibus & vino oneratæ sunt.
Sed mane, non enim aliquis te dolet præsente,
Neq; ego, neq; aliquis alius sociorum qui mihi sunt:
At postquam venerit Vlyssis dilectus filius,
Ille te chlænamq; vestemq; induet:
Mittet autem quò te cor animusq́; iubet.
Huic.a. respondit postea laboriosus diuinus Vlysses:
Vtinam sic Eumae dilectus Ioui patri fieres
Sicut mihi, quod me finē imposuisti errori et ærumnæ graui.
Errore autem non est peius aliquid hominibus.
Sed gratia perniciosi ventris mala consilia habent
Viri, quorū aliquem inuenit error & nocumentum et dolor:
Nunc autem quoniam detines, meq; manere illum iubes, Vlysses quærit de matre & patre Laërte.
Dic agè mihi de matre Vlyssis diuini,
Patreq; quem reliquit proficiscens in senectutis limine,
Sicubi adhuc viuunt sub splendore Solis,
An iam mortui sunt, & in inferni domibus.
Hunc.a rursus allocutus est subulcus princeps virorum.
Tibi enim ego hospes valde verè dicam.
Laertes quidem adhuc viuit, Ioui autem supplicat semper
Animum à membris perire suis in domibus.
Mirum in modum enim de filio dolet profectò. ximè
Deq́; vxore quā-quidem iuuenem duxerat. quæ ipsum ma-
Tristitia affecit demortua, & in cruda senectute posuit.
Quæ dolore sui filij mortua est gloriosi

Tristi

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

γρ. ὧτ μὴ Ἀργαλέῳ θανάτῳ· * ὡς μὴ θάνοι ὅστις ἔμοιγε
Ἐνθάδε ναιετάων φίλος εἴη καὶ φίλα ἔρδοι.
Ὄφρα μὲν οὖν δὴ κείνη ἔην, ἀχέουσά περ ἔμπης.
Τόφρα τί μοι φίλον ἔσκε μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι
Οὕνεκά μ' αὐτὴ θρέψεν ἅμα Κτιμένῃ τανυπέπλῳ
Θυγατέρ' ἰφθίμῃ, τὴν ὁπλοτάτην τέκε παίδων·
Τῇ ὁμοῦ ἐτρεφόμην, ὀλίγον δέ τι μ' ἧσσον ἐτίμα.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἥβην πολυήρατον ἱκόμεθ' ἄμφω,
Τὴν μὲν ἔπειτα Σάμην δ' ἔδοσαν, καὶ μυρί' ἕλοντο.
Αὐτὰρ ἐμὲ χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματ' ἐκείνη
Καλὰ μάλ' ἀμφιέσασα, ποσὶν δ' ὑποδήματα δοῦσα,
Ἀγρόνδε προΐαλλε· φίλει δέ με κηρόθι μᾶλλον.
Νῦν δ' ἤδη τούτων ἐπιδεύομαι. ἀλλά μοι αὐτῷ
Ἔργον ἀέξουσιν μάκαρες θεοὶ ᾧ ἐπιμίμνω.
γρ. Τῶ δ' ἔφ. Τῶν ἔφαγόν τ' ἔπιόν τε, καὶ αἰδοίοισιν ἔδωκα.
Ἐκ δ' ἄρα δεσποίνης οὐ μείλιχόν ἐστιν ἀκοῦσαι
Οὔτ' ἔπος, οὔτέ τι ἔργον. ἐπεὶ κακὸν ἔμπεσεν οἴκῳ,
Ἄνδρες ὑπερφίαλοι μέγα δὲ δμῶες χατέουσιν
Ἀντία δεσποίνης φάσθαι, καὶ ἕκαστα πυθέσθαι·
Καὶ φαγέμεν πιέμεν τε· ἔπειτα δὲ καί τι φέρεσθαι
Ἀγρόνδ', οἷά τε θυμὸν ἀεὶ δμώεσσιν ἰαίνει.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ὢ πόποι, ὡς ἄρα τυτθὸς ἐὼν Εὔμαιε συβῶτα,
Πολλὸν ἀπεπλάγχθης σῆς πατρίδος ἠδὲ τοκήων.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Ἠὲ διεπράθετο πόλις ἀνδρῶν εὐρυάγυια,
Ἧι ἔνι ναιετάασκε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
Ἤ σέ γε μουνωθέντα παρ' οἴεσιν ἢ παρὰ βουσὶν
Ἄνδρες δυσμενέες νηυσὶν λάβον, ἠδ' ἐπέρασαν
Τοῦδ' ἀνδρὸς πρὸς δώμαθ', ὁ δ' ἄξιον ὦνον ἔδωκεν.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε συβώτης ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Ξεῖν' ἐπεὶ ἄρ δὴ ταῦτά μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾷς,
Σιγῇ νῦν ξυνίει καὶ τέρπεο, πῖνέ τε οἶνον
Ἥμενος. αἵδε δὲ νύκτες ἀθέσφατοι· ἔστι μὲν εὕδειν,
Ἔστι δὲ τερπομένοισιν ἀκουέμεν. οὐδέ τι σε χρὴ
Πρὶν ὥρη καταλέχθαι. ἀνίη καὶ πολὺς ὕπνος.
Τῶν δ' ἄλλων ὅντινα κραδίη καὶ θυμὸς ἀνώγει,

Εὐδέτω

Tristi morte, sic non moriatur quicunq;
Hic habitans amicus sit & amica faciat.
Quamdiu quidem igitur illa erat dolens tamen,
Tamdiu aliquid mihi dilectum scrutari & interrogare,
Quoniam me ipsa nutriuit, cum Ctimene extensa-veste
Filia valida, quam iuniorem peperit filiorum.
Hac simul nutritus sum, paulo autẽ me minus honorabat.
At postquã pubertatem multum amatam venimus ambo,
Hanc quidẽ postea in Samũ dederũt, & infinita acceperũt.
At me chlænamq; vestemq; illa (datis
Pulchram valde circumindutũ, pedib. autem calciamentis
Ad agrum præmisit: diligebat .a. me corde magis.
Nunc autem iam horum indigeo, sed mihi ipsi
Opus augent beati Dij, cui immaneo.
Ex his autem comedi bibiq; & venerandis dedi.
Ex autem domina non dulce est audire,
Neq; verbum, neq; opus, quoniam malum incidit domui:
Viri superbi, valde autem famuli indigent
Palam dominam alloqui & singula interrogare,
Et comedere bibereq;, postea autem & portare
Ad agrum, qualia animum semper famulis lætificant.
Hunc.a.respondens, alloquutus est multum tolerans V- (lysses: Vlysses quærit ex Eumæo cõditionem generis eius.
Pape sic paruulus existens Eumæe subulce
Multum aberrasti à tua patria & parentibus.
Sed age mihi hoc dic, & vere enarra.
An destructa est ciuitas virorum lata-vijs,
Qua inhabitat pater et veneranda mater.
An te solum positum apud oues, vel apud boues
Viri inimici nauibus acceperunt & transtulerunt
Huius viri ad domos, hic autem dignum precium dedit.
Hunc.a.rursus alloquutus est subulcus princeps virorũ.
Hospes, quoniam iam hæc me interrogas & inquiris,
Silentio nunc audi, & delectare bibeq; vinum
Sedens, hæ autem noctes magnæ, licet quidem dormire.
Est autem delectantibus audire, neq; te oportet
Ante horam dormire, dolor & multus somnus.
Horum autem aliorum quemcunq; cor & animus iubet

Dormiat

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Εὑδέτω ἐξελθών· ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένηφι
Δειπνήσας, ἅμ' ὕεσσιν ἀνακτορίῃσιν ἑπέσθω.
Νῶϊ δ' ἐνὶ κλισίῃ πίνοντέ τε δαινυμένω τε,
Κήδεσιν ἀλλήλων τερπώμεθα λευγαλέοισι,
Μνωομένω. μετὰ γάρ τε καὶ ἄλγεσι τέρπεται ἀνήρ,
Ὅστις δὴ μάλα πολλὰ πάθῃ καὶ πόλλ' ἐπαληθῇ.
Τοῦτο δέ τοι ἐρέω ὅ μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾷς.
Νῆσός τις συρίη κικλήσκεται, (εἴ που ἀκούεις)
Ὀρτυγίης καθύπερθεν, ὅθι τροπαὶ ἠελίοιο.
Οὔτι περιπληθὴς λίην τόσον· ἀλλ' ἀγαθὴ μέν,
Εὔβοτος, εὔμηλος, οἰνοπληθής, πολύπυρος·
Πείνη δ' οὔποτε δῆμον ἐσέρχεται, οὐδέ τις ἄλλη
γρ. ἐπιστυγερὴ Νοῦσος * ἐπὶ συγερὴ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν·
Ἀλλ' ὅτε γηράσκωσι πόλιν κάτα φῦλ' ἀνθρώπων,
Ἐλθὼν ἀργυρότοξος Ἀπόλλων Ἀρτέμιδι ξὺν,
Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνεν.
Ἔνθα δύω πόλιες, δίχα δέ σφισι πάντα δέδασται.
Τῇσιν δ' ἀμφοτέρῃσι πατὴρ ἐμὸς ἐμβασίλευε
Κτήσιος Ὀρμενίδης, ἐπιείκελος ἀθανάτοισιν·
Ἔνθα δὲ φοίνικες ναυσίκλυτοι ἤλυθον ἄνδρες
Τρῶκται, μυρί' ἄγοντες ἀθύρματα νηῒ μελαίνῃ.
Ἔσκε δὲ πατρὸς ἐμοῖο γυνὴ φοίνισσ' ἐνὶ οἴκῳ
Καλή τε μεγάλη τε, καὶ ἀγλαὰ ἔργ' εἰδυῖα.
Τὴν δ' ἄρα φοίνικες πολυπαίπαλοι ἠπερόπευον·
Πλυνούσῃ τις πρῶτα μίγη κοίλῃ παρὰ νηῒ
Εὐνῇ καὶ φιλότητι· τά τε φρένας ἠπεροπεύει
Θηλυτέρῃσι γυναιξί, καὶ εἴ κ' εὐεργὸς ἔῃσιν.
Εἰρώτα δ' ἤπειτα τίς εἴη καὶ πόθεν ἔλθοι.
Ἡ δὲ μάλ' αὐτίκα πατρὸς ἐπέφραδεν ὑψερεφὲς δῶ.
Ἐκ μὲν σιδῶνος πολυχάλκου εὔχομαι εἶναι·
Κούρη δ' εἴμ' ἀρύβαντος ἐγὼ ῥυδὸν ἀφνειοῖο·
Ἀλλά μ' ἀνήρπαξαν τάφιοι ληΐστορες ἄνδρες
Ἀγρόθεν ἐρχομένην· πέρασαν δέ με δεῦρ' ἀγαγόντες
Τοῦδ' ἀνδρὸς πρὸς δώμαθ'· ὁ δ' ἄξιον ὦνον ἔδωκεν.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπεν ἀνὴρ ὃς ἐμίσγετο λάθρῃ,
Ἦ ῥά κε νῦν πάλιν αὖτις ἅμ' ἡμῖν οἴκαδ' ἕποιο,
Ὄφρα ἴδῃς πατρὸς καὶ μητέρος ὑψερεφὲς δῶ,

Αὐτὶς

Dormiat egressus, simul autem Aurora apparente
Ientatus simul sues heriles sequatur.
Nos autem in stabulo bibentesq; comedentesq;
Doloribus ad inuicem delectemur tristibus
Recordantes, inter etenim dolores delectatur vir
Quicunq; iam valde multa passus est, & multa errauit
Hoc autem tibi dico, quod me interrogas & inquiris.
Insula quædam Syria vocatur sicubi audis
Ortygia desuper, vbi mutationes Solis.
Non ita quidem adeo magna sed bona quidem,
Fertilis-boum, fertilis ouiũ, vini ferax & multi-frumenti:
Fames autem nunquam populũ inuenit, neq; aliquis alius
Morbus odiosus est miseris hominibus.
Sed quando senescunt in ciuitate nationes hominum,
Veniens argentei-arcus Apollo Diana cum,
Suis illustribus sagittis agrediens interficit.
Illic duæ ciuitates, diuisim autem ipsis omnia diuisa sunt.
His autem ambabus pater meus imperauit
Ctesius Ormenides similis immortalibus.
Illuc autem Phœnices nauibus inclyti venerunt viri
Ingeniosi, infinitas ducentes res-ludicras naue nigra,
Fuit autem patris mei mulier Phœnissa in domo
Pulchraq; magnaq; & splendidorum operum docta.
Hanc autem Phœnices callidi deceperunt
Lauantem: quidam primum mixtus est concaua in naui
Lecto & amicitia, quæ mentes decipiunt
Libidinosis mulieribus, & si bene operans sit.
Interrogabat autem postea, quæ esset & vnde veniret,
Hæc autem valde statim patris dixit altam domum,
Ex quidem Sidoni multi æris glorior esse,
Filia autem sum Arybantis ego abunde diuitis.
Sed me rapuerunt Taphij latrones viri
Ex agro venientem, transtulerunt.a.me huc deductam,
Huius autem viri ad domos, hic.a.dignum precium dedit.
Hanc.a.rursus alloquutus est vir, qui mixtus erat clam
Certe nos iterum rursus simul nunc domum sequere,
Vt videas patris & matris altam domum,

Ec

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Αὐτούς τ', ἠ γὰρ ἔτ' εἰσὶ, καὶ ἀφνειοὶ καλέονται.
γρ. μετέειπε Τὸν δ' αὖτε * προσέειπε γυνὴ, καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
Εἴη κεν καὶ τοῦτ', εἴ μοι ἐθέλοιτέ γε ναῦται
Ὅρκῳ πιστωθῆναι, ἀπήμονά μ' οἴκαδ' ἀπάξειν.
Ὣς ἔφαθ'. οἱ δ' ἄρα πάντες ἀπώμνυον ὡς ἐκέλευεν·
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσάν τε τελεύτησάν τε τὸν ὅρκον,
Τοῖς δ' αὖτις μετέειπε γυνὴ, καὶ ἀμείβετο μύθῳ,
γρ. Σιγῇ Σιγῇ νῦν, μή τίς με προσαυδάτω ἐπέεσσιν
Ὑμετέρων ἑτάρων, συμβλήμενος ἢ ἐν ἀγυιῇ,
Ἤ που ἐπὶ κρήνῃ· μή τις ποτὶ δῶμα γέροντι
Ἐλθὼν ἐξείπῃ· ὁ δ' ὀϊσάμενος καταδήσῃ
Δεσμῷ ἐν ἀργαλέῳ, ὑμῖν δ' ἐπιφράσσετ' ὄλεθρον,
Ἀλλ' ἔχετ' ἐν φρεσὶ μῦθον, ἐπείγετε δ' ὦνον ὁδαίων.
Ἀλλ' ὅτε κεν δὴ νηῦς πλείη βιότοιο γένηται,
Ἀγγελίη μοι ἔπειτα θοῶς ἐς δώμαθ' ἱκέσθω.
Οἴσω γὰρ καὶ χρυσὸν ὅτις χ' ὑποχείριος ἔλθῃ·
Καὶ δέ κεν ἄλλ' ἐπίβαθρον ἐγὼν ἐθέλουσά γε δοίην.
Παῖδα γὰρ ἀνδρὸς ἑῆος ἐνὶ μεγάροις ἀτιτάλλω,
γρ. ὁμοτροχόωντα. Κερδαλέον δὴ τοῖον * ἀματροχόωντα θύραζε,
Τόν κεν ἄγοιμ' ἐπὶ νηός· ὁ δ' ὑμῖν μυρίον ὦνον
Ἄλφοι, ὅπη περάσητε πρὸς ἀλλοθρόους ἀνθρώπους·
Ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη πρὸς δώματα καλά·
Οἱ δ' ἐνιαυτὸν ἅπαντα παρ' ἡμῖν αὖθι μένοντες
Ἐν νηῒ γλαφυρῇ βίοτον πολὺν ἐμπολόωντο.
Ἀλλ' ὅτε δὴ κοίλη νηῦς ἤχθετο τοῖσι νέεσθαι,
Καὶ τότ' ἄρ' ἄγγελον ἧκαν, ὃς ἀγγείλειε γυναικί,
Ἤλυθ' ἀνὴρ πολυΐδρις ἐμοῦ πρὸς δώματα πατρὸς,
γρ. ἔερκτο· Χρύσεον ὅρμον ἔχων, μετὰ δ' ἠλέκτροισιν * ἔερτο·
Τὸν μὲν ἄρ' ἐν μεγάρῳ δμωαὶ καὶ πότνια μήτηρ
Χείρεσιν ἀμφαφόωντο, καὶ ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶντο·
γρ. ὑποσχόμεναι. Ὦνον * ὑπισχόμεναι. ὁ δὲ τῇ κατένευσε σιωπῇ·
Ἤτοι ὁ καννεύσας κοίλην ἐπὶ νῆα βεβήκει·
Ἡ δ' ἐμὲ χειρὸς ἑλοῦσα δόμων ἐξῆγε θύραζε.
Εὗρε δ' ἐνὶ προδόμῳ ἡμὲν δέπας ἠδὲ τραπέζας
Ἀνδρῶν δαιτυμόνων, οἵ μευ πατέρ' ἀμφεπένοντο.
Οἱ μὲν ἄρ' ἐς θῶκον πρόμολον, δήμοιό τε φῆμιν.
Ἡ δ' αἶψα τρί' ἄλεισα κατακρύψασ' ὑπὸ κόλπῳ

Ipsosq;: certè enim adhuc sunt, & diuites vocantur.
Hunc. a. rursus alloquuta est mulier, & respondit verbo:
Sit & hoc si mihi velitis nautæ
Iuramento fidem dare: innocuam me abducere.
Sic dixit. hi autem omnes iurauerunt sicut iussit.
At postquam iurauerunt q; perfeceruntq; iuramentum,
His rursus quædam dixit mulier, & respondit verbo,
Silentio nunc, ne quis me alloquatur verbis
Vestrorum sociorum obuians vel in via,
Vel in fonte, ne quis ad domum seni
Veniens dicat, hic autem intelligens liget
Vinculo in difficili, vobis autem consultauit mortem.
Sed habete in mente verbum, festinate. a. emptionem viati-
Sed quando iam nauis plena victu fuerit, (corum.
Nuncius mihi postea velociter ad domos veniat,
Portabo enim & aurum quodcunq; sub manus venerit.
Et aliud quidem onus ego volens dabo.
Filium enim viri sui in domibus nutrio
Astutum iam talem, simul currentem foràs,
Hunc ducam in naui, hic vobis infinitum precium
Inueniet, quocunq; transibitis ad diuersilingues homines.
Hæc quidem sic fata abiuit ad domos pulchras,
Hi autem per annum totum apud nos manentes
In naui concaua. facultates multas lucrabantur,
Sed quando iam concaua nauis grauata erat, his redire,
Et tunc nuncium miserunt qui nunciaret mulieri.
Venit autem vir multa-sciens mei ad domos patris,
Aureum monile habens, post autem electris impeditũ erat,
Hanc quidem in domo famulæ & honesta mater
Manibus tractabant, & oculis videbant
Precium pollicitæ, hic autem huic innuit tacitè.
Certe hic innuens concauam in nauem iuit,
Hæc autem in manu capiens domibus eduxit foràs,
Inuenit autem in vestibulo partim pocula partim mensas,
Virorum conuiuarum, qui meum patrem gubernabant.
Hi quidem in concionem processerunt populiq; cœtum.
Hæc autem statim tria pocula abscondens in sinu

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Ἔκφερεν· αὐτὰρ ἐγὼν ἑπόμην ἀεσιφροσύνῃσι.
Δύσετό τ' ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.
Ἡμεῖς δ' ἐς λιμένα κλυτὸν ἤλθομεν ὦκα κιόντες,
Ἔνθ' ἄρα φοινίκων ἦν ἀνδρῶν ὠκύαλος νηός.
Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα,
Νὼ ἀναβασάμενοι· ἐπὶ δὲ Ζεὺς οὖρον ἴαλλεν.
Ἑξῆμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἦμαρ.
Ἀλλ' ὅτ' ἄρ' ἕβδομον ἦμαρ ἐπὶ Ζεὺς θῆκε κρονίων,
Τὴν μὲν ἔπειτα γυναῖκα βάλ' ἄρτεμις ἰοχέαιρα·
Ἄντλῳ δ' ἐνδούπησε πεσοῦσ' ὡς εἰναλίη κήξ·
Καὶ τὴν μὲν φώκῃσι καὶ ἰχθύσι κύρμα γενέσθαι
Ἔκβαλον· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμην ἀκαχήμενος ἦτορ.
Τοὺς δ' ἰθάκῃ ἐπέλασε φέρον ἄνεμός τε καὶ ὕδωρ·
Ἔνθα με λαέρτης πρίατο κτεάτεσιν ἑοῖσιν.
Οὕτω τήν δέ τε γαῖαν ἐγὼν ἴδον ὀφθαλμοῖσιν.
Τὸν δ' αὖ διογενὴς ὀδυσεὺς ἠμείβετο μύθῳ,
Εὔμαι', ἦ μάλα δή μοι ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ὄρινας,
Ταῦτα ἕκαστα λέγων ὅσα δὴ πάθες ἄλγεα θυμῷ.
Ἀλλ' ἤτοι σοὶ μὲν παρὰ καὶ κακῷ ἐσθλὸν ἔθηκε
Ζεύς, ἐπεὶ ἀνδρὸς δώματ' ἀφίκεο πολλὰ μογήσας
Ἠπίου, ὃς δή τοι παρέχει βρῶσίν τε πόσιν τε
Ἐνδυκέως· ζώεις δ' ἀγαθὸν βίον, αὐτὰρ ἔγωγε
Πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστε' ἀλώμενος ἐνθάδ' ἱκάνω.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
Καδδραθέτην δ' οὐ πολλὸν ἐπὶ χρόνον, ἀλλὰ μίνυνθα.
Αἶψα γὰρ ἠὼς ἦλθεν ἐΰθρονος. οἱ δ' ἐπὶ χέρσου
Τηλεμάχου ἕταροι λῦον ἱστία. κὰδ δ' ἕλον ἱστὸν
Καρπαλίμως, τὴν δ' εἰς ὅρμον προέρυσαν ἐρετμοῖς.
Ἐκ δ' εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι' ἔδησαν.
Ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,
Δεῖπνόν τ' ἐντύνοντο, κερῶντό τε αἴθοπα οἶνον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Τοῖσι δὲ τηλέμαχος πεπνυμένος ἤρχετο μύθων,
Ὑμεῖς μὲν νῦν ἄστυδ' ἐλαύνετε νῆα μέλαιναν·
Αὐτὰρ ἐγὼν ἀγρὸνδ' ἐπελεύσομαι ἠδὲ βοτῆρας.
Ἑσπέριος δ' εἰς ἄστυ ἰδὼν ἐμὰ ἔργα κάτειμι·
Ἠῶθεν δέ κεν ὔμμιν ὁδοιπόριον παραθείμην.

Δαῖτ'

Exportauit, at ego sequebar stultitijs.
Occidit autem sol, obscurataq; suntq; omnes vię.
Nos autem in portum inclytum venimus celeriter euntes,
Vbi Phœnicum erat virorum velox in mari nauis.
Hi quidē postea vbi ascendissent nauigabant humidas vias
Nos naui-imponentes, Iupiter autem ventum immisit.
Sex diebus quidem simul nauigauimus nocteq; & die.
Sed quando septimum diem Iupiter imposuit Saturnius,
Hāc quidē postea mulierum interfecit Diana sagittis-gaudens.
In sentinā.a.insonuit cadens, sicut marina fulica,
Et hanc quidem phocis & piscibus escam fieri
Eiecerunt: at ego relictus sum dolens animo.
Hos autem Ithacæ admouit portans ventusq; & aqua
Vbi me Laertes emit rebus suis,
Sic hanc terram ego vidi oculis.
Huic autem rursus nobilis Vlysses respondit verbo: Vlyss. Eumæo loquitur.
Eumæe, certe valde iam mihi in mentibus animū mouisti,
Hæc singula dicens quoscunq; iam passus es dolores animo.
Sed certe tibi quidem apud & malum bonum posuit
Iupiter, quoniam viri domos peruenisti multa passus
Humani, qui iam tibi præbet cibumq; potumq;
Decenter, degis autem bonam vitam, at ego
Multas hominum per ciuitates errans huc perueni.
Sic hi quidem talia inter ipsos dicebant.
Dormierunt autem non multum in tempus, sed paululum.
Statim enim aurora venit pulchræ-sedis, hi.a.in terra Telemachus Ithacā redit.
Telemachi socij soluebant vela, deposuerunt autem malum,
Statim hanc in portum protraxerunt remis.
Extra autem anchoras iecerunt, funes autem ligauerunt.
Extra autem & ipsi iuerunt in littore maris,
Cœnamq; parabant, miscebantq; feruidum vinum.
At postquam potus & cibi desiderium amouerunt,
His autem Telemachus prudens infit sermonibus:
Vos quidem nunc ad ciuitatem impellite nauem nigrā,
At ego ad agrum ibo, & ad pastores.
Vespertinus autem conspicatus mea opera discedam.
Manè autem vobis viaticum apponam.

Ee iij

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Δαῖτ' ἀγαθὴν κρειῶν τε καὶ οἴνου ἡδυπότοιο.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεοκλύμενος θεοειδής,
Πῆ γὰρ ἐγώ φίλε τέκνον ἴω; τεῦ δώμαθ' ἵκωμαι
Ἀνδρῶν οἳ κραναὴν ἰθάκην κατακοιρανέουσιν;
Ἠ ἰθὺς σῆς μητρὸς ἴω καὶ σοῖο δόμοιο;
Τὸν δ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ἄλλως μέν σ' ἂν ἔγωγε καὶ ἡμέτερόνδε κελοίμην,
Ἔρχεσθ'. οὐ γάρ τι ξενίων ποθή· ἀλλά σοι αὐτῷ
Χεῖρον. ἐπεί τοι ἐγὼ μὲν ἀπέσσομαι, οὐδέ σε μήτηρ
Ὄψεται. οὐ μὲν γάρ τι θαμὰ μνηστῆρσ' ἐνὶ οἴκῳ
Φαίνεται, ἀλλ' ἀπὸ τῶν ὑπερωΐῳ ἱστὸν ὑφαίνει.
Ἀλλά τοι ἄλλον φῶτα πιφαύσκομαι ὅν κεν * ἵκηαι, ... ἵκοιο
Εὐρύμαχον, πολύβοιο δαΐφρονος ἀγλαὸν υἱόν,
Τὸν νῦν ἶσα θεῷ ἰθακήσιοι εἰσορόωσι.
Καὶ γὰρ πολλὸν ἄριστος ἀνὴρ, μέμονέν τε μάλιστα
Μητέρ' ἐμὴν γαμέειν, καὶ ὀδυσσῆος γέρας ἕξειν.
Ἀλλὰ τά γε ζεὺς οἶδεν ὀλύμπιος αἰθέρι ναίων,
Εἰ καί σφιν πρὸ γάμοιο τελευτήσει κακὸν ἦμαρ.
Ὣς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπτατο δεξιὸς ὄρνις,
Κίρκος, ἀπόλλωνος ταχὺς ἄγγελος· ἐν δὲ πόδεσσι
Τίλλε πέλειαν ἔχων, κατὰ δὲ πτερὰ χεῦεν ἔραζε
Μεσσηγὺς νηός τε καὶ αὐτοῦ τηλεμάχοιο,
Τὸν δὲ θεοκλύμενος ἑτάρων ἀπονόσφι καλέσσας,
Ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρί, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν.
Τηλέμαχ', οὔ τοι ἄνευ θεοῦ ἔπτατο δεξιὸς ὄρνις.
Ἔγνων γάρ μιν ἐσάντα ἰδὼν, οἰωνὸν ἐόντα.
Ὑμετέρου δ' οὐκ ἔστι γένεος βασιλεύτερον ἄλλο
Ἐν δήμῳ ἰθάκης, ἀλλ' ὑμεῖς καρτεροὶ αἰεί.
Τὸν δ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Αἲ γὰρ τοῦτο ξεῖνε ἔπος τετελεσμένον εἴη.
Τῷ κε τάχα γνοίης φιλότητά τε πολλά τε δῶρα
Ἐξ ἐμεῦ, ὡς ἄν τις σε συναντόμενος μακαρίζοι.
Ἦ, καὶ πείραιον προσεφώνεε πιστὸν ἑταῖρον,
Πείραιε κλυτίδη, σὺ δέ μοι τά περ ἄλλα μάλιστα
Πείθῃ ἐμῶν ἑτάρων οἵ μοι πύλον εἰς ἅμ' ἕποντο·
Καὶ νῦν μοι τὸν ξεῖνον ἄγων ἐν δώμασι σοῖσιν,
Ἐνδυκέως φιλέειν καὶ τιέμεν, εἰσόκεν ἔλθω.

Τὸν

Conuiuium bonum carniumq́; & vini dulcis potus.
Hunc.a.rursus alloquutus est Theoclymenus diuinus:
Quo enim ego dilecte fili ibo? cuius domos perueniam
Virorum qui asperam Ithacam dominantur?
An recta tuam matrem ibo & tuam domum?
Hunc.a.Telemachus prudens contra alloquutus est:
Aliter quidem te ego, & nostram domum iubeo
Ire, non enim tibi hospitiorum penuria. sed tibi ipsi
Peius, quoniam tibi ego quidem abero, neque te mater
Videbit, non quidem enim frequenter procis in domo
Apparet, sed ab his in cœnaculo telam texit.
Sed tibi alium virum edico ad quem ibis,
Eurymachum Polybij prudentis inclytum filium,
Quem nunc æqualiter Deo Ithacenses inspiciunt.
Etenim multum optimus vir promptus est maximè
Matrem meam ducere vxorem, & Vlyssis honorem habere.
Sed hæc Iupiter scit Olympius in æthere habitans,
Si & ipsis ante nuptias perficiet malum diem.
Sic igitur ei loquuto volauit dextra auis — Aquilę augurium.
Accipiter, Apollinis velox nuncius, in autem pedibus
Vellebat columbam tenens, deorsum. a. pennas fundebat ad (terram,
In medio nauisq́; & ipsius Telemachi.
Hunc autem Theoclymenus socijs longè vocatis, — Theoclymenus vates.
In eius accepit manu, verbumq́; dixit, ac denominauit:
Telemache, non sine Deo venit dexter ales,
Cognoui enim ipsum è regione conspicatus alitem.
Vestro autem non est genere regalius aliud
In populo Ithacæ, sed vos potentes semper.
Hunc.a.statim Telemachus prudens contra alloqu.est:
Vtinam enim hoc hospes verbum perficiendum sit.
Ideo cito agnosces amicitiamq́; multaq́; dona
A me, adeo vt aliquis tibi obuius beatum dicet.
Dixit, & Piræum alloquutus est fidum socium: — Piræus Theoclymenū hospitatur.
Piræe Clytide, tu autem mihi præter alia maximè
Pares meorum sociorum, qui me Pylum insecuti sunt,
Et nunc mihi hunc hospitem ducens in domibus tuis
Solicitè complectere, & honora donec veniam.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Τὸν δ' αὖ Πείραιος δουρικλυτὸς ἀντίον ηὔδα,
Τηλέμαχ', εἰ γάρ κεν σὺ πολὺν χρόνον ἐνθάδε μίμνοις·
Τόνδε δ' ἐγὼ κομιῶ, ξενίων δέ οἱ οὐ ποθὴ ἔσται.
Ὣς εἰπὼν, ἐπὶ νηὸς ἔβη, ἐκέλευσε δ' ἑταίρους
Αὐτούς τ' ἀμβαίνειν, ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.
Οἱ δ' αἶψ' ἔσβαινον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθιζον.
Τηλέμαχος δ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ,
Νηὸς ἀπ' ἰκριόφιν, τοὶ δὲ πρυμνήσι' ἔλυσαν.
Οἱ μὲν, ἀνώσαντες πλέον ἐς πόλιν, ὡς ἐκέλευσεν
Τηλέμαχος φίλος υἱὸς ὀδυσσῆος θείοιο.
Τὸν δ' ὦκα προβιβῶντα πόδες φέρον, ὄφρ' ἵκετ' αὐλὴν
Ἔνθα οἱ ἦσαν ὕες μάλα μυρίαι, ᾗσι συβώτης
ἐπίαυεν Ἐσθλὸς ἐὼν * ἐνίαυεν, ἀνάκτεσιν ἤπια εἰδώς.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Π. ΡΑΨΩΔΙ-
ας τῆς ὁμήρου ὀδυσσείας.

ΕΛΘΟΝΤΟΣ εἰς τοὺς ἀγροὺς τηλεμάχου, πέμπεται εὔμαιος εἰς τὴν πόλιν, ὀφείλων ἐπαγγεῖλαι τοῦ δεσπότου τὴν παρουσίαν. γίνεται δὲ ἐν τοῖς ἑξῆς ὀδυσσέως πρὸς τὸν υἱὸν ἀναγνωρισμὸς κατὰ βούλησιν ἀθηνᾶς, καὶ τῶν ἐπὶ τὴν ἐνέδραν τηλεμάχου τεταγμένων ἐπὶ τὴν πόλιν ὑποστροφή.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ
ἡ Πι ῥαψῳδία.

Πῖ δ' ἄρα τηλέμαχος ἀναγνωρίζει πατέρα ὅν.

ΤΩ Δ' αὖτ' ἐν κλισίῃς ὀδυσεύς καὶ δῖος ὑφορβὸς
Ἐντύνοντ' ἄριστον ἅμ' ἠοῖ, κειαμένω πῦρ,
Ἐκπέμψαν τε νομῆας ἅμ' ἀγρομένοισι σύεσσι.
Τηλέμαχον δὲ περίσσαινον κύνες ὑλακόμωροι,
Οὐδ' ὕλαον προσιόντα, νόησε δὲ δῖος ὀδυσσεὺς

Σαίνον-

Hunc. a. rursus Peiraus lancea inclyt. contra alloquutus (est:
Telemache, etiamsi tu multò tempore hic maneas,
Huius tamen equidē curā gerā, nec rerū quæ hospitib. debē-
Sic loq. in nauē iuit, iussit. a. socios (tur ei penuria erit.
Ipsos ascendere, atq; oram soluere.
Hi autem statim ascenderunt, & in sedibus sederunt.
Telemachus a. sub pedibus ligauit pulchra calciamenta, Telemachus ad Eumæum diuertit.
Accepit autem fortem lanceam claram acuto ære
Nauis à tabulatis, hi autem oram soluerunt.
Hi quidem impulsa naue *nauigabant in ciuitatem, sicut*
Telemachus dilectus filius Vlyssis diuini. (iusserat
Hunc autem celeriter præeuntem pedes ferebant, Vt iret in
Vbi ei erant sues valde multæ, quibus subulcus (stabulū
Bonus nimirū vir *dormiebat, de dominis benignè sentiens.*

ODYSSEAE HOMERI, AVT XVI.
compositionis argumentum.

PROFECTO in agros Telemacho mittitur Eumæus in ciuitatem nunciaturus domini aduentum. Prætereà, Vlysses á filio agnoscitur de Mineruæ voluntate: & qui in insidijs collocati erant *intercipiendo* Telemacho, in vrbem reuertuntur.

ODYSSEAE HOMERI XVI. COMpositio.

Π, autem igitur Telemachus agnoscit patrem suum.

HI autem rursus in stabulis Vlysses & diuinus subulcus
Parabant prandium simul Aurora incendentes ignem,
Emiseruntq; pastores cū congregatis suibus.
Telemachum. a. circumblandiebantur canes latrantes,
Neq; latrabant aduenientem, intellexit. a. diuus Vlysses.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І. І. МЕЧНИКОВА

Σαίνοντάς τε κύνας, περί τε κτύπος ἦλθε ποδοῖιν.
Αἶψα δ' ἄρ' Εὔμαιον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Εὔμαι', ἦ μάλα τίς τοι ἐλεύσεται ἐνθάδ' ἑταῖρος,
Ἢ καὶ γνώριμος ἄλλος. ἐπεὶ κύνες οὐχ ὑλάουσιν,
Ἀλλὰ περισσαίνουσι· ποδῶν δ' ὑπὸ δοῦπον ἀκούω.
Οὔπω πᾶν εἴρητο ἔπος ὅτε οἱ φίλος υἱὸς
Ἔστη ἐνὶ προθύροισι. ταφὼν δ' ἀνόρουσε συβώτης·
Ἐκ δ' ἄρα οἱ χειρῶν πέσεν ἄγγεα, τοῖς ἐπονεῖτο
γρ. ἀντίον Κιρνὰς αἴθοπα οἶνον. ὁ δ' * ἀντίος ἤλυθ' ἄνακτος·
Κύσσε δέ μιν κεφαλήν τε καὶ ἄμφω φάεα καλὰ,
Χεῖράς τ' ἀμφοτέρας. θαλερὸν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ.
Ὡς δὲ πατὴρ ὃν παῖδα φιλοφρονέων ἀγαπάζει
Ἐλθόντ' ἐξ ἀπίης γαίης δεκάτῳ ἐνιαυτῷ,
γρ. μογήσοι. Μοῦνον τηλύγετον, τῷ ἐπ' ἄλγεα πολλὰ * μογήσῃ·
Ὣς τότε Τηλέμαχον θεοειδέα δῖος ὑφορβὸς
Πάντα κύσεν περιφύς, ὡς ἐκ θανάτοιο φυγόντα.
Καί ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ἦλθες Τηλέμαχε, γλυκερὸν φάος, οὔ σε τ' ἔγωγε
Ὄψεσθ' ἐφάμην, ἐπεὶ ᾤχεο νηῒ Πύλονδε·
Ἀλλ' ἄγε νῦν εἴσελθε φίλον τέκος, ὄφρά σε θυμῷ
Τέρψομαι εἰσορόων νέον ἄλλοθεν ἔνδον ἐόντα.
Οὐ μὲν γάρ τι θάμ' ἀγρὸν ἐπέρχεαι οὐδὲ νομῆας,
Ἀλλ' ἐπιδημεύεις. ὣς γάρ νύ τοι εὔαδε θυμῷ,
Ἀνδρῶν μνηστήρων ἐσορᾶν ἀΐδηλον ὅμιλον.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ἔσσεται οὕτως ἄττα· σέθεν δ' ἕνεκ' ἐνθάδ' ἱκάνω,
Ὄφρα σέ τ' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω, καὶ μῦθον ἀκούσω,
Εἴ μοι ἔτ' ἐν μεγάροις μήτηρ μένει, ἦέ τις ἤδη
Ἀνδρῶν ἄλλος ἔγημεν. Ὀδυσσῆος δέ που εὐνὴ
Χήτει ἐνευναίων κάκ' ἀράχνια κεῖται ἔχουσα.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε συβώτης ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Καὶ λίην κείνη γε μένει τετληότι θυμῷ
Σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· ὀϊζυραὶ δέ οἱ αἰεὶ
Φθίνουσι νύκτες τε καὶ ἤματα δακρυχεούσῃ.
Ὣς ἄρα φωνήσας, οἱ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος.
Αὐτὰρ ὅγ' εἴσω ἴεν, καὶ ὑπέρβη λάϊνον οὐδόν.
Τῷ δ' ἕδρης ἐπιόντι πατὴρ ὑπόειξεν Ὀδυσσεύς.

Τηλέμαχος

Adulantes canes, & circum sonus venit pedum,
Statim autem Eumæum verba velocia alloquutus est:
Eumæe, certè aliquis veniet huc socius,
Vel & cognitus alius, quoniam canes non latrant,
Sed circum blandiuntur, pedum. a. strepitum subaudio.
Nondũ omne dictum erat verbũ, quando eius dilectus filius
Stetit in vestibulis, stupefactus autem irruit subulcus.
Ex autem eius manibus ceciderunt vasa quibus laborabat
Miscens nigrum vinum, hic autem contra venit regem,
Osculatus est. a. ipsum capiteque & ambob. luminib. pulchris, Eumæus Telemachũ reducem excipit.
Manibus ambabus: tenera autem ei excidit lachryma.
Sicut autem pater suum filium beneuolus amplectitur
Venientem ex longinqua terra decimo anno,
Solum vnicũ in senectute genitũ, quo in dolores multos pas-
Sic tunc Telemachum diuinum diuus subulcus (sus est:
Totum osculatus est, circumplexus vti mortem effugisset,
Et lugens verba volocia alloquutus est:
Venisti Telemache dulce lumen, neque te ego
Videre dicebam, postquam iuisti naui ad Pylum.
Sed age nunc ingredere dilecte fili, vt te animo
Delecter, inspiciens nuper aliunde intra venientem.
Non quidem n. frequenter in agrum venis, neque ad pastores.
Sed peregrinaris: sic enim placuit animo
Virorum procorum prouidere perniciosam multitudinem.
Hunc. a. rursus Telemachus prudens contra alloquutus
Erit sic amice: tui enim causa huc veni, (est:
Vt te videam oculis, & verbum audiam.
Si mihi adhuc in domibus mater manet, an aliquis iam
Virorum alius duxit vxorem: Vlyssis certè quidem cubile
Penuria incubantium malis araneis iacet obsitus.
Hunc. a. rursus alloquutus est subulcus princeps virorũ:
Et valde illa manet patienti animo
Tuis in domibus, ærumnosa autem eam semper
Corrumpunt noctesque & dies lachrymantem.
Sic vtique loquutus, eius suscepit æream lanceam:
At hic introiuit, & transiuit lapideum limen:
Huic autem sedis adeunti pater cessit locum Vlysses.

Telemachus

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Τηλέμαχος δ' ἑτέρωθεν ἐρήτυε, φώνησέν τε,
Ησ' ὦ ξεῖν', ἡμεῖς δὲ καὶ ἄλλοθι δήομεν ἕδρην
Σταθμῷ ἐν ἡμετέρῳ· πάρα δ' ἀνὴρ ὃς καταθήσει.
Ως φάθ'. ὁ δ' αὖθις ἰὼν κατ' ἄρ' ἕζετο. τῷ δὲ συβώτης
Χεῦεν ὕπο χλωρὰς ῥῶπας καὶ κῶας ὕπερθεν,
Ενθα καθέζετ' ἔπειτα Ὀδυσσῆος φίλος υἱός.
γρ. δ' αὖ κρ. — Τοῖσιν * δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκε συβώτης
Οπταλέων, ἅ ῥα τῇ προτέρῃ ὑπέλειπον ἔδοντες·
Σῖτον δ' ἐσσυμένως παρενήνεεν ἐν κανέοισιν,
Εν δ' ἄρα κισσυβίῳ κίρνη μελιηδέα οἶνον.
Αὐτὸς δ' ἀντίον ἷζεν Ὀδυσσῆος θείοιο.
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Δὴ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεε δῖον ὑφορβόν.
Αττα, πόθεν τοι ξεῖνος ὅδ' ἵκετο; πῶς δέ ἑ ναῦται
γρ. εὐχετόωνται, — Ηγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνος ἔμμεναι * εὐχετόωντο;
Οὐ μὲν γάρ τι ἑ πεζὸν ὀΐομαι ἐνθάδ' ἱκέσθαι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης Εὔμαιε συβῶτα,
Τοιγὰρ ἐγώ τοι τέκνον ἀληθέα πάντ' ἀγορεύσω.
Εκ μὲν Κρητάων γένος εὔχεται εὐρειάων·
Φησὶ δὲ πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστεα δινηθῆναι
Πλαζόμενος. ὡς γάρ οἱ ἐπέκλωσεν τά γε δαίμων.
Νῦν δ' αὖ Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐκ νηὸς ἀποδρὰς
Ηλυθ' ἐμὸν πρὸς σταθμόν. ἐγὼ δέ σοι ἐγγυαλίξω·
γρ. ἐθέλῃς. — Ερξον ὅπως * ἐθέλεις. ἱκέτης δέ τοι εὔχεται εἶναι.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Εὔμαι', ἦ μάλα τοῦτο ἔπος θυμαλγὲς ἔειπες,
Πῶς γὰρ δὴ τὸν ξεῖνον ἐγὼν ὑποδέξομαι οἴκῳ;
Αὐτὸς μὲν νέος εἰμὶ, καὶ οὔπω χερσὶ πέποιθα
Ανδρ' ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ·
Μητρὶ δ' ἐμῇ δίχα θυμὸς ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζει,
Η αὐτοῦ παρ' ἐμοί τε μένῃ, καὶ δῶμα κομίζῃ.
Εὐνήν τ' αἰδομένη πόσιος δήμοιό τε φῆμιν,
Ηδη ἅμ' ἕπηται Ἀχαιῶν ὅστις ἄριστος
Μνᾶται ἐνὶ μεγάροισιν ἀνὴρ καὶ πλεῖστα πόρῃσιν.
Αλλ' ἤτοι τὸν ξεῖνον, ἐπεὶ τεὸν ἵκετο δῶμα,
Εσσω μιν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἵματα καλά·

Δώ

Telemachus autem ex altera parte retinuit, clamauitq;
Sede hospes, nos autem & alibi inueniemus sedem
Stabulo in nostro, adest autem vir qui deponet.
Sic dixit. hic.a.rursus iens sedit: huic autem subulcus
Fudit sub viridia virgulta, & pellem desuper,
Illic sedit postea Vlyßis dilectus filius
His autem rursus carnium lances apposuit subulcus:
Aßatarum, quas priori die reliquerant comedentes,
Panem autem festinanter cumulauit in canistris,
In poculo autem miscebat dulce vinum.
Ipse autem contra sedit Vlyßem diuinum.
Hi autem in cibos paratos præiacientes manus mittebant.
At postquam potus & cibi desiderium amouerunt:
Iam tunc Telemachus alloquutus est diuinum subulcum:
Dic sodes, vnde hospes hic venit? quomodo.a.ipsum nautæ
Duxerunt in Ithacam? quinam se esse gloriantur?
Non quidem enim ipsum pedestrem puto huc venisse.
Hunc.a.respondens alloquutus est Eumæus subulcus:
Certe ego tibi fili vera omnia dicam.
Ex Creta quidem genere gloriantur lata.
Dicit autem multas in hominem ciuitates diuertisse
Errans: sic enim ei destinauit hæc Deus.
Nunc.a.rursus Thesprotorum virorum ex naue elapsus
Venit meum ad stabulum, ego autem tibi præbebo.
Fac quomodo vis, supplex autem tibi dicit esse.
Hunc.a.rursus Telemachus prudens alloquutus est: — Telemachus de hospite quærit & patrem non agnoscit.
Eumæe certe hoc verbum triste dixisti:
Quomodo enim iam hunc aduenam ego suscipiam domi?
Ipse quidem iuuenis sum, & nondum manib. ausus sum
Virum expellere, quando prior sæuit.
Matri autem mihi bifariam animus in mentib. cogitat.
An illic apud me maneat & domum curet,
Lectum venerans mariti populiq; famam:
An iam simul sequatur Achiuorum quicunq; optimus
Spondet in domibus vir, & plurima det.
Sed certe hunc hospitem, quoniam tuam venit domum,
Induam ipsum chlanamq; vestemq; indumenta pulchra.

Dabo

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І. І. МЕЧНИКОВА

Δώσω δὲ ξίφος ἄμφηκες καὶ ποσσὶ πέδιλα,
Πέμψω δ᾽ ὅππῃ μιν κραδίη θυμός τε κελεύει.
Εἰ δ᾽ ἐθέλεις σύ, κόμιζον ἐνὶ σταθμοῖσιν ἐρύξας·
Εἵματα δ᾽ ἐνθάδ᾽ ἐγὼ πέμψω καὶ σῖτον ἅπαντα,
Ἔδμεναι, ὡς ἂν μή σε κατατρύχῃ καὶ ἑταίρους.
Κεῖσε δ᾽ ἂν οὐ μιν ἔγωγε μετὰ μνηστῆρας ἐῷμι
Ἔρχεσθ᾽· λίην γὰρ ἀτάσθαλον ὕβριν ἔχουσι,
Μή μιν κερτομέωσιν, ἐμοὶ δ᾽ ἄχος ἔσσεται αἰνόν.
Πρῆξαι δ᾽ ἀργαλέον τι μετὰ πλεόνεσσιν ἐόντα
Ἄνδρα καὶ ἴφθιμον· ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτεροί εἰσι.
Τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Ὦ φίλ᾽, ἐπεὶ θήν μοι καὶ ἀμείψασθαι θέμις ἐστίν,
Ἦ μάλα μευ καταδάπτετ᾽ ἀκούοντος φίλον ἦτορ,
Οἷα φατὲ μνηστῆρας ἀτάσθαλα μηχανάασθαι
Ἐν μεγάροις ἀέκητι σέθεν τοιούτου ἐόντος.
Εἰπέ μοι ἠὲ ἑκὼν ὑποδάμνασαι, ἦ σέ γε λαοὶ
Ἐχθαίρουσ᾽ ἀνὰ δῆμον, ἐπισπόμενοι θεοῦ ὀμφῇ·
Ἦ τι κασιγνήτοις ἐπιμέμφεαι, οἷσί περ ἀνὴρ
Μαρναμένοισι πέποιθε, καὶ εἰ μέγα νεῖκος ὄρηται.
Αἲ γὰρ ἐγὼν οὕτω νέος εἴην τῷδ᾽ ἐπὶ θυμῷ,
Ἢ παῖς ἐξ Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἠὲ καὶ αὐτὸς
Ἔλθοι ἀλητεύων· (ἔτι γὰρ καὶ ἐλπίδος αἶσα)
Αὐτίκ᾽ ἔπειτ᾽ ἀπ᾽ ἐμεῖο κάρη τάμοι ἀλλότριος φώς,
Εἰ μὴ ἐγὼ κείνοισι κακὸν πάντεσσι γενοίμην,
Ἐλθὼν ἐς μέγαρον Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.
Εἰ δ᾽ αὖ με πληθυῖ δαμασαίατο μοῦνον ἐόντα,
Βουλοίμην κ᾽ ἐν ἐμοῖσι κατακτάμενος μεγάροισι
Τεθνάμεν, ἢ τάδε γ᾽ αἰὲν ἀεικέα ἔργ᾽ ὁράασθαι,
Ξείνους τε στυφελιζομένους, δμωάς τε γυναῖκας
Ῥυστάζοντας ἀεικελίως κατὰ δώματα καλά.
Καὶ οἶνον διαφυσσόμενον, καὶ σῖτον ἔδοντας
Μάψ, αὔτως ἀτέλεστον, ἀνηνύστῳ ἐπὶ ἔργῳ.
Τὸν δ᾽ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Τοιγὰρ ἐγώ τοι ξεῖνε μάλ᾽ ἀτρεκέως ἀγορεύσω,
Οὔτε τί μοι πᾶς δῆμος ἀπεχθόμενος χαλεπαίνει,
Οὔτε κασιγνήτοις ἐπιμέμφομαι, οἷσί περ ἀνὴρ
Μαρναμένοισι πέποιθε, καὶ εἰ μέγα νεῖκος ὄρηται.

ΩΔ

Dabo autem ensem Vtrinq; acutum, & pedib. calciamenta,
Mittam autem quò ipsum cor animusq; iubet.
Si autem Vis tu, excipe in stabulis eum *detinendo:*
Vestes autem huc ego mittam, & panem omnem
Vt comedat, ne tibi sit tædio & socijs.
Illuc autem non ipsum ego ad procos sinam
Ire, Valde enim iniustam iniuriam habent,
Ne ipsum conuitientur, mihi autem dolor esset grauis.
Facere.a. difficile quid eum qui *inter plures existat,*
Etiamsi Vir sit robustus, quoniam multò potentiores sunt.

Hunc.a. rursus alloq. est multùm tolerans diuus Vlysses: Vlysses Telemacho loquitur.
O amice, quoniam mihi & respondere fas est.
Certè Valdè mei laceratum est audientis dilectum cor,
Qualia dicitis procos iniusta excogitasse
In domibus inuito te, talis qui sis:
Dic mihi an Voluntarius consumeris, an te populi
Oderunt per populum sequentes Dei Vocem?
An consanguineos accusas, quibus Vir
Pugnantibus persuasit, & si magna contentio moueretur.
Vtinam.n. ego sic iuuenis essem hoc in animo,
Vel filius ex Vlysse strenuus, Vel & ipse
Veniret errans (adhuc enim & spei fatum)
Protinus omnino meum caput incideret alienus Vir,
Si non ego illis detrimentum omnibus essem,
Profectus in domum Laërtiadæ Vlyssis,
Si.a. rursus me multitudine superaret solum existentem,
Vellem potiùs *in meis interfectus domibus*
Mori, quàm hæc semper indecentia opera Videre.
Hospites indignis modis tractantes famulasq; mulieres
Violantes fœde in domibus pulchris,
Et Vinum exhaustum, & cibum comedentes
Temere, ita indesinenter inutili in opere.

Hunc.a. rursus Telemachus prudens contra alloquutus (est: Telemachus Vlyssi hospiti ignoto loquitur.
Tibi enim ego hospes Valde Vere dicam,
Neq; mihi omnis populus iratus molestus est:
Neq; consanguineos accuso, quibus Vir
Pugnantibus persuasit, & si magna lis moueatur.

Sic.n.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І. І. МЕЧНИКОВА

Ὧδε γὰρ ἡμετέρην γενεὴν μούνωσε κρονίων·
Μοῦνον λαέρτην ἀρκείσιος υἱὸν ἔτικτε,
Μοῦνον δ' αὖ ὀδυσῆα πατὴρ τέκεν· αὐτὰρ ὀδυσσεὺς
Μοῦνον ἔμ' ἐν μεγάροισι τεκὼν λίπεν, οὐδ' ἀπόνητο.
Τῶν νῦν δυσμενέες μάλα μυρίοι εἰσ' ἐνὶ οἴκῳ.
Ὅσσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,
Δουλιχίῳ τε, σάμῃ τε, καὶ ὑλήεντι ζακύνθῳ,
Ἠδ' ὅσσοι κραναὴν ἰθάκην κατακοιρανέουσιν,
Τόσσοι μητέρ' ἐμὴν μνῶνται, τρύχουσι δὲ οἶκον.
Ἡ δ' οὔτ' ἀρνεῖται στυγερὸν γάμον, οὔτε τελευτὴν
Ποιῆσαι δύναται. τοὶ δὲ φθινύθουσιν ἔδοντες
Οἶκον ἐμόν· τάχα δή με διαρραίσουσι καὶ αὐτόν.
Ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται.
Ἄττα, σὺ δ' ἔρχεο θᾶσσον, ἐχέφρονι πηνελοπείῃ
Εἴφ' ὅτι οἱ σῶς εἰμι, καὶ ἐκ πύλου εἰλήλουθα.
Αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μενέω. σὺ δὲ δεῦρο νέεσθαι,
Οἴῃ ἀπαγγείλας· τῶν δ' ἄλλων μή τις ἀχαιῶν
Πευθέσθω. πολλοὶ γὰρ ἐμοὶ κακὰ μηχανόωνται.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης εὔμαιε συβῶτα,
Γιγνώσκω, φρονέω. τά γε δὴ νοέοντι κελεύεις.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Εἰ καὶ λαέρτῃ αὐτὴν ὁδὸν ἄγγελος ἔλθω
Δυσμόρῳ, ὃς τείως μὲν ὀδυσσῆος μέγ' ἀχεύων,
Ἔργα τ' ἐποπτεύεσκε, μετὰ δμώων δ' ἐνὶ οἴκῳ
Πῖνε καὶ ἦσθ' ὅτε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀνώγοι·
Αὐτὰρ νῦν ἐξ οὗ σύ γε ᾤχεο νηὶ πύλονδε,
Οὔπω μιν φασὶν φαγέμεν καὶ πιέμεν αὔτως,
Οὐδ' ἐπὶ ἔργα ἰδεῖν, ἀλλὰ στοναχῇ τε γόῳ τε
Ἧσται ὀδυρόμενος, φθινύθει δ' ἀμφ' ὀστεόφιν χρώς.
Τὸν δ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ἄλγιον, ἀλλ' ἔμπης μιν ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ.
Εἰ γάρ πως εἴη αὐτάγρετα πάντα βροτοῖσι,
Πρῶτόν κεν τοῦ πατρὸς ἑλοίμεθα νόστιμον ἦμαρ.
Ἀλλὰ σύ γ' ἀγγείλας ὀπίσω κίε, μηδὲ κατ' ἀγροὺς
Πλάζεσθαι μετ' ἐκεῖνον. ἀτὰρ πρὸς μητέρα εἰπεῖν,
Ἀμφίπολον ταμίην ὀτρυνέμεν ὅττι τάχιστα
Κρύβδην. κείνη γάρ κεν ἀπαγγείλειε γέροντι.

Ἦ ῥα

Sic.n.nostram progeniem solũ quasi singularẽ *fecit Iupiter,*
Solum Laërtem Arcisij filium genuit.
Solum autem rursus Vlyssem pater genuit: at Vlysses
Solum me domibus generans liquit, neq; adiutus est.
His nunc inimici valde infiniti sunt in domo,
Quot enim in insulis dominantur optimi,
Dulichioq; Samoq;, & nemorosa Zacyntho,
Vel autem quicunq; asperam Ithacam dominantur,
Tot matrem meam petunt, consumunt autem domum.
Hæc autem neq; negat odiosas nuptias, neq; finem
Facere potest, hi autem corrumpunt comedentes
Domum meam: citò autem me destruent & ipsum.
Sed certè quidem hæc deorum in genibus iacent.
Amabo, tu autem vade citò prudenti Penelopæ
Dic ei quod saluus sum, & ex Pylo veni.
At ego hic manebo, tu autem illuc redi
Soli nuncians, horum autem aliorum nullus Achiuorum
Audiat, multi enim mihi mala cogitant.
Hunc.a.respondens, alloquutus es Eumæe subulce:
Cognosco, sapio, hæc iam intelligenti iubes.
Sed agè mihi hoc dic & verè enarra.
Sic & Laërti ea ipsa via nuncius veniat
Infelici, qui quousq; quidem Vlyssem valdè dolens
Operaq; spectabat cum famulis in domo,
Bibebat & comedebat, quando animus in pectorib. iubebat.
At nunc ex quo tu iuisti naui ad Pylum,
Nondum ipsum dicunt comedere & bibere sic,
Neq; in opera inspicere, sed suspirioq; luctuq;
Sedet lamentans, corrumpit autem circum ossa corpus.
Hunc.a.rursus Telemachus prudens contra alloquu. est:
Mæstius & illud, *sed tamen ipsum sinamus dolentem licet.*
Si.n.vtiq; suo-arbitrio, percipi possent omnia ab hominibus
Prius patris caperemus reditus diem.
Sed tu nunciaturus retrò vade, neq; ad agros
Erra ad illum, at ad matrem dic,
Vt famula custos festinet quàm citissimè
Clam, illa enim nunciabit seni.

Telemachus Eumęũ mitti ad matrem & Laërtem.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Ἦ ῥα, καὶ ὦρσε συφορβόν· ὁ δ' εἵλετο χερσὶ πέδιλα·
Δησάμενος δ' ὑπὸ ποσσὶ πόλινδ' οὐδ' ἴεν. οὐδ' ἄρ' Ἀθήνην
Λῆθεν ἀπὸ σταθμοῖο κιὼν Εὔμαιος ὑφορβός.
Ἀλλ' ἥγε σχεδὸν ἦλθε, δέμας δ' ἤικτο γυναικὶ
Καλῇ τε μεγάλῃ τε, καὶ ἀγλαὰ ἔργ' εἰδυίῃ.
Στῆ δὲ κατ' ἀντίθυρον κλισίης Ὀδυσῆϊ φανεῖσα.
Οὐδ' ἄρα Τηλέμαχος ἴδεν ἀντίον, οὐδ' ἐνόησεν·
(Οὐ γάρ πω πάντεσσι θεοὶ φαίνονται ἐναργεῖς) ὅς
Ἀλλ' Ὀδυσεύς τε κύνες τε ἴδον· καί ῥ' οὐχ ὑλάοντο,
Κνυζηθμῷ δ' ἑτέρωσε διὰ σταθμοῖο φόβηθεν.
Ἡ δ' ἄρ' ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε· νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς·
γρ. θριγκίον Ἐκ δ' ἦλθεν μεγάροιο παρὲκ μέγα * τειχίον αὐλῆς
Στῆ δὲ πάροιθ' αὐτῆς. τὸν δὲ προσέειπεν Ἀθήνη,
Διογενὲς Λαερτιάδη πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Ἤδη νῦν σῷ παιδὶ ἔπος φάο, μηδ' ἐπίκευθε,
Ὡς ἂν μνηστῆρσιν θάνατον καὶ κῆρ' ἀραρόντε
Ἔρχησθον προτὶ ἄστυ περικλυτόν. οὐδ' ἐγὼ αὐτὴ
Δηρὸν ἀπὸ σφῶϊν ἔσομαι μεμαυῖα μάχεσθαι.
Ἦ, καὶ χρυσείῃ ῥάβδῳ ἐπεμάσσατ' Ἀθήνη.
Φᾶρος μέν οἱ πρῶτον ἐϋπλυνὲς ἠδὲ χιτῶνα
Θῆκ' ἀμφὶ στήθεσσι· δέμας δ' ὤφελλε καὶ ἥβην.
Ἂψ δὲ μελαγχροιὴς γένετο, γναθμοὶ δὲ τάνυσθεν·
Κυάνεαι δ' ἐγένοντο ἐθειράδες ἀμφὶ γένειον.
Ἡ μὲν ἄρ' ὣς ἔρξασα, πάλιν κίεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἤϊεν ἐς κλισίην. θάμβησε δέ μιν φίλος υἱός.
Ταρβήσας δ' ἑτέρωσε βάλ' ὄμματα, μὴ θεὸς εἴη,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ἀλλοῖός μοι ξεῖνε φάνης νέον ἠὲ πάροιθεν,
Ἄλλα δὲ εἵματ' ἔχεις, καί τοι χρὼς οὐκέθ' ὁμοῖος.
Ἦ μάλα τις θεός ἐσσι τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
Ἀλλ' ἵληθ', ἵνα τοι κεχαρισμένα δώσομεν ἱρὰ,
Ἠδὲ χρύσεα δῶρα τετυγμένα. φείδεο δ' ἡμέων.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Οὔ τίς τοι θεός εἰμι· τί μ' ἀθανάτοισιν ἐΐσκεις;
Ἀλλὰ πατὴρ τεός εἰμι, τοῦ εἵνεκα σὺ στεναχίζων
Πάσχεις ἄλγεα πολλὰ, βίας ὑποδέγμενος ἀνδρῶν.
Ὣς ἄρα φωνήσας υἱὸν κύσε, κὰδ δὲ παρειῶν

Δάκρυον

Certè et mouit subulcum, hic accepit manibus calciamenta,
Ligatis autem sub pedibus ad ciuitatem iuit, neq; Mineruā
Latuit a stabulo iens Eumæus subulcus,
Sed hæc prope venit, corpore autem assimilata est mulieri
Pulchræq; magnæq; & splendida opera scienti.
Stetit autem è regione ostij stabuli Vlyssi apparens:
Neq; Telemachus vidit obuius, neq; intellexit,
(Non enim omnibus Dij apparent manifesti.)
Sed Vlyssesq; canesq; viderunt & non latrarunt.
Blando-gannitu.a. ex altera parte per stabulum fugiebant:
Hæc.a. superciliis annuit, intellexit autem diuinus Vlysses,
Exiuit autem domo extra magnum murum stabuli:
Stetit.a. ante ipsam, hunc autem alloquuta est Minerua:
Generose Laertiade astute Vlysses, Minerua Vlyssem monet, vt filio se prodat.
Iam nunc tuo filio verbum dic neq; occulta,
Vt procis morte & nece composita
Eatis ad ciuitatem inclytam, neq; ego ipsa
Diu procul à vobis ero prompta pugnare.
Dixit, & aurea virga impressit Minerua
Vestem quidem ei prius bene lauatam, & interulam
Posuit circum pectora, corpus autem auxit & pubertatem, Vlyssis habitus immutatus.
Retrò autem nigro-colore euasit, genæ.a. extensæ sunt.
Nigri autem facti sunt capilli circum barbam.
Hoc quidem sic facto, retrò iuit, at Vlysses
Iuit in stabulum, stupuit autem ipsum dilectus filius.
Timens autem ex altera parte iecit oculos ne Deus esset,
Et ipso compellato verba velocia alloquutus est:
Alius mihi hospes apparebas quam coràm.
Alia autem vestimenta habes, & corpore neq; item similis:
Certè aliquis deorum es qui cœlum latum habitant.
Sed placatus sis vt tibi grata demus sacra,
Et aurea dona facta, parce autem nobis.
Huic.a. respondit postea pertolerans diuinus Vlysses: Vlysses filio se prodit.
Non aliquis Deus sum, cur me dijs assimilas?
Sed pater tuus sum, cuius gratia tu suspirans
Pateris dolores multos violentijs susceptis virorum.
Sic loquutus, filium osculatus est, per autem genas

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Δάκρυον ἧκε χαμᾶζε. πάρος δ' ἔχε νωλεμὲς αἰεί.
Τηλέμαχος δ' (οὐ γάρ πω ἐπείθετο ὃν πατέρ' εἶναι)
Ἐξαῦτις μιν ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
Οὐ σύ γ' Ὀδυσσεύς ἐσσι πατὴρ ἐμμός· ἀλλά με δαίμων
Θέλγει, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος στεναχίζω·
Οὐ γάρ πως ἂν θνητὸς ἀνὴρ τάδε μηχανόῳτο
Ὧ αὐτοῦ γε νόῳ, ὅτε μὴ θεὸς αὐτὸς ἐπελθὼν,
Ῥηϊδίως ἐθέλων θείη νέον ἠδὲ γέροντα.
Ἦ γάρ τοι νέον ἦσθα γέρων καὶ ἀεικέα ἕσσο,
Νῦν δὲ θεοῖσιν ἔοικας οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Τηλέμαχ', οὔ σε ἔοικε φίλον πατέρ' ἔνδον ἐόντα
Οὔτέ τι θαυμάζειν περιώσιον οὔτ' ἀγάασθαι.
ρ. γάρ τι — Οὐ μὲν* γάρ τοι ἔτ' ἄλλος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς.
Ἀλλ' ὅδ' ἐγὼ τοιόσδε, παθὼν κακὰ, πολλά τ' ἀλαλὰς,
Ἤλυθον εἰκοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν.
Αὐτάρ τοι τόδε ἔργον, Ἀθηναίης ἀγελείης,
Ἥ τέ με τοῖον ἔθηκεν ὅπως ἐθέλει· (δύναται γάρ)
Ἄλλοτε μὲν πτωχῷ ἐναλίγκιον, ἄλλοτε δ' αὖτε
Ἀνδρὶ νέῳ καὶ καλὰ περὶ χροῒ εἵματ' ἔχοντι.
Ῥηΐδιον δὲ θεοῖσι τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
Ἠμὲν κυδῆναι θνητὸν βροτὸν ἠδὲ κακῶσαι.
Ὣς ἄρα φωνήσας, κατ' ἄρ' ἕζετο. Τηλέμαχος δὲ
Ἀμφιχυθεὶς πατέρ' ἐσθλὸν ὀδύρετο δάκρυα λείβων.
Ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ὑφ' ἵμερος ὦρτο γόοιο·
Κλαῖον δὲ λιγέως, ἀδινώτερον ἤ τ' οἰωνοὶ
Φῆναι ἢ αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες, οἷσί τε τέκνα
Ἀγρόται ἐξείλοντο πάρος πετεεινὰ γενέσθαι·
Ὣς ἄρα τοί γ' ἐλεεινὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἶβον.
Καί νύ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδυ φάος ἠελίοιο,
Εἰ μὴ Τηλέμαχος προσεφώνεεν ὃν πατέρ' αἶψα.
Ποίῃ γὰρ νῦν δεῦρο πάτερ φίλε νηΐ σε ναῦται
ρ. εὐχετέων); — Ἤγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι* εὐχετόωντο;
Οὐ μὲν γάρ τί σε πεζὸν ὀΐομαι ἐνθάδ' ἱκέσθαι;
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Τοι γὰρ ἐγώ τοι τέκνον ἀληθείην καταλέξω,
Φαίηκές μ' ἄγαγον ναυσίκλυτοι, οἵτε καὶ ἄλλους

Ἀνθρώπους

Lacr. manabat in humũ, antè a. tenebat indesinẽter semp.
Telemachus. a. (nondũ. n. persuasus fuerat suũ patrem esse.)
Rursus ipsum verbis respondens alloquutus est:
Non tu Vlysses es pater meus. sed me Deus — Telemachus patri loquitur
Decipit, vt item magis lugens suspirem.
Non enim aliquo modo mortalis vir hæc excogitat
Suo ipsius animo, quando non Deus ipse adueniens
Facile volens faciat iuuenem & senem.
Certè enim nuper eras senex, & indecenter indutus eras,
Nunc autem Dijs similis es, qui cœlum latum habitant
Hunc autem respondens allocutus est prudens Vlysses: — Vlysses filio.
Telemache, non te decet dilectum patrem intus cùm sit,
Neq; demirari valde, neq; stupere.
Non quidem enim amplius alius veniet Vlysses.
Sed hic ego talis passus mala, multis. a. toleratis malis
Veni vigesimo anno ad patriam terram.
At hoc opus Mineruæ prædatricis,
Quæ me talem posuit quomodocunq; voluit, (potest enim)
Aliquando quidem pauperi similem, aliquãdo autẽ rursus
Viro iuueni pulchras circum corpus vestes habenti.
Facile autem Dijs, qui cœlum latum habitant.
Et gloria illustrare mortalem hominem & malo afficere.
Sic loquutus sedit, Telemachus autem
Circumfusus patrem bonum lugebat lacrymas fundens:
Ambobus autem his desyderium obortum est luctus.
Flebant autem stridule abundantiùs quàm aues
Ossifragæ aquilæ, vel vultures curuæ vnguibus quib. pullos
Rustici exceperunt antequam volatiles sint.
Sic hi miserabiliter sub superciliјs lacrymam fundebant:
Et lugentibus occidisset lumen Solis,
Nisi Telemachus alloquutus fuisset suum patrem statim:
Quali enim huc pater naui te nautæ — Telemachus patrem alloquitur.
Duxerunt in Ithacam? qui esse dicebant?
Non quidem enim te pedestrem puto hùc venisse.
Hunc. a rursus allocutus est laboriosus diuinus Vlysses:
Namque ego tibi fili veritatem apertè dicam,
Phæaces me duxerunt nauibus inclyti, qui & alios

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І. І. МЕЧНИКОВА

Ανθρώποις πέμπουσιν, ὅτις σφέας εἰσαφίκηται.
Καί μ' εὕδοντ' ἐν νηῒ θοῇ ἐπὶ πόντον ἄγοντες
Κάτθεσαν εἰς ἰθάκην. ἔπορον δέ μοι ἀγλαὰ δῶρα,
Χαλκόν τε, χρυσόν τε ἅλις, ἐσθῆτά θ' ὑφαντήν.
Καὶ τὰ μὲν ἐν σπήεσσι θεῶν ἰότητι κέονται·
Νῦν δ' αὖ δεῦρ' ἱκόμην ὑποθημοσύνῃσιν ἀθήνης,
Οφρά κε δυσμενέεσσι φόνου πέρι βουλεύσωμεν.
Αλλ' ἄγε μοι μνηστῆρας ἀριθμήσας κατάλεξον,
Οφρ' εἰδέω ὅσσοι τε καὶ οἵτινες ἀνέρες εἰσί.
Καί κεν ἐμὸν κατὰ θυμὸν ἀμύμονα μερμηρίξας,
Φράσσομαι εἴ κεν νῶϊ δυνησόμεθ' ἀντιφέρεσθαι
Μούνω ἄνευθ' ἄλλων, ἢ καὶ διζησόμεθ' ἄλλους.
Τὸν δ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ω πάτερ, ἦτοι σεῖο μέγα κλέος αἰὲν ἄκουον,
Χεῖράς τ' αἰχμητὴν ἔμεναι καὶ ἐπίφρονα βουλήν.
Αλλὰ λίην μέγα εἶπες, ἄγη μ' ἔχει· οὐδέ κεν εἴη
Ανδρε δύω πολλοῖσι καὶ ἰφθίμοισι μάχεσθαι.
Μνηστήρων δ' οὔτ' ἂρ δεκὰς ἀτρεκὲς, οὐδὲ δύ' οἶαι,
Αλλὰ πολὺ πλέονες· τάχα δ' εἴσεαι ἐνθάδ' ἀριθμόν.
Εκ μὲν δουλιχίοιο δύω καὶ πεντήκοντα
Κοῦροι κεκριμένοι, ἓξ δὲ δρηστῆρες ἕπονται.
Εκ δὲ σάμης πίσυρές τε καὶ εἴκοσι κοῦροι ἔασιν.
Εκ δὲ ζακύνθου ἔασιν ἐείκοσι φῶτες ἀχαιῶν.
Εκ δ' αὐτῆς ἰθάκης, δυοκαίδεκα πάντες ἄριστοι·
Καί σφιν ἅμ' ἐστὶ μέδων κῆρυξ καὶ θεῖος ἀοιδὸς,
Καὶ δοιὼ θεράποντε δαήμονε δαιτροσυνάων.
Τῶν εἴ κεν πάντων ἀντήσομεν ἔνδον ἐόντων,
Μὴ πολύπικρα καὶ αἰνὰ βίας ἀποτίσεαι ἐλθών.
Αλλὰ σύ γ' εἰ δύνασαι τιν' ἀμύντορα μερμηρίξαι,
Φράζευ, ὅ κέν τις νῶϊν ἀμύνοι πρόφρονι θυμῷ.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος ὀδυσσεύς,
Τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο, καί μευ ἄκουσον,
Καὶ φράσαι εἰ καὶ νῶϊν ἀθήνη σὺν διῒ πατρὶ
Αρκέσει, ἦέ τιν' ἄλλον ἀμύντορα μερμηρίξω.
Τὸν δ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Εσθλώ τοι τούτω γ' ἐπαμύντορε τοὺς ἀγορεύεις.
Υψι περ ἐν νεφέεσσι καθημένω, ὥτε καὶ ἄλλοις

Ανδράσι

Homines mittunt cùm ipsos adeant.
Et me dormientem naue veloci in pontum ducentes
Deposuerunt in Ithacam, dederunt.a.mihi splendida dona
Aesq; aurumq; copiosè, vestemq; textam.
Et hæc quidem in speluncis Deorum consilio iacent.
Nunc autem rursus hùc veni admonitionibus Mineruæ,
Vt inimicis de cæde consultemus.
Sed agè mihi: procos numero recense,
Vt sciam quotq; & qui viri sint.
Et meo in animo strenuo agitato consilio
Considerabo, si nos poterimus aduersari
Soli sine alijs, an & quæremus alios.
Hunc.a rursus Telemachus prudens contrà alloquutus (est:
O pater certè tuam magnam gloriam semper audiui,
Manibusq; bellicosum esse, & prudentem consilio,
Sed valdè magnum dixisti, stupor me habet, neq; esset
Viros duos multis & fortibus pugnare.
Procorum autem neq; decas vna neq; duæ solæ,
Sed multò plures, citò autem scies hic numerum.
Ex quidem Dulichio duo & quinquaginta
Iuuenes electi: sex autem famuli sequuntur.
Ex autem Samo quatuorq; & viginti iuuenes sunt.
Ex autem Zacyntho viginti sunt viri Achiuorum.
Ex autem ipsa Ithaca duodecim omnes optimi.
Et ipsis simul est Medon præco & diuinus cantor.
Et duo serui scientes epulas-facere.
Hos si omnes aggrederemur qui intus sunt,
Vide ne multum amarè & grauiter petulantius illas ex- (penderis.
Sed tu si potes aliquem adiutorem excogitare,
Animaduerte qui nobis auxilietur prompto animo.
Hunc a.rursus alloquutus est laboriosus diuinus Vlysses:
Tibi enim ego dico, tu autem considera & me audi,
Et cogita si & nobis Minerua cum Ioue patre
Sufficiat, an adhuc alium adiutorem cogitabo?
Hunc a. rursus Telemachus prudens contra alloquutus (est
Boni hi adiutores quos dicis
Altè in nebulis sedentes, quiq; & alijs

Telemachus recenset pat[ris] numerũ pro-corum.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Ἀνδράσι τε κρατέουσι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος ὀδυσσεύς,
Οὐ μέν τοι κείνω γε πολὺν χρόνον ἀμφὶς ἔσεσθον
Φυλόπιδος κρατερῆς, ὁπότε μνηστῆρσι καὶ ἡμῖν
Ἐν μεγάροισιν ἐμοῖσι μένος κρίνηται ἄρηος.
γρ. μέν νυν Ἀλλὰ σὺ * μὲν νῦν ἔρχευ ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφι
Οἴκαδε, καὶ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὁμίλει·
Αὐτὰρ ἐμὲ προτὶ ἄστυ συβώτης ὕστερον ἄξει,
Πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλίγκιον ἠδὲ γέροντι.
Εἰ δέ μ' ἀτιμήσουσι δόμον κάτα, σὸν δὲ φίλον κῆρ
Τετλάτω ἐν στήθεσσι, κακῶς πάσχοντος ἐμεῖο,
Ἤν περ καὶ διὰ δῶμα ποδῶν ἕλκωσι θύραζε,
Ἢ βέλεσιν βάλλωσι· σὺ δ' εἰσορόων ἀνέχεσθαι.
Ἀλλ' ἤτοι παύεσθαι ἀνωγέμεν ἀφροσυνάων,
Μειλιχίοις ἐπέεσσι παραυδῶν. οἱ δέ τοι οὐκὶ
Πείσονται· δὴ γάρ σφι παρίσταται αἴσιμον ἦμαρ.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
γρ. ἂν Ὁππότε * κεν πολύβουλος ἐνὶ φρεσὶ θήσει ἀθήνη,
Νεύσω μέν τοι ἐγὼ κεφαλῇ· σὺ δ' ἔπειτα νοήσας
Ὅσσα τοι ἐν μεγάροισιν ἀρήϊα τεύχεα κεῖται,
Ἐς μυχὸν ὑψηλοῦ θαλάμου καταθεῖναι ἀείρας
Πάντα μάλ'. αὐτὰρ μνηστῆρας μαλακοῖς ἐπέεσσι
Παρφάσθαι, ὅτε κέν σε μεταλλῶσιν ποθέοντες,
Ἐκ καπνοῦ κατέθηκ', ἐπεὶ οὐκέτι τοῖσιν ἐῴκει
Οἷά ποτε τροίηνδε κιὼν κατέλειπεν ὀδυσσεύς,
Ἀλλὰ κατήκισται ὅσσον πυρὸς ἵκετ' ἀϋτμή.
γρ. δέ τι καὶ τόδε Πρὸς * δ' ἔτι μοι τόδε μεῖζον ἐνὶ φρεσὶ θῆκε κρονίων,
Μήπως οἰνωθέντες, ἔριν στήσαντες ἐν ὑμῖν,
Ἀλλήλους τρώσητε, καταισχύνητέ τε δαῖτα
Καὶ μνηστύν· αὐτὸς γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρα σίδηρος.
Νῶϊν δ' οἴοισιν δύο φάσγανα καὶ δύο δοῦρε
Καλλιπέειν, καὶ δοιὰ βοάγρια χερσὶν ἑλέσθαι·
Ὡς ἂν ἐπιθύσαντες ἑλοίμεθα. τοὺς δέ κ' ἔπειτα
Παλλὰς ἀθηναίη θέλξει καὶ μητίετα ζεύς.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν,
Εἰ ἐτεόν γ' ἐμός ἐσσι, καὶ αἵματος ἡμετέροιο,
Μή τις ἔπειτ' ὀδυσῆος ἀκουσάτω ἔνδον ἐόντος,

Viris dominantur & immortalibus Dijs.
Huc.a. rursus allocutus est pertolerans diuinus Vlysses:
Non quidem illi multo tempore separatim erunt
Pugna forti, quando procis & nobis
In domibus meis robur iudicabitur Martis.
Sed tu quidem nunc vade simul Aurora apparente
Domum & procis superbis loquere.
At me ad ciuitatem subulcus postea ducet,
Pauperi tristi similem & seni.
Si.a.me inhonorabunt in ædibus, tuus.a. dilectus animus
Toleret in pectoribus male patiente me:
Si & per domum pedibus trahent foras,
Vel telis percutient, tu autem inspiciens tolera.
Sed certè cessare iube insipientijs,
Suauibus verbis compellans: hi autem tibi non
Parebunt, iam enim ipsis adest fatalis dies.
Aliud autem tibi dico, tu autem in mentibus pone tuis:
Quando multi-consilij in mentibus ponet Minerua,
Annuam quidem tibi ego capite, tu.a. postea intelliges
Quæcunque tibi in domibus Martia arma iacent
In secessum alti thalami depone eleuando
Omnia valde, at procos mollibus verbis
Alloquere, quando te inquirent cupientes:
Ex fumo deposui, quoniam non his similia sunt,
Qualia quondam ad Troiam proficiscens dereliquit Vlyss.
Sed deturpata sunt, quantum ignis iuit vapor.
Adhuc autem mihi hoc maius in mentib. posuit Saturnius,
Ne quando vino domiti, concitata contentione inter vos,
Alios inuicem vulneretis, fœdetis autem conuiuium,
Et sponsalia: ipsum enim trahit virum ferrum.
Nobis autem solis duos enses, & duas lanceas
Relinque, & duo scuta manibus capere.
Sic impetu-facto accipiemus: hos autem postea
Pallas Minerua decipiet & consiliarius Iupiter.
Aliud autem tibi dico, tu autem in mentibus pone tuis,
Si verè meus es, & sanguinis nostri,
Ne quis postea Vlyssem audiat intus esse,

Vlysses Telemachum instruit, quid faciendum, vbi ad procos venerint.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Μήτ' οὖν λαέρτης ἴστω τόγε, μήτε συβώτης,
Μήτέ τις οἰκήων, μήτ' αὐτὴ πηνελόπεια·
Αλλ' οἶοι σύ τ' ἐγώ τε γυναικῶν γνώομεν ἰθύν.
Καί κε τέο δμώων ἀνδρῶν ἔτι πειρηθεῖμεν,
Ημὲν ὅπου τις νῶϊ τίει καὶ δείδιε θυμῷ,
Ηδ' ὅτις οὐκ ἀλέγει, σὲ δ' ἀτιμᾷ τοῖον ἐόντα.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε φαίδιμος υἱός,
Ω πάτερ, ἤτοι ἐμὸν θυμὸν καὶ ἔπειτά γ' ὀΐω
Γνώσεαι· οὐ μὲν γάρ τι χαλιφροσύναι γέ μ' ἔχουσιν·
Αλλ' οὔτοι τόδε κέρδος ἐγὼν ἔσσεσθαι ὀΐω
Ημῖν ἀμφοτέροισι· σὲ δὲ φράζεσθαι ἄνωγα.
Δηθὰ γὰρ αὔτως εἴσῃ ἑκάστου πειρητίζων,
Εργα μετερχόμενος· τοὶ δ' ἐν μεγάροισιν ἕκηλοι
Χρήματα δαρδάπτουσιν ὑπέρβιον, οὐδ' ἔπι φειδώ.
Αλλ' ἤτοι σε γυναῖκας ἐγὼ δεδάασθαι ἄνωγα
Αἵ τέ σ' ἀτιμάζουσι καὶ αἳ νηλιτεῖς εἰσιν·
Ανδρῶν δ' οὐκ ἂν ἔγωγε κατὰ σταθμοὺς ἐθέλοιμι
Ημέας πειράζειν, ἀλλ' ὕστερα ταῦτα πένεσθαι,
Εἰ ἐτεόν γέ τι οἶσθα διὸς τέρας αἰγιόχοιο.
Ως οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Η δ' ἄρ' ἔπειτ' ἰθάκηνδε κατήγετο νηῦς εὐεργής,
Η φέρε τηλέμαχον πυλόθεν καὶ πάντας ἑταίρους.
Οἱ δ' ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἵκοντο,
Νῆα μὲν οἵγε μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσσαν,
Τεύχεα δέ σφ' ἀπένεικαν ὑπέρθυμοι θεράποντες·
Αὐτίκα δ' ἐς κλυτίοιο φέρον περικαλλέα δῶρα.
Αὐτὰρ κήρυκα πρόεσαν δόμον εἰς ὀδυσῆος
Αγγελίην ἐρέοντα περίφρονι πηνελοπείῃ,
Οὕνεκα τηλέμαχος μὲν ἐπ' ἀγροῦ, νῆα δ' ἀνώγει
Αστυ δ' ἀποπλείειν· ἵνα μὴ δείσασ' ἐνὶ θυμῷ
Ιφθίμη βασίλεια τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβοι.
Τὼ δὲ συναντήτην κῆρυξ καὶ δῖος ὑφορβός.
Τῆς αὐτῆς ἕνεκ' ἀγγελίης, ἐρέοντε γυναικί.
Αλλ' ὅτε δή ῥ' ἵκοντο δόμον θείου βασιλῆος,
Κῆρυξ μὲν ῥα μέσῃσι μετὰ δμῳῇσιν ἔειπεν,
Η δή τοι βασίλεια φίλος παῖς εἰλήλουθε.
Πηνελοπείῃ δ' εἶπε συβώτης ἄγχι παραστὰς

Παῖδ'

Neq; igitur Laërtes sciat hoc, neq; subulcus,
Neq; aliquis domesticorum, neq; ipsa Penelope.
Sed soli tuq; egoq; mulierum cognoscamus rectitudinem,
Et tuos famulos viros adhuc tentemus,
Et quidem vbi aliquis nos honorat, & timet animo,
Et qui non curat, te autem inhonorat etiam qui talis sis.
Hunc autem respondens alloquutus est illustris filius:
O pater certè meum animum & postea puto
Cognosces, non quidem enim socors-mollicies tenet,
Sed non hoc lucrum ego fore puto
Nobis ambobus, te autem considerare iubeo.
Diu enim sic cognosces vnumquemq; tentans
Opera incipiens, hi autem in domibus quieti
Res deuorant præter modum, neq; est parcitas.
Sed certè te mulieres ego discere iubeo,
Quæ te inhonorant, & quæ seuæ sunt.
Virorum autem nondum ego per ædes vellem
Nos tentare, sed postea hæc labora,
Si vere adhuc scis Iouis portentum Ægiochi.
Sic hi quidem talia inter se loquebantur,
Hæc.a.postea Ithacam deducta est nauis benè-fabricata
Quæ tulerat Telemachum à Pylo, & omnes socios.
Hi.a.quando iam portum valde profundum intra iuerunt.
Nauem quidem hi nigram in terram traxerunt,
Arma autem sua asportarunt magnanimi serui.
Statim autem Clytij portauerunt perpulchra dona.
At præconem præmiserunt domum ad Vlyssis,
Nuncium dicentem perprudenti Penelopæ,
Quod Telemachus quidem in agro, nauem autem iussit
Ciuitatem adnauigare, vt non timens in animo
Potens regina teneras lacrymas fundat.
Hi autem obuij fuerunt præco & diuinus subulcus,
Eiusdem gratia nuncij dicturi mulieri.
Sed quando iam iuerunt domum diuini regis,
Præco quidem medijs in ancillis dixit:
Iam regina dilectus filius venit.
Penelopæ autem dixit subulcus propè astans:

Nũciatur T
lemachum
dijsse.

Omnia

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І. І. МЕЧНИКОВА

Πάνθ' ὅσα οἱ φίλος υἱὸς ἀνώγει μυθήσασθαι.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πᾶσαν ἐφημοσύνην ἀπέειπε,
Βῆ ῥ' ἴμεναι μεθ' ὕας, λίπε δ' ἕρκεά τε μέγαρόν τε.
Μνηστῆρες δ' ἀκάχοντο, κατήφησάν τ' ἐνὶ θυμῷ·
Εκ δ' ἦλθον μεγάροιο παρὲκ μέγα τειχίον αὐλῆς,
Αὐτοῦ δὲ προπάροιθε θυράων ἑδριόωντο.
Τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος Πολύβου πάϊς ἦρχ' ἀγορεύειν.
Ω φίλοι, ἦ μέγα ἔργον ὑπερφιάλως τετέλεσται
Τηλεμάχῳ ὁδὸς ἥδε· φάμεν δέ οἱ οὐ τελέεσθαι.
Αλλ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν ἥτις ἀρίστη·
Ες δ' ἐρέτας ἁλιῆας ἀγείρομεν, οἵ κε τάχιστα
Κείνοις ἀγγείλωσι θοῶς οἶκόνδε νέεσθαι.
Οὔπω πᾶν εἴρηθ' ὅτ' Ἀμφίνομος ἴδε νῆα,
Στρεφθεὶς ἐκ χώρης λιμένος πολυβενθέος ἐντός,
Ιστία τε στέλλοντας, ἐρετμά τε χερσὶν ἔχοντας.
Ηδὺ δ' ἄρ' ἐκγελάσας * μετεφώνεεν οἷς ἑτάροισι, * μετεφώνει μνηστῆρσι,
Μή τιν' ἔτ' ἀγγελίην ὀτρύνομεν· οἵδε γὰρ ἔνδον.
Η τίς σφιν τόδ' ἔειπε θεῶν, ἢ εἴσιδον αὐτοὶ
Νῆα παρερχομένην, τὴν δ' οὐκ ἐδύναντο κιχῆναι.
Ως ἔφαθ'. οἱ δ' ἀνστάντες ἔβαν ἐπὶ θῖνα θαλάσσης.
Αἶψα δὲ νῆα μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσσαν,
Τεύχεα δέ σφ' ἀπένεικαν ὑπέρθυμοι θεράποντες.
Αὐτοὶ δ' εἰς ἀγορὴν κίον ἀθρόοι, οὐδέ τιν' ἄλλον
Εἴων οὔτε νέων μεταΐζειν οὔτε γερόντων·
Τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη Εὐπείθεος υἱός.
Ω πόποι, ὡς τόνδ' ἄνδρα θεοὶ κακότητος ἔλυσαν.
Ηματα μὲν σκοποὶ ἷζον ἐπ' ἄκριας ἠνεμοέσσας
Αἰὲν ἐπασσύτεροι· ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι,
Οὔποτ' ἐπ' ἠπείρου νύκτ' ἄσαμεν, ἀλλ' ἐνὶ πόντῳ
Νηῒ θοῇ πλείοντες ἐμίμνομεν Ἠῶ δῖαν,
Τηλέμαχον λοχόωντες, ἵνα φθίσωμεν ἑλόντες
Αὐτόν· τὸν δ' ἄρα τέως μὲν ἀπήγαγεν οἴκαδε δαίμων,
Ημεῖς δ' ἐνθάδε οἱ φραζώμεθα λυγρὸν ὄλεθρον
Τηλεμάχῳ· μηδ' ἧμας ὑπεκφύγοι. οὐ γὰρ ὀΐω
Τούτου γε ζώοντος ἀνύσσεσθαι τάδε ἔργα.
Αὐτὸς μὲν γὰρ ἐπιστήμων βουλῇ τε νόῳ τε·
Λαοὶ δ' οὐκέτι πάμπαν ἐφ' ἡμῖν ἦρα φέρουσιν.

Ἀλλ'

Omnia quæcunq; ei dilectus filius iußit loqui.
At postquam omne præceptum denunciauit,
Perrexit ad sues, liquit autem septaq; domumq;:
Proci autem tristati sunt, mœsti suntq; in animo,
Atq; exiuerunt domo apud magnum murum atrij:
Illic autem ante ianuas sederunt.
His autem Eurymachus Polybi filius incepit dicere:
O amici, certè magnum opus superbè perfectum est
Telemacho via hæc, dicebamus. a. ei non perfectum iri.
Sed agite nauem nigram trahamus quæ optima,
In autem remiges marinos congregemus qui velocißimè
Illis nunciet velociter domum redire.
Nondũ omne dictum est, quando Amphinomus vidit nauẽ Redeũt ab insidijs proci.
Versus ex vrbe portum per profundum intra,
Velaq; contrahentes, remosq; manibus tenentes.
Suauiter autem ridens loquutus est procis:
Ne aliquem nuncium moueamus: hic. a. enim intus,
Aliquis eis hoc dixit deorum, vel viderunt ipsi
Nauem aduenientem, hanc non poterant inuenire.
Sic dixit. hi autem surgentes iuerunt in littus maris.
Statim autem nauem nigram in terram traxerunt.
Arma autem ipsis abstulerunt magnanimi serui.
Ipsi. a. in concionem iuerunt densi, neq; aliquem aliorum
Siuerunt, neq; iuuenum considere, neq; senum.
His autem Antinous dixit Eupithei filius:
O amici, si hunc virum dij malo liberarunt. Antinoi verba
Die quidem speculatores sedebãt in summitatibus ventosis
Semper densi simul autem sole occidente,
Nunquam in terra nocte dormiebamus, sed in ponto
Naui veloci nauigantes expectabamus auroram diuinam
Telemacho insidiantes, vt interficeremus interceptum
Ipsum: hunc. a. interim quidem abduxit domum Deus,
Nos autem hic ei consultemus grauem mortem
Telemacho, neq; nos subterfugiat, non enim puto
Hoc viuente perfectum iri hæc opera,
Ipse quidem enim peritus consilioq; menteq;,
Populi autem non iam omnino nobis fauent.

Sed

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Ἀλλ' ἄγετε πρὶν κεῖνον ὁμηγυρίσασθαι ἀχαιοὺς
Εἰς ἀγορήν. οὐ γάρ τι μεθησέμεναί μιν ὀΐω,
Ἀλλ' ἀπομηνίσει, ἐρέει δ' ἐν πᾶσιν ἀναστάς,
Οὕνεκά οἱ φόνον αἰπὺν ἐράπτομεν, οὐδ' ἐκίχημεν.
Οἱ δ' οὐκ αἰνήσουσιν ἀκούοντες κακὰ ἔργα,
Μή τι κακὸν ῥέξωσι, καὶ ἥμεας ἐξελάσωσι
Γαίης ἡμετέρης, ἄλλων δ' ἀφικώμεθα δῆμον.
Ἀλλὰ φθέωμεν ἑλόντες ἐπ' ἀγροῦ νόσφι πόληος
Ἢ ἐν ὁδῷ· βίοτον δ' αὐτοὶ καὶ κτήματ' ἔχωμεν,
Δασσάμενοι κατὰ μοῖραν ἐφ' ἡμέας, οἰκία δ' αὖτε
Κείνου μητέρι δοῖμεν ἔχειν ἠδ' ὅς τις ὀπυίοι.
Εἰ δ' ὑμῖν ὅδε μῦθος ἀφανδάνει, ἀλλὰ βόλεσθε
Αὐτόν τε ζώειν καὶ ἔχειν πατρώϊα πάντα,
Μή οἱ χρήματ' ἔπειτα ἅλις θυμηδέ' ἔδωμεν
Ενθάδ' ἀγειρόμενοι, ἀλλ' ἐκ μεγάροιο ἕκαστος
Μνάσθω ἐέδνοισι διζήμενος· ἡ δ' ἂν ἔπειτα
Γήμαιθ' ὅς κεν πλεῖστα πόροι καὶ μόρσιμος ἔλθοι.
Ὣς ἔφαθ'. οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
Τοῖσιν δ' ἀμφίνομος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,
Νίσου φαίδιμος υἱὸς ἀρητιάδαο ἄνακτος.
Ὅς ῥ' ἐκ δουλιχίου πολυπύρου ποιήεντος
Ἡγεῖτο μνηστῆρσι· μάλιστα δὲ πηνελοπείῃ
Ἥνδανε μύθοισι· φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῇσιν.
Ὅσφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
Ὦ φίλοι, οὐκ ἂν ἔγωγε κατακτείνειν ἐθέλοιμι
Τηλέμαχον· δεινὸν δὲ γένος βασιλήϊόν ἐστι
Κτείνειν, ἀλλὰ πρῶτα θεῶν εἰρώμεθα βουλάς.
Εἰ μέν κ' αἰνήσωσι διὸς μεγάλοιο θέμιστες,
Αὐτός τε κτενέω, τούς τ' ἄλλους πάντας ἀνώξω·
Εἰ δέ κ' ἀποτρωπῶσι θεοί, παύσασθαι ἄνωγα.
Ὣς ἔφατ' ἀμφίνομος. τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος·
Αὐτίκ' ἔπειτ' ἀνστάντες ἔβαν δόμον εἰς ὀδυσῆος.
Ἐλθόντες δ' ἐκάθιζον ἐπὶ ξεστοῖσι θρόνοισιν.
Ἡ δ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε περίφρων πηνελόπεια,
Μνηστήρεσσι φανῆναι ὑπέρβιον ὕβριν ἔχουσι·
Πεύθετο γὰρ οὗ παιδὸς ἐνὶ μεγάροισι ὄλεθρον.
Κῆρυξ γάρ οἱ ἔειπε μέδων, ὃς ἐπεύθετο * βουλάς.

ς. βουλάς.

Sed agite antequam ille cogat Achiuos
Ad concionem: non enim dimissurum ipsum puto,
Sed ad iracundiã excitabit: dicet. a. inter omnes surrectus,
Quoniam ei cædem grauem struimus, neq; inuenimus.
Hi autem non laudabunt audientes mala opera.
Ne quid malum faciant, & nos expellant
Terra nostra, aliorum autem adeamus populum.
Sed præueniamus interficientes in agro procul a ciuitate,
Vel in via, vitam autem ipsi & res habeamus,
Diuisis vt par est inter nos, domestica autem rursus
Illius matri dabimus habere, & quicunq; acceperit vxorẽ.
Si autem vobis hoc verbum non placet, sed vultis
Ipsumq; viuere & habere paterna omnia,
Ne ei res postea sufficienter animo dulces comedamus
Hi congregati sed ex domo vnusquisq;
Petat vxorem dotibus inquirens & postea
Ducat vxorem, qui plurima dabit & cui sorte obtigerit.
Sic dixit. hi autem omnes quieti facti sunt silentio.
His autem Amphinomus concionatus est, & dixit:
Nisi illustris filius Aretiadæ regis,
Qui ex Dulichio feraci frumenti herbosa
Dux fuit procis, maxime autem Penelopæ
Placuit verbis, mentibus enim vtebatur bonis,
Qui ipsis prudens concionatus est, & dixit:
O amice, non ego interficere volo
Telemachum, arduum autem genus regium est
Interficere, sed primum deorum interrogemus consilia,
Siquidem laudabunt Iouis magni iura,
Ipseq; interficiam, hosq; alios iubebo.
Si auertant Dei, quiescere suadeo.
Sic dixit Amphinomus, his autem placuit verbum.
Statim postea surrecti iuerunt domum in Vlyssis,
Venientes autem sederunt in politis sedibus.
Hæc autem rursus aliud intellexit prudens Penelope
Procis apparere immensam iniuriam habentibus,
Audiuit enim sui filij in domibus mortem.
Præco enim ei dixit Medon qui sciebat consilia,

Antinoi consilium de Telemacho è medio tollendo.

Amphinom' proc. cæteros à Telemacho nece dehortatur.

Perrexit

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Αὐλῆς ἐκτὸς ἰὼν· οἱ δ' ἐν- δοθε μῆτιν ὕ- φαινον. Βῆ δ' ἰ.

Βῆ δ' ἰέναι μέγαρόνδε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν.
Αλλ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
Στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
Αντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα.
Αντίνοον δ' ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν.
   Αντίνο' ὕβριν ἔχων κακομήχανε, καὶ δέ σε φασὶν
Εν δήμῳ ἰθάκης μεθ' ὁμήλικας ἔμμεν' ἄριστον
Βουλῇ καὶ μύθοισι. σὺ δ' οὐκ ἄρα τοῖος ἔησθα.
Μάργε, τίη δὲ σὺ τηλεμάχῳ θάνατόν τε μόρον τε
Ράπτεις, οὐδ' ἱκέτας ἐμπάζεαι οἷσιν ἄρα ζεὺς
Μάρτυρος; οὐδ' ὁσίη κακὰ ῥάπτειν ἀλλήλοισιν.
Η οὐκ οἶσθ' ὅτε δεῦρο πατὴρ τεὸς ἵκετο φεύγων
Δῆμον ὑποδδείσας; δὴ γὰρ κεχολώατο λίην,
Οὕνεκα ληϊστῆρσιν ἐπισπόμενος ταφίοισιν
Ηκαχε θεσπρωτούς· οἱ δ' ἡμῖν ἄρθμιοι ἦσαν·
Τόν ῥ' ἔθελον φθῖσαι, καὶ ἀπορραῖσαι φίλον ἦτορ,
Η δὲ κατὰ ζωὴν φαγέειν μενοεικέα πολλήν·
Αλλ' ὀδυσεὺς κατέρυκε καὶ ἔσχεθεν ἱεμένους περ.
Τοῦ νῦν οἶκον ἄτιμον ἔδεις, μνάᾳ δὲ γυναῖκα,
Παῖδά τ' ἀποκτείνεις, ἐμὲ δὲ μεγάλως ἀκαχίζεις.
Αλλά σε παύσασθαι κέλομαι, καὶ ἀνωγέμεν ἄλλους.
   Τὴν δ' αὖτ' εὐρύμαχος πολύβου παῖς ἀντίον ηὔδα,
Κούρη ἰκαρείοιο περίφρων πηνελόπεια,
Θάρσει, μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων,
Οὐκ ἔσθ' οὗτος ἀνὴρ, οὐδ' ἔσσεται, οὐδὲ γένηται,
Ος κεν τηλεμάχῳ σῷ υἱέϊ χεῖρας ἐποίσει
Ζώοντός γ' ἐμέθεν καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο.
Ωδε γὰρ ἐξερέω, καὶ μὴν τετελεσμένον ἔσται,
Αἶψά οἱ αἷμα κελαινὸν ἐρωήσει περὶ δουρὶ
Ημετέρῳ· ἐπειὴ καὶ ἐμὲ πτολίπορθος ὀδυσσεὺς
Πολλάκι γούνασιν οἷσιν ἐφεσσάμενος, κρέας ὀπτὸν
Εν χείρεσσιν ἔθηκεν, ἐπέσχε τε οἶνον ἐρυθρόν.
Τῷ μοι τηλέμαχος πάντων πολὺ φίλτατός ἐστιν
Ανδρῶν· οὐδέ τί μιν θάνατον τρομέεσθαι ἄνωγα
Εκ* γε μνηστήρων· θεόθεν δ' οὐκ ἔσ' ἀλέασθαι.
   Ως φάτο θαρσύνων, τῷ δ' ἤρτυεν αὐτὸς ὄλεθρον.
Η μὲν ἄρ' εἰσαναβᾶσ' ὑπερώϊα σιγαλόεντα,

*κ. τε

Κλαῖν

Perrexit autem ire domum cum famulis mulieribus.
Sed quando iam procos audiuit diuina mulierum,
Stetit apud limen domus ornatè factæ,
Contra maxillas tenens ornata Vela:
Antinoum.a.reprehendit, Verbumq; dixit ac nominauit:
*   Antinoë iniuriã habens male-cogitans, et iam te dicunt*
In populo Ithacæ inter æquales esse optimum
Consilio & Verbis, tu autem non talis es.
Insane, cur autem tu Telemacho cædemq; mortemq;
Struis, neq; supplicum-præsides curas, quibus Iupiter
Testis, neq; sanctitas mala struere mutuò.
An non scis, quando huc pater tuus Venit fugiens
Populum reueritus, iam enim iratus erat Valdè?
Quoniam latrones insequẽs Taphios
Affecisti dolore Thesprotos, hi autem nobis amici erant.
Hunc Volebant corrumpere, & destruere dilectum cor,
Et facultates consumere sufficientes multas.
Sed Vlysses prohibuit & detinuit cupientes.
Huius nunc domum ignominiosè comedis, petis.a. Vxorem,
Filiumq; interficis, me autem Valdè tristitia afficis.
Sed te cessare iubeo, & iubere Vt & alij cessent.
*   Hanc.a.rursus Eurymach. Polybi filius cõtra alloqu. est:* Eurymachi oratio subdola.
Filia Icarij prudens Penelope
Confide, non tibi hæc in mentibus tuis curæ sint,
Non est hic Vir, neq; erit neq; fuerit,
Qui Telemacho tuo filio manus inferet
Viuo me & in terram Vidente.
Sic enim dicam, & ipsum perfectum erit.
Statim autem eius sanguis niger fluet circum lanceam
Nostram, postquam & me Vrbium-populator Vlysses
Sæpè genibus suis insidere faciens carnem assatam
In manibus posuit, tenebatq; Vinum rubrum,
Ideò mihi Telemachus omnium multò amicissimus est
Virorum, neq; ipsum mortem timere iussi
A procis, à Deo autem non est fugere.
*   Sic dixit hortans. huic autem ordinabat ipse mortem,*
Hæc autem ascendens in superiora splendida.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Κλαῖεν ἔπειτ' ὀδυσῆα φίλον πόσιν. ὄφρα οἱ ὕπνον
Ηδὺ ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις ἀθήνη.
Εσπέριος δ' ὀδυσῆϊ καὶ υἱέϊ δῖος ὑφορβὸς
γρ. ἐπὶ σταθμὸν Ηλυθεν· οἱ δ' ἄρα δόρπον * ἐπισταδὸν ὡπλίζοντο,
Σῦν ἱερεύσαντες ἐνιαύσιον. αὐτὰρ ἀθήνη
Αγχι παρισταμένη λαρτιάδην ὀδυσῆα
Ραβδῳ πεπληγυῖα, πάλιν ποίησε γέροντα·
Λυγρὰ δὲ εἵματα ἕσσε περὶ χροΐ, μή ἑ συβώτης
Γνοίη ἐσάντα ἰδὼν, καὶ ἐχέφρονι πηνελοπείῃ
Ελθοι ἀπαγγέλλων, μηδὲ φρεσὶν εἰρύσαιτο·
    Τὸν καὶ τηλέμαχος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Ηλθες δῖ' εὔμαιε· τί δὴ κλέος ἔστ' ἀνὰ ἄστυ;
Ηῤ' ἤδη μνηστῆρες ἀγήνορες ἔνδον ἔασιν
Εκ λόχου; ἢ ἔτ' μ' αὖτ' εἰρύαται οἴκαδ' ἰόντα;
    Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης εὔμαιε συβῶτα·
Οὐκ ἔμελέν μοι ταῦτα μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι
Αστυ καταβλώσκοντα. τάχιστά με θυμὸς ἀνώγει
Αγγελίην εἰπόντα, πάλιν δεῦρ' ἀπονέεσθαι.
Ωμήρησε δέ μοι παρ' ἑταίρων ἄγγελος ὠκὺς
Κῆρυξ, ὃς δὴ πρῶτος ἔπος σῇ μητρὶ ἔειπεν.
Αλλο δέ τοι τόδε οἶδα, τὸ γὰρ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
Ηδη ὑπὲρ πόλιος ὅθι ἕρμαιος λόφος ἐστὶν,
Ηα κιὼν, ὅτε νῆα θοὴν ἰδόμην κατιοῦσαν
Ες λιμέν' ἡμέτερον· πολλοὶ δ' ἔσαν ἄνδρες ἐν αὐτῇ·
Βεβρίθει δὲ σάκεσσι καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι·
Καὶ σφέας ὠΐσθην τοὺς ἔμμεναι· οὐδέ τι οἶδα.
    Ως φάτο. μείδησεν δ' ἱερὴ ἲς τηλεμάχοιο,
Ες πατέρ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν· ἀλέεινε δ' ὑφορβόν.
Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν παύσαντο πόνου, τετύκοντό τε δαῖτα,
Δαίνυντ'· οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Δὴ τότε κοιμήσαντο, καὶ ὕπνου δῶρον ἕλοντο.

ΥΠΟ

Flebat postea Vlyssem dilectum maritum, donec ei somnum
Dulcem in palpebris posuit cæsia Minerua.
Vespertinus.a. Vlyssi & filio diuinus subulcus
Venit hi autem cœnam in stabulo parabant,
Suem sacrificantes anniculum, at Minerua
Propè stans Laertiadem Vlyssem
Virga percutiente iterum fecit senem.
Turpia.a. vestimenta induit circum corpus, ne ipsũ subulcus
Cognosceret indutum conspicatus, & prudenti Penelopæ
Eat nuncians, neq; mentibus obseruet.
    Hunc & Telemachus prior verbum alloquutus est:
Venisti diuine Eumæe, & quis in vrbe rumor est?
Nunquid iam proci superbi intra venerunt
Ex insidijs? an adhuc me rursus obseruãt domum euntem?
    Hunc.a. respondens alloquutus est Eumæus subulcus:
Non curæ est mihi hæc inquirere & interrogare.
Ciuitatem adeuntem citissimè me animus iussit
Nuncio perlato rursus huc redire.
Obuiauit autem mihi à socijs nuncius velox
Præco, qui iam primus verbum tuæ matri dixit. — Eumæus nunciat procos redijsse.
Aliud autem tibi hoc scio, hoc enim vidi oculis
Iam super ciuitate vbi quadratus tumulus est:
Sed iens quando nauem velocem vidi deuenientem
In portum nostrum, multi autem erant viri in ipsa.
Grauabatur autem scutis & lanceis vtrinq; acutis:
Et ipsos putaui hos esse, neque aliquid scio.
Sic dixit. risit autem sacra vis Telemachi,
Patrem oculis conspicatus, fugit autem subulcum.
Hi.a. postq̃ igitur cessarunt labore, parauerũtq; conuiuiũ,
Conuiuati sunt, neq; animus indiguit conuiuio æquali.
At postquam potus & cibi desiderium amouerunt,
Iam tunc dormiuerunt, & somni donum acceperunt.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ρ. ΡΑΨΩΔΙ-
ας τῆς ὁμήρου ὀδυσσείας.

ΕΙΣ τὴν πόλιν ἐλθὼν τηλέμαχος διηγεῖται τῇ μητρὶ πηνελόπῃ τῆς ἀποδημίας τὰ κεφάλαια. ὕστερον δὲ ὀδυσσεὺς ἀχθεὶς ὑπὸ τοῦ εὐμαίου εἰς ἰθάκην ἀπὸ τῶν ἀγρῶν, εἰς τὸ συμπόσιον τῶν μνηστήρων εἰσέρχεται. ὁ δὲ ποιητὴς παρεισάγει πῶς ὁ κύων ἀναγνωρίζει τὸν δεσπότην· καὶ ὡς εὔμαιος μὲν εἰς τοὺς ἀγροὺς ὑποστρέφει, ὀδυσσεὺς δὲ ἐν αὐτοῖς μένει.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Η
Ρῶ ῥαψῳδία.

Ρῶ βάλες αἰπόλε μνηστῆρ τε κύων ὃν ἀνέγνω.

ΗΜΟΣ δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Δὴ τότ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα
Τηλέμαχος φίλος υἱὸς ὀδυσσῆος θείοιο·
Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ὅ οἱ παλάμηφιν ἀρήρει,
Ἄστυδε ἱέμενος, καὶ ἑὸν προσέειπε συβώτην·
Ἄττ' ἤτοι μὲν ἐγὼν εἶμ' ἐς πόλιν, ὄφρά με μήτηρ
Ὄψεται· (οὐ γάρ μιν πρόσθεν παύσεσθαι ὀίω
Κλαυθμοῦ τε στυγεροῖο, γόοιό τε δακρυόεντος,
Πρίν γ' αὐτόν μ' ἐσίδηται) ἀτὰρ σοί γ' ὧδ' ἐπιτέλλω·
Τὸν ξεῖνον δύστηνον ἄγ' ἐς πόλιν, ὄφρ' ἂν ἐκεῖθι
Δαῖτα πτωχεύῃ· δώσει δέ οἱ ὅς κ' ἐθέλῃσι
Πύρνον καὶ κοτύλην. ἐμὲ δ' οὔπως ἐστὶν ἅπαντας
Ἀνθρώπους ἀνέχεσθαι, ἔχοντά περ ἄλγεα θυμῷ.
Ὁ ξεῖνος δ' εἴ περ μάλα μηνίει, ἄλγιον αὐτῷ
Ἔσσεται. ἦ γὰρ ἐμοὶ φίλ' ἀληθέα μυθήσασθαι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς·
Ὦ φίλος, οὐδέ τοι αὐτὸς ἐρύκεσθαι μενεαίνω.
Πτωχῷ βέλτιόν ἐστι κατὰ πτόλιν ἠὲ κατ' ἀγροὺς
Δαῖτα πτωχεύειν. δώσει δέ μοι ὅς κε θέλῃσιν.
Οὐ γὰρ ἐπὶ σταθμοῖσι μένειν ἔτι τηλίκος εἰμί,
Ὥστ' ἐπιτειλαμένῳ σημάντορι πάντα πιθέσθαι.
Ἀλλ' ἔρχευ· ἐμὲ δ' ἄξει ἀνὴρ ὅδε ὃν σὺ κελεύεις,
Αὐτίκ' ἐπεὶ κε πυρὸς θερέω, ἀλέη τε γένηται.

Αἰνῶς

ODYSSEAE HOMERI, AVT XVII. compositionis argumentum.

IN CIVITATEM cùm venisset Telemachus enarrat matri Penelopæ peregrinationis capita. Postea Vlysses ductus ab Eumæo in Ithacam, ex agris ad conuiuium Procorum ingreditur. Poëta autem refert quomodo canis agnoscit dominum. Et Eumæus in agros reuertitur, Vlysses autem inter ipsos manet.

ODYSSEAE HOMERI XVII. COMpositio.

P, percussisti caprarieq; proceq; canis quem recognouit.

QVANDO iam matutina apparuit roseis digitis Aurora,
Iam tunc postea sub pedibus ligauit pulchra calciamenta
Telemachus dilectus filius Vlyssis diuini.
Accepit autem fortem lanceā, quae eius manib. congrueret,
Ad ciuitatem iturus & suum alloquutus est subulcum:
Eumax, certè quidem ego vado in ciuitatem, vt me mater
Videat, non enim ipsam antè cessare puto
Fletuq; odioso, luctuq; lacrymoso,
Quàm ipsum me inspiciat, sed tibi sic iubeo.
Hunc hospitem infelicem duc in ciuitatem vt illic
Conuiuium mendicet, dabit autem ei quicunq; voluerit
Panem & poculum: me autem non aliquo modo licet omnes
Homines tolerare habentem dolores animo.
Hic hospes autem si valdè irascetur grauius ipsi
Erit certè mihi amica vera loqui.
Hunc autem allocutus prudens Vlysses:
O amice, neque ipse detinere illum cupio,
Pauperi melius est in ciuitate quàm in agris
Conuiuium mendicare, dabit a. mihi quicunq; voluerit.
Non enim in stabulis manere amplius aptus sum,
Vt præcipienti significatori in omnibus parere.
Sed vade, me autem ducet vir hic quem tu iubes,
Statim postquam incaluero, teporq; factus fuerit,

Telemachus profecturus hospitem relinquit.

Vlysses Telemacho loquitur.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Αἰνῶς γὰρ τάδε εἵματ' ἔχω κακά· μή με δαμάσσῃ
Στίβη ὑπηοίη. ἕκαθεν δέ τοι ἄστυ φάτ' εἶν.
Ὣς φάτο. Τηλέμαχος δὲ διὰ σταθμοῖο βεβήκει,
Κραιπνὰ ποσὶ προβιβάς· κακὰ δὲ μνηστῆρσι φύτευεν.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἵκανε δόμους εὖ ναιετάοντας,
Ἔγχος μέν ῥ' ἔστησε φέρων πρὸς κίονα μακρήν,
Αὐτὸς δ' εἴσω ἴεν, καὶ ὑπέρβη λάϊνον οὐδόν.
Τὸν δὲ πολὺ πρώτη εἶδε τροφὸς Εὐρύκλεια,
Κώεα καστορνῦσα θρόνοις ἔνι δαιδαλέοισι·
Δακρύσασα δ' ἔπειτα ἰθὺς κίεν. ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄλλαι
Δμωαὶ Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἠγερέθοντο,
Καὶ κύνεον ἀγαπαζόμεναι κεφαλήν τε καὶ ὤμους·
γρ. Βῆ δ' ἴμεναι θαλ. Ἡ δ' ἴεν ἐκ θαλάμοιο περίφρων Πηνελόπεια,
Ἀρτέμιδι ἰκέλη ἠδὲ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ.
Ἀμφὶ δὲ παιδὶ φίλῳ βάλε πήχεε δακρύσασα.
Κύσσε δέ μιν κεφαλήν καὶ ἄμφω φάεα καλά,
Καί ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ἦλθες Τηλέμαχε γλυκερὸν φάος· οὔ σ' ἔτ' ἐγώ γε
Ὄψεσθαι ἐφάμην, ἐπεὶ ᾤχεο νηῒ Πύλονδε
Λάθρῃ ἐμεῦ ἀέκητι φίλου μετὰ πατρὸς ἀκουήν.
Ἀλλ' ἄγε μοι κατάλεξον ὅπως ἤντησας ὀπωπῆς.
Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Μῆτερ ἐμὴ μή μοι γόον ὄρνυθι, μηδέ μοι ἦτορ
Ἐν στήθεσσιν ὄρινε, φυγόντι περ αἰπὺν ὄλεθρον.
Ἀλλ' ὑδρηναμένη, καθαρὰ χροῒ εἵμαθ' ἑλοῦσα,
Εἰς ὑπερῷ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν,
Εὔχεο πᾶσι θεοῖσι τεληέσσας ἑκατόμβας
Ῥέξειν, αἴ κέ ποθι Ζεὺς ἄντιτα ἔργα τελέσσῃ.
Αὐτὰρ ἐγὼν ἀγορήνδε ἐλεύσομαι, ὄφρα καλέσσω
Ξεῖνον ὅτις μοι κεῖθεν ἅμ' ἕσπετο δεῦρο κιόντι.
Τὸν μὲν ἐγὼ προὔπεμψα σὺν ἀντιθέοις ἑτάροισι·
Πείραιον δέ μιν ἠνώγεα προτὶ οἶκον ἄγοντα
Ἐνδυκέως φιλέειν καὶ τιέμεν εἰς ὅ κεν ἔλθω.
Ὣς ἄρ' ἐφώνησεν. τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος.
Ἡ δ' ὑδρηναμένη, καθαρὰ χροῒ εἵμαθ' ἑλοῦσα,
Εὔχετο πᾶσι θεοῖσι, τεληέσσας ἑκατόμβας
Ῥέξειν, αἴ κε ποθι Ζεὺς ἄντιτα ἔργα τελέσσῃ.

Τηλέμαχε

(Grauiter.n. hæc vestimenta habeo mala) ne me violet
Frigus submatutinum, procul.a.ciuitatem dicitis esse.
Sic dixit, Telemachus autem ex stabulo egressus est,
Velociter pedibus procedens, mala autem procis cogitabat,
Sed postquam peruenit domos bene habitatas
Lanceam quidem posuit portans ad columnam longam,
Ipse autem intro iuit, & transiuit lapideum limen.
Hunc autem multò prima vidit nutrix Euryclea
Pelles sternens sedibus in varijs.
Lacrymans autem postea rectà iuit, circum autem aliæ
Ancillæ Vlysis patientis congregatæ sunt,
Et osculatæ sunt amplectentes caputq; & humeros,
Perrexit autem ire thalamum prudens Penelope
Dianæ similis & aureæ Veneri.
Circum autem filium dilectum iecit brachia lacrymans, Telemachus redux excipitur à suis.
Osculata est.a.ipsum caput & ambo lumina pulchra,
Et lugens verba velocia alloquuta est:
Venisti Telemache, dulce lumen: non te ego
Videre putabam postquam iuisti naue Pylum,
Clam mei longè dilecti ad patris auditionem.
Sed agè mihi narra quomodo obuius venisti aspectui?
Hanc.a.rursus Telemachus prudens contra alloquutus
Mater mea ne mihi luctum excita, neq; mihi cor (est:
In pectoribus commoue fugienti grauem mortem.
Sed lota pura corpori vestimentis captis
In superiora ascendens cum seruis mulieribus,
Voue omnibus Dijs perfectas hecatombas
Sacrificare, sicubi Iupiter perfecerit vt vices rependantur.
At ego ad concionem ibo, vt vocem
Hospitem, qui me illic simul secutus est venientem.
Hunc quidem ego præmisi cum diuinis socijs.
Piræum autem ipsum iussi ad domum ducentem
Accuratè diligere, & honorare donec venissem.
Sic loquutus est, huic autem firmum fuit verbum.
Hæc autem lota pura corpori vestimenta capiens
Vouit omnibus Dijs perfectas hecatombas
Sacrificare, sicubi Iupiter perfecerit vt vices rependantur.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Τηλέμαχος δ' ἄρ' ἔπειτα δι' ἐκ μεγάροιο βεβήκει
Ἔγχος ἔχων· ἅμα τῷ κύνες πόδας ἀργοὶ ἕποντο.
Θεσπεσίην δ' ἄρα τῷ γε χάριν κατέχευεν Ἀθήνη·
Τὸν δ' ἄρα πάντες λαοὶ ἐπερχόμενον θηεῦντο.
Ἀμφὶ δέ μιν μνηστῆρες ἀγήνορες ἠγερέθοντο
Ἐσθλ' ἀγορεύοντες, κακὰ δὲ φρεσὶ βυσσοδόμευον.
Αὐτὰρ ὁ τῶν μὲν ἔπειτα ἀλεύατο πουλὺν ὅμιλον,
Ἀλλ' ἵνα Μέντωρ ἧστο καὶ Ἄντιφος ἠδ' Ἁλιθέρσης,
Οἵ τέ οἱ ἐξ ἀρχῆς πατρώϊοι ἦσαν ἑταῖροι,
Ἔνθα καθέζετ' ἰών· τοὶ δ' ἐξερέεινον ἕκαστα.
Τοῖς δ' ἐπὶ πείραιος δουρικλυτὸς ἐγγύθεν ἦλθεν,
Ξεῖνον ἄγων ἀγορήνδε διὰ πτόλιν. οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
Τηλέμαχος ξείνοιο ἑκὰς τράπετ', ἀλλὰ παρέστη·
Τὸν καὶ πείραιος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπεν,
Τηλέμαχ', αἶψ' ὄτρυνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα γυναῖκας,
Ὥς τοι δῶρ' ἀποπέμψω ἅ τοι μενέλαος ἔδωκε.
Τὸν δ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα.
Πείραι', οὐ γάρ τ' ἴδμεν ὅπως ἔσται τάδε ἔργα·
Εἴ κεν ἐμὲ μνηστῆρες ἀγήνορες ἐν μεγάροισι
Λάθρῃ κτείναντες, πατρώϊα πάντα δάσονται,
Αὐτὸν ἔχοντά σε βούλομ' ἐπαυρέμεν ἤ τινα τῶνδε.
Εἰ δέ κ' ἐγὼ τούτοισι φόνον καὶ κῆρα φυτεύσω,
Δὴ τότε μοι χαίροντι φέρειν πρὸς δώματα χαίρων.
Ὣς εἰπὼν, ξεῖνον ταλαπείριον ἦγεν ἐς οἶκον.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἵκοντο δόμους εὖ ναιετάοντας,
Χλαίνας μὲν κατέθεντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε·
Ἐς δ' ἀσαμίνθους βάντες ἐϋξέστας λούσαντο.
Τοὺς δ' ἐπεὶ οὖν δμωαὶ λοῦσαν, καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ,
Ἀμφὶ δ' ἄρα χλαίνας οὔλας βάλον ἠδὲ χιτῶνας,
Ἔκ ῥ' ἀσαμίνθου βάντες ἐπὶ κλισμοῖσι κάθιζον.
Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα,
Καλῇ, χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
Νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
Σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
Εἴδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
Μήτηρ δ' ἀντίον ἷζε παρὰ σταθμὸν μεγάροιο,
Κλισμῷ κεκλιμένη, λέπτ' ἠλάκατα στρωφῶσα.

Οἱ

Telemachus autem postea ex domo iuit *(tur.*
Lanceam habens: simul hunc canes pedib. veloces sequeban-
Diuinam huic gratiam perfudit Minerua.
Hunc autem omnes populi aduenientem admirabantur.
Circum autem ipsum proci superbi congregati sunt
Felicia illi optantes, male.a mentib. profunda cogitabant.
At hic horum quidem postea effugit multam multitudinẽ.
Sed vbi Mentor sedebat, & Antiphus & Halitherses,
Qui ei a principipio paterni erant amici.
Illic sedit iens, hi autem interrogabant singula,
Hos autem Peiraeus lancea inclytus iuxta venit,
Hospitem ducens ad concionem per ciuitatẽ, neq; adhuc diu
Telemachus hospite longe versus est, sed astitit.
Hunc & Peiraeus prior verbum allocutus est:
Telemache statim cõcita meam ad domum mulieres,
Vt tibi dona mittam quae tibi Menelaus dedit.
Hunc.a. rursus Telemachus prudens contrà alloq. est:
Peiraee, non enim scimus quomodo erunt haec opera.
Si me proci superbi in domibus
Clam interfecto paterna omnia diuident,
Ipsum habentem te volo frui, quàm aliquem horum.
Sic ego his caedem & mortem cogitabo,
Iam tunc mihi gaudenti porta ad domos gaudens.
Sic loquutus, hospitem miserum duxit in domum.
At postquam iuerunt domos bene-habitatas,
Vestem quidem deposuerunt in lecticisq; sedibusq;.
In balnea euntes bene-polita lauati sunt.
Hos.a. postquam igitur famulae lauarunt & vnxerunt oleo,
Circum autem vestes preciosas iecerunt & interulas,
Ex autem balneo euntes in sedibus sederunt.
Aquam lauandis manib. a serua gutturnio infudit portãs
Pulchro aureo super argenteo lebete
Lauare, iuxta autem politam parauit mensam.
Panem autem verecunda gubernatrix apposuit portans
Cibis multis impositis largiens de praesentibus.
Mater autem contrà sedit ad valuas domus
In sede declinata tenues lanas versans.

Piraeus Telemacho loquitur.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε περίφρων πηνελόπεια,
Τηλέμαχ', ἤτοι ἐγὼν ὑπερώϊον εἰσαναβᾶσα
Λέξομαι εἰς εὐνὴν ἥ μοι στονόεσσα τέτυκται,
Αἰεὶ δάκρυσ' ἐμοῖσι πεφυρμένη, ἐξ οὗ ὀδυσσεὺς
Ὤιχεθ' ἅμ' ἀτρείδῃσιν ἐς ἴλιον· οὐδέ μοι ἔτλης
Πρὶν ἐλθεῖν μνηστῆρας ἀγήνορας εἰς τόδε δῶμα,
Νόστον σοῦ πατρὸς σάφα εἰπέμεν εἴπου ἄκουσας.
Τὴν δ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Τοιγὰρ ἐγώ τοι μῆτερ ἀληθείην καταλέξω·
Ὠιχόμεθ' ἔς τε πύλον καὶ νέστορα ποιμένα λαῶν.
Δεξάμενος δέ μ' ἐκεῖνος ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισιν,
Ενδυκέως ἐφίλει, ὡσεί τε πατὴρ ἑὸν υἷα
Ελθόντα χρόνιον νέον ἄλλοθεν, ὣς ἐμὲ κεῖνος
Ενδυκέως ἐκόμιζε σὺν υἱάσι κυδαλίμοισι.
Αὐτὰρ ὀδυσσῆος ταλασίφρονος οὔποτ' ἔφασκε
Ζωοῦ οὐδὲ θανόντος ἐπιχθονίων τευ ἀκοῦσαι,
Αλλά μ' ἐς ἀτρείδην δουρικλυτὸν μενέλαον
Ιπποισι προὔπεμψε καὶ ἅρμασι κολλητοῖσιν.
γρ. πολλοὶ Ενθ' ἴδον ἀργείην ἑλένην, ἧς εἵνεκα * πολλὰ
Αργεῖοι τρῶές τε θεῶν ἰότητι μόγησαν.
Εἴρετο δ' αὐτίκ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς μενέλαος
Οττευ χρηΐζων ἱκόμην λακεδαίμονα δῖαν.
Αὐτὰρ ἐγὼ τῷ πᾶσαν ἀληθείην κατέλεξα.
Καὶ τότε δή μ' ἐπέεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν,
Ω πόποι, ἦ μάλα δὴ κρατερόφρονος ἀνδρὸς ἐν εὐνῇ
Ηθελον εὐνηθῆναι ἀνάλκιδες αὐτοὶ ἐόντες.
Ως δ' ὁπότ' ἐν ξυλόχῳ ἔλαφος κρατεροῖο λέοντος
Νεβροὺς κοιμήσασα νεηγενέας γαλαθηνοὺς,
Κνημοὺς ἐξερέῃσι καὶ ἄγκεα ποιήεντα
γρ. ὁ δ' ἔπειτα ἑὴν Βοσκομένη, * ὁ δέ τ' ὦκα ἑὴν εἰσήλυθεν εὐνὴν,
Αμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆκεν·
Ως ὀδυσσεὺς κείνοισιν ἀεικέα πότμον ἐφήσει.
Αἲ γὰρ ζεῦ τε πάτερ καὶ ἀθηναίη καὶ ἄπολλον,
Τοῖος ἐὼν οἷός ποτ' ἐϋκτιμένῃ ἐνὶ λέσβῳ
Εξ ἔριδος φιλομηλείδῃ ἐπάλαισεν ἀναστὰς,

Hi autem in cibos promptos adiacentes manus iecerunt,
At postquam potus & cibi desiderium amouerunt,
His autem verbis incepit prudens Penelope,
Telemache, certè ego in cœnaculum vbi conscendero
Dormiam in lectum qui mihi suspiriosus factus est,
Semper lacrymis meis irrigatus, ex quo Vlysses
Iuit cum Atridis ad Ilium, neq; mihi sustinuisti
Antequam venirent proci superbi in hanc domum
Reditum tui patris apertè dicere, sicubi audiuisti.
Hunc. a. rursus Telemachus prudens contra alloquutus (est:
Tibi enim ego mater veritatem narrabo.
Iuimus inque Pylum & Nestorem pastorem populorum.
Susceptum autem me ille in altis domibus
Accuratè dilexit tanquam pater suum filium,
Venientem longo post tempore nuper aliunde: sic me ille
Studiosè curauit cum filijs gloriosis.
At Vlyssem miserum nunquam dixit
Viuum neq; mortuum circa terrestrium aliquē audiuisse,
Sed me in Atridem lancea inclytum Menelaum
Equis præmisit, & curribus conglutinatis.
Illic vidi Argiuam Helenam, cuius gratia multi
Argiui Troianiq; deorum voluntate laborarunt.
Interrogauit autem statim postea voce bonus Menelaus,
Quo indigens iuerim Lacedemona diuinam.
At ego huic omnem veritatem dixi.
Et tunc iam me verbis respondens alloquutus est,
O papè, certè iam fortis viri in lecto
Voluerunt dormire impotentes ipsi cum sint.
Sicut quando in arboreto cerua fortis leonis
Hinnulos dormire faciens nuper-natos lacte nutritos,
Colles inquirit, & valles herbosas
Pascens, hic. a. postea suum ingressus est cubile,
Ambobus autem his turpem mortem præbuit.
Sic Vlysses illis turpem mortem afferet.
Vtinam enim ô Iupiter pater & Minerua & Apollo.
Talis, qualis olim bene-ædificata in Lesbo
Ex prouocatione cum Philomelide luctatus est surrectus

Penelope Telemachum alloquitur.

Telemachus verba facit ad matrē de sua nauigatione.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Κὰδ δ' ἔβαλε κρατερῶς, κεχάροντο δὲ πάντες Ἀχαιοί·
Τοῖος ἐὼν μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσσεύς.
Πάντες κ' ὠκύμοροί τε γενοίατο πικρόγαμοί τε.
Ταῦτα δ' ἅ μ' εἰρωτᾷς καὶ λίσσεαι, οὐκ ἂν ἔγωγε
Ἄλλα παρὲξ εἴποιμι παρακλιδὸν, οὐδ' ἀπατήσω.
Ἀλλὰ τὰ μέν μοι ἔειπε γέρων ἅλιος νημερτὴς,
Ὧν οὐδέν τοι ἐγὼ κρύψω ἔπος οὐδ' ἐπικεύσω,
Φῆ μιν ὅ γ' ἐν νήσῳ ἰδέειν* κρατέρ' ἄλγε' ἔχοντα,
Νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψοῦς, ἥ μιν ἀνάγκῃ
Ἴσχει· ὁ δ' οὐ δύναται ἣν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι.
Οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρετμοι, καὶ ἑταῖροι
Οἵ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
Ὣς ἔφατ' Ἀτρείδης δουρικλυτὸς Μενέλαος.
Ταῦτα τελευτήσας νεόμην· ἔδοσαν δέ μοι οὖρον
Ἀθάνατοι, τοί μ' ὦκα φίλην ἐς πατρίδ' ἔπεμψαν.
Ὣς φάτο. τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής·
Ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
Ἤτοι ὅδ' οὐ σάφα οἶδεν· ἐμεῖο δὲ σύνθεο μῦθον·
Ἀτρεκέως γάρ σοι μαντεύσομαι, οὐδ' ἐπικεύσω·
Ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν, ξενίη τε τράπεζα,
Ἱστίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος ἣν ἀφικάνω,
Ὡς ἤτοι Ὀδυσεὺς ἤδη ἐν πατρίδι γαίῃ
Ἥμενος ἢ ἕρπων, τάδε πευθόμενος κακὰ ἔργα,
Ἔστιν, ἀτὰρ μνηστῆρσι κακὸν πάντεσσι φυτεύει.
Τοῖον ἐγὼν οἰωνὸν ἐϋσσέλμου ἐπὶ νηὸς
Ἥμενος ἐφρασάμην, καὶ Τηλεμάχῳ ἐγεγώνευν.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια,
Αἲ γὰρ τοῦτο ξεῖνε ἔπος τετελεσμένον εἴη.
Τῷ κε τάχα γνοίης φιλότητά τε πολλά τε δῶρα
Ἐξ ἐμεῦ, ὡς ἄν τίς σε συναντόμενος μακαρίζοι.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
Μνηστῆρες δὲ πάροιθεν Ὀδυσσῆος μεγάροιο
Δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέῃσιν ἱέντες
Ἐν τυκτῷ δαπέδῳ, ὅθι περ πάρος ὕβριν ἔχεσκον.
Ἀλλ' ὅτε δὴ* δειπνηστὸς ἔην, καὶ ἐπήλυθε μῆλα
Πάντοθεν ἐξ ἀγρῶν, οἱ δ' ἤγαγον οἳ τὸ πάρος περ,

ρ. Τῶν. γρ. θα-ερὸν κτ δά-ρυ χέοντα,

. Οἷον

ρ. δείπνητος

Καὶ

Deiecit autem fortiter, gauisi autem omnes Achiui:
Talis nimirum cum procis versaretur Vlysses.
Omnes & cito morituri fierent et amararum-nuptiarum.
Hæc autem quæ me interrogas & precaris, non ego
Alia præter verum dixerim oblique, neq; decipiam,
Sed quæ quidem mihi dixit senex marinus verax,
Horum nullum tibi ego occultabo verbum, neq; abscondam.
Dixit ipsum illa in insula vidisse fortes dolores habentem
Nymphæ in domibus Calypsus, quæ ipsum necessitate
Detinet, ille autem non poterat suam in patriam terram ve-
Non enim adsunt naues remigabiles & socij, (nire.
Qui & ipsum mitterent in lata dorsa maris.
Sic dixit Atrides lancea inclitus Menelaus.
His peractis discessi, dederunt autem mihi ventum
Immortales, qui me velociter dilectam in patriam miserunt.
Sic dixit, huic autem animum in pectoribus mouit.
His autem & loquutus est Theoclimenus diuinus:
O mulier venerabilis Laërtiadæ Vlyssis,
Certe hic non aperte scit, meum autem attende verbum.
Vere enim tibi vaticinabor, neq; occultabo.
Sciat nunc Iupiter primum deorum, hospitalisq; mensa,
Domusq; Vlyssis strenui quam adueni,
Quod certe Vlysses iam in patria terra
Sedens vel serpens hæc auditurus mala opera
Est, at procis malum omnibus serit:
Qualem ego autem bene tabulata in naui
Sedens obseruaui & Telemacho clamaui.
Hunc autem rursus alloquuta est prudens Penelope:
Vtinam hoc hospes verbum perfectum esset,
Ideo cito cognosceres amicitiamq; multaq; dona
Ex me, vt aliquis te obuius beatum prædicaret.
Sic hi quidem talia inter se loquebantur.
Proci autem ante Vlyssis domum
Discis delectabantur, & tragulas mittendo
In facto pauimento, vbi antea iniuriam habebant.
Aliud, quando iam cœnandi tempus erat, & venerunt oues
Vndiq; ex agris: hi vero duxerunt qui antea,

Theoclimenus vaticina-tur Penelop- de Vlysse.

Et

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Καὶ τότε δή σφιν ἔειπε μέδων, (ὃς γάρ ῥα μάλιστα
Ἥνδανε κηρύκων, καί σφιν παρεγίνετο δαιτὶ)
Κοῦροι, ἐπειδὴ πάντες ἐτέρφθητε φρέν' * ἀέθλοις, γρ. ἀέθλων
Ἔρχεσθε πρὸς δώμαθ', ἵν' ἐντυνώμεθα δαῖτα.
Οὐ μὲν γάρ τι χέρειον ἐν ὥρῃ δεῖπνον ἑλέσθαι.
Ὣς ἔφαθ'. οἱ δ' ἀνστάντες * ἔβαν, πείθοντό τε μύθῳ. γρ. ἔβαν οἶκόν δὲ ἕκαστος.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἵκοντο δόμους εὖ ναιετάοντας,
Χλαίνας μὲν κατέθεντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε,
Οἱ δ' ἱέρευον ὄϊς μεγάλους καὶ πίονας αἶγας·
Ἵρευον δὲ σύας σιάλους καὶ βοῦν ἀγελαίην,
Δαῖτ' ἐντυνόμενοι. τοὶ δ' ἐξ ἀγροῖο πόλινδε
Ὠτρύνοντ' ὀδυσεύς τ' ἰέναι καὶ δῖος ὑφορβός.
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε συβώτης ὄρχαμος ἀνδρῶν·
Ξεῖν', ἐπεὶ ἂρ δ' ἤπειτα πόλινδ' ἰέναι μενεαίνεις
Σήμερον, ὡς ἐπέτελλεν ἄναξ ἐμὸς, ἦ σ' ἂν ἔγωγε
Αὐτοῦ βουλοίμην σταθμῶν ῥυτῆρα λιπέσθαι·
Ἀλλὰ τὸν αἰδέομαι, καὶ δείδια μή μοι ὀπίσσω
Νεικείῃ· χαλεπαὶ δέ τ' ἀνάκτων εἰσὶν ὁμοκλαί.
Ἀλλ' ἄγε νῦν ἴομεν· δὴ γὰρ μέμβλωκε μάλιστα
Ἦμαρ, ἀτὰρ τάχα τοι ποτὶ ἕσπερα ῥίγιον ἔσται.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς·
Γιγνώσκω, φρονέω· τά γε δὴ νοέοντι κελεύεις,
Ἀλλ' ἴομεν· σὺ δ' ἔπειτα διαμπερὲς ἡγεμόνευε.
Δὸς δέ μοι εἴ ποθί τοι ῥόπαλον τετμημένον ἐστὶν,
Σκηρίπτεσθ', ἐπειὴ φάτ' * ἀεισφαλέ' ἔμμεναι οὐδόν. γρ. ἀρισφαλὲς ἔμμεναι οὖδας.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμφ' ὤμοισιν ἀεικέα βάλλετο πήρην
Πυκνὰ ῥωγαλέην. ἐν δὲ στρόφος ἦεν ἀορτήρ.
Εὔμαιος δ' ἄρα οἱ σκῆπτρον θυμαρὲς ἔδωκεν.
Τὼ βήτην. σταθμὸν δὲ κύνες καὶ βώτορες ἄνδρες
Ῥύατ' ὄπισθε μένοντες. ὁ δ' ἐς πόλιν ἦγεν ἄνακτα
Πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλίγκιον ἠδὲ γέροντι,
Σκηπτόμενον· τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροῒ εἵματα ἕσο.
Ἀλλ' ὅτε δὴ στείχοντες ὁδὸν κάτα παιπαλόεσσαν
Ἄστεος ἐγγὺς ἔσαν, καὶ ἐπὶ κρήνην ἀφίκοντο
Τυκτὴν καλλίρροον, ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται,
Τὴν ποίησ' ἴθακος καὶ νήειτος ἠδὲ πολύκτωρ·
Ἀμφὶ δ' ἄρ' αἰγείρων ὑδατοτρεφέων ἦν ἄλσος

Πάντοσ'

Et tunc iam ipsis dixit Medon, hic enim maximè — Medō procos alloquitur.
Placebat præconum, & ipsis affuit conuiuio.
Iuuenes postquam iam omnes delectati estis mente certami
Ite in ædes, vt paremus conuiuium. (*nibus*
Non enim incommodum est in tempore cœnam capere.
Sic dixit, hi a. surrecti iuerunt domum vnusquisq;
At postquam venerunt in ædes benè habitatas,
Vestes quidem deposuerunt in sedibus thronisq;
Hi autem mactauerunt oues magnas & pingues capras.
Mactauerunt. a. sues pingues & bouem armentariam
Conuiuium parantes, hi autem ex agro ad ciuitatem
Properè se accingebant, vt irent Vlyssesq; et diuus subulcus
Inter hos. a. verba incepit subulcus princeps virorum.
Hospes, quoniam. a. postea ad ciuitatem ire valde cupis — Vlysses & Eumæus ad Vrbē maturant iter
Hodie, sicut iussit dominus meus, certè te ego
Hic vellem stabulorum custodem fieri,
Sed vereor & timeo, ne mihi in posterum
Excandescat, difficiles autem dominorum sunt minæ.
Sed age nunc eamus, iam enim inclinauit maxime
Dies, at cito vespera frigidius aderit.
Hūc. a. respondens alloquutus est prudens Vlysses:
Cognosco, mente teneo, hæc iam intelligenti iubes.
Sed eamus, tu autem postea assiduè duc.
Da autem mihi sicubi baculum incisum est
Vt innitar, quoniam dicitis valde lubricam esse viam.
Dixit, & circum humeros deturpem imposuit peram
Densis scrutis rimosam, tortilis vero erat funis.
Eumæus autem ei baculum gratum dedit.
Hi iuerunt, stabulum autem canes & pastores viri — Vlysses ingreditur mendicus in vrbem
Custodiebant à tergo manentes, hic aūt in ciuitatem duxit
Pauperi tristi similem & seni (*regem*
Baculo innitentem, hæc. a. tristia circum corpus vestimenta
Sed quando iam euntes viam in asperam (*indutus erat.*
Ciuitatem propè erant, & in fontem peruenerant,
Factam pulchrè-fluentem, vnde aquam capiunt ciues,
Quam fecit Ithacus, & Neritus, & Polyctor,
Circum autem alnorum aquis nutritarum erat nemus

Vndiq;

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Πάντοσε κυκλοτερὲς, κατὰ δὲ ψυχρὸν ῥέεν ὕδωρ
Ὑψόθεν ἐκ πέτρης· βωμὸς δ' ἐφύπερθε τέτυκτο
γρ. ἐπιρρέζεσκον Νυμφάων, ὅθι πάντες * ἐπιρέζεσκον ὁδῖται·
Ενθα σφέας ἐκίχαν' υἱὸς δολίοιο μελανθεὺς,
Αἶγας ἄγων αἳ πᾶσι μετέπρεπον αἰπολίοισι,
Δεῖπνον μνηστήρεσσι· δύω δ' ἅμ' ἕποντο νομῆες.
Τοὺς δὲ ἰδὼν νείκεσσεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε
Εκπαγλον καὶ ἀεικές· (ὄρινε δὲ κῆρ ὀδυσῆος·)
Νῦν μὲν δὴ μάλα πάγχυ κακὸς κακὸν ἡγηλάζει·
Ως αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς ὡς τὸν ὁμοῖον.
Πῆ δὴ τόνδε μολοβρὸν ἄγεις ἀμέγαρτε συβῶτα,
Πτωχὸν ἀνιηρὸν, δαιτῶν ἀπολυμαντῆρα;
γρ. θλίψεται Ος πολλῇσι φλιῇσι παραστὰς * φλίψεται ὤμους,
γρ. ἄορα Αἰτίζων ἀκόλους, οὐκ * ἄορας οὐδὲ λέβητας.
γρ. λιπέσθαι Τόν κ' εἴ μοι δοίης σταθμῶν ῥυτῆρα * γενέσθαι,
Σηκοκόρον τ' ἔμεναι, θαλλόν τ' ἐρίφοισι φορῆναι,
Καί κεν ὀρὸν πίνων, μεγάλην ἐπιγουνίδα θεῖτο.
Αλλ' ἐπεὶ οὖν δὴ ἔργα κάκ' ἔμμαθεν, οὐκ ἐθελήσει
Εργον ἐποίχεσθαι, ἀλλὰ πτώσσων κατὰ δῆμον
Βούλεται αἰτίζων βόσκειν ἣν γαστέρ' ἄναλτον.
Αλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τόδε καὶ τετελεσμένον ἔσται·
Αἴ κ' ἔλθῃ πρὸς δώματ' ὀδυσσῆος θείοιο,
γρ. ἀμφικαρῆ Πολλά οἱ * ἀμφὶ κάρη σφέλα ἀνδρῶν ἐκ παλαμάων
γρ. Πλευρὰς Πλευραὶ ἀποτρίψουσι, δόμον κάτα βαλλομένοιο.
Ως φάτο· καὶ παριὼν λὰξ ἔνθορεν ἀφραδίῃσιν
Ἰσχίῳ· οὐδέ μιν ἐκτὸς ἀταρπιτοῦ ἐστυφέλιξεν,
Αλλ' ἔμεν' ἀσφαλέως. ὁ δὲ μερμήριξεν ὀδυσσεὺς,
Ηὲ μεταΐξας ῥοπάλῳ ἐκ θυμὸν ἕλοιτο,
γρ. ἀμφουδὶς ἐρείσας Η πρὸς γῆν ἐλάσειε κάρη, * ἀμφ' οὖδας ἀείρας,
Αλλ' ἐπετόλμησε, φρεσὶ δ' ἔσχετο. τὸν δὲ συβώτης
Νείκεσεν ἄντα ἰδών· μέγα δ' εὔξατο χεῖρας ἀνασχών.
Νύμφαι κρηναῖαι, κοῦραι διὸς, εἴ ποτ' ὀδυσσεὺς
Ὑμμ' ἐπὶ μηρί' ἔκηε καλύψας πίονι δημῷ,
Αρνῶν ἠδ' ἐρίφων, τόδε μοι κρηήνατ' ἐέλδωρ,
Ως ἔλθοι μὲν κεῖνος ἀνὴρ, ἀγάγοι δέ ἑ δαίμων·
Τῷ κέ τοι ἀγλαΐας γε διασκεδάσειεν ἁπάσας,
Τὰς νῦν ὑβρίζων φορέεις, ἀλαλήμενος αἰεὶ

Aπ

Vndiq; circulare, frigida autem defluebat aqua
Ex alto, ex petra, ara autem desuper facta erat
Nympharum, vbi omnes sacrificabant viatores.
Illic ipsos inuenit filius Dolij Melanthius,
Capras ducens, quæ omnibus antecellebant gregibus,
Cænam procis: duo autem simul sequebantur pastores.
Hos.a. conspicatus increpauit, verbúq; dixit & compellauit
Terribiliter & indecenter: (mouit autem animũ Vlyssis,)
Nunc quidem iam valde omnino malus malum ducit. Melanthij iu[...] gia in Vlysse[...]
Sic semper similem ducit Deus ad similem.
Quo iam hunc voracem ducis immanis subulce,
Pauperem, tristem, conuiuiorum destructorem?
Qui multis liminibus astans frangetur humeros,
Petens frustra, non enses neq; lebetes?
Hunc si mihi dares stabulorum custodem fieri
Vt esset stabuli curator & pabulum hædis portaret,
Et serum bibens magnum genu premeret. i. in corpulentiã
Sed quia iam opera mala didicit, non volet (excresceret
Opus adire, sed trepidus in populo
Vult petens pascere suum ventrem insatiabilem.
Sed edico hoc & perfectum erit.
Si iuerit in ædes Vlyssis diuini,
Multa ei circum caput scabella virorum ex manibus
Latera atterent per domum percussi.
Sic dixit, & adiens calce irruit insipientijs Melanthius Vlyssem calc[...] ferit.
Coxa, neque ipsum extra viam demouit,
Sed firmus permansit, hic autem cogitauit Vlysses,
An irruens baculo animum auferret,
An ad terram deijciat caput circa pauimentum sublatum:
Sed pertulit, mentibus.a. retentus est: hunc.a. subulcus
Increpauit contra conspicatus, valde.a. precatus est manib.
Nymphæ fortunæ filiæ Iouis, si vnquã Vlysses (sublatis:
Vobis femora combussit cooperta pingui nidore
Agnorum & hædorum, hoc mihi perficite desiderium,
Vtinam veniat ille vir, ducat autem ipsum numen.
Sic tibi deliciasque dissiparet omnes,
Quas iniurius profers, errabundus semper

Hh

Ἄστυ κάτ'. αὐτὰρ μῆλα κακοὶ φθείρουσι νομῆες.
  Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μελάνθιος αἰπόλος αἰγῶν,
Ὢ πόποι, οἷον ἔειπε κύων ὀλοφώϊα εἰδώς,
Τόν ποτ' ἐγὼν ἐπὶ νηὸς ἐϋσσέλμοιο μελαίνης
Ἄξω τῆλ' Ἰθάκης, ἵνα μοι βίοτον πολὺν ἄλφοι.
Αἲ γὰρ Τηλέμαχον βάλοι ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
Σήμερον ἐν μεγάροις, ἢ ὑπὸ μνηστῆρσι δαμείη,
Ὡς Ὀδυσῆϊ γε τηλοῦ ἀπώλετο νόστιμον ἦμαρ.
  Ὣς εἰπὼν τοὺς μὲν λίπεν αὐτόθι ἦκα κιόντας·
Αὐτὰρ ὁ βῆ· μάλα δ' ὦκα δόμους ἵκανεν ἄνακτος.
Αὐτίκα δ' εἴσω ἴεν, μετὰ δὲ μνηστῆρσι καθῖζεν
Ἀντίον Εὐρυμάχου· τὸν γὰρ φιλέεσκε μάλιστα.
Τῷ παρὰ μὲν κρειῶν μοῖραν θέσαν οἳ πονέοντο·
Σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
Ἔδμεναι. ἀγχίμολον δ' Ὀδυσεὺς καὶ δῖος ὑφορβὸς
Στήτην ἐρχομένω. περὶ δέ σφεας ἤλυθ' ἰωὴ
γρ. δέ σφ. Φόρμιγγος γλαφυρῆς· ἀνὰ * γάρ σφισι βάλλετ' ἀείδειν
Φήμιος. αὐτὰρ ὁ χειρὸς ἑλὼν προσέειπε συβώτην,
  Εὔμαι', ἦ μάλα δὴ τάδε δώματα κάλ' Ὀδυσῆος,
Ῥεῖα δ' ἀρίγνωτ' ἐστὶ καὶ ἐν πολλοῖσιν ἰδέσθαι.
Ἐξ ἑτέρων ἕτερ' ἐστίν· ἐπήσκηται δέ οἱ αὐλὴ
γρ. εὐερκέες Τοίχῳ καὶ θριγκοῖσι, θύραι δ' * εὐεργέες εἰσὶ
Δικλίδες· οὐκ ἄν τίς μιν ἀνὴρ ὑπεροπλίσσαιτο.
Γιγνώσκω δ' ὅτι πολλοὶ ἐν αὐτῷ δαῖτα τίθενται
γρ. ἐνήνοθεν Ἄνδρες· ἐπεὶ κνίση μὲν * ἀνήνοθεν, ἐν δέ τε φόρμιγξ
Ἠπύει, ἣν ἄρα δαιτὶ θεοὶ ποίησαν ἑταίρην.
  Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης Εὔμαιε συβῶτα,
Ῥεῖ' ἔγνως· ἐπεὶ οὐδὲ τά τ' ἄλλα πέρ ἐσσ' ἀνοήμων.
Ἀλλ' ἄγε δὴ φραζώμεθ' ὅπως ἔσται τάδε ἔργα.
Ἠὲ σὺ πρῶτος ἔσελθε δόμους εὖ ναιετάοντας,
Δύσεο δὲ μνηστῆρας, ἐγὼ δ' ὑπολείψομαι αὐτοῦ·
Εἰ δ' ἐθέλεις, ἐπίμεινον, ἐγὼ δ' εἶμι προπάροιθε.
Μηδὲ σὺ δηθύνειν, μή τίς σ' ἔκτοσθε νοήσας
Ἢ βάλῃ, ἢ ἐλάσῃ· τάδε σε φράζεσθαι ἄνωγα.
  Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Γιγνώσκω, φρονέω· τά γε δὴ φρονέοντι κελεύεις.
Ἀλλ' ἔρχευ προπάροιθεν, ἐγὼ δ' ὑπολείψομαι αὐτοῦ.

Οἱ

Per ciuitatem, at pecora mali corrumpunt pastores.
* Hunc. a. rursus alloquutus est Melanthius custos capra-*
O amici, quale dixit canis astutias sciens, (rum:
Hunc aliquando ego in naui benè tabulata nigra
Agam longe Ithaca, vt mihi victum multum inueniat.
Vtinam. n. Telemachum interficiat argentei-arci Apollo
Hodie in ædibus, vel a procis interficiatur,
Sicut Vlyssis longe periit reditus dies.
* Sic loquutus, hos q. liquit illic tacite euntes:*
At hic iuit, valde. a. celeriter ad ædes peruenit regis.
Statim. a. introiuit, cum autem procis sedit
E regione Eurymachi, hunc enim amabat maximè.
Hunc apud. q. carnium parte posuerunt ii qui cibos instrue
Panē. a. veneranda proma condα apposuit ferens (bant.
Ad comedendum: prope. a. Vlysses & diuinus Subulcus
Steterunt venientes, circum. a. venit sonitus
Cithara concaua, in ipsis cœpit canere
Phemius, at hic manu captum alloquutus est subulcum: Phemius musicus.
* Eumæe, certe valde iam hæ ædes pulchræ Vlyssis*
Facile quidem percognita, & in multis videri.
Ex aliis alia sunt, ornata est autem ei aula
Muro & valuis, ianuæ autem benè munitæ sunt
Bifores, non aliquis ipsum vir expugnaret.
Cognosco autem quod multi in ipsa conuiuia faciunt
Viri, quoniam nidor quidem ascendit, verò cithara
Sonat, quam conuiuio Dii fecerunt amicam.
* Huic. a. respondens, alloquutus es Eumæe subulce:*
Facile cognoscis, quoniam neq; alioqui es impudens,
Sed age iam consultemus quomodo erunt hæc opera.
Vel tu primum ingredere ædes benè-habitatas.
Accede autem ad procos, ego autem remanebo hic.
Si vis remane, ego autem vadam antè.
Ne autem tu tarda, ne quis te extra intellectum
Vel percutiat, vel impellat, hæc te perspicere iubeo.
* Huic autem respondit postea prudens diuinus Vlysses:*
Scio, cognosco, hæc iam intelligenti iubes,
Sed vade antè, ego autem remanebo hic.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Οὐ γάρ τι πληγέων ἀδαήμων, οὐδὲ βολάων,
Τολμήεις μοι θυμὸς, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέπονθα
Κύμασι καὶ πολέμῳ. μετὰ καὶ τόδε τοῖσι γενέσθω.
Γαστέρα δ᾽ οὔπως ἐστὶν ἀποκρύψαι μεμαυῖαν
Οὐλομένην, ἣ πολλὰ κάκ᾽ ἀνθρώποισι δίδωσι.
Τῆς ἕνεκεν καὶ νῆες ἐΰζυγοι ὁπλίζονται
Πόντον ἐπ᾽ ἀτρύγετον, κακὰ δυσμενέεσσι φέρουσαι.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Ἂν δὲ κύων κεφαλήν τε καὶ οὔατα κείμενος ἔσχεν
Ἄργος ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, ὅν ῥά ποτ᾽ αὐτὸς
Θρέψε μὲν, οὐδ᾽ ἀπόνητο· πάρος δ᾽ εἰς ἴλιον ἱρὴν
Ὤχετο. τὸν δὲ πάροιθεν ἀγίνεσκον νέοι ἄνδρες
Αἶγας ἐπ᾽ ἀγροτέρας, ἠδὲ πρόκας, ἠδὲ λαγωούς.
γρ. ἀποιχομένου ὀδυσσῆος, Δὴ τότε κεῖτ᾽ ἀπόθεστος* ἀποιχομένοιο ἄνακτος,
Ἐν πολλῇ κόπρῳ, ἥ οἱ προπάροιθε θυράων
Ἡμιόνων τε βοῶν τε ἅλις κέχυτ᾽· ὄφρ᾽ ἂν ἄγοιεν
Δμῶες ὀδυσσῆος τέμενος μέγα κοπρήσοντες.
Ἔνθα κύων κεῖτ᾽ ἄργος ἐνίπλειος κυνοραϊστέων.
Δὴ τότε γ᾽ ὡς ἐνόησεν ὀδυσσέα ἐγγὺς ἐόντα,
Οὐρῇ μέν ῥ᾽ ὅγ᾽ ἔσηνε, καὶ οὔατα κάββαλεν ἄμφω·
Ἆσσον δ᾽ οὐκέτ᾽ ἔπειτα δυνήσατο οἷο ἄνακτος
Ἐλθέμεν. αὐτὰρ ὁ νόσφιν ἰδὼν ἀπομόρξατο δάκρυ,
γρ. μῦθον Ῥεῖα λαθὼν εὔμαιον· ἄφαρ δ᾽ ἐρεείνετο* μύθῳ,
Εὔμαι᾽, ἦ μάλα θαῦμα, κύων ὅδε κεῖτ᾽ ἐνὶ κόπρῳ·
Καλὸς μὲν δέμας ἐστὶν, ἀτὰρ τόδε δ᾽ οὐ σάφα οἶδα
Εἰ δὴ καὶ ταχὺς ἔσκε θέειν ἐπὶ εἴδεϊ τῷδε,
Ἢ αὔτως, οἷοί τε τραπεζῆες κύνες ἀνδρῶν
Γίγνοντ᾽, ἀγλαΐης δ᾽ ἕνεκεν κομέουσιν ἄνακτες.
Τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφης εὔμαιε συβῶτα·
Καὶ λίην ἀνδρός γε κύων ὅδε τῆλε θανόντος.
Εἰ τοιός δ᾽ εἴη ἠμὲν δέμας ἠδὲ καὶ ἔργα
Οἷόν μιν τροίηνδε κιὼν κατέλειπεν ὀδυσσεὺς,
Αἶψά κε θηήσαιο ἰδὼν ταχυτῆτα καὶ ἀλκήν.
Οὐ μὲν γάρ τι φύγεσκε βαθείης βένθεσιν ὕλης
Κνώδαλον ὅττι ἴδοιτο· καὶ ἴχνεσι γὰρ περιήδη.
Νῦν δ᾽ ἔχεται κακότητι, ἄναξ δέ οἱ ἄλλοθι πάτρης
Ὤλετο· τὸν δὲ γυναῖκες ἀκηδέες οὐ κομέουσι.
Δμῶες

Non enim aliquid plagarum inſcius, neq; ictuum
Audens mihi animus, quoniam mala multa paſſus ſum
Vndis & in bello, cum etiam hoc his fiat.
Ventrem autem nullatenus licet occultare peruolentem Venter multorum malorũ cauſa.
Perniciosum, qui multa mala hominibus dat,
Cuius gratia & naues benè tranſtratæ armantur,
Pontum in indomitum, mala inimicis portantes.
Sic hi quidem talia inter ſe dicebant.
Canis autem caputq; & aures iaciens eleuauit Vlyſſes ab Argo cane agnoſcitur.
Argus Vlyßis laborioſi, quem iam quondam ipſe
Nutriuit, neq; fruitus eſt, ante autem in Ilium ſacrum
Iuit, hunc autem ante duxerunt iuuenes viri
Contra capras ſylueſtres, & ceruos, & lepores.
Iam tunc iacebat abiectus abeunte rege
In multo ſtercore, quod eius ante ianuas
Multorumq; boumq; ſatis fuſum erat, donec ducerent
Serui Vlyßis magnum ſtercorantes.
Illic canis iacebat Argus plenus ricinorum.
Iam tunc ſtatim agnouit Vlyſſem propè euntem,
Cauda quidem hic adulatus eſt, & aures deiecit ambas.
Propè autem non amplius poſtea potuit ſuum dominum
Venire, at longè ipſum conſpicatus abſterſit lachrymam,
Facilè latens Eumæum ſtatim autem interrogauit verbo:
Eumæe, certè valdè miraculum, canis hic iacet in fimo,
Pulcher quidem corpore eſt, at hoc non manifeſtè ſcio
Si iam & velox fuit currere in ſpecie hac,
An fruſtrà, qualesq; menſales canes virorum
Sunt, delitiarum autem gratia nutriunt reges.
Hunc.a. reſpondens, alloquutus es Eumæe ſubulce:
Et valde viri canis hic longe mortui,
Si talis eſſet & corpore atq; & operibus,
Qualem ipſum ad Troiam iens reliquit Vlyſſes,
Statim admirareris conſpicatus velocitatem & robur,
Non quidē.n. aliquid fugiebat pfunda in profunditatibus
Fera quamcunq; videbat, & veſtigijs.n. ſciebat. (ſylua.
Nunc.a. tenetur malo, dominus autem eius alibi à patria
Perijt, hunc autem mulieres negligentes non curant.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Δμῶες δ' εὖτ' ἂν μηκέτ' ἐπικρατέωσιν ἄνακτες,
Οὐκ ἔτ' ἔπειτ' ἐθέλουσιν ἐναίσιμα ἐργάζεσθαι.
Ἥμισυ γάρ τ' ἀρετῆς ἀποαίνυται εὐρύοπα Ζεὺς
Ἀνέρος, εὖτ' ἄν μιν κατὰ δούλιον ἦμαρ ἕλῃσιν.
Ὣς εἰπὼν, εἰσῆλθε δόμους εὖ ναιετάοντας·
Βῆ δ' ἰθὺς μεγάροιο μετὰ μνηστῆρας ἀγαυούς.
Ἄργον δ' αὖ κατὰ μοῖρ' ἔλαβεν μέλανος θανάτοιο,
Αὐτίκ' ἰδόντ' ὀδυσῆα ἐεικοστῷ ἐνιαυτῷ.
Τὸν δὲ πολὺ πρῶτος ἴδε τηλέμαχος θεοειδὴς
Ἐρχόμενον κατὰ δῶμα συβώτην· ὦκα δ' ἔπειτα
Νεῦσ' ἐπὶ οἷ καλέσας. ὁ δὲ, παπτήνας ἕλε δίφρον
Κείμενον, ἔνθα δὲ δαιτρὸς ἐφίζεσκεν κρέα πολλὰ
Δαιόμενος μνηστῆρσι δόμον κάτα δαινυμένοισι.
Τὸν κατέθηκε φέρων πρὸς τηλεμάχοιο τράπεζαν
Ἀντίον· ἔνθα δ' ἄρ' αὐτὸς ἐφέζετο. τῷ δ' ἄρα κῆρυξ
Μοῖραν ἑλὼν ἐτίθει, κανέου τ' ἐκ σῖτον ἀείρας.
Ἀγχίμολον δὲ μετ' αὐτὸν ἐδύσετο δώματ' ὀδυσσεὺς,
Πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλίγκιος ἠδὲ γέροντι,
Σκηπτόμενος· τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροῒ εἵματα ἕστο.
Ἷζε δ' ἐπὶ μελίνου οὐδοῦ ἔντοσθε θυράων,
Κλινάμενος σταθμῷ κυπαρισσίνῳ, ὅν ποτε τέκτων
Ξέσσεν ἐπισταμένως, καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνε.
Τηλέμαχος δ' ἐπὶ οἷ καλέσας προσέειπε συβώτην,
Ἄρτον δ' οὖλον ἑλὼν περικαλλέος ἐκ κανέοιο,
Καὶ κρέα, ὥς οἱ χεῖρες ἐχάνδανον ἀμφιβαλόντι,
Δὸς τῷ ξείνῳ ταῦτα φέρων· αὐτόν τε κέλευε,
Αἰτίζειν μάλα πάντας ἐποιχόμενον μνηστῆρας.
παρεῖναι. Αἰδὼς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένῳ ἀνδρὶ * προΐκτῃ.
Ὣς φάτο. βῆ δὲ συφορβὸς ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσεν·
Ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Τηλέμαχός τοι ξεῖνε διδοῖ τάδε, καί σε κελεύει
Αἰτίζειν μάλα πάντας ἐποιχόμενον μνηστῆρας.
Αἰδῶ δ' οὐκ ἀγαθήν φησ' ἔμμεναι ἀνδρὶ προΐκτῃ.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς,
Ζεῦ ἄνα, τηλέμαχόν μοι ἐν ἀνδράσιν ὄλβιον εἶναι,
Καί οἱ πάντα γένοιθ' ὅσσα φρεσὶν ᾗσι μενοινᾷ.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμφοτέρῃσιν ἐδέξατο, καὶ κατέθηκεν

Αὖθι

Serui autem quando non imperant domini,
Non amplius postea volunt decentia operari.
Dimidium enim virtutis aufert late-sonans Iupiter
Viri, quando ipsum seruilis dies occupat.
Sic loquutus ingressus est domos bene-habitatas.
Iuit autem rectà domum ad procos superbos.
Argum autem rursus parca accepit nigra mortis,
Cùm primùm vidisset vigesimo in anno.
Hunc autem primus vidit Telemachus diuinus
Euntem in domum subulcum, celeriter autem posteà
Annuit ad se vocatū, hic. a. vbi conspicatus esset, accepit sedē
Iacentem, tunc. a. coquus apposuit carnes multas
Incidens procis in domo conuiuantibus.
Hanc deposuit portans ad Telemachi mensam
Contrariam, hic autem ipse sedit, huic autem praeco
Partem captam posuit, ex canistroq; panem eleuatum.
Propè autem post ipsum iuit domos Vlysses,
Pauperi tristi similis & seni,
Baculo innixus: hic. a. tristia circum corpus vestimenta in-
Sedit autem in fraxinea via intra ianuas (dutus erat.
Inclinatus limini Cyparisseo, quod faber
Poliuerat scienter, & in perpendiculum direxerat.
Telemachus. a. ad se vocatum alloquutus est subulcum:
Panem delicatum captum perpulchro ex canistro,
Et carnes, vt ei manus erant capaces circumiacienti.
Da huic hospiti haec ferens, ipsumq; iube
Petere victum, valdè omnes adeuntem procos.
Pudor autem non est bonus indigenti viro vt adsit.
Sic dixit. iuit. a. subulcus postquam verbum audiuit.
Propè autem stans verba velocia alloquutus est:
Telemachus tibi hospes dat haec, & te iubet
Petere victum valdè omnes adeuntem procos.
Pudorem autem non bonum dicit esse viro mendico.
Hunc autem respondens allocutus est prudens Vlysses:
Iupiter rex Telemachum mihi in viris beatum esse,
Et ei omnia fiant quaecunq; mentibus suis cogitat.
Dixit, & ambabus suscepit, & deposuit

Ingenium ser-
uitute perit.

Mendico p-
dor inutil

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Αὐτοῦ, ποδῶν προπάροιθεν, ἀεικελίης ἐπὶ πήρης.
Ἤσθιε δ' ὡς ὅτ' ἀοιδὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἄειδεν,
Εὖθ' ὁ δεδειπνήκει, ὁ δ' ἐπαύσατο θεῖος ἀοιδός.
Μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρ'. αὐτὰρ ἀθήνη
Ἄγχι παρισταμένη λαερτιάδην ὀδυσῆα
Ὤτρυν' ὡς ἂν πύρνα κατὰ μνηστῆρας ἀγείροι,
Γνοίη θ' οἵτινές εἰσιν ἐναίσιμοι οἵ τ' ἀθέμιστοι.
Ἀλλ' οὐδ' ὥς τιν' ἔμελλ' ἀπαλεξήσειν κακότητος.
Βῆ δ' ἴμεν αἰτήσων ἐνδέξια φῶτα ἕκαστον,
Πάντοσε χεῖρ' ὀρέγων, ὡς εἰ πτωχὸς πάλαι εἴη.
Οἱ δ' ἐλεαίροντες δίδοσαν, καὶ ἐθάμβεον αὐτόν·
Ἀλλήλοις τ' εἴροντο τίς εἴη καὶ πόθεν ἔλθοι,
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε μελάνθιος αἰπόλος αἰγῶν.
Κέκλυτέ μευ μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης
Τοῦδε περὶ ξείνου· ἦ γάρ μιν πρόσθεν ὄπωπα.
Ἤτοι μέν οἱ δεῦρο συβώτης ἡγεμόνευεν,
Αὐτὸν δ' οὐ σάφα οἶδα πόθεν γένος εὔχεται εἶναι.
Ὣς ἔφατ'. ἀντίνοος δ' ἔπεσιν νείκεσσε συβώτην,
Ὦ ἀρίγνωτε συβῶτα, τίη δὲ σὺ τόνδε πόλινδε
Ἤγαγες; ἦ οὐχ ἅλις ἡμῖν ἀλήμονές εἰσι καὶ ἄλλοι
Πτωχοὶ ἀνιηροί, δαιτῶν ἀπολυμαντῆρες;
Ἦ ὄνοσαι ὅτι τοι βίοτον κατέδουσιν ἄνακτος
Ἐνθάδ' ἀγειρόμενοι, σὺ δὲ καὶ ποθι τόνδ' ἐκάλεσσας;
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης εὔμαιε συβῶτα·
Ἀντίνο' οὐ μὲν καλὰ καὶ ἐσθλὸς ἐὼν ἀγορεύεις.
Τίς γὰρ δὴ ξεῖνον καλεῖ ἄλλοθεν αὐτὸς ἐπελθὼν
Ἄλλον γ' εἰ μὴ τῶν οἳ δημιοεργοὶ ἔασιν;
Μάντιν, ἢ ἰητῆρα κακῶν, ἢ τέκτονα δούρων,
...ὅς ἂν Ἢ καὶ θέσπιν ἀοιδόν,* ὅ κεν τέρπῃσιν ἀείδων;
Οὗτοι γὰρ κλητοί γε βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν.
Πτωχὸν δ' οὐκ ἄν τις καλέοι τρύξοντα ἑαυτόν.
Ἀλλ' αἰεὶ χαλεπὸς περὶ πάντων εἰς μνηστήρων
Δμωσὶν ὀδυσσῆος, περὶ δ' αὖτ' ἐμοί· αὐτὰρ ἔγωγε
Οὐκ ἀλέγω, εἵως μοι ἐχέφρων πηνελόπεια
Ζώει ἐνὶ μεγάροις καὶ τηλέμαχος θεοειδής.
Τὸν δ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
...Ἀτὰρ μή Σίγα, μή μοι τοῦτον ἀμείβεο πόλλ' ἐπέεσσι.

Ἀντίνοος

Illic pedes ante inhoneſta in pera.
Comedit autem ſic quando cantor in domibus canebat.
Quando hic cœnauit ille ceſſauit diuinus cantor.
Proci autem tumultuabantur in domibus: at Minerua
Propè aſtans Laërtiadem Vlyſſem
Commouit, vt ſtipem à procis congreget,
Cognoſcatq́; qui ſint iuſti quiq́; iniuſti.
Sed neq; ſic aliquem futurus erat fugere malum.
Perrexit autem ire rogaturus dextrè virum ſingulum, Vlyſſes men-
Vndiq; manum porrigens tanquam pauper diu eſſet. dicatum adi-
Hi autem miſerantes dederunt, & admirati ſunt ipſum. procos.
Mutuo autem interrogabant quis eſſet, & vnde veniſſet.
His autem & dixit Melanthius cuſtos caprarum:
Audite me proci inclytæ reginæ,
De hoc hoſpite, vtiq; enim antea ipſum vidi,
Certè quidem hunc huc ſubulcus duxit:
Ipſum autem non apertè ſcio vnde genus dicit eſſe. Antinous ſ-
Sic dixit. Antinous autem verbis arguebat ſubulcum. cēſet Euma-
O valde-cognite Subulce, cur autem tu hunc ad ciuitatem propter me-
Duxiſti? an non ſatis nobis errantes & alij dicum,
Pauperes triſtes, conuiuiorum deſtructores?
An pro nihilo-ducis quòd facultates edunt regis
Hic congregati? tu autem & hunc vocaſti?
Hunc autem reſpondens, alloquutus es Eumæe ſubulce: Telemachu-
Antinoë, non quidem bona, etiamſi bonus ſis, dicis. inſolenti A-
Quis enim hoſpitem vocat aliunde ipſe cum adueniat, tinoo loq-
Alium niſi horum qui opifices ſunt? tur.
Vatem, vel mendicum malorum vel fabrum lignorum,
Vel & magnum cantorem, qui delectet canendo.
Hi enim inclyti hominum in infinita terra.
Pauperem autem non aliquis vocaret vexantem ſeipſum.
Sed ſemper difficilis ſuper omnes procos
Seruis Vlyſſis, præcipuè autem rurſus mihi, at ego
Non curo donec mihi prudens Penelope
Viuit in domibus, & Telemachus diuinus.
Huic.a.rurſus Telemachus prudens contrà loqu.eſt:
Tace, ne mihi huic reſponde multùm verbis.

Hh 6

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Ἀντίνοος δ' εἴωθε κακῶς ἐρεθιζέμεν αἰεὶ
Μύθοισιν χαλεποῖσιν, ἐποτρύνει δὲ καὶ ἄλλους.
Ἦ ῥα, καὶ Ἀντίνοον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ἀντίνο', ἦ μευ καλὰ, πατὴρ ὣς κήδεαι υἷος,
Ὃς τὸν ξεῖνον ἄνωγας ἀπὸ μεγάροιο δίεσθαι
Μύθῳ ἀναγκαίῳ· μὴ τοῦτο θεὸς τελέσειε.
Δός οἱ ἑλών· οὔ τοι φθονέω· κέλομαι γὰρ ἔγωγε.
Μήτ' οὖν μητέρ' ἐμὴν ἅζευ τόγε, μήτε τιν' ἄλλον — γρ. Μήτε τι μητ.
Δμώων οἳ κατὰ δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο.
Ἀλλ' οὔ τοι τοιοῦτον ἐνὶ στήθεσσι νόημα.
Αὐτὸς γὰρ φαγέμεν πολὺ βούλεαι ἢ δόμεν ἄλλῳ.
Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος ἀπαμειβόμενος προσέειπε,
Τηλέμαχ' ὑψαγόρη, μένος ἄσχετε, ποῖον *ἔειπες; — γρ. ἔειπας;
Εἴ οἱ τόσσον ἅπαντες ὀρέξειαν μνηστῆρες,
Καί κέν μιν τρεῖς μῆνας ἀπόπροθεν οἶκος ἐρύκοι.
Ὣς ἄρ' ἔφη, καὶ θρῆνυν ἑλὼν ὑπέφηνε τραπέζη
Κείμενον, ᾧ ῥ' ἐπέχεν λιπαροὺς πόδας εἰλαπινάζων.
Οἱ δ' ἄλλοι πάντες δίδοσαν, πλῆσαν δ' ἄρα πήρην
Σίτου καὶ κρειῶν. τάχα δὴ καὶ ἔμελλεν Ὀδυσσεὺς
Αὖτις ἐπ' οὐδὸν ἰὼν προικὸς γεύσεσθαι Ἀχαιῶν.
Στῆ δὲ παρ' Ἀντίνοον, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν,
Δός φίλος. οὐ* μέν μοι δοκέεις ὁ κάκιστος Ἀχαιῶν — γρ. μέν τοι
Ἔμμεναι, ἀλλ' ὤριστος, ἐπεὶ βασιλῆϊ ἔοικας.
Τῷ σε χρὴ δόμεναι καὶ λώϊον ἠέ περ ἄλλοι
Σίτου· ἐγὼ δ' ἄν σε κλείω κατ' ἀπείρονα γαῖαν.
Καὶ γὰρ ἐγώ ποτε οἶκον ἐν ἀνθρώποισιν ἔναιον
Ὄλβιος ἀφνειὸν, καὶ πολλάκι δόσκον ἀλήτῃ
Τοίῳ ὁποῖος ἔοι, καὶ ὅτευ κεχρημένος ἔλθοι.
Ἦσαν δὲ δμῶες μάλα μυρίοι, ἄλλα τε πολλὰ
Οἷσίν τ' εὖ ζώουσι καὶ ἀφνειοὶ καλέονται.
Ἀλλὰ Ζεὺς ἀλάπαξε κρονίων, (ἤθελε γάρ που)
Ὅς μ' ἅμα λῃστῆρσι πολυπλάγκτοισιν ἀνῆκεν
Αἴγυπτόνδ' ἰέναι δολιχὴν ὁδὸν, ὄφρ' ἀπολοίμην.
Στῆσα δ' ἐν Αἰγύπτῳ ποταμῷ νέας ἀμφιελίσσας.
Ἔνθ' ἦ τοι μὲν ἐγὼ κελόμην ἐρίηρας ἑταίρους
Αὐτοῦ πὰρ νήεσσι μένειν, καὶ νῆας ἔρυσθαι.
Ὀπτῆρας δὲ κατὰ σκοπιὰς ὤτρυνα νέεσθαι.

Antinous autem consueuit male contendere semper
Verbis prauis, quia turbat autem & alios.
Dixit, & Antinoum verba velocia alloquutus est:
Antinoë tu quidem praeclare me curas, vt pater filium,
Qui hospitem iussisti a domo exire
Verbo necessario, non hoc Deus perficiat.
Da ei aliquid *captum, non equidem inuideo, iubeo.n. ego.*
Neq; quid matrem meam vereare hac in re, neq; aliquem
Seruorum, qui in aedibus sunt Vlyssis diuini.
Sed non tibi talis in pectoribus cogitatio.
Ipse enim comedere multo vis, quam dare alij.
Huic autem rursus Antinous respondens loquutus est:
Telemache altiloque, robur indomite, quale dixisti?
Si ei tantum omnes dedissent proci,
Et ipsum tres menses longe a domo detinerent.
Sic dixit, & scabellum capiens ostendit mensae
Iacens, quo tenebat magnos pedes conuiuans.
Ei autem alij omnes dederunt, impleuerunt autem peram
Pane & carnibus, cito iam & futurus erat Vlysses,
Rursus in viam iens mendicus gustare Achiuos.
Stetit.n. apud Antinoum, & ipsum verbum alloquutus est:
Da amice, non mihi videris pessimus Achiuorum — Vlysses m… cus Anti… alloquitu…
Esse, sed optimus, quoniam regi similis es.
Ideo oportet dare, & melius quam alij
Panis, ego autem te laudabo in magna terra.
Etenim, ego aliquando domum in hominibus habitaui
Beatus diuitem, & sape dedi erroni
Tali qualis esset, & cuius tandem rei indigus veniret.
Erant autem serui valde multi, aliaq; multa
Quibusq; bene viuunt, & diuites vocantur.
Sed Iupiter destruxit Saturnius, (voluit enim sic.)
Qui me cum latronibus multum-errantibus misit,
AEgyptum autem ire longam viam, vt perirem.
Statui autem in AEgypto fluuio naues, vtrinq; agitatas.
Tunc quidem ego iussi amabiles socios
Illic apud naues manere, & naues trahere.
Speculatores autem ad speculas iussi ire.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Οἱ δ' ὕβρει εἴξαντες, ἐπισπόμενοι μένεϊ σφῷ,
Αἶψα μάλ' Αἰγυπτίων ἀνδρῶν περικαλλέας ἀγροὺς
Πόρθεον· ἐκ δὲ γυναῖκας ἄγον καὶ νήπια τέκνα,
Αὐτούς τ' ἔκτεινον· τάχα δ' ἐς πόλιν ἵκετ' ἀϋτή.
Οἱ δὲ, βοῆς ἀΐοντες, ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφι
Ἦλθον· πλῆτο δὲ πᾶν πεδίον πεζῶν τε καὶ ἵππων,
Χαλκοῦ τε στεροπῆς· ἐν δὲ Ζεὺς τερπικέραυνος
Φύζαν ἐμοῖς ἑτάροισι κακὴν βάλεν· οὐδέ τις ἔτλη
Στῆναι ἐναντίβιον· περὶ γὰρ κακὰ πάντοθεν ἔστη.
Ἔνθ' ἡμέων πολλοὺς μὲν ἀπέκτανον ὀξέϊ χαλκῷ,
Τοὺς δ' ἄναγον ζωοὺς σφίσιν ἐργάζεσθαι ἀνάγκῃ.
Αὐτὰρ ἔμ' ἐς Κύπρον ξείνῳ δόσαν ἀντιάσαντι
Δμήτορι Ἰασίδῃ, ὃς Κύπρου ἶφι ἄνασσεν·
Ἔνθεν δὴ νῦν δεῦρο τόδ' ἵκω πήματα πάσχων.
Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε.
Τίς δαίμων τόδε πῆμα προσήγαγε, δαιτὸς ἀνίην;
Στῆθ' οὕτως ἐς μέσσον, ἐμῆς ἀπάνευθε τραπέζης,
Μὴ τάχα πικρὴν Αἴγυπτον καὶ Κύπρον * ἴδηαι. (* ἴκηαι.)
Ὥς τις θαρσαλέος καὶ ἀναιδής ἐσσι προΐκτης.
Ἑξείης πάντεσσι παρίστασαι· οἱ δὲ διδοῦσι
Μαψιδίως· ἐπεὶ οὔτις ἐπίσχεσις οὐδ' ἐλεητὺς
Ἀλλοτρίων χαρίσασθαι, ἐπεὶ πάρα πολλὰ ἑκάστῳ.
Τὸν δ' ἀναχωρήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ὢ πόποι, οὐκ ἄρα σοί γ' ἐπὶ εἴδεϊ καὶ φρένες ἦσαν·
Οὐ σύ γ' ἂν ἐξ οἴκου σῷ ἐπιστάτῃ οὐδ' ἅλα δοίης,
Ὃς νῦν ἀλλοτρίοισι παρήμενος, οὔτι μοι ἔτλης
Σίτου * ἀποπροελὼν δόμεναι· τὰ δὲ πολλὰ πάρεστιν. (* ἀπο προελών.)
Ὣς ἔφατ'· Ἀντίνοος δ' ἐχολώσατο κηρόθι μᾶλλον,
Καί μιν ὑπόδρα ἰδὼν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Νῦν δή σ' οὐκέτι καλὰ διὲκ μεγάροιό γ' ὀΐω
Ἂψ ἀναχωρήσειν, ὅτε δὴ καὶ ὀνείδεα βάζεις.
Ὣς ἄρ' ἔφη· καὶ θρῆνυν ἑλὼν βάλε δεξιὸν ὦμον,
Πρυμνότατον κατὰ νῶτον· ὁ δ' ἐστάθη ἠΰτε πέτρη
Ἔμπεδον· οὐδ' ἄρα μιν σφῆλεν βέλος Ἀντινόοιο,
Ἀλλ' ἀκέων κίνησε κάρη, κακὰ βυσσοδομεύων.
Ἂψ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν κατ' ἄρ' ἕζετο, κὰδ δ' ἄρα πήρην
Θῆκεν ἐϋπλείην· μετὰ δὲ μνηστῆρσιν ἔειπεν,

Κέκλυτ

Hi autem intemperantia victi & obsecuti animo suo,
Statim valde AEgyptiorum virorum perpulchros agros
Populati sunt: mulieres vero eduxerunt & infantes filios,
Ipsosq; interfecerunt, cito autem in ciuitatem iuit clamor,
Hi autem clamore audito simul Aurora apparente
Venerũt, impletus est.a. omnis campus pedestriũ & equorũ,
AErisq; splendore, in autem Iupiter gaudens-fulmine
Fugam meis socijs malum iecit, neq; aliquis tolerauit
Stare contra, circum mala vndiq; stabant,
Tunc nostrûm multos quidem interfecerũt acuto aere.
Hos.a. abduxerunt viuos vt ipsis operarentur necessitate.
At me Cyprum hospiti dederunt qui occurrerat,
Dmetori Iasidae, qui Cipro robore imperabat.
Hinc iam nunc huc venio hoc nocumentum patiens.
Huic autem rursus Antinous respondit & compellauit: Antinous mendico spondet.
Ecquis Deus hanc cladem adduxit, conuiuij tristitiam?
Sta autem sic in medio mea procul a mensa,
Ne cito amaram AEgyptum, & Cyprum videas,
Quod quidam audens & impudens es mendicus.
Deinceps omnibus astas, hi autem dant
Inutiliter, quoniam nulla prohibitio, neq; misericordia
Ex alienis donare, quoniam adsunt multa singulo.
Hunc autem alloquutus est prudens Vlysses:
O amice non tibi ne in speciem quidem mentes sunt.
Non tu.n ex domo ei qui tibi-astiterit neq; salem dares,
Qui nunc alienis assidens, non aliquid mihi toleras
Panis praeceptum dare: haec autem multa adsunt.
Sic dixit. Antinous autem iratus est animo magis,
Et ipsum torue videns verba velocia alloquutus est:
Nunc iam te non amplius bene ex domo puto
Retro cessurum, quando iam & opprobria dicis.
Sic dixit, & scabellum captũ percussit dextrũ humerum
Vltimum in dorsum, hic autem stetit tanquam petra
Firmiter, neq; ipsum commouit telum Antinoi.
Sed tacite mouit caput mala profunde-cogitans,
Rursus autem in viam iens desedit, peram autem
Deposuit bene-plenam, post autem procis dixit:

Audite

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Κέκλυτέ μευ μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης,
Ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
Οὐ μὰν οὔτ' ἄχος ἐστὶ μετὰ φρεσὶν, οὔτε τι πένθος,
Ὁππότ' ἀνὴρ περὶ οἷσι μαχειόμενος κτεάτεσσι
Βλήεται, ἢ περὶ βουσὶν, ἢ ἀργεννῇς ὀΐεσσιν·
Αὐτὰρ ἔμ' Ἀντίνοος βάλε γαστέρος εἵνεκα λυγρῆς,
Οὐλομένης, ἣ πολλὰ κάκ' ἀνθρώποισι δίδωσιν.
Ἀλλ' εἴπου πτωχῶν γε θεοὶ καὶ ἐριννύες εἰσὶν,
Ἀντίνοον πρὸ γάμοιο τέλος θανάτοιο κιχείη.
Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη Εὐπείθεος υἱὸς,
Ἔσθι' ἕκηλος ξεῖνε καθήμενος, ἢ ἄπιθ' ἄλλη·
Μή σε νέοι διὰ δώματ' ἐρύσσωσ', (οἷ' ἀγορεύεις)
Ἢ ποδὸς ἢ καὶ χειρὸς, ἀποδρύψωσι δὲ πάντα.
Ὣς ἔφαθ'. οἱ δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως νεμέσησαν,
Ὧδε δέ τις εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων,
Ἀντίνο', οὐ μὲν κάλ' ἔβαλες δύστηνον ἀλήτην.
Οὐλόμεν', εἰ δή πού τις ἐπουράνιος θεός ἐστι;
Καί τε θεοὶ ξείνοισιν ἐοικότες ἀλλοδαποῖσι,
Παντοῖοι τελέθοντες, ἐπιστρωφῶσι πόληας,
Ἀνθρώπων ὕβριν τε καὶ εὐνομίην ἐφορῶντες.
Ὣς ἄρ' ἔφαν μνηστῆρες. ὁ δ' οὐκ ἐμπάζετο μύθων.
Τηλέμαχος δ' ἐν μὲν κραδίῃ μέγα πένθος ἄεξε
Βλημένου. οὐδ' ἄρα δάκρυ χαμαὶ βάλεν ἐκ βλεφάροιιν
Ἀλλ' ἀκέων κίνησε κάρη, κακὰ βυσσοδομεύων.
Τοῦ δ' ὡς οὖν ἤκουσε περίφρων Πηνελόπεια
Βλημένου ἐν μεγάρῳ, μετ' ἄρα δμωῇσιν ἔειπεν,
Αἴθ' οὕτως αὐτόν σε βάλοι κλυτότοξος Ἀπόλλων,
Τὴν δ' αὖτ' Εὐρυνόμη ταμίη πρὸς μῦθον ἔειπεν,
Εἰ γὰρ ἐπ' ἀρῇσιν * τέλος ἡμετέρῃσι γένοιτο,
Οὐκ ἄν τις τούτων γε ἐΰθρονον ἠῶ ἵκοιτο.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια,
Μαῖ', ἐχθροὶ μὲν πάντες, ἐπεὶ κακὰ μηχανόωνται·
Ἀντίνοος δὲ μάλιστα μελαίνῃ κηρὶ ἔοικεν.
Ξεῖνός τις δύστηνος ἀλητεύει κατὰ δῶμα,
Ἀνέρας αἰτίζων (ἀχρημοσύνη γὰρ ἀνώγει)
Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐνέπλησάν τ' ἔδοσάν τε·
Οὗτος δὲ θρηνυῒ πρυμνὸν βάλε δεξιὸν ὦμον.

Ἡ μὲν

Audite me proci perinclytæ reginæ,
Vt dicam quæ me animus in pectoribus iubet.
Non quidem, neq; dolor est in mentibus, neq; luctus,
Quando vir pro suis pugnans possessionibus,
Percutitur, vel de bobus, vel bene nutritis ouibus,
At me Antinous percussit ventris gratia mali,
Perniciosi, qui multa mala hominibus dat.
Sed sicubi pauperum Dij & vindictæ sunt,
Antinoum ante nuptias finis mortis inueniat.
Hunc autem Antinous alloquutus est Eupithei filius:
Comede tacitus hospes sedens, vel abi alio.
Ne te iuuenes per domos trahant (sicut dicis,)
Vel pede, vel & manu: lacerent autem omnia.
Sic dixit, hi autem omnes impotenter succensuerunt,
Sic autem aliquis dixit iuuenum superborum:
Antinoë non quidem benè percussisti infelicem erronem
Perniciose, si iam alicubi aliquis in cœlestibus Deus est,
Et Dij hospitibus similes peregrinis,
Vt qui omnifarij existant, versantur per ciuitates,
Hominum fasq; nefasq; inspicientes.
Sic dixerunt proci, hic autem non curauit verba.
Telem. autem in corde quidem magnum luctum augebat
Illius *percussi* gratia, *neq; lachrymā humū iecit ex palpebris,*
Sed tacitus mouit caput mala profundè cogitans.
Hunc postquam igitur audiuit prudens Penelope
Percussum in domo, postea quidem ancillis dixit.
Vtinam sic ipsumq; percutiat inclytus-arcu Apollo.
Hanc autem rursus Eurynome proma-conda alloquuta est:
Sic enim in votis filia nostris res fieret,
Haud quis horū bonæ-sedis Auroram iret. i. cras superesset.
Hanc a. rursus alloquuta est prudens Penelope:
Nutrix, inimici quidem omnes, quoniam mala excogitant.
Antinous autem maximè, nigræ morti similis est.
Hospes quidem infelix mendicat in domo
Viros petens (egestas enim cogit.)
Tunc alij quidem omnes impleuerunt q; dederuntq;,
Hic autem scabello vltimum percussit dextrum latus,

Vlysses cōqueritur procis iniuriam.

Hæc

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Ἡ μὲν ἄρ' ὣς ἀγόρευε μετ δμωῇσι γυναιξίν,
γρ. ἐδείπνει Ἡμένη ἐν θαλάμῳ. ὁ δ' * ἐδείπνεε δῖος ὀδυσσεύς,
Ἡ δ' ἐπὶ οἱ καλέσασα προσηύδα δῖον ὑφορβόν,
Ἔρχεο δῖ' εὔμαιε. κιὼν τὸν ξεῖνον ἄνωχθι
Ἐλθέμεν, ὄφρα τί μιν προσπτύξομαι, ἠδ' ἐρέωμαι,
Εἴ που ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἠὲ πέπυσται,
Ἢ ἴδεν ὀφθαλμοῖσι· πολυπλάγκτῳ γὰρ ἔοικεν.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης εὔμαιε συβῶτα,
Εἰ γάρ τοι βασίλεια σιωπήσειαν ἀχαιοί
Οἷ' ὅγε μυθεῖται, θέλγοιτό κέ τοι φίλον ἦτορ.
Τρεῖς γὰρ δή μιν νύκτας ἔχον, τρία δ' ἤματ' ἔρυξα
Ἐν κλισίῃ, (πρῶτον γὰρ ἔμ' ἵκετο νηὸς ἀποδράς)
Ἀλλ' οὔπω κακότητα διήνυσεν ἣν ἀγορεύων.
Ὡς δ' ὅτ' ἀοιδὸν ἀνὴρ ποτιδέρκεται ὅς τε θεῶν ἐξ
Ἀείδει δεδαὼς ἔπε' ἱμερόεντα βροτοῖσι,
Τοῦ δ' ἄμοτον μεμάασιν ἀκουέμεν ὁππότ' ἀείδῃ·
Ὡς ἐμὲ κεῖνος ἔθελγε παρήμενος ἐν μεγάροισι.
Φησὶ δ' ὀδυσσῆος ξεῖνος πατρώϊος εἶναι,
Κρήτῃ ναιετάων, ὅθι μίνωος γένος ἐστίν.
Ἔνθεν δὴ νῦν δεῦρο τόδ' ἵκετο πήματα πάσχων,
Προπροκυλινδόμενος. στεῦται δ' ὀδυσῆος ἀκοῦσαι
Ἀγχοῦ θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐν πίονι δήμῳ
Ζωοῦ· πολλὰ δ' ἄγει κειμήλια ὅνδε δόμονδε.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων πηνελόπεια,
Ἔρχεο, δεῦρο κάλεσσον, ἵν' ἀντίον αὐτὸς ἐνίσπῃ.
γρ. δὲ ἢ Οὗτοι * δ' ἠὲ θύρῃσι καθήμενοι ἑψιαάσθων,
Ἢ αὐτοῦ κατὰ δώματ'. ἐπεί σφισι θυμὸς ἐΰφρων.
Αὐτῶν μὲν γὰρ κτήματ' ἀκήρατα κεῖτ' ἐνὶ οἴκῳ,
Σῖτος καὶ μέθυ ἡδύ. τὰ μὲν οἰκῆες ἔδουσιν·
γρ. ἡμέτερόν Οἱ δ' εἰς * ἡμέτερον πωλεύμενοι, ἤματα πάντα
γρ. πολεύμενοι, Βοῦς ἱερεύοντες καὶ ὄϊς καὶ πίονας αἶγας,
Εἰλαπινάζουσιν, πίνουσί τε αἴθοπα οἶνον
Μαψιδίως· τὰ δὲ πολλὰ κατάνεται. οὐ γὰρ ἔπ' ἀνήρ
Οἷος ὀδυσσεὺς ἔσκεν ἀρὴν ἀπὸ οἴκου ἀμῦναι.
Εἰ δ' ὀδυσεὺς ἔλθοι καὶ ἵκοιτ' ἐς πατρίδα γαῖαν,
Αἶψά κε σὺν ᾧ παιδὶ βίας ἀποτίσεται ἀνδρῶν.
Ὡς φάτο. τηλέμαχος δὲ μέγ' ἔπταρεν. ἀμφὶ δὲ δῶμα
Σμερδαλέον

Hæc quidem sic dixit inter famulas mulieres,
Sedens in thalamo, hic autem cœnauit diuinus Vlysses.
Hæc ad se Vocatum alloquuta est diuinum subulcum:
Valde diuine Eumæe profectus hospitem iube
Venire, Vt ipsum salutem & interrogem, Penelope mē-dicum accer si iubet.
Sicubi Vlyssem miserum Vel audiuit,
Vel Vidit oculis: errabundo enim similis est.
Hanc.a. respondens allocutus est Eumæus subulcus:
Vtinam enim tibi regina tacerent Achiui
Qualia hic loquitur, mulceret tibi dilectum cor.
Tres enim iam ipsum noctes habui, tres autem dies detinui
In stabulo, (primum.n. ad me Venit Vbi naue aufugisset:)
Sed nondum calamitatem suam perfecit recitare dicendo.
Sicut autem quando cantorem quis aspicit, qui a Dijs
Canit doctus Verba suauia hominibus,
Hunc indesinenter prompti sunt audire quando canit:
Sic me ille mulsit assidens in domibus.
Dicit autem Vlyssis amicus paternus esse
In Creta habitans, Vbi Minois genus est.
Hinc iam nunc huc Venit clades patiendo,
Hinc & hinc Versatus, prædicat autem de Vlysse audiuisse
Prope Thesprotorum Virorum in pingui populo
Viuo: multos autem ducit thesauros suam domum.
Hunc autem rursus alloquuta est prudens Penelope:
Vade huc Voca, Vt coram ipse dicat.
Hi autem Vel in ianuis sedentes delectentur,
Vel illic in domibus, quando ipsis animus lætus est.
Ipsorum quidem n. possessiones incorruptæ iacent in domo.
Panis & Vinum dulce, hæc quidem domestici comedunt.
Hi autem in nostrum Versantes dies omnes
Boues mactando, & oues & pingues capras
Conuiuantur, bibuntq; nigrum Vinum
Incassum, hæc.a. multa absumuntur, non enim est Vir
Qualis Vlysses fuit qui cladem domo expellat.
Si autem Vlysses Venerit & accesserit in patriam terram.
Statim cum suo filio iniurias rependet istorum Virorum.
Sic dixit: Telem. aut Valde sternutauit, circũ aũt domũ
Ie

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

γρ. καναχησε. Σμερδαλέον * κονάβησε. γέλασε δὲ πηνελόπεια.
Αἶψα δ' ἄρ' εὔμαιον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ερχεό μοι, τὸν ξεῖνον ἐναντίον ὧδε κάλεσον.
Οὐχ' ὁράᾳς ὅ μοι υἱὸς ἐπέπταρε πᾶσιν ἔπεσιν;
Τῷ κε καὶ οὐκ ἀτελὴς θάνατος μνηστῆρσι γένοιτο
Πᾶσι μάλ' οὐδέ κέ τις θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξοι.
Αλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν,
Αἴκ' αὐτὸν γνώω νημερτέα πάντ' ἐνέποντα,
Εσσω μιν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἵματα καλά.
Ως φάτο. βῆ δὲ συφορβὸς ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσεν.
Αγχοῦ δ' ἱστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ξεῖνε πάτερ, καλέει σε περίφρων πηνελόπεια,
Μήτηρ τηλεμάχοιο· μεταλλῆσαί τί ἑ θυμὸς
Αμφὶ πόσει κέλεται, καὶ κήδεά περ πεπαθυίῃ.
Εἰ δέ κέ σε γνοίη νημερτέα πάντ' ἐνέποντα,
Εσσει σε χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, τῶν σὺ μάλιστα
Χρηΐζεις. σῖτον δὲ καὶ αἰτίζων κατὰ δῆμον,
Γαστέρα βοσκήσεις, δώσει δέ τοι ὅς κ' ἐθέλησιν.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος ὀδυσσεύς,
Εὔμαι', αἶψά κ' ἐγὼ νημερτέα πάντ' ἐνέποιμι
Κούρῃ ἰκαρίοιο περίφρονι πηνελοπείῃ.
Οἶδα γὰρ εὖ περὶ κείνου, ὁμὴν δ' ἀνεδέγμεθ' ὀϊζύν.
Αλλὰ μνηστήρων χαλεπῶν ὑποδείδι' ὅμιλον,
Τῶν ὕβρις τε βίη τε σιδήρεον οὐρανὸν ἵκει.
Καὶ γὰρ νῦν ὅτε μ' οὗτος ἀνὴρ κατὰ δῶμα κιόντα
Οὔτι κακὸν ῥέξαντα βαλὼν ὀδύνῃσιν ἔδωκεν,
Οὔτέ τι τηλέμαχος τόγ' ἐπήρκεσεν, οὔτε τις ἄλλος.
Τῶ νῦν πηνελόπειαν ἐνὶ μεγάροισιν ἄνωχθι
Μεῖναι, ἐπειγομένην περ, ἐς ἠέλιον καταδύντα.
Καὶ τότε μ' εἰρέσθω πόσιος πέρι νόστιμον ἦμαρ,
Ασσοτέρω καθίσασα παραὶ πυρί. εἵματα γάρ τοι
Λύγρ' ἔχω. οἶσθα καὶ αὐτὸς, ἐπεί σε πρῶθ' ἱκέτευσα.
Ως φάτο. βῆ δὲ συφορβὸς, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσε.
Τὸν δ' ὑπὲρ οὐδοῦ βάντα προσηύδα πηνελόπεια,
Οὐ σύ γ' ἄγεις εὔμαιε; τί τοῦτ' ἐνόησεν ἀλήτης;
Η τινά που δείσας ἐξαίσιον; ἠὲ καὶ ἄλλως
Αἰδεῖται κατὰ δῶμα; κακὸς δ' αἰδοῖος ἀλήτης.

Horrendum resonuit, risit autem Penelope.
Statim autem Eumæum verba velocia alloquuta est:
Vade, mihi hospitem coràm huc voca.
Non vides quòd mihi filius sternutauit omnibus verbis?
Ideo & non imperfecta mors procis fiet
Omnibus valde, neq; quisquam mortem & fatum vitabit.
Aliud autem tibi dico, tu autem in mentibus pone tuis.
Si ipsum cognoscam, vera omnia dicentem,
Induam ipsum chlenamq; interulamq; vestiméta pulchra.
Sic dixit, iuit.a. subulcus postquam verbum audiuit.
Propè autem stans verba velocia alloquutus est,
Hospes pater, vocat te prudens Penelope
Mater Telemachi, inquirere aliquid ipsam animus
Circa maritum iubet, quamuis dolores passa sit.
Si autem te cognoscet vera omnia dicentem,
Induet te chlenamq; interulamq;, quorum tu maxime
Indiges, panem autem & petens in populo
Ventrem pasces, dabit autem tibi quicunq; voluerit.
Hunc.a. rursus alloquutus est multa-passus diuinus Vlysses
Eumæe, statim ego vera omnia dicam
Filiæ Icarij perprudenti Penelopæ.
Scio enim bene de illo, parem autem suscepimus ærumnam
Sed procorum difficilium timeo multitudinem.
Quorum superbiaq; visq; ferreum cœlum iuit.
Etenim nunc quando me hic vir in domum euntem
Nihil mali patrato percussum doloribus dedit,
Neq; aliquid Telemachus hac in re audiuit, neq; aliquis alius.
Ideo nunc Penelopen in domibus iube
Manere festinantem licet, in Solem occidentem.
Et tunc me interroget mariti de reditiuo die,
Propius assidens apud ignem, vestimenta enim
Mala habeo, scis & ipse, quoniam te prius oraui.
Sic dixit, iuit.a. subulcus postquam verbum audiuit.
Hunc.a. super pauiméto euntem allocuta est Penelope.
Non tu ducis Eumæe? quid hoc intellexit ille erro?
An aliquid reueritus inquit, an & aliter
Verecundatur in domo? male. v. sibi consulit verecundus peregrinus.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης εὔμαιε συβῶτα,
Μυθεῖται κατὰ μοῖραν, ἅπερ κ' οἴοιτο καὶ ἄλλος,
γρ. ἀλυσκάζειν Ὕβριν* ἀλυσκάζων ἀνδρῶν ὑπερηνορεόντων.
Ἀλλά σε μεῖναι ἄνωγεν ἐς ἠέλιον καταδύντα.
Καὶ δέ σοι ὧδ' αὐτῇ πολὺ κάλλιον, ὦ βασίλεια,
Οἴην πρὸς ξεῖνον φάσθαι ἔπος, ἠδ' ἐπακοῦσαι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων πηνελόπεια,
Οὐκ ἄφρων ὁ ξεῖνος ὀΐεται, ὥσπερ ἂν εἴη.
γρ. πω Οὐ γάρ* πού τινες ὧδε καταθνητῶν ἀνθρώπων
Ἀνέρες ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόωνται.
Ἡ μὲν ἄρ' ὣς ἀγόρευεν. ὁ δ' ᾤχετο δῖος ὑφορβὸς
Μνηστήρων ἐς ὅμιλον, ἐπεὶ διεπέφραδε πάντα.
Αἶψα δὲ τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ἄγχι σχὼν κεφαλήν, ἵνα μὴ πευθοίατ' οἱ ἄλλοι·
Ὦ φίλ', ἐγὼ μὲν ἄπειμι σύας καὶ κεῖνα φυλάξων,
Σὸν καὶ ἐμὸν βίοτον· σοὶ δ' ἐνθάδε πάντα μελόντων.
Αὐτὸν μέν σε πρῶτα σάω, καὶ φράζεο θυμῷ
Μή τι πάθῃς. πολλοὶ δὲ κακὰ φρονέουσιν ἀχαιῶν·
Τοὺς ζεὺς ἐξολέσειε πρὶν ἡμῖν πῆμα γενέσθαι.
Τὸν δ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ἔσσεται οὕτως ἄττα· σὺ δ' ἔρχεο δειελιήσας·
Ἠῶθεν δ' ἰέναι καὶ ἄγειν ἱερήϊα καλά.
Αὐτὰρ ἐμοὶ τάδε πάντα καὶ ἀθανάτοισι μελήσει.
Ὣς φάθ'. ὁ δ' αὖτις ἄρ' ἕζετ' ἐϋξέστου ἐπὶ δίφρου,
Πλησάμενος δ' ἄρα θυμὸν ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος,
Βῆ ῥ' ἴμεναι μεθ' ὕας· λίπε δ' ἕρκεά τε μέγαρόν τε
Πλεῖον δαιτυμόνων· τοὶ δ' ὀρχηστυῖ καὶ ἀοιδῇ
Τέρποντ'· ἤδη γὰρ καὶ ἐπήλυθε δείελον ἦμαρ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Σ. ΡΑΨΩΔΙ-
ας τῆς ὁμήρου ὀδυσσείας.

ΟΔΥΣΣΕΩΣ καὶ ἴρου πυγμὴ γίνεται. φαίνεται δὲ καὶ πηνελόπη τοῖς μνηστῆρσι, καὶ παρ' αὐτῶν δῶρα λαμβάνει. γίνεται δὲ καί τις κοινολογία ἐν τοῖς ἑξῆς ὀδυσσέως πρὸς εὐρύμαχον,

ΤΗΣ

Hanc.a. respondens alloquutus es Eumae subulce,
Loquitur vt par est, quæ putaret alius.
Superbiam fugere virorum superborum:
Sed te manere iussit in Solem occidentem.
Tibi verò sic ipsi multò melius ô regina,
Solam ad hospitem loqui verbum & audire.
Hunc autem rursus alloquuta est prudens Penelope.
Non insipiens hospes putat sicut est.
Non enim aliqui sic mortalium hominum
Viri contumelijs agentes iniusta cogitant.
Hæc quidem sic dixit. hic autem iuit diuinus subulcus
Procorum in cœtum postquam dixit omnia:
Statim autem Telemachum verba velocia allocutus est,
Collato capite, vt non audirent alij:
O dilecte, ego quidem ibo ad sues, & illa custodiam
Tuas nimirum et meas facultates. tibi.a. hic omnia curæ sint.
Ipsum quidem te primùm serua, & considera animo
Nequid patiaris: multi.a. mala sentiunt Achiuorum,
Quos Iupiter perdat antè nobis nocumentum fieri.
Hunc.a. rursus Telemachus prudens contra alloquutus (est:
Erit sic Euge. tu autem vade merenda sumpta,
Manè autem veni, & duc sacrificia pulchra.
At mihi hæc omnia & immortalibus curæ sunt.
Sic dixit. hic.a rursus sedit bene-polita in sede.
Impletus autem animum cibi & potus,
Perrexit ire ad sues, liquit autem claustráq; domumq;
Plenam conuiuarum, hi autem saltu & cantu
Delectabantur. iam.n. & egressus erat meridianus dies.

ODYSSEAE HOMERI, AVT XVIII.
compositionis argumentum.

VLYSSIS & Iri pugna fit. Ostenditur autem & Penelope Procis, & ab ipsis dona accipit. Fit autem & quædam colloquutio deinceps Vlyssis ad Eurymachum.

Ii iij

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І. І. МЕЧНИКОВА

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Η
Σῖγμα ῥαψῳδία.

Σῖγμα δ' ἔθεν ἶρε, εὖχος ὀδυσῆος, δῶρά τ' ἀνάκτων.

ΗΛΘΕ δ' ἐπὶ πτωχὸς πανδήμιος, ὃς κατὰ ἄστυ
Πτωχεύεσκ' ἰθάκης, μετὰ δ' ἔπρεπε γαστέρι μάργῃ,
Αζηχὲς φαγέμεν καὶ πιέμεν· οὐδέ οἱ ἦν ἲς
Οὐδὲ βίη· εἶδος δὲ μάλα μέγας ἦν ὁράασθαι.
Αρναῖος δ' ὄνομ' ἔσκε· τὸ γὰρ θέτο πότνια μήτηρ
Εκ γενετῆς· ἶρον δὲ νέοι κίκλησκον ἅπαντες,
γρ. κέν τις Οὕνεκ' ἀπαγγέλλεσκε κιὼν ὅτε* πού τις ἀνώγοι.
Ος ῥ' ἐλθὼν ὀδυσῆα διώκετο οἷο δόμοιο,
Καί μιν νεικείων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Εἶκε γέρον προθύρου, μὴ δὴ τάχα καὶ ποδὸς ἕλκῃ.
Οὐκ ἀΐεις ὅτι δή μοι ἐπιλλίζουσιν ἅπαντες,
Ελκέμεναι δὲ κέλονται; ἐγὼ δ' αἰσχύνομαι ἔμπης.
Αλλ' ἄνα, μὴ τάχα νῶϊν ἔρις καὶ χερσὶ γένηται.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς·
Δαιμόνι' οὔτέ τί σε ῥέζω κακὸν, οὔτ' ἀγορεύω,
Οὔτέ τινα φθονέω δόμεναι καὶ πόλλ' ἀνελόντα.
Οὐδὸς δ' ἀμφοτέρους ὅδε χείσεται· οὐδέ τί σε χρὴ
γρ. Αλλοτριοφθονέειν Αλλοτρίων φθονέειν. δοκέεις δέ μοι εἶναι ἀλήτης,
Ωσπερ ἐγών. ὄλβον δὲ θεοὶ μέλλουσιν ὀπάζειν.
Χερσὶ δὲ μήτι λίην προκαλίζεο, μή με χολώσῃς,
Μή σε, γέρων περ ἐὼν, στῆθος καὶ χείλεα φύρσω
Αἵματος. ἡσυχίη δ' ἂν ἐμοὶ καὶ μᾶλλον ἔτ' εἴη
Αὔριον. οὐ μὲν γάρ τί σ' ὑποστρέψεσθαι* ὀΐω
γρ. οἴω αὖτις ἔσω μεγ. Δεύτερον ἐς μέγαρον λαερτιάδεω ὀδυσῆος.
Τὸν δὲ χολωσάμενος προσεφώνεεν ἶρος ἀλήτης,
Ω πόποι, ὡς ὁ μολοβρὸς ἐπιτροχάδην ἀγορεύει,
Γρηῒ καμινοῖ ἶσος· ὃν ἂν κακὰ μητισαίμην,
Κόπτων ἀμφοτέρῃσι, χαμαὶ δ' ἐκ πάντας ὀδόντας
Γναθμῶν ἐξελάσαιμι, συὸς ὡς ληϊβοτείρης.
Ζῶσαι νῦν, ἵνα πάντες ἐπιγνώωσι καὶ οἵδε

Μαρναμ

ODYSSEAE HOMERI XVIII. COMpositio.

Σ, autem contentionem Iri, gloriam Vlyssis, dona regũ.

VENIT *autem pauper popularis qui in ciuitate*
Mendicabat Ithaca, excellebat autem ventre edaci *(vis,*
Incessanter comedere & bibere, neq; ei erat
Neq; violentia, forma. a. valde magnus erat conspectu.
Arnæus. a. nomine erat hoc. n. imposuit veneranda mater
Ex natiuitate, Irum autem iuuenes vocabant omnes
Quoniam nuncia deferebat profectus, quando aliquis iube *(bat*
Qui vbi venisset Vlyssem expellebat sua domo,
Et ipsum obiurgando verba velocia dixit:
Recede senex è vestibulo, ne iam citò & pede traharis. Irus Vlysse iurgijs ince sit.
Non audis, quod iam mihi innuunt omnes?
Trahere autem iubent: ego autem verecundor tamen.
Sed surge, ne citò nobis contentio & manibus fiat.
Hũc. a. torue conspicatus alloquutus est astutus Vlysses:
Miser, neq; aliquid tibi facio malum, neq; dico,
Neq; aliquem inuideo dare & multis acceptis.
Pauimentum. a. ambos hoc capiet, neq; aliquid te oportet
Alienis inuidere, videris autem mihi esse erro
Sicut ego, opulentiam autem Dei curant præbere.
Manibus autem ne valde prouoca, ne me in iram coniicias:
Ne te, licet sim senex, pectus & labra permisceam
Sanguine, quies autem mihi & magis adhuc erit,
Cras non quidem enim te reuerti puto
Iterum intra domum Laertiadæ Vlyssis.
Hunc autem iratus alloquutus est Irus mendicus:
O amici, valde gloriosus volubiliter dicit
Vetulæ fuliginosæ similis, quem male mulctabo, Vlysses pro cat Irũ in tamen.
Percutiens ambabus manibus: *in terram. a. omnes dentes*
Maxillis expellam, porci sicut segetẽ pascentis.
Cinge nunc vt omnes cognoscant & hi

Ii iiij

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Μαρναμένοις. πῶς δ' ἂν σὺ νεωτέρῳ ἀνδρὶ μάχοιο;
Ὣς οἱ μὲν προπάροιθε θυράων ὑψηλάων
Οὐδοῦ ἔπι ξεστοῦ πανθυμαδὸν ὀκριόωντο.
οἶσιν — Τοῖιν δὲ ξυνέηχ' ἱερὸν μένος Ἀντινόοιο,
κατεφώνει — Ἡδὺ δ' ἄρ' ἐκγελάσας* μετεφώνεε μνηστήρεσσιν·
Ὦ φίλοι, οὐ μέν πω τι πάρος τοιοῦτον ἐτύχθη.
Οἵην τερπωλὴν θεὸς ἤγαγεν ἐς τόδε δῶμα·
Ὁ ξεῖνός τε καὶ Ἶρος ἐρίζετον ἀλλήλοιιν
Χερσὶ μαχέσσασθαι. ἀλλὰ ξυνελάσσομεν ὦκα.
Ὣς ἔφαθ'. οἱ δ' ἄρα πάντες ἀνήιξαν γελόωντες,
Ἀμφὶ δ' ἄρα πτωχοὺς κακοείμονας ἠγερέθοντο.
Τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη Εὐπείθεος υἱός.
Κέκλυτέ μευ μνηστῆρες ἀγήνορες, ὄφρα τι εἴπω.
πυρί — Γαστέρες αἵδ' αἰγῶν κέατ' ἐν πυρί·* τὰς δ' ἐπὶ δόρπῳ
Κατθέμεθα κνίσσης τε καὶ αἵματος ἐμπλήσαντες·
Ὁππότερος δέ κε νικήσῃ κρείσσων τε γένηται,
Τάων ἣν κ' ἐθέλῃσιν ἀναστὰς αὐτὸς ἑλέσθω·
Αἰεὶ δ' αὖθ' ἡμῖν μεταδαίσεται, οὐδέ τιν' ἄλλον
Πτωχὸν ἔσω μίσγεσθαι ἐάσομεν αἰτήσοντα.
Ὣς ἔφατ' Ἀντίνοος. τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.
Τοῖς δὲ δολοφρονέων μετέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ὦ φίλοι, οὔ πως ἐστὶ νεωτέρῳ ἀνδρὶ μάχεσθαι
Ἄνδρα γέροντα δύῃ ἀρημένον· ἀλλά με γαστὴρ
Ὀτρύνει κακοεργός, ἵνα πληγῇσι δαμείω.
Ἀλλ' ἄγε νῦν μοι πάντες ὀμόσσατε καρτερὸν ὅρκον,
Μή τις ἐπ' Ἴρῳ ἦρα φέρων ἐμὲ χειρὶ παχείῃ
Πλήξῃ ἀτασθάλλων, τούτῳ δέ με ἶφι δαμάσσῃ.
Ὣς ἔφαθ'. οἱ δ' ἄρα πάντες* [1] ἀπώμνυον ὡς ἐκέλευε.
Τοῖς δ' αὖτις μετέειφ' ἱερὴ ἲς Τηλεμάχοιο.
Ξεῖν', εἴ σ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ,
Τοῦτον ἀλέξασθαι· τῶν δ' ἄλλων μή τιν' Ἀχαιῶν
Δείδιθ'. ἐπεὶ πλεόνεσσι μαχήσεται ὅς κέ σε θείνῃ.
Ξεινοδόκος μὲν ἐγών, ἐπὶ δ' αἰνεῖτον βασιλῆες
[2] Εὐρύμαχός τε καὶ Ἀντίνοος, πεπνυμένω ἄμφω.
Ὣς ἔφαθ'. οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπῄνεον. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ζώσατο* μὲν ῥάκεσιν περὶ μήδεα, φαῖνε δὲ μηρούς
Καλούς τε μεγάλους τε, φάνεν δέ οἱ εὐρέες ὦμοι,
Στήθεα

...ἐπώμνυον ἐκέλευε. ...τὰρ ἐπεί ὄμοσάν τε ...ευτησάν τε ...ρκον, Τοῖσ ...ῦτις μετέ ἱερὴ ...ρ. Ἀντίνοος ... ἐυρύμα- ...ς. καὶ

Pugnantes, quomodo autem tu iuniori viro pugnabis.
Sic hi quidem ante ianuas altas
Pauimento in polito toto animo litigabant.
Hos autem intellexit sacrum robur Antinoi,
Suauiter autem ridens allocutus est procos:
O amici, non quidem aliquid antea tale factum est,
Qualem delectationem Deus duxit in hac domum.
Hospesq; & Irus contendunt mutuo
Manibus pugnare: sed committamus cito.
Sic dixit. hi autem omnes surrexerunt ridentes,
Circum autem pauperes pannosos congregati sunt.
His autem Antinous locutus est Eupithei filius:
Audite me proci strenui, vt aliquid dicam,
Ventres hi caprarum iacent in igne, hos autem in cœna
Deponamus pinguedine & sanguine impletos.
Vter autem vincet potentiorq; erit,
Horum si voluerit surrectus ipse eligat.
Semper a. rursus nobiscũ conuiuabitur, neq; aliquem aliũ
Pauperem intus misceri sinemus petentem.
Sic dixit Antinous his autem placuit sermo.
Hos autem astutus allocuutus est prudens Vlysses:
O amici, non aliquo modo est iuniori viro pugnare
Virum senem dolore læsum: sed me venter
Mouet male malus-artifex, vt plagis domer.
Sed eia nunc mihi omnes iurate forte iuramentum,
Ne quis in Iro auxilium ferens, me manu forti
Percutiat preuaricans, hoc autem me fortiter domabit.
Sic dixit. hi autem omnes iurauerunt sicut iussit.
Hos autem rursus allocuta est vis sacra Telemachi:
[1] Hospes, si te mouet cor & animus fortis
Hunc expellere, horum aliorum ne aliquem Achiuorum
Time, quoniam pluribus pugnabit, qui te verberabit.
Hospitalis equidem sum, assentiantur vero reges
Eurymachusq; & Antinous prudentes ambo.
Sic dixit. hi autem omnes assensi sunt. at Vlysses
Circumcinxit quidem pannis genitalia, ostendit a. crura
Pulchraq; magnaq; apparuerunt autem ei lati humeri

Victori certa
minis à ꝓci
præmium cõ
stituitur.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Στήθεά τε, σιβαροί τε βραχίονες. αὐτὰρ Ἀθήνη
Ἄγχι παρισταμένη μέλε' ἤλδανε ποιμένι λαῶν.
Μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως ἀγάσαντο.
Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον.
Ἦ τάχα Ἶρος Ἄϊρος ἐπίσπαστον κακὸν ἕξει.
Οἵην ἐκ ῥακέων ὁ γέρων ἐπιγουνίδα φαίνει.
Ὣς ἄρ' ἔφαν. Ἴρῳ δὲ κακῶς ὠρίνετο θυμός.
Ἀλλὰ καὶ ὣς δρηστῆρες ἄγον ζώσαντες ἀνάγκῃ,
Δειδιότα, σάρκες δὲ περιτρομέοντο μέλεσσιν.
Ἀντίνοος δ' ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν,
Νῦν μὲν μήτ' εἴης βουγάϊε, μήτε γένοιο,
Εἰ δὴ τοῦτόν γε τρομέεις καὶ δείδιας αἰνῶς,
Ἄνδρα γέροντα, δύῃ ἀρημένον ἥ μιν ἱκάνει.
Ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται,
Αἴ κέν σ' οὗτος νικήσῃ κρείσσων τε γένηται,
Πέμψω σ' ἤπειρόνδε βαλὼν ἐν νηῒ μελαίνῃ,
Εἰς Ἔχετον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων,
Ὅς κ' ἀπὸ ῥῖνα τάμῃσι καὶ οὔατα νηλέϊ χαλκῷ,
Μήδεά τ' ἐξερύσας, δώῃ κυσὶν ὠμὰ δάσασθαι.
Ὣς φάτο. τῷ δ' ἔτι μᾶλλον ὑπὸ τρόμος *ἔλλαβε γυῖα. λυθε
Ἐς μέσσον δ' ἄναγον. τὼ δ' ἄμφω χεῖρας ἀνέσχον.
Δὴ τότε μερμήριξε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Ἢ ἐλάσει' ὥς μιν ψυχὴ λίποι αὖθι πεσόντα,
Ἠέ μιν ἦκ' ἐλάσειε, τανύσειέν τ' ἐπὶ γαίῃ.
Ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
Ἦκ' ἐλάσαι, ἵνα μή μιν ἐπιφρασσαίατ' Ἀχαιοί.
Δὴ τότ' ἀνασχομένω, ὁ μὲν ἤλασε δεξιὸν ὦμον
Ἶρος, ὁ δ' αὐχέν' ἔλασσεν ὑπ' οὔατος, ὀστέα δ' εἴσω
Ἔθλασεν· αὐτίκα δ' ἦλθεν ἀνὰ στόμα φοίνιον αἷμα,
Κὰδ δ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακών, σὺν δ' ἤλασ' ὀδόντας,
Λακτίζων ποσὶ γαῖαν. ἀτὰρ μνηστῆρες ἀγαυοὶ
ὡλα Χεῖρας ἀνασχόμενοι * γέλῳ ἔκθανον. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Εἷλκε δι' ἐκ προθύροιο, λαβὼν ποδός· ὄφρ' ἵκετ' αὐλὴν
Αἰθούσης τε θύρας. καί μιν ποτὶ ἑρκίον αὐλῆς
Εἷσεν ἀνακλίνας· σκῆπτρον δέ οἱ ἔμβαλε χειρί,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ἐνταυθοῖ νῦν ἧσο κύνας, σύας τ' ἀπερύκων,

Μὴ δ

Pectoraq́; fortiaq́; brachia: at Minerua
Propè astans membra auxit pastori populorum.
Proci autem omnes vehementissimè admirati sunt,
Sic.a.aliquis dixit conspicatus ad propinquum alium:
Certè citò Irus egens contractum malum habebit.
Qualem ex vestimentis senex coxam ostendit:
Sic dixerunt, Iro autem malus motus est animus. Vlysses Irum vincit.
Sed & sic famuli duxerunt percinctum necessitate.
Timentem, carnes autem circum tremebant membra.
Antinous autem verbumq́; loquutus est atq; nominauit,
Nunc quidem neq; esses iactator, neq; natus esses.
Si quidem hunc tremis & times grauiter,
Virum senem, dolore captum qui ipsum cœpit,
Sed tibi edico hoc & perfectum erit,
Si te hic vincet potentiorq́; erit,
Mittam te in terram coniectum in naui nigra, Echetus rex.
In Echetum regem hominum nequissimum omnium.
Qui narem abscindet, & aures sæuo are.
Genitaliaq́; detrahens dabit canibus cruda discerpenda.
Sic dixit, huic.a adhuc magis tremor subiuit membra,
In medium,a. duxerunt, hi a.ambas manus eleuauerunt.
Verò tunc cogitauit laboriosus diuinus Vlysses,
An percutiet, vt ipsum anima linquat illic cadentem.
An ipsum sensim percutiet extendetq́; in terram.
Sic autem ei cogitanti visum est melius esse
Quietè percutere, vt non ipsum reprehenderent Achiui.
Iam tunc eleuati, hic quidem percussit dextrum humerum
Irus, ille autem ceruicem percussit sub aure, ossa a. intus
Fregit, statim autem venit in os ruber sanguis.
Decidit autem in pulueribus clamans, simul eiecit dentes,
Calcitrans pedibus terram, at proci superbi,
Manibus eleuatis risu emoriebantur. at Vlysses
Pertraxit per vestibulum capto pede quousq; iuit ad aulã,
Porticusq; ianuas & ipsum ad septum aulæ
Statim reclinatum, sceptrum autem imposuit manu
Et ipsum compellatum verba velocia alloquutus est:
Hic nunc sede canesq́; suesq́; expellens,

Ne autem

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Μηδὲ σύ γε ξείνων καὶ πτωχῶν κοίρανος εἶ),
λυγρὸς ἐών· μή πού τι κακὸν καὶ μεῖζον * ἐπαύρῃ. — παύρῃς.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμφ' ὤμοισιν ἀεικέα βάλλετο πήρην,
Πυκνὰ ῥωγαλέην· ἐν δὲ στρόφος ἦεν ἀορτήρ.
Ἂψ * δ' ὅγ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν κατ' ἄρ' ἕζετο. τοὶ δ' ἴσαν εἴσω — ἄρ' ὅγ'
Ἡδὺ γελώοντες, * καὶ ἐδεικανόωντ' ἐπέεσσιν· — γ. καὶ
Ζεύς τοι δοίη ξεῖνε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι
Ὅ, τι μάλιστ' ἐθέλεις, καί τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ,
Ὃς τοῦτον τὸν ἄναλτον ἀλητεύειν ἀπέπαυσας
Ἐν δήμῳ, τάχα γάρ μιν ἀνάξομεν ἤπειρόνδε
Εἰς ἔχετον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων.
Ὣς ἄρ' ἔφαν. χαῖρεν δὲ κλεηδόνι δῖος ὀδυσσεύς.
Ἀντίνοος δ' ἄρα οἱ μεγάλην * παρὰ γαστέρα θῆκεν — θες
Ἐμπλείην κνίσης τε καὶ αἵματος. ἀμφίνομος δὲ
Ἄρτους ἐκ κανέοιο δύω παρέθηκεν ἀείρας,
Καὶ δέπαϊ χρυσέῳ δειδίσκετο, φώνησέν τε.
Χαῖρε πάτερ ὦ ξεῖνε· γένοιτό τοι * ἔς περ ὀπίσσω — ἐς περ
Ὄλβος, ἀτὰρ μὲν νῦν γε κακοῖς ἔχεαι πολέεσσι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς.
Ἀμφίνομ', ἦ μάλα μοι δοκέεις πεπνυμένος εἶ).
Τοιούτου γὰρ πατρός, ἐπεὶ κλέος ἐσθλὸν ἄκουον,
Νῖσον δουλιχιῆα ἐΰν τ' ἔμεν ἀφνειόν τε.
Τοῦ σ' ἐκ φασὶ γενέσθαι. ἐπητῇ δ' ἀνδρὶ ἔοικας.
Τοὔνεκά τοι ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο, καί μευ ἄκουσον·
Οὐδὲν ἀκιδνότερον γαῖα τρέφει ἀνθρώποιο
Πάντων, ὅσσα τε γαῖαν ἔπι πνείει τε καὶ ἕρπει.
Οὐ μὲν γάρ ποτέ φησι κακὸν πείσεσθαι ὀπίσσω,
Ὄφρ' ἀρετὴν παρέχωσι θεοὶ καὶ γούνατ' ὀρώρῃ·
Ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ λυγρὰ θεοὶ μάκαρες τελέσωσι,
Καὶ τὰ φέρει ἀεκαζόμενος τετληότι θυμῷ.
Τοῖος γὰρ νόος ἐστὶν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
Οἷον ἐπ' ἦμαρ ἄγῃσι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
Καὶ γὰρ ἐγώ ποτ' ἔμελλον ἐν ἀνδράσιν ὄλβιος εἶ),
Πολλὰ δ' ἀτάσθαλ' ἔρεξα, βίῃ καὶ κάρτεϊ εἴκων,
Πατρί τ' ἐμῷ πίσυνος καὶ ἐμοῖσι κασιγνήτοισι.
Τῷ μή τις τοι πάμπαν ἀνὴρ ἀθεμίστιος εἴη,
Ἀλλ' ὅγε σιγῇ δῶρα θεῶν ἔχοι, ὅ, τι διδοῖεν.

Οἷ'

Ne autem tu hospitum, & pauperum dominus sis,
Cum sis nequam, necubi aliquid malū et maius accipias.
Dixit, & circum humeros indecentem iecit peram
Densis scrutis rimosam, tortum autem inerat lorum.
Iterum.a. hic in pauimentū iens descdit, hi.a.ierunt intrò
Suauiter ridentes & alloquuti sunt verbis:
Iupiter tibi det hospes, & immortales Dij alij
Quodcunq; maxime vis & tibi dilectum est animo,
Qui hunc insatiabilem effecisti vt mendicare desinat
In populo: cito enim ipsum reducemus in terram,
In Echetum regem hominum pessimum omnium.
Sic dixerunt. gauisus est autem gloria diuinus Vlysses, — Vlysses ob vi- ctoriā lauda- dona accipitā procis.
Antinous autem ei magnum ventrem apposuit
Plenum pinguedineq; & sanguine: Amphinomus
Panes ex canistro duos apposuit eleuans,
Et poculo aureo honorauit vociferauitq;:
Salue pater, ô hospes, fiat tibi sicut anteà
Opulentia, at quidem nunc malis teneris multis.
Hunc autem respondens allocutus est prudens Vlysses:
Amphinome certè valde videris prudens esse:
Tali enim patre es, quoniam gloriam bonam audiui
Nisum Dulichium probumq; esse diuitemq;.
Ex hoc te dicunt natum esse, prudenti autem viro similis es.
Propter hoc tibi dico tu autem intellige & me audi.
Nihil imbecillius terra nutrit homine — De hominis fragilitate.
Omnium, quacunq; super terram spirant & serpunt.
Non quidem n. vnq̄ dicit malum passurū esse in futurum,
Quousq; virtutem prabeant Dei & genua mouentur: — Vlysses Amphinomū pr[...] monet infor[...]tunij.
Sed quando iam & mala Dei beati perficiunt,
Et hac suffert nolens patienti animo.
Talis enim mens est terrestrium hominum,
Qualem quotidie ducit pater virorumq; deorumq;.
Etenim ego quondam cogitabam in viris beatus esse,
Multa autem iniusta feci vi & robore impotens,
Patri meo confidens, & meis fratribus,
Quò non aliquis omnino vir iniustus sit.
Sed hic silentio dona Deorum habeat quodcunq; dent,

Qualia

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Οἷ' ὁρόω μνηστῆρας ἀτάσθαλα μηχανόωντας,
Κτήματα κείροντας, καὶ ἀτιμάζοντας ἄκοιτιν
Ἀνδρὸς ὃν οὐκ ἔτι φημὶ φίλων καὶ πατρίδος αἴης
Δηρὸν ἀπέσσεσθαι· μάλα δὲ σχεδόν. ἀλλά σε δαίμων
Οἴκαδ' ὑπεξαγάγοι, μηδ' ἀντιάσειας ἐκείνῳ,
Ὁππότε νοστήσειε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
Οὐ γὰρ ἀναιμωτί γε διακρινέεσθαι ὀΐω
Μνηστῆρας κἀκεῖνον, ἐπεί κε μέλαθρον* ὑπέλθοι.
Ὣς φάτο· καὶ σπείσας ἔπιεν μελιηδέα οἶνον.
Ἂψ δ' ἐν χερσὶν ἔθηκε δέπας κοσμήτορι λαῶν.
Αὐτὰρ ὁ βῆ* κατὰ δῶμα, φίλον τετιημένος ἦτορ,
Νευστάζων κεφαλῇ· δὴ γὰρ κακὸν ὄσσετο* θυμῷ.
Ἀλλ' οὐδ' ὣς φύγε κῆρα· πέδησε δὲ καὶ τὸν Ἀθήνη
Τηλεμάχου ὑπὸ χερσὶ καὶ ἔγχεϊ ἶφι δαμῆναι.
Ἂψ δ' αὖτις κατ' ἄρ' ἕζετ' ἐπὶ θρόνου ἔνθεν ἀνέστη.
Τῇ δ' ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Κούρῃ Ἰκαρίοιο περίφρονι Πηνελοπείῃ
Μνηστήρεσσι φανῆναι, ὅπως πετάσειε μάλιστα
Θυμὸν μνηστήρων, ἰδὲ τιμήεσσα γένοιτο
Μᾶλλον πρὸς πόσιός τε καὶ υἱέος ἢ πάρος ἦεν.
Ἀχρεῖον δ' ἐγέλασσεν· ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν,
Εὐρυνόμη, θυμός μοι ἐέλδεται, οὔ τι πάρος γε,
Μνηστήρεσσι φανῆναι, ἀπεχθομένοισί περ ἔμπης.
Παιδὶ δέ κεν εἴποιμι ἔπος τό κε κέρδιον εἴη,
Μὴ πάντα μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὁμιλεῖν,
Οἵ τ' εὖ μὲν βάζουσι, κακῶς δ' ὄπιθεν φρονέουσιν.
Τὴν δ' αὖτ' Εὐρυνόμη ταμίη πρὸς μῦθον ἔειπεν,
Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα τέκος κατὰ μοῖραν* ἔειπες.
Ἀλλ' ἴθι, καὶ σῷ παιδὶ ἔπος φάο, μηδ' ἐπίκευθε,
Χρῶτ' ἀπονιψαμένη, καὶ ἐπιχρίσασα παρειάς.
Μηδ' οὕτω δακρύοισι πεφυρμένη ἀμφὶ πρόσωπα
Ἔρχευ. ἐπεὶ κάκιον πενθήμεναι ἄκριτον αἰεί.
Ἤδη μὲν γάρ τοι παῖς τηλίκος, ὃν σὺ μάλιστα
Ἠρῶ ἀθανάτοισι γενειήσαντα ἰδέσθαι.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια,
Εὐρυνόμη, μὴ ταῦτα παραύδα κηδομένη περ,
Χρῶτ' ἀπονίπτεσθαι, καὶ ἐπιχρίεσθαι ἀλοιφῇ.

Ἀγλαΐην

Qualia video procos iniusta cogitantes
Facultates accidentes & inhonorantes vxorem
Viri, quem non amplius dico amicis et patria terra
Diu absfore, valdè autem propè, sed te dæmon
Domum subducat ne obuies illi,
Quando redibit dilectam in patriam terram.
Non enim sine cruore diiudicatum ire puto
Procos & illum, postquam in ædem venerit.
Sic dixit, & libans bibit dulce vinum.
Iterum. a. in manibus posuit poculum duci populorum.
At hic iuit per domum dilectam cruciatus cor
Conquassans caput, iam. n. malum augurabatur animus.
Sed neq; sic fugit mortem impediuit. a. & hunc Minerua
Telemachi à manibus & hasta fortiter interfici.
Rursus autem iterum sedet in sede vnde surrexerat,
Huic autem in mentibus posuit dea cæsia Minerua
Filiæ Icarij prudenti Penelopæ
Procis apparere, vt extenderet maximè
Animum procorum, & honorata fieret
Magis à viroq; & filio quàm antea erat.
Incassum autem risit, verbumq; dixit denominauitq;,
Eurynome animus mihi cupit non antea
Procis apparere inuisis licet tamen,
Filio autem dicam verbum quod perutile erit.
Non omnia procis superbis conuersari,
Qui benè quidem dicunt male autem retrò cogitant.
Hanc. a. rursus Eurynome proma conda verbum dixit.
Ita iam hæc omnia filia vt par- est dixisti.
Sed valdè & tuo filio verbum dic, neq; occulta,
Corpore lauato & vinctis genis.
Neq; sic lacrymis irrigata circùm faciem
Vade, quoniam peius lugere continuè semper
Iam quidem enim tibi filius talis, quem tu maximè
Supplicabas Dijs nascentem videre.
Hanc autem rursus alloquuta est prudens Penelope,
Eurynome non hæc loquere dolens licet
Corpusq; lauare, & vngere vnguento,

Penelope ad procos itura.

Eurynome Penelopæ ministra.

Splen-

НАУЧНА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Αγλαΐην γὰρ ἐμοί γε θεοὶ τοὶ ὄλυμπον ἔχουσιν
Ὤλεσαν, ἐξ οὗ κεῖνος ἔβη κοίλῃς ἐνὶ νηυσίν.
Αλλά μοι αὐτονόην τε καὶ ἱπποδάμειαν ἄνωχθι
Ελθέμεν, * ὄφρα κέ μοι παρστήετον ἐν μεγάροισιν.
Οἴη δ' * οὐκ εἴσειμι μετ' ἀνέρας· αἰδέομαι γάρ.
Ως ἄρ' ἔφη. γρηῢς δὲ δι' ἐκ μεγάροιο βεβήκει,
Αγγελέουσα γυναιξὶ, καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι.
Ενθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη·
Κούρῃ ἰκαρίοιο κατὰ γλυκὺν ὕπνον ἔχευεν.
Εὗδε δ' ἀνακλινθεῖσα· λύθεν δέ οἱ ἅψεα πάντα
Αὐτοῦ ἐνὶ κλιντῆρι. τέως δ' ἄρα δῖα θεάων
Αμβροτα δῶρα δίδου, ἵνα μιν θησαίατ' ἀχαιοί·
Κάλλεϊ μέν οἱ πρῶτα πρόσωπά τε καλὰ κάθηρεν
Αμβροσίῳ, οἵῳ περ ἐϋστέφανος κυθέρεια
Χρίεται εὖτ' ἂν ἴῃ χαρίτων χορὸν ἱμερόεντα.
Καί μιν μακροτέρην καὶ πάσσονα θῆκεν ἰδέσθαι·
Λευκοτέρην δ' ἄρα μιν θῆκεν πριστοῦ ἐλέφαντος.
Η μὲν ἄρ' ὣς ἔρξασ' ἀπεβήσατο δῖα θεάων·
Ηλθον δ' ἀμφίπολοι λευκώλενοι ἐκ μεγάροιο,
Φθόγγῳ ἐπερχόμεναι. τὴν δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκε,
Καί ῥ' ἀπομόρξατο χερσὶ παρειὰς, φώνησέν τε·
Η με μάλ' αἰνοπαθῆ μαλακὸν περὶ κῶμ' ἐκάλυψεν.
Αἴθε μοι ὣς μαλακὸν θάνατον πόροι ἄρτεμις ἁγνὴ
Αὐτίκα νῦν, ἵνα μηκέτ' ὀδυρομένη κατὰ θυμὸν
Αἰῶνα φθινύθω, πόσιος ποθέουσα φίλοιο
Παντοίην ἀρετήν. ἐπεὶ ἔξοχος ἦεν ἀχαιῶν.
Ως φαμένη κατέβαιν' ὑπερώϊα σιγαλόεντα,
Οὐκ οἴη· ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι δύ' ἕποντο.
Ηδ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν
Στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
Αντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα.
Αμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἑκάτερθε παρέστη.
Τῶν δ' αὐτοῦ λύτο γούνατ', ἔρῳ δ' ἄρα θυμὸν ἔθελχθεν·
Πάντες δ' ἠρήσαντο παραὶ λεχέεσσι κλιθῆναι.
Η δ' αὖ τηλέμαχον προσεφώνεεν ὃν φίλον υἱόν,
Τηλέμαχ', οὐκέτι τοι φρένες ἔμπεδοι, οὐδὲ νόημα.
Παῖς ἔτ' ἐὼν καὶ μᾶλλον ἐνὶ φρεσὶ κέρδε' ἐνώμας·

Νῦν

. ὄφρ' ἂν ἐ-
οι. γρ. οὐ κεῖσ'
ιι

Splendorem mihi Dij, qui Olympum habitant
Perdiderunt, ex quo ille iuit concauis in nauibus.
Sed mihi Autonoemq; & Hippodamiam iube
Venire, vt mihi astent in domibus.
Sola.a.non illic vado ad viros, verecundia enim ducor.
Sic dixit. vetula autem è domo exiuit
Nunciatur a mulieribus, & sese accingens ad eundum.
Tunc rursus alia cogitauit Dea casta Minerua,
Filiæ Icari dulcem somnum defudit.
Dormiuit autem reclinata, soluta sunt.a.ei membra omnia
Illic in lecto, tunc igitur diuina dearum
Immortalia dona dedit, vt ipsam admirarentur Achiui.
Pulchritudine quidem ei vultusq; purgauit
Immortali, quali bene coronata Venus
Vngitur, quando ibat chorum in amabilem.
Et ipsam longiorem & pinguiorem fecit videri,
Albiorem autem ipsam fecit secto elephante,
Hæc quidem sic facto abiuit diuina dearum:
Venerunt autem famulæ, albis-vlnis ex domo
Voce aduenientes, hanc autem dulcis somnus dimisit.
Et abstersit manibus genas, clamauitq;:
Certe me ærumnosam mollis somnus cooperuit.
Vtinam mihi sic mollem mortem daret Diana casta
Quamprimùm, vt non amplius lugens animum
In longum tempus marcerarem, mariti desiderans dilecti
Omnem virtutem, quoniam eximius erat Achiuorum.
Sic loquuta descendit cænacula splendida
Non sola, simul hanc & famulæ duæ sequebantur.
Hæc autem quando iam procos peruenit diuina mulierum,
Stetit in limine domus ornatè factæ,
Ante genas habens mollia vela,
Famula autem igitur ei prudens vtrinq; astitit,
Horum.a.illic soluebantur genua, amore.a.animo mulce-
Omnes.a.precabantur apud in lectis dormire. (bantur.
Hæc.a.rursus Telemachum alloquuta est suum filium:
Telemache, non amplius tibi mentes firmæ, neq; cogitatio
Puer adhuc cum esses, & magis in mentib. vtilia cogitabas,

Proci mir
tur Penelo
pulchritud
nem.

Kk

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Νῦν δ' ὅτε δὴ μέγας ἐσσὶ, καὶ ἥβης μέτρον ἱκάνεις,
Καί κέν τις φαίη γόνον ἔμμεναι ὀλβίου ἀνδρὸς,
Ες μέγεθος καὶ κάλλος ὁρώμενος ἀλλότριος φὼς,
Οὐκέτι τοι φρένες εἰσὶν ἐναίσιμοι, οὐδὲ νόημα.
Οἷον δὴ τόδε ἔργον ἐνὶ μεγάροισιν ἐτύχθη,
Ος τὸν ξεῖνον ἔασας ἀεικισθήμεναι οὕτω.
Πῶς νῦν; εἴ τις ξεῖνος ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν
Ημενος, ὧδε πάθοι ῥυστακτύος ἐξ ἀλεγεινῆς,
Σοί κ' αἶσχος λώβη τε μετ' ἀνθρώποισι πέλοιτο.
Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα.
Μῆτερ ἐμὴ, τὸ μὲν οὔ σε νεμεσσῶμαι κεχολῶσθαι.
Αὐτὰρ ἐγὼ θυμῷ νοέω καὶ οἶδα ἕκαστα,
Εσθλά τε καὶ τὰ χέρεια. (πάρος * δ' ἔτι νήπιος ἦα.) γ. δὲ *
Αλλά τοι οὐ δύναμαι πεπνυμένα πάντα νοῆσαι.
Εκ γάρ με πλήσσουσι, παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος,
Οἵδε κακὰ φρονέοντες· ἐμοὶ δ' οὐκ εἰσὶν ἀρωγοί.
Οὐ μέν τοι ξείνου γε καὶ ἴρου μῶλος ἐτύχθη
Μνηστήρων ἰότητι· βίῃ δ' ὅγε φέρτερος ἦεν.
Αἲ γὰρ Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον,
Οὕτω νῦν μνηστῆρες ἐν ἡμετέροισι δόμοισι
Νεύοιεν κεφαλὰς δεδμημένοι, οἱ μὲν ἐν αὐλῇ,
Οἱ δ' ἔντοσθε δόμοιο, λελῦτο δὲ γυῖα ἑκάστου,
Ως νῦν ἶρος ἐκεῖνος ἐπ' αὐλείῃσι θύρῃσιν
Ησται νευστάζων κεφαλῇ, μεθύοντι ἐοικὼς,
Οὐδ' ὀρθὸς δύναται στῆναι ποσὶν, οὐδὲ νέεσθαι
Οἴκαδ' ὅπῃ οἱ νόστος ἐπεὶ φίλα γυῖα λέλυνται.
Ως οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Εὐρύμαχος δ' ἐπέεσσι προσηύδα πηνελόπειαν.
Κούρη ἰκαρίοιο περίφρων πηνελόπεια,
Εἰ πάντες σε ἴδοιεν ἀν' ἴασον ἄργος ἀχαιοὶ,
Πλείονές κεν μνηστῆρες ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν
Ηῶθεν δαινύατ'. ἐπεὶ περίεσσι γυναικῶν
Εἶδός τε μέγεθός τε, ἰδὲ φρένας ἔνδον ἐΐσας.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περίφρων πηνελόπεια.
Εὐρύμαχ', ἤτοι ἐμὴν ἀρετὴν εἶδός τε δέμας τε
Ωλεσαν ἀθάνατοι, ὅτε ἴλιον εἰσανέβαινον
Αργεῖοι, μετὰ τοῖσι δ' ἐμὸς πόσις ἦεν ὀδυσσεύς.

Εἰ

Nunc.a. quando iam magnus es, & pubertatis ad terminū
Et aliquis dicet filium esse beati viri. (peruenisti,
In magnitudine & pulchritudine videns alienus vir,
Non amplius tibi mentes sunt iustæ, neq; cogitatio.
Quale iam hoc facinus in ædibus factum est,
Qui hospitem siuisti indecenter tractari sic.
Quomodo nunc si quis hospes in nostris ædibus
Sedens sic pateretur vexationem ob molestam,
Tibi dedecus, & contumelia hominibus erit.
Hanc.a. rursus Telem. prudens contra alloquutus est.
Mater mea hac quidem in te non te accuso quòd *irasceris,*
At ego animo intelligo & scio singula,
Bonaq; & peiora, (antea autem adhuc infans eram,)
Sed non possum prudentia omnia intelligere.
Nam me perterrent aßidentes aliunde alius.
Hi autem mala cogitantes, mihi.a. non adsunt auxiliatores,
Non tamen hospitis & Iri pugna facta est
Procorum consilio, fortitudine autem hic potentior fuit.
Vtinam enim Iupiterq; pater, & Minerua, & Apollo,
Sic nunc proci in nostris domibus
Mouerent capita domiti, hi quidem in vestibulo,
Hi autem intra domum soluta essent membra singuli,
Sicut nunc Irus ille ad vestibulares ianuas
Sedet nutans capite ebrio similis.
Neq; rectus potest stare pedibus, neq; reuerti
Domum, quo ei reditus erat. quoniam dilecta membra solu-
Sic hi quidem talia inter se loquebantur. (ta sunt.
Eurymachus autem verbis alloquutus est Penelopen:
Filia Icarij prudens Penelope:
Si omnes te viderent in Iason Argos Achiui,
Plures proci in vestris domibus
Mane conuiuarentur, quoniam praestas mulieribus
Specieq; magnitudineq;, & mentibus intus æqualibus.
Huic autem respondit postea prudens Penelope:
Eurymache, certe meam virtutem, speciemq; corpusq;
Perdiderunt immortales, quando in Iliū naue profecti sunt
Argiui, cum his autem meus maritus erat Vlysses.

Penelope crepat Te machum cæsum hos tem.

Eurymach adPenelop loquitur.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І.І. МЕЧНИКОВА

Ει κεῖνός γ' ἐλθὼν τὸν ἐμὸν βίον ἀμφιπολεύοι,
Μεῖζόν κε κλέος εἴη ἐμόν καὶ κάλλιον οὕτω.
Νῦν δ' ἄχομαι· τόσα γάρ μοι ἐπέσσευεν κακὰ δαίμων.
Η μὲν δή ὅτε τ' ἤϊε λιπὼν κατὰ πατρίδα γαῖαν,
Δεξιτερὴν ἐπὶ καρπῷ ἑλὼν ἐμὲ χεῖρα προσηύδα.
Ω γύναι, οὐ γὰρ οἴω ἐϋκνήμιδας ἀχαιοὺς
Εκ τροίης εὖ πάντας ἀπήμονας ἀπονέεσθαι.
Καὶ γὰρ τρῶας φασὶ μαχητὰς ἔμμεναι ἄνδρας,
Η μὲν ἀκοντιστὰς ἠδὲ ῥυτῆρας ὀϊστῶν,
Ιππων τ' ὠκυπόδων ἐπιβήτορας, οἵ κε τάχιστα
Εκριναν μέγα νεῖκος ὁμοιΐου πολέμοιο.
Τῷ οὐκ οἶδ' εἴ κέν μ' ἀνέσει θεὸς, ἤ κεν ἁλώω
Αὐτοῦ ἐνὶ τροίῃ. σοὶ δ' ἐνθάδε πάντα μελόντων.
Μεμνῆσθαι πατρὸς καὶ μητέρος ἐν μεγάροισιν,
Ως νῦν ἢ ἔτι μᾶλλον ἐμεῦ ἀπονόσφιν ἐόντος.
Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ παῖδα γενειήσαντα ἴδηαι,
Γήμασθ' ᾧ κ' ἐθέλῃσθα, τεὸν κατὰ δῶμα λιποῦσα.
Κεῖνός θ' ὡς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
Νὺξ δ' ἔσται ὅτε δὴ στυγερὸς γάμος ἀντιβολήσει
Οὐλομένης ἐμέθεν, τῆς τε ζεὺς ὄλβον ἀπηύρα.
Αλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἱκάνει.
Μνηστήρων οὐχ ἥδε δίκη* τοπάροιθε τέτυκτο,
Οἵ τ' ἀγαθήν τε γυναῖκα καὶ ἀφνειοῖο θύγατρα
Μνηστεύειν ἐθέλωσι, καὶ ἀλλήλοις ἐρίσωσιν·
Αὐτοὶ τοί γ' ἀπάγουσι βόας καὶ ἴφια μῆλα,
Κούρης δαῖτα φίλοισι, καὶ ἀγλαὰ δῶρα διδοῦσιν·
Αλλ' οὐκ ἀλλότριον βίοτον νήποινον ἔδουσιν.
Ως φάτο. γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος ὀδυσσεὺς,
Οὕνεκα τῶν μὲν δῶρα παρέλκετο, θέλγε δὲ θυμὸν
Μειλιχίοις ἐπέεσσι, νόος δέ οἱ ἄλλα μενοίνα.
Τὴν δ' αὖτ' ἀντίνοος προσέφη εὐπείθεος υἱός.
Κούρη ἰκαρίοιο* περίφρον πηνελόπεια,
Δῶρα μὲν ὅς κ' ἐθέλῃσιν ἀχαιῶν ἐνθάδ' ἐνεῖκαι, Δῶ
Δέξασθ'. οὐ γὰρ καλὸν ἀνήνασθαι δόσιν ἐστίν.
Ημεῖς δ' οὔτ' ἐπὶ ἔργα πάρος γ' ἴμεν, οὔτέ πη ἄλλῃ,
Πρίν γέ σε τῷ γήμασθαι ἀχαιῶν ὅστις ἄριστος.
Ως ἔφατ' ἀντίνοος. τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος. Δῶρα

γ. τοπάροιθ' ἐπίτυκτο.

γ. περίφρων

γ. Πεῖνσε γε τῷ. γ. ἐ Πεῖν γέ σε τῷ

Si ille redux hanc meam vitam gubernaret,
Maior gloria esset mea & melius sic. (men.
Nunc autem tristor, tot.n. mihi impulit mala sinistrum nu-
Certe quidem iam quando iuit relicta patria terra,
Manu dextra in Carpo nimirum *capta me allocutus est:*
O mulier non puto bellicosos Achiuos
Ex Troia bene omnes illæsos redire.
Etenim Troianos dicunt pugnaces esse viros,
Et iaculatores, & extensores sagittarum,
Equorumq́ pedibus velocium agitatores, qui velocißime
Dijudicare possint *magnam contentionem grauis belli.*
Ideo nescio si me remittet Deus, an captus ero
Illic in Troia: tibi autem hic omnia curæ sint,
Recordari patris & matris in domibus
Sicut nunc, vel etiam magis procul cùm ego fuero.
At postquam iam filium pubescentem videbis,
Nube cui volueris tua domo relicta.
Ille sic dixit. hæc iam nunc omnia perficiuntur.
Nox.a. erit, quando iam odiosæ nuptiæ obuiam venient
Perditæ mei, cuius Iupiter beatitudinem abstulit,
Sed hic grauis dolor cor & animum cepit.
Procorum non hæc iustitia antea coram me facta est,
Qui bonamq́ mulierem & diuitis filiam
Despondere volunt, & inter ipsos contendunt.
Idem ipsi abducunt boues & pingues oues,
Et amicis puellæ.i. sponsæ conuiuiũ & splẽdida dona dant.
Sed non alienum victum impunè edunt.
Sic dixit. lætatus est autem laboriosus diuinus Vlysses,
Quoniam horum quidem dona repudiabat, mulcebat autẽ
Suauib. verbis, mens autem eius alia cogitabat. (aim
Hanc.a. rursus Antinous allocutus est Eupithei filius.
Filia Icarij prudens Penelope,
Dona quidem quicunq́ voluerit Achiuorum huc ferre
Suscipe, non enim bonum renuere dationem est.
Nos autem neque in opera antè imus, neq́ aliò
Quam vbi *tu alicui nupseris Achiuorũ, quicunq́ optimus.*
Sic dixit Antinous, his autem placuit sermo.

Vlyssis disc[...] dentis ad T[...] iam verba [...] vxorem.

Procorũ q[...] que donũ [...] fert Penelo[...]

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Δῶρα δ' ἄρ' οἰσέμεναι προέεσαν κήρυκα ἕκαστος.
Ἀντινόῳ μὲν ἔνεικε μέγαν περικαλλέα πέπλον
Ποικίλον· ἐν δ' ἄρ' ἔσαν περόναι δυοκαίδεκα πᾶσαι
Χρύσειαι, κληῖσιν ἐϋγνάμπτοις ἀραρυῖαι,
Ὅρμον δ' Εὐρυμάχῳ πολυδαίδαλον αὐτίκ' ἔνεικε
Χρύσεον, ἠλέκτροισιν ἐερμένον, ἠέλιον ὥς.
Ἕρματα δ' Εὐρυδάμαντι δύω θεράποντες ἔνεικαν,
Τρίγληνα, μορόεντα· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή.
Ἐκ δ' ἄρα Πεισάνδροιο Πολυκτορίδαο ἄνακτος
Ἴσθμιον ἤνεικεν θεράπων περικαλλὲς ἄγαλμα.
ἔδωκεν. Ἄλλο δ' ἄρ' ἄλλος δῶρον ἀχαιῶν καλὸν * ἔνεικεν.
Ἡ μὲν ἔπειτ' ἀνέβαιν' ὑπερώϊα δῖα γυναικῶν·
Τῇ δ' ἄρ' ἅμ' ἀμφίπολοι ἔφερον περικαλλέα δῶρα.
Οἱ δ' εἰς ὀρχηστύν τε καὶ ἱμερόεσσαν ἀοιδὴν
Τρεψάμενοι τέρποντο· μένον δ' ἐπὶ ἕσπερον ἐλθεῖν.
Τοῖσι δὲ τερπομένοισι μέλας ἐπὶ ἕσπερος ἦλθεν·
Αὐτίκα λαμπτῆρας τρεῖς ἵστασαν ἐν μεγάροισιν,
Ὄφρα φαείνοιεν· περὶ δὲ ξύλα κάγκανα θῆκαν
Αὖα πάλαι, περίκηλα, νέον κεκεασμένα χαλκῷ·
Καὶ δαΐδας μετέμισγον. ἀμοιβηδὶς δ' ἀνέφαινον
Δμῳαὶ Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος. αὐτὰρ ὁ τῇσιν
Αὐτὸς διογενὴς μετέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
Δμῳαὶ Ὀδυσσῆος δὴν οἰχομένοιο ἄνακτος,
Ἔρχεσθε πρὸς δώμαθ', ἵν' αἰδοίη βασίλεια.
Τῇ δὲ παρ' ἠλάκατα στροφαλίζετε· τέρπετε δ' αὐτὴν
Ἥμεναι ἐν μεγάρῳ, ἢ εἴρια πείκετε χερσίν.
Αὐτὰρ ἐγὼ τούτοισι φάος πάντεσσι παρέξω.
Ἤν περ γάρ κ' ἐθέλωσιν ἐΰθρονον Ἠῶ μίμνειν,
Οὔτι με νικήσουσι. πολυτλήμων δὲ μάλ' εἰμί.
Ὣς ἔφαθ'. αἱ δ' ἐγέλασσαν, ἐς ἀλλήλας δὲ ἴδοντο·
Τὸν δ' αἰσχρῶς ἐνένιπε Μελανθὼ καλλιπάρῃος,
Τὴν Δολίος μὲν ἔτικτε, κόμισσε δὲ Πηνελόπεια,
Παῖδα δὲ ὡς ἀτίταλλε· δίδου δ' ἄρ' ἀθύρματα θυμῷ,
Ἀλλ' οὐδ' ὣς ἔχε πένθος ἐνὶ φρεσὶ Πηνελοπείης.
Ἀλλ' ἥγ' Εὐρυμάχῳ μισγέσκετο, καὶ φιλέεσκεν·
Ἥ ῥ' Ὀδυσῆ' ἐνένιπεν ὀνειδείοις ἐπέεσσι,
Ξεῖνε τάλαν, σύ γέ τις φρένας ἐκπεπαταγμένος ἐσσί
Οὐδ'

Dona autem portanda præmiserunt præconem singulus.
Antinoo quidem portauit magnam perpulchram vestem:
Variam: intus autem erant fibulæ duodecim omnes
Aureæ, iuncturis benè-flexibilibus congruentes.
Monile autem Eurymacho peruarium statim portauit
Aureum, electris fulgens sicuti Sol:
Inaures autem Eurydamanti duo serui portauerunt
Perstupendas elaboratas gratia.a. persplendebat multa:
Ex autem Pisandro Polictoride rege,
Monile portauit seruus perpulchrum ornamentum.
Aliud autem alius donum Achiuorum pulchrum dedit.
Hæc quidē postea ascendit ad cænacula diuina mulierum:
Huic autem simul famulæ portabant perpulchra dona.
Hi autem in saltationem & suauem cantum
Versi delectabantur: manserunt.a. donec Vesperus veniret.
His autem delectantibus niger Hesperus venit,
Statim lampades tres statuerunt in domibus
Vt lucerent, circùm autem ligna arida posuerunt,
Sicca diu-valde dura, nuper scissa ære,
Et lampadas miscuerunt, alternatim.a. prælucebant
Famulæ Vlyssis laboriosi: at hic his
Ipse generosus loquutus est prudens Vlysses:
Famulæ Vlyssis diu absentis regis
Ite ad domos, vbi est veneranda regina.
Huic.a. iuxta colos versamini, vertite, delectate.a. ipsam
Sedentes in domo, vel lanas aptate manibus.
At ego his lumen omnibus præbebo,
Siquidem voluerint bona-sedis Auroram expectare,
Non me vincent, perpatiens autem valdè sum.
Sic dixit. hæ.a. riserunt, inter se autem aspiciebant.
Hunc turpiter alloquuta est Melantho pulchra-genis:
Hanc Dolius quidem genuit, nutriuit autem Penelope,
Filiam.a. tanquam nutriuit, dabat autem delitias animo.
Sed neq; sic tenuit dolorem in mentibus Penelopes,
Sed hæc Eurymacho mixta est, & amabat.
Hæc Vlyssem alloquuta est contumeliosis verbis: Melanth
*Hospes, miser tu aliquis es mente attonitus.i.*amens. cessit V

Οὐδ' ἐθέλεις εὕδειν χαλκήϊον ἐς δόμον ἐλθὼν,
Ηέ που ἐς λέσχην. ἀλλ' ἐνθάδε πόλλ' ἀγορεύεις
Θαρσαλέως πολλοῖσι μετ' ἀνδράσιν. οὐδέ τι θυμῷ
Ταρβεῖς. ἦ ῥά σε οἶνος ἔχει φρένας, ἤ νύ τοι αἰεὶ
Τοιοῦτος νόος ἐστὶν, ὃ καὶ * μεταμώλια βάζεις· …μαύια
Η ἀλύεις ὅτι Ἶρον ἐνίκησας τὸν ἀλήτην;
Μή τις τοι τάχα Ἴρου ἀμείνων ἄλλος ἀναστῇ,
Οστις σ' ἀμφὶ κάρη κεκοπὼς χερσὶ στιβαρῇσι,
Δώματος ἐκπέμψῃσι, φορύξας αἵματι πολλῷ.
Τὴν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις ὀδυσ-(σεύς,
Η τάχα τηλεμάχῳ ἐρέω κύον οἷ' ἀγορεύεις,
Κεῖσ' ἐλθὼν, ἵνα σ' αὖθι διαμελεϊστὶ τάμῃσιν.
Ως εἰπὼν, ἐπέεσσι διεπτοίησε γυναῖκας.
Βὰν δ' ἴμεναι διὰ δῶμα· λύθεν δ' ὑπὸ γυῖα ἑκάστης
Ταρβοσύνῃ. φὰν γάρ μιν ἀληθέα μυθήσασθαι.
Αὐτὰρ ὁ πὰρ λαμπτῆρσι φαείνων αἰθομένοισιν
Εἱστήκει ἐς πάντας ὁρώμενος· ἄλλα δέ οἱ κῆρ
Ωρμαινε φρεσὶν ᾗσιν, ἅ ῥ' οὐκ ἀτέλεστα γένοντο.
Μνηστῆρας δ' οὐ πάμπαν ἀγήνορας εἴα ἀθήνη
Λώβης ἴσχεσθαι θυμαλγέος, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον
λαερτιά- Δύη ἄχος κραδίην * λαρτιάδεω ὀδυσῆος.
ν ὀδυσῆα. Τοῖσιν δ' εὐρύμαχος πολύβου πάϊς ἦρχ' ἀγορεύειν,
ἔτευχε. Κερτομέων ὀδυσῆα· γέλων δ' ἑτάροισιν * ἔτευξεν.
Κέκλυτέ μευ μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης,
Οφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
Οὐκ ἀθεεὶ ὅδ' ἀνὴρ ὀδυσήϊον ἐς δόμον ἵκει,
Εμπης μοι δοκέει δαΐδων σέλας ἔμμεναι αὐτοῦ
Καὶ κεφαλῆς· ἐπεὶ οὔ οἱ ἔνι τρίχες οὐδ' ἠβαιαί.
Η ῥ', ἅμα τε προσέειπεν ὀδυσσῆα πτολίπορθον.
ἐθέλοις Ξεῖνε, ἦ ἄρ κ' * ἐθέλεις θητευέμεν, εἴ σ' ἀνελοίμην,
Αγροῦ ἐπ' ἐσχατιῆς, (μισθὸς δέ τοι ἄρκιος ἔσται)
Αἱμασιάς τε λέγων, καὶ δένδρεα μακρὰ φυτεύων;
Ενθα δ' ἐγὼ σῖτον μὲν ἐπηετανὸν παρέχοιμι,
Εἵματα τ' ἀμφιέσαιμι, ποσὶν θ' ὑποδήματα δοίην.
Αλλ' ἐπεὶ οὖν δὴ ἔργα κάκ' ἔμμαθες, οὐκ ἐθελήσεις
Εργον ἐποίχεσθαι, ἀλλὰ πτώσσειν κατὰ δῆμον
Βούλεαι, ὄφρ' ἂν ἔχῃς βόσκειν σὴν γαστέρ' ἄναλτον.
Τὴν

Neq; vis dormire aream in domum profectus,
Vel alicubi in conuentum, sed hic multa dicis
Confidenter multos inter viros, neq; quid animo
Times, certè vinum habet mentes, vel semper
Talis mens est, qui & vana dicis.
An exulas quod Irum vicisti erronem?
Ne quis tibi citò Iro melior alius surgat,
Qui te circum caput percusso manibus fortibus
Domo emittat fœdatum sanguine multo.
Hanc toruè conspicatus alloquutus est prudens Vlysses:
Certè citò Telemacho dicam canis qualia dicis
Illuc profectus, vt te illic per membra incidat.
Sic loquutus verbis perterruit mulieres:
Perrexerunt autem per domum, soluta sunt autem sub membra (singula
Timore, dixerunt enim ipsum vera dicere.
At hic prope lampadibus prælucens faciens-lumen accensis
Stabat omnes aspiciens, alia autem eius animus
Cogitabat mentibus, quibus non imperfecta fient.
Procos autem non omnino superbos sinebat Minerua
Contumelia teneri molesta, vt adhuc magis
Ingrediatur dolor corde Laërtiadem Vlyssem.
His autem Eurymachus Polybi filius incepit dicere,
Incessens Vlyssem, risum autem socijs fecit.
Audite me Proci inclytæ reginæ
Vt dicam quæ me animus in pectoribus iubet.
Non sine-Deo hic vir Vlysseam in domum venit.
Tamen mihi videtur fascium splendor esse ipsius
Capitis, quoniam non ei sunt capilli ne tantilli quidem.
Dixit, simulq; alloqu. est Vlyssem vrbium destructorem:
Hospes nunquid vis mercede-seruire si te suscipiam
Agri in extremitate, (merces autem tibi sufficiens erit.)
Sepesq; colligens & arbores longas plantans.
Illic autem ego panem quidem continuum dabo,
Vestimentaq; circuminduam, pedibusq; calciamenta dabo.
Sed quoniam igitur iam opera mala didicisti, non voles
Opus inire, sed trepidare per populum
Vis, vt possis pascere tuum ventrem insatiabilem.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І.І. МЕЧНИКОВА

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς,
Εὐρύμαχ', εἰ γὰρ νῶϊν ἔρις ἔργοιο γένοιτο
Ὥρῃ ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τ' ἤματα μακρὰ πέλονται,
Ἐν ποίῃ δρέπανον μὲν ἐγὼν εὐκαμπὲς ἔχοιμι,
Καὶ δὲ σὺ τοῖον ἔχοις, ἵνα πειρησαίμεθ' ἔργου
Νήστιες ἄχρι μάλα κνέφαος, ποίη δὲ παρείη.
Εἰ δ' αὖ καὶ βόες εἶεν ἐλαυνέμεν οἵ περ ἄριστοι,
Αἴθωνες, μεγάλοι, ἄμφω κεκορηότε ποίης,
Ἥλικες, ἰσοφόροι, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδνὸν,
Τετράγυον δ' εἴη, εἴκοι δ' ὑπὸ βῶλος ἀρότρῳ,
Τῷ κέ μ' ἴδοις εἰ ὦλκα διηνεκέα προταμοίμην.
Εἰ δ' αὖ καὶ πόλεμόν ποθεν ὁρμήσειε κρονίων
Σήμερον, αὐτὰρ ἐμοὶ σάκος εἴη καὶ δύο δοῦρε,
Καὶ κυνέη πάγχαλκος ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖα.
Τῷ κέ μ' ἴδοις πρώτοισιν ἐνὶ προμάχοισι μιγέντα,
Οὐδ' ἄν μοι τὴν γαστέρ' ὀνειδίζων ἀγορεύοις.
Ἀλλὰ μάλ' ὑβρίζεις, καί τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής·
Καί πού τις δοκέεις μέγας ἔμμεναι, ἠδὲ κραταιὸς,
Οὕνεκα πὰρ παύροισι καὶ οὐκ ἀγαθοῖσιν ὁμιλεῖς·
Εἰ δ' ὀδυσεὺς ἔλθοι καὶ ἵκοιτ' ἐς πατρίδα γαῖαν,
Αἶψά κέ τοι τὰ θύρετρα, καὶ εὐρέα περ μάλ' ἐόντα,
Φεύγοντι στείνοιτο διὲκ προθύροιο θύραζε.
Ὣς ἔφατ'. Εὐρύμαχος δ' ἐχολώσατο κηρόθι μᾶλλον,
Καί μιν ὑπόδρα ἰδὼν, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἆ δειλ', ἦ τάχα τοι τελέω κακὸν, οἷ' ἀγορεύεις
Θαρσαλέως πολλοῖσι μετ' ἀνδράσιν· οὐδέ τι θυμῷ
Ταρβεῖς. ἦ ῥά σε οἶνος ἔχει φρένας, ἤ νύ τοι αἰεὶ
Τοιοῦτος νόος ἐστὶν, ὃ καὶ μεταμώνια βάζεις;
Ἦ ἀλύεις ὅτι Ἶρον ἐνίκησας τὸν ἀλήτην.
Ὣς ἄρα φωνήσας, σφέλας * εἵλετο. αὐτὰρ ὀδυσσεὺς
Ἀμφινόμου πρὸς γοῦνα καθέζετο δουλιχιῆος,
Εὐρύμαχον δείσας. ὁ δ' ἄρ' οἰνοχόον βάλε χεῖρα
Δεξιτερήν· πρόχοος δὲ χαμαὶ βόμβησε πεσοῦσα.
Αὐτὰρ ὅγ' οἰμώξας πέσεν ὕπτιος ἐν κονίῃσι.
Μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκιόεντα.
Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον,
Αἴθ' ὤφελλ' ὁ ξεῖνος ἀλώμενος ἄλλοθ' ὀλέσθαι,

* ἔλλαβεν.

Πρὶν

Hunc autem respondens, alloquutus est prudens Vlysses:
Eurymache, si enim nobis contentio operis esset
Tempore in verno quando dies longi sunt,
In herba falcem quidem ego bene-flexam haberem,
Et autem tu talem haberes, vt experiremur opus
Ieiuni, vsq; ad extremum *serum tenebras, herba. a. adesset:*
Si autem rursus & boues essent ad impellēdum qui optimi,
Pingues, magni, ambo saturati herba
Æquales, pari-onere-apti, quorum robur non imbecillum:
Aratrum autem esset, obediat autem gleba aratro.
Tunc me videres si sulcum longum proscinderem.
Si autem rursus & bellum alicubi moueret Saturnius
Hodie, & mihi scutum esset & duæ lanceæ.
Et galea tota ærea in temporibus congruens,
Tunc me videres primis in pugnatoribus mixtum,
Neq; mihi ventrem improperans diceres,
Sed valde iniuria afficis, & tibi mens immitis,
Et aliquo modo quidem videris magnus esse & fortis,
Quoniam cum paucis, & non bonis conuersaris.
Si autem Vlysses veniret & accederet in patriam terram,
Statim tibi portæ & latæ quamuis sint
Fugienti arctarentur è vestibulo foras.
Sic dixit. Eurymachus autem iratus est animo magis,
Et ipsum torue conspicatus, verba velocia loquutus est:
Ah miser, certè citò tibi perficiam malum qualia dicis
Confidenter multos inter viros, neq; quid animo
Times, nūquid vinum tuas mentes occupat? an tibi semper
Talis mens est, qui & vana dicis?
Aut exultas quod Irum vicisti scurram?
Sic vbi dixisset scabellum accepit, at Vlysses
Amphinomi ad genua desedit Dulichij
Eurymachum reueritus, hic. a. puerum-à poculis percussit
Dextra, gutturnium. a. humum sonuit cadens. (manu
At hic plorans cecidit resupinus in pulueribus.
Proci autem tumultuati sunt in domibus vmbrosis.
Sic autem aliquis dixit vbi aspexisset propinquum alium,
Vtinam debuisset hospes errans alibi perire,

Vlyssem
machus
bello pe

Ante

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Πρὶν ἐλθεῖν· τῷ κ' οὔτι τόσον κέλαδον μεθέηκεν.
Νῦν δὲ περὶ πτωχῶν ἐριδαίνομεν· οὐδέ τι δαιτὸς
Ἐσθλῆς ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾷ.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειφ' ἱερὴ ἲς Τηλεμάχοιο.
Δαιμόνιοι, μαίνεσθε, καὶ οὐκέτι κεύθετε θυμῷ
Βρωτὺν, οὐδὲ ποτῆτα. θεῶν νύ τις ὔμμ' ὀροθύνει.
Ἀλλ' εὖ δαισάμενοι κατακείετε οἴκαδ' ἰόντες,
Ὁππότε θυμὸς ἄνωγε· διώκω δ' οὔτιν' ἔγωγε.
Ὣς ἔφαθ'. οἱ δ' ἄρα πάντες ὀδὰξ ἐν χείλεσι φύντες,
Τηλέμαχον θαύμαζον ὃ θαρσαλέως ἀγόρευεν.
Τοῖσιν δ' Ἀμφίνομος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,
Νίσου φαίδιμος υἱὸς Ἀρητιάδαο ἄνακτος.
Ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δή τις ἐπὶ ῥηθέντι δικαίῳ
Ἀντιβίοις ἐπέεσσι καθαπτόμενος χαλεπαίνοι.
Μήτε τι τὸν ξεῖνον στυφελίζετ', μήτε τιν' ἄλλον
Δμώων, οἳ κατὰ δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο.
Ἀλλ' ἄγετ', οἰνοχόος μὲν ἐπαρξάσθω δεπάεσσιν,
Ὄφρα σπείσαντες κατακείομεν οἴκαδ' ἰόντες·
Τὸν ξεῖνον δὲ ἐῶμεν ἐνὶ μεγάροις Ὀδυσῆος
Τηλεμάχῳ μελέμεν· τοῦ γὰρ φίλον ἵκετο δῶμα.
Ὣς φάτο. τοῖσι δὲ πᾶσιν ἑαδότα μῦθον ἔειπε·
Τοῖσιν δὲ κρητῆρα κεράσσατο Μούλιος ἥρως,
Κῆρυξ Δουλιχιεύς· θεράπων δ' ἦν Ἀμφινόμοιο.
Νώμησεν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπισταδόν. οἱ δὲ θεοῖσι
γρ. Λείψαντες — Σπείσαντες μακάρεσσι, πῖον μελιηδέα οἶνον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ' ἔπιόν θ' ὅσον ἤθελε θυμὸς,
Βάν ῥ' ἴμεναι κείοντες ἑὰ πρὸς δώμαθ' ἕκαστος.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Τ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ τῆς Ὁμήρου Ὀδυσσείας.

ΣΥΝ Τηλεμάχῳ ἔκθεσιν ποιεῖται τῶν ὅπλων Ὀδυσσεύς, καὶ πρὸς Πηνελόπην ἐκ Κρήτης εἶναι ὑποκρίνεται. γίγνεται δὲ αὐτοῦ δι' οὐλῆς ἀναγνωρισμὸς πρὸς Εὐρύκλειαν, τοὺς πόδας αὐτοῦ νίπτουσαν. καὶ κατὰ παρέκβασιν ὁ ποιητὴς διηγεῖται ὡς ἐν Παρνασσῷ ὑπὸ συὸς ἐπλήγη κυνηγῶν.

ΤΗΣ

Ante venire quo non tantum strepitum misisset,
Nunc autem de paupere contendimus, non aliqua conuiuij
Boni est voluptas, quoniam peiora vincunt.
His autem & dixit vis Telemachi:
Mali insanitis & non aliquid occultatis animo
Cibum, neq; potum, Deorum aliquis vos concitat,
Sed bene-conuiuati dormite domum profecti,
Quando animus iubet, cogo autem nullum ego.
Sic dixit. hi autem omnes mordicus labris compreßis,
Telemachum admirabantur quod audacter locutus esset:
His Amphinomus concionatus est, & dixit:
Nisi illustris filius Aretiadæ regis.
O amici, ne vero aliquis in dictum iustum
Contrarijs verbis mordens indignetur:
Neq; hospitem verberate, neq; aliquem alium
Famulorum, qui sunt in domibus Vlyßis diuini.
Sed age pocillator arcessat poculis,
Vt postquam libauerimus dormiamus domum profecti,
Hospitem autem sinamus in ædibus Vlyßis
Telemacho curæ esse, huius. n. dilectam peruenit domum.
Sic dixit. his autem omnibus gratum verbum dixit,
His craterem miscuit Mulius heros
Præco Dulichius, famulus autem erat Amphinomi,
Distribuit autem omnibus ritè: hi autem Dijs
Vbi libassent beatis, biberunt dulce vinum,
At postquam libarunt, biberūtq; quantum voluit animus,
Perrexerunt ire dormituri suas ad domos vnusquisq;.

ODYSSEAE HOMERI, AVT XIX. compositionis argumentum.

INIT consilium cum Telemacho de armis deponendis Vlysses, & apud Penelopen se è Creta oriundū esse dissimulat. Agnoscitur autē per cicatricem ab Euryclea quæ illius pedes lauabat. Atq; obiter poeta cōmemorat quomodo in Parnaso cū venaretur, ab apro fuerit percussus.

ODYS-

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Τ

Ταῦ ῥαψῳδία

Ταῦ δ' ἀναγνωρίζει ἐξ οὐλῆς γρηῦς ὀδυσῆα.

ΑΥΤΑΡ ὁ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος ὀδυσ-
σεύς,
Μνηστήρεσσι φόνον σὺν ἀθήνῃ μερμηρίζων.
Αἶψα δὲ τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύ-
δα,
Τηλέμαχε χρὴ τεύχε', ἀρήια καθθέμεν εἴσω!
Πάντα μάλ'· αὐτὰρ μνηστῆρας μαλακοῖς ἐπέεσσι
Παρφάσθαι, ὅτε κέν σε μεταλλῶσιν ποθέοντες·
Ἐκ καπνοῦ κατέθηκ'· ἐπεὶ οὐκέτι τοῖσιν ἐῴκει
Οἷά ποτε τροίηνδε κιὼν κατέλειπεν ὀδυσσεύς.
Ἀλλὰ κατήκισται ὅσσον πυρὸς ἵκετ' ἀϋτμή.
Πρὸς δ' ἔτι καὶ τόδε μεῖζον ἐνὶ φρεσὶν ἔμβαλε δαίμων,
Μήπως οἰνωθέντες, ἔριν στήσαντες ἐν ὑμῖν,
Ἀλλήλους τρώσητε, καταισχύνητε δὲ δαῖτα,
Καὶ μνηστύν. αὐτὸς γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρα σίδηρος.
Ὡς φάτο. τηλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπεπείθετο πατρί.
Ἐκ δὲ καλεσσάμενος προσέφη τροφὸν εὐρύκλειαν.
Μαῖ', ἄγε δή μοι ἔρυξον ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκας,
Ὄφρα κεν ἐς θάλαμον καταθείομαι ἔντεα πατρὸς
Καλά, τά μοι κατὰ οἶκον ἀκηδέα καπνὸς ἀμέρδει,
Πατρὸς ἀποιχομένοιο. ἐγὼ δ' ἔτι νήπιος ἦα.
Νῦν δ' ἐθέλω καταθέσθαι ἵν' οὐ πυρὸς ἵξετ' ἀϋτμή.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς εὐρύκλεια,
Αἲ γὰρ δή ποτε τέκνον ἐπιφροσύνας ἀνέλοιο,
Οἴκου κήδεσθαι, καὶ κτήματα πάντα φυλάσσειν.
Ἀλλ' ἄγε, τίς τοι ἔπειτα μετοιχομένη φάος οἴσει;
Δμῳὰς δ' οὐκ εἴας προβλωσκέμεν, αἵ κεν ἔφαινον.
Τὴν δ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ξεῖνος ὅδ'. οὐ γὰρ ἀεργὸν ἀνέξομαι ὅς κεν ἐμῆς γε
Χοίνικος ἅπτηται, καὶ τηλόθεν εἰληλουθώς.!
Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν. τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος·
Κλήϊσεν δὲ θύρας μεγάρων εὖ ναιεταόντων.

Τὰ

ODYSSEAE HOMERI XIX. COMpositio.

T, autem agnoscit ex cicatrice vetula Vlyssem.

AT HIC *in domo remansit diuinus Vlyßes,*
Procis cædem cum Minerua cogitans:
Statim autem Telemachum verba volocia
alloquutus est:
Telemache oportet arma bellicosa deponere in
Omnia prorsus: at procos mollibus verbis (*tus*
Alloquere, quando a te inquirent cupientes.
Ex fumo deposui, quoniam non his similia sunt,
Qualia quondam ad Troiam proficiscens reliquit Vlyßes,
Sed consumpta sunt quantum ignis iuit flatus.
Adhuc.a.mihi & hac magis in mentibus posuit Saturnius,
Ne inebriati contentione inter vos excitata,
Vos vicißim vulneretis, deturpetis autem conuiuium.
Et sponsalia. ipsum enim attrahit virum ferrum.
Sic dixit. Telemachus autem dilecto obediuit patri.
Extra autem vocatam allocutus est nutricem Eurycleam:
Nutrix, age mihi excludas in atrijs fœminas,
Donec iam ad thalamum concludam arma patris
Bona, quæ mihi in domo neglecta fumus denigrat
Patre abeunte: ego autem adhuc paruulus eram.
Nunc autem volo deponere, vt non ignis eat flatus.
Hunc autem rursus allocuta est dilecta nutrix Euryclea:
Vtinam enim iam tandem fili prudentiam suscipias
Domum curare, & res omnes seruare.
Sed age quis tibi postea simul veniens lumen portabit?
Famulas autem non sinis adire quæ praluceant.
Hanc autem rursus Telemachus prudens contra loq. est:
Hospes hic, non enim ociosum tolerabo, qui meum
*Modium.i.*quadram *gustet, etiam longe venerit.*
Sic autem dixit, huic autem firmum fuit verbum.
Clausit autem ianuas domorum bene habitatarum.

Vlysses T
macho i
vt arma d
nat.

Hæ

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Τὼ δ' ἄρ' ἀναΐξαντ' ὀδυσεὺς καὶ φαίδιμος ὑιὸς
Εσφόρεον κόρυθάς τε καὶ ἀσπίδας ὀμφαλοέσσας,
Εγχεά τ' ὀξυόεντα. πάροιθε δὲ παλλὰς ἀθήνη,
Χρύσεον λύχνον ἔχουσα, φάος περικαλλὲς ἐποίει.
Δὴ τότε τηλέμαχος προσεφώνεεν ὃν πατέρ' αἶψα.
Ω πάτερ, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·
Εμπης μοι τοῖχοι μεγάρων, καλαί τε μεσόδμαι,
Εἰλάτιναί τε δοκοὶ, καὶ κίονες ὑψόσ' ἔχοντες
Φαίνοντ' ὀφθαλμοῖς ὡσεὶ πυρὸς αἰθομένοιο.
Η μάλα τις θεὸς ἔνδον, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς,
Σῖγα, καὶ κατὰ σὸν νόον ἴσχανε, μηδ' ἐρέεινε.
Αὕτη τοι δίκη ἐστὶ θεῶν οἳ ὄλυμπον ἔχουσιν.
Αλλὰ σὺ μὲν κατάλεξαι· ἐγὼ δ' ὑπολείψομαι αὐτοῦ
Οφρα κ' ἔτι δμωὰς καὶ μητέρα σὴν ἐρεθίζω.
Η δέ μ' ὀδυρομένη εἰρήσεται ἀμφὶς ἕκαστα.
Ως φάτο. τηλέμαχος δὲ δι' ἐκ μεγάροιο βεβήκει
Κείων ἐς θάλαμον, δαΐδων ὑπολαμπομενάων,
Ενθα πάρος κοιμᾶθ' ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι.
Ενθ' ἄρα καὶ τότ' ἔλεκτο, καὶ ἠῶ δῖαν ἔμιμνεν.
Αὐτὰρ ὁ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος ὀδυσσεὺς,
Μνηστήρεσσι φόνον σὺν ἀθήνῃ μερμηρίζων.
Ηδ' ἴεν ἐκ θαλάμοιο περίφρων πηνελόπεια,
Αρτέμιδι ἰκέλη ἠδὲ χρυσῇ ἀφροδίτῃ.
γρ. ἔνθα δ' Τῇ παρὰ μὲν κλισίην πυρὶ κάτθεσαν, *ἔνθ' ἄρ' ἐφῖζε,
Δινωτὴν ἐλέφαντι καὶ ἀργύρῳ· ἥν ποτε τέκτων
Ποίησ' ἰκμάλιος, καὶ ὑπὸ θρῆνυν ποσὶν ἧκε,
Προσφυέ' ἐξ αὐτῆς, ὅθ' ἐπὶ μέγα βάλλετο κῶας.
Ενθα καθέζετ' ἔπειτα περίφρων πηνελόπεια.
Ηλθον δὲ δμωαὶ λευκώλενοι ἐκ μεγάροιο.
Αἱ δ' ἀπὸ μὲν σῖτον πολὺν ᾕρεον ἠδὲ τραπέζας,
Καὶ δέπα ἔνθεν ἄρ' ἄνδρες ὑπερμενέοντες ἔπινον.
Πῦρ δ' ἀπὸ λαμπτήρων χαμάδις βάλον. ἄλλα δ' ἐπ' αὐτ
Νήησαν ξύλα πολλὰ, φόως ἔμεν ἠδὲ θέρεσθαι.
Η δ' ὀδυσῆ' ἐνένιπε μελανθὼ δεύτερον αὖτις,
Ξεῖν', ἔτι καὶ νῦν ἐνθάδ' ἀνιήσεις διὰ νύκτα
Δινεύων κατ' οἶκον; ὀπιπεύσεις δὲ γυναῖκας;

Αλλ'

Hi autem festinantes Vlysses & illustris filius,
Intrò portauerunt galeasq; & scuta vmbilicosa,
Lanceasq; acutas, antè autem Pallas Minerua,
Auream lucernam tenens lumen perpulchrum faciebat.
Iam tunc Telemachus alloquutus est suum patrem statim:
O pater certò magnum miraculum hoc oculis video,
Tamen mihi parietes domorum pulchraq; sedes,
Abiegnaq; trabes. & columnæ altitudinem habentes,
Lucent oculis tanquam igne ardente,
Certè valdè aliquis Deus intus qui cælum latum habitat.
Hunc autem respondens allocutus est prudens Vlysses:
Tace & tuam mentem retine, neq; interroga.
Hæc iustitia est Deorum, qui Olympum habitant.
Sed tu quidem dormi, ego autem remanebo hic
Vt item famulas & matrem tuam incitem.
Hæc me dolens interrogabit circa singula.
Sic dixit. Telemachus autem ex domo discedit
Dormiturus in cubiculum lampadibus-lucentibus,
Vbi antea dormiebat, quãdo ipsum dulcis somnus capiebat.
Illic igitur & tunc dormiuit, & Auroram expectabat.
At hic in domo relictus est diuinus Vlysses,
Procis cædem cum Minerua cogitans.
Hæc autem ibat ex thalamo prudens Penelope,
Dianæ similis, vel aureæ Veneri.
Huic apud quidem sedẽ ignem deposuerũt (illic assedebat)
Rotundum ebore & argento, quam quondam faber
Fecit Icmalius, & sub scabellum pedibus misit
Aptum ex ipsa, vbi magnam iniecit pellem.
Illic sedit postea prudens Penelope.
Venerunt autem famulæ albaulnis ex domo.
Hæ.a. longè quidem panẽ multum asportauerunt et mẽsas,
Et pocula vnde proci superbi biberant.
Ignem.a. faculis ad terram iecerunt alia.a. supra ipsas
Congregarunt ligna, lumen esse & comburi.
Hæc autem Vlyssi dixit Melantho secundo & rursus:
Hospes ad & nunc huc venisti per noctem
Frequentans in domo: aspicis autem mulieres.

Domus Te[...] macho in[...] ardentis fl[...] mæ appare[...]

Melanth[...] natur Vly[...] bera, ni[...] eat dom[...]

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Ἀλλ' ἔξελθε θύραζε τάλαν, καὶ δαιτὸς ὄνησο·
Ἢ τάχα καὶ δαλῷ βεβλημένος εἶσθα θύραζε.
Τὴν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις ὀδυσ-
Δαιμονίη, τί μοι ὧδ' ἐπέχεις κεκοτηότι θυμῷ; (σεύς·
Ἦ ὅτι * ἐλιπόω; κακὰ δὲ χροῒ εἵματα εἷμαι; ...τοι ῥυπόω;
Πτωχεύω δ' ἀνὰ δῆμον; ἀναγκαίη γὰρ ἐπείγει.
Τοιοῦτοι πτωχοὶ καὶ ἀλήμονες ἄνδρες ἔασι.
Καὶ γὰρ ἐγώ ποτε οἶκον ἐν ἀνθρώποισιν ἔναιον
Ὄλβιος ἀφνειὸν, καὶ πολλάκι δόσκον ἀλήτῃ
Τοίῳ ὁποῖος ἔοι, καὶ ὅτευ κεχρημένος ἔλθοι.
Ἦσαν δὲ δμῶες μάλα μυρίοι, ἄλλα τε πολλὰ
Οἷσίν τ' εὖ ζώουσι καὶ ἀφνειοὶ καλέονται·
Ἀλλὰ ζεὺς ἀλάπαξε κρονίων· ἤθελε γάρ που.
Τῷ νῦν μή ποτε καὶ σὺ γύναι ἀπὸ πᾶσαν ὀλέσσῃς
Ἀγλαΐην τῇ νῦν γε μετὰ δμῳῇσι κέκασσαι,
Μή πως τοι δέσποινα κοτεσσαμένη χαλεπήνῃ,
Ἢ ὀδυσεὺς ἔλθῃ. ἔτι γὰρ καὶ ἐλπίδος αἶσα.
Εἰ δ' ὁ μὲν ὣς ἀπόλωλε καὶ οὐκέτι νόστιμός ἐστιν,
Ἀλλ' ἤδη παῖς τοῖος ἀπόλλωνός γε ἕκητι
Τηλέμαχος· τὸν δ' οὔτις ἐνὶ μεγάροισι γυναικῶν
Λήθει ἀτασθάλλουσ'· ἐπεὶ οὐκέτι τηλίκος ἐστίν.
Ὣς φάτο. τοῦ δ' ἤκουσε περίφρων πηνελόπεια·
Ἀμφίπολον δ' ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Πάντως θαρσαλέη κύον ἀδδεὲς οὔτι με λήθεις
Ἔρδουσα μέγα ἔργον, ὃ σῇ κεφαλῇ ἀναμάξεις.
Πάντα γὰρ εὖ ἤδησθα. ἐπεὶ ἐξ ἐμεῦ ἔκλυες αὐτῆς,
Ὡς τὸν ξεῖνον ἔμελλον ἐνὶ μεγάροισιν ἐμοῖσιν
Ἀμφὶ πόσει εἴρεσθαι. ἐπεὶ πυκινῶς ἀκάχημαι.
Ἦ ῥα, καὶ εὐρυνόμην ταμίην πρὸς μῦθον ἔειπεν,
Εὐρυνόμη, φέρε δὴ δίφρον καὶ κῶας ἐπ' αὐτοῦ,
Ὄφρα καθεζόμενος εἴπῃ ἔπος ἠδ' ἐπακούσῃ
Ὁ ξεῖνος ἐμέθεν. ἐθέλω δέ μιν ἐξερέεσθαι.
Ὣς ἔφαθ'. ἡ δὲ μάλ' ὀτραλέως κατέθηκε φέρουσα
Δίφρον ἐΰξεστον, καὶ ἐπ' αὐτῷ κῶας ἔβαλλεν·
Ἔνθα καθέζετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος ὀδυσσεύς.
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε περίφρων πηνελόπεια·
Ξεῖνε, τὸν μέν σε πρῶτον ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτή, Τίς;

Sed exi foras miser, & conuiuio iuuaberis,
Vel cito & torre percussus ibis foras.
Hanc a. torue conspicatus est prudens Vlysses:
Mala, cur me sic inuehis irato animo?
Nunquid quod sordeo? mala a. corpori vestimenta indutus.
Mendico autem in populo, necessitas enim vrget.
Tales pauperes & erratores viri sunt.
Etenim ego quondam domum in hominibus habitaui
Beatus diuitem, & sæpe dedi erratori
Tali qualis esset, & qui alicuius indigens veniret.
Erant autem serui valde multi, aliaq; multa,
Quibus bene viuunt, & diuites vocantur.
Sed Iupiter destruit Saturnius, voluit enim.
Ideo nunc ne aliquando & tu mulier longe omnem perdas
Letitiam, qua nunc inter ancillas ornata es,
Ne tibi aliquo modo domina irata sæuiat,
Vel Vlysses veniat, adhuc enim & spei fatum.
Si autem hic quidem omnino perijt, & non amplius reditu-
Sed iam filius talis Appollinis consilio (rus est,
Telemachus, hunc autem nulla in domibus mulierum
Latet quæ perperam agat, quoniam non amplius talis est.
Sic dixit, hunc audiuit prudens Penelope,
Ancillam a. allocuta est, verbumq; dixit, denominauitq;:
Omnino audax canis intrepida non me lates
Te perpetrare magnum facinus, quod tuo capiti perlues.
Omnino enim bene scis, quoniam a me audiuisti ipsa,
Quod hospitem curabam in domibus meis
De marito interrogare, quoniam frequenter tristor.
Dixit, & Eurynomen promam condam ad verbũ dixit:
Eurynome porta iam iam sedem & pellem in ipsa,
Vt sedens dicat verbum, & audiat
Hospes me, volo autem ipsum interrogare.
Sic dixit, hæc valde festinanter deposuit portans
Sedem bene politam, & in ipsam pellem iecit.
Illic sedit postea laboriosus diuinus Vlysses.
His autem verbis incepit prudens Penelope.
Hospes, de hoc quidem te primum ego interrogabo ipsa.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І.МЕЧНИКОВА

Μίμνετ' ἐπειγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον· εἰσόκε φᾶρος

...εταμώνια Ἐκτελέσω, (μή μοι * μεταμώλια νήματ' ὄληται)

Λαέρτῃ ἥρωϊ ταφήϊον, εἰσότε κέν μιν

Μοῖρ' ὀλοὴ καθέλῃσι τανηλεγέος θανάτοιο

Μή τίς μοι κατὰ δῆμον ἀχαιϊάδων νεμεσήσῃ,

Αἴ κεν ἄτερ σπείρου κεῖται, πολλὰ κτεατίσσας.

Ὣς ἐφάμην· τοῖσιν δ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.

Ἔνθα κεν ἠματίη μὲν ὑφαίνεσκον μέγαν ἱστὸν,

Νύκτας δ' ἀλλύεσκον ἐπὴν δαΐδας παραθείμην.

Ὣς τρίετες μὲν ἔληθον ἐγὼ καὶ ἔπειθον ἀχαιούς·

Ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος, καὶ ἐπήλυθον ὧραι,

Μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἤματα πόλλ' ἐτελέσθη,

Καὶ τότε δή με, διὰ δμῳὰς κύνας οὐκ ἀλεγούσας,

Εἷλον ἐπελθόντες, καὶ ὁμοκλήσαντ' ἐπέεσσιν.

Ὣς τὸ μὲν ἐξετέλεσσα καὶ οὐκ ἐθέλουσ' ὑπ' ἀνάγκης·

Νῦν δ' οὔτ' ἐκφυγέειν δύναμαι γάμον, οὔτε τιν' ἄλλην

Μῆτιν ἐφευρίσκω. μάλα δ' ὀτρύνουσι τοκῆες

Γήμασθ'. ἀσχαλάᾳ δὲ πάϊς βίοτον κατεδόντων,

...μέγας τε Γιγνώσκων· ἤδη γὰρ ἀνὴρ οἷός τε * μάλιστα

...ὄλβον Οἴκου κήδεσθαι, τῷ τε Ζεὺς * κῦδος ὀπάζει.

Ἀλλὰ καὶ ὥς μοι εἰπὲ τεὸν γένος, ὁππόθεν ἐσσί.

...παλαιφά- Οὐ γὰρ ἀπὸ δρυός ἐσσι * παλαιφάτου, οὐδ' ἀπὸ πέτρης.

...του. Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς·

Ὦ γύναι αἰδοίη λαερτιάδεω ὀδυσῆος,

...ἀπολλήξεις Οὐκέτ' * ἀπολλήξεις τὸν ἐμὸν γόνον ἐξερέουσα·

Ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω· ἦ μέν μ' ἀχέεσσί γε δώσεις

Πλείοσιν ἢ ἔχομαι. ἡ γὰρ δίκη, ὁππότε πάτρης

Ἧς ἀπέῃσιν ἀνὴρ τόσσον χρόνον ὅσσον ἐγὼ νῦν,

Πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστε' ἀλώμενος, ἄλγεα πάσχων.

Ἀλλὰ καὶ ὧς ἐρέω ὅ μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾷς,

Κρήτη τις γαῖ' ἐστὶ μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,

Καλὴ καὶ πίειρα, περίρρυτος· ἐν δ' ἄνθρωποι

...συνήκοντα Πολλοὶ, ἀπειρέσιοι, καὶ * ἐννήκοντα πόληες.

Ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα μεμιγμένη· ἐν μὲν ἀχαιοὶ,

Ἐν δ' ἐτεόκρητες μεγαλήτορες, ἐν δὲ κύδωνες,

Δωριέες τε τριχάϊκες, δῖοί τε πελασγοὶ,

Τῇσι δ' ἐνὶ κνωσσὸς μεγάλη πόλις, ἔνθα τε μίνως

Ἐννέωρος.

Expectate festinantes has meas nuptias donec vestem

Perficiam (ne mihi vana fila pereant)

Laërti heroi funestam, quando ipsum

Parca perniciosa capient in longum-extendentis hominis

Ne aliqua mihi in populo Græcarum irascatur, (*mortu.*

Si sine veste iacet multa possidens.

Sic dixi. his autem persuasus est animus superbus.

Tunc quotidiana quidem texebam magnam telam.

Noctes .a. resoluebam post quam lampades apponebam.

Sic triennium quidem latui ego & persuasi Achiuos.

Sed quando quartus venit annus, & venerunt horæ

Mensibus desinentibus, circùm .a. dies multi perfecti.

Et tunc iam me propter famulas canes non curantes

Acceperunt ingredientes & minati sunt verbis,

Si hanc telam perfeci, & non volens necessitate.

Nunc .a. neq; effugere possum nuptias, neq; aliquod aliud

Consilium inuenio valde autem festinant parentes

Nubere: ægrè-fert .a. filius facultates illos *dilapidare*

Cognoscens, iam enim vir qualisq; magnusq;

Ad domum curandam, huicq; Iupiter gloriam præbet. — Penelope... rit ex hos... genus.

Sed & sic mihi dic tuum genus, vnde es?

Non enim à quercu es antiqua, neq; a petra.

Hanc autem respondens allocutus est prudens Vlysses:

O vxor venerabilis Laërtiadæ Vlyssis,

Non amplius cessabis meum semen interrogare?

Sed age tibi dicam, certe quidem me doloribus dabis

Pluribus quàm teneor: est quidem enim pœna, quando à pa

Sua abest vir tanto tempore, quanto ego nunc (*tria*

Multas hominum ad ciuitates errans dolores patiens:

Sed & sic dicam quodcunq; me interrogas & inquiris. — Descripti... Cretæ, vn... Vlyss. fin... esse oriu...

Creta quadam terra est medio in nigro ponto,

Pulchra & pinguis circumflua: in hac autem homines

Multi infiniti, & nonaginta ciuitates.

Alia .a. aliorum lingua mixta, in ipsa quidem Achiui.

In autem Eteocretes magnanimi, in autem Cydones,

Dorensesq; Trichaices, diuiniq; Pelasgi.

His autem in Cnosos magna ciuitas, vbi Minos

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Ἐννέωρος βασίλευε Διὸς μεγάλου ὀαριστής,
Πατρὸς ἐμοῖο πατὴρ μεγαθύμου Δευκαλίωνος.
Δευκαλίων δέ μ' ἔτικτε, καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσιν Ἴλιον εἴσω
Ὤιχετ' ἅμ' Ἀτρείδῃσιν· ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸν Αἴθων,
Ὁπλότερος γενεῇ· ὁ δ' ἄρα πρότερος καὶ ἀρείων.
Ἔνθ' Ὀδυσῆα ἐγὼν ἰδόμην, καὶ ξείνια δῶκα.
Καὶ γὰρ τὸν Κρήτηνδε κατήγαγεν ἲς ἀνέμοιο,
Ἱέμενον Τροίηνδε, παραπλάγξασα Μαλειῶν.
Στῆσε δ' ἐν Ἀμνισῷ, ὅθι τε σπέος Εἰλειθυίης,
Ἐν λιμέσιν χαλεποῖσι· μόλις δ' ὑπάλυξεν ἀέλλας.
Αὐτίκα δ' Ἰδομενῆα μετάλλα ἄστυδ' ἀνελθών·
Ξεῖνον γάρ μιν ἔφασκε φίλον τ' ἔμεν αἰδοῖόν τε.
Τῷ δ' ἤδη δεκάτη ἢ ἑνδεκάτη πέλεν ἠώς
Οἰχομένῳ σὺν νηυσὶ κορωνίσιν Ἴλιον εἴσω.
Τὸν μὲν ἐγὼ πρὸς δώματ' ἄγων εὖ ἐξείνισσα,
Ἐνδυκέως φιλέων, πολλῶν κατὰ οἶκον ἐόντων,
Καί οἱ, τοῖς τ' ἄλλοις ἑτάροις οἳ ἅμ' αὐτῷ ἕποντο,
Δημόθεν ἄλφιτα δῶκα καὶ αἴθοπα οἶνον ἀγείρας,
Καὶ βοῦς ἱρεύσασθαι· ἵνα πλησαίατο θυμόν.
Ἔνθα δυώδεκα μὲν μένον ἤματα δῖοι Ἀχαιοί·
(Εἴλει γὰρ Βορέης ἄνεμος μέγας, οὐδ' ἐπὶ γαίῃ
Εἴα ἵστασθαι· χαλεπὸς δέ τις ὤρορε δαίμων)
Τῇ τρισκαιδεκάτῃ δ' ἄνεμος πέσε· τοὶ δ' ἀνάγοντο.
Ἴσκε ψεύδεα πολλὰ λέγων ἐτύμοισιν ὁμοῖα.
Τῆς δ' ἄρ' ἀκουούσης ῥέε δάκρυα, τήκετο δὲ χρώς.
Ὡς δὲ χιὼν κατατήκετ' ἐν ἀκροπόλοισιν ὄρεσσιν,
καταχεύῃ, Ἥντ' Εὖρος κατέτηξεν ἐπὴν Ζέφυρος * καταχεύοι,
Τηκομένης δ' ἄρα τῆς ποταμοὶ πλήθουσι ῥέοντες,
Ὣς τῆς τήκετο καλὰ παρήια δάκρυ χεούσης,
Κλαιούσης ἑὸν ἄνδρα παρήμενον. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Θυμῷ μὲν γοόωσαν ἑὴν ἐλέαιρε γυναῖκα,
Ὀφθαλμοὶ δ' ὡσεὶ κέρα ἕστασαν, ἠὲ σίδηρος,
Ἀτρέμας ἐν βλεφάροισι· δόλῳ δ' ὅγε δάκρυα κεῦθε.
Ἡ δ' ἐπεὶ οὖν τάρφθη πολυδακρύτοιο γόοιο,
Ἐξαῦτίς μιν ἔπεσσιν ἀμειβομένη προσέειπεν·
Νῦν μὲν δή σευ ξεῖνέ γ' οἴω πειρήσεσθαι

Εἰ

Per-nouem-annos regnauit Iouis magni confabulator.
Patris mei pater magnanimi Deucalionis.
Deucalion autem me genuit, & Idomeneum regem.
Sed hic quidem in nauibus rostratis Ilium ad
Iuit simul cum Atridis, mihi.a.nomen inclytum AEthon:
Iunior natu, hic autem prior & melior.
Illic Vlyssem ego vidi, & hospitalia dona dedi,
Etenim hunc ad Cretam deduxit vis venti
Euntem ad Troiam, vbi abduxisset à Maleis.
Statuit autem in Amniso, vbi spelunca Lucinæ
In portibus difficilibus: vix autem fugit procellas.
Statim.a.Idomeneum interrogabat ad ciuitatem profectus,
Hospitem.n.ipsum dicebat, dilectumq́ue esse reuerendumq́ue:
Huic autem iam decima vel vndecima fuit Aurora
Eunti cum nauibus rostratis Ilium intrò.
Hunc quidem ego ad domos ducens rectè hospitio-excepi,
Accuratè amplectens cùm multi in domo essent.
Et ei his alijs socijs, qui simul ipsum sequebantur
A populo farinas dedi, & nigrum vinum congregatum,
Et boues mactare, vt impleret animum.
Illic duodecim quidem manserunt dies diuini Achiui
(Flabat enim Boreæ ventus magnus, neq́ue in terra
Sinebat stare, sæuus autem aliquis mouebat Deus.)
Ipsa.a.13.die ventus cecidit, hi autem ascenderunt.
Dixit mendacia multa dicẽs veris similia.
Hac.a.iam audiẽte fluebant lacrymæ, liquefiebat autẽ cor-
Sicut.a.nix liquefit in altis montibus (pus.
Quam Eurus liquefecit, postquam Zephyrus defusus est,
Liquefacta autem igitur hac fluuij implentur fluentes:
Sic huius liquefiebant pulchræ genæ lacrymantis,
Flentis suum virum assidentem: at Vlysses
Animo quidem lugentem suam miserabatur vxorem.
Oculi.a.tanquam cornua stabant vel ferrum
Tacitè in palpebris, dolo.a.hic lacrymas occultabat.
Hæc.a.postquam igitur satiata multarum-lacrymarum lu-
Iterum ipsum verbis respondens allocuta est: (ctu,
Nunc iam te hospes puto tentasse,

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Εἰ ἐτεὸν δὴ κεῖθι σὺν ἀντιθέοις ἑτάροισιν
Ξείνισας ἐν μεγάροισιν ἐμὸν πόσιν, ὡς ἀγορεύεις.
Εἰπέ μοι ὁπποῖ᾽ ἄσσα περὶ χροῒ εἵματα ἕστο,
Αὐτός θ᾽ οἷος ἔην, καὶ ἑταίροις οἵ οἱ ἕποντο.
Τὴν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς.
Ὦ γύναι, ἀργαλέον τόσσον χρόνον ἀμφὶς ἐόντα
Εἰπέμεν. ἤδη γάρ οἱ ἐεικοστὸν ἔτος ἐστὶν
Ἐξ οὗ κεῖθεν ἔβη, καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθε πάτρης.
ὐτὰρ ἐ- Ἀλλὰ καὶ ὧς ἐρέω ὥς μοι ἰνδάλλεται ἦτορ·
ε. Χλαῖναν πορφυρέην οὔλην ἔχε δῖος ὀδυσσεύς,
Διπλῆν· αὐτάρ οἱ περόνη χρυσοῖο τέτυκτο
Αὐλοῖσιν διδύμοισι· πάροιθε δὲ δαίδαλον ἦεν·
Ἐν προτέροισι πόδεσσι κύων ἔχε ποικίλον ἐλλὸν
Ἀσπαίροντα λάων· τὸ δὲ θαυμάζεσκον ἅπαντες,
Ὡς οἱ χρύσεοι ὄντες, ὁ μὲν λάε νεβρὸν ἀπάγχων,
Αὐτὰρ ὁ, ἐκφυγέειν μεμαὼς, ἤσπαιρε πόδεσσι.
Τὸν δὲ χιτῶν᾽ ἐνόησα περὶ χροῒ σιγαλόεντα,
Οἷόν τε κρομύοιο λοπὸν κατὰ ἰσχαλέοιο.
Τὼς μὲν ἔην μαλακὸς, λαμπρὸς δ᾽ ἦν ἠέλιος ὥς·
Ἦ μὲν πολλαί γ᾽ αὐτὸν ἐθηήσαντο γυναῖκες.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ᾽ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
Οὐκ οἶδ᾽ εἰ τάδε ἕστο περὶ χροῒ οἴκοθ᾽ ὀδυσσεὺς,
Ἤ τις ἑταίρων δῶκε θοῆς ἐπὶ νηὸς ἰόντι,
Ἤ τίς που καὶ ξεῖνος. ἐπεὶ πολλοῖσιν ὀδυσσεὺς
Ἔσκε φίλος· παῦροι γὰρ ἀχαιῶν ἦσαν ὁμοῖοι.
Καί οἱ ἐγὼ χάλκειον ἄορ καὶ δίπλακα δῶκα
Καλὴν, πορφυρέην, καὶ τερμιόεντα χιτῶνα.
Αἰδοίως δ᾽ ἀπέπεμπον ἐϋσσέλμου ἐπὶ νηός.
Καὶ μέν οἱ κῆρυξ ὀλίγον προγενέστερος αὐτοῦ
Εἵπετο· καὶ τόν τοι μυθήσομαι οἷος ἔην περ.
Γυρὸς ἔην ὤμοισιν, μελανόχροος, οὐλοκάρηνος·
Εὐρυβάτης δ᾽ ὄνομ᾽ ἔσκε. τίεν δέ μιν ἔξοχον ἄλλων
Ὧν ἑτάρων ὀδυσεὺς, ὅτι οἱ φρεσὶν ἄρτια ᾔδη.
Ὣς φάτο. τῇ δ᾽ ἔτι μᾶλλον ὑφ᾽ ἵμερον ὦρσε γόοιο,
Σήματ᾽ ἀναγνούσῃ τά οἱ ἔμπεδα πέφραδ᾽ ὀδυσσεύς.
Ἡ δ᾽ ἐπεὶ οὖν τάρφθη πολυδακρύτοιο γόοιο,
Καὶ τότε μιν μύθοισιν ἀμειβομένη προσέειπε·

Νῦν

Si verè iam illic cum diuinis socijs
Hospitio excepisti domibus meum maritum, sicut dicis,
Dic mihi qualia quæ circa corpus vestimenta indut⁹ erat
Ipse, qualis erat. & socios qui ipsum sequebantur.
Hanc. a. respondens, allocutus est prudens Vlysses.
O mulier difficile tanto tempore seorsum qui fuerit
Dicere. iam enim ei vigesimus annus est,
Ex quo illinc iuit & mea abijt patria.
At ego dicam sicut mihi videtur animo.
Vestem purpuream, subtilem habebat diuinus Vlysses,
Duplicem, at ei fibula auro facta erat
Foraminibus duplicibus, ante autem variegata erant.
In prioribus pedibus canis habebat varium ceruum
Trementem videns, hoc autem admirabantur omnes.
Similiter hi aurei erant: hic quidē videbat hinnulum suffo-
At hic effugere promptus palpitabat pedib. (cans.
Hanc autem interulam intellexi circa corpus splendidam
Tanquam cepæ tunicam aridæ.
Sic quidem erat mollis: splendida enim erat Sol sicut.
Certè quidem multæ ipsum admirabantur mulieres,
Aliud autem tibi dico, tu autem in mentibus pone tuis.
Nescio si hæc indutus fuerit circa corpus domi Vlysses,
An aliquis sociorum dederit veloci in naue eunti,
An aliquis alicubi & hospes quoniam multis Vlysses
Fuit amicus, pauci enim Achiuorum erant similes:
Et ei ego æreum ensem & duplicem dedi
Pulchram purpuream, & talarem vestem:
Honoratè autem dimisi benè-tabulata in naui.
Et quidem cum præco paululum maior ipso
Sequebatur, & hunc tibi dicam qualis erat.
Gibbosus in humeris, nigro corpore, crispo-capite.
Eurybates autem nomen fuit, honorabat. a. ipsum eximiè
Suorū sociorū Vlysses, ꝙ mentib. æqualia sciebat. (aliorum
Sic dixit. huic. a. adhuc magis desiderium mouit luctus
Signa agnoscenti, quæ ei firma dixit Vlysses.
Hæc. a. postq̄ igitur satiata est multùm lacrymabili luctu
Et tunc ipsum verbis respondens alloquuta est:

Nunc

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Νῦν μὲν δή μοι ξεῖνε, πάρος περ ἐὼν ἐλεεινὸς
Ἐν μεγάροισιν ἐμοῖσι, φίλος τ' ἔσῃ αἰδοῖός τε.
Αὐτὴ γὰρ τάδε εἵματ' ἐγὼ πόρον οἷ' ἀγορεύεις,
Πτύξασ' ἐκ θαλάμου· περόνην τ' ἐπέθηκα φαεινὴν,
δμαι. Κείνῳ ἄγαλμ' * εἶναι· τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὖτις
Οἴκαδε νοστήσαντα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
Τῷ ῥα κακῇ αἴσῃ κοίλης ἐπὶ νηὸς ὀδυσσεὺς
Ὤχετ' ἐποψόμενος κακοΐλιον οὐκ ὀνομαστήν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς.
Ὦ γύναι αἰδοίη λαρτιάδεω ὀδυσῆος,
Μηκέτι νῦν χρόα καλὸν ἐναίρεο, μηδέ τι θυμὸν
Τῆκε, πόσιν γοόωσα. νεμεσσῶμαι γέ μεν οὐδέν.
Καὶ γάρ τίς τ' ἀλλοῖον ὀδύρεται ἄνδρ' ὀλέσασα
Κουρίδιον, τῷ τέκνα τέκῃ φιλότητι μιγεῖσα,
Ἢ ὀδυσῆ', ὅν φασι θεοῖς ἐναλίγκιον εἶναι.
Ἀλλὰ γόου μὲν παῦσαι, ἐμεῖο δὲ σύνθεο * μῦθον.
μῦθον. Νημερτέως γάρ τοι μυθήσομαι, οὐδ' ἐπικεύσω,
Ὡς ἤδη ὀδυσῆος ἐγὼ περὶ νόστου ἄκουσα
Ἀγχοῦ θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐν πίονι δήμῳ
Ζωοῦ. αὐτὰρ ἄγει κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ,
Αἰτίζων ἀνὰ δῆμον. ἀτὰρ ἐρίηρας ἑταίρους
Ὤλεσε καὶ νῆα γλαφυρὴν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
Θρινακίης ἄπο νήσου ἰών. ὀδύσαντο γὰρ αὐτῷ
Ζεύς τε καὶ ἠέλιος. τοῦ γὰρ βόας ἔκταν ἑταῖροι.
Οἱ μὲν πάντες ὄλοντο πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ.
Τὸν δ' ἄρ' ἐπὶ τρόπιος νεὸς ἔκβαλε κῦμ' ἐπὶ χέρσου
Φαιήκων ἐς γαῖαν, οἳ ἀγχίθεοι γεγάασιν.
Οἳ δή μιν περὶ κῆρι θεὸν ὣς τιμήσαντο,
Καί οἱ πολλὰ δόσαν, πέμπειν τέ μιν ἤθελον αὐτοὶ
Οἴκαδ' ἀπήμαντον. καί κεν πάλαι ἐνθάδ' ὀδυσσεὺς
Ἦεν· ἀλλ' ἄρα οἱ τό γε κέρδιον εἴσατο θυμῷ,
Χρήματ' ἀγυρτάζειν πολλὴν ἐπὶ γαῖαν ἰόντι.
Ὡς περὶ κέρδεα πολλὰ καταθνητῶν ἀνθρώπων
Οἶδ' ὀδυσεύς· οὐδ' ἄν τις ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος,
Ὡς μοι θεσπρωτῶν βασιλεὺς μυθήσατο φείδων.
Ὤμνυε δὲ πρὸς ἔμ' αὐτὸν ἀποσπένδων ἐνὶ οἴκῳ,
Νῆα κατειρύσθαι, καὶ ἐπαρτέας ἔμμεν ἑταίρους

Οἳ

Nunc quidē iam mihi hospes antea qui eras miserabilis
In domibus meis, amicusq; eris, honorabilisq;,
Ipsa enim hæc vestimēta ego præbui qualia dicis,
Plicata ex cubiculo, fibulamq; imposui lucidam,
Vt illi ornamentum esset, hunc autem nō suscipiam rursus
Domum redeuntem dilectam in patriam terram:
Ideò malo fato concaua in naui Vlysses,
Iuit inspecturus malam Troiam non nominabilem.
Hanc.a.respondens alloquutus est prudens Vlysses:
O vxor venerāda Laërtiadæ Vlyssis,
Non amplius nunc corpus pulchrum destrue, neq; animum
Liquefac virum lugens, reprehendo quidem nihil.
Etenim aliqua alienum luget virum perdens
Quem iuuēem habuerit, cui filios peperit amicitia mixta:
Quātò magis Vlyssem quem dicunt Deis similem esse.
Sed luctu quidem cessa, mei autem intellige verba
Verè enim tibi loquar, neq; occultabo.
Nam iam Vlyssis ego circa reditum audiui
Propè Thesprotos viros in pingui populo
Viuum: at ducit thesauros multos & bona,
Petens in populo: at amabiles socios
Perdidit, & nauem concauam in nigro ponto,
Trinacria ab insula veniens, irati sunt enim ipsi
Iupiterq; & Sol, huius enim boues interfecerunt socij.
Hi quidem omnes perierunt vndoso in ponto.
Hunc autem in carina nauis iniecit vnda in continentem,
Phæacum in terram, qui diuini geniti sunt.
Hi autem ipsum supra animam deum tanquā honorabāt,
Et ei multa dederunt: mittere ipsum voluissent ipsi
Domum illæsum, & iam pridem huc Vlysses
Venisset, sed ei hoc vtilius visum est animo,
Res congregare multam in terram euntem.
Sic astutias multas præ mortalibus hominibus
Cognouit Vlysses. neq; aliquis contendat homo alius.
Sic mihi Thesprotorum rex locutus est Phedon.
Iurauit autem ad me ipsum sacrificans in domo
Nauem detraxisse, & præparatos esse socios.

Hi

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Οἵ δή μιν πέμψουσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ἀλλ' ἐμὲ πρὶν ἀπέπεμψε. τύχησε γὰρ ἐρχομένη νηῦς
Ἀνδρῶν θεσπρωτῶν ἐς δουλίχιον πολύπυρον.
Καί μοι κτήματ' ἔδειξεν ὅσα ξυναγείρατ' ὀδυσσεύς·
Καὶ νύ κεν ἐς δεκάτην γενεὴν ἕτερόν γ' ἔτι βόσκοι
Ὅσσά οἱ ἐν μεγάροις κειμήλια κεῖτο ἄνακτος.
Τὸν δ' ἐς δωδώνην φάτο βήμεναι, ὄφρα θεοῖο
Ἐκ δρυὸς ὑψικόμοιο διὸς βουλὴν ἐπακούσῃ,
Ὅππως νοστήσειε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Ἤδη δὴν ἀπεὼν, ἢ ἀμφαδὸν ἦε κρυφηδόν·
Ὣς ὁ μὲν οὕτως ἐστὶ σόος, καὶ ἐλεύσεται ἤδη
Ἄγχι μάλ'· οὐδ' ἔτι τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης
Δηρὸν ἀπέσσεται. ἔμπης δέ τοι ὅρκια δώσω·
Ἴστω νῦν ζεὺς πρῶτα θεῶν ὕπατος καὶ ἄριστος,
Ἱστίη τ' ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω,
Ἦ μέν τοι τάδε πάντα τελείεται ὡς ἀγορεύω,
Τοῦ δ' αὐτοῦ λυκάβαντος ἐλεύσεται ἐνθάδ' ὀδυσσεύς,
Τοῦ μὲν φθίνοντος μηνὸς, τοῦ δ' ἱσταμένοιο,

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων πηνελόπεια,
Αἲ γὰρ τοῦτο ξεῖνε ἔπος τετελεσμένον εἴη.
Τῷ κε τάχα γνοίης φιλότητά τε πολλά τε δῶρα
Ἐξ ἐμεῦ· ὡς ἄν τίς σε συναντόμενος μακαρίζοι.
Ἀλλά μοι ὧδ' ἀνὰ θυμὸν ὀΐεται ὡς ἔσεταί περ·
Οὔτ' ὀδυσεὺς ἔτι οἶκον ἐλεύσεται, οὔτε σὺ πομπῆς
Τεύξῃ· ἐπεὶ οὔ τοι σημάντορές εἰσιν ἐν οἴκῳ,
Οἷος ὀδυσσεὺς ἔσκε μετ' ἀνδράσιν, (εἴ ποτ' ἔην γε)
Ξείνους αἰδοίους ἀποπεμπέμεν ἠδὲ δέχεσθαι.
Ἀλλά μιν ἀμφίπολοι ἀπονίψατε, κάτθετε δ' εὐνὴν
Δέμνια καὶ χλαίνας καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα,
Ὥς κ' * εὖ θαλπιόων χρυσόθρονον ἠῶ ἵκηται.
Ἠῶθεν δὲ μάλ' ἦρι λοέσσαί τε χρῖσαί τε,
Ὥς κ' ἔνδον παρὰ τηλεμάχῳ δείπνοιο μέδηται
Ἥμενος ἐν μεγάρῳ. τῷ δ' ἄλγιον ὅς κεν ἐκείνων
Τοῦτον ἀνιάζῃ θυμοφθόρος, * οὐδέ τι ἔργον
Ἐνθάδ' ἔτι πρήξει, μάλα περ κεχολωμένος αἰνῶς.
Πῶς γὰρ ἐμεῦ σὺ ξεῖνε δαήσεαι εἴ τι γυναικῶν
Ἀλλάων περίειμι νόον καὶ ἐπίφρονα μῆτιν,

υθαλπιό-
ων

ὲ κεν ἔρ-
ἐνθ. γρ. ὃ
τοι ἔργον
ὐδέ τι πρ.

Εἰ γὰρ

Hi autem ipsum mittent dilectam in patriam terrã.
Sed me prius misit, contigit enim veniens nauis
Virorum Thesprotorum in Dulichium ferax frumenti,
Et mihi res ostendit quascunq; congregauerat Vlysses.
Et in tertiam ætatem alterum adhuc depasceret,
Quæcũq; in ædibus opes iacent regis.
Hunc autem in Dodonem dicebat ire, vt Dei
Ex quercu alta Iouis consilium audiret,
Quomodo rediret dilectam in patriam terram
Iam diu absens vel manifeste, vel clam.
Sic quidem hic est saluus, & veniet iam
Prope valde, non amplius longè ab amicis & patria terra
Diu aberit, tamen. a. tibi iuramenta dabo.
Sciat nunc Iupiter primum Deorum eximius & optimus,
Domusq; Vlyssis strenui ad *quam perueni,*
Certè tibi hæc omnia perficientur sicut dico.
Hoc autem ipso anno veniet huc Vlysses,
Hoc quidem effecto mense, hoc autem stante.

Hunc autem rursus alloquuta est prudens Penelope,
Vtinam enim hoc hospes verbum perficiendum esset.
Quo citò cognosceres amicitiam multaq; dona
Ex me, vt aliquis tibi obuius beatum dicat.
Sed mihi sic in animo putatur sicut erit.
Neq; Vlysses amplius domum veniet, neq; tu pompa
Ornatus eris, quoniam non tibi signatores sunt in domo,
Qualis Vlysses fuit inter viros (si unquam fuit)
Hospites honoratos dimittere & suscipere.
Sed ipsum famulæ lauate & ponite lectum
Stramenta & chlænas, & cooperimenta splendida
Vt bene calefactus auream sedis Auroram perueniat.
Manè autem valde manè lauate vngiteq;,
Vt intus apud Telemachum cœna curetur
Sedens in domo, huic autem molestias, qui illorum
Hunc tristitia afficiet perniciosus, neq; aliquod opus
Hic amplius faciet valde quamuis iratus grauiter.
Quomodo enim me tu hospes scies si quid mulierum
Aliarum circumeo mentem, & prudens consilium,

Si veste

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Εἴ κεν ἀϋσταλέος κακὰ εἱμένος ἐν μεγάροισι
Δαινύῃ; ἄνθρωποι δὲ μινυνθάδιοι τελέθουσιν.
Ος μὲν ἀπηνὴς τ᾽ αὐτὸς ἔῃ καὶ ἀπηνέα εἰδῇ,
Τῷ δὲ καταρῶνται πάντες βροτοὶ ἄλγε᾽, ὀπίσσω
Ζωῷ, ἀτὰρ τεθνεῶτί γ᾽ ἐφεψιόωνται ἅπαντες·
Ος δ᾽ ἂν ἀμύμων αὐτὸς ἔῃ καὶ ἀμύμονα εἰδῇ,
Τοῦ μέν τε κλέος εὐρὺ διὰ ξεῖνοι φορέουσι
Πάντας ἐπ᾽ ἀνθρώπους, πολλοὶ δέ μιν ἐσθλὸν ἔειπον.
Τὴν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ω γύναι αἰδοίη Λαρτιάδεω Ὀδυσῆος,
Ητοι ἐμοὶ χλαῖναι καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα
Ηχθεθ᾽, ὅτε πρῶτον Κρήτης ὄρεα νιφόεντα
Νοσφισάμην ἐπὶ νηὸς ἰὼν δολιχηρέτμοιο.
Κείω δ᾽ ὡς τὸ πάρος περ ἀΰπνους νύκτας ἴαυον.
Πολλὰς γὰρ δὴ νύκτας ἀεικελίῳ ἐνὶ * κοίτῃ
Αεσα, καί τ᾽ ἀνέμεινα ἐΰθρονον Ἠῶ δῖαν.
Οὐδέ τι μοι ποδάνιπτρα ποδῶν * ἐπιήρανα θυμῷ
Γίγνεται· οὐδὲ γυνὴ ποδὸς ἅψεται ἡμετέροιο
Τάων αἵ τοι δῶμα κάτα δρήστειραι ἔασιν,
Εἰ μή τις γρηῦς ἐστι παλαιή, κεδν᾽ εἰδυῖα,
Ητις τέτληκεν τόσα φρεσὶν ὅσσα τ᾽ ἐγώ περ·
Τῇδε δ᾽ ἂν οὐ φθονέοιμι ποδῶν ἅψασθαι ἐμεῖο.
Τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια,
Ξεῖνε φίλ᾽, οὐ γάρ πώ τις ἀνὴρ πεπνυμένος ὧδε
Ξείνων τηλεδαπῶν φιλίων ἐμὸν ἵκετο δῶμα,
Ως σὺ μάλ᾽ εὐφραδέως πεπνυμένα πάντ᾽ ἀγορεύεις.
Εστι δέ μοι γρηῢς πυκινὰ φρεσὶ μήδε᾽ ἔχουσα,
Η κεῖνον δύστηνον ἐῢ τρέφεν ἠδ᾽ ἀτίταλλεν,
Δεξαμένη χείρεσσ᾽ ὅτε μιν πρῶτον τέκε μήτηρ,
Η σε πόδας νίψει, ὀλιγηπελέουσά περ ἔμπης.
Αλλ᾽ ἄγε νῦν ἀνστᾶσα περίφρων Εὐρύκλεια,
Νίψον σεῖο ἄνακτος ὁμήλικα· καί που Ὀδυσσεὺς
Η δη τοιόσδ᾽ ἐστὶ πόδας, τοιόσδε τε χεῖρας.
Αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσιν.
Ως ἄρ᾽ ἔφη. γρηῢς δὲ κατέσχετο χερσὶ πρόσωπα,
Δάκρυα δ᾽ ἔκβαλε θερμά· ἔπος δ᾽ ὀλοφυδνὸν ἔειπεν,
Ω μοι ἐγὼ σέο τέκνον ἀμήχανος· ἦ σε περὶ Ζεὺς
Ανθρώπων

ζδ … ίκῳ … πίης ἀνὰ … μῶν … Ηπς δὴ τέ … κε πόσα … Τῇ δ᾽ οὐκ … ν φθ.

Si veste carens, male indutus in domibus
Conuiuaris, homines autem breuis-& fugacis-vitæ sunt.
Qui quidem sæuus ipse erit, & crudelia sciet,
Huic autem maledicent omnes homines doloribus à tergo
Viuo, at mortuo maledicent omnes.
Qui autem bonus ipse erit, & bona sciet,
Huius quidem gloriam latam hospites ferent
Omnes in homines, multiq; ipsum bonum dixerint.
Hanc. a. respondens, allocutus est prudens Vlysses:
O vxor veneranda Laertiade Vlyssis,
Certè mihi indumenta, & cooperimenta splendida
Odio-fuerunt, quādo primum Cretæ montes niuales
Reliqui in naui proficiscens, longos-remos-habente,
Dormio sicut antea insomnes noctes dormiebam.
Multas enim noctes indecenti in domo
Dormiui, & expectaui bona sedis Auroram diuinam,
Neq; mihi peluis pedum amabilis in animo
Est, neq; mulier pedem tanget nostrum
Harum quæ domo in ministræ sunt.
Nisi aliqua vetula est antiqua prudentia sciens,
Quæ tolerauit tot mente quot ego:
Huic non inuideo pedes tangere meos.
Hunc autem rursus allocuta est prudens Penelope:
Hospes dilecte, non enim aliquis vir prudens sic
Hospitum peregrinorum amicorum meam peruenit domū.
Sicut tu valde circumspectè prudentia omnia dicis.
Est autem mihi anus prudentia mente consilia habens,
Quæ illum infœlicem benè-nutriuit, & educauit
Susceptum manibus, quando ipsum primum peperit mater,
Quæ tibi pedes lauabit debilis quamuis sit.
Sed age nunc surgens prudens Euryclea,
Laua tui domini æqualem: & Vlysses
Iam talis est pedes, talis autemq; manus.
Statim enim in malo homines senescunt.
Sic dixit. Vetula autem detinebat manibus vultum.
Lacrymas. a. emisit calidas verbum. a. luctuosum dixit:
Hei mihi ego tui fili, debilis certè te supra Iupiter

Accersitur Euryclea vt hospitis corpus lauet.

Mm

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Ἀνθρώπων ἤχθηρε θεουδέα θυμὸν ἔχοντα.
Οὐ γάρ πω τις τόσσα βροτῶν Διὶ τερπικεραύνῳ
Πίονα μηρί' ἔκη', οὐδ' ἐξαίτους ἑκατόμβας,
Ὅσσα σὺ τῷ ἐδίδως, ἀρώμενος ἕως ἵκοιο
Γῆράς τε λιπαρὸν, θρέψαιό τε φαίδιμον υἱόν·
Νῦν δέ τοι ὧδέ σε πάμπαν ἀφείλετο νόστιμον ἦμαρ,
(ἐφεψιόων) Οὕτω που κἀκείνῳ * ἐφεψιόωντο γυναῖκες
Ξείνων τηλεδαπῶν, ὅτε τευ κλυτὰ δώματ' ἵκοιτο,
Ὡς σέθεν αἱ κύνες αἵδε καθεψιόωνται ἅπασαι,
Τάων νῦν λώβην τε καὶ αἴσχεα πόλλ' ἀλεείνων,
Οὐκ ἐάᾳς νίζειν· ἐμὲ δ' οὐκ ἀέκουσαν ἀνώγει
Κούρη Ἰκαρίοιο περίφρων Πηνελόπεια.
Τῷ σε πόδας νίψω, ἅμα τ' αὐτῆς Πηνελοπείης
Καὶ σέθεν εἵνεκ', ἐπεί μοι ὀρώρεται ἔνδοθι θυμὸς
Κήδεσιν. ἀλλ' ἄγε νῦν ξυνίει ἔπος ὅ, ττι κεν εἴπω·
Πολλοὶ δὴ ξεῖνοι ταλαπείριοι ἐνθάδ' ἵκοντο,
Ἀλλ' οὔπω τινά φημι ἐοικότα ὧδε ἰδέσθαι
Ὡς σὺ δέμας, φωνήν τε πόδας τ' Ὀδυσῆϊ ἔοικας.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
Ὦ γρηῦ, οὕτω φασὶν ὅσοι ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
Ἡμέας ἀμφοτέρους, μάλα ἰκέλω ἀλλήλοιιν
Ἔμμεναι· ὡς σύ περ αὐτὴ ἐπιφρονέουσ' ἀγορεύεις.
Ὣς ἄρ' ἔφη. γρηῢς δὲ λέβηθ' ἕλε παμφανόωντα
Τῷ πόδας ἐξαπένιζεν, ὕδωρ δ' ἐνεχεύατο πουλὺ
Ψυχρὸν, ἔπειτα δὲ θερμὸν ἐπήφυσεν. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
(γ. ἐπ') Ἶζεν * ἐπ' ἐσχαρόφιν, ποτὶ δὲ σκότον ἐτράπετ' αἶψα.
Αὐτίκα γὰρ κατὰ θυμὸν ὀΐσατο μή ἑ λαβοῦσα
Οὐλὴν ἀμφράσσαιτο, καὶ ἀμφαδὰ ἔργα γένοιτο.
Νίζε δ' ἄρ' ἆσσον ἰοῦσα ἄναχθ' ἑόν· αὐτίκα δ' ἔγνω
Οὐλὴν τήν ποτέ μιν σῦς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι
Παρνησόνδ' ἐλθόντα μετ' Αὐτόλυκόν τε καὶ υἷας,
Μητρὸς ἑῆς πατέρ' ἐσθλὸν, ὃς ἀνθρώποις ἐκέκαστο
Κλεπτοσύνῃ θ' ὅρκῳ τε. θεὸς δέ οἱ αὐτὸς ἔδωκεν
Ἑρμείας. τῷ γὰρ κεχαρισμένα μηρία καῖεν
Ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων. ὁ δέ οἱ πρόφρων ἅμ' ὀπήδει.
Αὐτόλυκος δ' Ἰθάκης ἐλθὼν ἐς πίονα δῆμον,
Παῖδα νέον γεγαῶτα κιχήσατο θυγατέρος ἧς·

Τὸν

Homines odit pium-animum habentem.
Non enim aliquis tot hominum Ioui fulmine-delectante
Pinguia crura combußit neq; eximias hecatombas,
Quot tu huic dedisti precans vsq; ire-faciat
Ad senectutem maturam, nutriasq; illustrem filium.
Nunc autem sic tibi omnino abstulisti redeunti diem.
Sic alicubi illi illudunt mulieres
Hospitum peregrinorũ, quando ad inclytas domos peruenit,
Sic tibi senex canes he illudunt omnes:
Harum nunc contumeliam et turpitudines multas fugiẽs,
Non sinebas lauare, me autem non inuitam iubet
Filia Icarij prudens Penelope.
Ideo tibi pedes lauabo, simulq; ipsius Penelopes
Et tui gratia, quoniam mihi mouetur intus animus
Doloribus. sed age nunc intellige verbum quod dicam.
Multi autem hospites miseri huc peruenerunt,
Sed nondum aliquem dico similem sic vidisse,
Sicut tu corpore, voceq; pedibusq; Vlyßi similis es.
Hanc respondens allocutus est prudens Vlysses:
O vetula sic dicunt quicunq; viderunt oculis
Nos ambos valde similes inter nos
Esse, sicut tu prudens ipsa dicis.
Sic dixit. vetula autem lebetem accepit splendidum — Vlysses agnoscitur ab Eurycle ex cicatrice.
Quo pedes lauabat, aquam autem infudit multam
Frigidam postea autem calidam exhausit, at Vlyßes
Sedit in foco & ad tenebras verò versus est statim.
Subitò enim in animo cogitauit ne ipsum acceptum
Cicatricem animaduerteret, & manifesta res fieret.
Lauabat. a prope iens regem suum, statim autem cognouit
Cicatricem, porcus quam aliquando percußit albo dente,
Parnasum autem euntem simul Autolycumq; & filias
Matris sua patrem bonum, qui homines ornabat — De Autolyco Vlyssis auo.
Furtoq; iuramentoq;. Deus autem ei ipse dedit
Mercurius, huic enim gratia crura comburebat
Agnorum & hædorum. hic. a promptus simul sequebatur.
Autolycus autem Ithacæ veniens in pinguem populum
Filium nuper natum inuenit Filiæ suæ.

Mm ij

Τὸν ῥά οἱ Εὐρύκλεια φίλοις ἐπὶ γούνασι θῆκε
Παυομένῳ δόρποιο· ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
Αὐτόλυκ', αὐτὸς νῦν ὄνομ' εὕρεο ὅ, τι κε θείης
Παιδὸς παιδὶ φίλῳ· πολυάρητος δέ τοι ἐστί.
Τὴν δ' αὖτ' Αὐτόλυκος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε,
Γαμβρὸς ἐμὸς θυγάτηρ τε τίθεσθ' ὄνομ' ὅ, τι κεν εἴπω.
Πολλοῖσιν γὰρ ἔγωγε ὀδυσσάμενος τόδ' ἱκάνω
Ἀνδράσιν ἠδὲ γυναιξὶν ἀνὰ χθόνα πουλυβότειραν·
Τῷ δ' Ὀδυσεὺς ὄνομ' ἔστω ἐπώνυμον. αὐτὰρ ἔγωγε,
Ὁππότ' ἂν ἡβήσας μητρώϊον ἐς μέγα δῶμα
Ἔλθῃ Παρνησόνδ', ὅθι πού μοι κτήματ' ἔασιν,
Τῶν οἱ ἐγὼ δώσω, καί μιν χαίροντ' ἀποπέμψω.
Τῶν ἕνεκ' ἦλθ' Ὀδυσεύς, ἵνα οἱ πόροι ἀγλαὰ δῶρα.
Τὸν μὲν ἄρ' Αὐτόλυκός τε καὶ υἱέες Αὐτολύκοιο
Χερσίν τ' ἠσπάζοντο, ἔπεσσί τε μειλιχίοισι.
Μήτηρ δ' Ἀμφιθέη μητρὸς περιφῦσ' Ὀδυσῆϊ,
Κύσσ' ἄρα μιν κεφαλήν τε καὶ ἄμφω φάεα καλά.
Αὐτόλυκος δ' υἱοῖσιν ἐκέκλετο κυδαλίμοισι,
Δεῖπνον ἐφοπλίσσαι. τοὶ δ' ὀτρύνοντος ἄκουσαν·
Αὐτίκα δ' εἰσάγαγον βοῦν ἄρσενα πενταέτηρον·
Τὸν δέρον ἀμφί θ' ἕπον, καί μιν διέχευαν ἅπαντα.
Μίστυλλόν τ' ἄρ' ἐπισταμένως, πεῖράν τ' ὀβελοῖσιν,
Ὤπτησάν τε περιφραδέως, δάσαντό τε μοίρας.
Ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
Δαίνυντ'. οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης.
Ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
Δὴ τότε κοιμήσαντο, καὶ ὕπνου δῶρον ἕλοντο.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Βάν ῥ' ἴμεν ἐς θήρην, ἠμὲν κύνες ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
Υἱέες Αὐτολύκου· μετὰ τοῖσι δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς
Ἤϊεν. αἰπὺ δ' ὄρος προσέβαν καταειμένον ὕλῃ
Παρνησοῦ· τάχα δ' ἵκανον πτύχας ἠνεμοέσσας.
Ἠέλιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀρούρας,
Ἐξ ἀκαλαρρείταο βαθυρρόου ὠκεανοῖο.
Οἱ δ' ἐς βῆσσαν ἵκανον ἐπακτῆρες· πρὸ δ' ἄρ' αὐτῶν
Ἴχνι' ἐρευνῶντες κύνες ἤϊσαν. αὐτὰρ ὄπισθεν
Υἱέες Αὐτολύκου· μετὰ τοῖσι δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς

Ἤϊεν

Hunc eius Euryclea dilectis in genibus posuit
Finienti cœnã: verbumq; dixit denominauitq;:
Autolyce ipse nunc nomen inueni quod bonas
Filiæ filio dilecto, multis-votis-exoptatus vtiq; est.
Huic autem rursus Autolycus respondit, dixitq;:
Gener meus filiaq; ponite nomen quodcunq; dicam.
Multis enim ego in via iratus hoc inueni
Viris et mulieribus supra terram multa-pascentem.
Huic Vlysses nomen sit cognomen: at ego
Quando vbi pubuerit maternam in magnam domum
Venerit in Parnasum vbi mihi res sunt,
Ex his ei ego dabo, & ipsum gaudentem dimittam.
Horum gratia venit Vlysses, vt ei præberet splendida dona.
Hunc quidem Autolycusq; & filij Autolyci
Manibusq; salutauerunt verbisq; suauibus.
Mater autem Amphithea matris applicata Vlyssi,
Osculata est ipsum caputq;, & ambo lumina pulchra.
Autolycus autem filijs iusit gloriosis
Cœnam parare: hi autem impellentem audiuerunt.
Statim.a.induxerunt bouem masculum quinquennem,
Quẽ excoriarunt circũq; versabant, et ipsũ fuderũt omnẽ,
Minutim inciderun tq; scienter, fixeruntq; verubus,
Assaueruntq; peritè, diuiseruntq; partes.
Sic tunc quidem toto die in Solem descendentem
Conuiuabantur, neq; animus indigebat conuiuio æquali.
Quando autem Sol descendit, & aduenerunt tenebræ,
Iam tunc dormiuerunt, & somni donum acceperunt.
Quando autem mane-genita apparuit rosea Aurora,
Perrexerunt ire in venationem, & canes, ac & ipsi
Filij Autolyci, cum his autem diuinus Vlysses
Iuit: altum autem montem ascenderunt indutum sylua
Parnasi, citò autem peruenerunt concauitates ventosas.
Sol quidem postea nuper percussit arua
Ex tacitè-fluenti profundifluo Oceano.
Hi.a.concauitatem peruenerunt venatores, antè.a.ipsos
Vestigia scrutantes canes ibant, at retro
Filij Autolyci, cum his autem diuinus Vlysses

Vnde nomen indiderit Vlyssi auus.

Descriptio venationis.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Ἤϊσαν ἄγχι κυνῶν, κραδάων δολιχόσκιον ἔγχος.
Ἔνθα δ' ἄρ' ἐν λόχμῃ πυκινῇ κατέκειτο μέγας σῦς·
Τὴν μὲν ἄρ' οὔτ' ἀνέμων διάει μένος ὑγρὸν ἀέντων,
Οὔτε μιν ἠέλιος φαέθων ἀκτῖσιν ἔβαλλεν,
Οὔτ' ὄμβρος περάασκε διαμπερές· ὣς ἄρα πυκνὴ
Ἦεν, ἀτὰρ φύλλων ἐνέην χύσις ἤλιθα πολλή.
Τὸν δ' ἀνδρῶν τε κυνῶν τε περὶ κτύπος ἦλθε ποδοῖιν,
γρ. Οὖς ἐπάγ' Ὡς ἐπάγοντες ἐπῇσαν. ὁ δ' ἀντίος ἐκ ξυλόχοιο
Φρίξας εὖ λοφιήν, πῦρ δ' ὀφθαλμοῖσι δεδορκώς,
Στῆ ῥ' αὐτῶν σχεδόθεν· ὁ δ' ἄρα πρώτιστος Ὀδυσσεὺς
Ἔσσυτ' ἀνασχόμενος δολιχὸν δόρυ χειρὶ παχείῃ,
Οὐτάμεναι μεμαώς. ὁ δέ μιν φθάμενος ἔλασεν σῦς
Γουνὸς ὕπερ· πολλὸν δὲ διήφυσε σαρκὸς ὀδόντι
Λικριφὶς ἀΐξας, οὐδ' ὀστέον ἵκετο φωτός.
Τὸν δ' Ὀδυσεὺς οὔτησε τυχὼν κατὰ δεξιὸν ὦμον,
Ἀντικρὺ δὲ διῆλθε φαεινοῦ δουρὸς ἀκωκή.
Κὰδ δ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακών. ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμός.
Τὸν μὲν ἄρ' Αὐτολύκου παῖδες φίλοι ἀμφεπένοντο,
Ὠτειλὴν δ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος ἀντιθέοιο
Δῆσαν ἐπισταμένως· ἐπαοιδῇ δ' αἷμα κελαινὸν
Ἔσχεθον· αἶψα δ' ἵκοντο φίλου πρὸς δώματα πατρός.
Τὸν μὲν ἄρ' Αὐτόλυκός τε καὶ υἱέες Αὐτολύκοιο
Εὖ ἰησάμενοι, ἠδ' ἀγλαὰ δῶρα πορόντες,
Καρπαλίμως χαίροντα φίλην χαίροντες ἔπεμπον
Εἰς Ἰθάκην· τῷ μέν ῥα πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
Χαῖρον νοστήσαντι, καὶ ἐξερέεινον ἕκαστα,
Οὐλὴν ὅττι πάθοι. ὁ δ' ἄρα σφίσιν εὖ κατέλεξεν,
Ὥς μιν θηρεύοντ' ἔλασεν σῦς λευκῷ ὀδόντι
Παρνησόνδ' ἐλθόντα σὺν υἱάσιν Αὐτολύκοιο.
Τὴν γρηῢς χείρεσσι καταπρηνέσσι λαβοῦσα,
Γνῶ ῥ' ἐπιμασσαμένη. πόδα δὲ προέηκε φέρεσθαι.
Ἐν δὲ λέβητι πέσε κνήμη, κανάχησε δὲ χαλκός.
Ἂψ δ' ἑτέρωσ' ἐκλίθη· τὸ δ' ἐπὶ χθονὸς ἐξέχυθ' ὕδωρ.
Τὴν δ' ἅμα χάρμα καὶ ἄλγος ἕλε φρένα. τὼ δέ οἱ ὄσσε
Δακρυόφιν πλῆσθεν· θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.
Ἁψαμένη δὲ γενείου Ὀδυσσῆα προσέειπεν·
Ἦ μάλ' Ὀδυσσεύς ἐσσι, φίλον τέκος· οὐδέ σ' ἐγώ γε

Πρὶν

Ibat propè canes, vibrans longam hastam.
Tunc autem in sylua densa iacebat magnus aper,
Quam quidem neq; ventorum penetrabat vis humida spi-
Neq; ipsam sol lucens radijs percutiebat, (rantium,
Neq; hymber penetrabat penitus sic densa
Erat, at foliorum inerat fusio valde multa.
Hunc autem virorumq; canumq; sonus peruenit pedum.
Sic euntes ibant, hic autem contrarius ex sylua
Valde-exhorrens setosa ceruice, ignē.a.oculis aspiciens,
Stetit ipsos propè, ipse autem primus Vlysses
Irruit eleuata longa lancea manu forti,
Vulnerare cupiens, hic.a.ipsum præueniens percussit aper
Genu super, multum autem exhausit carnis dente
Obliquè ruens, neq; ad os peruenit viri. — Vlysses adh[...] adolescens apro vulne[...] tus.
Hunc Vlysses vulnerauit in dextro humero.
Ex-alia-parte transiuit lucida lanceæ cuspis. (animus.
Decidit.a.in puluerib.in longum-extensus, longè.a.volauit
Hunc quidem Autolyci filij dilecti circum laborabant:
Vulnus.a.Vlyssis optimi diuini
Ligauerunt scienter, in incantatione.a.sanguinem nigrum — Vulnera in[...] tari solita.
Tenuerunt, statim autem iuerunt dilecti ad ædes patris.
Hunc quidem Autolycusq; & filij Autolyci
Benè medicati, & splendidis donis datis.
Statim gaudentem dilectam gaudentes miserunt
In Ithacam, hoc quidem pater & veneranda mater
Gauisi sunt quod rediisset & interrogauerunt singula,
Cicatricem quod passus sit, hic autem ipsis bene narrauit,
Sic ipsum venantem percussit aper albo dente
Parnasum euntem cum filijs Autolyci.
Hanc anus manibus pronis acceptam
Agnouit extergens, pedem autem dimisit ferri.
In.a.lebete cecidit sura, sonuit autem æs. (sa est aqua.
Rursum.v.in partem-alterā inclinata est, at in terrā effu-
Huius.a.simul gaudium & dolor inuasit mentē, eius verò
Lacrymis impleti sunt, tenuis verò ipsi hæsit vox: (oculi
Vbi contigisset autem mentum, Vlyssem allocuta est:
Certè Vlysses es chare fili, neq; equidem te

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Πρὶν ἔγνων, πρὶν πάντα ἄνακτ' ἐμὸν ἀμφαφάασθαι.
Ἦ, καὶ Πηνελόπειαν ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσι,
Πεφραδέειν ἐθέλουσα φίλον πόσιν ἔνδον ἐόντα.
Ἡ δ' οὔτ' ἀθρῆσαι δύνατ' ἀντίη, οὔτε νοῆσαι·
Τῇ γὰρ ἀθηναίη νόον ἔτραπεν. αὐτὰρ ὀδυσσεὺς
Χεῖρ' ἐπιμασσάμενος, φάρυγος λάβε δεξιτερῆφι·
Τῇ δ' ἑτέρῃ ἕθεν ἆσσον ἐρύσσατο, φώνησέν τε.
Μαῖα, τίη μ' ἐθέλεις ὀλέσαι; σὺ δέ μ' ἔτρεφες αὐτὴ
Τῷ σῷ ἐπὶ μαζῷ. νῦν δ' ἄλγεα πολλὰ μογήσας,
Ἤλυθον εἰκοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ἀλλ' ἐπεὶ ἐφράσθης καί τοι θεὸς ἔμβαλε θυμῷ,
Σίγα, μή τίς τ' ἄλλος ἐνὶ μεγάροισι πύθηται.
Ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται,
Εἴ χ' ὑπ' ἐμοί γε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγαυούς,
Οὐδὲ τροφοῦ οὔσης σεῦ ἀφέξομαι, ὁππότ' ἂν ἄλλας
Δμῳὰς ἐν μεγάροισιν ἐμοῖς * κτείναιμι γυναῖκας. ν. κτείνωμι
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων εὐρύκλεια,
Τέκνον ἐμόν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
Οἶσθα μὲν οἷον ἐμὸν μένος ἔμπεδον, οὐκ ἐπιεικτόν·
Ἕξω δ' ὡς ὅτε τις στερεὴ λίθος, ἠὲ σίδηρος.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι.
Εἴ χ' ὑπὸ σοί γε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγαυούς,
Δὴ τότε τοι καταλέξω ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκας,
Αἵ τέ σ' ἀτιμάζουσι καὶ αἳ νηλιτεῖς εἰσιν.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς·
Μαῖα, τίη δὲ σὺ τὰς μυθήσεαι; οὐδέ τί σε χρή.
Εὖ νυ καὶ αὐτὸς ἐγὼ φράσομαι καὶ εἴσομ' ἑκάστην.
Ἀλλ' ἔχε σιγῇ μῦθον, ἐπίτρεψον δὲ θεοῖσιν.
Ὣς ἄρ' ἔφη. γρηῢς δὲ διὲκ μεγάροιο βεβήκει,
Οἰσομένη ποδάνιπτρα. τὰ γὰρ πρότερ' ἔκχυτο πάντα.
Αὐτὰρ ἐπεὶ νίψεν τε καὶ ἤλειψεν λίπ' ἐλαίῳ,
Αὖτις ἄρ' ἀσσοτέρω πυρὸς ἕλκετο δίφρον ὀδυσσεὺς
Θερσόμενος, οὐλὴν δὲ κατὰ ῥακέεσσι κάλυψε.
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε περίφρων πηνελόπεια·
Ξεῖνε, τὸ μέν σ' ἔτι τυτθὸν ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτή.
Καὶ γὰρ δὴ κοίτοιο * τάχ' ἡδέος ἔσσεται ὥρη, ν. τάχ' ἔσσεται ἡδέος ὥρη.
Ὅν τινά γ' ὕπνος ἕλοι γλυκερὸς καὶ κηδόμενόν περ.

Αὐτὰρ

Prius agnoui, quàm totum regem meum contrectaui.
Quippe & Penelopem inspexit oculis,
Indicare volens dilectum maritum intus existere.
Hæc autem neq; videre potuit contraria, neq; cognoscere:
Huic enim Minerua mentem vertit: at Vlysses
Manu palpans guttur cepit dextra.
Altera autem manu *ipsam prope traxit, dixitq;.*
Nutrix cur me vis perdere? tu.n. me nutriuisti ipsa,
Ipsa tua in mamma, nunc autem dolores multos passus
Veni vigesimo anno in patriam terram.
Sed postquam intellexisti, & tibi Deus iniecit animo,
Tace, ne quis alius in domibus audiat.
Sic enim dico, hoc autem & perfectum erit.
Si mihi Deus interficiet Procos superbos:
Neq; à te vtpote quæ nutrix es abero, quando alias
Famulas in domibus meis interficiam mulieres.
Hunc autem rursus allocuta est prudens Euryclea:
Fili mi, quale verbum fugit septum dentium?
Scis quidem qualis meus animus constans nec impotens.
Tenebo.n. sicut quando aliquid solidus lapis, vel ferrum.
Aliud autem tibi dico, tu autem in mentibus pone tuis:
Si tibi Deus domabit procos superbos,
Iam tunc tibi narrabo in ædibus milieres,
Quæ te dedecorant, & quæ nequissimæ sunt.
Hanc.n. respondens, allocutus est prudens Vlysses:
Nutrix, cur autem tu has dicis? neq; aliquid te oportet.
Benè & ipse ego intelligam, & cognoscam singulam.
Sed tene silentio verbum, committe autem rem *dijs.*
Sic dixit. anus autem per domum exiuit,
Portans lauacra, hæc enim priora effuderat omnia.
Sed postquam lauitq; & vnxit pingui oleo,
Iterum propè ignem traxit sedem Vlysses
Calefaciendus, cicatricem autem pannis cooperuit.
His autem verbis incepit prudens Penelope.
Hospes, hoc quidem tibi adhuc parumper ego dicam ipsa:
Etenim iam somni cito dulcis erit hora,
Quem somnus capit dulcis, & dolentem.

Vlysses Eu-
cleā ꝓhib-
ne se prod-

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І.І. МЕЧНИКОВА

Αὐτὰρ ἐμοὶ καὶ πένθος ἀμέτρητον πόρε δαίμων.
Ηματα μὲν γὰρ τέρπομ' ὀδυρομένη, γοόωσα,
Ες τ' ἐμὰ ἔργ' ὁρόωσα καὶ ἀμφιπόλων ἐνὶ οἴκῳ·
Αὐτὰρ ἐπὴν νὺξ ἔλθῃ, ἕλῃσί τε κοῖτος ἅπαντας,
Κεῖμαι ἐνὶ λέκτρῳ πυκιναὶ δέ μοι ἀμφ' ἀδινὸν κῆρ
Οξεῖαι μελεδῶναι ὀδυρομένην ἐρέθουσιν.
Ως δ' ὅτε πανδαρέου κούρη χλωρηῒς ἀηδὼν
Καλὸν ἀείδησιν ἔαρος νέον ἱσταμένοιο,
Δενδρέων ἐν πετάλοισι καθεζομένη πυκινοῖσιν,
Ητε θαμὰ τρωπῶσα χέει πολυηχέα φωνήν,
Παῖδ' ὀλοφυρομένη ἴτυλον φίλον, ὅν ποτε χαλκῷ
Κτεῖνε δι' ἀφραδίας, κοῦρον * ζήθοιο ἄνακτος· . ζήτοιο
Ως καὶ ἐμοὶ δίχα θυμὸς ὀρώρεται ἔνθα καὶ ἔνθα,
Ηὲ μένω παρὰ παιδὶ, καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσω,
Κτῆσιν ἐμὴν, δμωάς τε καὶ ὑψερεφὲς μέγα δῶμα,
Εὐνήν τ' αἰδομένη πόσιος, δήμοιό τε φῆμιν·
Η ἤδη ἅμ' ἕπωμαι ἀχαιῶν ὅστις ἄριστος
Μνᾶται ἐνὶ μεγάροισι, πορὼν ἀπερείσια ἕδνα.
Παῖς δ' ἐμὸς, ἕως μὲν ἔην ἔτι νήπιος ἠδὲ χαλίφρων,
Γήμασθ' οὔ μ' εἴα, πόσιος κατὰ δῶμα λιποῦσαν·
Νῦν δ' ὅτε δὴ μέγας ἐστὶ καὶ ἥβης μέτρον ἱκάνει,
Καὶ δή μ' ἀρᾶται πάλιν ἐλθέμεν ἐκ μεγάροιο,
Κτήσιος ἀσχαλόων τὴν οἱ κατέδουσιν ἀχαιοί.
Αλλ' ἄγε μοι τὸ ὄνειρον ὑπόκριναι, καὶ ἄκουσον.
Χῆνές μοι κατὰ οἶκον ἐείκοσι πυρὸν ἔδουσιν
Εξ ὕδατος, καί τέ σφιν ἰαίνομαι εἰσορόωσα·
Ελθὼν δ' ἐξ ὄρεος μέγας αἰετὸς ἀγκυλοχείλης
Πᾶσι κατ' αὐχένας ἦξε, καὶ ἔκτανεν. οἱ δ' ἐκέχυντο
Αθρόοι ἐν μεγάροις· ὁ δ' ἐς * αἰθέρα δῖαν ἀέρθη. ρ: ἠέρα
Αὐτὰρ ἐγὼ κλαῖον καὶ ἐκώκυον ἔν περ ὀνείρῳ.
Αμφὶ δ' ἔμ' ἠγερέθοντο ἐϋπλοκαμῖδες ἀχαιαί,
Οἴκτρ' ὀλοφυρομένην ὅ μοι αἰετὸς ἔκτανε χῆνας.
Αψ δ' ἐλθὼν κατ' ἄρ' ἕζετ' ἐπὶ προὔχοντι μελάθρῳ·
Φωνῇ δὲ βροτέῃ κατερήτυε, φώνησέν τε,
Θάρσει * ἰκαρίοιο κόρη τηλεκλειτοῖο· . ἰκαρίου κούρη
Οὐκ ὄναρ, ἀλλ' ὕπαρ ἐσθλὸν, ὅ τοι τετελεσμένον ἔσται.
Χῆνες μὲν μνηστῆρες· ἐγὼ δέ τοι αἰετὸς ὄρνις

Ηδ

Sed mihi & dolorem magnũ præbuit fortuna.
Dies quidem enim delector lamentans, lugens.
In mea opera inspiciens, & ancillarum in domo.
At postquam nox venit, capitq; somnus omnes,
Iaceo in lecto, densæ autem mihi circa valde cor
Acutæ cogitationes lugentem destruunt.
Sicut autem quando Pandarei filia floridula luscinia
Benè canit vere recens stanti nouo
Arborum in folijs sedens densis,
Quæ frequenter versans fundit personantem vocem,
Filium.a. lugens Itylum dilectum, quem quondam ferro
Interfecit per insanias, filium Zethi regis.
Sic & mihi bifariam animus mouetur huc & illuc.
Vel maneo apud filium, & firma omnia seruo,
Possessionem meam, famulasq; & altam magnam domum,
Lectumq; reuerita mariti, populiq; famam.
Vel iam simul sequor Achiuorum qui optimus
Nubere in domibus præbent infinitas dotes.
Filius.a. meus quousq; quidem fuit adhuc infans & demẽs,
Nubere non me sinebat mariti domum derelinquentem.
Nunc.a. quando iam magnus est, & pubertatis mensuram
Et iam me precatur iterum ire ex domus (peruenit,
Possessione iratus, quam ei consumunt Achiui.
Sed agè mihi somnium dijudica, & audi.
Anseres mihi in domo viginti triticum edunt Penelope n rat Vlyssi s somnium c iectandum
Ex aqua, & ipsis lætor inspiciens.
Veniens autem ex monte magna aquila curua-rostro,
Omnibus in ceruices ruit, & interfecit: hi a. fusi sunt
Congregati in domib. hæc.a. in æthera diuinum eleuata est.
At ego flebam & lugebam in somnio.
Circum.a. me congregatæ sunt pulchræ-crinibus Achiuæ
Miserabiliter lugentẽ, quod mihi aquila interfecit anseres:
Retrò autem veniens desedit in prominẽti antro.
Voce autem detinuit, vociferauitq;:
Confide Icarij filia valde inclyti.
Non somnium, sed verè bonum quod perfectum erit.
Anseres quidem proci, ego autem auis

Tui

Ηα πάρος, νῦν αὖτε τεὸς πόσις εἰλήλουθα,
Ος πᾶσι μνηστῆρσιν ἀεικέα πότμον ἐφήσω.
Ως ἔφατ᾽. αὐτὰρ ἐμὲ μελιηδὴς ὕπνος ἀνῆκε.
Παπτήνασα δὲ χῆνας ἐνὶ μεγάροισι νόησα
Πυρὸν ἐρεπτομένοις παρὰ πύελον, ἧχι πάρος περ.
Τὴν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς,
Ω γύναι, οὔπως ἐστὶν ὑποκρίνασθαι ὄνειρον
ἐπεὶ ἦ ῥά Αλλῃ ἀποκλίναντ᾽. * ἐπειὴ ῥά τοι αὐτὸς ὀδυσσεὺς
Πέφραδ᾽ ὅπως τελέει· μνηστῆρσι δὲ φαίνετ᾽ ὄλεθρος
Πᾶσι μάλ᾽· οὐδέ κε τις θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξει.
Τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπε περίφρων πηνελόπεια,
Ξεῖν᾽, ἤτοι μὲν ὄνειροι ἀμήχανοι ἀκριτόμυθοι
Γίνοντ᾽, οὐδέ τι πάντα τελείεται ἀνθρώποισι.
Δοιαὶ γάρ τε πύλαι ἀμενηνῶν εἰσὶν ὀνείρων·
Αἱ μὲν γὰρ κεράεσσι τετεύχαται, αἱ δ᾽ ἐλέφαντι·
Τῶν οἳ μέν κ᾽ ἔλθωσι διὰ πριστοῦ ἐλέφαντος,
Οἵ δ᾽ ἐλεφαίρονται ἔπε᾽ ἀκράαντα φέροντες·
Οἳ δὲ διὰ ξεστῶν κεράων ἔλθωσι θύραζε,
Οἵ ῥ᾽ ἔτυμα κραίνουσι, βροτῶν ὅτε κέν τις ἴδηται.
Αλλ᾽ ἐμοὶ οὐκ ἐντεῦθεν ὀΐομαι αἰνὸν ὄνειρον
Ελθέμεν· ἦ κ᾽ ἀσπαστὸν ἐμοὶ καὶ παιδὶ γένοιτο.
Αλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ᾽ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν.
Η δε δὴ ἠὼς εἶσι δυσώνυμος, ἥ μ᾽ ὀδυσῆος
Οἴκου ἀποσχήσει. νῦν γὰρ καταθήσω ἄεθλον,
Τοὺς πελέκεας τοὺς κεῖνος ἐνὶ μεγάροισιν ἑοῖσιν
Ισταχ᾽ ἑξείης, δρυόχους ὥς, δώδεκα πάντας,
Στὰς δ᾽ ὅγε πολλὸν ἄνευθε, διαρρίπτασκεν ὀϊστόν.
Νῦν δὲ μνηστήρεσσιν ἄεθλον τοῦτον ἐφήσω·
Ος δέ κε ῥηΐτατ᾽ ἐντανύσῃ βιὸν ἐν παλάμῃσι,
Καὶ διοϊστεύσῃ πελέκεων δυοκαίδεκα πάντων,
Τῷ κεν ἅμ᾽ ἑσποίμην, νοσφισσαμένη τόδε δῶμα
Κουρίδιον, μάλα καλὸν, ἐνίπλειον βιότοιο·
Τοῦ ποτε μεμνήσεσθαι ὀΐομαι ἔν περ ὀνείρῳ.
Τὴν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς,
Ω γύναι αἰδοίη λαρτιάδεω ὀδυσῆος,
Μηκέτι νῦν ἀνάβαλλε δόμοις ἐνὶ τοῦτον ἄεθλον.
Πρὶν γάρ τοι πολύμητις ἐλεύσεται ἐνθάδ᾽ ὀδυσσεὺς

Πρὶν

Fui anteà, nunc rursus tuus maritus veni,
Qui omnibus procis indecentem mortem immittam.
Sic dixit. at me dulcis somnus dimisit.
Aspiciens autem anseres in domibus intellexi
Triticum comedentes apud scyphum vbi anteà.
Hanc autem respondens alloquutus est prudens Vlysses:
O mulier non aliquo modo est declarare somnium
Qui aliò deflectit, quoniam certè tibi ipse Vlysses
Dixit. a. quomodo perficiet, procis autem apparebit cædes
Omnibus valdè, neq; aliquis mortem & parcas fugiet.
Hunc. a. rursus alloquuta est prudens Penelope:
Hospes certè quidē somnia impudentia, et huiusmodi *vt di-*
Sūt, neq; q̄dē oīa perficiūtur hominibus. (scerni nō-possint
Duæ enim portæ debilium sunt somniorum. Somni portæ
Vnæ quidem enim cornibus factæ-sunt: alteræ. a. ebore,
Horum qui quidem egressi fuerint per sectum ebur,
Spe-frustrantur verba imperfecta portantes.
Qui autem per polita cornua eunt foras,
Hi vera perficiunt, hominum quando aliquis videt.
At mihi non hinc puto graue somnum
Venisse, certè placidum mihi & filio fiat.
Aliud autem tibi dico, tu autem in mentibus pone tuis.
Hæc iam aurora veniet infamis, quæ me Vlyssis
A domo abducet, nunc enim deponam certamen
Secures, quas ille in domibus suis
Disposuit ordine foramina-manubrij-habentes, plus-mi-
Stans. a. hic multum longè iaciebat sagittā: (nus. 12. oēs.
Nunc autem procis certamen hoc immittam.
Qui autem facillimè extendet arcum in manibus,
Et persagittabit annulos duodecim omnes,
Hunc sequar vbi me *abduxero* ab *hac domo*
Quæ iuuentutem meam *vidit, perpulchra, plena victu,*
Cuius aliquando me *recordari puto in somnio.*
Hanc. a. respondens alloquutus est prudens Vlysses:
O vxor veneranda Laertiade Vlyssis,
Non amplius nunc proijce in domibus hoc certamen.
Antè enim prudens veniet huc Vlysses,

Quam

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Πρὶν τούτοις, τόδε τόξον ἐΰξοον ἀμφαφόωντας,
Νευρήν τ᾽ ἐντανύσαι διοϊστεῦσαί τε σιδήρου.
Τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπε περίφρων πηνελόπεια,
γρ. ἐθέλεις Εἴκ᾽ * ἐθέλοις μοι ξεῖνε παρήμενος ἐν μεγάροισι
Τέρπειν, οὔ μοι ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισι χυθείη. ἐπὶ
Ἀλλ᾽ οὐ γάρ πως ἐστὶν ἀΰπνοις ἔμμεναι αἰὲν
Ἀνθρώποις· ἐπὶ γάρ τοι ἑκάστῳ μοῖραν ἔθηκαν
Ἀθάνατοι θνητοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν.
Ἀλλ᾽ ἤτοι μὲν ἐγὼν ὑπερώϊον εἰσαναβᾶσα,
Λέξομαι εἰς εὐνὴν ἥ μοι στονόεσσα τέτυκται,
Αἰεὶ δάκρυσ᾽ ἐμοῖσι πεφυρμένη, ἐξ οὗ ὀδυσσεὺς
Ὤχετ᾽ ἐποψόμενος κακοΐλιον οὐκ ὀνομαστήν.
Ἔνθά κε λεξαίμην· σὺ δὲ λέξεο τῷδ᾽ ἐνὶ οἴκῳ,
γρ. χαμάδι σος. Ἢ * χαμάδις στορέσας, ἤ τοι κατὰ δέμνια θέντων.
Ὣς εἰποῦσ᾽ ἀνέβαιν᾽ ὑπερώϊα σιγαλόεντα,
Οὐκ οἴη· ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι κίον ἄλλαι.
Ἐς δ᾽ ὑπερῷ᾽ ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶ,
Κλαῖεν ἔπειτ᾽ ὀδυσῆα φίλον πόσιν· ὄφρα οἱ ὕπνον
Ἡδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις ἀθήνη.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Υ ΡΑΨΩΔΙας τῆς ὁμήρου ὀδυσσείας.

ΒΟΥΛΗΘΕΙΣ ἀνελεῖν ὀδυσσεὺς τὰς μισγομένας τοῖς μνηστῆρσι θεραπαινίδας, καὶ μεταγνοὺς, διὰ τῶν ἑξῆς πρὸς εὔμαιον καὶ φιλοίτιον διαλέγεται. ἐν ᾧ καὶ τῶν μνηστήρων γίνεται ὁμιλία.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Η Υψιλὸν ῥαψῳδία.

Υ βρονταῖς ζεὺς θάρσυν᾽ ὀδυσῆα, καὶ σχέθ᾽ ἀχαιούς.

ΑΥΤΑΡ ὁ ἐν προδόμῳ εὐνάζετο δῖος ὀδυσσεύς·
Κὰμ μὲν ἀδέψητον βοέην στόρεσ᾽, αὐτὰρ ὕπερθε

Κώεα

Quàm his aliquando arcum benè politum tractantes
Neruum extenderint persagittarintq; annulum.
Hunc a rursus alloquuta est prudens Penelope:
Si velis mihi hospes assidens in domibus
Delectare, non mihi somnus in palpebris fundetur.
Sed nō enim aliquo modo est insomnes esse semper
Homines: in enim vnoquoq; partem posuerunt
Immortales mortalibus supra fertilem terram.
Sed certe quidem ego ad cœnaculum vbi ascendero
Dormiam in lecto, qui mihi suspiriosus factus est
Semper lacrymis meis irrigatus, ex quo Vlysses
Iuit visurus malum-Ilium, neq; nominandum.
Illic dormiam, tu autem dormi hac in domo,
Vel humi sternens, vel tibi lectos ponant.
Sic loquuta, ascendit cœnacula splendida,
Non sola, cum ea & famulæ ibant aliæ.
In autem superiora vbi ascendisset cum ancillis mulieribus,
Flebat postea Vlyssem dilectū maritum, quousq; ei somnum
Dulcem in palpebris iecit cæsia Minerua.

ODYSSEAE HOMERI, AUT XX. compositionis argumentum.

VOLENS interficere Vlysses mixtas procis ancillas, mutata sententia, exinde cum Eumæo, & Phlœtio disputat. In quo procorum fit collocutio

ODYSSEAE HOMERI XX. COMpositio.

Υ, tonitribus Iupiter audacem fecit Vlyssem, & tenuit Achiuos.

AT ipse in vestibulo dormiuit diuinus Vlysses,
Subter quidem crudam bouinam strauit, sed desuper

Pelles

Κώεα πόλλ' οἴων τοὺς ἱρεύεσκον ἀχαιοί·
Εὐρυνόμη δ' ἄρ' ἐπὶ χλαῖναν βάλε κοιμηθέντι.
Ενθ' ὀδυσεὺς μνηστῆρσι κακὰ φρονέων ἐνὶ θυμῷ,
Κεῖτ' ἐγρηγορόων. ταὶ δ' ἐκ μεγάροιο γυναῖκες
Ἤϊσαν αἳ μνηστῆρσιν ἐμισγέσκοντο πάρος περ,
Ἀλλήλῃσι γέλωτα καὶ εὐφροσύνην παρέχουσαι.
Τοῦ δ' ὠρίνετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι·
Πολλὰ δὲ μερμήριζε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
Ἠὲ μεταΐξας θάνατον τεύξειεν ἑκάστῃ,
Ἤ ἔτ' ἐῷ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι μιγῆναι
Ὕστατα καὶ πύματα. κραδίη δέ οἱ ἔνδον ὑλάκτει.
Ὡς δὲ κύων ἀμαλῇσι περὶ σκυλάκεσσι βεβῶσα,
Ἄνδρ' ἀγνοιήσασ' ὑλάει, μέμονέν τε μάχεσθαι·
Ὡς ῥά τοῦ ἔνδον ὑλάκτει * ἀγαιομένου κακὰ ἔργα.
Στῆθος δὲ πλήξας, κραδίην ἠνίπαπε μύθῳ.
Τέτλαθι δὴ κραδίη· καὶ κύντερον ἄλλό ποτ' ἔτλης.
Ἤματι τῷ ὅτε * τοι μένος ἄσχετος ἤσθιε κύκλωψ
Ἰφθίμους ἑτάρους· σὺ δ' ἐτόλμας, ὄφρα σε μῆτις
Ἐξάγαγ' ἐξ ἄντροιο, ὀϊόμενον θανέεσθαι.
Ὡς ἔφατ', ἐν στήθεσσι καθαπτόμενος φίλον ἦτορ.
Τῷ δὲ μάλ' ἐν πείσῃ κραδίη μένε τετληυῖα
Νωλεμέως· αὐτὰρ αὐτὸς ἑλίσσετο ἔνθα καὶ ἔνθα.
Ὡς δ' ὅτε γαστέρ' ἀνὴρ πολέος πυρὸς αἰθομένοιο
Ἐμπλείην κνίσης τε καὶ αἵματος ἔνθα καὶ ἔνθα
Αἰόλλει, μάλα δ' ὦκα λιλαίεται ὀπτηθῆναι·
Ὡς ἄρ' ὅγ' ἔνθα καὶ ἔνθα ἑλίσσετο, μερμηρίζων,
Ὅππως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσει,
Μοῦνος ἐὼν πολέσιν. σχεδόθεν δέ οἱ ἦλθεν ἀθήνη,
Οὐρανόθεν καταβᾶσα· δέμας δ' ἤϊκτο γυναικί.
Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπε.
Τίπτ' αὖτ' ἐγρήσσεις πάντων πέρι κάμμορε φωτῶν;
Οἶκος μέν τοι ὅδ' ἐστί, γυνὴ δέ τοι ἥδ' ἐνὶ οἴκῳ,
Καὶ πάϊς οἷόν πού τις ἐέλδεται ἔμμεναι υἷα.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς.
Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα θεὰ κατὰ μοῖραν ἔειπες.
Ἀλλά τί μοι τόδε θυμὸς ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζει,
Ὅππως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσω

Μοῦνος

Κεῖτο ἐγ.
. ἀτιμομένου
. μοι

Pelles multas ouium, quas sacrificauerant Achiui.
Eurynome autem super indumentum iniecit dormienti.
Illic Vlysses procis mala cogitans in animo
Iacebat vigilans: hæ autem ex domo mulieres
Iuerunt, quæ procis miscebantur antea,
Mutuo risum & lætitiam præbentes.
Huius autem mouebatur animus in pectoribus dilectis:
Multa autem cogitabat in mente & in animo,
An irruens mortem pararet singulis,
An sineret cum procis superbis misceri
Extremo & vltimo: cor autem ei intus latrabat.
Sicut autem canis teneros circum catulos iens
Virum ignorans latrat, & est prompta ad pugnandum:
Sic huius intus latrabant indignantis mala opera,
Pectore autem percusso animum increpuit verbo.
Tolera vtique anime, & peius aliud aliquando tolerasti
Die illo, quo tibi robore insuperabili comedit Cyclops
Fortes socios, tu.a. audax-perstitisti, quousque te prudentia
Eduxit ex antro putantem mori.
Sic dixit in pectoribus incessens dilectum cor.
Huic valde in illo æstu cor manebat tolerans
Indesinenter: at ipse vertebatur huc & illuc.
Sicut autem quando ventrem vir multo igne ardenti,
Plenum pinguedineque & sanguine huc & illuc
Variè versat, citissime vero cupit assatum esse:
Sic hic huc & illuc vertebat cogitans,
Quomodo iam procis impudentibus manus immitteret,
Solus cum esset multis. prope.a. ipsum venit Minerua
Cælitus descendens, corpore.a. assimilata erat mulieri.
Stetit igitur super capite, & hunc sermonem dixit:
Cur rursus vigilas omnes supra infortunate viros.
Domus quidem tibi hæc est, vxor autem tibi hæc in domo
Et filius, qualem aliquis cuperet esse filium.
Hanc autem respondens allocutus est prudens Vlysse,
Certe iam hæc omnia Dea vt par-est, dixisti.
Sed quid mihi hoc animus in mentibus cogitat,
Quomodo iam procis impudentibus manus imponam,

Nn

Vlysses var
noctu secu
versans.

Minerua Vly
sem anima
in procorum
cædem.

Μοῦνος ἐών· οἱ δ' αἰὲν ἀολλέες ἔνδον ἔασι.
Πρὸς δ' ἔτι καὶ τόδε μεῖζον ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζω,
Εἴπερ γὰρ κτείναιμι διός τε σέθεν τε ἕκητι,
Πῆ κεν ὑπεκπροφύγοιμι; * τὸ δὲ φράζεσθαι ἄνωγα. ...ίσε φρ.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Σχέτλιε, καὶ μέν τίς τε χερείονι πείθεθ' ἑταίρῳ,
Ὅς περ θνητός τ' ἐστὶ καὶ οὐ τόσα μήδεα οἶδεν·
Αὐτὰρ ἐγὼ θεός εἰμι, διαμπερὲς ἥ σε φυλάσσω
Ἐν πάντεσσι * πόνοις· ἐρέω δέ τοι ἐξαναφανδόν· ...πόνοισ·
Εἴπερ πεντήκοντα λόχοι μερόπων ἀνθρώπων ...ε, πόνοισιν.
Νῶϊ περισταῖεν, κτεῖναι μεμαῶτες ἄρηϊ,
Καί κεν τῶν ἐλάσαιο βόας καὶ ἴφια μῆλα.
Ἀλλ' ἑλέτω σε καὶ ὕπνος. ἀνίη καὶ τὸ φυλάσσειν
Πάννυχον ἐγρήσσοντα· κακῶν δ' * ὕπο δύσεαι ἤδη. ὑποδύσεαι
Ὣς φάτο· καί ῥά οἱ ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισιν ἔχευεν.
Αὐτὴ δ' ἂψ ἐς Ὄλυμπον ἀφίκετο δῖα θεάων,
Εὖτε τὸν ὕπνος ἔμαρπτε λύων μελεδήματα θυμοῦ,
Λυσιμελής. ἄλοχος δ' ἄρ' ἐπέγρετο κέδν' εἰδυῖα·
Κλαῖε δ' ἄρ' ἐν λέκτροισι καθεζομένη μαλακοῖσιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίουσα κορέσσατο ὃν κατὰ θυμόν,
Ἀρτέμιδι πρώτιστον ἐπεύξατο δῖα γυναικῶν.
Ἄρτεμι, πότνα θεὰ θύγατερ Διός, αἴθε μοι ἤδη
Ἰὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλοῦσ' ἐκ θυμὸν ἕλοιο
Αὐτίκα νῦν, ἢ ἔπειτά μ' ἀναρπάξασα θύελλα
Οἴχοιτο προφέρουσα κατ' ἠερόεντα κέλευθα,
Ἐν προχοῇς δὲ βάλοι ἀψορρόου ὠκεανοῖο.
Ὡς δ' ὅτε Πανδαρέου κούρας ἀνέλοντο θύελλαι,
Τῇσι τοκῆας μὲν φθῖσαν θεοί, αἱ δ' ἐλίποντο
Ὀρφαναὶ ἐν μεγάροισι, κόμισσε δὲ δῖ' ἀφροδίτη
Τυρῷ καὶ μέλιτι γλυκερῷ καὶ ἡδέϊ οἴνῳ·
Ἥρη δ' αὐτῇσιν περὶ πασέων δῶκε γυναικῶν
Εἶδος καὶ πινυτήν, μῆκος δ' ἔπορ' ἄρτεμις ἁγνή,
Ἔργα δ' ἀθηναίη δέδαε κλυτὰ ἐργάζεσθαι·
Εὖτ' ἀφροδίτη δῖα προσέστιχε μακρὸν ὄλυμπον
Κούρῃς αἰτήσουσα τέλος * θαλεροῖο γάμοιο, ...γ. γλυκεροῖο
Ἐς Δία τερπικέραυνον· (ὁ γάρ τ' εὖ οἶδεν ἅπαντα,
Μοῖράν τ' ἀμμορίην τε καταθνητῶν ἀνθρώπων)

Τόφρ

Solus cum sim, hi autem semper congregati intus sunt.
Adhuc item aliquid & hoc maius in mentibus cogito.
Siquidem enim interficiam Iouéq; teq; nolente,
Qui subterfugiam? hoc autem consultare volui.
Hunc autem rursus alloquuta est dea casta Minerua:
Miser, & quidem aliquis peiori persuadetur socio,
Tamen mortalis est, & non tot curas videt.
At ego Dea sum continue quæ te custodio
In omnibus laboribus, dico autem tibi clarè.
Siquidem quinquaginta agmina diuersi-linguiũ hominũ
Nos circumstarent; interficere prompti Marti,
Et horum expelleres boues & pingues oues.
Sed capiat te & somnus, dolor & custodire
Tota nocte vigilantem, è malis emerges iam.
Sic dixit & ei somnum in palpebris fudit.
Ipsa autem retro in Olympum abiuit diuina Dearum.
Quando hunc somnus cepit soluens curas animi,
Soluens membra, vxor autem surrexit castè edocta.
Flebat autem in lectis sedens mollibus.
At postquam flens satiata est suo in animo,
Dianæ primùm supplicauit diuina Dearum:
Diana veneranda Dea Iouis filia, vtinam mihi iam Penelope D… nã precatu…
Sagitta in pectoribus iacta animum adimas,
Statim nunc, vel postea me discerpens procella,
Eat portans in obscuras vias,
In hostijs autem iaciat retrogradi Oceani,
Sicut quando Pandari filias susceperunt procellæ, Pandari fili
His parentes quidem perdiderunt Dei, hæ.a.relictæ sunt
Orphanæ in domibus: nutriebat autem diuina Venus
Caseo & melle dulci, & suaui vino.
Iuno autem ipsis præ omnibus dedit mulieribus
Speciem & prudentiam, magnitudinem.a.præbuit Diana
Opera autem Minerua docuit inclyta operari. (casta,
Quando Venus diuina adiuit altum Olympum
Puellis petitura perfectionem dulcium nuptiarum.
Ad Iouem gaudẽtem-fulmine, (hic enim benè nouit omnia
Fortunamq; infortuniumq; in mortalibus hominibus.)

Nn ij

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Τόφρα δὲ τὰς κούρας ἅρπυιαι ἀνηρείψαντο,
Καί ῥ' ἔδοσαν στυγερῇσιν ἐριννύσιν ἀμφιπολεύειν·
Ως ἔμ' ἀϊστώσειαν ὀλύμπια δόματ' ἔχοντες,
Ηέ μ' ἐϋπλόκαμος βάλοι ἄρτεμις, ὄφρ' ὀδυσῆα
Οσσομένη, καὶ γαῖαν ὕπο στυγερὴν ἀφικοίμην,
Μηδέ τι χείρονος ἀνδρὸς ἐϋφραίνοιμι νόημα.
Αλλὰ τὸ μὲν καὶ ἀνεκτὸν ἔχει κακὸν, ὁππότε κέν τις
Ηματα μὲν κλαίῃ πυκινῶς ἀκαχήμενος ἦτορ,
Νύκτας δ' ὕπνος ἔχῃσιν· (ὁ γάρ τ' ἐπέλησεν * ἁπάντων
ἁπάντας
Εσθλῶν ἠδὲ κακῶν, ἐπεὶ ἄρ βλέφαρ' ἀμφικαλύψῃ)
Αὐτὰρ ἐμοὶ καὶ ὀνείρατ' ἐπέσσευεν κακὰ δαίμων.
Τῇδε γὰρ αὖ μοι νυκτὶ παρέδραθεν εἴκελος αὐτῷ,
Τοῖος ἐὼν οἷος ἦεν ἅμα στρατῷ· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
Χαῖρ', ἐπεὶ οὐκ ἐφάμην ὄναρ ἔμμεναι, ἀλλ' ὕπαρ ἤδη.
Ως ἔφατ'. αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἤλυθεν ἠώς.
Τῆς δ' ἄρα κλαιούσης ὄπα σύνθετο δῖος ὀδυσσεύς·
Μερμήριζε δ' ἔπειτα, δόκησε δέ οἱ κατὰ θυμὸν
Ηδη γινώσκουσα παρεστάμεναι κεφαλῆφι.
Χλαῖναν μὲν συνελὼν καὶ κώεα τοῖσιν ἐνεῦδεν,
Ες μέγαρον κατέθηκεν ἐπὶ θρόνου· ἐκ δὲ βοείην
Θῆκε θύραζε φέρων. διὶ δ' εὔχετο χεῖρας ἀνασχὼν,
Ζεῦ πάτερ, εἴ μ' ἐθέλοντες ἐπὶ τραφερήν τε καὶ ὑγρὴν
Ηγετ' ἐμὴν ἐς γαῖαν, ἐπεί μ' ἐκακώσατε λίην,
Φήμην τίς μοι φάσθω ἐγειρομένων ἀνθρώπων
Ενδοθεν, ἔκτοσθεν δὲ διὸς τέρας ἄλλο φανήτω.
Ως ἔφατ' εὐχόμενος. τοῦ δ' ἔκλυε μητίετα ζεύς·
Αὐτίκα δ' ἐβρόντησεν ἀπ' αἰγλήεντος ὀλύμπου
Υψόθεν ἐκ νεφέων. γήθησε δὲ δῖος ὀδυσσεύς.
Φήμην δ' ἐξ οἴκοιο γυνὴ προέηκεν ἀλετρὶς
Πλησίον, ἔνθ' ἄρα οἱ μύλαι εἵατο ποιμένι λαῶν·
Τῇσιν δ' ὧδ. Τῇσι δὲ δώδεκα πᾶσαι ἐπερρώοντο γυναῖκες,
ἀλείφατα, Αλφιτα τεύχουσαι καὶ * ἀλείατα, μυελὸν ἀνδρῶν.
Αἱ μὲν ἄρ' ἄλλαι εὗδον, ἐπεὶ κατὰ πυρὸν ἄλεσσαν·
Η δὲ μί' οὔπω παύετ', ἀφαυροτάτη δ' ἐτέτυκτο·
Ηρα μύλην στήσασα, ἔπος φάτο, σῆμα ἄνακτι,
Ζεῦ πάτερ, ὅς τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσεις,
Η μεγάλ' ἐβρόντησας ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος,

Οὐδέ

Interim autem puellas Harpyiæ arripuerunt,
Et dederunt odiosis Erynnibus seruire.
Sic me destruant Olympias domos habentes,
Vel me pulchra-crinibus percutiat Diana, vt Vlyssem
Visura, & terram sub odiosam abeam.
Ne autem quid peiori viro lætificem mentem.
Sed hoc quidem & tolerabile habet malum, quando aliqua
Dies quidem flet frequenter dolens corde:
Noctes a. somnus habet (hic.n. obliuisci facit omnes homines
Bonorum & malorum, postquam palpebras amplexus est.)
At mihi & insomnia immisit malum numen.
Hac enim nocte mihi *accubauit similis ipsi*
Talis nimirum qualis fuit cum exercitu: at meum cor
Lætatũ est, quoniam non dicebam somniũ esse, sed verũ iam.
Sic dixit statim autem aurea-sede venit Aurora.
Huius autem igitur flentis vocem audiuit diuinus Vlysses.
Cogitauit autem postea, apparuit autem ei in animo
Iam cognoscens astare capiti.
Quæ quidem simul capta & pellib. quibus in-dormiebat,
Ea in domum deposuit in sede, extra autem bouinam
Posuit foras portans, Ioui a. precatus est manibus sublatis. Vlyss. Iouem orat.
Iupiter pater, si me volentes in siccamq; & humidam
Duxistis meam in terram postquam me male-mulctastis,
Rumorem mihi aliquis dicat excitatorum hominum
Intus, extra autem Iouis portentum aliud appareat.
Sic dixit precatus, huic a. audiuit consiliarius Iupiter, Dat signum cœlo Iupiter.
Statim autem tonuit à splendido Olympo
Ab alto ex nebulis: lætatus est autem diuinus Vlysses.
Vocem autem è domo mulier præmisit molendinaria
Propè illic vtique ei molæ erant pastori populorum.
His autem duodecim omnes versabantur mulieres
Farinas ordeaceas conficientes & triticeas medullã virorũ.
Illæ quidem aliæ dormiebant postq̃ triticum moluerant.
Hæc a. vna nondum cessarat: debilissima autem facta est. Famula prodigij coniectrix.
Hæc igitur mola stabilita verbum dixit, signum regi.
Iupiter pater, qui Deis & hominibus imperas,
Certè valde tonuisti à cælo stellato.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Οὐδέ ποθι νέφος ἐστί. τέρας νύ τεῳ τόδε φαίνεις.
Κρῆνον νῦν καὶ ἐμοὶ δειλῇ ἔπος ὅ, τι κεν εἴπω·
Μνηστῆρες πύματόν τε καὶ ὕστατον ἤματι τῷδε
Ἐν μεγάροις ὀδυσῆος ἑλοίατο δαῖτ' ἐρατεινήν·
Οἳ δή μοι καμάτῳ θυμαλγέϊ γούνατ' ἔλυσαν
Ἄλφιτα τευχούσῃ, νῦν ὕστατα δειπνήσειαν.
Ὣς ἄρ' ἔφη. χαῖρεν δὲ κλεηδόνι δῖος ὀδυσσεὺς,
Ζηνός τε βροντῇ· φάτο γὰρ τίσασθαι ἀλείτας.
Αἱ δ' ἄλλαι δμῳαὶ κατὰ δώματα κάλ' ὀδυσῆος
Ἀγρόμεναι ἀνέκαιον ἐπ' ἐσχάρῃ ἀκάματον πῦρ.
Τηλέμαχος δ' εὐνῆφιν ἀνίστατο ἰσόθεος φώς,
Εἵματα ἑσσάμενος. περὶ δὲ ξίφος ὀξὺ θέτ' ὤμῳ.
Ποσσὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ.
Στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰών, πρὸς δ' εὐρύκλειαν ἔειπεν·
γρ. τὸν ξ. Μαῖα φίλη,* πῶς ξεῖνον ἐτιμήσασθ' ἐνὶ οἴκῳ
Εὐνῇ καὶ σίτῳ; ἦ αὔτως κεῖται ἀκηδής;
Τοιαύτη γὰρ ἐμοὶ μήτηρ πινυτή περ ἐοῦσα,
Ἐμπλήγδην ἕτερόν γε τίει μερόπων ἀνθρώπων
Χείρονα, τὸν δέ τ' ἀρείον' ἀτιμήσασ' ἀποπέμπει.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων εὐρύκλεια,
Οὐκ ἄν μιν νῦν τέκνον ἀναίτιον αἰτιόῳο.
Οἶνον μὲν γὰρ πῖνε καθήμενος, ὄφρ' ἔθελ' αὐτός·
Σίτου δ' οὐκέτ' ἔφη πεινήμεναι· εἴρετο γάρ μιν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ κοίτοιο καὶ ὕπνου μιμνήσκοιτο,
Ἡ μὲν δέμνι' ἄνωγεν ὑποστορέσαι δμῳῇσιν·
Αὐτὰρ ὅγ', ὥς τις πάμπαν ὀϊζυρὸς καὶ ἄποτμος,
Οὐκ ἔθελ' ἐν λέκτροισι καὶ ἐν ῥήγεσσι καθεύδειν,
Ἀλλ' ἐν ἀδεψήτῳ βοέῃ καὶ κώεσιν οἰῶν
Ἔδραθεν ἐν προδόμῳ. χλαῖναν δ' ἐπιέσσαμεν ἡμεῖς·
Ὣς φάτο. τηλέμαχος δὲ διὲκ μεγάροιο βεβήκει,
Ἔγχος ἔχων· ἅμα τῷ γε κύνες πόδας ἀργοὶ ἕποντο.
Βῆ δ' ἴμεν εἰς ἀγορὴν μετ' ἐϋκνήμιδας ἀχαιούς.
Ἡ δ' αὖτε δμῳῇσιν ἐκέκλετο δῖα γυναικῶν
Εὐρύκλει', ὦπος θυγάτηρ πεισηνορίδαο.
Ἄγρειθ', αἱ μὲν δῶμα κορήσατε ποιπνύσασαι,
Ῥάσσατέ τ', ἐν δὲ θρόνοις εὐποιήτοισι τάπητας

Βάλλετε

Neq; alicubi nubes est, monstrum cui hoc ostendis,
Perfice nunc, & mihi miseræ verbum quod dicam.
Proci postremumq; & extremo die hoc
In domibus Vlyssis capiant conuiuium desiderabile,
Qui iam mihi labore tristi genua soluerunt
Farinas facienti, nunc vltimò cœnent.
Sic dixit, lætatus est autem omnino diuus Vlysses
Iouis tonitru: dixit enim illum *puniturum scelaratos.*
Illæ autem aliæ famulæ in domos pulchras Vlyssis
Congregatæ accendebant in foco magnum ignem.
Telemachus autem è lecto surrexit diuinus vir
Vestes indutus: circum autem ensem posuit humerum.
Pedibus autem sub fortibus ligauit pulchra calciamenta.
Accepit autem fortem lanceam acuminatam acuto ferro.
Stetit autem in pauimentum iens, ad a. Eurycleam dixit:
Nutrix dilecta, hunc hospitem honorastis in domo Telemachus monet Eurycleam ne hospitem negligat.
Lecto & cibo? an sic iacet neglectus?
Talis enim mihi mater prudens quæ est
Temerè alterum honorat diuersi-linguium hominum
Minorem, hunc autem meliorem inhonorans repudiat.
Hanc autem rursus alloquuta est prudens Euryclea:
Non ipsam nunc fili insontem accuso.
Vinum quidem enim bibit sedens donec voluit ipse.
Cibo a. non amplius dixit esurire, interrogauit n. ipsum.
Sed quando iam lecti & somni meminit,
Hæc quidem lectos iussit substernere ancillis.
At hic tanquam aliquis omnino ærumnosus, infortunatus,
Noluit lectis & in coopertimentis dormire,
Sed in cruda bouina, & pellibus ouium
Dormiuit in vestibulo, superindumētum a. iniecimus nos.
Sic dixit. Telemachus autem ex domo transiuit,
Lanceā habens: simul hunc canes pedib. veloces sequebātur,
Perrexit autem ire in concionem ad fortes Achiuos,
Hæc autem rursus ancillis iussit diua mulierum
Euryclea Opis filia Pisenoridæ. Instruitur domus aduētu procorum.
Agite, partim quidem domum ornateq; festinantes,
Aspergiteq;, in sedibus benefactis tapetis

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Βάλλετε πορφυρέους· αἱ δὲ σπόγγοισι τραπέζας
Πάσας ἀμφιμάσασθε, καθήρατε δὲ κρητῆρας,
Καὶ δέπα ἀμφικύπελλα τετυγμένα· ταὶ δὲ μεθ' ὕδωρ
Ἔρχεσθε κρήνηνδε, καὶ οἴσετε θᾶσσον ἰοῦσαι.
Οὐ γὰρ δὴν μνηστῆρες ἀπέσσονται μεγάροιο,
Ἀλλὰ μάλ' ἦρι νέονται, ἐπεὶ καὶ πᾶσιν ἑορτή.
Ὣς ἔφαθ'. αἱ δ' ἄρα τῆς μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο.
Αἱ μὲν ἐείκοσι βῆσαν ἐπὶ κρήνην μελάνυδρον.
Αἱ δ' αὐτοῦ κατὰ δώματ' ἐπισταμένως πονέοντο.
Ἐς δ' ἦλθον μνηστῆρες ἀγήνορες. οἱ μὲν ἔπειτα
Εὖ καὶ ἐπισταμένως κέασαν ξύλα. αἱ δὲ γυναῖκες
Ἦλθον ἀπὸ κρήνης. ἐπὶ δέ σφισιν ἦλθε συβώτης,
Τρεῖς σιάλους κατάγων οἳ ἔσαν ἐν πᾶσιν ἄριστοι.
Καὶ τοὺς μέν ῥ' εἴασε καθ' ἕρκεα καλὰ νέμεσθαι,
Αὐτὸς δ' αὖτ' Ὀδυσῆα προσηύδα μειλιχίοισι.
Ξεῖν', ἦ ἄρ τί σε μᾶλλον Ἀχαιοὶ εἰσορόωσιν,
Ἦέ σ' ἀτιμάζουσι κατὰ μέγαρ', ὡς τὸ πάρος περ;
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Αἲ γὰρ δὴ Εὔμαιε θεοὶ τισαίατο λώβην,
Ἣν οἵδ' ὑβρίζοντες ἀεικέα μηχανόωνται
Οἴκῳ ἐν ἀλλοτρίῳ, οὐδ' αἰδοῦς μοῖραν ἔχουσιν.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε Μελάνθιος αἰπόλος αἰγῶν,
Αἶγας ἄγων αἳ πᾶσι μετέπρεπον αἰπολίοισι,
Δεῖπνον μνηστήρεσσι. δύω δ' ἅμ' ἕποντο νομῆες,
γρ. τοὺς μὲν κατέδησαν — Καὶ * τὰς μὲν κατέδησεν ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ,
Αὐτὸς δ' αὖτ' Ὀδυσῆα προσηύδα κερτομίοισι.
Ξεῖν', ἔτι καὶ νῦν ἐνθάδ' ἀνιήσεις κατὰ δῶμα
Ἀνέρας αἰτίζων; ἀτὰρ οὐκ ἔξεισθα θύραζε;
Πάντως, οὐκέτι νῶϊ διακρινέεσθαι ὀΐω
Πρὶν χειρῶν γεύσασθαι. ἐπεὶ σύ περ οὐ κατὰ κόσμον
Αἰτίζεις· εἰσὶν δὲ καὶ ἄλλαι δαῖτες Ἀχαιῶν.
Ὣς φάτο. τὸν δ' οὔ τι προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ἀλλ' ἀκέων κίνησε κάρη, κακὰ βυσσοδομεύων,
Τοῖσι δ' ἐπὶ τρίτος ἦλθε Φιλοίτιος ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Βοῦν στεῖραν μνηστῆρσιν ἄγων καὶ πίονας αἶγας.
(Πορθμῆες δ' ἄρα τοὺς γε διήγαγον, οἵ τε καὶ ἄλλους

Iacite purpureos, partim autem spongijs mensas
Omnes abstergite, purgate autem crateras
Et pocula rotunda facta, partim autem ad aquam
Ite fontemq́ue, & portate cito euntes.
Non enim iam proci aberunt domo,
Sed valde mane venient, quoniam & omnibus conuiuium.
Sic dixit, hæ.a. igitur hanc valde quidē audiuerunt & (obediuerūt.
Hæ quidem.20.iuerunt ad fontē nigra-aquis,
Aliquæ illic in domo scienter laborabant.
Intro autem venerunt proci superbi, hi quidem postea
Bene & scienter scindebant ligna, aliæ autem mulieres
Venerunt a fonte: post autem ipsas venit subulcus
Tres porcos adducens, qui erant inter omnes optimi,
Et hos quidem siuit in septis bene pascere.
Ipse.a.rursus Vlyssem alloquutus est suauibus verbis.
Hospes, nunquid igitur aliquid te magis Achiui inspici- (unt?
Ante inhonorant in ædibus sicut antea?
Hunc.a.respondens, alloquutus est prudens Vlysses:
Vtinam enim iam Eumæe Dei puniant hanc contumeliam.
Quod hi contumelia-vtentes indecenter operantur
Domo in aliena, neq; pudoris partem.i.tantillum habent.
Sic hi quidem talia mutuo loquebantur.
Prope autem ipsos venit Melanthius custos caprarum,
Capras ducens, quæ omnes inter excellebant greges
Cœnam procis: duo autem simul sequebantur pastores,
Et has quidem religauit sub porticu valde sonanti,
Ipse autem rursus Vlyssem alloquutus est conuitijs:
Hospes, adhuc & nunc hic tristia afficis in domo — Melanthius insolens ad Vlyssem loquitur.
Viros petens? at non exibis foras
Omnino? non ante nos dijudicaturos puto,
Quam manus nostras gustaueris, quoniam tu non decenter
Petis: sunt autem & alia conuiuia Achiuorum.
Sic dixit: hunc.a.non aliquid alloc. est prudens Vlysses,
Sed tacitus mouit caput mala profunde-cogitans.
Hos autem post tertius venit Philætius princeps virorum
Bouem sterilem procis ducens, & pingues capras,
(Portitores autem igitur hos duxerunt, qui & alios

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Ἀνθρώποις πέμπουσιν, ὅτις σφέας εἰσαφίκηται)
Καὶ τὰ μὲν εὖ κατέδησεν ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ·
Αὐτὸς δ' αὖτ' ἐρέεινε συβώτην ἄγχι παραστάς.
Τίς δὴ ὅδε ξεῖνος νέον εἰλήλουθε συβῶτα
Ἡμέτερον πρὸς δῶμα; τέων δ' ἐξ εὔχεται εἶ)
Ἀνδρῶν; ποῦ δέ νύ οἱ γενεὴ καὶ πατρὶς ἄρουρα;
Δύσμορος, ἦ τε ἔοικε δέμας βασιλῆϊ ἄνακτι.
Ἀλλὰ θεοὶ δυόωσι πολυπλάγκτους ἀνθρώπους,
γρ. κεν Ὁππότε * καὶ βασιλεῦσιν ἐπικλώσωνται ὀϊζύν.
Ἦ, καὶ δεξιτερῇ δειδίσκετο χειρὶ παραστάς,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
γρ. ὥσπερ Χαῖρε πάτερ ὦ ξεῖνε, γένοιτό τοι * ἔς περ ὀπίσσω
Ὄλβος· ἀτὰρ μὲν νῦν γε κακοῖς ἔχεαι πολλοῖσιν.
Ζεῦ πάτερ, οὔτις σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος·
Οὐκ ἐλεαίρεις ἄνδρας, ἐπὴν δὴ γείνεαι αὐτός,
Μισγέμεναι κακότητι καὶ ἄλγεσι λευγαλέοισιν.
Ἴδιον ὡς ἐνόησα, δεδάκρυνται δέ μοι ὄσσε
Μνησαμένῳ Ὀδυσῆος· ἐπεὶ κἀκεῖνον ὀΐω
Τοιάδε λαίφε' ἔχοντα κατ' ἀνθρώποις ἀλάλησθαι,
Εἴπου ἔτι ζώει, καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο.
Εἰ δ' ἤδη τέθνηκε, καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισιν,
Ὤ μοι ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ὅς μ' ἐπὶ βουσὶν
Εἶσ' ἔτι τυτθὸν ἐόντα Κεφαλλήνων ἐνὶ δήμῳ.
Νῦν δ' αἱ μὲν γίνονται ἀθέσφατοι, οὐδέ κεν ἄλλως
γρ. ὑποσταχύοιτο Ἀνδρί γ' * ὑποσταχύοιτο βοῶν γένος εὐρυμετώπων.
Τὰς δ' ἄλλοι με κέλονται ἀγινέμεναι σφίσιν αὐτοῖς
Ἔδμεναι· οὐδέ τι παιδὸς ἐνὶ μεγάροις ἀλέγουσιν,
Οὐδ' ὄπιδα τρομέουσι θεῶν, μεμάασι γὰρ ἤδη
Κτήματα δάσσασθαι δὴν οἰχομένοιο ἄνακτος.
Αὐτὰρ ἐμοὶ τόδε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι
Πόλλ' ἐπιδινεῖται· μάλα μὲν κακόν, υἷος ἐόντος,
γρ. Ἄλλον Ἄλλων δῆμον ἱκέσθαι, ἰόντ' αὐτῇσι βόεσσιν
Ἄνδρας ἐς ἀλλοδαπούς· τὸ δὲ ῥίγιον, αὖθι μένοντα
Βουσὶν ἐπ' ἀλλοτρίῃσι καθήμενον ἄλγεα πάσχειν.
Καί κεν δὴ πάλαι ἄλλον ὑπερμενέων βασιλήων
Ἐξικόμην φεύγων (ἐπεὶ οὐκέτ' ἀνεκτὰ πέλονται)
Ἀλλ' ἔτι τὸν δύστηνον ὀΐομαι, εἴποθεν ἐλθὼν

Ἀνδρῶν

Homines mittunt qui ipsos accedit.)
Et hæc quidem igitur religauerunt sub porticu resonanti,
Ipse autem rursus interrogauit subulcum prope astans:
Quis iam hic hospes nuper venit subulce
Nostram ad domum? ex quibus dicit esse
Viris? vbi ei genus & patria terra?
Infelix certè similis est corpore regi imperanti.
Sed Dij submergunt multùm-errantes homines,
Quando reges contrafilant ærumnam.
Dixit, & dextra ostendit manu astans,
Et ipsum vociferans verba velocia alloquutus est.
Salue pater ô hospes fiat tibi tamen in futurum
Opulentia, at quidem nunc malis teneris multis.
Iupiter pater nullus te Deorum perniciosior alius, Philœtius dolet propter heri infortunium.
Non misereris viros postquam iam generasti ipse,
Misceri malo & doloribus tristibus.
Propriè vt intellexi, lachrymantur mihi oculi
Recordanti Vlyssis, quoniam & illum puto
Tales vestes habentem inter homines errare,
Sicubi adhuc viuit, & videt lumen Solis.
Si autem iam mortuus est, in inferni domibus.
Hei mihi postea Vlysse strenuo, qui me in bubus
Misit adhuc paruulus cum essem Cephallenorum in populo.
Nunc autem hæ quidem fiunt immensæ, neq; aliter
Cuiquam accerserent boum generatio latarum frontium:
Has autem alij me iubent ducere sibijpsis
Edere, neq; filium in ædibus curant,
Neq; reuerentiam timent Deorum: prompti sunt. n. iam
Facultates diuidere diu abeuntis regis.
At mihi hoc animus in pectoribus dilectis
Multùm voluit valdè quidem malo filio existente,
Aliorum populum ire euntem ipsis bobus
Viros in alienos, hoc autem peius hic manentem
Bubus in alienis sedentem dolores pati,
Et iam diu alijs superbis regibus
Discessi fugiens, (quoniam non tolerabilia sunt.)
Sed adhuc hunc infelicem puto sicunde veniens

Virorum

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Ἀνδρῶν μνηστήρων σκέδασιν κατὰ δώματα θείη.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Βουκόλ', ἐπεὶ οὔτε κακῷ οὔτ' ἄφρονι φωτὶ ἔοικας,
Γινώσκω δὲ καὶ αὐτὸς ὅ τοι πινυτὴ φρένας ἵκει,
Τοὔνεκά τοι ἐρέω, καὶ ἐπὶ μέγαν ὅρκον ὀμοῦμαι·
Ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν, ξενίη τε τράπεζα,
γρ. Ἱστίη Ἑστίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος ἣν ἀφικάνω,
Ἦ σέθεν ἐνθάδ' ἐόντος ἐλεύσεται οἴκαδ' Ὀδυσσεύς·
Σοῖσιν δὲ ὀφθαλμοῖσιν ἐπόψεαι, αἴ κ' ἐθέλῃσθα,
Κτεινομένοις μνηστῆρας οἳ ἐνθάδε κοιρανέουσι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ,
Αἲ γὰρ τοῦτο ξεῖνε ἔπος τελέσειε Κρονίων.
Γνοίης οἵη ἐμὴ δύναμις καὶ χεῖρες ἕπονται.
Ὣς δ' αὔτως Εὔμαιος ἐπεύξατο πᾶσι θεοῖσι
Νοστῆσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ὅνδε δόμονδε.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλοις ἀγόρευον.
Μνηστῆρες δ' ἄρα Τηλεμάχῳ θάνατόν τε μόρον τε
Ἤρτυον. αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ἀριστερὸς ἤλυθεν ὄρνις,
Αἰετὸς ὑψιπέτης, ἔχε δὲ τρήρωνα πέλειαν,
Τοῖσιν δ' Ἀμφίνομος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,
Ὦ φίλοι, οὐχ ἡμῖν συνθεύσεται ἥδε γε βουλή,
Τηλεμάχοιο φόνος. ἀλλὰ μνησώμεθα δαιτός.
Ὣς ἔφατ' Ἀμφίνομος. τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.
Ἐλθόντες δ' ἐς δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο,
Χλαίνας μὲν κατέθεντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε.
γρ. μεγάλας Οἱ δ' ἱέρευον ὄϊς* μεγάλους καὶ πίονας αἶγας,
Ἵρευον δὲ σύας σιάλους καὶ βοῦν ἀγελαίην·
Σπλάγχνα δ' ἄρ' ὀπτήσαντες ἐνώμων· ἐν δ' ἄρα οἶνον
γρ. κερώσαντο. Κρητῆρσι* κερόωντο. κύπελλα δὲ νεῖμε συβώτης.
Σῖτον δέ σφ' ἐπένειμε φιλοίτιος ὄρχαμος ἀνδρῶν
Καλοῖς ἐν κανέοισιν· ἐῳνοχόει δὲ Μελανθεύς.
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Τηλέμαχος δ' Ὀδυσῆα καθῖδρυε, κέρδεα νωμῶν,
Ἐντὸς ἐϋσταθέος μεγάρου, παρὰ λάϊνον οὐδόν·
Δίφρον ἀεικέλιον παραθείς, ὀλίγην τε τράπεζαν·
Πὰρ δ' ἐτίθει σπλάγχνων μοίρας, ἐν δ' οἶνον ἔχευεν
Ἐν δέπαϊ χρυσέῳ, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν,

Ἐνταυθοῖ

Virorum procorum vastitatem per ædes indiceret.
Hunc autem respondens alloquutus est prudens Vlysses: Vlyss. Philœtio loquitur.
Bubulce, quoniam neq; malo neq; insipienti viro similis es,
Cognosco autem ipse quod tibi prudentia in mentes venit,
Ideo tibi dico, & in magnum iuramentum iuro.
Sciat nunc primum Iupiter Deorum Hospitalisq; mensa
Domusq; Vlysses strenui quam peruenit,
Certè te hic præsente venit domum Vlysses,
Tuis autem oculis videbis, si volueris,
Interfectos procos qui hic dominantur.
Hunc autem rursus allocutus est boum bubulcus vir,
Vtinam enim hoc hospes verbum perficiat Saturnius,
Cognosceres qualis mea potentia & manus sequerentur.
Sic similiter Eumæus supplicabat omnibus Dijs,
Redire Vlyssem multùm-sapientem suam domum.
Sed hi quidem talia inter se confabulantur.
Proci autem Telemacho interitumq; mortemq; Proci sinistro omine à Telemachi cæde deterrentur.
Parabant: at hæc his sinistra venit auis
Aquila aduolitans, tenebat autem timidam columbam.
His autem Amphinomus loquutus est, & dixit:
O amici non nobis perficietur hoc consilium,
Telemachi cædes, sed recordemur conuiuij.
Sic dixit Amphinomus, his autem placuit verbum.
Vbi verò venissent in domos Vlyssis diuini,
Pallia quidem deposuerunt in lecticisq; sedibusq;.
Hi autem sacrificabant oues magnas, & pingues capras,
Sacrificabant autem porcos, & bouem indomitam,
Viscera autem assantes distribuebant: in autem vinum
Pateris miscebant: pocula autem distribuebat subulcus:
Panem. a. ipsis distribuebat Philætius eximius virorum
Pulchris in canistris, potum ministrat autem Melanthius,
Hi autem in cibos paratos præiacentes manus mittebant.
Telemachus autem Vlyssem sedere-fecit astutias versans
Intra benè-ordinatam domum, apud lapideũ pauimentum
Sede indecenti apposita paruaq; mensa.
Apud. a. posuit viscerum partes. infudit autem vinum
In poculo aureo, & ipsum ad verbum dixit:

Hic

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Ἐνταυθοῖ νῦν ἧσο μετ' ἀνδράσιν οἰνοποτάζων·
Κερτομίας δέ τοι αὐτὸς ἐγὼ καὶ χεῖρας ἀφέξω
Πάντων μνηστήρων. ἐπεὶ οὔτοι δήμιός ἐστιν
Οἶκος ὅδ', ἀλλ' ὀδυσῆος· ἐμοὶ δ' ἐκτήσατο κεῖνος.
Ὑμεῖς δὲ μνηστῆρες ἐπίσχετε θυμὸν ἐνιπῆς
Καὶ χεῖρας, ἵνα μή τις ἔρις καὶ νεῖκος ὄρηται.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὀδὰξ ἐν χείλεσι φύντες
Τηλέμαχον θαύμαζον ὃ θαρσαλέως ἀγόρευεν.
Τοῖσιν δ' ἀντίνοος μετέφη εὐπείθεος υἱός,
Καὶ χαλεπόν περ ἐόντα δεχώμεθα μῦθον ἀχαιοὶ
Τηλεμάχου· μάλα δ' ἧμιν ἀπειλήσας ἀγορεύει.
Οὐ γὰρ Ζεὺς εἴασε κρονίων· τῷ κέ μιν ἤδη
Παύσαμεν ἐν μεγάροισι, λιγύν περ ἐόντ' ἀγορητήν.
Ὣς ἔφατ' ἀντίνοος. ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἐμπάζετο μύθων.
Κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστυ θεῶν ἱερὴν ἑκατόμβην
Ἦγον. τοὶ δ' ἀγέροντο καρηκομόωντες ἀχαιοὶ
Ἄλσος ὑπὸ σκιερὸν ἑκατηβόλου ἀπόλλωνος.
Οἱ δ' ἐπεὶ ὤπτησαν κρέ' ὑπέρτερα καὶ ἐρύσαντο,
Μοίρας δασσάμενοι δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα.
γρ. οἱ ῥ' ἐπίνοντο — Πὰρ δ' ἄρ' ὀδυσσῆϊ μοῖραν θέσαν * οἱ πονέοντο,
Ἴσην ὡς αὐτοί περ ἐλάγχανον. ὡς γὰρ ἀνώγει
Τηλέμαχος φίλος υἱὸς ὀδυσσῆος θείοιο,
Μνηστῆρας δ' οὐ πάμπαν ἀγήνορας εἴα ἀθήνη
Λώβης ἴσχεσθαι θυμαλγέος. ὄφρ' ἔτι μᾶλλον
Δύῃ ἄχος κραδίην λαρτιάδην ὀδυσῆα.
Ἦν δέ τις ἐν μνηστῆρσιν ἀνὴρ ἀθεμίστια εἰδώς,
γρ. ναίων — (Κτήσιππος δ' ὄνομ' ἔσκε, σάμῃ δ' ἔνι οἰκία * ναῖεν)
Ὃς δή τοι κτεάτεσσι πεποιθὼς πατρὸς ἑοῖο,
Μνάσκετ' ὀδυσσῆος δὴν οἰχομένοιο δάμαρτα.
Ὅς ῥα τότε μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι μετηύδα.
Κέκλυτέ μευ μνηστῆρες ἀγήνορες, ὄφρα τι εἴπω.
Μοῖραν μὲν δὴ ξεῖνος ἔχει πάλαι, ὡς ἐπέοικεν,
Ἴσην. οὐ γὰρ καλὸν ἀτέμβειν οὐδὲ δίκαιον
Ξείνους τηλεμάχου, ὅς κεν τάδε δώμαθ' ἵκηται.
Ἀλλ' ἄγε οἱ καὶ ἐγὼ δῶ ξείνιον. ὄφρα καὶ αὐτὸς
Ἠὲ λοετροχόῳ δώῃ γέρας, ἠέ τῳ ἄλλῳ
Δμώων οἳ κατὰ δώματ' ὀδυσσῆος θείοιο.

Ὣς εἰπὼν,

Hic nunc sede cum viris vinum bibens,
Conuitia autem tibi ipse ego & manu expellam
Omnium procorum, quoniam non popularis est
Domus hæc, sed Vlyssis: mihi autem ædificauit ille.
Vos autem proci, continete animum conuitio,
Et manus, vt non aliqua lis & contentio oriatur.
Sic dixit. hi. a. igitur omnes mordicus labra tenentes
Telemachum admirabantur, quod audacter locutus esset.
His autem Antinous locutus est Eupithei filius.
Et molestum quamuis sit suscipiamus verbum Achiui
Telemachi, valde autem nobis minatus loquitur,
Non enim Iupiter siuit Saturnius, ideò ipsum iam
Compressissemus in ædibus, licet suauis sit concionator.
Sic dixit Antinous, hic autem non curauit verbum.
Præcones autem per ciuitatem sacram hecatombem
Duxerunt, ipsi. a. congregati sunt capite-comantes Achiui
Nemore sub vmbroso longè-iaculantis Apollinis.
Hi. a. postquam assauerunt carnes superiores, & traxerunt
Partibus diuisis conuiuabantur gloriosum conuiuium.
Apud autem Vlyssem partem posuerunt qui ministrabant
Æqualem, sicut ipsi sortiti sunt: sic enim iusserat
Telemachus dilectus filius Vlyssis diuini.
Procos autem non omnino superbos siuit Minerua
Conuicio teneri tristi, vt adhuc magis
Intraret dolor in corde Laërtiadem Vlyssem.
Erat autem quidam in procis viri iniusta sciens,
(Ctesippus autem nomen erat in Samæ in domo habitans)
Qui iam possessionibus fretus patris sui,
Petebat Vlyssis diu profecti vxorem,
Qui tunc procos superbos alloquutus est:
Audite me proci strenui vt quid dicam.
Partem quidem iam hospes habet diu sicut decet
Æqualem, non enim bonum est eludere, neq; iustum
Hospites, Telemachi quicunq; ad has domos peruenerit.
Sed age ei & ego dabo hospitale donum, vt & ipse
Vel balneatori det munus, vel alicui alij
Famulorum, qui sunt in ædibus Vlyssis diuini.

Telemachus procis, ne hospitem infestent.

Sic

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Ὣς εἰπὼν, ἔρριψε βοὸς πόδα χειρὶ παχείῃ,
Κείμενον ἐκ κανέοιο λαβών. ὁ δ' ἀλεύατ' Ὀδυσσεὺς,
Ἦκα παρακλίνας κεφαλὴν· μείδησε δὲ θυμῷ
γρ. μέγα Σαρδάνιον* μάλα τοῖον. ὁ δ' εὔδμητον βάλε τοῖχον.
Κτήσιππον δ' ἄρα Τηλέμαχος ἠνίπαπε μύθῳ.
Κτήσιππ', ἦ μάλα τοι τόδε κέρδιον ἔπλετο θυμῷ.
Οὐκ ἔβαλες τὸν ξεῖνον. ἀλεύατο γὰρ βέλος αὐτός.
Ἦ γάρ κέν σε μέσον βάλον ἔγχεϊ ὀξυόεντι,
Καί κέ τοι ἀντὶ γάμοιο πατὴρ τάφον ἀμφεπονεῖτο
Ἐνθάδε. τῷ μή τίς μοι ἀεικείας ἐνὶ οἴκῳ
Φαινέτω. ἤδη γὰρ νοέω καὶ οἶδα ἕκαστα,
Ἐσθλά τε καὶ τὰ χέρεια. πάρος δ' ἔτι νήπιος ἦα.
Ἀλλ' ἔμπης τάδε μὲν καὶ τέτλαμεν εἰσορόωντες,
Μήλων σφαζομένων, οἰνοιό τε πινομένοιο,
Καὶ σίτου. χαλεπὸν γὰρ ἐρυκακέειν ἕνα πολλούς.
Ἀλλ' ἄγε μηκέτι μοι κακὰ ῥέζετε δυσμενέοντες.
Εἰ δ' ἤδη μ' αὐτὸν κτεῖναι μενεαίνετε χαλκῷ,
Καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον εἴη
Τεθνάμεν ἢ τάδε αἰὲν ἀεικέα ἔργ' ὁράασθαι,
Ξείνοις τε στυφελιζομένοις, δμῳάς τε γυναῖκας
Ῥυστάζοντας ἀεικελίως κατὰ δώματα καλά.
Ὣς ἔφαθ'. οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
Ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε Δαμαστορίδης Ἀγέλαος.
Ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δή τις ἐπὶ ῥηθέντι δικαίῳ
Ἀντιβίοις ἐπέεσσι καθαπτόμενος χαλεπαίνοι.
Μήτ' ἔτι τὸν ξεῖνον στυφελίζετε, μήτέ τιν' ἄλλον
Δμώων οἳ κατὰ δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο.
Τηλεμάχῳ δέ κε μῦθον ἐγὼ καὶ μητέρι φαίην
Ἤπιον, εἰ σφῶϊν κραδίῃ ἅδοι ἀμφοτέροισιν.
Ὄφρα μὲν ὑμῖν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐώλπει
Νοστῆσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ὅνδε δόμονδε,
Τόφρ' οὔ τις νέμεσις μενέμεν τ' ἦν ἰσχέμεναί τε
Μνηστῆρας κατὰ δώματ'· (ἐπεὶ τόδε κέρδιον ἦεν,
Εἰ νόστησ' Ὀδυσεὺς καὶ ὑπότροπος ἵκετο δῶμα)
Νῦν δ' ἤδη τόδε δῆλον, ὅτ' οὐκέτι νόστιμός ἐστιν.
Ἀλλ' ἄγε σῇ τάδε μητρὶ παρεζόμενος κατάλεξον,
Γήμασθ' ὅστις ἄριστος ἀνὴρ καὶ πλεῖστα πόρῃσιν,

Ὄφρ'

Sic loquutus, proiecit bouis pedem manu forti
Iacentem ex canistro captum. ipse autem euitauit Vlysses
Quietè declinato capite, subrisit autem animo
Sardaniū valdè talem: hic benè ædificatum percussit murū.
Ctesippum autem Telemachus increpauit verbo: Telemachus Ctesippū minitabund⁹ obiurgat.
Ctesippe, certè valdè tibi hoc vtilius fuit animo.
Non percussisti hospitem, euitauit enim telum ipse,
Certè enim te medium percutiam lancea acuta,
Et tibi pro nuptijs pater sepulchrum faciet
Hîc, ideò ne quis mihi indecentias in domo
Ostendat: iam enim intelligo, & scio singula,
Bonaq́ & peiora, antea autem infans eram.
Sed tamen hæc quidem & tolerauimus inspicientes.
Dum oues iugularentur & vinum epotaretur,
Et panis profunderetur, *difficile .n. impedire vnum multos.*
Sed agite, nō amplius mihi mala facite male-animo-affecti
Si iam me ipsum interficere prompti-estis ære,
Et hoc vellem, & multò vtilius esset
Mori, quàm hæc semper indecentia opera videre,
Hospites pulsatos, famulasq́ mulieres,
Eos qui violent indecenter in ædibus pulchris.
Sic dixit. hi autem omnes quieti facti sunt silentio.
Tardè autem iam loquutus est Damastorides Agelaus.
O amici, iam quis ob dictam huic rei *iustam* Agelaus procos affatur, vt nuptias maturent.
Contrarijs verbis incessens indignetur,
Neq́ amplius hospitem verberate neq́ aliquem alium
Seruorum qui in domibus Vlyssis diuini.
Telemacho autem verbum ego & matri dicam
Mite, si ipsis corde placeat ambobus,
Quamdiu quidem vobis animus in pectoribus sperat
Redire Vlyssem perprudentem suā ad domum,
Tamdiu nulla inuidia manereq́ erit teneriq́
Procos in domibus, (quoniam hoc vtilius erit
Si redibit Vlysses, & postliminio venerit domum.)
Nunc .a. iam hoc manifestū, quod non amplius reuersurus (est,
Sed agè tua hæc matri assidens narra,
Nubat quicunq́ optimus vir, & plurima præbeat,

Oo

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Ὄφρα σὺ μὲν χαίρων πατρώϊα πάντα νέμηαι,
Ἔσθων καὶ πίνων· ἡ δ' ἄλλου δῶμα * ἵκηται. — γρ. κομίζῃ
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Οὐ μὰ Ζῆν' ἀγέλαε καὶ ἄλγεα πατρὸς ἐμοῖο,
Ὅς που τῆλ' Ἰθάκης ἢ ἔφθιται ἢ ἀλάληται,
Οὔτι διατρίβω μητρὸς γάμον· ἀλλὰ κελεύω
Γήμασθ' ᾧ κ' ἐθέλῃ, ποτὶ δ' ἄσπετα δῶρα * δίδωσι. — γρ. δίδωμι
Αἰδέομαι δ' ἀέκουσαν ἀπὸ μεγάροιο δίεσθαι
Μύθῳ ἀναγκαίῳ. μὴ τοῦτο θεὸς τελέσειεν.
Ὣς φάτο Τηλέμαχος. μνηστῆρσι δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
Ἄσβεστον γέλον ὦρσε, παρέπλαγξεν δὲ νόημα.
Οἱ δ' ἤδη γναθμοῖσι γελώων ἀλλοτρίοισιν·
Αἱμοφόρυκτα δὲ δὴ κρέα ἤσθιον· ὄσσε δ' ἄρα σφέων
Δακρυόφιν πίμπλαντο· γόον δ' ὠΐετο θυμός.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής.
Ἆ δειλοί τί κακὸν τόδε πάσχετε; νυκτὶ μὲν ὑμέων
Εἰλύαται κεφαλαί τε πρόσωπά τε νέρθε τε γοῦνα.
Οἰμωγὴ δὲ δέδηε, δεδάκρυνται δὲ παρειαί·
Αἵματι δ' ἐρράδαται τοῖχοι καλαί τε μεσόδμαι.
Εἰδώλων δὲ πλέον πρόθυρον. πλείη δὲ καὶ αὐλή
Ἱεμένων ἔρεβόσδε ὑπὸ ζόφον. * ἠέλιος δὲ — γρ. ἠέλιος τε
Οὐρανοῦ ἐξαπόλωλε, κακὴ δ' ἐπιδέδρομεν ἀχλύς.
Ὣς ἔφαθ'. οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἡδὺ γέλασσαν.
Τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος πολύβου παῖς ἦρχ' ἀγορεύειν.
Ἀφραίνει ξεῖνος νέον ἄλλοθεν εἰληλουθώς.
Ἀλλά μιν αἶψα νέοι δόμου ἐκπέμψασθε θύραζε
Εἰς ἀγορὴν ἔρχεσθαι. ἐπεὶ τάδε νυκτὶ ἐΐσκει.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής·
Εὐρύμαχ' οὔτι σ' ἄνωγα ἐμοὶ πομπῆας ὀπάζειν.
Εἰσί μοι ὀφθαλμοί τε καὶ οὔατα καὶ πόδες ἄμφω,
Καὶ νόος ἐν στήθεσσι τετυγμένος οὐδὲν ἀεικής·
Τοῖς ἔξειμι θύραζε, ἐπεὶ νοέω κακὸν ὔμμιν
Ἐρχόμενον, τό κεν οὔτις ὑπεκφύγοι οὐδ' ἀλέαιτο
Μνηστήρων, οἳ δῶμα κατ' ἀντιθέου Ὀδυσῆος
Ἀνέρας ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανάασθε.
Ὣς εἰπὼν, ἐξῆλθε δόμων εὖ ναιεταόντων.
Ἵκετο δ' ἐς Πείραιον, ὅ μιν πρόφρων ὑπέδεκτο.

Μνηστῆρες

Vt tu quidem gaudens paterna omnia depascaris
Edens & bibens, hac alterius domum curet.
Hunc autem Telemachus prudens contrà locutus est:
Non per Iouem Agelae, & dolores patris mei,
Qui alicubi longe Ithaca, vel mortuus est, vel errat,
Non differam matris nuptias, sed iubebo
Nubere cuicunque velit, at autem multa dona dabo.
Vereor autem nolentem à domo amouere
Verbo necessario, non hoc Deus perficiat.
Sic dixit Telemachus: procis autem Pallas Minerua — Minerua procos dementes reddit.
Inextinguibilem risum mouit: errare fecit .a. mentem,
Hi autem iam maxillis ridebant alienis.
Cruentatas .a. carnes comedebant, oculi .a. ipsorum
Lacrymis impleti erant, luctum autem cogitabat animus.
His .a. & loquutus est Theoclymenus diuinus:
Ah miseri quid malum hoc patimini? nocte .q. vestra — Dira portenta in procos.
Cooperiuntur capitaq; faciesq;, infraq; genua.
Vlulatus autem increbuit, lacrymantur autem genæ.
Sanguine autem fluibiles parietes pulchraq; mediæ,
Vmbris verò plenum vestibulum, plena verò & aula
Euntibus, Erebus autem sub tenebris, Sol autem
Ex cælo perijt. mala autem incessit caligo.
Sic dixit. hi .a. omnes in ipso suauiter riserunt.
His autem Eurymachus Polybi filius incepit dicere:
Desipit hospes nuper aliunde veniens.
Sed ipsum statim domo emittite foras
In forum ire, quoniam hæc nocti assimilat.
Hunc .a. rursus alloquutus est Theoclymenus diuinus:
Eurymache non te iussi mihi comites dare.
Sunt mihi oculiq; & aures & pedes ambo,
Et mens in pectoribus facta neq; indecens.
His exibo foras quoniam intelligo malum vobis
Imminens, quod non aliquis subterfugiet, neq; euitabit
Procorum, qui in domo diuini Vlyssis
Viros iniurijs-afficientes iniusta operamini.
Sic loquutus, exiuit ædibus benè-habitatis.
Iuit autem ad Piræum, qui ipsum promptus suscepit.

НАУЧНА БИБЛИОТЕКА ОНУ ім. І. І. МЕЧНИКОВА

Μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες ἐς ἀλλήλους ὁρόωντες
Τηλέμαχον ἐρέθιζον, ἐπὶ ξείνοις γελόωντες.
Ὧδε δέ τις εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων.
  Τηλέμαχ', οὔτις σεῖο κακοξεινώτερος ἄλλος·
Οἷον μέν τινα τοῦτον ἔχεις ἐπίμαστον ἀλήτην,
Σίτου καὶ οἴνου κεχρημένον. οὐδέ τι ἔργων
Ἔμπαιον, οὐδὲ βίης, ἀλλ' αὔτως ἄχθος ἀρούρης.
Ἄλλος δ' αὖτέ τις οὗτος ἀνέστη μαντεύεσθαι.
γρ. εἰ δή τι πίθοιο. Ἀλλ' * εἴ μοι πείθοιο, τό κεν πολὺ κέρδιον εἴη·
Τοὺς ξείνους ἐν νηῒ πολυκλήϊδι βαλόντες
Ἐς σικελοὺς πέμψωμεν, ὅθεν κέ τοι ἄξιον ἄλφοι.
  Ὣς ἔφασαν μνηστῆρες. ὁ δ' οὐκ ἐμπάζετο μύθων·
Ἀλλ' ἀκέων πατέρα προσεδέρκετο. δέγμενος αἰεὶ
Ὁππότε δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσει.
Ἡ δὲ κατ' ἄντηστιν θεμένη περικαλλέα δίφρον
Κούρη ἰκαρίοιο περίφρων πηνελόπεια,
Ἀνδρῶν ἐν μεγάροισιν ἑκάστου μῦθον ἄκουε.
γρ. γελόωντες. Δεῖπνον μὲν γὰρ τοί γε * γελοίωντες τετύκοντο
Ἡδύ τε καὶ μενοεικές, ἐπεὶ μάλα πόλλ' ἱέρευσαν·
Δόρπου δ' οὐκ ἂν πως ἀχαρίστερον ἄλλο γένοιτο,
Οἷον δὴ τάχ' ἔμελλε θεὰ καὶ καρτερὸς ἀνὴρ
Θησέμεναι. πρότεροι γὰρ ἀεικέα μηχανόωντο.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Φ. ΡΑΨΩΔΙ-ας τῆς ὁμήρου ὀδυσσείας.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ τῷ τείνοντι τὸ τόξον ὁμολογεῖ τὸν αὐτῆς γάμον. ὀδυσσεὺς δὲ εὐμαίῳ καὶ φιλοιτίῳ ἐντειλάμενος περὶ τῆς τῶν θυρῶν ἀσφαλείας, αὐτὸς ἀφίησι τὸ βέλος διὰ τῶν πελέκεων, ἄλλου τεῖναι τὸ τόξον μὴ δυνηθέντος.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ ἡ φῖ ῥαψῳδία.

Φῖ δὲ βιῶν προτίθησιν ἄεθλον πηνελόπεια.

Proci autem igitur omnes inter se aspicientes,
Telemachum irritabant supra hospites ridentes.
Sic autem aliquis dixit iuuenum superborum.
  Telemache, non te peior-hospitum-exceptor alius,
Qualem quidem aliquem hunc habes famelicũ erratorem,
Panis & vini indigentem, neq; operum
Scientem, neq; fortitudinis, sed vane pondus terræ.
Alius autem rursus aliquis hic surrexit diuinare:
Sed si iam persuadeberis, quod multò vtilius erit.
Hos hospites in naui multi-iuga coniectos
In Siculos mittemus, vnde quidem promeritum inueniat,
  Sic dixerunt proci. hic autem non curauit verba,
Sed tacitè patrem aspiciebat expectans semper,
Quando iam procis impudentibus manus immittat.
Hæc in contrarium posita perpulchra sede
Filia Icarij prudens Penelope,
Virorum in domibus vniuscuiusq; verbum audiuit:
Cœnam enim quidem ridentes parabant,
Suauiterq; & placide, postquam valdè multa comederant.
Cœna autem non aliquo modo ingratior alia fieret,
Qualem iam citò cogitauit Dea & fortis vir
Ponere, priores enim indecentia operabantur.

ODYSSEAE HOMERI, AVT XXI. compositionis argumentum.

PENELOPE ei qui tetendisset arcum pollicetur suiipsius nuptias. Vlysses autem Eumæo, & Philœtio datis ianuarum custodia mandatis, ipse dimisit sagittã per anulos, vt alius quidem tendere non valeret.

ODYSSEAE HOMERI, XXI. COMpositio.

Φ, autem arcuum proponit certamen Penelope.

Τῇ δ' ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ θεὰ θῆκε γλαυκῶπις ἀθήνη
Κούρῃ ἰκαρίοιο περίφρονι πηνελοπείῃ,
Τόξον μνηστήρεσσι θέμεν πολιόν τε σίδηρον
Ἐν μεγάροις ὀδυσῆος, ἀέθλια, καὶ φόνου ἀρ-(χήν.
Κλίμακα δ' ὑψηλὴν προσεβήσατο οἷο δόμοιο.
Εἵλετο δὲ κληῗδ' εὐκαμπέα χειρὶ παχείῃ
γρ. χρυσείην· Καλὴν, * χαλκείην. κώπη δ' ἐλέφαντος ἐπῆεν.
Βῆ δ' ἴμεναι θαλαμόνδε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν
Ἔσχατον. ἔνθα δέ οἱ κειμήλια κεῖτο ἄνακτος,
Χαλκός τε χρυσός τε πολύκμητός τε σίδηρος.
Ἔνθα δὲ τόξον ἔκειτο παλίντονον, ἠδὲ φαρέτρη
Ἰοδόκος, πολλοὶ δ' ἔνεσαν στονόεντες ὀϊστοί
Δῶρα τά οἱ ξεῖνος λακεδαίμονι δῶκε τυχήσας
Ἴφιτος εὐρυτίδης, ἐπιείκελος ἀθανάτοισι.
Τὼ δ' ἐν μεσσήνῃ ξυμβλήτην ἀλλήλοιιν,
Οἴκῳ ἐν ὀρτιλόχοιο δαΐφρονος. ἦτοι ὀδυσσεὺς
γρ. ὄφειλε· Ἦλθε μετὰ χρεῖος τό ῥά οἱ πᾶς δῆμος * ὄφελλε.
Μῆλα γὰρ ἐξ ἰθάκης μεσσήνιοι ἄνδρες ἄειραν
Νηυσὶ πολυκλήϊσι τριηκόσι', ἠδὲ νομῆας.
Τῶν ἕνεκ' ἐξεσίην πολλὴν ὁδὸν ἦλθεν ὀδυσσεὺς
Παιδνὸς ἐών. πρὸ γὰρ ἧκε πατὴρ ἄλλοι τε γέροντες.
Ἴφιτος αὖθ' ἵπποις διζήμενος αἵ οἱ ὄλοντο,
Δώδεκα θήλειαι, ὑπὸ δ' ἡμίονοι ταλαεργοί,
Αἳ δή οἱ καὶ ἔπειτα φόνος καὶ μοῖρα γένοντο,
Ἐπειδὴ διὸς υἱὸν ἀφίκετο καρτερόθυμον
Φῶθ' ἡρακλῆα, μεγάλων ἐπιΐστορα ἔργων,
Ὅς μιν ξεῖνον ἐόντα κατέκτανεν ᾧ ἐνὶ οἴκῳ.
Σχέτλιος, οὐδὲ θεῶν ὄπιν ᾐδέσατ', οὐδὲ τράπεζαν.
γρ. Τὴν ἥν οἱ Τὴν δή οἱ παρέθηκεν. ἔπειτα δὲ πέφνε καὶ αὐτόν.
Ἵπποις δ' αὐτὸς ἔχε κρατερώνυχας ἐν μεγάροισι.
Τὰς ἐρέων ὀδυσῆϊ συνήντετο. δῶκε δὲ τόξον,
γρ. παιδὸς Τὸ πρὶν μέν ῥ' ἐφόρει μέγας εὔρυτος, αὐτὰρ ὁ * παιδὶ
Κάλλιπ' ἀποθνήσκων ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσιν.
Τῷ δ' ὀδυσεὺς ξίφος ὀξὺ καὶ ἄλκιμον ἔγχος ἔδωκεν,
Ἀρχὴν ξεινοσύνης προσκηδέος. οὐδὲ τραπέζῃ
γρ. ἀλλήλω· Γνώτην * ἀλλήλων. πρὶν γὰρ διὸς υἱὸς ἔπεφνεν

Ἴφιτον

IPSI autem in mentibus posuit Dea cæsia Minerua
Filiæ Icarij prudenti Penelopæ,
Arcum procis ponere albumq; ferrum,
In domib. Vlyssis certamina, & cædis princi-(piũ
Scalam autem altam ascendit sui cubiculi
Accepit autem clauem bene-flexam manu forti
Pulchram, æream, manubrium autem eboris inerat.
Perrexit autem ire ad thalamum cum ancillis mulieribus
Vltimum, illic autem ei thesauri iacebant regis,
Æsq;, aurumq;, multi laborisq; ferrum,
Ibi autem autem arcus iacebat reflexus & pharetra
Sagittifera, multæ autem inerant suspiriosæ sagittæ,
Dona, quæ ei hospes Lacedæmoni dedit obuians
Iphitus Eurytides similis immortalibus.
Hi autem in Messena obuiauerunt ad-inuicem
Domo in Ortilochi bellicosi, certè Vlysses
Iuit ad debitum, quod ei omnis populus debebat.
Oues enim ex Ithaca Messenij viri extulerant
Nauibus multi-iugis trecentas & pastores.
Horum gratia legationem multam viam venit Vlysses
Adolescens cùm-esset: præmisit enim pater alijq; senes.
Iphitus rursus equas quærens, quæ ei perditæ erant,
Duodecim fœminæ, post autem mulæ patientes-operum,
Quæ iam ei & postea cædes & parca factæ sunt.
Postquam iam Iouis filium peruenit magnanimum
Virum Herculem magnorum scientem operum,
Qui ipsum hospes cùm esset interfecit propè domum
Miser, neq; deorum vocem veneratur, neq; mensam
Illam quam ei apposuit, postea autem occidit & ipsum.
Equas autem ipse tenuit fortes, vnguibus in ædibus,
Quas quærens Vlyssi obuius-fuit, dedit autem arcum
Quem antea quidem portabat magnus Eurytus: at hic filio
Reliquit moriens in ædibus altis.
Huic Vlysses ensem acutum & fortem lanceam dedit,
Principium hospitalitatis dolorosæ neq; in mensa
Cogniti sunt inter-se, antè enim Iouis filius interfecit

Penelope procis certamen proponit.

De arcu Vlyssis.

Iphitus Eurytides.

Hercules proditor hospitij

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Ἴφιτον Εὐρυτίδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν,
Ὅς οἱ τόξον ἔδωκε. τὸ δ' οὔποτε δῖος Ὀδυσσεὺς
Ἐρχόμενος πόλεμόνδε μελαινάων ἐπὶ νηῶν
Ἡρεῖτ', ἀλλ' αὐτοῦ μνῆμα ξείνοιο φίλοιο
Κέσκετ' ἐνὶ μεγάροισι· φόρει δέ μιν ἧς ἐπὶ γαίης.
Ἡ δ' ὅτε δὴ θάλαμον τὸν ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
Οὐδόν τε δρύϊνον προσεβήσατο, τόν ποτε τέκτων
Ξέσσεν ἐπισταμένως, καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνεν,
Ἐν δὲ σταθμοὺς ἄρσε, θύρας δ' ἐπέθηκε φαεινάς·
ρ. κορώνης Αὐτίκ' ἄρ' ἥγ' ἱμάντα θοῶς ἀπέλυσε * κορώνῃ,
Ἐν δὲ κληῗδ' ἧκε, θυρέων δ' ἀνέκοπτεν ὀχῆας
Ἄντα τιτυσκομένη. τὰ δ' ἀνέβραχεν ἠΰτε ταῦρος
Βοσκόμενος λειμῶνι· τόσ' ἔβραχε καλὰ θύρετρα
Πληγέντα κληῗδι, πετάσθησαν δέ οἱ ὦκα.
Ἡ δ' ἄρ' ἐφ' ὑψηλῆς σανίδος βῆ, ἔνθα δὲ χηλοὶ
Ἕστασαν. ἐν δ' ἄρα τῇσι θυώδεα εἵματα κεῖτο.
Ἔνθεν ὀρεξαμένη ἀπὸ πασσάλου αἴνυτο τόξον
Αὐτῷ γωρυτῷ, ὅς οἱ περίκειτο φαεινός.
ρ. καὐτόθι Ἑζομένη δὲ * κατ' αὖθι φίλοις ἐπὶ γούνασι θεῖσα,
Κλαῖε μάλα λιγέως· ἐκ δ' ᾕρεε τόξον ἄνακτος.
Ἡ δ' ἐπεὶ οὖν τάρφθη πολυδακρύτοιο γόοιο,
Βῆ ῥ' ἴμεναι μέγαρόνδε μετὰ μνηστῆρας ἀγαυοὺς,
Τόξον ἔχουσ' ἐν χειρὶ παλίντονον, ἠδὲ φαρέτρην
Ἰοδόκον. πολλοὶ δ' ἔνεσαν στονόεντες ὀϊστοί.
Τῇ δ' ἄρ' ἀμφίπολοι φέρον ὄγκιον, ἔνθα σίδηρος
Κεῖτο πολὺς καὶ χαλκὸς, ἀέθλια τοῖο ἄνακτος.
Ἡ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
Στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
Ἄντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα·
Ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἑκάτερθε παρέστη.
Αὐτίκα δὲ μνηστῆρσι μετηύδα, καὶ φάτο μῦθον·
Κέκλυτέ μευ μνηστῆρες ἀγήνορες, οἳ τόδε δῶμα
Ἐχράετ' ἐσθιέμεν καὶ πινέμεν ἐμμενὲς αἰεὶ
Ἀνδρὸς ἀποιχομένοιο πολὺν χρόνον, οὐδέ τιν' ἄλλην
Μύθου ποιήσασθαι ἐπισχεσίην ἐδύνασθε,
Ἀλλ' ἐμὲ ἱέμενοι γῆμαι θέσθαι τε γυναῖκα.
Ἀλλ' ἄγετε μνηστῆρες, ἐπεὶ τόδε φαίνετ' ἄεθλον.

Θήσω

Iphitum Eurytidem similem immortalibus,
Qui ei arcum dedit: hunc.a. nunquam diuinus Vlysses
Proficiscens ad bellum nigris in nauibus
Portauit, sed ipsius memoria hospitis dilecti
Iacebat in ædibus, portabat autem sua in terra.
Hæc.a. quando iam thalamũ hunc peruenit diuina mulierũ
Pauimentũq; quernum ascendit, quod quondam faber
Poliuit scienter & ad perpendiculum direxit.
Ibidem.a. limina aptauit, ianuas.a. imposuit splendidas,
Statim hæc lorum velociter absoluit annuli,
In.a. clauem immisit, ianuarum autem ad pepulit seras
Ante prudenter-permouendo: hæ.a. resonuerũt velut taurus
Pascens prato, tantum sonuerunt pulchræ portæ
Percussæ claui, apertæ sunt ei citò.
Hæc autem in alta tabulata iuit, illic autem capsæ
Stabant, in quidem his odoriferæ vestes iacebant.
Hinc extensa à clauo accepit arcum
Cum ipsa-pharetra, quæ ei adiacebat lucida.
Sedens autem illic dilectis in genibus ponens
Flebat valde stridulè, excepit autem arcum regis.
Hæc.a. postquam igitur satiata est multarum-lacrymarũ (luctu,
Perrexit autem ire domum ad procos superbos
Arcum tenens in manu reflexum, & pharetram
Sagittiferam: multæ autem inerant suspiriosæ sagittæ,
Hac autem cum ancillæ portabant arcam, vbi ferrum
Iacebat multum & æs, certamina regis.
Hæc.a. quando iam procos peruenit diuina mulierum,
Stetit apud limen domus bene-factæ,
Contra genas tenens tenues vittas.
Ancilla autem ei vtrinq; astitit,
Statim autem procis loquuta est & dixit verbum.

Penelope depmit Vlyssis arma, certamini procorum.

Audite proci superbi, qui hac domo
Infesti-ingruitis ad comedẽdum et bibendũ assiduè semper
Viro abeunte multo tempore, neq; aliquam aliam
Verbi facere continentiam potestis:
Sed me cupientes ducere & ponere vxorem.
Sed agitè proci, quoniam hoc apparet certamen.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І.МЕЧНИКОВА

Θήσω γὰρ μέγα τόξον ὀδυσσῆος θείοιο·
Ὃς δέ κε ῥηΐτατ' ἐντανύσῃ βιὸν ἐν παλάμῃσι,
Καὶ διοϊστεύσῃ πελέκεων δυοκαίδεκα πάντων,
Τῷ κεν ἅμ' ἑσποίμην, νοσφισαμένη τόδε δῶμα
Κουρίδιον, μάλα καλὸν, ἐνίπλειον βιότοιο,
Τοῦ ποτε μεμνήσεσθαι ὀΐομαι ἔν περ ὀνείρῳ.
Ὡς φάτο· καί ῥ' εὔμαιον ἀνώγει δῖον ὑφορβὸν
Τόξον μνηστήρεσσι θέμεν πολιόν τε σίδηρον.
Δακρύσας δ' εὔμαιος ἐδέξατο, καὶ κατέθηκεν.
Κλαῖε δὲ βουκόλος ἄλλοθ', ἐπεὶ ἴδε τόξον ἄνακτος.
Ἀντίνοος δ' ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε.
Νήπιοι ἀγροιῶται, ἐφημέρια φρονέοντες,
Ἆ δειλοὶ, τί νυ δάκρυ κατείβετον, ἠδὲ γυναικὶ
Θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὀρίνετον; ᾗ τε καὶ ἄλλως
Κεῖται ἐν ἄλγεσι θυμὸς, ἐπεὶ φίλον ὤλεσ' ἀκοίτην.
Ἀλλ' ἀκέων δαίνυσθε καθήμενοι, ἠὲ θύραζε
Κλαίετον ἐξελθόντε, κατ' αὐτόθι τόξα λιπόντε,
Μνηστήρεσσιν ἄεθλον ἀάατον. οὐ γὰρ ὀΐω
Ῥηϊδίως τόδε τόξον ἐΰξοον ἐντανύεσθαι.
Οὐ γάρ τις μέτα τοῖος ἀνὴρ ἐν τοῖσδεσι πᾶσιν
Οἷος ὀδυσσεὺς ἔσκεν. ἐγὼ δέ μιν αὐτὸς ὄπωπα.
(Καὶ γὰρ μνήμων εἰμὶ) πάϊς δ' ἔτι νήπιος ἦα.
Ὡς φάτο. τῷ δ' ἄρα θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐώλπει
γρ. Νευρήν τ' ἐντ. Νευρὴν ἐντανύσειν, διοϊστεύσειν τε σιδήρου.
Ἤτοι οἰστοῦ γε πρῶτος γεύσεσθαι ἔμελλεν
γρ. ὅν τότ' Ἐκ χειρῶν ὀδυσῆος ἀμύμονος, *ὃν ποτ' ἀτίμα
γρ. μεγάροις, Ἥμενος ἐν *μεγάρῳ, ἐπὶ δ' ὤρνυε πάντας ἑταίρους.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειφ' ἱερὴ ἲς τηλεμάχοιο.
Ὢ πόποι, ἦ μάλα με ζεὺς ἄφρονα θῆκε κρονίων.
Μήτηρ μέν μοι φησὶ φίλη, πινυτή περ ἐοῦσα,
Ἄλλῳ ἅμ' ἕψεσθαι, νοσφισαμένη τόδε δῶμα·
Αὐτὰρ ἐγὼ γελόω καὶ τέρπομαι ἄφρονι θυμῷ.
Ἀλλ' ἄγετε μνηστῆρες, ἐπεὶ τόδε φαίνετ' ἄεθλον,
Οἵη νῦν οὐκ ἔστι γυνὴ κατ' ἀχαιΐδα γαῖαν,
Οὔτε πύλου ἱερῆς, οὔτ' ἄργεος, οὔτε μυκήνης,
Οὔτ' αὐτῆς ἰθάκης, οὔτ' ἠπείροιο μελαίνης.
Καὶ δ' αὐτοὶ τόδε γ' ἴστε. τί με χρὴ μητέρος αἴνου;

Ἀλλ' ἄγε

Ponam enim magnum arcum Vlyßis diuini.
Quicunq; autem facillimè extendet arcum in manibus,
Et persagittabit annulos duodecim omnes,
Hunc simul sequar Vbi me subduxero ab hac domo,
Quam iuuenis colui, pulchra, plena facultatum,
Cuius aliquando me recordaturam puto etiam in somnio.
Sic dixit, & Eumæum iußit subulcum
Arcum procis ponere, albumq; ferrum.
Lacrymans autem Eumæus suscepit & deposuit.
Fleuit autem bubulcus alibi postquam vidit arcum regis.
Antinous. a. increpauit verbumq; dixit, denominauitq;:
Stulti rustici quotidiana cogitantes.
Ah miseri cur lacrymas defuderunt? mulieri
Animum in pectoribus mouetis? cui aliter
Iacet in doloribus animus postquam dilectum perdidit maritum.
Sed tacitè comedite edentes vel foras
Flete egreßi hic arcubus relictis
Procis certamen difficile, non enim puto Arcus Vlyßis.
Facile hunc arcum politum tendi.
Non enim aliquis adest talis vir in his omnibus,
Qualis Vlysses fuit, ego. a. ipsum ipse vidi,
(Etenim memor sum.) puer autem infans eram.
Sic dixit. huic. a. igitur animus in pectoribus sperabat
Arcum tendere persagittareq; ferrum.
Certè sagittam primus gustare cogitabat
Ex manibus Vlyßis strenui quem tunc inhonorabat
Sedens in domo, quoniam mouebat omnes socios.
His autem & dixit sacra vis Telemachi:
O amici certè valde me Iup. dementem fecit Saturnius.
Mater quidem mihi dicit dilecta prudens quamuis sit,
Alium simul sequi relicta hac domo.
At ego rideo & delector insano animo.
Sed agite proci quoniam hoc apparuit certamen,
Qualis nunc non est mulier in Achaica terra,
Neq; Pyli sacræ, neq; Argi, neq; Mycenæ.
Neq; ipsius Ithacæ, neq; Epiri nigræ.
Et autem ipsi hoc scitis, quid opus habeam matris laude?

Sed agite.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

γρ. μηδέ τι Ἀλλ' ἄγε μὴ μύνῃσι παρέλκετε, * μηδ' ἔτι τόξου
Δηρὸν ἀποτρωπᾶσθε τανυστύος, ὄφρα ἴδωμεν.
Καὶ δέ κεν αὐτὸς ἐγὼ τοῦ τόξου πειρησαίμην·
Εἰ δέ κεν ἐντανύσω, διοϊστεύσω τε σιδήρου,
γρ. Οὐκ ἄν μοι ἀχνυμένῃ Οὔ κέ μοι ἀχνυμένῳ τάδε δώματα πότνια μήτηρ
Λείποι ἅμ' ἄλλῳ ἰοῦσ', ὅτ' ἐγὼ κατόπισθε λιποίμην,
Οἷός τ' ἤδη πατρὸς ἀέθλια καλ' ἀνῃρέσθαι.
Ἦ, καὶ ἀπ' ὤμοιιν χλαῖναν θέτο φοινικόεσσαν,
Ὀρθὸς ἀναΐξας· ἀπὸ δὲ ξίφος ὀξὺ θέτ' ὤμων.
Πρῶτον μὲν πελέκεας στῆσεν, διὰ τάφρον ὀρύξας
Πᾶσι μίαν μακρὴν, καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνεν·
Ἀμφὶ δὲ γαῖαν ἔναξε. τάφος δ' ἕλε πάντας, ἰδόντας
Ὡς εὐκόσμως στῆσε. πάρος δ' οὐ πώποτ' ὀπώπει.
Στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν, καὶ τόξου πειρήτιζεν·
Τρὶς μέν μιν πελέμιξεν, ἐρύσσεσθαι μενεαίνων,
Τρὶς δὲ μεθῆκε βίης, ἐπιελπόμενος τόγε θυμῷ,
γρ. Νευρήν τ' ἐντ. Νευρὴν ἐντανύσειν, διοϊστεύσειν τε σιδήρου.
Καὶ νύ κε δή ῥ' ἐτάνυσσε βίῃ τὸ τέταρτον ἀνέλκων,
Ἀλλ' Ὀδυσσεὺς ἀνένευε, καὶ ἔσχεθεν ἱέμενόν περ.
Τοῖς δ' αὖτις μετέειφ' ἱερὴ ἲς Τηλεμάχοιο.
γρ. ἢ καὶ Ὢ πόποι, * ἦ καὶ ἔπειτα κακός τ' ἔσομαι καὶ ἄκικυς,
Ἠὲ νεώτερός εἰμι, καὶ οὔπω χερσὶ πέποιθα
γρ. ἀπαμύνασθαι, γρ. πολὺ φέρτεροι Ἄνδρ' * ἀπαμύνεσθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ.
Ἀλλ' ἄγεθ', οἵπερ ἐμεῖο βίῃ * προφερέστεροί ἐστε,
Τόξου πειρήσασθε, καὶ ἐκτελέωμεν ἄεθλον.
Ὣς εἰπὼν, Τόξον μὲν ἀπὸ ἕο θῆκε χαμᾶζε,
Κλίνας κολλητῇσιν ἐϋξέστῃς σανίδεσσιν·
Αὐτοῦ δ' ὠκὺ βέλος καλῇ προσέκλινε κορώνῃ.
Ἂψ δ' αὖτις κατ' ἄρ' ἕζετ' ἐπὶ θρόνου ἔνθεν ἀνέστη.
Τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη Εὐπείθεος υἱός,
Ὄρνυσθ' ἑξείης ἐπιδέξια πάντες ἑταῖροι,
Ἀρξάμενοι τοῦ χώρου ὅθεν τέ περ οἰνοχοεύει.
Ὣς ἔφατ' Ἀντίνοος, τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.
Λειώδης δὲ πρῶτος ἀνίστατο Οἴνοπος υἱός,
Ὅς σφι θυοσκόος ἔσκε, παρὰ κρητῆρα δὲ καλὸν
Ἷζε μυχοίτατος αἰεί. ἀτασθαλίαι δέ οἱ οἴῳ
Ἐχθραὶ ἔσαν, πᾶσι δὲ νεμέσσα μνηστήρεσσιν.

Ος

Sed agite, non excusationibus rem *trahite, neq; arci*
Diu abducimini tensione vt videamus qui sitis,
Ipse vero ego hunc arcum experiar.
Si autem tendam, persagittaboq; ferrum,
Non mihi dolenti has domos veneranda mater
Linquet cum alio profectus, quod ego in retrò relictus sum,
Solus iam patris certamina pulchra accipere. Telemachus experitur vires suas arcu.
Dixit, & ab humeris pallium posuit purpureum
Rectus experrectus. ensem. v. acutum apposuit humeris,
Prius quidem annulos statuit vallo perfosso
Omnibus vno longo, & ad lineam direxit,
Circum a. terram induxit: stupor. a. cepit omnes videntes.
Sic benè-ornatè statuit, antea autem nunquam vidit.
Stetit autem in pauimentum iens & arcum tentauit.
Ter quidem ipsum appropinquauit trahere promptus,
Ter autem dimisit potentijs insperans hoc animo
Neruum tendere, persagittareq; ferrum.
Etiam tetendisset vi quartum attrahens,
Sed Vlysses annuit, & tenuit cupientem.
His autem rursus locutus est magna vis Telemachi.
O amici, vel & postea malusq; ero & impotens,
Vel iunior sum, & nondum manibus confisus sum
Virum expellere, quando aliquis prior molestus sit.
Sed agite, qui me vi multò potentiores estis
Arcum tentate, & perficiamus certamen.
Sic locutus, arcum quidem à se posuit humum
Acclinatum conglutinatis politis tabulis.
Illic autem citum telum pulchro acclinauit capiti.
Retrò autem iterum desedit in sede vnde surrexerat.
His autem Antinous locutus est Eupithei filius.
Mouemini ordinatim decenter omnes socij
Initio facto à loco vnde vinum ministrat aliquis.
Sic dixit Antinous, his autem placuit sermo.
Liodes autem primus surrexit Oenopis filius,
Qui ipsis vates fuit, apud autem craterem pulchrum
Sedebat semotissimus semper, stoliditates autem ei soli
Inimica erant, omnibus autem succensebat procis.

Qui

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І.МЕЧНИКОВА

Ὅς ῥα τότε πρῶτος τόξον λάβε καὶ βέλος ὠκύ.
Στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰών, καὶ τόξου πειρήτιζεν.
Οὐδέ μιν ἐντάνυσε· πρὶν γὰρ κάμε χεῖρας ἀνέλκων,
Ἀτρίπτους, ἁπαλάς· μετὰ δὲ μνηστῆρσιν ἔειπεν·
Ὦ φίλοι, οὐ μὲν ἐγὼ τανύω, λαβέτω δὲ καὶ ἄλλος,
Πολλοὺς γὰρ τόδε τόξον ἀριστῆας κεκαδήσει
Θυμοῦ καὶ ψυχῆς. ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερόν ἐστι
Τεθνάμεν, ἢ ζώοντας ἁμαρτεῖν οὗθ' ἕνεκ' αἰεὶ
Ἐνθάδ' ὁμιλέομεν ποτιδέγμενοι ἤματα πάντα.
Νῦν μέν τις καὶ ἔλπετ' ἐνὶ φρεσὶν ἠδὲ μενοινᾷ
Γῆμαι πηνελόπειαν ὀδυσσῆος παράκοιτιν·
Αὐτὰρ ἐπὴν τόξου πειρήσεται, ἠδὲ ἴδηται,
Ἄλλην δή τιν' ἔπειτα ἀχαιϊάδων εὐπέπλων
Μνάσθω ἐέδνοισιν διζήμενος· ἡ δέ κ' ἔπειτα
Γήμαιθ' ὅς κεν πλεῖστα πόροι καὶ μόρσιμος ἔλθοι.
Ὣς ἄρ' ἐφώνησεν, καὶ ἀπὸ ἕο τόξον ἔθηκε,
Κλίνας κολλητῇσιν ἐϋξέστῃς σανίδεσσιν,
Αὐτοῦ δ' ὠκὺ βέλος καλῇ προσέκλινε κορώνῃ,
Ἂψ δ' αὖτις κατ' ἄρ' ἕζετ' ἐπὶ θρόνου ἔνθεν ἀνέστη.
Ἀντίνοος δ' ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε.
Λειῶδες, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων,
Δεινόν τ' ἀργαλέον τε; νεμεσσῶμαι δέ τ' ἀκούων,
Εἰ δὴ τοῦτό γε τόξον ἀριστῆας κεκαδήσει
Θυμοῦ καὶ ψυχῆς. ἐπεὶ οὐ δύνασαι σὺ τανύσσαι.
Οὐ γάρ τοι σέ γε τοῖον ἐγείνατο πότνια μήτηρ
Οἷόν τε ῥυτῆρα βιοῦ τ' ἔμεναι καὶ ὀϊστῶν·
γρ. τανύουσι — Ἀλλ' ἄλλοι * τανύσουσι τάχα μνηστῆρες ἀγαυοί.
Ὣς φάτο· καί ῥ' ἐκέλευσε μελάνθιον αἰπόλον αἰγῶν,
γρ. πῦρ δὴ κ. — Ἄγρει * δὴ πῦρ κεῖον ἐνὶ μεγάροισι μελανθεῦ,
Πὰρ δὲ τίθει δίφρον τε μέγαν καὶ κῶας ἐπ' αὐτοῦ,
Ἐκ δὲ στέατος ἔνεικε μέγαν τροχὸν ἔνδον ἐόντος,
Ὄφρα νέοι θάλποντες, ἐπιχρίοντες ἀλοιφῇ,
γρ. πειρηθῶμεν, καὶ ἐκτελέσωμεν — Τόξου * πειρώμεσθα, καὶ ἐκτελέσωμεν ἄεθλον.
Ὣς φάθ'. ὁ δ' αἶψ' ἀνέκαιε μελάνθιος ἀκάματον πῦρ.
Πὰρ δὲ φέρων δίφρον θῆκεν, καὶ κῶας ἐπ' αὐτοῦ,
Ἐκ δὲ στέατος ἔνεικε μέγαν τροχὸν ἔνδον ἐόντος,
Τῷ ῥα νέοι θάλποντες ἐπειρῶντ'. οὐδ' ἐδύναντο

Ἐντανύσαι.

Qui tunc primus arcum accepit & telum velox.
Stetit autem in pauimentum iens & arcum tentabat,
Neq; ipsū intendit, prius.n. fatigauit manus sursum trahēs — Liodes arcum tendere nequit.
Haud tritas teneras, ad procos verò dixit:
O amici, non quidem ego intendo, capiat autem & alius
Multos enim hic arcus optimos priuabit
Animo & anima, quoniam multò melius est,
Quàm viuos aberrare, cuius gratia semper
Hic frequentamus adexpectantes dies omnes.
Nunc quidem aliquis & sperat in mentibus & cogitat
Ducere Penelopen Vlyssis vxorem.
At postquam arcum tentauerit & viderit
Aliam tam aliquam postea Græcarum benè-indutarum
Petat vxorem dotibus quærens, hæc autem postea
Nubat qui plurima det, & fortunatus veniat.
Sic dixit, & à se arcum posuit
Acclinatum conglutinatis politis tabulis.
Illic autem citam sagittam pulchræ acclinauit cornici,
Retro autem iterum desedit in sede vnde surrexerat.
Antinous.a.increpauit verbumq; dixit denominauitq;
Liodes quale te verbum fugit septum dentium,
Graueq; molestumq;? irascor autem tibi audito
Si iam hic arcus optimos priuabit
Animo & anima, quoniam non potes tu intendere,
Non enim te talem genuit bona mater
Qualem & extensorem arcusq; esse & sagittarum:
Sed alij tendent fortè proci inclyti.
Sic dixit, & iussit Melanthium custodem caprarum,
Age ignem accende in domibus Melanthi,
Apud autem pone sedemq; magnam & pelles in ipsa.
Effer autem pinguedinis magnam massam quæ intus est,
Vt iuuenes calefacti inuncti vnctione
Arcum tentemus, & perficiamus certamen.
Sic dixit, hic.a. statim accendit Melanth. magnū ignem.
Apud autem portans sedem posuit & pelles in ipsa,
Ex autem pinguedine magnam massam intus existente,
Ideo iuuenes calefacti tentarunt. neq; poterant

Tendere,

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Ἐντανύσαι, πολλὸν δὲ βίης ἐπιδευέες ἦσαν.
Ἀντίνοος δ' ἔτ' ἐπεῖχε καὶ Εὐρύμαχος θεοειδὴς,
Ἀρχοὶ μνηστήρων· ἀρετῇ δ' ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι.
Τὼ δ' ἐξ οἴκου βῆσαν ὁμαρτήσαντες ἅμ' ἄμφω
Βουκόλος ἠδὲ συφορβὸς Ὀδυσσῆος θείοιο·
Ἐκ δ' αὐτὸς μετὰ τοὺς δόμου ἤλυθε δῖος Ὀδυσσεύς.
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐκτὸς θυρέων ἔσαν ἠδὲ καὶ αὐλῆς,
Φθεγξάμενός σφ' ἐπέεσσι προσηύδα μειλιχίοισι.
Βουκόλε καὶ σὺ συφορβὲ, ἔπος τί κε μυθησαίμην,
Ἦ αὐτὸς κεύθω; φάσθαι δέ με θυμὸς ἀνώγει.
Ποῖοί κ' εἶτ' Ὀδυσῆϊ ἀμυνέμεν, εἴ ποθεν ἔλθοι
γρ. ἐνέγκοι; Ἦ κεν μν. ἀμύνητ', — Ὧδε μάλ' ἐξαπίνης, καί τις θεὸς αὐτὸν * ἐνείκῃ;
Ἦ κεν μνηστήρεσσιν ἀμύνοιτ', ἢ Ὀδυσῆϊ;
Εἴπαθ' ὅπως ὑμέας κραδίη θυμός τε κελεύει·
γρ. Ἦ καὶ μν. — Τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ·
Ζεῦ πάτερ, αἲ γὰρ τοῦτο τελευτήσειας ἐέλδωρ,
Ὡς ἔλθοι μὲν κεῖνος ἀνὴρ, ἀγάγοι δέ ἑ δαίμων,
Γνοίης χ' οἵη ἐμὴ δύναμις καὶ χεῖρες ἕπονται.
Ὣς δ' αὔτως Εὔμαιος ἐπεύχετο πᾶσι θεοῖσι
Νοστῆσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ὅνδε δόμον δέ.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ τῶν γε νόον νημερτέ' ἀνέγνω,
Ἐξαῦτίς σφ' ἐπέεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν.
Ἔνδον μὲν δὴ ὅδ' αὐτὸς ἐγὼ κακὰ πολλὰ μογήσας,
Ἤλυθον εἰκοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν.
Γιγνώσκω δ' ὡς σφῶϊν ἐελδομένοισιν ἱκάνω
Οἴοισι δμώων· τῶν δ' ἄλλων οὔ τευ ἄκουσα
Εὐξαμένου ἐμὲ αὖτις ὑπότροπον οἴκαδ' ἱκέσθαι.
Σφῶϊν δ' ὡς ἔσεταί περ, ἀληθείην καταλέξω·
γρ. δαμάσσῃ — Αἴ χ' ὑπ' ἐμοί γε θεὸς * δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγαυοὺς,
Ἄξομαι ἀμφοτέροις ἀλόχους, καὶ κτήματ' ὀπάσσω,
Οἰκία τ' ἐγγὺς ἐμεῖο τετυγμένα· καί μοι ἔπειτα
Τηλεμάχου ἑτάρω τε κασιγνήτω τε ἔσεσθον.
Εἰ δ' ἄγε καὶ δὴ σῆμα ἀριφραδὲς ἄλλο τι δείξω,
(Ὄφρα με ἐῢ γνῶτον, πιστωθῆτόν τ' ἐνὶ θυμῷ)
Οὐλὴν τήν ποτέ με σῦς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι,
Παρνησόνδ' ἐλθόντα σὺν υἱάσιν Αὐτολύκοιο.
Ὣς εἰπὼν, ῥάκεα μεγάλης ἀποέργαθεν οὐλῆς·

Τὼ δ'

Tendere, multùm enim fortitudinis indigentes erant.
Antinous autem abstinebat, & Eurymachus diuinus
Princeps procorum, virtute autem erant valdè optimi. — Proci viribus impares arcui tendendo.
Hi autem ex domo iuerunt secuti ambo
Bubulcus & subulcus Vlyssis diuini.
Ipse autem post hos domo exiuit diuus Vlysses.
Sed quando iam extra ianuas fuerunt & aulam,
Locutus ipsos verbis affatus-est suauibus.
Bubulce & tu subulce verbum aliquod dicam,
Nunquid ipse celem? dicere autem me animus iubet.
Quales estis Vlyssi auxiliari, sicunde veniat
Sic valdè de repentè, & aliquis Deus ipsum ferat.
Nunquid & procis auxiliaremini? an Vlyssi?
Dicite quomodo vos cor animusq; iubet.
Hunc autem rursus allocutus est boum bubulcus vir:
Iupiter pater vtinam enim hoc perficias desiderium.
Vtinam veniat quidem ille vir, ducat autem Deus.
Cognosceres qualis mea potentia, & manus sequerentur.
Sic autem similiter Eumaeus supplicauit omnibus Dijs,
Redire Vlyssem prudentem suam domum.
At postquam horum mentem veram cognouit,
Iterum ipsos verbis respondens allocutus est:
Intus quidem iam hic ipse ego mala multa passus
Veni vigesimo anno in patriam terram.
Cognosco autem quod vobis cupientibus venI
Solis seruorum: horum. a. aliorum non aliquem audiui
Precãtem me iterum postliminio reducem domum venire.
Vobis autem sicut erit veritatem dicam.
Vtinam sub me Deus domet procos superbos,
Dabo ambobus vxores, & res praebebo,
Domosq; propè me aedificatas, & mihi postea
Telemacho socij q; fratresq; eritis:
Eia agè, iam & signum valde manifestum aliud ostendam,
(Vt me benè cognoscatis & habeatis-persuasum in animo,)
Cicatricem quam quondam sus percussit albo dente
Ad Parnasum euntem cum filijs Autolyci.
Sic locutus, vestes magna separauit à cicatrice,

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Τὼ δ' ἐπεὶ εἰσιδέτην, εὖ τ' ἐφράσαντο ἕκαστα,
Κλαῖον ἄρ' ἀμφ' ὀδυσῆα δαΐφρονα χεῖρε βαλόντε,
Καὶ κύνεον ἀγαπαζόμενοι κεφαλήν τε καὶ ὤμους·
Ὣς δ' αὔτως ὀδυσεὺς κεφαλὰς καὶ χεῖρας ἔκυσε.
Καί νύ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδυ φάος ἠελίοιο,
Εἰ μὴ ὀδυσσεὺς αὐτὸς ἐρύκακε, φώνησέν τε·
Παύεσθον κλαυθμοῖο γόοιό τε, μή τις ἴδηται
Ἐξελθὼν μεγάροιο, ἀτὰρ εἴπῃσι καὶ εἴσω.
γρ. εἰσέλθετε, Ἀλλὰ προμνηστῖνοι * ἐσέλθετε, μηδ' ἅμα πάντες.
Πρῶτος ἐγώ, μετὰ δ' ὔμμες. ἀτὰρ τόδε σῆμα τετύχθω.
Ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες ὅσοι μνηστῆρες ἀγαυοί,
Οὐκ ἐάσουσιν ἐμοὶ δόμεναι βιὸν ἠδὲ φαρέτρην.
Ἀλλὰ σὺ δῖ' εὔμαιε φέρων ἀνὰ δώματα τόξον,
γρ. δόμεναι. Ἐν χείρεσσιν ἐμοὶ * θέμεναι. εἰπεῖν τε γυναιξὶ
Κληῖσαι μεγάροιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας.
Ἢν δέ τις ἢ στοναχῆς ἠὲ κτύπου ἔνδον ἀκούσῃ
Ἀνδρῶν ἡμετέροισιν ἐν ἕρκεσι, μή τι θύραζε
Προβλώσκειν, ἀλλ' αὐτοῦ ἀκὴν ἔμεναι παρὰ ἔργῳ.
Σοὶ δὲ φιλοίτιε δῖε θύρας ἐπιτέλλομαι αὐλῆς
Κληῖσαι κληῗδι, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἰῆλαι.
Ὣς εἰπών, εἰσῆλθε δόμους εὖ ναιετάοντας.
Ἕζετ' ἔπειτ' ἐπὶ δίφρον ἰὼν ἔνθεν περ ἀνέστη.
Ἐς δ' ἄρα καὶ τὼ δμῶε ἴτην θείου ὀδυσῆος.
Εὐρύμαχος δ' ἤδη τόξον μετὰ χερσὶν ἐνώμα,
Θάλπων ἔνθα καὶ ἔνθα σέλα πυρός. ἀλλά μιν οὐδ' ὣς
Ἐντανύσαι δύνατο. μέγα δ' ἔστενε κυδάλιμον κῆρ.
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
Ὢ πόποι, ἦ μοι ἄχος περὶ τ' αὐτοῦ καὶ περὶ πάντων.
Οὔ τι γάμου τοσοῦτον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ.
(Εἰσὶ καὶ ἄλλαι πολλαὶ ἀχαιΐδες, αἱ μὲν ἐν αὐτῇ
Ἀμφιάλῳ ἰθάκῃ, ἠδ' ἄλλῃσιν πολίεσσιν)
Ἀλλ' εἰ δὴ τοσόνδε βίης ἐπιδευέες εἰμὲν
Ἀντιθέου ὀδυσῆος, ὅτ' οὐ δυνάμεσθα τανύσαι
Τόξον. ἐλεγχείη δὲ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι.
Τὸν δ' αὖτ' ἀντίνοος προσέφη εὐπείθεος υἱός,
Εὐρύμαχ', οὐχ οὕτως ἔσται. νοέεις δὲ καὶ αὐτός.
Νῦν μὲν γὰρ κατὰ δῆμον ἑορτὴ τοῖο θεοῖο

Ἁγνή· τίς

Hi.a.postquam inspexerunt, beneq; cognouerunt singula. Vlysses serui se manifestat
Fleuerunt circa Vlyssem prudentem, manibus immissis,
Et osculati sunt amplectentes caputq; & humeros.
Sic.a.eodem modo Vlysses capita & manum osculatus est,
Et lugentibus occidisset lumen Solis,
Nisi Vlysses ipse prohibuisset, locutusq; fuisset.
Cessate fletu luctuq; ne quis videat
Egressus domo, at dicat & intus:
Sed parati intrate, neq; simul omnes.
Primus ego, post autem vos, at hoc signum fiat.
Alij quidem enim omnes quicunq; proci superbi
Non sinent mihi dari arcum & pharetram,
Sed tu diuine Eumæe portans supra domos arcum,
In manibus mihi date, dicq; mulieribus
Claudere domus ianuas firmiter factas.
Si autem aliquis vel suspirium vel strepitum intus audiat
Virorum nostris in septis, non foras
Exire, sed illic quiete esse ad opus.
Tibi autem Philœtte diuine fores mando aulæ Philœtio mādatur ianuæ custodia.
Claudas claui, cito autem vinculum appone.
Sic loquutus, intrauit domos bene-habitatas,
Sedit postea in sedem profectus vnde surrexerat,
Tum etiam famuli ingressi sunt diuini Vlyssis,
Eurymachus autem iam arcum in manibus mouebat,
Calefaciens huc & illuc splendore ignis, sed ipsum neq; sic
Tendere potuit, valde.a.suspirauit gloriosum cor. (uitq;
Suspirans.a.igitur locutus est, verbumq; dixit, denomina-
O amici certe mihi dolor circa meipsum & circa omnes. Eurymachus arcui impar, dolet.
Non nuptias tantum lugeo tristis,
(Sunt & aliæ multæ Græcæ, quæ quidem in ipsa
Circum mare Ithaca, & alijs ciuitatibus.)
Sed si iam tantum fortitudinis indigentes sumus,
Diui Vlyssis, quod non possumus tendere
Arcum, increpatio autem & futuris audiri.
Hunc.a.rursus Antinous allocutus est Eupithei filius:
Eurymache non sic erit, intelligis autem & ipse.
Nunc quidem enim in populo festum Dei

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І.МЕЧНИКОВА

Ἁγνή. τίς δέ κε τόξα τιταίνοιτ'; ἀλλὰ ἕκηλοι
Κάτθετ'. ἀτὰρ πελέκεάς γε καὶ εἴ κ' εἰῶμεν ἅπαντας
Ἑστάμεν, οὐ μὲν γάρ τιν' ἀναιρήσεσθαι ὀΐω,
Ἐλθόντ' ἐς μέγαρον λαερτιάδεω ὀδυσῆος.
Ἀλλ' ἄγετ'. οἰνοχόος μὲν ἐπαρξάσθω δεπάεσσιν,
Ὄφρα σπείσαντες καταθείομεν ἀγκύλα τόξα.
Ἠῶθεν δὲ κέλεσθε μελάνθιον αἰπόλον αἰγῶν
Αἶγας ἄγειν αἳ πᾶσι μέγ' ἔξοχοι αἰπολίοισιν,
Ὄφρ' ἐπὶ μηρία θέντες ἀπόλλωνι κλυτοτόξῳ,
Τόξου πειρώμεσθα, καὶ ἐκτελέωμεν ἄεθλον.
Ὣς ἔφατ' ἀντίνοος. τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.
Τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
Κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο,
Νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν.
Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σπεῖσάν τ', ἔπιόν θ' ὅσον ἤθελε θυμὸς,
Τοῖσδε δολοφρονέων μετέφη πολύμητις ὀδυσσεύς.
Κέκλυτέ μευ μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης,
Ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
γρ. βασιλῆα. Εὐρύμαχον δὲ μάλιστα καὶ ἀντίνοον * θεοειδέα
Λίσσομ', ἐπεὶ καὶ τοῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπε.
Νῦν μὲν παῦσαι τόξον, ἐπιτρέψαι δὲ θεοῖσιν.
Ἠῶθεν δὲ θεὸς δώσει κράτος ᾧ κ' ἐθέλῃσιν.
Ἀλλ' ἄγε μοι δότε τόξον ἐΰξοον, ὄφρα μεθ' ὑμῖν
Χειρῶν καὶ σθένεος πειρήσομαι, εἴ μοι ἔτ' ἐστὶν
Ἲς οἵη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν,
Ἢ ἤδη μοι ὄλεσσεν ἄλη τ' ἀκομιστίη τε.
Ὣς ἔφαθ'. οἱ δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως νεμέσησαν,
Δείσαντες μὴ τόξον ἐΰξοον ἐντανύσειεν.
Ἀντίνοος δ' ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε.
Ἆ δειλὲ ξείνων, ἔνι τοι φρένες οὐδ' ἠβαιαί.
Οὐκ ἀγαπᾷς ὃ ἕκηλος ὑπερφιάλοισι μεθ' ἡμῖν
Δαίνυσαι; οὐδέ τι δαιτὸς ἀμέρδεαι, αὐτὰρ ἀκούεις
Μύθων ἡμετέρων καὶ ῥήσιος; οὐδέ τις ἄλλος
Ἡμετέρων μύθων ξεῖνος καὶ πτωχὸς ἀκούει.
Οἶνός σε τρώει μελιηδὴς, ὅς τε καὶ ἄλλους
Βλάπτει, ὃς ἄν μιν χανδὸν ἕλῃ, μηδ' αἴσιμα πίνῃ.
Οἶνος καὶ κένταυρον ἀγακλυτὸν εὐρυτίωνα

Ἄασεν ἐν

Purum, quis autem arcus tendet? sed quieti
Deponite, at annulos & tacitè sinamus omnes
Stare, non quidem enim quemquam sublaturum puto,
Profectum in domum Laertiadæ Vlyßis.
Sed agè, pincera quidem arceßat poculis,
Vt libantes deponamus curuos arcus.
Mane autem iubete Melanthium custodem caprarum,
Capras ducere, quæ omnibus valdè excellentes gregibus,
Vt fœmoribus dicatis Apollini inclyto-arcu
Arcum tentemus, & perficiamus certamen.
Sic dixit Antinous. his autem placuit sermo.
His autem præcones quidem aquam in manus fuderunt,
Iuuenes autem crateras coronauerunt potu.
Diuiserunt autem igitur omnibus arceßentes poculis.
Hi. a. postquam libauerunt biberuntq; quantum voluit a-
His. a. dolos-meditans locutus est prudens Vlyßes: (nimus.
Audite proci inclytæ reginæ, — Vlyßes petit experiri vires arcus.
Vt dicam quæ me animus in pectoribus iubet.
Eurymachum autem maximè & Antinoum regem
Oro, quoniam & hoc verbum vt decet dixisti.
Nunc dimitte arcum, obedi verò dijs.
Manè, a. Deus dabit fortitudinem cui voluerit.
Sed agè mihi date arcum benè-politum, vt vobiscum
De manibus & robore experiar, si mihi adhuc est
Vis qualis antea fuit in flexibilibus membris,
An iam mihi perdidit errorq; in penuria-tractationis.
Sic dixit. hi autem igitur omnes valdè irati sunt,
Timentes ne arcum benè-politum tenderet.
Antinous. a. increpauit, verbumq; dixit, denominauitq;
Ah miser hospitum, insunt tibi mentes neq; paruæ.
Non amas, quod quietus in mensis cum nobis
Conuiuaris? neq; quòd conuiuio priuaris? at audis
Verba nostra & locutionem? non autem aliquis alius
Verba nostra hospes & pauper audit.
Vinum te lædit dulce, quod & alios
Lædit quicunq; ipsum abundanter capit, neq; decenter bibit. — Vinũ immodicum malorum causa.
Vinum & centaurum valdè inclytum Eurytiona

НАУЧНА БИБЛИОТЕКА ОНУ ім. І. І. МЕЧНИКОВА

Ἄασεν ἐν μεγάρῳ μεγαθύμου Πειριθόοιο,
Ἐς Λαπίθας ἐλθόντ'. ὁ δ' ἐπεὶ φρένας ἄασεν οἴνῳ,
γρ. χάμμος Μαινόμενος κάκ' ἔρεξε * δόμον κάτα Πειριθόοιο,
Ἥρωας δ' ἄχος εἷλε, διὲκ προθύρου δὲ θύραζε,
Ἕλκον ἀναΐξαντες, ἀπ' οὔατα νηλέϊ χαλκῷ
Ῥῖνάς τ' ἀμήσαντες. ὁ δὲ, φρεσὶν ᾗσιν ἀασθεὶς,
Ἤϊεν ἣν ἄτην ὀχέων ἀεσίφρονι θυμῷ,
Ἐξ οὗ κενταύροισι καὶ ἀνδράσι νεῖκος ἐτύχθη,
Οἷ τ' αὐτῷ πρώτῳ κακὸν εὕρετο οἰνοβαρείων.
Ὣς καί σοι μέγα πῆμα πιφαύσκομαι, αἴ κε τὸ τόξον
γρ. ἐδητύος Ἐντανύσῃς. οὐ γάρ τευ * ἐπιτύος ἀντιβολήσεις
Ἡμετέρῳ ἐνὶ δήμῳ, ἄφαρ δέ σε νηῒ μελαίνῃ
Εἰς Ἔχετον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων,
Πέμψομεν. ἔνθεν δ' οὔ τι σαώσεαι. ἀλλὰ ἕκηλος
Πῖνέ τε, μηδ' ἐρίδαινε μετ' ἀνδράσι κουροτέροισι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια,
Ἀντίνο', οὐ μὲν καλὸν ἀτέμβειν οὐδὲ δίκαιον
Ξείνους Τηλεμάχου, ὅς κεν τάδε δώμαθ' ἵκηται.
Ἔλπεαι, αἴχ' ὁ ξεῖνος Ὀδυσσῆος μέγα τόξον
γρ. πεποιθὼς, Ἐντανύσῃ, χερσίν τε βίηφί τε ἶφι * πιθήσας,
Οἴκαδέ μ' ἄξεσθαι, καὶ ἑὴν θήσεσθαι ἄκοιτιν;
Οὐδ' αὐτός που τοῦτό γ' ἐνὶ στήθεσσιν ἔολπε,
Μηδέ τις ὑμείων τοῦ γ' εἵνεκα θυμὸν ἀχεύων
Ἐνθάδε δαινύσθω. ἐπεὶ οὐδὲ μὲν οὐδὲ ἔοικεν.
Τὴν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος Πολύβου πάϊς ἀντίον ηὔδα.
Κούρη Ἰκαρίοιο περίφρων Πηνελόπεια,
Οὔτι σε τόνδ' ἄξεσθαι ὀΐομεθ'. οὐδὲ ἔοικεν.
Ἀλλ' αἰσχυνόμενοι φάτιν ἀνδρῶν ἠδὲ γυναικῶν,
Μή ποτέ τις εἴπῃσι κακώτερος ἄλλος Ἀχαιῶν,
Ἦ πολὺ χείρονες ἄνδρες ἀμύμονος ἀνδρὸς ἄκοιτιν
γρ. Μνῶνται, οὐδέ τι Μνῶνται. οὔτ' οὐδέ τι τόξον ἐΰξοον ἐντανύουσιν,
Ἀλλ' ἄλλος τις πτωχὸς ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθὼν,
Ῥηϊδίως ἐτάνυσσε βιὸν, διὰ δ' ἧκε σιδήρου.
Ὣς ἐρέουσ'. ἡμῖν δ' ἐλέγχεα ταῦτα γένοιτο.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια,
Εὐρύμαχ', οὔπως ἐστὶν εὐκλείας κατὰ δῆμον
Ἔμμεναι, οἳ δὴ οἶκον ἀτιμάζοντες ἔδουσιν

Læsit in domo magnanimi Pirithoi
In Lapithas euntem, hic .a. quoniam mentes læsit vino
Insaniens mala fecit domo in Pirithoi.
Heroas autem dolor cœpit, ex vestibulo autem foras
Traxerunt experrecti, aures sæuo ære
Naresq; demetentes, hic autem mentibus suis læsus
Iuit suum nocumentum portans insano animo,
Ex quo centauris & viris contentio facta est,
Sibiq; ipsi primò malum inuenit vino grauatus.
Sic & tu magnum nocumentum dico si hunc arcum
Tendes: non enim alicui prudenti supplicabis
Nostra in domo, statim autem de naui nigra
In Echetum regem hominem pessimum omnium
Mittemus, hinc autem non seruabere: sed quietus
Bibeq; neq; contende cum viris iunioribus.
Hunc .a. rursus alloquuta est prudens Penelope: Penelope Antinoum obiurgat.
Antinoe non quidem bonum lædere neq; iustum
Hospites Telemachi quicunq; has domos peruenit.
Existimas si sic hospes Vlyssis magnum arcum
Tendet, manibusq; viq; sua fretus
Domum me ducere & suam facere vxorem?
Neq; ipse in pectoribus existima.
Neq; aliquis vestrum huius gratia anima dolens
Hic conuiuetur, quoniam haud quidem ullo modo decet.
Hanc .a. rursus Eurymachus Polybi filius contra locutus (est:
Filia Icarij prudens Penelope,
Non te hunc ducere putamus neq; decet,
Sed reueriti rumorem virorum & mulierum,
Ne aliquando aliquis dicat peior alius Achiuis.
Certè multò peiores viri strenui viri vxorem
Petunt, quoniam non arcum politum tendunt.
Sed alius quidam pauper vir errans veniens
Facilè tendit: arcum autem misit per ferrum.
Sic dicent, nobis autem opprobria hæc fient.
Hunc autem rursus allocuta est prudens Penelope:
Eurymache, non aliquo modo est inclytos in populo
Esse, qui iam domum inhonorantes edunt

Ἀνδρὸς ἀριστῆος. τί δ' ἐλέγχεα ταῦτα τίθεσθε;
Οὗτος δὲ ξεῖνος, μάλα μὲν μέγας ἠδ' εὐπηγής,
Ἀνδρὸς δ' ἐξ ἀγαθοῦ γένος εὔχεται ἔμμεναι υἱός.
Ἀλλ' ἄγε οἱ δότε τόξον ἐΰξοον, ὄφρα ἴδωμεν.
Ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται.
Εἴ κέ μιν ἐντανύσῃ, δῴη δέ οἱ εὖχος Ἀπόλλων,
Ἕσσω μιν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἵματα καλά.
Δώσω δ' ὀξὺν ἄκοντα κυνῶν ἀλκτῆρα καὶ ἀνδρῶν,
Καὶ ξίφος ἄμφηκες. δώσω δ' ὑπὸ ποσσὶ πέδιλα.
γρ. κελεύοι — Πέμψω δ' ὅππῃ μιν κραδίη θυμός τε * κελεύει.
Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Μῆτερ ἐμή, τόξον μὲν Ἀχαιῶν οὔτις ἐμεῖο
Κρείσσων, ᾧ κ' ἐθέλω δόμεναί τε καὶ ἀρνήσασθαι,
Οὐδ' ὅσσοι κραναὴν Ἰθάκην κατακοιρανέουσιν,
γρ. ναίουσι — Οὐδ' ὅσσοι * νήσοισι πρὸς Ἤλιδος ἱπποβότοιο.
γρ. αἴκε θέλοιμι — Τῶν οὔτις μ' ἀέκοντα βιήσεται, * αἴ κ' ἐθέλοιμι,
Καὶ καθάπαξ ξείνῳ δόμεναι τάδε τόξα φέρεσθαι.
Ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα, τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε,
Ἱστόν τ' ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
γρ. μῦθος — Ἔργον ἐποίχεσθαι. * τόξον δ' ἄνδρεσσι μελήσει
Πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί. τοῦ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ οἴκῳ.
Ἡ μὲν θαμβήσασα, πάλιν οἶκόνδε βεβήκει.
Παιδὸς γὰρ μῦθον πεπνυμένον ἔνθετο θυμῷ.
Ἐς δ' ὑπερῷ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν,
Κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα φίλον πόσιν, ὄφρα οἱ ὕπνον
Ἡδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Αὐτὰρ ὁ τόξα λαβὼν φέρε καμπύλα δῖος ὑφορβός.
Μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες ὁμόκλεον ἐν μεγάροισιν.
Ὧδε δέ τις εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων,
Πῇ δὴ καμπύλα τόξα φέρεις, ἀμέγαρτε συβῶτα,
γρ. ἄν σ' ἐφ' ὕ. κ. τ. κατέδωσι) — Πλαγκτέ; τάχ' * αὖ σ' ἐφ' ὕεσσι κύνες ταχέες κατέδονται)
Οἶον ἀπ' ἀνθρώπων, οὓς ἔτρεφες, εἴ κεν Ἀπόλλων
Ἡμῖν ἱλήκῃσι καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.
Ὣς φάσαν. αὐτὰρ ὁ θῆκε φέρων αὐτῷ ἐνὶ χώρῳ.
Δείσας, οὕνεκα πολλοὶ ὁμόκλεον ἐν μεγάροισι.
Τηλέμαχος δ' ἑτέρωθεν ἀπειλήσας ἐγεγώνει,
γρ. τόξον — Ἄττα, πρόσω φέρε * τόξα (τάχ' οὐκ εὖ πᾶσι πιθήσεις)

Viri optimi, cur autem opprobria hæc facitis?
Ipse autem hospes valde quidem magnus & pinguis,
Viri autem ex bono genere gloriatur esse filius.
Sed age, ei date arcum politum, vt videamus.
Sic enim dico, hoc autem & perfectum erit.
Si ipsum tendet, dabit autem ei gloriam Apollo,
Induam ipsum chlenamq; chitonamq; vestimenta pulchra,
Dabo. a. acutum iaculũ canum adiuuamentum & virorũ,
Et ensem vtrinq; incidentem, dabo. a. sub pedib. calciamẽta.
Mittam autem quo ipsum cor animusq; iubet.
Hanc. a. rursus Telemachus prudens contra alloquut. est: — Telemachus matri loquitur.
Mater mea, arcum quidem Achiuorum nullus me
Potentior cui volo dareq; & negare,
Neq; quicunq; asperam Ithacam dominantur,
Neq; quicunq; habitant in Elide equos pascente.
Horum nullus me inuitum coget si voluero,
Et omnino hospiti dare hos arcus ferre.
Sed domum profecta ipsa tua ipsius opera cura,
Telamq; columq; & ancillis iube
Opus adire. sermo autem viris curæ erit
Omnibus, maximè. a. mihi, huic. n. potentia est in domo.
Hæc quidem stupefacta retrò domum iuit.
Filij enim verbum prudens imposuit animo.
In cœnacula autem ascendens cum ancillis mulieribus,
Flebat postea Vlyssem dilectum maritum quousq; ei somnũ
Dulcem in palpebris iecit casia Minerua.
At hic arcus quos ceperat ferebat flexiles diuus subulcus:
Proci autem igitur omnes tumultabantur in domibus.
Sic autem aliquis dixit iuuenum fortium:
Quò iam curuum arcum portas immanis subulce?
Errator, citò rursus te in suibus canes veloces edent
Solum ab hominibus, quos nutriuisti, siquidem Apollo
Nobis propitius, & immortales Dij alij.
Sic dixerunt, at hic posuit ferens ipso in loco
Timens, quoniam multi minabantur in domibus.
Telemachus autem ex altera parte minans iuit:
Heus, vlterius porta arcum citò, (non benè omnib. obedies.)

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І.І. МЕЧНИКОВА

Μή σε, καὶ ὁπλότερός περ ἐὼν, ἀγρόνδε δίωμαι

Βάλλων χερμαδίοισι. βίηφι δὲ φέρτερός εἰμι.

Αἲ γὰρ πάντων τόσσον ὅσοι κατὰ δώματ᾽ ἔασι,

Μνηστήρων χερσίν τε βίηφί τε φέρτερος εἴην.

Τῷ κε τάχα στυγερῶς τιν᾽ ἐγὼ πέμψαιμι νέεσθαι.

Ημετέρου ἐξ οἴκου, ἐπεὶ κακὰ μηχανόωνται.

Ως ἔφατ᾽. οἱ δ᾽ ἄρα πάντες ἐπ᾽ αὐτῷ ἡδὺ γέλασσαν

Μνηστῆρες. καὶ δὴ μεθίεν χαλεποῖο χόλοιο

Τηλεμάχῳ. τὰ δὲ τόξα φέρων ἀνὰ δῶμα συβώτης

Εν χείρεσσ᾽ ὀδυσῆϊ δαΐφρονι θῆκε παραστάς.

Εκ δὲ καλεσσάμενος προσέφη τροφὸν εὐρύκλειαν.

Τηλέμαχος κέλεταί σε, περίφρων εὐρύκλεια.

Κληῗσαι μεγάροιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας.

Ην δέ τις ἢ στοναχῆς ἠὲ κτύπου ἔνδον ἀκούσῃ

Ανδρῶν ἡμετέροισιν ἐν ἕρκεσι, μή τι θύραζε

Προβλώσκειν, ἀλλ᾽ αὐτοῦ ἀκὴν ἔμεναι παρὰ ἔργῳ.

Ως ἄρ᾽ ἐφώνησεν. τῇ δ᾽ ἄπτερος ἔπλετο μῦθος.

Κλήϊσεν δὲ θύρας μεγάρων εὖ ναιεταόντων.

Σιγῇ δ᾽ ἐξ οἴκοιο φιλοίτιος ἆλτο θύραζε,

Κλήϊσεν δ᾽ ἄρ᾽ ἔπειτα θύρας εὐερκέος αὐλῆς.

Κεῖτο δ᾽ ὑπ᾽ αἰθούσῃ ὅπλον νεὸς ἀμφιελίσσης

Βύβλινον, ᾧ ῥ᾽ ἐπέδησε θύρας, ἐς δ᾽ ᾔιεν αὐτός.

Εζετ᾽ ἔπειτ᾽ ἐπὶ δίφρον ἰὼν ἔνθεν περ ἀνέστη,

Εἰσορόων ὀδυσῆα. ὁ δ᾽ ἤδη τόξον ἐνώμα,

γρ. ἀναστροφέων. Πάντη * ἀναστρωφῶν, πειρώμενος ἔνθα καὶ ἔνθα

Μὴ κέρα ἶπες ἔδοιεν ἀποιχομένοιο ἄνακτος.

Ωδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον,

Η τις θηητὴρ καὶ ἐπίκλοπος ἔπλετο τόξων.

Η ῥά νύ που τοιαῦτα καὶ αὐτῷ οἴκοθι κεῖται,

Η ὅγ᾽ ἐφορμᾶται ποιησέμεν. ὡς ἐνὶ χερσὶ

Νωμᾷ ἔνθα καὶ ἔνθα κακῶν ἔμπαιος ἀλήτης.

Αλλος δ᾽ αὖτ᾽ εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων,

Αἲ γὰρ δὴ τοσσοῦτον ὀνήσιος ἀντιάσειεν,

Ως οὗτός ποτε τοῦτο δυνήσεται ἐντανύσασθαι.

Ως ἄρ᾽ ἔφαν μνηστῆρες. ἀτὰρ πολύμητις ὀδυσσεὺς,

Αὐτίκ᾽ ἐπεὶ μέγα τόξον ἐβάστασε, καὶ ἴδε πάντη,

γρ. Ως δ᾽ ὅτ᾽ Ως ὅτ᾽ ἀνὴρ φόρμιγγος ἐπιστάμενος καὶ ἀοιδῆς

Ρηϊδίως

Ne te & iunior licet sim, ad agrum expellam

Percutiens saxis, vi q; autem fortior sum.

Vtinam enim omnium tantum quicunq; in domibus sunt

Procorum manibus vi q; fortior essem,

Ideò & citò mœstè aliquem ego mitterem ire

Nostra ex domo, quoniam mala operantur.

Sic dixit. hi autem igitur omnes in ipso dulciter riserunt Affertur Vlyssi tādē arcus.

Proci, & iam cessarunt graui ira.

Telemacho autem arcum ferens in domum subulcus

In manibus Vlyssi prudenti posuit astans.

Ex autem vocatam allocutus est nutricem Eurycleam.

Telemachus mandat tibi, ô prudens Euryclea,

Claudas domus ianuas fortiter compactas.

Si autem aliquis, vel suspirium, vel sonum intus audiat

Virorum nostrorum in septis, non foras

Eat, sed illic tacitè sit apud opus.

Sic dixit, huic autem velox fuit verbum.

Clausit autem ianuas ædium bene-habitatarum.

Tacitè autem ex domo Philætius saltauit foras.

Clausit autem posteà ianuas, septi aulæ.

Iacebat autem sub porticu lignum nauis circum agitabilis

Byblinum, quo ligauit ianuas, introiuit autem ipse.

Sedit postea in sede profectus vnde surrexerat

Inspiciens Vlyssem: hic autem iam arcum mouebat

Penitus reuoluens, experiens huc & illuc.

Ne cornua vermes edissent absente domino.

Sic autem aliquis dixit conspicatus in propinquum alium:

Certè aliquis perspicax & dolosus est arcuum.

Certè nunc talia & ipsi domi iacent.

Vel hic ruit facere, sicut in manibus

Mouet huc & illuc malorum sciens errator.

Alius autem rursus dixit iuuenum superborum,

Vtinam enim tam tantum vtilitati obuiaret,

Quantum hic hunc poterit tendere.

Sic dixerunt proci. at prudens Vlysses

Statim, postquam magnum arcū portauit, & vidit penitus.

Sicut autem, quando vir citharæ peritus & cantus

Facilè

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

γρ. περὶ. Ῥηιδίως ἐτάνυσσε νέῳ * ἐπὶ κόλλοπι χορδὴν,
Ἅψας ἀμφοτέρωθεν ἐϋστρεφὲς ἔντερον οἰὸς,
Ὣς ἄρ' ἄτερ σπουδῆς τάνυσε μέγα τόξον Ὀδυσσεύς.
Δεξιτερῇ δ' ἄρα χειρὶ λαβὼν πειρήσατο νευρῆς.
γρ. ἀντήν. Ἡ δ' ὑπὸ καλὸν ἄεισε, χελιδόνι εἰκέλη * αὐδήν.
Μνηστῆρσιν δ' ἄρ' ἄχος γένετο μέγα, πᾶσι δ' ἄρα χρὼς
Ἐτράπετο. Ζεὺς δὲ μεγάλ' ἔκτυπε σήματα φαίνων.
Γήθησέν τ' ἄρ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς
Ὅττι ῥά οἱ τέρας ἧκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω.
Εἵλετο δ' ὠκὺν ὀϊστὸν, ὅς οἱ παρέκειτο τραπέζῃ
Γυμνός. τοὶ δ' ἄλλοι κοίλης ἔντοσθε φαρέτρης
Κείατο, τῶν τάχ' ἔμελλον Ἀχαιοὶ πειρήσεσθαι.
Τὸν ῥ' ἐπὶ πήχει ἑλὼν, εἷλκεν νευρὴν γλυφίδας τε
Αὐτόθεν ἐκ δίφροιο καθήμενος. ἧκε δ' ὀϊστὸν
Ἀνταπτυσκόμενος πελέκεων δ' οὐκ ἤμβροτε πάντων
Πρώτης στειλειῆς, διὰ δ' ἀμπερὲς ἦλθε θύραζε
Ἰὸς χαλκοβαρής. ὁ δὲ Τηλέμαχον προσέειπεν.
Τηλέμαχ', οὔ σ' ὁ ξεῖνος ἐνὶ μεγάροισιν ἐλέγχει
Ἥμενος. οὐδέ τι τοῦ σκοποῦ ἤμβροτον, οὐδέ τι τόξον
Δὴν ἔκαμον τανύων. ἔτι μοι μένος ἔμπεδόν ἐστιν,
Οὐχ ὥς με μνηστῆρες ἀτιμάζοντες ὄνονται
Νῦν δ' ὥρη καὶ δόρπον Ἀχαιοῖσιν τετυκέσθαι
Ἐν φάει, αὐτὰρ ἔπειτα καὶ ἄλλως ἑψιάασθαι
Μολπῇ καὶ φόρμιγγι. τὰ γάρ τ' ἀναθήματα δαιτός.
Ἦ, καὶ ἐπ' ὀφρύσι νεῦσεν. ὁ δ' ἀμφέθετο ξίφος ὀξὺ
Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο.
Ἀμφὶ δὲ χεῖρα φίλην βάλεν ἔγχεϊ. ἄγχι δ' ἄρ' αὐτοῦ
Πὰρ θρόνῳ εἱστήκει κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Χ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ ΤΗΣ ὁμήρου ὀδυσσείας.

Τὰ περὶ τὴν μνηστηροφονίαν ἐξεργασάμενος ὀδυσσεὺς παρούσης ἀθηνᾶς, ἐν τοῖς ἑξῆς τὰς θεραπαίνας διὰ τηλεμάχου καὶ τῶν οἰκείων κολάζει, ἅμα μελανθίῳ.

Facile extendit nouo in situ chordam,
Tangens vtrinque bene retortum intestinum ouis.
Sic sine diligentia tendit magnum arcum Vlysses. Vlysses tendit arcum.
Dextera autem igitur manu capiens tentauit neruum.
Hoc autem sub bene sonuit hirundini similis voce.
Procis.a.igitur dolor factus est magnus, omnib.a.igitur color
Mutatus est: Iupiter.a.valde sonuit signa ostendens.
Laetatus est postea pertolerans diuinus Vlysses,
Quod ei monstrum misit Saturni filius versuti.
Accepit.a.velocem sagittam quae ei apud iacebat mensam
Nuda, ipsa autem alia concauam intra pharetram
Iacebant, quibus citò Achiui tentandi erant.
Hanc in brachio capiens traxit chordam concauitatesque
Illic ex sede sedens, misit autem sagittam
Contra obseruans: securium autem non errauit omnium.
Primo foramine, transiuit autem penitus foras
Sagitta aere grauis, hic.a. Telemachum allocutus est.
Telemache, non te hic hospes in domibus vituperat
Sedens, neque à meta aberraui, neque arcum
Diu fatigaui tendens, adhuc mihi robur firmum est.
Non sicut me proci inhonorantes vituperabant.
Nunc autem hora & coenam Achiuis praeparare
In luce, ac postea & aliter delectari
Cantu & cithara, haec enim ornamenta conuiuij.
Dixit, & supercilijs annuit. hic.a. circumposuit ensem acu
Telemachus dilectus filius Vlyssis diuini. (tum
Circum.a.manum dilectam posuit lanceam: propè.a. ipsum
Apud sedem stetit armatus splendido aere.

ODYSSEAE HOMERI, AVT XXII compositionis argumentum.

PROCORVM caedem cùm peregisset Vlysses praesente Minerua, exinde ancillas per Telemachum & familiares punit cum Melanthio.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ
ἡ χῖ ῥαψῳδία.

Χῖ ὁ δυσσεὺς μνηστῆρας ἐναίρυτο νηλέϊ χαλκῷ.

ΑΥΤΑΡ ὁ γυμνώθη ῥακέων πολύμητις ὀδυσσεύς.
Ἆλτο δ᾽ ἐπὶ μέγαν οὐδὸν, ἔχων βιὸν ἠδὲ φαρέτρην
ἐν. ἐυπλείην. Ἰῶν* ἐμπλείην. ταχέας δ᾽ ἐκχεύατ᾽ ὀϊστοὺς
Αὐτοῦ πρόσθε ποδῶν. μετὰ δὲ μνηστῆρσιν ἔειπεν·
Οὗτος μὲν δὴ ἄεθλος ἀάατος ἐκτετέλεσται.
Νῦν αὖτε σκοπὸν ἄλλον, ὃν οὔπω τις βάλεν ἀνὴρ,
Εἴσομαι αἴ κε τύχοιμι, πόρῃ δέ μοι εὖχος ἀπόλλων.
Ἦ καὶ ἐπ᾽ ἀντινόῳ ἰθύνετο πικρὸν ὀϊστόν.
Ἤτοι ὁ καλὸν ἄλεισον ἀναιρήσεσθαι ἔμελλε
Χρύσεον, ἄμφωτον. καὶ δὴ μετὰ χερσὶν ἐνώμα,
Ὄφρα πίοι οἴνοιο. φόνος δέ οἱ οὐκ ἐνὶ θυμῷ
ἐν. οἴοιτο Μέμβλετο. τίς κ᾽* οἴοιτο μετ᾽ ἀνδράσι δαιτυμόνεσσι,
Μοῦνον ἐνὶ πλεόνεσσι, καὶ εἰ μάλα καρτερὸς εἴη,
Οἷ τεύξειν θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα μέλαιναν;
ἐν. ἐπισχόμενον Τὸν δ᾽ ὀδυσσεὺς κατὰ λαιμὸν* ἐπισχόμενος βάλεν ἰῷ,
Ἀντικρὺ δ᾽ ἁπαλοῖο δι᾽ αὐχένος ἤλυθ᾽ ἀκωκή.
Ἐκλίνθη δ᾽ ἑτέρωσε, δέπας δέ οἱ ἔκπεσε χειρὸς
ἐν. Βλημένῳ. Βλημένου. αὐτίκα δ᾽ αὐλὸς ἀνὰ ῥῖνας παχὺς ἦλθεν
Αἵματος ἀνδρομέοιο. θοῶς δ᾽ ἀπὸ οἷο τράπεζαν
Ὦσε ποδὶ πλήξας, ἀπὸ δ᾽ εἴδατα χεῦεν ἔραζε.
Σῖτός τε κρέα τ᾽ ὀπτὰ φορύνετο. τοὶ δ᾽ ὁμάδησαν
Μνηστῆρες κατὰ δῶμα, ὅπως ἴδον ἄνδρα πεσόντα.
Ἐκ δὲ θρόνων ἀνόρουσαν ὀρινθέντες κατὰ δῶμα,
Πάντοσε παπταίνοντες ἐϋτμήτοις ποτὶ τοίχοις.
ἐν. Οὐδέπῃ Οὐδέ πῃ ἀσπὶς ἔην, οὐδ᾽ ἄλκιμον ἔγχος ἑλέσθαι.
Νείκειον δ᾽ ὀδυσῆα χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν.
Ξεῖνε, κακῶς ἀνδρῶν τοξάζεαι. οὐκέτ᾽ ἀέθλων
Ἄλλων ἀντιάσεις. νῦν τοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος.
Καὶ γὰρ δὴ νῦν φῶτα κατέκτανες ὃς μέγ᾽ ἄριστος
Κούρων εἰν ἰθάκῃ. τῷ σ᾽ ἐνθάδε γῦπες ἔδονται.

Ἴσκεν

ODYSSEAE HOMERI XXII. COMPOSITIO.

X Vlysses procos abstulit sæuo ære.

SED ipse exutus est pannis prudens Vlysses.
Insiliit autem magno limini, habens arcum & pharetram
Sagittis plenam; celeres verò effudit sagittas
Ibi ante pedes: sebinde autem procis dixit:
Hoc quidem iam certamen innocuum perfectum est.
Nũc rursus propositũ aliud quod nondũ aliquis pcussit vir,
Speculabor si consequar: præbeat.a.mihi gloriam Apollo.
Dixit & in Antinoum direxit amaram sagittam. Procorum cædes.
Certè hic pulchrum poculum eleuare volebat
Aureum, vtrinq; ansatum, & iam manibus mouebat.
Vt biberet vinum, cædes autem ei non in animo
Obuersabatur: quis putasset inter viros conuiuas
Solum in plures, etsi valde fortis esset
Ei facere cædem malum, & mortem nigram?
Hunc.a.Vlysses in gutture detentum percussit sagitta. Vlysses Antinoum sagitta interficit.
Contra autem teneram per ceruicem iuit cuspis.
Declinatus est autem alio.poculum.a.ei excidit manu
Percussi: statim autem fistula ad nares crassa venit
Sanguine viri: licito autem à se mensam
Impulit pedibus percussam, longè.a.cibos fudit ad terram.
Panisq; caróq; assata fœdata est: hi autem strepuerunt
Proci in domo, vt viderunt virum cadentem.
Ex autem sedibus surrexerunt turbati in domo,
Vndiq; aspicientes benè-incisos ad parietes,
Neque alicubi scutum erat neq; fortis lancea ad-capiẽdum.
Increpabant autem Vlyssem iratis verbis.
Hospes, male in viros sagittas-immittis non amplius certaminibus
Alijs intereris, nunc tibi integra adest grauis mors.
Etenim iam nunc virum interfecisti, qui valde optimus
Iuuenum in Ithaca: ideò te hic vultures edent.

Putabat

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Ἴσκεν ἕκαστος ἀνήρ, ἐπειὴ φάσαν οὐκ ἐθέλοντα
Ἄνδρα κατακτεῖναι. τὸ δὲ νήπιοι οὐκ ἐνόησαν
Ὡς δή σφιν καὶ πᾶσιν ὀλέθρου πείραθ' ἐφῆπτο.
Τοὺς δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
Ὦ κύνες, οὔ μ' ἔτ' ἐφάσκεθ' ὑπότροπον οἴκαδ' ἱκέσθαι
γρ. οἶκον, Αὐτοῦ τε ζ. ὑπ. γυν. Δμωῇσίν τε γυν. — Δήμου ἀπὸ Τρώων, ὅτι μοι κατεκείρετε * οἶκον,
Δμωῇσιν δὲ γυναιξὶ παρευνάζεσθε βιαίως,
Αὐτοῦ τε ζώοντος ὑπεμνάασθε γυναῖκα,
Οὔτε θεοὺς δείσαντες οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
γρ. ἔσεσθαι. — Οὔτέ τιν' ἀνθρώπων νέμεσιν κατόπισθεν * ἔσεσθε.
Νῦν ὑμῖν καὶ πᾶσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται.
Ὡς φάτο. τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἷλεν.
Πάπτηνεν δὲ ἕκαστος ὅπῃ φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.
Εὐρύμαχος δέ μιν οἶος ἀμειβόμενος προσέειπεν.
Εἰ μὲν δὴ Ὀδυσεὺς Ἰθακήσιος εἰλήλυθας,
Ταῦτα μὲν αἴσιμα εἶπες, ὅσα ῥέζεσκον Ἀχαιοί,
Πολλὰ μὲν ἐν μεγάροισιν ἀτάσθαλα, πολλὰ δ' ἐπ' ἀγροῦ.
Ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη κεῖται ὃς αἴτιος ἔπλετο πάντων,
Ἀντίνοος. οὗτος γὰρ ἐπίηλεν τάδε ἔργα,
Οὔ τι γάμου τόσσον κεχρημένος οὐδὲ χατίζων,
Ἀλλ' ἄλλα φρονέων, τά οἱ οὐκ ἐτέλεσσε Κρονίων.
Ὄφρ' Ἰθάκης κατὰ δῆμον ἐϋκτιμένης βασιλεύοι
Αὐτός, ἀτὰρ σὸν παῖδα κατακτείνειε λοχήσας.
Νῦν δ' ὁ μὲν ἐν μοίρῃ πέφαται. σὺ δὲ φείδεο λαῶν
Σῶν. ἀτὰρ ἄμμες ὄπισθεν ἀρεσσάμενοι κατὰ δῆμον,
Ὅσσα τοι ἐκπέποται καὶ ἐδήδοται ἐν μεγάροισιν,
Τιμὴν ἀμφὶς ἄγοντες ἐεικοσάβοιον ἕκαστος,
Χαλκόν τε χρυσόν τ' ἀποδώσομεν, εἰς ὅ κε σὸν κῆρ
Ἰανθῇ. πρὶν δ' οὔ τι νεμεσσητὸν κεχολῶσθαι.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
Εὐρύμαχ', οὐδ' εἴ μοι πατρώϊα πάντ' ἀποδοῖτε,
Ὅσσα τε νῦν ὔμμ' ἐστὶ καὶ εἴ ποθεν ἄλλ' ἐπιθεῖτε,
Οὐδέ κεν ὣς ἔτι χεῖρας ἐμὰς λήξαιμι φόνοιο,
Πρὶν πᾶσαν μνηστῆρας ὑπερβασίην ἀποτῖσαι.
γρ. πάρεστι κεῖται — Νῦν ὑμῖν * παράκειται ἐναντίον ἠὲ μάχεσθαι,
Ἢ φεύγειν, ὅς κεν θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξῃ.
Ἀλλά τιν' οὐ φεύξεσθαι ὀΐομαι αἰπὺν ὄλεθρον.

Ὡς φάτο

Putabat vnusquisq; quoniam dixerunt non volentem
Virum interfecisse, hoc autem stulti non cognouerunt,
Quod iam ipsis & omnibus mortis fines attingebant.
Hos a. torue conspicatus allocutus est prudens Vlysses:
Canes nō me amplius existimabatis rediēte domū venire
Populo à Troianorum, quod mihi consumebatis domum. — Vlysses procis se manifestat.
Ancillas autem mulieres apud dormiebatis violenter,
Ipsius viuentis petebatis vxorem,
Neq; Deos timentes qui cælum habitant,
Neq; aliquam hominum reprehensionem in posterum fore.
Nunc vobis & omnibus mortis fines contigerunt.
Sic dixit, hos autem igitur omnes nouus timor suscepit.
Aspiciebat autem singulus quò fugeret altam mortem.
Eurymachus autem ipsum solus respondens, allocutus est.
Si quidem iam Vlysses Ithacensis venisti, — Eurymachus supplex Antinoo imputat omnia.
Hæc quidem decenter dixisti quæcunque fecerunt Achiui.
Multa quidem in domibus iniusta, multa autem in agro.
Sed hic quidē iam iacet qui causa fuit omnium
Antinous, hic enim imposuit hæc opera,
Non nuptiarum tantum indigens, neque cupiens,
Sed alia cogitans, quæ ei non perfecit Saturnius,
Vt Ithacæ in populo bene-ædificatæ regnaret,
Ipse at tuum filium interficeret insidians.
Nunc aūt hic quidem in parca interfectus est, tu.a. miserere
Tuorū: at nos in futurum conciliati in populo, (populorū
Quæcunq; tibi ebibita sunt, & comesta sunt in domibus,
Precium separatim ducentes viginti-boues singulus,
Æsq; aurumq; reddemus, donec tuum cor
Lætum fuerit. antè autem non indignanter irascere.
Hunc autem toruè videns allocutus est prudens Vlysses:
Eurymache, neque, si mihi paterna omnia redderetis
Quæcunque ei nunc sunt, & sicunde alia imponeretis,
Neque sic amplius manus meas cessarem cæde
Antè omnem procos intemperiem rependere.
Nunc vobis adiacet contra vel pugnare,
Vel fugere, qui mortem & parcam euitauerit.
Se aliquem non fugere puto altam mortem.

Q q

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Ὣς φάτο. τῶν δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ.
Τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος προσεφώνεε δεύτερον αὖτις·
Ὦ φίλοι, οὐ γὰρ σχήσει ἀνὴρ ὅδε χεῖρας ἀάπτους·
Ἀλλ' ἐπεὶ ἔλλαβε τόξον ἐΰξοον ἠδὲ φαρέτρην,
Οὐδοῦ ἀπὸ ξεστοῦ τοξάσσεται, εἰσόκε πάντας
Ἄμμε κατακτείνῃ. ἀλλὰ μνησώμεθα χάρμης·
Φάσγανά τε σπάσσασθε, καὶ ἀντίσχεσθε τραπέζας
Ἰῶν ὠκυμόρων. ἐπὶ δ' αὐτῷ πάντες ἔχωμεν
Ἀθρόοι, εἴ κέ μιν οὐδοῦ ἀπώσομεν ἠδὲ θυράων.
Ἔλθωμεν δ' ἀνὰ ἄστυ, βοὴ δ' ὤκιστα γένοιτο·
Τῷ κε τάχ' οὗτος ἀνὴρ νῦν ὕστατα τοξάσσαιτο.
Ὣς ἄρα φωνήσας, εἰρύσσατο φάσγανον ὀξὺ,
Χάλκεον, ἀμφοτέρωθεν ἀκαχμένον· ἆλτο δ' ἐπ' δ' αὐτῷ
γρ. ὁμάρτει — Σμερδαλέα ἰάχων. ὁ δ' * ὁμαρτῇ δῖος Ὀδυσσεὺς
γρ. βάλε δὲ — Ἰὸν ἀποπροϊεὶς * βάλλε στῆθος παρὰ μαζὸν,
Ἐν δέ οἱ ἥπατι πῆξε θοὸν βέλος· ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
Φάσγανον ἧκε χαμᾶζε, περιρρηδὴς δὲ τραπέζῃ
γρ. Κάππεσεν ἰδνωθείς· — Κάππεσε δινηθείς· ἀπὸ δ' εἴδατα χεῦεν ἔραζε,
Καὶ δέπας ἀμφικύπελλον. ὁ δὲ χθόνα τύπτε μετώπῳ,
Θυμῷ ἀνιάζων· ποσὶ δὲ θρόνον ἀμφοτέροισι
Λακτίζων ἐτίναξε. κατ' ὀφθαλμῶν δ' ἔχυτ' ἀχλύς.
Ἀμφίνομος δ' Ὀδυσῆος ἐείσατο κυδαλίμοιο
Ἀντίος ἀΐξας· εἴρυτο δὲ φάσγανον ὀξὺ,
Εἴ πως οἱ εἴξειε θυράων. ἀλλ' ἄρα μιν φθῆ
Τηλέμαχος κατόπισθε βαλὼν χαλκήρεϊ δουρὶ
Ὤμων μεσσηγὺς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσε.
Δούπησεν δὲ πεσὼν, χθόνα δ' ἤλασε παντὶ μετώπῳ.
Τηλέμαχος δ' ἀπόρουσε λιπὼν δολιχόσκιον ἔγχος
Αὐτοῦ ἐν Ἀμφινόμῳ· περὶ γὰρ δίε μή τις Ἀχαιῶν
Ἔγχος ἀνελκόμενον δολιχόσκιον ἢ ἐλάσειε
Φασγάνῳ ἀΐξας, ἠὲ προπρηνέϊ τύψας.
Βῆ δὲ θέειν· μάλα δ' ὦκα φίλον πατέρ' εἰσαφίκανεν,
Ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ὦ πάτερ, ἤδη τοι σάκος οἴσω καὶ δύο δοῦρε,
Καὶ κυνέην εὔχαλκον ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖαν,
Αὐτός τ' ἀμφιβαλεῦμαι ἰών· δώσω δὲ συβώτῃ
Καὶ τῷ βουκόλῳ ἄλλα. τετευχῆσθαι γὰρ ἄμεινον.

Τὸν δ'

Sic dixit, horum autem ipsorum soluta sunt genua.
His autem Eurymachus allocutus est secundo rursus: — Eurymachus procis loquitur.
O amici non retinebit vir hic manus innocuas,
Sed postquam accepit arcum politum & pharetram,
Pauimento a polito sagittabit, donec omnes
Nos interficiet: sed recordemur pugnæ,
Ensesq; trahite, & contra-tenete mensas
Sagittas veloces, contra autem ipsum omnes simus
Congregati, si ipsum pauimento expellemus & ianuis,
Eamus in ciuitatem, clamor citissimè fiet.
Et ideò citò hic vir nunc vltimum sagittabit.
Sic igitur vociferans, traxit ensem acutum
AEreum, vtrinq; acutum, saltauit autem in ipsum
Terribiliter sonans, ipse autem sequebatur diuus Vlysses
Sagittam proijciens, percussit autem pectus ad mammam. — Eurymachus occiditur.
In.a. ei hepate fixit velox telum, ex autem igitur manu
Ensem misit humum, protecta autem mensa
Decidit voluta, longè autem aquas fudit humum,
Et poculum circum-ansatũ, hic.a. terram verberauit fronte
Animo dolens, pedibus autem thronum ambobus
Calcitrans quassit, in oculis autem fusa est caligo.
Amphinomus autem Vlyssi iuit glorioso
Contrarius ruens, traxit autem ensem acutum,
Si quomodo eius exiret ianuis, sed ipsum præuenit
Telemachus a-tergo percutiens area lancea
Humerorum medio, per autem pectora penetrauit. — Telemachus Amphinomũ interficit.
Sonuit autem cadens, terram autem percussit fronte.
Telemachus autem ruit relicta longa lancea
Illic in Amphinomo, valdè.n. timebat ne quis Achiuorum
Lanceam dum extraheret longam, vel adegerit
Ense ruens, vel in caput, reclinatum verberans.
Iuit autem currens, valdè.a. citò dilectum patrem peruenit.
Propè autem stans verba velocia allocutus est.
O pater iam tibi scutum portabo & duas lanceas,
Et galeam benè-aream in temporibus aptam,
Ipse induar profectus, dabo autem subulco
Et bubulco alia, armari enim enim melius.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ІМ. І.І. МЕЧНИКОВА

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Οἶσε θέων, εἵως μοι ἀμύνεσθαι πάρ' ὀϊστοί,
Μή μ' ἀποκινήσωσι θυράων μοῦνον ἐόντα.
Ὣς φάτο. Τηλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπεπείθετο πατρί.
Βῆ δ' ἴμεναι θάλαμον ὅθι οἱ κλυτὰ τεύχεα κεῖτο.
Ἔνθεν τέσσαρα μὲν σάκε' ἔξελε, δούρατα δ' ὀκτὼ,
Καὶ πίσυρας κυνέας χαλκήρεας ἱπποδασείας.
Βῆ δὲ φέρων, μάλα δ' ὦκα φίλον πατέρ' εἰσαφίκανεν·
Αὐτὸς δὲ πρώτιστα περὶ χροῒ δύσατο χαλκόν·
Ὣς δ' αὔτως τὼ δμῶε δυέσθην τεύχεα καλά,
Ἔσταν δ' ἀμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην.
Αὐτὰρ ὅγ', ὄφρα μὲν αὐτῷ ἀμύνεσθαι ἔσαν ἰοί,
Τόφρα μνηστήρων ἕνα γ' αἰεὶ ᾧ ἐνὶ οἴκῳ
Βάλλε τιτυσκόμενος, τοὶ δ' ἀγχιστῖνοι ἔπιπτον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ λίπον ἰοὶ ὀϊστεύοντα ἄνακτα,
Τόξον μὲν πρὸς σταθμὸν ἐϋσταθέος μεγάροιο
Ἔκλινεν ἑστάμεναι πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα·
Αὐτὸς δ' ἀμφ' ὤμοισι σάκος θέτο τετραθέλυμνον·
Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὔτυκτον ἔθηκεν
Ἵππουριν, δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
Εἵλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ.
Ὀρσοθύρη δέ τις ἔσκεν ἐϋδμήτῳ ἐνὶ τοίχῳ·
Ἀκρότατον δὲ παρ' οὐδὸν ἐϋσταθέος μεγάροιο
Ἦν ὁδὸς ἐς λαύρην, σανίδες δ' ἔχον εὖ ἀραρυῖαι·
Τὴν δ' Ὀδυσεὺς φράζεσθαι ἀνώγει δῖον ὑφορβὸν
Ἑσταότ' ἄγχ' αὐτῆς· μία δ' οἴη γίνετ' ἐφορμή.
γρ. ἀγέλεως μετέειπεν Τοῖς δ' * Ἀγέλαος ἔειπεν, ἔπος πάντεσσι πιφαύσκων·
Ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δή τις ἀν' ὀρσοθύρην ἀναβαίη,
Καὶ εἴποι λαοῖσι, βοὴ δ' ὤκιστα γένοιτο,
Τῷ κε τάχ' οὗτος ἀνὴρ νῦν ὕστατα τοξάσσαιτο.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μελάνθιος αἰπόλος αἰγῶν·
Οὔπως ἔστ' Ἀγέλαε διοτρεφές· ἄγχι γὰρ αἰνῶς
Αὐλῆς καλὰ θύρετρα, καὶ ἀργαλέον στόμα λαύρης.
Καί χ' εἷς πάντας ἐρύκοι ἀνὴρ ὅς τ' ἄλκιμος εἴη.
Ἀλλ' ἄγεθ' ὑμῖν τεύχε' ἐνείκω θωρηχθῆναι
Ἐκ θαλάμου. ἔνδον γὰρ (οἴομαι) οὐδέ πῃ ἄλλῃ,
Τεύχεα κατθέσθην Ὀδυσεὺς καὶ φαίδιμος υἱός.

Ὣς εἰπὼν

Hunc autem respondens allocutus est prudens Vlysses:
Porta currens quousque auxiliariæ sagittæ adsunt
Ne me amoueant ianuis, solus cùm sim.
Sic dixit. Telemachus autem dilecto obediuit patri.
Perrexit autem ire in thalamum, vbi ei inclyta arma iacebant.
Hinc quatuor quidem scuta excepit, lanceas autem octo
Et quatuor galeas æreas densas,
Venit autem ferens, valde aût citò dilectũ patrem peruenit.
Ipse autem primùm circa corpus indutus est æs.
Sic autem eodem modo hi famuli induti sunt arma pulchra
Steterunt autem circum Vlyssem prudentem varij-consilij.
At hic quamdiu quidem ad auxilium aderant sagittæ,
Tamdiu procorum vnum semper in domo
Percussit inspiciens. hi autem stricti simul cadebant.
At postquam liquerunt sagittæ sagittantem regem,
Arcum quidem ad stabulum bene-firmæ domus
Inclinauit stare ad parietes splendidos,
Ipse autem circum humeros scutum posuit quadruplex, Vlysses in procos se armat.
Capite autem in forti galeam benè-factam posuit
Conum, grauiter autem crista desuper nuebat.
Accepit autem fortes lanceas duas armatas ære.
Ianua autem quædam erat benè-ædificato in pariete,
Vltimum autem ad solum benè-stantis domus
Erat via ad vicum, tabulæ autem erant benè congruæ.
Hanc autem Vlysses custodire iussit diuinum subulcum,
Stantem propè ipsam, vnus autem solus erat aditus.
His autem Agelaus dixit verbum omnibus nuncians:
O amici iam aliquis in ianuam ascendat. Agelaus procis loquitur.
Et dicat populis, clamor citissimè fiat.
Ideò citò hic vir nunc postremò sagittet.
Hunc aût rursus allocutus est Melanth. custos caprarũ.
Non aliquo modo est Agelaë diuine propè enim grauiter
Aulæ pulchras ianuas & molestum os vici,
Et vnus omnes prohibebit vir, qui fortis sit
Sed agè vobis arma portabo vt armemini,
Ex thalamo illic enim (puto,) neque aliò
Arma deposuerunt Vlysses & illustris filius.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Ὣς εἰπὼν ἀνέβαινε μελάνθιος αἰπόλος αἰγῶν
γρ. ἀνὰρ Ἐς θαλάμους ὀδυσῆος * ἀνὰ ῥῶγας μεγάροιο.
Ἔνθεν δώδεκα μὲν σάκε' ἔξελε, τόσσα δὲ δοῦρα,
Καὶ τόσσας κυνέας χαλκήρεας ἱπποδασείας·
Βῆ δ' ἴμεναι, μάλα δ' ὦκα φέρων μνηστῆρσιν ἔδωκε.
Καὶ τότ' ὀδυσσῆος λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
γρ. χερσί τε Ὡς περιβαλλομένους ἴδε τεύχεα, * χερσὶ δὲ δοῦρα
Μακρὰ τινάσσοντας· μέγα δ' αὐτῷ φαίνετο ἔργον.
Αἶψα δὲ τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Τηλέμαχ', ἦ μάλα δή τις ἐνὶ μεγάροισι γυναικῶν
γρ. Ἡμιν ἐπ. Νῶϊν ἐποτρύνει πόλεμον κακὸν, ἠὲ μελανθεύς.
Τὸν δ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ὦ πάτερ, αὐτὸς ἐγὼ τόδε γ' ἤμβροτον, (οὐδέ τις ἄλλος
Αἴτιος) ὃς θαλάμοιο θύρην πυκινῶς ἀραρυῖαν
Κάλλιπον ἀγκλίνας· τῶν δὲ σκοπὸς ἦεν ἀμείνων.
Ἀλλ' ἴθι δῖ' εὔμαιε θύρην ἐπίθες θαλάμοιο,
Καὶ φράσαι εἴ τις ἄρ' ἐστὶ γυναικῶν ἣ τάδε ῥέζει,
Ἢ υἱὸς δολίοιο μελανθεύς, τόν περ ὀΐω.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Βῆ δ' αὖτις θαλάμονδε μελάνθιος αἰπόλος αἰγῶν,
Οἴσων τεύχεα καλά. νόησε δὲ δῖος ὑφορβὸς,
Αἶψα δ' ὀδυσσῆα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα,
Διογενὲς λαερτιάδη πολυμήχαν' ὀδυσσεῦ,
Κεῖνος δ' αὖτ' ἀΐδηλος ἀνὴρ ὃν ὀϊόμεθ' αὐτοὶ,
Ἔρχεται ἐς θάλαμον· σὺ δέ μοι νημερτὲς ἐνίσπε,
Ἤ μιν ἀποκτείνω, αἴ κεν κρείσσων γε γένωμαι,
Ἦέ σοι ἐνθάδ' ἄγω, ἵν' ὑπερβασίας ἀποτίσῃ
Πολλὰς, ὅσσας οὗτος ἐμήσατο σῷ ἐνὶ οἴκῳ.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς.
Ἤτοι ἐγὼ καὶ τηλέμαχος μνηστῆρας ἀγαυοὺς
Σχήσομεν ἔντοσθεν μεγάρων, μάλα περ μεμαῶτας·
Σφῶϊ δ' ἀποστρέψαντε πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν,
Ἐς θάλαμον βαλέειν, σανίδας δ' ἐκδῆσαι ὄπισθε·
Σειρὴν δὲ πλεκτὴν ἐξ αὐτοῦ πειρήναντες,
Κίον' ἀν' ὑψηλὴν ἐρύσαι, πελάσαι τε δοκοῖσιν,
Ὥς κεν δηθὰ ζωὸς ἐὼν, χαλέπ' ἄλγεα πάσχῃ.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο.

Βῆ δ'

Sic locutus, ascendit Melanthius custos caprarum
In thalamum Vlyssis supra scalas domus,
Vbi duodecim quidem scuta excipit, tot autem lanceas,
Et tot galeas æreas crine densas.
Perrexit.a. ire, valde autem citò portans procis dedit:
Et tunc Vlyssis soluta sunt genua & dilectum cor,
Postquam circumponentes vidit arma, manibus .a. lanceas
Longas quatientes, valde autem ipsi apparebat opus.
Statim autem Telemachum verba velocia allocutus est.
Telemache, certè valde iam aliqua in domibus mulierũ
Nobis impellit bellum malum, vel Melanthius.
Hunc.a. rursus Telemachus prudens contra locutus est:
O pater ipse ego hoc peccaui, (neq; aliquis alius
Causa,) qui thalami ianuam spisse congruam
Reliqui inclinans: horum autem speculator esset melior.
Sed vade diuine Eumæe, ianuam claude thalami,
Et obserua siue qua est mulierum, quæ hæc faciat,
An filius Dolij Melanthius quem ego puto.
Sic hi quidem talia inter se loquebantur
Iuit.a. iterum thalamum Melanthius custos caprarum,
Portaturus arma pulchra, intellexit.a. diuus subulcus.
Statim autem Vlyssem allocutus est qui propè aderat.
Diuine Laërtiade prudens Vlysses,
Ille autem rursus exitiosus vir quẽ putamus ipsi.
It in thalamum, tu autem verum dic,
Nunquid interficiam si potentior ero?
An tibi huc ducam, vt iustitias persoluat
Multas, quantas hic operatus est tua in domo?
Hunc autem respondens, allocutus est prudens Vlysses:
Certè ego & Telemachus procos superbos
Retinebimus intra domos, quamuis multum incitatos.
Vos autem auersis pedibus & manibus desuper
In thalamum mittite, tabulas autem ligate a-tergo.
Cathenam autem plicatam ex ipso penetrantes
Columnam in altam trahite, admouete trabibus,
Vt diu viuus graues dolores patiatur. (obediuerunt.
Sic dixit, hi.a. igitur hunc valde quidem audiuerunt &

Melanthius armis instruit procos.

Qq iij

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Βῆ δ' ἴμεν ἐς θάλαμον· λαθέτην δέ μιν ἔνδον ἐόντα.
Ἤτοι ὁ μὲν θαλάμοιο μυχὸν κάτα τεύχε' ἔρευνα·
Τὼ δ' ἔσταν ἑκάτερθε παρὰ σταθμοῖσι μένοντε·
Εὖθ' ὑπὲρ οὐδὸν ἔβαινε μελάνθιος αἰπόλος αἰγῶν,
Τῇ ἑτέρῃ μὲν χειρὶ φέρων καλὴν τρυφάλειαν,
Τῇ δ' ἑτέρῃ σάκος εὐρὺ, γέρον, πεπαλαγμένον ἄζῃ,
Λαέρτεω ἥρωος, ὃ κουρίζων φορέεσκε·
ϗ. δὲ λέλυντο Δὴ τότε γ' ἤδη κεῖτο, ῥαφαὶ δ' * ἐλέλυντο ἱμάντων.
Τὼ δ' ἄρ' ἐπαΐξανθ' ἑλέτην, ἔρυσάν τε μιν εἴσω
Κουρίξ· ἐν δαπέδῳ δὲ χαμαὶ βάλον ἀχνύμενον κῆρ.
ϗ. τ' ἔδεον Σὺν δὲ πόδας χεῖράς * τε δέον θυμαλγέϊ δεσμῷ,
ϗ. ἐκέλευεν Εὖ μάλ' ἀποστρέψαντε διαμπερὲς, ὡς * ἐκέλευσεν
Υἱὸς Λαέρταο πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
Σειρὴν δὲ πλεκτὴν ἐξ αὐτοῦ πειρήναντες,
Κίον' ἀν' ὑψηλὴν ἔρυσαν, πέλασάν τε δοκοῖσι.
Τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφης Εὔμαιε συβῶτα,
Νῦν μὲν δὴ μάλα πάγχυ Μελάνθιε νύκτα φυλάξεις
Εὐνῇ ἔνι μαλακῇ καταλέγμενος, ὥς σε ἔοικεν·
Οὐδέ σε γ' ἠριγένεια παρ' ὠκεανοῖο ῥοάων
Λήσει ἐπερχομένη χρυσόθρονος, ἡνίκ' ἀγινεῖς
Αἶγας μνηστήρεσσι δόμον κάτα δαῖτα πένεσθαι.
Ὣς ὁ μὲν αὖθι λέλειπτο ταθεὶς ὀλοῷ ἐνὶ δεσμῷ.
Τὼ δ' ἐς τεύχεα δύντε, θύρην τ' ἐπιθέντε φαεινὴν,
Βήτην εἰς Ὀδυσῆα δαΐφρονα, ποικιλομήτην.
Ἔνθα μένος πνείοντες ἐφέστασαν· οἱ μὲν ἐπ' οὐδοῦ,
Τέσσαρες, οἱ δ' ἔντοσθε δόμων, πολέες τε καὶ ἐσθλοί.
Τοῖσι δ' ἐπ' ἀγχίμολον θυγάτηρ Διὸς ἦλθεν Ἀθήνη,
Μέντορι εἰδομένη ἠμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδήν,
Τὴν δ' Ὀδυσεὺς γήθησεν ἰδὼν, καὶ μῦθον ἔειπε.
Μέντορ ἄμυνον ἀρὴν, μνῆσαι δ' ἑτάροιο φίλοιο,
ϗ. Ὅσσ' ἀγ' Ὅς σ' ἀγαθὰ ῥέζεσκον· ὁμηλικίη δέ μοι ἐσσί.
Ὣς ἔφατ', οἰόμενος λαοσσόον ἔμμεν' Ἀθήνην.
Μνηστῆρες δ' ἑτέρωθεν ὁμόκλεον ἐν μεγάροισι·
Πρῶτος τήν γ' ἐνένιπε Δαμαστορίδης Ἀγέλαος·
Μέντορ, μή σ' ἐπέεσσι παραιπεπίθῃσιν Ὀδυσσεὺς
Μνηστήρεσσι μάχεσθαι, ἀμυνέμεναι δέ οἱ αὐτῷ.
Ὧδε γὰρ ἡμέτερόν γε νόον τελέεσθαι ὀΐω·

Ὁππότε κεν

Perrexerunt.a.ire in thalamum, fefellerunt.a.ipsum intus
Certè hic quidem thalami conclaui in arma quærebat. (esse.
Hi autem steterunt Vtrinque apud limina manentes,
Quando in pauimentum ibat Melanthius custos caprarũ,
Altera quidem manu ferens pulchram galeam.
Altera.a.scutum latum antiquum,inquinatum siccitate,
Laërtis herois quod iuuenis portabat. (rorum.
Tum quidem iacebat, conglutinationesque soluta erant lo-
Iam tunc irruentes ceperunt,traxeruntque ipsum intrò
Per caput,in pauimento.a.in terram iecerunt dolentes cor.
Pedes autem manusque colligauerunt tristi Vinculo Subulci Melanthium vinciunt.
Valdè Vertentes penitus sicut iusserat
Filius Laërtis pertolerans diuus Vlysses.
Cathenam autem plicatam ex ipso qua penetrarat,
Columnam in altam traxerunt, propinquauerũtque trabib.
Hunc.a.cauillans alloquutus est Eumæus subulcus.
Nunc quidem iam Valdè omninò Melanthie noctem serua-
Lecto in molli dormiens sicut decet, (bis
Neque te aurora ab Oceani fluctibus
Latebit Veniens aurisedis,quando adduces
Capras procis domo in conuiuiũ laborare.
Sic hic quidem illic relictus est extẽsus pernicioso in Vinculo.
Hi autem in arma euntes,portaque imposita lucida,
Iuerunt ad Vlyssem prudentem,Versutum,
Vbi robur spirantes instabant,hi quidem in pauimento
Quatuor,hi autem intra domum multique & boni. Minerua Mẽtori assimilata.
Hos autem propè filia Iouis Venit Minerua,
Mentori assimilata & corpore ac Voce.
Hanc.a.Vlysses lætatus est Videns, & Verbum dixit:
Mentor expelle diras,recordare autem socij dilecti
Quæcunque bona sacrificaui,æqualis autem mihi es.
Sic dixit putans populorum seruatricem esse Mineruam;
Proci autem ex altera parte minabantur ex domo. Agelaus iubet, ne Mentor Vlyssem iuuet.
Primus hanc increpauit Damastorides Agelaus.
Mentor,ne te Verbis persuadeat Vlysses,
Procis pugnare, auxiliari autem ei ipsi.
Sic enim nostram mentem perfici puto.

Qq 6

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Ὁππότε κεν τούτοις κτέομεν, πατέρ' ἠδὲ καὶ υἱόν
Ἐν δὲ σὺ τοῖσιν ἔπειτα πεφήσεαι, οἷα μενοινᾷς
Ἔρδειν ἐν μεγάροις· σῷ δ' αὐτοῦ κράατι τίσεις.
Αὐτὰρ ἐπὴν ὑμέων γε βίας ἀφελώμεθα χαλκῷ,
Κτήμαθ' ὁπόσσα τοί ἐστι τά τ' ἔνδοθι καὶ τὰ θύρηφι,
Τοῖσιν Ὀδυσσῆος μεταμίξομεν· οὐδέ τοι υἷας
Ζώειν ἐν μεγάροισιν ἐάσομεν οὐδὲ θύγατρας,
Οὐδ' ἄλοχον κεδνὴν Ἰθάκης κατ' ἄστυ πολεύειν.
Ὣς φάτ'· Ἀθηναίη δὲ χολώσατο κηρόθι μᾶλλον·
Νείκεσσεν δ' Ὀδυσῆα χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν.
Οὐκέτι σοί γ' Ὀδυσεῦ μένος ἔμπεδον, οὐδέ τις ἀλκή,
Οἵη ὅτ' ἀμφ' Ἑλένῃ λευκωλένῳ εὐπατερείῃ
Εἰνάετες Τρώεσσιν ἐμάρναο νωλεμὲς αἰεί·
Πολλοὺς δ' ἄνδρας ἔπεφνες ἐν αἰνῇ δηιοτῆτι,
Σῇ δ' ἥλω βουλῇ Πριάμου πόλις εὐρυάγυια.
γρ. σὸν δῆμον — Πῶς δὴ νῦν, ὅτε* σόν γε δόμον καὶ κτήμαθ' ἱκάνεις,
Ἄντα μνηστήρων ὀλοφύρεαι ἄλκιμος εἶναι;
Ἀλλ' ἄγε δεῦρο πέπον παρ' ἔμ' ἵστασο, καὶ ἴδε ἔργον,
Ὄφρ' εἰδῇς οἷός τοι ἐν ἀνδράσι δυσμενέεσσι
Μέντωρ Ἀλκιμίδης εὐεργεσίας ἀποτίνειν.
Ἦ ῥα· καὶ οὔπω πάγχυ δίδου ἑτεραλκέα νίκην,
Ἀλλ' ἔτ' ἄρα σθένεός τε καὶ ἀλκῆς πειρήτιζεν
Ἠμὲν Ὀδυσσῆος ἠδ' υἱοῦ κυδαλίμοιο.
Αὐτὴ δ' αἰθαλόεντος ἀνὰ μεγάροιο μέλαθρον
Ἕζετ' ἀναΐξασα, χελιδόνι ἰκέλη ἄντην.
Μνηστῆρας δ' ὤτρυνε Δαμαστορίδης Ἀγέλαος,
Εὐρυνόμος τε καὶ Ἀμφιμέδων, Δημοπτόλεμός τε,
Πείσανδρός τε Πολυκτορίδης, Πόλυβός τε δαΐφρων.
Οἱ γὰρ μνηστήρων ἀρετῇ ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι,
Ὅσσοι ἔτ' ἔζωον, περί τε ψυχέων ἐμάχοντο·
Τοὺς δ' ἤδη ἐδάμασσε βιὸς καὶ ταρφέες ἰοί.
γρ. ἀγέλεως μετέειπεν, — Τοῖς δ' * ἀγέλαος ἔειπεν, ἔπος πάντεσσι πιφαύσκων.
Ὦ φίλοι, ἤδη σχήσει ἀνὴρ ὅδε χεῖρας ἀάπτους·
Καὶ δή οἱ Μέντωρ μὲν ἔβη κενὰ εὔγματα εἰπών·
Οἱ δ' οἶοι λείπονται ἐπὶ πρώτῃσι θύρῃσι.
Τῷ νῦν μὴ ἅμα πάντες ἀφίετε δούρατα μακρά·
Ἀλλ' ἄγεθ' οἱ ἓξ πρῶτον ἀκοντίσατ', αἴ κέ ποθι Ζεὺς

Δώῃ

Quando hos interfecerimus patrem ac & filium,
In autem tu his postea interficieris, qualia cogitas?
In autem domibus, tuo autem ipsius capite solues.
At postquam vestrum violentias abstulerimus ære,
Possessiones quot tibi sunt quæq; intus, & quæ foris,
His autem Vlyssis commiscebimus, neq; filias
Viuere in ædibus sinemus, neq; filias,
Neq; vxorem prudentem in ciuitate versari.
Sic dixit. Minerua autem irata est-animo magis.
Increpauit autem Vlyssem iratis verbis: (titudo.
Non amplius tibi Vlysses robur firmum, neq; aliqua for-
Qualis, quando pro Helena albis-vlnis bono-patre nata
Nouem annis Troianis pugnasti assiduè semper.
Multos autem viros interfecisti in graui pugna,
Tuo autem capta est consilio Priami ciuitas lata-vijs.
Quomodo iam nunc quando tuum populū et possessiones per
Contra procos indignaris fortis esse? (uenisti
Sed age huc amice apud me sta, & vide opus,
Vt videas qualis tibi in viris inimicis
Mentor Alcimedes beneficia rependat. (ctoriam
Dixit & nondū omnino dedit alternis-virib. & vicib. vi
Sed adhuc potentiamq; & fortitudinem tentabat
Et Vlyssis vel. autem filij gloriosi.
Ipsa autem splendidæ in domus trabem
Sedit ruens hirundini similis contra.
Procos autem concitabat Damastorides Agelaus,
Eurynomusq; & Amphimedon Demoptolemusq;.
Pisandrusq; Polyctorides, Polybusq; bellicosus.
Hi enim procorum fortitudine erant egregiè optimi.
Quicunq; adhuc viuebant circa animas pugnabant.
Hos autem iam domuit arcus & frequentes sagittæ.
His autem Agelaus dixit verbum omnibus nuncians.
O amici, iam tenebit vir hic manus innocas,
Et iam ei Mentor quidem venit inanes iactationes dicens.
Hi autem soli relicti sunt in primis ianuis
Ideò non simul omnes immittite lanceas longas,
Sed agite, primùm sex iaculamini, sicubi Iupiter

Det

Δῶσιν ὀδυσσῆα βλῆσθαι, καὶ κῦδος ἀρέσθαι·
Τῶν δ' ἄλλων οὐ κῆδος, ἐπὴν οὗτός γε πέσῃσιν.
Ὣς ἔφαθ'. οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκόντισαν ὡς ἐκέλευσεν,
Ἱέμενοι· τὰ δὲ πάντα ἐτώσια θῆκεν ἀθήνη.
Τῶν ἄλλος μὲν σταθμὸν ἐϋσταθέος μεγάροιο
Βεβλήκει, ἄλλος δὲ θύρην πυκινῶς ἀραρυῖαν.
Ἄλλου δ' ἐν τοίχῳ μελίη πέσε χαλκοβάρεια.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ δούρατ' ἀλεύαντο μνηστήρων,
Τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε πολύτλας δῖος ὀδυσσεύς.
Ὦ φίλοι, ἤδη μέν κεν ἐγὼν εἴποιμι καὶ ἄμμι
Μνηστήρων ἐς ὅμιλον ἀκοντίσαι, οἳ μεμάασιν
Ἡμέας ἐξεναρίξαι ἐπὶ προτέροισι κακοῖσιν.
Ὣς ἔφαθ'. οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκόντισαν ὀξέα δοῦρα,
Ἀντα τιτυσκόμενοι. δημοπτόλεμον μὲν ὀδυσσεὺς,
Εὐρυάδην δ' ἄρα τηλέμαχος, ἔλατον δὲ συβώτης,
Πείσανδρον δ' ἄρ' ἔπεφνε βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ.
Οἱ μὲν ἔπειθ' ἅμα πάντες ὀδὰξ ἕλον ἄσπετον οὖδας.
γρ. ἀρ' ἐχώρησαν — Μνηστῆρες δ' * ἀνεχώρησαν μεγάροιο μυχόνδε·
Τοὶ δ' ἄρ' ἐπήϊξαν, νεκύων δ' ἐξ ἔγχε' ἕλοντο.
Αὖτις δὲ μνηστῆρες ἀκόντισαν ὀξέα δοῦρα,
Ἱέμενοι· τὰ δὲ πολλὰ ἐτώσια θῆκεν ἀθήνη.
Τῶν ἄλλος μὲν σταθμὸν ἐϋσταθέος μεγάροιο
Βεβλήκει, ἄλλος δὲ θύρην πυκινῶς ἀραρυῖαν
Ἄλλου δ' ἐν τοίχῳ μελίη πέσε χαλκοβάρεια.
Ἀμφιμέδων δ' ἄρα τηλέμαχον βάλε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ
γρ. ἄκρον — Λίγδην, * ἄκρην δὲ ῥινὸν δηλήσατο χαλκός.
Κτήσιππος δ' εὔμαιον ὑπὲρ σάκος ἔγχεϊ μακρῷ
Ὦμον ἐπέγραψεν. τὸ δ' ὑπέρπτατο, πῖπτε δ' ἔραζε.
Τοὶ δ' αὖτ' ἀμφ' ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην
Μνηστήρων ἐς ὅμιλον ἀκόντισαν ὀξέα δοῦρα.
Ἔνθ' αὖτ' εὐρυδάμαντα βάλε πτολίπορθος ὀδυσσεύς,
Ἀμφιμέδοντα δὲ τηλέμαχος, πόλυβον δὲ συβώτης·
Κτήσιππον δ' ἄρ' ἔπειτα βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνὴρ
Βεβλήκει πρὸς στῆθος, ἐπευχόμενος δὲ προσηύδα·
Ὦ πολυθερσείδη φιλοκέρτομε, μήποτε πάμπαν
Εἴκων ἀφραδίῃς, μέγα εἰπεῖν, ἀλλὰ θεοῖσι
Μῦθον ἐπιτρέψαι· ἐπειὴ πολὺ φέρτεροί εἰσι.

Τοῦτό τοι

Det Vlyssem percuti & gloriam reportare
Horum autem aliorum non cura postquam hic ceciderit.
Sic dixit, hi.a.igitur omnes iaculati sunt sicut iussit
Cupientes, hæc autem multum vana fecit Minerua.
Horum alius quidem limen benè-firmatæ domus
Percussit, alius autem ianuam subtiliter compactam,
Alius.a.in pariete fraxinea hasta *ceciditære-grauis.*
At postquam iam lanceas euitauerunt procorum,
His verbis incepit pertolerans diuus Vlysses:
O amici iam quidem ego dicerem & nobis
Procorum in turbam iaculari, qui prompti sunt
Nos internecione delere in prioribus malis.
Sic dixit, hi.a.igitur omnes iaculati sunt acutas lanceas
Contra dispicientes, Demoptolemum quidem Vlysses,
Euryadem.a.igitur Telemachus, Elatum.a subulcus,
Pisandrum autem igitur interfecit boum bubulcus vir.
Hi quidem postea simul omnes mordicus ceperūt magnū pa
Proci.a igitur iuerūt domus ad intimā partem *(uimentū.*
His.a.igitur irruerunt, è mortuis.a lanceas extraxerunt.
Rursus autem proci iaculati sunt acutas lanceas
Magna-contentione.illas.a.multum irrita fecit Miner.
Horum alius quidem limen benè-firmatæ domus
Percussit, alius autem ianuam subtiliter compactam:
Alius.a.in pariete fraxinea hasta *ceciditære-grauis.*
Amphimedon.a.igitur Telemachū percussit manū ad car-
Obiter, extremam autem pellem læsit æs. (pum.
Ctesippus autem Eumæum super scutum lancea longa
Humerum attigit, hoc.a.superuolauit, cecidit.a.humum,
Hi autem rursus circum Vlyssem prudentem versutum
Procorum in turbam iaculati sunt acutas lanceas.
Tunc rursus Eurydamātā percussit vrbiū-populator Vlyss.
Amphimedonta.a.Telemachus Polybum.a.subulcum,
Ctesippum autem igitur postea boum bubulcus vir
Percussit in pectus, gloriabundus autem illum *affatus est.*
O multum-audax conuiciator, nunquam omnino
Cedens stultitiæ magnifica loquere sed Dijs
Rem committe, quoniam multo potentiores sunt.

Hoc

Τοῦτό τοι ἀντὶ ποδὸς ξεινήϊον, ὅν ποτ' ἔδωκας
Ἀντιθέῳ Ὀδυσῆϊ δόμον κάτ' ἀλητεύοντι.
Ἦ ῥα βοῶν ἑλίκων ἐπιβουκόλος. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Οὖτα Δαμαστορίδην αὐτοσχεδὸν ἔγχεϊ μακρῷ.
Τηλέμαχος δ' Εὐηνορίδην Λειώκριτον οὖτα
Δουρὶ μέσον κενεῶνα, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν·
Ἤριπε δὲ πρηνής, χθόνα δ' ἤλασε παντὶ μετώπῳ.
Δὴ τότ' Ἀθηναίη * φθισίμβροτον αἰγίδ' ἀνέσχεν — Γρ. φθισίμβροτος.
Ὑψόθεν ἐξ ὀροφῆς· τῶν δὲ φρένες ἐπτοίηθεν.
Οἱ δ' ἐφέβοντο κατὰ μέγαρον, βόες ὣς ἀγελαῖαι,
Τὰς μέν τ' αἰόλος οἶστρος ἐφορμηθεὶς ἐδόνησεν
Ὥρῃ ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τ' ἤματα μακρὰ πέλονται,
Οἱ δ', ὥστ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες ἀγκυλοχεῖλαι
Ἐξ ὀρέων ἐλθόντες ἐπ' ὀρνίθεσσι θορῶσι,
Ταὶ μέν τ' ἐν πεδίῳ νέφεα πτώσσουσαι ἵενται,
Οἱ δέ τε τὰς ὀλέκουσιν ἐπάλμενοι, οὐδέ τις ἀλκὴ
Γίνεται οὐδὲ φυγή, χαίρουσι δέ τ' ἀνέρες ἄγρῃ·
Ὣς ἄρα τοὶ μνηστῆρας ἐπεσσύμενοι κατὰ δῶμα
Τύπτον ἐπιστροφάδην. τῶν δὲ στόνος ὤρνυτ' ἀεικὴς
Κράτων τυπτομένων· δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θῦεν.
Λειώδης δ' Ὀδυσῆος ἐπεσσύμενος λάβε γούνων,
Καί μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Γουνοῦμαί σ' Ὀδυσεῦ· σὺ δέ μ' αἴδεο, καί μ' ἐλέησον.
Οὐ γάρ πω τινά φημι γυναικῶν ἐν μεγάροισιν
Εἰπεῖν οὐδέ τι ῥέξαι ἀτάσθαλον· ἀλλὰ καὶ ἄλλους
Παύεσκον μνηστῆρας, ὅτις τοιαῦτά γε ῥέζοι.
Ἀλλά μοι οὐ πείθοντο κακῶν ἄπο χεῖρας ἔχεσθαι·
Τῷ καὶ ἀτασθαλίῃσιν ἀεικέα πότμον ἐπέσπον.
Αὐτὰρ ἐγὼ μετὰ τοῖσι θυοσκόος, οὐδὲν ἐοργώς,
Κείσομαι. ὡς οὐκ ἔστι χάρις μετόπισθ' εὐεργέων.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
Εἰ μὲν δὴ μετὰ τοῖσι θυοσκόος εὔχεαι εἶναι,
Πολλάκι που μέλλεις ἀρήμεναι ἐν μεγάροισι,
Τηλοῦ ἐμοὶ νόστοιο τέλος γλυκεροῖο γενέσθαι,
Σοὶ δ' ἄλοχόν τε φίλην σπέσθαι καὶ τέκνα τεκέσθαι·
Τῷ οὐκ ἂν θάνατόν γε δυσηλεγέα προφύγοισθα.
Ὣς ἄρα φωνήσας, ξίφος εἵλετο χειρὶ παχείῃ

Κείμενον.

Hoc tibi pro pede hospitale munus, quem dedisti
Diuo Vlyßi domi suæ mendicanti.
Dixit igitur boum nigrarum bubulcus: at Vlysses
Vulnerauit Damastoridem cominus lancea longa:
Telemachus autem Euenoridem Liocritum percußit
Lancea medio ventre, penitus autem æs transadegit.
Cecidit autem pronus, terram aũt percußit tota fronte.
Iam tunc Minerua hominũ-interfectrix AEgida sustulit
Alto ex fastigio: horum autem mentes expauefactæ sunt.
Hi autem fugerunt in domum boues tanquam gregariæ:
Quas quidem varius impetu-aggressus agitauit
Tempore in verno quando dies longæ sunt.
Hi autem sicut vultures curuæ-vnguibus, curuæ-rostris
Ex montibus venientes in aues saltant.
Hæ quidem in campo nebulas timentes pererrant:
Hæ autem has perdunt insilientes, neq; aliqua fortitudo
Est, neq; fuga, gaudent autem viri præda.
Sic igitur hi in procos irruentes per domum (indecens
Verberabant conuersim, horum.a. suspirium mouebatur
Capitib. diuerberatis: pauimentum.a. totum sanguine æstu-
Liodes autem Vlyßis irruens cœpit genua. (abat. — Liodes supplex orat Vlyssem.
Et ipsum precans verba velocia alloquutus est.
Oro te Vlysses, tu.a. mei rationem habe, et mei miserere
Nondum enim aliquam dico mulierum in domibus
Dicturam, neq; aliquid fecisse iniustum, sed & alios
Sedaui procos, quicunq; talia faceret. (rent:
Sed mihi non obediuerunt vt à prauis reb. manus abstine-
Ideò & propter suas intemperies indecentẽ mortem hause-
At ego cum his vates nihil cùm patrauerim (runt.
Iacebo: sic non est gratia in posterum benefactorum.
Hanc.a. toruè conspicatus alloqu. est prudens Vlysses:
Si quidem iam cum his vates te dicis esse,
Nempè sanè videris sæpè opem tulisse in ædibus.
Longè mihi reditus finem dulcis fieri.
Te autem vxoremq; dilectam sequi & filios parere,
Ideò non mortem grauem aufugies. — Liodes occiditur.
Sic igitur locutus, ensem cepit manu forti

Iacentem

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Κείμενον, ὅ ῥ' Ἀγέλαος ἀποπροέηκε χαμᾶζε
Κτεινόμενος· τῷ τόνγε κατ' αὐχένα μέσσον ἔλασσε.
Φθεγγομένου δ' ἄρα τοῦ γε κάρη κονίῃσιν ἐμίχθη.
Τερπιάδης δ' ἔτ' ἀοιδὸς ἀλύσκαζε κῆρα μέλαιναν
Φήμιος, ὅς ῥ' ἤειδε μετὰ μνηστῆρσιν ἀνάγκῃ.
Ἔστη δ' ἐν χείρεσσιν ἔχων φόρμιγγα λίγειαν
γρ. μερμήριξεν, Ἄγχι παρ' ὀρσοθύρην· δίχα δὲ φρεσὶ * μερμήριζεν,
Ἢ ἐκδὺς μεγάροιο, Διὸς μεγάλου ποτὶ βωμὸν
Ἑρκείου ἵζοιτο τετυγμένον, ἔνθ' ἄρα πολλὰ
Λαέρτης Ὀδυσεύς τε βοῶν ἐπὶ μηρί' ἔκηαν·
Ἢ γούνων λίσσοιτο προσαΐξας Ὀδυσῆα.
Ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
Γούνων ἅψασθαι Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.
Ἤτοι ὅ φόρμιγγα γλαφυρὴν κατέθηκε χαμᾶζε
Μεσσηγὺς κρητῆρος ἰδὲ θρόνου ἀργυροήλου·
Αὐτὸς δ' αὖτ' Ὀδυσῆα προσαΐξας λάβε γούνων,
Καί μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Γουνοῦμαί σ' Ὀδυσεῦ. σὺ δέ μ' αἴδεο, καί μ' ἐλέησον.
Αὐτῷ τοι μετόπισθ' ἄχος ἔσσεται, εἴ κεν ἀοιδὸν
Πέφνῃς ὅστε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀείδω.
Αὐτοδίδακτος δ' εἰμί. θεὸς δέ μοι ἐν φρεσὶν οἴμας
Παντοίας ἐνέφυσεν. ἔοικα δέ τοι παραείδειν
Ὥστε θεῷ· τῷ μή με λιλαίο δειροτομῆσαι.
Καί κεν Τηλέμαχος τάδε γ' εἴποι σὸς φίλος υἱὸς,
Ὡς ἐγὼ οὔτι ἑκὼν ἐς σὸν δόμον, οὐδὲ χατίζων,
Πωλεύμην μνηστῆρσιν ἀεισόμενος μετὰ δαῖτας,
γρ. κρέσσονες Ἀλλὰ πολὺ πλέονες καὶ * κρείσσονες ἦγον ἀνάγκῃ.
Ὣς φάτο. τοῦ δ' ἤκουσ' ἱερὴ ἲς Τηλεμάχοιο,
Αἶψα δ' ἑὸν πατέρα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα,
γρ. μηδ' ἔτι Ἴσχεο, * μηδέ τι τοῦτον ἀναίτιον οὔταε χαλκῷ.
Καὶ κήρυκα Μέδοντα σαώσομεν, ὅστέ μευ αἰεὶ
Οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ κηδέσκετο παιδὸς ἐόντος.
Εἰ δὴ μή μιν ἔπεφνε Φιλοίτιος, ἠὲ συβώτης,
Ἠέ σοι ἀντεβόλησεν ὀρινομένῳ κατὰ δῶμα.
Ὣς φάτο. τοῦ δ' ἤκουσε Μέδων πεπνυμένα εἰδώς.
Πεπτηὼς γὰρ ἔκειτο ὑπὸ θρόνον, ἀμφὶ δὲ δέρμα
Ἕστο βοὸς νεόδαρτον, ἀλύσκων κῆρα μέλαιναν.

Αἶψα δ'

Iacentem, quem Agelaus abiecerat humum Liodes oc- ditur.
Interfectus, quo hunc in ceruicem mediam percußit.
Loquentis autem igitur huius caput pulverib. mixtum-est.
Terpiades autem cantor fugit mortem nigram
Phemius, qui canebat cum procis necessitate.
Stabat in manibus tenens citharam stridulam
Prope apud ianuam, bifariam autem mentibus cogitabat.
An egressus domo Iouis magni ad aram
Aulæ sederet laboratam, ibi multa
Laërtes Vlyssesq; boum fæmora combusserant.
An genibus precaretur proruens in Vlyssem.
Sic autem ei cogitanti visum est melius esse
Genua tangere Laërtiadæ Vlyßis.
Certè hic citharam concauam deposuit humi
Medio crateris & throni argenteis clauis.
Ipse autem rursus Vlyßis ruens cepit genua.
Et ipsum precans verba velocia allocutus est.
Oro te Vlysses, tu.a. mei rationem habe, & mei miserere. Phemius m- ficus Vlyssi quitur-
Ipsi tibi in futurum dolor erit, si cantorem
Interficies, qui Dijs & hominibus cano.
Ipse doctus sum, Deus autem mihi in mentibus cantilenas
Omnes inseuit, videtur autem tibi accinere
Tanquam Deo, ideò ne me cupis collo-truncare?
Et Telemachus hæc dicet tuus dilectus filius,
Quòd ego non voluntarius in tuam domum, neq; indigens
Veni procis cantaturus post conuiuium,
Sed multò plures et potentiores duxerunt necessitate i.vi.
Sic dixit, hunc autem audiuit sacra vis Telemachi,
Statim autem suum patrem allocutus est qui propè erat:
Abstine, neq; item hunc insontem percute are.
Et præconem Medonta seruabimus, qui semper
Domo in nostra curam habuit mei *dum puer essem.*
Si iam non ipsum interfecit Philætius, vel subulcus,
Vel tibi obuius fuit concitato impetu *ruenti in domo.*
Sic dixit, hunc.a. audiuit Medon prudentia sciens
Expauefactus enim iacebat sub sede, circum autem pellem
Indutus bouis nuper-excoriatam, fugiens mortem nigram.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Αἶψα δ' ἀπὸ θρόνου ὦρτο, θοῶς δ' ἀπέδυνε βοείην·
Τηλέμαχον δ' ἄρ' ἔπειτα προσαΐξας λάβε γούνων,
Καί μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ὦ φίλ', ἐγὼ μὲν ὅδ' εἰμί· σὺ δ' ἴσχεο, εἰπὲ δὲ πατρὶ
Μή με περισθενέων δηλήσεται, ὀξέι χαλκῷ,
Ἀνδρῶν μνηστήρων κεχολωμένος, οἵ οἱ ἔκειρον
Κτήματ' ἐνὶ μεγάροις, σὲ δὲ νήπιοι οὐδὲν ἔτιον.
Τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Θάρσει, ἐπειδή σ' οὗτος ἐρύσατο καὶ ἐσάωσεν,
Ὄφρα γνῷς κατὰ θυμὸν, ἀτὰρ εἴπῃσθα καὶ ἄλλῳ,
Ὡς κακοεργίης εὐεργεσίη μέγ' ἀμείνων.
Ἀλλ' ἐξελθόντες μεγάρων ἕζεσθε θύραζε.
Ἐκ φόνου εἰς αὐλὴν, σύ τε καὶ πολύφημος ἀοιδὸς,
Ὄφρ' ἂν ἐγὼ κατὰ δῶμα πονήσομαι ὅττεό με χρή.
Ὣς φάτο. τὼ δ' ἔξω βήτην μεγάροιο κιόντε.
Ἑζέσθην δ' ἄρα τώ γε Διὸς μεγάλου ποτὶ βωμὸν,
Πάντοσε παπταίνοντε, φόνον ποτιδεγμένω αἰεί.
Πάπτηνεν δ' Ὀδυσεὺς καθ' ἑὸν δόμον, εἴ τις ἔτ' ἀνδρῶν
Ζωὸς ὑποκλοπέοιτο, ἀλύσκων κῆρα μέλαιναν.
Τοὺς δὲ ἴδεν μάλα πάντας ἐν αἵματι καὶ κονίῃσι
Πεπτεῶτας πολλούς· ὥστ' ἰχθύας οὕσθ' ἁλιῆες
Κοῖλον ἐς αἰγιαλὸν πολιῆς ἔκτοσθε θαλάσσης
Δικτύῳ ἐξέρυσαν πολυωπῷ. οἱ δέ τε πάντες
Κύμαθ' ἁλὸς ποθέοντες ἐπὶ ψαμάθοισι κέχυνται,
Τῶν μέν τ' ἠέλιος φαέθων ἐξείλετο θυμόν.
Ὣς τότ' ἄρα μνηστῆρες ἐπ' ἀλλήλοισι κέχυντο.
Δὴ τότε Τηλέμαχον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Τηλέμαχ', εἰ δ' ἄγε μοι κάλεσον τροφὸν Εὐρύκλειαν,
Ὄφρα ἔπος εἴποιμι τό μοι καταθύμιόν ἐστιν.
Ὣς φάτο. Τηλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπεπείθετο πατρί·
Κινήσας δὲ θύρην, προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν,
Δεῦρο δὴ ὄρσο γρηῢ παλαιγενὲς, ἥ τε γυναικῶν
Δμωάων σκοπός ἐσσι κατὰ μέγαρ' ἡμετεράων·
Ἔρχεο· κικλήσκει σε πατὴρ ἐμὸς, ὄφρα τι εἴπῃ.
Ὣς ἄρ' ἐφώνησεν. τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος·
Ὤϊξεν δὲ θύρας μεγάρων εὖ ναιεταόντων·
Βῆ δ' ἴμεν. αὐτὰρ Τηλέμαχος πρόσθ' ἡγεμόνευεν.

Εὗρεν

Statim.a.à throno surrexit, citò.a.abiecit bouinam pellem.
Telemacho autem postea proruens illius *cæpit genua.*
Et ipsum precans verba velocia allocutus est:
O amice, ego quidem hic sum, tu.a.cohibe te, *dic.a.patri*
Ne me impotenti-robore lædat acuto ære
Viris procis iratus, qui ei totonderunt
Res in domibus, te autem stulti nihil honorauerunt.
Hunc autem subridens alloquutus est prudens Vlysses:
Fide quoniam te hic liberauit & seruauit,
Vt noscas in animo & dicas & alij,
Multò satius esse bene quam male agere.
Sed egressi ex ædibus sedete foris
Ex cæde in aula, tuq; & multùm-famosus cantor,
Vt ego domo elaborando-peragam quod me oportet.
Sic dixit: hi autem exiuerunt domo euntes.
Sederunt autem igitur hi Iouis magni ad altare
Vndique aspicientes cædem expectantes semper.
Aspiciebat.a.Vlysses ad suam domũ, si quis adhuc virorum
Viuus sublateret, fugiens mortem nigram.
Hos autem vidit valde omnes in sanguine, & pulueribus
Prostratos multos, sicut pisces quos piscatores
Concauum in littus album extra mare
Rete extraxerunt foraminosum: hi autem omnes
Vndas maris cupientes in arenis fusi sunt,
Horum quidem Sol perlustris abstulit animum.
Sic tunc igitur proci ad inuicem fusi erant,
Iam tunc Telemachum alloquutus est prudens Vlysses.
Telemache eia agè mihi voca nutricem Eurycleam,
Vt verbum dicam quod mihi in animo est.
Sic dixit. Telemachus autem dilecto obediuit patri,
Mota autem ianua allocutus est nutricem Eurycleam,
Eia iam huc ades anus olim-genita quæ mulierum
Famularum speculatrix es, in domibus nostris,
Veni, vocat te pater meus, vt aliquid dicat.
Sic locutus est, huic autem velox fuit verbum.
Aperuit autem ianuas domorum benè habitatarum.
Perrexit autem ire, at Telemachus antè præibat.

Phemi⁹ & [...] dō à Telen[...] cho seruāt

Vlysses Eury[...] cleam accer[...] ri iubet.

Εὗρεν ἔπειτ' ὀδυσῆα μετὰ κταμένοισι νέκυσσιν,
Αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον· ὥστε λέοντα,
Ος ῥά τε βεβρωκὼς βοὸς ἔρχεται ἀγραύλοιο,
Πᾶν δ' ἄρα οἱ στῆθός τε παρήϊα τ' ἀμφοτέρωθεν
Αἱματόεντα πέλει· δεινὸς δ' εἰς ὦπα ἰδέσθαι.
Ως ὀδυσεὺς πεπάλακτο πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν.
Η δ' ὡς οὖν νέκυάς τε καὶ ἄσπετον εἴσιδεν αἷμα,
Ιθυσέν ῥ' ὀλολύξαι, ἐπεὶ μέγα εἴσιδεν ἔργον·
Αλλ' ὀδυσεὺς κατέρυκε, καὶ ἔσχεθεν ἱεμένην περ.
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
   Εν θυμῷ γρηῦ χαῖρε, καὶ ἴσχεο, μηδ' ὀλόλυζε.
Οὐχ ὁσίη κταμένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν εὐχετάασθαι.
Τοὺς δὲ θεῶν μοῖρ' ἐδάμασσε θεῶν, καὶ σχέτλια ἔργα.
Οὔτινα γὰρ τίεσκον ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
Οὐ κακὸν, οὐδὲ μὲν ἐσθλὸν, ὅτις σφέας εἰσαφίκοιτο·
Τῷ καὶ ἀτασθαλίῃσιν ἀεικέα πότμον ἐπέσπον.
Αλλ' ἄγε μοι σὺ γυναῖκας ἐνὶ μεγάροις κατάλεξον
Αἵ τέ μ' ἀτιμάζουσι καὶ αἳ νηλιτεῖς εἰσι.
   Τὸν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς εὐρύκλεια,
Τοιγὰρ ἐγώ τοι τέκνον ἀληθείην καταλέξω.
Πεντήκοντά τοι εἰσὶν ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκες
Δμωαὶ, τὰς μέν τ' ἔργα διδάξαμεν ἐργάζεσθαι,
γρ. δουλοσύνην   Εἴριά τε ξαίνειν, καὶ * δουλοσύνης ἀνέχεσθαι·
Τάων δώδεκα πᾶσαι ἀναιδείης ἐπέβησαν,
Οὔτ' ἐμὲ τίουσαι οὔτ' αὐτὴν πηνελόπειαν.
Τηλέμαχος δὲ νέον μὲν ἀέξετο, οὐδέ ἑ μήτηρ
Σημαίνειν εἴασκεν ἐπὶ δμωῇσι γυναιξίν.
Αλλ' ἄγ' ἐγὼν ἀναβᾶσ' ὑπερώϊα σιγαλόεντα,
Εἴπω σῇ ἀλόχῳ, τῇ τις θεὸς ὕπνον ἐπῶρσε.
   Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσσεὺς,
Μήπω τήν δ' ἐπέγειρε. σὺ δ' ἐνθάδε εἰπὲ γυναιξὶν
Ελθέμεν αἵπερ πρόσθεν ἀεικέα μηχανόωντο.
   Ως ἄρ' ἔφη. γρηῢς δὲ διὲκ μεγάροιο βεβήκει,
Αγγελέουσα γυναιξὶ, καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι.
Αὐτὰρ ὁ τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἠδὲ συβώτην
Εἰς ἓ καλεσσάμενος, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
   Αρχετε νῦν νέκυας φορέειν, καὶ ἄνωχθε γυναῖκας·
Αὐτὰρ

Inuenit postea Vlyssem cum interfectis mortuis,
Sanguine & puluere inquinatum tanquam leonem,
Qui comesturus bouem venit pernoctantem in agro,
Omne autem igitur ei pectusq; genaq; vtrinq;
Cruenta sunt, grauis autem in vultum videri.
Sic Vlysses inquinatus erat pedes & manus desuper.
Hæc autem postquā igitur mortuosq; & magnum inspexit san-
Recta prorūpit ululādo, quoniā magnū vidit opus. (guinē
Sed Vlysses prohibuit, & tenuit cupientem.
Et ipsam accersitam verba velocia allocutus est.
   In animo anus gaude & te cohibe, neq; vlula.
Non pietas interfectis in viris orare.
Hos autem parca domuit Deorum & impia opera.
Non aliquem enim honorabant terrestrium hominum,
Non malum, neq; quidem bonum qui ad ipsos peruenisset,
Ideo & propter suas intemperies indecentē mortem assecuti
At agè mihi tu mulieres eas in ædibus recense, (sunt
Quæ me inhonorant, & quæ peccantes sunt.
   Hunc autem rursus allocuta est dilecta nutrix Euryclea:
Tibi enim ego tibi fili veritatem dicam.
Quinquaginta tibi sunt in domibus mulieres
Famulæ, has quidem opera docuimus operari,
Lanasq; extendere & seruitutem tolerare.
Harum duodecim omnes impudentiam aggressæ sunt,
Neq; me honorantes, neq; ipsam Penelopem.
Telemachus autem nuper quidem creuit, neq; ipsum mater
Imperare siuit in famulis mulieribus.
Sed agè ego vbi ascendero in cœnacula splendida
Dicam tuæ vxori, cui aliquis Deus somnum immouit.
   Hanc autem respondens allocutus est prudens Vlysses:
Nondum hāc excita, tu autem huc edic mulieribus
Vt veniant, quæ antea indecentia operatæ sunt.
   Sic dixit, anus autem per domum exiuit
Nunciatura mulieribus, & festinans ad reuertendum.
At hic Telemachum, & bubulcum, & subulcum
Ad se vocatos verba velocia allocutus est:
Incipite mortuos portare, & iubete mulieres.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І. І. МЕЧНИКОВА

Αὐτὰρ ἔπειτα θρόνους περικαλλέας ἠδὲ τραπέζας
Ὕδατι καὶ σπόγγοισι πολυτρήτοισι καθαίρειν.
Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ πάντα δόμον κατακοσμήσησθε,
Δμωὰς ἐξαγαγόντες ἐϋσταθέος μεγάροιο,
Μεσσηγύς τε θόλου καὶ ἀμύμονος ἕρκεος αὐλῆς
γρ. πασέων Θεινέμεναι ξίφεσιν τανυήκεσιν, εἰσόκε* πασῶν
γρ. ἐξαφέλησθε. Ψυχὰς* ἐξαφέλοισθε, καὶ ἐκλελάθοιντ' ἀφροδίτης
Τὴν ἄρ' ὑπὸ μνηστῆρσιν ἔχον, μίσγοντό τε λάθρη.
Ὣς ἔφαθ'. αἱ δὲ γυναῖκες ἀολλέες ἦλθον ἅπασαι,
Αἴν' ὀλοφυρόμεναι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέουσαι.
Πρῶτα μὲν οὖν νέκυας φόρεον κατατεθνειῶτας,
Κὰδ δ' ἄρ' ὑπ' αἰθούσῃ τίθεσαν εὐερκέος αὐλῆς,
Ἀλλήλοισιν ἐρείδουσαι. σήμαινε δ' Ὀδυσσεὺς
γρ. ἐπισπέρχων. Αὐτὸς* ἐπισπέρχων. ταὶ δ' ἐκφόρεον καὶ ἀνάγκῃ.
Αὐτὰρ ἔπειτα θρόνους περικαλλέας ἠδὲ τραπέζας
Ὕδατι καὶ σπόγγοισι πολυτρήτοισι κάθαιρον.
Αὐτὰρ Τηλέμαχος καὶ βουκόλος ἠδὲ συβώτης
Λίστροισιν δάπεδον πύκα ποιητοῖο δόμοιο
Ξῦον· ταὶ δ' ἐφόρεον δμωαί, τίθεσαν δὲ θύραζε.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πᾶν μέγαρον διεκοσμήσαντο,
Δμωὰς ἐξαγαγόντες ἐϋσταθέος μεγάροιο,
Μεσσηγύς τε θόλου καὶ ἀμύμονος ἕρκεος αὐλῆς,
Εἴλεον ἐν στείνει, ὅθεν οὔπως ἦεν ἀλύξαι.
Τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν.
Μὴ μὲν δὴ καθαρῷ θανάτῳ ἀπὸ θυμὸν ἑλοίμην
Τάων αἳ δὴ ἐμῇ κεφαλῇ κατ' ὀνείδεα χεῦαν,
Μητέρι θ' ἡμετέρῃ, παρά τε μνηστῆρσιν ἴαυον.
Ὣς ἄρ' ἔφη· καὶ πεῖσμα νεὸς κυανοπρῴροιο
Κίονος ἐξάψας μεγάλης, περίβαλλε θόλοιο,
Ὑψόσ' ἐπεντανύσας, μή τις ποσὶν οὖδας ἵκηται.
Ὡς δ' ὅτ' ἂν ἢ κίχλαι τανυσίπτεροι ἠὲ πέλειαι
Ἕρκει ἐνιπλήξωσι, τό θ' ἑστήκει ἐνὶ θάμνῳ,
Αὖλιν ἐσιέμεναι, στυγερὸς δ' ὑπεδέξατο κοῖτος·
Ὣς αἵγ' ἑξείης κεφαλὰς ἔχον, ἀμφὶ δὲ πάσαις
Δειρῇσιν βρόχοι ἦσαν, ὅπως οἴκτιστα θάνοιεν.
Ἤσπαιρον δὲ πόδεσσι μίνυνθά περ, οὔτι μάλα δήν.
Ἐκ δὲ Μελάνθιον ἦγον ἀνὰ πρόθυρόν τε καὶ αὐλήν·

At postea thronos pulchros, & mensas
Aqua, & spongijs foraminosis purgare. Vlysses iube
At postquam iam totam domum ornauerunt, mortuos ef-
Famulas eductas stabulis domus ferri.
Inter medium tholum, & laudatum septum aulæ,
Diuerberate ensibus longe-acutis, donec omnium
Animas auferatis, & obliuiscantur Veneris,
Quam à procis habuerunt, mixtæ suntquè clam.
Sic dixit, hæ.a. mulieres congregatæ venerunt omnes
Grauiter lugentes, teneram lacrymam defundentes.
Primùm quidem igitur mortuos portauerunt interfectos,
Sub autem porticu deposuerunt benè-septæ aulæ
Ad-inuicem innitentes, imperauit autem Vlysses
Ipse festinans, hæ autem exportabant & necessitate.i.vi.
At postea thronos pulchros & mensas
Aqua & spongijs multis foraminibus purgarunt.
At telemachus, & bubulcus & subulcus
Scopis Pauimentum affabrè-factæ domus
Verrebant, hæ aũt exportauerunt famulæ posuerunt autem
At postquam omnem domum ornauerunt (foris.
Famulas eductas stabulis domus,
In medio testudinis & laudati septi aulæ,
Loco concluserunt in stricto, vnde non aliquò modo erat fu-
His.a. Telemachus prudens incepit dicere: (gere.
Non quidem iam pura morte animum auferam
Harum, quæ iam meo capiti opprobria fuderunt
Matriq; meæ, apudq; procos dormiebant.
Sic dixit, & funem nauis nigræ Impudicæ fa
Ex columna suspensum magna circumiecit tholi mulæ laque
Altè extensum, ne qua pedibus terram tangeret, suspenduntu
Sicut autem quando vel turdellæ pandis-alis vel columbæ
In septo sese conquassant quod stat in fruticeto,
Retis veluti castra intrantes odiosum a. susceptũ est cubile:
Sic hæ ordinatim capita habebant, circùm autem omnibus
Collis laquei erant, vt miserrimè morerentur.
Tremebant autem pedibus paululum non valdè diu.
Educunt autem Melanthium in vestibulumq; & aulam,

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Τοῦ δ' ἀπὸ μὲν ῥῖνάς τε καὶ οὔατα νηλέϊ χαλκῷ
Τάμνον. μήδεά τ' ἐξέρυσαν κυσὶν ὠμὰ δάσασθαι,
χεῖράς τ' ἠδὲ πόδας κόπτον κεκοτηότι θυμῷ.
Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀπονιψάμενοι χεῖράς τε πόδας τε,
Εἰς Ὀδυσῆα δόμονδε κίον· τετέλεστο δὲ ἔργον.
Αὐτὰρ ὅγε προσέειπε φίλην τροφὸν Εὐρύκλειαν·
Οἶσε θέειον γρηῦ κακῶν ἄκος, οἶσε δέ μοι πῦρ,
Ὄφρα θεειώσω μέγαρον. σὺ δὲ Πηνελόπειαν
Ἐλθεῖν ἐνθάδ' ἄνωχθι σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν.
Πάσας δ' ὄτρυνον δμῳὰς κατὰ δῶμα νέεσθαι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια,
Ναὶ δὴ ταῦτά γε τέκνον ἐμὸν κατὰ μοῖραν ἔειπες.
Ἀλλ' ἄγε τοι χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματ' ἐνείκω.
Μηδ' οὕτω ῥάκεσιν πεπυκασμένος εὐρέας ὤμους
Ἕσταθ' ἐνὶ μεγάροισι. νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
Πῦρ νῦν μοι πρώτιστον ἐνὶ μεγάροισι γενέσθω.
Ὣς ἔφατ'. οὐδ' ἀπίθησε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια,
Ἤνεγκεν δ' ἄρα πῦρ καὶ θήϊον αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Εὖ διεθείωσεν μέγαρον καὶ δῶμα καὶ αὐλήν.
Γρηῦς δ' αὖτ' ἀνέβη διὰ δώματα καλ' Ὀδυσῆος,
Ἀγγελέουσα γυναιξὶ, καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι.
Αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο, δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι.
Αἱ μὲν ἄρ' ἀμφεχέοντο καὶ ἠσπάζοντ' Ὀδυσῆα,
Καὶ κύνεον ἀγαπαζόμεναι κεφαλήν τε καὶ ὤμους,
Χεῖράς τ' αἰνύμεναι. τὸν δὲ γλυκὺς ἵμερος ᾕρει
Κλαυθμοῦ καὶ στοναχῆς· γίνωσκε δ' ἄρα φρεσὶ πάσας.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ψ. ΡΑΨΩΔΙ-ας τῆς ὁμήρου ὀδυσσείας.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΜΟΣ ὀδυσσέως πρὸς τὴν γυναῖκα. καὶ τῶν τῆς πλάνης διηγημάτων ἀνακεφαλαίωσις, καὶ ὀδυσσέως καὶ τηλεμάχου μετὰ τῶν οἰκείων ἔξοδος.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Η Ψῖ ῥαψῳδία.

Ψῖ δ'

Huius autem quidem naresque & aures sæuo ære
Absciderũt, genitaliaque extraxerũt canib. cruda comedẽda, Melanthius trucidatur.
Manusque & pedes inciderunt excandescenti animo.
Hi quidem postea abluti manusque pedesque
Ad Vlyssem domum nimirũ *iuerunt, perfectum est. a. opus.*
At hic allocutus est dilectam nutricem Eurycleam.
Porta sulfur anus malorũ medelam, porta. a. mihi ignem
Vt fumigem domum, tu autem Penelopem
Venire huc iube cum ancillis mulieribus:
Omnes autem impelle famulas vt domum veniant.
Hunc. a. rursus allocuta est dilecta nutrix Euryclea.
Certè iam hæc fili mi secundum decens dixisti,
Sed agè chlenamque chitonaque vestimenta portabo.
Non autem sic vestibus tectus latos humeros
Sta in domibus, culpandum autem esset.
Hanc autem rursus alloquutus est prudens Vlysses:
Ignis nunc mihi primùm in domibus fiat.
Sic dixit, neque non obediuit dilecta nutrix Euryclea,
Portauit autem igitur ignem & sulphur, at Vlysses Igne lustrantur ædes.
Benè adoleuit domum amplam, & domum, & aulam.
Anus autem rursus ascendit per domos pulchras Vlyssis,
Nuncians mulieribus, & properans vt rediret.
Hæ autem iuerunt ex domo tædas in manibus tenentes.
Hæ quidẽ igitur circumfundebantur et salutabãt Vlyssem,
Et osculabantur amplectentes caputque & humeros.
Manusque capientes, hunc autem dulce desiderium cœpit
Fletus & suspirij: nouit autem igitur mentibus omnes.

ODYSSEAE HOMERI, AVT XXIII. compositionis argumentum,

AGNITIO Vlyssis apud vxorem, & erroris narrationis breuis summa. Et Vlyssis & Telemachi cum domesticis exitus.

ODYSSEAE HOMERI, XXIII. COMpositio.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Ψ ι δ' ἀναγνωρίζει πόσιν ὅν ποτε πηνελόπεια.

Γρηῢς δ' εἰς ὑπερῷ' ἀνεβήσατο καγχαλόωσα,
Δεσποίνῃ ἐρέουσα φίλον πόσιν ἔνδον ἐόντα.
Γούνατα δ' ἐῤῥώσαντο, πόδες δ' ὑπερικταίνοντο.
Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Ἔγρεο πηνελόπεια, φίλον τέκος, ὄφρα ἴδηαι
Ὀφθαλμοῖσι τεοῖσι τά τ' ἔλδεαι ἤματα πάντα.
Ἦλθ' ὀδυσεὺς, καὶ οἶκον ἱκάνεται ὀψέ περ ἐλθών.
Μνηστῆρας δ' ἔκτεινεν ἀγήνορας, οἵ θ' ἑὸν οἶκον
Κήδεσκον, καὶ κτήματ' ἔδον, βιόωντό τε παῖδα.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων πηνελόπεια,
Μαῖα φίλη, μάργην σε θεοὶ θέσαν. οἵ τε δύνανται
Ἄφρονα ποιῆσαι, καὶ ἐπίφρονά περ μάλ' ἐόντα,
Καί τε χαλιφρονέοντα σαοφροσύνης ἐπέβησαν·
γρ. παρέβλαψαν. Οἵ σέ* περ ἔβλαψαν. πρὶν δὲ φρένας αἰσίμη ἦσθα.
Τίπτε με λωβεύεις πολυπενθέα θυμὸν ἔχουσαν,
γρ. παρεξερέουσα; Ταῦτα* παρὲξ ἐρέουσα; καὶ ἐξ ὕπνου μ' ἀνεγείρεις
Ἡδέος, ὅς μ' ἐπέδησε φίλα βλέφαρ' ἀμφικαλύψας;
Οὐ γάρ πω τοιόνδε κατέδραθον, ἐξ οὗ ὀδυσσεὺς
Ὤχετ' ἐποψόμενος κακοΐλιον οὐκ ὀνομαστήν.
γρ. ἔρχεο Ἀλλ' ἄγε νῦν κατάβηθι, καὶ ἂψ* ἔρχευ μέγαρόνδε.
Εἰ γάρ τίς μ' ἄλλη γε γυναικῶν αἵ μοι ἔασι,
Ταῦτ' ἐλθοῦσ' ἤγγειλε, καὶ ἐξ ὕπνου μ' ἀνέγειρε,
Τῶ κε τάχα στυγερῶς μιν ἐγὼν ἀπέπεμψα νέεσθαι
γρ. μέγαρον. γρ. τό γε, γῆρας Αὖτις ἔσω* μεγάρων· σὲ δὲ* τοῦτό γε γῆρας ὀνήσει.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς εὐρύκλεια.
Οὔ τί σε λωβεύω τέκνον φίλον· ἀλλ' ἔτυμόν τοι,
Ἦλθ' ὀδυσεὺς, καὶ οἶκον ἱκάνεται, ὡς ἀγορεύω.
Ὁ ξεῖνος, τὸν πάντες ἀτίμων ἐν μεγάροισι.
Τηλέμαχος δ' ἄρα μιν πάλαι ᾔδεεν ἔνδον ἐόντα.
Ἀλλὰ σαοφροσύνῃσι νοήματα πατρὸς ἔκευθεν,
Ὄφρ' ἀνδρῶν τίσαιτο βίην ὑπερηνορεόντων.
Ὣς ἔφαθ', ἡ δ' ἐχάρη, καὶ ἀπὸ λέκτροιο θοροῦσα
Γρηῒ περιπλέχθη, βλεφάρων δ' ἀπὸ δάκρυον ἧκε.

Καί μιν

Ψ, autem, cognoscit maritū suum quondam Penelope.

Anus autem in cœnacula ascendens exultabunda,
Heræ dictura dilectum maritum intus esse.
Genua.a.firma habebat, pedes emicabant &
mouebantur gaudio.
Stetit.a.igitur super capite, & ipsam ad verbum dixit:
Surge Penelope dilecta filia, vt videas
Oculis tuis, quæ cupiebas dies omnes,
Venit Vlysses, & domum aduenit serò licet redux.
Procos autem interfecit superbos, qui suam domum
Contristabant, & res comedebant violabantq́ filium.
Hanc autem rursus allocuta est prudens Penelope:
Nutrix dilecta, insanam te Dei fecerunt, qui possunt,
Insipientem facere eum qui vel prudentißimus fuerit,
Et delirum effecerunt vt prudentiā iniret & assequeretur.
Qui te læserunt, antea.a.mentibus bona eras.
Cur me lædis perdolentem animum habentem
Hæc præter verum *dicens? & ex somno suscitas*
Dulci? qui me ligauit vt dilectas palpebras complecteretur.
Non enim tantum dormiui, ex quo Vlysses
Iuit visurus malum Ilium non nominandum.
Sed agè nunc descende, & retrò vade domum
Si enim aliqua me alia mulierum, quæ mihi sunt,
Hæc profecta nunciasset, & ex somno excitasset,
Ideò citò odiosè ipsam ego remisissem ire
Rursus intra domos: te autem hæc senectus iuuat.
Hanc.a.rursus allocuta est dilecta nutrix Euryclea:
Non te lædo filia dilecta, sed verè tibi
Venit Vlysses, & domum suscepit sicut dico.
Ille *hospes quem omnes inhonorabant in ædibus.*
Telemachus autem igitur tamdiu cognouit intus esse,
Sed prudentijs cogitationes patris occultabat,
Vt virorum puniret violentias superborum.
Sic dixit. hæc autem lætata est à lecto saltans
Anum circumplexa est: à palpebris.a.lacrymam misit,

Et ipsam

Euryclea nu[…] ciat Penelo[…] Vlyssē redijs[…]

Penelope V[…] lyssem redi[…] se non cred[…]

Euryclea Pe[…] nelopæ loq[…] tur.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І. І. МЕЧНИКОВА

Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Εἰ δ' ἄγε δή μοι μαῖα φίλη νημερτὲς ἐνίσπε,
Εἰ ἐτεὸν δὴ οἶκον ἱκάνεται, ὡς ἀγορεύεις,
Ὅππως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφῆκε
Μοῦνος ἐών, οἱ δ' αἰὲν ἀολλέες ἔνδον ἔμιμνον.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια,
κ. ἄκουσα Οὐκ ἴδον, οὐ πυθόμην, ἀλλὰ στόνον οἶον * ἄκουον
Κτεινομένων· ἡμεῖς δὲ μυχῷ θαλάμων εὐπήκτων
Ἥμεθ' ἀτυζόμεναι, σανίδες δ' ἔχον εὖ ἀραρυῖαι·
Πρίν γ' ὅτε δή με σὸς υἱὸς ἀπὸ μεγάροιο κάλεσσε
Τηλέμαχος· τὸν γάρ ῥα πατὴρ προέηκε καλέσσαι.
Εὗρον ἔπειτ' Ὀδυσῆα μετὰ κταμένοισι νέκυσσιν
Ἑσταόθ'. οἱ δέ μιν ἀμφὶ κραταίπεδον οὖδας ἔχοντες,
Κείατ' ἐπ' ἀλλήλοισιν. ἰδοῦσά κε θυμὸν ἰάνθης
Αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον, ὥστε λέοντα.
Νῦν οἱ μὲν δὴ πάντες ἐπ' αὐλείῃσι θύρῃσιν
Ἀθρόοι· αὐτὰρ ὁ δῶμα θεειοῦται περικαλλὲς,
Πῦρ μέγα κειάμενος. σὲ δέ με προέηκε καλέσσαι.
Ἀλλ' ἕπευ, ὄφρα σφῶϊν ἐϋφροσύνης ἐπιβῆτον
Ἀμφοτέρω φίλον ἦτορ. ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποσθε.
Νῦν δ' ἤδη τόδε μακρὸν ἐέλδωρ ἐκτετέλεσται.
Ἦλθε μὲν αὐτὸς ζωὸς ἐφέστιος, εὗρε δὲ καὶ σὲ
Καὶ παῖδ' ἐν μεγάροισι· κακῶς δ' οἵπερ μιν ἔρεζον
Μνηστῆρες, τοὺς πάντας ἐτίσατο ᾧ ἐνὶ οἴκῳ.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια,
Μαῖα φίλη, μή πω μέγ' ἐπεύχεο καγχαλόωσα.
Οἶσθα γὰρ ὥς κ' ἀσπαστὸς ἐνὶ μεγάροισι φανείη
Πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί τε καὶ υἱέϊ τὸν τεκόμεσθα.
Ἀλλ' οὐκ ἔσθ' ὅδε μῦθος ἐτήτυμος, ὡς ἀγορεύεις·
Ἀλλά τις ἀθανάτων κτεῖνε μνηστῆρας ἀγαυοὺς,
Ὕβριν ἀγασσάμενος θυμαλγέα καὶ κακὰ ἔργα.
Οὔτινα γὰρ τίεσκον ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
Οὐ κακὸν οὐδὲ μὲν ἐσθλὸν, ὅτις σφέας εἰσαφίκοιτο·
Τῷ δι' ἀτασθαλίας ἔπαθον κακόν. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ὤλεσε τηλοῦ νόστον Ἀχαιΐδος, ὤλετο δ' αὐτός.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια,
Τέκνον ἐμὸν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;

Ἡ πόσιν

Et ipsam vocatam verba velocia allocuta est:
Eia age iam mihi nutrix dilecta verum dic. Penelope n... tricem allo... quitur
Si verè iam domum venit vt dicis,
Quomodo iam procis impudentibus manus immisit,
Solus nimirum, hi.a. semper congregati intus manebant?
Hanc.a. rursus allocuta est dilecta nutrix Euryclea. Euryclea P... nelopę resp... det.
Non vidi, non audiui, sed suspirium solum audiui
Interfectorum, nos.a. in successu thalamorum benè-factorũ
Sedebamus, timentes. tabulæ autẽ tenebant benè congruæ
Antea, quando iam me tuus filius à domo vocauit
Telemachus, hunc enim præmisit vocare.
Inueni posteà Vlyssem inter interfectos mortuos (tes
Stantẽ, hi.a. ipsum circũ lapidib. stratũ pauimentum tenen
Iacebant ad inuicẽ, tu conspicata autem animo delectareris
Sanguine & crurore fædatum, tanquam leonem,
Non hi quidem iam omnes in aularibus ianuis
Congregati, at hic domum fumigat perpulchram
Igni magno accenso, te autem me præmisit vocare.
Sed sequere, vt vobis lætitia ineatis
Ambo vos dilecto corde, quoniam mala multa passi estis.
Nunc autem iam hoc longum desiderium perfectum est.
Venit quidem ipse viuus domum-suam: inuenit.a. & te
Et filium domi, malè autem super ipsum fecerant
Proci, quos omnes puniuit sua in domo.
Hanc autem rursus allocuta est prudens Penelope: Penelope E... rycleam af... tur.
Nutrix dilecta, ne sanè magnum te iactes irridens.
Scis enim quòd gratus in domo apparet
Omnibus, maximè autem mihiq; & filio quem genuimus.
Sed non est hoc verbum verum sicut dicis,
Sed aliquis immortalium interfecit procos superbos
Iniuriam demiratus acerbã, animi dolores, & mala opera.
Non aliquem enim honorabant terrestrium hominũm,
Non malum, neq; quidem bonum quicunq; ipsos aduenit.
Ideò propter iniquitates passi sunt malum: at Vlysses
Perdidit longè reditum Græciæ, perijt autem ipse.
Huic autem postea respondit dilecta nutrix Euryclea:
Filia mea, quale te verbum fugit septum dentium?

Qua

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І. І. МЕЧНИКОВА

Ἡ πόσιν ἔνδον ἐόντα παρ' ἐσχάρῃ, οὔποτ' ἔφησθα
Οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι; θυμὸς δέ τοι αἰὲν ἄπιστος.
Ἀλλ' ἄγε τοι καὶ σῆμα ἀειφραδὲς ἄλλό τι εἴπω·
Οὐλὴν, τήν ποτέ μιν σῦς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι,
Τὴν ἀπονίζουσα φρασάμην. ἔθελον δέ σοι αὐτῇ
Εἰπέμεν· ἀλλά με κεῖνος ἑλὼν ἐπὶ μάστακα χερσὶν,
Οὐκ ἔα εἰπέμεναι, πολυϊδρείῃσι νόοιο.
Ἀλλ' ἕπευ· αὐτὰρ ἐγὼ ἐμέθεν περιδώσομαι αὐτῆς,
Αἴ κέν σ' ἐξαπάφω, κτεῖναί μ' οἰκτίστῳ ὀλέθρῳ.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια·
Μαῖα φίλη, χαλεπόν σε θεῶν αἰειγενετάων
Δήνεα εἴρυσθαι, μάλα περ πολύϊδριν ἐοῦσαν·
Ἀλλ' ἔμπης ἴομεν μετὰ παῖδ' ἐμὸν, ὄφρα ἴδωμαι
Ἄνδρας μνηστῆρας τεθνηότας, ἠδ' ὃς ἔπεφνεν.
Ὣς φαμένη, κατέβαιν' ὑπερώϊα· πολλὰ δέ οἱ κῆρ
Ὥρμαιν', ἢ ἀπάνευθε φίλον πόσιν ἐξερεείνοι,
Ἢ παρστᾶσα κύσειε κάρη καὶ χεῖρε λαβοῦσα.
Ἡ δ' ἐπεὶ εἰσῆλθεν καὶ ὑπέρβη λάϊνον οὐδὸν,
Ἕζετ' ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐναντίον ἐν πυρὸς αὐγῇ,
Τοίχου τοῦ ἑτέρου· ὁ δ' ἄρα πρὸς κίονα μακρὴν
Ἧστο κάτω ὁρόων, ποτιδέγμενος εἴ τί μιν εἴποι
Ἰφθίμη παράκοιτις, ἐπεὶ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν.
Ἡ δ' ἄνεω δὴν ἧστο, τάφος δέ οἱ ἦτορ ἵκανεν.
γρ. ἐνωπαδίως Ὄψει δ' ἄλλοτε μέν μιν * ἐνωπιδίως ἐσίδεσκεν,
Ἄλλοτε δ' ἀγνώσασκε κακὰ χροῒ εἵματ' ἔχοντα.
Τηλέμαχος δ' ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
Μῆτερ ἐμὴ, δύσμητερ, ἀπηνέα θυμὸν ἔχουσα,
Τίφθ' οὕτω πατρὸς νοσφίζεαι, οὐδὲ παρ' αὐτὸν
Ἑζομένη μύθοισιν ἀνείρεαι οὐδὲ μεταλλᾷς;
Οὐ μέν κ' ἄλλη γ' ὧδε γυνὴ τετληότι θυμῷ
γρ. ἀποσταίη Ἀνδρὸς * ἀφεσταίη, ὅς οἱ κακὰ πολλὰ μογήσας
Ἔλθοι ἐεικοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν.
Σοὶ δ' αἰεὶ κραδίη στερεωτέρη ἐστὶ λίθοιο.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια,
Τέκνον ἐμὸν, θυμός μοι ἐνὶ στήθεσσι τέθηπεν.
Οὐδέ τι προσφάσθαι δύναμαι ἔπος, οὐδ' ἐρέεσθαι,
Οὐδ' εἰς ὦπα ἰδέσθαι ἐναντίον. εἰ δ' ἐτεὸν δὴ

Ἔστ' Ὀδυσεὺς,

Quæ maritum intus foco aſsidentem nunquam dicis
Domum eſſe venturum? animus a. tibi ſemper incredulus,
Sed age tibi & ſignum permanifeſtum aliud dicam.
Cicatricem quam quondā ipſum ſus percuſsit albo dente,
Hanc dum abluerem agnoui: volebam autem tibi ipſa
Dicere, ſed me ille captam in ore manibus
Non ſiuit dicere prudentijs mentis.
Sed ſequere, at ego meipſam tibi puniendam *condonabo,*
Si te decepero interfice me miſerrima morte.
Huic autem reſpondit poſtea prudens Penelope:
Nutrix dilecta, difficile te Deorum ſemper genitorum
Conſilia trahere, licet multarum rerum ſis perita:
Sed tamen eamus ad filium, vt videam
Viros procos interfectos, & eum *qui illos interfecit.*
Sic loquuta deſcendit cœnaculum: multa aūt ei cor
Mouebat, an longè dilectum cor interrogaret,
An aſtans oſcularetur caput & manus captas.
Hæc. a. poſtq̄ ingreſſa eſt et tranſiuit lapideū pauimentum,
Sedit poſtea Vlyſſem contra in ignis ſplendore
Parietis alterius, hic autem igitur ad columnam longam
Sedebat deorſum videns, expectans ſi ipſum alloqueretur
Fortis vxor, poſtquam vidit oculis.
Hæc autem tacita diu ſedit, ſtupor autem ei cor cœpit.
Aſpectu autem aliquando ipſum perſpicuè videbat,
Aliquando. a. ignorabat mala corpori veſtimenta habentē.
Telemach. a. locutus eſt, verbumq; dixit denominauitq;
Mater mea mala-mater ſæuum animum habens,
Cur ſic à patre recedis? neq; apud ipſum
Sedens verbis interrogas? neque ſcrutaris?
Non quidem alia ſic mulier tolerabili animo
Viro abſtineret, qui ei multa mala perpeſſus
Veniſſet vigeſimo anno in *patriam terram.*
Tibi autem ſemper cor durius eſt lapide.
Hunc autem rurſus allocuta eſt prudens Penelope:
Fili mi, animus mihi in pectoribus ſtupefactus eſt,
Neq; dicere poſſum verbis, neq; interrogare,
Neq; in vultum videre contra, ſi verè iam

Penelope ſ
dubitās acc
dit Vlyſſem.

Eſt

Ἔστ' ὀδυσεὺς, καὶ οἶκον ἱκάνεται, ἦ μάλα νῶϊ
Γνωσόμεθ' ἀλλήλων καὶ λώϊον. ἔστι γὰρ ἥμιν
Σήμαθ' ἃ δὴ καὶ νῶϊ κεκρυμμένα ἴδμεν ἀπ' ἄλλων.
Ὣς φάτο. μείδησεν δὲ πολύτλας δῖος ὀδυσσεὺς,
Αἶψα δὲ τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Τηλέμαχ', ἤτοι μητέρ' ἐνὶ μεγάροισιν ἔασον
Πειράζειν ἐμέθεν. τάχα δὲ φράσεται καὶ ἄρειον.
Νῦν δ' ὅττι ῥυπόω, κακὰ δὲ χροῒ εἵματα εἷμαι,
Τοὔνεκ' ἀτιμάζει με, καὶ οὔπω φησὶ τὸν εἶναι.
Ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ' ὅπως ὄχ' ἄριστα γένηται,
Καὶ γάρ τίς θ' ἕνα φῶτα κατακτείνας ἐνὶ δήμῳ,
Ὧ μὴ πολλοὶ ἔωσιν ἀοσσητῆρες ὀπίσσω,
Φεύγει, πηούς τε προλιπὼν καὶ πατρίδα γαῖαν·
Ἡμεῖς δ' ἕρμα πόληος ἀπέκταμεν, οἳ μέγ' ἄριστοι
Κούρων εἰν ἰθάκῃ. τὰ δέ σε φράζεσθαι ἄνωγα.
Τὸν δ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Αὐτὸς ταῦτά γε λεῦσσε πάτερ φίλε. σὴν γὰρ ἀρίστην
γρ. ἀνθρώποισι Μῆτιν ἐπ' * ἀνθρώποις φάσ' ἔμμεναι, οὐδέ κέ τίς τοι
Ἄλλος ἀνὴρ ἐρίσειε καταθνητῶν ἀνθρώπων.
Ἡμεῖς δὲ μεμαῶτες ἅμ' ἑψόμεθ', οὐδέ τί φημι
Ἀλκῆς δευήσεσθαι, ὅση δύναμίς γε πάρεστι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσσεὺς,
Τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
Πρῶτα μὲν ἂρ λούσασθε, καὶ ἀμφιέσασθε χιτῶνας,
Δμῳάς τ' ἐν μεγάροισιν ἀνώγετε εἵμαθ' ἑλέσθαι.
Αὐτὰρ θεῖος ἀοιδὸς ἔχων φόρμιγγα λίγειαν
Ἡμῖν ἡγείσθω φιλοπαίγμονος, ὀρχηθμοῖο,
Ὥς κέν τις φαίη γάμον ἔμμεναι, ἐκτὸς ἀκούων,
Ἢ ἀν' ὁδὸν στείχων, ἢ οἳ περιναιετάουσιν·
Μὴ πρόσθε κλέος εὐρὺ φόνου κατὰ ἄστυ γένηται
Ἀνδρῶν μνηστήρων, πρίν γ' ἡμέας ἐλθέμεν ἔξω
Ἀγρὸν ἐς ἡμέτερον πολυδένδρεον· ἔνθα δ' ἔπειτα
Φρασσόμεθ' ὅ, ττι κε κέρδος ὀλύμπιος ἐγγυαλίξῃ.
Ὣς ἔφαθ'. οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο.
Πρῶτα μὲν οὖν λούσαντο, καὶ ἀμφιέσαντο χιτῶνας·
Ὅπλισθεν δὲ γυναῖκες. ὁ δ' εἵλετο θεῖος ἀοιδὸς
Φόρμιγγα γλαφυρήν, ἐν δέ σφισιν ἵμερον ὦρσεν

Est Vlysses, & domum venit, certè valdè nos
Cognoscemur inter nos & melius, sunt enim nobis
Signa, quæ iam & nobis abscondita scimus ab alijs.
Sic dixit, risit autem pertolerans diuus Vlysses.
Statim autem Telemachum verba velocia allocutus est:
Telemache certè matrem in ædibus dimitte
Tentare me, forsan autem agnoscet & melius.
Nūc.a.quòd sordeo, mala.a.corpori vestimēta indutus sum
Ideò inhonorat me, & nondum dicit hunc esse.
Nos autem consultemus, vt valde optima fiant.
Etenim aliquis vnum virum interfectum in populo,
Cui non multi sint adiutores postea
Fugit affinibusq; relictis & patria terra.
Nos.a.sustentaculum ciuitatis interfecimus, qui valdè opti
Iuuenum in Ithaca, ideò consulere iubeo. (mi
Hunc.a.rursus Telemachus prudens contra locutus est:
Ipse hæc videas pater dilecte, tuum enim optimum
Consilium in hominibus dicunt esse, neq; aliquis tibi
Alius vir contendat mortalium hominum.
Nos.a.prompti simul sequemur, neq; quapiam in re affirmo
Fore, vt robore indigeas quanta potentia adest.
Hunc.a.respondens allocutus est pertolerans Vlysses:
Tibi enim ego dico, vt mihi videntur esse optima.
Primùm quidem lauamini, & induemini vestes,
Famulasq; in domibus iubete vestimenta capere.
At diuinus cantor tenens citharam stridulam
Nobis præeat amatrice-ludorum saltatione,
Vt aliquis dicat nuptias esse extra audiens,
Vel per viam iens: vel qui circum habitant.
Ne antea fama lata cædis in ciuitate fiat
Virorum procorum, quàm nos eamus extrà
Agrum in nostrum arboriferum, illic autem postea
Consultabimus quod vtile Olympius præbebit.
Sic dixit, hi.a.igitur hūc valdè quidem adiuerunt et obe-
Primū qdē igitur loti sunt, et induti sunt vestes, (diuerūt.
Paratæ sunt.a.mulieres, ipse autem cœpit diuinus cantor
Citharam concauam, in autem ipsis desiderium mouit

Simulatur ... ædib' nupt... ꝑpter tumu... tum.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Μολπῆς τε γλυκερῆς καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο.
γρ. περιστεναχίζετο — Τοῖσιν δὲ μέγα δῶμα * περίσονα χίζετο ποσσὶν
Ἀνδρῶν παιζόντων καλλιζώνων τε γυναικῶν.
Ὧδε δέ τις εἴπεσκε δόμων ἔκτοσθεν ἀκούων.
Ἦ μάλα δή τις ἔγημε πολυμνήστην βασίλειαν.
Σχετλίη, οὐδ' ἔτλη πόσιος οὗ κουριδίοιο
γρ. ἕως — Εἴρυσθαι μέγα δῶμα διαμπερὲς, * ὄφρ' ἂν ἵκοιτο.
Ὡς ἄρα τις εἴπεσκε· τὰ δ' οὐκ ἴσαν ὡς ἐτέτυκτο.
Αὐτὰρ Ὀδυσσῆα μεγαλήτορα ᾧ ἐνὶ οἴκῳ
Εὐρυνόμη ταμίη λοῦσεν, καὶ χρῖσεν ἐλαίῳ.
Ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλεν ἠδὲ χιτῶνα.
Αὐτὰρ κακκεφαλῆς χεῦεν πολὺ κάλλος Ἀθήνη
Μείζονά τ' εἰσιδέειν καὶ πάσσονα· κὰδ δὲ κάρητος
Οὔλας ἧκε κόμας ὑακινθίνῳ ἄνθει ὁμοίας,
Ὡς δ' ὅτε τις χρυσὸν περιχεύεται ἀργύρῳ ἀνὴρ
Ἴδρις, ὃν Ἥφαιστος δέδαεν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
Τέχνην παντοίην, χαρίεντα δὲ ἔργα τελείει,
Ὡς μὲν τῷ περίχευε χάριν κεφαλῇ τε καὶ ὤμοις.
Ἐκ δ' ἀσαμίνθου βῆ δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος·
Ἂψ δ' αὖτις κατ' ἄρ' ἕζετ' ἐπὶ θρόνου ἔνθεν ἀνέστη
Ἀντίον ἧς ἀλόχου· καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπε.
Δαιμονίη, περὶ σοί γε γυναικῶν θηλυτεράων
Κῆρ ἀτέραμνον ἔθηκαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες.
γρ. ἄλλην — Οὐ μέν κ' * ἄλλη ὧδε γυνὴ τετληότι θυμῷ
γρ. ἀποσταίη — Ἀνδρὸς * ἀφεσταίη, ὅς οἱ κακὰ πολλὰ μογήσας
Ἔλθοι ἐεικοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν,
Ἀλλ' ἄγε μοι μαῖα στόρεσον λέχος, ὄφρα καὶ αὐτὸς
γρ. σιδήρεον ἐν φρεσὶν ἦτορ. — Λέξομαι. ἦ γὰρ τῇ γε * σιδήρεος ἐν φρεσὶ θυμός.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια,
Δαιμόνι', οὔτ' ἄρ τι μεγαλίζομαι, οὐδ' ἀθερίζω,
Οὐδὲ λίην ἄγαμαι· μάλα δ' εὖ οἶδ' οἷος ἔησθα
Ἐξ Ἰθάκης ἐπὶ νηὸς ἰὼν δολιχηρέτμοιο.
Ἀλλ' ἄγε οἱ στόρεσον πυκινὸν λέχος Εὐρύκλεια
γρ. Ἐκτὸς — Ἐντὸς ἐϋσταθέος θαλάμου, τόν ῥ' αὐτὸς ἐποίει.
Ἔνθά οἱ ἐκθεῖσαι πυκινὸν λέχος, ἔμβαλέ τ' εὐνὴν
Κώεα καὶ χλαίνας καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα.
Ὡς ἄρ' ἔφη πόσιος πειρωμένη. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς

Ὀχθήσας

Cantusq; dulcis, & strenuæ saltationis,
His autem magna domus strepebat pedibus
Virorum ludentium pulchriZonarumq; mulierum.
Sic autem aliquis dicebat domos extra audiens.
Certè valde iam duxit vxorem multis-petitam reginam,
Misera, non tolerauit mariti sui primi
Custodire magnam domum continuè quousq; veniret.
Sic igitur aliquis dixit. hæc. a. non cognouerũt sicut facta (sunt.
Ast Vlyssem magnanimum sua in domo
Eurynome gubernatrix lauit & vnxit oleo.
Circum autem ipsum pallium iecit & vestem.
Posthac in-capite fudit multam pulchritudinem Minerua
Maioremq; inspicere, & pinguiorem: in autem capite
Tenues misit comas violaceo flori similes.
Sicut autem quando aliquis aurũ circumfudit argento vir
Sciens, quem Vulcanus docuit & Pallas Minerua
Artem omnigenam, gratiosa autem opera perficit.
Sic quidem huic circumfudit gratiam capitiq; et humeris,
E balneo autem exiuit corpore immortalibus similis.
Iterum autem rursus desedit in sede vnde surrexerat,
Contra suam vxorem, & ipsam verbum locutus est:
Fælix tibi quidem supra fœminas mulieres, — **Vlysses vx[orem] loquitur.**
Cor durum posuerunt Olympias domos habitantes.
Non quidem alia sic mulier perduranti animo
Viro abstineret, qui ei multa mala passus
Veniret vigesimo anno in patriam terram.
Sed age mihi nutrix sterne lectum, vt & ipse
Dormiam, certè enim huic ferreus in pectorib. animus.
Hunc autem rursus allocuta est prudens Penelope:
Felix non statim magnifico, neq; paruifacio,
Neq; valde admiror, valde autem bene scio qualis eras
Ex Ithaca in naui cum ires longis-remis.
Sed age et sterne bonum lectum Euryclea,
Intra stabilem thalamum, quem quidem ipse fecit,
Vbi ei extra ponentes bonam lecticam, & conijcite lectum,
Pelles & chlenas, & cooperimenta splendida.
Sic dixit maritum tentans. at Vlysses

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

Ὀχθήσας ἄλοχον προσεφώνεε κέδν' εἰδυῖαν,
Ὦ γύναι, ἦ μάλα τοῦτο ἔπος θυμαλγὲς ἔειπες.
Τίς δέ μοι ἄλλοσε θῆκε λέχος; χαλεπὸν δέ κεν εἴη
Καὶ μάλ' ἐπισταμένῳ, ὅτε μὴ θεὸς αὐτὸς ἐπελθὼν
Ῥηϊδίως ἐθέλων θείη ἄλλῃ ἐνὶ χώρῃ.
γρ. οὐδὲ γυναικῶν. Ἀνδρῶν δ' οὐκ ἄν τις ζωὸς βροτὸς, * οὐδὲ μάλ' ἡβῶν,
Ῥεῖα μετοχλίσσειεν. ἐπεὶ μέγα σῆμα τέτυκται
Ἐν λέχει ἀσκητῷ. τὸ δ' ἐγὼ κάμον, οὐδέ τις ἄλλος.
Θάμνος ἔφυ τανύφυλλος ἐλαίης ἕρκεος ἐντὸς,
Ἀκμηνὸς θαλέθων· πάχετος δ' ἦν ἠΰτε κίων·
γρ. ἐμόν. Τῷ δ' ἐγὼ ἀμφιβαλὼν θάλαμον δέμον, ὄφρ' ἐτέλεσσα
Πυκνῇσι λιθάδεσσι, καὶ εὖ καθύπερθεν ἔρεψα.
Κολλητὰς δ' ἐπέθηκα θύρας πυκινῶς ἀραρυίας·
Καὶ τότ' ἔπειτ' ἀπέκοψα κόμην τανυφύλλου ἐλαίης·
Κορμὸν δ' ἐκ ῥίζης προταμὼν, ἀμφέξεσα χαλκῷ
Εὖ καὶ ἐπισταμένως, καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνα,
Ἑρμῖν' ἀσκήσας· τέτρηνα δὲ πάντα τερέτρῳ.
γρ. ἔντυνον. Ἐκ δὲ τοῦ ἀρχόμενος λέχος * ἔξεον, ὄφρ' ἐτέλεσσα,
Δαιδάλλων χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἠδ' ἐλέφαντι,
Ἐκ δ' ἐτάνυσσα ἱμάντα βοὸς φοίνικι φαεινόν.
Οὕτω τοι τόδε σῆμα πιφαύσκομαι· οὐδέ τι οἶδα
Εἴ μοι ἔτ' ἔμπεδόν ἐστι λέχος, ἦέ τις ἤδη
Ἀνδρῶν ἄλλοσε θῆκε ταμὼν ὕπο πυθμέν' ἐλαίης.
Ὣς φάτο. τῆς δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
γρ. ἀναγνούσης Σήματ' * ἀναγνώσῃ τά οἱ ἔμπεδα πέφραδ' Ὀδυσσεύς.
Δακρύσασα δ' ἔπειτα ἰθὺς δράμεν, ἀμφὶ δὲ χεῖρας
Δειρῇ βάλλ' Ὀδυσῆϊ, κάρη δ' ἔκυσ', ἠδὲ προσηύδα.
Μή μοι Ὀδυσσεῦ σκύζευ, ἐπεὶ τὰ περ ἄλλα μάλιστα
Ἀνθρώπων πέπνυσο· θεοὶ δ' ὤπαζον ὀϊζὺν,
Οἳ νῶϊν ἀγάσαντο παρ' ἀλλήλοισι μένοντε
Ἥβης ταρπῆναι, καὶ γήραος οὐδὸν ἱκέσθαι.
Αὐτὰρ μὴ νῦν μοι τόδε χώεο μηδὲ νεμέσα,
Οὕνεκά σ' οὐ τὸ πρῶτον ἐπεὶ ἴδον ὧδ' ἀγάπησα.
Αἰεὶ γάρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
Ἐρρίγει, μή τίς με βροτῶν ἀπάφοιτ' ἐπέεσσιν
Ἐλθών. πολλοὶ γὰρ κακὰ κέρδεα βουλεύουσιν.
Οὐδέ κεν Ἀργείη Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα

Ἀνδρὶ

Iratus vxorem allocutus est prudentias scientem:
O mulier, certè valde hoc verbum triste dixisti.
Quis autem mihi alibi poneret lectum? difficile autem esset
Et valdè scienti, quando non Deus ipse veniens
Facile volens ponet alio in loco.
Virorum.a.non aliquis viuus homo, neq; valdè pubescens
Facile moueret, quoniam magnum signum factum est
In lectica laborata, hanc.a.ego feci, neq; aliquis alius, Vlysses lec… suū coniug… lem describ…
Arbuscula erat extensa folijs oliua septum intra,
Florens, virescens, crassior autem erat tanquam columna,
Huic autem ego ieci thalamum meum donec perfeci
Densis lapidibus, & benè desuper texi.
Compactas autem imposui ianuas scitè compactas,
Et tunc postea incidi comam pandis-ramis oliua.
Truncum autem ex radice incisum circum-poliui ferro
Benè & scienter, & in lineam direxi
Fulcro elaborato terebraui autem omnia terebro.
Ab autem hoc incipiens lecticam poliui quousq; perfeci,
Variam auroq;, & argento, & ebore.
Extra autem extensi pellem bouis purpure splendidam.
Sic tibi hoc signum dico, neq; scio
Si mihi adhuc firma est mulier, lectica, an aliquis iam
Virorum alibi posuerit, vbi incidisset à radice oliua.
Sic dixit, huius illic soluta sunt genua & dilectum cor Penelope
Signa recognoscentis quæ ei firma dixit Vlysses. lyssem agn…
Lacrymans.a postea rectà cucurrit, circum.a.manus scit.
Collum iecit Vlyssi, caput autem osculata est, & dixit:
Ne mihi Vlysses irascere, quoniam alijs maximè
Hominum prudens fuisti, Dij.a.dederunt ærumnam,
Qui nobis inuiderunt ad-inuicem manentes.
Iuuentute delectari & senectutis limen peruenire.
At non nunc mihi hoc irascere, neq; reprehende,
Quoniam te non primùm postquam vidi sic amplexa sum.
Semper enim mihi animus in pectoribus dilectis
Tremebat, ne me quis omnium decipere verbis
Profectus, multi enim malas astutias cogitant.
Neq; autem argiua Helena Ioue nata

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І. І. МЕЧНИКОВА

Ἀνδρὶ παρ' ἀλλοδαπῷ ἐμίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ,
γρ. ᾔδη. ὅ — Εἰ* ᾔδη ὅ μιν αὖτις ἀρήϊοι υἷες ἀχαιῶν
Ἀξέμεναι οἰκόνδε φίλην ἐς πατρίδ' ἔμελλον.
γρ. δή τοι. — Τὴν* δ' ἤτοι ῥέξαι θεὸς ὤρορεν ἔργον ἀεικές·
Τὴν δ' ἄτην οὐ πρόσθεν ἑῷ ἐγκάτθετο θυμῷ
Λυγρὴν, ἐξ ἧς πρῶτα καὶ ἡμέας ἵκετο πένθος.
Νῦν δ' ἐπεὶ ἤδη σήματ' ἀριφραδέως κατέλεξας
Εὐνῆς ἡμετέρης, τὴν οὐ βροτὸς ἄλλος ὀπώπει,
Ἀλλ' οἶοι σύ τ' ἐγώ τε, καὶ ἀμφίπολος μία μούνη
Ἀκτορὶς, (ἥν μοι δῶκε πατὴρ ἔτι δεῦρο κιούσῃ,
Ἣ νῶϊν εἴρυτο θύρας πυκινοῦ θαλάμοιο)
Πείθεις δή μευ θυμὸν ἀπηνέα περ μάλ' ἐόντα.
γρ. δ' ἄρα γόοιο. — Ὣς φάτο. τῷ* δ' ἔτι μᾶλλον ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο.
Κλαῖε δ' ἔχων ἄλοχον θυμαρέα, κεδνὰ ἰδυῖαν.
γρ. ἀσπάσιος. — Ὡς δ' ὅτ' ἂν* ἀσπασίως γῆ νηχομένοισι φανείη,
Ὧν τε ποσειδάων εὐεργέα νῆ' ἐνὶ πόντῳ
Ῥαίσῃ ἐπειγομένην ἀνέμῳ καὶ κύματι πηγῷ,
Παῦροι δ' ἐξέφυγον πολιῆς ἁλὸς ἤπειρόνδε
Νηχόμενοι, πολλὴ δὲ περὶ χροῒ τέτροφεν ἅλμη,
Ἀσπάσιοι δ' ἐπέβαν γαίης, κακότητα φυγόντες·
Ὡς ἄρα τῇ ἀσπαστὸς ἔην πόσις εἰσοροώσῃ.
Δειρῆς δ' οὔπω πάμπαν ἀφίετο πήχεε λευκώ·
Καί νύ κ' ὀδυρομένοισι φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Εἰ μὴ ἄρ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη.
Νύκτα μὲν ἐν περάτῃ δολιχὴν σχέθεν, ἠῶ δ' αὖτε
Ῥύσατ' ἐπ' ὠκεανῷ χρυσόθρονον, οὐδ' ἔα ἵπποις
Ζεύγνυσθ' ὠκύποδας φάος ἀνθρώποισι φέροντας
Λάμπον καὶ φαέθονθ', οἵ τ' ἠῶ πῶλοι ἄγουσι.
Καὶ τότ' ἄρ' ἣν ἄλοχον προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς.
Ὦ γύναι, οὐ γάρ πω πάντων ἐπὶ πείρατ' ἀέθλων
γρ. ἐστί. — Ἤλθομεν, ἀλλ' ἔτ' ὄπισθεν ἀμέτρητος πόνος* ἔσται
Πολλὸς καὶ χαλεπὸς, τὸν ἐμὲ χρὴ πάντα τελέσσαι.
Ὣς γάρ μοι ψυχὴ μυθήσατο τειρεσίαο
Ἤματι τῷ ὅτε δὴ κατέβην δόμον ἄϊδος εἴσω,
Νόστον ἑταίροισιν διζήμενος ἠδ' ἐμοὶ αὐτῷ.
Ἀλλ' ἔρχευ, λέκτρονδ' ἴομεν γύναι, ὄφρα καὶ ἤδη
Ὕπνῳ ὕπο γλυκερῷ ταρπώμεθα κοιμηθέντε.

Viro cum alieno mixta esset amicitia & lecto,
Si sciuisset quod ipsam iterum bellicosi filij Achiuorum
Ducere domum dilectam in patriam debebant.
Hanc autem facere Deus mouit opus indecens,
Hoc autem nocumentum antea non suo imposuit animo
Graue, ex qua primùm & ad nos accessit dolor.
Nunc autem postquam iam signa valde manifesta dixisti
Lecti nostri, quem non homo alius vidit,
Sed soli tuq́ ego & ancilla vna sola
Actoris (quam mihi dedit pater adhuc huc venienti,
Quæ nobis asseruabat ianuas boni cubiculi)
Persuades iam meum animum seuerior quamuis sit.
Sic dixit, huic.a. adhuc magis desiderium mouit luctus.
Flebat.a. habens vxorem gratam prudentias scientem.
Sicut autem quando libenter terra natantibus apparet,
Quorum Neptunus benefactam nauem in ponto
Perdidit, dum-impelleretur vento, & vnda nigra,
Pauci autem effugerunt album mare in terram
Natantes, multa autem circa corpus versa est salsugo,
Læti autem alluerunt terram clade euitata.
Sic igitur huic gratus erat maritus inspicienti.
Collo autem nondum omnino remouebat brachia alba,
Et lugentibus apparuisset rosea aurora,
Nisi alia cogitasset Dea cæsia Minerua.
Noctem quidē in transitu longā tenuit, Auroram.a. rursus
Custodiuit in Oceano auream-sedem, neq́ sinebat equos
Coniungi veloces pedibus lumen hominibus portantes
Lampum & Phaëthonta, qui Auroram iuuenes ducunt. Lāpus & Phaëthon equi Auroræ.
Et tunc igitur suam vxore alloquutus est prudens Vlysses:
O mulier nondum enim omnium in fines certaminum
Venimus, sed adhuc in futurum immensus labor est,
Multus & difficilis, quem me oportet omnem perficere.
Sic enim mihi anima dixit Tiresiæ,
Die, quo quando iam descendi domum inferni intra,
Reditum socijs dum quærerem, & mihi-ipsi.
Sed veni, lectum autem eamus vxor, vt & iam
Somno sub dulci delectemur dormientes.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια,
Εὐνὴ μὲν δή σοί γε τότ' ἔσσεται ὁππότε θυμῷ
Σῷ ἐθέλῃς. ἐπεὶ ἄρ σε θεοὶ ποίησαν ἱκέσθαι
Οἶκον ἐϋκτίμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ἀλλ' ἐπεὶ ἐφράσθης, καί τοι θεὸς ἔμβαλε θυμῷ,
Εἴπ' ἄγε μοι τὸν ἄεθλον. ἐπεὶ καὶ ὄπισθεν (ὀΐω)
Πεύσομαι· αὐτίκα δ' ἐστὶ δαήμεναι οὔτι χέρειον.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
γρ. οὖν με. Δαιμονίη, τί τ' ἄρ * αὖ με μάλ' ὀτρύνουσα κελεύεις
Εἰπέμεν; αὐτὰρ ἐγὼ μυθήσομαι, οὐδ' ἐπικεύσω.
Οὐ μέν τοι θυμὸς κεχαρήσεται· οὐδὲ γὰρ αὐτὸς
Χαίρω. ἐπεὶ μάλα πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστε' ἄνωγεν
Ἐλθεῖν, ἐν χείρεσσιν ἔχοντ' εὐῆρες ἐρετμόν·
Εἰσόκε τοὺς ἀφίκωμαι οἳ οὐκ ἴσασι θάλασσαν
Ἀνέρας, οὐδέ θ' ἅλεσσι μεμιγμένον εἶδαρ ἔδουσιν,
Οὐδ' ἄρα τοί γ' ἴσασι νέας φοινικοπαρῄους,
Οὐδ' εὐήρε' ἐρετμά, τά τε πτερὰ νηυσὶ πέλονται.
Σῆμα δέ μοι τόδ' ἔειπεν ἀριφραδές· (οὐδέ σε κεύσω)
Ὁππότε κεν δή μοι ξυμβλήμενος ἄλλος ὁδίτης
Φήῃ ἀθηρηλοιγὸν ἔχειν ἀνὰ φαιδίμῳ ὤμῳ,
Καὶ τότε μ' ἐν γαίῃ πήξαντ' ἐκέλευεν ἐρετμὸν,
Ἔρξανθ' ἱερὰ καλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι,
Ἀρνειὸν, ταῦρόν τε, συῶν τ' ἐπιβήτορα κάπρον,
Οἴκαδ' ἀποστείχειν, ἔρδειν θ' ἱερὰς ἑκατόμβας
Ἀθανάτοισι θεοῖσι τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
Πᾶσι μάλ' ἑξείης. θάνατος δέ μοι ἐξ ἁλὸς αὐτῷ
Ἀβληχρὸς μάλα τοῖος ἐλεύσεται, ὅς κέ με πέφνῃ
γρ. Γήραϊ ὑπὸ λιπαρῷ. Γήρᾳ ὕπο λιπαρῷ ἀρημένον· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
Ὄλβιοι ἔσσονται. τάδε μοι φάτο πάντα τελεῖσθαι.
Τὸν δ' αὖ προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια,
Εἰ μὲν δὴ γῆράς γε θεοὶ τελέουσιν ἄρειον,
Ἐλπωρή τοι ἔπειτα κακῶν ὑπάλυξιν ἔσεσθαι.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
Τόφρα δ' ἄρ' Εὐρυνόμη τε ἰδὲ τροφὸς ἔντυον εὐνὴν
Ἐσθῆτος μαλακῆς, δαΐδων ὕπο λαμπομενάων.
Αὐτὰρ ἐπεὶ στόρεσαν πυκινὸν λέχος ἐγκονέουσαι,
Γρηῦς μὲν κείουσα, πάλιν οἶκόνδε βεβήκει.

Τοῖσιν δ'

Hunc autem rursus allocuta est prudens Penelope.
Lectus quidem iam tibi erit, quando animo
Tuo volueris, postquam te Dei fecerunt venire
Ad domum benè-ædificatam, & tuam in patriam terram.
Sed quoniam cognouisti, & tibi Deus iniecit animo,
Dic age mihi certamen, quoniam & in futurum (puto)
Audiam, statim autem est scire non peius.
Hanc autem respondens, allocutus est prudens Vlysses.
Felix cur igitur me valdè hortans iubes
Dicere? at ego dicam, neq; celabo.
Non quidem tibi animus lætabitur, neq; enim ipse
Lætabor, quoniã valdè multas hominũ in ciuitates iubebat
Venire in manibus habentem aptum remum,
Donec hos aduenirem, qui nesciunt mare
Viros, neq; salibus mixtum cibum edunt,
Neq; sciunt naues purpureas-rostris,
Neque aptos remos, qui alæ nauibus sunt.
Signum .a. mihi hoc dixit permanifestum, (neq; te celabo)
Quando iam mihi obuius alius viator
Apparebit ventilabrũ seu flabrũ tenere in illustri humero.
Et tunc me in terra defixo iussit remo
Et sacrisq; ritè litatis Neptuno regi,
Agnum, taurumq;, porcasq; ascendentem aprum,
Domum autem abire & facere sacras hecatombas
Immortalibus Deis, qui cælum latum habitant,
Omnibus valdè ordinatim. mors autem mihi ex mari ipsa
Debilis valdè talis veniet quæ me interficiet
Senectute sub matura læsum, circum autem populi
Beati erunt. hæc autem mihi dixit, omnia perfectum iri.
Hunc autem rursus allocuta est prudens Penelope.
Si quidem iam senectutem Dei perficient meliorem,
Spes tibi postea malis fugam fore.
Sic hi quidem talia inter se dicebant.
Interim autem Eurynomeq; & nutrix parabant lectum
Veste molli, tædis sub splendentibus.
At postquam strauerunt densum lectum festinantes,
Anus autem iens iterum domum iuit.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Τοῖσιν δ' Εὐρυνόμη θαλαμηπόλος ἡγεμόνευεν
Ἐρχομένοισι λέχοσδε, δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσα·
Ες θάλαμον δ' ἀγαγοῦσα, πάλιν κίεν. οἱ μὲν ἔπειτα
Ἀσπάσιοι λέκτροιο παλαιοῦ θεσμὸν ἵκοντο.
Αὐτὰρ τηλέμαχος καὶ βουκόλος ἠδὲ συβώτης
Παῦσαν ἄρ' ὀρχηθμοῖο πόδας, παῦσαν δὲ γυναῖκας·
Αὐτοὶ δ' εὐνάζοντο κατὰ μέγαρα σκιόεντα.
Τὼ δ' ἐπεὶ οὖν φιλότητος ἐταρπήτην ἐρατεινῆς,
Τερπέσθην μύθοισι πρὸς ἀλλήλοις ἐνέποντες,
Η μὲν ὅσ' ἐν μεγάροισιν ἀνέσχετο δῖα γυναικῶν,
Ανδρῶν μνηστήρων ἐσορῶσ' ἀΐδηλον ὅμιλον,
Οἳ ἕθεν εἵνεκα πολλὰ βόας καὶ ἴφια μῆλα
Εσφαζον, πολλὸς δὲ πίθων ἠφύσσετο οἶνος.
Αὐτὰρ ὁ διογενὴς ὀδυσσεὺς, ὅσα κήδε' ἔθηκε
Ανθρώποις, ὅσα τ' αὐτὸς ὀϊζύσας ἐμόγησε,
γρ. ἄρα τέρπετ' Πάντ' ἔλεγ'. ἡ δ' * ἄρ' ἐτέρπετ' ἀκούουσ', οὐδέ οἱ ὕπνος
Πῖπτεν ἐπὶ βλεφάροισι πάρος καταλέξαι ἅπαντα.
Ηρξατο δ' ὡς πρῶτον κίκονας δάμασ', αὐτὰρ ἔπειτα
Ηλθ' ὡς λωτοφάγων ἀνδρῶν πίειραν ἄρουραν·
Η δ' ὅσα κύκλωψ ἔρξε, καὶ ὡς ἀπετίσατο ποινὴν
Ιφθίμων ἑτάρων, οὓς ἤσθιεν, οὐδ' ἐλέαιρεν.
Η δ' ἐς αἴολον ἵκεθ', ὅ μιν πρόφρων ὑπέδεκτο,
Καὶ πέμπ'. οὐδέ πω αἶσα φίλην ἐς πατρίδ' ἱκέσθαι
Ηην, ἀλλά μιν αὖτις ἀναρπάξασα θύελλα
Πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φέρεν μεγάλα στενάχοντα.
γρ. ἀφίκοντο, Η δ' ὡς τηλέπυλον λαιστρυγονίην * ἀφίκανεν,
Οἳ νῆάς τ' ὄλεσαν καὶ ἐϋκνήμιδας ἑταίρους
Πάντας· ὀδυσσεὺς δ' οἶος ὑπέκφυγε νηῒ μελαίνῃ.
Καὶ κίρκης κατέλεξε δόλον πολυμηχανίην τε.
Η δ' ὡς ἀΐδεω δόμον ἤλυθεν εὐρώεντα,
Ψυχῇ χρησόμενος θηβαίου τειρεσίαο
Νηῒ πολυκλήϊδι, καὶ εἴσιδε πάντας ἑταίρους,
Μητέρα θ' ἥ μιν ἔτικτε καὶ ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα.
Η δ' ὡς σειρήνων ἀδινάων φθόγγον ἄκουσεν.
Ως θ' ἵκετο πλαγκτὰς πέτρας, δεινήν τε χάρυβδιν,
Σκύλλην θ', ἣν οὔ πώποτ' ἀκήριοι ἄνδρες ἄλυξαν,
Η δ' ὡς ἠελίοιο βόας κατέπεφνον ἑταῖροι.

Η δ'

His autem Eurynome cubicularia præibat
Euntibus lectum, tædam in manibus tenens.
In thalamum.a.ducens iterum abiuit, hi quidem postea
Læti lecti antiqui leges repetiuerunt.
At Telemachus, & bubulcus, & subulcus
Cohibuerunt saltatione pedes, cessare fecerunt.a.mulieres.
Ipsi autem dormierunt in ædibus vmbrosis.
Hi aũt postquam igitur amicitia delectati sunt desiderata,
Versi sunt verbis mutuo loquentes.
Hæc quidem quæcunq; in ædibus tolerauit diuina mulierũ,
Virorum procorum inspiciens exitiosam multitudinem,
Qui sua gratia multas boues, & pingues oues
Iugularunt, multum autem doliorum haustum est vini.
At hic diuus Vlysses quoscunq; dolores posuit
Hominibus, quascunq; ipse ærumnas passus est,
Omnia dixit, hæc.a.igitur delectata est audiens, neq; ei so-
Cecidit in palpebris antè q̃ ipse recensuerit omnia. (mnus
Incepit autem quo primum Ciconas domuit, at postea
Venit Lothophagorum virorum pinguem terram:
Et quæcunq; Cyclops fecit, & quomodo retribuit pœnam
Fortium sociorum, quos comedit, neq; misertus est.
Et quomodo Aeolum iuit, qui ipsum promptus suscepit,
Et misit, neq; parca dilectam in patriam ire
Siuit, sed ipsum rursus raptum procella
Pontum in piscosum tulit valde suspirantem.
Et quomodo longam-portis Læstrygoniam adiuit,
Qui naues perdiderunt & fortes socios
Omnes, Vlysses autem solus aufugit naue nigra,
Et Circes narrauit dolum, & varias-artes,
Et quomodo inferni domum iuit latam,
Animam interrogaturus Thebani Tiresiæ
Naui multi-iuga, & inspexit omnes socios,
Matrẽq; quæ ipsum peperit, et nutriuit paruulus cùm esset.
Et quomodo Sirenum stridularum vocem audiuit.
Quomodoq; iuit vagas illas petras grauemq; Charybdim,
Scyllamq;, quam nullo modo indemnes viri fugerunt.
Et quomodo Solis boues interfecerant socij.

Vlysses enarrat vxori suos errores.

Et quomodo

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Ἠδ' ὡς νῆα θοὴν ἔβαλε ψολόεντι κεραυνῷ
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· ἀπὸ δ' ἔφθιθεν ἐσθλοὶ ἑταῖροι
Πάντες ὁμῶς, αὐτὸς δὲ κακὰς ὑπὸ κῆρας ἄλυξεν.
Ὡς θ' ἵκετ' ὠγυγίην νῆσον, νύμφην τε καλυψώ,
Ἥ δή μιν κατέρυκε, λιλαιομένη πόσιν εἶναι,
Ἐν σπέεσι γλαφυροῖσι, καὶ ἔτρεφεν, ἠδὲ ἔφασκε
Θήσειν ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἤματα πάντα.
Ἀλλὰ τῷ οὔποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθεν.
Ἠδ' ὡς ἐς φαίηκας ἀφίκετο πολλὰ μογήσας,
Οἳ δή μιν περὶ κῆρι θεὸν ὡς τιμήσαντο
Καὶ πέμψαν σὺν νηῒ φίλην ἐς πατρίδα, γαῖαν,
Χαλκόν τε χρυσόν τε ἅλις ἐσθῆτά τε δόντες.
Τοῦτ' ἄρα δεύτατον εἶπεν ἔπος, ὅτε οἱ γλυκὺς ὕπνος
Λισιμελὴς ἐπόρουσε, λύων μελεδήματα θυμοῦ.
Ἡ δ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη·
Ὁππότε δή ῥ', ὀδυσῆα ἐέλπετο ὃν κατὰ θυμὸν
Εὐνῆς ἧς ἀλόχου ταρπήμεναι ἠδὲ καὶ ὕπνου,
Αὐτίκ' ἀπ' ὠκεανοῦ χρυσόθρονον ἠριγένειαν
Ὦρσεν, ἵν' ἀνθρώποισι φόως φέρῃ. ὤρνυτο δ' ὀδυσσεὺς
Εὐνῆς ἐκ μαλακῆς, ἀλόχῳ δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν,
Ὦ γύναι, ἤδη μὲν πολέων κεκορήμεθ' ἀέθλων
Ἀμφοτέρω· σὺ μὲν ἐνθάδ' ἐμὸν πολυκηδέα νόστον
Κλαίουσ'· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς ἄλγεσι καὶ θεοὶ ἄλλοι
Ἱέμενον πεδάασκον ἐμῆς ἀπὸ πατρίδος αἴης.
Νῦν δ' ἐπεὶ ἀμφοτέρω πολυήρατον ἱκόμεθ' εὐνὴν,
Κτήματα μὲν τά μοι ἐστὶ κομιζέμεν ἐν μεγάροισι·
Μῆλα δ' ἅ μοι μνηστῆρες ὑπερφίαλοι κατέκειραν,
Πολλὰ μὲν αὐτὸς ἐγὼ ληΐσσομαι, ἄλλα δ' ἀχαιοὶ
Δώσουσ', εἰς ὅ κε πάντας * ἐνιπλήσωσιν ἐπαύλους.
Ἀλλ' ἤτοι μὲν ἐγὼ πολυδένδρεον ἀγρὸν ἔπειμι,
Ὀψόμενος πατέρ' ἐσθλὸν, ὅ μοι πυκινῶς ἀκάχηται·
Σοὶ δὲ γύναι τάδ' ἐπιτέλλω πινυτῇ περ ἐούσῃ·
Αὐτίκα γὰρ φάτις εἶσιν ἅμ' ἠελίῳ ἀνιόντι
Ἀνδρῶν μνηστήρων, οὓς ἔκτανον ἐν μεγάροισιν·
Εἰς ὑπερῷ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν,
Ἧσθαι, μηδέ τινα προτιόσσεο, μηδ' ἐρέεινε.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμφ' ὤμοισιν ἐδύσατο τεύχεα καλά.

γρ. ἐνιπλήσωσι μεσαύλους.

Ὦρσε δὲ

Et quomodo nauem velocem percuſſit ardenti fulmine
Iupiter altitonans, longè autem corrupti ſunt boni ſocij
Omnes ſimul, ipſe autem malas mortes ſubterfugit,
Quomodoq́; iuit Ogygiam inſulam, Nymphamq́; Calypſonē
Quæ ipſum detinuit cupiens maritum eſſe
In ſpeluncis concauis, & aluit, & dixit,
Redditurum immortalem & non-ſeneſcentem dies omnes.
Sed huic nunquam animum in pectoribis perſuaſit.
Et quomodo in Phæaces peruenit multa paſſus,
Qui iam ipſum ex animo Deum tanquam honorauerunt,
Et miſerunt cum naui dilectam in patriam terram,
Ære, auroq́, copioſè veſteq́; datis.
Hoc igitur vltimum dixit verbum, quando ei dulcis ſomnus
Membra ſoluens irruit, ſoluensq́; curas animi.
Hæc.a.rurſus alia cogitauit dea cæſia Minerua,
Quando iam Vlyſſem putabat ſuo in animo
Lecto ſuæ vxoris delectari, ac & ſomno,
Statim ab Oceano aurithronam matutinam
Mouit, vt hominibus lumen portaret, ſurrexit.a.Vlyſſes
Lecto ex molli, vxori autem hoc verbum mandauit:
O vxor, iam quidem multis ſatiati ſumus certaminibus
Nos ambo, tu quidem hic meum multum curis reditum
Flens, at me Iupiter doloribus, & Dij alij
Deſiderantem impedierunt mea à patria terra.
Nunc.a.poſtquam ambo per deſideratum venimus lectum,
Res quæ mihi ſunt curæ in domibus.
Oues autem quas mihi proci ſuperbi conſumpſerunt
Multas quidem ipſe ego prædabor, alias autem Achiui
Dabunt, donec omnia implebunt ſtabula.
Sed certè quidem ego ad arboroſum agrum proficiſcor.
Viſurus patrem bonum, qui mihi frequenter dolet.
Tibi autem vxor hoc mando prudenti exiſtenti.
Statim enim fama ibit ſimul Sole aſcendente
Virorum procorum quos interfeci in ædibus.
In cœnaculum vbi aſcenderis cum ancillis mulieribus
Sede, neq; aliquem antè-videas, neq; interroga.
Dixit, & circum humeros indutus eſt arma pulchra.

Vlyſſes egred
tur ad patrē.

Mouit

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І.І. МЕЧНИКОВА

Ὦρσε δὲ Τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἠδὲ συβώτην,
Πάντας δ' ἔντε' ἄνωγεν ἀρήϊα χερσὶν ἑλέσθαι.
Οἱ δέ οἱ οὐκ ἀπίθησαν. ἐθωρήσσοντο δὲ χαλκῷ,
Ὤϊξαν δὲ θύρας, ἐκ δ' ἤϊον. * ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς.
Ἤδη μὲν φάος ἦεν ἐπὶ χθόνα· τοὺς δ' ἄρ' Ἀθήνη
Νυκτὶ κατακρύψασα, θοῶς ἐξῆγε πόληος.

γρ. ἐξῆρχε δὲ δῖος ὀδυσσεύς.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ω. ΡΑΨΩΔΙΑΣ τῆς ὁμήρου ὀδυσσείας.

Τὰς τῶν μνηστήρων ψυχὰς ἑρμῆς εἰς ᾅδου κατάγει. καὶ ἀναγνωρισμὸς ὀδυσσέως γίνεται πρὸς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα λαέρτην. καὶ ταραχὴν τοῖς ἰθακησίοις γεγενημένην ἐπὶ τῇ τῶν μνηστήρων ἀναιρέσει ἀθηνᾶ διακωλύει.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΗΣΣΕΙΑΣ ἡ ὠμέγα ῥαψῳδία

Ω δ' ὀδυσσεὺς σὺν πατρὶ καὶ υἱεῖ μάχετ' ἀχαιοῖς.

ΕΡΜΗΣ δὲ ψυχὰς Κυλλήνιος ἐξεκαλεῖτο
Ἀνδρῶν μνηστήρων· ἔχε δὲ ῥάβδον μετὰ χερσὶν
Καλὴν, χρυσείην, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει
Ὧν ἐθέλει, τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει.
Τῇ ῥ' ἄγε κινήσας· ταὶ δὲ τρίζουσαι ἕποντο.
Ὡς δ' ὅτε νυκτερίδες μυχῷ ἄντρου θεσπεσίοιο
Τρίζουσαι ποτέονται, ἐπεί κέ τις ἀποπέσῃσιν
Ὁρμαθοῦ ἐκ πέτρης, ἀνά τ' ἀλλήλῃσιν ἔχονται·
Ὣς αἳ τετριγυῖαι ἅμ' ἤϊσαν, ἦρχε δ' ἄρα σφιν
Ἑρμείας ἀκάκητα κατ' εὐρώεντα κέλευθα.
Πὰρ δ' ἴσαν ὠκεανοῦ τε ῥοὰς καὶ λευκάδα πέτρην,
Ἠδὲ παρ' ἠελίοιο πύλας καὶ δῆμον ὀνείρων
Ἤϊσαν· αἶψα δ' ἵκοντο κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα,
Ἔνθά τε ναίουσι ψυχαὶ, εἴδωλα καμόντων.
Εὗρον δὲ ψυχὴν πηληϊάδεω ἀχιλῆος,

Καὶ πα-

Monit autem Telemachum, & bubulcum, & subulcum.
Omnes .a. arma iussit bellicosa manibus capere.
Hi autem ei reluctati non sunt, armati sunt autem ære.
Aperuerunt .a. ianuas, & exiuerunt præiuit, .a. Vlysses,
Iam quidem lumen erat in terram: hos .a. igitur Minerua
Obscuritate coopertos citò eduxit ciuitate.

ODYSSEAE HOMERI, AVT XXIIII. compositionis argumentum.

HAS horum procorum animas Mercurius in infernũ deducit. Et recognoscitur Vlysses á patre Laërte. Et tumultum inter Ithacenses commotum propter procorum interitum, Minerua impedit.

ODYSSEAE HOMERI, XXIIII. COMPOSITIO.

Ω, autem, Vlysses cum patre & filio pugnat Achiuis.

MERCVRIVS *autem animas Cyllenius euocauit*
Virorum procorum, tenebat autem virgam in manibus
Pulchrã, auream, hac hominũ oculos mulcet
Quorum vult, hos autem rursus & dormientes suscitat:
Hac ducebat motos, hæ autem frementes sequebantur.
Sicut autem quando vespertiliones secessu antri magni
Strepentes volant, postquam aliquis cadere fecit
Multitudine à petra sibiq; inuicem cohærent:
Sic hæ frementes simul ibant: præibat autem igitur ipsis
Mercurius nullo malo dignus ad lætas vias.
Apud autem ibant Oceani fluxus & albam petram,
Et apud Solis ianuas, & populum somniorum,
Ibant, statim autem peruenerunt in herbosum pratum,
Vbi habitant animæ simulachra defessorum.
Inuenerunt autem animam Pelidæ Achillis,

Mercurius procorũ animas ad inferos deducit.

Et Patro-

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І.І. МЕЧНИКОВА

Καὶ Πατρόκλῆος, καὶ ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο,
Αἴαντός θ', ὃς ἄριστος ἔην εἶδός τε δέμας τε
Τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα.
Ὣς οἱ μὲν περὶ κεῖνον ὁμίλεον· ἀγχίμολον δὲ
Ἤλυθ' ἐπὶ ψυχὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο
Ἀχνυμένη· περὶ δ' ἄλλαι ἀγηγέρατ' ὅσαι ἅμ' αὐτῷ
Οἴκῳ ἐν Αἰγίσθοιο θάνον καὶ πότμον ἐπέσπον.
Τὸν προτέρη ψυχὴ προσεφώνεε Πηλείωνος,
Ἀτρείδη, περὶ μέν σε φάμεν Διῒ τερπικεραύνῳ
Ἀνδρῶν ἡρώων φίλον ἔμμεναι ἤματα πάντα,
Οὕνεκα πολλοῖσίν τε καὶ ἰφθίμοισιν ἄνασσες
Δήμῳ ἔνι Τρώων, ὅθι πάσχομεν ἄλγε' Ἀχαιοί.
Ἦ τ' ἄρα καὶ σοὶ πρῶτα παραστήσεσθαι ἔμελλε
Μοῖρ' ὀλοή, τὴν οὔτις ἀλεύεται, ὅς κε γένηται.
Ὡς ὄφελες τιμῆς ἀπονήμενος ἧς περ ἄνασσες,
Δήμῳ ἔνι Τρώων θάνατον καὶ πότμον ἐπισπεῖν.
Τῷ κέν τοι τύμβον μὲν ἐποίησαν Παναχαιοί,
Ἠδέ κε καὶ σῷ παιδὶ μέγα κλέος ἤρα' ὀπίσω·
Νῦν δ' ἄρα σ' οἰκτίστῳ θανάτῳ εἵμαρτο ἁλῶναι.
Τὸν δ' αὖτε ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀτρείδαο,
Ὄλβιε Πηλέος υἱέ, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
Ὃς θάνες ἐν Τροίῃ ἑκὰς Ἄργεος, ἀμφὶ δέ σ' ἄλλοι
Κτείνοντο Τρώων καὶ Ἀχαιῶν υἷες ἄριστοι,
Μαρνάμενοι περὶ σεῖο· σὺ δ' ἐν στροφάλιγγι κονίης
Κεῖσο μέγας μεγαλωστί, λελασμένος ἱπποσυνάων.
Ἡμεῖς δὲ πρόπαν ἦμαρ ἐμαρνάμεθ'· οὐδέ κε πάμπαν
Παυσάμεθα πολέμου, εἰ μὴ Ζεὺς λαίλαπι παῦσεν.
Αὐτὰρ ἐπεί σ' ἐπὶ νῆας ἐνείκαμεν ἐκ πολέμοιο,
Κάτθεμεν ἐν λεχέεσσι, καθήραντες χρόα καλὸν
Ὕδατι λιαρῷ καὶ ἀλείφατι· πολλὰ δέ σ' ἀμφὶς
Δάκρυα θερμὰ χέον Δαναοί, κείροντό τε χαίτας.
Μήτηρ δ' ἐξ ἁλὸς ἦλθε σὺν ἀθανάτῃς ἁλίῃσιν,
Ἀγγελίης ἀΐουσα· βοὴ δ' ἐπὶ πόντον ὀρώρει
Θεσπεσίη· ὑπὸ δὲ τρόμος ἔλλαβε πάντας Ἀχαιούς·
Καί νύ κ' ἀναΐξαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας,
Εἰ μὴ ἀνὴρ κατέρυκε παλαιά τε πολλά τε εἰδώς,
Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βουλή,

Ος σφιν

Et Patrocli, & strenui Antilochi, Danaum an nimæ.
Aiacisq́; qui optimus erat specieq́; corporeq́;
Aliorum Danaorum post strenuum Peliona.
Sic hi quidem circa illum versabantur. propè autem
Iuit postea anima Agamemnonis Atridæ
Dolens: circum a. aliæ congregatæ sunt quæcunq́; cum ipso
Domo in AEgisthi mortui sunt, & mortem hauserunt,
Hunc prior anima allocuta est Pelionis,
Atride, supra quidē te dicebamus Ioui gaudenti-fulmine Achillis vm bra.
Viros heroas dilectum esse diebus omnibus,
Quoniam multisq́; & fortibus imperabas
Populo in Troianorum, vbi passi sumus dolores Achiui.
Certè igitur & tibi primùm affutura-erat
Parca perniciosa, quam nullus fugit quicunq́; natus est.
Vtinam debuisses honore abundè perfruens, quo imperabas
Populo in Troianorum mortem & fatum consequi.
Quo tibi sepulchrum quidem fecissent omnes Achiui,
Ac & tuo filio magnam gloriam dedisses in futurum.
Nunc autem igitur te miserrima morte fatum erat capi.
Hunc autem rursus anima allocuta est Atridæ: Atridis anima Achilli loqu tur de eius fu nere.
Felix Pelei fili Dijs similis Achilles,
Qui mortuus es in Troia longè ab Argo, circùm. a. te alij
Interfecti sunt Troianorum. & Achiuorum filiorū optimi.
Pugnantes circum te, tu autem vertigine pulueris
Iacebas magnus oblitus equitatus. i. belli.
Nos autem toto die pugnabamus, neq́; omninò
Cessauissemus à bello, nisi Iupiter turbine sedasset.
At postquam te ad naues portauimus ex bello,
Deposuimus in lectis expurgato corpore pulchro,
Aquaq́; calida & vnguento. multas autem te circùm
Lachrymas calidas fundebant Danai, tonderuntq́; crines.
Mater autem ex mari venit, cum immortalibus marinis
Nuncium auditura, vox autem in mare ruerat
Magna, suscepit autem tremor omnes Achiuos,
Et ruentes iuissent concauas in naues,
Nisi vir detinuisset antiquaq́; multaq́; sciens
Nestor, cuius & antea optimum apparuit consilium,

Tr

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І.І. МЕЧНИКОВА

Ὅς σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,
Ἴσχεσθ' ἀργεῖοι, μὴ φεύγετε κοῦροι ἀχαιῶν.
Μήτηρ ἐξ ἁλὸς ἥδε σὺν ἀθανάτῃς ἁλίῃσιν
Ἔρχεται, οὗ παιδὸς τεθνειότος ἀντιόωσα.
Ὣς ἔφατ'. οἱ δ' ἔχοντο φόβου μεγάθυμοι ἀχαιοί.
Ἀμφὶ δέ σ' ἔστησαν κοῦραι ἁλίοιο γέροντος,
Οἴκτρ' ὀλοφυρόμεναι, περὶ δ' ἄμβροτα εἵματα ἕσαν.
Μοῦσαι δ' ἐννέα πᾶσαι, ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῇ,
Θρήνεον. ἔνθα κεν οὔτιν' ἀδάκρυτόν γ' ἐνόησας
γρ. ἐπώρορε. Ἀργείων· τοῖον γὰρ* ὑπώρορε μοῦσα λίγεια.
γρ. ἔ, ἐπόρνυε. Ἑπτακαίδεκα μέν σε ὁμῶς νύκτας τε καὶ ἦμαρ
Κλαίομεν ἀθάνατοί τε θεοὶ θνητοί τ' ἄνθρωποι·
γρ. δ' ἐπ' αὐτῷ. Ὀκτωκαιδεκάτῃ δ' ἔδομεν πυρί, πολλὰ* δέ σ' ἀμφὶς
Μῆλα κατεκτάνομεν μάλα πίονα καὶ ἕλικας βοῦς.
Καίεο δ' ἔν τ' ἐσθῆτι θεῶν, καὶ ἀλείφατι πολλῷ,
Καὶ μέλιτι γλυκερῷ. πολλοὶ δ' ἥρωες ἀχαιοὶ
Τεύχεσιν ἐρρώσαντο πυρὴν πέρι καιομένοιο,
Πεζοί θ' ἱππῆές τε· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δή σε φλὸξ ἤνυσεν ἡφαίστοιο,
Ἠῶθεν δή τοι λέγομεν λεύκ' ὀστέ' ἀχιλλεῦ
Οἴνῳ ἐν ἀκρήτῳ καὶ ἀλείφατι. δῶκε δὲ μήτηρ
Χρύσεον ἀμφιφορῆα· διωνύσοιο δὲ δῶρον
Φάσκ' ἔμεναι, ἔργον δὲ περικλυτοῦ ἡφαίστοιο.
Ἐν τῷ τοι κεῖται λεύκ' ὀστέα φαίδιμ' ἀχιλλεῦ,
Μίγδα δὲ, πατρόκλοιο μενοιτιάδαο θανόντος.
Χωρὶς δ', ἀντιλόχοιο, τὸν ἔξοχα τῖες ἁπάντων
Τῶν ἄλλων ἑτάρων μετὰ πάτροκλόν γε θανόντα.
Ἀμφ' αὐτοῖσι δ' ἔπειτα μέγαν καὶ ἀμύμονα τύμβον
Χεύαμεν ἀργείων ἱερὸς στρατὸς αἰχμητάων
Ἀκτῇ ἔπι προὐχούσῃ ἐπὶ πλατεῖ ἑλλησπόντῳ.
γρ. εἴης. Ὥς κεν τηλεφανὴς ἐκ ποντόφιν ἀνδράσιν* εἴη
Τοῖς οἳ νῦν γεγάασι καὶ οἳ μετόπισθεν ἔσονται.
Μήτηρ δ' αἰτήσασα θεοὺς περικαλλέ' ἄεθλα,
Θῆκε μέσῳ ἐν ἀγῶνι ἀριστήεσιν ἀχαιῶν.
Ἤδη μὲν πολέων τάφῳ ἀνδρῶν ἀντεβόλησα
Ἡρώων, ὅτε κέν ποτ' ἀποφθιμένου βασιλῆος
Ζώννυνταί τε νέοι καὶ ἐπεντιώονται ἄεθλα.

Ἀλλὰ

Qui ipsis rectè sentiens concionatus est, & dixit:
Tenemini Argiui, ne fugite filij Achiuorum,
Mater ex mari hac cum Deabus marinis
Venit suo filio mortuo obuiatura.
Sic dixit, hi a. retenti sunt timore magnanimi Achiui.
Circum autem te steterunt filiæ marini illius senis Achillis exequiæ.
Miserabiliter lugentes, circũ. a. immortales vestes induerũt.
Musæ a. nouem omnes alternantes voce pulchra
Lamentabantur, tunc nullum illachrymem vidisses
Argiuorum, ita enim animos permouerat Musa stridula.
Septem & decem quidem te simul noctesq; & dies
Fleuimus, immortalesq; Dij mortalesq; homines,
Octaua & decima. a. dedimus igni, multas. a. in ipso
Oues iugulauimus valde pingues, & nigros boues.
Cremabaris autem in veste Deorum, & vnguento multo
Et melle dulci, multi autem heroës Achiui
Armis irruerunt circa rogos corporis *dum comburebat,*
Pedestresq; equestresq;, multus autem strepitus ortus est,
At postquam flamma te penitùs absumpsit Vulcani,
Mane iam tibi collegimus alba ossa Achilles
Vino in puro & vnguento, dedit autem mater
Auream Amphoram, Dionysij autem donum
Dicebat esse, opus autem incliti Vulcani.
In hac tibi iacent alba ossa illustris Achilles.
Mixtum autem Patrocli Menœtiadæ demortui.
Separatim. a. Antilochi, quem eximiè honorabas omnium
Aliorum sociorum post Patrclum mortuum.
Circum. a. postquam magnum & laudatum sepulchrum,
Fudimus Argiuorum sacer exercitus bellicosorum
Littore in excelso in lato Hellesponto,
Vt longè manifestus ex ponto viris esset
His qui nunc nati sunt, & qui in futurum erunt.
Mater autem Dijs rogatis perpulchra certamina
Fecit medio in certamine optimis Achiuorum.
Iam quidem multorum in sepulchrum virorum incidi
Heroum, quando aliquando mortui regis
Cinguntarq; iuuenes & parant certamina.

Tt iij

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І.І. МЕЧНИКОВА

ρ. θυμῷ ἐτε- | Ἀλλά κε κεῖνα μάλιστα ἰδὼν * ἐτεθήπεα θυμῷ,
θήπεας. | Οἷ' ἐπὶ σοὶ κατέθηκε θεὰ περικαλλέ' ἄεθλα
ρ. καὶ, θηή- | Ἀργυρόπεζα Θέτις. μάλα γὰρ φίλος ἦσθα θεοῖσιν.
σαο θυμῷ. | Ὡς σὺ μὲν οὐδὲ θανὼν ὄνομ' ὤλεσας, ἀλλά τοι αἰεὶ
Πάντας ἐπ' ἀνθρώποις κλέος ἔσσεται ἐσθλὸν Ἀχιλλεῦ.
Αὐτὰρ ἐμοὶ τί τόδ' ἦδος ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσα;
Ἐν νόστῳ γάρ μοι Ζεὺς μήσατο λυγρὸν ὄλεθρον
Αἰγίσθου ὑπὸ χερσὶ καὶ οὐλομένης ἀλόχοιο.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
Ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε διάκτορος ἀργειφόντης,
Ψυχὰς μνηστήρων κατάγων Ὀδυσῆϊ δαμέντων.
Τὼ δ' ἄρα θαμβήσαντ' ἰθὺς κίον, ὡς ἐσιδέσθην.
Ἔγνω δὲ ψυχὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
Παῖδα Μελανθῆος ἀγακλιτὸν Ἀμφιμέδοντα·
Ξεῖνος γάρ οἱ ἔην Ἰθάκῃ ἔνι οἰκία ναίων.
Τὸν προτέρη ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀτρεΐδαο,
Ἀμφίμεδον, τί παθόντες ἐρεμνὴν γαῖαν ἔδυτε
Πάντες κεκριμένοι καὶ ὁμήλικες; οὐδέ κεν ἄλλος
Κεινάμενος λέξαιτο κατὰ πτόλιν ἄνδρας ἀρίστους.
Ἦ ὔμμ' ἐν νήεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσεν,
Ὄρσας ἀργαλέους ἀνέμους καὶ κύματα μακρά;
Ἦ που ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου
Βοῦς περιταμνομένους ἠδ' οἰῶν πώεα καλά;
Ἠὲ περὶ πτόλιος μαχεούμενοι ἠδὲ γυναικῶν;
Εἰπέ μοι εἰρομένῳ· ξεῖνος δέ τοι εὔχομαι εἶναι.
Ἦ οὐ μέμνῃ ὅτε κεῖσε κατήλυθον ὑμέτερον δῶ,
Ὀτρυνέων Ὀδυσῆα σὺν ἀντιθέῳ Μενελάῳ
Ἴλιον εἰς ἅμ' ἕπεσθαι ἐϋσσέλμων ἐπὶ νηῶν;
Μηνὶ δ' ἄρ' οὔλῳ πάντα περήσαμεν εὐρέα πόντον,
γρ. ἀμφιμέδον- | Σπουδῇ παρπεπιθόντες Ὀδυσσῆα πτολίπορθον.
τος, Μέμνημαι | Τὸν δ' αὖτε ψυχὴ προσεφώνεεν * Ἀμφιμέδοντος,
τάδε πάντα | Ἀτρεΐδη κύδιστε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
διοτρεφὲς ὡς | Μέμνημαι τάδε πάντα, καὶ ἀτρεκέως καταλέξω,
ἀγορεύεις. Σοὶ | Ἡμετέρου θανάτοιο κακὸν τέλος οἷον ἐτύχθη.
δ' ἐγὼ εὖ μά- | Μνώμεθ' Ὀδυσσῆος δὴν οἰχομένοιο δάμαρτα·
λα πάντα καὶ | Ἡ δ' οὐδ' ἠρνεῖτο στυγερὸν γάμον, οὔτ' ἐτελεύτα,
ἀτρεκέως κα- | Ἡμῖν φραζομένη θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν.
ταλέξω,
Ἡμετ.

Ἀλλὰ

Sed illa maximè conspicatus miratus fuisses animo,
Qualia in te posuit Dea perpulchra certamina
Argentea-pedibus Thetis, valdè enim amicus eras Dijs.
Sic tu quidem, neq; mortuus nomen perdidisti, sed tibi semp
Omnes in homines gloria erit bona Achilles.
At mihi quæ hæc voluptas, quoniam bellum profligaui?
In reditu enim mihi Iupiter molitus est malam mortem
AEgisthi à manibus & perniciosæ vxoris.
Sic hi quidem talia inter se loquebantur.
Propè autem ipsos venit internuncius Argi-interfector,
Animas procorum deducens ab Vlysse nece *domitorum.*
Hi.a. igitur stupefacti rectà iuerunt postquam viderunt.
Cognouit autem anima Agamemnonis Atridæ
Filium Melanthij perinclytum Amphimedonta.
Hospes enim erat Ithacæ in domo habitans.
Hunc prior anima allocuta est Atridæ:
Amphimedon, quid passi tenebrosam terram venistis — **Agamĕnon anima Amp medonti quitur.**
Omnes eximij & æquales? neq; aliter
Habito delectu elegisset in ciuitate viros optimos.
Nunquid vos in nauibus Neptunus domuit
Permotis molestis ventis & fluctibus magnis?
An noxij viri læserunt in terra
Boues dum cederent-abigerentq;, et ouium greges pulchros?
An pro ciuitate pugnantes & mulieribus?
Dic mihi interroganti, hospes autem dico esse.
An non recordaris, quando illuc veni in vestram domum
Mouens Vlyssem cum diuo Menelao
Ad Ilium simul sequi bonis-transtris in nauibus?
Mense autem toto omnem transiuimus latum pontum,
Festinatione persuadentes Vlyssem vrbium-populatorem.
Hunc.a. rursus anima allocuta est Amphimedontis. — Amphimec tis proci a ma Atridę teritus sui storiã nan
Atrides optime rex virorum Agamemnon,
Memini hæc omnia, & verè enarrabo,
Nostræ mortis malum finem, qualis factus est.
Petebamus Vlyssis diu absentis vxorem,
Hæc neq; negabat odiosas nuptias, neq; perficiebat,
Nobis consultans mortem & parcam nigram,

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І.І. МЕЧНИКОВА

Ἀλλὰ δόλον τόνδ' ἄλλον ἐνὶ φρεσὶ μερμήριξε.
Στησαμένη μέγαν ἱστὸν ἐνὶ μεγάροισιν ὕφαινε
Λεπτὸν καὶ περίμετρον· ἄφαρ δ' ἡμῖν μετέειπε,
Κοῦροι ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσσεὺς,
Μίμνετ' ἐπειγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον, εἰσόκε φᾶρος
Ἐκτελέσω, (μή μοι μεταμώνια νήματ' ὄληται)
Λαέρτῃ ἥρωϊ ταφήϊον, εἰσότε κέν μιν
Μοῖρ' ὀλοὴ καθέλῃσι τανηλεγέος θανάτοιο·
Μή τίς μοι κατὰ δῆμον Ἀχαιϊάδων νεμεσήσῃ,
Αἴκεν ἄτερ σπείρου κεῖται πολλὰ κτεατίσσας.
Ὡς ἔφαθ' ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ,
Ἔνθα κεν ἠματίη μὲν ὑφαίνεσκεν μέγαν ἱστὸν,
Νύκτας δ' ἀλλύεσκεν, ἐπὴν δαΐδας παραθεῖτο.
Ὡς τρίετες μὲν ἔληθε δόλῳ, καὶ ἔπειθεν Ἀχαιούς.
Ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος, καὶ ἐπήλυθον ὧραι,
Μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἤματα πόλλ' ἐτελέσθη,
Καὶ τότε δή τις ἔειπε γυναικῶν ἣ σάφα ᾔδη,
Καὶ τήν γ' ἀλλύουσαν ἐφεύρομεν ἀγλαὸν ἱστόν.
Ὡς τὸ μὲν ἐξετέλεσσε καὶ οὐκ ἐθέλουσ', ὑπ' ἀνάγκης.
Εὖθ' ἡ φᾶρος ἔδειξεν, ὑφήνασα μέγαν ἱστὸν,
Πλύνασ', ἠελίῳ ἐναλίγκιον ἠὲ σελήνῃ.
Καὶ τότε δή ῥ' Ὀδυσῆα κακός ποθεν ἤγαγε δαίμων
ἐσχατιῆς. Ἀγροῦ ἐπ' * ἐσχατιὴν, ὅθι δώματα ναῖε συβώτης.
Ἔνθ' ἦλθεν φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο,
Ἐκ Πύλου, ἠμαθόεντος ἰὼν σὺν νηῒ μελαίνῃ.
Τὼ δὲ μνηστῆρσιν θάνατον κακὸν ἀρτύναντε,
Ἵκοντο προτὶ ἄστυ περικλυτὸν· ἤτοι Ὀδυσσεὺς,
Ὕστερος, αὐτὰρ Τηλέμαχος πρόσθ' ἡγεμόνευε.
Τὸν δὲ συβώτης ἦγε κακὰ χροῒ εἵματ' ἔχοντα,
Πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλίγκιον ἠδὲ γέροντι,
Σκηπτόμενον· τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροῒ εἵματα ἕστο,
Οὐδέ τις ἡμείων δύνατο γνῶναι τὸν ἐόντα,
Ἐξαπίνης προφανέντ', οὐδ' οἱ προγενέστεροι ἦσαν.
Ἀλλ' ἔπεσίν τε κακοῖσιν ἐνίπτομεν ἠδὲ βολῇσιν.
Αὐτὰρ ὁ τέως μὲν ἐτόλμα ἐνὶ μεγάροισιν ἑοῖσι
Βαλλόμενος καὶ ἐνισσόμενος, τετληότι θυμῷ.
Ἀλλ' ὅτε δή μιν ἔγειρε Διὸς νόος αἰγιόχοιο,

Sed dolum hunc alium in mentibus cogitauit.
Orsa magnam telam in domibus texebat,
Tenuem & vltra-mensuram, statim autem nobis dixit:
Iuuenes mei proci, quoniam mortuus est diuinus Vlysses.
Manete festinantes meas nuptias, donec vestem
Perficiam (ne mihi vana fila pereant)
Laërti heroi sepulchralem, donec ipsum
Parca perniciosa susceperit longum-dormientis mortis,
Ne aliqua in populo Græcarum accuset,
Si sine veste iacebit multa possidens.
Sic dixit, nobis autem persuasus est animus superbus.
Tunc diurna quidem texebat magnam telam.
Singulis noctib. a. dissoluebat postquã lampades apponebat.
Sic triennio latuit dolo & persuasit Achiuos.
Sed quando quartus venit annus & venerunt tempora
Mensium decrescentium, & multi dies elapsi sunt.
Et tunc aliqua dixit mulierum, quæ manifestè sciebat.
Et hanc dissoluentem inuenimus illustrem telam.
Sic hanc telã *perfecit, et quidem non volens necessitate.i.* vi.
Beneq; quæ vestem ostendit pertextam magnam telam
Lauatam, Soli similem, vel Lunæ.
Et tunc iam Vlyssem mala aliunde duxit fortuna
Agri in extremitate, vbi domos habitabat subulcus.
Illic venit dilectus filius Vlyssis diuini.
Ex Pylo arenosa redux cum naui nigra.
Hi autem procis mortem malam permoliti
Venerunt ad ciuitatem nobilem, & Vlysses
Posterior, at Telemachus ante præcessit.
Hunc. a. subulcus duxit mala corpore vestimenta habentẽ.
Pauperi tristi similem & seni *(dutus erat.*
Baculo *incumbentem, has. a. malas circũ corpus vestes in*
Neq; aliquis nostrum potuit cognoscere illum ipsum esse
Qui repentè apparuit, neq; ij quidẽ qui maiores natu erãt.
Sed verbis malis illum *incessimus & verberibus,*
At hic quidem diu tolerauit, in ædibus suis
Percussus, & iniuria affectus tolerauit animo.
Sed quando iam ipsum suscitauit Iouis mens AEgiochi,

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ІМ. І. І. МЕЧНИКОВА

Σὺν μὲν Τηλεμάχῳ περικαλλέα τεύχε' ἀείρας
Ἐς θάλαμον κατέθηκε, καὶ ἐκλήϊσεν ὀχῆας.
Αὐτὰρ ὁ ἣν ἄλοχον πολυκερδείῃσιν ἄνωγε
Τόξον μνηστήρεσσι θέμεν πολιόν τε σίδηρον,
Ἡμῖν αἰνομόροισιν ἀέθλια καὶ φόνου ἀρχήν.
Οὐδέ τις ἡμείων δύνατο κρατεροῖο βιοῖο
Νευρὴν ἐντανύσαι, πολλὸν δ' ἐπιδευέες ἦμεν.
Ἀλλ' ὅτε χεῖρας ἵκανεν Ὀδυσσῆος μέγα τόξον,
Ἔνθ' ἡμεῖς μὲν πάντες ὁμοκλέομεν ἐπέεσσι
Τόξον μὴ δόμεναι, μηδ' εἰ μάλα πόλλ' ἀγορεύοι·
Τηλέμαχος δέ μιν οἶος ἐποτρύνων ἐκέλευσεν·
Αὐτὰρ ὁ δέξατο χειρὶ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Ῥηϊδίως δ' ἐτάνυσσε βιόν, διὰ δ' ἧκε σιδήρου.
Στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰών, ταχέας δ' ἐκχεύατ' ὀϊστούς,
Δεινὸν παπταίνων· βάλε δ' Ἀντίνοον βασιλῆα.
Αὐτὰρ ἔπειτ' ἄλλοις ἐφίει βέλεα στονόεντα,
Ἄντα τιτυσκόμενος· τοὶ δ' ἀγχιστῖνοι ἔπιπτον.
Γνωτὸν δ' ἦν ὅ ῥά τις σφι θεῶν ἐπιτάρροθος ἦεν.
Αὐτίκα γὰρ κατὰ δώματ' ἐπισπόμενοι μένεϊ σφῷ
Κτεῖνον ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὤρνυτ' ἀεικής,
Κράτων τυπτομένων, δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θῦεν.
Ὡς ἡμεῖς Ἀγάμεμνον ἀπωλόμεθ', ὧν ἔτι καὶ νῦν
Σώματ' ἀκηδέα κεῖται ἐνὶ μεγάροις Ὀδυσῆος.
Οὐ γάρ πω ἴσασι φίλοι κατὰ δώμαθ' ἑκάστου,
Οἵ κ' ἀπονίψαντες μέλανα βρότον ἐξ ὠτειλέων,
Κατθέμενοι γοάοιεν. ὃ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
Τὸν δ' αὖτε ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀτρεΐδαο,
Ὄλβιε Λαέρταο πάϊ πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Ἦ ἄρα σὺν μεγάλῃ ἀρετῇ ἐκτήσω ἄκοιτιν.
Ὡς ἀγαθαὶ φρένες ἦσαν ἀμύμονι Πηνελοπείῃ,
Κούρῃ Ἰκαρίου, ὡς εὖ μέμνητ' Ὀδυσῆος,
Ἀνδρὸς κουριδίου· τῷ οἱ κλέος οὔποτ' ὀλεῖται
Ἧς ἀρετῆς· τεύξουσι δ' ἐπιχθονίοισιν ἀοιδὴν
Ἀθάνατοι χαρίεσσαν ἐχέφρονι Πηνελοπείῃ.
Οὐχ ὡς Τυνδαρέου κούρη κακὰ μήσατο ἔργα,
Κουρίδιον κτείνασα πόσιν. στυγερὴ δὲ ἀοιδὴ
Ἔσσετ' ἐπ' ἀνθρώποις· χαλεπὴν δέ τε φῆμιν ὀπάσσει

Θηλυτέρῃσι

Cum quidem Telemacho perpulchra arma sublata
In thalamum deposuit, & clausit seras.
At hic suam vxorem multis astutijs iussit
Arcum procis ponere, albumq; ferrum,
Nobis grauiter morituris certamina & cædis principium.
Neq; aliquis nostrum potuit fortis arcus
Neruum tendere, valde autem impotentes eramus.
Sed quando ad manus peruenit Vlyssis magnus arcus,
Tunc nos quidem omnes minabamur verbis
Arcum non dari, etiamsi valdè multùm diceret.
Telemachus autem ei solus impellens iussit,
At hic suscepit manu perpatiens diuus Vlysses.
Facilè autem tendit arcum, misit autem per ferrum.
Stetit .a. in pauimentum iens, velocesq; effudit sagittas,
Grauiter perspectans, percussit autem Antinoum regem,
At postea alijs immisit tela suspiriosa
Contra inspiciens. hi autem simul confertim cadebant.
Cognitum .a. erat quòd aliquis ipsis Deorum adiutor esset.
Statim enim in adibus sequentes fortitudine ipsorum
Interficiebant conuersim, horũ .a. suspiriũ mouebatur inde.
Capitib. percussis, pauimẽtũ .a. omne sanguine fluebat. (cẽs
Sic nos Agamemnon perditi fuimus, quorum adhuc nunc
Corpora neglecta iacent in adibus Vlyssis.
Nondum enim sciunt amici in domibus singuli,
Qui abluto nigro sanguine ex vulneribus
Depositos lugerent, hic enim honor est mortuorum.
Hunc autem rursus anima allocuta est Atrida,
Felix Laërti fili prudens Vlysses,
Certè igitur cum magna virtute possedisti vxorem.
Valdè bona mentes erant irreprehensibilis Penelopa
Filia Icarij, quàm rectè recordata est Vlyssis
Viri, iustis nuptijs à iuuẽtute, vnde ei gloria nunq̃ peribit
Sua virtutis: facient .a. in terrestribus cantilenam
Immortales gratam prudenti Penelopa.
Non sic Tyndari filia mala consultauit opera,
Virginali interfecto marito, odiosa autem cantilena
Erit inter homines, difficilem autem famam prabuit

Θηλυτέρῃσι γυναιξὶ, καὶ ἥ κ' εὐεργὸς ἔῃσιν.
  Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
Ἑσταότ' εἰν Ἀΐδαο δόμοις ὑπὸ κεύθεσι γαίης.
Οἱ δ' ἐπεὶ ἐκ πόλιος κατέβαν, τάχα δ' ἀγρὸν ἵκοντο
Καλὸν Λαέρταο τετυγμένον, ὅν ῥά ποτ' αὐτὸς
Λαέρτης κτεάτισσεν, ἐπεὶ μάλα πόλλ' ἐμόγησεν.
Ἔνθα οἱ οἶκος ἔην, περὶ δὲ κλίσιον θέε πάντῃ,
Ἐν τῷ σιτέσκοντο καὶ ἵζανον ἠδὲ ἴαυον
Δμῶες ἀναγκαῖοι, τοί οἱ φίλα ἐργάζοντο.
Ἐν δὲ γυνὴ Σικελὴ γρηῦς πέλεν, ἥ ῥα γέροντα
Ἐνδυκέως κομέεσκεν ἐπ' ἀγροῦ νόσφι πόληος.
Ἔνθ' Ὀδυσσεὺς δμώεσσι καὶ υἱέϊ μῦθον ἔειπεν,
γρ. δόμον εἴσω· Ὑμεῖς μὲν νῦν ἔλθετ' ἐϋκτίμενον * πτολίεθρον·
Δεῖπνον δ' αἶψα συῶν ἱερεύσατε ὅστις ἄριστος.
Αὐτὰρ ἐγὼ πατρὸς πειρήσομαι ἡμετέροιο,
γρ. Εἴ με ἐπιφροίη. Αἴ κ' ἔμ' ἐπιγνοίη καὶ φράσσεται ὀφθαλμοῖσιν,
Ἦέ κεν ἀγνοιῇσι, πολὺν χρόνον ἀμφὶς ἐόντα.
  Ὣς εἰπὼν, δμώεσσιν ἀρήϊα τεύχε' ἔδωκεν.
Οἱ μὲν ἔπειτα δόμονδε θοῶς κίον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἆσσον ἴεν πολυκάρπου ἀλωῆς πειρητίζων·
Οὐδ' εὗρεν Δολίον μέγαν ὄρχατον ἐσκαταβαίνων,
Οὐδέ τινα δμώων, οὐδ' υἱέων· ἀλλ' ἄρα τοίγε
Αἱμασιὰς λέξοντες, ἀλωῆς ἔμμεναι ἕρκος,
Ὤχοντ'· αὐτὰρ ὁ τοῖσι γέρων ὁδὸν ἡγεμόνευεν.
Τὸν δ' οἶον πατέρ' εὗρεν ἐϋκλιμένῃ ἐν ἀλωῇ,
Λιστρεύοντα φυτόν· ῥυπόωντα δὲ ἕστο χιτῶνα,
Ῥαπτὸν, ἀεικέλιον· περὶ δὲ κνήμῃσι βοείας
Κνημῖδας ῥαπτὰς δέδετο, γραπτῦς ἀλεείνων·
Χειρῖδάς τ' ἐπὶ χερσὶ, βάτων ἕνεκ'· αὐτὰρ ὕπερθεν
Αἰγείην κυνέην κεφαλῇ ἔχε, πένθος ἀέξων.
Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς
Γήραϊ τειρόμενον, μέγα δὲ φρεσὶ πένθος ἔχοντα,
Στὰς ἄρ' ὑπὸ βλωθρὴν ὄγχνην κατὰ δάκρυον εἶβε.
Μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
Κύσσαι καὶ περιφῦναι ἑὸν πατέρ', ἠδὲ ἕκαστα
Εἰπεῖν, ὡς ἔλθοι καὶ ἵκοιτ' ἐς πατρίδα γαῖαν·
Ἦ πρῶτ' ἐξερέοιτο, ἕκαστά τε πειρήσαιτο.

Ὧδε δὲ

Fœminis mulieribus, etiam ei quæ proba fuerit.
  Sic hi quidem talia ad inuicem loquebantur,
Stantes in inferni domibus sub obscuritatibus terræ.
Illi.a. postq̃ ex ciuitate iuerunt, cito in agrum peruenerunt — Vlysses ad patrẽ contendit.
Pulchrum Laërtis elaboratum, quem quondam ipse
Laërtes possedit, postquam valde multum laborauit.
Illic ei domus erat, circum.a. sedilia currebant circũquaq;
In quibus comedebant, & sedebant, & dormiebant
Famuli necessarij, qui ei amica operabantur.
Ibi autem mulier Sicula anus erat, quæ senem
Diligenter curabat in agro longè à ciuitate.
Tunc Vlysses pastoribus & filio sermonem dixit:
  Vos quidem nunc ite bene-ædificatum oppidum,
Cœnam.a. statim porcorum mactate, quicunq; optimus,
At ego patrem tentabo nostrum,
Si me agnoscat, & animaduertat oculis,
An ignoret, multo tempore qui peregrè abfuit.
  Sic locutus, seruis bellicosa arma dedit.
Hi quidem posteà domum velociter iuerunt, at Vlysses
Iuit propè ferax viridarum rem tentaturus.
Neq; inuenit Dolium magnum viridarium in descendens,
Neq; aliquem seruorum, neq; filiorum, sed hi
Sepes collecturi viridarij vt essent septum
Iuerant, at hic his senex viam præiuerat.
Hunc.a. solum patrem inuenit bene-facto in viridario,
Expurgantem plantam, sordidam indutus erat vestem
Laceram, indecentem, circum autem tibias bouinas
Ocreas laceras ligauerat fugiens scissuras,
Chirothecasq; in manibus ruborum gratia, at desuper
Caprinam galeam capite habebat dolorem augens.
Hunc autem postquam agnouit perpatiens diuus Vlysses
Senectute consumptum, magnum.a. mentib. dolorem haben-(tem,
Stans sub alta pyro lacrymam effudit.
Cogitabat autem postea in mente & in animo
Osculari & amplecti suum patrem, & singula
Dicere, quomodo venit & peruenit in patriam terram
An prius interroget singulaq; tentet.

Sic autem

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
Πρῶτον κερτομίοις ἐπέεσσιν πειρηθῆναι.
Τὰ φρονέων ἰθὺς κίεν αὐτοῦ δῖος Ὀδυσσεύς·
γρ. κατέχων. Ἤτοι ὁ μὲν * κάτ' ἔχων κεφαλὴν, φυτὸν ἀμφελάχαινε.
Τὸν δὲ παριστάμενος προσεφώνεε φαίδιμος υἱός,
Ὦ γέρον, οὐκ ἀδαημονίη σ' ἔχει ἀμφιπολεύειν
Ὄρχατον· ἀλλ' εὖ τοι κομιδὴ ἔχει, οὐδέ τι πάμπαν
Οὐ φυτὸν, οὐ συκῆ, οὐκ ἄμπελος, οὐ μὲν ἐλαίη,
Οὐκ ὄγχνη, οὐ πρασίη τοι ἄνευ κομιδῆς κατὰ κῆπον.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δὲ μὴ χόλον ἔνθεο θυμῷ·
Αὐτόν σ' οὐκ ἀγαθὴ κομιδὴ ἔχει, ἀλλ' ἅμα γῆρας
Λυγρὸν ἔχεις, αὐχμεῖς τε κακῶς, καὶ ἀεικέα ἕσσαι.
Οὐ μὲν ἀεργίης γε ἄναξ ἕνεκ' οὔ σε κομίζει,
Οὐδέ τι τοι δούλειον ἐπιπρέπει εἰσοράασθαι
Εἶδος καὶ μέγεθος· βασιλῆϊ γὰρ ἀνδρὶ ἔοικας.
Τοιούτῳ δὲ ἔοικας, ἐπεὶ λούσαιτο φάγοι τε,
Εὑδέμεναι μαλακῶς. ἡ γὰρ δίκη ἐστὶ γερόντων.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Τεῦ δμὼς εἰς ἀνδρῶν; τεῦ δ' ὄρχατον ἀμφιπολεύεις;
Καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
Εἰ ἐτεόν γ' Ἰθάκην τήνδ' ἱκόμεθ', ὥς μοι ἔειπεν
Οὗτος ἀνὴρ νῦν δὴ ξυμβλήμενος ἐνθάδ' ἰόντι,
Οὔτι μάλ' ἀρτίφρων· ἐπεὶ οὐ τόλμησεν ἕκαστα
Εἰπεῖν, ἠδ' ἐπακοῦσαι ἐμὸν ἔπος, ὡς ἐρέεινον
Ἀμφὶ ξείνῳ ἐμῷ, εἴπου ζώει τε καὶ ἐστὶν,
Ἢ ἤδη τέθνηκε, καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισιν.
Ἐκ γάρ τοι ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο, καί μευ ἄκουσον.
Ἄνδρά ποτ' ἐξείνισσα φίλῃ ἐνὶ πατρίδι γαίῃ,
Ἡμέτερόν δ' ἐλθόντα· καὶ οὔπω τις βροτὸς ἄλλος
Ξείνων τηλεδαπῶν φιλίων ἐμὸν ἵκετο δῶμα.
Εὔχετο δ' ἐξ Ἰθάκης γένος ἔμμεναι, αὐτὰρ ἔφασκε
γρ. αὐτῷ. Λαέρτην Ἀρκεισιάδην πατέρ' ἔμμεναι * αὐτοῦ.
Τὸν μὲν ἐγὼ πρὸς δώματ' ἄγων ἐξείνισσα
Εὖ δυκέως φιλέων, πολλῶν κατὰ οἶκον ἐόντων,
Καί οἱ δῶρα πόρον ξεινήϊα οἷα ἐῴκει·
Χρυσοῦ μέν οἱ δῶκ' εὐεργέος ἑπτὰ τάλαντα,
Δῶκα δέ οἱ κρητῆρα πανάργυρον ἀνθεμόεντα,

Δώδεκα

Sic autem ei cogitanti visum est melius esse,
Primùm cauillatorijs verbis tentare.
Hæc cogitans rectà iuit ad eum diuus Vlysses.
Certè hic quidem capite demisso plantam circumfodiebat.
Hunc autem astans allocutus est illustris Vlysses:
O senex, non imperitia te tenet ad-gubernandum
Viridarium, sed benè cura tenet, neque omninò Vlysses patrē compellat.
Non planta, non ficus, non vitis, non quidem oliua,
Non pyrus non area sine cura in horto est,
Aliud autem tibi dico, tu autem non iram impone animo.
Ipsum te non bona cura tenet, sed simul senectutem
Molestam habes, squales male, & indecenter indutus es.
Non quidem pigritiæ dominus gratia non te curat.
Neque te seruili in decet videri
Forma & magnitudine, regi enim viro similis es.
Tali autem similis es postquam lotus est comeditque,
Dormit molliter, hic enim mos est senum.
Sed agè mihi hoc dic, & verè narra.
Cuius seruus es virorum? cuius.a hortum gubernas?
Et mihi hoc dic verè vt benè sciam,
Si verè Ithacam hanc veni, sicut mihi dixit
Hic vir qui nunc primùm obuius factus est huc venienti,
Non omniū rerū penitus-gnarus, quoniā non ausus est sin-
Dicere, & audire meum verbum sicut interrogaui (gula
Circa amicum meum, sicubi viuit & est,
An iam mortuus est, & in inferni ædibus.
Nam tibi dico, tu autem intellige & me audi.
Virum aliquando hospitio excepi dilecta in patria terra.
Nostrum.a. venientem, & nondum aliquis homo alius
Hospitum peregrinorum amicorum meam venit domum.
Dicebat autem ex Ithaca genus esse, & dicebat
Laertem Arcisiadem patrem esse ipsius.
Hunc quidem ego domum deducens præclarè excepi
Accuratè amplectens, cùm multi in domo essent,
Et ei dona præbui hospitalia qualia decet,
Auri quidem ei dedi benefacti septem talenta,
Dedi autem ei pateram totam-argenteam floridam,

Duodecim

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І.І. МЕЧНИКОВА

Δώδεκα δ' ἁπλοΐδας χλαίνας, τόσοις δὲ τάπητας,
Τόσα δὲ φάρεα καλά, τόσοις δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας·
Χωρὶς δ' αὖτε γυναῖκας ἀμύμονας ἔργ' εἰδυίας
Τέσσαρας εἰδαλίμας, ἃς ἤθελεν αὐτὸς ἑλέσθαι.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πατὴρ κατὰ δάκρυον εἴβων·
Ξεῖν', ἤτοι μὲν γαῖαν ἱκάνεις ἣν ἐρεείνεις,
Ὑβρισταὶ δ' αὐτὴν καὶ ἀτάσθαλοι ἄνδρες ἔχουσι.
Δῶρα δ' ἐτώσια ταῦτα χαρίζεο μυρί' ὀπάζων.
γρ. γε κίχεις. Εἰ γάρ μιν ζωόν* γ' ἐκίχεις Ἰθάκης ἐνὶ δήμῳ,
Τῷ κέν σ' εὖ δώροισιν ἀμειψάμενος ἀπέπεμψε
Καὶ ξενίῃ ἀγαθῇ. ἡ γὰρ θέμις, ὅς τις ὑπάρξῃ.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Πόσον δὴ ἔτος ἐστὶν ὅτε ξείνισσας ἐκεῖνον
Σὸν ξεῖνον δύστηνον, ἐμὸν παῖδ'; εἴ ποτ' ἔην γε,
Δύσμορον, ὅν που τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης,
Ἠέ που ἐν πόντῳ φάγον ἰχθύες, ἢ ἐπὶ χέρσου
Θηρσὶ καὶ οἰωνοῖσιν ἕλωρ γένετ'· οὐδέ ἑ μήτηρ
Κλαῦσε περιστείλασα, πατήρ θ', οἵ μιν τεκόμεσθα·
Οὐδ' ἄλοχος πολύδωρος ἐχέφρων Πηνελόπεια
Κώκυσ' ἐν λεχέεσσι φίλον πόσιν, ὡς ἐπεῴκει,
Ὀφθαλμοὺς καθελοῦσα. τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
Καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' ἐῢ εἰδῶ,
Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκῆες;
γρ. δαί. Ποῦ* δὲ νηῦς ἕστηκε θοή, ἥ σ' ἤγαγε δεῦρο
Ἀντιθέους θ' ἑτάρους, ἢ ἔμπορος εἰλήλουθας
Νηὸς ἐπ' ἀλλοτρίης, οἱ δ' ἐκβήσαντες ἔβησαν;
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Τοιγὰρ ἐγώ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
Εἰμὶ γὰρ ἐξ Ἀλύβαντος, ὅθι κλυτὰ δώματα ναίω,
Υἱὸς Ἀφείδαντος Πολυπημονίδαο ἄνακτος.
Αὐτὰρ ἐμοί γ' ὄνομ' ἐστὶν Ἐπήριτος· ἀλλά με δαίμων
Πλάγξ' ἀπὸ Σικανίης δεῦρ' ἐλθέμεν οὐκ ἐθέλοντα·
Νηῦς δέ μοι ἕστηκεν ἐπ' ἀγροῦ νόσφι πόληος.
Αὐτὰρ Ὀδυσσῆϊ τόδε δὴ πέμπτον ἔτος ἐστὶν
Ἐξ οὗ κεῖθεν ἔβη, καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθε πάτρης,
Δύσμορος· ἦ τέ οἱ ἐσθλοὶ ἔσαν ὄρνιθες ἰόντι
Δεξιοί, οἷς χαίρων μὲν ἐγὼ ἀπέπεμπον ἐκεῖνον,
Χαῖρε

Duodecim autem simplices vestes totq́; tapetes,
Tot autem pallia pulchra, tot autem post hæc interulas.
Separatim autem rursus mulieres eximias opera scientes
Quatuor speciosas, quas voluit ipse capere.
Huic.a.respondit postea pater lacrymas fundens:
Hospes certè terram peruenisti quam interrogas.
Iniurij autem ipsam, & iniusti viri habent.
Dona autem vana hæc donasti multa præbens.
Si enim ipsum viuum inuenisses Ithacæ in populo,
Quo te benè donis repensum remitteret,
Et hospitalitate bona, hic enim mos est quicunq; beneficijs
Sed agè mihi hoc dic, & verè narra. (inceperit.
Quotus iam annus est, quando hospitio illum excepisti,
Tuum amicum infelicem meum filium si aliquando fuit,
Infortunatum, quem longè amicis & patria terra,
Vel in ponto comederunt pisces, vel in terra
Feris & auibus laniamentum factus est, neq; ipsum mater
Fleuit pollinctum, paterq́; qui ipsum genuimus.
Neq; vxor multùm-dotata prudens Penelope
Plorauit in lectis dilectum maritum, sicut decet,
Oculos illius claudens. hic enim est honos mortuorum.
Et mihi hoc dic verè vt benè sciam.
Quis? vnde es virorum? vbi tibi ciuitas & parentes?
Vbi autem nauis stetit velox quæ te duxit huc?
Diuinosq; socios? an mercator venisti
Naui in aliena, hi autem te naue-educto discesserunt?
Hunc.a.respondens, allocutus est prudens Vlysses:
Tibi enim ego certè omnia valdè verè narrabo,
Sum enim ex Alybante, vbi inclytas domos habito,
Filius Aphidantis Polypemonidæ regis,
At mihi nomen est Eperitus, sed me fortuna
Errare-fecit à Sicania huc venire nolentem.
Nauis autem mihi hæc stat in agro longè à ciuitate.
At Vlyssi hic iam quintus annus est
Ex quo illinc iuit, & à mea discessit patria
Infælix. certè ei bonæ erant aues eunti
Dexteræ, quibus gaudens quidem ego dimisi illum.
Gaudebat

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І. І. МЕЧНИКОВА

γρ. δ᾽ ἐκεῖνος ἰών· θυμὸς δέ πι.

Χαῖρε * δὲ κεῖνος ἰών· θυμὸς δ᾽ ἔπι νῶϊν ἐώλπει
Μίξεσθαι ξενίῃ, ἠδ᾽ ἀγλαὰ δῶρα διδώσειν.
Ὣς φάτο. τὸν δ᾽ ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα.
Ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἑλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν
Χεύατο κακκεφαλῆς πολιῆς, ἁδινὸν στεναχίζων.
Τοῦ δ᾽ ὠρίνετο θυμὸς, ἀνὰ ῥῖνας δέ οἱ ἤδη
Δριμὺ μένος προὔτυψε, φίλον πατέρ᾽ εἰσορόωντι.
Κῦσε δέ μιν περιφὺς ἐπιάλμενος, ἠδὲ προσηύδα,
Κεῖνος * μέντοι ὅδ᾽ αὐτὸς ἐγὼ, πάτερ, ὃν σὺ μεταλλᾷς, (γρ. μέν τοι.)
Ἤλυθον εἰκοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ἀλλ᾽ ἴσχεο κλαυθμοῖο γόοιό τε δακρυόεντος.
Ἐκ γάρ τοι ἐρέω· (μάλα δὲ χρὴ σπευδέμεν ἔμπης)
Μνηστῆρας κατέπεφνον ἐν ἡμετέροισι δόμοισι,
Λώβην τιννύμενος θυμαλγέα καὶ κακὰ ἔργα.
Τὸν δ᾽ αὖ λαέρτης ἀπαμείβετο, φώνησέν τε,
Εἰ μὲν δὴ ὀδυσεύς γε ἐμὸς πάϊς ἐνθάδ᾽ ἱκάνεις,
Σῆμά τι μοι νῦν εἰπὲ ἀριφραδὲς, ὄφρα πεποίθω.
Τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς,
Οὐλὴν μὲν πρῶτον τήνδε φράσαι ὀφθαλμοῖσι
Τὴν ἐν παρνησῷ μ᾽ ἔλασεν σῦς λευκῷ ὀδόντι
Οἰχόμενον· σὺ δέ με προΐεις καὶ πότνια μήτηρ
Ἐς πατέρ᾽ αὐτόλυκον μητρὸς φίλον, ὄφρ᾽ ἂν ἑλοίμην
Δῶρα τὰ δεῦρο μολών μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν.
Εἰ δ᾽ ἄγε τοι καὶ δένδρε᾽ ἐϋκτιμένην κατ᾽ ἀλωὴν
Εἴπω ἅ μοι πότ᾽ ἔδωκας, ἐγὼ δ᾽ ᾔτεόν σε ἕκαστα.
Παιδνὸς ἐὼν κατὰ κῆπον ἐπισπόμενος. διὰ δ᾽ αὐτῶν.
Ἱκνεύμεσθα, σὺ δ᾽ ὠνόμασας καὶ ἔειπες ἕκαστα.
Ὄγχνας μοι δῶκας τρεισκαίδεκα, καὶ δέκα μηλέας,
Συκέας τεσσαράκοντ᾽· ὄρχους δέ μοι ὧδ᾽ ὀνόμηνας
Δώσειν πεντήκοντα, διατρύγιος δὲ ἕκαστος
Ἤην· ἔνθα δ᾽ ἀνὰ σταφυλαὶ παντοῖαι ἔασιν,
Ὁππότε δὴ διὸς ὧραι ἐπιβρίσειαν ὕπερθεν.
Ὣς φάτο. τοῦ δ᾽ αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
Σήματ᾽ ἀναγνόντος τά οἱ ἔμπεδα πέφραδ᾽ ὀδυσσεύς·
Ἀμφὶ δὲ παιδὶ φίλῳ βάλε πήχεε· τὸν δὲ ποτὶ οἷ
Εἷλεν ἀποψύχοντα πολύτλας δῖος ὀδυσσεύς.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ᾽ ἄμπνυτο, καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,

Ἐξαῦτις

Gaudebat ille iens, animus autem nobis adhuc sperabat,
Misceri hospitalitate, & splendida dona dare.
Sic dixit, hunc autem doloris nebula cooperuit nigra.
Ambabus autem manibus captum pulverem ardentem
Fudit in capite albo grauiter suspirans.
Huius.a.motus est animus, supra nares autem ei iam
Acutum robur verberauit dilectum patrem inspicienti.
Osculatus est.a.ipsum amplexus, subsiliens.a. allocutus est.
Ille quidem hic ipse ego pater quem tu inquiris, (Vlysses prodit se patri.)
Veni vigesimo anno in patriam terram.
Sed abstine fletu luctuq; lachrymoso.
Etenim tibi dico, (valde autem oportet festinare tamen)
Procos interfeci in nostris ædibus
Nocumentum rependens dolorosum & mala opera.
Huic autem rursus Laërtes respondit dixitq;,
Siquidem iam Vlysses meus filius huc venisti,
Signum aliquod mihi nunc dic manifestum, vt persuadear.
Hunc autem respondens allocutus est prudens Vlysses,
Cicatricem quidem primum hanc animaduerte oculis,
Quam in Parnaso percussit sus albo dente
Euntem, tu autem me præmisisti, & honoranda mater
Ad patrem Autolicum matris dilectum, vt caperem
Dona, quæ huc veniens mihi promisit & annuit.
Eia agè tibi & arbores benè-facto in viridario
Dicam, quas aliquando dedisti, ego.a petij à te singulas
Puer cum essem per hortum sequens, per autem ipsas
Iuimus, tu autem nominasti & dixisti singulas.
Piros mihi dedisti tredecim, & decem malos,
Ficos quadraginta, sulcos autem mihi sic disertè dixisti.
Te daturum quinquaginta, frugifer autem singulus
Erat, illic vuæ omnigenæ erant,
Quando iam Iouis tempora aggrauabant desuper.
Sic dixit. huius.a.ipsius soluta sunt genua & dilectū cor,
Signa recognoscentis, quæ ei firma dixerat Vlysses,
Circum autem filium dilectum iecit brachia, hunc ad se
Cepit exanimatum pertolerans diuus Vlysses.
At postq̃ respirauit, & in mentem animus congregatus est,

Vn

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Ἐξαῦτις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπε·
Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥα ἔτ' ἐστὲ θεοὶ κατὰ μακρὸν Ὄλυμπον,
γρ. ἀτάσθαλον Εἰ ἐτεὸν μνηστῆρες * ἀτάσθαλοι ὕβριν ἔτισαν.
Νῦν δ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα μὴ τάχα πάντες
Ἐνθάδ' ἐπέλθωσιν Ἰθακήσιοι, ἀγγελίας δὲ
Πάντῃ ἐποτρύνωσι Κεφαλλήνων πολίεσσι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Θάρσει, μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων·
Ἀλλ' ἴομεν προτὶ οἶκον, ὃς ὀρχάτου ἐγγύθι κεῖται.
Ἔνθα δὲ Τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἠδὲ συβώτην
Προὔπεμψ', ὡς ἂν δεῖπνον ἐφοπλίσσωσι τάχιστα.
Ὣς ἄρα φωνήσαντε βάτην πρὸς δώματα καλά.
Οἱ δ' ὅτε δή ῥ' ἵκοντο δόμους εὖ ναιετάοντας,
Εὗρον Τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἠδὲ συβώτην
Ταμνομένους κρέα πολλά, κερῶντάς τ' αἴθοπα οἶνον.
Τόφρα δὲ Λαέρτην μεγαλήτορα ᾧ ἐνὶ οἴκῳ
Ἀμφίπολος Σικελὴ λοῦσεν, καὶ χρῖσεν ἐλαίῳ·
Ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν καλὴν βάλεν· αὐτὰρ Ἀθήνη
Ἄγχι παρισταμένη μέλε' ἤλδανε ποιμένι λαῶν,
Μείζονα δ' ἠὲ πάρος καὶ πάσσονα θῆκεν ἰδέσθαι.
Ἐκ δ' ἀσαμίνθου βῆ· θαύμαζε δέ μιν φίλος υἱός,
Ὡς ἴδεν ἀθανάτοισι θεοῖς ἐναλίγκιον ἄντην·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ὦ πάτερ, ἦ μάλα τίς σε θεῶν αἰειγενετάων
Εἶδός τε μέγεθός τε ἀμύμονα θῆκεν ἰδέσθαι.
Τὸν δ' αὖ Λαέρτης πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Αἲ γὰρ Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον,
Οἷος Νήρικον εἷλον ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
Ἀκτὴν ἠπείροιο, Κεφαλλήνεσσιν ἀνάσσων,
Τοῖος ἐών τοι χθιζὸς ἐν ἡμετέροισι δόμοισι,
Τεύχε' ἔχων ὤμοισιν ἐφεστάμεναι καὶ ἀμύνειν
Ἄνδρας μνηστῆρας· τῷ κε σφέων γούνατ' ἔλυσα
Πολλῶν ἐν μεγάροισι, σὺ δὲ φρένας ἔνδον ἰάνθης.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν παύσαντο πόνου, τετύκοντό τε δαῖτα,
Ἑξείης ἕζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε.
Ἔνθ' οἱ μὲν δείπνῳ ἐπεχείρεον· ἀγχίμολον δὲ

Ἦλθ' ὁ

Iterum verbis respondens, allocutus est:
Iupiter pater, certè adhuc estis dÿ in magno Olympo,
Si verè proci prauam iniuriam soluerunt.
Nunc autem grauiter timeo in mente, ne citò omnes
Huc irruant Ithacenses, nuncios autem
Omninò impellant Cephallenorum ciuitatibus.
Hunc autem respondens, allocutus est prudens Vlysses:
Confide, non tibi hæc in mentibus tuis curæ sint.
Sed eamus ad domum, quæ viridarium propè iacet,
Illuc autem Telemachum & bubulcum & subulcum
Præmisi, vt cœnam pararent citißimè.
Sic igitur locuti iuerunt ad domos pulchras,
Hi autem quando iam iuerunt domos benè-habitatas,
Inuenerunt Telemachum & bubulcum, & subulcum,
Incidentes carnes bonas, miscentesq; nigrum vinum.
Interim autem Laertem magnanimum sua in domo
Famula Sicula lauit et vnxit oleo.
Circum autem vestem pulchram iecit, at Minerua
Propè astans auxit membra pastori populorum,
Maiorem quam antea & pinguiorem fecit videri.
Ex balneo iuit, admiratus est autem ipsum dilectus filius,
Postquam vidit immortalibus Dÿs similem aspectu,
Et ipsum vocatum verba velocia allocutus est:
O pater, certè valdè aliquis te Deorum sempiternorum
Formaq; magnitudineq; maiorem fecit videri.
Hunc.a.rursus Laertes prudens contra allocutus est:
Vtinam enim Iupiterq; pater, & Minerua, & Apollo,
Qualis Nericum cepi benè-ædificatam vrbem
Littore terræ Cephallensibus imperans,
Talis existens hesternus in nostris domibus
Arma nimirum humeris instare, & expellere
Viros procos quo ipsorum genua soluissem
Multorum in ædibus, tu autem mentes intra lætus fuisses.
Sic hi quidem talia ad inuicem dicebant.
Hi.a.postquam igitur cessarunt à labore, parauerunt q; con-
Ex-ordine sederunt in lecticisq; sedibusq;. (uiuium:
Tunc hi quidem cœnam parabant, eadem hora autem

Vu ij

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Ηλθ' ὁ γέρων δολίος, σὺν δ' υἱεῖς τοῖο γέροντος

γρ. προμολοῦσ' ἐκάλεσσεν. Εξ ἔργων μογέοντες, ἐπεὶ * προμολοῦσα κάλεσσεν

Μήτηρ γρηὺς σικελή, ἥ σφεας τρέφε καί ῥα γέροντα

γρ. ἔμαρψεν. Ενδυκέως κομέεσκεν, ἐπεὶ κατὰ γῆρας * ἔμαρπτεν.

Οἱ δ' ὡς οὖν ὀδυσῆα ἴδον, φράσσαντό τε θυμῷ,

Εσταν ἐνὶ μεγάροισι τεθηπότες. αὐτὰρ ὀδυσσεὺς

Μειλιχίοις ἐπέεσσι καθαπτόμενος προσέειπεν,

Ω γέρον, ἷζ' ἐπὶ δεῖπνον, ἀπεκλελάθεσθε δὲ θάμβευς.

Δηρὸν γὰρ σίτῳ ἐπιχειρήσειν μεμαῶτες

Μίμνομεν ἐν μεγάροις, ὑμέας ποτιδέγμενοι αἰεί.

Ως ἄρ' ἔφη. δολίος δ' ἰθὺς κίε χεῖρε πετάσσας

Αμφοτέρας. ὀδυσεὺς δὲ λαβὼν κύσε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,

Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,

Ω φίλ', ἐπεὶ νόστησας ἐελδομένοισι μάλ' ἡμῖν,

Οὐδέ τ' οἰομένοισι, θεοὶ δέ σε ἤγαγον αὐτοί,

γρ. μάλα. Οὖλέ τε καὶ * μέγα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν.

Καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' ἐῢ εἰδῶ,

Η ἤδη σάφα οἶδε περίφρων πηνελόπεια

Νοστήσαντά σε δεῦρ', ἢ ἄγγελον ὀτρύνωμεν.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς,

Ω γέρον, ἤδη οἶδε. τί σε χρὴ ταῦτα πένεσθαι;

Ως φάθ'. ὁ δ' αὖτις ἄρ' ἕζετ' ἐϋξέστου ἐπὶ δίφρου.

Ως δ' αὔτως παῖδες δολίου κλυτὸν ἀμφ' ὀδυσῆα

Δεικανόωντ' ἐπέεσσι, καὶ ἐν χείρεσσι φύοντο.

Εξείης δ' ἕζοντο παραὶ δολίον πατέρα σφῶν.

Ως οἱ μὲν περὶ δεῖπνον ἐνὶ μεγάροισι πένοντο.

Οσσα δ' ἄρ' ἄγγελος ὦκα κατὰ πτόλιν ᾤχετο πάντη,

Μνηστήρων στυγερὸν θάνατον καὶ κῆρ' ἐνέπουσα.

Οἱ δ' ἄρ' ὁμῶς ἀΐοντες ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος

Μυχμῷ τε στοναχῇ τε δόμων προπάροιθ' ὀδυσῆος.

γρ. ἕκαστον. Εκ δὲ νέκυς οἴκων φόρεον, καὶ θάπτον * ἕκαστοι.

γρ. ἕκαστος. Τοὺς δ' ἐξ ἀλλάων πολίων οἶκόνδε * ἕκαστον

Πέμπον ἄγειν ἁλιεῦσι, θοῇς ἐπὶ νηυσὶ τιθέντες.

Αὐτοὶ δ' εἰς ἀγορὴν κίον ἀθρόοι, ἀχνύμενοι κῆρ.

Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἤγερθεν ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,

Τοῖσιν δ' εὐπείθης ἀνά θ' ἵστατο καὶ μετέειπεν.

Παιδὸς γάρ οἱ ἄλαστον ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔκειτο

Αντινόου

Venit senex Dolius, simul autem huius filij senis Dolius senex.

Ex operibus fatigati, postquam antè veniens vocauit

Mater anus Sicula, quæ ipsos nutriuit & senem

Accuratè curauit postquam senectus capit.

Hi autem vt Vlyssem viderunt, agnoueruntq́ animo,

Steterunt in domibus stupefacti, at Vlysses

Dulcibus verbis incessens, dixit:

O senex, sede ad cœnam, obliuiscimini .a. stupefactionis.

Diu enim cibum parare prompti

Expectabamus in ædibus vos expectantes semper.

Sic dixit, Dolius autem rectà iuit manibus extensis

Ambabus, Vlysses .a. captas osculatus est manus ad carpum,

Et ipsum vocatum verba velocia allocutus est:

O amice, quoniam rediisti cupientibus valdè nobis,

Neq́ id quidem *reputantibus, Dij .a. te duxerunt.*

Salueq́ & valdè gaude, Dij autem tibi fœlicitates dent,

Et mihi hoc dic verum, vt benè sciam,

An iam apertè scit prudens Penelope

Te huc rediisse, an nuncium moueamus.

Hunc autem respondens allocutus est prudens Vlysses, Vlysses Dolio loquitur.

O senex, iam scit, quid te oportet hæc laborare?

Sic dixit. hic autem rursus sedit benè polita in sede,

Sic autem eodem modo filij Dolij inclytum circa Vlyssem,

Interrogaueruntq́ verbis & manibus adhæserunt.

Deinde autem sederunt apud Dolium patrem ipsorum.

Sic hi quidem circa cœnam in ædibus laborabant.

Fama verò nuncia citò in ciuitatem iuit, vbiq́

Procorum odiosam mortem & parcam annuncians.

Hi autem simul audientes iuerunt aliunde alius,

Strepituq́ suspirioq́ ædes ante Vlyssis.

Ex singulis .v. domib. *mortuos portauerunt, & sepeliuerunt*

Hos .a. ex alij s ciuitatibus domum singulus (singuli.

Miserunt ducere piscatoribus velocib. in nauibus ponentes.

Ipsi autem in concionem iuerunt congregati dolentes cor.

At postquam coacti sunt & frequentes conuenerunt,

His Eupithes surrexit, & locutus est.

Filij enim ei intollerabilis in mentibus dolor iacebat

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Ἀντινόου, τὸν πρῶτον ἐνήρατο δῖος ὀδυσσεύς.
Τοῦ ὅγε δακρυχέων, ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,
γρ. ἀχαιούς· Ὦ φίλοι, ἦ μέγα ἔργον ἀνὴρ ὅδε μήσατ' * ἀχαιοῖς,
Τοὺς μὲν σὺν νήεσσιν ἄγων πολέας τε καὶ ἐσθλούς,
Ὤλεσε μὲν νῆας γλαφυράς, ἀπὸ δ' ὤλεσε λαούς·
Τοὺς δ' ἐλθὼν ἔκτεινε κεφαλλήνων ὄχ' ἀρίστους.
Ἀλλ' ἄγετε, πρὶν τοῦτον ἢ ἐς πύλον ὦκα ἱκέσθαι,
Ἢ καὶ ἐς ἤλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν ἐπειοί,
Ἴομεν· ἦ καὶ ἔπειτα κατηφέες ἐσσόμεθ' αἰεί.
Λώβη γὰρ τάδε γ' ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι.
Εἰ δὴ μὴ παίδων τε κασιγνήτων τε φονῆας
Τισόμεθ', οὐκ ἂν ἔμοιγε μετὰ φρεσὶν ἡδὺ γένοιτο
Ζωέμεν· ἀλλὰ τάχιστα θανὼν φθιμένοισι μετείην.
Ἀλλ' ἴομεν, μὴ φθέωσι περαιωθέντες ἐκεῖνοι.
Ὣς φάτο δακρυχέων· οἶκτος δ' ἕλε πάντας ἀχαιούς.
Ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε μέδων καὶ θεῖος ἀοιδὸς
Ἐκ μεγάρων ὀδυσῆος, ἐπεί σφέας ὕπνος ἀνῆκεν.
Ἔσταν δ' ἐν μέσσοισι. τάφος δ' ἕλεν ἄνδρα ἕκαστον.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε μέδων πεπνυμένα εἰδώς,
Κέκλυτε δὴ νῦν μευ ἰθακήσιοι. οὐ γὰρ ὀδυσσεὺς
Ἀθανάτων ἀέκητι θεῶν τάδε μήσατο ἔργα.
Αὐτὸς ἐγὼν εἶδον θεὸν ἄμβροτον, ὅς ῥ' ὀδυσῆι
Ἐγγύθεν ἑστήκει, καὶ μέντορι πάντα ἐῴκει.
γρ. ποτὲ μὲν. Ἀθάνατος δὲ θεὸς * τοτὲ μὲν προπάροιθ' ὀδυσῆος
γρ. ποτὲ δὲ. Φαίνετο θαρσύνων, * τοτὲ δὲ μνηστῆρας ὀρίνων
Θῦνε κατὰ μέγαρον· τοὶ δ' ἀγχιστῖνοι ἔπιπτον.
Ὣς φάτο. τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος ᾕρει.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρων ἥρως ἁλιθέρσης
Μαστορίδης. ὁ γὰρ οἶος ὅρα πρόσσω καὶ ὀπίσσω·
Ὅς σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
Κέκλυτε δὴ νῦν μευ ἰθακήσιοι ὅ, ττι κεν εἴπω.
γρ. Ημετέρῃ. Ὑμετέρῃ κακότητι, φίλοι, τάδε ἔργα γένοντο.
Οὐ γὰρ ἐμοὶ πείθεσθ', οὐ μέντορι ποιμένι λαῶν,
γρ. Ημετέρους Ὑμετέρους παῖδας καταπαυέμεν ἀφροσυνάων·
γρ. ἔρεξαν. Οἳ μέγα ἔργον * ἔρεζον ἀτασθαλίῃσι κακῇσι,
Κτήματα κείροντες, καὶ ἀτιμάζοντες ἄκοιτιν
Ἀνδρὸς ἀριστῆος. τὸν δ' οὐκ ἔτι φάντο νέεσθαι.

Καὶ νῦν

Antinoi, quem primum interfecit diuus Vlyſſes.
Huius gratia lachrymas fundens concionatus eſt & dixit:
O amici, certè magnũ opus vir hic operatus eſt Achiuorũ, Eupithescum Achæis cõſpirat in Vlyſſi mortem.
Hos quidem cum nauibus ducens multosq; & bonos,
Perdidit quidem naues concauas, perdidit .a. populos.
Hos .a. profectus interfecit Cephallenorum longè-optimos.
Sed agite, ante hunc, vel in Pylum cito eat,
Vel & in Helidem diuinam, vbi dominantur Epei:
Eamus, & poſtea triſtes erimus ſemper,
Pudor enim hæc ſunt & futuris audiri,
Si iam non filiorumq; fratrumq; homicidas
Puniemus, non mihi in mentibus dulce erit
Viuere, ſed citiſſimè mortuus defunctis interero.
Sed eamus, ne præueniant tranſeuntes illi.
Sic dixit, lacrymans, dolor autem cepit omnes Achiuos.
Apud autem ipſos venit Medon & diuinus cantor,
Ex domibus Vlyſsis poſtquam ipſos ſomnus reliquit.
Steterunt autem in medijs. ſtupor .a. cepit virum ſingulum,
His autem & locutus eſt Medon prudentia ſciens.
Audite iam nunc me Ithacenſes, non enim Vlyſſes
Immortalibus ſine Dijs hæc operatus eſt opera.
Ipſe ego vidi Deum immortalem, qui Vlyſſem
Propè ſtetit, & Mentori per omnia ſimilis fuit.
Immortalis .a. Deus aliquando quidem ante Vlyſſem
Apparebat, audaciam acuens, aliquando procos turbans,
Currebat in domum, hi autem confertim cadebant.
Sic dixit, hos autem igitur omnes recens timor cepit.
His autem et dixit ſenex heros Aliherſes
Maſtorides, hic enim ſolus videbat præſentia & futura,
Qui ipſis benè-ſapiens concionatus eſt & dixit:
Audite iam nunc me Ithacenſes quodcunq; dicam. Alitherſes d ſuadet Vlyſ internecion
Veſtra malignitate amici hæc opera facta ſunt.
Non enim mihi perſuadeamini, non Mentori Paſtori populorum
Veſtros filios deſinere ſtultitijs,
Qui magnum opus fecerunt intemperia praua
Facultates arrodentes, & inhonorantes vxorem
Viri optimi, quem non amplius dicebant rediturum:

Vu iiij

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Καὶ νῦν ὧδε γένοιτο· πίθεσθέ μοι ὡς ἀγορεύω·
Μὴ ἴομεν, μή πού τις ἐπισπαστὸν κακὸν εὕρῃ.
Ὣς ἔφαθ'. οἱ δ' ἄρ' ἀνήϊξαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ
Ἡμίσεων πλείους. τοὶ δ' ἀθρόοι αὐτόθι μεῖναν.
Οὐ γάρ σφιν ἅδε μῦθος ἐνὶ φρεσὶν, ἀλλ' εὐπείθει
Πείθοντ'. αἶψα δ' ἔπειτ' ἐπὶ τεύχεα ἐσσεύοντο.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἕσσαντο περὶ χροῒ νώροπα χαλκὸν,
Ἀθρόοι ἠγερέθοντο πρὸ ἄστεος εὐρυχόροιο.
Τοῖσιν δ' εὐπείθης ἡγήσατο νηπιέῃσιν.
Φῆ δ' ὅ γε τίσεσθαι παιδὸς φόνον· οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
Ἂψ ἀπονοστήσειν, ἀλλ' αὐτοῦ πότμον ἐφέψειν.
Αὐτὰρ ἀθηναίη ζῆνα κρονίωνα προσηύδα,
Ὦ πάτερ ἡμέτερε κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
Εἰπέ μοι εἰρομένῃ, τί νύ τοι νόος ἔνδοθι κεύθει;
Ἢ προτέρω πόλεμόν τε κακὸν φύλοπιν αἰνὴν
Τεύξεις; ἢ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι τίθησθα;
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα ζεύς,
Τέκνον ἐμὸν, τί με ταῦτα διείρεαι ἠδὲ μεταλλᾷς;
Οὐ γὰρ δὴ τοῦτον μὲν ἐβούλευσας νόον αὐτή;
Ὡς ἤτοι κείνους ὀδυσεὺς ἀποτίσεται ἐλθών.
Ἕρξον ὅπως ἐθέλεις. ἐρέω δέ τοι ὡς ἐπέοικεν.
Ἐπειδὴ μνηστῆρας ἐτίσατο δῖος ὀδυσσεὺς,
Ὅρκια πιστὰ ταμόντες, ὁ μὲν βασιλευέτω αἰεὶ,
Ἡμεῖς δ' αὖ παίδων τε κασιγνήτων τε φόνοιο
Ἔκλησιν * θέωμεν. τοὶ δ' ἀλλήλους φιλεόντων — γρ. θύωμεν.
Ὡς τὸ πάρος· πλοῦτος δὲ καὶ εἰρήνη ἅλις ἔστω.
Ὣς εἰπὼν ὤτρυνε πάρος μεμαυῖαν ἀθήνην.
Βῆ δὲ κατ' οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα.
Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σίτοιο μελίφρονος ἐξ ἔρον ἕντο,
Τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε πολύτλας δῖος ὀδυσσεὺς,
Ἐξελθών τις ἴδοι μὴ δὴ σχεδὸν ὦσι κιόντες.
Ὣς ἔφατ'. ἐκ δ' υἱὸς δολίου κίεν ὡς ἐκέλευεν·
Στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν, τοὺς δὲ σχεδὸν εἴσιδε πάντας.
Αἶψα δ' ὀδυσσῆα ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Οἵδε δὴ ἐγγὺς ἔασ'. ἀλλ' ὁπλιζώμεθα θᾶσσον.
Ὣς ἔφατ'. οἱ δ' ὄρνυντο, καὶ ἐν τεύχεσσι δύοντο,
Τέσσαρες ἀμφ' ὀδυσῆ', ἓξ δ' υἱεῖς δολίοιο.

Ἐν δ'

Et nunc sic factum est, persuademini mihi sicut dico:
Ne eamus, ne quis attractum malum inueniat.
Sic dixit, hi autem igitur irruerunt magno clamore
Medijs plures, hi autem congregati illic manserunt,
Non enim ipsis placuit verbum in mentibus, sed Eupithei
Persuasi sunt, statim autem postea in arma ruerunt.
Sed postquam induti sunt circum corpus splendido ære,
Congregati coadunati sunt ante ciuitatem latam loco.
His autem Eupithes dux erat stultitijs.
Dixit autem hic punire filij cædem, neq; fatum erat
Retrò redire, sed illic mortem consequi.
At Minerua Iouem Saturnium allocuta est:
Pater noster Saturnide eximie dominantium, — Minerua à Io[ue] rei euenti[...] sciscitatur.
Dic mihi interroganti, quid tibi mens intus occultat?
Nunquid prius bellumq; malum, & pugnam grauem
Facies? an amicitiam cum ambobus pones?
Hanc.a.respondens alloc.est nebularum congregator Iup.
Filia mea cur hæc me interrogas & inquiris?
Non enim iam hanc quidem consultasti mentem ipsa?
Vt certè illos Vlysses puniret profectus.
Fac vt voluisti, dicam autem tibi sicut decet.
Postquam iam procos puniuit diuus Vlysses,
Fœderibus fidis percussis, hic quidem regnet semper.
Nos autem rursus filiorum fratrumq; cædis
Obliuionem inducamus, hi autem inter se diligant
Sicut ante, diuitiæ autem & pax abundè esto.
Sic dicens, mouit antea promptam Mineruam,
Venit autem ab Olympi cacuminibus ruens.
Hi autem postquam igitur cibi dulcis desyderium eiecerũt,
His igitur verbis incepit pertolerans diuus Vlysses,
Egressus aliquis videbit ne iam prope sint venientes.
Sic dixit. extrà autem filius Dolij iuit sicut iussit,
Statim autem igitur in viam iens, hos.a.prope vidit omnes,
Statim autem Vlyssem verba velocia allocutus est:
Hi autem iam propè sunt, sed armemur citò. — Nunciatur [V]lyssi hostiu[m] aduentus.
Sic dixit, hi autem moti sunt, & in arma ruerunt.
Quatuor circum Vlyssem, sex autem filij Dolij.

Vn

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І. І. МЕЧНИКОВА

Ἐν δ' ἄρα Λαέρτης Δολίος τ' ἐς τεύχε' ἔδυνον,
Καὶ πολιοί περ ἐόντες, ἀναγκαῖοι πολεμισταί.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἕσσαντο περὶ χροῒ νώροπα χαλκὸν,
γρ. Ὤϊξάν ῥα. Ὤϊξαν δὲ θύρας, ἐκ δ' ἤϊον, ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς.
Τοῖσι δ' ἐπ' ἀγχίμολον θυγάτηρ Διὸς ἦλθεν Ἀθήνη,
Μέντορι εἰδομένη ἠμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδήν.
Τὴν μὲν ἰδὼν γήθησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
Αἶψα δὲ Τηλέμαχον προσεφώνεεν ὃν φίλον υἱὸν,
Τηλέμαχ', ἤδη μὲν τόδε γ' εἴσεαι αὐτὸς ἐπελθὼν,
Ἀνδρῶν μαρναμένων, ἵνα τε κρίνονται ἄριστοι,
Μήτι καταισχύνειν πατέρων γένος, οἳ τὸ πάρος περ
Ἀλκῇ τ' ἠνορέῃ τε κεκάσμεθα πᾶσαν ἐπ' αἶαν.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ὄψεαι, αἴκ' ἐθέλῃσθα, πάτερ φίλε, τῷδ' ἐνὶ θυμῷ,
Οὔτι καταισχύνοντα τεὸν γένος, ὡς ἀγορεύεις.
Ὣς φάτο. Λαέρτης δ' ἐχάρη καὶ μῦθον ἔειπε,
Τίς νύ μοι ἡμέρη ἥδε, θεοὶ φίλοι; ἦ μάλα χαίρω.
Υἱός δ' υἱωνός τ' ἀρετῆς πέρι δῆριν ἔχοισι.
Τὸν δὲ παρισταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ὦ Ἀρκεισιάδη πάντων πολὺ φίλταθ' ἑταίρων.
Εὐξάμενος κούρῃ γλαυκώπιδι καὶ Διῒ πατρὶ,
Αἶψα μάλ' ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος.
Ὣς φάτο, καί ῥ' ἔμπνευσε μένος μέγα Παλλὰς Ἀθήνη.
Εὐξάμενος δ' ἄρ' ἔπειτα Διὸς κούρῃ μεγάλοιο,
Αἶψα μάλ' ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλεν Εὐπείθεα κόρυθος διὰ χαλκοπαρήου.
Ἡ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διαπρὸ δὲ εἴσατο χαλκός.
Δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Ἐν δ' ἔπεσον προμάχοις Ὀδυσεὺς καὶ φαίδιμος υἱός·
Τύπτον δὲ ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι.
Καὶ νύ κε δὴ πάντας τ' ὄλεσαν καὶ ἔθηκαν ἀνόστους,
Εἰ μὴ Ἀθηναίη κούρη Διὸς αἰγιόχοιο
Ἤϋσεν φωνῇ, κατὰ δ' ἔσχεθε λαὸν ἅπαντα.
Ἴσχεσθε πτολέμου Ἰθακήσιοι ἀργαλέοιο,
…διακριν- Ὥς κεν ἀναιμωτεί γε * διακρινθεῖτε τάχιστα.
…ῆτε. γρ. καὶ Ὣς φάτ' Ἀθηναίη. τοὺς δὲ χλωρὸν δέος εἷλε·
…ακελθῆτε. Τῶν δ' ἄρα δεισάντων ἐκ χειρῶν ἔπτατο τεύχεα,

Πάντα

In autem igitur Laërtes Doliusq; arma ruerunt,
Et quamuis cani essent coacti bellatores.
At postquam induti sunt circum corpus splendido ære,
Aperuerunt.a.portas, extra.a.iuerunt, dux erat.a.Vlysses.
His autem in eadem hora filia Iouis venit Minerua
Mentori similis, & corpore ac & voce.
Hanc.a.conspicatus lætatus est pertolerans diuus Vlysses.
Statim.a.Telemachum allocutus est suum dilectum filiũ:
Telemache, iam quidem hoc videris ipse aggressus
Viros pugnantes, vbi discernuntur optimi,
Ne quid vitupera maiorum genus, qui antea
Fortitudine ornati fuimus omnem in terram.
Hunc.a.rursus Telemachus prudens cõtra allocutus est,
Videbis si volueris pater dilecte hoc in animo:
Non vituperantem tuum genus sicut dicis.
Sic dixit, Laërtes autem gauisus est & verbum dixit:
Quæ mihi dies hæc dij dilecti? certè valdè gaudeo,
Filiusq; neposq; virtutem circa pugnam habent.
Hunc autem astans allocuta est cæsia Minerua,
O Arcesiade omnium multò dilectissime sociorum,
Apprecatus filiam glaucis-oculis, & Iouem patrem,
Statim circum crispatam præmitte longam lanceam.
Sic dixit, & inspirauit robur magnum Pallas Minerua.
Precatus autem igitur postea Iouis filiam magni,
Statim valdè crispatam præmisit longam lanceam.
Et percussit Eupithem galeam per æream genis.
Hæc verò non lanceam prohibuit. penitus verò penetrauit.
Sonuit autem cadens, resonuerunt autem arma in ipso.
Irruerunt.v.primis pugnantibus Vlysses & illustris filius:
Diuerberabant.a.ensibusq; & lanceis vtraq; extremitate
Et iã oẽs perdidissẽt et posuissẽt sine reditu, (acuminatis.
Nisi Minerua filia Iouis AEgiochi
Clamasset voce, detinuissetq; populum omnem,
Abstinete à bello Ithacenses difficili,
Vt sine cruore separemini citissimè.
Sic dixit Minerua, hos autem recens timor cepit.
Horum.a.igitur timentium ex manibus volauerunt arma,

Omnia

Ithacensiũ p…
gna cũ Vlyss…

Eupithes à L…
ërte occisus…

Minerua di…
mit bellum…

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Πάντα δ' ἐπὶ χθονὶ πῖπτε, θεᾶς ὄπα φωνησάσης·
Πρὸς δὲ πόλιν τρωπῶντο, λιλαιόμενοι βιότοιο.
Σμερδαλέον δ' ἐβόησε πολύτλας δῖος ὀδυσσεύς,
Οἴμησεν δὲ ἀλεὶς, ὥστ' αἰετὸς ὑψιπετήεις.
Καὶ τότε δὴ κρονίδης ἀφίει ψολόεντα κεραυνὸν,
Κὰδ δ' ἔπεσεν πρόσθεν γλαυκώπιδος ὀβριμοπάτρης.
Καὶ τότ' ὀδυσσῆα προσέφη γλαυκῶπις ἀθηνή,
Διογενὲς λαερτιάδη πολυμήχαν' ὀδυσσεῦ,
Ἴσχεο, παῦε δὲ νεῖκος ὁμοιΐου πολέμοιο,
Μήπως τοι κρονίδης κεχολώσεται εὐρύοπα Ζεύς.
Ὣς φάτ' ἀθηναίη. ὁ δ' ἐπείθετο, χαῖρε δὲ θυμῷ.
Ὅρκια δ' αὖ κατόπισθε μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκε
Παλλὰς ἀθηναίη, κούρη διὸς αἰγιόχοιο,
Μέντορι εἰδομένη ἠμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδήν.

Τέλος τῆς Ὁμήρου Ὀδυσσείας.

ΟΜΗΡΟΥ ΒΑΤΡΑΧΟΜΥΟΜΑΧΙΑ.

ΑΡΧΟΜΕΝΟΣ, πρῶτον, μουσῶν χορὸν ἐξ ἑλικῶνος
Ἐλθεῖν εἰς ἐμὸν ἦτορ ἐπεύχομαι, εἵνεκ' ἀοιδῆς·
Ἣν νέον ἐν δέλτοισιν ἐμοῖς ἐπὶ γούνασι θῆκα
Δῆριν ἀπειρεσίην, πολεμόκλονον ἔργον ἄρηος,
Εὐχόμενος μερόπεσσιν ἐς οὔατα πᾶσι βαλέσθαι·
Πῶς μύες ἐν βατράχοισιν ἀριστεύσαντες ἔβησαν,
Γηγενέων ἀνδρῶν μιμούμενοι ἔργα γιγάντων,
Ὡς λόγος ἐν θνητοῖσιν ἔην· τοίην δ' ἔχεν ἀρχήν.
ΜΥΣ ποτὲ διψαλέος, γαλέης κίνδυνον ἀλύξας,
Πλησίον ἐν λίμνῃ ἁπαλὸν προσέθηκε γένειον,
Ὕδατι τερπόμενος μελιηδεῖ· τὸν δὲ κατεῖδε
Λιμνόχαρις πολύφημος, ἔπος δ' ἐφθέγξατο τοῖον,
Ξεῖνε, τίς εἶ; πόθεν ἦλθες ἐπ' ἠόνα; τίς δέ σ' ὁ φύσας;
Πάντα δ' ἀλήθευσον, μὴ ψευδόμενόν σε νοήσω.
Εἰ γάρ σε γνοίην φίλον ἄξιον, ἐς δόμον ἄξω,

Δῶρα δὲ

Omnia.a.in terram ceciderunt Dea voce vociferante.
Ad ciuitatem.v.reuersi sunt vita retinendæ cupidi.
Terribiliter clamauit pertolerans diuus Vlysses.
Ruit autem saltans sicut aquila altiuolans.
Et tunc iam Saturnides misit fuliginosum fulmen,
Decidit autem ante Glaucopidem fortem-patre.
Et tunc Vlyssem allocuta est casia Minerua:
Ioue-nate Laërtiade prudens Vlysses
Abstine,seda autem contentionem æqualis belli,
Ne Saturnides tibi irascatur late-sonans Iupiter.
Sic dixit Minerua.hic.a.obediuit,gauisus est.a.animo.
Fœdera autem rursus in futurum cum ambobus posuit
Pallas Minerua filia AEgiochi,
Mentori similis, & corpore ac voce.

Finis Odyssea Homeri.

HOMERI BATRACHOMYOMACHIA.

INCIPIENS *primùm musarum cœtum ex Helicone*
Venire in meo animo preces-concipio gratia cantus,
Quē nuper in tabulis mèis super genua posui,
Litem immensam,tumultuosum opus Martis,
Præ-me-ferens hominibus in aures omnibus immittere,
Quomodo mures in ranas primas-consecuti iuerunt,
Terrigenûm virorum imitati opera gigantum.
Sic sermo inter mortales erat,tale.a.habuit principium.
MVS *aliquando sitibundus felis periculo euitato,*
Propinquum in lacum teneram adposuit barbam,
Aqua delectatus dulci,hunc autem vidit
Limnocharis obstrepera,verbum.a.locuta est tale:
O hospes quis es? vnde venisti ad littus? quis.a.qui te produxit?
Omnia.a.verè dic,ne mendacem te intellexero.
Si enim te nouerim amicum dignum ad domum ducam.

Limnocharis, hoc est palu... de gaudens

Dona

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І. І. МЕЧНИКОВА

Δῶρα δέ τοι δώσω ξεινήϊα πολλὰ καὶ ἐσθλά.
Εἰμὶ δ' ἐγὼ βασιλεὺς φυσίγναθος, ὃς κατὰ λίμνην
Τιμῶμαι, βατράχων ἡγούμενος ἤματα πάντα·
Καί με πατὴρ πηλεὺς ποτε γείνατο, ὑδρομεδούσῃ
Μιχθεὶς ἐν φιλότητι παρ' ὄχθας ἠριδανοῖο.
Καὶ σε δ' ὁρῶ καλόν τε καὶ ἄλκιμον, ἔξοχον ἄλλων,
Σκηπτοῦχον βασιλῆα, καὶ ἐν πολέμοισι μαχητὴν
Ἔμμεναι· ἀλλ' ἄγε θᾶσσον ἑὴν γενεὴν ἀγόρευε.
Τὸν δ' αὖ ψιχάρπαξ ἠμείβετο, φώνησέν τε,
Τίπτε γένος τοὐμὸν ζητεῖς φίλε, δῆλον ἅπασιν
Ἀνθρώποις τε θεοῖς τε καὶ οὐρανίοις πετεηνοῖς;
Ψιχάρπαξ μὲν ἐγὼ κικλήσκομαι, εἰμὶ δὲ κοῦρος
Τρωξάρταο πατρὸς μεγαλήτορος· ἡ δέ νυ μήτηρ,
Λειχομύλη, θυγάτηρ πτερνοτρώκτου βασιλῆος.
Γείνατο δ' ἐν καλύβῃ με, καὶ ἐξεθρέψατο βρωτοῖς
Σύκοις καὶ καρύοις, καὶ ἐδέσμασι παντοδαποῖσι.
Πῶς δὲ φίλον ποιῇ με τὸν εἰς φύσιν οὐδὲν ὅμοιον;
Σοὶ μὲν γὰρ βίος ἐστὶν ἐν ὕδασιν· αὐτὰρ ἔμοιγε
Ὅσσα παρ' ἀνθρώποις τρώγειν ἔθος· οὐδέ με λήθει
Ἄρτος τρισκοπάνιστος ἀπ' εὐκύκλου κανέοιο,
Οὐδὲ πλακοῦς τανύπεπλος ἔχων πολλὴν σισαμίδα,
Οὐ τόμος ἐκ πτέρνης, οὐχ ἥπατα λευκοχίτωνα,
Οὐδὲ τυρὸς νεόπηκτος ἀπὸ γλυκεροῖο γάλακτος,
Οὐ χρηστὸν μελίτωμα, τὸ καὶ μάκαρες ποθέουσιν,
Οὐδ' ὅσα πρὸς θοίνην μερόπων τεύχουσι μάγειροι,
Κοσμοῦντες χύτρας ἀρτύμασι παντοδαποῖσιν.
Οὐδέ ποτ' ἐκ πολέμοιο κακὴν ἀπέφυγον ἀϋτήν,
Ἀλλ' εὐθὺς μετὰ μῶλον ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθην.
Οὐ δέδι' ἄνθρωπον, καίπερ μέγα σῶμα φοροῦντα,
Ἀλλ' ἐπὶ λέκτρον ἰὼν, ἄκρον δάκτυλον κατεδάκνω.
Καὶ πτέρνης λαβόμην, καὶ οὐ πόνος ἵκανεν ἄνδρα,
Νήδυμος οὐκ ἀπέφυγεν ὕπνος, δάκνοντος ἐμεῖο.
Ἀλλὰ δύω μάλα πάντα τὰ δείδια πᾶσαν ἐπ' αἶαν,
Κίρκον καὶ γαλέην, οἵ μοι μέγα πένθος ἄγουσι,
Καὶ παγίδα στονόεσσαν, ὅπου δολόεις πέλε πότμος.
Πλεῖστον δὴ γαλέην περιδείδια ἥτις ἀρίστη,
Ἣ καὶ τρωγλοδύνοντα κατὰ τρώγλην ἐρεείνει.

Οὐ τρώγω

Bona autem tibi dabo hospitalia multa & bona.
Sum autem ego rex Physignathus, qui per lacum
Color ranarum dux dies omnes,
Et me pater Peleus olim genuit Hydromedusæ
Mixtus in amicitia apud ripam Eridani.
Et te quidem video pulchrumq; et fortem eximiũ præ alijs
Sceptriferum regem, & in cellis pugnacem
Esse. sed age citius tuum genus commemora.
Huic autem rursus Psicharpax respondit, dixitq;
Cur nam genus meũ perquiris ô amice, manifestum omnib.
Hominibusq; Dijsq; & cælestibus volatilibus?
Psicharpax quidem ego vocor. sum autem filius
Troxartæ patris magnanimi, at mater
Lichnomyle filia Pternotroctæ regis.
Genuit autem in tugurio me, & enutriuit cibarijs
Ficubus & nucibus, & edulijs omnigenis.
Quomodo a. amicum facias me in naturam nihil similem?
Tibi quidem enim vita est in aquis, sed mihi certè
Quæcunq; apud homines comedere consuetudo, neq; me la-
Panis ter-pistus à bene-rotunda cista, (tet
Neq; placenta extensa habens multam sisamida,
Non sectio ex perna, non iecora album-vestem-habentia,
Neq; caseus nuper-pressus à suaui lacte,
Non suauia bellaria, quæ & diui desiderant,
Neq; quæcunq; ad conuiuia hominum faciunt coqui,
Ornantes ollas condimentis varijs.
Nunquam ex bello malum effugi clamorem
Sed statim ad pugnam iens propugnantibus mixtus sum,
Non timui hominem, & quamuis magnũ corpus ferentem.
Sed ad lectum iens summum digitum mordeo,
Et à-pede accepi, & non dolor occupauit virum,
Suauis non aufugit somnus mordente me.
Sed duo valdè omnia timeo omnem per terram,
Accipitrem & felem, qui mihi magnum luctum adferunt,
Et decipulum molestam, vbi dolosum existit fatum,
Plurimùm iam felem pertimesco, quæ optima,
Quæ & me qui foramen-ingredior, per foramen perquirit.

Non

Physignathus, ab eo quod inflet se maxillis.
Hydromedusa, reginæ aquarum.

Psicharpax, id est, micarum raptor.

Troxarta, hoc est, vorantis panem.
Lichomyle, à l[...] bendis molis.
Pternotrocta, id est, pernas seu coras arrodentis.

Sisamida, gen[...] est leguminis.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І.МЕЧНИКОВА

Οὐ τρώγω ῥαφανὰς, οὐ κράμβας, οὐ κολοκύντας,
Οὐ τεύτλοις χλωροῖς ἐπιβόσκομαι, οὐδὲ σελίνοις.
Ταῦτα γὰρ ὑμέτερ' ἐστὶν ἐδέσματα τῶν κατὰ λίμνην.
Πρὸς τάδε μειδήσας φυσίγναθος ἀντίον ηὔδα,
Ξεῖνε, λίαν αὐχεῖς ἐπὶ γαστέρι. ἔστι καὶ ἡμῖν
Πολλὰ μάλ' ἐν λίμνῃ καὶ ἐπὶ χθονὶ θαύματ' ἰδέσθαι.
Ἀμφίβιον γὰρ ἔδωκε νομὴν βατράχοισι κρονίων,
Σκιρτῆσαι κατὰ γῆν, καὶ ἐφ' ὕδασι σῶμα καλύψαι.
Εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, εὐχερές ἐστιν.
Αἴρω σ' ἐν νώτοισι. κράτει δέ με, μή ποτ' ὄληαι,
Ὅπως γηθόσυνος τὸν ἐμὸν δόμον εἰσαφίκηαι.
Ὣς ἄρ' ἔφη, καὶ νῶτ' ἐδίδου. ὁ δ' ἔβαινε τάχιστα
Χεῖρας ἔχων ἁπαλοῖο κατ' αὐχένος ἅλματι κούφῳ.
Καὶ πρῶτον μὲν ἔχαιρεν ὅτ' ἔβλεπε γείτονας ὅρμους,
Νήξει τερπόμενος φυσιγνάθου· ἀλλ' ὅτε δή ῥα
Κύμασι πορφυρέοις ἐπεκλύζετο, πολλὰ δακρύων
Ἄχρηστον μετάνοιαν ἐμέμφετο· τίλλε δὲ χαίτας,
Καὶ πόδας ἔσφιγγεν κατὰ γαστέρος· ἐν δέ οἱ ἦτορ
Πάλλετ' ἀηθείῃ, καὶ ἐπὶ χθόνα βούλετ' ἱκέσθαι·
Δεινὰ δ' ἐπεστονάχιζε, φόβου κρυόεντος ἀνάγκῃ.
Οὐρὴν μὲν πρῶτ' ἔπλασ' ἐφ' ὕδασιν, ἠΰτε κώπην
Σύρων· εὐχόμενός τε θεοῖς ἐπὶ γαῖαν ἱκέσθαι,
Ὕδασι πορφυρέοισιν ἐκλύζετο· πολλὰ δ' ἐβόα,
Καὶ τοῖον φάτο μῦθον, ἀπὸ στόματος δ' ἀγόρευεν,
Οὐχ οὕτω νώτοισιν ἐβάστασε φόρτον ἔρωτος
Ταῦρος, ὅτ' εὐρώπην διὰ κύματος ἦγ' ἐπὶ κρήτην,
Ὡς ἔμ' ἐπιπλώσας ἐπινώτιον ἦγεν ἐς οἶκον
Βάτραχος, ὑψώσας ὠχρὸν δέμας ὕδατι λευκῷ.
Ὕδρος δ' ἐξαπίνης ἀνεφαίνετο, δεινὸν ὅραμα
Ἀμφοτέροις· ὀρθὸν δ' ὑπὲρ ὕδατος εἶχε τράχηλον·
Τοῦτον ἰδὼν κατέδυ φυσίγναθος, οὔτι νοήσας
Οἷον ἑταῖρον ἔμελλεν ἀπολλύμεναι κατὰ λίμνην·
Δῦ δὲ βάθος λίμνης, καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.
Κεῖνος δ' ὡς ἀφέθη, πέσεν ὕπτιος εὐθὺς ἐς ὕδωρ.
Χεῖρας δ' ἔσφιγγεν, καὶ ἀπολλύμενος κατέτριζε.
Πολλάκι μὲν κατέδυνεν ἐφ' ὕδατι, πολλάκι δ' αὖτε
Λακτίζων ἀνέδυνε· μόρον δ' οὐκ ἦν ὑπαλύξαι.

Δαόμεναι

Non comedo raphanos, non caules, non cucurbitas,
Non betis viridibus pascor, neq; apijs.
Hæc enim vestra sunt edulia per lacum.
Ad hæc autem subridens Physignathus contra locutus est:
O hospes, valde gloriaris ob ventrem, adsunt & nobis
Multa valde in lacu & in terra mirabilia visu.
Ancipitem enim dedit victum ranis Saturnius Iupiter:
Saltare per terram, & in aquis corpus cooperire.
Si autem vis & hæc scire facile est.
Portem te in humeris, tene autem me, ne aliquando pereas,
Sic gauisus in meam domum venias. (lociter
Sic certè inquit, & terga dabat, ille autē ascendebat ve-
Manus habens tenerum per collum, saltu facili. (tus
Et in primis quidē gaudebat, quādo intuebatur vicinos por-
Natatione gaudens Physignathi, sed quando iam vtiq;
Vndis purpureis submergebatur, multùm lacrymabatur.
Inutilem pœnitentiam accusabat, euellebat autem comas,
Et pedes stringebat per ventrem, in illo autem cor
Concutiebatur insolentia, & in terram volebat videre,
Vehementer. a. ingemiscebat timoris frigidi necessitate.
Caudam quidem in primis extendit in aquis, tanq̄ remum
Trahens, supplicansq; Dijs in terram venire.
Aquis purpureis submergebatur, multùm autem clamabat
Et talem dixit sermonem: ab ore autem pronunciabat:
Non sic humeris portauit onus amoris
Taurus, quando Europam per vndam duxit in Cretam.
Vt me nauigans humeris superuectum duxit ad domum
Rana, eleuans pallidum corpus aqua alba.
Hydrus. a. ex improuiso apparebat horrendum spectaculū
Vtrisq; erectum super aquam habebat collum.
Hunc conspicatus ingressus est Physignathus, non quicquā
Qualem socium perditurus erat per lacum. (intelligens
Ingressus est. a. profunditatē lacus, & euitauit parcā nigrā.
Ille autm vt relictus est, cecidit supinus statim in aquam.
Manus autem stringebat, & moriens stridebat.
Sæpè quidem ingrediebatur in aquam, sæpè autem rursus
Calcitrans egrediebatur, mortem. a. non poterat euitare.

Xx

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ІМ. І.І. МЕЧНИКОВА

Δευόμεναι δὲ τρίχες πλεῖστον βάρος εἷλκον ἐπ' αὐτῷ·
Ὕδασι δ' ὀλλύμενος, τοίοις ἐφθέγξατο μύθοις,
  Οὐ λήσεις γε θεοὺς φυσίγναθε ταῦτα ποιήσας,
Ναυηγὸν ῥίψας ἀπὸ σώματος, ὡς ἀπὸ πέτρης.
Οὐκ ἄν μου κατὰ γαῖαν ἀμείνων ἦσθα κάκιστε,
Παγκρατίῳ τε, πάλῃ τε, καὶ εἰς δρόμον. ἀλλὰ πλανήσας
Εἰς ὕδωρ μ' ἔρριψας. ἔχει θεὸς ἔκδικον ὄμμα.
Ποινὴν σὺ τίσεις μυῶν στρατῷ, οὐδ' ὑπαλύξεις.
  Ταῦτ' εἰπὼν, ἀπέπνευσεν ἐν ὕδασι. τὸν δὲ κατεῖδε
Λειχοπίναξ ὄχθῃσιν ἐφεζόμενος μαλακῇσι.
Δεινὸν δ' ἐξολόλυξε, δραμὼν δ' ἤγγειλε μύεσσιν.
Ὡς δ' ἔμαθον τὴν μοῖραν, ἔδυ χόλος αἰνὸς ἅπαντας.
Καὶ τότε κηρύκεσσιν ἑοῖς ἐκέλευσαν ὑπ' ὄρθρον
Κηρύσσειν ἀγορὴν δ' ἐς δώματα τρωξάρταο,
Πατρὸς δυστήνου ψιχάρπαγος, ὃς κατὰ λίμνην
Ὕπτιος ἐξήπλωτο νεκρὸν δέμας, οὐδὲ παρ' ὄχθαις
Ἦν ἤδη τλήμων, μέσσῳ δ' ἐπενήχετο πόντῳ.
Ὡς δ' ἦλθον σπεύδοντες ἅμ' ἠοῖ, πρῶτος ἀνέστη
Τρωξάρτης, ὅτι παιδὶ χολούμενος, εἶπέ τε μῦθον,
  Ὦ φίλοι, εἰ καὶ μοῦνος ἐγὼ κακὰ πολλὰ πέπονθα
Ἐκ βατράχων, ἡ μοῖρα κακὴ πάντεσσι τέτυκται.
Εἰμὶ δ' ἐγὼ δύστηνος, ἐπεὶ τρεῖς παῖδας ὄλεσσα.
Καὶ τὸν μὲν πρῶτόν ῥα κατέκτανεν ἁρπάξασα
Ἐχθίστη γαλέη, τρώγλης ἔκτοσθεν ἑλοῦσα.
Τὸν δ' ἄλλον πάλιν ἄνδρες ἀπηνέες ἐς μόρον ἦξαν
Καινοτέραις τέχναις, ξύλινον δόλον ἐξευρόντες,
Ἣν παγίδα καλέουσι, μυῶν ὀλέτειραν ἐοῦσαν.
Ὁ τρίτος ἦν ἀγαπητὸς ἐμοὶ καὶ μητέρι κεδνῇ,
Τοῦτον ἀπέπνιξεν φυσίγναθος ἐς βυθὸν ἄξας.
Ἀλλ' ἄγεθ' ὁπλισόμεσθα καὶ ἐξέλθωμεν ἐπ' αὐτοὺς,
Σώματα κοσμήσαντες ἐν ἔντεσι δαιδαλέοισι.
Τοῦτ' εἰπὼν, ἀνέπεισε καθοπλίζεσθαι ἅπαντας.
Καὶ τοὺς μέν ῥ' ἐκόρυσσεν ἄρης πολέμοιο μεμηλώς.
Κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃσιν ἔθηκαν,
Ῥήξαντες κυάμους χλωροὺς, εὖ τ' ἀσκήσαντες,
Οὓς αὐτοὶ διὰ νυκτὸς ἐπιστάντες κατέτρωξαν.
Θώρηκας δ' εἶχον καλαμοστεφέων ἀπὸ βυρσῶν,

Madentes autem pili plurimum pondus trahebant in ipso.
Aquis autem periens, tales locutus est sermones:
  Non latebis vtiq; Deos Physignathe: hoc patrato,
Naufragum qui iecisti à corpore vt à petra.
Non certè me per terram melior eras o pessime,
Pancratioq; luctaq; & ad cursum, sed deceptum
In aquam me proiecisti, habet Deus vltorem oculum,
Pœnam tu solues murium exercitui, neq; euitabis.
  Hæc locutus, expirauit in aquis, hunc autem vidit
Lichopinax ripis insidens mollibus:
Vehementer .a. vlulauit, currens .a. annunciauit muribus,
Vt .a. didicerunt mortẽ, ingressa est ira perniciosa vniuersos,
Et tunc præconibus suis iusserunt sub diluculum
Proclamare ad concionem, in domos Troxartæ
Patris infelicis Psicharpagis, qui per lacum
Supinus natabat, mortuum corpus, neq; iuxta ripas
Erat iam miser, medio autem natabat ponto.
Vt .a. venerunt festinantes cum Aurora, primùm surrexit
Troxartes ob filium iratus, dixitq; sermonem:
  O amici, tametsi solus ego multa mala passus
Ex ranis, sors mala omnibus facta est:
Sum autem ego infelix, post quam treis filios perdidi.
Et quidem primum vtiq; occidit rapiens
Inimicissimus felis foramen extra captum.
Alium autem rursus viri crudeles ad mortem duxerunt
Vanioribus artibus ligneo dolo excogitato,
Quam decipulam vocant, murium perditricem.
Qui tertius erat dilectus mihi & matri inclytæ,
Hunc suffocauit Physignathus in profundum ducens.
Sed agedum armemur, & exeamus in ipsas,
Corporibus exornatis armis varijs.
Hæc locutus persuasit armari vniuersos.
Hos quidem vtiq; Mars belli curam-habens.
Ocreas quidem primùm circa tibias posuerunt,
Effractis fabis viridibus, beneq; aptatis
Quas ipsi per noctem stantes comederunt.
Thoraces autem habebant calamis circundatis à corijs,

Lichopinax, quòd lam[b] paropsidas quadras.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Οὓς γαλέην δείραντες, ἐπισταμένως ἐποίησαν·
Ἀσπὶς δ' ἦν λύχνου τὸ μεσόμφαλον. ἡ δέ νυ λόγχη,
Εὐμήκεις βελόναι, παγχάλκεον ἔργον Ἄρηος.
Η δὲ κόρυς, τὸ λέπυρον ἐπὶ κροτάφοισι καρύου.
Οὕτω μὲν μύες ἦσαν ἔνοπλοι. ὡς δ' ἐνόησαν
Βάτραχοι, ἐξανέδυσαν ἀφ' ὕδατος, εἰς δ' ἕνα χῶρον
Ελθόντες, βουλὴν ξυνάγον πολέμοιο κακοῖο.
Σκεπτομένων δ' αὐτῶν πόθεν ἡ στάσις, ἢ τίς ὁ θρύλλος,
Κῆρυξ ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σκῆπτρον μετὰ χερσί,
Τυρογλύφου υἱὸς μεγαλήτορος ἐμβασίχυτρος,
Αγγέλλων πολέμοιο κακὴν φάτιν, εἶπέ τε μῦθον,
Ω βάτραχοι, μύες ὔμμιν ἀπειλήσαντες ἔπεμψαν
Εἰπεῖν, ὁπλίζεσθαι ἐπὶ πτόλεμόν τε μάχην τε.
Εἶδον γὰρ καθ' ὕδωρ ψιχάρπαγα, ὃν κατέπεφνεν
Υμέτερος βασιλεὺς φυσίγναθος. ἀλλὰ μάχεσθε
Οἵτινες ἐν βατράχοισιν ἀριστῆες γεγάατε.
Ως εἰπὼν ἀπέφηνε. λόγος δ' εἰς οὔατα μυῶν
Εἰσελθὼν ἐτάραξε φρένας βατράχων ἀγερώχων.
Μεμφομένων δ' αὐτῶν φυσίγναθος εἶπεν ἀναστὰς,
Ω φίλοι, οὐκ ἔκτεινον ἐγὼ μῦν, οὐδὲ κατεῖδον
Ολλύμενον. πάντως ἐπνίγη παίζων παρὰ λίμνην,
Νήξεις τὰς βατράχων μιμούμενος. οἱ δὲ κάκιστοι
Νῦν ἐμὲ μέμφονται τὸν ἀναίτιον. ἀλλ' ἄγε βουλὴν
Ζητήσωμεν ὅπως δολίους μύας ἐξολέσωμεν.
Τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
Σώματα κοσμήσαντες ἐνοπλισθῶμεν ἅπαντες
Ακροις παρ' χείλεσιν, ὅπου κατάκρημνος ὁ χῶρος,
Ηνίκα δ' ὁρμηθέντες ἐφ' ἡμέας ἐξέλθωσι,
Δραξάμενοι κορύθων ὅστις σχεδὸν ἀντίος ἔλθοι,
Ες λίμνην αὐτοὺς σὺν ἔντεσιν αὐτίκα βάλωμεν.
Οὕτω γὰρ πνίξαντες ἐν ὕδασι τοὺς ἀκολύμβους,
Στήσομεν εὐθύμως τὸ μυοκτόνον ὧδε τρόπαιον.
Ως ἄρα φωνήσας, ὅπλοις ἐνέδυσεν ἅπαντας.
Φύλλοις μὲν μαλαχῶν κνήμας ἑὰς ἀμφεκάλυψαν,
Θώρηκας δ' εἶχον χλωρῶν πλατέων ἀπὸ τεύτλων,
Φύλλα δὲ τῶν κραμβῶν εἰς ἀσπίδας εὖ ἤσκησαν,
Εγχος δ' ὀξύσχοινος ἑκάστῳ μακρὸς ἀρήρει,

Καὶ κόρυθες

Quos fele excoriato scienter fecerunt.
Clypeus.a erat lucernæ medius vmbilicus, at quidẽ lancea
Longæ acus, omninò æreum opus Martis,
At caßis in temporibus erat *testa nucis.*
Sic quidem mures erant armati vt autem intellexerunt
Ranæ, egressæ sunt ab aqua, in vnum locum
Profectæ, consilium coëgerunt belli mali.
Considerantibus.a.ipsis vnde seditio, vel quis tumultus,
Præco propè venit, ferens sceptrum in manibus,
Tyroglyphi filius magnanimi Embasichytros,
Nuncians belli malam famam, dixitq; sermonem:
O ranæ, mures vobis minitati miserunt,
Vt edicerem armari ad bellumq; pugnamq;.
Viderunt enim per aquam Psycharpaga, quem occidit
Vester rex Physignathus, sed pugnate
Quicunq; inter ranas egregiæ genitæ estis.
Sic locutus disparuit, sermo autem in aures murium
Ingressus conturbauit mentes ranarum superbarum.
Accusantibus autem ipsis, Physignathus dixit surrectus:
O amici, non occidi enim murem neq; vidi
Pereuntem: omnino suffocatus est ludens iuxta lacum,
Natatus ranarum imitatus: at pessimi
Nunc me accusant me *qui-non-sum-in causa, sed age con-*
Inquiramus, vt dolosos mures deperdamus. (silium
Etenim ego dico, vt mihi apparent esse optima.
Corporibus ornatis, armati-stemus vniuersi
Summas iuxtas ripas, vbi præceps est locus.
Quando autem impetu facto in nos venerint.
Correptis galeis quicunq; propè obuius venerit,
In lacum ipsos cum armis statim deijciamus.
*Sic.n.*illis *suffocatis in aquis qui expertes* sunt *natandi,*
Constituemus læto animo statim muriũ occisorum hic tro-
Sic vtiq; locutus, armis induit vniuersos. (phæum
Folijs quidem maluarum tibias suas circum cooperuerunt:
Thoraces autem habuerunt viridibus latis à betis.
Folia autem braßicarum in clypeos benè aptauerunt.
Lancea autem acutus iuncus vnicuiq; longus aptatus erat,

Tyroglyphi hoc est, e... uatoris ... seorum. *Embasichy*... quod fo... in ollas i... pere.

Καὶ κόρυθες κοχλιῶν λεπτῶν κράατ' ἀμφεκάλυπτον.
Φραξάμενοι δ' ἔστησαν ἐπ' ὄχθαις ὑψηλῇσι,
Σείοντες λόγχας. θυμοῦ δ' ἔμπλητο ἕκαστος.
Ζεὺς δὲ θεοὺς καλέσας εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα,
Καὶ πολέμου πληθὺν δείξας, κρατερούς τε μαχητὰς
Πολλοὺς καὶ μεγάλους, ἠδ' ἔγχεα μακρὰ φέροντας,
Οἷος κενταύρον στρατὸς ἔρχεται ἠδὲ γιγάντων,
Ἡδὺ γελῶν ἐρέεινε τίνες βατράχοισιν ἀρωγοὶ,
Ἢ μυσὶν, ἀθανάτων, καὶ ἀθηναίην προσέειπεν,
Ὦ θύγατερ, μυσὶν ἦ ῥ' ἐπαλεξήσουσα πορεύσῃ;
Καὶ γάρ σου κατὰ νηὸν ἀεὶ σκιρτῶσιν ἅπαντες,
Κνίσῃ τερπόμενοι καὶ ἐδέσμασιν ἐκ θυσιάων.
Ὣς ἄρ' ἔφη κρονίδης. τὸν δὲ προσέειπεν ἀθήνη.
Ὦ πάτερ, οὐκ ἄν πώποτ' ἐγὼ μυσὶ τειρομένοισιν
Ἐλθοίμην ἐπαρωγὸς, ἐπεὶ κακὰ πολλά μ' ἔοργαν,
Στέμματα βλάπτοντες καὶ λύχνους εἵνεκ' ἐλαίου.
Τοῦτο δέ μου λίην ἔδακε φρένας, οἷ' ἔρεξαν.
Πέπλον μου κατέτρωχαν ὃν ἐξύφηνα καμοῦσα
Ἐκ ῥοδάνης λεπτῆς, καὶ στήμονα λεπτὸν ἔνησα,
Τρώγλας τ' ἐμποίησαν. ὁ δ' ἠπητής μοι ἐπέστη
Καὶ πράσσει με τόκους. τούτου χάριν ἐξώργισμαι.
Χρησαμένη γὰρ ὕφηνα, καὶ οὐκ ἔχω ἀνταποδοῦναι.
Ἀλλ' οὐδ' ὣς βατράχοισιν ἀρηγέμεν οὐκ ἐθελήσω.
Εἰσὶ γὰρ οὐδ' αὐτοὶ φρένας ἔμπεδοι, ἀλλά με πρῶτον
Ἐκ πολέμου ἀνιοῦσαν, ἐπεὶ λίην ἐκοπώθην,
Ὕπνου δευομένην, οὐκ εἴασαν θορυβοῦντες,
Οὐδ' ὀλίγον καταμῦσαι. ἐγὼ δ' ἄυπνος κατεκείμην,
Τὴν κεφαλὴν ἀλγοῦσα, ἕως ἐβόησεν ἀλέκτωρ.
Ἀλλ' ἄγε παυσώμεσθα θεοὶ τούτοισιν ἀρήγειν,
Μή κέ τις ἡμείων τρωθῇ βέλει ὀξυόεντι.
Εἰσὶ γὰρ ἀγχέμαχοι, καὶ εἰ θεὸς ἀντίος ἔλθοι.
Πάντες δ' οὐρανόθεν τερπώμεθα δῆριν ὁρῶντες.
Ὣς ἄρ' ἔφη. τῇ δ' αὖτε πεπείθοντο θεοὶ ἄλλοι
Πάντες, ὁμῶς δὲ ἀολλέες ἤλυθον εἰς ἕνα χῶρον,
Κὰδ δ' ἦλθον κήρυκε τέρας πολέμοιο φέροντε.
Καὶ τότε κώνωπες μεγάλας σάλπιγγας ἔχοντες
Δεινὸν ἐσάλπιζον πολέμου κτύπον. οὐρανόθεν δὲ

Et galeæ cochleis subtilibus capita circum cooperiebant.
Munitæ autem steterunt in ripis altis,
Conquassantes lanceas, animo autem plena erat Vnaquæq;.
Iupiter autem Deos Vbi Vocasset in cælum astriferum,
Et belli multitudinem ostendens potentesq; pugnatores
Multos & magnos, & lanceas longas ferentes,
Qualis centaurorum exercitus procedit & gigantum,
Suauiter ridens interrogabat, qui ranis auxiliatores
Vel muribus immortalium? & Palladem allocutus est:
O filia, muribus nunquid auxiliatura ibis?
Etenim tuum per templum semper exultant Vniuersi,
Odore delectati & cibarijs ex sacrificijs.
Sic Vtiq; dixit Saturnius, hunc. a. allocuta est Pallas:
O pater, non certè Vnquam ego muribus cùm-Vexarentur
Venirem auxiliatrix, quoniam mala multa mihi fecerunt,
Coronas destruentes & lucernas causa olei.
Hoc autem meas Valde momordit mentes quod fecerunt.
Peplum meum corroserunt, quod texui elaborando
Ex trama subtili, & stamen subtile neui,
Foraminaq; fecerunt, at sutor mihi institit,
Exigitq; a me Vsuras, huius gratia irata sum,
Mutuata enim subtextum & non possum restituere.
Sed neq; sic ranis auxiliari non Velim.
Sunt enim neq; ipsæ mentibus firmæ, sed me primùm
Ex bello redeuntem, postquam Valdè defatigata fui,
Somno indigentem non permiserunt tumultuantes,
Neq; parùm oculos declinare, ego. a. insomnis iacebam
Caput dolens, donec clamauit gallus-gallinaceus.
Sed agè cessemus Dij ijs auxiliari,
Ne Vtiq; aliquis Vestrùm Vulneretur telo acuto.
Sunt. n. cominus pugnantes, etiamsi Deus contra-Veniret.
Omnes autem de cælo delectemur litem Videntes.
Vt certè dixit, huic autem pòst paruerunt Dij alij.
Omnes simul autem collecti Venerunt in Vnum locum.
At Venerunt præcones duo, signum belli ferentes.
Et tunc culices magnas tubas habentes.
Vehementer tuba clangebant belli strepitum, cælitùs autẽ

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І. І. МЕЧНИКОВА

Ζεὺς κρονίδης βρόντησε τέρας πολέμοιο κακοῖο.
Πρῶτος δ' Ὑψιβόας Λειχήνορα οὔτασε δουρὶ,
Ἑσταότ' ἐν προμάχοις, κατὰ γαστέρα εἰς μέσον ἧπαρ.
Κὰδ δ' ἔπεσεν πρηνὴς, ἁπαλὰς δ' ἐκόνισεν ἐθείρας.
Τρωγλοδύτης δὲ μετ' αὐτὸν ἀκόντισε Πηλείωνα.
Πῆξεν δ' ἐν στέρνῳ στιβαρὸν δόρυ. τὸν δὲ πεσόντα
Εἷλε μέλας θάνατος, ψυχὴ δ' ἐκ σώματος ἔπτη.
Σευτλαῖος δ' ἄρ' ἔπεφνε βαλὼν κέαρ Ἐμβασίχυτρον.
Ἀρτοφάγος δὲ Πολύφωνον κατὰ γαστέρα τύψεν.
Ἤριπε δὲ πρηνὴς, ψυχὴ δὲ μελέων ἐξέπτη.
Λιμνόχαρις δ' ὡς εἶδεν ἀπολλύμενον Πολύφωνον,
Τρωγλοδύτην πέτρῳ μυλοειδέϊ τρῶσεν ἐπιφθάς
Αὐχένα παρ μέσον. τὸν δὲ σκότος ὄσσ' ἐκάλυψεν.
Λειχήνωρ δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαεινῷ,
Καὶ βάλεν (οὐδ' ἀφάμαρτε) καθ' ἧπαρ. ὡς δ' ἐνόησε
Κραμβοφάγος, ὄχθαισι βαθείαις ἔμπεσε φεύγων.
Ἀλλ' οὐδ' ὥς ἀπέληγεν ἐν ὕδασιν, ἤλασε δ' αὐτόν.
Κάππεσε δ', οὐκ ἀνένευσεν. ἐβάπτετο δ' αἵματι λίμνη
Πορφυρέῳ, αὐτὸς δὲ παρ' ἠϊόν' ἐξετανύσθη,
Χορδῇσι λιπαρῇσί τ' ἐπορνύμενος λαγόνεσσιν.
Λιμνίσιος δ' ὄχθαισι Τυρόγλυφον ἐξενάριξε.
Πτερνογλύφον δὲ ἰδὼν Καλαμίνθιος, εἰς φόβον ἦλθεν,
Ἥλατο δ' ἐς λίμνην φεύγων, τὴν ἀσπίδα ῥίψας.
Ὑδρόχαρις δέ τε πέφνε Πτερνοφάγον βασιλῆα,
Χερμαδίῳ πλήξας κατὰ βρέγματος, ἐγκέφαλος δὲ
Ἐκ ῥινῶν ἔσταζε, παλάσσετο δ' αἵματι γαῖα.
Λειχοπίναξ δ' ἔκτεινεν ἀμύμονα Βορβοροκοίτην,
Ἔγχει ἐπαΐξας. τὸν δὲ σκότος ὄσσ' ἐκάλυψε.
Πρασσοφάγος δ' ἐσιδὼν, ποδὸς εἵλκυσε Κνισσοδιώκτην,
Ἐν λίμνῃ δ' ἀπέπνιξε, κρατήσας χειρὶ τένοντα.
Ψυχάρπαξ δ' ἤμυν' ἑτάρων πέρι τεθνειώτων,
Καὶ βάλε Πηλούσιον κατὰ νηδύος εἰς μέσον ἧπαρ.
Πίπτε δέ οἱ πρόσθεν, ψυχὴ δ' ἄϊδόσδε βεβήκει.
Πηλοβάτης δ' ἐσιδὼν, πηλοῦ δράκα ῥίψεν ἐπ' αὐτὸν,
Καὶ τὸ μέτωπον ἔχρισε, καὶ ἐξετύφλου παρὰ μικρόν.
Θυμώθη δ' ἄρα κεῖνος, ἑλὼν δέ γε χειρὶ παχείῃ
Κείμενον ἐν πεδίῳ λίθον ὄβριμον, ἄχθος ἀρούρης,

Τῷ βάλε

Iupiter Saturnius intonuit signum belli mali.
Primus.a.Hypsiboas Lichenorem vulnerauit lancea.
Stantem inter propugnatores per ventrem in medium epar,
Concidit.a.pronus, teneras.a.puluere fœdauit comas.
Troglodytes autem post ipsum iaculatus est Pileona.
Infixit.a.in pectore solidam lanceam, hunc.a.cadentem
Cepit nigra mors, anima autem ex corpore euolauit.
Seutlaus.a.vtiq; occidit percusso corde Embasichytrum.
Artophagus autem Polyphonum per ventrem percussit.
Cecidit autem supinus, anima autem membris euolauit
Limnocharis autem vt vidit pereuntem Polyphonum,
Troglodyten petra molari vulnerauit praueniens
Collum iuxta medium, huic.a.caliga oculos cooperuit.
Lichenor autem ipsius obseruabat lancea lucida,
Et percussit, (neq; aberrauit) per epar, vt autem intellexit
Crambophagus ripis profundis incidit fugiens,
Sed neq; sic effugit in aquis, impulit autem ipsum,
Concidit.a.non respirauit, tingebatur.a.sanguine lacus
Purpureo, ipse autem iuxta littus extensus est.
Intestinis pinguibus impetu ruens in ilia.
Limnisius autem in ripis Tyroglyphum spoliauit.
Pternoglyphū.a. conspicatus Calaminthius in timorē venit.
Saltauit autem in lacum fugiens, clypeo proiecto.
Hydrocharis autem occidit Pternophagum regem,
Saxo percussum per guttur, cerebrum autem
Ex naribus stillabat, polluebatur autem sanguine terra.
Lichopinax.a.occidit irreprehensibilem Borborocœtem
Lancea impetu facto; caligo autem oculos cooperuit.
Prassiphagus.a.conspicatus pede traxit Cnissodiocten,
In lacu autem suffocauit, comprehensa manu ceruice.
Psycharpax autem vltus est socios mortuos,
Et percussit Pelusium per ventrem in medium epar.
Cecidit autem illi ante, anima autem ad infernum iuit.
Pelobates.a.conspicatus luti manipulum iecit in ipsum,
Et frontem inunxit, & excæcabat propemodum.
Iratus est autem certe ille: vbi cœpisset vtiq; manu forti
Qui iacebat in campo lapidem ponderosum pondus terræ,

Lichenorem, lambenda cauda.
Troglodytes, quod ingre diatur rima & foramina.
Seutlaus, à be ta vel porro.
Polyphonum, quasi dicas multiuocem
Crambophagus à vorandis caulibus.
Limnisius, pa lustris.
Hydrocharis, quòd aqua gaudeat.
Borborocœtem quòd in cœ no iaceat.
Prasiphagus. comedendo porro.
Cnissodioctē, quod nidor insequatur.
Pelobates, quòd per lu tum inceda

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Τῷ βάλε πηλοβάτην ὑπὸ γούνατα. πᾶσα δ' ἐκλάσθη
Κνήμη δεξιτερή, πέσε δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσι.
Κραυγασίδης δ' ἤμυνε, καὶ αὖθις βαῖνεν ἐπ' αὐτόν.
Τύψε μέσην δ' αὐτὸν κατὰ γαστέρα, πᾶς δέ οἱ εἴσω
Ὀξύσχοινος δῦνε. χαμαὶ δ' ἔκχυντο ἅπαντα
Ἔγκατ' ἐφελκομένῳ ὑπὸ δούρατι χειρὶ παχείῃ.
Σιτοφάγος δ' ὡς εἶδεν ἐπ' ὄχθησιν ποταμοῖο,
Σκάζων ἐκ πολέμου ἀνεχάζετο, τείρετο δ' αἰνῶς
Ἥλατο δ' ἐς τάφρον, ὅπως φύγῃ αἰπὺν ὄλεθρον.
Τρωξάρτης δ' ἔβαλεν Φυσίγναθον ἐς πόδα ἄκρον.
Ὦκα δὲ τειρόμενος ἐς λίμνην ἥλατο φεύγων.
Τρωξάρτης δ' ὡς εἶδεν ἔθ' ἡμίπνουν περιπεσόντα,
Καί οἱ ἐπέδραμεν αὖθις, ἀποκτάμεναι μενεαίνων.
Πρασσαῖος δ' ὡς εἶδεν ἔθ' ἡμίπνουν περιπεσόντα,
Ἦλθε διὰ προμάχων, καὶ ἀκόντισεν ὀξέϊ σχοίνῳ.
Οὐδ' ἔρρηξε σάκος, σχέτο δ' αὐτοῦ δουρὸς ἀκωκή.
Ἦν δέ τις ἐν μύεσσι νέος παῖς ἔξοχος ἄλλων,
Ἀγχέμαχος, φίλος υἱὸς ἀμύμονος Ἀρτεπιβούλου,
Ὄρχαμος, αὐτὸν Ἄρη φαίνων, κρατερὸς Μεριδάρπαξ,
Ὃς μόνος ἐν μύεσσιν ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
Στῆ δὲ παρὰ λίμνην γαυρούμενος οἶος ἀπ' ἄλλων,
Στεῦτο δὲ πορθήσειν βατράχων γένος αἰχμητάων.
Καὶ νύ κεν ἐξετέλεσσεν, ἐπεὶ μέγα οἱ σθένος ἦεν,
Εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
Καὶ τότ' ἀπολλυμένοις βατράχοις ᾤκτειρε Κρονίων.
Κινήσας δὲ κάρη, τοίην δ' ἐφθέγξατο φωνήν,
Ὢ πόποι, ἦ μέγα ἔργον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι.
Οὐ μικρόν μ' ἔπληξε Μεριδάρπαξ κατὰ λίμνην
Ἐνναίρειν βατράχοις βλεμεαίνων. ἀλλὰ τάχιστα
Παλλάδα πέμψωμεν πολεμόκλονον, ἢ δὲ καὶ Ἄρην,
Οἵ μιν ἀποσχήσουσι μάχης κρατερόν περ ἐόντα.
Ὣς ἄρ' ἔφη Κρονίδης. Ἄρης δ' ἀπαμείβετο μύθῳ·
Οὔτ' ἄρ' Ἀθηναίης Κρονίδη σθένος οὔτε Ἄρηος
Ἰσχύσει βατράχοισιν ἀρηγέμεν αἰπὺν ὄλεθρον.
Ἀλλ' ἄγε πάντες ἴωμεν ἀρηγόνες. ἢ τὸ σὸν ὅπλον
Κινείσθω μέγα Τιτανοκτόνον, ὀβριμοεργόν,
Ὧ Τιτᾶνας πέφνες ἀρίστοις ἔξοχα πάντων,

Ἐγκέλαδον

Hoc percussit Pelobaten sub genua, tota.a.fracta est
Tibia dextra, cecidit autem supinus in pulueribus.
Craugasides autem vltus est, & rursus ibat in ipsum.
Percussit medium.a.ipsum per ventrem.totus.a.ei intrò
Acutus iuncus ingrediebatur, humi.a.effundebantur vni-
Intestina-extracta a lancea manu graui. (uersa
Sitophagus autem vt vidit in ripis fluminis, — *Sitophagus, quod cibos absumat.*
Claudicans ex bello recedebat, angebatur autem valde.
Saltauit.a.in fossam, vt aufugeret diram perniciem.
Troxartes.a.percussit Physignathum in pedis summitatem.
Celeriter.a. quoniam angebatur in lacum saltauit fugiens.
Troxartes.a. vt vidit adhuc semiuiuum, qui antè ceciderat
Et illi incurrit rursus occidere desiderans.
Prassaeus.a. vt vidit adhuc semiuiuum qui antè ceciderat — *Prassaeus. quod caulis colore imitetur.*
Venit per propugnatores, & iaculatus est acuto iunco,
Neq; fregit scutum, tenebatur autem ipsius lanceæ acies.
Erat.a.quidē inter mures iuuenis filius egregius inter alios
Cominùs pugnās charus filius irreprehensibilis Artepibuli, — *Artepibuli. muris cognomen, quod pani insidietur.*
Princeps ipsum Martem ostendens robustus Meridarpax,
Qui solus inter mures dominabatur pugnando.
Stetit autem iuxta lacum elatus solus ab alijs.
Iactabat verò se depopulaturum ranarū genus bellacium.
Et certè perfecisset, quoniam magnum ipsi robur erat,
Nisi statim intellexisset pater hominumq; deorumq;,
Et tunc pereuntes ranas miseratus fuisset Saturnius,
Moto autem capite, talem locutus est vocem.
O Dij, certè magnum opus in oculis video.
Non parum me stupefecit Meridarpax per lacum, — *Meridarpax, à rapiendis particulis.*
Trucidare ranas desiderans, sed celerrimè
Palladem mittamus, tumultuosum item & Martem,
Qui ipsum arcebunt à pugna, robustus quantumuis sit.
Sic certè locutus Iupiter, Mars.a.respondebat sermone,
Neq; certè Palladis ò Iupiter potentia, neq; Martis
Poterit ranis auxilio depellere diram perniciem.
Sed agè omnes eamus auxiliatores, vel tuum iaculum
Moueatur magnum, quod Titanas sustulit, horrendū ope-
Quo Titanas occidisti egregios vltra omnes. (rans

Encela-

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Ἐγκέλαδόν τ' ἐπέδησας ἰδ' ἄγρια φῦλα γιγάντων.
  Ὣς ἄρ' ἔφη. κρονίδης δ' ἔβαλε ψολόεντα κεραυνόν.
Πρῶτα μὲν ἐβρόντησε, μέγαν δ' ἐλέλιξεν ὄλυμπον,
Αὐτὰρ ἔπειτα κεραυνὸν, δειμαλέον διὸς ὅπλον,
Ἧκ' ἐπιδινήσας. ὁ δ' ἄρ' ἔπτατο χειρὸς ἄνακτος.
Πάντας μέν ῥ' ἐφόβησε βαλὼν βατράχοις τε μύας τε.
Ἀλλ' οὐδ' ὣς ἀπέληγε μυῶν στρατὸς, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
Ἵετο πορθήσειν βατράχων γένος αἰχμητάων,
Εἰ μὴ ἀπ' οὐλύμπου βατράχους ἐλέησε κρονίων,
Ὅς ῥα τότε βατράχοισιν ἀρωγοὺς αὐθὺς ἔπεμψεν.
Ἦλθον δ' ἐξαίφνης νωτάκμονες, ἀγκυλοχῆλαι,
Λοξοβάται, στρεβλοὶ, ψαλιδόστομοι, ὀστρακόδερμοι,
Ὀστοφυεῖς, πλατυνῶτοι, ἀποστίλβοντες ἐν ὤμοις,
Βλαισοὶ, χειροτένοντες, ἀπὸ στέρνων ἐσορῶντες,
Ὀκτάποδες, δικάρηνοι, ἀχειρέες, (οἳ δὲ καλεῦνται
Καρκίνοι) οἵ ῥα μυῶν οὐρὰς στομάτεσσιν ἔκοπτον,
Ἠδὲ πόδας καὶ χεῖρας. ἀνεγνάμπτοντο δὲ λόγχαι.
Οὓς καὶ ὑπέδδεισαν δειλοὶ μύες, οὐδ' ὑπέμειναν,
Ἐς δὲ φυγὴν ἐτράποντο. ἐδύετο δ' ἥλιος ἤδη,
Καὶ πολέμου τελετὴ μονοήμερος ἐξετελέσθη.

ΟΜΗΡΟΥ ΥΜΝΟΙ.

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ.

ΜΝΗΣΟΜΑΙ οὐδὲ λάθωμαι ἀπόλλωνος
  ἑκάτοιο,
Ὅντε θεοὶ κατὰ δῶμα διὸς τρομέουσιν ἰόν-
  τα,
Καί ῥά γ' ἀναΐσσουσιν ἐπισχεδὸν ἐρχομένοιο
Πάντες ἀφ' ἑδράων, ὅτε φαίδιμα τόξα τιταίνει.
Λητὼ δ' οἴη μίμνε παρὰ διῒ τερπικεραύνῳ,
Ἥ ῥα βιόν τ' ἐχάλασσε καὶ ἐκλήϊσε φαρέτρην,
Καί οἱ ἀπ' ἰφθίμων ὤμων χείρεσσιν ἑλοῦσα
Τόξον, ἀνεκρέμασε πρὸς κίονα πατρὸς ἑοῖο,
Πασσάλου ἐκ χρυσέου. τὸν δ' εἰς θρόνον εἷσεν ἄγουσα.
Τῷ δ' ἄρα νέκταρ ἔδωκε πατὴρ δέπαϊ χρυσείῳ,
Δεικνύμενος

Enceladumq; ligasti, & agrestia genera gigantum.
Sic certè dixit, Saturnius. a. iaculatus est ardens fulmen
Primùm quidem intonuit, magnum. a. commouit cœlum,
Sed postea fulmen terribile Iouis telum
Misit inuoluens, illud autem certè euolauit à manu regis.
Omnes quidem vtiq; terruit iaculatus, ranasq; muresq;
Sed neq; sic cessauit murium exercitus, sed adhuc amplius
Cupiebat depopulatum ire ranarum genus bellacium,
Nisi ab Olympo ranas miseratus fuisset Saturnius,
Qui vtiq; tunc ranis auxiliatores illicò misit. (curuis
Venerunt. a. ex improuiso habentes- incudes in tergo vngulis
Obliquè-ingrediètes, tortuosi, habètes forficulas in ore ostre
Ossei-natura, lati humeros, rutilantes in humeris, (pelles
Blæsi, neruosis-ceruicibus, à pectoribus intuentes,
Octopedes, bicipites, manibus qui-capi nequeant, (illi. a. vo
Cancri,) qui vtiq; murium caudas orib. incidebàt, (càtur
Etiam pedes & manus, flectebantur autem lanceæ.
Quos & timuerunt miseri mures, neq; sustinuerunt.
In fugam autem vertebantur, occidebat autem sol iam,
Et belli finis vnius diei perfectus est.

HOMERI HYMNI.

HYMNVS IN APOLLINEM.

MEMOR ero neq; obliuiscar longè-iaculantis
  Apollinis,
Quem & dij ipsi per domum Iouis metuunt
  euntem,
Et vtiq; assurgunt propè aduenienti
Omnes à sedibus, quando præclaros tendit arcus.
Latona. a. sola manet apud Iouem fulmine-gaudentem
Quæ vtiq; chordam remisit, & occlusit pharetram.
Et illius ab fortibus humeris manibus captum,
Arcum suspendit ad columnam patris sui
Clauo ex aureo. hunc verò in sedem sedere-fecit ducens,
Huic igitur nectar dedit pater poculo aureo,
Ostendens

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Δεικνύμενος φίλον υἱόν. ἔπειτα δὲ δαίμονες ἄλλοι
Ἔνθα καθίζουσιν. χαίρει δέ τε πότνια λητὼ
Οὕνεκα τοξοφόρον καὶ καρτερὸν υἱὸν ἔτικτεν.
Χαῖρε μάκαιρ' ὦ λητοῖ, ἐπεὶ τέκες ἀγλαὰ τέκνα,
Ἀπόλλωνά τ' ἄνακτα καὶ ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,
Τὴν μὲν, ἐν ὀρτυγίῃ, τὸν δὲ, κραναῇ ἐνὶ δήλῳ,
Κεκλιμένη πρὸς μακρὸν ὄρος καὶ κύνθιον ὄχθον,
Ἀγχοτάτω φοίνικος, ὑπ' ἰνώποιο ῥεέθροις.
Πῶς γάρ σ' ὑμνήσω πάντως εὔυμνον ἐόντα;
Πάντη γάρ τοι φοῖβε νόμος βεβλήαται ᾠδῆς,
Ἠ μὲν ἀν' ἤπειρον πορτιτρόφον ἠδ' ἀνὰ νήσους.
Πᾶσαι δὲ σκοπαί τοι ἅδον καὶ πρώονες ἄκροι
Ὑψηλῶν ὀρέων, ποταμοί θ' ἅλαδε προρέοντες,
Ἀκταί τ' εἰς ἅλα κεκλιμέναι, λιμένες τε θαλάσσης.
Ἠ ὥς σε πρῶτον λητὼ τέκε χάρμα βροτοῖσι,
Κλινθεῖσα πρὸς κύνθος ὄρος κραναῇ ἐνὶ νήσῳ,
Δήλῳ ἐν ἀμφιρύτῃ. ἑκάτερθε δὲ κῦμα κελαινὸν
Ἐξῄει χέρσονδε λιγυπνοίοις ἀνέμοισιν.
Ἔνθεν ἀπορνύμενος πᾶσι θνητοῖσιν ἀνάσσεις
Ὅσσους κρήτη ἐντὸς ἔχει καὶ δῆμος ἀθηνῶν,
Νῆσός τ' αἴγινα, ναυσικλείτη τ' εὔβοια,
Αἰγαί τ' εἰρεσίαι τε, καὶ ἀγχίαλη πεπάρηθος,
Θρηΐκιός τ' ἄθως, καὶ πηλίου ἄκρα κάρηνα,
Θρηϊκίη τε σάμος, ἴδης τ' ὄρεα σκιόεντα,
Σκῦρος καὶ φώκαια, καὶ αὐτοκάνης ὄρος αἰπύ.
Ἴμβρος τ' εὐκτιμένη, καὶ λῆμνος ἀμιχθαλόεσσα,
Λέσβος τ' ἠγαθέη, μάκαρος ἕδος αἰολίωνος,
Καὶ χῖος, ἣ νήσων λιπαρωτάτη εἰν ἁλὶ κεῖται,
Παιπαλόεις τε μίμας, καὶ κωρύκου ἄκρα κάρηνα,
Καὶ κλάρος αἰγλήεσσα, καὶ αἰσαγέης ὄρος αἰπύ,
Καὶ σάμος ὑδρηλὴ, μυκάλης τ' αἰπεινὰ κάρηνα,
Μίλητός τε, κόως τε, πόλις μερόπων ἀνθρώπων,
Καὶ κνίδος αἰπεινὴ, καὶ κάρπαθος ἠνεμόεσσα.
Νάξος τ', ἠδὲ πάρος, ῥήναιά τε πετρήεσσα.
Τόσσον ἐπωδίνουσα ἑκηβόλον ἵκετο λητὼ,
Εἴ τίς οἱ γαιέων υἱεῖ θέλει οἰκία θέσθαι.
Αἱ δὲ μάλ' ἐτρόμεον καὶ ἐδείδισαν, οὐδέ τις ἔτλη

Φοῖβον

Ostendens clarum filium, posteà verò Dij alij,
Vbi sedent, gaudet autem veneranda Latona,
Qoniam arciferum & fortem filium peperit.
Salue ô beata Latona, quoniam peperisti præclaros liberos,
Apollinemq; regem, & Dianam sagittis-lætam,
Hanc quidem Ortygiæ, illum verò aspera in Delo,
Inclyta ad longum montem & Cynthium collem,
Proximè palmam sub Inopi fluentis.
Quomodo.n. te laudabo valde dignissimus laude cum sis?
Penitùs enim tibi O Phœbe lex attributa est cantus,
Siue per continentem vitulos nutrientem, siue per insulas.
Omnes.a. editæ-rupes cantabant, ac vertices summi
Altorum montium, amnesq; ad mare profluentes,
Litteraq; ad mare protensa, marisq; portus.
Certè vt te primùm Latona peperit gaudium mortalibus.
Procumbens ad montem Cynthij aspera in insula
Delo in circumflua, vtrinq; autem vnda nigra
Prodibat ad terram dulce spirantibus ventis.
Hinc ortus, omnibus immortalibus imperitas,
Quoscunq; Creta intus habet, & populus Athenarum.
Insulaq; AEgina, nauibusq; inclyta Eubœa.
AEgæq; Eresiæq;, & finitima mari Peparethus.
Thraciusq; Athos, & Pelij summi vertices,
Thraciaq; Samus, Idæq; montes vmbrosi,
Scyrus, & Phocæa, & Autocanæ mons altus,
Imbrusq; benè-habitata, & Lemnus importuosa.
Lesbusq; valdè diuina beati solum AEolionis,
Et Chius, quæ insularum fœcundissima in mari iacet,
Saxosaq; Mimas, & Corycij summi vertices,
Et Claros splendida, & AEsageæ mons altus,
Et Samus aquosa, Mycalesq; alti vertices.
Miletusq; Cousq; vrbs mortalium hominum.
Et Cnidus alta, & Carpathus ventosa.
Naxusq; & Paros, Renæaq; saxosa.
Tantum parturiens procul-iaculantem venit Latona,
Si qua sibi terrarum filio velit habitacula ponere.
Hæ.v. valdè tremebant, & timebant, neq; aliqua sustulit

Phœbum

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І. І. МЕЧНИКОВА

Φοῖβον δέξασθαι, καὶ ποτέρη περ ἐοῦσα.
Πρίν γ' ὅτε δή ῥ' ἐπὶ Δήλου ἐβήσατο πότνια Λητώ,
Καί μιν ἀνειρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Δῆλ', εἰ γάρ κ' ἐθέλοις ἕδος ἔμμεναι υἷος ἐμοῖο
Φοίβου Ἀπόλλωνος, θέσθαι τ' ἐνὶ πίονα νηόν,
Ἄλλος δ' οὔτις σεῖο ποθ' ἅψεται, οὐδέ σε λίσει,
Οὐδ' εὔβων σε ἔσεσθαι ὀΐομαι, οὐδ' εὔμηλον,
Οὐδὲ τρύγην οἴσεις, οὔτ' ἂρ φυτὰ μυρία φύσεις.
Αἱ δέ κ' Ἀπόλλωνος ἑκαέργου νηὸν ἔχῃσθα,
Ἄνθρωποί τοι πάντες ἀγινοῦσιν ἑκατόμβας
Ἐνθάδ' ἀγειρόμενοι, κνίσση δέ τοι ἄσπετος αἰεί,
Δηρὸν ἄνακτ' εἰ βόσκοις, οἵ τε θεοί κέ σ' ἔχωσιν
Χειρὸς ἀπ' ἀλλοτρίης, ἐπεὶ οὔ τοι πῖαρ ὑπ' οὖδας.
Ὣς φάτο. χαῖρε δὲ Δῆλος, ἀμειβομένη δὲ προσηύδα
Λητοῖ, κυδίστη θύγατερ μεγάλοιο Κρόνοιο,
Ἀσπασίη μὲν ἔγωγε γονὴν ἑκάτοιο ἄνακτος
Δεξαίμην. αἰνῶς γὰρ ἐτήτυμόν εἰμι δυσηχὴς
Ἀνδράσιν, ὧδε δέ κεν περιτιμήεσσα γενοίμην.
Ἀλλὰ τόδε τρομέω Λητοῖ ἔπος, οὐδέ σε κεύσω.
Λίην γάρ τινά φασιν ἀτάσθαλον Ἀπόλλωνα
Ἔσσεσθαι, μέγα δὲ πρυτανευσέμεν ἀθανάτοισι,
Καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν.
Τῷ ῥ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
Μὴ ὁπόταν τὸ πρῶτον ἴδῃ φάος ἠελίοιο,
Νῆσον ἀτιμήσῃ, ἐπειὴ κραναήπεδός εἰμι,
Ποσσὶ καταστρέψας, ὤσῃ δ' ἁλὸς ἐν πελάγεσσιν.
Ἔνθ' ἐμὲ μὲν μέγα κῦμα κατὰ κρατὸς ἅλις αἰεὶ
Κλύσσει. ὁ δ' ἄλλην γαῖαν ἀφίξεται ᾗ κεν ἅδῃ οἱ,
Τεύξασθαι νηόν τε καὶ ἄλσεα δενδρήεντα.
Πουλύποδες δ' ἐν ἐμοὶ θαλάμας φῶκαί τε μέλαιναι
Οἰκία ποιήσονται ἀκηδέα, χήτεϊ λαῶν.
Ἀλλ' εἴ μοι τλαίης γε θεὰ μέγαν ὅρκον ὀμόσσαι,
Ἐνθάδε μιν πρῶτον τεύξειν περικαλλέα νηόν,
Ἔμμεναι ἀνθρώπων χρηστήριον, αὐτὰρ ἔπειτα
Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, ἐπεὶ πολυώνυμος ἔστιν.
Ὣς ἄρ' ἔφη. Λητὼ δὲ θεῶν μέγαν ὅρκον ὄμοσσεν,
Ἴστω νῦν τόδε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν,

Phœbum suscipere, & fertilis quanquam esset.
Nisi quum vtiq; Delum ascendisset veneranda Latona,
Et illam interrogans verba alata dixit:
Dele, si enim vtiq; vis solum esse filij mei
Phœbi Appollinis, imponereq; opulentum templum.
Alius autem nemo te tanget neq; te rogabit,
Neq; bobus te fore puto, neq; ouibus opulentam,
Neq; vindemiam feres, neq; plantas innumeras produces.
Si.a. vtiq; Apollinis longè operantis templum habueris,
Homines tibi omnes ferrent centum-boum-sacrificia.
Huc verò congregati, nidor autem tibi immensus semper,
Diu regem si alueris, Dijq; te habuerint
Manu ab aliena, quoniam non vtiq; est fertilitas sub solo.
Sic dixit, gaudebat autem Delus, respondens autem ait:
Latona inclytissima filia magni Saturni,
Lubens quidem ego genus procul-iaculantis regis
Susciperem, grauiter enim verè malè audio
Apud homines: sic.a. vtiq; admodum honorata dicerer,
Sed hunc tremo Latona sermonem, neq; te celabo.
Valdè enim quendam dicunt proteruum Apollinem
Fore, magnum autem imperium gesturum immortalib.
Et mortalibus hominibus, super sancta donans aruum.
Huius causa vtiq; grauiter timeo in mente & in animo
Ne cum primùm videat Lumen Solis
Insulam dedecoret, quoniam asperum solum sum
Pedibus conculcatum, impellet maris in Pelagus.
Vbi me quidem magna vnda, magna-vt abundè semper
Inundabit, hic.a. ad aliam terram veniet vbi placuerit ipsi
Constructurus templumq; & lucos arboribus densos.
Polypodes autem in me thalamos, Phocaq; nigræ
Domicilia facient, neglecta multitudine populorum.
Sed si mihi ferres vtiq; Dea magnum iuramentũ iurare,
Hic verò illum primùm constructurum præclarum templũ
Fore hominum oraculum, sed postea
Omnes ad homines quod multa nomina habet.
Sic vtiq; dixit, Latona.a. deorũ magnum iuramentũ iu-
Sciat nunc hæc terra, & cælum latum superius. (rauit.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І.МЕЧНИКОВА

Καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, (ὅστε μέγιστος
Ὅρκος δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσιν)
Ἦ μὴν φοίβου τῇδε θυώδης ἔσσεται αἰὲν
Βωμὸς καὶ τέμενος, τίσει δέ σε γ' ἔξοχα πάντων.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσέν τε τελεύτησέν τε τὸν ὅρκον,
Δῆλος μὲν μάλα χαῖρε γόνῳ ἑκάτοιο ἄνακτος·
Λητὼ δ' ἐννῆμάρ τε καὶ ἐννέα νύκτας ἀέλπτοις
Ὠδίνεσσι πέπαρτο· θεαὶ δ' ἔσαν ἔνδοθι πᾶσαι
Ὅσσαι ἄρισται ἔσαν, Διώνη τε, Ῥείη τε,
Ἰχναίη τε Θέμις, καὶ ἀγάστονος Ἀμφιτρίτη,
Ἄλλαι τ' ἀθάναται, νόσφιν λευκωλένου Ἥρης·
Ἧστο γὰρ ἐν μεγάροισι Διὸς νεφεληγερέταο.
Μούνη δ' οὐκ ἐπέπυστο μογοστόκος Εἰλείθυια·
Ἧστο γὰρ ἄκρῳ Ὀλύμπῳ ὑπὸ χρυσέοισι νέφεσσιν,
Ἥρης φραδμοσύνῃ λευκωλένου, ἥ μιν ἔρυκε
Ζηλοσύνῃ, ὅτ' ἄρ' υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε
Λητὼ τέξεσθαι καλλιπλόκαμος τότ' ἔμελλεν.
Αἳ δ' Ἶριν προὔπεμψαν ἐϋκτιμένης ἀπὸ νήσου,
Ἀξέμεν Εἰλείθυιαν, ὑποσχόμεναι μέγαν ὅρμον
Χρυσείοισι λίνοισιν ἐερμένον, ἐννεάπηχυν.
Νόσφιν δ' ἤνωγον καλέειν λευκωλένου Ἥρης,
Μή μιν ἔπειτ' ἐπέεσσιν ἀποστρέψειεν ἰοῦσαν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις,
Βῆ ῥα θέειν, ταχέως δὲ διήνυσε πᾶν τὸ μεσηγύ.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἵκανε θεῶν ἕδος αἰπὺν Ὄλυμπον,
Αὐτίκ' ἄρ' Εἰλείθυιαν ἀπ' ἐκ μεγάροιο θύραζε
Ἐκπροκαλεσσαμένη, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Πάντα μάλ' ὡς ἐπέτελλον Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι.
Τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἔπειθεν ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι·
Βὰν δὲ ποσὶ τρήρωσι πελειάσιν ἴθμαθ' ὁμοῖαι.
Εὖτ' ἐπὶ Δήλου ἔβαινε μογοστόκος Εἰλείθυια,
Τὴν τότε δὴ τόκος εἷλε, μενοίνησεν δὲ τεκέσθαι·
Ἀμφὶ δὲ φοίνικι βάλε πήχεε, γοῦνα δ' ἔρεισε
Λειμῶνι μαλακῷ· μείδησε δὲ γαῖ' ὑπένερθεν.
Ἐκ δ' ἔθορε πρὸ φόωσδε. θεαὶ δ' ὀλόλυξαν ἅπασαι.
Ἔνθά σε ἤιε φοῖβε θεαὶ λοῦον ὕδατι καλῷ
Ἁγνῶς καὶ καθαρῶς· σπάρξαν δ' ἐν φάρεϊ λευκῷ

Λεπτῷ.

Et infernè fluens Stygis aqua, (quodq; maximum
Iuramentum grauissimum existit beatis diis,)
Certè vtiq; Phœbi hic odoriferum erit semper
Altare & templum, honorabit.a. te vtiq; maximè omniũ.
Sed postquã iurassetq; finijssetq; iusiurandũ, (pollinis.
Delus quidem valde gaudebat genitura longè-iaculãtis A-
Latona.a. nouem dies quidem & nouem noctes insperatis
Partus doloribus torquebatur, deæ autẽ erant intus omnes
Quæcunq; optimæ erant Dionaq; Reaq;,
Vestigiatrixq; Themis, ac valde gemens Amphitrita,
Aliæq; immortales, absq; albis-vlnis-decora Iunone,
Sedebat enim in domibus Iouis nubicogæ. (cina.
Sola.a. non sciebat partus laborem-leuans.i. obstetrix, *Lu-*
Sedebat enim summo in Olympo sub aureis nebulis,
Iunonis consilio albis-vlnis-decoræ, quæ illam detinebat
Inuidia, quòd vtiq; filium irreprehensibilemq; fortemq;
Latona parere pulchricoma tunc futura erat.
Hæ autem Irim præmisere à benè-habitata insula,
Ducturam Lucinam, pollicentes magnum monile
Aureis filis contextum noni-cubitum.
Seorsim autem iusserunt vocare ab albiulna Iunone,
Ne ipsam posteà verbis verteret venientem.
Sed vbi hoc audisset pedib. in venti-morẽ festinis velox Iris
Abijt vtiq; currens. velociter.a. transmisit quicqd in medio
Caterũ vbi peruenit Deorum soliũ altũ olympũ, (spacij est.
Statim vtiq; Lucinam à domo ad ianuam
Accersitam verbis alatis allocuta est:
Omnia valde sicut iubebant Deæ *Olympias domos-ha-*
Huic.a. animum suadebat in pectoribus charis, (bentes.
Iuerunt autem pedibus columbis timidis gressu similes,
Vbiq; in Delum ascendebat obstetrix Lucina,
Hanc tunc vtiq; partus cepit, prompta.a. erat parere.
Circa autem palmam erecit manus, genua autem fixit
Prato in molli, subrisit autem terra subtus:
Prosilijt autem in lucem, Deæ verò vlularunt omnes.
Vbi te ô iaculator Phœbe, Deæ lauabunt aqua alba
Castè & purè: fascinauerunt autem in veste candida,

Yy ij

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І. І. МЕЧНИКОВА

Λεπτῷ, νηγατέῳ· περὶ δὲ χρύσεον στρόφον ἧκαν.
Οὐδ' ἄρ' Ἀπόλλωνα χρυσάορα θήσατο μήτηρ,
Ἀλλὰ θέμις νέκταρ τε καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν
Ἀθανάτῃσιν χερσὶν ἐπήρξατο. χαῖρε δὲ Λητὼ
Οὕνεκα τοξοφόρον καὶ καρτερὸν υἱὸν ἔτικτεν.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ φοῖβε κατέβρως ἄμβροτον εἶδαρ,
Οὔ σέ γ' ἔπειτ' ἴσχον χρύσεοι στρόφοι ἀσπαίροντα,
Οὐδέ τι δεσμάτ' ἔρυκε, λύοντο πείρατα πάντα.
Αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι μετηύδα φοῖβος Ἀπόλλων.
Εἴη μοι κίθαρίς τε φίλη καὶ καμπύλα τόξα,
Χρήσω τ' ἀνθρώποισι διὸς νημερτέα βουλήν.
Ὡς εἰπὼν ἐβίβασκεν ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
Φοῖβος ἀκερσεκόμης ἑκατηβόλος. αἱ δ' ἄρα πᾶσαι
Θάμβεον ἀθάναται. χρυσῷ δ' ἄρα δῆλος ἅπασα
Βεβρίθει, καθορῶσα διὸς λητοῦς τε γενέθλην,
Γηθοσύνῃ ὅτι μιν θεὸς εἵλετο οἰκία θέσθαι
Νήσων ἠπείρου τε· φίλησε δὲ κηρόθι μᾶλλον,
Ἤνθησ' ὡς ὅτε ῥίον οὔρεος ἄνθεσιν ὕλης.
Αὐτὸς δ' ἀργυρότοξε ἄναξ ἑκατηβόλ' Ἄπολλον
Ἄλλοτε μέν τ' ἐπὶ κύνθου ἐβήσαο παιπαλόεντος,
Ἄλλοτε δ' αὖ νήσους τε καὶ ἀνέρας ἠλάσκαζες.
Πολλοί τοι νηοί τε καὶ ἄλσεα δενδρήεντα,
Πᾶσαι δὲ σκοπιαί τε φίλαι καὶ πρώονες ἄκροι
Ὑψηλῶν ὀρέων, ποταμοί θ' ἅλα δὲ προρέοντες·
Ἀλλὰ σὺ δήλῳ φοῖβε μάλιστ' ἐπιτέρπεαι ἦτορ,
Ἔνθα τοι ἑλκεχίτωνες ἰάονες ἠγερέθονται
Αὐτοῖς σὺν παίδεσσι καὶ αἰδοίῃς ἀλόχοισιν.
Οἱ δέ σε πυγμαχίῃ τε καὶ ὀρχηθμῷ καὶ ἀοιδῇ
Μνησάμενοι τέρπουσιν, ὅταν στήσωνται ἀγῶνα
Φαίη κ' ἀθανάτοις καὶ ἀγήρως ἔμμεναι ἀνήρ
Οἳ τότ' ἐπαντία σεῖό τ' ἰάονες ἀθρόοι εἶεν.
Πάντων γάρ κεν ἴδοιτο χάριν, τέρψαιτο δὲ θυμὸν,
Ἄνδρας τ' εἰσορόων καλλιζώνους τε γυναῖκας,
Νῆάς τ' ὠκείας, ἠδ' αὐτῶν κτήματα πολλά.
Πρὸς δὲ, τόδε μέγα θαῦμα ὅτου κλέος οὔποτ' ὀλεῖται.
Κοῦραι δηλιάδες ἑκατηβελέταο θεράπναι·
Αἵτ' ἐπεὶ ἂρ πρῶτον μὲν Ἀπόλλων' ὑμνήσωσιν,

Αὖτις

Tenui, pulchra, circa autem auream fasciam iniecerunt.
Neq; Vtiq; Apollini ensem-habenti-aureũ mãmam-p̃buit
Verùm Themis nectarq; & ambrosiam amabilẽ (mater.
Immortalibus manibus propinauit, gaudebat. a. Latona,
Quoniam arciferum, & fortem filium peperit.
Cæterùm postquam Phœbe comedisti immortalem cibum,
Non te Vtiq; amplius retinuerunt aureæ fasciæ palpitantẽ,
Neq; Vincula detinuêre, soluebantur autem funes omnes.
Statim autem immortales allocutus est Phœbus Apollo.
Sit mihi citharaq; chara & incurui arcus,
Vaticinaborq; hominibus Iouis Verùm consilium.
Sic cùm dixisset, descendebat à terra latiuia,
Phœbus intensus longè-iaculans, hæ autem omnes
Stupebant immortales: auro igitur Delus Vniuersa
Onerabatur aspiciens Iouis Latonaq; genituram,
Gauisa, quoniam illam Dea elegit domum facere
Insularum continentisq;, amauitq; ex animo magis.
Floruit, sic Vt quando Vertex montis floribus sylua.
Tu. a. habens argenteum arcum rex longè-iaculator Apollo,
Interdum quidem Cynthum ascendisti saxosam,
Interdum autem rursus ad insulasq; & Viros fugisti.
Multa tibi sunt templa luciq; arboribus-densi.
Omnes autem speculæ charæ, & Vertices summi
Altorum montium, amnesq; ad mare profluentes.
Sed tu in Delum Phœbe maximè oblectas animum.
Vbi tibi protractis-Vestibus Iaones congregantur
Suis cum liberis ac Venerandis Vxoribus.
Hi autem te pugilum-certamine, & tripudio, & cantu,
Memores exhilarant, cum edixerint certamen.
Diceret Vtiq; immortales & senij-nescias esse aliquis,
Qui tunc oppositi tibi Iaones congregati essent.
Omnium Vtiq; Viderit gratiam: delectarit. a. animum,
Virosq; inspiciens, beneq; cinctas mulieres,
Nauesq; Veloces & ipsorum opes multas.
Adhæc. a. magnum miraculum cuius laus nunquã peribit.
Puellæ Deliades procul-iaculantis Apollinis ministræ,
Quæq; postquam primùm quidem Apollinem laudauerint,

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Αὖτις δ' αὖ λητώ τε καὶ ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,
Μνησάμεναι ἀνδρῶν τε παλαιῶν ἠδὲ γυναικῶν,
Ὕμνον ἀείδουσιν, θέλγουσι δὲ φῦλ' ἀνθρώπων.
Πάντων δ' ἀνθρώπων φωνὰς καὶ κρεμβαλιαστὺν
Μιμεῖσθαι ἴσασιν. φαίη δέ κεν αὐτὸς ἕκαστος
Φθέγγεσθ'. οὕτω σφιν καλὴ συνάρηρεν ἀοιδή.
Ἀλλ' ἄγε δὴ λητὼ μὲν ἀπόλλόν τ' ἀρτέμιδι ξὺν,
Χαίρετε δ' ὑμεῖς πᾶσαι· ἐμεῖο δὲ καὶ μετόπισθε
Μνήσασθ', ὁππότε κέν τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
Ἐνθάδ' ἀνείρηται ξεῖνος ταλαπείριος ἐλθὼν,
Ω κοῦραι τίς δ' ὔμμιν ἀνὴρ ἥδιστος ἀοιδῶν
Ἐνθάδε πωλεῖται, καὶ τέῳ τέρπεσθε μάλιστα;
Ὑμεῖς δ' εὖ μάλα πᾶσαι ὑποκρίνασθε ἀφ' ἡμέων,
Τυφλὸς ἀνήρ, οἰκεῖ δὲ χίῳ ἐνὶ παιπαλοέσσῃ.
Τοῦ πᾶσαι μετόπισθεν ἀριστεύουσιν ἀοιδαί.
Ἡμεῖς δ' ὑμέτερον κλέος οἴσομεν ὅσσον ἐπ' αἶαν
Ἀνθρώπων στρεφόμεσθα πόλεις εὖ ναιεταώσας.
Οἱ δ' ἐπιδὴ πείσονται, ἐπεὶ καὶ ἐτήτυμόν ἐστιν.
Αὐτὰρ ἐγὼν οὐ λήξω ἑκηβόλον ἀπόλλωνα.
Ὑμνέων ἀργυρότοξον, ὃν ἠΰκομος τέκε λητώ.
Ω ἄνα καὶ λυκίην καὶ μηονίην ἐρατεινὴν,
Καὶ μίλητον ἔχεις, ἔναλον πόλιν, ἱμερόεσσαν,
Αὐτὸς δ' αὖ δήλοιο περικλύστης μέγ' ἀνάσσεις.
Εἶσι δὲ φορμίζων λητοῦς ἐρικυδέος υἱὸς
Φόρμιγγι γλαφυρῇ πρὸς πυθὼ πετρήεσσαν,
Ἄμβροτα εἵματ' ἔχων τε θυώδεα. τοῖο δὲ φόρμιγξ
Χρυσέου ὑπὸ πλήκτρου καναχὴν ἔχει ἱμερόεσσαν.
Ἔνθεν δὲ πρὸς ὄλυμπον ἀπὸ χθονὸς ὥστε νόημα
Εἶσι διὸς πρὸς δῶμα, θεῶν μεθ' ὁμήγυριν ἄλλων.
Αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι μέλει κίθαρις καὶ ἀοιδή.
Μοῦσαι μέν θ' ἅμα πᾶσαι ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῇ
Ὑμνεῦσίν ῥα θεῶν δῶρ' ἄμβροτα, ἠδ' ἀνθρώπων
Τλημοσύνας, ὅσ' ἔχοντες ὑπ' ἀθανάτοισι θεοῖσι
Ζώουσ' ἀφραδέες καὶ ἀμήχανοι, οὐδὲ δύνανται
Εὑρέμεναι θανάτοιό τ' ἄκος καὶ γήραος ἄλκαρ.
Αὐτὰρ ἐϋπλόκαμοι χάριτες καὶ ἐΰφρονες ὧραι,
Ἁρμονίη θ', ἥβη τε, διὸς θυγάτηρ τ' ἀφροδίτη,

Ορχεῦντ'

Rursus.a. Latonamq; & Dianam sagittis-gaudentem,
Mentionem facientes virorumq; antiquorũ, atq; mulierũ,
Hymnum canunt demulcentq; nationes hominum,
Omnium autem hominum voces & strepitum
Imitari norunt, diceret vtiq; ipse singulus
Loqui, adeò illis bona aptè composita est cantio.
Sed agè ô Latona quidem Apolloq; Diana cum,
Saluete vos omnes, mei autem & postea
Memores sitis, quando vtiq; aliquis terrestrium hominum
Hic roget hospes ærumnosus veniens.
O puellæ, quis autem vobis vir suauißimus poëtarum Homerus de se ipso.
Hic versatur, & causa cuius maximam capitis voluptatẽ?
Vos benè valde responderitis à nobis,
Cæcus vir, habitat autem Chium saxosam
Cuius omnes in precio posteà erunt cantiones.
Nos autem nostram laudem feremus quantum ad terram
Hominum versamur vrbes benè habitatas.
Deinde id illi credent quoniam & verum est.
Verùm ego non desinam procul-iaculantem Apollinem.
Laudans argenti-arcũ, quem pulchricoma peperit Latona.
O rex & Lyciam & Meoniam amabilem,
Et Miletum habes maritimam vrbem optabilem.
Ipse autem Delo circumfluæ magnoperè imperas,
Contendit autem modulans Latonæ inclytæ filius,
Cithara caua ad Python saxosam.
Immortales vestes habens odoriferasq;, huius.a. cithara
Aureo à plectro strepitum habet amabilem.
Hinc autem ad Olympum à terra vt mens
Contendit Iouis domum deorum cum cœtu aliorum,
Statim immortalibus curæ est citharaq; & cantio.
Musæ quidem omnes respondentes, voce pulchra,
Laudant vtiq; deorum dona immortalia & hominum
AErumnas quantas habent ab immortalibus Dijs,
Viuunt desperati ac inopes-consilij, neq; possunt
Inuenire mortis medelam, & senectutis remedium.
Ceterùm pulchricomæ Gratiæ & benè-sapientes Horæ,
Hermoniaq;, Hebeq;, Iouis filiaq; Venus,

Yy iiij

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Ὀρχεῦντ', ἀλλήλων ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔχουσαι.
Τῇσι μὲν οὔτ' αἰσχρὴ μεταμέλπεται, οὔτε λάχεια·
Ἀλλὰ μάλα μεγάλη τε ἰδεῖν καὶ εἶδος ἀγητὴ
Ἄρτεμις ἰοχέαιρα, ὁμότροφος Ἀπόλλωνι.
Ἐνθ' αὖ τῇσιν Ἄρης καὶ ἐΰσκοπος Ἀργειφόντης
Παίζουσ'· αὐτὰρ ὁ Φοῖβος Ἀπόλλων ἐγκιθαρίζει
Καλὰ καὶ ὕψι βιβάς· αἴγλη δέ μιν ἀμφιφαείνει,
Μαρμαρυγαί τε ποδῶν καὶ ἐϋκλώστοιο χιτῶνος.
Οἱ δ' ἐπιτέρπονται, θυμὸν μέγαν εἰσορόωντες,
Λητώ τε χρυσοπλόκαμος καὶ μητίετα Ζεύς,
Υἷα φίλον παίζοντα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
Πῶς τ' σ' ὑμνήσω πάντως εὔυμνον ἐόντα;
Ἠέ σ' ἐνὶ μνηστῆρσιν ἀείδω καὶ φιλότητι,
Ὁππώς σ' ἀνωόμενος ἤιες ἀζαντίδα κούρην;
Ἴσχυ' ἅμ' ἀντιθέῳ ἐλατιονίδῃ εὐΐππῳ,
Ἢ ἅμα φόρβαντι τριόπῳ γένος, ἢ ἅμ' ἐρευθεῖ,
Ἢ ἅμα λευκίππῳ καὶ λευκίπποιο δάμαρτι
Πεζός, ὁ δ' ἵπποισιν; οὐ μὴν τρίοπός γ' ἐνέλειπεν.
Ἢ ὡς τὸ πρῶτον χρηστήριον ἀνθρώποισι
Ζητεύων κατὰ γαῖαν ἔβης ἑκατηβόλ' ἄπολλον;
Πιερίην μὲν πρῶτον ἀπ' οὐλύμποιο κατῆλθες,
Λέκτον τ' ἠμαθόεντα παρέστιχες, ἢ μαγνίδας,
Καὶ διὰ περραιβούς. τάχα δ' εἰς ἰωλκὸν ἵκανες,
Κηναίου τ' ἐπέβης ναυσικλειτῆς εὐβοίης.
Στῆς δ' ἐπὶ ληλάντῳ πεδίῳ τό τοι οὐχ ἅδε θυμῷ
Τεύξασθαι νηόν τε καὶ ἄλσεα δενδρήεντα.
Ἔνθεν δ' εὔριπον διαβὰς ἑκατηβόλ' ἄπολλον,
Βῆς ἀν' ὄρος ζάθεος, χλωρόν· τάχα δ' ἷξας ἀπ' αὐτοῦ
Ἐς μυκαλησσὸν ἰὼν καὶ τευμησσὸν λεχεποίην.
Θήβης δ' εἰσαφίκανες ἕδος καταειμένον ὕλῃ·
Οὐ γάρ πω τις ἔναιε βροτῶν ἱερῇ ἐνὶ θήβῃ,
Οὐδ' ἄρα πώποτε ἦσαν ἀταρπιτοὶ οὐδὲ κέλευθοι
Θήβης ἀμπεδίον πυρηφόρον, ἀλλ' ἔχεν ὕλην.
Ἔνθεν δὲ προτέρω ἤιες ἑκατηβόλ' ἄπολλον,
Ὀγχηστὸν δ' ἷξες ποσιδήιον ἀγλαὸν ἄλσος·
Ἔνθα νεοδμὴς πῶλος ἀναπνέει ἀχθόμενός περ,
Ἕλκων ἅρματα καλά, χαμαὶ δ' ἐλατὴρ ἀγαθός περ.

Ἐκ

Tripudiant inuicem in carpum manus tenentes.
Cum his quidem neq; turpis canit, neq; vieta.
Sed valde magnaq; visu & forma admirabilis
Diana sagittis-gaudens, educata simul cum Apolline,
Vbi rursus cum his Mars, & benè-speculans Argicida
Ludunt, sed Phœbus Apollo citharam-pulsat
Pulchrè & sublimiter. splendor.a. illum circumlucet,
Micatioq; pedum. ac splendor benè-concinnæ vestis.
Hi autem delectabant, animum magnum inspicientes
Latonaq; aureis-capillis ac consiliarius Iupiter,
Filium charum ludentem cum immortalibus Dijs.
Quo pacto igitur te laudabo omninò cùm laudabilis sies?
An te inter sponsas laudem & in amore,
Quando animo tristi adijsti AZantida puellam?
Præstabas simul cũ dijs æquali Elationide abundante-eq̃s,
Aut simul cũ Phorbante Triopo genere, aut simul cum Ereu
Aut simul cum Leucippo & Leucippi coniuge (the,
Pedes, hic verò cum equis? neq; tamen triopis deerat.
Aut vt primùm oraculum hominibus
Quærens super terram incessisti procul iaculans Apollo?
Pieria enim primùm ab Olympo descendisti
Lecton arenosam, transmisisti autem Magneidas,
Et per Perrhæbos. celeriter autem in Iolcum peruenisti.
Ceneumq; ascendisti nauibus inclitæ Eubœæ.
Stetisti.a. in Lelantho campo, qui tibi non placebat in ani-
Construere templumq; ac lucos arborosos. (mo.
Hinc.a. Euripum transiliens longè-iaculans Apollo,
Ascendisti montem diuinũ viridem, celeriter.a. peruenisti
Mecalessum adiens, ac Teumessum herbosam. (ab ipso
Thebæ autem adijsti solum peramictum sylua.
Nondum.a. aliquis habitabat mortalium sacra in Theba.
Neq; igitur adhuc erant semita nec via
Thebæ supra solum tritici-ferax, sed habet syluam.
Hinc autem primùm amolitus es procul-iaculans Apollo.
Onchestũ.a. peruenisti Nept. splendidum lucum, (tus.
Vbi nuper-domitus equus respirat, licet sit pondere graua-
Trahens currus pulchros, humi.a. auriga q̃uis esset præstans

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Εκ δίφροιο θορὼν, ὁδὸν ἔρχεται. οἱ δὲ τέως μὲν
Κεῖν' ὄχεα κροτέουσιν, ἀνακτορίην ἀφιέντες·
Εἰ δέ κεν ἅρματ' ἄγῃσιν ἐν ἄλσεϊ δενδρήεντι,
Ιπποις μὲν κομέουσι, τὰ δὲ κλίναντες ἐῶσιν.
Ως γὰρ τὰ πρώτισθ' ὁσίη γένεθ', οἱ δὲ ἄνακτι
Εὔχονται, δίφρον δὲ θεοῦ τότε μοῖρα φυλάσσει.
Ενθεν δὲ προτέρω ἔκιες ἑκατηβόλ' ἄπολλον.
Κηφισσὸν δ' ἄρ' ἔπειτα κιχήσαο καλλιρέεθρον,
Ος τε λιλαίηθεν προχέει καλλίρροον ὕδωρ.
Τὸν διαβὰς ἑκάεργε καὶ ὠκαλέην πολύπυργον,
Ενθεν ἄρ' εἰς ἄμαρτον ἀφίκεο ποιήεντα.
Βῆς δ' ἐπὶ δελφούσης, τόθι τοι ἅδε χῶρος ἀπήμων
Τεύξασθαι νηόν τε καὶ ἄλσεα δενδρήεντα.
Στῆς δὲ μάλ' ἄγχ' αὐτῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπες.
Δελφοῦσ', ἐνθάδε δὴ φρονέω περικαλλέα νηὸν,
Ανθρώπων τεῦξαι χρηστήριον, οἵ τέ μοι αἰεὶ
Ενθάδ' ἀγινήσουσι τεληέσσας ἑκατόμβας,
Η μὲν ὅσοι πελοπόννησον πίειραν ἔχουσιν
Η δ' ὅσοι εὐρώπην τε καὶ ἀμφιρύτας κατὰ νήσους,
Χρησόμενοι· τοῖσιν δέ τ' ἐγὼ νημερτέα βουλὴν
Πᾶσι θεμιστεύοιμι, χρέων ἐνὶ πίονι νηῷ.
Ως εἰπὼν διέθηκε θεμείλια φοῖβος ἀπόλλων
Εὐρέα καὶ μάλα μακρὰ διηνεκές. ἡ δ' ἐσιδοῦσα
Δελφοῦσα κραδίην ἐχολώσατο, εἶπέ τε μῦθον·
Φοῖβε ἄναξ ἑκάεργε, ἔπος τί τοι ἐν φρεσὶ θήσω·
Ενθάδ' ἐπεὶ φρονέεις τεῦξαι περικαλλέα νηὸν,
Εμμεναι ἀνθρώποις χρηστήριον· οἱ δέ τοι αἰεὶ
Ενθάδ' ἀγινήσουσι τεληέσσας ἑκατόμβας.
Αλλ' ἔκ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι,
Πημανέει σ' αἰεὶ κτύπος ἵππων ὠκειάων,
Αρδόμενοί τ' οὐρῆες ἐμῶν ἱερῶν ἀπὸ πηγῶν,
Ενθά τις ἀνθρώπων βουλήσεται εἰσοράασθαι
Αρματά τ' εὐποίητα καὶ ὠκυπόδων κτύπον ἵππων
Η νηόν τε μέγαν καὶ κτήματα πόλλ' ἐνεόντα.
Αλλ' εἰ δή τι πίθοιο, (σὺ δὲ κρείσσων καὶ ἀρείων
Εσσὶ ἄναξ ἐμέθεν, σεῦ δὲ σθένος ἐστὶ μέγιστον)
Εν κρίσσῃ ποίησαι ὑπὸ πτυχὶ παρνασσοῖο·

Ενθ'

E curru transiliens, iter facit. hi. a. tunc quidem
Illa vehicula pulsant imperio deposito.
Si autem vtiq; currus duxerint in nemore arboribus-pleno
Equos quidem comunt, hos autem flectentes omittunt.
Vt primùm fas est, hi autem regem
Orant, currum autem Dei tunc Parca seruat.
Hinc autem primùm adijsti procul-iaculans Apollo.
Cephissum vtiq; deinde reperisti pulchra-fluenta-habentē
Quiq; ex Lilæo profundit pulchrorum fluentorum aquam.
Hunc transiliens Longe-operans, & Ocaleen turritam.
Hinc vtiq; in Amartum venisti herbidum.
Iuisti autem ad Delphusam, vbi tibi placuit regio innocua, Apollo Del- phusam adi
Construere templumq; & lucos arborosos.
Stetisti autem valde prope ipsam, ac illam verbis alloq.es.
Delphusa, hic vtiq; sentio præclarum templum,
Hominum construere oraculum, quiq; mihi semper
Hic sacrificabunt perfectas Hecatombas,
Et qui Peloponnosum pinguem habent,
Et qui Europam, & circumdatas mari insulas
Sciscitaturi, his autam ego verum consilium
Omnib. vaticinarer, oracula edens in opulento templo.
Sic locutus, disposuit fundamenta Phœbus Apollo.
Ampla et valde longa continua-ferè, hac. a. cum inspexisset
Delphusa corde irata est, dixitq; verbum. (nam
Phœbe rex longè-operans, verbum quod tibi in mentē po-
Hic quoniam sentis construere præclarum templum,
Esse hominibus oraculum, hiq; tibi semper
Hic sacrificabunt perfectas hecatombas.
Sed tibi dicam, tu autem menti impone tuæ,
Nocebit tibi strepitus equorum velocium.
Irrigatiq; muli meis sacris ex fontibus,
Hic aliquis hominum velit inspicere,
Currusq; bene-factos ac velocipedum strepitum equorum
Quàm templumq; magnum, & opes multas quæ insint.
Sed si vtiq; obtemperaueris (tu autem fortior, & melior
Es ô rex me, tua autem vis est maxima)
In Crissa fac sub sinu Parnasi.

Phœ

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Ενθ' οὐθ' ἅρματα καλὰ δονήσεται, οὔτέ τοι ἵππων
Ὠκυπόδων κτύπος ἔσαι ἐΰδμητον περὶ βωμόν.
Ἀλλὰ καὶ ὣς προσάγοιεν, ἰηπαιήονι δῶρα
Ἀνθρώπων κλυτὰ φῦλα· σὺ δὲ φρένας ἀμφιγεγηθὼς
Δέξαι, ἱερὰ καλὰ περικτιόνων ἀνθρώπων.
Ὡς εἰποῦσ' ἑκάτου πέπιθε φρένας, ὄφρά οἱ αὐτῇ
Δελφούσῃ κλέος εἴη ἐπὶ χθονὶ, μηδ' ἑκάτοιο.
Ἔνθεν δὲ προτέρω ἔκιες ἑκατηβόλ' ἄπολλον·
Ἶξες δ' ἐς φλεγύων ἀνδρῶν πόλιν ὑβριστάων,
Οἳ διὸς οὐκ ἀλέγοντες ἐπὶ χθονὶ ναιετάασκον
Ἐν καλῇ βήσσῃ, κηφισίδος ἐγγύθι λίμνης·
Ἔνθεν καρπαλίμως προσέβης πρὸς δειράδα θύων·
Ἵκεο δ' ἐς κρίσσην ὑπὸ παρνησὸν νιφόεντα,
Κνῆμον πρὸς ζέφυρον τετραμμένον, αὐτὰρ ὕπερθεν
Πέτρη ὑποκρέμαται, κοίλη δ' ὑποδέδρομε βῆσσα
Τρηχεῖ'. ἔνθα ἄναξ τεκμήρατο φοῖβος ἀπόλλων
Νηὸν ποιήσασθαι ἐπήρατον, εἶπέ τε μῦθον.
Ἐνθάδε δὴ φρονέω τεύξειν περικαλλέα νηὸν,
Ἔμμεναι ἀνθρώποις χρηστήριον, οἵτέ μοι αἰεὶ
Ἐνθάδ' ἀγινήσουσι τεληέσσας ἑκατόμβας,
Ἠμὲν ὅσοι πελοπόννησον πίειραν ἔχουσιν,
Ἠδ' ὅσοι εὐρώπην τε καὶ ἀμφιρύτους κατὰ νήσους,
Χρησόμενοι. τοῖσιν δ' ἂν ἐγὼ νημερτέα βουλὴν
Πᾶσι θεμιστεύοιμι χρέων ἐνὶ πίονι νηῷ.
Ὡς εἰπὼν διέθηκε θεμείλια φοῖβος ἀπόλλων
Εὐρέα καὶ μάλα μακρὰ διαμπερές. αὐτὰρ ἐπ' αὐτοῖς
Λάϊνον οὐδὸν ἔθηκε τροφώνιος ἠδ' ἀγαμήδης,
Υἱέες ἐργίνου, φίλοι ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
Ἀμφὶ δὲ νηὸν ἔνασσαν ἀθέσφατα φῦλ' ἀνθρώπων
Κτιστοῖσιν λάεσσιν ἀοίδιμον ἔμμεναι αἰεί.
Ἀγχοῦ δὲ κρήνη καλλίρροος, ἔνθε δράκαιναν
Κτεῖνεν ἄναξ διὸς υἱὸς ἀπὸ κρατεροῖο βιοῖο,
Ζατρεφέα, μεγάλην, τέρας ἄγριον, ἣ κακὰ πολλὰ
Ἀνθρώποις ἔρδεσκεν ἐπὶ χθονὶ, πολλὰ μὲν αὐτοὺς,
Πολλὰ δὲ μῆλα τανύποδ'. ἐπεὶ πέλε πῆμα δαφοινὸν,
Καί ποτε δεξαμένη χρυσοθρόνου ἔτρεφεν ἥρης,
Δεινόντ' ἀργαλέον τε τυφάονα πῆμα βροτοῖσιν,

Ον ποτ'

Vbi neq; currus pulchri agitabantur, neq; tibi equorum
Velocipedum strepitus erit bene-fabricatam circa aram.
Verum & sic ducerent Iopaani dona
Hominum inclytæ gentes. tu autem mente gauisus,
Suscipe sacra pulchra vicinorum hominum.
Sic alloq. Procul mittentis persuasit mentem, vt sibi-ipsi
Delphusæ laus sit super terram, non. a. procul-iaculantis
Hinc autem primùm te recepisti longè-mittens Apollo.
Peruenisti. a. ad Phlegiorũ virorum vrbem contumeliosorũ.
Qui Iouem non curantes super terram habitabant
In pulchra cauerna Cephisidis propè lacum.
Hinc velociter ascendisti ad iugum festinans.
Peruenisti autem ad Crissam sub Parnaso niuoso
Vertice ad Zephyrum versum, at desuper
Petra suspensa est, caua autem porrigitur cauerna
Aspera, vbi rex coniecit Pœbus Apollo
Templum facere optabile, dixitq; verbum.
Hic vtiq; sentio vt construatur præclarum templum, Apollo apud Crissam templum ponit.
Quod sit hominibus oraculum, quiq; mihi semper
Hic sacrificabunt perfectas Hecatombas,
Et qui Peloponnesum pinguem habitant,
Et qui Europamq; & mari circumdatas insulas
Sciscitaturi, hic autem ego certum consilium
Omnib. vaticinarer oracula-edens in opulento templo.
Sic cum dixisset disposuit fundamenta Phœbus Apollo
Ampla & valdè longa omninò, at in ipsis
Lapideum limen imposuit Trophonius, ac Agamedes,
Filij Ergini, amici immortalibus Dijs.
Circum. a. templum habitarunt innumeræ gentes hominũ.
Fabricatis lapidibus celebris vt perpetuo esset.
Propè autem fons pulchrifluens, vbi draconem
Necauit rex Iouis filius ex forti chorda arcus, *(multa*
Valde-nutritum magnum monstrum horrendũ, qui mala
Hominib. faciebat super terram, multa quidẽ illis, *(tum*
Multa. a. ouib. pandis-pedib. quoniã fuit nocumentũ cruen-
Et olim cũ suscepisset aureã sedẽ-habẽtis nutriebat Iunonis.
Grauemq; difficilemq; Typhaona, damnum mortalibus, De Typhaonis ortu.

Quem

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Ὅν ποτ᾽ ἄρ᾽ Ἥρη ἔτικτε, χολωσαμένη Διὶ πατρί,
Εὖτ᾽ ἄρα δὴ Κρονίδης ἐρικυδέα γείνατ᾽ Ἀθήνην
Ἐν κορυφῇ, ἡ δ᾽ αἶψα χολώσατο πότνια Ἥρη,
Ἠδὲ καὶ ἀγρομένοισι μετ᾽ ἀθανάτοισιν ἔειπε,
Κέκλυτέ μευ πάντες τε θεοὶ πᾶσαί τε θέαιναι.
Ὡς ἔμ᾽ ἀτιμάζειν ἄρχει νεφεληγερέτα Ζεὺς
Πρῶτος, ἐπεί μ᾽ ἄλοχον ποιήσατο κέδν᾽ εἰδυῖαν,
Καὶ νῦν νόσφιν ἐμεῖο τέκε γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
Ἣ πᾶσιν μακάρεσσι μεταπρέπει ἀθανάτοισιν·
Αὐτὰρ ὅ γ᾽ ἠπεδανὸς γέγονεν μετὰ πᾶσι θεοῖσι
Παῖς ἐμὸς Ἥφαιστος, ῥικνὸς πόδας, ὃν τέκον αὐτή.
Ῥίψ᾽ ἀνὰ χερσὶν ἑλοῦσα, καὶ ἔμβαλον εὐρέϊ πόντῳ·
Ἀλλά ἑ Νηρῆος θυγάτηρ Θέτις ἀργυρόπεζα
Δέξατο, καὶ μετὰ ᾗσι κασιγνήτῃσι κόμισσεν
Ὡς ὄφελ᾽ ἄλλο θεοῖσι χαρίζεσθαι μακάρεσσι.
Σχέτλιε ποικιλομῆτα τί νῦν ἔτι μήσεαι ἄλλο;
Πῶς ἔτλης οἶος τεκέειν γλαυκῶπιδ᾽ Ἀθήνην;
Οὐκ ἂν ἐγὼ τεκόμην, καὶ σὴ κεκλημένη ἔμπης,
Ἦν ἄρ᾽ ἐν ἀθανάτοισιν οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι.
Καὶ νῦν τοι γὰρ ἐγὼ τεχνήσομαι ὥς κε γένηται
Παῖς ἐμός, ὅς κε θεοῖσι μεταπρέποι ἀθανάτοισιν,
Οὔτε σὸν αἰσχύνασ᾽ ἱερὸν λέχος, οὔτ᾽ ἐμὸν αὐτῆς,
Οὐδέ τοι εἰς εὐνὴν πωλήσομαι, ἀλλ᾽ ἀπὸ σεῖο
Τηλόθεν οὖσα, θεοῖσι μετέσσομαι ἀθανάτοισιν.
Ὡς εἰποῦσ᾽, ἀπὸ νόσφι θεῶν κίε χωομένη κῆρ.
Αὐτίκ᾽ ἔπειτ᾽ ἠρᾶτο βοῶπις πότνια Ἥρη,
Χειρὶ καταπρηνεῖ δ᾽ ἔλασε χθόνα, καὶ φάτο μῦθον.
Κέκλυτε νῦν μοι γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν,
Τιτῆνές τε θεοὶ τοὶ ὑπὸ χθονὶ ναιετάοντες
Τάρταρον ἀμφὶ μέγαν, τῶν ἐξ ἄνδρες τε θεοί τε·
Αὐτοὶ νῦν μευ πάντες ἀκούσατε, καὶ δότε παῖδα
Νόσφι Διός, μηδέν τι βίην ἐπιδευέα κείνου·
Ἀλλ᾽ ὅγε φέρτερος ἤ, ὅσον Κρόνου εὐρύοπα Ζεύς.
Ὡς ἄρα φωνήσασ᾽ ἵμασε χθόνα χειρὶ παχείῃ·
Κινήθη δ᾽ ἄρα γαῖα φερέσβιος. ἡ δ᾽ ἐσιδοῦσα
Τέρπετο ὃν κατὰ θυμόν. οἴετο γὰρ τελέεσθαι.
Ἐκ τούτου δ᾽ ἤπειτα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν

Οὔτε

Quem olim vtiq; Iuno peperit irata cum Ioue patre,
Quando vtiq; Saturnius valde inclytam genuit Palladem
In vertice, hæc autem statim irata est veneranda Iuno.
Hæc autem & ad congregatos immortales dixit.
Audite me omnes Dij, omnesq; Deæ,
Quod me iniuria afficere incipit nubicoga Iupiter
Primus, quoniam me vxorem fecit casta scientem,
Et nunc sine me peperit cæsiis oculis Palladem,
Quæ inter omnes beatos decora est immortales.
Verùm hic debilis factus est inter omnes Deos
Filius meus Vulcanus, mutilis pedibus quem peperi ipsa,
Eiecit super manib. arreptum, & eiecit in latum pontum.
Sed illum Nerei filia Thetis argentipes
Suscepit & suis sororibus duxit.
Vtinam deberes aliud Dijs gratificari beatis,
Miser versute quid nunc adhuc excogitabis aliud?
Quo pacto sustinuisti solus parere cæsiam Palladem,
Non vtiq; ego peperi, & tua vocata tamen
Eram vtiq; inter immortales qui cœlum amplum habitant
Et nunc vtiq; aliud moliar vt nascatur
Filius meus, qui vtiq; inter Deos emineat immortales.
Neq; tuum pudore afficiens sacrum cubile, neq; mei-ipsius,
Neq; tecum in cubile versabor, sed abs te
Longè seiuncta cum dijs ero immortalibus.
Sic locuta procul à dijs secessit irata vtiq;.
Statim deinde precabatur bouinis oculis venerab. Iuno.
Manu sublata autem agitauit terram, & dixit verbum
Audite nunc me terra, & cœlum amplum desuper,
Titanesq; dij, qui sub terra habitatis
Tartarum circa magnum, ex ijs viriq; dijq;,
Ipsi nunc me omnes audite & date filium
Absq; Ioue nihil, vi indigentem illo.
Sed hic præstantior sit, quantum Saturno amplioculus Iupi
Sic igitur effata pulsauit terram manu crassa. (ter.
Mota est igitur terra vitam-ferens. hæc. a. cum vidisset,
Oblectabatur suo animo, putabat enim perfectum esse.
Ex hoc. a. deinde temporum terminos-ferentem ad annum,

Nunquam

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І. І. МЕЧНИКОВА

Οὔτε ποτ' εἰς εὐνὴν Διὸς ἤλυθε μητιόεντος,
Οὔτε ποτ' εἰς θῶκον πολυδαίδαλον, ὡς τὸ πάρος περ,
Αὐτῷ ἐφεζομένη πυκινὰς φραζέσκετο βουλάς·
Ἀλλ' ἥγ' ἐν νηοῖσι πολυλλίστοισι μένουσα
Τέρπετο οἷς ἱεροῖσι βοῶπις πότνια Ἥρη.
Ἀλλ' ὅτε δὴ νύκτες τε καὶ ἡμέραι ἐξετελεῦντο
Ἂψ περιτελλομένου ἔτεος, καὶ ἐπήλυθον ὧραι,
Ἡ δ' ἔτεκ' οὔτε θεοῖς ἐναλίγκιον οὔτε βροτοῖσι
Δεινόν τ' ἀργαλέον τε τυφάονα, πῆμα βροτοῖσιν.
Αὐτίκα τόνδε λαβοῦσα βοῶπις πότνια Ἥρη
Δῶκεν ἔπειτα φέρουσα κακῷ κακόν· ἡ δ' ὑπέδεκτο,
Ὃς κακὰ πόλλ' ἔρδεσκε κατὰ κλυτὰ φῦλ' ἀνθρώπων.
Ὃς τῇ γ' ἀντιάσειε, φέρεσκέ μιν αἴσιμον ἦμαρ.
Πρίν γέ οἱ ἰὸν ἐφῆκεν ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων
Καρτερόν· ἡ δ' ὀδύνῃσιν ἐρεχθομένη χαλεπῇσι,
Κεῖτο μέγ' ἀσθμαίνουσα, κυλινδομένη κατὰ χῶρον.
Θεσπεσίη δ' ἐνοπὴ γένετ' ἄσπετος. ἡ δὲ καθ' ὕλην
Πυκνὰ μάλ' ἔνθα καὶ ἔνθα ἑλίσσετο, λεῖπε δὲ θυμὸν
Φοινὸν ἀποπνείουσ'. ὁ δ' ἐπηύξατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ἐνταυθοῖ νῦν πύθευ ἐπὶ χθονὶ βωτιανείρῃ.
Οὐδὲ σύ γε ζωοῖσι κακὸν δήλημα βροτοῖσιν
Ἔσσεαι, οἳ γαίης πολυφόρβου καρπὸν ἔδοντες
Ἐνθάδ' ἀγινήσουσι τεληέσσας ἑκατόμβας·
Οὐδέ τί τοι θάνατόν γε δυσηλεγέ', οὔτε τυφωεὺς
Ἀρκέσει, οὐδὲ χίμαιρα δυσώνυμος, ἀλλά σέ γ' αὐτοῦ
Πύσει γαῖα μέλαινα καὶ ἠλέκτωρ ὑπερίων.
Ὣς φάτ' ἐπευχόμενος. τὴν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε.
Τὴν δ' αὐτοῦ κατέπυσ' ἱερὸν μένος ἠελίοιο·
Ἐξ οὗ νῦν πυθὼ κικλήσκεται· οἱ δὲ ἄνακτα
Πύθιον καλέουσιν ἐπώνυμον, οὕνεκα κεῖθι
Αὐτοῦ πῦσε πέλωρ μένος ὀξέος ἠελίοιο.
Καὶ τότ' ἄρ' ἔγνω ᾗσιν ἐνὶ φρεσὶ Φοῖβος Ἀπόλλων
Οὕνεκά μιν κρήνη καλλίρροος ἐξαπάφησε.
Βῆ δ' ἐπὶ Δελφούσῃ κεχολωμένος, αἶψα δ' ἵκανε·
Στῆ δὲ μάλ' ἄγχ' αὐτῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπε,
Δελφοῦσ', οὐκ ἄρ' ἔμελλες ἐμὸν νόον ἐξαπαφοῦσα,
Χῶρον ἔχουσ' ἐρατὸν προρέειν καλλίρροον ὕδωρ.

Ἐνθάδε

Nunquam ad cubile Iouis venit consiliarij,
Nunquam ad thronum varium sicuti antea
Cum ipso sedens, sapientia consultans consilia.
Verùm hæc in templis multis-votis-frequentatis manens,
Oblectabatur suis sacris bouinos oculos habens veneranda
Sed quando iam noctesq; & dies perficiebantur, (*Iuno.*
Rursus perfecto anno, & venerunt horæ,
Hæc autem peperit neq; dijs similem, neq; mortalibus.
Grauemq; difficilemq; Typhaona damnum mortalibus.
Statim oculis susceptum hunc bouinis veneranda Iuno,
Dedit deinde ferens malo malum, hæc v. eum suscepit,
Qui mala multa faciebat per inclytas gentes-hominum
Quis huic obuiam iret-ferretq; illi fatalem diem.
Antequam illi telum misisset longè-operans Apollo
Fortè, hæc verò doloribus depasta acerbis,
Iacebat valde anhelans prouoluta per terram.
Vehemens.a.clamor factus fuit immensus: hæc.a.sup mate-
Frequenter valde voluebatur, reliquit.a.animum (*ria*
Cruentum spirans, hic autem orauit Phœbus Apollo,
Hic nunc putresce super terram viros-pascentem,
Neq; tu vtiq; viuis malum damnum mortalibus
Eris, qui terræ multos-nutrientis fructum comedentes
Hic sacrificabant perfectas Hecatombas,
Neq; tibi mortemq; tristem, neq; Typhoes
Arcebit, neq; chimæra difficilis-nominis. sed te vtiq; hic
Putredine afficiet terra nigra, & excitator Hyperion.
Sic dixit precando, huius.a tenebræ oculos obtexerunt.
Hunc autem hic putredine affecit optabilis vis Solis,
Ex quo nunc Pytho vocatur, hi autem regem
Pythium vocant cognomine, quoniam illic Pythius vnde dictus.
Putredine affecit monstrum vis acuti Solis.
Et tunc vtiq; cognouit sua in mente Phœbus Apollo,
Quòd illum fons pulchrifluus decepit.
Iuit.a.ad Delphusam iratus, celeriter autem peruenit.
Stetit.a.valde propè ipsam, & illam verbis adlocutus est:
Delphusa, non vtiq; futura eras meam mentem decipere,
Locum habens amabilem profluere pulchrifluam aquam.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ІМ. І.І. МЕЧНИКОВА

Ἐνθάδε δὴ καὶ ἐμὸν κλέος ἔσεται, οὐδὲ σὸν οἴης.
Ἦ, καὶ ἐπὶ ῥίον ὦσεν ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων
Πέτρῃσι προχυτῇσιν. ἀπέκρυψεν δὲ ῥέεθρα
Καὶ βωμὸν ποιήσατ' ἐν ἄλσεϊ δενδρήεντι,
Ἄγχι μάλα κρήνης καλλιρρόου. ἔνθα δ' ἄνακτι
Πάντες ἐπίκλησιν Δελφουσίῳ εὐχετόωνται,
Οὕνεκα Δελφούσης ἱερῆς ᾔσχυνε ῥέεθρα.
Καὶ τότε δὴ κατὰ θυμὸν ἐφράζετο Φοῖβος Ἀπόλλων,
Οὕστινας ἀνθρώποις ὀργιόνας εἰσαγάγοιτο,
Οἳ θεραπεύσονται Πυθοῖ ἐνὶ πετρηέσσῃ.
Ταῦτ' ἄρα ὁρμαίνων ἐνόησ' ἐπὶ οἴνοπι πόντῳ
Νῆα θοήν. ἐν δ' ἄνδρες ἔσαν πολέες τε καὶ ἐσθλοί,
Κρῆτες ἀπὸ Κνωσοῦ Μινωΐου, οἵ ῥά τ' ἄνακτι
Ἱερά τε ῥέζουσι, καὶ ἀγγέλλουσι θέμιστας
Φοίβου Ἀπόλλωνος χρυσαόρου, ὅ, τι κεν εἴπῃ,
Χρείων ἐκ δάφνης γυάλων ὕπο Παρνησοῖο.
Οἱ μὲν ἐπὶ πρῆξιν καὶ χρήματα νηῒ μελαίνῃ
Ἐς Πύλον ἠμαθόεντα Πυληγενέας τ' ἀνθρώποις
Ἔπλεον. αὐτὰρ ὁ τοῖσι συνήντετο Φοῖβος Ἀπόλλων.
Ἐν πόντῳ δ' ἐπόρουσε, δέμας δελφῖνι ἐοικὼς,
Νηῒ θοῇ. καὶ κεῖτο πέλωρ μέγα τε δεινόν τε.
Τῶν δ' ὅστις κατὰ θυμὸν ἐπιφράσσαιτο νοῆσαι,
Πάντοθ' ἀνασείσασκε, τίνασε δὲ νήϊα δοῦρα.
Οἱ δ' ἀκέων ἐνὶ νηῒ καθείατο δειμαίνοντες.
Οὐδ' οἵγ' ὅπλ' ἔλυον κοίλην ἀνὰ νῆα μέλαιναν,
Οὐδὲ λύον λαῖφος νηὸς κυανοπρῴροιο.
Ἀλλ' ὡς οἱ τὰ πρῶτα κατεστήσαντο βοεῦσιν,
Ὣς ἔπλεον, κραιπνὸς δὲ νότος κατόπισθεν ἔγειρε
Νῆα θοήν. πρῶτον δὲ παρημείβοντο Μάλειαν.
Πὰρ δὲ Λακωνίδα γαῖαν, ἁλιστέφανον πτολίεθρον
Ἷξον, καὶ χῶρον τερψιμβρότου ἠελίοιο,
Ταίναρον, ἔνθα τε μῆλα βαθύτριχα βόσκεται αἰεὶ
Ἠελίοιο ἄνακτος, ἔχει δ' ἐπιτερπέα χῶρον.
Οἱ μὲν ἄρ' ἔνθ' ἔθελον νῆα σχεῖν, ἠδ' ἀποβάντες
Φράσσασθαι μέγα θαῦμα, καὶ ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι
Εἰ μενέει νηὸς γλαφυρῆς δαπέδοισι πέλωρον,
Ἢ εἰς οἶδμ' ἅλιον πολυΐχθυον ἀμφὶς ὀρούσει.

Ἀλλ'

Hic iam & mea laus erit, neq; tua solius.
Dixit & ad promontorium impulit rex longè operans A-
Petris perfusis, occultauit autem fluenta. (pollo,
Ac templum fecit in luco vmbroso
Propè valde fontem pulchrifluum, hîc regi
Omnes cognomento Delphusio vota faciunt,
Quoniam Delphusæ sacra pudore-affecit fluenta.
Et tunc vtiq; animo cogitabat Phœbus Apollo,
Quosnam homines sibi in sacris asciceret,
Qui sibi ministerium exhibebunt Pytho in Saxosa.
Hæc igitur in animo agitans vidit in cæruleo ponto
Nauem velocem, in ipsa autem viri erant, multiq; & boni
Cretenses ex Cnossa Minoia, qui vtiq; regi
Sacraq; faciunt, & enuntiant leges
Phœbi Apollinis aureo ense quodcunq; dixerit,
Oracula edens ex laureo è vallibus Parnasi.
Hi quidem ad res gerendas, ac pecuniarum gratia cũ naui
Ad Pylum arenosam Pyligeneosq; homines (nigra
Nauigabant. verùm hic his obuiam iuit Phœbus Apollo,
In ponto autem impetum fecit corpore Delphini similis
Naui veloci. ac iacebat monstrum magnum graueq;.
Horum. a. quicunq; in animo excogitaret intelligere
Vndecunq; commouebat, concutiebat autem nauis ligna.
Hi autem silentes in naui sedebant timentes.
Neq; hi arma soluebant cauam supra nauem nigram,
Neq; soluebant velum nauis habentis-nigram-puppim.
Sed quemadmodum hi a principio insisterent remis,
Sic nauigabant, frequens autem notus à tergo excitabat
Nauem velocem primùm a. præternauigarunt Maleam.
Ad Laconicam autem terram, ex mare-coronatam-vrbem
Peruenêre, & locum oblectantis-homines solis
Tænarũ vbiq; oues densis vellerib. insignes pascuntur sem-
Solis regis, habent autem delectabilem locum. (per
Hi quidem hic volebant nauim sistere, & egressi
Dicere magnum miraculum, ac oculis videre,
Si manet in nauis cauæ pauimento monstrum, (ciet
Vel ad vndam marinã multorum-pisciũ apertè impetũ fa-

Delphusius vnde dictus Apollo.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Αλλ' οὐ πηδαλίοισιν ἐπείθετο νηῦς εὐεργὴς,
Αλλὰ παρὲκ πελοπόννησον πίειραν ἔχουσα
Ηεν ὁδόν. πνοιῇ δ' ἄναξ ἑκάεργος ἀπόλλων
Ρηϊδίως ἴθυν'. ἡ δὲ πρήσσουσα κέλευθον,
Αρήνην ἵκανε καὶ ἀργυφέην ἐρατεινὴν,
Καὶ θρύον ἀλφειοῖο πόρον ἐΰκτίμενον αἰπὺ
Καὶ πύλον ἠμαθόεντα πυληγενέας τ' ἀνθρώπους.
Βῆ δὲ παρὰ κρουνοὺς καὶ χαλκίδα, καὶ παρὰ δύμην,
Η δὲ παρ' ἤλιδα δίαν, ὅθι κρατέουσιν ἐπειοί.
Εὖτε φερὰς ἐπέβαλλεν, ἀγαλλομένη διὸς οὔρῳ.
Καί σφιν ὑπὲκ νεφέων ἰθάκης τ' ὄρος αἰπὺ πέφαντο,
Δουλίχιόν τε, σάμη τε καὶ ὑλήεσσα ζάκυνθος,
Αλλ' ὅτε δὴ πελοπόννησον παρενίσετο πᾶσαν,
Καὶ δὴ ἐπεὶ κρίσσης κατεφαίνετο κόλπος ἀπείρων,
Οστε δι' ἐκ πελοπόννησον πίειραν ἐέργει,
Ηλθ' ἄνεμος ζέφυρος μέγας αἴθριος ἐκ διὸς αἴσης,
Λάβρος, ἐπαιγίζων ἐξ αἰθέρος, ὄφρα τάχιστα
Νηῦς ἀνύσειε θέουσα θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ.
Αψορροι δ' ἤπειτα πρὸς ἠῶ τ' ἠέλιόν τε
Επλεον, ἡγεμόνευε δ' ἄναξ διὸς υἱὸς ἀπόλλων.
Ιξον δ' ἐς κρίσσην εὐδείελον ἀμπελόεσσαν,
Ες λιμέν'. ἡ δ' ἀμάθοισιν ἐχρίμψατο ποντοπόρος νηῦς.
Ενθ' ἐκ νηὸς ὄρουσεν ἄναξ ἑκάεργος ἀπόλλων,
Αστέρι εἰδόμενος μέσῳ ἤματι, τοῦ δ' ἀπὸ πολλαὶ
Σπινθαρίδες πωτῶντο, σέλας δ' εἰς οὐρανὸν ἷκεν.
Ες δ' ἄδυτον κατέδυσε διὰ τριπόδων ἐριτίμων.
Εν δ' ἄρ' ὅγε φλόγα δαῖε, ἐπιφαυσκόμενος τὰ ἃ κῆλα.
Πᾶσαν δὲ κρίσσην κάτεχεν σέλας. αἱ δ' ὀλόλυξαν
Κρισσαγῶν ἄλοχοι καλλίζωνοί τε θύγατρες.
Φοίβου ὑπὸ ῥιπῆς. μέγα γὰρ δέος εἷλεν ἕκαστον,
Ενθεν δ' αὖτ' ἐπὶ νῆα νόημ' ὣς ἆλτο πέτεσθαι,
Ανέρι εἰδόμενος αἰζηῷ τε κρατερῷ τε
Πρωθήβῃ, χαίτῃ εἰλυμένος εὐρέας ὤμοις.
Καί σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ω ξεῖνοι, τίνες ἐστέ; πόθεν πλεῖθ' ὑγρὰ κέλευθα;
Ητι κατὰ πρῆξιν, ἢ μαψιδίως ἀλάλησθε,
Οἷά τε ληϊστῆρες, ὑπεὶρ ἅλα; τοί τ' ἀλόωνται

Ψυχὰς

Cæterùm non clauis obediebat nauis benè fabricata,
Sed ad Peloponnesum pinguem habens
Pergebat viam, vento autem rex longè-iaculans Apollo
Facile dirigebat. hac autem faciens viam
Arenam peruenit, ac Argipheam optabilem,
Et Thyrium Alphei meatum benè habitatam altum,
Ac pylum arenosam, Pyligenosq; homines,
Iuit autem ad Crunij accolas, & Chalcidem, & ad Dymen
Et ad Helidam diuam vbi imperant Epeij,
Beneq; Pheras transit exultabunda Iouis vento-secundo
Et illis è nubibus Ithacæ mons altus apparebat
Dulichiumq; Samosq; ac nemorosa Zacynthus.
Sed quando iam Peloponnesum præterijt omnem,
Ac iam quoniam Crissæ apparebat sinus infinitus,
Quiq; Peloponnesum pinguem separat,
Venit ventus Zephyrus magnus serenus è Iouis consilio,
Impetuosus spirans ab æthere, vt celeriter
Nauis perficeret currens maris salsam aquam.
Retrogradi deinde ad ortumq; solemq;
Nauigabant, dux autem erat rex Iouis filius Apollo.
Peruenêre.a.ad Crissam tranquillam vitib. abundantem
Ad portũ: arenis. a. appropinquauit per pontũ-means nauis
Hic è naui impetum fecit rex longe-operans Apollo,
Astro similis medio in die, ab hoc autem multæ
Scintillæ euolabant, fulgur autem ad cœlum vsq; venit.
Ad adytum autem subijt ad tripodas valdè venerandos,
Intus.a.vtiq; hic flamma accendit ostentans sua signa.
Totam.a.Crissam occupauit splendor. Vlularunt autem
Crissagorum mulieres, beneq; cinctæ filiæ
Phœbi ab impetu, magnus.n.timor cepit vnumquemq;,
Hinc iterum ad nauem vt mens saltu volabat,
Viro similis iuueniq; fortiq;,
Qui sit in prima pubertate coma inuolutus amplos hume- (ros.
Ac illos allocutus verba alata dixit:
O hospites qui estis? vnde nauigatis humidas vias?
Aut ad rem gerendam aut temerè vagamini?
Quale latrones super mare vagantur

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ІМЕНІ МЕЧНИКОВА

Ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες.
Τίφθ' οὕτως ἧσον τετιηότες, οὐδ' ἐπὶ γαῖαν
Ἐκβῆτ', οὐδὲ καθ' ὅπλα μελαίνης νηὸς ἔθεσθε;
Αὐτη μέν γε δίκη πέλει ἀνδρῶν ἀλφηστάων,
Ὁππότ' ἂν ἐκ πόντοιο ποτὶ χθονὶ νηὶ μελαίνῃ
Ἔλθωσιν καμάτῳ ἀδηκότες, αὐτίκα δέ σφεας
Σίτοιο γλυκεροῖο περὶ φρένας ἵμερος αἱρεῖ.
Ὣς φάτο. καί σφιν θάρσος ἐνὶ στήθεσσιν ἔθηκε.
Τὸν καὶ ἀμειβόμενος κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ηὔδα.
Ξεῖν', ἐπεὶ οὐ μὲν γάρ τι καταθνητοῖσιν ἔοικας,
Οὐ δέμας, οὐδὲ φυήν, ἀλλ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
Οὖλέ τε καὶ μέγα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν.
Καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
Τίς δῆμος, τίς γαῖα, τίνες βροτοὶ ἐγγεγάασιν;
Ἄλλῃ γὰρ φρονέοντες ἐπεπλέομεν μέγα λαῖτμα,
Εἰς πύλον ἐκ κρήτης, ἔνθεν γένος εὐχόμεθ' εἶναι.
Νῦν δ' ὧδε ξὺν νηὶ κατήλθομεν οὔ τι ἑκόντες,
Νόστου ἱέμενοι, ἄλλην ὁδόν, ἄλλα κέλευθα.
Ἀλλά τις ἀθανάτων δεῦρ' ἤγαγεν οὐκ ἐθέλοντας;
Τοὺς δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων.
Ξεῖνοι τοὶ κνωσὸν πολυδένδρεον ἀμφινέμεσθε
Τὸ πρίν, ἀτὰρ νῦν οὐκ ἔθ' ὑπότροποι αὖθις ἔσεσθε
Ἔς τε πόλιν ἐρατὴν καὶ δώματα καλὰ ἕκαστος.
Ἔς τε φίλας ἀλόχους. ἀλλ' ἐνθάδε πίονα νηὸν
Ἕξετ' ἐμόν, πολλοῖσι τετιμένον ἀνθρώποισιν.
Εἰμὶ δ' ἐγὼ διὸς υἱός, Ἀπόλλων δ' εὔχομαι εἶναι.
Ὑμέας δ' ἤγαγον ἐνθάδ' ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης.
Οὔ τι κακὰ φρονέων, ἀλλ' ἐνθάδε πίονα νηὸν
Ἕξετ' ἐμόν, πᾶσιν μάλα τίμιον ἀνθρώποισι.
Βουλάς τ' ἀθανάτων εἰδήσετε, τῶν ἰότητι
Αἰεὶ τιμήσεσθε διαμπερὲς ἤματα πάντα.
Ἀλλ' ἄγεθ' ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω πείθεσθε τάχιστα.
Ἱστία μὲν πρῶτον κάθετον, λύσαντε βοείας.
Νῆα δ' ἔπειτα θοὴν ἐπ' ἠπείρου ἐρύσασθε,
Ἐκ δὲ κτήματ' ἕλεσθε καὶ ἔντεα νηὸς ἐΐσης.
Καὶ βωμὸν ποιήσατ' ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,
Πῦρ ἐπικαίοντες, ἐπί τ' ἄλφιτα λευκὰ θύοντες.

Animis, i. vita *proiectis malum exteris afferentes.*
Quid ita sedeatis stupidi, neq; in terram
Descendistis, neq; arma nigra nauis deposuistis?
Hic enim mos est hominum industriorum,
Vbi ex ponto ad terram cum naui nigra
Peruenerint labore defessi: statim autem ipsos
Cibi dulcis mentem desiderium capit.
Sic dixit, at illis audaciam in pectoribus immisit.
Cui & respondens Cretensium dux, e contra dixit.
Hospes, quoniam non quidem mortalib. similis videris,
Neq; corpore, neq; indole, verum immortalibus dijs,
Salueq; & valde gaude, Dei autem tibi felicia dent.
Et mihi hoc dic verum vt rectè sciam,
Quis populus, quæ terra, qui homines te genuerunt?
Aliud enim cogitantes nauigabamus magnam vndam,
Ad Pylum ex Creta, vnde genus gloriamur esse.
Nunc autem hic cum naui venimus non volentes,
Reditus cupientes aliam viam, alia itinera.
Sed quis mortalium huc duxit nolentes?
His respondens, dixit à longè operans Apollo:
Hospites, qui Cnossum nemorosam incolebatis
Anteà, sed nunc non amplius reduces iterum eritis,
Ad vrbemq; amabilem, & ad domos pulchras vnusquisq;
Ad charasq; vxores, sed hic optimum templum
Habebitis meum multis honoratis hominibus.
Sum autem ego Iouis filius, Appolloq; glorior esse.
Vos autem duxi huc super magnam vndam maris,
Non mala sentiens, sed hic optimum templum
Habebitis meum omnibus valde honoratum hominibus,
Consiliaq; immortalium cognoscetis horum voluntate
Semper honorabitis omnino totos dies.
Sed agite, vt ego dicam, parete celerrimè:
Vela quidem primùm dimittite solutis retinaculis,
Nauem postea velocem in continentem trahite,
Et res efferte, & arma ex naui æquali,
Et aram facite in littore maris,
Ignem incendentes posteaq; farinas albas immolantes,

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Εὔχεσθαι δ' ἔπειτα παριστάμενοι περὶ βωμόν.
Ὡς μὲν ἐγὼ τὸ πρῶτον ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ
Εἰδόμενος δελφῖνι θοῆς ἐπὶ νηὸς ὄρουσα,
Ὣς ἐμοὶ εὔχεσθαι Δελφινίῳ. αὐτὰρ ὁ βωμὸς
Αὐτὸς Δέλφειος καὶ ἐπόψιος ἔσσεται αἰεί.
Δειπνῆσαί τ' ἄρ' ἔπειτα θοῇ παρὰ νηῒ μελαίνῃ,
Καὶ σπεῖσαι μακάρεσσι θεοῖς οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν.
Αὐτὰρ ἐπὴν σίτοιο μελίφρονος ἐξ ἔρον ἧσθε,
Ἔρχεσθαί δ' ἅμ' ἐμοὶ, καὶ ἰηπαιήον' ἀείδειν,
Εἰσό κε χῶρον ἵκηθον ἵν' ἕξετε πίονα νηόν.
Ὣς ἔφατ'. οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο.
Ἱστία μὲν πρῶτον κάθεσαν, λῦσαν δὲ βοείας.
Ἱστὸν δ' ἱστοδόκῃ πέλασαν προτόνοισιν ὑφέντες.
Ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
Ἐκ δ' ἁλὸς ἤπειρόνδε θοὴν ἀνὰ νῆ' ἐρύσαντο
Ὑψοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, παρὰ δ' ἕρματα μακρὰ τάνυσσαν.
Καὶ βωμὸν ποίησαν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,
Πῦρ δ' ἐπικαίοντες, ἐπί τ' ἄλφιτα λευκὰ θύοντες,
Εὔχονθ' ὡς ἐκέλευε, παριστάμενοι περὶ βωμόν.
Δόρπον ἔπειθ' εἵλοντο θοῇ παρὰ νηῒ μελαίνῃ
Καὶ σπεῖσαν μακάρεσσι θεοῖς οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Βάν ῥ' ἴμεν. ἦρχε δ' ἄρα σφιν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων,
Φόρμιγγ' ἐν χείρεσσιν ἔχων, ἐρατὸν κιθαρίζων,
Καλὰ καὶ ὕψι βιβάς. οἱ δὲ φείσσοντες ἕποντο
Κρῆτες πρὸς Πυθὼ, καὶ ἰηπαιήον' ἄειδον,
Οἷοί τε Κρητῶν παιήονες, οἷσί τε Μοῦσα
Ἐν στήθεσσιν ἔθηκε θεὰ μελίγηρυν ἀοιδήν.
Ἄκμητοι δὲ λόφον προσέβαν ποσὶν, αἶψα δ' ἵκοντο
Παρνησὸν καὶ χῶρον ἐπήρατον, ἔνθ' ἄρ' ἔμελλεν
Οἰκήσειν πολλοῖσι τετιμένος ἀνθρώποισι.
Δεῖξε δ' ἄγων αὐτοῦ δάπεδον καὶ πίονα νηόν.
Τῶν δ' ὠρίνετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι,
Τῶν καὶ ἀνειρόμενος Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ηὔδα,
Ὦ ἄν', ἐπειδὴ τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης
Ἤγαγες, (οὕτω που τῷ σῷ φίλον ἔπλετο θυμῷ)
Πῶς καὶ νῦν βιόμεσθα, τό σε φράζεσθαι ἄνωγμεν.

Οὔτε

Precamini postea adstantes circum aram,
Sicut quidem ego primùm in æreo ponto
Aßimulatus Delphino velocem ad nauem impetum feci.
Sic me precamini Delphinum, sed ara
Ipsa Delphia & visenda erit semper.
Cœnate postea celerem apud nauem nigram,
Et libate beatis Dijs, qui cœlum incolunt.
Sed postquam cibi dulcis amorem exemeritis,
Venite simul mecum, & Iopæana canite
Vsq; dum ad locũ perueneritis, vt habeatis pingue templum.
Sic fatus est. hi. a. illum valde timuerunt & paruerunt.
Vela quidem primùm demiserunt, soluerúntq; retinacula.
Malum. a. mali-receptaculo admouerunt rudentib. summis
Egrediebantur autem & ipsi in littore maris. (sis.
Ex mari. a. ad continentem velocem nauim attraxerunt,
Altè super arenas, phalangia longa extenderunt,
Et aram fecerunt in littore maris:
Ignem. a. accendentes, superq; farinas albas immolantes
Vota faciebant vt iusserat astantes apud aram.
Cœnam postea sumpserunt velocem apud nauem nigram
Et libarunt beatis Dijs, qui Olympum habitant.
Sed postquam potus & cibi amorem exemerunt,
In viam se dederunt, dux. a. erat illis rex Iouis filius Apollo.
Citharam præ manib. habens mira ratione cithara-ludens
Pulchrè ac sublimiter, hi autem stupescentes sequebantur
Cretenses ad Pythum, & Iopæana canebant.
Vt sunt Cretensium pæanes, quibusq; Musa
In pectoribus imposuit Dea suauem cantionem.
Indefessi. a. collem ascenderunt pedibus, citò. a. venerunt
Ad Parnasum, & locum optabilem, vbi vtiq; futurus erat
Habitaturus, à multis honore habitus hominibus.
Ostendit autem ducens, hic solum ac pingue templum.
Horum autem excitabatur animus in pectoribus charis.
Quorum cùm interrogasset Cretensium dux è contra dixit:
O rex, quoniam longe ab amicis & à patria terra
Duxisti, (sic vtiq; tuo charum fuit animo,)
Quorum pacto & nunc viuemus, & hoc dicere iubemus.

Οὔτε τρυγηφόρος ἥδεγ' ἐπήρατος, οὔτ' εὐλείμων,
Ὥστ' ἀπό τ' εὖ ζώειν καὶ ἅμ' ἀνθρώποισιν ὀπηδεῖν.
Τοὺς δ' ἐπιμειδήσας προσέφη διὸς υἱὸς Ἀπόλλων,
Νήπιοι ἄνθρωποι, δυστλήμονες, οἳ μελεδῶνας
Βούλεσθ' ἀργαλέοις τε πόνοις καὶ στείνεα θυμῷ,
Ῥηΐδιον ἔπος ὔμμ' ἐρέω, καὶ ἐπὶ φρεσὶ θήσω.
Δεξιτερῇ μάλ' ἕκαστος ἔχων ἐν χειρὶ μάχαιραν
Σφάζειν αἰεὶ μῆλα. τὰ δ' ἄφθονα πάντα παρέσται,
Ὅσσα ἐμοί γ' ἀγάγωσι περικλυτὰ φῦλ' ἀνθρώπων.
Νηὸν τε προφύλαχθε, δέδεχθε δὲ φῦλ' ἀνθρώπων
Ἐνθάδ' ἀγειρομένων, καὶ ἐμὴν ἰθύν τε μάλιστα.
Ἠέ τι τηΰσιόν γ' ἔπος ἔσσεται ἠέ τι ἔργον,
Ὕβρις θ', ἣ θέμις ἐστὶ καταθνητῶν ἀνθρώπων.
Ἄλλοι ἔπειθ' ὑμῖν σημάντορες ἄνδρες ἔσονται,
Τῶν ὑπ' ἀναγκαίῃ δεδμήσεσθ' ἤματα πάντα.
Εἴρηταί τοι πάντα. σὺ δὲ φρεσὶ σῇσι φύλαξαι.
Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε διὸς καὶ Λητοῦς υἱέ.
Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

ΕΙΣ ΕΡΜΗΝ.

ΕΡΜΗΝ ὕμνει μοῦσα διὸς καὶ μαιάδος υἱὸν
Κυλλήνης μεδέοντα καὶ Ἀρκαδίης πολυμήλου,
Ἄγγελον ἀθανάτων ἐριούνιον, ὃν τέκε μαῖα
Νύμφη ἐϋπλόκαμος, διὸς ἐν φιλότητι μιγεῖσα,
Αἰδοίη. μακάρων δὲ θεῶν ἠλεύαθ' ὅμιλον,
Ἄντρον ἔσω ναίουσα παλίσκιον, ἔνθα κρονίων
Νύμφῃ ἐϋπλοκάμῳ μισγέσκετο νυκτὸς ἀμολγῷ,
Ὄφρα κατὰ γλυκὺς ὕπνος ἔχοι λευκώλενον Ἥρην,
Λήθων ἀθανάτους τε θεοὺς θνητούς τ' ἀνθρώπους.
Ἀλλ' ὅτε δὴ μεγάλοιο διὸς νόος ἐξετελεῖτο,
Τῇ δ' ἤδη δέκατος μεὶς οὐρανῷ ἐστήρικτο,
Εἴς τε φόως ἄγαγεν, ἀρίσημά τε ἔργα τέτυκτο,
Καὶ τότ' ἐγείνατο παῖδα πολύτροπον, αἱμυλομήτην,
Ληϊστῆρ', ἐλατῆρα βοῶν, ἡγήτορ' ὀνείρων,
Νυκτὸς ὀπωπητῆρα, πυληδόκον. ὃς τάχ' ἔμελλεν
Ἀμφανέειν κλυτὰ ἔργα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
Ἠῷος γεγονὼς μέσῳ ἤματι ἐγκιθάριζεν,

Ἑσπέριος

Neq; vua ferax hæc amabilis, neq; pratorum copiosa,
Ita vt ex hac bene viuamus, simulq; homines sequi.
His autem subridens dixit Iouis filius Apollo:
Insipientes homines, ærumnosi, qui curas
Vultis difficilesq; dolores, ac gemitus in animo.
Facile verbum vobis dicam, ac in mentem ponam.
Dextra valde vnusquisq; habens in manu macheram
Iugulare semper oues, hæc autem affluenter omnia erunt,
Quæcunq; mihi dixerint inclyta gentes hominum.
Templum custodite, suscipite autem gentes hominum
Hic congregatas & meum consilium maxime.
Siue quid incassum verbum erit, siue quid opus,
Iniuriaq;, quæ fas est contra mortales homines.
Alij deinde vobis significatores viri erunt,
Quorum ex necessitate domiti eritis diebus in omnibus.
Dicta sunt tibi omnia, tu autem in mente tua serua.
Et tu quidem sic salue Iouis ac Latonæ fili.
Verum ego & tui & alterius memor ero cantionis.

IN MERCVRVM

Mercurium lauda Musa Iouis ac Maiæ filium,
In Cyllenen regnantē, & Arcadiā pecorib. abundantē,
Nuncium immortalium quam vtilem, quem peperit Maia
Nympha pulchricoma, cum Ioue amore mixta
Veneranda, beatorum. a deorum subduxit se-è-commercio
Antrum intus habitans vmbrosum vbi Saturnius
Cum Nympha pulchricoma miscebatur noctis in medio,
Cùm dulcis somnus haberet albicubitum Iunonem,
Latens immortalesq; Deos, mortalesq; homines.
Verùm cum magni Iouis mens perficiebatur,
Huic iam decimus mensis in cælo firmatus erat,
Inq; lucem duxit, insigniaq; opera erant:
Et tunc genuit filium vafrum & blandiloquum,
Prædonem abactorem boum, ducem somniorum,
Noctis spectatorem, ianitorem qui statim futurus erat,
Ostendere inclyta opera cum immortalibus Dijs.
Manè natus, in medio die citharam pulsabat,

Vesper-

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І.І. МЕЧНИКОВА

Ἑσπέριος βοῦς κλέψεν ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος,
Τετράδι τῇ προτέρῃ τῇ μιν τέκε πότνια μαῖα.
Ὃς καὶ ἐπειδὴ μητρὸς ἀπ' ἀθανάτων θόρε γυίων,
Οὐκέτι δηρὸν ἔκειτο μένων ἱερῷ ἐνὶ λίκνῳ,
Ἀλλ' ὅ γ' ἀναΐξας ζήτει βόας Ἀπόλλωνος,
Οὐδὸν ὑπερβαίνων ὑψηρεφέος ἄντροιο,
Ἔνθα χέλυν εὑρὼν, ἐκτήσατο μυρίον ὄλβον.
Ἑρμῆς τοι πρώτιστα χέλυν τεκτήνατ' ἀοιδὸν,
Ἥ ῥά οἱ ἀντεβόλησεν ἐπ' αὐλείῃσι θύρῃσι,
Βοσκομένη προπάροιθε δόμων ἐριθηλέα ποίην,
Σαῦλα ποσὶν βαίνουσα. Διὸς δ' ἐριούνιος υἱὸς
Ἀθρήσας ἐγέλασσε, καὶ αὐτίκα μῦθον ἔειπε,
  Σύμβολον ἤδη μοι μέγ' ὀνήσιμον. οὐκ ὀνοτάζω.
Χαῖρε φυὴν ἐρόεσσα, χοροιτύπε, δαιτὸς ἑταίρου
Ἀσπασίη προφανεῖσα. πόθεν τόδε καλὸν ἄθυρμα,
Αἰόλον ὄστρακον ἐστὶ χέλις ὄρεσι ζώουσα;
Ἀλλ' οἴσω σ' εἰς δῶμα λαβών. ὄφελός τί μοι ἔσσῃ,
Οὐδ' ἀποτιμήσω. σὺ δέ με πρώτιστον ὀνήσεις.
Οἴκοι βέλτερον εἶναι. ἐπεὶ βλαβερὸν τὸ θύρηφι.
Ἦ γὰρ ἐπηλυσίης πολυπήμονος ἔσσεαι αἰχμὰ
Ζώουσ'. ἢν δὲ θάνῃς, τότε ἂν μάλα καλὸν ἀείδοις.
  Ὣς ἄρ' ἔφη. καὶ χερσὶν ἅμ' ἀμφοτέρῃσιν ἀείρας.
Ἂψ εἴσω κίε δῶμα, φέρων ἐρατεινὸν ἄθυρμα.
Ἔνθ' ἀναπηλήσας γλυφάνῳ πολιοῖο σιδήρου
Αἰῶν' ἐξετόρησεν ὀρεσκώοιο χελώνης,
Ὡς δ' ὁπότ' ὠκὺ νόημα διὰ στέρνοιο περήσει
Ἀνέρος ὅν τε θαμιναὶ ἐπιστρωφῶσι μέριμναι,
Ἢ ὅτε δινηθῶσιν ἀπ' ὀφθαλμῶν ἀμαρυγαὶ,
Ὣς ἅμ' ἔπος τε καὶ ἔργον ἐμήδετο κύδιμος Ἑρμῆς.
Πῆξε δ' ἄρ' ἐν μέτροισι ταμὼν δόνακας καλάμοιο,
Πειρήνας διὰ νῶτα διὰ ῥινοῖο χελώνης.
Ἀμφὶ δὲ δέρμα τάνυσσε βοὸς πραπίδεσσιν ἑῇσι,
Καὶ πήχεις ἐνέθηκ', ἐπὶ δὲ ζυγὸν ἤραρεν ἀμφοῖν.
Ἑπτὰ δὲ συμφώνους ὀΐων ἐτανύσσατο χορδάς.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῦξε, φέρων ἐρατεινὸν ἄθυρμα,
Πλήκτρῳ ἐπειρήτιζε κατὰ μέρος. ἡ δ' ὑπὸ χειρὸς
Σμερδαλέον κονάβησε. θεὸς δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδεν

Ἐξ αὐτο-

Vespertinus boues furatus est procul-iaculantis Apollinis,
Quarta prima qua illum peperit veneranda Maia,
Qui & quoniam ab matris immortalib. salijt membris,
Non amplius diu iacebat manens sacra in cuna.
Verùm, hic surgens quærebat boues Apollinis,
Solum transgrediens prærupti antri.
Vbi testudine inuenta possedit infinitas opes.
Mercurius vtiq; primùm testitudinem fabricatus est canoram,
Quæ vtiq; illi occurrit in auleis ianuis,
Se pascens ante domos ex valde florida herba.
Tarda pedibus incedens. Iouis autem quàm-vtilis filius
Conspicatus, risit, & statim verbum dixit:
  Signum nunc mihi valde vtile, haud vilipendo.
Salue natura amabilis, chorifica conuiuij socia,
Fausta quæ apparuisti, vnde hic pulcher ludus,
Varium Ostracum es testudo in montibus viuens?
Sed feram te in domum acceptam. vtilitas quædã mihi eris,
Neq; inhonorabo. tu autem me primùm iuuabis.
Domi melius est esse, quoniam noxium quod foris.
Certè enim pharmaco multi noxio es telum
Viuens: si verò moriare, tunc vtiq; pulchrius caneres.
Sic vtiq; dixit, & manibus simul ambab. eleuatis,
Continuò introibat domum, ferens amabile ludicrum
Vbi scalpens scalpro cani ferri
Vitam eripuit montanæ testitudinis.
Vt autem quando celere consilium per pectus transibit
Viri, quem frequentes versant curæ,
Quæ quando voluerentur ab oculis flammæ:
Sic simul verbumq; ac opus consulebat inclytus Mercurius
Fixit vtiq; in mensuris sectis arundinibus calami
Protensis per dorsa in pellem testudinis.
Circa autem pellem extendit bonis consilijs suis:
Ac cubitos imposuit, iugum autem aptauit ambobus.
Septem autem concinnas ouium extendit chordas.
Verùm postquam construxit ferens amabile ludicrum,
Plectro commouebat partim, hæc autem à manu
Grauiter insonuit, Deus autem pulchrè canebat

Ab ex-

Εξ αὐτοσχεδίης πειρώμενος, ἠΰτε κοῦροι
Ηβηταὶ θαλίῃσι παραιβόλα κερτομέουσιν
Αμφὶ δία κρονίδην καὶ μαιάδα καλλιπέδιλον.
Ον πάρος ὠρίζεσκον ἑταιρείῃ φιλότητι,
Ην τ' αὐτοῦ γενεὴν, ὄνομα κλυτὸν ἐξονομάζων.
Αμφιπόλους τε γέραιρε καὶ ἀγλαὰ δώματα νύμφης.
Καὶ τρίποδας κατ' οἶκον ἐπηετανούς τε λέβητας.
Καὶ τὰ μὲν οὖν ἤειδε, τὰ δὲ φρεσὶν ἄλλα μενοίνα,
Καὶ τὴν μὲν κατέθηκε φέρων ἱερῷ ἐνὶ λίκνῳ
Φόρμιγγα γλαφυρήν. ὁ δ' ἄρα κρειῶν ἐρατίζων,
Αλτο κατὰ σκοπιὴν εὐώδεος ἐκ μεγάροιο,
Ορμαίνων δόλον αἰπὺν ἐνὶ φρεσὶν, οἷά τε φῶτες
Φηληταὶ διέπουσι μελαίνης νυκτὸς ἐν ὥρῃ.
Ηέλιος μὲν ἔδυνε κατὰ χθονὸς ὠκεανόνδε
Αὐτοῖσίν θ' ἵπποισι καὶ ἅρμασιν. αὐτὰρ ἄρ' ἑρμῆς
Πιερίης ἀφίκανε θεῶν ὄρεα σκιόεντα,
Ενθα θεῶν μακάρων βόες ἄμβροτοι αὖλιν ἔχεσκον,
Βοσκόμεναι λειμῶνας ἀκηρασίους ἐρατεινούς.
Τῶν τότε μαιάδος υἱὸς ἐΰσκοπος ἀργειφόντης
Πεντήκοντ' ἀγέλης ἀπετάμνετο βοῦς ἐριμύκους·
Πλανοδίας δ' ἤλαυνε διὰ ψαμαθώδεα χῶρον,
Ιχνι' ἀποστρέψας. δολίης δ' οὐ λήθετο τέχνης,
Αντία ποιήσας ὁπλὰς τὰς πρόσθεν, ὄπισθεν,
Τὰς δ' ὄπιθεν, πρόσθεν. κατὰ δ' ἔμπαλιν αὐτὸς ἔβαινε.
Σάνδαλα δ' αὐτίκ' ἔριψεν ἐπὶ ψαμάθοις ἁλίῃσιν,
Αφραστ' ἠδ' ἀνόητα διέπλεκε θαυματὰ ἔργα,
Συμμίσγων μυρίκας καὶ μυρσινοειδέας ὄζους.
Τῶν τότε συνδήσας νεοθηλέος ἄγκαλον ὕλης,
Αβλαβέως ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο σάνδαλα κοῦφα
Αὐτοῖσιν πετάλοισι, τὰ κύδιμος ἀργειφόντης
Εσπασε πιερίηθεν ὁδοιπορίην ἀλεείνων,
Οἷά τ' ἐπειγόμενος δολιχὴν ὁδὸν, αὐτοτραπὴς ὥς.
Τὸν δὲ γέρων ἐνόησε δέμων ἀνθοῦσαν ἀλωὴν
Ιέμενον πεδίονδε δι' ὀγχηστὸν λεχεποίην.
Τὸν πρότερος προσέφη μαίης ἐρικυδέος υἱός,
Ω γέρον, ὅστε φυτὰ σκάπτεις ἐπικαμπύλος ὤμοις,
Η πολὺ οἰνήσεις εὖτ' ἂν τάδε πάντα φέρῃσι.

Καὶ

Ab extemporaneo conatus velutì pueri
Florida ætatis in conuiuijs mutua conuiciant
De Ioue Saturnio, & Maia pulchra-habente-calciamenta,
Quem antea obtrectabant scortali genitura,
Suamq; ipsius nationem nomen inclytum nominans.
Et famulosq; celebrauit, & præclaras domos Nymphæ.
Ac tripodas per domum durabilesq; lebetes.
Et hæc quidem sciuit, hæc autem in mente cupiebat,
Et hanc quidem deposuit ferens sacra in cuna
Lyram cauam. hic autem carnes cupiens,
Saliјt ad speculam odorifera ex domo
Moliens dolum altum in mente, quemadmodum homines
Insidiatores agitant obscuræ noctis in hora,
Sol quidem occidebat in terram ad Oceanum
Cum ipsisq; equis ac curribus, verùm Mercurius
Pieriæ peruenit currens montes vmbrosos,
Vbi deorum beatorũ boues immortales stabulum habebant,
Depascentes prata intonsa, optabilia.
Horum tunc Maiæ filius benè attentus Argicida.
Quinquaginta gregis segregauit boues valdè-mugientes
Vagas autem agitabat per arneosum locum,
Vestigijs reflexis, dolosæ autem non oblitus est artis,
Contrario modo faciens vngulas priores posteriores,
Verùm posteriores priores, contrario. a. modo & ipse incede-
Sandala. a. statim eiecit ad arenas marinas (bat.
Indicibilia & inexcogitabilia complicabat mirabilia opera,
Commiscens myricas, & myricis similes ramos,
Ex his tunc colligato nuper-florentis fasciculo syluæ
Absq; damno sub pedibus ligauit sandala leuia
Cum ipsis folijs, quæ inclytus Argicida
Auulsit à Pieria, iter declinans,
Tanquam properans longam viam in-procinctu vt.
Hunc. a. senex cognouit domorum splendidũ viridiarium
Petentem ad Campum per Ochestum herbosum,
Quem prior allocutus est Maiæ inclytæ filius:
O senex, quiq; plantas effodis incuruus humeris, (rint
Certè multũ vit-cõfeceris, quando hæc omnia fructum tule-

Atq;

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І. І. МЕЧНИКОВА

Καί τε ἰδὼν μὴ ἰδὼν εἶν, καὶ κωφὸς, ἀκούσας,
Καὶ σιγᾶν ὅτε μή τι καταβλάπτῃ τὸ σὸν αὐτοῦ,
Τόσσον φὰς συνέσευε βοῶν ἴφθιμα κάρηνα.
Πολλὰ δ' ὄρη σκιόεντα καὶ αὐλῶνας κελαδεινοὺς,
Καὶ πεδί' ἀνθεμόεντα διήλασε κύδιμος ἑρμῆς.
Ορφαίη δ' ἐπίκουρος ἐπαύετο δαιμονίη νὺξ
Η πλείων, τάχα δ' ὄρθρος ἐγίγνετο δημιοεργός.
Η δὲ νέον σκοπιὴν προσεβήσατο δῖα σελήνη
Πάλλαντος θυγάτηρ μεγαμηδείαο ἄνακτος,
Τῆμος ἐπ' ἀλφειὸν ποταμὸν διὸς ἄλκιμος υἱὸς
Φοίβου ἀπόλλωνος βοῦς ἤλασεν εὐρυμετώπους.
Αδμῆτες δ' ἵκανον ἐς αὔλιον ὑψιμέλαθρον,
Καὶ ληνοὺς προπάροιθεν ἀριπρεπέος λειμῶνος.
Ενθ' ἐπεὶ εὖ βοτάνης ἐπεφόρβει βοῦς ἐριμύκους,
Καὶ τὰς μὲν συνέλασεν ἐς αὔλιον ἀθρόας οὔσας,
Λωτὸν ἐρεπτομένας ἠδ' ἐρσήεντα κύπειρον.
Σὺν δ' ἐφόρει ξύλα πολλὰ, πυρὸς δ' ἐπεμαίετο τέχνην.
Δάφνης ἀγλαὸν ὄζον ἑλὼν, ἐπέλεψε σιδήρῳ.
Αρμενον ἐν παλάμῃ. ἀνὰ δ' ἄμπνυτο θερμὸς ἀϋτμή.
Ερμῆς τοι πρώτιστα πυρήϊα πῦρ τ' ἀνέδωκε.
Πολλὰ δὲ κάγκανα κᾶλα κατ' οὐδαίῳ ἐνὶ βόθρῳ
Οὖλα λαβὼν. ἐπέθηκεν ἐπηετανά. λάμπετο δὲ φλὸξ
Τηλόσε φῦζαν ἱεῖσα πυρὸς μέγα δαιομένοιο.
Οφρα δὲ πῦρ ἀνέκαιε βίη κλυτοῦ ἡφαίστοιο,
Τόφρα δ' ὑποβρυχίας ἕλικας βοῦς εἷλκε θύραζε
Δοιὰς ἄγχι πυρός. δύναμις δέ οἱ ἔπλετο πολλή.
Αμφοτέρας δ' ἐπὶ νῶτα χαμαὶ βάλε φυσιοώσας.
Εγκλίνων δ' ἐκύλινδε δι' αἰῶνας τετορήσας.
Εργῳ δ' ἔργον ὄπαζε ταμὼν κρέα πίονι δημῷ.
Ωπτα δ' ἀμφ' ὀβελοῖσι πεπαρμένα δουρατέοισι
Σάρκας ὁμοῦ καὶ νῶτα γεράσμια, καὶ μέλαν αἷμα
Εργμένον ἐν χολάδεσσι. τὰ δ' αὐτοῦ κεῖτ' ἐπὶ χώρης.
Ρινοὺς δ' ἐξετάνυσσε καταστυφέλῳ ἐνὶ πέτρῃ.
Ως ἔτι νῦν τὰ μεθ' ἄσσα πολυχρόνιοι πεφύασι,
Δηρὸν δὴ μετὰ ταῦτα καὶ ἄκριτον. αὐτὰρ ἔπειτα
Ερμῆς χαρμόφρων εἰρύσατο πίονα ἔργα
Λείῳ ἐπὶ πλαταμῶνι, καὶ ἔσχισε δώδεκα μοίρας

Κληροπα-

Atq; videns non videns esse, & surdus audiens,
Et tacere, quando non quid nocuerit tuum ipsius.
Tantum locutus concussit boum fortia capita:
Multos autem montes vmbrosos, & valles sonoras,
Et campos optabiles transiit inclytus Mercurius,
Obscura autem adiutrix cessabat diuina nox
Plurima, fortè.a. Aurora fiebat populos-ad opera-excitans,
Nuper autem in speculam prodijt diua Luna
Pallantis filia Megamidæ regis.
Tunc in Alpheum amnem Iouis potens filius
Phœbi Apollinis boues agitauit latifrontes.
Indomitè autem peruenere ad stabulum altum,
Et lacus ante valdè decori prati
Vbi deinde ex bona herba pauit boues valdè mugientes,
Et has quidem simul ego ad stabulum congregatas
Lotum comedentes & roscidum cyperum.
Simul.a. ferebat ligna multa, ignis.a. inquirebat artem
Lauri clarum ramum acceptum, attenuauit ferro
Aptum palmæ, circum autem spirabat calidus vapor.
Mercurius vtiq; primùm focum ignemq; protulit.
Multa autem sicca ligna in humili fouea
Densa accipiens imposuit, longa emicabat autem flamma
Procul crepitum mittens ignis valdè comburentis.
Quousq; autem ignem comburebat vi inclyti Vulcani,
Eousq; mugientes flexipedes boues traxit foras
Duas propè ignem. vis autem illi erat multa,
Ambas autem in terga humi eiecit spirantes.
Inclinans autem voluebat longo-tempore perterebratas.
Opus.a. operi præbebat incidens carnes crassa pinguedine.
Assabat autem verubus infixas ligneis,
Carnes simul ac terga venerabilia, & nigrum sanguinem
Detentum in intestinis, hæc.a. hic iacebant super terram.
Pelles autem extendit super asperam petram,
Sicut adhuc nunc sectæ multi temporis genitæ fuêre,
Diu vtiq; postea ac temerè, verùm deinde
Mercurius gaudium-ferens traxit pinguia opera
Leni in loco-plano, & scidit duodecim partes

Aaa

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Κληροπαλεῖς. τέλεον δὲ γέρας προσέθηκεν ἑκάστῳ.
Ενθ' ὁσίης κρεάων ἠράσατο κύδιμος ἑρμῆς.
Οδμὴ γάρ μιν ἔτειρε καὶ ἀθάνατόν περ ἐόντα
Ηδη, ἀλλ' οὐδ' ὥς οἱ ἐπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
Καί τε μάλ' ἱμείροντι πέρην ἱερῆς κατὰ δειρῆς.
Αλλὰ τὰ μὲν κατέθηκεν ἐς αὔλιον ὑψιμέλαθρον
Δημὸν καὶ κρέα πολλά. μετήορα δ' αἶψ' ἀνάειρε,
Σῆμα νέης φωρῆς· ἐπὶ δὲ ξύλα κάγκαν' ἀείρας,
Οὐλόποδ' οὐλοκάρηνα πυρὸς κατεδάμνατ' ἀϋτμῇ.
Αὐτὰρ ἐπεί τοι πάντα κατὰ χρέος ἤνυσε δαίμων,
Σάνδαλα μὲν προέηκεν ἐς ἀλφειὸν βαθυδίνην·
Ανθρακιὴν δ' ἐμάρανε, κόνιν δ' ἀμάθυνε μέλαιναν
Παννύχιος· καλὸν δὲ φόως ἐπέλαμπε σελήνης.
Κυλλήνης δ' αἶψ' αὖτις ἀφίκετο δῖα κάρηνα
Ορθριος, οὐδέ τις οἱ δολιχῆς ὁδοῦ ἀντεβόλησεν
Οὔτε θεῶν μακάρων, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.
Οὐδὲ κύνες λελάκοντο. διὸς δ' ἐριούνιος ἑρμῆς
Δοχμωθεὶς μεγάροιο διὰ κλήϊθρον ἔδυνεν,
Αὔρῃ ὀπωρινῇ ἐναλίγκιος, ἠΰτ' ὀμίχλη.
Ιθύνας δ' ἄντρου ἐξίκετο πίονα νηὸν,
Ηκα ποσὶ προβιβῶν· οὐ γὰρ κτύπεν ὥσπερ ἐπ' οὔδει.
Εσσυμένως δ' ἄρα λίκνον ἐπῴχετο κύδιμος ἑρμῆς
Σπάργανον ἀμφ' ὤμοις εἰλυμένος· ἠΰτε τέκνον
Νήπιον, ἐν παλάμῃσι παρ' ἰγνύσι λαῖφος ἀθύρων
Κεῖτο, χέλυν ἐρατὴν ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς ἐέργων.
Μητέρα δ' οὐκ ἄρ' ἔληθε θεὰν θεὸς, εἶπέ τε μῦθον,

Τίπτε σὺ ποικιλομῆτα, πόθεν τάδε νυκτὸς ἐν ὥρῃ
Ερχῃ ἀναιδείην ἐπιειμένε; νῦν σε μάλ' οἴω
Η τάχ' ἀμήχανα δεσμὰ περὶ πλευρῇσιν ἔχοντα,
Λητοΐδου ὑπὸ χερσὶ διὲκ προθύροιο περήσειν,
Η σε λαβόντα μεταξὺ κατ' ἄγκεα φιλητεύσειν.
Ερρε πάλιν. μεγάλην σε πατὴρ ἐφύτευσε μέριμναν
Θνητοῖς ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι.

Τὴν δ' ἑρμῆς μύθοισιν ἀμείβετο κερδαλέοισι,
Μῆτερ ἐμὴ, τί με ταῦτα τιτύσκεαι ἠΰτε τέκνον
Νήπιον· ὃς μάλα παῦρα μετὰ φρεσὶν αἴσυλα οἶδε,
Ταρβαλέον, καὶ μητρὸς ὑπαιδείδοικεν ἐνιπάς.

Αὐτὰρ

Sorte-distribuendas, perfectum.a. honorẽ addidit vnicuiq;
Vbi sacram partem *carnium optauit inclytus Mercurius.*
Odor enim illum affligebat, & quamuis immortalis erat
Nouerat, verùm neq; sic illi obediebat animus superbus,
Et valdè cupienti transiit per sacrum collum.
Sed hæc quidem deposuit ad stabulum altum
Pinguedinem, & carnes multas, arrepta.a. statim sustulit
Signum nouæ vocis, adhæc autem ligna sicca arripiens,
Integros-pedes, integraq;-capita ignis prorsus consumpsit
Sed postquam vtiq; omnia ritè perfecit Deus, (vapore.
Sandala q̃dẽ proiecit in Alpheũ p̃fundas-vortices-habentẽ.
Ignem.a. obscurauit, puluerem a. arenam redegit nigram
Tota-nocte: pulchra autem lux splendebat lunæ.
Cyllenes autem rursus adÿt diuos vertices
Matutinus, neq; aliq; illi in longã viã fuit obuius-factus,
Neq; Deorum beatorum neq; mortalium hominum,
Neq; canes latrarunt. Iouis.a. quam-vtilis Mercurius
Incuruatus domus per ianuam ingressus est,
Auræ autumnali similis veluti caligo.
Rectà verò antri peruenit pingue templum,
Tacitè pedibus incedens, neq; enim strepebat vt in solo.
Festinanter autem ad cunam iuit inclytus Mercurius.
Fascia circa humeros inuolutus veluti natus
Infans, in palmis circa poplitis velum ludens
Iacebat, testudinem optabilem leua manu detinens.
Matrem.a. non vtiq; latebat Deam Deus dixitq; verbum:

Quare tu versute vnde hac noctis in hora
Venis impudentia indute? nunc te valdè puto
Profectò celeriter immensa vincula circa latera habentem,
Latonij à manibus fora transiturum,
Quàm te accipientem interim in vlnis osculaturum.
Pereas iterum, magnam te pater plantauit solicitudinem
Mortalibus hominibus, ac immortalibus Dijs.

Huic Mercurius respondit verbis fraudulentis,
Mater mea quid ita me obseruas tanquam natum
Infantem, qui valde parua in mente nefaria nouit,
Timidum, ac matris terruit mandata.

Aaa ij

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Αὐτὰρ ἐγὼ τέχνης ἐπιβήσομαι ἥτις ἀρίστη,
Βουλεύων ἐμὲ καὶ σε διαμπερές. οὐδὲ θεοῖσι
Νῶϊ μετ' ἀθανάτοισιν ἀδώρητοι καὶ ἄπαστοι
Αὐτοῦ τῇ δὲ μένοντες ἀνεξόμεθ', ὡς σὺ κελεύεις.
Βέλτερον ἤματα πάντα μετ' ἀθανάτοις ὀαρίζειν,
Πλούσιον, ἀφνειὸν, πολυλήϊον, ἢ κατὰ δῶμα
Ἄντρῳ ἐν ἠερόεντι θαασσέμεν. ἀμφὶ δὲ τιμῆς
Κἀγὼ τῆς ὁσίης ἐπιβήσομαι ἧς περ Ἀπόλλων.
Εἰ δέ κε μὴ δώῃσι πατὴρ ἐμὸς ἤτοι ἔγωγε
Πειρήσω· δύναμαι φιλητέων ὄρχαμος εἶναι.
Εἰ δέ μ' ἐρευνήσει Λητοῦς ἐρικυδέος υἱὸς,
Ἄλλό τι οἱ καὶ μεῖζον ὀΐομαι ἀντιβολήσειν.
Εἶμι γὰρ εἰς Πυθῶνα, μέγαν δόμον ἀντιτορήσων,
Ἔνθεν ἅλις τρίποδας περικαλλέας ἠδὲ λέβητας
Πορθήσω, καὶ χρυσὸν, ἅλις τ' αἴθωνα σίδηρον,
Καὶ πολλὴν ἐσθῆτα. σὺ δ' ὄψεαι αἴ κ' ἐθέλῃσθα.

Ὣς οἱ μέν ῥ' ἐπέεσσι πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον
Υἱός τ' αἰγιόχοιο Διὸς καὶ πότνια Μαῖα.
Ἠὼς δ' ἠριγένεια φόως θνητοῖσι φέρουσα
Ὤρνυτ' ἀπ' ὠκεανοῖο βαθυρρόου, αὐτὰρ Ἀπόλλων
Ὀγχηστόν δ' ἀφίκανε, κιὼν πολυήρατον ἄλσος
Ἁγνὸν ἐρισφαράγου γαιηόχου· ἔνθα γέροντα
Κνώδαλον εὗρε νέμοντα παρὲξ ὁδοῦ ἕρκος ἀλωῆς·
Τὸν πρότερος προσέφη Λητοῦς ἐρικυδέος υἱὸς,

Ὦ γέρον, Ὀγχηστοῖο βατοδρόπε ποιήεντος,
Βοῦς ἀπὸ Πιερίης διζήμενος ἐνθάδ' ἱκάνω,
Πάσας θηλείας, πάσας κεράεσσιν ἑλικτὰς
Ἐξ ἀγέλης· ὁ δὲ ταῦρος ἐβόσκετο μοῦνος ἀπ' ἄλλων
Κυάνεος· χαροποὶ δὲ κύνες κατόπισθεν ἕποντο
Τέσσαρες, ἠΰτε φῶτες ὁμόφρονες. οἱ μὲν ἔλειφθεν
Οἵ τε κύνες ὅ, τε ταῦρος· (ὃ δὴ περὶ θαῦμα τέτυκται)
Ταὶ δ' ἔβαν, ἠελίοιο νέον καταδυομένοιο,
Ἐκ μαλακοῦ λειμῶνος, ἀπὸ γλυκεροῖο νομοῖο·
Ταῦτά μοι εἰπὲ γεραιὲ παλαιγενὲς, εἴ που ὄπωπας
Ἀνέρα, ταῖς δ' ἐπὶ βουσὶ διαπρήσσοντα κέλευθον.

Τὸν δ' ὁ γέρων μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν,
Ὦ φίλος, ἀργαλέον μὲν, ὅσ' ὀφθαλμοῖσιν ἴδοιτο

Πάντα

Verùm ego artem aggrediar quæ optima erit,
Consulens me & te omninò, neq; Deos
Nos inter immortales, sine muneribus & ieiuni,
Hîc manentes tolerabimus Vt tu iubes.
Melius est omnibus diebus cum immortalibus Versari,
Diuitem, copiosum multos segetes habentẽ, quàm ad domũ
Antro in aëreo conspici, honorem autem
Et ego sacrum assequar quem Apollo.
Si autem Vtiq; non dederit pater meus, at ego
Tentabo. possum furum princeps esse.
Si autem me exquirat Latonæ Valdè inclytæ filius,
Aliud quid illi & maius puto occursurum.
Abibo enim in Pythona magnam domum perfossurus,
Hinc qui *abundè* insunt *tripodas præclaros & lebetes*
Depopulabor, & aurum, abundè splendidum ferrum,
Et multas Vestes, tu autem Videbis si Volueris.

Sic hi quidem Vtiq; Verbis ad inuicem dicebant,
Filiusq; pellem capræ gestantis Iouis, ac Veneranda Maia.
Aurora.a.ex aëre genita lucem mortalibus afferens,
Excitabatur ab Oceano, ꝓfunda fluenta habẽte, Verũ Apol.
Onchestum peruenit iens, multum amabilem lucum
Purum, grauistrepi terram tenentis, Neptuni *Vbi senem*
Silicernium inuenit q̃ pascebat propè Viam sepẽ Viridarij.
Quem prior allocutus est Latonæ Valdè inclytus filius;

O senex Onchesti rubos colligens herbosi
Boues à Pieria quærens huc adsum,
Omnes fœminas, omnes cornibus inuolutas
A grege, taurus autem pascebatur solus seorsum ab alijs
Niger, horrendi autem canes à tergo sequebantur
Quatuor tanq̃ homines Vnanimes, hi quidem relicti sunt
Canesq; & taurus, quod Vtiq; mirum est.
Hæ autem abierunt Sole nuper occidente,
Ex molli prato à dulci pascuo,
Hæc mihi dic senex olim-nate sicubi Vidisti
Virum has ad boum facientem iter.

Huic Senex Verbis respondens dixit:
O amice, difficile quidem quæcunq; oculis Viderit

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ІМЕНІ І. І. МЕЧНИКОВА

Πάντα λέγειν. πολλοὶ γὰρ ὁδὸν πρήσσουσι ὁδῖται,
Τῶν οἱ μὲν, κακὰ πολλὰ μεμαότες, οἱ δὲ μάλ' ἐσθλὰ
Φοιτῶσιν. χαλεπὸν δὲ δαήμεναι ἐστὶν ἕκαστον.
Αὐτὰρ ἐγὼ πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
Ἔσκαπτον περὶ γουνὸν ἀλωῆς οἰνοπέδοιο·
Παῖδα δ' ἔδοξα φέριστε, σαφὲς δ' οὐκ οἶδα νοῆσαι,
Ὅστις ὁ παῖς ἅμα βουσὶν ἐϋκραίρῃσιν ὀπήδει
Νήπιος, εἶχε δὲ ῥάβδον· ἐπιστροφάδην δ' ἐβάδιζεν.
Ἐξοπίσω δ' ἀνέεργε, κάρη δ' ἔχεν ἀντίον αὐτῷ.
Φῆ ῥ' ὁ γέρων. ὁ δὲ θᾶσσον ὁδὸν κίε φοῖβος Ἀπόλλων·
Οἰωνὸν δ' ἐνόει τανυσίπτερον· αὐτίκα δ' ἔγνω
Φηλητὴν γεγαῶτα Διὸς παῖδα Κρονίωνος.
Ἐσσυμένως δ' ἤιξεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων
Ἐς Πύλον ἠγαθέην, διζήμενος εἰλίποδας βοῦς,
Πορφυρέῃ νεφέλῃ κεκαλυμμένος εὐρέας ὤμους.
Ἴχνιά τ' εἰσενόησεν ἑκηβόλος, εἶπέ τε μῦθον.
Ὢ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·
Ἴχνια μὲν τάδε γ' ἐστὶ βοῶν ὀρθοκραιράων,
Ἀλλὰ πάλιν τέτραπται ἐς ἀσφοδελὸν λειμῶνα.
Βήματα δ' οὔτ' ἀνδρὸς τάδε γίνεται οὔτε γυναικὸς
Οὔτε λύκων πολιῶν, οὔτ' ἄρκτων, οὔτε λεόντων·
Οὔτε τι κεν ταύρου λασιαύχενός ἐστιν ὁμοῖα,
Ὅστις τοῖα πέλωρα βιβᾷ ποσὶ καρπαλίμοισιν,
Αἰνὰ μὲν ἔνθεν ὁδοῖο, τὰ δ' αἰνότερ' ἔνθεν ὁδοῖο.
Ὣς εἰπὼν ἤιξεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
Κυλλήνης δ' ἀφίκανεν ὄρος καταειμένον ὕλῃ
Πέτρης εἰς κευθμῶνα βαθύσκιον, ἔνθα τε νύμφη
Ἀμβροσίη ἐλόχευσε Διὸς παῖδα Κρονίωνος.
Ὀδμὴ δ' ἱμερόεσσα δι' οὔρεος ἠγαθέοιο
Κίδνατο, πολλὰ δὲ μῆλα τανύποδα βόσκετο ποίην.
Ἔνθα τότε σπεύδων κατεβήσατο λάϊνον οὐδὸν
Ἄντρον ἐς ἠερόεν ἑκατηβόλος αὐτὸς Ἀπόλλων.
Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε Διὸς καὶ Μαιάδος υἱὸς
Χωόμενον περὶ βουσὶν ἑκηβόλον Ἀπόλλωνα,
Σπάργαν' ἔσω κατέδυνε θυήεντ', ἠΰτε πολλὴν
Πρέμνων ἀνθρακιὴν ὕλης σποδὸς ἀμφικαλύπτει·
Ὣς Ἑρμῆς ἑκάεργον ἰδὼν ἀλέεινεν ἑαυτόν.

Ἐν δ'

Omnia dicere: multi enim viam faciunt viatores.
Quorum alij quidē mala multa quærunt, alij. v. valdè bona
Eruunt. difficile autem dicere est vnum quodq;.
Verùm ego totum diem vsq; ad solis occasum,
Fodiebam circa collem viridarij vineæ.
Puerum. a. vidi, ô optime. manifestū. a. non noui intelligere
Qui simul boues pulchricornuas sequebatur
Infans, tenebat autem virgam ac fluctuosè incendebat.
A tergò a. cohibuit, caput autem habebat contrarium sibi.
Dixit vtiq; senex, hic. a. celerius viam ibat Phœb. Apollo.
Volucrem autem cognouit extensipedem: statim. a. nouit
Impostorem natum Iouis filium Saturnij.
Impetuosè autem se mouit rex Iouis filius Apollo,
Ad Pylum valdè diuinam quærens flexipedes boues,
Purpurea nebula coopertus amplis humeris.
Vestigiaq; nouit procul iaculans, dixitq; verbum:
Papè, certè magnum miraculum hoc oculis video,
Vestigia quidem hæc sunt boum recta-cornua-gerentium.
Verùm iterum conuersa sunt in asphodelum pratum,
Gressus autem neq; viri hi fiunt, neq; mulieris,
Neq; luporum canorum, neq; vrsorum neq; leonum,
Neq; vtiq; tauri densa-ceruicis sunt similia,
Qui talia monstra facit pedibus velocibus,
Grauia quidem hinc via, verùm grauiora hinc via.
Sic locutus, iuit rex Iouis filius Apollo.
Cyllenes autem peruenit in montem per amictum sylua
Petræ in latibulum profundæ-vmbræ, vbiq; Nympha
Ambrosia peperit Iouis filium Saturnij.
Odor autem optabilis per montem valde-diuinum
Spargebatur: multæ. a. oues extensipedes pascebant herbam.
Vbi tunc festinans descendit lapideum solum
Antrum in aëreum longè iaculans ipse Apollo.
Hunc autem cùm intellexisset Iouis ac Maiæ filius,
Iratus ob boues procul-iaculantem Apollinem,
Fascias intrò ingressus est odoriferas, vt multum
Ramis carbonem struem materiæ cinis circumtegit.
Sic Mercurius Longè-operantē cōspicatus subtraxit seipsum

Aaa iiij

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І. І. МЕЧНИКОВА

Ἐν δ' ὀλίγῳ συνέλασσε κάρη χεῖράς τε πόδας τε,
Δή ῥα νεόλλουτος προκαλεύμενος ἥδυμον ὕπνον
Ἀγρεῖς, ἐτὸν ἐτεόν τε χέλυν ὑπὸ μασχάλῃ εἶχε·
Γνῶ δ' οὐδ' ἠγνοίησε διὸς καὶ λητοῦς υἱὸς
Νύμφην τ' οὐρείην περικαλλέα καὶ φίλον υἱὸν,
Παῖδ' ὀλίγον δολίης εἰλυμένον ἐντροπίῃσι.
Παπτήνας δ' ἄρα πάντα μυχὸν μεγάλοιο δόμοιο,
Τρεῖς ἀδύτους ἀνέῳγε, λαβὼν κληῖδα φαεινὴν,
Νέκταρος ἐμπλείους ἠδ' ἀμβροσίης ἐρατεινῆς.
Πολλὸς δὲ χρυσός τε καὶ ἄργυρος ἔνδον ἔκειτο,
Πολλὰ δὲ φοινικόεντα καὶ ἄργυφα εἵματα νύμφης.
Οἷα θεῶν μακάρων ἱεροὶ δόμοι ἐντὸς ἔχουσιν.
Ἔνθ' ἐπεὶ ἐξερέεινε μυχοὺς μεγάλοιο δόμοιο
Λητοΐδης, μύθοισι προσηύδα, κύδιμον ἑρμῆν,
Ω παῖ ὃς ἐν λίκνῳ κατάκειαι, μήνυέ μοι βοῦς
Θᾶττον· ἐπεὶ τάχα νῶϊ διοισόμεθ' οὐ κατὰ κόσμον.
Ῥίψω γάρ σε βαλὼν ἐς τάρταρον ἠερόεντα,
Εἰς ζόφον αἰνόμορον καὶ ἀμήχανον· οὐδέ σε μήτηρ
Ἐς φάος, οὐδὲ πατὴρ ἀναλύσεται, ἀλλ' ὑπὸ γαίῃ
Ἐῤῥήσεις. ὀλίγοισιν ἐν ἀνδράσιν ἡγεμονεύων.
Τὸν δ' ἑρμῆς μύθοισιν ἀμείβετο κερδαλέοισι,
Λητοΐδη, τίνα τοῦτον ἀπηνέα μῦθον ἔειπες;
Καὶ βοῦς ἀγραύλους διζήμενος ἐνθάδ' ἱκάνεις;
Οὐκ ἴδον, οὐ πυθόμην, οὐκ ἄλλου μῦθον ἄκουσα·
Οὐκ ἂν μηνύσαιμ', οὐκ ἂν μήνυτρον ἀροίμην.
Οὔτε βοῶν ἐλατῆρι κραταιῷ φωτὶ ἔοικα.
Οὐκ ἐμὸν ἔργον τοῦτο, πάρος δέ μοι ἄλλα μέμηλεν·
Ὕπνος ἔμοιγε μέμηλε καὶ ἡμετέρης γάλα μητρὸς,
Σπάργανά τ' ἀμφ' ὤμοισιν ἔχειν καὶ θερμὰ λοετρά.
Μήτις τοῦτο πύθοιτο, πόθεν τόδε νεῖκος ἐτύχθη.
Καί κεν δὴ μέγα θαῦμα μετ' ἀθανάτοισι γένοιτο,
Παῖδα νέον γεγαῶτα διὰ προθύροιο περῆσαι
Βουσὶ μετ' ἀγραύλοισι. τὸ δ' ἀπρεπέως ἀγορεύεις.
Χθὲς γενόμην, ἁπαλοὶ δὲ πόδες, τρηχεῖα δ' ὑπὸ χθών.
Εἰ δὲ θέλεις, πατρὸς κεφαλὴν μέγαν ὅρκον ὀμοῦμαι,
Μὴ μὲν ἐγὼ μήτ' αὐτὸς ὑπίσχομαι αἴτιος εἶ(ναι),
Μήτε τιν' ἄλλον ὄπωπα βοῶν κλοπὸν ὑμετεράων,

Αἴτιες

In breui autem coëgit caput manusq; pedesq;
Vtiq; nuper lotus prouocans dulcem somnum
Venationisq; recentis testudinem sub ala tenebat.
Cognouit autem neq; ignorauit Iouis & Latonæ filius
Nympham montanam præclaram, & charum filium,
Puerum paruum dolosis inuolutum versutijs.
Circumspiciens igitur omnem recessum magnæ domus
Tria penetralia aperuit sumpta claue lucente
Nectare plena, & ambrosia amabili.
Multum autem aurum & argentum intus iacebat.
Multæ autem rubentes & albæ vestes Nymphæ.
Qualiter Deorum beatorum sacræ domus intus habent.
Vbi postquam perscrutatus est recessus magnæ domus,
Latonius verbis allocutus est inclytum Mercurium.
O fili, qui in cuna recubas, enuncia mihi boues
Citius, quoniam celeriter nos dissidemus non vti par est,
Proijciam enim te demissum in Tartarum æreum.
In obscuritatē malæ-mortis & intolerabilē, neq; te mater
In lucem, neq; pater resoluet, sed sub terra
Peribis paucos inter viros ducem-te præbens.
Huic Mercurius verbis respondebat versutis.
Latonie quem hunc crudelem sermonem dixisti?
Et boues agrestes quærens huc peruenis?
Non vidi, non audiui, non alterius verbum audiui,
Non vtiq; nunciarē, non vtiq; nunciationis mercedē aufer-
Neq; boum abactori forti homini similis sum, (rem,
Non meum opus hoc, antea verò mihi alia curæ erant,
Somnus mihi curæ est, ac nostræ matris lac,
Fasciaq; circa humeros habere, ac calida lauacra,
Ne quis hoc sentiat, vnde hæc contentio orta est.
Et vtiq; magnum miraculum inter immortales fieret,
Puerum nuper natum per vestibulum transire,
Bobus cum agrestibus, hoc autem indecorè dicis.
Heri natus sum, molles.a.pedes, aspera.a. subest terra,
Si autem vis patris caput magnum iuramentum iuro,
Neq; quidem ego, neq; ipse promitto me authorem esse,
Neq; aliquem alium inspexi boum furem vestrarum,

Aaa 5

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І. І. МЕЧНИКОВА

Αἴτινες αἱ βόες εἰσί. τὸ δὲ κλέος οἷον ἀκούω.
Ὥς ἄρ' ἔφη, καὶ πυκνὸν ἀπὸ βλεφάρων ἀμαρύσσων,
Ὀφρύσι ῥιπτάζεσκεν, ὁρώμενος ἔνθα καὶ ἔνθα,
Μάκρ' ἀποσυρίζων, ἅλιον ὡς μῦθον ἀκούων.
Τὸν δ' ἁπαλὸν γελάσας προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων,
Ὦ πέπον ἠπεροπευτὰ δολοφραδὲς, ἦ σε μάλ' οἴω
Πολλάκις ἀντιτοροῦντα δόμους εὖ ναιετάοντας,
Ἔννυχον οὐχ ἕνα μοῦνον ἐπ' οὔδεϊ φῶτα καθίσαι,
Σκευάζοντα κατ' οἶκον ἄτερ ψόφου, οἷ' ἀγορεύεις.
Πολλοὺς δ' ἀγραύλους ἀκαχήσεις μηλοβοτῆρας
Οὔρεος ἐν βήσσῃς, ὁπόταν κρειῶν ἐρατίζων
Ἀντήσεις ἀγέλῃσι βοῶν καὶ πώεσι μήλων,
Ἀλλ' ἄγε, μὴ πύματον καὶ ὕστατον ὕπνον ἰαύσῃς,
Ἐκ λίκνου κατάβαινε μελαίνης νυκτὸς ἑταῖρε.
Τοῦτο γὰρ οὖν καὶ ἔπειτα μετ' ἀθανάτοις γέρας ἕξεις,
Ἀρχὸς φιλητέων κεκλήσεαι ἤματα πάντα.
Ὥς ἄρ' ἔφη καὶ παῖδα λαβὼν φέρε Φοῖβος Ἀπόλλων.
Σὺν δ' ἄρα φρασσάμενος τότε δὴ κρατὺς Ἀργειφόντης
Οἰωνὸν προέηκεν ἀειρόμενος μετὰ χερσὶ,
Τλήμονα γαστρὸς ἔριθον, ἀτάσθαλον ἀγγελιώτην,
Ἐσσυμένως δὲ μετ' αὐτὸν ἐπέπταρε· τοῖο δ' Ἀπόλλων
Ἔκλυεν, ἐκ χειρῶν δὲ χαμαὶ βάλε κύδιμον Ἑρμῆν.
Ἕζετο δὲ προπάροιθε, καὶ ἐσσύμενός περ ὁδοῖο,
Ἑρμῆν κερτομέων, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπε,
Θάρσει σπαργανιῶτα Διὸς καὶ Μαιάδος υἱέ.
Εὑρήσω καὶ ἔπειτα βοῶν ἴφθιμα κάρηνα,
Τούτοις οἰωνοῖς· σὺ δ' αὖθ' ὁδὸν ἡγεμονεύσεις.
Ὣς φάτ'. ὁ δ' αὖτ' ἀνόρουσε θοῶς Κυλλήνιος Ἑρμῆς
Σπουδῇ ἰών. ἄμφω δὲ παρ' οὔατα χερσὶν ἐώθει,
Σπάργανον ἀμφ' ὤμοισιν ἐλιγμένος, εἶπε δὲ μῦθον,
Πῆ με φέρεις ἑκάεργε, θεῶν ζαμενέστατε πάντων;
Ἦ με βοῶν ἕνεχ' ὧδε χολούμενος ὀρσολοπεύεις.
Ὦ πόποι, εἴθ' ἀπόλοιτο βοῶν γένος. οὐ γὰρ ἔγωγε
Ὑμετέρας ἔκλεψα βόας, οὐδ' ἄλλον ὄπωπα,
Αἵ τινές εἰσι βόες· τὸ δὲ δὴ κλέος οἷον ἀκούω.
Δὸς δὲ δίκην καὶ δέξο παρὰ Ζηνὶ Κρονίωνι.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τὰ ἕκαστα διαρρήδην ἐρέεινον

Ἑρμῆς

Quales nam boues sunt, famam autem solam audio.
Sic vtiq; dixit, & frequenter à palpebris micans,
Superciliis eiiciebat inspiciens hinc & hinc,
Longè fistula sibilans vanum tanquam verbum audiens,
Hunc.a. molliter ridens allocutus est longe operans Apollo:
O Pepo, deceptor, dolos-cogitans, profectò te valdè puto
Sæpius penetrantem domos benè-habitatas,
Nocturnum non vnum tantùm in solo homine collocare
Construentem per domum absq; strepitu, qualia dicis.
Multos autem agrestes dolore afficies ouium-pastores,
Montis in cauernis, quando carnes cupiens,
Occurres gregibus boum, & armentis ouium.
Sed age ne vltimum ac postremum somnum dormias,
Ex cuna descende nigræ noctis socie.
Hunc.n. igitur & postea inter immortales honorẽ habebis,
Princeps furum vocaberis in diebus omnibus.
Sic effatus est, & puerũ cupiens ferebat Phœbus Apollo,
Simulq; in animo cogitans tunc fortis Argicida,
Augurium emisit eleuatus in manus,
Miserum ventris Erithum fatuum nuncium,
Impetuose autem ipsum aduolauit: hunc autem Apollo
Audiebat, à manib.a. humi eiecit inclytum Mercurium,
Sedit autem antè, & licet percupidus via,
Mercurium conuitians, ac illi verbum dixit,
Confide fasciate Iouis & Maiæ fili,
Inueniam & postea boum fortia capita,
His auguribus, rectè.a. rursus via dux eris. (curius
Sic dixit, hic.a. rursus impetũ fecit celeriter Cyllen. Mer-
Studio incedens; ambas autem ad manus impellebat
Fasciam circa humeros inuolutus, dixit autem verbum,
Quo me fers Procul operans Deorũ fortissime omnium?
Certe me boum causa sic iratus conturbas.
Papè, vtinam periisset boum genus, neq; enim ego
Vestras furatus sum boues, neq; alium inspexi
Quales sunt boues, famam autem solùm audio.
Da verò iudicium, & suscipe à Ioue Saturnio.
Verùm postquam singula propalàm edisseruissent

Mercu-

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І.І. МЕЧНИКОВА

Ἑρμῆς τ' οἰοπόλος καὶ Λητοῦς ἀγλαὸς υἱός,
Ἀμφὶς θυμὸν ἔχοντες, ὁ μὲν νυμερτέα φωνὴν
Οὐκ ἀδίκως ἐπὶ βουσὶν ἐλάζυτο κύδιμον Ἑρμῆν·
Αὐτὰρ ὁ τέχνῃσίν τε καὶ αἱμυλίοισι λόγοισιν
Ἤθελεν ἐξαπατᾶν Κυλλήνιος ἀργυρότοξον·
Αὐτὰρ ἐπεὶ πολύμητις ἐὼν πολυμήχανον εὗρεν,
Ἐσσυμένως δ' ἤπειτα διὰ ψαμάθοιο βάδιζε
Πρόσθεν, ἀτὰρ κατόπισθε Διὸς καὶ Λητοῦς υἱός·
Αἶψα δ' ἵκοντο κάρηνα θυώδεος Οὐλύμποιο,
Ἐς πατέρα Κρονίωνα, Διὸς περικαλλέα τέκνα.
Κεῖθι γὰρ ἀμφοτέροισι δίκης κατέκειτο τάλαντα.
Εὐμυλίη δ' ἔχ' Ὄλυμπον ἀγάννιφον. ἀθάνατοι δὲ
Ἄφθιτοι ἠγερέθοντο ποτὶ πτύχας Οὐλύμποιο.
Ἔστησαν δ' Ἑρμῆς τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
Πρόσθε Διὸς γούνων. ὁ δ' ἀνείρετο φαίδιμον υἱὸν
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·
Φοῖβε, πόθεν ταύτην μενοεικέα ληΐδ' ἐλαύνεις,
Παῖδα νέον γεγαῶτα, φυὴν κήρυκος ἔχοντα;
Σπουδαῖον τόδε χρῆμα θεῶν μεθ' ὁμήγυριν ἦλθε.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων,
Ὦ πάτερ, ἦ τάχα μῦθον ἀκούσεαι οὐκ ἀλαπαδνὸν,
Κερτομέων ὡς οἶος ἐγὼ φιλοληΐός εἰμι.
Παῖδά τιν' εὗρον τόνδε διαπρύσιον κεραϊστὴν
Κυλλήνης ἐν ὄρεσσι, πολὺν διὰ χῶρον ἀνύσσας,
Κέρτομον, οἷον ἔγωγε θεῶν οὐκ ἄλλον ὄπωπα,
Οὐδ' ἀνδρῶν ὁπόσοι λησίμβροτοι εἰσ' ἐπὶ γαίῃ.
Κλέψας δ' ἐκ λειμῶνος ἐμὰς βοῦς ᾤχετ' ἐλαύνων
Ἑσπέριος παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης.
Εὐθυπόρον δ' ἐλάων, τὰ δ' ἄρ' ἴχνια δοιὰ πέλωρα
Οἷά τ' ἀγάσσασθαι καὶ ἀγαυοῦ δαίμονος ἔργα.
Τῇσιν μὲν γὰρ βουσὶν ἐς ἀσφοδελὸν λειμῶνα
Ἀντία βήματ' ἔχουσα κόνις ἀνέφαινε μέλαινα·
Αὐτὸς δ' οὗτος ὅδ' ἐκτὸς ἀμήχανος, οὔτ' ἄρα ποσσὶν
Οὔτ' ἄρα χερσὶν ἔβαινε διὰ ψαμαθώδεα χῶρον·
Ἀλλ' ἄλλην τινὰ μῆτιν ἔχων διέτριβε κέλευθα,
Τοῖα πέλωρ' ὡς εἴ τις ἀραιῇσι δρυσὶ βαίνοι.
Ὄφρα μὲν οὖν ἐδίωκε διὰ ψαμαθώδεα χῶρον,

Ῥεῖα

Mercuriusque aruspex, & Latonæ præclarus filius.
Diuersam sententiam habentes, hic quidem veram vocem,
Non iniustè pro bobus capiebat inclytum Mercurium.
Verùm hic artibusque & blandis sermonibus
Volebat decipere Cyllenius Argentiarcum.
Verùm quoniam callidus licet esset, versutum inuenit,
Impetuosè postea per arenam ibat.
Antè: sed à tergo Iouis & Latonæ filius.
Statim autem venerunt vertices odoriferi Olympi,
Ad patrem Saturnium Iouis præclari nati.
Ibi enim ambobus iudicij posita erant talenta.
Rumor. a. habebat Olympũ valde-niuosum, immortales aũt
Incorruptiles aggregabantur ad fastigia Olympi.
Steterunt autem Mercuriusque & Argentiarcus Apollo
Coram Iouis genubus. hic. a. interrogauit fortem filium
Iupiter altitonans ac illi verbum dixit,
Phœbe vnde hanc sufficientem prædam agitas
Puerum nuper genitum indolem præconis habentem?
Studiosa hæc res Deorum ad congeriem venit.
Huic. a. rursus dixit rex procul-operans Apollo.
O pater, profectò statim sermonem audies non inanem,
Conuitians tanquam si solus ego prædator essem.
Puerum quendam inueni hunc celebrem populatorem,
Cyllenæ in montibus multum spacium permensus,
Conuitiatorem similem ego Deorum non alium inspexi,
Neque virorum quotquot munere vescentes sunt super terrã.
Furatus autem à prato meas boues, abijt agitans
Vespertinus apud littus multisoni maris. (strosa
Ad rectam viam agitans, hæc. a. vtique vestigia duplicia mon
Qualia vt admirentur. & illustris dæmonis opera.
Hisce enim bobus ad Asphodelum pratum.
Contrarios gressus habens puluis ostendebat niger,
At ipse hic præter modum callidus, neque igitur pedibus,
Neque igitur manibus incedebat per arenosum locum,
Verum aliud quoddã consiliũ habens versabatur ad itinera
Talia monstra, tanquã si quis tenuibus quercub. incederet.
Quousque quidem igitur sectabatur per arenosum locum,

Facilli-

Ῥεῖα μάλ' ἴχνια πάντα διέτρεπεν ἐν κονίῃσιν·
Αὐτὰρ ἐπεὶ ψαμάθοιο μέγαν στίβον ἐξεπέρησεν,
Ἄφρασος γένετ' ὦκα βοῶν στίβος ἠδὲ καὶ αὐτοῦ
Χῶρον ἀνὰ κρατερόν. τὸν δ' ἐφράσατο βροτὸς ἀνὴρ
Εἰς πύλον ἰθὺς ἐλῶντα βοῶν γένος εὐρυμετώπων.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ τὰς μὲν ἐν ἡσυχίῃ κατέρεξε,
Καὶ διὰ πῦρ μάλ' ἄμησεν ὁδοῦ, τὸ μὲν ἔνθα, τὸ δ' ἔνθα,
Ἐν λίκνῳ κατέκειτο μελαίνῃ νυκτὶ ἐοικὼς,
Ἄντρῳ ἐν ἠερόεντι κατὰ ζόφον· οὐδέ κεν αὐτὸν
Αἰετὸς ὀξὺ λάων ἐσκέψατο· πολλὰ δὲ χερσὶν
Αὐγὰς ὡμάρταζε, δολοφροσύνην ἀλεγύνων.
Αὐτὸς δ' αὐτίκα μῦθον ἀπηλεγέως ἀγόρευεν
Οὐκ ἴδον, οὐ πυθόμην, οὐκ ἄλλου μῦθον ἄκουσα.
Οὐδέ κε μηνύσαιμ', οὐδ' ἂν μήνυτρον ἀροίμην.
Ἤτοι ἄρ' ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἕζετο Φοῖβος Ἀπόλλων.
Ἑρμῆς δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἀμειβόμενος ἔπος ηὔδα,
Δείξατο δ' εἰς Κρονίωνα θεῶν σημάντορα πάντων,
Ζεῦ πάτερ, ἤτοι ἐγώ σοι ἀληθείην καταλέξω.
Νημερτής τε γάρ εἰμι, καὶ οὐκ οἶδα ψεύδεσθαι.
Ηλθεν ἐς ἡμετέρου διζήμενος εἰλίποδας βοῦς
Σήμερον ἠελίοιο νέον ἐπιτελλομένοιο·
Οὐδὲ θεῶν μακάρων ἄγε μάρτυρας οὐδὲ κατόπτας·
Μηνύειν δ' ἐκέλευεν ἀναγκαίης ὑπὸ πολλῆς.
Πολλὰ δέ μ' ἠπείλησε βαλεῖν ἐς τάρταρον εὐρύν,
Οὕνεχ' ὁ μὲν τέρεν ἄνθος ἔχει φιλοκυδέος ἥβης,
Αὐτὰρ ἐγὼ χθιζὸς γενόμην· τὰ δὲ οἶδε καὶ αὐτός.
Οὔτι βοῶν ἐλατῆρι κραταιῷ φωτὶ ἐοικώς.
Πείθεο· (καὶ γὰρ ἐμεῖο πατὴρ φίλος εὔχεαι εἶναι)
Ὡς οὐκ οἴκαδ' ἔλασσα βόας, (ὡς ὄλβιος εἴην)
Οὐδ' ὑπὲρ οὐδὸν ἔβην. τόδε δ' ἀτρεκέως ἀγορεύω,
Ἠέλιον μάλα αἰδέομαι καὶ δαίμονας ἄλλους,
Καί σε φιλῶ, καὶ τοῦτον ὀπίζομαι· οἶσθα καὶ αὐτὸς
Ὡς οὐκ αἴτιός εἰμι. μέγαν δ' ἐπιδαίομαι ὅρκον.
Οὐ μὰ τάδ' ἀθανάτων εὐκόσμητα προθύραια,
Καί ποτ' ἐγὼ τούτῳ τίσω ποτὲ νηλέα φωνήν,
Καὶ κρατερῷ περ ἐόντι. σὺ δ' ὁπλοτέροισιν ἄρηγε.
Ὡς φάτ' ἐπιλλίζων Κυλλήνιος ἀργειφόντης·

Καὶ

Facillimè vestigia omnia vertebat in pulueribus.
Verùm postquam arenæ magnum callem pertransiuit,
Incõspicabilis factus est celeriter boum callis atq; sui ipsius
Locum super fortem, hunc.a. animaduertit mortalis vir
Ad Pylum statim agentem boum genus latifrontium.
Verùm postquam has quidem in quiete sacrificauit,
Et per ignem valdè metit viæ, hoc quidem hic, hoc.v. illic
In cunis iacebat nigræ nocti similis.
Antro in aëreo ad tenebras, neq; vtiq; ipsum
Aquila acutè videns inspexisset, multùm autem manib.
Splendores ciebat dolum curans.
Hic autem statim verbum violenter dicebat,
Non vidi, non audiui, non alterius verbum audiui,
Neq; vtiq; indicarem, neq; nuncij mercedem auferrem.
Sic vtiq; conspicatus sedit Phœbus Apollo.
Merc.a. rursus ab altera parte respondens verbum dixit,
Ostendit autem ad Saturnium Deorum iussorem omniũ,
Iupiter pater, certè ego tibi veritatem dicam,
Verax enim sum & non noui mendax esse.
Venit ad nos quærens flexipedes boues
Hodie Sole nuper oriente,
Neq; Deorum beatorum duxit testes, neq; speculatores.
Indicare autem iubebat necessitate ex multa.
Multùm.a. me minatus est eiecturum ad Tartarum latũ,
Quoniam hic quidẽ mollem florẽ habent gloriosa pubertatis.
Verùm ego heri natus sum, hacq; nouit & ipse,
Neq; boum abactori forti similis.
Crede, (etenim meus pater charus gloriaris esse.)
Quòd non domum abegi boues, (sic felix essem,)
Neq; solum transij, hoc autem manifestè dico,
Solem valdè reuereor ac dæmonas alios,
Et te amo, & hunc obseruo, nosti & ipse,
Quòd non causa sum, magnum.a. cognosco iuramentum,
Non per hæc immortalium benè instructa vestibula,
Et aliquando ego retribuam crudelem vocem
Illi quidem quamuis sit fortis, tu.a. iunioribus auxiliare.
Sic dixit innuens oculis Cyllenius Argicida,

Et

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І.І. МЕЧНИКОВА

Καὶ τὸ σπάργανον εἶχεν ἐπ' ὠλένῃ, οὐδ' ἀπέβαλλε.
Ζεὺς δὲ μέγ' ἐξεγέλασσεν, ἰδὼν κακομηδέα παῖδα,
Εὖ καὶ ἐπισταμένως ἀρνύμενον ἀμφὶ βόεσσιν.
Ἀμφοτέρους δ' ἐκέλευσεν ὁμόφρονα θυμὸν ἔχοντας
Ζητεύειν, ἑρμῆν δὲ διάκτορον ἡγεμονεύειν,
Καὶ δεῖξαι τὸν χῶρον ἐπ' ἀβλαβίῃσι νόοιο,
Ὅππῃ δ' αὖ ἀπέκρυψε βοῶν ἴφθιμα κάρηνα.
Νεῦσεν δὲ κρονίδης, ἐπεπείθετο δ' ἀγλαὸς ἑρμῆς·
Ῥηϊδίως γὰρ ἔπειθε διὸς νόος αἰγιόχοιο.
Τὼ δ' ἄμφω σπεύδοντο διὸς περικαλλέα τέκνα
Ἐς πύλον ἠμαθόεντα δ' ἐπ' ἀλφειοῦ πόρον ἷξον,
Ἀγροὺς δ' ἐξίκοντο καὶ αὔλιον ὑψιμέλαθρον,
Ἧχ' οὗ δὴ τὰ χρήματ' ἀτάλλετο νυκτὸς ἐν ὥρῃ.
Ἔνθ' ἑρμῆς μὲν ἔπειτα κιὼν παρὰ λάϊνον ἄντρον,
Εἰς φῶς ἐξήλαυνε βοῶν ἴφθιμα κάρηνα·
Ἀντοΐδης δ' ἀπάτερθεν ἰδὼν, ἐνόησε βοείας
Πέτρῃ ἐπ' ἠλιβάτῳ, τάχα δ' ἤρετο κύδιμον ἑρμῆν,
 Πῶς ἐδύνω δολομῆτα δύω βόε δειροτομῆσαι
Ὧδε νεογνὸς ἐὼν καὶ νήπιος; αὐτὸς ἔγωγε
Θαυμαίνω κατόπισθε τὸ σὸν κράτος· οὐδέ τι σε χρὴ
Μακρὸν ἀέξεσθαι κυλλήνιε μαιάδος υἱέ.
 Ὣς ἄρ' ἔφη, καὶ χερσὶ περίστρεφε καρτερὰ δεσμὰ
Ἄγνου· ταὶ δ' ὑπὸ ποσσὶ κατὰ χθονὸς αἶψα φύοντο
Αὐτόθεν ἀμβολάδην ἐστραμμέναι ἀλλήλῃσι,
Ῥεῖά τε καὶ πάσῃσιν ἐπ' ἀγραύλῃσι βόεσσιν,
Ἑρμέω βουλῇσι κλεψίφρονος· αὐτὰρ ἀπόλλων
Θαύμασεν ἀθρήσας· τότε δὴ κρατὺς ἀργειφόντης
Χῶρον ὑποβλήδην ἐσκέψατο, πῦρ ἀμαρύσσων,
Ἐγκρύψαι μεμαώς. λητοῦς δ' ἐρικυδέος υἱὸς
Ῥεῖα μάλ' ἐπρήϋνεν ἑκηβόλον ὡς ἔθελ' αὐτὸς,
Καὶ κρατερόν περ ἐόντα. λαβὼν δ' ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς
Πλήκτρῳ ἐπειρήτιζε κατὰ μέλος· ἡ δ' ὑπὸ χειρὸς
Σμερδαλέον κονάβησε. γέλασσε δὲ φοῖβος ἀπόλλων
Γηθήσας, ἐρατὴ δὲ διὰ φρένας ἤλυθ' ἰωὴ,
Θυμῷ ἀκουάζοντα· λύρῃ δ' ἐρατὸν κιθαρίζων
Στῆ ῥ' ὅγε θαρσήσας ἐπ' ἀριστερὰ μαιάδος υἱὸς
Φοίβου ἀπόλλωνος. τάχα δὲ λιγέως κιθαρίζων

Γηρύετ'

Et fasciam habebat sub vlna, neq; eiecit.
Iupiter. a. valdè arrisit videns versutum puerum,
Rectè & scienter negationem de bubus.
Ambos autem iussit concordem animum habentes,
Quærere: Mercurium autem nuncium ducem esse,
Ac ostendere locum præ innocentia animi,
Vbiq; celauit boum fortia capita.
Annuit. a. Saturnius, obediebat. v. præclarus Mercurius.
Faciliter enim suadebat Iouis mens AEgidiferi.
Hi autem ambo festinabant Iouis præclari filij
Ad Pylum, arenosum autem ad Alphei vadum peruenêre.
Ad Agros autem peruenêre & stabulum altum.
Illic, vbi vtiq; opes nutriebantur noctis in tempore.
Tunc Mercurius quidem deinde iens ad lapideum antrum,
In lucem egit boum fortia capita.
Latonius autem seorsum videns agnouit boum pelles
Petra in alta. cito. a. interrogauit inclytum Mercurium.
 Quo pacto potuisti versipellis duorũ boum ceruicẽ secare
Sic nuperrimè natus & infans, ipse ego
Miror à tergo tuam vim, neq; te oportet
Longè crescere Cyllenie Maiæ fili.
 Sic vtiq; dixit, & manib. circumuertebat fortia vincula
Pueri, hi autem sub pedibus per terram statim hærebant
Ibidem, mutuò versæ ad inuicem,
Facileq; & omnes ad agrestes boues
Mercurij consilijs versuti, verùm Apollo
Admiratus est inspiciens, tunc vtiq; fortis Argicida,
Locum toruè inspexit, ignem abolens,
Occultare cupiens, Latonæ autem valdè inclytus filius
Facillimè sedauit longè iaculantem. sicut volebat ipse.
Et licet fortis esset, capiens autem sinistra manu
Plectro tentabat cantum, hæc autem à manu
Horrendè sonuit. risit autem Phœbus Apollo
Gauisus, amabilis autem ad mentem venit vox
Cum animo audienti, lyra autem amabile ludens,
Stabat vtiq; confisus ad Lænam Maiæ filius
Phœbi Apollinis, celeriter autem acutè citharam pulsans

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Γηρύετ' ἀμβολάδην· ἐρατὴ δέ οἱ ἕσπετο φωνή,
Κραίνων ἀθανάτους τε θεοὺς καὶ γαῖαν ἐρεμνήν,
Ὡς τὰ πρῶτα γένοντο, καὶ ὡς λάχε μοῖραν ἕκαστος.
Μνημοσύνην μὲν πρῶτα θεῶν ἐγέραιρεν ἀοιδῇ,
Μητέρα μουσάων. ἡ γὰρ λάχε μαιάδος υἱόν.
Τοὺς δὲ κατὰ πρέσβην τε καὶ ὡς γεγάασιν ἕκαστος,
Ἀθανάτους ἐγέραιρε θεοὺς διὸς ἀγλαὸς υἱὸς,
Πάντ' ἐνέπων κατὰ κόσμον, ἐπωλένιον κιθαρίζων.
Τὸν δ' ἔρος ἐν στήθεσσιν ἀμήχανος αἴνυτο θυμόν·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Βουφόνε μηχανιῶτα πονεύμενε δαιτὸς ἑταῖρε,
Πεντήκοντα βοῶν ἀντάξια ταῦτα μέμηλας.
Ἡσυχίως καὶ ἔπειτα διὰ κρινέεσθαι ὀίω.
Νῦν δ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ πολύτροπε μαιάδος υἱὲ,
Ἡ σοί γ' ἐκ γενετῆς τάδ' ἅμ' ἕσπετο θαύματα ἔργα,
Ἠέ τις ἀθανάτων ἠὲ θνητῶν ἀνθρώπων
Δῶρον ἀγαυὸν ἔδωκε, καὶ ἔφρασε θέσπιν ἀοιδήν·
Θαυμασίην γὰρ τήνδε νεήφατον ὄσσαν ἀκούω,
Ἣν οὐ πώποτέ φημι δαήμεναι οὔτέ τιν' ἀνδρῶν,
Οὔτέ τιν' ἀθανάτων οἳ ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι,
Νόσφι σέθεν φιλῆτα διὸς καὶ μαιάδος υἱὲ,
Τίς τέχνη, τίς μοῦσα ἀμηχανέων μελεδώνων,
Τίς τρίβος. ἀτρεκέως γὰρ ἅμα τρία πάντα πάρεστιν,
Εὐφροσύνην καὶ ἔρωτα καὶ ἥδυμον ὕπνον ἑλέσθαι.
Καὶ γὰρ ἐγὼ μούσῃσιν ὀλυμπιάδεσσιν ὀπηδὸς,
Τῇσι χοροί τε μέλουσι καὶ ἀγλαὸς οἶμος ἀοιδῆς,
Καὶ μολπὴ τεθαλυῖα, ἱμερόεις βρόμος αὐλῶν.
Ἀλλ' οὔπω τί μοι ὧδε μετὰ φρεσὶν ὧδε μέλησεν
Οἷα νέων θαλίης ἐνδέξια ἔργα πέλονται.
Θαυμάζω διὸς υἱὲ τάδ', ὡς ἐρατὸν κιθαρίζεις.
Νῦν δ' ἐπεὶ οὖν ὀλίγος περ ἐὼν κλυτὰ μήδεα οἶδας,
Σοὶ δ' αὐτῷ καὶ μητρὶ τόδ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω,
Ναὶ μὰ τόδε κράνειον ἀκόντιον, ἦ μὲν ἐγώ σε
Κυδρὸν ἐν ἀθανάτοισι καὶ ὄλβιον ἡγεμονεύσω.
Δώσω τ' ἀγλαὰ δῶρα, καὶ ἐς τέλος οὐκ ἀπατήσω.
Τὸν δ' ἑρμῆς μύθοισιν ἀμείβετο κερδαλέοισιν,
Εἰρωτᾷς μ' ἑκάεργε περιφραδές· αὐτὰρ ἐγώ σοι

Τέχνης

Canebat alternatim, amabilis.a. illam sequebatur vox
Miscens immortalesq; Deos, & terram tenebrosam,
Vt a principio facti fuere, & vt sortitus est partē singulus,
Mnemosynem quidem in primis dearū honorabat cantione
Matrem musarum, hæc enim sortita est Maiæ filium.
Alios autem secundum honorem & vt geniti sunt singuli,
Immortales honorabat Deos, Iouis præclarus filius.
Omnia dicens ornatè, & cubito citharam pulsans.
Huius. a. desyderium in pectore immensum vellebat animum
Et hunc allocutus verba alata dixit.
Bouicida versute laborans conuiuij socie,
Quinquaginta bobus digna hæc curæ habuisti
Quietè, & deinde dijudicari puto.
Nunc.a. agè mihi hoc dic versute Maiæ fili,
Nūquid te a natiuitate hæc simul secuta sunt admirabilia opera?
Vel quis immortalium aut mortalium hominum
Donum illustre dedit & dixit diuinam cantionem?
Admirabilem enim hanc nouam vocem audio,
Quam nunquam dico didicisse, neq; aliquem virorum,
Neq; aliquem immortalium, qui Olympias domos habet,
Præter te impostorem Iouis & Maiæ fili.
Quæ ars, quæ Musa difficilium curarum,
Quod exercitium, verè enim simul tria adsunt,
Lætitiam, & amorem, ac dulcem somnum acciperet.
Etenim ego, Musarum Olympiadarum sum sectator.
His choreæq; curæ sunt & præclara via cantionis,
Et cantus florens, & amabilis strepitus tibiarum.
Sed nondum mihi cantus in mente sic curæ fuit,
Qualia iuuenum conuiuij apta opera existunt:
Admiror Iouis fili hæc quam amabiliter citharam pulsas.
Nunc autem quoniam paruus licet, inclyta consilia nosti.
Tibiq; ipsi & matri hoc verè dicam,
Ne per hoc corneum telum, certè quidem ego te
Inclytum inter immortales, & beatum ducam,
Daboq; præclara munera & tandem non te decipiam.
Huic autem Mercurius verbis respondebat astutis:
Interrogas me procul operans: verum ego tibi

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І.І. МЕЧНИКОВА

Τέχνης ἡμετέρης ἐπιβήμεναι οὔτι μεγαίρω.
Σήμερον εἰδήσεις· ἐθέλω δέ τοι ἤπιος εἶναι
Βουλῇ καὶ μύθοισι. σὺ δὲ φρεσὶ πάντ' εὖ οἶδας·
Πρῶτος γὰρ Διὸς υἱὲ μετ' ἀθανάτοισι θαάσεις
Ἠΰς τε κρατερός τε· φιλεῖ δέ σε μητίετα Ζεὺς,
Ἐκ πάσης ὁσίης, ἔπορεν δέ τοι ἀγλαὰ δῶρα·
Καὶ τιμὰς, σέ γε φασὶ δαήμεναι ἐκ Διὸς ὀμφῆς,
Μαντείας θ' ἑκάεργε Διὸς πάρα, θέσφατα πάντα.
Καὶ νῦν αὐτὸς ἐγὼ παῖδ' ἀφνειὸν δεδάηκα.
Σοὶ δ' αὐτάγρετόν ἐστι δαήμεναι ὅ,ττι μενοινᾷς,
Ἀλλ' ἐπεὶ οὖν τοι θυμὸς ἐπιθύει κιθαρίζειν,
Μέλπεο καὶ κιθάριζε, καὶ ἀγλαΐας ἀλέγυνε,
Δέγμενος ἐξ ἐμέθεν. σὺ δέ μοι φίλε κῦδος ὄπαζε·
Εὐμόλπει μετὰ χερσὶν ἔχων λιγύφωνον ἑταίρην·
Καλὰ καὶ εὖ κατὰ κόσμον ἐπισταμένως ἀγορεύειν·
Εὔκηλος μὲν ἔπειτα φέρειν εἰς δαῖτα θάλειαν,
Καὶ χορὸν ἱμερόεντα, καὶ ἐς φιλοκηδέα κῶμον,
Εὐφροσύνην νυκτός τε καὶ ἤματος. ὅς τις ἄρ' αὐτὴν
Τέχνῃ καὶ σοφίῃ δεδαημένος ἐξερεείνῃ,
Φθεγγομένη παντοῖα νόῳ χαρίεντα διδάσκει
Ῥεῖα συνηθείῃσιν ἀθυρομένη μαλακῇσιν,
Ἐργασίην φθέγγουσα δυήπαθον· ὃς δέ κεν αὐτὴν
Νῆϊς ἐὼν τὸ πρῶτον ἐπιζαφελῶς ἐρέεινε,
Μὰψ αὔτως κεν ἔπειτα μετήορά τε θρυαλίζοι.
Σοὶ δ' αὐτάγρετόν ἐστι δαήμεναι ὅ,ττι μενοινᾷς,
Καί τοι ἐγὼ δώσω ταύτην Διὸς ἀγλαὲ κοῦρε.
Ἡμεῖς δ' αὖ ὄρεός τε καὶ ἱπποβότου πεδίοιο
Βουσὶ νομοὺς ἑκάεργε νομεύσομεν ἀγραύλοισιν,
Ἔνθεν ἅλις τέξουσι βόες ταύροισι μιγεῖσαι
Μίγδην θηλείας τε καὶ ἄρσενας· οὐδέ τι σε χρὴ
Κερδαλέον περ ἐόντα περιζαμενῶς κεχολῶσθαι.
  Ὣς εἰπὼν, ὤρεξ'. ὁ δ' ἐδέξατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ἑρμῇ δ' ἐγγυάλιξεν ἔχων μάστιγα φαεινὴν,
Βουκολίας τ' ἐπέτελλεν. ἔδεκτο δὲ Μαιάδος υἱὸς
Γηθήσας. κίθαριν δὲ λαβὼν ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς
Λητοῦς ἀγλαὸς υἱὸς ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων,
Πλήκτρῳ ἐπειρήτιζε κατὰ μέλος· ἡ δ' ὑπὸ καλὸν

Artem nostram ascendere non inuideo.
Hodie scies, volo autem tibi placidus esse
Consilio & verbis, tu autem in mente omnia nosti,
Primus enim Iouis fili inter immortales cognosces
Bonusq; fortisq;, amat vtiq; te consultor Iupiter
Ex omni sanctitate, dedit autem tibi præclara dona,
Et honores, te aiunt, didicisse ex Iouis consilio,
Vaticiniaq;, procul operans à Ioue, fata omnia.
Et nunc ipse ego te filium opulentum cognoui.
Tibi autem promptum est discere quodcunq; cupis,
Sed quoniam tibi animus mouetur citharam pulsare,
Cane & citharam pulsa, & gaudia tibi curæ sint,
Suscipiens à me, tu autem mihi chare gloriam præbe.
Rectè cane præ manib. habens dulciuocam sociam,
Pulchrè & benè ac ornatè sciens dicere.
Securus quidem deinde ferre ad conuiuium floridum,
Et choream amabilem, & ad amantem gloriam ludum.
Lætitiam noctisq; & diei, quicunq; igitur ipsam
Arte & sapientia edoctus interrogaret.
Allocuta multa variaq; mente grata docet.
Facilè consuetudinibus ludens mollibus.
Operationem dicens infelicem, quicunq; autem ipsam
Nescius primùm vehementer interrogauit,
Stultè sic deinde sublimeq; perturbaret.
Tibi autem promptum est discere quodcunq; cupis,
Et tibi ego dabo hanc Iouis præclare puer.
Nos autem rursus montisq; & equos-pascentis soli,
Bobus pascua procul-operans pascemus agrestibus.
Hinc satis parient boues cum tauris mixtæ,
Mixtim fœminasq; & masculos, neq; te oportet
Astutus licet sis vehementer irasci.
  Sic locutus præbuit, hic.a.suscepit Phœbus Apollo.
Mercurio autem præbuit habens scuticam præclaram.
Boum autem curas commisit, suscepit autem Matæ filius
Lætus, citharam autem susceptam manu leua
Latonæ præclarus filius rex procul-operans Apo
Plectro excitabat cantum, hæc autem pulchrè

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Ἱμερόεν κονάβησε· θεὸς δ' ὑπὸ μέλος ἄεισε.
Ἔνθα βόες μὲν ἔπειτα ποτὶ ζάθεον λειμῶνα
Ἐτραπέτην· αὐτοὶ δὲ διὸς περικαλλέα τέκνα
Ἄψορροι πρὸς ὄλυμπον ἀγάννιφον ἐρρώσαντο,
Τερπόμενοι φόρμιγγι· χάρη δ' ἄρα μητίετα ζεύς.
Ἄμφω δ' ἐς φιλότητα συνήγαγε. καὶ τὸ μὲν ἑρμῆς
Λητοΐδην ἐφίλησε διαμπερὲς, ὡς ἔτι καὶ νῦν,
Σήματ' ἐπεὶ κιθάρην μὲν ἑκηβόλῳ ἐγγυάλιξεν,
Ἱμερτὴν δεδαώς· ὁ δ' ὑπωλένιον κιθάριζεν.
Αὐτὸς δ' αὖθ' ἑτέρης σοφίης ἐκμάσσατο τέχνην.
Συρίγγων ἐνοπὴν ποιήσατο τηλόθ' ἀκουστήν.
Καὶ τότε λητοΐδης ἑρμῆν πρὸς μῦθον ἔειπε,
Δείδια μαιάδος υἱὲ, διάκτορε, ποικιλομῆτα,
Μή μοι ἀνακλέψῃς κιθάρην καὶ καμπύλα τόξα.
Τιμὴν γὰρ παρ' ζηνὸς ἔχεις, ἐπαμοίβια ἔργα
Θήσειν ἀνθρώποισι κατὰ χθόνα πουλυβότειραν.
Ἀλλ' εἴ μοι τλαίης γε θεῶν μέγαν ὅρκον ὀμόσσαι,
Ἢ κεφαλῇ νεύσας, ἢ ἐπὶ στυγὸς ὄβριμον ὕδωρ,
Πάντ' ἂν ἐμῷ θυμῷ κεχαρισμένα καὶ φίλα ἔρδοις.
Καὶ τότε μαιάδος υἱὸς ὑποσχόμενος κατένευσε
Μή ποτ' ἀποκλέψειν ὅσ' ἑκηβόλος ἐκτεάτισται,
Μηδέ ποτ' ἐμπελάσειν πυκινῷ δόμῳ· αὐτὰρ ἀπόλλων
Λητοΐδης κατένευσεν ἐπ' ἀρθμῷ καὶ φιλότητι,
Μή τινα φίλτερον ἄλλον ἐν ἀθανάτοισιν ἔσεσθαι
Μήτε θεὸν μήτ' ἄνδρα διὸς γόνον· ἐκ δὲ τέλειον
Σύμβολον ἀθανάτων ποιήσομαι, ἠδ' ἅμα πάντων,
Πιστὸν ἐμῷ θυμῷ καὶ τίμιον. αὐτὰρ ἔπειτα
Ὄλβου καὶ πλούτου δώσω περικαλλέα ῥάβδον,
Χρυσείην, τριπέτηλον, ἀκήριον, ἥ σε φυλάξει,
Πάντας ἐπικραίνουσα θεοὺς, ἐπέων τε καὶ ἔργων
Τῶν ἀγαθῶν, ὅσα φημὶ δαήμεναι ἐκ διὸς ὀμφῆς.
Μαντείην δὲ φέριστε διοτρεφὲς, ἣν ἐρεείνεις,
Οὔτε σε θέσφατόν ἐστι δαήμεναι, οὔτε τιν' ἄλλον
Ἀθανάτων. τὸ γὰρ οἶδε διὸς νόος· αὐτὰρ ἔγωγε
Πιστωθεὶς κατένευσα καὶ ὤμοσα καρτερὸν ὅρκον,
Μή τινα νόσφιν ἐμεῖο θεῶν αἰειγενετάων
Ἄλλον γ' εἴσεσθαι ζηνὸς πυκινόφρονα βουλήν.

Καὶ

Amabiliterq; sonuit, deus autem cantum cecinit.
Vbi boues quidem deinde ad valde diuinum pratum
Versæ sunt: ipsi autem Iouis præclari filij
Retrogradi ad Olympum valde-niuosum contenderunt
Oblectati cithara gauisus est igitur consultor Iupiter,
Ambos a. in amicitiã conduxit: & tum quidem Mercurius
Latonium amauit omnino, sicuti adhuc & nunc,
Signum postquam citharã quidem procul iacienti præbuit
Amabilem cùm didicisset, hic vero sub vlna sonabat.
Ipse autem rursus alterius sapientiæ fingebat artem
Fistularum vocem fecit procul audibilem.
Et tunc Latonius Mercurium verbis affatus est:
Metuo Maiæ fili nuncie varia consilia habens,
Ne mihi furto auferas citharam ac curuos arcus.
Honorem enim a Ioue habes alterna opera
Facere hominibus in terra multos-nutriente.
Verùm si mihi ferres, deorum magnum iuramentũ iurare,
Et capite annuens, vel per Stygiæ fortem aquam,
Omnia vtiq; meo in animo grata faceres.
Et tunc Maiæ filius promittens annuit,
Nunq̃ se furaturum quæcunq; Procul-iaciens possideret,
Neq; vnquam appropinquare densam domum: at Apollo
Latonius annuit in concordia & amicitia,
Neminem sibi magis charum inter mortales fore,
Neq; deum, neq; virum Iouis foetum perfectum autem
Signum immortalium faciam, vt præ omnibus
Fidum meo animo, & honorabilem, verùm posteà
Felicitatis, & diuitiarum dabo præclaram virgam
Auream trium foliorum synceram, quæ te seruabit,
Omnes perficiens deos, verborumq; & operum
Bonorum quæcunq; dico didicisse ex Iouis consilio.
Vaticinium autem optimè à Ioue-alite quod sciscitaris,
Neq; te fatum est discere, neq; aliquem alium
Immortalium, hoc enim nouit Iouis mens. verùm ego
Certò-persuasus annui, ac iuraui forte iusiurandum,
Neq; aliquem præter me Deorum immortalium
Alium scire Iouis sapiens consilium.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Καὶ σὺ κασίγνητε χρυσόρραπι μή με κέλευε
Θέσφατα πιφαύσκειν ὅσα μήδεται εὐρύοπα ζεύς.
Ἀνθρώπων δ' ἄλλον δηλήσομαι, ἄλλον ὀνήσω,
Πολλὰ περιτροπέων ἀμεγάρτων φῦλ' ἀνθρώπων.
Καὶ μὲν ἐμῆς ὀμφῆς ἀπονήσεται ὅστις ἂν ἔλθῃ
Φωνῇ καὶ πτερύγεσσι τεληέντων οἰωνῶν·
Οὗτος ἐμῆς ὀμφῆς ἀπονήσεται, οὐδ' ἀπατήσω.
Ὃς δέ κε μαψιλόγοισι πιθήσας οἰωνοῖσι,
Μαντείην ἐθέλῃσι παρὲκ νόον ἐξερεείνειν
Ἡμετέρην, νοέειν δὲ θεῶν πλέον αἰὲν ἐόντων,
Φήμ', ἁλίην ὁδὸν εἶσιν, ἐγὼ δέ κε δῶρα δεχοίμην.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω μαίης ἐρικυδέος υἱὲ
Καὶ Διὸς αἰγιόχοιο θεῶν, ἐριούνιε δαῖμον
Μοῖραι γάρ τινες εἰσὶ κασίγνηται γεγαυῖαι
Παρθένοι, ὠκείῃσιν ἀγαλλόμεναι πτερύγεσσι,
Τρεῖς. κατὰ δὲ κρατὸς πεπαλαγμέναι ἄλφιτα λευκὰ
Οἰκία ναιετάουσιν ὑπὸ πτυχὶ παρνησοῖο,
Μαντείης ἀπάνευθε διδάσκαλοι, ἣν ἐπὶ βουσὶ
Παῖς ἔτ' ἐὼν μελέτησα· πατὴρ δ' ἐμὸς οὐκ ἀλέγιζεν.
Ἐντεῦθεν δ' ἤπειτα ποτώμεναι ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλῃ,
Κηρία βόσκονται, καί τε κραίνουσιν ἕκαστα.
Αἱ δ' ὅτε μὲν θυίωσιν ἐδηδυῖαι μέλι χλωρὸν,
Προφρονέως ἐθέλουσιν ἀληθείην ἀγορεύειν·
Ἢν δ' ἀπονοσφισθῶσι θεῶν ἡδεῖαν ἐδωδὴν,
Πειρῶνται δ' ἤπειτα παρὲξ ὁδὸν ἡγεμονεύειν.
Τάς τοι ἔπειτα δίδωμι· σὺ δ' ἀτρεκέως ἐρεείνων,
Σὴν αὐτοῦ φρένα τέρπε· καὶ εἰ βροτὸν ἄνδρα δαείης,
Πολλάκι σῆς ὀμφῆς ἐπακούσεται, αἴ κε τύχῃσι.
Ταῦτ' ἔχε μαιάδος υἱὲ, καὶ ἀγραύλους ἕλικας βοῦς,
Ἵπποις τ' ἀμφιπόλευε καὶ ἡμιόνοις ταλαεργούς·
Καὶ χαροποῖσι λέουσι καὶ ἀργιόδουσι σύεσσι,
Καὶ κυσὶ, καὶ μήλοισιν, ὅσα τρέφει εὐρεῖα χθών.
Πᾶσι δ' ἐπὶ προβάτοισιν ἀνάσσειν κύδιμον ἑρμῆν·
Οἶον δ' εἰς ἀΐδην τετελεσμένον ἄγγελον εἶναι·
Ὅς τ' ἄδοτός περ ἐὼν, δώσει γέρας οὐκ ἐλάχιστον.
　Οὕτω μαιάδος υἱὸν ἄναξ ἐφίλησεν ἀπόλλων
Παντοίῃ φιλότητι· χάριν δ' ἐπέθηκε κρονίων.

Et tu frater habens auream virgam ne me iubeas
Fata detegere, quæcunq; consilio habet altisonus Iupiter.
Hominum autem alij nocebo, alium iuuabo.
Multa circumiens magnorum gentes hominum.
Atqui meo vaticinio iuuabitur, quicunq; vtiq; veneris
Voce, ac alis perfectarum auium,
Hic à meo vaticinio iuuabitur, neq; prætermittam.
Quicunq; autem vaniloquis fretus auibus,
Vaticinium voluerit præter mentem interrogare
Nostram, intelligere autem dijs plus semper existentibus,
Dico procliuem viam it, ego autem vtiq; dona susciperem.
Aliud autem tibi dicam Maiæ valdè inclyte fili,
Et Iouis Aegidiferi Deorum valdè vtilis dæmon,
Parcæ enim quædam sunt sorores natæ
Virgines velocibus gaudentes alis
Tres: super caput autem conspersæ farina alba
Domos habitant sub valle Parnasi
Absq; vaticinio magistræ, quod in bobus (bat.
Puer adhuc meditatus sum: pater. a. meus curam non facie-
Hinc deinde volantes alias alibi
Fauos depascunt, & quæ perficiunt singula.
Hæ. a. quandoquidem insanierint edentes mel viride,
Promptè voluerint veritatem dicere.
Si verò priuatæ fuerint Deorum suaui cibo,
Conantur deinde extra viam ducere,
Has tibi postea do, tu autem verè inquirens,
Tui ipsius mentem oblecta, & si mortalem virum cognoris,
Sæpius tuum vaticinium exaudiet si acciderit.
Hæc habe Maiæ fili, ac agrestes flexipedes boues,
Equosq; cura, & mulos patientes laboris,
Et horribiles leones, & albidentes sues,
Et canes, & oues, quæcunq; nutrit ampla terra.
Omnibus autem in ouibus imperare inclytum Mercuriū.
Solum autem in infernum perfectum nuncium esse.
Quiq; indotatus licet sit, dabit donum non minimum.
*　Sic Maiæ filium rex amauit Apollo*
Omni amicitia gratiam autem imposuit Saturnius

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Πᾶσι τ' ὅγε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ὁμιλεῖ
Παῦρα μὲν οὖν ὀνίνησι, τὸ δ' ἄκριτον ἠπεροπεύει
Νύκτα δι' ὀρφναίην φῦλα θνητῶν ἀνθρώπων.
Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε Διὸς καὶ μαιάδος υἱέ·
Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ.

ΜΟΥΣΑ μοι ἔννεπε ἔργα πολυχρύσου ἀφροδίτης
Κύπριδος, ἥτε θεοῖσιν ἐπὶ γλυκὺν ἵμερον ὦρσε,
Καί τ' ἐδαμάσσατο φῦλα καταθνητῶν ἀνθρώπων,
Οἰωνούς τε διϊπετέας, καὶ θηρία πάντα
Ἠ μὲν ὅσ' ἤπειρος πολλὰ τρέφει ἠδ' ὅσα πόντος.
Πᾶσιν δ' ἔργα μέμηλεν ἐϋστεφάνου κυθερείης.
Τρισσὰς δ' οὐ δύναται πεπιθεῖν φρένας, οὐδ' ἀπατῆσαι,
Κούρην τ' αἰγιόχοιο Διὸς γλαυκώπιδ' ἀθήνην,
Οὐ γάρ οἱ εὔαδεν ἔργα πολυχρύσου ἀφροδίτης,
Ἀλλ' ἄρα οἱ πόλεμοί τε ἅδον καὶ ἔργον ἄρηος,
Ὑσμῖναί τε μάχαι τε, καὶ ἀγλαὰ ἔργ' ἀλεγύνειν.
Πρώτη τέκτονας ἄνδρας ἐπιχθονίους ἐδίδαξε
Ποιῆσαι σάτινα καὶ ἅρματα ποικίλα χαλκῷ.
Ἡδέ τε παρθενικὰς ἁπαλόχροας ἐν μεγάροισιν.
Ἀγλαὰ ἔργ' ἐδίδαξεν, ἐπὶ φρεσὶ θεῖσα ἑκάστῃ.
Οὐδέ ποτ' ἀρτέμιδα χρυσηλάκατον κελαδεινὴν
Δάμναται ἐν φιλότητι φιλομμειδὴς ἀφροδίτη.
Καὶ γὰρ τῇ ἅδε τόξα, καὶ οὔρεσι θῆρας ἐναίρειν,
Φόρμιγγές τε χοροί τε, διαπρύσιοί τ' ὀλολυγαὶ
Ἄλσεά τε σκιόεντα, δικαίων τε πτόλις ἀνδρῶν.
Οὐδὲ μὲν αἰδοίῃ κούρῃ ἅδεν ἔργ' ἀφροδίτης
Ἱστίῃ, ἣν πρώτην τέκετο κρόνος ἀγκυλομήτης·
Αὖτις δ' ὁπλοτάτην, βουλῇ Διὸς αἰγιόχοιο,
Πότνιαν, ἣν ἐμνῶντο ποσειδάων καὶ ἀπόλλων·
Ἡ δὲ μάλ' οὐκ ἔθελεν, ἀλλὰ στερεῶς ἀπέειπεν.
Ὤμοσε δὲ μέγαν ὅρκον, ὃ δὴ τετελεσμένος ἐστίν,
Ἁψαμένη κεφαλῆς πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
Παρθένος ἔσσεσθαι πάντ' ἤματα δῖα θεάων.
Τῇ δὲ πατὴρ ζεὺς δῶκε καλὸν γέρας ἀντὶ γάμοιο,
Καί τε μέσῳ οἴκῳ κατ' ἄρ' ἕζετο πῖαρ ἑλοῦσα.

Πᾶσιν

Cum omnibusq; hic mortalib. & immortalib. versabatur
Parum quidem igitur iuuat, at indiscriminatim decipit
Noctem per obscuram gentes mortalium hominum.
Et tu quidem sic salue Iouis & Maiæ fili.
Verùm ego & tui & alterius memor ero cantionis.

IN VENEREM.

MVSA mihi dic opera aureæ Veneris
Cypridis, quæq; dijs dulcem amorem excitauit,
Atq; domauit gentes mortalium hominum,
Auesq; aërias, ac feras omnes.
Quascunq; continens multas nutrit, & quascunq; pontus.
Omnibus.a. curæ sunt opera pulchrā-coronā-habētis cithæ-(ræ,
Tres.a.non valet flectere animos, neq; decipere,
Puellamque Ægidiferi Iouis castam Palladem.
Neque enim illi placuere opera aureæ Veneris,
Sed vtiq; illi bellaque placuerunt & officium Martis,
Præliaq; pugnæq; ac præclara opera curare.
Prima fabros lignarios viros terrestres docuit
Facere scuta, & currus varios ære.
Hæcq; virgines mollicarnes in ædibus
Præclara opera docuit in mentem ponens vnicuiq;.
Nunquam Dianam habentem aureū-colum sonoram,
Domat in amicitia subridens Venus.
Etenim huic placuere arcus, ac in montib. feras necare,
Lyræq; choreæq; celebresq; vlulatus,
Luciq; vmbrosi, iustorumq; vrbs virorum,
Neq; quidem venerandæ puellæ placuere opera Veneris
Vestæ, quam primam peperit Saturnus versutus.
Deinde autem postremam consilio Iouis Ægidiferi,
Venerandam, quam expetebant Neptunus & Apollo.
Hæc autem noluit, verùm rigidè respuit.
Iurauit.a. magnum iuramentum, quod vtiq; perfectū est
Vbi cepisset caput patris Iouis Ægidiferi,
Virgo vti esset omnibus diebus diua Dearum.
Huic.a. pater Iupiter dedit pulchrū donum loco nuptiarum
Atq; media in domo sedit pinguedinem capiens,

Omnib.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Πᾶσιν δ' ἐν νηοῖσι θεῶν τιμάοχός ἐστι,
Καὶ παρὰ πᾶσι βροτοῖσι θεῶν πρέσβειρα τέτυκται.
Τάων οὐ δύναται πεπιθεῖν φρένας, οὐδ' ἀπατῆσαι,
Τῶν δ' ἄλλων οὔπέρ τι πεφυγμένον ἔστ' ἀφροδίτην,
Οὔτε θεῶν μακάρων οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.
Καί τε παρὲκ ζηνὸς νόον ἤγαγε τερπικεραύνου,
Ὅστε μέγιστός τ' ἐστὶ μεγίστης τ' ἔμμορε τιμῆς.
Καί τε τοῦ, εὖτε θέλοι, πυκινὰς φρένας ἐξαπαφοῦσα,
Ῥηϊδίως συνέμιξε καταθνητῇσι γυναιξὶ,
Ἥρης ἐκλελαθοῦσα κασιγνήτης, ἀλόχου τε,
Ἣ μέγα εἶδος ἀρίστη ἐν ἀθανάτῃσι θεῇσι.
Κυδίστην δ' ἄρα μιν τέκετο κρόνος ἀγκυλομήτης,
Μήτηρ τε ῥείη· ζεὺς δ' ἄφθιτα μήδεα εἰδὼς
Αἰδοίην ἄλοχον ποιήσατο κέδν' εἰδυῖαν.
Τῇ δὲ καὶ αὐτῇ ζεὺς γλυκὺν ἵμερον ἔμβαλε θυμῷ
Ἀνδρὶ καταθνητῷ μιχθήμεναι, ὄφρα τάχιστα
Μηδ' αὐτὴ βροτέης εὐνῆς ἀπεργμένη εἴη·
Καί ποτ' ἐπευξαμένη εἴπῃ μετὰ πᾶσι θεοῖσιν
Ἡδὺ γελοιήσασα φιλομμειδὴς ἀφροδίτη,
Ὥς ῥα θεοὺς συνέμιξε καταθνητῇσι γυναιξὶ,
Καί τε καταθνητοὺς υἱεῖς τέκεν ἀθανάτοισιν,
Ὥς τε θεὰς ἀνέμιξε καταθνητοῖς ἀνθρώποις.
Ἀγχίσεω δ' ἄρα οἱ γλυκὺν ἵμερον ἔμβαλε θυμῷ,
Ὃς τότ' ἐν ἀκροπόλοις ὄρεσιν πολυπιδάκου ἴδης
Βουκολέεσκεν βοῦς, δέμας ἀθανάτοισιν ἐοικώς.
Τὸν δ' ἤπειτα ἰδοῦσα φιλομμειδὴς ἀφροδίτη
Ἠράσατ', ἐκπάγλως δὲ κατὰ φρένας ἵμερος εἷλεν.
Ἐς κύπρον δ' ἐλθοῦσα, θυώδεα νηὸν ἔδυνεν,
Ἐς πάφον· ἔνθα δέ οἱ τέμενος βωμός τε θυώδης.
Ἔνθ' ἥγ' εἰσελθοῦσα θύρας ἐπέθηκε φαεινάς.
Ἔνθα δέ μιν χάριτες λοῦσαν, καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ
Ἀμβρότῳ, οἷα θεοὺς ἐπενήνοθεν αἰὲν ἐόντας,
Ἀμβροσίῳ ἑανῷ, τό ῥά οἱ τεθυωμένον ἦεν.
Ἑσσαμένη δ' εὖ πάντα περὶ χροῒ εἵματα καλὰ,
Χρυσῷ κοσμηθεῖσα φιλομμειδὴς ἀφροδίτη,
Σεύατ' ἐπὶ τροίην, προλιποῦσ' εὐώδεα κύπρον,
Ὕψι μετὰ νέφεσσι θοῶς πρήσσουσα κέλευθον.

Ἴδην

Omnib. a. in templis Deorum primùm honoris-ius habet.
Et ad omnes mortales Deorum honorabilis fuit.
Harum non valet flectere mentes, neq; decipere.
Ex alijs autem nemo est, qui fugit Venerem,
Neq; Deorum beatorum, neq; mortalium hominum,
Quin & Iouis mentem adimit, qui oblectatur fulminib.
Quiq; maximus est maximumq; sortitus est honorem.
Et huius quando voluerit sapientem mentem decipere
Facilè miscuit cum mortalibus mulieribus,
Iunone clam à sorore & vxore,
Quæ magna forma, pulcherrima inter immortales deas:
Inclytißimam igitur illam peperit Saturnius versutus,
Materq; Rhea, Iupiter. a. incorruptibilia consilia sciens
Venerandam mulierem fecit inclyta scientem,
Huicq; ipsi Iupiter dulcem amorem imposuit animo,
Viro cum mortali vt misceretur, vt quam celerrimè,
Ne & ipsa humano in concubitu expers non sit,
Atq; aliquando iactans diceret inter omnes Deos,
Dulcè subridens risum-amans Venus,
Quòd vtiq; Deos miscuit cum mortalibus mulieribus,
Et mortales filios peperit cum immortalibus,
Quare Deas immiscuit cum mortalibus hominibus,
Anchisæ igitur illi dulcem amorem imposuit animo,
Qui tum in summis versabatur montib. multifontis Idæ
Custodiebat boues, corpore immortalibus similis.
Hunc autem postea cum vidisset subridens Venus,
Amauit, horrendè autem mentem amor cepit.
Cyprum. a. cum venisset, odoriferum templum ingressa est
Paphi, ibi autem illi templum est araq; sacra,
Vbi hæc ingressa ianuas imposuit lucentes.
Ibi autem illam Gratiæ lauarunt & vnxerunt oleo
Immortali, qualiter Deos conuenit semper existentes,
Ambrosio peplo, quod vtiq; illi sacratum erat.
Induta. a. rectè omnia circa corpus vestimenta pulchra,
Auro ornata subridens Venus.
Contendebat Troiam derelicta odora Cypro,
Altè per nubes velociter faciens iter.

Idam

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Ἴδην δ' ἵκανεν πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν.
Βῆ δ' ἰθὺς σταθμοῖο δι' ὄρεος· οἱ δὲ μετ' αὐτὴν
Σαίνοντες πολιοί τε λύκοι χαροποί τε λέοντες,
Ἄρκτοι, παρδάλιές τε θοαὶ προκάδων ἀκόρητοι
Ἤεσαν· ἡ δ' ὁρόωσα μετὰ φρεσὶ τέρπετο θυμόν·
Καὶ τοῖς ἐν στήθεσι βάλ' ἵμερον· οἱ δ' ἅμα πάντες
Σύνδυο κοιμήσαντο κατὰ σκιόεντας ἐναύλους·
Αὐτὴ δ' ἐς κλισίας εὐποιήτους ἀφίκανε.
Τὸν δ' εὗρε σταθμοῖσι λελειμμένον οἶον ἀπ' ἄλλων
Ἀγχίσην ἥρωα, θεῶν ἄπο κάλλος ἔχοντα.
Οἱ δ' ἅμα βουσὶν ἕποντο νομοὺς κατὰ ποιήεντας
Πάντες. ὁ δὲ σταθμοῖσι λελειμμένος οἶος ἀπ' ἄλλων
Πωλεῖτ' ἔνθα καὶ ἔνθα, διαπρύσιον κιθαρίζων.
Στῆ δ' αὐτοῦ προπάροιθε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
Παρθένῳ ἀδμήτῃ μέγεθος καὶ εἶδος ὁμοίη,
Μή μιν ταρβήσειεν ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας.
Ἀγχίσης δ' ὁρόων ἐφράζετο θαύμαινέν τε
Εἶδός τε μέγεθός τε καὶ εἵματα σιγαλόεντα.
Πέπλον μὲν γὰρ ἕστο φαεινότερον πυρὸς αὐγῆς,
Εἶχε δ' ἐπιγναμπτὰς ἕλικας κάλυκάς τε φαεινάς.
Ὅρμοι δ' ἀμφ' ἁπαλῇ δειρῇ περικαλλέες ἦσαν,
Καλοί, χρύσειοι, παμποίκιλοι. ὡς δὲ σελήνη
Στήθεσιν ἀμφ' ἁπαλοῖσιν ἐλάμπετο, θαῦμα ἰδέσθαι.
Ἀγχίσην δ' ἔρος εἷλεν, ἔπος δέ μιν ἀντίον ηὔδα.
Χαῖρε ἄνασσ', ἥτις μακάρων τάδε δώμαθ' ἱκάνεις,
Ἄρτεμις, ἢ Λητώ, ἠὲ χρυσῆ Ἀφροδίτη,
Ἢ Θέμις ἠΰγενής, ἠὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ἤ πού τις Χαρίτων δεῦρ' ἤλυθες, αἵτε θεοῖσι
Πᾶσιν ἑταιρίζουσι, καὶ ἀθάνατοι καλέονται.
Ἤ τις νυμφάων, αἵτ' ἄλσεα καλὰ νέμονται,
Ἢ νυμφῶν αἳ καλὸν ὄρος τόδε ναιετάουσι,
Καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πίσεα ποιήεντα.
Σοὶ δ' ἐγὼ ἐν σκοπιῇ περιφαινομένῳ ἐνὶ χώρῳ
Βωμὸν ποιήσω, ῥέξω δέ τοι ἱερὰ καλὰ
Ὥρῃσιν πάσῃσι· σὺ δ' εὔφρονα θυμὸν ἔχουσα,
Δός με μετὰ Τρώεσσιν ἀριπρεπέ' ἔμμεναι ἄνδρα.
Ποίει δ' εἰσοπίσω θαλερὸν γόνον· αὐτὰρ ἔμ' αὐτὸν

Δηρὸν

Idam autem peruenit multifontem matrem ferarum.
Incedit .a. rectam stabuli viam per montem, cum ipsa autem
Adblandientes canesq; lupi, terribilesq; leones,
Vrsæ, pardiq; veloces, ceruorum insatiabiles
Iuerunt, hæc .a. inspiciens in mente oblectabat animum,
Et his in pectoribus imposuit amorem, hi .a. simul omnes
Bini dormierunt circa opacos recessus.
Ipsa verò ad tabernacula pulchrè facta peruenit.
Hunc autem inuenit in stabulis relictum solum ab alijs
Anchisen heroa a Dijs pulchritudinem habentem.
Alij autem simul boues sequebantur per pascua pinguia
Omnes, hic autem ad stabulum relictus solus ab alijs
Versabatur hinc & hinc claro & peruio sono cithara pulsans.
Stetit .a. ipso coram Iouis filia Venus,
Virgini indomitæ magnitudine ac forma similis
Ne sibi ipsi incuteret timorem antè oculis conspicatus:
Anchises autem videns, perpendebat, mirabaturq;
Formamq; magnitudinemq; & vestes preciosas,
Peplo etenim induta erat splendidiore ignis radio.
Habebat autem flexos capreolos, calycasq; lucidas.
Catenæ autem circa molle colum perpulchræ erant
Pulchræ aureæ, omniuariæ, tanquam autem Luna
Pectora circa mollia splendebant, mirum videri.
Anchisen autem amor cepit, verbumq; illi econtra dixit.
Salue regina, quæcunq; beatorum has domos accedis
Diana, vel Latona, aut aurea Venus,
Vel Themis generosa, aut cæsia Pallas,
Vel vtiq; aliqua Gratiarum huc venisti, quæq; Dijs
Omnibus sociantur, ac immortales vocantur.
Vel aliqua Nympharum quæ lucos pulchros habitant,
Aut Nympharum, quæ pulchrum montem hunc habitant
Et fontes fluuiorum, & cauernas pingues,
Tibi autem ego in specula in loco apparenti
Aram faciam: sacrificabo autem tibi sacra pulchra,
Horis omnibus: tu autem benignum animum habens,
Concede me inter Troianos valdè decorum esse virum.
Fac autem postea floridum foetum: verùm me ipsum

Diu

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ІМ. І. І. МЕЧНИКОВА

Δηρὸν ἐΰ ζώειν καὶ ὁρᾶν φάος ἠελίοιο,
Ὄλβιον ἐν λαοῖς, καὶ γήραος οὐδὸν ἱκέσθαι.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα διὸς θυγάτηρ ἀφροδίτη,
Ἀγχίση κύδιστε χαμαιγενέων ἀνθρώπων,
Οὔτις τοι θεός εἰμι. τί μ' ἀθανάτῃσιν ἐΐσκεις;
Ἀλλὰ καταθνητή τε, γυνὴ δέ με γείνατο μήτηρ.
Ὀτρεὺς δ' ἐστὶ πατὴρ ὄνομα κλυτὸς, εἴπου ἀκούεις,
Ὃς πάσης φρυγίης εὐτειχήτοιο ἀνάσσει.
Γλῶσσαν δ' ὑμετέρην καὶ ἡμετέρην σάφα οἶδα.
Τρωὸς γὰρ μεγάρῳ με τροφὸς τρέφεν· ἡ δὲ διὰ πρὸ
Σμικρὴν παῖδ' ἀτίταλλε φίλης παρὰ μητρὸς ἑλοῦσα.
Ὣς δή τοι γλῶσσάν τε καὶ ὑμετέρην εὖ οἶδα.
Νῦν δέ μ' ἀνήρπαξε χρυσόρραπις ἀργειφόντης
Ἐκ χοροῦ ἀρτέμιδος χρυσηλακάτου κελαδεινῆς.
Πολλαὶ δὲ νύμφαι καὶ παρθένοι ἀλφεσίβοιαι
Παίζομεν, ἀμφὶ δ' ὅμιλος ἀπείριτος ἐστεφάνωτο.
Ἔνθεν μ' ἥρπαξε χρυσόρραπις ἀργειφόντης·
Πολλὰ δ' ἐπήγαγεν ἔργα καταθνητῶν ἀνθρώπων,
Πολλὴν δ' ἄκληρόν τε καὶ ἄκτιτον, ἣν διὰ θῆρες
Ὠμοφάγοι φοιτῶσι κατὰ σκιόεντας ἐναύλους.
Οὐδὲ ποσὶ ψαύειν ἐδόκουν φυσιζόου αἴης.
Ἀγχίσεω δέ με φάσκε παραὶ λέχεσιν καλέεσθαι
Κουριδίην ἄλοχον, σοὶ δ' ἀγλαὰ τέκνα τεκεῖσθαι.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ δεῖξε καὶ ἔφρασεν, ἤτοι ὅγ' αὖτις
Ἀθανάτων μετὰ φῦλ' ἀπέβη κρατὺς ἀργειφόντης.
Αὐτὰρ ἐγώ σ' ἱκόμην, κρατερὴ δέ μοι ἔπλετ' ἀνάγκη.
Ἀλλά σε πρὸς ζηνὸς γουνάζομαι ἠδὲ τοκήων
Ἐσθλῶν, (οὐ γάρ τοι γε κακοὶ τοιόνδε τέκοιεν)
Ἀδμήτην μ' ἀγαγὼν καὶ ἀπειρήτην φιλότητος,
Πατρί τε σῷ δεῖξον καὶ μητέρι κέδν' εἰδυίῃ,
Σοῖς τε κασιγνήτοις οἵ τοι ὁμόθεν γεγάασιν.
Οὔ σφιν ἀεικελίη διὸς ἔσσομαι, ἀλλ' εἰκυῖα·
Εἴ τι ἀεικελίη γυνὴ ἔσσομαι, ἠὲ καὶ οὐκί.
Πέμψαι δ' ἄγγελον ὦκα μετὰ φρύγας αἰολοπώλους
Εἰπεῖν πατρί τ' ἐμῷ καὶ μητέρι κηδομένῃ περ.
Οἱ δέ τε μὲν χρυσόν κεν ἅλις ἐσθῆτά θ' ὑφαντὴν
Πέμψουσιν· σὺ δὲ πολλὰ καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα.

Ταῦτα

Diu benè viuere, & videre lucem Solis,
Beatum inter populos, & senectutis in limen venire.
Huic respondit postea Iouis filia Venus:
Anchise, inclytissime humi genitorum hominum,
Non aliqua Dea sum, quid me immortalibus aquas?
Sed mortalis, mulier autem me genuit mater.
Otreus autem est pater nomine, si quando audis,
Qui omnem Phrygiam benè munitam regnat.
Linguam autem vestram, & nostram apertè noui.
Troiana enim in domo me nutrix alebat: hæc autem
Paruam filiam educauit, chara a matre cùm accepisset.
Sic vtiq; linguam & vestram benè noui.
Nunc.a.me rapuit habens-auream virgam Argicida,
Ex cœtu Dianæ auream-colum-habentis sonoræ
Multæ autem Nymphæ virgines benè dotatæ,
Ludebamus, circa.a.multitudo infinita coronata-erat,
Inde me rapuit auream-virgam-habens Argicida.
Multa autem duxit me ad opera mortalium hominum,
Multam autem exortem & inædificatam, quam feræ
Crudiuoræ frequentant per vmbrosas valles,
Neq; pedibus tangere videbar flantem-vitam terram.
Anchisæ autem me dicebat ad cubilia vocari
Puellam vxorem, abs te.a. perpulchros filios parere.
At postquam ostendit, & dixit, hic quidem rursus
Immortales ad gentes iuit fortis Argicida.
Verùm ego ad te veni, fortis autem mihi fuit necessitas.
Sed te per Iouem oro, ac per parentes
Bonos, (neq; enim mali talem peperissent,)
Indomitam me ducens & inexpertem rei venereæ
Patriq; tuo ostende, ac matri inclytæ scienti,
Tuisq; fratribus, qui tecum simul geniti sunt.
Non illis dissimilis nurus ero, sed similis.
Si quid dissimilis mulier ero, siue & non,
Mittere. a. nuncium celeriter ad Phrygas varios-equos habentes
Dicere patriq; meo, & matri licet illi sit cura.
Hi autem aurum vtiq; satis, vestemq; textam
Mittent, tu autem multa & præclara accipies dona.

Ccc

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Ταῦτα δὲ ποιήσας δαίνυ γάμον ἱμερόεντα,
Τίμιον ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 Ὣς εἰποῦσα θεὰ γλυκὺν ἵμερον ἔμβαλε θυμῷ.
Ἀγχίσην δ᾽ ἔρος εἷλεν, ἔπος τ᾽ ἔφατ᾽, ἔκ τ᾽ ὀνόμαζε.
 Εἰ μὲν θνητή τ᾽ ἐσσὶ, γυνὴ δέ σε γείνατο μήτηρ,
Ὀτρεὺς δ᾽ ἐστὶ πατὴρ ὄνομα κλυτὸς, ὡς ἀγορεύεις,
Ἀθανάτοιο δ᾽ ἕκητι διακτόρου ἐνθάδ᾽ ἱκάνεις
Ἑρμέω· ἐμὴ δ᾽ ἄλοχος κεκλήσεαι ἤματα πάντα.
Οὔ τις ἔπειτα θεῶν οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων
Ἐνθάδε με σχήσει πρὶν σῇ φιλότητι μιγῆναι
Αὐτίκα νῦν· οὐδ᾽ εἴ κεν ἑκηβόλος αὐτὸς Ἀπόλλων
Τόξου ἀπ᾽ ἀργυρέου προϊῇ βέλεα στονόεντα.
Βουλοίμην κεν ἔπειτα γύναι εἰκυῖα θεῇσι,
Σῆς εὐνῆς ἐπιβὰς, δῦναι δόμον Ἄϊδος εἴσω.
 Ὣς εἰπὼν, λάβε χεῖρα· φιλομμειδὴς δ᾽ Ἀφροδίτη
Ἕρπε μεταστρεφθεῖσα, κατ᾽ ὄμματα καλὰ βαλοῦσα
Ἐς λέχος εὔστρωτον, ὅθι περ πάρος ἔσκεν ἄνακτι
Χλαίνῃσιν μαλακῇς ἐστρωμένον. αὐτὰρ ὕπερθεν
Ἄρκτων δέρματ᾽ ἔκειτο, βαρυφθόγγων τε λεόντων,
Τοὺς αὐτὸς κατέπεφνεν ἐν οὔρεσιν ὑψηλοῖσιν.
Οἱ δ᾽ ἐπεὶ οὖν λεχέων εὐποιήτων ἐπέβησαν,
Κόσμον μέν οἱ πρῶτον ἀπὸ χροὸς εἷλε φαεινὸν,
Πόρπας τε, γναμπτάς θ᾽ ἕλικας, κάλυκάς τε καὶ ὅρμους.
Λῦσε δέ οἱ ζώνην, ἰδὲ εἵματα σιγαλόεντα
Ἔκδυε, καὶ κατέθηκεν ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου
Ἀγχίσης. ὁ δ᾽ ἔπειτα θεῶν ἰότητι καὶ αἴσῃ,
Ἀθανάτῃ παρέλεκτο θεᾷ βροτὸς, οὐ σάφα εἰδώς.
Ἦμος δ᾽ ἂψ εἰς αὖλιν ἀποκλίνουσι νομῆες
Βοῦς τε καὶ ἴφια μῆλα νομῶν ἐξ ἀνθεμοέντων,
Τῆμος ἄρ᾽ Ἀγχίσῃ μὲν ἐπὶ γλυκὺν ὕπνον ἔχευε
Νήδυμον, αὐτὴ δὲ χροῒ ἕννυτο εἵματα καλά.
Ἑσαμένη δ᾽ εὖ πάντα περὶ χροῒ δῖα θεάων,
Ἔστη πὰρ κλισίῃ, εὐποιήτοιο μελάθρου.
Ἦρε κάρη· κάλλος δὲ παρειάων ἀπέλαμπεν
Ἄμβροτον, οἷόν τ᾽ ἐστὶν ἐϋστεφάνου Κυθερείης.
Ἐξ ὕπνου τ᾽ ἀνέγειρεν, ἔπος τ᾽ ἔφατ᾽, ἔκ τ᾽ ὀνόμαζεν,
Ὄρσεο Δαρδανίδη· τί νυ νήγρετον ὕπνον ἰαύεις;

Καὶ

His autem peractis celebra nuptias amabiles,
Honorabiles hominibus & immortalibus Dijs.
 Sic cum dixisset Dea, dulcem amorem imposuit animo,
Anchisen.a.amor cepit, verbum.a.dixit atq; nominabat.
 Siquidem mortalis es, mulier autem te genuit mater,
Otreus autem est pater nomine inclytus vt narras,
Immortalis autem causa nuncij vtiq; huc peruenis
Mercurij, mea autem mulier vocaberis diebus omnibus,
Nemo deinde Deorum, neq; mortalium hominum
Huc me tenebit quò minus tibi in amore miscear
Statim nunc, neq; si vtiq; procul-iaciens ipse Apollo
Arcu ab argenteo emiserit iacula tristia.
Velim vtiq; postea mulier similis deabus
Tuum cubile ascendens, ingredi domum inferni.
 Sic locutus, cepit manum subridens Venus
Ibat versa, oculos pulchros eijciens
Ad lectum benè-stratum, vbi antea erat regi
Vestibus mollibus stratum, at insuper
Vrsorum pelles iacebant grauiuocumq; leonum,
Quos ipse occiderat in montibus altis
Hi autem postquam lectos benè constructos ascenderunt,
Ornamentum quidem illi primũ a corpore abstulit lucidũ,
Fibulasq; flexibiles, helicasq; calycasq; & monilia.
Soluit autem illius zonam & vestes stupendas
Exuebat, ac deposuit in sedem aureis clauis confixam
Anchises, hic autem postea Deorum sententia & fato
Cum immortali concubuit dea mortalis non apertè sciens.
Quando autem rursus ad stabulum redeunt pastores
Bouesq; & generosæ oues pascuis è florentibus.
Tunc vtiq; Anchisæ quidem dulcem somnum effundebat
Suauem, ipsa verò corpore induebat vestes pulchras.
Induta autem rectè omnia circa corpus diua dearum.
Stetit igitur in lectum benè-constructæ domus
Sustulit caput, pulchritudo autem genarum splendebat
Immortalis, qualisq; est benè-Coronata Cytherea.
A somno.a.excitauit, verbumq; dixit, atq; nominabat:
 Exurge Dardanide, quare inexpergibilem somnũ dormis

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І.І. МЕЧНИКОВА

Καὶ φράσαι εἴ τι ὁμοίη ἐγὼν ἰνδάλλομαι εἶναι
Οἵην δή με τὸ πρῶτον ἐν ὀφθαλμοῖσι νόησας·
Ὡς φάθ'. ὁ δ' ἐξ ὕπνοιο μάλ' ἐμμαπέως ὑπάκουσεν.
Ὡς δ' εἶδεν δειρήν τε καὶ ὄμματα κάλ' ἀφροδίτης,
Τάρβησέν τε καὶ ὄσσε παρακλιδὸν ἔτραπεν ἄλλῃ.
Ἂψ δ' αὖτις χλαίνῃ τε καλύψατο καλὰ πρόσωπα,
Καί μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Αὐτίκα σ' ὡς τὰ πρῶτα θεὰ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
Ἔγνων ὡς θεὸς ἦσθα· σὺ δ' οὐ νημερτὲς ἔειπες.
Ἀλλά σε πρὸς ζηνὸς γουνάζομαι αἰγιόχοιο,
Μή με ζῶντ' ἀμενηνὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἐάσῃς
Ναίειν, ἀλλ' ἐλέαιρ'· ἐπεὶ οὐ βιοθάλμιος ἀνὴρ
Γίγνεται ὅστε θεαῖς εὐνάζεται ἀθανάτῃσι.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα διὸς θυγάτηρ ἀφροδίτη,
Ἀγχίση κύδιστε καταθνητῶν ἀνθρώπων,
Θάρσει, μηδέ τι σῇσι μετὰ φρεσὶ δείδιθι λίην.
Οὐ γάρ τοι τι δέος παθέειν κακὸν ἐξ ἐμέθεν γε,
Οὐδ' ἄλλων μακάρων· ἐπεὶ ἦ φίλος ἐσσὶ θεοῖσι.
Σοὶ δ' ἔσται φίλος υἱὸς ὃς ἐν τρώεσσιν ἀνάξει,
Καὶ παῖδες παίδεσσι διαμπερὲς ἐκγεγάονται.
Τῷ δὲ καὶ αἰνείας ὄνομ' ἔσσεται, οὕνεκά μ' αἰνὸν
Ἔσχεν ἄχος ἕνεκα βροτοῦ ἀνέρος ἔμπεσον εὐνῇ.
Ἀγχίθεοι δὲ μάλιστα καταθνητῶν ἀνθρώπων
Αἰεὶ ἐφ' ὑμετέρης γενεῆς εἶδός τε φυήν τε.
Ἤτοι μὲν ξανθὸν γανυμήδεα μητίετα ζεὺς
Ἥρπασ' ὃν διὰ κάλλος, ἵν' ἀθανάτοισι μετείη,
Καί τε διὸς κατὰ δῶμα θεοῖς ἐπιοινοχοεύοι,
Θαῦμα ἰδεῖν, πάντεσσι τετιμένος ἀθανάτοισι,
Χρυσέου ἐκ κρατῆρος ἀφύσσων νέκταρ ἐρυθρόν.
Τρῶα δὲ πένθος ἄλαστον ἔχε φρένας, οὐδέ τι ᾔδει
Ὅππῃ οἱ φίλον υἱὸν ἀνήρπασε θέσπις ἄελλα·
Τὸν δ' ἤπειτα γόασκε διαμπερὲς ἤματα πάντα.
Καί μιν ζεὺς ἐλέησε, δίδου δέ οἱ υἷος ἄποινα
Ἵπποις ἀρσίποδας, τοί τ' ἀθανάτοις φορέοισι.
Τούς οἱ δῶρον ἔδωκεν ἔχειν· εἶπέν τε ἕκαστα
Ζηνὸς ἐφημοσύνῃσι διάκτορος ἀργειφόντης,
Ὡς ἔοι ἀθάνατος καὶ ἀγήρως ἤματα πάντα.

Αὐτὰρ

Ac dic si quid similis ego videor esse,
Qualem me primùm oculis inspexisti.
Sic dixit, hic autem à somno valdè promptè exaudiuit.
Vt autem vidit collum & oculos pulchros Veneris,
Timuitq́ue, & oculos declinando vertit alibi.
Iterum autem retro veste cooperuit pulchram faciem
Et illam precatus verba alata dixit:
Statim te vt primùm dea vidi oculis
Cognoui vt dea eras, tu autem non verum dixisti:
Verùm te per Iouem oro AEgidiferum,
Ne me viuentem debilem inter homines sinas
Habitare, verùm miserere quoniam non longeuus vir
Fit, quisquis cum deabus concumbit immortalibus.
Huic autem respondit deinde Iouis filia Venus.
Anchise inclytissime mortalium hominum,
Confide, neq́ue tuo in animo timeas valdè.
Neq́ue enim tibi aliquis timor malum pati ex me,
Neq́ue ex alijs beatis quoniam amicus es dijs.
Tibi autem erit charus filius qui Troias regnabit,
Et filijs filij omnino nascentur.
Huic autem & AEneas nomen erit, quoniam me grauis
Habuit dolor, quòd mortalis viri incidi ad lectum.
Propè dij autem maximè mortalium hominum
Semper à vestra natione formáque, ingenioq́ue.
Hic quidem flauum Ganymedem consultor Iupiter
Rapuit suam propter pulchritudinem, vt cum dijs conuersa
Et Iouis in domo dijs vinum effunderet (retur,
Mirabile visu, ab omnibus honoratus immortalibus.
Aurea ex cratere hauriens nectar rubrum.
Troianum regem vero luctus perpetuus habebat precordia, neq́ue
Vbi illi charum filium rapuit diuina procella, (nouerat
Hunc deinde lugebat omninò in diebus omnibus,
Et illum Iupiter misertus est, dedit autem illi filij dona
Equos velocipedes, quiq́ue immortales fuerunt,
Hos illi dono dedit habere, dixitq́ue singula
Iouis consilijs nuncius Argicida,
Quòd esset immortalis, & insenescibilis in dieb. omnib.

Αὐτὰρ ἐπειδὴ ζηνὸς ὅ γ' ἔκλυεν ἀγγελιάων,
Οὐκέτ' ἔπειτα γόασκε, γεγήθει δὲ φρένας ἔνδον,
Γηθόσυνος δ' ἵπποισιν ἀελλοπόδεσσιν ὀχεῖτο.
Ὡς δ' αὖ τιθωνὸν χρυσόθρονος ἥρπασεν ἠὼς,
Ὑμετέρης γενεῆς, ἐπιείκελον ἀθανάτοισι.
Βῆ δ' ἴμεν αἰτήσουσα κελαινεφέα κρονίωνα
Ἀθάνατόν τ' εἶναι καὶ ζώειν ἤματα πάντα·
Τῇ δὲ ζεὺς ἐπένευσε, καὶ ἐκρήηνεν ἐέλδωρ.
Νηπίη, οὐδ' ἐνόησε μετὰ φρεσὶ πότνια ἠώς
Ἥβην αἰτῆσαι, ξῦσαί τ' ἄπο γῆρας ὀλοιόν.
Τὸν δή τοι εἵως μὲν ἔχεν πολυήρατος ἥβη,
Ἠοῖ τερπόμενος χρυσοθρόνῳ ἠριγενείῃ,
Ναῖε παρ' ὠκεανοῖο ῥοῆς ἐπὶ πείρασι γαίης.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πρῶται πολιαὶ κατέχυντο ἔθειραι
Καλῆς ἐκ κεφαλῆς καὶ εὐγενέος τε γενείου,
Τοῦ δή τοι εὐνῆς μὲν ἀπείχετο πότνια ἠώς,
Αὐτὸν δ' αὖτ' ἀτίταλλεν ἐνὶ μεγάροισιν ἔχουσα
Σίτῳ τ' ἀμβροσίῃ τε, καὶ εἵματα καλὰ διδοῦσα.
Ἀλλ' ὅτε δὴ πάμπαν στυγερὸν κατὰ γῆρας ἔπειγεν,
Οὐδέ τι κινῆσαι μελέων δύνατ' οὐδ' ἀναεῖραι,
Ἥδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή.
Ἐν θαλάμῳ κατέθηκε, θύρας δ' ἐπέθηκε φαεινάς.
Τοῦ δή τοι φωνὴ ῥεῖ ἄσπετος, οὐδέ τι κῖκυς
Ἔσθ', οἵη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν.
Οὐκ ἂν ἔγωγέ σε τοῖον ἐν ἀθανάτοισιν ἑλοίμην,
Ἀθάνατόν τ' εἶναι ζώειν ἤματα πάντα.
Ἀλλ' εἰ μὲν τοιοῦτος ἐὼν εἶδός τε δέμας τε
Ζώοις, ἡμέτερός τε πόσις κεκλημένος εἴης,
Οὐκ ἂν ἔπειτά μ' ἄχος πυκινὰς φρένας ἀμφικαλύπτοι.
Νῦν δέ σε μὲν τάχα γῆρας ὁμοίιον ἀμφικαλύψει
Νηλειές, τό γ' ἔπειτα παρίσταται ἀνθρώποισιν.
Οὐλόμενον, καματηρόν, ὅ τε στυγέουσι θεοί περ.
Αὐτὰρ ἐμοὶ μέγ' ὄνειδος ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν
Ἔσσεται ἤματα πάντα διαμπερὲς εἵνεκα σεῖο,
Οἳ πρὶν ἐμοὺς ὀάροις, καὶ μήτιας, αἷς ποτε πάντας
Ἀθανάτοις συνέμιξα καταθνητῇσι γυναιξί,
Τάρβεσκον· πάντας γὰρ ἐμὸν δάμνασκε νόημα.

Νῦν

At postquam Iouis hic audiuit nuncium.
Non amplius postea lugebat, gauisus.a.est mentem intus:
Latus autem equis velocibus vehebatur.
Vt.a.iterum Tithonum habens auream sedem rapuit Au-
Vestræ nationis similem immortalibus. (rora
Dedit se ad viam petitura nigrinubem Saturnium,
Immortalemq; esse, ac viuere in diebus omnibus.
Huic autem Iupiter annuit, & perfecit desyderium.
Insana, neq; intellexit in mente veneranda Aurora
Heben petere, raderéq; senectam perniciosam.
Hunc.a.quousq; quidem habebat a multis amata Hebe
Aurora oblectatus aurithrona ab aëre genita,
Habitabat apud Oceani fluxum ad terminos terræ.
Verùm postquam primi cani effundebantur capilli
Pulchro ex capite & ex generosa barba.
Huius quidem a lecto abstinebat veneranda Aurora.
Ipsum autem rursus nutriebat domi habens
Ciboq; ambrosiaq; & vestes bonas dans. (bat.
Verùm quando vtiq; omnino ad odiosam senectam propera-
Neq; aliquid membrorum mouere valebat, neq; attollere.
Hoc autem illi in animo optimum videbatur consilium:
In thalamum deposuit, ianuas autem imposuit lucidas.
Huius vtiq; vox fluit indicibilis, neq; vis
Est, qualis antea fuit in flexibilibus membris.
Non vtiq; ego te talem inter immortales caperem.
Immortalemq; esse, & viuere in diebus omnibus.
Sed si quidem talis tu formaq; corporeq;
Viueres, nosterq; vir vocatus esses, (riret:
Non vtiq; deinde me luctus secundū densam mentem coope-
Nunc.a.te quidem celeriter senectus similis cooperiet
Immisericors, quæ postea astat hominibus
Perniciosa, laboriosa, quam & Dij odio habent.
At mihi magna iniuria inter immortales deos
Erit in diebus omnibus omninò causa tui. (omnes
Qui antequā meas conuersationes, & consilia, quibus olim
Immortales commiscui cum mortalibus mulieribus
Timebant, omnes enim meum domabat consilium,

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І.І. МЕЧНИКОВА

Νῦν δὲ δὴ οὐκέτι μοι στοναχήσεται ἐξονομῆναι
Τοῦτο μετ' ἀθανάτοισιν. ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἀάσθην,
Σχέτλιον, οὐκ ὀνότατον, ἀπεπλάγχθην δὲ νόοιο,
Παῖδα δ' ὑπὸ ζώνῃ ἐθέμην, βροτῷ εὐνηθεῖσα.
Τὸν μὲν, ἐπὴν δὴ πρῶτον ἴδῃ φάος ἠελίοιο,
Νύμφαι μιν θρέψουσιν ὀρεσκῷοι βαθύκολποι,
Αἳ τόδε ναιετάουσιν ὄρος μέγα τε ζάθεόν τε,
Αἵ ῥ' οὔτε θνητῇς οὔτ' ἀθανάτοισιν ἕπονται.
Δηρὸν μὲν ζώουσι, καὶ ἄμβροτον εἶδαρ ἔδουσι,
Καί τε μετ' ἀθανάτοισι καλὸν χορὸν ἐρρώσαντο.
Τῇσι δὲ σιληνοί τε καὶ ἐΰσκοπος ἀργειφόντης
Μίσγοντ' ἐν φιλότητι μυχῷ σπείων ἐροέντων.
Τῇσι δ' ἅμ' ἢ ἐλάται ἠὲ δρύες ὑψικάρηνοι
Γεινομένῃσιν ἔφυσαν ἐπὶ χθονὶ βωτιανείρῃ
Καλαὶ, τηλεθάουσαι ἐν οὔρεσιν ὑψηλοῖσιν
Ἑστᾶσ' ἠλίβατοι. τεμένη δέ ἑ κικλήσκουσιν
Ἀθανάτων, τὰς δ' οὔτι βροτοὶ κείρουσι σιδήρῳ.
Ἀλλ' ὅτε κεν δὴ μοῖρα παρεστήκῃ θανάτοιο,
Ἀζάνεται μὲν πρῶτον ἐπὶ χθονὶ δένδρεα καλὰ,
Φλοιὸς δ' ἀμφιπεριφθινύθει, πίπτουσι δ' ἀπ' ὄζοι,
Τῶν δέ χ' ὁμοῦ ψυχὴ λείπει φάος ἠελίοιο.
Αἳ μὲν ἐμὸν θρέψουσι παρὰ σφίσιν υἱὸν ἔχουσαι.
Τὸν μὲν ἐπὴν δὴ πρῶτον ἕλῃ πολυήρατος ἥβη,
Ἄξουσίν σοι δεῦρο θεαὶ, δείξουσί τε παῖδα.
Σοὶ δ' ἐγὼ, ὄφρα ταῦτα μετὰ φρεσὶ πάντα διέλθω,
Ἐς πέμπτον ἔτος αὖτις ἐλεύσομαι υἱὸν ἄγουσα.
Τὸν μὲν ἐπὴν δὴ πρῶτον ἴδῃς θάλος ὀφθαλμοῖσι,
Γηθήσεις ὁρόων. μάλα γὰρ θεοείκελος ἔσται.
Ἄξεις δ' αὐτίκα νιν ποτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν.
Ἣν δέ τις εἴρηταί σε καταθνητῶν ἀνθρώπων,
Ἥ τις σοι φίλον υἱὸν ὑπὸ ζώνῃ θέτο μήτηρ,
Τῷ δὲ σὺ μυθεῖσθαι μεμνημένος, ὥς σε κελεύω.
Φασίν τοι νύμφης καλυκώπιδος ἔκγονον εἶναι,
Αἳ τόδε ναιετάουσιν ὄρος καταειμένον ὕλῃ.
Εἰ δέ κεν ἐξείπῃς καὶ ἐπεύξεαι ἄφρονι θυμῷ,
Ἐν φιλότητι μιγῆναι ἐϋστεφάνῳ Κυθερείῃ,
Ζεύς σε χολωσάμενος βαλέει ψολόεντι κεραυνῷ.

Εἴρηται

Nunc.a. vtiq; non amplius mihi licebit gemens nominare
Hoc inter immortales: siquidē ingenti mulcta mulctata sum,
Damno duro, nec tolerando, aberraui autem mente mea.
Filium autem sub Zona posui cum mortali mixta.
Hunc quidem vbi vtiq; primùm viderit lucem Solis,
Nymphæ illū nutrient montanæ, pfunda pectora habentes,
Quæ hunc habitant montem magnumq; valdè diuinumq;
Quæ vtiq; neq; mortales neq; immortales sequuntur.
Diu quidem viuunt & immortalem cibum comedunt,
Atq; cum immortalibus pulchram choream instaurant
Cum his autem Sileniq; & bonus explorator Argicida,
Miscebantur in amore, in recessu speluncarum amabilium.
His autem simul aut abietis, aut quercu alti capitis
Genitis nati fuere super terram alentem-viros
Pulchræ, florentes, in montibus altis
Stant altæ, lucos autem vocant
Immortalium, has autem non mortales secant ferro.
Sed quando vtiq; Parca astiterit mortis,
Siccantur quidem primùm super terra arbores pulchræ.
Cortex.a.circum quamq; corrumpitur, cadunt.a.rami.
Horum autem simul anima reliquit lucem Solis.
Hæ quidem meum nutrient apud se filium habentes
Hunc quidem cum vtiq; primùm ceperit à-multis-amata
Ducent tibi huc Deæ, ostendentq; puerum. (Hebe
Tibi autem ego vt hæc in mentem omnia narrem,
In quintum annum rursus veniam filium ducens,
Hunc quidem vbi vtiq; primùm videris florem oculis
Gaudebis videns, valdè enim dijs similis erit.
Duces autem statim illum ad Troiam ventosam.
Si autem aliquis interrogasset te mortalium hominum
Quæ tibi charum filium sub zona posuit mater,
Huic tu dicere memor sis vt te iubeo.
Dicunt quidem Nymphæ Calycopidis progeniem esse,
Quæ hunc habitant montem indutum sylua.
Si.a. vtiq; rem ipsam diceres, & iactes dementi animo
In amorem mixtum esse cum benè coronata Cytherea.
Iupiter te iratus feriet ardenti fulmine.

Ccc 5

НАЗОВА БИБЛИОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Εἴρηταί τοι πάντα. σὺ δὲ φρεσὶ σῇσι νοήσας.
Ἴσχεο, μηδ' ὀνόμαινε, θεῶν δ' ἐποπίζεο μῆνιν.
Ὣς εἰποῦσ' ἤϊξε πρὸς οὐρανὸν ἠνεμόεντα.
Χαῖρε θεὰ κύπροιο ἐϋκτιμένης μεδέουσα,
Σεῦ δ' ἐγὼ ἀρξάμενος μεταβήσομαι ἄλλον ἐς ὕμνον.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΥΤΗΝ.

ΑΙΔΟΙΗΝ χρυσοστέφανον καλὴν ἀφροδίτην
Ἄσομαι, ἣ πάσης κύπρου κρήδεμνα λέλογχεν
Εἰναλίης, ὅθι μιν ζεφύρου μένος ὑγρὸν ἀέντος
Ἤνεικεν κατὰ κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
Ἀφρῷ ἔνι μαλακῷ. τὴν δὲ χρυσάμπυκες ὧραι
Δέξαντ' ἀσπασίως, περὶ δ' ἄμβροτα εἵματα ἕσσαν.
Κρατὶ δ' ἐπ' ἀθανάτῳ στεφάνην εὔτυκτον ἔθηκαν,
Καλὴν, χρυσείην. ἐν δὲ τρητοῖσι λοβοῖσιν
Ἄνθεμ' ὀρειχάλκου χρυσοῖό τε τιμήεντος.
Δειρῇ δ' ἀμφ' ἁπαλῇ καὶ στήθεσιν ἀργυρέοισιν
Ὅρμοισι χρυσέοισιν ἐκόσμεον, οἷσί περ αὐταὶ
Ὧραι κόσμηθεν χρυσάμπυκες, ὁππότ' ἴοιεν
Ἐς χορὸν ἱμερόεντα θεῶν καὶ δώματα πατρός.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα περὶ χροῒ κόσμον ἔθηκαν,
Ἦγον ἐς ἀθανάτους. οἱ δ' ἠσπάζοντο ἰδόντες,
Χερσί τ' ἐδεξιόωντο. καὶ ἠρήσαντο ἕκαστος
Εἶναι κουριδίην ἄλοχον, καὶ οἴκαδ' ἄγεσθαι,
Εἶδος θαυμάζοντες ἰοστεφάνου κυθερείης.
Χαῖρ' ἑλικοβλέφαρε, γλυκυμείλιχε. δὸς δ' ἐν ἀγῶνι
Νίκην τῷδε φέρεσθαι, ἐμὴν δ' ἔντυνον ἀοιδήν.
Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ, Η ΛΗΣΤΑΙ.

ΑΜΦΙ διώνυσον σεμέλης ἐρικυδέος υἱὸν
Μνήσομαι, ὡς ἐφάνη παρὰ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο,
Ἀκτῇ ἐπὶ προβλῆτι, νεηνίῃ ἀνδρὶ ἐοικὼς
Πρωθήβῃ. καλαὶ δὲ περισσείοντο ἔθειραι
Κυάνεαι, φᾶρος δὲ περὶ στιβαροῖς ἔχεν ὤμοις
Πορφύρεον. τάχα δ' ἄνδρες ἐϋσσέλμου ἀπὸ νηὸς
Ληϊσταὶ προγένοντο θοῶς ἐπὶ οἴνοπα πόντον

Τυρσηνοί.

Dicta sunt tibi omnia, tu autem his *mente tua perceptis,*
Cohibe te, neq; nomina, Deorum autem obserua iram.
Sic effata abijt ad cælum ventosum.
Salue dea Cyprum benè habitatam regnans,
A te autem ego incipiens transibo aliam ad laudem.

IN EANDEM.

VEnerandam auream-coronam habentẽ pulchram Venerem
Canam, quæ Cypri munimenta sortita est
Maritimæ, vbi illam Zephyri vis molliter spirantis
Suscitauit per vndam multisoni maris,
Spuma in molli, hanc autem aureis frænis Horæ
Susceperunt hilariter. immortales autem vestes induêre,
Caput v. super immortale coronam benè-constructã posuêre
Pulchram, auream, tribus autem ansis
Donum orichalci auriq; honorabilis.
Collum autem mollem, ac pectora argentea
Monilibus aureis ornabant, quibus ipsæ
Horæ ornatæ fuêre aureis-frænis, quando irent
Ad choream amabilem Deorum, & Domos patris.
Verùm postquam omne circa corpus ornamentum posuêre,
Duxêre ad immortales, hi. a. amplectebantur videntes
Manibusq; salutabant, & cupijt vnusquisq;
Esse puellam mulierem, & domum ducere,
Formã admirantes violaceam coronam habentis Cythereæ.
Salue nigris aut rotũdis *palpebris, dulciloqua. da. v. in certamine*
Hoc victoriam ferre, meam. a. ppara cantionem,
At ego & tui & alterius memor ero cantionis:

BACCHVS AVT LATRONES.

DE Dionysio Semeles inclytæ filio
Memor ero, vt apparuit apud littus maris,
Acta in longa iuueni viro similis
Nuper pubescenti, pulchrè. a. concutiebantur capilli (ros
Cyanei: vestẽ. a. circa validos aut compactos habebat hume-
Pupuream, citò. a. viri bona transtra habentes ex naui
Latrones peruenere velociter ad nigrum pontum

Tyrrheni

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Τυρσηνοί. τοὺς δ' ἦγε κακὸς μόρος. οἱ δὲ, ἰδόντες,
Νεῦσαν ἐς ἀλλήλοις, τάχα δ' ἔκθορον. αἶψα δ' ἑλόντες
Εἷσαν ἐπὶ σφετέρης νηὸς κεχαρημένοι ἦτορ.
Υἱὸν γάρ μιν ἔφαντο διοτρεφέων βασιλήων
Εἶναι, καὶ δεσμοῖς ἔθελον δεῖν ἀργαλέοισι.
Τὸν δ' οὐκ ἴσχανε δεσμὰ, λύγοι δ' ἀπὸ τηλόσ' ἔπιπτον
Χειρῶν ἠδὲ ποδῶν, ὁ δὲ, μειδιάων ἐκάθητο
Ὄμμασι κυανέοισι. κυβερνήτης δὲ νοήσας,
Αὐτίκα οἷς ἑτάροισιν ἐκέκλετο, φώνησέν τε.
Δαιμόνιοι, τίνα τόνδε θεὸν δεσμεύεθ' ἑλόντες,
Καρτερόν; οὐδὲ φέρειν δύναταί μιν νηῦς εὐεργής.
Ἢ γὰρ Ζεὺς ὅδε γ' ἐστὶν, ἢ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
Ἢ ἐ Ποσειδάων. ἐπεὶ οὐ θνητοῖσι βροτοῖσιν
Εἴκελος, ἀλλὰ θεοῖς οἳ Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσιν.
Ἀλλ' ἄγετ', αὐτὸν ἀφῶμεν ἐπ' ἠπείροιο μελαίνης
Αὐτίκα. μηδ' ἐπὶ χεῖρας ἰάλλετε, μή τι χολωθεὶς
Ὄρσῃ ἀργαλέους ἀνέμους καὶ λαίλαπα πολλήν.
Ὣς φάτο. τὸν δ' ἀρχὸς στυγερῷ ἠνίπαπε μύθῳ,
Δαιμόνι' οὖρον ὅρα, ἅμα δ' ἱστίον ἕλκεο νηὸς,
Σύμπανθ' ὅπλα λαβών. ὅδε δ' αὖτ' ἄνδρεσσι μελήσει.
Ἔλπομαι, ἢ Αἴγυπτον ἀφίξεται, ἢ ὅγε Κύπρον,
Ἢ ἐς Ὑπερβορέους, ἢ ἑκαστέρω. ἐς δὲ τελευτὴν
Ἔκ ποτ' ἐρεῖ αὐτοῦ τε φίλους καὶ κτήματα πάντα,
Οὕς τε κασιγνήτους. ἐπεὶ ἡμῖν ἔμβαλε δαίμων.
Ὣς εἰπὼν, ἱστόν τε καὶ ἱστίον ἕλκετο νηός.
Ἔμπνευσεν δ' ἄνεμος μέσον ἱστίον. ἀμφὶ δ' ἄρ' ὅπλα
Καττάνυσαν. τάχα δέ σφιν ἐφαίνετο θαυματὰ ἔργα.
Οἶνος μὲν πρώτιστα θοὴν ἀνὰ νῆα μέλαιναν
Ἡδύποτος κελάρυζ' εὐώδης, ὤρνυτο δ' ὀδμὴ
Ἀμβροσίη. ναύτας δὲ τάφος λάβε πάντας ἰδόντας.
Αὐτίκα δ' ἀκρότατον παρὰ ἱστίον ἐξετανύσθη
Ἄμπελος ἔνθα καὶ ἔνθα, κατεκρημνῶντο δὲ πολλοὶ
Βότρυες. ἀμφ' ἱστὸν δὲ μέλας εἱλίσσετο κισσὸς
Ἄνθεσι τηλεθάων, χαρίεις δ' ἐπὶ καρπὸς ὀρώρει.
Πάντες δὲ σκαλμοὶ στεφάνους ἔχον. οἱ δὲ, ἰδόντες,
Μηδήδην τότ' ἔπειτα κυβερνήτην ἐκέλευον
Γῇ πελάαν. ὁ δ' ἄρα σφι λέων γένετ' ἔνδοθι νηὸς

Δεινὸς

Tyrrheni, hos autem duxit mala mors, hi autem conspicati
Annuêre ad inuicem, citò.a. saliere, statim.a. capientes
Abiêre ad suam nauem læti animo.
Filium enim illum dixêre à Ioue nutritorum regum
Esse, ac vinculis volebant ligare difficilibus.
Hunc.a. non tenebant vincula, vimina.a. procul cadebant
A manibus, & à pedibus: hic autem subridens sedebat
Oculis subnigris, gubernator autem hoc intellecto
Statim suos socios hortatus est, dixitq;
Miseri qualem hunc Deum ligatis capientes
Fortem, neq; ferre illum potest nauis benè-facta,
Aut enim Iupiter hic est, aut argentiarcus Apollo,
Aut Neptunus, quoniam non mortalibus hominibus
Similis est: at Dijs qui Olympicas domos habent.
Verùm agite, hunc dimittamus ad continentem nigrum
Statim, neq; in eum manus conijcite, ne iratus
Excitet difficiles ventos, ac turbinem multum.
Sic dixit, huic autem dux odioso respondit verbo.
Infelix-secundum ventũ vide, simul.a. velum trahe nauis,
Simul omnia arma capiens, hic autem viris curæ erit.
Spero, aut AEgyptum veniet, aut hic in Cyprum.
Vel ad Hyperboreos vel vltroq;: tandem autem,
Aliquando dicet suos amicos, & possessiones omnes,
Suosq; fratres, postquam nobis obtulit Deus.
Sic locutus, malumq; & velum trahebat nauis.
Flauit autem ventus in medio veli, circum autem arma
Expediebant, citò a. illis apparebant admirabilia opera.
Vinum quidem primùm velocem per nauem nigram
Dulcipotum fluebat odorum, excitabatur autem odor
Immortalis, nautas.a. sepulchrum cepit omnes conspicatos.
Statim autem in summitate veli extensa est
Vitis, huc atq; huc pendebant autem multæ
Vuæ, circa autem malum voluebatur hedera
Floribus virescens, gratus autem fructus excitabatur.
Omnes autem scalmi coronas habebant, videntes autem
Mededen, tunc deinde gubernatorem hortabantur
In terram appropinquare, hic. a. leo factus fuit inter nauim

Grauis

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І.І. МЕЧНИКОВА

Δεινὸς ἐπ' ἀκροτάτης, μέγα δ' ἔβραχεν, ἐν δ' ἄρα μέσσῃ
Αρκτον ἐποίησεν λασιαύχενα, σήματα φαίνων·
Αν δ' ἔςη μεμαυῖα· λέων δ' ἐπὶ σέλματος ἄκρου
Δεινὸν ὑπόδρα ἰδών. οἱ δ' εἰς πρύμναν ἐφόβηθεν,
Αμφὶ κυβερνήτην δὲ σαόφρονα θυμὸν ἔχοντα
Εςαν ἄρ' ἐκπληγότες. ὁ δ' ἐξαπίνης ἐπορούσας
Αρχὸν ἕλ'. οἱ δὲ θύραζε κακὸν μόρον ἐξαλύοντες,
Πάντες ὁμῶς πήδησαν, ἐπεὶ ἴδον, εἰς ἅλα δῖαν·
Δελφῖνες δ' ἐγένοντο. κυβερνήτην δ' ἐλεήσας
Εσχεθε, καί μιν ἔθηκε πανόλβιον· εἶπέ τε μῦθον.
  Θάρσει δῖε κάτωρ τῷ ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ.
Εἰμὶ δ' ἐγὼ διόνυσος ἐρίβρομος, ὃν τέκε μήτηρ
Καδμηῒς σεμέλη, διὸς ἐν φιλότητι μιγεῖσα.
  Χαῖρε τέκος σεμέλης εὐώπιδος· οὐδέ πη ἐςὶ
Σεῖό γε ληθόμενον, γλυκερὴν κοσμῆσαι ἀοιδήν.

ΕΙΣ ΑΡΕΑ.

ΑΡΕΣ ὑπερμενέτα, βρισάρματε, χρυσεοπήληξ,
Ομβριμόθυμε, φέρασπι, πολισσόε, χαλκοκορυςὰ,
Καρτερόχειρ, ἀμόγητε, δορυσθενὲς, ἕρκος ὀλύμπου,
Νίκης εὐπολέμοιο πάτερ, συναρωγὲ θέμιςος,
Αντιβίοισι τύραννε, δικαιοτάτων ἀγὲ φωτῶν,
Ηνορέης σκηπτοῦχε, πυραυγέα κύκλον ἑλίσσων
Αἰθέρος ἑπταπόροις ἐνὶ τείρεσιν, ἔνθα σε πῶλοι
Ζαφλεγέες τριτάτης ὑπὲρ ἄντυγος αἰὲν ἔχουσι.
Κλῦθι βροτῶν ἐπίκουρε, δοτὴρ εὐθαρσέος ἥβης,
Πρηῢ καταςίλβων σέλας ὑψόθεν ἐς βιότητα
Ημετέρην, καὶ κάρτος ἀρήϊον· ὥς κε δυναίμην
Σεύεσθαι κακότητα πικρὴν ἀπ' ἐμεῖο καρήνων,
Καὶ ψυχῆς ἀπατηλὸν ὑπογνάμψαι φρεσὶν ὁρμὴν,
Θυμοῦ τ' αὖ μένος ὀξὺ κατισχέμεν, ὅς μ' ἐρέθησι
Φυλόπιδος κρυερῆς ἐπιβαινέμεν. ἀλλὰ σὺ θάρσος
Δὸς μάκαρ, εἰρήνης τε μένειν ἐν ἀπήμοσι θεσμοῖς,
Δυσμενέων προφυγόντα μόθον κῆράς τε βιαίους.

ΕΙΣ ΑΡΤΕΜΙΝ.

ΑΡΤΕΜΙΝ ὕμνει μοῦσα κασιγνήτην ἑκάτοιο,

Παρθένον

Grauis in summitate, Valdè a. rugiebat, in media Verò
Vrsum fecit hirsutum ceruice, signa ostendens,
Surrexit autem acer, leo autem in sede summa
Grauiter toruum Videns, hi autem in puppi timuère.
Circum autem gubernatorem sapientem animum habentẽ
Stetêre Vtiq; stupefacti, hic. a repente impetu facto
Ducem cepit, hi autem foras malam mortem fugientes,
Omnes simul saliere cum Vidissent in mare diuum.
Delphines autem facti fuêre: gubernatorem. a. misertus,
Habuitq; & illum fecit beatissimum, dixitq; Verbum:
Confide diue rector meo grate in animo.
Sum autem ego Bacchus magnisonus, quem peperit mater,
Cadmea Semele Iouis in amorem mixta.
Salue nate Semeles pulchriocule, haud quaquam licet
Tui oblitum suauem ornare cantionem.

IN MARTEM.

Mars perrobuste, currus-degrauans aurea-galea,
Magnanime, clypifer, Vrbiũ seruator, armis instructe,
Fortimane, indefesse, hasta Valens, sepimentum Olympi,
Victoriæ felicis pater, auxiliator iustitiæ,
Iniustis Tyranne, iustissimorum dux hominum,
Fortitudinis sceptrifer, ignitum circum Voluens
AEtheris inter septigrada astra, Vbi te equi
Valde flammosi tertiò super currum semper habent.
Audi mortalium auxiliator, dator audacis Hebes,
Suauiter relucens lumen desuper ad Vitam
Nostram, ac fortitudinem Martialem. sic Vtiq; possem
Depellere malum amarum a meo capite,
Et animæ deceptorium subflectere in mente impetum,
Animiq; robur acutum cohibere, qui me excitauit
Pugnam horridam aggredi, sed tu audaciam
Da beate pacisq; manere in illæsibilibus legibus.
Inimicorum fugientem laborem, fataq; Violenta.

IN DIANAM.

Dianam laudat Musa sororem Procul-iaculantis

Virginem

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І.І. МЕЧНИКОВА

Παρθένον ἰοχέαιραν, ὁμότροφον Ἀπόλλωνος,
Ἥθ' ἵπποις ἄρσασα βαθυσχοίνοιο μελήτης,
Ῥίμφα διὰ σμύρνης παγχρύσεον ἅρμα διώκει
Ἐς κλάρον ἀμπελόεσσαν, ὅθ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
Ἧσται μιμνάζων ἑκατηβόλον ἰοχέαιραν.
Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, θεαὶ δ' ἅμα πᾶσαι ἀοιδῆ.
Αὐτὰρ ἐγώ σε πρῶτα καὶ ἐκ σέθεν ἄρχομ' ἀείδειν.
Σεῦ δ' ἐγὼ ἀρξάμενος μεταβήσομαι ἄλλον ἐς ὕμνον.

ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ.

ΚΥΠΡΟΓΕΝΗ κυθέρειαν ἀείσομαι, ἥτε βροτοῖσι
Μείλιχα δῶρα δίδωσιν, ἐφ' ἱμερτῷ δὲ προσώπῳ
Αἰεὶ μειδιάει, καὶ ἐφ' ἱμερτὸν φέρει ἄνθος.
Χαῖρε θεὰ σαλαμῖνος ἐϋκτιμένης μεδέουσα,
Καὶ πάσης κύπρου· δὸς δ' ἱμερόεσσαν ἀοιδήν.
Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΝ.

ΠΑΛΛΑΔ' ἀθηναίην ἐρυσίπτολιν ἄρχομ' ἀείδειν
Δεινήν, ᾗ σὺν ἄρηϊ μέλει πολεμήϊα ἔργα,
Περθόμεναί τε πόληες, ἀϋτή τε πτόλεμοί τε.
Καί τ' ἐρρύσατο λαὸν ἰόντα τε νισσόμενόν τε.
Χαῖρε θεά, δὸς δ' ἄμμι τύχην εὐδαιμονίην τε.

ΕΙΣ ΗΡΑΝ.

ΗΡΗΝ ἀείδω χρυσόθρονον, ἣν τέκε ῥείη,
Ἀθανάτην βασίλειαν, ὑπείροχον εἶδος ἔχουσαν,
Ζηνὸς ἐριγδούποιο κασιγνήτην ἄλοχόν τε
Κυδρήν, ἣν πάντες μάκαρες κατὰ μακρὸν ὄλυμπον
Ἁζόμενοι τίουσιν ὁμῶς διὶ τερπικεραύνῳ.

ΕΙΣ ΔΗΜΗΤΡΑΝ.

ΔΗΜΗΤΡ' ἠΰκομον, σεμνὴν θεὸν ἄρχομ' ἀείδειν,
Αὐτὴν καὶ κούρην περικαλλέα περσεφόνειαν.
Χαῖρε θεά, καὶ τήνδε σάου πόλιν. ἄρχε δ' ἀοιδῆς.

ΕΙΣ

Virginẽ sagittis-oblectantem simul nutritã cum Apolline
Quæq; equos paratos iuncis copiosa Meletæ
Impetuosè per Smyrnam totum aureum currum agit,
Ad Clarum vitib. copiosam. Verùm argentiarcus Apollo
Sedit expectans longè-iaculantem sagittis oblectantem.
Et tu quidem sic salue, deæ autem simul omnes cantione.
At ego te primùm, & à te incipio cantare.
A te autem ego initio-facto transibo aliam ad laudem.

IN VENEREM.

Cypro-genitam Cytheream, canam quæq; mortalibus
Blanda dona dat, amabili autem facie
Semper subridet & amabilem fert florem.
Salue dea Salaminam bene-habitatam regnans,
Et totam Cyprum: da verò amabilem cantionem.
At ego & tui & alterius memor ero cantionis.

IN PALLADEM.

Palladem Mineruam patronam vrbium incipio canere
Grauem, cui cum Marte curæ sunt bellica opera,
Dirutæq; ciuitates, clamorq;, bellaq;.
Quin & liberauit populum venientemq;, euntemq;.
Salue dea, da verò nobis fortunam, felicitatemq;.

IN IVNONEM.

Iunonem cano aurithronam, quam peperit Rhea,
Immortalem reginam, excelsam formam habentem,
Iouis valdisoni sororem vxoremq;,
Inclytam, quam omnes beati per longum Olympum
Læti honorant simul cum Ioue oblectante-fulminibus.

IN CEREREM.

Cererem pulchricomã venerandã deam incipio canere,
Ipsam & puellam perpulchram Proserpinam.
Salue dea, & hanc serua ciuitatem. præsis. a. cantioni.

Ddd

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

ΕΙΣ ΜΗΤΕΡΑ ΘΕΩΝ.

ΜΗΤΗΡΑ μοι πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων
Υμνεῖ μοῦσα λίγεια διὸς θυγάτηρ μεγάλοιο,
Ἡ κροτάλων τυμπάνων ἰαχὴ, σύν τε τρόμος αὐλῶν
Εὔαδεν, ἠδὲ λύκων κλαγγὴ χαροπῶν τε λεόντων,
Οὔρεά τ' ἠχήεντα, καὶ ὑλήεντες ἔναυλοι.
Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, θεαὶ δ' ἅμα πᾶσαι ἀοιδῇ.

ΕΙΣ ΗΡΑΚΛΕΑ ΛΕΟΝΤΟΘΥΜΟΝ.

ΗΡΑΚΛΕΑ διὸς υἱὸν ἀείσομαι, ὃν μέγ' ἄριστον
Γείνατ' ἐπιχθονίων θήβης ἐνὶ καλλιχόροισιν
Ἀλκμήνη, μιχθεῖσα κελαινεφέϊ κρονίωνι.
Ὃς πρὶν μὲν κατὰ γαῖαν ἀθέσφατον ἠδὲ θάλασσαν
Πλαζόμενος πομπῇσιν ὕπ' εὐρυσθῆος ἄνακτος,
Πολλὰ μὲν αὐτὸς ἔρεξεν ἀτάσθαλα, πολλὰ δ' ἀνέτλη.
Νῦν δ' ἤδη κατὰ καλὸν ἕδος νιφόεντος ὀλύμπου
Ναίει τερπόμενος, καὶ ἔχει καλλίσφυρον ἥβην.
Χαῖρε ἄναξ διὸς υἱὲ, δίδου δ' ἀρετήν τε καὶ ὄλβον.

ΕΙΣ ΑΣΚΛΗΠΙΟΝ.

ΙΗΤΗΡΑ νόσων ἀσκληπιὸν ἄρχομ' ἀείδειν
Υἱὸν ἀπόλλωνος, τὸν ἐγείνατο δῖα κορωνὶς
Δωτίῳ ἐν πεδίῳ κούρη φλεγύου βασιλῆος,
Χάρμα μέγ' ἀνθρώποισι, κακῶν θελκτῆρ' ὀδυνάων.
Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε ἄναξ. λίτομαι δέ σ' ἀοιδῇ.

ΕΙΣ ΔΙΟΣΚΟΥΡΟΥΣ.

ΚΑΣΤΟΡΑ καὶ πολυδεύκε' ἀείδεο μοῦσα λίγεια
Τυνδαρίδας, οἳ ζηνὸς ὀλυμπίου ἐξεγένοντο.
Τοὺς ὑπὸ ταϋγέτου κορυφῆς τέκε πότνια λήδη,
Λάθρη ὑποδμηθεῖσα κελαινεφέϊ κρονίωνι.
Χαίρετε τυνδαρίδαι, ταχέων ἐπιβήτορες ἵππων.

ΕΙΣ ΕΡΜΗΝ.

ΕΡΜΗΝ ἀείδω κυλλήνιον ἀργειφόντην,
Κυλλήνης μεδέοντα καὶ ἀρκαδίης πολυμήλου,
Ἄγγελον

IN MATREM DEORVM.

Matrem mihi omniumque deorum, omniumque hominum
Laudat Musa suauis Iouis filia magni,
Cui crotalorum tympanorumque sonus, simulque tremor tibiarum
Placuit ac luporum clangor, terribiliumque leonum
Montesque sonori, & syluosi recessus.
Et tu quidem sic salue, deæ autem simul omnes cantione.

IN HERCVLEM LEONINIANIMI.

Herculem Iouis filium canam, quem valdè fortissimum
Genuit terrestrium Thebæ in pulchris regionibus
Alcmena, mixta cum nigrinube Saturnio.
Qui antea quidem per terram indicibilem, ac mare
Errans iussibus Eurysthei regis,
Multa quidem ipse fecit iniusta, & multa sustulit.
Nunc autem in pulchro solo niuosi Olympi,
Habitat oblectatus, & habet pulchros talos habentem Heben.
Salue rex Iouis fili, da vero virtutemque & felicitatem.

IN AESCVLAPIVM.

Medicum morborum AEsculapium incipio canere,
Filium Apollinis quem genuit diua Coronis,
Dotio in campo, filia Phlegyi regis
Gaudium magnum hominibus, malorum delinitorem dolorum
Et tu quidem sic salue rex, supplico autem tibi cantione.

IN IOVIS PVEROS.

Castora & Pollucem cane Musa suauis
Tyndaridas, qui a Ioue Olympio geniti sunt.
Quos sub Taygeti vertice peperit veneranda Leda.
Clam subdomita a nigrinube Saturnio.
Saluete Tyndaridæ, velocium conscensores equorum.

IN MERCVRIVM.

Mercurium cano Cyllenium Argicidam
Cyllenem regnantem, & Arcadiam ouib. copiosam.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Ἄγγελον ἀθανάτων ἐριούνιον, ὃν τέκε μαῖα
Ἄτλαντος θυγάτηρ, διὸς ἐν φιλότητι μιγεῖσα,
Αἰδοίη. μακάρων δὲ θεῶν ἀλέεινεν ὅμιλον,
Ἄντρῳ ναιετάουσα παλισκίῳ. ἔνθα κρονίων
Νύμφῃ ἐϋπλοκάμῳ μισγέσκετο νυκτὸς ἀμολγῷ,
Εὖτε κατὰ γλυκὺς ὕπνος ἔχοι λευκώλενον ἥρην·
Λάνθανε δ' ἀθανάτους τε θεοὺς θνητούς τ' ἀνθρώπους.
Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε διὸς καὶ μαιάδος υἱέ.
Σεῦ δ' ἐγὼ ἀρξάμενος μεταβήσομαι ἄλλον ἐς ὕμνον.
Χαῖρ' ἑρμῆ χαριδῶτα, διάκτορε, δῶτορ ἐάων

ΕΙΣ ΠΑΝΑ.

ΑΜΦΙ μοι ἑρμείαο φίλον γόνον ἔννεπε μοῦσα,
Αἰγιπόδην, δικέρωτα, φιλόκροτον, ὅστ' ἀνὰ πίσῃ
Δενδρήεντ' ἄμυδις φοιτᾷ χοροήθεσι νύμφαις,
Αἵτε κατ' αἰγίλιπος πέτρης στείβουσι κάρηνα,
Πᾶν' ἀνακεκλόμεναι, νόμιον θεὸν, ἀγλαέθειρον,
Αὐχμήενθ', ὃς πάντα λόφον νιφόεντα λέλογχε,
Καὶ κορυφὰς ὀρέων, καὶ πετρήεντα κάρηνα.
Φοιτᾷ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα διὰ ῥωπήια πυκνά·
Ἄλλοτε μὲν ῥείθροισιν ἐφελκόμενος μαλακοῖσιν,
Ἄλλοτε δ' αὖ πέτρῃσιν ἐν ἠλιβάτοισι διοιχνεῖ,
Ἀκροτάτην κορυφὴν μηλόσκοπον εἰσαναβαίνων.
Πολλάκι δ' αἰγινόεντα διέδραμεν οὔρεα μακρά,
Πολλάκι δ' ἐν κνημοῖσι διήλασε θῆρας ἐναίρων,
Ὀξέα δερκόμενος· τότε δ' ἕσπερος ἔκλαγεν οἶος,
Ἄκρης ἐξανιὼν δονάκων, ὑπὸ μοῦσαν ἀθύρων
Νήδυμον. οὐκ ἂν τόν γε παραδράμοι ἐν μελέεσσιν
Ὄρνις ἥτ' ἔαρος πολυανθέος ἐν πετάλοισι
Θρῆνον ἐπιπροχέουσα, χέει μελίγηρυν ἀοιδήν.
Σὺν δέ σφιν τότε νύμφαι ὀρεστιάδες λιγύμολποι
Φοιτῶσαι πυκνὰ ποσὶν ἐπὶ κρήνῃ μελανύδρῳ
Μέλπονται, κορυφὴν δὲ περιστένει οὔρεος ἠχώ.
Δαίμων δ' ἔνθα καὶ ἔνθα, χορῶν τότε ἐς μέσον ἕρπων,
Πυκνὰ ποσὶν διέπει· λαῖφος δ' ἐπὶ νῶτα δαφοινὸν
Λυγκὸς ἔχει, λιγυρῇσιν ἀγαλλόμενος φρένα μολπαῖς.
Ἐν μαλακῷ λειμῶνι, τόθι κρόκος ἠδ' ὑάκινθος

Εὐώδης

Nuncium immortalium valdè vtilem quem peperit Maia
Atlantis filia, Iouis amore mixta,
Verecunda, beatorum Deorum effugit commercium,
Antrum habitans opacum, vbi Saturnius
Cum Nympha pulchricoma miscebatur noctis conticinio,
Quando dulcis somnus tenebat albiulnam Iunonem.
Latebat autem immortalesq; Deos mortalesq; homines.
Et tu quidem sic salue Iouis & Maiæ fili.
A te autem ego initio-facto transibo aliam ad laudem.
Salue Mercuri gratiarum dator, nuncie, dator bonorum.

IN PANA.

De Mercurij mihi charo filio dic Musa,
Capripede, bicorno, amatore strepitus, quiq; in Pissa
Arborosa simul incedit choreis-assuetis cum Nymphis,
Quæq; præruptæ petræ incedunt capita,
Pana inuocantes pastoralem Deum pulchricomum.
Squallidum, qui omnem collem niuosum sortitus est.
Et vertices montium, & saxosa cacumina.
Frequentat autem huc atq; illuc per virgulta densa.
Interdum quidem fluentis pellectus mollibus,
Interdum iterum saxa altißima obambulans.
Summum verticem ouium speculam ascendens.
Sæpè autem capris frequentes percurrit montes longos.
Sæpè autem in colles digreditur feras mactans.
Acutè cernens. tunc autem hesperus clanxit, vt
Ex summitate egressus arundinum, sub carmine ludens.
Suaue non hunc præcurreris in cantibus
Auis, quæ verè multifloro in folijs
Lamentum effundens emittit suauem cantum.
Cum ipsis autem tunc Nymphæ montanæ suauiloquæ
Ambulantes frequenter pedibus ad fontem nigræ aquæ
Canunt, verticem autem resonat montis Echo.
Deus. a. huc atq; illuc chorearum tunc in medium serpens,
Frequenter pedib. assequitur: pellem. a. ad terga cruentam
Lyncis habet, suauib. oblectans animum cantibus,
In molli prato, illuc crocus & hyacinthus

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Εὐώδης θαλέων καταμίσγεται ἄκριτα ποίην.
Υμνεῦσιν δὲ θεοὺς μάκαρας καὶ μακρὸν ὄλυμπον.
Οἷόν θ' ἑρμείην ἐριούνιον ἔξοχον ἄλλων
Εννεπον, ὡς ὅγ' ἅπασι θεοῖς θοὸς ἄγγελός ἐστι·
Καί ῥ' ὅγ' ἐς ἀρκαδίην πολυπίδακα μητέρα μήλων
Εξίκετ'. ἔνθα δέ οἱ τέμενος κυλλήνιόν ἐστιν.
Ενθ' ὅγε καὶ θεὸς ὢν ψαφαρότριχα μῆλ' ἐνόμευεν
Ανδρὶ παρὰ θνητῷ. θάλε γὰρ πόθος ὑγρὸς ἐπελθὼν
Νύμφῃ ἐϋπλοκάμῳ δρύοπος φιλότητι μιγῆναι.
Εκ δ' ἐτέλεσσε γάμον θαλερόν· τέκε δ' ἐν μεγάροισιν
Ερμείῃ φίλον υἱόν, ἄφαρ τερατωπὸν ἰδέσθαι,
Αἰγιπόδην, δικέρωτα, πολύκροτον, ἡδυγέλωτα.
Φεῦγε δ' ἀναΐξασα, λίπεν δ' ἄρα παῖδα τιθήνη.
Δεῖσε γὰρ ὡς ἴδεν ὄψιν ἀμείλιχον ἠϋγένειον.
Τὸν δ' αἶψ' ἑρμείας ἐριούνιος ἐς χέρα θῆκε
Δεξάμενος, χαῖρεν δὲ νόῳ περιώσια δαίμων.
Ρίμφα δ' ἐς ἀθανάτων ἕδρας κίε, παῖδα καλύψας
Δέρμασιν ἐν πυκινοῖσιν ὀρεσκῴοιο λαγωοῦ.
Πὰρ δὲ ζηνὶ κάθιζε καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν
Δεῖξε κοῦρον ἑόν. πάντες δ' ἄρα θυμὸν ἔτερφθεν
Αθάνατοι, περίαλλα δ' ὁ βάκχειος διόνυσος.
Πᾶνα δέ μιν καλέεσκον ὅτι φρένα πᾶσιν ἔτερψε.
Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε ἄναξ, λίσομαι δέ σ' ἀοιδῇ.
Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

ΕΙΣ ΗΦΑΙΣΤΟΝ.

ΗΦΑΙΣΤΟΝ κλυτόμητιν ἀείδεο μοῦσα λίγεια.
Ος μετ' ἀθηναίης γλαυκώπιδος ἀγλαὰ ἔργα
Ανθρώποις ἐδίδαξεν ἐπὶ χθονὸς, οἳ τοπάρος περ
Αντροις ναιετάασκον ἐν οὔρεσιν, ἠΰτε θῆρες.
Νῦν δὲ δι' ἥφαιστον κλυτοτέχνην ἔργα δαέντες
Ρηϊδίως αἰῶνα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
Εὔκηλοι διάγουσιν ἐνὶ σφετέροισι δόμοισιν.
Αλλ' ἵληθ' ἥφαιστε, δίδου δ' ἀρετήν τε καὶ ὄλβον.

ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ.

ΦΟΙΒΕ, σὲ μὲν καὶ κύκνος ὑπὸ πτερύγων λίγ' ἀείδει,

Suauiter spirans vires, admiscetur innumerosam herbam.
Celebrant autem deos beatos, & longum Olympum.
Qualem Mercurium admodum vtilem egregium omnium
Dicebam, quod hic omnibus deis velox nuncius est.
Et vtiq; in Arcadiam copiosam-fontibus matrem ouium
Venit, vbi autem illi templum Cyllenium est,
Vbi hic & licet Deus esset gracili-vellere oues pascebat
Virũ ap. mortalem virescebat. n. amor mollis qui eũ inuasit
Cum Nympha pulchricoma Dryopis in amore misceretur,
Perfecit. a. nuptias virescentes: peperit autem in domib.
Mercurio charum filium statim monstrosum visu,
Capripedem bicornũ, ac multi-strepitus-existentẽ & dulce
Fugit aũt assurrectus, reliquit aũt puerũ nutrix (ridentẽ
Metuit enim vt vidit faciem implacabilem hirsutam.
Hunc aũt statim Mercurius valde-vtilis ad manum posuit
Accipiens, gaudebat autem in animo admodum Deus.
Confestim aũt ad immortaliũ sedes cucurrit puero cooperto
Pellibus in densis montani leporis.
Apud autem Iouem sedit, & alios Deos.
Ostendit aũt puerũ suum: omnes aũt animum oblectabant
Immortales, inter cæteros autem Bacchus ille Dionysus.
Pana aũt illum vocarunt, quod animum omnib. oblectauit.
Et tu quidem sic salue, o rex, litabo autem te cantu.
Nam ego & tui & alterius memor ero cantus.

IN VVLCANVM.

VLcanum inclyti consilij cane Musa suauis.
Qui cum Minerua cæsia præclara opera
Homines docuit in terra, qui antea
Antris habitabant in montibus veluti feræ.
Nunc autem per Vulcanum inclytum in artib. opera docti,
Facilè æuum finitorem ad annum,
Quieti degunt in suis domibus.
Sed propitius esto Vulcane, da. a. virtutem & felicitatem.

IN APOLLINEM.

PHæbe, te quidem & cygnus sub alis suauiter cantat,

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Ὄχθῃ ἐπιθρώσκων ποταμὸν παρὰ δινήεντα
Πηνειόν· σὲ δ᾽ ἀοιδὸς ἔχων φόρμιγγα λίγειαν
Ἡδυεπὴς πρῶτόν τε καὶ ὕστατον αἰὲν ἀείδει.
Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε ἄναξ, ἵλαμαι δέ σ᾽ ἀοιδῇ.

ΕΙΣ ΠΟΣΕΙΔΩΝΑ.

ΑΜΦΙ ποσειδάωνα θεὸν μέγαν ἄρχομ᾽ ἀείδειν,
Γαίης κινητῆρα καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης,
Πόντιον, ὅς θ᾽ ἑλικῶνα καὶ εὐρείας ἔχει αἰγάς.
Διχθά τοι ἐννοσίγαιε θεοὶ τιμὴν ἐδάσαντο,
Ἵππων τε δμητῆρ᾽ ἔμμεναι, σωτῆρά τε νηῶν.
Χαῖρε ποσειδάων γαιήοχε, κυανοχαῖτα,
Καὶ μάκαρ εὐμενὲς ἦτορ ἔχων, πλώουσιν ἄρηγε.

ΕΙΣ ΔΙΑ.

ΖΗΝΑ θεῶν τὸν ἄριστον ἀείσομαι, ἠδὲ μέγιστον,
Εὐρύοπα, κρείοντα, τελεσφόρον, ὅς τε θέμιστι
Ἐγκλιδὸν ἑζομένῃ πυκινοὺς ὀάρους ὀαρίζει.
Ἵληθ᾽ εὐρύοπα κρονίδη κύδιστε μέγιστε.

ΕΙΣ ΕΣΤΙΑΝ.

ΕΣΤΙΗ, ἥτε ἄνακτος ἀπόλλωνος ἑκάτοιο
Πυθοῖ ἐν ἠγαθέῃ ἱερὸν δόμον ἀμφιπολεύεις,
Αἰεὶ σῶν πλοκάμων ἀπολείβεται ὑγρὸν ἔλαιον·
Ἔρχεο τόνδ᾽ ἀνὰ οἶκον, ἐπέρχεο θυμὸν ἔχουσα,
Σὺν διὶ μητιόεντι. χάριν δ᾽ ἅμ᾽ ὄπασσον ἀοιδῇ.

ΕΙΣ ΜΟΥΣΑΣ ΚΑΙ Ἀπόλλωνα.

ΜΟΥΣΑΩΝ ἄρχωμαι, ἀπόλλωνός τε διός τε.
Ἐκ γὰρ μουσάων καὶ ἑκηβόλου ἀπόλλωνος
Ἄνδρες ἀοιδοὶ ἔασιν ἐπὶ χθονὶ καὶ κιθαρισταί.
Ἐκ δὲ διὸς βασιλῆες. ὁ δ᾽ ὄλβιος ὅντινα μοῦσαι
Φιλεῶνται, γλυκερή οἱ ἀπὸ στόματος ῥέει αὐδή.
Χαίρετε τέκνα διὸς, καὶ ἐμὴν τιμήσατ᾽ ἀοιδήν.
Αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων τε καὶ ἄλλης μνήσομ᾽ ἀοιδῆς.

In ripam insiliens amnem apud Vorticosum
Peneum, te autem cantor habens citharam suauem
Dulcicanus primumq́ue & postremò semper canit.
Et tu quidem sic salue rex, placo autem te cantu.

IN NEPTVNVM.

Neptunum deum magnum incipio canere,
Terræ motorem, ac immensi maris,
Pontium, qui Helicona, & latas habet AEgeas.
Dupliciter tibi ô terræ motor dij honorem diuiserunt,
Equorumq́ue domitorem esse, seruatoremq́ue nauium.
Salue Neptune terrã-haben, scæruleis-crinibus-decore,
Et beate benignum animũ habens, nauigantib. auxiliare.

IN IOVEM.

Iouem deorum optimum canam, & maximum,
Late-sonantẽ, Validissimũ, rerum *terminos afferentẽ, qui*
Seorsum sedente, crebros sermones miscet *(cum Themide*
Sic propitius late sonans Saturnie inclytissime maxime.

IN VESTAM.

Vesta quæ regis Apollinis procul iaculantis,
In Pytho Valdè-diuina sacrã domum circumuersaris,
Semper ex tuis crinibus distillat liquidum oleum.
Veni hanc super domum, accede animum habens
Cum Ioue sapiente, gratiam autem simul præbe carmini.

IN MVSAS ET Apollinem.

A Musis incipio Apollineq́ue Iouéq́ue.
Ex enim Musis, & procul-mittente Apolline,
Viri poëtæ sunt in terra & citharœdi.
Ex autem Ioue reges, hic autem felix quem Musæ
Diligunt, suauis illi ab ore fluit Vox.
Saluete, proles Iouis, & meum in honore habete cantum.
At ego & Vestri & alterius memor ero cantus.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І. І. МЕЧНИКОВА

ΕΙΣ ΔΙΟΝΥΣΟΝ.

ΚΙΣΣΟΚΟΜΗΝ διόνυσον ἐρίβρομον ἄρχομ' ἀείδειν,
Ζηνὸς καὶ σεμέλης, ἐρικυδέος ἀγλαὸν υἱὸν,
Ον τρέφον ἠΰκομοι νύμφαι παρὰ πατρὸς ἄνακτος
Δεξάμεναι κόλποισι, καὶ ἐνδυκέως ἀτίταλλον
Νύσης ἐν γυάλοις. ὁ δ' ἀέξετο πατρὸς ἕκητι
Αντρῳ ἐν εὐώδει, μεταρίθμιος ἀθανάτοισιν.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ τόνδε θεαὶ πολύυμνον ἔθρεψαν,
Δὴ τότε φοιτίζεσκε καθ' ὑλήεντας ἐναύλους,
Κισσῷ καὶ δάφνῃ πεπυκασμένος. αἱ δ' ἅμ' ἕποντο
Νύμφαι. ὁ δ' ἐξηγεῖτο, βρόμος δ' ἔχεν δ' ἄσπετον ὕλην.
Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε πολυστάφυλ' ὦ διόνυσε.
Δὸς δ' ἡμᾶς χαίροντας ἐς ὥρας αὖτις ἱκέσθαι,
Εκ δ' αὖθ' ὡράων εἰς τοὺς πολλοὺς ἐνιαυτούς.

ΕΙΣ ΑΡΤΕΜΙΝ.

ΑΡΤΕΜΙΝ ἀείδω χρυσηλάκατον κελαδεινὴν,
Παρθένον αἰδοίην, ἐλαφηβόλον, ἰοχέαιραν,
Αὐτοκασιγνήτην χρυσαόρου ἀπόλλωνος.
Η κατ' ὄρη σκιόεντα καὶ ἄκριας ἠνεμοέσσας
Αγρῃ τερπομένη παγχρύσεα τόξα τιταίνει,
Πέμπουσα στονόεντα βέλη. τρομέει δὲ κάρηνα
Υψηλῶν ὀρέων, ἰαχεῖ δ' ἔπι δάσκιος ὕλη
Δεινὸν ὑπὸ κλαγγῆς θηρῶν. φρίσσει δέ τε γαῖα,
Πόντος τ' ἰχθυόεις. ἡ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχουσα,
Πάντη ἐπιστρέφεται θηρῶν ὀλέκουσα γενέθλην.
Αὐτὰρ ἐπὴν τερφθῇ θηροσκόπος ἰοχέαιρα,
Ευφρήνῃ δὲ νόον χαλάσασ' εὐκαμπέα τόξα,
Ερχεται ἐς μέγα δῶμα κασιγνήτοιο φίλοιο
Φοίβου ἀπόλλωνος, δελφῶν εἰς πίονα δῆμον.
Μουσῶν καὶ χαρίτων καλὸν χορὸν ἀρτυνέουσα.
Ενθα κατακρεμάσασα παλίντονα τόξα καὶ ἰοὺς,
Ηγεῖται χαρίεντα περὶ χροῒ κόσμον ἔχουσα,
Εξάρχουσα χορούς. αἱ δ' ἀμβροσίην ὄπ' ἰεῖσαι
Υμνεῦσι λητὼ καλλίσφυρον, ὡς τέκε παῖδας
Αθανάτων βουλῇ τε καὶ ἔργμασιν ἔξοχ' ἀρίστους.

Χαίρετε

IN BACCHVM.

Hedera coronatũ Bacchũ valde sonantẽ incipio canere,
Iouis ac Semelæ per-inclytæ præclarum filium.
Quem alebant pulchricomæ Nymphæ a patre rege
Susceptum sinibus & accurate nutriebant
Nyssæ in vallibus, hic autem crescebat a patre procul,
Antro in benè-olenti, in numero positus immortalium.
At post hunc Deæ celebrem aluerunt,
Tunc ibat ad nemorosos recessus,
Hedera & lauro ornatus, hæ autem simul sequebantur
Nymphæ. hic.a.dux erat sonus.a habebat maximam syluã.
Et tu quidem sic salue vuis copiose ô Bacche.
Da autem nos gaudentes ad horas rursus venire,
Ex horis autem rursus ad multos annos.

IN DIANAM.

Dianam cano aureum colum habentem sonoram,
Virginẽ verecundã, ceruos iaculantẽ, sagittis-oblectã
Legitimam sororem aureo-ense decori Apollinis, (tem.
Quæ per montes vmbrosos, & promontoria ventosa
Venatione oblectata, totum-aureum arcum extendit,
Emittens gemituosa tela, tremunt autem capita
Altorum montium, sonat autem hirsuta sylua
Grauiter à clangore ferarum, horret autem terra,
Pontusq; piscosus, at hæc fortem animum habens,
Vbiq; se vertit ferarum perimens genus.
At postq̃ oblectata est ferarũ speculatrix sagittis-oblectans.
Delectauerit.a.animum laxans flexilem arcum,
Venit in magnam domum fratris sui chari
Phœbi Apollinis Delphorum in pinguem populum,
Musarum ac Gratiarum pulchram choream instaurans.
Vbi suspendens reflexum arcum, & sagittas,
Dux fit gratiosum circa corpus ornamentum habens,
Præcedens in choro, hæ.a. ambrosiam vocem emittentes
Laudant Latonam pulchros talos habentẽ, vt peperit filios
Immortalium consilioq; & operibus longè optimos.

Saluete

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І. І. МЕЧНИКОВА

Χαίρετε τέκνα διὸς καὶ λητοῦς ἠϋκόμοιο.
Αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΝ.

Παλλάδ', ἀθηναίην κυδρὴν θεὸν ἄρχομ' ἀείδειν,
Γλαυκῶπιν, πολύμητιν, ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουσαν,
Παρθένον αἰδοίην, ἐρυσίπτολιν, ἀλκήεσσαν,
Τριτογενῆ τὴν αὐτὸς ἐγείνατο μητίετα ζεύς
Σεμνῆς ἐκ κεφαλῆς, πολεμήια τεύχε' ἔχουσαν,
Χρύσεα, παμφανόωντα· σέβας δ' ἔχε πάντας ὁρῶντας
Ἀθανάτοις. ἡ δὲ πρόσθεν διὸς αἰγιόχοιο
Ἐσσυμένως ὤρουσεν ἀπ' ἀθανάτοιο καρήνου,
Σείσασ' ὀξὺν ἄκοντα. μέγας δ' ἐλελίζετ' ὄλυμπος
Δεινὸν ὑπ' ὀμβρίμης γλαυκώπιδος· ἀμφὶ δὲ γαῖα
Σμερδαλέον ἰάχησεν· ἐκινήθη δ' ἄρα πόντος
Κύμασι πορφυρέοισι κυκώμενος, ἔσχετο δ' ἅλμη
Ἐξαπίνης· στῆσεν δ' ὑπερίονος ἀγλαὸς υἱὸς
Ἵππους ὠκύποδας δηρὸν χρόνον, εἰσόκε κούρη
Εἵλετ' ἀπ' ἀθανάτων ὤμων θεοείκελα τεύχη
Παλλὰς ἀθηναίη, γήθησε δὲ μητίετα ζεύς.
Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε διὸς τέκος αἰγιόχοιο
Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

ΕΙΣ ΕΣΤΙΑΝ ΚΑΙ Ερμῆν.

Ἑστίη ἣ πάντων ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσιν
Ἀθανάτων τε θεῶν, χαμαὶ ἐρχομένων τ' ἀνθρώπων,
Ἕδρην ἀΐδιον ἔλαχες, πρεσβηΐδα τιμήν,
Καλὸν ἔχουσα γέρας καὶ τιμήν. οὐ γὰρ ἄτερ σοῦ
Εἰλαπίναι θνητοῖσιν, ἵν' οὐ πρώτῃ πυμάτῃ τε
Ἑστίῃ ἀρχόμενος σπένδει μελιηδέα οἶνον.
Καὶ σύ μοι ἀργειφόντα, διὸς καὶ μαιάδος υἱὲ,
Ἄγγελε τῶν μακάρων, χρυσόρραπι, δῶτορ ἐάων,
Ναίετε δώματα καλὰ, φίλα φρεσὶν ἀλλήλοισιν.
Ἵλαος ὢν ἐπάρηγε σὺν αἰδοίῃ τε φίλῃ τε
Ἑστίῃ. ἀμφότεροι γὰρ ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
Εἰδότες ἔργματα καλὰ, νόῳ θ' ἕσπεσθε καὶ ἥβῃ.

Χαῖρε

Saluete nati Iouis, & Latonæ pulchricomæ.
Verùm ego vestrum & alterius memor ero cantionis.

IN PALLADEM.

Palladem Mineruam inclytam incipio canere,
Cæsiam, multi-consilij implacabilem animũ habentẽ,
Virginem verecundam patronam-vrbium, robustam,
Tritogenam, quam ipse genuit consultor Iupiter,
Venerando ex capite, bellicosa arma habentem,
Aurea, splendida, stupor autem habebat omnes videntes
Immortales, hæc autem ante Iouem AEgiochum
Impetuose exilijt ab immortali capite,
Concusso acuto telo, magnus a concutiebatur Olympus
Grauiter à forti cæsia, circum autem terra
Fortiter sonuit, motus igitur est pontus
Vndis purpureis commotus, constitit autem mare
Repente, stetit autem Hyperionis præclarus filius,
Equos velocipedes multum tempus, donec puella
Cepit ab immortalibus humeris dijs similia arma
Pallas Minerua: gauisus est autem consultor Iupiter.
Et tu quidem sic salue Iouis nate AEgiochi.
Verùm ego, & tui, & alterius memor ero cantionis.

IN VESTAM ET Mercurium.

Vesta quæ omnium in domibus altis
Immortaliumq; Deorũ humi venientiumq; hominũ,
Sedem sempiternam sortita es, ac antiquum honorem.
Pulchrum habens donum & honorem, neq; enim sine te
Conuiuia mortalibus, vbi non prima postremaq;
Vesta incipiens delibat suaue vinum.
Et tu mihi Argicida Iouis, & Maiæ fili
Nuncie, beatorum aurea-virga dator bonorum,
Habitate domos bonas chara mentibus ad inuicem,
Propitius existens auxiliare cum verecundaq; charaq;
Vesta, ambo enim terrestrium hominum
Scientes opera pulchra, mentemq; sequimini & Hebem.

Salue

НАЦИОНАЛНА БИБЛИОТЕКА „СВ. СВ. КИРИЛ И МЕТОДИЙ"

Χαῖρε κρόνου θύγατερ, σύ τε καὶ χρυσόρραπις ἑρμῆς.
Αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων τε καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

ΕΙΣ ΓΑΙΑΝ ΜΗΤΕΡΑ πάντων.

ΓΑΙΑΝ παμμήτειραν ἀείσομαι ἠϋθέμεθλον,
Πρεσβίστην, ἣ φέρβει ἐπὶ χθονὶ πάνθ' ὁπόσ' ἐστίν.
Ἠμὲν ὅσα χθόνα δῖαν ἐπέρχεται, ἠδ' ὅσα πόντον,
Ἠδ' ὅσα πωτῶνται, τάδε φέρβεται ἐκ σέθεν ὄλβου.
Ἐκ σέο δ' εὔπαιδές τε καὶ εὔκαρποι τελέθουσι,
Πότνια· σεῦ δ' ἔχεται δοῦναι βίον ἠδ' ἀφελέσθαι
Θνητοῖς ἀνθρώποισιν. ὁ δ' ὄλβιος ὅν κε σὺ θυμῷ
Πρόφρων τιμήσεις· τῷ δ' ἄφθονα πάντα πάρεστι.
Βρίθει μέν σφιν ἄρουρα φερέσβιος, ἠδὲ κατ' ἀγροὺς
Κτήνεσιν εὐθηνεῖ, οἶκος δ' ἐμπίμπλαται ἐσθλῶν.
Αὐτοὶ δ' εὐνομίῃσι πόλιν κάτα καλλιγύναικα
Κοιρανέουσ', ὄλβος δὲ πολὺς καὶ πλοῦτος ὀπηδεῖ.
Παῖδες δ' εὐφροσύνῃ νεοθηλέϊ κυδιόωσι,
Παρθενικαί τε χοροῖς φερεσανθέσιν εὔφρονι θυμῷ
Παίζουσαι, χαίρουσι κατ' ἄνθεα μαλθακὰ ποίης,
Οὕς κε σὺ τιμήσεις σεμνὴ θεά, ἄφθονε δαῖμον.
Χαῖρε θεῶν μήτηρ, ἄλοχ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
Πρόφρων δ' ἀντ' ᾠδῆς βίοτον θυμήρε' ὄπαζε·
Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

ΕΙΣ ΗΛΙΟΝ.

ΗΛΙΟΝ ὑμνεῖν αὖτε τέκος ἄρχεο μοῦσα
Καλλιόπη φαέθοντα, τὸν εὐρυφάεσσα βοῶπις
Γείνατο γαίης παιδὶ καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
Γῆμε γὰρ εὐρυφάεσσαν ἀγακλειτὴν ὑπερίων
Αὐτοκασιγνήτην, ἥ οἱ τέκε κάλλιμα τέκνα,
Ἠῶ τε ῥοδόπηχυν, ἐϋπλόκαμόν τε σελήνην,
Ἠέλιόν τ' ἀκάμαντ', ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν,
Ὃς φαίνει θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
Ἵπποις ἐμβεβαώς· σμερδνὸν δ' ὅγε δέρκεται ὄσσοις,
Χρυσῆς ἐκ κόρυθος· λαμπραὶ δ' ἀκτῖνες ἀπ' αὐτοῦ
Αἰγλῆεν στίλβουσι, παρὰ κροτάφων τε παρειαὶ

Λαμπραὶ

Salue Saturni filia tuq; & aurtuirga Mercurius.
At ego vestrumq; & alterius memor ero cantionis.

IN TERRAM MATREM omnium.

Terram omnium matrem canam bene-fundatam,
Honoratissimã, quæ nutrit in terra omnia quæcunq; sunt
Et quot terram diuam incedunt, & quot pontum,
Et quot volant, hæc nutriuntur ex tuis diuitijs,
Ex te autem boni filij, & boni fructus existent,
Veneranda: in te autem positum est dare vitam, & auferre
Mortalib. hominibus: at hic felix quem vtiq; tu in animo
Prompte honorabis: huicq; copiosa omnia sunt.
Abundat quidem illis aruum vitiferum, & per agros
Iumentis abundat, domus autem impletur bonis.
Ipsi a. bonis legib. per vrbem habentem pulchras mulieres
Dominantur: felicitas autem multa & diuitiæ sequuntur,
Filij autem lætitia iuuentute florente gloriantur,
Virginesq; choreis festiuis læto animo
Ludentes gaudent ad flores molles herbæ.
Quos vtiq; tu honorabis veneranda copiosa Dea.
Salue Deorum mater, vxor cœli stellati,
Prompta autem loco cantus vitam lætam præbe,
At ego & tui & alterius memor ero cantionis.

IN SOLEM.

Solem laudare rursus Iouis nata incipe Musa
Calliope Phaëthontem, quem Euryphaessa bouinos ocu-los-habens
Peperit terræ filium & cœli stellati,
Duxit enim Euryphaessam valde inclytam Hyperion
Germanam sororem, quæ illi peperit pulcherrimos filios
Auroramq; roseum-cubitum-habentẽ, pulchricomamq; Lu-nam,
Solemq; indefessum, similem immortalibus.
Qui lucet mortalibus & immortalibus Dijs,
Equos ascendens, horrendum autem hic inspicit oculis
Aurea è galea, clari autem radij ab ipso
Splendore emicant, ad tempora autem genæ

Clara

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Λαμπραὶ δ' ἀπὸ κρατὸς χαρίεν κατέχουσι πρόσωπον
Τηλαυγές. καλὸν δὲ περὶ χροῒ λάμπεται ἔσθος
Λεπτουργὲς πνοιῇ ἀνέμων. ὑπὸ δ' ἄρσενες ἵπποι.
Ἔνθ' ἄρ' ὅγε στήσας χρυσόζυγον ἅρμα καὶ ἵππους,
Θεσπέσιος πέμπῃσι δι' οὐρανοῦ ὠκεανόν δε.
Χαῖρε ἄναξ, πρόφρων δὲ βίον θυμήρε' ὄπαζε.
Ἐκ σέο δ' ἀρξάμενος κλήσω μερόπων γένος ἀνδρῶν
Ἡμιθέων, ὧν ἔργα θεοὶ θνητοῖσιν ἔδειξαν.

ΕΙΣ ΣΕΛΗΝΗΝ.

ΜΗΝΗΝ ἀείδειν τανυσίπτερον ἔσπετε μοῦσαι,
Ἡδυεπεῖς κοῦραι κρονίδεω διὸς, ἵστορες ᾠδῆς.
Ἧς ἄπο αἴγλη γαῖαν ἑλίσσεται οὐρανόδεικτος
Κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο, πολὺς δ' ὑπὸ κόσμος ὄρωρεν
Αἴγλης λαμπούσης· στίλβει δ' ἀλάμπετος ἀὴρ
Χρυσέου ἀπὸ στεφάνου, ἀκτῖνες δ' ἐνδιάονται·
Εὖτ' ἂν ἀπ' ὠκεανοῖο λοεσσαμένη χρόα καλὸν,
Εἵματα ἑσσαμένη τηλαυγέα δῖα σελήνη,
Ζευξαμένη πώλους ἐριαύχενας αἰγλήεντας,
Ἐσσυμένως προτέρωσ' ἐλάσῃ καλλίτριχας ἵππους,
Ἑσπερίη διχόμηνος, ὅτε πλήθει μέγας ὄγμος,
Λαμπρόταταί τ' αὐγαὶ τότ' ἀεξομένης τελέθουσιν
Οὐρανόθεν, τέκμωρ δὲ βροτοῖς καὶ σῆμα τέτυκται.
Τῇ ῥά ποτε κρονίδης ἐμίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ.
Ἡ δ' ὑποκυσαμένη πανδείην γείνατο κούρην,
Ἐκπρεπὲς εἶδος ἔχουσαν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι.
Χαῖρε ἄνασσα θεὰ λευκώλενε δῖα σελήνη,
Πρόφρον, ἐϋπλόκαμος· σέο δ' ἀρχόμενος, κλέα φωτῶν
Ἄισομαι ἡμιθέων, ὧν κλείουσ' ἔργματ' ἀοιδοὶ,
Μουσάων θεράποντες, ἀπὸ στομάτων ἐροέντων.

ΕΙΣ ΔΙΟΣΚΟΥΡΟΥΣ.

ΑΜΦΙ διοσκούρους ἑλικώπιδες ἔσπετε μοῦσαι
Τυνδαρίδας, λήδης καλλισφύρου ἀγλαὰ τέκνα.
Κάστορά θ' ἱππόδαμον, καὶ ἀμώμητον πολυδεύκεα.
Τοὺς ὑπὸ ταϋγέτου κορυφῇ ὄρεος μεγάλοιο,
Μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι κελαινεφεῖ κρονίωνι

Σωτῆρας

Clara à capite gratiosum tenent os
Lucidum, pulchra autem circa corpus fulget vestis,
Tenuitur contexta flatu ventorum, sub. a. masculi equi,
Hic igitur hic sistens aurijugum currum, & equos,
Diuinus mittit per cælum in Oceanum.
Salue rex, promptè autem vitam latam prabe
A te initio facto, vocabo mortalium genus virorum
Semideorum, quorum opera Dij mortalib. ostenderunt.

IN LVNAM.

LVnam canere latis-alis, dicite Musa
Suauiloquæ puellæ Saturnij Iouis, perita cantus,
Ex qua splendor terram inuoluit à cælo
Capite ex immortali, multũ. a. ornamentum excitatum est
Splendore splendente, enitescit autem tenebrosus aër
Aurea ex corona, radij autem voluuntur,
Quando ab Oceano loto corpore pulchro,
Vestes induta procul lucentes diuina Luna,
Iunctisque equis longæ ceruicis fulgidis,
Impetuosè prius agitarit pulchricomos equos,
Vespertina semimenstrua, quãdo plenus est magnus globus
Clarissimiq; splendores tum aucta sunt
Cælitùs, signum autem mortalibus & indicium est,
Cum qua olim Saturnius mixtus est amicitia & lecto.
Hæc autem prægnata Pandeam peperit filiam,
Decoram formam habens inter immortales Deos.
Salue regina Dea albiulna diua Luna,
Prompta, pulchricoma, à te. n. incipens laudes hominum
Canam semideorum, quorum audiunt opera poetæ,
Musarum ministri ab oribus amabilibus.

IN IOVIS PVEROS.

DE Iouis pueris nigriocula dicite Musæ
Tyndaridis, Ledæ pulchritalæ præclaros natos,
Castoraq; equorum domitorem, & irreprehensibilem Pollucem,
Quos sub Taygeti vertice montis magni,
Mixta in amorem cum nigrinube Saturnio

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Σωτῆρας τέκε παῖδας ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
Ὠκυπόρων τε νεῶν, ὅτε τε σπέρχωσιν ἄελλαι
Χειμέριαι κατὰ πόντον ἀμείλιχον· οἱ δ' ἀπὸ νηῶν
Εὐχόμενοι καλέουσι Διὸς κούροις μεγάλοιο,
Ἄρνεσσιν λευκοῖσιν ἐπ' ἀκρωτήρια βάντες
Πρύμνης, τὴν δ' ἄνεμός τε μέγας καὶ κῦμα θαλάσσης
Θῆκαν ὑποβρυχίην· οἱ δ' ἐξαπίνης ἐφάνησαν
Ξανθῆσι πτερύγεσσι δι' αἰθέρος ἀΐξαντες.
Αὐτίκα δ' ἀργαλέων ἀνέμων κατέπαυσαν ἀέλλας,
Κύματα δ' ἐστόρεσαν λευκῆς ἁλὸς ἐν πελάγεσσι
Ναύταις, σήματα καλὰ πόνου σφίσιν· οἱ δὲ ἰδόντες
Γήθησαν, παύσαντο δ' ὀϊζυροῖο πόνοιο.
Χαίρετε Τυνδαρίδαι ταχέων ἐπιβήτορες ἵππων·
Αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

ΕΙΣ ΞΕΝΟΥΣ.

ΑΙΔΕΙΣΘΕ ξενίων κεχρημένον ἠδὲ δόμοιο,
Οἳ πόλιν αἰπεινὴν νύμφης ἐρατώπιδος Ἥρης
Ναίετ' ἐς ἄλλην, ἧς πόδα νείατον ὑψικόμοιο
Ἀμβρόσιον πίνοντες ὕδωρ ξανθοῦ ποταμοῖο,
Ἕβρου καλὰ ῥέοντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς.

ΟΜΗΡΟΥ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΠΗ ΤΙΝΑ ΕΚ ΤΟΥ Ἡροδότου τοῦ περὶ τῆς Ὁμήρου βιοτῆς.

Εἰς Κυμαίους.

ΑΙδεῖσθε ξενίων κεχρημένον ἠδὲ δόμοιο,
Οἳ πόλιν αἰπεινὴν Κύμην ἐριώπιδα κούρην
Ναίετε, Σαρδήνης πόδα νείατον ὑψικόμοιο·
Ἀμβρόσιον πίνοντες ὕδωρ θείου ποταμοῖο
Ἕρμου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς.

Εἰς τὴν Κύμην ἀναστρέψων.

ΑΙψα πόδες με φέροιεν ἐς αἰδοίων πόλιν ἀνδρῶν.
Τῶν γὰρ καὶ θυμὸς πρόφρων καὶ μῆτις ἀρίστη.

Εἰς

Seruatores peperit pueros terrestrium hominum,
Velociumq; nauium, quando festinant procellæ
Hyemales per pontum implacabilem, hi autem è nauib.
Vota facientes vocant Iouis pueros magni
Agnis albis, ad littora egressi,
A puppi: hanc autem ventusq; magnus, & vnda maris
Fecerunt submersam, hi autem repente apparuerunt
Flauis alis, per æthera vibrantes.
Statim autem difficilium ventorum cessarunt procellæ.
Vndas autem strauerunt albi maris in finibus
Nautis, signa bona laboris sui, hi autem conspicati
Gauisi sunt, cessarunt autem ab ærumnoso labore.
Saluete Tyndaridæ velocium agitatores equorum.
At ego vestrum & alterius memor ero cantionis.

IN HOSPITES.

V*Eneremini hospitijs vtentem & domo.*
Qui vrbem excelsam Nymphæ amabililoculæ Iunonis
Habitatis in infernum, cuius pedem postremum alticomæ
Ambrosiam bibentes aquam flaui fluuij,
Hebri pulchriflui, quem immortalis peperit Iupiter.

HOMERI QVÆDAM EPIGRAMMATA ET VERSVS EX *Herodoto, de vita Homeri.*

Ad ciues Cumanos, rogans hospitium.

HOSPITIVM *præbete viro profugoq; vagoq;*
Vrbem qui celsam Cumen, Eriopida prolem,
Radicem incolitis Sardenes alticomantis,
Diuini potatis aquam qui fluminis Hermi,
Vorticibus torti, pater est cui Iupiter ipse.

Rediturus Cumam.

VOS *me hominum rapidè plantæ vortetis in vrbem,*
Quorum animus promptus, pollent qui mente sagaci.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Εἰς Μίδην.

Χαλκῆ παρθένος εἰμὶ, μίδου δ' ἐπὶ σήματι κεῖμαι.
Ἔς τ' ἂν ὕδωρ τε ῥέοι, καὶ δένδρεα μακρὰ τεθήλοι,
Ἠέλιός τ' ἀνιὼν λάμποι, λαμπρά τε σελήνη,
Καὶ ποταμοὶ ῥέωσιν, ἀνακλύζῃ δὲ θάλασσα.
Αὐτοῦ τῇδε μένουσα πολυκλαύτῳ ἐπὶ τύμβῳ,
Ἀγγελέω παριοῦσι μίδης ὅτι τῇδε τέθαπται.

Ὀλοφύρεται τὴν τυφλότητα αὐτοῦ πρὸς τοὺς Κυμαίους.

Οἵῃ μ' αἴσῃ δῶκε πατὴρ ζεὺς κύρμα γενέσθαι,
Νήπιον αἰδοίης ἐπὶ γούνασι μητρὸς ἀτάλλων,
Ἥν ποτ' ἐπύργωσαν βουλῇ διὸς αἰγιόχοιο,
Λαοὶ φρίκωνος, μάργων ἐπιβήτορες ἵππων·
Ὁπλότεροι μαλεροῖο πυρὸς κρίνοντες ἄρηα.
Αἰολίδα σμύρνην ἁλιγείτονα ποτνιάνακτον.
Ἥν τε δι' ἀγλαὸν εἶσιν ὕδωρ ἱεροῖο μέλητος,
Ἔνθεν ἀπορνύμεναι κοῦραι διός, ἀγλαὰ τέκνα,
Ἠθελέτην κλῆσαι δίαν χθόνα καὶ πόλιν ἀνδρῶν.
Οἱ δ' ἀπανηνάσθην ἱερὴν ὄπα, φημὶ ἀοιδήν.
Ἀφραδίην τὴν μέν τε παθών τις φράσσεται αὖθις.
Ὅσφιν ὀνείδεσιν ἐμὸν διεμήσατο πότμον.
Κῆρα δ' ἐγὼ τὴν μοι θεὸς ὤπασε γεινομένῳ περ,
Τλήσομαι ἀκράαντον φέρων τετληότι θυμῷ.
Οὐδέ τι μοι φίλα γυῖα μένειν ἱεραῖς ἐν ἀγυιαῖς
Κύμης ὁρμαίνουσι, μέγας δέ με θυμὸς ἐπείγει
Δῆμον ἐς ἀλλοδαπὸν ἰέναι ὀλίγον περ ἐόντα.

Ἀρχὴ Ἰλιάδος τῆς ἐλάττονος.

Ἴλιον ἀείδω καὶ δαρδανίην εὔπωλον,
Ἧς πέρι πολλὰ πάθον δαναοὶ, θεράποντες ἄρηος.

Τῷ Θεστορίδῃ.

Θεστορίδη, θνητοῖσιν ἀνωΐστων πολέων περ,
Οὐδὲν ἀφραστότερον πέλεται νόου ἀνθρώποισιν.

Κλῦθι

In Midam.

Aenea sum virgo, Midæ quæ incumbo sepulchro:
Dum fluit unda leuis, sublimis nascitur arbor:
Dum sol exoriens & splendida Luna relucet,
Dum fluuij labuntur, inundant littora fluctus,
Hic constanter ago, lacrymasq; in marmore tincto
Fixa, Midam moneo tumulatum hic chare viator.

Deplorat suam cæcitatem aduersus Cumanos.

Hei mihi quam fatum dat Iupiter almus iniquum,
Infanti mihi lac venerandæ ex vbere matris
Præbuit, AEolicæ Smyrnæ, quam Martia quondam
Gens Phriconitis, certamine fortis equestri,
Condidit ad Pelagus, præterlabente Melete.
Docta Iouis proles mecum hinc digressa volebat
Carminibus celebrare vrbem quam nomine dicunt
Cumam, quosque viros intra sua mœnia claudit.
Illi audire sacræ spreuerunt carmina vocis
Sed quicunque mihi cladem exitiumq; parauit.
Non impunè feret læua quod mente volutat:
At mihi quam dederint nascenti numina sortem,
AEgro animo quamuis, certum est perferre patiq;.
Sed iam per sacra vestigia ponere Cumæ
Compita non suadet mihi mens, potiusq; remota
Inque peregrina sedem mihi quærere terra.

Exordium paruæ Iliados.

Troiam & Dardaniam canto, quæ mater equorum,
Quæ Danais Mauorte satis mala plurima vexit.

Thestoridæ.

Hestoride, ex multis, mortalibus abdita quæ sunt,
Mens habet in primis cæcos humana processus,

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Ποσειδῶνι.

Κλῦθι Ποσείδαον μεγαλοσθενὲς ἐννοσίγαιε,
Εὐρυχόρου μεδέων ἠδὲ ξανθοῦ Ἑλικῶνος.
Δὸς δ' οὖρον καλὸν καὶ ἀπήμονα νόστον ἰδέσθαι
Ναύταις, οἳ νηὸς πομποὶ ἠδ' ἀρχοί ἔασι.
Δὸς δ' ἐς ὑπώρειαν ὑψικρήμνοιο μίμαντος.
Αἰδοίων μ' ἐλθόντα βροτῶν ὁσίων γε κυρῆσαι.
Φῶτά τε τισαίμην ὃς ἐμὸν νόον ἠπεροπεύσας,
Ὠδύσατο Ζῆνα ξένιον ξενίην τε τράπεζαν.

Εἰς πόλιν Ἐρυθραίαν.

Πότνια γῆ, πάνδωρε, δότειρα μελίφρονος ὄλβου.
Ὡς ἄρα δὴ τοῖς μὲν φωτῶν εὔοχθος ἐτύχθης,
Τοῖσι δὲ δύσβωλος καὶ τρηχεῖ', οἷς ἐχολώθης.

Πρὸς Ναύτας.

Ναῦται ποντοπόροι στυγερῇ ἐναλίγκιοι ἄτῃ,
Πτωκάσιν αἰθυίῃσιν βίον δύσζηλον ἔχοντες,
Αἰδεῖσθε ξενίοιο Διὸς σέβας ὑψιμέδοντος.
Δεινὴ γὰρ μέτοπις ξενίου Διός, ὅς κ' ἀλίτηται.

Πεύκη.

Ἄλλη τίς σου πεύκη ἀμείνονα καρπὸν ἵησιν
Ἴδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου ἠνεμοέσσης,
Ἔνθα σίδηρος ἄρηος ἐπιχθονίοισι βροτοῖσιν
Ἔσσεται εὖτ' ἄν μιν κεβρήνιοι ἄνδρες ἔχωσι.

Εἰς Γλαῦκον τὸν αἰπόλον.

Γλαῦκε πέπων ἐπὶ ἄν τὸ ἔπος τὸ ἐνὶ φρεσὶ θήσω,
Πρῶτον μὲν κυσὶ δεῖπνον ἐπ' αὐλείῃσι θύρῃσι
Δοῦναι· ὡς γὰρ ἄμεινον· ὃ γὰρ καὶ πρῶτον ἀκούει
Ἀνδρὸς ἐπερχομένου, καὶ ἐς ἕρκεα θηρὸς ἰόντος.

Neptuno.

Audi qui Pelagus Valido Neptune tridenti
Imperioq; regis, spaciosaq; culta Heliconis:
Da precor his nautis reditum Ventosq; secundos,
Qui mihi sunt comites placidi, nauisq; magistri.
At mihi da misero sacram contingere terram,
Aerius qua parte Mimas ad sydera surgit.
Inde hominis iusti me fac succedere tectis,
Vlcisciq; Virum qui me improbitate fefellit,
Læsit & hospitij sacra iura Iouemq; benignum.

Ad Erythræam.

O Sacra multorum largitrix terra bonorum,
Quàm tu plana alijs & parte æqualis ab omni,
Aspera contra alijs, in quos conuerteris iram.

Ad Nautas.

INfidi nautæ, gens diris tristior ipsis,
Sæua quibus Veluti mergis dant æquora Victum,
Si Vobis nulla est hominum reuerentia cordi,
At sperate Iouem, summo qui regnat Olympo.
Tristis enim Vultus Iouis est, pœnæq; parata,
His quibus hospitij non est pia tessera curæ.

Pinus.

FVnduntur fructus alia magis arbore dulces,
Quam fouet Vmbrosis felix in collibus Ida.
Hinc ferrum Veniet Martis Validæq; secures.
His Vbi consistet campis Cebrenia pubes.

Ad Glaucum caprarium.

GLauce precor, paucis me audi, pareq; monenti.
Præ foribus stabuli canibus sua fercula primùm
Fac tradas: nam sic melius, custodibus illis,
Nec fera, nec fures Venient ad septa dolosi.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І. МЕЧНИКОВА

Πρὸς τὴν ἱέρειαν ἐν Σάμῳ.

Κλῦθί μοι εὐχομένῳ κουροτρόφε, δὸς δὲ γυναῖκα
Τήνδε νέων μὲν ἀνήνασθαι φιλότητα καὶ εὐνήν,
Ἡ δ' ἐπιτερπέσθω πολιοκροτάφοισι γέρουσιν,
Ὧν ὥρη μὲν ἀπαμβλύνεται, θυμὸς δὲ μενοινᾷ.

Εἰς οἶκον τῶν Φρατόρων.

Ἀνδρὸς μὲν στέφανος, παῖδες· πύργοι δὲ, πόληος,
Ἵπποι δ' ἐν πεδίῳ κόσμος· νῆες δὲ, θαλάσσης·
Χρήματα δ' αὔξει οἶκον· ἀτὰρ γεραροὶ βασιλῆες
Ἥμενοι εἰν ἀγορῇ, κόσμος τ' ἄλλοισιν ὁρᾶσθαι·
Αἰθομένου δὲ πυρὸς γεραρώτερος οἶκος ἰδέσθαι.

Ὁ Κάμινος.

Εἰ μὲν δώσετε μισθὸν, ἀείσω, ὦ κεραμῆες.
Δεῦρ', ἄγ' Ἀθηναίη, καὶ ὑπείρεχε χεῖρα καμίνου·
Εὖ δὲ μελανθεῖεν κότυλοι, καὶ πάντα μάλ' ἱρά·
Φρυχθῆναι τε καλῶς καὶ τιμῆς ὦνον ἀρέσθαι,
Πολλὰ μὲν εἰν ἀγορῇ πωλούμενα, πολλὰ δ' ἀγυιαῖς,
Πολλὰ δὲ κερδῆναι· ἡμῖν δὲ δὴ ὥς σφι νοῆσαι.
Ἢν δ' ἐπ' ἀναιδείην τρεφθέντες ψεύδη ἄρησθε,
Συγκαλέω δ' ἔπειτα καμίνων δηλητῆρας.
Σύντριβ' ὁμῶς Σμάραγόν τε καὶ Ἄσβετον, ἠδὲ γ' Ἄβακτον,
Ὠμόδαμόν θ' ὃς τῇδε τέχνῃ κακὰ πολλὰ πορίζει.
Πεῖθε πυραίθουσαν καὶ δώματα, σὺν δὲ κάμινος
Πᾶσα κυκηθείη, κεραμέων μέγα κωκυσάντων.
Ὡς γνάθος ἱππείη βρύχει, βρύχοι δὲ κάμινος,
Πάντ' ἔντοσθ' αὐτῆς κεράμια λεπτὰ ποιοῦσα.
Δεῦρο καὶ Ἠελίου θυγάτηρ πολυφάρμακε Κίρκη,
Ἄγρια φάρμακα βάλλε, κάκου δ' αὐτούς τε καὶ ἔργα.
Δεῦρο δὲ καὶ Χείρων ἀγέτω πολέας Κενταύρους,
Οἵ θ' Ἡρακλῆος χεῖρας φύγον, οἵ τ' ἀπόλοντο·

Τύπτοιεν

Aduersus antistitam Samiam.

Diue preces audito meas, mulierq; fac ista,
Auersata torum iuuenili ætate vigentem.
Canorum veterumq; senum capiatur amore,
Est ætas effœta quibus, sed prompta voluntas.

In Palatium curialium.

VT patris nati, sic turres sunt decus vrbis:
Sic & equi campum decorant sic æquora naues,
Sic & opes ornant ædes: præsentia regum
Augusto in solio decorat fora læta sedentum:
At lucente domus multo est augustior igne,

Fornax.

SI mihi mercedem dabitis figuli, ista canemus,
Huc ades ô Pallas, dextraq; foueto caminum,
Pulchrè vt durescant calices, & mollia cuncta,
Siccenturq; probè, & figulis lucra magna reportent,
Vendita perq; forum multa, & per compita multa.
Sic illis quæstus crescat, prudentia nobis,
At si deposito iuuat irridere pudore,
Huc precor vt pestes veniant quæcunque per orbem
Grassantur, fundant & in hanc mala cuncta caminum,
Irruat huc Smaragus, grauis Asbetus, atq; Sabactes:
Contere tu Pallas flammamq; & vasa camini,
Ille licet rapido multùm nunc ferueat æstu.
Insuper Omodamus feruatq; & damna det arti.
Omnia misceto, fornacem, vasa, domumq;.
Vt fragor immensus fiat, figuliq; tremiscant:
Non secus ac malæ crepitu clauduntur equinæ,
Sic subita fornax crepitetq; cadatq; ruina,
Inque lutum redeant calices & vasa munita.
Huc ducat longo Centauros agmine Chiron:
Quiq; manu Herculea cecidere superq; fuerunt.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Τύπτοιεν τάδε ἔργα κακῶς, τύπτοι δὲ κάμινον.
Αὐτοὶ δ' οἰμώζοντες ὁρῴατο ἔργα πονηρά.
Γηθήσω δ' ὁρόων αὐτῶν κακοδαίμονα τέχνην.
Ὃς δὲ χ' ὑπερκύψει περὶ ταῦτα, πᾶν τὸ πρόσωπον
Φλεχθείη, ὡς πάντες ἐπίσταιντ' αἴσιμα ῥέζειν.

Εἰρεσιώνη.

Δῶμα προσετραπόμεσθ' ἀνδρὸς μέγα δυναμένοιο,
Ὃς μέγα μὲν δύναται, μέγα δὲ βρέμει ὄλβιος αἰεί.
Αὐτὰρ ἀνακλίνεσθε θύραι· πλοῦτος γὰρ ἔσεισι
Πολλός, σὺν πλούτῳ δὲ καὶ εὐφροσύνη τεθαλυῖα,
Εἰρήνη τ' ἀγαθή. ὅσα δ' ἄγγεα, μεστὰ μὲν εἴη,
Κυρβαίη δ' αἰεὶ κατὰ καρδόπου ἕρποι μάζα.
Τοῦ παιδὸς γυνὴ κατὰ διφράδα βήσεται ὔμμιν,
Ἡμίονοι δ' ἄξουσι κραταίποδες τόδε δῶμα.
Αὐτὴ δ' ὑφαίνοι ἱστὸν ἐπ' ἠλέκτρῳ βεβαυῖα.
Νεῦμαί σοι νεῦμαι ἐνιαύσιος, ὥστε χελιδών.
Ἕστηκ' ἐν προθύροισι. καὶ εἰ μέν τοι ἐς δώσει, εἰ δὲ μὴ,
Οὐχ' ἑστήξομεν. οὐ γὰρ συνοικήσοντε ἐνθάδ' ἤλθομεν.

Τοῖς Ἁλιεῦσι.

Τοίων γὰρ πατέρων ἐξ αἵματος ἐκγεγάατε,
Οὔτε βαθυκλήρων, οὔτ' ἄσπετα μῆλα νεμόντων.

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΣΩΖΟΜΕΝΩΝ
Ὁμήρου ποιημάτων.

Illi contundant opus omne, ipsumq; caminum
In nihilum penitus redigant, figuli ista videntes
Plorent, & lacrymis spectent ingentia damna.
Improbitatis ego spectabo hæc præmia lætus.
Deniq; qui pronus fornacem respicit, illi
Flamma vorax faciem rapiat, penitusq; perurat.
Sic scelus agnoscent omnes atq; inde cauebunt.

Eiresione seu Ramus.

Venimus ad magnas ædes ciuemq; potentem,
Cuius diuitijs resonat domus atq; redundat,
Vos aditum præbete fores, feliciter intrent
Diuitiæ & requies hilaris, Charitesq; sequantur:
Vasa opibus tumeant, nihil hic videatur inane:
Sintq; laboratæ Cereris repleta canistra.
Excelso curru nurus hic portetur, & ipsam
Veloci cursu reuehant ad limina muli.
Hæc premat electrum pedibus, telasq; laboret.
Ast ego vos repetam, repetam (mihi crede) quotannis,
Non secus atq; redit sub tectum garrula Progne,
Assumus in porta: seu munera ferre placebit,
Seu nihil: est tamen hinc abeundi certa voluntas.
Non etenim hic habitare diu nec adesse paramus.

Piscatoribus.

Hi vos, ô pueri, tales genuêre parentes,
Nec latis fundis, gregibus neq; mille potentes.

FINIS HOMERI POEMATΩN
quæ quidem extant.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

OB. GIPHANII I.C. BREues in Odysseam Notæ seu Scholia.

IN A. I.

Pag.8. Ανδρα,) De huius & prioris exordij laude, Arist. 3. Rhet. Horat. Qui domitor Troiæ multorū prouidus vrbes, Et mores hominum inspexit, &c. quidam olim legebant πολύκροτον. nam & sic versutos & callidos Græci vocant Schol. Arist. in Nubib.

Αιθίοπας,) Hanc Aethiopum diuisionem probat Plin. lib. 5. cap. 8. tuetur & explicat Strabo.

Μνήσατο γὰρ,) Obscurum est, cur de Aegistho hîc tam multa, & nihil de Vlysse, cuius tamen de reditu consiliū habetur. Dicendū fortasse Iouis orationem à Minerua nimio iuuandi Vlyssis studio interruptam esse, eaque re factum vt exemplum Aegisthi non sit ad Vlyssem accommodatum. Vt igitur Agamemnonis vxor Clytæmnestra longa mariti mora Aegistho tandē nupsit, qua ex re multæ calamitates euenerint: ita & de Penelope metuenda, ne longa Vlyssis mora tandem flectatur, & procis nubat, qua ex re similes calamitates consequantur.

10 Ως ἀπόλοιτο, &c.) Hunc versum de Graccho interfecto protulit Scipio. Plut. in Gracch.

Ιέμενος, &c.) Insignis locus de amore patriæ, de quo vide & infra.

Τέκνον ἐμὸν,) Liuius in Odyssea, vetus poëta: Mea puera quid verbi ex ore tuo profluit. Enniū adduxi, in Iliad.

14 Πεσσοῖσι,) De hoc procorū ludo talario Athen. li. α.

Εγχος,) Veteres hastas domi ad columnā astituebāt. Sic & infra. 17. & Virg. 12. Exin quæ medijs ingenti adnixa Columnæ Aedibus astabat, validam vi corripit hastam.

16 Τίς, πόθεν, &c.) Veteres tàm erant hospitales, vt priùs exciperent hospites conuiuio: postea qui, vnde essent percunctarentur. Ath. lib. 5. de hoc loco. Sic. & infra sæpè 74. & 102.

36 Ειλαπίν') De his tribus conuiuiorum generibus Athen.

lib. 8. & Poll. lib. 6. quæ & infra iterantur.

40 Ανόπαια,) Aristarcho Ανόπαια est nomen auis.

42 Αλλ' εἰς οἶκον) Notus locus de officio viri & mulieris.

IN. B. II.

48 Ωρνυτ' ἄρ') Hunc locum Virg. lib. 8. in Euandro est imitatus.

Ουκ οἶος,) Vetere instituto, heroës canibus comitantibus procedere solent etiam in concionem, de quo Pollux. Virg. lib. 8. de Euandro. Nec non & gemini custodes limine abacto, &c. gressumq; canes comitantur herilem.

55 Εἰσόκε φᾶρος,) Veteres funebrem vestē sibi in vita conficiebant, quæ lintea esse solet. Virg. lib. 9. vbi mater Pro ad Euryalum interfectum: nec te tua funera mater Produxi pressiue oculos, aut vulnera laui, Veste tegens, tibi quam noctes festina diesq; Vrgebā, & tela curas solabar aniles. Ennius in Cresphonte: neq; terram inijcere, neq; cruenta Conuestire mihi corpora licuit. Sic & infr. 550.

56 Κακὸν δέ μοι,) Intelligit dotem Icario reddendam, si remittatur ei filia, nam dissoluto matrimonio, dos reddenda est.

Κείρετ',) De hoc verbo supra in Iliad. hic valet absumere, quod idem valet & ἔδειν, vt & Latini tondere & comedere bona. quomodo & nos interdum tralatè vtimur verbo Scheren orto ab illo Græco.

60 Διαπρήσσουσα κέλευθον.) Sic Virg. Ille viam secat ad naues & campos salis ære secabant.

64 Παῦροι, &c.) Horat. Aetas parentum peior auis, &c. Illud verò: Επεὶ οὔτι νοήμονες, &c. ferè expressit Terentius: homine imperito nihil quicquam iniustius.

66 Εἴμι μὲν,) Hos tres vers⁹ explicat Porph. quæst. Ho. I.

Εσθῆς τ' ἐν χηλοῖσιν) De veste iu arcis condita, in Iliad. Pollux lib. 7. Εις ἃς δὲ κατετίθεντο τὰς ἐσθῆτας ταύτας, χηλοὶ μὲν παρ' Ομηρον, &c.

IN Γ. III.

Αλλα

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

74 Ἀλλὰ ἢ καὶ δαίμων, &c.) Sententia præclara etiam in facris libris expreſſa. his autem verſibus & Cic. 9. ad Att. eſt vſus, valdè ſolicitus & æſtuans de congreſſu Cæſaris. Plato quoque eos adducit lib. 2. de legibus.

Οὐ γὰρ οἴω,) Virg. 1. Quiſquis es haud credo inuiſus cœleſtibus auras Vitales carpis.

76 Ὦ ξεῖνοι,) Hi verſus & alibi iterantur: quorũ argumento docet Thucyd. lib. 1. piraticam & latrociniũ apud priſcos non habitum in rebus turpibus. de qua re & Ariſt. 1. Polit. Virg. lib. 7. ita vertit: Quid petitis, quæ cauſa ratis, aut cuius egentes Littus ad Auſonium tot per vada cærula vecti Siue errore viæ, &c.

86 Νῦν δ' ἐθέλω.) Homerus tot loquendi ſemina interrogando congeſſit, vt pruritum ſenectutis natura loquacis expleret, quod imitatur & Virg. in Euandro. Macrob. lib. 7. cap. 2.

Τῷ κέοι,) Tyrannorũ pœna, Inſepultum proijci, teſte Plut. in Homer. vbi hunc locum de Aegiſtho tyranno adducit, quod idem Virg. imitatus videtur, vbi Mezentius tyrannus moriens: Hoc vnum, ſi qua eſt victis venia hoſtibus, oro, Corpus humo patiare tegi, &c.

88 Πολλὰ δ' ἀγάλματα.) Vertunt ſimulacra, nõ rectè, vertendum ornamenta, de quo verbo in Iliad. Sic eo vtitur & Callimachus apud Athe. eſt vſus & (quod indicauit Victor lib. 27.) Eurip. in Troad. & Homer. infra.

90 Ἀλλ' ἄγε πάμνετε γλώσσας,) Id eſt παύετε τοὺς λόγους, fauete linguis. Sic hunc locum accepit Philochorus apud Schol. Apoll. lib. 1. Simplicius & verius Athen. lib. 1. vbi in primis Mercurio eloquentiæ præſidi linguis rem diuinã fieri ait. & certè ipſe Homerus mox adiungit. γλώσσας δ' ἐν πυρὶ βάλλον Idem. τάμνετε μὲν γλώσσας eſt & infra η.

92 Ἔνθα χρεῖος μοι ὀφέλλεται,) Simplicius pro ὀφείλεται, id eſt, debetur. poteſt tamen & pro augetur accipi, vt fœnus intelligatur, inquit Euſtath. quomodo Grammaticos ad fœnoris antiquitatem oſtendendam, accepiſſe ait Plut. initio lib. περὶ τοῦ μὴ δεῖν δανείζεσθαι.

94 Ὑπ' αἰθούσῃ,) Poll. 1. καὶ αὐλὴ, τὸ ἔνδον, ἣν αἴθουσαν Ὅμηρος καλεῖ, meminit & Iliad. ι. & inf. δ.

96 Ὣς ἔφατ',) Accurata ſacrificij deſcriptio, obſeruatu digna.

IN Δ. IIII.

104 Αὐτοὺς,) Humanitas poſtulat, vt qui ad alios inuitati ſunt, non continuò ad menſam properent, ſed domum eiuſque ornamenta & inſtrumentũ luſtrent, mirentur & laudent quod Athen. 4. ait hic poëtam ſeruaſſe.

Ζηνός που τοιήδε,) Sic Ariſtarchus. Selenius, τοιαῦτα δὲ μοι ἐν κτήμασι κεῖται, cuius emendationis ratio explicatur ab Athen. lib. v.

Χαλκοῦ τε,) Menelai domus ſplendor celebris poſtea apud veteres. Athen. lib. 1. Plut. de cupid. diuit.

Καὶ Ἐρεμβοὺς,) Zeno Stoicus ſcribebat, Ἀραβάς τε. Strab. libro 7.

112 Νηπενθές τ') De hac herba Theophraſt⁹ lib. 8. cap. 15. quem ſecutus Plin. lib. 24. cap. 2 de Homero: herbas certè AEgyptias à regis vxore traditas ſuæ Helenę plurimas narrat, ac nobile illud Nepenthes, obliuionem triſtitiæ veniamq́; afferens, & ab Helena vtiq; omnibus mortalibus propinandum. vide & Macrob. lib. 7. & Plut. 1. Symp. 1. qui & in lib. de Homero, pharmaca μητιόεντα ait eſſe, quæ ſunt κατὰ τὴν θεραπευτικὴν τέχνην ἐσκευασμένα.

114 Φάρμακα.) Hunc verſum adducit Caius I. C. in l. qui venenum. D. de verb. ſign. docens, vt pharmacum, ita & venenum aliud eſſe malum, aliud bonum.

Ἐλοῦσεν καὶ χρῖσεν ἐλαίῳ,) Homerus lotioni ſemper ferè vnctionem coniungit, vt aſperitas ex lotione molleſceret vnctione. Athen. lib. 1.

Καρτερὸν ὅρκον,) Sic & infra κ. vocat, id magnũ eſt iuſiurandum, de quo ſupra. β. & infra aliquoties.

116 Ἀντικλος ἦ) De hoc illud Ouidij in Ibin accipit Polit. Vtque loquax in equo eſt eliſus gutture acerno, Sic tibi claudatur pollice vocis iter. vide & Tryphiod.

120 Νῆσος,) Poſidonius hoc interuallum vt falſum repre-

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І. І. МЕЧНИКОВА

reprehendit.Strabo lib.1. excusat,quia peregrinati domũ reuersi consuerint iactare multa quæ vel audierint olim ita fuisse: id & hîc Menelaũ facere de Pharo. vide & Plin. lib.2. Melam.lib.2.& Ioseph. de bell.Iud.lib.5. cap.11.

122. Πωλεῖτο,&c.) Omnem hunc locũ expressit Virg. lib.4.Georg.Hac autem fabula occultè molitionem Vniuersi indicari docuit Heraclides: nam Proteum esse materiam, Idotheam esse prouidentiam diuinam, formarũ velut spectionem: vel vt Becanus noster admirabili vir doctrina, accuratiùs hac de re explicat in suo Niloscopio, ipsam formarum deam: quæ duæ rerum omnium sint parentes,materia & forma.

Ὅττι τοι ἐν μεγάροισι, &c.) Vide prouerb. Aedibus in nostris. Antisthenes, & quid ex Homero sit discendum, rogatus,respondit ὅττι, &c.

126 Διϊπετέος ποταμοῖο,) Nilum intelligit,Strabo.de epitheto,dictum in Iliad.

Αἰγύπτιον, &c.) Hunc versum in AEgyptios tanquam conuitium,iactatum fuisse ait Strabo. lib.15.

128 Ὡς ὁ μὲν, &c.) Synesius in epist. huius authoritate versus docet in aqua pereuntes totos interire animo & corpore, ὁ καθ' ὕδατος (inquit) θάνατος ὄλεθρος αὐτῆς τε ψυχῆς, nimis leui argumento.

134 Ἵππους,) Horat.1.ep.6. Haud malè Telemachus proles patientis Vlyssei, Non est aptus equis Ithacæ locus,vt neq; planis Porrectus spatijs, nec multæ prodigus herbæ Atride magis apta tibi tua dona relinquam.

IN E. V.

150 Ὡς ἔφατ',) Virg.lib.4. Dixerat ille patris magni parêre parabat Imperio.&c.

150 Κέδρου, De hoc loco Plin.lib.10.cap.16. vbi cõtendit thyum esse arborem, non odorũ genus, vt quidã putarunt,tribuit autẽ hæc Circæ, versibus Virgilij inductus fortasse, qui initio 7. ad Circen hæc accommodauit: Vrit odoratã nocturna in lumina cedrũ.qua de re Macro.lib.3. cap.19.

cap.19.Nam & Homerus qui citreum, θύον appellat ostendit esse odoratum pomum θύον δ' ἀπὸ καλὸν ὀδώδει. vbi aliter,quàm hic scribitur iste versus. vide & infra, nu. 160.

152 Σκῶπές τ',) Alijs hic κῶπες placet, vt est apud Athen.θ.

158 Οὕτω δὴ οἴκόνδε,) Hac multitudinẽ coniunctionum patheticam orationem hic redditam docet Phalereus de Elocut.

Ἀθάνατός τ' εἴης,) Patriæ amore immortalitatẽ aspernatur Vlysses,id quod Cic.lib.1.de Orat.& li.2.de Leg.ex hoc ni fallor loco,non ex lib. α vt vulgo putãt, commemorat.

160 Αὐτὰρ ὁ τάμνετο.) Aedificatio nauis cum omnibus ornamentis enucleatè depingitur.

162 Θυώδεα,καὶ λούσασα) In Macrob. θυώδεα σιγαλόεντα. sic enim ait: Et quod ait Oppius, inter vestem poni citrum(vt odoratissimum & tineis necandis aptum)idem significat & Homerus,cum dicit, Εἵματα,&c.

162 Πληϊάδας,)Homerum hic superari à Virgil.libro 3.ait Macrobius.

160 Ὡς εἰπών,&c) Hinc expressus totus Virgilij Aeolus.Plut.in his 4.primis versibus. magnam inesse ait grandiloquentiam, tempestatis magnitudini congruentem.

164 Τρὶς μάκαρες,) In excidio Corinthi Mummius Imperator,cum ex captiuis pueris ingenuis,qui literas scirent,(eos enim ad se adduci iusserat) vnus hunc versum in tabella fortè exaratum afferret: ita commotus dicitur, vt grauiter illacrymatus, omnes huius pueri propinquos liberos dimiserit.Plut 9.Sympos.quæst.1.

168 Γαῖαν ἐγὼν ἰδόμην,) Ex hoc fonte & pag.sequ.puto manasse illud quoque prouerb. γῆν ὁρῶ, Terrã video.

IN Z. VI.

176 Ἀμφὶ δ',) Nouæ vrbis molitio, quam Virg. videtur in Carthagine imitatus,lib.1.

176 Ἐκ γάρ τοι τούτων,) Vide prouerb. Εἵματα ἀνὴρ, Vestis vir.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

178 Οἷ φασί.) &c.Lucret.initio lib.3.eleganter expreſſit:Apparet diuum numen,ſedesq; quietæ:Quas neq; cō cutiunt venti,nec nubila nimbis Aſpergunt,neq; nix acri concreta pruina Cana cadens violat,ſemperq; innubilus æther Integit,& largè diffuſo lumine ridet.

Κλυτοὺς βασιλῆας) Id eſt,optimates,principes: nam huius loci argumento,Phæaces Ariſtocratia vſos, vult Plut. vide in Iliad.ſupra initio Bæotiæ.

180 Ὑγρὸν ἔλαιον.) Cur commune humidi nomen oleo præcipuè tribuatur à poeta, cauſam explicat Plut.6. Symp.quæſt 9.hanc, quia præ omnibus liquoribus, oleum maximè ſit liquidum.

Οἵη,) Virgil.1.de Didone:Qualis in Eurotæ,&c.Gell. lib. 9. cap.10. nihil tam improſperè vertiſſe ex Homero Virgilium,quàm hos verſus οἵη,&c.ex Probo adfert: Virgilium tuetur Scaliger. Iocunda tamen & vtilis erit comparatio. videbis quæ ſumat, quæ omittat, quæ planè inuertat diuinus poeta Virgil. ex toto hoc loco. Cæterum hemyſtich.hoc γέγηθε.&c.reddidit & Lucr.1. & tacita pectus dulcedine tangunt.

184 Δήλῳ.)Huius palmę Homerus & in hymno Apoll. meminit Theognis quoq; & Callim. & Cic.1. de leg.aut (inquit)quod Homericus Vlyſſes Deli ſe procerā & tenerā palmā vidiſſe dixit, hodie monſtrant candē. & Catull. Quem mater propè Deliam depoſuit oliuam. meminit & Pauſan.in Arcad.Plin.eam ſua etiam ętate conſpici ait.

186 Ουκ ἔσθ᾽) Διερὸς βροτὸς, id eſt humidus & ſucciplenus,cui contrarius ἄλιβας καὶ σκελετὸς, aridus & exuccus.Plut.8 Sympoſ.in fin.

IN H. VII.

194 Ἀμφὶ δ᾽ Ἀθήνη.&c.) Virgil.1. At Venus obſcuro gradientes aere ſepſit,Et multo nebulæ circum dea fudit amictu:Cernere ne quis eos, neu quis contingere poſſet, Moliriue moram,aut veniendi expoſcere cauſas.

196 Θαυμάζεν,) Virg.1.Miratur molem AEneas,magalia

galia quondam, Miratur portas, ſtrepitumque & ſtrata viarum,&c.

198 Χάλκεοι,) Domus Alcinoi deſcriptio accuratiſs.

200 Χρύσειοι, Hos verſus expreſſit Lucret. initio lib.2. Si nō aurea ſunt iuuenum ſimulachra per ædes, Lampadas igniferas manibus retinentia dextris,Lumina nocturnis epulis vt ſuppeditentur,&c.

Καὶ μηλέαι ἀγλαόκαρποι,) Cur malum arborem poëta vocet aglaocarpum, exquirit Plut.5 Sympoſ.quæſt.& duas affert cauſas: Vel quia arbor ipſa cū ſit puſilla & ſpecie tenui,fructum tamen ferat pulchrum & magnum,atque ita malus ſit aglaocarpos non per ſe,ſed comparatè: Vel quia mala ipſa ſua ſponte ſint pulcherrima, vt in quibus omnes pulcherrimorum fructuum laudes reperiantur, Contrectatio munda & odorata inſtar violæ, Sapor ſuauis,Odor deniq; & ſpecies gratiſſima & iocundiſſima.

202 Ὧ πυμάτῳ σπένδεσκον,) Vltimò ſolent libare Mercurio, ituri iam cubitum: nam ſomni Præſidem aiebant eſſe Mercurium. quare & vltimus hauſtus dici ſolet Mercurius,Athen.lib.1.Poll.lib.8.cap.16.

202 Κατ᾽ ἄρ᾽ ἕζετ᾽ ἐπ᾽ ἐσχάρῃ ἐν κονίῃσι,) More veteri ſupplices in foco ſedere ſolent propter deos penates. Sic apud Plut. Themiſtocles ſupplex in domo regis Moloſſ. Admeti in foco ſedit.

206 Ἀργαλέον,) Virgil.Infandum regina iubes renouare dolorem.

IN Θ. VIII.

214 Δεινός τ᾽ αἰδοῖός τε,) De his duobus verbis coniunctis ſup.Etſi hunc locum potius videtur imitatus Plato in Theæt.de Parmenide.

218 Κῆρυξ δ᾽ ἐγγύθεν.&c.) Videndum an non ſe ipſe deſcribat poeta nomine Demodoci.

Ἀείδειν κλέα ἀνδρῶν,) Egregius muſicæ vſus in canendis laudibus ſeu virtutibus præſtantium virorum. Sic & apud Cic.4.Tuſcula.grauiſſimus author in originibus

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І. МЕЧНИКОВА

dixit Cato, morem apud maiores hunc epularum fuisse, vt deinceps, qui accubarent, canerent ad tibiam clarorũ virorum laudes atque virtutes.

220 Ἀλλὰ θεὸς μορφὴν ἔπεσι στέφει.) Id est, τοῖς τὴν ὄψιν ἀμόρφοις ἀναπληροῖ ἡ τοῦ λέγειν πιθανότης. Athen. lib. vlt. vbi de cotonis & odoribus. Sic ferè Sappho apud Ouid: Si mihi difficilis formam natura negauit, Ingenio formæ damna rependo meæ.

224 Στιβαρῆς ἀπὸ χειρός.) Nam firmis & validis lacertis esse oportebat eum qui disco benè vti vellet. Vict. lib. 29. cap. 1. in fin.

232 Ἄσβεστος.) Secundum hunc versum, in Platone li. 3. de Rep. vbi hunc locum adducit, est hic. ὡς ἴδον Ἥφαιστον διὰ δώματα ποιπνύοντα.

Χωλὸς ἐών, &c.) Athenæus lib. 12. ita adducit: Χωλὸς ἐὼν τέχνῃ τῷ καὶ ζωάχει ὀφέλλει.

234 Οἱ δ' ἐπεὶ, &c.) Pilæ ludus multiplex, vna est quam vocant cœlestem, quia in sublime pelleretur. ea hic vsos Phæaces ait Pollux lib. 9.

Δώδεκα,) Hîc potius est locus, quo Plutarchus docet Phæaces, aristocratia esse vsos.

238 Αὐτὸς νῦν, &c.) De hoc loco verba Plinij accipienda videntur hæc, è lib. 33. var. hist. cap. 1. Nec Iliacis temporibus vllos fuisse annulos video, nusquã certè Homerus dicit, cùm & codicillos missitatos epistolarum gratia indicet, & conditas arcis vestes, ac vasa aurea argenteaque & ea colligata nodi, non annuli, nota.

IN L. IX.

246 Οὐ γὰρ ἔγωγέ τι,) Tempori seruientem, nam vitã hæc erat Phæacum & Alcinoi, non quia ipsi ea vita probetur, hęc protulisse Vlyssem, monet Megaclides: etsi alij, in quib. & Plato, eam vitam Homero probatã fuisse contendunt. Athen. lib 12. dipnos.

248. Εἰμ' Ὀδυσσεύς,) Sum pius AEneas, &c. fama super æthera notus.

Τρηχεῖ'

Τρηχεῖ' ἀλλ' ἀγαθὴ κουροτρόφος,) Valdè amauit hunc locum Cicero homo amantiss. patrię. nam in epist. ad Att. quidem hos ipsos versus adfert, in Planciana verò vertit, Sed ad Arpinũ patriã suam accommodatos: Tota deniq; nostra illa aspera & montosa, at fidelis & simplex & fautrix suorum regio, & 1. de orat. allusit, vt Ithacam illam in asperrimis saxulis tanquam nidulum adfixam, &c.

252 Τοῖσιν δ', &c.) Cyclopibus nulla legum & iuris descriptio, nulla publica disciplina in liberis & vxoribus regendis: quam vitã Cyclopicam, adductis his versibus, vocat Aristot. x. Eth, & 1. Polit. Hæc autem de Cyclopibus imitatus est breuiter Virg. lib. 3.

256 Ἀνδρί γε σιτοφ.) Phalereus in lib. de Elocut. monet poëtã, de Cyclop. paulatim augere hyperbole. Hermog. de Inuent. ait hoc verbo contineri velut pręmunitionẽ ad excusandũ illud incredibile inf. 272. ἧκε δ' ἀπορρήξας, &c.

256 Ὅν μοι ἔδωκε Μάρων,) De Maroneo vino Thraciæ Plin. lib. 14. c. 4. adducto hoc Homeri loco: additque etiam sua ætate vim illam & vigorem indomitum eius vini mansisse.

260 Καὶ μηκάδας αἶγας,) Poll. lib. 5. Homerus inquit, capras μηκάδας dixit: etsi earum balatus Græcè magis propriè dicitur φριμαγμός.

262 Ἀλλ' ὅγ',) Egregiè Virg. Vidi egomet duo de numero cum corpora, &c.

266 Οὖτις,) Captionem quandam sic postea vocarunt Stoici. Laert. in Zenone.

Οὖτιν ἐγὼ πύματον κατέδομαι,) Phalereus ait, Homeri hoc vrbano dicto valdè dirum & terribilem ostendi Polyphemum. ex quo Homeri sale & prouerb. Cyclopis ξένιον.

Φάρυγος δ' ἐξέσσυτο οἶνος ψωμοί τ' ἀνδρόμεοι.) Cic. De Antonio frustis esculentis, vinum redolentibus. Virg. saniem eructans ac frusta cruento per somnum commixta mero.

274 Φάσθ' Ὀδυσσῆα) Laudat consiliũ poetæ Aristot. 2. Rhet. qui Vlyssem faciat nomen suũ parentes & patriam singulatim Cyclopi indicare: hac enim re factũ, vt Vlysses

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

iram suam expleret. ἡ γδ ὀργὴ τῶν καθήκασόν ἐστιν, inquit Philosophus.

IN K. X.

282 Ἐρρ᾽ ἐκ νήσε,) Apud Rhodios Grammaticus quidam in theatro specimen eruditionis suæ editurus cum versum posceret: hunc ipsum quidam protulit teste Plut. lib 6. Sympos. quæst. 1.

Λάμε αἰπὺ πτολίεθρον Τηλέπυλον λαιστρυγονίην,) Cic. lib. 2. ad Att. ad hunc locum allusit: Si verò in hanc τηλέπυλον veneris λαιστρυγονίην, Formias dico Hesych. Λάμος, ἡ χώρα τῶν λαιστρυγόνων, ἢ ἐπιχώριός τις ἥρως ἀφ᾽ ἧ ἡ χώρα ὠνομάσθη.

290 Κλήρες,) De sortibus in galeam conijciendis, supra in Iliade.

Ἀμφὶ δέ μιν,) Locum totum de Circe sumpsit & Virg. 7. & hos quidem versus vertit ita: Hinc exaudiri gemitus iræq; leonum, &c.

Ὡς δ᾽ ὅταν, (Pollux lib 6. hæc de farina, qua veteres, loco mantilis manus detergebant cœnati, quã postea canibus obijciebant, eam Græci vocabant ἀπομαγδαλίαν.

294 Ῥίζη μὲν,) De hoc verbo Plin. lib. 35. cap. 4. de allegorijs Eustath.

292 Ἡμδν.) Dissolutio hæc Ἡμδν.) &c. Ευρόμδυ, &c. φέρει τῆς ἀγωνίας ἔμφασιν ἅμα καὶ ἐμποδιζούσης τι & συνδιοικούσης Longin. περὶ ὕψους,

306 Οἴῳ πεπνῦσθ.) Cic. 1. de diuinat. De Tiresia etiam apud inferos Homerus ait, solum sapere, cæteros vmbrarum vagari modo. In Scipionem quoque iuniorem Cato Senior hoc versu est vsus, teste Plut. Πολιτ. παραγγ.

Δι᾽ ὠκεανοῖο περήσης,) Huius versus argumento, valdè leui Strabo vult Vlyssem in Oceano quoque errasse, quæ & Germanorum veterum fuit sententia, apud quos vrbem Asciburgium ab Vlysse conditum ferebatur teste Tacito in lib. de morib.

IN Λ. XI.

Hanc

Hanc Necyam imitatus est Virg. toto. lib. 6. & Lucanus vbi de Appio. Virgiliana, meo quidem iudicio, multis partib. Homericæ antellit.

312 Ἔνθα δὲ κιμμερίων, &c.) De Cimmerijs vide Strab. lib. 5. & alibi.

Βόθρον,) Sic dijs manibus rem diuinam solent facere, vt Romæ in Terentinis sacris, de quib. Prudentius περὶ στεφάν.

Νεκύων κατατεθνειώτων &c.) Vide & Pausan. in Att. his verbis, olim quidam facetè homines pallida & cadauerosa facie vocabant: quasi cadauera illi quidem essent, nondum tamen mortua. Eustat.

314 Νωσὶ σε,) Sic apud Virgil. Palinurus AEneæ: Quod te per cæli iocundum lumen & auras, Per genitorẽ oro, per spes surgentis Iuli, Eripe me his inuicte malis, &c.

Πῆξαι,) Sic de Miseno. Virg 6. At pius AEneas ingenti mole sepulcrum Imponit, suaque arma viro, remumque tubamque. Sed cur remum? fortasse quia olim milites & nautæ idem erant teste Thucid initio.

316 Οὐδέ θ᾽ ἅλεσσι, &c.) Eustath. hoc dicto tantum summã eorum hominum immanitatẽ & feritatẽ significari vult. Sed Pausan. in Attic. existimat historicè dictum, eaq; tempestate fuisse qui salis vsum nullum nossent.

318 Ὀππότε.) Videtur prioribus illis signis occultè significari mors Vlyssis, à Telegono tandem interfecti. Lucian. lib 2. var. hist. & Schol. Græc.

324 Μητέρα) Quæ hic Epicaste, mater Oedipi, ea vulgo dicitur Iocasta: ex qua nullos liberos Oedipum tulisse contendit Pausan Bœot. huius loci argumento.

326 Κάστορα) Horat. ita vertit: Hunc equis, illum superare pugnis nobilem.

328 Ὄσσαν &c.) Longinus in lib. περὶ ὕψους πολλὰ ὕψη δίχα πάθους ὡς περὶ μυρίους ἄλλους, καὶ τὰ περὶ τοὺς Ἀλωάδας τῷ ποιητῇ παρατετολμημένα.-- Ὄσσαν, &c. & τὸ τούτοις ἔτι μεῖζον ἐπιφερόμενον, & νύ κεν &c. Virg. 1. Geor. Ter sunt conati imponere Pelio Ossam.

Φαίηκες.) Virg. 4. Quis nouus hic nostris. &c.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

342 Καὶ Τίτυον, Virg. 6. Nec non & Tityum,&c.vide de hoc loco Pausan.Phocic.

Λᾶαν ἄνω ὤθεσκε,) Artificium poëtæ laudat Phalereus, qui horum cōcursu vocalium longarum versum ipsum longiorem quodammodo fecerit, imitatus lapidis illam in superiora loca lationem & difficultatem ea in re positam.vide & Gell.lib 7.cap.20.de hiatu isto.

IN M. XII.

348 Πολὺς δ' ἀμφ' ὀστεόφιν θὶς ἀνδρῶν πυθομένων,(Πύθεσθαι scribit Pausan.Phocic.olim putrescere significasse, & Homerum ob id Sirenum insulam ossibus refertam canere, quod qui earum audiuissent carmina, ἐπύθοντο, id est,putrescebant.

350 Οὐδὲ πέλειαι τρήρωνες, Alexander Macedo ideò dicebat apud Homerum columbas infirmissimas aues Ioui ambrosiam ferre, quia dij videantur esse Philosophi.

Οἱ δὲ δύω,) Visitatius fuerat τῶν δὲ δύω σκοπέλων : sed multò amplior est oratio, immutato casu, οἱ δὲ quàm vocant Hypallagen Phaler.

356 Δεῦρ') Cic.lib. 5. De hoc loco præclarè versus ita conuertit. O decus Argolicū quin puppim flectis Vlysses, Aurib. vt nostros possis agnoscere cantus? Nā nemo hæc vnquam est transuectus cærula cursu. Quin prius astiterit vocū dulcedine captus. Post varijs auido satiatus pectore musis, Doctor&ad patrias lapsus peruenerit oras. Nos graue certamē belli cladem q; tenemus, Græcia quā Troiæ diuino numine vexit, Omniaq; elatis rerum vestigia terris,

358 Τούτου μὲν καπνοῦ,) Hæc Arist. 2.Eth.tribuit Calypsoni, cùm proferantur à Circe.

360 Ἐς πόντον, &c.) Quid hic κέρας, explicatum supra.

IN N. XIII.

374 Ἀρήτῃ δ' ἐν χερσὶ τίθει, &c.) In Græcia qui alter alteri propinabat ipse prior bibebat, at hoc inquit Athe- nō tam

tam est προπίνειν, quā προεκπίνειν, κυρίως γάρ ἐστι τοῦτο προπίνειν τῷ ἑτέρῳ πρὸ ἑαυτοῦ δοῦναι πιεῖν, & adducit hunc locum, & alium ex Iliad 1.

376 Καὶ τὸν νήδυμος ὕπνος, &c.) Aristot.lib.1. de arte poëtica consilium & conuentū hoc poëtæ reprehendit, qui Vlyssem dormientem in patriam faciat peruehi, eius videndæ antè semper cupidissimum. Quod quemadmodum excusari possit, explicauit Guilielmus Canterus noster libro 5 nouar.lect.cap.14.

Φόρκυνος δέ τίς ἐστι λιμήν,) De hoc portu & Nympharum antro cū alij scripserunt, tū hodie quoq; extat libellus Pophyr. de quo ita Scaliger: De portu verò in Ithaca, quot nugas Porphyrius? Virgil. 1. eleganter expressit. Est in secessu longo locus, insula portum efficit, &c.

384 Ἐπιβώτορι μήλων,) De hoc verbo multa turbat Eustath. Hesych. ita: Ἐπιβώτορι μήλων, βοσκήτορι τῶν ποιμνίων ἐπιστάτῃ· ἢ ἐφιππαστῆρι. οἱ γὰρ τῶν βασιλέων υἱοὶ πρῶτον ἐπὶ τῶν κριῶν ἱππεύειν ἐμάνθανον. regum inquit filij primū in arietibus impositi equitare discebant, & hi erant ἐπιβώτορες μήλων, quæ si & vera & explanatio huic loco satis est accommodata, (probatur certè P. Victor. l. 8. var. lect. cap.9.) melius scribatur ἐπιβήτορι. nā ἐπιβήτωρ, quo verbo & alibi vtitur poëta, est qui ascendit equum vel arietem, quod congruit propriùs ἐφιππαστῆρι Hesychiano, quā emendationem mihi indicauit I. C. doctissimus Gerartus Falkeburgius popularis meus.

384. Δήεις, &c.) Huius authoritate versus Iurisconsulti docent sues gregatim pasci, & proinde esse in pecorum numero. vide L. legatis §. pecoribus de legat. 3. & in Instit. d.l. Aquil. vbi Theoph. νέμονται, id est, gregatim pascūtur.

IN Ξ. XIIII

398 Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἕζετο, &c.) Canes allatrantes abigendi ratio, si telo quod quis gerit abiecto, ipse humi procumbat. Sic enim non mordebunt canes, ea vsus est hic Vlysses, Eumæus communi, lapidibus eos absterrens, qua & Hercules apud Theocritum ἀγρέμιυ κλήρω vtitur.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

400 Τάπε δμώεσσι πάρεστι χοίρεα.) Scribunt Gramma-
tici porculos à seruis edi solitos, ꝙ macri ferè sint & stri-
gosi. potest & hæc reddi ratio, quod minus alimenti in ijs
sit. Solet autem Homerus cibi copiam lautitiæ anteferre.
Athen. lib θ. dipnos.

402 Καί οἱ πλησάμενος,) Athenæus libro ια dipnos.
docet Scyphi vocabulũ aliàs in neutro, aliâs in virili gene-
re reperiri, quare & in hoc versu scribendo variasse Gram-
maticos: nam Aristophanem ita scribere, πλησάμενος δ᾽
ἄρα οἱ δῶκεν σκύφος: Aristarchum ita, πλησάμενος δ᾽ ἄρα
οἱ δῶκεν σκύφον.

401 Στῆσα δ᾽ ἐν Αἰγύπτῳ ποταμῷ,) Ammiam Pauca
itaque super Nilo, quem Aegyptum Homerus appellat,
perstringi conueniet, &c. Sic & infra vocat.

IN O. XV.

434 Ὠνοχόει,) Docet ex hoc loco Athen. 10. Dipno.
olim & nobiliss. ac principes pueros à poculis fuisse alijs,
vt hic est Menelai filius.

442 Νήσοισιν ἐπιπροέηκε θοῇσιν) Valla velocib. vertit
malè, rectius alij, acutis. Plut. ait esse metalepsin, Aristote-
lem 3. Rhet. secutus, & intelligendas insulas ὀξείας, id est,
acuminatas & in fastigium acutum desinentes.

44 Πῦρ τ᾽ εὖ &c.) In Aeliano lib. 7. var. hist. ita addu-
citur: πῦρ τε κατευνῆσαι, διά τε ξύλα πολλὰ κεάσσαι.

IN Π. XVI.

456 Εντύνοντο ἄριστον ἅμ᾽ ἠοῖ. Plut. 8. Symp. 6. ex hoc
loco ἄριστον docet idem esse quod ἀκράτισμα, quod Latinè
ientaculum.

458 Κύσσε δέ μιν) Mos osculandi manus quam sit an-
tiquus, ex hoc loco & inf. 654 & ex Iliad. 874. cognosci po-
test. Plut. in Bruto: καὶ μετὰ μικρὸν ὁ Λαίνας τὴν δεξιὰν τοῦ
Καίσαρος καταφιλήσας ἀπέστη. quo more hodie quoq; v-
tuntur quędam nationes, Germani vix vtimur, manibus
copulandis

copulandis contenti: & quod κύσσε apud Græcos, id &
nobis valet Küssen.

472 Ποδῶν ἕλκωσι θύραζε,) P. Vict. lib. 21. cap. 24. hinc
ductum putat illud prouerb. Pedibus trahere, quem mi-
ror ab Erasmo dissentire. cùm illud ποδῶν ἕλκειν, mille lo-
cis in hoc poëta reperiatur, idemq; semper valeat.

Αὐτὸς γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρα σίδηρος,) Hoc velut prouer-
bio vsus est & infra 543. Valerius Flaccus lib. 5. reddidit:
Namq́ virum trahit ipse chalybs.

IN P. XVII.

486 Εγχος.) De pila hastaria, sup. α.

488 Πεῖραι,) Illustre donationis causa mortis exem-
plum: quod & laudatur in institut. iuris sub tit. de Donat.

502 Ημισυ. &c.) Sic & Longin. hunc locum adducit:
Plat. 6. de leg. ita: γάρ τε νόον ἀπαμείρεται), & Ανδρῶν οὓς ἂν δὴ
κτλ, &c. vide Eras. prouerb. Quot serui, &c.

Κεχρημένῳ) In Hesiod. ita legitur: κεχρημένον ἄνδρα κο-
μίζει. vide prouerb.

508 Οὐδ᾽ ἄλαδδίης.) Sic Theocr. Idyll. vlt. φῆς μοι πάν-
τα δόμεν, τάχα δ᾽ ὕστερον οὐδ᾽ ἄλα δοίης. Callistratus teste
Eustathio legebat οὔδαλα. id est sordes & purgamenta.

514 Οὐχ᾽ ὁρᾷς,) Sic apud Xenoph. ἀναβάσ. γ. ob ster-
nutationẽ cuiusdam, omnes salutem sibi promittebant.

IN Σ. XVIII.

524 Τοῖος γὰρ νόος,) Vertit. Cic. apud Augustin. 5. de
ciuit. Dei cap. 7. Tales sunt hominum mentes, qualis pa-
ter ipse Iupiter auctiferas lustrauit lumine terras. Hunc
Homeri locum & Archilochus imitatus est teste Plut. in
Homero. τὸ οἷον ad ἦμαρ, vt rectè Cic. non ad νόον vt vulgò
ferè vertunt, pertinet. qualis est dies, id est pro euentu re-
rum seu dierum, afficitur & animus.

543 Ορμον.) Huiusmodi torquem spectari Amathun-
te ait Pausan. Bœot. adducto hoc loco.

IN

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

IN Τ. XIX.

542 Αυτὸς γδ,) De hoc velut prouerbio dictum ſuprà. Et de ipſo tanquam præclaro epiphonemate, & de toto hoc loco Phaler. de elocut.

148 Φῆ ,) Ebrios ad lachrymas eſſe faciles indicat hoc verſu poëta.

550 Λαέρτῃ ἥρωϊ ταφήϊον.) De veſte lugubri dictũ ſup.

Κρήτη,) Virgil. lib. 3. Creta Iouis magni medio iacet inſula ponto, &c. verbo περιρρύτης magnitudo declaratur, inquit Phaler: quo & Thucydides Homerum imitatus de de Sicilia eſt vſus lib. 4.

552 Εννέωρος, &c.) Plato in Minoë, ὀαριστὺς quid valeat in hoc verſu copioſe explicat. vide & Plu. de Homero.

560 Δεξαμένη χείρεσσι,) Sic Terent. in Adel. quem ego modo puerum tantulum in manibus geſtaui meis. P. Victor. lib. 37. cap. 13.

570 Ὡς δ' ὅτε,) Dulcem hanc Luſciniæ deſcriptionẽ explicat Phaler. lib. de elocut.

IN Υ. XX.

576 Κραδίη, &c.) Ennius: animus in pectore latrat.

Εν πείσῃ.) Πείσῃ idem quod πεῖσμα & πρυμνήσιον, funis quo naues in littore religantur ad palum. Ex hoc autẽ loco prouerbiũ fabricarunt poſteri, quod pauci adhuc viderũt, τηρεῖν τὸν θυμὸν ἐν πείσῃ, vel ita, μένων ὁ θυμὸς ἐν πείσῃ id eſt firmo & ſtabili eſſe animo. Hæc eſt πείσῃ Homerica apud Plut. περὶ ἀοργησίας, vide Hartung. & Leopardũ.

578 Τυρῷ καὶ μέλιτι,) Plut. 3. Sympoſ. quæſt. 7.

594 Οἱ δ' ἤδη,) Elegans γελᾷν γναθμοῖς ἀλλοτρίοις, ride re alienis maxillis ſeu malis, id eſt non ex animo, quo Horatius eſt vſus lib. 2. Serm. 3. Cum rapies in ius malis ridentem alienis. Sic enim præclarè eum locũ emendauit Boſius, ni fallor, vbi vulg. in iura malis, neque enim dicitur rectè, ite in iura, ſed in ius: Pophyr. quoq; interpres ait

hoc

hoc poëtam ſumpſiſſe à Græcis, nempè ex hoc loco.

594 Οὐ μὰ Ζῆν,) Vetus iuriſiurãdi ratio indicatur: ἔθος γδ ἦν ἀρχαῖον, πρῶτον θεοὺς ὀμνύναι, εἶτα ἐπάγειν καὶ τὰς ἰδίας συμφοράς, inquit Apol. Schol. lib. β adducto hoc loco.

IN Φ. XXI.

598 Τῷ δ' ἐν μεσσήνῃ,) Ex hoc loco & alio item Homeri loco docere conatur Pauſan. Meſſeniorum nullum his temporibus oppidum fuiſſe.

IN Χ. XXII.

632 Κρείξ.) Id eſt, Τῆς κόμης ἐπιλαβόμενοι, vt Ariſtarchus, vel vt Crates νεανίσκος.

638 Τοῦτό τοι ἀντὶ ποδὸς ξεινήϊον,) His verbis vt prouerbio vſus eſt Nazianz. στηλιτ. β. pro, malum malo rependere, aut clauum clauo.

IN Ψ. XXIII.

658 Ἐκτός,) Ex hoc quoq; loco perſpicitur antiquiſſimo iam tẽpore lectos exportari potuiſſe, huc illuc. quod & Terent. indicat in Heautont. Eſt mihi vltimis conclaue in ædibus quoddam retro: Húc eſt intro latus lectus veſtimentis ſtratus.

662 Ὡς δ' ὅτ') Prouerb. Terram video, huc pertinet.

IN Ω XXIIII.

674 Λέγοντο λεύκ' ὀστέα,) Mos veterum legere oſſa: cuius multa apud Homer. mentio, vnde & in xij. tab. Homini mortuo ne oſſa legito, quo poſt funus facias. Cic. 2. de leg.

682. Λιστρεύοντα,) Cicero in Cat. maiore: At Homerus Laërtem colẽtem agrum & eum ſtercorantem facit, verùm hic nulla eſt ſtercorationis mentio: nam ῥυπόωντα χιτῶνα, vt & ſup. 394. valet ſordidum amiculum. Sit igitur & hoc ἁμάρτημα Ciceronis μνημονικόν.

688 Αμφοτέρῃσι,) De cinere vide ſup. Iliad. σ. Catul. Canitiem terra atque infuſo puluere, fœdans.

INDEX

INDEX IN ODYSSEAM NOVVS.

Numeris Græcis paginis est accommodatus.

A

ACastus rex 414
Accipitris augurium 454
Accipiter Apol. nuncius 454
Accipiter timendus muribus 702
Acubitio vetus 74
Adræmon 422
Adresta ancilla Helenæ 108
Adulterij pœna 86
Adulterium AEgisthi ibid.
Adulterium ingens facinus ibidem
Acheron fluuiꝰ infernalis 306
Achillis vmbra 676. eius anima Vlyssi loquitur 336. eius exequiæ 676. eius cum Vlysse contentio 318. eius filius 82
Achiuorum reditus à Troia cantu celebratus 40. conuocati 48. eorum dissidium 80
Acroneus 220
Acratiasmus tyrannicus 522
Actoris ancilla Penelopes 662
AEte soror Circe 286
Aëris bonitas 132
AEæa insula 246.248.286
AEgis Mineruæ 638
Aegisthus præter fatum Atridæ sponsam in vxorem duxit 26. 84. eius adulterium 86. sæuities 130
Aegyptius heros 50
AEgyptus herbarum ferax & fertilis 114
Aegyptia terra plurima producit pharmaca ibid.
Aeneas ex Venere ortus 788
Aeolia insula & regio 280
Aeolus Hippobates 278
Aeolus dat Vlyssi vtrem ventorum 280
Aeolus filias suas coniunxit filijs, in vxores 238. ibid.
Aeolus reuersum Vlyssem indignabundus expellit 282
Aeoli duo ibid.
Aequabilitatis studiosi honorandi 556
Aesculapius medicus 802
Aetiopum regio alia Orientalis, alia Occidentalis 8
Aethonem sese vocat Vlysses 552
Aetolus deceptor 416
Agamemnon septennio imperauit Mycenis 90. eius exitus 88. 130. eius vmbra suum exitium Vlyssi refert 332 eius anima 676
Agamede filius Ergini, amicus Deorum 732
Agelaus Damastorides procus 592. monet, ne Mentor Vlyssem iuuet 632
Agni cornuti 106
Aiax occisus 78
Aiacis Oilei exitus 128
Aiacis anima irata 340

Alcan-

Alcandre Polybij vxor 108
Alcinous Phæacensium dux 176. clementer excipit Vlyssem 204. optat Vlyssem sibi generum 204. promittit Vlyssi auxilium ibid. eius oratio, qua Phæaces hortatur, vt Vlyssi auxiliū portent 216. conuiuium ibid. hortatur Phæaces ad certamen 220. eius filij, Laodamas, Halius & Clytoneus 222. quærit omnes Vlyssis cōditiones & fortunas 244. eius & Vlyssis ad Phæaces oratio 372
Alcippe ancilla Helenæ 108
Alcmaon & Amphilochus filij Amphiarai 440
Alcmena 54. eius anima 324. vxor Amphitryonis & mater Herculis ibid.
Aleatores 30
Alector Spartanus 102
Alienis non inuidendum 518
Alienis in ædibus non multum lugendum 548
Alimenta, caseus, mel, vinum 578
Aliorum dolor etiā nos afficiat 448
Alius alijs delectatur operibus 408
Aliud loqui, aliud sentire 488. 526.
Alitherses præsentia & futura vidit 696. Vlyssis dissuadet internecionem 696.
Alphæus pater Orsilochi 436. nomen fluuij 752 740
Ambrosia fugat Edothea Ceti odorem 124
Ambrosia cibus Deorum 152
cum Amicis non pugnandum
Amicorum memoria non sit breuis 428
Amicitia paterna 436
Amicitia non conflatur cum aliquo, nisi dignus priùs cognoscatur 700
Amithaon 324
Amnisus 552
Amoris argumentum, gestatio infantis 560
Amor erga patriam 248
Amoris exemplum 458
Amor coniugum ex liberis 556
Amor seruorum in Vlyssem 58
Amphialus saltator optimus 220
Amphiaraus filius Oiclei 438. gratissimus Ioui ibid.
Amphimedontis anima Atridæ historiam interitus sui narrat. 676
Amphinomus procus cæteros à Telemachi nece dehortatur 478. Nisi Aretiadæ regis filius 540. interficitur lancea 626
Amphion & Cethus filij Antiopæ primi Thebarum fundamenta locarunt 324
Amphitea 564
Amphitrio 324
Amphitrita dea 170.722
Amphoræ 68 258
Anabesineus 220
Ancillæ Aretæ ad nauem Vlyssis omnis generis necessaria portant 376. ancilla Vlyssem obiurgat 544
Ancillæ libidinosæ suspensæ 646
Anchialus, Mentis filius 46

Taphijs

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Taphijs imperat ibid.
Anchisæ cum venere cõgressus 782
Animarum apparitio 300
Animæ tangi non possunt 332
Animæ procorum ad inferos 670
Animalia Venere delectantur 782
Animorum migratio Pythagorica in socijs Vlyssis
Animum corporis expertem, quia nusquam faciat corporeum. Plut.
Annos quatuor proci elusi 54
Annulus sagitta tangendus 574
Anopæa auis 40
Anseribus collati proci 570
Anticlea Autolyci filia, mater Vlyssis 314
Anticlus 116
Antilochus filius Nestoris à Memnone occisus 110. eius anima 336
Antinous procus Eupithei filius 44. Telemacho respõdet ibid. sagitta transfixus 622. eius consilium de Telemacho è medio tollendo 478. eius fraus 480. succenset Eumæo propter mendicum 504. eius superbia 506
Antiope Asopi filia 324. eius anima ibid.
Antiphates rex Læstrygonum 284. Oiclei parens 438. Mantij frater ibid.
Antiphus & Eurynomus bellatores 50. amici Vlyssis 488.
Antrum Polyphemi 256
Apparitio mortuorum 308
Aphides rex 686
Aper vulnerat Vlyssem 566
Apollo augur 218. rex 232. Dijs terrori 716. eius templum 720. non lacte materno, sed nectare & ambrosia enutritus 724. eius cithara 728. cum Delphusa deliberat de construendo templo 730. apud Cressam insulam templum construit 732. eius natiuitas 738. Iouis filius 743. iratus Mercurio 760
Aquilæ volatus 56
Aquilæ augurium 454
Arbores Alcinoi 200
Arcadia dux pecorum 746
Arcisius pater Laërtis 406
Arcus Vlyssis 602
Arduum est, regium genus interficere 478
Arete vxor Alcinoi 196.236
Arethusa fons ex petra Coracis 394
Arena, Argyphea, oppida 740
Aretus filius Nestoris 96
Argenteum poculum cum labro inaurato 134
Argiua Helena 116
Argiuecator nuncius Tartari 676
Argos 350
Argonauta ibid.
Argus canis Vlyssis 500
Ariadna filia Minois 328
Aries liberat Vlyssem 270
Aristocratiæ vsus apud Bœotos initio Bœotiæ & Phæaces optimates vocant reges 236
Arma Mineruæ quibus ornata in Ithacam proficiscitur 28. arma Vlyssis 628
Armarium quid 30
Arnæus qui & Irus 518
Ars arcendi canes 398
Ars, exercitium, & Musa simul 770
Artacia fons 284
Artepibulus cognomen muris 714
Artophagus epitheton muris 712
Asphalion famulus Menelai 112
Asteris nomen insulæ 146
Astutia Penelopes 54. Vulcani 230. Vlyssis 266. Mercurij 750
Athenæ vrbs 198
Athenæ sacræ 328
Atlas cur dicatur Oloophron 26
Atlantem columnas cœli & terræ sustinere ibid.
Atrides 82. eius anima Vlyssi loquitur de eius funere 332
Audacia honesta virũ decet 196
Augurium aquilæ 56. 434 588
Aureum poculum 74. 76
Aurifaber 96
Aurora Vlyssem splendidis exornat vestibus 308
Aurora 662. homines ad opera excitat 752
Authoritate præstantes reuerendi 378
Autolycus vnde nomen Vlyssi indiderit 564. Vlyssis auus ibid. eius filij rei medicæ non ignari 566
Autonoë ancilla Penelopes 528
Auxiliũ promissum Vlyssi 212
Azantis puella 728

B

Bacchi forma 794. Semeles & Iouis filius 799
Balnei vsus Odyss. 4. in princip. & 10
Batrachomyomachia ab Homero tumultuosum opus Martis dicitur 700
Batrachomyomachiæ exitus aduentus cancrorum 716
Bellum Troianum decennium durauit 154
Bellum Ithacense cum Vlysse diremptum à Minerua 698
Benè potati & conuiuati dormitum eamus 540
Beneficijs qui inceperit, eadem expectanda habet 686
Blandi qui nocere studẽt 256
Boëthides Eteoneus 102
Bona fama gloriam hominibus affert 38
Bona, iure ad nos pertinentia, repetenda 46
Boni viri dijs chari 76. 440
Bonus etiam sæpenumerò mala dicit 504
Bonum est, omnibus diebus cum dijs immortalibus versari
Bootes stella 162
Borborocœtes rana 712
Boreas ventus serenitatis author 164. 250
Bouis mactatio 98
Boues solis 364
Boues Deorum vbi 750
Breuis summa Batrachomyomachiæ, Mures in ranas primas consequutos, dum gygantum virorum opera imitati sunt 700

INDEX.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І. І. МЕЧНИКОВА

C

Caecus musicus 218
Calaminthius nomen ranæ 712
Callirrhoë fluuius sedatur 172
Calypso detentus Vlysses 24
Calypsus Nympha & Dea 148. 130. eius descriptio 152. indignatur dijs 154. amat Vlyssem 156. Vlyssi prandium dat in spelunca 158. spondet Vlyssi immortalitatem ibid. Vlyssi abeunti de omnibus rebus ad nauigandū necessarijs prospexit 160. Atlantis filia 208
Campus Elysius Rhadamanthus 132. In campo Elysio facillima viuendi ratio ibid.
Cancri mittuntur à Saturno, qui bellum inter mures & ranas componunt 716
Canes arcendi ars 398
Canes incognitos allatrare solent 398. ad custodiam pecoris nutriti 396. cognitos non allatrant 426
Canis Vlyssem redeuntem agnoscit 500
Cantilenis molestis nemo gaudet 42
Cantilenas Deus inspirat 640
eam Cantilenam magis celebrant homines, quæ recentissima est 42
Cantilenæ ex virtute profectæ 680
Cantoribus curæ sit cithara & cantus 32
Cantores aliorum cibum ab sumunt ibid.
Cantores hominum gesta celebrant 42
Cantores multa delectamenta hominum norunt ibid.
Cantor Demodocus, cantionibus suis Vlyssi fletum mouet 218
Cantores & Dijs & hominibus canunt 640
Cantus ornamentum conuiuij 32
Cantus post conuiuium 218
Cantus ex commoto animo ibidem
Cantus ad oblectandum datus ibid.
Cantus non omnibus acceptus 242
Cantus celebratus 246
Cantus Sirenum 356
Cantus Deo curæ 774
Capra Iouem nutriuit 192. 262
Carpathus insula 718
Caseus 258. 578
Casus Vlyssis narrantur Aretæ 208
Cassandræ Priami filiæ cædes 334
Castor & Pollux Tyndari filij, equorum domitores 326
Castor Hylacides pater Vlyssis 406. abundans fortunis ibid.
Caucones Populi 92
Cauillationes procorū in Telemachum 66
Centauri 614. eorum exercitus 700
Cephalleni Populi 586
Cephissus fluuius 730
Ceres Iasoni amicitia & lecto commixta est 154
Certamen cursus 220
Certamina proposita ibid.
Certamine disci Vlysses omnes superat 224
Certamen procis proponitur 598
Certamen, quis Penelopen in vxorem ducat 602
Certamen arcus ib.
Ceruus confixus ab Vlysse 288
Cetei Populi 338
Charybdis descriptio 352
Charybdis immortale malum, expugnatuque difficile ibid.
Chius insula 82
Chloris vxor Nelei 326
Chorearum saltus 228
Chraugasides 714
Chromius 326
Cicatrix prodidit Vlyssem 566
Cicones pugnant cum Græcis 248. cum Vlysse 250.
Cimmerij Populi 312. eorum terra perpetua caligine obtecta ibid.
Circe dea 248. filia Solis 286. soror Aeetæ ibid. ipsius Pharmaco in porcos vertuntur Vlyssis socii 292. eius ædes 290. pharmaco dementarat lupos atque leones, ne homines læderent ibid. venefica 294. eius ancillæ ex fontibus atque syluis natæ 298. Vlyssi potionem adornat. ibid. Vlyssis socios restituit pristinæ formæ 300. prædicit Vlyssi iter ad inferos 304. prædicit futura pericula 306. ab Vlysse de omnibus interrogatur 304. consolatur Vlyssem & socios ib. miratur Vlyssem, ob curam rerum bellicarum 350. prædicit Vlyssi reditum ad suos, si deas marinas non læserit 354
Circus accipitris genus volucrum citissimus 376
Cista vestium & cibi receptaculum 66. 180
Cithara conuiuio lauto conuenit 218. 220
Cithara conuiuio amica 499
cum cantu ornat conuiuium 620
Cithara Mercurij 769
Clymene & eius anima 328
Clytemnestra adultera 90
dolo Cassandram interemit 334 eius sæuitia ibid.
Clytoneus filius Alcinoi cursor 220
Clytus ab aurora raptus 440
Cnissodioctes mus 712
Cnosos ciuitas insulæ Cretæ 550. 738
Cocytus fluuius infernalis 306
Cœna sepulchralis 92
Cœnare tempestiuè, bonum 494
Colloquium procorum de Telemacho 134. deæ Calypso cum Mercurio 152. Eumæi & Vlyssis 442
Columbæ Ioui ambrosiam ferunt 350
Colus non alia curæ sit mulieribus 616
Comparatio ab agricola 372
ab ansere & aquila 434.
ab araneæ tela 328. ab auibus 468. à cane latrante 576. à cerua 490. à chordis 620. à filio longinqua ex terra redeunte 556. ab hinnulis recenter natis 118. à Luscinia 570. à musico

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

518. à niue 552. à paleis vi ventorum conquassatis 168. à pingui ventre 576. à piscatoribus 360. à piscibus 642. à spinis 166. à turdellis & columbis 646. à vespertilionibus 370. 670
Concio seu conuentus Achiuorum 48. Telemachi, qua suam fortunam Achiuis exponit 50
Concordiæ bonum 186
Concubitus Vlyssis & Penelopes 666
Concubitus delineatio 786
Coniugium bonam famam comparat 176
Coniugium felix 184
Coniuges sint vnanimes & concordes ibid.
Coniugũ mutuus amor 660
Coniugum amor in Vlysse & Penelope. Odyss. Plut.
Consilium senis 86. Vlysis in antro occlusi 264. callidum Vlysis quo manus Cyclopis effugit. 270
Consilium triplex de equo Troiano 242
Consilio, prudentia atque virtute multa mala sæpè effugimus 358
Consilium Deorum inscrutabile 654
Consulens etiam bona, hominibus non persuadet 26
Conuiuij voluptas 246
Conuiuij descriptio 52. 288
Conuiuium collatitium 332
Conuiuia non deturpanda cõtentionibus 542
Coronis mater Aesculapij 802
in Corde sunt affectus, vt ira 576
Corpus carcer animi,
Corpus exerceatur antè quã cibus capiatur 494
Coruorum Petra Rabenstein 386
Crambophagus nomen ranæ 712
Cratæis mater Scyllæ 352
Creon superbus 316
Creta insula 84. 384. 412
Cretenses cultores Apollinis 738
Cretensium pæones 744
Creteus 324
Crissa nomen insulæ 730. 740
Crissagi Populi ibid.
Crunij Populi ibid.
Ctesius Ormenides pater Eumæi 448
Ctesippus iniustus 590
Cubiculi descriptio 94
Cubitum euntes quid facere soleant 90
Currus nomen stellæ 162
Cura hortus fœcundus effici tur 684
Cura erga consanguineos 246
Cura Vlyssis 576
Cursus certamen 220
Custodia diligentissima 606
Cyanea saxa quæ volucres præteruolare non possunt 348
Cyclopes absque lege viuunt 252. eorum insula fertilis ibid. Deorum contemptores 262
Cyclops pro ientaculo duos socios Vlysis deuorat 264 eius hospitale munus est, quòd vltimo sit deuoratur Neminem 266. duos socios Vlysis deuorat 263. magna

gna frusta carnis humanæ rursus euomit 266. eius oues mactatur 270. 276. dicit se à Nemine læsum 268. arietem suum alloquitur 270
Cydones incolæ Cretæ 88
Cyllenes Deus 754. mons 758
Cynthius mons 618
Cyparissus herba 152
Cyprus insula 234. eius domina Venus 800

D

DAlia Penelopes famulus 24
Damastorides procus lancea vulnerantur ab Vlysse 638
Danaum animæ 174
Dæmon sæpenumerò nobis mala machinatur 362
Decenter vinum bibendum. 612
Decipientia verba, licet dulcia, vitanda 354
Decipula muribus molesta, & dolosum fatum 702
Deæ non contemnendæ 788
Deus rependere solet benefacta liberorum 56. facilè potest ex longinquo virũ cõseruare 86. eius habitacula & bona sunt immortalia 16. omnipotens 114. 420. & malum & bonum tribuit 114. Difficilis mortali homini domari 122. Formam hominis verbis ornat 222. in eius voluntate quiescendũ 246. eo volẽte, nihil difficile 248 eum esse placabilem 328. eius auxilio sępenumerò mortem ipsam effugimus 358. omnia videt & audit 364. optimus auxiliator 374. eius virtute mala euitantur ibid. non impia, sed ius atque pia hominum opera amat 400. eum odisse & punire fraudes & scelera ibid. Vlyssi destinarat, vt multa mala pateretur 460. non omnibus apparet manifestus 466. eius non hominis est, bona excogitare 468. ei non difficile, hominem mortalem, & gloria illustrare, & malo afficere ibid. plerunque similem ad similem ducit 496. mentem hominibus immittit 524. eum esse in perpetua contemplatione & cogitatione. Sæpe consulendus in factis nostris. omnia nouit 578 de rei euentu compellandus 696. vltorem habet oculum 706. Apollinem suscipit 702. non tentandus 796
Deliades famulæ Apollinis 724
Delicta partim sponte, partim vi facta, his veniam, illis pœnam deberi. 640
Delphini cognomen Apollinis Vnde 744
Delphino similis Apollo ibi.
Delphusius vnde dictus Apollo 738
Delphusa ibid.
Delus insula 718
Demodocus cantor cæcus 218. 372. canit fabulam de Veneris & Martis amplexu 228. equum Troianum canit 240
Descriptio adolescentũ iuuenum 444. apri immanis

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І. І. МЕЧНИКОВА

566. argentei poculi 432. Arnæi mendici 518. cancrorum 716. Charybdis 352. Cretæ ex qua Vlysses fingit se esse oriundum 550. domus instructæ rebus preciosis & necessarijs 104. domus Nausicaæ 176 Lestrygonum 284 habitus Vlyssis 552 horti Alcinoi 200. ingentis frigoris 422. maris sonantis atque fluctuantis 362. mendici 494 442. Mercurij Deorum internuncij 150. monstri inhabitantis Scyllam 310. hominis iam iam morientis, qui suspensus est 648. nauis Vlyssis 160. regiæ Alcinoi 198. remedij Mercurij 204. Scyllæ 350. specus Calypsus 152. subulci stabuli & eius domus 396. 398. terræ fertilis 384. Venationis 564. vineæ 200

Deucalion fingitur pater Vlyssis 552

Dia 328

Dianæ studium 180. Nausicaæ comparatur ibid. Phœnissam interimit 452. Iouis filia & Latone 578. qualis 800

Dies nunquã illucescit Cimmerijs Populis 312

Difficile est aliquem inter plures & multo potentiores quippiam moliri 462

Difficile quod est mortalibus dijs perfacile 294

Difficile est optimum ignominijs proscindi 378

Difficile est vnum impedire multos 592

Difficile vnumquodq; discere 756

Dij iniustè in malis accusantur 26. testes sint concionũ 38. eis chari boni viri 76. 438 eis grata quæ citò fiunt 90. omnia sciunt 122. semper volunt nos præceptorum memores esse 120. eis inuitis nihil suscipiendũ 128. sibi inuicem noti 152. inuident deabus, vt cum marito congrediantur 154. expertes senij 160. eorum vita beata 178. non omnibus ex ęquo dona dederũt 222. omnia possunt 294. similes peregrinis hospitibus, qui versantur, hominum fas nefasque inspicientes 504. 510. eorum mens non mutatur 530. homines multùm errantes submergunt tandem 586 eis omnia committenda, quoniam multò potentiores sunt nobis 636. etiam prudentissimum insipientem facere possunt, & contra 650. eos habere corpora excepto fortasse Ioue. Plut.

Diligenter cognoscendum, qui sint iusti, qui non item 504

Diocleus filius Orsilochi 436

Diomedes 82

Dionysij donum 674

Diona dea 722

Dira portenta in procos 594

Discessus Telemachi & Pisistrati à Menelao 436. 438

Discedentibus & redeuntibus felicia quæque exoptanda 488

Disco

Disco certatum veteribus 224

Discordiæ malum 80

Discordiæ in consilio & in bello 80. 338

Dissidium Græcorum 80

Diuini augures 58. 580

Diuitiæ & opes Vlyssis 400

Diuites pauperibus & egenis auxilium portent 582

Dmetor Iasides rex Cypri 508

Draco occisus 732

Dodoneus Iupiter 558

Dolius senex, 692. seruus & mancipium Penelopes 140

Dolores ad mortem vsque trahunt 320

Dominorum minę sunt difficiles 494

Domi esse, optimum 748

Domus Plutonis 346

Domus Telemacho instar ardentis flammæ apparet 544

Domus aduentui procorum parata 582

Domus seu familiæ negligentia est hominum ex iniuria & rapto viuentium. Plut.

Donatio causa mortis 488

Dona Dei varia 222

Donum Menelai 432

Dorenses Populi in Creta 550

E

EBrietate Cyclops amittit oculum 266

Ebrietas, quæ & loquax 314 420. 548

Ebrius non ferrum, sed ferrũ ebrium trahit 472

Ebrius plorans 548

Ebrij faciles sunt ad lacrymas ibid.

Ebrietas cum furore collata 612

Ecclipsis solis 594

Echeneus senex eloquens 202 328

Echephron, Stratius, Perseus, Aretus, Thrasymedes & Pisistratus, filij Nestoris 96

Echetus rex omnium hominum pessimus 524

Edothea filia Protei 120 Menelao erranti dat consilium ibid. eius de patre Proteo capiendo consilium ibidẽ. eius dolus in patrem 124

Egestate varia suscipere cogimur 510

Elatreus procus 220

Elatus occisus 636

Eleëmosyna homines conspicuos reddit 504

Elpenor vino obrutus, decidit per scalam, vitam amittit 308. eius vmbra Vlyssi apparet 314. defunctus effertur 346. eius comburitur cadauer, ibid. ei erigitur cippus ibid.

Elysius campus 132

Embasichitrus nomen muris 708

Enauigatio procorum 144

Enceladus ligatus 716

Enipeus fluuius 324

Epæana canere 644

Epei insulam Elida inhabitãt 386

Eperitus fictum nomen Vlyssis 686

Epeus ligneum equum Troianum confecit 240. 338

Ephialtes Aolei filius 326

Ephyre 66

Epicaste mater Oedipodis 324

eius anima ibid.

Equus Troianus 240

Erebus fluuius infernalis, &

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

locus defunctarum animarum 306. 312. 584
Erembi Populi 106
Erethmëus 220
Eridanus nomē fluuij, patria Physignathi 702
Errones sunt malorum scientes 618
Eriphili 328
Eriphilis anima ibid.
Erithus fatuus nuncius 762
Erymanthus 180
Erynnis dea grauis 438
Esopus 324
Eteoneus famulus Menelai 102
Euangelion 404
Eubœa insula 82
Eumæus Vlyssem non cognoscens, eum perijsse conqueritur 400. Vlyssem hospitio humaniter excipit ib. lapidationibus crebris pellit canes 398. sacra facit 400. ei reditus Vlyssis non persuadetur 416. Vlyssem ab Harpijs deuoratum ait ibid. hospiti Vlyssi sacrificaturus mactat suem 418. æqualitatis studiosus 420. Vlyssem honorat dorsis suum ibidem. cum Vlyss. colloquitur 442. Telemachum reducem excipit 458
Eumelus 144
Eunomia 510
Euphyias vis 112
Eupithes cum Achæis conspirat in Vlyssis mortem 694 dux stultitiarum 696. à Laërte occisus 698
Europæ raptus 704
Eurus Ventus 164
Euryades interfectus 636
Euryalus luctator optimus 220. indignatur Vlyssi 222. Vlyssem ense donat 236
Eurypates præco gibbosus, nigro corpore, & crispo capite fuit 554
Euryclea Pisenoridæ filia 46 empta à Laërte viginti bobus ibid. Telemachum paruulum existentē enutriuit ibid. Telemacho ardentes faces præfert ibid. Opis filia 46. custos thesauri ibid. anus debilis 562. eius obedientia erga dominam ibi. quomodo agnouerit Vlyssem 562. nutrix Vlysis ibid. nunciat Penelopæ Vlyssem redijsse 650
Eurydamas occisus 636
Eurydice filia Climeni 98
Nestoris vxor ibi.
Eurylochus dux sociorum Vlysis 290. indignanter Vlysi respondet 356. eius cōsilio Vlysses perdit socios 364
Eurymachus Telemachum de hospite interrogat 44. Polybij filius 454. eius subdola oratio 480. ab Vlysse seruitium petit 536. Vlyssi omnis generis necessaria pro seruitio promittit ibid. immisericors 538. Pocillatorem puerum manu ferit ib. Princeps procorum 604. arcui impar dolet 610. supplex Vlyssi, omnia Antinoo imputat 624. monet procos vt omnes vnà in Vlyssem impetum faciant 626. ab Vlysse occiditur ibid.
Eurymedon 198

Eurymedusa nutrix Nausicaæ 194
Eurynome proma 510. 576
Penelopæ ministra 526
Euryphaëssa mater Solis 814
Euryto sagittarius artis peritus 526
Eurytion læsus à vino & Centauro 612
Exequiarum ritus 672
Exercere corpus, honestum 220. 226
Exercitationes 234. 220

F

Fabrilia organa 96
Facinora non tolerabilia patrantur à procis 52
Facinus 90. 366
Fames nonnunquam ventrē domat 120
Fame mori miserrimum genus mortis 364
Famula Vlyssis prodigij coniectrix 580
Farina medulla virorum 64
Farina molita 68
Fatum cuncta gubernat 204
Fatum præter fatum 26
Fati potestas, etsi initium rerum in hominum potestate & Voluntate, Plut. 26
Feles formidini muribus 702
Ferramenta ad nauim fabricandam idonea 160
Fertilitas incredibilis 252
Figuris multùm vsus Homerus 46
Filij pauci similes patribus 64
Filij plerique parentibus peiores ibid.
Filij clàm proficiscentes, parentibus suis dolorem relinquunt 140
Filius vnicus generationem conseruat
Flamma in ardenti Pallas cōspicitur 544
Fluctus maris ad naufragi preces sistitur 172
Fluctus atque fumus ingens in mari exoritur 356
Fœminea consilia odit Iupiter 334
Fores obseratæ 66
Fortis vir in omnibus potior rebus 196
Fortuna sæpenumerò homines decipiuntur 422
Fratribus sorores nubūt 278
Fratrum beneuolentia in Agamemnone & Menelao Odyss. 4
Fruges sua sponte proueniunt 250
Fugiendum non est à Deo 480

G

Genealogia Melampodis 438
Genitalia homini extracta 648
Gerestum 82
Gerenius eques Nestor 94
Glandes sues nutriunt 394
Gorgoneum caput horrendum monstrum 344
Gortynis fines 88
Gratum est dijs hominē prudentem ex periculis euadere 28
Gratitudo 238
Gratiæ, quæ & lauant Venerem 234. 726
Grata nobis sint quæ Deus in animo ponit 408
Græcorum ad Troiam dissidium 80. eorum optimates in equo Troiano 248

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І. І. МЕЧНИКОВА

Gubernator nauis Vlyssis in mari occumbit 376
Gubernatio mariti, vxori honestæ gratissima 548
Guttus aureus 432
Gyrea petra 128

H

HAbitacula Iouis immortalia 104
Habitans in altis optimus adiutor 470
Halius filius Alcinoi 220
tripudiator 234
Halitherses vates procis imminere periculum ingens indicat 56
Halitherses Mastorides præstantissimus in dijudicando ibid.
Harmonia dea 726
Hasta Palladis intra armariū custoditur 30
Hebe dea 726
Hecatombæ gratæ dijs 76. 318. 562. 664. 730
Helenæ vnica filia 102. vxor Menelai 108. eius ornatus ibid. cum Menelao de aduenis fabulatur ibid. de Vlysse & Ilij excidio verba facit 114. equo inclusos nominatim vocat 116. eius genus perniciosum 400. Telemachum xenijs donat 432. interpretatur augurium 436
Helicon mons 700
Herbarum prouentus in Aegypto 114
Hercules & Eurythus cum dijs de arte sagittandi contendunt 226. eius mater 324. Leonis animū habuit ibid. eius idolum 342. proditor hospitij 599
Hermione vnica filia Helenæ 102
Hermius tumulus 482
Heros Aegyptius 50
Hesperus niger 46
Hesperj homines 216
Homerus cæcus in insula Chio habitauit 726. eius cantiones in precio habendæ ibid.
Homo ipse causa malorum existit 24
Homines omnes dijs indigent 76
Hominum consilia mala & acerba 348
Hominum nullus cum Deo contendere debet 104
Hominibus ex nuptijs fama bona nascitur 176
Homines Deum oculis ipsis libenter cernerent, huc atq; illuc euntem 310
Hominum concubitus inanis 324
Hominem nihil aliud esse quàm animum 340
Homines nunquam malorū ignari 356
Hominis versuti descriptio 386
Homines facilè donis placantur 466
Homines immisericordes erga egenos 508
Homines crudeles detestandi 560
Hominis synçeri & boni gloria lata ibid.
Homines in malo senescunt 560
Homines non semper insomnes sunt 574

Hominum fortunam & infortunium Deus propè nouit 578
Homines scelerati miserum tandem exitum sortiuntur 644
Honestum est audire cantorem vtilia canentem 44
Honoraria munera, ab Homero Cimelia dicta, quid sint 40
Horæ sapientes 726
Hortus Alcinoi 200
Hospites & peregrini non negligendi 582
Hospitum salutatio 74
Hospitalitas Nestoris 94
Hospites à Ioue sunt 186
Hospiti locus honestus in cōuiuio 404
Hospitalitas ibid.
Hospes non tentandus 226
Hospes præsens diligendus, nolens dimittendus 430
Hospitij lex ibid.
Hospites eludere, neque bonum neque iustum 590
Hostes qui alienis vescuntur, Deus prædam facit 400
Humanitatis exemplum 398
Humanum genus 524
Humilitatis exemplum 430
Hydrocharis rana 712
Hydromedusa nomen ranæ 702
Hydrus 704
Hymni in Apollinem 716
Hyperia insula propè Cyclopes 176
Hypsiboas rana 612

I

IAolcus insula 324
Iaones Populi 724
Iardanus fluuius 88
Iasida 326
Iason à Ioue fulmine percussus 154 multis charus 350
Icmalius faber 544
Ida mons 718
Idolum Mineruæ 144. Herculis 342
Idomeneus 84
Idothea filia Protei 120
Igne lustrantur ædes 648
Igne mortuorum corpora cōsumpta 674
Ilij excidium 114
Ilium non nominandū 650
Imbrus insula 718
Immortalitas promissa Vlyssi 158
Imperare alijs & diuitias & honores affert 44
Imperare alijs non malū ibid.
Imperium vbi nullum dominorum, ibi nec seruorū disciplina, nec sedulitas 500
Impietas filiæ in patrem 124
Impiū est mala mutuò struere 480
Impudicæ famulæ laqueo suspenduntur 646
Incantationis vsus 568
Inclementiæ exemplum 510
Inferorum locus 312
Infantium studium 758
Ingenium seruitute perit 502
Inhumanitatis exemplū 510
Inimici sunt, qui nobis mala excogitant 510
Iniuriam patientes, Deum inuocent 56
Iniustè facientes, meritò perire 26
Iniustè Deus in aduersis accusatur ibid.
Ino Leucothea filia Cadmi 718 (166
Inopus fluuius

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ІМ. І.І. МЕЧНИКОВА

Instruitur domus aduentui ꝓ-corum 582
Insula Cyclopum tā fertilis, vt omnia inseminata & inarata proueniant 252
Insula Thrinacria studiosa rei pecuariæ 360
Insulæ Græcorum 718
Insularum multarum enumeratio ibid.
extra Intellectū ne quid nobis eueniat, perspiciendum 498
Interitus Agamemnonis 90
Interitus præstantis viri multò magis lugendus, quàm ignoti alicuius 556
Iopæani Populi 732
Iopæana canere 744
Iphtimia filia Icari 144
Iphiclea 326
Iphimediæ anima ibid.
Iphimedia Aloei vxor ibi.
Iphitus Eurythides 598
Iram rationi parere debere. Odyss. 20
Ira Dei timenda, ne retaliet malis facinoribus 52
Irati gestus 584
Iris dea 722
Irus mendicus 518. Vlyssem iurgiis incessit ibi. timidus ad pugnandum 522
Imarus Vrbs ab Vlysse depopulata 248
Ithaca ad Neium sita 78. eius æqualitas 134. omnium fœcundissima ibid. 414
Ithacensium pugna cum Vlysse 698
Itylus filius Zethi regis 570
Iuniores pubertate recepta, mox vltionis cupidos, ab Homero prædictum 20
Iuniores plerunque desipiunt 210
Iuno pulcherrima dearū 722. & superos & inferos inuocat 734. irata Ioui ibid.
Iupiter pater hominumque Deorumque 24. concionē habet in consilio Deorū 26. memor proborum hominū ibid. Mineruæ respondet ib. hominum prudentiū memor ibid. viris ingeniosis suggerit, vt nonnunquā paucis iocunda proferant 42. hominibus felicitatem distribuit 186. Vlyssi nauem medio ponto fulmine discindit 208. 362. 367. 368. hospitalis 260. Venere delectatur 789. in omnes imperium tenet 372. homines peccantes plectit 382. Vlyssi signū de cœlo dat exauditionis 580. Mineruæ de rei euentu sciscitanti, inter Vlyssem & Achæos fœdera & pacem fore, dicit 696
Iuramentum Calypso 158
Iurare Stygiam paludem, grauissimum Dijs iuramentum ibid.
Iuramentum magnum 68. 158. 450. 722
Iuramentum Vlyssis 558
Iurisiurandi ritus, per Deum & per proprias calamitates Odyss. 20.
Iuris & legum author Iupiter, à quo Minos sit edoctus 550
Ius Talionis etiam Dijs notum 56
Ius regium est, nullum iniquè tractare 138
Iustitia Deorū 544. senū 684

Labo-

L

Labores subeundos virtutis & gloriæ causa 114
Labores Vlyssis 248
Lacedæmon diuina 90
Laconica terra 738
Laërtes aurarius faber 96
Laërtis paupertas 310. pater Vlyssis 462. eius austera vita 682. agnoscit filiū 688
Læstrygonia vrbis nomē 282
Læstrygones Populi Gigantibus similes 264
Lætandum, sed non efferendum, ob fortunam fauentē 546
Lætitia affectorum ostensio 458
Lampetia nuncius Solis 366
Lampus equus Auroræ 662
Lamus vrbs 282
Laodamas prouocat Vlyssem ad certamen 222
Lapides scamnorum loco 94
Laqueo suffocari, miserrimū genus mortis 646
Larus nomen auis 150
Latona capite supereminet cæteras deas 180. Apollinem & Dianā peperit 718
Laudare seipsum turpe 604
Lectus Vlyssis 424
Leda Tyndari vxor 326
Legibus parendum 156
Lelanthus campus 728
Lemnus Insula Vulcano perchara 230
Leonis robur 118
Lesbus insula 82. 120
Leucothea iuuat Vlyssem 166
Leucippus 728
Lex hospitij 430
Liberalitatis exemplum 132
Liberi ferè parentibus nascuntur deteriores 64
Liberi parentibus eximia parentalia perficere debent 40
Liberi in bonis 84
Liberi beneuolentiam Parentum imitentur 94
Liberi causa amoris coniugū 556
Libētius ipsi deuoramus quippiam, quàm vt alijs communicemus 506
Lybia regio, eiusque commēdatio 106
Lichenor nomen muris 712
Lichomyle nomē muris 702
Lichopinax muris nomē 706
Lignum Byblinum 618
Limnisius ranæ nomen 712
Limnocharis ranæ epitheton 700
Linguas diuidendi mos 90. 92
Liocritus Euenorides 92
Liodes vates, Oenopis filius 604. prædicit interitū procis, qui ex arcu Vlyssis illis accidet 606. supplex orat Vlyssem 638. occiditur 640
Lotus herba, eiusq; miranda vis 252 752.
Lotophagi populi 252
Lucernæ in conuiuijs 200
Lucinæ obstetricis spelunca 552. 722
Luctæ certamen 220
Luctus molesti breuis satietas 106
Luctus honos mortuorū 680
Lugere semper, obest 226
Lugentes puluerem in caput fundere soliti 688
Luna Pallantis filia 752
Luscinia Pandari filia 570
Lusus pilæ 234

Luxuri-

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Luxuriosè viuentes, odio digni 462
Lycia 726
Lychomyle, vide lucernæ.
Lyra Mercurij 750. Apollinis, Dianæ 778

M

MAera 328
Magnum facinus perpetrans, suo ipse capite luat 546
Maia Mercurij mater 746
Maiorum genus non temerè vituperandum 698
Malea insula 250.738
Malearum mons 88. 128
Malorum sibi homo causa 24
Mala opera non rectè succedunt 232
Malum, incerta loqui 336
Malum est continuè & semper lugere 526
Malis alienis ridere 594
Malus arbor 200
Mandata discentium 532
Manuum prensatio in consultationibus 74
Mantius 438
Marathona 198
Mare debilitat homines 222
Mariti mādata retinenda 530
Marō sacerdos Apollinis 256
Mars vitiat Venerem 230 velocissimus deorum 232 permixtim sæuit 340. cum Minerua fortitudinē & audaciam præbet 408. eius officium 778
Mater nupta filio 324
Mater certa, pater incertus 36
Medicamentorum genera, alia conspergenda, alia bibēda 112
Medici laus ibid.
Mediocritatis laus 430.580
Medon præcò 494. 478 nunciat Penelopę consiliū Procorum de trucidando Telemacho 138. cum Phemio à Telemacho seruatur 642
Megapenthes seruus 432
Megara Creontis filia 324
Melāthius Dolij filius, armis instruit procos 630. 496 Vlyssem calce ferit ibi. eius iurgia in Vlyssem ib. custos caprarum 504. 584. vinctus 632. occisus 648
Melantho ancilla Penelopes 534. Vlyssem lacessit 536. minatur Vlyssi verbera, nisi abeat domo 544
Melampodes pater Theoclymeni 438
Meletā 880
Melicratus 306
Melius est ex parte iacturam bonorum facere, quàm ex toto 352
Membrorū Vlyssis robur 520
Memnon diuinus 338. eius pulchritudo ibid.
Memoriæ donum 132
Mendacium absit à viro prudente 90
Mendacium etiam ab ranis improbatur 700
Mendici descriptio 394
Mendicorum locus 484
Mendicus plura in ciuitate, quā in agris sibi acquirit ib.
Mendici plerunque opus & labores fugiunt 496
Mendico pudor inutilis 502
Mendicus gratus fit subuenienti 506
Mendicorum certamen 520
Menelaus flauus 38. eius familia

milia 100. eius domus splēdidissima 104. Telemacho labores suos narrat 106. dolet Vlyssem absentem 120 quærit ex Telemacho causam profectionis 118. eius nauigatio 120. & humanitas 426
Mens deorum nō statim vertitur 80
Mens à Deo 552
Menta dux Taphiorum 30
Mentor Vlyssis socius 60 Telemachū tueri studet ib.
Mētor, Antiphus & Halitherses proci, amici sumi Telemachi 488
Mentori similis Minerua 698
Meonia 726
Meræ anima 328
Mercenarijs datur victus & amictus 536
Mercurius deorum internuncius 28. eius descriptio 150 dilectus filius Iouis ib. mittitur ad Calypso ibi. ei vltimo libari consuetum 202 refert Vlysi malum Circes consilium 294. Vlyssi remedium dat cōtra Circes pharmaca ibid. Cyllenius 670. procorū animas ad inferos deducit ibid. Iouis & Maiæ filius 746. vafer & blandiloquus ibi. eius opera 748. primus cōfecit testudinem ibid. eius astutia ibid. in quę imperium habeat 776. in Mercurium Epigrama 802
Meridarpax murium fortissimus 714
Mesaulius seruus Eumęi 420
Messena 598
Messenij viri ibid.
Miletus vrbs maritima delectabils 726
Mimas insula 82
Minæ Telemachi aduersus procos 66
Minæ dominorum difficiles 494
Minerua cruciatur ob miseriā Vlyssis 26. Iouē placare studet Vlyssi, ob sacrificia exhibita ibid. apud Iouem pro Vlysse intercedit 26. eius cū Ioue cōsultatio de reditu in patriam Vlyssis 28. ad iter sē succingit ibi. impetu ab Olympo, flatu ventorum in Ithacam fertur ibid. armis similis duci Mentæ ibi. Telemacho exponit ex quo patre sit 34. exponit Telemacho patrem Vlyssem adhuc in viuis esse ibid. Telemachum consolatur 36. quærit ex Telemacho cur tam splendidum celebrent conuiuium ibi. indignatur cō tumeliosè cōuiuantibus ib. Telemachi miserijs afficitur 38. iubet Telemachum procos expellere, & inuestigare patrem ibid. dicto audientem esse Telemachum iubet 40. abiens Telemacho robur & audaciam indit ib. Aquilæ similis disparet ib. 92. Menrori assimilatur 62. 632. reprehendit Telemachū diffidentiæ 86. in somnis solatur Penelopē 144. Vlyssē longiorē, crassiorem & omnibus gratū reddit 214. Vlysi apparet assumpto virili corpore 384. Vlyssem increpat dissimulatio-

НАЦІОНАЛЬНА БІБЛІОТЕКА УКРАЇНИ ІМ. І. І. ВЕРНАДСЬКОГО

lationis 386. animat Vlyſſem in procos 392. 576. promittit opem Vlyſſi 392. ad Telemachum proficiſcitur 394 & eum in ſomnis hortatur vt Ithacam redeat 426 Vlyſſem monet, vt filio ſe prodat 466. procos dementes reddit 594. hirundini ſimilis, ſedet in trabe 634 tela procorum irrita facit 636 Vlyſſem pulchritudine perfundit 658
Minos Iouis filius 340. rex Cretæ, & pater Deucalionis 550. 552
Miſerrimum fame mori 364
Modus ſacrificandi 366
Molæ à mulieribus actæ 580
Moly herba 294
Mons Malearum 88. 128
Morbus hominibus odioſus 448
Mortuꝰ Elpenor defletur 346
Moriendum potiùs quàm indecentia opera videre 462
Moriendum ſemel duntaxat 346
Mors omnibus cõmunis 86
Mortem nullus hominum effugiet 86. 572
Mors quæ omnium miſerrima 364
Mors inuiſa miſeris hominibus ibid.
Mors omnib. expectãda 74
Mors ſimilis iocundiſſimo ſomnọ 376
Mors Eurymachi 626
Mortales cum immortalibus forma & corpore contendere minime decet 160
Mortuos euocat Vlyſſes 312
Mortui res viuentium norunt 316
Mortuis honeſta parentalia inſtituenda 550
Mortuorum honos eſt, ipſos deflere 686
Mulieres domus cuſtodes, nõ vagabundæ eſſe debent 42
Mulierum conſeſſus non inter viuos ibid.
Mulieribus domeſtica tantũ adminiſtranda ibid.
Mulieribus tela & colus curæ ſit ibid.
Mulieribus non in viros, ſed in ancillas ſit imperium ib.
Mulier mala 334. 426
Mulieres citò obliuiſcuntur maritorum 426
Mulieribus non fidendũ ibi.
Mulieres libidinoſæ multorũ mentes decipiunt 448
Mulieres timidę 536. & aſtutæ 548
Mulius heros, & famulus Amphinomi 540
Muriũ cum ranis pugna 700
Murium edulia 704
Muriũ apparatus ad bellũ 706
Muſæ inuocatio 24
Muſa cantores exitat ad ſuauiter canendum 218
Muſarum cantus 726
Muſicæ laus 226. 228.
Muſici, honore digni 240
Muſicę vſus in conuiuijs 498
228. 372 in lucta 674
Mycala inſula 718
Mycenæ 54
Myrmidones 82. 102. 338

N

Naiades nymphæ, filiæ Iouis, earum opera & habitatio 376. 390
Nauteus 220

Narra-

Narratio Telemachi de ſuis cum Neſtore negotijs 78
Neſtoris de clade belli Troiani. 78 de Autolyco Vlyſſis auo 566. errorum Vlyſſis 666
Naſus, aures & genitalia Melanthio amputantur 648
Natura optimi canis 500
Naubolides 220
Naues paratæ ab Vlyſſe 160
comparantur accipitri Circo 376
Naufragus Vlyſſes exponitur terræ 172
Nauigatio Græcorum diſcors 80
Nauigatio celerrima 376
Nauibus ædificandis neceſſaria ferramenta 160
Nauium gubernatoris officiũ 360
Nauis in ſaxum mutata 380
Nauſicaa filia Alcinoi 176
cũ miniſtra ſua lauatur 180
Nauſithous Neptuni filiꝰ 166
Naxus inſula 718
Neæra vxor Solis 353
Nebula tegit Vlyſſem 196
Nectar potus deorum 152
Neënides virgines 194
Neleus conſiliarius eximius 94. filius Neptuni 324. 326
Neoptolemus 338
Neptunus Vlyſſi iraſcitur 24
non audet cæteris dijs reſiſtere 28. Vlyſſi iraſcitur ob Cyclopem filium ibi. tempeſtate Vlyſſem quatit 164. 168. eius adulteriũ 324. indignatur, Vlyſſem reſtitutũ eſſe patriæ 378
Ne quid nimis, Prouerb. 430
Nericum expugnatum à Laerte 690
Neritus mons in Ithaca 248
Neſtor vir prudens 74. eius ætas 86. eius beneuolentia in tractandis hoſpitibus 92. eius filij Mineruæ ſacrum apparant 96
Niſus Dulychius 524
Niuis liquefactio vnde 552
Nocturni venti ſæpenumero nauibus ſunt exitio 562
Noëmon filius Chronij 70
Nomen æternum virtute paratur
Notus & Zephyrus nauibus in primis mala inferunt 362
Nox ꝑpetua Cimmerijs 312
Nocti non fidendum 562
Nymphæ puellæ terrentur viſo nudo Vlyſſe 182

O

Obedientia Homerica, 576
Obſcurus & inglorius qui perit, ſuis dolores & luctum relinquit 36
Oceanus 632. 654
Oncheſtus Neptuni lucus 728
Oculus effoſſus Polyphemo 266
Ocyalus 220
Oechalia 226
Oenops pater Liodis 604
Ogygia inſula 28. 208. 370
Oicleus 438
Oleo vngendi mos 96. 558. 568. 658
Oligarchiæ ſpecies in procis
Oliua 660
Olympus 328
Omnia incipienda à numine diuino 24
Omnia in Dei voluntate ſita 38. 420

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Omniscientes sunt dij 126
Omnibus inimicus est ille, qui egestate coactus fallacia loquitur 404
Omnia decentia, meliora 430
Omnibus parere, difficile 616
Operatio bona melior mala 642
Optimates Ithacæ Vlyssis domum dilapidant 36
Oraculum de fine belli Troiani 218
Oratio Antinoi persuadentis Telemacho, vt alicui nubat 54
Oratio Eurymachi vaticiniũ eleuantis 58
Oratio Telemachi ad procos profecturi sciscitatum de Vlysse patre 60
Oratio Mentoris, reprehendentis procorum iniustitiã & scelera ibid.
Oratio Mineruæ, incitantis Telemachum ad iter properandum 62
Oratio Antinoi ad Telemachum, qua hortatur vt strenuè ludat, bibat, alijsq; curam rei familiaris relinquat 64
Oratio Telemachi, docens natu grandiores, absentibus parentibus, curam rei familiaris gerere debere 66
Oratio Eurycleæ, dehortantis Telemachũ à suscepta profectione 68
Oratio Nestoris, sciscitantis ab aduenis quinam sint 76
Oratio Alcinoi 216
Oratio Eumæi de patre & matre Vlyssis 444
Oratio Mineruæ, Vlyssi promittentis defensionem 578
Oratio Agelai ad procos, qua suadet Penelopæ nuptias maturari 592
Orchilochus 100
Orchomenus 326
Orestes ob interemptum Aegisthũ, apud omnes homines gloriã consequutus 40. patrem vlciscitur 90
Orion stella 162. à Diana interemptus 154. eius magnitudo 326
Orion venator 342
Ornamenta conuiuij 32. 620
Orsilochus filius Idomenei 386. bellicosissimus 598
Ortygia insula 448. 718
Osculum capiti, oculis & manibus datum 458. 486
Ossa mortuorum seruari solita 672
Ostripelles quid 716
Otus Pelei filius 326

P

Pallas Minerua honorificè excipitur & tractatur à Telemacho 30. 32. mutat formam 62. prima dearum 96. se declarat Vlyssi 388. fauet Vlyssi 394. eius studium 778
Palma ad aram orta 184
Pancratium ludorum genus 760
Pandari filiæ orphanæ, à Venere enutritæ, reliquas mulieres specie & prudentia superarunt 578. eius filij ibid. eius filiæ Erynnium famulæ 586
Panthera animal 121
Paphus insula 234
Parcæ 204

Parcam nemo aufugit 672
Parcæ quales 776
Parnasus 562
Partus Apollinis describitur 722
Parentem suum nemo nouit 36
Parentibus monumenta erigenda 40
Parentes nullis malis afficiendi 56
Parentum obseruantia, & in eos pietas 322
Pastores alijs nutriunt pecora 398
Pastores mali pecora corrumpunt 498
Pater incertus, mater certa 34
Pater senex dictus 514
Patres in bello fortiter sese gerentes, filijs sunt honori 36
Patres familias humani sint in domesticos 404
Patria & parentibus nihil dulcius 248
Patrocli anima 336
Pauper 92 546
Pauperes & hospites à Ioue sunt 378. 398
Pauper in ciuitate mendicet 484
Pauperes dij vindicabunt 510
Peccatores Deus punit 382
Pedum lotione Vlysses agnitus 562
Pelasgi in Creta 550.
Peleas filius Neptuni 324
Pelea & Neleus, Iouis ministri ibid.
Peleus rana pater Physignathi regis ranarum 702
Pelionis anima 672
Pellium vsus 74. 486
in Pellibus veteres cubuisse Odys. 17.
Pelobates ranæ nomen 712
Peloponnesus 740
Pelusius 712
Penelopes filiæ Icarij lanificium 42. stipata ancillis procos accedit ibid. cantorẽ alloquitur ibid. eius tela 38. filio paret ibi. eius erga procos dolus 54. procos verbis mulcet, spe iactabat, alia mens 54. eius preces ad Palladem pro filio nauigaturo 142. irascitur Antinoo 480. filium alloquitur 486. promittit dona Theoclymeno, si vera de marito narrauerit 492 præstans specie, magnitudine & animo 530. increpat Telemachum ob cæsum hospitem ibid. eius gloria ab Vlysse prædicatur 548. eius & Vlyssis ignoti colloquium ibid. Vlyssem vt hospitem in sedem collocat, quo de omnibus illum interroget 546. mariti discessum ægre fert 548 narrat hospiti Vlyssi, quomodo procos fefellerit ibid. ex Vlysse ignoto genus quærit 550. Vlyssem maritũ absentem deflet 552. subdubitans accedit Vlyssem maritũ 654. narrat Vlyssi ignoto suum somnium coniectandũ 570. eius preces ad Dianam 578. procis certamen proponit 598. Vlyssem maritum redijsse non credit 650. eius cor alienum videtur esse à marito Vlysse 654. eius cor

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

durum 658. Vlyssem ex signis agnoscit 660. eius affectio erga maritum Vlyssem recognitum ibid.
Pera Vlyssis pane repleta 504
Peregrini humaniter excipiendi 74
Peregrinus verecundus, malè sibi consulit 514
Periboea filia Eurymedontis 196
Periclemenus superbus 326
in Periculis summis, id quod in promptu est, excogitandum 168
in Periculis alter alteri obediat 358
Perimedes socius Vlyssis 312
Perpauci filij patribus similes 64
Persephone 304. 322. 332
Perseus filius Nestoris 196
Phaëton equus Auroræ 662
Phaëtusa & Lampetia deæ atque pastores Solis 352
Phæacensium origo 176. peritisimi maris 200. sumpto cibo & potu corpus exercent 220. eorum optimatum nomina ibid. eorum principes tredecim 234. eorum naues sensiles 244. eorum hospitalitas 378 genus suum à Neptuno ibidem. eorum nauis in saxum conuertitur 380
Phedon Thesprotorum rex 556
Phestum promontorium 88
Pharmacum Helenæ discutiens tristitiam 112
Pharmaca AEgyptiaca maximè nota medicis peritis 114
Pharus insula, antè Aegyptus dicta 120
Phemius cantor in conuiuio canit reditum Achiuorum 32. 498. supplex Vlyssi 640
Pheræ 144
Phidon rex Thesprotorum 412
Philænus ianuæ custos 610
Philœtius dolet propter heri infortunium 586
Philoctetes Pæantis filius 84
Philomelides 499
Phlegyi populi non curantes Deum 732
Phocæ animalia marina, carentia pedibus 122
Phœbus citharœdus 718
Phœnissa mater Eumæi 448 filia Arybantis ditissimi ibi.
Phœnix veterator 412
Phœnices Phœnissam lauantem dolosè stuprarunt 448
Phorcynis portus 376
Phornius Noëmon 70
Phrontis naucleri obitus 88
Phthia insula 218
Phylo ancilla Helenæ 108
Physignathus rex ranarum 702
Pieria insula 150
Pieriæ montes 728. 750
Pietatis in Deum laus 28
Pietas Vlyssis 562
Pilæ lusus 234
Piratæ 260
Piræus socius Telemachi 488
Pirithoi vmbra 344. 614
Pisandrus interfectus 634
Piscatus 364
Pisenor præco 50
Pisistratus humanus erga peregrinos 74. celebs 94. dux bellicosus ibid.
Pleiadum cognitio nautis necessaria

cessaria 162
Plutonis ædes 288
Poculum aureum 74
Poculum argenteum cum labro inaurato 134
Poculo ualedicendi mos 374
Poëtæ non sunt sui iuris 42
Poëtæ seu cantores à veteribus dicebātur, qui hodie viri docti & Philosophi, vulgo Doctores 88
Poëtarum exordium, directū ad Musæ inuocationem 700
Pœna Tyrannorum, insepultos abijci 86
Pollux filius Tyndari, Pugnādo peritus 326
Polypus occisus 636
Polycaste Nestoris filia natu minima 90
Polyctor 634
Polydemna, Thoonis vxor Aegyptiaca 114
Polynicus 220
Polyphemus Neptuni filius 28. 274. omnium Cyclopum robustissimus 28. non homini, sed cacumini montium similis 256. eius antrum ibidem. aduenas interrogat 260 carnes, intestina, ossaque humana medullis plena deuorat 262. dijs se autumat præstantiorem ibid. grauiter ab Vlysse reprehenditur 266. Cyclopas aduocat 268. ei stertenti ob merum eruitur oculus ibid. irrissus ab Vlysse 272. eius robur ibid. imprecatur Vlyssi 274
Polyphideus hominum Vates optimus 440
Polyphonus nomen ranæ 712
Polites socius Vlyssis & princeps virorum 290. 292
Polytropos quis dicatur 24
Ponteus 220
Pontonous præco, famulus Alcinoi 204
Pontus obscuratur ab ingenti nebula 368
Populi sub rege pio feliciter degunt 548
Porci ex hominibus fiunt 300
Portenta non frustrà ostenduntur 434
Potentes rarò verecundiæ, atque misericordiæ studiosi 400
Potentes plerunque in domibus quieti, res & facultates deuorant 474
Potiora sunt honestiora 210
Pramnium vinum 292
Prassophagus nomen ranæ 712
Preces Telemachi ad Mineruam 62. Mineruæ ad Neptunum 76. Mineruæ adc œlites 148. earum ius 172
Preces exauditæ 192
Præceptores seu duces mulierum Odys. 3.
Præceptorum Vsus 88
Præcepta deorum retinenda 120
Præceptum Circes violatur, suasu Eurylochi 364
Præcones mensæ administrāt 32
Præcones operam suam publicè nauant 548
Prælium cum Ciconibus infælix 248
Præstantius atque melius nihil, quàm cum concordes

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

consilijs rem familiarem ad ministrant vir & vxor 184
Priamus rex 78
Priami ciuitas consilio Vlyssis capta 634
Primneus 220
Principes Ithacæ ambiunt matrem Telemachi 36
Principes viri non omnia intelligunt, neque semper iusti 382
Principes viri seriò ius exequantur in sceleratos 624
Proceritati honos habeatur 214
Procis paratur mensa 30. epulantur 32. tacitè audiunt cantorem 40. irati compressis labijs admirantur Telemachum loquentem 44. farti cibo & potu, cæterisq; oblectamentis, lectum petunt 46. oblectantur tripudijs & cantu ibidem. contemnunt Telemachum 66. de occidendo Telemacho consulant 136. parant nauem ad insidias Telemacho struendas 142. comparantur anseribus 570. optima quęque fercula deuorare solent 398. 400. eorum luxuries ibid. eorum numerus 470. eorum quisque donũ affert Penelopæ 532. mirantur Penelopæ pulchritudinem 528. sinistro omine à Telemachi cæde deterrentur 588. inextinguibili risu dementes redduntur 594. illis à Penelope certamen proponitur 602. viribus impares sunt, arcui tẽdendo 608. eorum cædes 622. eis arma à Melanthio afferuntur 630. eorum mortis causa 678. sepeliuntur 692
Procris 328
Procuratores seu œconomi 60
Prodigia à dijs ostenduntur 580. 588. 594
Proma quæ 30
Proprijs stultitijs homines dolores patiuntur 26
Propria bona cõsumenda, nõ aliena 44
Propinandi mos 76
Proserpina Dea 322. casta mulierum 332
Proteus senex, Neptuni minister 122. 220. captus à Menelao 126. disparet 132
Prudentiæ laus 26
Prudentia nostra non omnia intelligimus 230
Prudentia forma potior est 222
Prudentem ex stulto dij faciunt. 650
Psicharpax epitheton muris 702
Psyria insula 82
Pternocta rex murium 72
Pternoglyphus 714
Pudor inutilis mendico 502
Puella quidem pulchra, sed non pudica 232
Puerilia consectari, ætate grãdioribus non conuenis 40
Pugnandum non est cum amicis 224
Pugnandum si est pro fortunis nostris, non dolendum, neque lugendum 510
Pugna ranarum & murium 700

Pulueris seu cineris vsus in luctu 688
Pylus vrbs 98
Pylus insula 324. 406
Pyriphlegetes nomen fluuij 306
Pytho sol 736
Pythius vnde dictus ibi.

R

Ranarum & murium pugna 700
Ranarum edulia 704
Rana murem portat ibid
Ranarum arma 78
Ranarum callidum consiliũ de suffocandis muribus ibi.
Rara voluptas conuiuij, quoniam plerunque peiora vincunt 540
Ratio præternauigandi Sirenes 348
Rhea nomen deæ 722
Reditus Vlyssis ab inferis ad Circen 346
Redeunt ab insidijs Proci 476
Regem clementer, vt patrem populo præesse debere 60
Reges & Potentes deliciarum gratia nutriunt canes 500
Reges decet misericordes esse 506
Regis, Deum colentis, gloria magna 548
Regis pij descriptio pulcherrima ibid.
Regis pij iustitia longè se extendit ibid.
Regis Pietatis studiosi, terra fructifera ibid.
Regum filij molles 384
Regum filij pastores ouium ibid.
Reliquiæ cœnæ 460
Renuere donationem non cõuenit 76. 514. 502
Res familiaris claros filios facit 408
Rethrus nomen portus 34
Reuerentia Telemachi erga seniores 74
Rhadamantus 132
Rhexenor fil' Nausithoi 198
Rhenæa insula 718
Ridere ex malis alienis 594
Risus & lætitia 268
Ritus sacrificandi 306

S

Sacrificium 72. 276
Sacrificandi mos 76
Sacra peragantur Mineruæ 66. Ioui 276, mortuis 312, dijs 420
Sagittæ olim veneno vngebantur 38
Sagittandi ars in vsu antiquis 572
Salicis sterilitas 306
Salmoneus 322
Saltatio ornamentum conuiuij 32, 234
Saltus certamen 220
Salutatio Græcorum 692
Samus, & Zacynthus insulæ 422. 464.
Sapor suauis aliter à dulci, obseru. Sympos. 3, quæst. 7. Plut 578
Saturni misericordia erga ranas 719
Scheria fertilis insula 150
Scopuli Cyanei cœlum altũ attingere dicuntur 350
Scutum Melanthij ex siccitate inquinatum 632
Scuta Pallas inuenit 778
Scyllæ descriptio 350
Scyrus insula 338

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

Securis 160
Sedere in pellibus 30
Sedilia ante domum, ex polito lapide 94
Senectus incurua 50
Senes repere per solum fertile 34
Senes prudentes 86
Senes bellatores necessarij 698
Senex à iuuene facilè vincitur 520
Senex pater dictus 586
Senium facultatibus, in iuuentute collectis, fruatur 36
Senum iustitia 684
Senum mos est, molliter dormire ibid.
Sepulchralium vsus 60
Sepulturā curant animæ 314
Sepulchrorum apparatus 674
Sermo viris non mulieribus curæ sit 42. 616
Seruitus 488. ingenium perdit 502.
Serui tantùm Vlyssis duo fideles mansere 608
Seruos dimidio mentis & virtutis orbatos esse 502
Seutleus rana 712
Sex socij à Scylla deuorati 358
Siculi 596
Sidonia 386
Sidonij Populi 106
Sidoniorum rex 134
Signum de cœlo datum Vlyssi 580
Signa coniugum abscondita 656
Signis manifestis facilè hominibus persuadetur 688.
Silentij vsus 52. 116. 446. 550 592.
Silentij laus & commendatio 422. 544
Silicernium, epitheton senis decrepiti 757
Simulacra deorum 88
Simulacra seu animæ mortuorum 342
Simulantur in ædibus nuptiæ per tumultum 658
Sintiæ populi barbari in Lemno 230
Sirenes quæ 348. in aceruo virorum putrefactorum desident ibid. earum cantus omnium suauissimus ibid. earum cantu ita homines dementantur, vt domum redire non amplius cupiant ibid. iubent Vlyssem nauem sistere 356. omnia scire dicūtur ibid.
Sisamida genus leguminis 702.
Sisyphi pœna 342
Sitophagus 714
Socius fratre non inferior 246
Socij sex Vlyssis absorpti 358
Socij Vlyssis omnes pereunt 368, & cur perierint 24
Socij Telem. dijs sacrificant pro felici nauigatione 74
Soluunt equos apud Menelaum & curant 102
Sol omnia videt, & omnia audit 316. 364
Sol de iniuria à socijs Vlysis illata, Ioui conqueritur 366
Sol petit exequi ius talionis de facinore commisso ibid.
Sol lucere recusat hominibus ni vlciscatur facinus à socijs Vlysis perpetratum ibid.
Sol omnia illustrat 372
Sol putredine afficit 736

INDEX.

Solis ortus & officium 72. eius mutationes 448. eius ianuæ 670. eius origo & forma 714
Solis boues folijs vescuntur ibid. 364.
Solis grex ab Vlyssis socijs violatur ibid.
Solis anima & voluntas 366
Solis ecclipsis 594
Solicitudo Mineruæ pro Telemacho 70
Solymorum Mons 162
Somnum captare parātis descriptio 46
Somnus nimius molestus 268 578
Somnus laborū requies 276
Somnus multus, dolor 446
Somnia nō semper mala 570
Somnium Penelopæ de Aquila interficiente viginti anseres ibid.
Somni portæ duæ 572
Somnus homines facit obliuisci bonorum & malorum 580
Somnus curas animi soluit & membra 578 668
Sparta ciuitas ampla 100. 336
Spes Thalpori 32
Sponte præstò noxa est
Spongiarum vsus 30. 584
Sponsio Neptuni pro Marte adultero 232
Stabularij rustici descriptio 496
Statim aliquid cognoscere bonum 664
Stellæ inseruiunt nauigantibus 162
Stercoratio 500
Sternutatio boni ominis 512
Stertere semper, non honestum 448
Stratius filius Nestoris 96
Strenui simus, quò posteri nos laudent 40
Stultus, qui laborum & commerciorum est expers 146
Stygia palus 158
Stygiæ aquæ 306
Subulci Melanthium vinciunt 632
Suilinum dorsum in precio 240
Sulphur malorū medela 648
Sunium promontorium Atheniense 88
Suspiciosum sumus super terram genus hominum 210
Syderum obseruatio nauigātibus necessaria 162
Symposium celebratur 434
Syria insula 448

T

Taeda prælata coniugibus 666
Tænarus, vrbs in Laconia sita 740
Talorum ludus animi oblectationem affert 30
Talis mens hominum, qualem Deus ducit 524
Tantalus in lacu 342
Tapeta purpurea 582. 202
Taphij studiosi nauigationis 34. 46
Taphij Populi latrocinia exercentes 405
Tardus sæpenumerò celerem assequitur 232
Tartarus 734
Taygetus mons 180
Tela Penelopes 54. 548
Telemachus indignatur Palladem diu foràs ante ianuā stare 30, omnem strepitū

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

vitare ſtudet, vt Palladē de patre interrogare poſſit ibi. hoſpitam non ante cœnam loqui ſinit ibid. eius & Mineruæ colloquium 32. ex Minerua ſciſcitatur parētes. patriam, & aduent⁹ cauſam ibid. ei nulla ſpes de reditu patris ibid. ei Minerua nunciat incolumem reditū Vlyſſis 34. ſimilis eſt & capite & oculis patri Vlyſſi ibi. conqueritur ſe ex omnium infelicisſimo natum 36. non mortuum, ſed ignobilem patrem deflet ibi. Mineruæ maternam exhortationem agnoſcit 40. Palladem honorario munere donat ibid. matrem reprehendit 42. procos alloquitur 44. communi miſeria ſe ſuſtentat ibidem. ſublimiloquus, ſed tamen confidenter proloquitur ibid. non amplius vult credere vaticinijs 46. mauult domus ſuæ rex eſſe, quàm iuſulæ Ithacæ 44. Eurycleam vt vxorem honorat 46. eius thalamus ſublimis & in perſpicuo loco ibidem. de duobus malis conqueritur, patre amiſſo & procorum iniuria 50. eius reſponſio ad Antinoū, ſe excuſans à pietate erga parentes 56. nauigat Pylum 72. vindictæ cupidus 84. iniurias procorū Menelao exponit 118. nō eſt offenſor deorū 144 ſuſcipit in nauem Theoclymenum 440. Ithacam redit 452. ad Eumæum diuertit 456. de hoſpite quærit, & patrem non agnoſcit 460. patrem vt hoſpitem ignotum alloquitur 462. recenſet patri numerū procorum 470. redux excipitur à ſuis 486. iubet diis ſacrificare pro reditu ſuo ſaluo ibidem. verba facit ad matrem de ſua nauigatione ibid. experitur vires ſuas arcu 604. matrem reprehendit, quod non muliebria curet 616 Amphinomum interficit 626. intercedit apud patrem, pro Phemio cantore 640. ei vt adoleſcenti, non conceditur à matre verſari inter famulas 644

Telemus vates Cyclopū 274
Temeſis ære abundans 34
Tempeſtatis deſcriptio 164
Tempeſtas ob Solis gregem violatum exoritur 368
Templum Apollinis oraculū hominibus 730
Tenedos inſula 82
Terpiades cantor 640
Terra multos homines errones paſcit 330
Terra vitam ferens 734
Terræ motus cauſam aquæ ſeu Neptuno, attribuit. Paſſim.
Teſtudo natura amabilis 748. ſocia conuiuij ibidem. eius laus, & inuentor Mercurius ibid.
Thalamus Vlyſſis in quo erant & Theſauri, & omnis generis arma 598
Thebarum fundatores 324
Thebæ inhabitatæ 728
Themis dea 722
Theoclymenus vates petit opem

pem

pem 438. 454. ad Telemachi nauem confugit 438. vaticinatur Penelopæ de Vlyſſe 492. prædicit procis imminere ipſis malum 594
Theocretes in Creta 550
Theſauri cuſtos 66
Theſei vxor 328. eius vmbra 344
Theſprotorum terra. 412 414
Thetis dea, Nerei filia 734
Thoon 220
Thoas Andræmonis filius 422
Thooſa filia Phorcynis, mater Polyphemi 28
Thraſymedos filius Neſtoris
Thracia regio 234
Thrinacria inſula Solis 352 360
Thus Arabicum 234
Thyeſtes 128
Tireſias Thebanus vates cœcus, & eius fabula 304. 360
Tithon 148
Tityus terræ filius 212. 342
Tolerantiæ exemplum 508
Tonitrua cū fulmine 368. 580
Tonſura & lacrymæ in funere 112
Trahit ſua quemque voluptas 408
Trichaices 550
Triopus 728
Triſtitiam potu depellere 112
Troglodytes mus 712
Troiæ excidium cantu celebratum 218
de Troiano equo conſilium triplex 240
Troia non nominanda Græcis 574
Troiani homines pugnaces 532
Trophonius filius Ergini, amicus deorum 892
Troxarta pater Piſcharpagis 702
Troxartemus ibid.
Tumultus exoritur ob cædem procorum 692
Tydeus 82
Typhaonis ortus 732. damnū mortalibus ibid. 736
Tyrannicum, amputare naſum, aures & genitalia 522
Tyrannorum pœna, inſepultos abijci 86. eorum mores deprehendes in Echeto & Aegiſtho 522
Tyro Salmonei filia vxor Crithei 322
Tyroclyphus mus, filius Embaſichytri 708

V

VAna loqui turpe 146
Varia genera certaminū 220
Variarum & ſplendidarū veſtium deſcriptiones 534. 554
Vaticinandi mos 408
Vaticinandum quod Deus in animo ſuggerit 34
Vaticinium Circes contemptum 56. 304. 346. 492
Vaticinia non obliuioni tradenda 380
Venationis deſcriptio 564
Venus Iouis filia 230. eius concubitus cum Marte 228 eius illicita pœna 646. eius opera 778
Venter multorum malorum cauſa 500. 510
Venter non laboribus, ſed ocio ſatiari cupit 536

Venti

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ІМ. І. І. МЕЧНИКОВА

Venti quatuor 164. Vide de singulis 362.364. 368. 280 308. 368.
Ventos in vtrem inclusos Vlyssi dat Aeolus 280
Vestes ornant hominem 176
Vestibus recenter lotis iuuenes delectantur 178
Vestium mutatio 228.424.
Vestis funesta 550
Vestitus Vlyssis ad Troiam abeuntis 554
Viaticum paratur nauigaturo Telemacho 68
Victori in certamine, à Procis premium constituitur 520
Viduarum, orbatorum, & bona, & vita sæpenumero à potentibus malè perduntur & consumuntur 36
Vigiliæ dolores pariunt 578
Vinum vetus 22. vndecim annorum ibi. animosum 134. rubrum 156 256. 258 Maroneum 258. Cyclopum ibid. Perdidit Polyphemum 266. melitum 374. ingenia prodit 420. nonnunquam sapientibus dominatur ibid. eius effectus ibid. homines confidentes & audaces efficit 536. immodicum malorum causa 612. nigrum laudatum 690. 420. pramnium 292
Virga Mercurij quæ 150
Virga Mercurio data 776
Viris potissimum imperium sit domesticum 42
Vir fortis vbique clarus & in omnibus potior 196
Vir nullius precij, qui hospiti certamen obtulerit 226
Viri imbelles non grati mulieribus 230
Viro per longum tempus absenti patria, pœna æstimanda 550
Viri Principes non sese patiãtur corrumpi muneribus 624.
Virtutem discendo parari 334. 248
Virtutis vsus laudabilior nũc habetur 572
Vis Iphiclea 326
Vita omnia nõ dicenda 758
Vitæ humanæ casus varij 158. 494. 518. 554
Vita in conuiuijs & voluptatibus 246
Vita beatior morte 336
Vlysses uirum, varijs miserijs iactatum, repræsentat 24. à Calypso dea cur detentus ibid. plurimos dolores passus pro cura animę, sociorũque reditu saluo ib. ad Aethiopes peruenit, illisq; sacrificat ibid. patriam incendio perire cupit 26. diu ab amicis remotus, in insula syluosa calamitate premitur ibidem. à filia Atlantis dulci sermone detinetur ibidem. Deũ colens laudatur 26. hominibus gratus fuit 32. eius ædes multis patebant ibid. non nisi Ioue permittente sese vlcisci potest. 38. eius gloria per totam Græciam sparsa 42. socius Nestoris 78. eius versutia exponitur 80. in equo Troiano 116. qualem se præstiterit in Troiano bello, ibidem. inuitus à Calypso detentus 156. parat si-
bi

INDEX.

bi nauem 160. ei naufrago succurit Leucothea 166. eius naufragi preces 172. in arbustis, folijs absconsus dormit 174. nudus puellis visus 182. eius preces ad Nausicaam 184. eius verecundia 186. septus nebula 196. eius preces ad Areten 22. septennium in insula Ogygia detentus 208 eius fortitudo & agilitas 224. eius peritia ibidem. Nausicaæ gratias agit 238. se armat in procos 242. eius fletus comparatur mulieri quæ amisit maritum charum, ibidem. Alcinoo exponit calamitates suas 248. qui etiam defertur ad Lotophagos 252. ingreditur antrum Polyphemi 258. cum socijs palum conficit ad Cyclopem interficiendum 264. Polyphemo vinum præbet 266. interroganti Polyphemo dicit, sibi nomen esse Nemini ibid. eius astutia 270. decepto Polyphemo insultat 272. Ventos emittit per imprudentiam, vtre à socijs soluto 280. ceruum configit 288. ad Circen diuertit 286. ad Circen ingreditur 296. commiscetur Circæ 298. non vult cibum capere apud Circen, priusquam redimantur socij 300. socios ad Circen ducit 302. ad inferos 312. eius Mors 318. quærit ex matre emortua conditionem vxoris, filij & patris 320. conatus matrem amplecti, frustatur 322. ad Aiacis vmbram verba facit 340. ad insulam AEæam per nauigat 346. cum socijs capit cibum & dormit ad littus maris ibid. malum à Polyphemo prædictum pon derat 356. quærit ex Circe, qua ratione Charybdim effugere valeat 352. eius pedes & manus ligantur 356. socijs vaticinia Circes exponit 354. nauigat ad insulam Sirenum ibidem. audito vaticinio Circes socios excitat ibid. ne moueatur Sirenum cantu, ligari se iubet ibidem. premit ceram, qua vngat sociorum aures ibid. ex vinculis à socijs resoluitur 356. Circes mandati abolitus socios armari iussit 358. appropinquat Scyllæ & Charybdi ibidem. præsens malum socijs cælat ibid. eius socij iam iam morituri palpitant 360. socijs reliquis vaticinia Tiresiæ & Circes exponit ibidem. eius robur prædicatur ibid. ad insulam Thrinacriam peruenit ibid. à socijs iuramẽtum postulat de non violando grege Solis 362. socios à Scylla deuoratos deflet ibid. dijs supplex 364. cum socijs fame premitur ibid. eius socij abigunt boues Solis ibid. cum socijs in somnum vertitur ibid. cum socijs aqua libat. 366. denuò in Charybdim impellitur 368. ad Calypso defertur 370. cum Phæacensi-
bus

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

bus sacrificat 374. ei ab Arete lectus sternitur 374. dormiens reducitur à Phæacensibus ibi. in naui securè dormit, 376. aduehitur Ithacam dormiens ibid. eius dona Phæacensia exponũtur ibid. patriam inspiciens lacrymas profundit 382. eius socij sacra faciunt Neptunō ibi. omnia videntur variata in patriam reuertenti ibid. à suis non cognoscitur ibid. Mineruæ supplex fit 384. dona accepta numerat ibid. lætatur ob gratum nuncium Mineruæ ibid. nebula circumfusus patriam terrã non agnoscit 388. eius virtutes ibidem. Nymphis supplicat 390. lætatus tellurem osculatur ibidem. Mineruę opem, ad occidendos procos, petit 392. eius habitus mutatur 394. eius diuitiæ atq; possessiones 402. dissimulans nititur Eumæo Vlyssem rediturum persuadere 404. ob virtutem locupletissimam duxit vxorē 406. Pulchrè fingit historiam aduentus sui ibidem. quærit de matre & patre Laërte 444. dicit se ex pellice natum ibid. quærit ex Eumæo conditionem generis eius 446. filio se prodit 466. Deo similis ibid. eius habitus immutatus ibidē. Telemachum instruit quid faciendum, vbi ad procos venerint 472. cum Eumæo ad vrbem maturat iter 494. ingreditur vrbem mēdicus ibid. ab Argo cane agnoscitur 500. mendicatum adit procos 504. ei mendico pera pane & carnibus impletur 506. conqueritur procis iniurias 510. prouocat Irum in certamen 518. accingit se ad pugnam 520. Irum vincit 522. Irum victũ pede trahit ad aulam ibid. ob victoriam laudatus, dona accipit à procis 524. Amphinomum præmonet infortunij ibid. eius disceden tis ad Troiam verba ad vxorem 532. non habuit capillos 536. nullius rei labores fugit 538. cum Eurymachus scabello petit ibi. Telemacho iubet vt arma deponat 542. dicit sibi nomen esse Aethoni 552. dolo lacrymas occultat ibid. Penelopen dehortatur à lacrymis 556. multis fuit amicus ib. eius verecundia 514. 560. eius prudentia in dicendo laudatur ibid. eius pietas prædicatur ibidem. agnoscitur ab Euryclea ex cicatrice 564. eius nomen vnde 564. adhuc adolescens ab apro vulneratus 568. somnium vxoris interpretatur 572. varia secum noctu versat 576. seipsum consolatur ab antè perpessis malis ibid. Philœtium laudat ob prudentiam 588. eius preces ad Iouem ibid. eius à Procis periculũ 496. seruis se manifestat 610. tendit arcum 620. Antinoum sagitta interficit 622. grauiter reprehendit procos, quòd neq; Deos neq; homines timeant 624. procis se manifestat ibi. quinquaginta habuit famulas 644. ex cæde Procorũ sanguine & puluere inquinatus ibi. iubet libidinosas famulas interimi 646. eius seueritas in punienda impudicitia ib. iubet mortuos procos efferri ibid. se sustentaculum ciuitatis interfecisse ait 656. Lectum suum coniugalem describit 660. egreditur ad patrem 668. compellat patrem, vt senectutis rationē habeat 684. fingit se filium Alphidantis regis 686. prodit se patri 688. Nunciatur ei hostium aduentus 696.

Vmbra Tiresiæ Vlyssi omnem itineris successum prædicit 316

Vmbra Anticleæ matris Vlyssis 314

Vnctionum Vsus 558. 568

Vnus Deorũ Princeps & summus dominus Deorum & hominum 26

Volente Deo nihil est difficile 86

Voluptates cōtemnendas præ virtute

Votum Vlyssis 312

Vrsa stellæ nomen 162. nunquam occidit ibid.

Vsus rei pecuariæ maximus in Libya 106

Vtilius est mori quam indecentia opera videre 592

Vtres farinæ receptacula 68

Vtres caprini lagenarum loco 180. 258

Vulcani labores in cudendis vinculis, quibus Martem & Venerem ligare cupit 228. insidias struit Veneri 230. claudus Martem velocissimum Deum technis cepit 232 mutilis pedibus, Iunonis filius 734

Vulnera incantari solita 566

Vultures Tityum vexant 342

Vxores non delectantur maritis deformibus 230

Vxori non temerè credendum 334

Vxori vir non sit benignus ibid.

Vxori nō omnia reuelanda ib.

X

Xenia dantur Telemacho 134

Xenia Vlyssi afferuntur à Phæacensibus 236

Z

Zacynthus 36

Zephyrus Ventus 122

Zephyri refrigerant homines 132

Zethus rex eiusq; cōiunx 570

FINIS.

13969.

4-21672

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І. І. МЕЧНИКОВА

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА